

श्रीस्कन्दमहापुराणम्

THE SKANDAMAHĀPURĀṆAM

श्रीस्कन्दमहापुराणम्
THE SKANDAMAHĀPURĀṆAM
चतुर्थ भाग
श्रीकाशीसङ्घम् सटीक

महापुराणम्

१. ब्रह्ममहापुराणम्	११. लिङ्गमहापुराणम्
२. पद्ममहापुराणम्	१२. वाराहमहापुराणम्
३. विष्णुमहापुराणम्	१३. स्कन्दमहापुराणम्
४. शिवमहापुराणम्	१४. वामनमहापुराणम्
५. भागवतमहापुराणम्	१५. कूर्ममहापुराणम्
६. नारदीयमहापुराणम्	१६. मत्स्यमहापुराणम्
७. मार्कण्डेयमहापुराणम्	१७. गरुडमहापुराणम्
८. अग्निमहापुराणम्	१८. ब्रह्माण्डमहापुराणम्
९. भविष्यमहापुराणम्	१९. वायुमहापुराणम्
१०. ब्रह्मवैवर्तमहापुराणम्	२०. विष्णुधर्मोत्तर पुराणम्
वासुकी पुराण ::	बेबोभागवत
हरिवंश पुराण ::	भृंगीशसंहिता
कल्किपुराण ::	एकाग्रपुराण
सौर पुराण::	नरसिंहपुराणम्

श्रीमन्नारायणशास्त्रिन संपादितस्य मुम्बई श्री वेंकटेश्वरस्वामी मुद्रणालयेन प्रकाशितस्य पुनर्मुद्रणम्

श्रीस्कन्दमहापुराणम्

THE SKANDAMAHĀPURĀṆAM

चतुर्थं भाग
विषयानुक्रमणिका
श्रीकाशीखण्डम् सटीक

NAG PUBLISHERS

11A/U.A. (POST OFFICE BUILDING) JAWAHAR NAGAR, DELHI-7.

(This publication has been brought out with the financial assistance from the Govt. of India, Ministry of Human Resource Development)

(If any defect is found in this volume, please return the copy by V. P. P. for postage to the Publisher for free exchange.)

© NAG PUBLISHERS

(i) 11A/U.A. (Postoffice Bldg.), Jawahar Nagar, Delhi-7

(ii) 8A/U.A.-3 Jawahar Nagar, Delhi-110007

(iii) Jalalpurmafi (Chunar-Mirzapur) U. P.

I S B N : 81-7081-004-3

I S B N : 81-7081-000-0 (7 Vols Set)

1987

Rs. 320.00 for 7 Vols. set.

Printed In India

Published by Nag Sharan Singh for Nag Publishers, 11 A/U.A. (Postoffice building)
Jawahar Nagar, Delhi-110007 and printed at
New Gian Offset Printers, 495 D. D. A. Complex, Shahzada bagh Ext., Daya Basti, Delhi.

अथ श्रीस्कांदमहापुराणांतर्गतचतुर्थकाशीखंडपूर्वार्ध सटीकमारभ्यते ।

श्रीकाशीखण्ड चित्रम्।

अथ श्रीस्कान्दमहापुराणान्तर्गतकाशीखण्डपूर्वार्द्धोत्तरार्द्धाध्यायस्थितविषयानुक्रमणिका ॥

अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०	अध्यायाः	विषयाः	प०	पृ०
१	मंगलाचरणम्, सूतामे व्यासस्य काशीखंडऋधोपक्रमकरणम्, नारदस्य नर्मदांभसि स्नातो- कारमन्यर्थं च पुरतो विष्यपर्वतदर्शनम्, प्रसंगेन विष्याचलवर्णनम्, मेरुस्त्वामवमन्यत इति नारदमुनेर्वचः श्रुत्वा विष्यस्य वर्धनेन श्रीसूर्यमार्गावरोधवर्णनम् १ १	१	१	मुद्राप्रभः, तीर्थमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन काशीक्षेत्रमहत्त्वकथनम्, सर्वतीर्थानि काशीक्षेत्र- प्रापकाणीति काशीत्रैष्टय्योतनम् ३० २	३०	२	
२	एकतो नैशतिमिरसंबंधादन्यत्र दिवाकरचंडातपात् त्रैलोक्यानवस्थावर्णनम्, देवकृताविधिस्त- वनम्, सत्यलोकं भयाभावं दर्शयितुं सत्यलोकगंतुपुण्यपुण्याचारवर्णनपूर्वकं विधिवत्त- देवसांत्वनम्, ब्रह्मणो वचनात्त्रैलोक्यापन्नित्वाणाय श्रीक्षेत्रकाशीस्थागस्त्यमुनिसमीपे गन्तुं श्रीकाशीराकाशीदर्शनोत्सुकामरुपयागवर्णनम्, संक्षेपतः काशीवर्णनम् १० १	१०	१	७ शिवशर्मस्वयमपुरीस्थितिरस्य स्वदेहं समागतां अर्प दृष्ट्वा धितोद्वापः, सप्तपुरीयात्रार्थं गृहाद्विहार्जितस्य प्रयाणम्, अयोध्यायात्रां समाप्य प्रयागे समागमनम्, प्रसंगेन प्रयागमाहात्म्यवर्णनम्, द्विजस्य काशीयात्राकथनम्, तस्य महाकालपुरीप्रयाणम्, तत्प्रसंगान्महाकालमाहात्म्यकथनम्, मायापुरीतीर्थयात्राकथनम्, द्विजस्य मायापुरी देहावसानम्, पुण्यशीलमुशीलनामकवैष्णवगणाधिष्ठितस्वर्गविमानमास्थाप्य द्विजस्य नमोऽर्चनोद्देशः ३३ १	३३	१	
३	काशीक्षेत्रे मणिकर्णिकास्नानविधेश्वरदर्शनादिपात्रां विधाय सुराणामगस्त्यमुन्याश्रमगमनम्, अमरकृतागस्त्याश्रमवर्णनम्, सुराणां तदाश्रमे लोपामुद्रासुन्दरगस्त्यरूपदर्शनम् १५ १	१५	१	८ मुक्तिपुर्वा मायास्यपुर्वा मृतस्य शिवशर्मणो द्विजस्य कथं मोक्षानवाप्तिरिति लोपामुद्रासती- प्रभः, षट्पुरीषु मायादिषु साक्षात्सामुख्यं नास्तीति दर्शयितुं शिवशर्मविष्णुगणसंबन्धा- रम्भः, द्विजश्रमनुसारेण पिशाचगुह्यकगांधर्वलोकस्थितपुरुषसंपादितसदाचारवर्णनम्, यमलोकमागतस्य द्विजस्य शिवशर्मणः स्तुत्यार्थं कृत्वा धर्मराजस्यागमनम्, धर्म- राजस्य सौम्यमूर्तेः सौम्यवर्चासि श्रुत्वा कथमिदमिति द्विजप्रभः, यमस्य रूपद्वयनिरूपण- प्रसंगेन संक्षेपतो यमलोकव्यवस्थावर्णनम् ... ३८ २	३८	२	
४	बृहस्पतिप्रणीतागस्त्यमुनिस्तुतिप्रसंगेन लोपामुद्रावर्णनम्, एतत्प्रसंगेन पतिव्रताचारनिरूप- णम्, सूर्यमार्गनिरोधकविषयवृद्धिनिवारणाय प्रार्थमानसुराचार्यवचनानुसारेणागस्त्य- कृताभराध्यासनम्, अमराणां स्वार्थकगमनम् २० १	२०	१	९ अष्टश्रेलोकवर्णनम्, सूर्यलोकवर्णनम्, सूर्योपासनावर्णनप्रसंगेन गायत्रीमन्त्रमाहात्म्यानिरूप- णम्, अर्घ्यदानविधिनिरूपणम् ४३ १	४३	१	
५	अमरप्रार्थनामंगीकृत्य विषयवृद्धिनिवारणाय सह भार्यया अगस्त्यमुनेः काशीक्षेत्राद्वहिः प्रयाणम्, काशिकाविधागदुःखितस्य मुनेर्विश्वनाथकालभैरवादिदेवताब्राह्मणपूर्वकं वि- शेषतो विलापकरणम्, अगस्त्यमुनिमायांतं दृष्ट्वा विष्यस्य खर्वतास्वीकारः, यावन्मा- गमनं पुनर्भवेत् तावत् खर्वतरो भवेति मुनेरपि प्रति कथनम्, मुनेर्महालक्ष्मीदर्शनम्, अगस्त्यमुनिवृत्तमहालक्ष्मीस्तोत्रम्, महालक्ष्मीवरदानम्, अगस्त्यस्यामे प्रयाणम् २३ २	२३	२	१० सहस्रासुरवर्णनम्, आर्यैस्त्वाप्त्यवधीतिक्षेत्रपुरीवर्णनम्, कृशानुपासकप्रसंगेन ज्यो- तिष्मतीपुरीस्थविश्वानरास्यमुनीतिहासकथनम्, कुचिष्मतीकथनानुसारेण मुनेः			
६	परोपकारप्रसासनम्, श्रीशैलशिखरादिपुण्यस्थानदर्शनेन मुक्तिर्षोक्तं काशामहत्त्वमिति लोपा-						

कार्त्तिके गत्वा धीरेण शिवलिंगसमीपे तपोनुष्ठानकथनम्, त्रयोदशे मासि बालरूपेण
लिंगे शिवदर्शनम्, अभिलाषाप्रस्तोत्रकथनम्, शिवाह्वलाभेन संतुष्टय मुनेः स्वगृहे
प्रयाणम् ४६ २

११ काळाभ्यन्तरेण विधानं चतुर्विधं गर्माधानम्, शुभमुहूर्ते सुतोत्पत्तिः, जातकमादिसंस्कार-
रनिरूपणम्, हस्तसामुद्रिकं वीक्ष्य नारदोक्तं बालस्य वैश्वानरस्य गंडांतुल्यत्वा
मातापित्रोः शोककरणम्, अपमृत्युहरणाय मुनिकुमारस्य काश्यां लिंगं संस्थाप्यानुष्ठान-
करणम्, तृतीयसंक्रमे वरप्रदानाय समागतस्य कुलिशायुधस्य मुनिकुमारं प्रति वचनम्
नाहं त्वत्तो वरान् प्रहंतुमुत्सहे इति वचः श्रुत्वा इन्द्रस्य कुलिशपातनोयोगं विलोक्य
मुनिकुमारस्य मूर्च्छावगमः, तत्रैव शिवप्रादुर्भावः, शिववरादेश्वानरस्य दिक्पतित्वादि-
प्राप्तिवर्णनम् ५१ १

१२ नैर्ऋतलोकवर्णनम्, विन्ध्यपर्वतः पिंगाक्षस्य विचिनायपुरोयातुकामसार्धप्राणपरिर-
क्षणार्थं प्राणदानाल्लोकपालत्वप्राप्तिः, वारुणलोकवर्णनम्, कर्मस्य प्रजापतेः पुत्रस्य
शुचिष्मतो जलकीयायां शिशुमारेण सरस्याहरणम्, सप्तसि मन्त्रं श्रुत्वाऽपि सुतं पूजयाम-
यित्वा सतस्य सविधे मुनेः शिवगणेन साक्षिशुमारस्य बालकस्यानयनम्, शुचिष्मतो
मुनिकुमारस्य काश्यां शिवलिंगं संस्थाप्य तपश्चरणम्, शिवप्रसादाद्धारुणलोकसंप्राप्तिश्च ५७ २

१३ जगत्प्राणस्य पवनस्य गंधर्वतीपुरीवर्णनम्, कश्यपपुत्रस्य पूतात्मनः श्रौकाशोक्षेत्रे लिंगं संस्था-
प्य तपश्चरणम्, तस्य शिवाह्वेकपालत्वप्राप्तिकथनम्, गुह्यकेशस्यालकालापुरीवर्णनम्,
कपिल्यनगरे यज्ञदत्तनाम्नो ब्राह्मणस्य नाम्ना गुणनिधियगुणनिधिर्घृतासक्तो मयपः
पुरो बभूव तस्य बहुकालं मात्रा प्रच्छन्नदुराचारस्य सुतस्य दुष्कृतिं संपश्यता पित्रा
स्मृत्वा निष्ठासन्नम्, स्वार्थदीपदशोद्धरणेन लिंगमौलितमोहस्य बहुपापित्तस्यास्य शिव-
राज्यां शिवाह्वेऽद्यापहरणादातिस्य कार्त्तिकदेशराजपुत्रव्यप्राप्तिवर्णनम्, तत्र तस्य शि-

वालेषु दीपदानात्स्वल्पे विभ्रवः सुतत्वमधिगम्य दुःसह तपश्चरणतः शिवसंस्थापक राज्या
दिलाभवर्णनम् ६१ १

१४ रुद्रभक्तोपदेशानां पुरीवर्णनम्, अजेयपादादि रुद्रगणस्थापितेशानां लिंगमाह्वयवर्णनम्, चन्द्र-
लोकवर्णनम्, ब्रह्मणो मानसात्ममुद्गतस्य सोमस्य वाराणस्यां लिंगं विधाय तत्पुरे
महत्तपश्चरणम्, शिवप्रसादात्तस्य महेश्वर्यलामकथनम् ६६ २

१५ दक्षप्रजापतेः षष्टिदुहितृभिरैकपतितामाय लिंगं संस्थाप्य वाराणस्यां तपःकरणम्, शिव-
वरानुसारतः सोमं पतिमासाद्य संपादितस्य नक्षत्रलोकस्य संक्षेपतो वर्णनम्, अत्रिपुत्रस्य
सोमस्य गुरुभार्यापहरणम्, रुद्रचंद्रमसोर्युद्धकथनम्, युद्धं निवार्याब्रह्मणो वचनाद्ब्रह्मस्य
बृहस्पतये तारासमर्पणम्, तस्यां बुधस्योत्पत्तिः, बुधकृतशिवायधनम्, बुधस्य शिववरा-
ल्लोकपालत्वादि वैश्वर्यलामवर्णनम् ६८ २

१६ समरे देवैर्घातितानां दानवैर्बोधकसेनिकानां संजीवनीमंत्रतो भार्गवशुक्रकृतं पुनरुज्जीवनम्,
देवप्रार्थनया नंदिकेश्वरादानाय शुक्रस्य शिवेन मुखे निक्षेपणम्, ऋषयः ससैः सस्य
प्रमथैः सह युद्धवर्णनम्, शुक्रतः शुक्रस्य बहिर्निःसरणम्, शुक्रस्य वाराणस्यां तपश्चरणाच्-
शिवप्रसादतो लोकविपत्त्यादिकप्राप्तिवर्णनम् ७१ २

१७ श्रीशिवस्य भूमां निपतिताद् मातृस्वल्कतः स्वेदाद्दोर्लारितांगस्योत्पत्तिः, शिवप्रसादात्तस्य
लोकविपत्त्यादिकथनम्, आंगिरसस्य शिवप्रसादार्थं वाराणस्यां तपःकरणम्, शिवस्य
वरप्रसादाद्लोकपतित्वेकमुत्पन्नलामः, मार्तण्डास्तंभप्रतिष्ठितो अक्षयां रत्नेश्वरोत्पत्ति-
कथनम्, तस्य वाराणस्यां तपश्चरणाद्लोकपालत्वकथनम्, तस्य लामवर्णनम् ७६ २

१८ मरीच्यादिब्रह्ममःनससुष्टुपुत्रसर्पलोकवर्णनम्, अश्वत्थानक्षत्रस्यानंदरत्नादिवर्णनम् ८१ १

१९ शिवपुराणविहितस्य सत्पन्नमात्रा तिरस्कृतस्य धुस्य मातृवचनात् तपस्यार्थं विधिप्रवेशः
तत्र सतीर्षमागमः, द्वादशवर्कमंत्रमुपादित्य मुनीनामन्तर्धानम् ८२ १

- २० यमुनातटे मधुवने स्थितस्य ध्रुवस्य तपस्यावर्णनम्, इन्द्रेप्रथितनानाविधतपोविघ्ननिरूपणम्, ध्रुवस्य साक्षात् श्रीभगवतो दर्शनम् ८६ २
- २१ ध्रुवकृतश्रीभगवत्स्तोत्रनिरूपणम्, उपोत्तिष्ठकस्य आभारपदं ते दास्यामि तथापि मया सह काशीं याहि तत्र डिगार्चनं कृत्वा कृतकृत्यो भवेति ध्रुवं संदिश्य तेन सह भगवतः काशीपुर्वी प्रयाणम्, तत्र ध्रुवस्य डिगसंस्थापनेन कृतकृत्यत्वमासाद्य स्वगृहे प्रयाणम् ९० १
- २२ महर्षेनस्तपोलोकवर्णनम्, सत्यलोके समागतानां ब्रह्मणा सह संवादाः, द्विजप्रशंसनपूर्वकं ब्रह्मकृतकाशीवर्णनम् ९१ १
- २३ मूलोकाच्छिवलोकपर्यंतं योजनप्रमाणकथनम्, शिवोपासनतो विष्णोरत्नसाम्यप्राप्तिकथनपूर्वकं शिवकृतविष्णुभक्तवर्णनम् ९२ १
- २४ द्विजस्य मायापुत्री मरणतो विष्णुलोके ब्रह्मणो कत्सरपर्यंतं बहुविधोपभोगप्राप्तिः, ततश्च पुण्यक्षये नंदिवर्धनप्राप्ते भूपत्यमासाद्य प्रजारंजनकर्तुरस्य काशीमाहात्म्यश्रवणसंज्ञातहर्षस्य काश्यां प्रयाणम्, विधेश्वरानुमहात् तत्र शिवप्रासादं विधाय वृद्धकालेश्वराख्यस्यापितशिव डिगामे तपस्पतः परीक्षणधेमागतशिवपरीक्षणोत्तरं सह तेन सखीकृत्य राक्षस्तस्मिन्नेव डिगे लब्धो भविष्यति इति विष्णुगणप्रतिपादितशिवशर्मद्विजभाविस्त्विति वर्णनम् १०१ १
- २५ अगस्त्यमुनेः सभापत्य श्रीगिरिं प्रदक्षिणीकृत्य स्कंदवने कुमारदर्शनम्, अगस्त्यकृतस्कंद-स्तोत्रम्, काशीमाहात्म्यविषये स्कंदं प्रति मुनिप्रश्नः, स्कंदनिरूपितकाशीवासफलकथनम् १०४ २
- २६ अविमुक्तश्चेन्नोत्पत्तिवर्णनम्, चक्रपुष्करिणीतीरेविष्णोस्तपोवर्णनम्, मणिकार्णिकाया उत्पत्ति वर्णनम्, मणिकार्णिकास्नानाविधिकथनम् १०७ २
- २७ गंगामाहात्म्यवर्णनं दशहस्तोत्पत्तिकथनम् ११३ १
- २८ शिवाविद्यानगौरवतः काश्यां गंगास्नानाभ्यासपातकोपपातकशमनवर्णनम्, कर्णिकदेशे बाहीक नाम्नः कस्य चित्राममत्राद्विजस्य वृषलीपत्युः अल्पे व्याघ्रेण मारणम्, साष्टि तन्मसं

- समादाय गच्छतो गुरुस्य अन्यगृहेण युद्धम्, दैवतस्तदस्थिगंगाजलसंगमाम्हाध्वर्यम् नानाविधपातकशालनाय कुम्भोपाकादिनरकेषु प्रक्षिप्तस्यापि सुखावाप्तिं विधेयस्य सर्वेषां किमप्यकरणम्, अन्ते विमानमाख्या वाहीकस्य स्वर्गलोकप्रयाणम्, गंगामाहात्म्य-कथनम् ११९ १
- २९ अशक्तानां स्नानतुल्यफलावाप्तिमिच्छनां महावीर्यनिवारकश्रीगंगासहस्रनामस्तोत्रम् १२२ १
- ३० मणिकर्ण्यी भगीरथनृपानीतगंगासंगमात् क्षेत्रमाहात्म्याधिक्यकथनम्, दक्षिणोत्तरभागे अस्तिवरणेवस्थितिकथनम्, देहलोविनायकस्य शिवाङ्गां विना अंतःप्रवेशं कुर्वतां विज्ञे-त्पादनाय नियोजनम्, धनंजयवणिगितिहासकथनम्, काश्या वाराणसीनामन्याख्या-नम् १३६ १
- ३१ ब्रह्मणः शिरश्छेत्तुं शिवात्कालराजस्योत्पत्तिः शिवमिदाकारिब्रह्मशिरश्छेदात्कालराजस्य का-पाळिकवेपेण काश्यां प्रयाणम्, तत्र गतस्य कालभैरवस्य पृष्ठलग्नाया ब्रह्महत्यायाः पातालग्ननम्, तत्र कपालमोचनतीर्थे सर्वेषां पातकशालनाय कालभैरवस्त्विति वर्णनम् १४२ २
- ३२ पूर्णभद्रनामकयक्षस्य शिवाराधनात्कनककुंडलाख्यमार्यायां हरिकेशाभिधपुत्रजन्मकथनम्, बाल्यावस्थामारम्य शिवासक्तस्य हरिकेशस्य पितृस्ताडनभयात् गृहान्निर्गतस्य काश्यां प्रयाणम्, पार्वतीं प्रति शिवानिरूपितानंदकाननवर्णनम्, आनंदकानने हरिकेशस्य तपः संतुष्टमहेश्वरत्वाद दंडपाणित्वकथनम्, दंडपाण्यष्टककथनम् १४७ २
- ३३ ज्ञानवपीनामकतीर्थोत्पत्तिमाहात्म्यवर्णनम्, काशीनिवासिहरिस्वामिकन्याया ज्ञानवापीं सेवमानायास्तद्रूपमोहितविद्याधरेणाहरणम्, मलयपर्वते विद्याधरेण साकं राक्षसस्य युद्ध-वर्णनम्, युद्धे राक्षसविद्याधरयोः परस्परप्रहारेणैव मरणादस्तिस्वामिकन्याया विद्याधरं पतिं मन्मथान्नाय देहपरित्यागकथनम्, उभयो रजदेहमासाद्य तत्र चित्रपटीविजोक्तम् १५१ २
- ३४ मात्स्येष्टकवस्त्योस्तयोः काशीप्रयाणम्, तत्र काशीयात्रां विधाय ज्ञानवापीनिकटे शिवो-पदेशद्विषामाख्योभयोः शिवलोकगमनकथनम्, ज्ञानवापीमाहात्म्यकथनम् १६१ १

अ०

विषयः.

प०

पृ०

अ०

१५ काशीप्रापकब्राह्मणसदाचारवर्णनप्रसंगेन कियकर्तव्यधर्मानिरूपणम्	१६४	१
१६ सदाचारवर्णनप्रसंगेन द्विजानां ब्रह्मचर्यधर्मानिरूपणम्	१७४	२
१७ सुलक्षणं विप्रं विना गृहस्थाश्रमस्य न सिद्धिस्तस्माद्विस्तरेण लोळक्षणनिरूपणम्	१७७	१
१८ अश्विविविधावर्णनम्, शुभाचारस्य द्विजादीनां कश्चात्प्राप्तिकस्य विस्तरेण कथनम्	१८२	१
१९ दिवोदासनृपेतिहासकथनप्रसंगेनाविमुक्तं क्षेत्रं अविमुक्तेशशिखरिगोपचिवर्णनम्	१८५	२
४० काशिकाश्वगमनाविप्रविधायिद्विजादिनिषिद्धाचारस्वरूपवर्णनम्, गृहस्थाश्रमिणां विहिता- चारनिरूपणम्	१८८	१
४१ वानप्रस्थयतिधर्माणां विस्तरेण निरूपणे योगाख्यानम्	१९३	१
४२ निकटासनसृज्युचिहकथनपूर्वकं श्रांक्षेत्रकाशीमाहात्म्यमिश्रितकाळवचनोपायकथनम्	२००	२
४३ दिवोदासे काश्या मुषिस्थां भुवो राज्यं शासति सर्वेषां विश्वेश्वरादिदेवानां भुवं परित्यज्य मंदराचलगमनम्, दिवोदासराज्ये प्रजासौरूपवर्णनम्, भुवं परित्यज्य अग्नेरपि स्वर्गगमनं विजोक्त्य राज्ञा व्याहृतस्य स्वसामर्थ्यस्य वर्णनम्	२०२	१
४४ विश्वनाथभगवान्मंदरागिरिधरे स्थितयोः काशीविद्योगदुःखवर्णनम्, दिवोदासनृपस्य काशी क्षेत्रपारिवागार्थं शिवस्य योगिनांगणप्रेषणवर्णनम्	२०६	१
४५ चतुःपष्टिभोगिनीनां शिवाज्ञया काशीपुरे राज्ञो दिवोदासस्य विप्रार्थं प्रवेशकथनम्, तासां नामनिरूपणम्	२१०	१
४६ दिवोदासस्य विप्रमुवाच काश्यां बहिर्निष्कासनाय शिवादिष्टरव्यागमनम्, दिवोदासराज्ये नानाविधप्रयत्नेन शिवायैवपातस्य स्वेदादशधा आत्मानं विमज्य काश्यामेव निवास- कथनम्, लोळार्कलानकथनम्, तत्तर्थायत्राविधिमाहात्म्यकथनम्	२११	२
४७ उत्तरार्ककुंडनिरूपणम्, तत्र स्थिताया द्विजकन्याया मातापित्रोर्मरणानन्तरं उत्तरार्कस- मपि तपश्चरणम्, तस्य स्वसखीत्वरूपगौरीकप्रदानम्, उत्तरार्ककुंडमाहात्म्यनिरूपणम्	२१३	२
४८ कृष्णपुंसस्य सांसस्य नारदापमानात् कृष्णशापप्रभवकुष्ठरोगावगमकथनम्, तपविहाराय काश्यां तस्य स्वनाम्ना कुटं विधाय तपश्चरणान्नोनिष्ठपिः कुंडमाहात्म्यप्रहितः		

विषयः.

प०

पृ०

अन०

दित्यमाहात्म्यकथनम्	२१५	१
४९ पांडवानां वनवासप्रसंगेन काश्यां गमनम्, तत्र शीघ्रदीकृतसूर्याराधनात् तस्यै सूर्यतः स्या- लंप्राप्तिः, शीघ्रपाराधितरवेः स्थाननिरूपणम्, मयूखादित्यमाहात्म्यवर्णनम्	२१७	१
५० उच्चैःश्रवसो वर्णविषये कद्रुविनतयोर्वादकथनम्, तत्र कापट्येन विनतायाः पराभवात् कद्रुदास्यकरणम्, मातुर्दास्यावनोदाय गण्डवस्य सुवाहरणवर्णनम्, विनतागण्डयोः काश्यां शिवलिंगास्थापनपूर्वकं तपश्चरणम्, तयोर्विराट्प्रदानपूर्वकलखोल्कादित्यस्थानमाहात्म्यकथनम् २२०	२२०	१
इति श्रीकाशीखंडवर्षार्थानुक्रमणिका समाप्ता ।		
५१ अरुणादित्यमाहात्म्यवर्णनम्, विनतादास्यकारणकथनम्, इन्द्रहारीतोपासितइन्द्रादित्यमाहात्म्य कथनम्, विष्णुवचनात्काश्यां शिवलिंगं प्रतिष्ठाय सूर्यस्य तपश्चरणम्, तस्य केशवादित्य- नाम्प्राप्तिपूर्वकमाहात्म्यवर्णनम्, विमलंगगायमादित्यानां संक्षेपतो वर्णनम्	२२६	१
५२ दिवोदासनृपनिष्कासनाय शिवोप्रेषितस्य चतुराननस्य द्विजवेषेण काश्यां दशशब्दे- ष्वरणादीर्यस्य दशशब्देधनामकरणकथनम्, तत्तर्थायमाहात्म्यवर्णनम्	२२९	१
५३ शिवोप्रेषितानां योगिनीभानुविधीनां काश्यामेव शिवलिंगानि संस्थाप्य तत्रैव स्थितानां स्थितिं परिष्ठातुं दिवोदासस्य निष्कासनाय च शंक्रुर्णादीनां शिवाज्ञया काशीप्रयाणवर्णनं काशीवर्णनम्	२३१	२
५४ शीनोरत्नतप्रियकरादिगणस्यापितशिवलिंगमाहात्म्यवर्णनप्रसंगेन वाल्मीकिसंज्ञकीजेतिहास- कथनम्, तत्कृतपिशाचोद्धारवर्णनम्, पिशाचमोचनतर्थायत्रामाहात्म्यकथनम्	२३५	१
५५ पिंगलादिगणस्यापितशिवलिंगमाहात्म्यनिरूपणम्, यये गणायाः काशीस्थितिं विजोक्तयितुं शिवेन प्रेषितास्तेषां मपुनरावृष्टिं विजोक्त्य काश्यां शिवाज्ञया गणेशस्य प्रवेशवर्णनम् २३७	२३७	२
५६ गणेशस्य अ्योतिषिकद्विजैवमाश्रित्य काश्यां प्रवेशवर्णनम्, स्वमायया पुरीस्थितानेकजन- मोहं विधाय राज्ञोःपुरे गणेशस्य राजकीभिः सहलपादिकर्णनम्, दिवोदासनृपसमा- गमे राज्ञे कर्णकर्णकं गणेशस्य लस्य किंप्रपन्निकथनम्	२३९	१
५७ निष्पुन्य दिवोदासे काशीत उवाच इति मंदराचलगम्य काश्यां शिवेन कृताया गणेशस्त-		

- तेर्वर्णनम्, गणेशस्य कुण्डिनामकथनम्, भगवत्परिवर्तनकथनम्, दिगणेशस्थानकथनम् २४१ १
- १८ गणेशोपि विवेचिते चित्तापरवशस्य शिवस्य दिव्योदासम्पत्तयः काशीत उवाचान्यस्य विष्णु
निरूपणम्, काश्यां विष्णोर्नानाविधस्थाननिरूपणम्, विष्णुलक्ष्मीगच्छेः सौगतपरिभा.
जिकाशिव्यरूपैर्बोद्धव्यमस्यापनप्रकारवर्णनम्, प्रजाऽधर्मरक्षाः कृत्वा गणेशमचनानुसा-
रेण द्विजस्य विष्णोः राक्षे शिवाङ्गिमास्यापन कथनम्, शिवलिंगमन्त्र्यै राक्षो
दिव्योदासस्य विमानमाह्वय कैलासपुरप्रयाणवर्णनम् २४१ १
- १९ वेदशिरसो मुनेः शुद्धिमत्सरसं दृष्ट्वा स्वछित्तवैर्यस्य वीर्यात्कन्योत्पादिकथनम्, धृतपापाह्व-
कन्यायाः पितुर्वचनात्पञ्चार्पाकरणम्, ब्रह्मणो वरदानात्तस्याः पावित्र्यविशेषताप्राप्तिकथनम्
तां दृष्ट्वा मधेस्य कामोदपनारपरररे शापप्रसंगेन तयोर्नैदीनदत्वप्राप्तिकथनम्, गंगापमुना-
सरस्वतीकिरणाधृतपापाधर्मनदसंगमार्थचनदर्शयिकथनम्, तन्माहात्म्यकथनम् २५१ १
- २० अग्निबिंदुमुनिभूतविष्णुस्तुतिवर्णनम्, तत्र बिंदुमधवावस्थानवर्णनम्, बिंदुमाधवमाहात्म्य-
वर्णनम् २५४ २
- २१ आदिकेशवत्तारुष्यकशवादिवैष्णवस्थानानां संक्षेपतो वर्णनम्, बिंदुमाधवनिरूपितनानास्थान-
तथाप्राप्तनिरूपणम्, बिंदुमाधवकथनादग्निबिंदुमुनेः सुदर्शनचक्रसंस्पर्शात्सायुज्यला-
भनिरूपणम् २५८ १
- २२ दिव्योदासस्य विष्णुकथनानुसारं कैलासपुरं प्रापेत् विष्ण्वादीनां मंदरे हरसन्निधौ शिवा-
नयनार्थं गमनम्, शिवकृतकापिलतीर्थवर्णनम्, कापिलतीर्थे वृषभजप्रादुर्भावकथनम् २६४ १
- २३ जैगोपव्यमुनिपौवर्णनम्, तस्य शिवाङ्गरूपप्राप्तिकथनम्, ज्येष्ठेशमाहात्म्यकथनम् ... २६७ १
- २४ मंदराच्छादागतं शिवं सगणं साम्यं द्रष्टुं नानातीर्थोपगतानां द्विजानां शिवदर्शनम्,
शिवप्रणीतकाशीक्षेत्रहस्यकथनम् २६९ १
- २५ पराशरेधरमां ड्येधरजाबालेश्वरकंदुकेश्वरादिनानाविधशिवाङ्गिमाहात्म्यकथनम् २७२ १
- २६ शैलेस्वरादीनां काशीक्षेत्रस्थितशिवाङ्गानां निर्णयकथनम् २७४ १
- २७ गौरी प्रति शिवनिरूपितरत्नेश्वरशिवाङ्गिमाहात्म्यकथनम्, कस्याधिपतः कस्याः शिवरात्र्यां,

- रत्नेश्वरसमीपे नर्तनगानादिना जागरणाच्च शिवप्रसन्नदेन देहान्तरे वसुभूतिनामकगंधर्वा
राजतन्मास्त्वलाभवर्णनम्, रत्नाबलीनाम्पास्तस्या गंधर्वकन्याया रत्नेश्वरलैलवप्रभावात्
परमाध्वर्जनकाविश्राहादि चोतवर्णनम्, दाक्षायणीश्वरमाहात्म्यकथनम् ... २७८ १
- २८ महिषासुरपुत्रस्य गजामुरस्य विधिविरादव्याधयस्य शृङ्गेन शिवकृतविनाशकथनम्, कृत्ति-
वासिधरोत्पत्तिकथनम्, कृत्तिवासेशमाहात्म्यकथनम् २८३ २
- २९ नानाविधस्थानस्थितानां शुभदानामष्टाष्टिसंख्यकानामायतनानां काश्यां समागमनकथनम् २८६ १
- ३० मेतालादिपरिवारसाहितानां नक्कोटिसंख्यचंदीनां काशीरक्षणाय स्थानेस्थाने स्थापन
वर्णनम् २९० १
- ३१ रुद्रदेवपुत्रस्य पुंभिरजेयस्य दुर्गासुरस्य त्रैलोक्यराज्यकर्तृनाशाय स्वनिकटे तमानेन
भगवत्याः काळरात्रिप्रेषणम्, काळरात्रिवचनात्कस्यैवस्य दुर्गादेवस्य भगवत्याः समीपे
आगमनम्, युद्धोद्यतं दुर्गादेव्यं विजोक्त्य देवीशरीरच्छत्रयुद्धमवर्णनम्, दुर्गासुरस्य
भगवत्या सह युद्धवर्णनम् २९२ २
- ३२ भगवतीशरीरोत्पन्नशक्तीनां नामानिरूपणम्, दैत्यदेवीयुद्धवर्णनम्, दुर्गादेव्यवसुस्तुष्टदेवकृत
दुर्गादेवास्तुतिकथनम्, दुर्गामैत्रयुजनसंख्यकथनम् २९६ १
- ३३ पार्वती प्रति शिवनिरूपितोकारादिचतुर्दशाङ्गगणनम्, ओंकारेष्टोत्पत्तिवर्णनप्रसंगेन ब्रह्म-
कृतोकारस्तुतिकथनम्, ओंकारेशाङ्गिमाहात्म्यनिरूपणम् ... २९९ १
- ३४ पाञ्चकूपीयभारद्वाजसुतदमनस्य विद्यामधीत्य विरक्तस्य रेवातीरे अमरकंटकक्षेत्रे गर्गना-
ओ मुनेर्दर्शनम्, गर्गमुनिनिरूपितोकारमाहात्म्यवर्णनम् .. ३०४ २
- ३५ सप्तजन्माजितपापनिवारणेकदशत्रिलोचनेश्वराविर्भावकथनम्, तन्माहात्म्यानिरूपणम् ३०८ १
- ३६ माणिमाणिक्यनिर्मितात्रिलोचनप्रासादस्थितपापघ्नदेतिहासकथनपूर्वकं त्रिलोचनारविश्व-
ङ्गिमाहात्म्यकथनम् ... ३१० १
- ३७ केदारेश्वरमाहात्म्यकथनप्रसंगेन ज्येष्ठीनिर्दिष्टादिबदारकेतिहासकथनम् ३१४ १

अ०	विषयः.	प०	पृ०
७८	यनधर्मासाधितधर्मेश्वराख्यशिवलिङ्गमाहात्म्यनिरूपणम्	३१५	२
७९	धर्मतपःसाक्षिणां कीरशिशनां शिववरात्कैडासपदासिकथनपूर्वकं धर्मेशमाहात्म्यकथनम् ३१७	३१७	२
८०	पुजेजनां प्रति शिवनिरूपितस्य चैत्रशुक्रतृतीयामारम्य फलानुशुक्रतृतीयापर्यंतं विष्णुजा ल्लस्योपनिषाद्यकदेवतमनोरथतृतीयाव्रतस्य विस्तरेण वर्णनम्	३२०	१
८१	सुरगुरोर्वचनार्द्रवृत्रहत्वोद्भवत्राससंतसैद्रस्य काश्यामुत्तरशहिण्यां स्नात्वा धर्मेशाख्यशिवलिङ्ग सन्निधौ तपश्चरणम्, ब्रह्महत्यानिष्ठचिपूर्वकमिद्रस्य पूर्ववत्तेजःप्राप्तिकथनम्, दुर्दमभूषे- तिहासकथनपूर्वकधर्मेशमाहात्म्यकथनम्	३२२	१
८२	वीरेश्वराविर्भावप्रसंगेन मित्रजित्पराक्रमवर्णनम्, महावैष्णवस्य मित्रजिन्मृतस्य कंकालासुरं क्रिद्मन् हत्वा कंकालासुरहृतमलयांगिनीं विद्याधरकन्यां गांधर्वेणोद्वाह्य तया सह काश्या मागमनम्, अभीष्टतृतीयाव्रतविषये राक्षीं प्रति नृपप्रश्नश्च	३२४	१
८३	नृपप्रश्नानुसारेण मार्गशार्ङ्गशुक्रतृतीयायां राक्षीनिरूपितगौरिपतिदेवतामीष्टतृतीयाव्रतनिरूप- णम्, व्रतकरणाद्राक्षीपुत्रलाभः, मूलार्थे जातस्य मात्रा विष्ठादेवोपुतः स्थापितस्य तस्य शिशोर्द्वयनुकूला माहेश्वर्यादिमातृसमीपे प्रेक्षणम्, मातृविसृष्टस्य बालकस्थानंदकानने पंचमुद्रादेर्गोनिकटे तपश्चरणाच्छिब्बलिङ्गाविर्भावः, अत्यैव लिङ्गस्य वीरेश्वराख्याप्राप्तिस्त- न्माहात्म्यकथनम्, वीरेश्वरशिवेन तस्मै राजपुत्राय नानाविधवरानन्दत्वाकथितानामसि- गंगासंगमस्थितपुष्पस्थानानां क्रमेण वर्णनम्	३२७	२
८४	मित्रजिन्मृतपुत्राय वीरेश्वराख्यशिवनिरूपितानां श्रीमददिक्केशवादिभार्गवपतीर्षानां कथनम् ३३०	३३०	१
८५	आनन्दकानने शिवलिङ्गां संस्थाप्य बहुव्रतस्तप्त्वापि फलाभावादुर्वाससि काश्यां शमुमुद्यते शिवस्य लिङ्गादायिर्भाववर्णनम्, दुर्वासःकामभूषणाच्छिब्बलिङ्गस्य कामेश्वराभिधानं तन्माहात्म्यकथनम्	३३३	१
८६	विष्णुकर्मनिर्मितशिवलिङ्गस्य काश्यां विष्णुकर्मेश्वराभिधानकथनपूर्वकतन्माहात्म्यवर्णनम्	३३५	१

८७	दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनपूर्वकं केनाचित्प्रसंगेन शिवेश्वरिणो दक्षप्रजापतेः शिवो विना यज्ञारंभ वर्णनम्	३३८	१
८८	नारदमुखादध्वरक्षतमाकर्ष्य शिववचनमनादस्यैव सत्या दक्षपञ्चगमनम्, तत्र शिवमिदां पितृमुखादाकर्ष्य परमकुपितायास्तस्या देहविसर्जनवर्णनम्	३४१	१
८९	शिवगणवीरमद्रक्तं यक्षिण्वसनपूर्वकं दक्षशिरोनाशनम्, पुनःशिवकथनादक्षस्य मेघवदनत्वं संपाद्य किमोचनम्, काश्यां शिवलिङ्गां संस्थाप्य दक्षस्य तपःकरणम् दक्षेश्वरोत्पत्तिकथनम् ३४४	३४४	१
९०	पार्वतीकृतपार्वतशिवलिङ्गस्थापनं तन्माहात्म्यनिरूपणम्	३४७	२
९१	विष्णुयाशिवलिङ्गासूक्तो गंगास्थापितगंगेशलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्	३४८	१
९२	ब्रह्मणः सकाशाद्गंगासाम्यरूपं वरमलम्बा काश्यां शिवलिङ्गां संस्थाप्य रेवायास्तपःकरणम्, नर्मदेश्वरदशरेबावरदानकथनपूर्वकतलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्	३४८	२
९३	शिवं पतिं उन्धुं काश्यां सर्तास्थापितसतीश्वरलिङ्गमाहात्म्यवर्णनम्	३४९	१
९४	अश्वत्थकक्षणेभरज्योतीरूपेश्वराणां शिवलिङ्गानां माहात्म्यवर्णनम्	३५०	१
९५	काश्यामीपि मुजमूर्ध्वीक्ष्य हरिः सेम्यो हरिः सेम्य इति व्यासवचनं श्रुत्वा शेलादिकृतव्या- समुज्जवाक्स्तम्भनवर्णनम्, विष्णुकठसंस्पर्शनापस्तम्भनिर्हृष्टो व्यासकृतशिवस्तुतिवर्णनम् ३५१	३५१	२
९६	व्यासशापमोचनकथनम्, कृष्णदिस्वरूपकथनम्, व्यासस्य काशीतो बह्निर्नैष्कासनं च ३५३	३५३	२
९७	सर्वपापापनोदनकाशीक्षेत्रस्थितसर्वतीर्थकथनम्	३५८	२
९८	कश्यपा मुक्तिमंढरे श्रीविश्वेश्वरसमागमनमहोत्सवस्य विशेषेण वर्णनम्	३६४	२
९९	श्रीशंभुना ब्रह्मविष्णवादिदेवैः प्रतिपादितस्य श्रीविश्वेश्वराख्यकाशीक्षेत्रपरमदैवतस्य मा- हात्म्यनिरूपणम्	३६७	१
१००	काशीखड्गान्तर्गततिहासानुक्रमवर्णनम्, पञ्चतीर्थ्यादियात्रावर्णनम्, काशीखण्डव्रतवर्ण- नम्	३६९	१

॥ काशीखंडस्याविषयानुक्रमोऽयं यथामति ॥ विरच्य श्रीविश्वनाथपदयोरुपेतो मया ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीपरमात्मनेनमः ॥ ॥ सच्चिदानन्दसंदोहभक्तिकामोदमंदिरम् ॥ साद्वर्षप्रणुवेभक्त्याश्रीगोपीजनवल्लभम् ॥ १ ॥ संहारखेदादिवयःस्वयंप्रभुः भितोऽविमुक्तं भगवान्
होमया ॥ दिशत्यभीष्टं परमात्मतारकं भजेतमानंदवनेतनुत्थजाम् ॥ २ ॥ माधवंगिरिजाकुंडिभैरवंदनायकम् ॥ मणिकर्णौतुहांकाशीमुद्रकुक्षोतवहानुमः ॥ ३ ॥ अद्वैताश्रयिकास
कैक्तराणिहार्हाचकारच्छिदंशांतायेर्निलयंदयैकशरणंवैराग्यवन्मूर्तिकम् ॥ इत्कांतारमहादवीक्षुविलसत्कामेभपंचाननं श्रीरामेंद्रवनाभिधंशुरुमहोभक्त्यानमामस्तराम् ॥ ४ ॥ यत्पदोषुहृष्ट्या
नाद्धादिमंगलितंतमः ॥ परमंतंशुरुभक्त्याश्रीदेवंद्रवननुमः ॥ ५ ॥ व्यासोक्तेस्कादंसंज्ञेऽप्युराणेकाशिकाह्वयः ॥ खंडोयस्तस्यटीकेपरामानंदेनरच्यते ॥ ६ ॥ श्रीवासुदेवाभिधंशुसुरेंद्रगुणैकतना
मलसत्त्वार्द्धः ॥ वाक्याम्रेणाहमिहप्रवृत्तः शतवपमस्मच्छंपलं कूर्ताद्वैः ॥ ७ ॥ अध्यायानां शतं प्रोक्तं व्यासेनाश्रितदादितः ॥ विष्णुनारदसंवादेवर्ण्यतेतिमनोहरः ॥ ८ ॥ तत्रादोतावाचिकोपेतस्य
पुराणस्य निष्पत्त्युहपरिसमाप्तिप्रचयाभ्यानां नेतिहासपुराणशास्त्रप्रबंधसंक्षेपविष्कृतलीलावतारोभगवानुद्दिपायनो विघ्नाधिराजं पूजयति ॥ तं मन्मह इति ॥ तत्र सर्वनाम्रस्तावदौत्सर्गिकं प्रसिद्धार्थत्वम् ॥
यथाहुः ॥ सर्वनामप्रसिद्धार्थमसाध्यार्थविधानकृदिति ॥ नचयदाग्नेयोऽष्टाकपालोभवतीत्यत्रव्यामिचारः ॥ वचनानित्वपूर्वत्वादितिन्यायेनतदर्थस्यतत्राम्यतोऽलब्धत्वात्प्रसिद्धार्थत्वं सर्वनामोचला
दपलप्यते ॥ अत्रतुतदपवादाभावेपुनरुत्सर्गस्यास्थितिरित्यभिप्रेत्यप्रसिद्धार्थमाह ॥ तमिति ॥ तं प्रसिद्धं पारमेश्वरं रूपं मन्मह इत्यायामः चिंतयामेत्यर्थः ॥ मन्मह इति मनुष्यबोधन इत्यस्मात्तना
दर्शतोर्लङ्कृतमपुरुषबहुवचनं लोपश्चास्यान्यतरस्याम्बोरित्युकारलोपः ॥ सर्वनाम्नापराभृष्टं विशेष्यं दर्शयति ॥ करिगणेशानाननमिति ॥ करःशुंडादंडो विद्यतेयेषति करिणो हस्तिन इति यावत्

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ तं मन्महमहेशानं महेशानप्रियार्भकम् ॥ गणेशानं करिगणेशानाननमनामयम् ॥ १ ॥

गणाःसमूहाः करिणांगणाः करिगणास्तेषामीशानं ईश्वरः श्रेष्ठ इत्यर्थः ॥ तस्येवाननंतस्याननमिवाननं यस्य स तथात् ॥ एवं हि प्राप्तेभूयते च के इश्वरमाहात्म्यमसंगे ॥ विघ्नाधिराजे जाते तदवलोक
नाय ब्रह्मादयो मिलिता अभूवन् शनैश्चरन्तु नागतो भूत् ॥ ततोऽविकायां रुष्टायामागतं च तस्मिन् गणेशस्य मौलिरपत् ॥ ततो महादेवेन हस्तिर्बुद्धिश्च शिखिश्चायोजितमिति ॥ कदाचिन्नाश्रोद्वर्षं कृत्वा
तज्जीनतमलेन गणेशप्रतिकृतिविधाय जीवं च तस्यां संचार्य पावनम्याम्नायते तावद्रूपं कोप्यागंतुं न देय इति गौरी तं व्याजहार ततश्च तस्मिन् द्वारि स्थिते कुतश्चिदागतो महेशस्तेन मातेरुद्भांतः पुरं प्रवेष्टुमलभमानः
क्रुद्धः सन् बहुयुद्धं कृत्वा पश्चात्तस्य मौलिमुजहार पश्चाच्छोकरोपाभ्यामाविष्टायां पर्वत्यां करिगणेंद्रशिखिश्चिस्त्वायोजितमिति च भाविष्ये ॥ गजीभूय क्रीडतोर्भगवतोर्जातत्वाद्वागजानन इति पुराणांतरम् ॥
तथा हि ॥ गजासुरः किल लीलायास्वर्गमाक्रम्य देवान् व्याजहार हे देवा मया सार्द्धं युद्धं ध्वं द्वात्रिंशदिवं विहाय पलायध्वं अयं शकरं प्रयच्छतेति ॥ ततो देवैः कः करोदिय इत्युक्ते तेनोक्तं स्वर्गो धृत्वा स्वाशिरोभू
नं स्वाशिरः कुट्टनं च मद्रूपं कर्तव्यमिति ततो देवा ब्रह्माणं प्रतितदुक्तं न्यवेदयन् कथं तस्यासुराधमस्याग्रेऽस्माभिरेवं कर्तव्यमिति ततो ब्रह्मा विष्णुश्च विश्वनाथं गत्वा तदेतत्सर्वं विज्ञापितवन्तौ तत ईश्वरेण गजोभूय
क्रीडितो रावयोर्गजाननः पुत्रो जातो रितेन समारणीय इत्युक्ता गणेशमाहूय तत्सर्वं निवेद्य त्वमपि गजाननः सोऽपि तादृश इति त्वमेव तस्य प्रतियोद्धेत्यादि प्रोत्साह्य त्वयैव हंतव्य इत्युक्तेन गणेशेनोक्तं तदामयासमा
रणीयो यदितेन प्रार्थितो दंडो मत्तं दीयत इति तदा देवैरुक्तं भवानस्माकं स्वामी त्वय्यग्रे क्रियमाणेऽस्माकं खेदो नास्ति यदुच्येत तत्कर्तव्यमिति ततो गजाननो गजासुरं हतवानित्यत एव दानीमपि गणेशस्य अग्रे

श्रीसावर्भौमभट्टाचार्यादाक्षिणात्याश्चस्वकर्णौधृत्वाशिरोधूननांशिरःकुट्टनंचकुर्वतीति ॥ उक्तं च ॥ विनायकं दं दमस्तकाद्विज्ञानादसंभुतसमस्तवैष्टम्यम् ॥ नमामिन्दिप्रणतां चिंताशनं कविकवी
नामपमश्रवस्तममिति ॥ कदाचिदीश्वरं द्रष्टुं कलासंगतिनभार्गविणारमेणगणेशप्रतिरुद्धेनाभ्यर्तं गंतुमलभमानिनतः जनितमचंद कोपानलेनगणेशस्यहस्तात्परशुं कलत्करेणगृहीत्वागणेशस्यशिरोः
च्छेदि ततोज्ञाताशेषवृत्तांतिनेश्वरेणरामायाम्यथायित्वमधारभ्योननपरशुनापरशुरभिभविष्यसीतगंजद्रव्यशिरशिच्छ्वागणेशस्यमौलीयेजितामितिचवौराणिकाः ॥ क्रियाशक्तमत्सूत्रात्माद्वला
चिक्वमाह ॥ गणेशानमिति ॥ नन्दिभूंगप्रमुखागणास्तेपांतेपुवाइशानमीश्वरंनिरंतारमिति यावत् ॥ गणश्चासावीशानश्चतैवेत्यर्थः ॥ योनितोपिश्रेष्ठयमाह ॥ महेशानमिधार्भकमिति ॥
महांश्चासावीशानश्चेतिमहेशानोमहेश्वरइत्यर्थस्तस्यप्रियावल्लभाउमाचंद्रपाशोक्तस्तस्यार्भकस्तयोर्वाऽर्भकोमहेशानमिधार्भकइतिवा ॥ प्रियश्चासावर्भकश्चेतिप्रियार्भकः ॥ यदाप्रसिद्धत्वेतु
माह ॥ महेशानमिधार्भकमिति ॥ ननुपरमात्मनःसर्वोत्तमादन्येषामपितदीयानारूपाणांभूयसांभावादिवैभेदपारमेश्वररूपं कस्मादादावनुस्मर्यतेतत्राह ॥ महेशानमिति ॥ विरोचिलक्षणया
पुण्यजनोराक्षसइतिवन्महांतोत्राकारमष्टेष्टादशमहंतोहिंस्रस्वभावाविघ्नाःश्रेयोविघातकत्वाच्चतैस्वकार्यंभुत्वादीशाश्रतानानयतिचेष्टयतिप्रवर्तयतीति तयातम् ॥ अथानविद्यतेमहत्सत्त्वापेभ्यस्तेऽमहा
विघ्नास्तेषामीशानं विघ्नोत्सारणायैवविघ्नानामीधृष्टातारमिति यावत् ॥ तत्प्राप्तिस्तुप्राणिनांस्वदोषवशादितिभावः ॥ महंश्चासावीशानश्चेतिवा महत्त्वंचात्रविघ्नाधिष्ठातृत्वेनैव ॥ एतदिहाकृतम् ॥ सत्त्वात्मकोपि
परमात्माविघ्नाधिराजोपाधिरेवविघ्नानजरीहर्ति ॥ तदुक्तं सजयति सिधुरवदोदोदोयत्पादपंकजस्मरणं वासरमणिरिवतमसांराशिनाशयतिविघ्नानामिति ॥ महोदयेचपुराणारभेविघ्नानां संभवात्तन्निरासाययुक्तं
परस्य प्रकृतदेवतात्मकस्यैवानुसंधानमितिभावः ॥ यदा ननुकृष्णोद्घातयन्निविद्धिसाक्षाचारणं प्रभुम् । कोह्यन्यः पुंडरीकाक्षान्महाभारतकृद्भेदितिवैष्णवाद्युक्तेर्व्यासस्येश्वरत्वावगमाद्विघ्नापवनसं
भाव्यतेऽतः कथं तन्निवृत्त्यर्थं गणेशानुस्मरणमित्याशंकायामाह ॥ महेशानमिति ॥ महंश्चासावीशानश्चेतिमहेशानस्तम् ॥ अत्रापिमहत्त्वं ब्रह्मादिनिर्यतृत्वेनैवोद्भवम् ॥ तथाचायमर्थः सप्रपद्यते ॥ महतां
ब्रह्मादीनामीशानंनिर्यतागम् अपृथितसंततत्कार्याणां प्रतिबद्धारमसिद्धिप्रदमित्यर्थः ॥ तदुक्तं संक्षेपशरीरेके ॥ आरंभाः कलिनः प्रसन्नद्वयोयश्चेत्तश्चामपिनोचेद्विस्वम् जोष्यलंबिकलतामायांत्युपायो
यमाः । विश्वैश्वर्यमतेनिरंकुशमभूयस्यैवविश्वप्रभोः सोऽयं विश्वहितेतो विजयते विघ्नेश्वरोविश्वकृत् ॥ अत्रापिचवक्ष्यति ॥ जयसृष्टिकृतावन्य तत्पुष्टदृष्टिविशिखैर्निहताभिहम्पितेत्यानुपुरोधकवर्ण
धरमुख्यकांश्च । कस्यास्तिशक्तिरिहयस्त्वद्वतेपितुच्छं बांछेद्विघातुमिहासिद्धिदकार्यंजातमित्यादि ॥ इदमत्रतत्त्वम् ॥ गणेशव्यासादीनामीश्वरत्वाविदोपिसेव्यसेवकत्वंवाध्यबाधकत्वं च । यथोमेशमे
शयोर्यथावारापरशुरामयोरिति ॥ तदुक्तं वैष्णवे सर्वविष्णुमयंजगदित्युपक्रम्य ॥ तथाप्यनेकरूपस्यतस्यरूपपाण्यहर्निशं । बाध्यबाधकतांयांतिक्लोलोदावसागरद्विति ॥ नन्वसिद्धमहेशानत्वंगणेशस्य
शनैश्चावलोकमात्रेणशिरःपाताद्यवगमादित्याशंक्याहानामयमिति ॥ आमयोगो गस्तेनताप्रयलक्ष्यते ॥ ततश्चायमर्थः ॥ नविद्यतेआमयस्ताप्रययस्यस्तादितिवासतयातम् ॥ अयंभावः ॥
नशिरःपातादिकमनीश्वरत्वेकारणमवश्यंभाविनोऽर्थस्येश्वरस्यापिदुष्परिहरत्वात् ॥ तदुक्तम् ॥ अवश्यंभाविनोभावाभवंतिमहतामपि । नप्रत्वंनिलकण्ठस्यमहाइशयनंहरेरिति ॥ यदा शिरः
पातादिकंतुलीलामात्रंयथानिकुंभपरिघप्रहारेणमोहःश्रीकृष्णस्य यथाचेद्वज्रिभयुक्तनागपाशबंधनंश्रीदाशरयेयथावलेखरध्वरेयाज्याश्रीविष्णोरिति ॥ तदुक्तंहरिंशे ॥ नूनमात्रमेच्छयाकृष्णस्त
थाचक्रेसुरोत्तमः कोहिशक्तोमहात्मानंयुद्धेमोहयितुंहरिम् ॥ भागवतेच ॥ कोवेत्तिभूमन्भगवन्परात्मन्योगेश्वरोतीर्भवतस्त्रिलोक्याम् ॥ काहोकर्यंवाकतिवाकदेतिविस्तारयन्कीडसियोगमायामिति ॥
श्रुतीचविष्णोः शिरःप्रच्छिदतुरिति ॥ यदा ग्रंथारभेमंगलायपश्चायतनदेवतानुसंधानमनुविधत्ते ॥ तमिति ॥ तं प्रसिद्धम् ॥ अत्राऽकारमष्टेष्टात् अःवासुदेवश्चासीमहेशानश्चतमन्मो
घ्यायामइतिसर्वत्र ॥ तत्रअमित्युक्तेअक्षराणामकारोस्मिइतिभगवद्वचनादकाराक्षरेगच्छतितद्धारणायमहेशानमित्युक्तम् ॥ तावत्युक्तेविश्वनाथेगच्छतितद्धारणायअकारोवासावैवःस्यादितिवक्ष्यामि
मित्युक्तम् ॥ महेशानमिधार्भकं ॥ विश्वनाथभवानीगणेशेतिद्वैकवद्भावेनत्रयानिर्दिष्टम् ॥ तत्रार्भकमित्युक्तेशाखविशाखादाविव्याप्तिःस्यात्तद्धारणायगणेशानमित्युक्तम् ॥ तथापिस्वा

मिकातिवेनेगच्छतितद्वारणायकरिगणेज्ञानान्नमिति ॥ अन्नसमासमिहस्याभेकपदस्यविशेषः सर्वत्रावस्य ॥—तत्कथ्यतांमहामागम्यादिभिन्नुक्तवाश्रयम् अथवास्पपदांभोजमन्नन्दलिहाससा
मिति तथाप्राचीनवर्हिर्भगवान्पातालतलवारिणः समुद्रतनयायातुकृतवतोऽभवत्प्रभुरितीत्यादिबद्धोद्वयम् ॥ अनामयनविद्येतेआमयोरोगमात्रंयस्मात्सर्वरोगनाशकंसूर्यकिरचिनारायणशंकरा
त्मकम् ॥ आरोग्यभास्करादिच्छेदितिवचनादित्यर्थः ॥ १ ॥ एवंविद्याधिराजंपूजयजगभिःभ्येसमाज्ञासानःपुराणार्थाभ्यभूतमविमुक्तंमस्तौति ॥ भूमिष्ठेति ॥ साकाशीमपायाजगत्पस्यादि
त्यन्वयः ॥ सेतिप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वास्याःसोऽवेमुक्तेउपास्योयेषोऽन्तोऽय्यक्तमात्मासोऽविमुक्तेमतिष्ठितइत्याद्ययाश्रुत्याबोद्धव्यम् ॥ अविमुक्तंकाशीत्यनर्थातरम् ॥ तत्त्वमेववक्ष्यति ॥
काशीति ॥ अनाख्येयंस्वप्रकाशंचैतन्यंप्रकाशतेस्यामितिकाशी ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ काशतेऽत्रयतोऽयोतिस्तदनाख्येयमीश्वरः ॥ अतोनामापरं चास्तु काशीति प्रथितं प्रभो ॥ यदा काशतेराजते
स्वप्रकाशतयाऽस्यांतनुत्यागमात्रेणमाणिनइतिकाशी ॥ एतदप्युक्तमत्रैव ॥ कीटाःपतंगामशकाश्रवृक्षाजलेस्थलेयेविचरंतिजीवाः ॥ मंडूकमस्याःकूमपोपिकाश्यांत्यक्ताशरीरंशिवमाप्नुवंतीत्यादि ॥
अत एवोक्तंमपायाजगत्पस्यादिति ॥ अपगतोऽयनमयोज्ञानम् ॥ सर्वगत्यर्थाज्ञानार्थाइतिन्यायायस्मिभित्यपायंमहानंतत्कार्यतस्मात् ॥ गच्छतिजन्मादिषड्भावविकारान्माप्नोति ॥ सर्वगत्यर्थाः
प्राप्तयर्थाइतिन्यायाजगत्समाष्टिव्यष्टीकजातमित्यर्थः ॥ पायान्मोक्षयित्यर्थः ॥ यदासर्वाभ्योऽयोद्यादिपुरीभ्योऽधिकृतयाकाशतेराजतइतिकाशी ॥ वक्ष्यतिहि । अन्यानिपुण्यक्षेत्राणि
काशीमासिकराणिवै । काशीमाप्यविमुक्ष्येतनान्यथाकल्पकोटिमिरिति ॥ अधिकत्वेजगन्मोक्षकत्वेचेदुंबदन्क्रियोधामासांक्षरलक्षणैश्चतुर्भिर्विशेषणैर्विशिनाष्टि ॥ भूमिष्ठेत्यादियस्यांमृताजंतवहस्यं

भूमिष्ठापिनयात्रभूमिदिवतोप्युच्चैरथःस्थापियायावद्भुविमुक्तिदास्पुरमृतंयस्यामृताजंतवः ॥

यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीरेसुरैःसेव्यतेसाकाशीत्रिपुरारिराजनगरीपायादपायाजगत् ॥ २ ॥

तेन ॥ भूमिष्ठापिनयात्रभूरितिबिरोधाभासःसर्वत्रस्पष्टएव ॥ भूमौतिष्ठतीतिभूमिष्ठा ॥ अंबांबगोभूमिसव्येत्यादिनापत्वम् ॥ भूमिष्ठत्वेनभूस्वयवस्वेनायोद्यादिकेब्रह्मतीयमानापियाकाशीअत्रभूमौ
भूर्जभवति भूस्वधिकरणिकाभूर्नभवति भूमौनतिष्ठतीतिभावः ॥ अन्यैरेकंकाचिदभूरित्यर्थः ॥ ईश्वरस्यत्रिशूलाग्रेस्थितत्वात् ॥ वक्ष्यतिच ॥ क्षेत्रमेतत्त्रिशूलाग्रेशूलिनस्तिष्ठतिदिज अन्तरीक्षेनभूमिद्वन्द्वे
श्रुदबुद्धयःभूलोकेनचसंलग्नमतारिक्षेममालयम् विष्टास्तंनपश्यीतुः क्ताःपश्यंतितचेतसेत्यादि ॥ त्रिदिवतोप्युच्चैरथःस्थापियेते ॥ अथतिष्ठतीत्यर्थःस्थापयित्वाकादीनांषण्णामध्यस्थापियाकाशीत्रिदिवतोप्यु
च्चैस्त्रिदिवतोप्युपरितिष्ठतीत्यर्थः ॥ प्रलयसमयपर्यत्रिशूलाग्रेणोर्ध्वीकृत्यविश्वनाथेनधृतत्वात् ॥ तत्रदेनंदिनप्रलयेत्रिदिवतःस्वलोकंदिष्येव ॥ प्राकृतप्रलयेतुत्रयोब्रह्मविष्णुमहेश्वरादीव्यंकिंकीदं
त्यस्मिभितित्रिदिवं ब्रह्मांडंतस्मादितिव्याख्येयम् ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ अहोजनानांजडताविहायकाशीयदन्त्यन्नयतिचेतः ॥ परिस्फुरद्ग्रांजलाभिरामां कामारिशूलाग्रधृतांलयेपि ॥ महसंवर्तसंवृत्ततापादिभ्ये
शपालिताम् स्वधुन्याहारयष्ट्येवरान्तांकण्डभूमिषु ॥ सनत्कुमारसंहितायांच ॥ गतेपराद्धादितयेविलिनेजगत्पश्येवमपिदेविसर्वं रक्षतिसर्वविंधियायुर्धौधैवराणसांकाशितसूक्ष्मसिद्धिमिति ॥ ननुदेनंदिन
प्रलयेत्रिशूलाग्रेणमहेशेनोर्ध्वीकृत्यधृतत्वात्कथंचित्काशीतिष्ठतुनाम प्राकृतेतुप्रलयेमकृतिकथंमत्प्रसर्वस्यविलयात्कथंकाशीतिष्ठतुकुतस्तारागणाःकुतस्तमांशिशूलमिति ॥ किंचधर्तुर्विश्वनाथस्या
प्यभावःश्रूयते ॥ तथाचोक्तवान्वासिष्ठेभगवान्दामः ॥ परमेष्ठ्यपिनिष्ठान्द्विदितेहरिप्यजः भवोप्यभाक्मायासिक्तैनास्यामाहेशेनेइति ॥ तस्मात्तदेतत्सर्वमर्थवादमात्रमिति न भूलोकेनचसंलग्नं

त्रंतंरिखगं अयोगिनो नवीक्षते पश्यत्येवचयोगिनः अविमुक्तमिदंक्षेत्रमपिब्रह्मांडमध्यगम् ब्रह्मांडमध्यमेनभवेत्तंचक्रोशप्रमाणतः यथायथादिबद्धंतजलमेकाणवस्यच तथातयोन्नयेदीशस्तत्क्षेत्रप्रलया
दपि क्षेत्रमेतच्चिशूलयेशूलिनास्तित्तिदिजाः अंतरिक्षेनभूमिधंनेक्षतेमूढबुद्धयः यावन्तोभास्वतःस्पर्शाद्भासंतैकताः कणाः तावन्तोद्दिहाजगमुर्नैत्येषामणिकर्णका तामसीप्रकृतिप्रप्यकालोभूत्वा वराचरम्
असामिलीलयादेविकाशिरक्षामित्यतः सामाणिकार्णिकेतीयनाभिर्गीभीर्यभूमिका ब्रह्मांडगोलकंसर्वयस्यामेतिलयोदयम् नपदाभूमिवलयनयदापांसमुद्भवः तदाविहंतुमीशेनक्षेत्रमेतद्विनिमितम् अभावः
कल्प्यतेमूढैर्यदाचशिवयोस्तयोः क्षेत्रस्यास्यतदाभावः कल्प्योनिर्वाणकारिणेत्याद्यभ्यासदर्शनात् ॥ अभातेहिअर्थस्यभूयस्त्वंदूरतस्तुपचरितार्थत्वम् ॥ यथाअक्षरेमणीयारमणीयालक्ष्मीरिति ॥ पुराणेष्वा
यंवादत्वंयेवदतिनराधमाः तैरर्जितानिपुण्यानितद्वेदवभवंतिहि समस्तकर्मनिर्मुलसाधनानिनराधमः पुराणान्यर्थवादेनमृतोत्तरकमस्नुते यावद्ब्रह्मास्तुजतेयतजगत्स्थावरजंगमम् तावत्सपच्यतेपापीनरकां
तेषुसंततम् अहोहिवाक्येचतुरक्षरेद्वेषुण्यस्यापास्यनिदानभूते उच्चारणादेवनृणांमुनीन्द्रानारायणश्चेतितयार्थवादः ॥ पुराणेषुद्विजश्रेष्ठाःसर्वधर्मप्रवक्तृषु प्रवदन्त्यर्थवादत्वंयेतेनरकभाजनाइत्यादीनांचभूय
सामर्थ्यवादवृत्तिर्निदापराणांचूहन्नारदीयेदर्शनात् ॥ शैवेच वेदाःप्रतिष्ठितादेविपुराणेनात्रसंशयः पुराणमन्यथाकृत्वातिर्यग्योनिमवाप्नुयात् सुशांतोपिमुदांतोपिनगतिमाप्नुयात्कचिदित्यादि ॥ अत्रापि
चवक्ष्यति ॥ उदाहरंतियेमुद्राःकुतर्कबलदार्पिताः काश्यांसर्वार्थवादोपेतविट्कीटायुगेयुगइत्यादि ॥ तर्ह्युक्तिविरोधस्यकागतिरितिचेद्येवगतिस्सैवगतिरितिब्रूमः ॥ नहिश्रुतिस्मृतीहासपुराणात्माभगवान्
वराकेणयुक्तिविरोधेनास्माभिरनुयोक्तव्यः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नैषामतिसत्केणपनेयेति ॥ ननुग्रावाणःपुवंते यजमानःप्रस्तरइत्यादीनां वेदवाक्यानामप्यर्थवादोदश्यतेतद्वदत्रापिबिष्यतीतिचेहश्यतांनाम
पुराणानांतुतदपवादस्योक्तत्वादिति ॥ किं चमाकृतमलयेब्रह्मांडतदन्तर्वर्तिनालयेनभवितव्यं नचकाशीब्रह्मांडगा ॥ तथाचत्रैववक्ष्यति दर्शितमेवतत्पूर्वम् ॥ अविमुक्तमिदंक्षेत्रमपिब्रह्मांडमध्यगं ब्रह्मां
डमध्यमेनभवेत्तंचक्रोशप्रमाणतः यथायथादिबद्धंतजलमेकाणवस्यच तथातयोन्नयेदीशस्तत्क्षेत्रप्रलयादपीत्यादि ॥ अतोब्रह्मांडाद्बहिःस्थितायाःकाश्याःकुतोनाशावकाशोभुशुंडवत् ॥ तथाच
वासिष्ठोनिर्वाणप्रकरणेभुशुंडाल्यानेभुशुण्डवाक्यम् ॥ ब्रह्मांडपारमासाद्यतत्वांतविमलेपदे सुषुप्तावस्ययातावत्तिष्ठामिप्रलयेसति यावत्पुनःकमलजःसृष्टिकर्मणि तिष्ठति तत्रप्रविश्यब्रह्मांडंतिष्ठामि
विहगालयइति ॥ श्लोकद्वयस्यायमर्थः ॥ प्रलयेमाकृतमलयेसतिब्रह्मांडस्यपारंबहिर्भागासाद्यतत्वांतब्रह्मांडावरणभूतानामेतेजोवायकाशाईकारमहत्प्रकृतिरूपाणांसप्तानामेतेविमलेपदेमुषुप्तावस्य
यासमाध्यवस्ययातावत्तिष्ठामिवावत्कमलजःपुनःसृष्टिकर्मणि तिष्ठति ॥ तदापुनःसृष्टौब्रह्मांडंप्रविश्यविहगालयेतिष्ठामीति ॥ अन्यथाब्रह्मांडमावरणानिचभित्वाल्लिङ्गशरीरेणवैकुण्ठगतानामपिवि
देहकैवल्यप्रसंगात् ॥ यत्तत्रब्रह्मांडपारमासाद्येत्यत्रमहाप्रलयसंपत्तावितिपाठप्रकल्प्यमहाप्रलयसंपत्तावित्यादिचरजीवित्वातिरेकार्थवादः ॥ ब्रह्मणासहतेसर्वसंभामेप्रतिसंचरे । परस्यतेकृत्वात्मानः
प्रविशंतिपरंपदम् तत्रब्रह्मलोकेषुपरांतकालेपरामृताःपरिमुच्यंतिसर्वइत्याद्यागमाउजीवन्मुक्तानामधिकारिणांमहाप्रलयेविदेहमुत्पन्नवगमादित्यद्वयारण्यश्रीचरणैरुक्तम् ॥ तत्र ॥ तेषामागमानां ब्रह्मांडांतरव
स्थितजीवन्मुक्तविषयत्वाद्ब्रह्मांडविहगंतानांतदभावात् ॥ एतेननाहो नारात्रिर्नभोनभूमिर्नासीत्तोभ्योतिरभून्नचान्यत् श्रोत्रादिबुद्ध्याद्युपलभ्यमेकमाधानिकं ब्रह्मपुमांस्तदासीत् तदेदंतर्ह्येवाकृतमा
सीत्सदेवतोभ्येदमप्रसीत् इत्यादिश्रुतिस्मृतीनांविरोधामवोपिव्याख्यातः ॥ विशेषतोविरोधाभावमेव्याख्यास्यामः ॥ यत्तुदैर्नदिनेयप्रलयेत्रिशूलकोटीसमुत्क्षिप्यपुरींहरःस्वाम् बिभ्रांतिसर्वमहा
स्थिभूषणस्ततोहिकाशीकलिकालवर्जितोति ॥ ततुनप्राकृतमलयव्यावृत्त्यर्थम् ॥ अप्यर्थेनायशब्देनमहाप्रलयस्यसमुद्भायमानत्वात् ॥ अतएवसर्वसंभामास्थिभूषणइतिविशेषणम् ॥ अन्यथामहापद
घटितस्यैतस्यास्थिशब्दस्यैवैयर्थ्योपातात् ॥ कलिकालवर्जितत्वेवास्त्यतात्पर्यम् ॥ किंचमाकृतमलयेमाकृतानांप्रकृत्यधीनानामेवलेनभवितव्यम् नचकाश्यादिकंमाकृतोक्तित्वंचित्यशुद्धसत्त्वात्मक
मेवेश्वरेच्छाव्यक्तीभावमापन्नश्रीकृष्णशरीरवत् ॥ नचासिद्धोदघातः ॥ नराकृतितपरं ब्रह्मेत्यादिबहुतरवचनविरोधात् तेषामर्थोत्तरकल्पनायांकारणाभावात् भक्तानुमहार्थब्रह्मणएवस्वाधीनयामाय
यादेहाकारतोपपत्तेश्च ॥ तथाचस्कांदिस्वामिकार्षिकेयवाक्यम् ॥ कैवल्यंयत्परंब्रह्मनिराकारमगोचरं तन्मूर्त्यापरिणतंभक्तानांभक्तिहेतुतद्वति ॥ विष्णुपुराणेच ॥ नाकारणात्कारणाद्वाकारणाकारणाच्च

शरीरग्रहणव्यापिन्धर्मप्राणायतेपरमिति अतएवोक्तं श्रीधरस्वामिना ॥ जीवस्यानायविद्ययामिध्याभूतदेहसंबंधः ईश्वरस्यतुचिद्वनलीलाविमर्हाविर्भावइतिमहान्विशेषइति ॥ तथाचमहतावचनमुप
 निषदयन्मूलखलेनिबद्धमिति ॥ किंच कृष्णशरीरस्यजगत्कारणत्वाच्चआदेशदेवाजगतोपिनाशदाहप्रसंगात् ॥ कृष्णशरीरस्यजगत्कारणत्वंचित्तमुत्वाचायेणब्रह्मस्तुवैतनुभूतमयस्येत्यत्रतनुमिः
 सूक्ष्मरूपैराब्रह्मस्तवंपर्यंतभूतैर्व्याप्तस्यकारणशरीरस्येत्युक्तत्वात् ॥ अतएवतत्पंचभौतिकं तेषांततएवोत्पत्तेः ॥ नचशरीरत्वात्पांचभौतिकत्वमनुमेयम् ॥ तत्रस्वकर्मजन्यत्वस्योपाधित्वात्
 नचपुत्रादिकर्मजन्यशरीरेव्यभिचारः ॥ आत्मविजायतेपुत्रः अर्द्धोवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेस्तत्रापिस्वकर्मजन्यत्वसत्त्वात् नचधर्तुरभावोब्रह्मविष्णुशंकरभावमापन्नस्यैवैक्षणमात्रेणधारकत्वात् ॥
 ससेतुर्विधूतिरिरेपांलोकानामसंभेदायोविश्रुतेः ॥ नचब्रह्मादिदेहानामंतर्द्धानवत्काश्यादिशरीराणामप्यंतर्द्धानेनभवितव्यमितिवाच्यम् ॥ ईश्वरेच्छायाःस्वतंत्रत्वात् ब्रह्मादिदेहानतर्द्दायापिकाशी
 गणास्त्रिशूलचरक्षणीयमित्येतादृश्याअपीच्छायाःसिद्धादिवत्संभवात् ॥ नचब्रह्मादिदेहानामप्यंतर्द्धानमस्ति तेषांदेहानामपलीयमानत्वात् ॥ तथाचोक्तं पंचामकस्यविष्णोरहमेवात्र
 इतिसाधारणलक्षणआत्मकेपद्यैवैवत्यदीपिकाकारेण ॥ नापसाकारेषुचतुर्ष्वव्याप्तिस्तेषामाकारातिरोहितत्वादिति ॥ नचैककालीनाःसर्वपरमाणवःसमप्रोपादेयप्रबंधशून्याःआरंभकत्वात्
 नष्टपवनारंभकपरमाणुवदित्यादिनैयायिकादिसमयसिद्धप्रलयसाधकानुमानात्काश्यादिदेहानामप्यंतर्द्धानेनभवितव्यमितिवाच्यम् ॥ नरशिरःकपालानुमानवत्स्मृत्यातस्यबाधितविषयत्वादितिसंतो
 ष्यमलमिति विस्तरेण ॥ सनत्कुमारसंहितादिवचनानुसारं गेतद्व्याकृतमास्माभिरतःस्वसिद्धांतरोपकथार्याकृतनयनैर्नैयायिकादिभिःशिरःकुहननविधेयमिति ॥ पंचानायच्छन्दानांसेत्यने
 नान्वयः ॥ यावद्वाधुविमुक्तिदेति ॥ याकाशीशुविबद्धापिभूमंडलेबद्धत्वेनप्रतीयमानापिमुक्तिदाभवतीतिपूर्वस्यापेनुपगमः ॥ मनुष्यत्वेनप्रतीयमानोपिदाशरयिण्यामुक्तिदइत्यभिप्रायः ॥
 अत्राहिजंतोःप्राणेभूतममाणेषुद्रुदस्तारकंब्रह्मव्याचष्टेयनासावमृताभूत्वामोक्षीभवतितस्मादविमुक्तमेवनिषेवेताविमुक्तंनविमुंचेदित्यादिश्रुतेः ॥ नचात्रभूमिष्ठेत्यनेनपुनरुक्तिर्बिरोधाभासभेदेनार्थभेदो
 पलंभात् ॥ अतएवस्युरमृतंयस्यामृताजंतवइति ॥ यस्यांकाश्यामृताजंतवःप्राणिनोऽमृतंकेवल्यस्युः कैवल्यभाजोभवतीत्यर्थः ॥ यद्वाकेनप्रकारेणमुक्तिदास्यादितिपृच्छायामाह
 स्युरमृतंयस्यामृताजंतवइति ॥ यद्वाऽतिप्रसंगवारयति स्युरमृतंयस्यामृताजंतवइति ॥ अथवायेशुविबद्धाःस्वभूमौसंबद्धाःकृतवस्तयइत्यर्थः ॥ तेषामुक्तिदाजीवन्मुक्तिदेत्यर्थः ॥ अत्रा
 ध्याहृत्ययोजनासोदव्या ॥ तथाचोक्तंपात्रे ॥ काश्यातिष्ठंतियेकेचित्तान्पश्यंतिसुरोत्तमाः चतुर्भुजास्त्रिनयनानृगंगोद्भासितपूर्वजानिति ॥ अत्रापिचक्षयति ॥ येवसंतिसदाकाश्यामापंचत्व
 विनिश्चयाः जीवन्मुक्तास्तुतेज्ञेयावंध्याःपूज्यास्तएवहीति ॥ एवजीवन्मुक्तिमभिधायविदेहमुक्तिमाह ॥ स्युरमृतमिति ॥ समानमन्यत् ॥ स्युरमृताइतिक्वचित्पाठस्तदाश्रितंइति
 मृतानमृताअमृताः ॥ मरणमित्युपलक्षणं जन्मादिषड्भावविकारारहिताभवतीत्यर्थः ॥ गंगाश्रितत्वाच्चास्याःश्रेष्ठत्वमाह ॥ यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीरेइति ॥ श्रीणिचतानिजगंतिचे
 तित्रिजगंतितानिपावेत्रयतीतित्रिजगत्पवित्रांगंगा ॥ तदुक्तंभागवते ॥ यस्यामलंदिवियशःप्रयितंतरसायाभूमौचतेभुवनमंगलादिबितानं मन्दाकिनीदिविचभोगवतीतिचाद्योगेतिचेहचरणान्बुपुनाति
 विश्वमिति ॥ तदंतीरवत्ततेप्रयाइतितटिनीत्रिजगत्पवित्राचासौतटिनीचत्रिजगत्पवित्रतटिनीगंगातस्यास्तीरयाकाशीवर्षते ॥ त्रिजगत्पवित्रतटिन्यांगंगयायानित्यमाभितेत्यर्थः ॥ एवंहिश्रूयते
 सनत्कुमारसंहितायाम् ॥ यत्संपर्कात्पवित्रत्वंगंगायात्वेवसर्वतः पूर्वविनिःमृतादेविमममौलिमहालयात् अत्रागत्यपुनर्देविगंगापुण्यतमाभवत् पवित्रमाद्यंस्वयमेवगंगापुनश्च्युताविष्णुपदात्ततोपि
 ब्रह्मादिलोकादपिपृथिशंभोत्रिपातनाद्दत्तिसुपांडुरांगा उन्मथ्यमार्गचमगीरयस्यकाशीपविश्यायविमुक्तमंतरात्त्यादि ॥ पारावारविहारेणविष्णुपदात्तवारयति ॥ नित्यमिति ॥ ब्रह्मादिभिःसेव्य
 त्वादपिश्रेष्ठतामाह ॥ सुरैःसेव्यते इति ॥ येत्यनुपंजनीयंनित्यमितिव ॥ कादाचित्कसेवांवारयति ॥ नित्यमिति ॥ यानित्यंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीरेसुरैःसेव्यतइत्येकंवाक्यम् ॥ अयमभि
 प्रायः ॥ अस्माभिःसेव्यमानापीयंसुरनदीत्रिजगत्पुनानापिस्वर्गालयापिकेनापिसुखनिमित्तेनकाशीमधितिष्ठत्यतोऽसौसाध्वानंदखनिरितिनिश्चित्यदेवैर्नित्यंसेव्यतइति ॥ अधिष्ठातृद्वारापिश्रेष्ठ

माह ॥ त्रिपुरारिराजनगरीति ॥ त्रयाणांपुराणांस्वर्णरूप्यलोहप्रनिर्मितानांमरिचिपुरारिः ॥ अथवास्थूलसूक्ष्मकारणशरीरलक्षणानांत्रयाणांपुराणांवृत्त्यारूढःसर्चारिस्त्रिपुरारिःमचासौस्वयं
राजेनेइतित्रिपुरारिराजस्त्यनगरीत्रिपुरारिराजनगरी ॥ त्रिपुरारेःराजधानीतिवा ॥ अथवैवंगणेशोपाधिभगवंतस्तुत्वाऽशेषविशेषाश्रयभूतांप्रत्यगृहीतस्तीति ॥ भूमिष्ठेति ॥ पूर्वदेवान्वयः ॥ तत्र
काशतेस्वमकाशतयाराजतइतिकशीप्रत्यक्चैतन्यम् ॥ अत्रांपुरुषःस्वयंउपोतिरितिभूतेरित्येतावान्विशेषः ॥ ननुपंचकोशावाच्छायाभुवःकाशीत्वेनप्रसिद्धेःकथंप्रत्यगृहीतपरतयासाव्याक्रियेत
ग्राह ॥ भूमिष्ठापिनयात्रभूरिति ॥ भूमिशब्दोत्रभावप्रधानः ॥ तथाचायमर्थः ॥ भूमिष्ठापिभूमित्वेनस्थितापिप्रतीतापियाकाशीअत्रतत्त्वानिरूपणदशायांभूनेभवति ॥ स्वप्रकाशप्रत्यग्रह
रूपत्वात् ॥ यथादेहित्वेनप्रतीयमानोपिभीकृष्णोदेहीनभवतितद्वदित्यर्थः ॥ अस्थूलमनणु अयातआदेशोनेतिनेतीत्यादिश्रुतेः ॥ वक्ष्यतिचात्रापि ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रपंचकोशपरिमितम् ॥
ज्योतिर्लिङ्गोहृत्क्षेत्रंपरंविश्वेश्वराभिधम् ॥ तथापात्रेच ॥ यल्लिङ्गदृष्टवन्तीतौनारायणपितामही तदेवलोकेवेदेचकाशीतिपरिगीयतइति ॥ एवंभूमिप्रतीतेरभावमुक्तापरिच्छिन्नप्रतीतिरप्यभावमाह ॥
त्रिदिवतोप्युच्चैरधःस्थापियेति ॥ अपिप्रयंसमुच्चयार्थम् ॥ याकाशीभुवलोकादीनांपण्णामधःस्थापित्रिदिवतोप्युच्चैरधोब्रह्मविष्णुमहेश्वरादीर्वायंतिक्रीडंतियस्मिन्नितित्रिदिवंब्रह्मांडंतस्मादप्युच्चैरपरि
सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ सत्यज्ञानानंतब्रह्मरूपत्वात् ॥ यथादेवक्याउदरस्थत्वेनप्रतीयमानोपिभीकृष्णस्तत्स्थोनभवति किंतुसर्वव्यापकस्तद्वदित्यर्थः ॥ सभूमिर्विश्वतोवृत्त्वाऽयतिष्ठदृशांगुलम् सत्यं
ज्ञानमनंतमित्यादिश्रुतेः ॥ ननुतत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदितिभ्रुत्याचैतन्यस्यकार्यप्रवेशश्रवणात्परिपूर्णस्यचप्रवेशासंभवात्कथमस्यपरिपूर्णत्वमित्याशंकायामाह ॥ याबद्धाभुवीति ॥ भुवीत्यनेनभूत
भौतिकमुपलक्ष्यते ॥ ततश्चायमर्थः ॥ याकाशीभुविभूतभौतिकेकार्यंपंचबद्धाप्रविष्टेत्यर्थः ॥ प्रागेवकारणतयाविद्यमानत्वात् ॥ तदुक्तंसदृष्टांतभागवते ॥ यथेमेऽविकृताभावास्तथातेविकृ
तेस्तसंहत्यादिना ॥ प्रवेशध्वन्यंत्वौपचारिकम् ॥ तथाचोक्तंनृहदारण्यकभाष्येभगवत्पादः ॥ कार्यस्यस्योपलभ्यत्वमेवप्रवेशइति ॥ भागवतेच ॥ सएवस्वप्रकृत्येदंमुद्बुधेतिगुणात्मकम् ॥
तदनुत्पन्नमावेष्टःप्रविष्टइवभाव्यसइति ॥ द्विविधोहिपरःपुरुषार्थः सर्वानर्थनिवृत्तिःपरमानंदावाप्तिश्च ॥ तत्राचतेःसर्वानर्थनिवृत्तिरूपतामाह ॥ मुक्तिर्देति ॥ मुक्तिमाध्यात्मिकादितापत्रयोच्छि
त्तिददतिप्रयच्छतीतिमुक्तिदा ॥ बाहिसर्वाननर्थानन्येषानिबर्धयतिसामुतरांसर्वानर्थविनिमुक्ताभवति ॥ यथालोकेयोऽन्यानधिनोधानिनःसंपादयतिसतेभ्योऽतिशयेनधनीतिगम्येततद्वदिति ॥
परमानन्दरूपतामाह ॥ स्युरमृतंयस्यामृताजंतवइति ॥ यःप्रत्यक्चैतन्यलक्षणायांकाश्यांमनननिदिध्यासनांगकश्रवणजनितब्रह्मात्मैकत्वसाक्षात्कारेणमृतास्त्यक्तप्राणोद्विद्यदेहाःसंतोजंतवः
प्राणिनोऽमृतकैवल्यपरमानंदमुखमितियावत् ॥ आनंदब्रह्मणोरूतं तन्मोक्षेतिप्रतिष्ठितमित्युक्तेः ॥ स्युर्भवेयुः॥यस्याःप्रत्यगृहशेस्तादात्म्यज्ञानेनजीवाःपरमानंदस्वरूपाभवन्तीत्यर्थः ॥ तत्त्वमस्यैवब्रह्मास्मि
सपषपरमआनंदएतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्राणुपजीवन्तीत्यादिश्रुतेः ॥ एवंभूताप्रत्यगृहीतेशेवाज्ञानतत्कार्ययोर्ह्रीत्यत्रसदाचारंदर्शयंस्तांविशिनाष्टि॥यानिंतंयंत्रिजगत्पवित्रतटिनीतीसुरैःसेव्यतइति॥
त्रिजगत्पवित्रांगताटिन्योन्यागौतमीप्रभुवास्तासांतीरेयाकाशीसुरैरित्यसुरादीनामुपलक्षणम् ॥ सुरासुरैरिद्विबिरोचनममृतिभिर्ब्रह्मचर्यादिपुरःसरंश्रवणमनननिदिध्यासनापुपार्थःसेव्यतेचिन्त्यतेभाव्यतइ
त्यर्थः॥इंद्रोहवैदेवानामाभप्रवजविरोचनोसुराणांतौसिदिहानावेवसंभित्पाणीप्रजापतिसकाशमाजगमतुस्तौहृद्वात्रिशंतवर्षाणिब्रह्मचर्यमप्यतुरित्यादिश्रुतेः ॥ ननुप्रत्यगृहीतशिरज्ञानंतत्कार्यचहंतीत्यनुपपन्नम्
तस्याअज्ञानाश्रयत्वविषयत्वोपलंभात् अन्यथातदयोगात्संसारप्रतीतिरभावात्संसांक्षेप्याशंक्यस्वरूपसत्त्वेनयद्यपितयोरनिर्वर्तिकाऽपितुसाधिकैवतयापितत्त्वमस्यादिवाक्योत्पत्त्युद्धृत्वाभिव्यक्तस्तोप्रत्य
गृहीतशिरज्ञानंतत्कार्यचहंतीत्यभिप्रेत्यप्रत्यगृहीतिविशिनाष्टि ॥ त्रिपुरारिराजनगरीति ॥ त्रयाणांपुराणांस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणांयोरिराजःसत्पुराजस्तत्त्वमस्यादिवाक्योत्पत्त्युद्बोधःसएवअभिव्यक्ति
स्थानत्वेननगरमिवनगरमाभयोपस्थाःसातषाष्टाऽपत्याङ्गत्वापादिति॥तथाचोक्तंनृहदारण्यकभाष्येः तत्त्वमस्यादिकल्पोत्पत्त्यस्यधीमन्ममाश्रयः ॥ अविद्यासहकार्येणामूढस्तिप्रविश्यतीति॥२॥

करणमलिनीकरणजातित्रंशकरादीन्यपनोदितुं शील्यस्याः सातथातामिति ॥ ४ ॥ यदयं पुषोद्गत आरचित्वां कयामाह ॥ कदाचिदेति ॥ एकदानारदो विष्णोर्नारांशज्जातं यन्मार्जलं मानिक
णिकास्स्यतत्पितृभ्योदत्तवानितिनारदः ॥ तदुक्तं सनत्कुमारसंहितायाम् ॥ याभ्यः पराद्भ्यः पितृणां नृसिंहादत्तत्वांस्त्वं पितृभक्तं वर्धनारं ददासीति हे नारदो सीति ॥ विष्णोर्विष्णुनामानं पुरोऽप्रे विलो
कयांचक्रे ददर्शेत्यभिमेणान्वयः ॥ कथंभूतः ॥ श्रीमान् ब्रह्मवर्चस्वान् ॥ किं कुर्वन् श्रीनर्मदांभसि श्रीयुक्तेनिर्मले रेवायांभसि स्नात्वा ॥ नार्मदेभसीति कचित् ॥ श्रीगौरी शंकरो भगवान्
विष्णुर्लक्ष्मीगौरी द्विजोत्तमेति विष्णोक्तेः सावर्चतेत्यस्यासौ श्रीमान् श्रीमांश्चासांकारश्चेति श्रीमदोंकारस्तं गौरीसहितमोंकाराख्यमीश्वरं अमरकंटकश्रेष्ठाधिष्ठातारमिति यावत् ॥ अभ्यर्च्य पूजयित्वा
॥ ५ ॥ ब्रजन्गच्छन् ॥ लिंगविशेषणत्वाच्छ्रीमदिति पृथक्पदं वा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ कथंभूतम् ॥ सर्वदेहिमिति ॥ सर्वदेहिनामशेषमाणिनां वर्मायं काममोक्षपूरकमित्यर्थः ॥
विध्यं विशिनाष्टि धराधरमित्याद्यक्षरचतुष्टयाधिकसादृशं त्रिशताश्लोकैः ॥ कथंभूतं विध्यम् ॥ धराधरं धरां पृथ्वीं धरतीं विधराधरस्तं पर्वतमिति यावत् पुनः कथंभूतम् ॥ संसारतापसंसारतापमाध्या
त्मिकाधिभौतिकाधिदैविकलक्षणंतं सहस्रशीलं यस्य तत्तथा तत्तदेवावारि नर्मदाजलं च तेन परिष्कृतमाश्रितं ते वितरेवातीरस्थमिति यावत् ॥ यद्वा परिष्कृतं दर्शनादेव पावयितुं पवित्रतममित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥
त्रिभिः सारस्वतं तोयं ससाहेन च यामुनं सद्यः पुनाति गांगेयं दर्शनादेव नार्मदमिति ॥ ६ ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ द्विरूपमेव द्वैरूप्यम् ॥ स्वायंभ्यश्च तेन द्वैरूप्येण द्विरूपेण ॥ अपिश्चायं समुच्चयवाची ॥ इमां
वसुमतीं पृथ्वीं यथार्थाख्यां यथासहस्रोबाधितो यो यस्याः सा यथार्थां आरूपाय स्याः सा यथार्थाख्याता मेव विशिष्टा मुच्चैरतिशयेन कुर्वतं सम्पादयन्तामिति ॥ किन्तु द्वैरूप्यमिति पृच्छायामाह ॥ स्यावरे

श्रीव्यास उवाच ॥ ॥ कदाचिन्नारदः श्रीमान् स्नात्वा श्रीनर्मदांभसि ॥ श्रीमदोंकारमभ्यर्च्य सर्वदेहिनाम् ॥ ५ ॥ ब्रजन् विलोकयांचके
पुरोर्विध्यं धराधरम् ॥ संसारतापसंहारि रेवावारि परिष्कृतम् ॥ ६ ॥ द्वैरूप्येणापि कुर्वतं स्थावरेण चरेण च ॥ साभिख्येन यथार्थाख्यामुच्चैर्वसु
मतीमिमाम् ॥ ७ ॥ रसालयं रसालैस्तैरशोकैः शोकहारिणाम् ॥ तालैस्तमालैर्हितालैः सालैः सर्वत्र शालितम् ॥ ८ ॥

णचरेण चेति ॥ स्यावरेण स्वास्मिन्नुत्पन्नरत्नमवालादिनेत्यर्थः ॥ चरेण स्वशृंगेन रंतरं क्रीडितुमागतेन वस्वग्न्यादिनेत्यर्थः ॥ वस्वप्रिर्ऽभ्रत्नधनानि वसुशब्दवाच्यानि विद्यन्त्येस्याः सा वसुमतीति
हितस्यायथार्थाख्याम् ॥ यदाहामरः ॥ देवभेदेऽनले रश्मौ वसु रत्ने धनेपि चेति ॥ अतएव वक्ष्यति चात्रापि ॥ तुच्छाभियः स्वर्गभूमीः परिहायागतैरिव नानासुरनिकस्यैश्च विष्णुभोगेच्छयो
पितमिति अतएवोक्तमुच्चैरिति ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ कथंभूतेन स्यावरेण जंगमेन साभिख्येन अभिख्याशोभा ॥ अभिख्यानामशोभयोरित्यमरः ॥ तया स इव वर्चत इति साभिख्येन ॥ ७ ॥
पुनः कथंभूतम् ॥ रसालयमिति ॥ तैः प्रसिद्धैरसालैरशोकैः ॥ आम्रश्चूतोरसालांसावित्यमरः ॥ रसालयम् षण्णां रसानामालयमाश्रयमित्यर्थः ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ काकाक्षिन्यायेन त
च्छन्दस्योभयप्रसंबंधात्तैः प्रसिद्धैरशोकैर्वज्रुलैः ॥ बंजुलोऽशोक इत्यमरः ॥ शोकहारिणं शोकांगारविषयमानानां शोकहर्तुं शीलं यस्य स शोकहरीतं शोकहारिणम् ॥ न विद्यते शोको यस्तेऽशोका
इत्यशोकपदव्युत्पत्तिरतस्तैः शोकहारित्वं युक्तमिति भावः ॥ तदुक्तम् ॥ अशोककलिकाश्चाष्टौपिबंति पुनर्वसौ ॥ चैत्रे मासि सितताष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ सर्वत्र
समंततः शालितं शोभितम् ॥ कैः ॥ तालैस्तृणराजैः ॥ तृणराजा इत्यमरः ॥ तया तमालैः कालरकैः ॥ कालरकश्च तमालः स्यादित्यमरः ॥ तया हि तालैस्तृणद्रुमविशेषैः ॥
खड्गैः केतकी तालैर्वज्रुं वीचं तृणद्रुमा इत्यमरः ॥ तद्विशेषैः ॥ तया सालैः मर्जैः ॥ सालद्रुमार्कः श्यांश्च कणिका इत्यमरः ॥ ८ ॥

पुनःकथंभूतम् ॥ स्वपुरैःपुनैःगुवाकैरितियावत् ॥ घोंटातुपुनः कपुकोगुवाकःखपुद्वयमरः ॥ खमाकाशंरूपतीतित्वपुरः ॥ हस्त्वमार्पम् ॥ खपुआकारमाकृतिर्यस्यखपुराकारस्तम् ॥ अत्युच्छ्रितैःपुगवृक्षैराकाशंछादयंतमित्यर्थः यदा खपुरमाकाशंछादयंतमित्यर्थः ॥ अत्युच्छ्रितैःपुगवृक्षैराकाशंछादयंतमित्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ श्रीफलैर्विलैः ॥ विल्लेशाडिल्यशैलूषीमालूरश्रीफलावपीत्यमरः ॥ श्रियंशोभाफलवतिनिष्पादयतीतिश्रीफलस्तम् ॥ फलनिष्पत्तावितिघातुः ॥ श्रीफलैर्वृक्षैरत्यंतशोभासंपादयंतमित्यर्थः ॥ यदा श्रीफलैर्वृक्षैःकृत्वाश्रीफलंश्रियायुक्तानिफलानिअर्थतोनामतश्चयत्रसतयावत् ॥ विल्ववृक्षाणांफलैःश्रीफलारूपैर्लोकंमांसिद्वैःप्रपूरितमित्यर्थः ॥ किलेत्पुत्रेक्षायांभ्रिसिद्धौवा ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ अमुरुभिःकालामुरुभिः कालाशुर्वंशुःस्यादित्यमरः ॥ शुर्वोमहतीश्रीःसौगंध्यसंपात्तेः शोभासंपातिर्वायस्यतयावत् ॥ तुशन्दश्चार्थःसमुच्चयवाची ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ कपित्थैर्दधित्यैः ॥ अथकपित्थेस्युर्दधित्यमाहिमन्मयाहृत्यमरः ॥ कपिर्पिगवानरवर्गपलम् कडारःकपिशःपिगपिशंगौकट्टपिगलावित्यमरः ॥ यदा कपिर्पिगंश्रेष्ठपिगम् ॥ कपिर्वराहःश्रेष्ठश्चेतिवचनात् ॥ ९ ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ लकुचैर्लकुचैः ॥ लकुचोलिकुचोडगुरित्यमरः ॥ मनोहरंसुन्दरम् ॥ वकुलैरितिकचित्पाठः ॥ कथंभूतैः ॥ वनश्रीर्वनलक्ष्मीर्वनदेवीतियावत् ॥ तस्याःकुचाकारैः स्तनाकारैः ॥ चकारःसमुच्चये ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ सुधाभ्रवृत्तत्सदृशानियानिफलानितैःसमारम्भःसंबंधोवर्ततेयासांतस्तथाताश्चतारभाश्चकड्यः ॥ कदलीवारणबुसारंभेत्यमरः ॥ तामिः परिभासितंमकाशितम् ॥ १० ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ सुरंगैश्चेति ॥ नारंगैर्नारंगैः ॥ गकारलोपवार्धः ॥ ऐरावतैरित्येतत् ॥ ऐरावतानागरंगोनादेयीभूमिजंबुकादित्यमरः ॥ प्रकृत्यंतरंवा ॥

खपुरैःखपुराकारंश्रीफलंश्रीफलैःकिल ॥ गुरुश्रियंत्वगुरुभिःकपिर्पिगंकपित्थकैः ॥ ९ ॥ वनश्रियःकुचाकारैर्लकुचैश्चमनोहरम् ॥ सुधाफलसमारंभिरंभाभिःपरिभासितम् ॥ १० ॥ सुरंगैश्चापिनारंगैरंगमंडपवच्छिद्यः ॥ वानरैश्चापिजंबीरैर्वीजपूरैःप्रपूरितम् ॥ ११ ॥ अनिलालोलकंकोलवल्लीहल्ली सकायितम् ॥ लवलीलवलीलाभिर्लास्यलीलालयंकिल ॥ १२ ॥

नारंगःपिप्पलीरसे यमजप्राणिनिबिडेनागरंगद्वुर्मेपचेतिमेदिनीकारः ॥ श्रियोलक्ष्म्यारंगमण्डपमिवनृत्यस्थलमिव ॥ रंगमण्डपवच्छिद्यमितिपाटेरंगमण्डपस्येश्रीःशोभायस्यतमित्यर्थः ॥ कथं भूतैर्नारंगैः ॥ सुरंगैः शोभनारंगोरागोहर्षोवाधेभ्यः रक्तवर्णेषामितिवातेसुरंगस्तैः ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ वानरैर्वेतसैः ॥ अथवेतसे रथाभ्रपुष्पविदुलश्चेतवानरैर्वंशुलादित्यमरः ॥ समुच्चयवाचीचशब्दःसर्वत्रसंबध्यते ॥ जंबीरैःसमीरजैः ॥ समीरणोमरुचकःप्रस्थपुष्पःफणिज्जकः जंबीरेदित्यमरः ॥ बीजपूरैःफलपूरैः ॥ फलपूरोबीजपूरदित्यमरः ॥ प्रपूरितंखचितं व्याप्तमितियावत् ॥ प्रपूरकैरितिपाटेप्रपूरकैरितैश्चाश्रियोरंगमण्डपवदितिपूर्वेणान्वयः ॥ ११ ॥ अनिलेति ॥ पुनःकथंभूतमिव ॥ अनिलेनालोलाश्चपलायाःकंकोलवलयः कंको लनाम्योलताः ॥ वल्लीतुल्यतर्लितेत्यमरः ॥ तामिर्हल्लीसकायितम् हल्लीसकंनामएकस्यपुंसोवह्नीभिःस्त्रीभिःसहक्रीडनं नारीणांमण्डलीनृत्यबंधोवा ॥ तदुक्तं ॥ नारीणांमण्डलीनृत्यबंधेहल्लीसकंविदुरिति ॥ एष्वरासक्रीडा ॥ तल्लक्षणमिदं ॥ पृथुमुवृत्तमसृण्वितरितमात्रोन्नतकौविनिखन्यशंकुम् ॥ आक्रम्यपद्मामितरेतरंतुहस्तैर्भ्रमायेखलुरासगोष्ठीति ॥ तद्वदाचरितम् ॥ नारीस्थानीयाभिर्गोपीस्थानीयाभिर्वांनिलालोलकंकोलवल्लीभिःसहहल्लीसकंपुरुषोत्तमादौफासुदितिमांसिद्वन्द्वत्वंकुर्वतमिवेत्यर्थः ॥ अथवाअशोकापरपर्यायस्यकंकोलिशब्दस्यकंकोलशब्देनाभिधानम् कंकोलककोशफलापरपर्यायस्यकंकोलशब्दस्यवा उभयत्रार्थात्तात्प्राप्तम् ॥ मंजुलोबंजुलोशोकःकंकोलैर्दोहदमियदितिरत्नमाला ॥ अथकंकोलकंकोलकंकोलशकलमित्यमरः ॥ सुकाशितमितिकचि

स्कां. म. पु.

॥ ५ ॥

त्पाठः सचिन्त्यः ॥ कथं प्रत्ययांतरूपमिदम् ॥ पुनः कथं भूतम् ॥ लवलीबल्ली ॥ लवलीबल्लिदोर्बल्लीत्येष्वेवमणत्वात् ॥ तस्याया लवलीला मत्पत्नी डामुदु पत्न्यासां दोलनरूपास्तामिलां स्पलीलाख्यं ॥ लास्यं नृत्यं ॥ लास्यं नृत्यं च नर्तनमित्यमरः ॥ तदेव लीला तस्या आलस्यं नानम् ॥ किलेति प्रसिद्धौ ॥ यद्वा लक्ष्म्यो हस्तभेदाः लवलीबल्लीति गौडप्रसिद्धाः ॥ युक्ता फलं तु कर्पूरे मौक्तिके लवलीफल इति विषयमकाशः १२ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ अध्वगानाह्वयंतमिव आकारयंतमिव ॥ कथं भूतानध्वगान् ॥ श्रमापन्नान् मार्गजनि तद्धेशं प्राप्ता नित्यर्थः ॥ किमर्थमित्याकांक्षायामाह ॥ विश्रमाय ॥ श्रमाभावायेत्यर्थः ॥ कथा मन्दां दोलितानियानिकर्पूरकदलीदलानि सुरभिरेभापत्राणि ॥ पत्रं पलाशं छदं दलं पर्णं छदः पुमानित्यमरः ॥ अथ वामंदं यथा स्यात्तथां दोलिताः प्रकंपितायाः कर्पूरकदल्यः कर्पूरनाम्यः कर्पूरोत्पादि न्योवाकदल्यस्तासां दलानि तत्संज्ञया तद्वा जनेन तत्संकेतेनेति वा ॥ १३ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ पुन्नागपल्लवैः पुन्नागस्य देवपल्लवस्य ॥ पुन्नागे पुरुषस्तुंगः केसरो देवपल्लव इत्यमरः ॥ पल्लवैः किसलयैः ॥ पल्लवोऽस्त्री किसलयमित्यमरः ॥ पुन्नागमिव पुंगजमिव ॥ यद्वा पुमांश्चासौ नागश्चेति पुन्नागः पुरुषश्चेद्वैत्यर्थः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठार्थवाचका इत्युक्तेस्तमिव ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ मल्लिकायामालतीति गौडप्रसिद्धायास्तवको मल्लिकास्तवकः ॥ स्तवको गुच्छः ॥ गुच्छस्तु स्तवक इत्यमरः ॥ स एव स्तनस्तंकरपल्लवैः कररूपाः पल्लवाः करपल्लवास्तैः कलयंतमिव

मन्दां दोलितकर्पूरकदलीदलसंज्ञया ॥ विश्रमाय श्रमापन्नानाह्वयंतमिवाध्वगान् ॥ १३ ॥ पुन्नागमिव पुन्नागपल्लवैः करपल्लवैः ॥ कलयंतमि वाऽलोलैर्मल्लिकास्तवकस्तनम् ॥ १४ ॥ विदीर्णदाडिमैः स्वांतं दर्शयंतं तुरागवत् ॥ माधवीधवरूपेण लिप्यंतमिव कानने ॥ १५ ॥ उदुंबरै र्वरगेरनंतफलमालितैः ॥ ब्रह्मांडकोटीर्विभ्रंतमनंतमिव सर्वतः ॥ १६ ॥

मर्दयंतमिव स्पर्शयंतमिव वा वृक्षानिति शेषः ॥ कलघातोऽसुरा देवात्स्पृशंतमिव वार्यः ॥ कथं भूतैः करपल्लवैरालोलैश्चंचलैः ॥ १४ ॥ विदीर्णैः ॥ पुनः कथं भूतं ॥ स्वांतं स्वस्य अन्तस्वांतम् मुखमध्यमित्यर्थः ॥ दर्शयंतम् ॥ कथं भूतम् ॥ रागवत् रागयुक्तम् ॥ स्वांतं मन इति वा ॥ स्वांतं हन्मानसं मन इत्यमरः ॥ कैर्विदीर्णदाडिमैः स्फुटितकरैः ॥ समौकरकदाडिमावित्य मरः ॥ तुःसमुच्चये ॥ रागवदितिकचित् ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ माधवीवासंतीलतां धवरूपेण कांत रूपेण कानने वने लिप्यंतमिवालिङ्गंतमिव ॥ अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद्वा संतीमाधवीलतेत्यमरः ॥ १५ ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ उदुंबरैरिति ॥ सर्वतो ब्रह्मांडकोटीर्विभ्रंतमिव धारयंतमिवेति यावत् ॥ कैरुदुंबरैर्जुगुलैः ॥ उदुंबरोऽंजुगुल्लोयज्ञां गोहेमदुग्धक इत्यमरः ॥ कथं भूतैः ॥ अंबरैः अत्युच्चैरिति त्यर्थः ॥ अगवरैरिति पाठे मखां गत्वा देववृक्षभेदत्वं ज्ञातव्यम् ॥ पुनः कथं भूतैरनंतफलमालितैरपारिमितफलसंज्ञातमालैरित्यर्थः ॥ शालितैरिति पाठे शोभितैरित्यर्थः ॥ कमिव ॥ अनंतमिव ॥ इवशब्दस्य काकाक्षिन्यायेनोभयत्र सम्बन्धः ॥ तमो महद्दंकारखचराभिवाभूस्वेष्टिताऽभिगणितब्रह्मांडपरमाणुपारिभ्रमणवाताज्वरो मस्किरपरमात्मानमिवेत्यर्थः ॥ १६ ॥

का. सं. ४.

स. अ. १

॥ ५ ॥

पनसैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ आवृतम् ॥ केः पनसैः कंटकिकलैः ॥ पनसः कंटकिकल इत्यमरः ॥ कथंभूतैर्ननासाभैर्वनस्यासानासिकातद्वाभायेषत्तियातैर्वनदेवीनां नासापुटैरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ वनना
गाभैरिति पाठेऽप्यगजसदृशैः स्थूलैरित्यर्थः ॥ तथा पलाशकैः किंशुकैः ॥ पलाशैः किंशुकैः पर्णोवातपोत इत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ शुक्रनासैः ॥ शुक्रस्य पक्षिणो नासेवनासिकायेषां तितयातैः ॥
शुक्रनासिकायारक्तवक्रत्वात् पलाशकुसुमस्यापितयात्वात्तत्साम्यम् ॥ यदा शुक्रनासैरंकुशाकारैः स्वपृष्ठीर्विरहिणां पलाशनादित्यधिकरणे वाट्टीया ॥ अथवा शुक्रनासैः श्योनाकवृक्षैरित्यर्थः ॥
श्योनाकशुक्रनासर्षदीर्घवृत्कुट्टनटा इत्यमरः ॥ पुनः कथंभूतैः ॥ भर्तृभिः सहस्रीभिर्वाविरहो विच्छेदोपेषां जनानां तैर्विरहिणस्तेषां पलाशनात्पलस्यामिपस्यमांसस्येति यावत् ॥ अधः स्वरूपयोरस्त्री
तलम्याच्चाभिषेपलमित्यमरः ॥ अशनाद्भोजनाशनादित्यर्थः ॥ पत्रत्यक्तैः पत्राणित्यक्तानियेस्ते तथा ॥ यदा पत्रेस्त्यक्ताः पत्रत्यक्तप्रस्तेरित्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ योददातिपेरदुःखं
दुःखं सर्वद्वितीत्यायात्परेषां मांसादनात्स्वयमपिगतपत्रैरिवेत्युत्प्रेक्षयत इति ॥ पात्रत्यक्तरिति वा पाठः ॥ तत्र पात्रं अराणि ॥ १७ ॥ कदंबेति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ कदंबकानां प्रियकाणां ॥
नीपप्रियकदंबास्तु हलिप्रिय इत्यमरः ॥ कदंबकाः समूहास्तैः सर्वतोभ्राजमानं राजमानम् ॥ कैरिव ॥ कंटकितैरिव उन्नतरोमांचैरिवेत्यर्थः ॥ किंकृत्वा ॥ कदंबवादिनोनीपान्दृष्ट्वा ॥ अयमर्थः ॥
स्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधास्तावद्वलिप्रियाः नीपाः कदंबाश्च ॥ तेषां नीपादारत्वेनोत्प्रेक्षयते ॥ कंयाम्यमुखं ददातीति कदंबकलत्रंतदनिशयेन वदिगुंशीलं येषां तैः कदंबवादिनः ॥ बकारस्य परतः श्रवणं छां
दसं विभक्ते लोपाभावश्च ॥ तान् कदंबवादिनोनीपान् ॥ दारान्दृष्ट्वेत्यर्थः ॥ यदाऽकदंबा एव वयं कदंबा इति वक्तुं शीलं येषां तैः कदंबवादिनस्तान् नीपान्दृष्ट्वा क्रोधेनोत्पुलकितैरिव ॥ यथालोकेऽयमानुत्तमवा

पनसैर्वननासाभैः शुक्रनासैः पलाशकैः ॥ पलाशनाद्विरहिणां पत्रत्यक्तैरिव आवृतम् ॥ १७ ॥ कदंबवादिनोनीपान्दृष्ट्वा कंटकितैरिव ॥ समंततो
भ्राजमानं कदंबककदंबकैः ॥ १८ ॥ नमेरुभिश्च मेरुश्च शिखरैरिव राजितम् ॥ राजादनैश्च मदनैः सदनेरिव कामिनाम् ॥ १९ ॥ तटे तटे पटुवटैरुच्चैः पटकुटी
वृतम् ॥ कुटजस्तंबकैर्भातमधिष्ठितबकैरिव ॥ २० ॥ करमर्दः करैरैश्च करंजैश्च करंबकैः ॥ सहस्रकरवद्भातमर्थिप्रत्युद्गतैः करैः ॥ २१ ॥

दिनोदृष्ट्वा क्रोधादुत्पुलकितभवंति प्राणिनस्तद्वदित्यर्थः ॥ कदंबपातिनोभृंगानिति कश्चित् ॥ १८ ॥ नमेरुभिरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ विराजितं ॥ कैर्नमेरुभीरुद्राक्षवृक्षैः ॥ तथा चोक्तं
कुमारः ॥ दृष्टिपतांतपरिहृत्य तस्य कामं पुरः शुक्रमिव प्रयाणे ॥ प्राणे पुंसस्तत्तनमेरुशाखं ध्यानास्पदं भूतपतेर्विवेशेति ॥ नमेरुशाखं रुद्राक्षशाखम् ॥ व्याख्यातं च तथा तटीकाकृद्भिः ॥ कथंभूतैः ॥
मेरुश्च शिखरैर्मेरुश्चानियानि शिखराणि भृंगाणि तैरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ चकारः समुच्चये ॥ राजादनैः प्रियालैः ॥ राजादनः प्रियालः स्यात्सत्त्वकद्रुर्धनुष्य इत्यमरः ॥ समुच्चये चकारः ॥ मदनै
र्धनैः ॥ उन्मत्तः कितबोधूतो धनैः कनकाद्वयः मातुलो मदनश्चेत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ कामिनां सदनेरिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ मदनसदनैरिति पाठे राजादनैरित्यस्य विशेषणम् ॥ १९ ॥
तटे तटे इति कथंभूतम् ॥ उच्चैः पटकुटीवृतं उच्चैर्मेहतीभिः पटकुटीभिर्वस्त्रगृहेष्वृतमावृतमिव ॥ इव शब्दोन्नतदृश्यः ॥ कैः तटे तटे उच्चैश्च प्रदेशे पटुवटैः पटवो मनोहराश्चेत्तद्वान्यग्राथाश्च ॥ न्यग्रो यो बहुपाद
इत्यमरः ॥ तैः पटुवटैरित्यस्य वा विशेषणमुच्चैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ कुटजानां शक्राख्यानां वृक्षाणाम् ॥ जयोय कुटजः शक्रो वत्सको गिरिप्रल्लिकेत्यमरः ॥ स्तंबकागुच्छास्ते भातं शोभमा
नम् ॥ कैरिव ॥ अधिष्ठिता अधिष्ठिताश्चेत्तंबकाः कदाः ॥ अयं वक्रः कद्व इत्यमरः ॥ तैरिव ॥ २० ॥ करमर्दः इति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ अर्थिप्रत्युद्गतैः करैः अर्थिनो याचकान् प्रति उन्नतैरुर्ध्वै
रुत्पद्यते राकारणार्थकैरैस्तेः सहस्रकरवद्भातम् अनेकद्वस्तमिव स्फुटं तमिवेत्यर्थः ॥ कैः करमर्दः कृष्णपाककलैः ॥ कृष्णपाककलाविप्रभुषेणाः करमर्दक इत्यमरः ॥ तथा करैरैः करैः ॥ करैरिव
करप्रयिलावुभा इत्यमरः ॥ तथा करैः चिरिबिल्वैः ॥ चिरिबिल्वो नक्तमालः करजश्च करश्च इत्यमरः ॥ तथा करम्बकैः कलम्बैः ॥ करम्बकः कलंबः स्यात्तैलयायिकमेव चेति वराणि ॥ २१ ॥

कां. म. पु.

॥ ६ ॥

नीराजितमिति ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ चम्पकश्चापेयः भण्डिलोप्ययचपियश्चम्पकोहेमपुष्पकइत्यमरः ॥ चम्पकएवराजचम्पकस्तस्यकोरकैः कलिकाभिः गन्धफलीभिरिति यावत् ॥
क्षारकोजालकं ह्रीविकलिकाकोरकः पुमानित्यमरः ॥ कीदृशः ॥ उद्दीपिः उत्कृष्टकांतिभिः ॥ तैर्नीराजितनीराजनामाराचित्वयम्प्रापितमिव ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ जितपद्माकरश्रियम् ॥
जिताअभिभूतापद्मानामाकरा उत्पत्तिस्थानानि पद्माकराः सरोवरादयस्तेषां श्रीः शोभायेन तया तम् ॥ कैः सपुष्पशाल्मलीभिः ॥ पुष्पेण महवर्तत इति सपुष्पास्ताश्चताः शाल्मल्यश्च पिच्छलाः ॥ पिच्छ
लापूणीमोचास्थिरायुः शाल्मलीद्वयोरित्यमरः ॥ तास्ताभिः ॥ समुच्चये चकारः ॥ २२ ॥ कचिदिति ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ कचिच्छोभमानम् ॥ कैः चलदलैरश्वत्थैः ॥ बोधिद्रु
मश्चलदलः पिप्पलः कुञ्जराशनः अश्वत्थ इत्यमरः ॥ तथा कचित्कांचनकेतकैः स्वर्णकेतकीभिः ॥ तथा कचित्कृतमालैः आगवयैः ॥ आगवये राजवृक्षशय्याकचतुरंगुलाः आरोहतव्याधियातकृत
मालमुवर्णका इत्यमरः ॥ तथा कचिन्नक्तमालैः करञ्जश्च ॥ उपमाभिदान्नकरजैरित्यनेन पुन हक्तिः ॥ २३ ॥ कर्कश्विति ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ विराजितम् ॥ कैः कर्कश्वोवदयैः ॥ कर्क
श्वर्षदगीकोलिरित्यमरः ॥ वन्दुजीवारक्तकाश्च ॥ रक्तकस्तुबन्धुको वन्दुजीवक इत्यमरः ॥ चः समुच्चये ॥ पुत्रजीवाजीवपुत्राः ॥ जीवापोता इति गौडिसिद्धाः ॥ अंगुल्याजपसंख्याने
कमेवमुदाहृतम् ॥ रिष्टयाष्टगुणं विद्यात्पुत्रजीवैर्दशाधिकमिति शास्त्रमासिद्धाश्च ॥ उभयप्रकृतिकावापुत्रजीवा इति चतैः ॥ तिन्दुकाः शितिसारकाः ॥ तिन्दुकः स्फूर्जकः कालस्कन्धश्चाशितिसारक इत्यमरः ॥

नीराजितमिवोद्दीपैराजचम्पककोरकैः ॥ सपुष्पशाल्मलीभिश्च जितपद्माकरश्रियम् ॥ २२ ॥ कचिच्चलदलैरुच्चैः कचित्कांचनकेतकैः ॥ कृतमालैर्न
क्तमालैः शोभमानं कचित्कचित् ॥ २३ ॥ कर्कश्वुब्धुजीवैश्च पुत्रजीवैर्विराजितम् ॥ सति दुर्कगुदीभिश्च करुणैः करुणालयम् ॥ २४ ॥ गलन्मधू
ककुसुमैर्धरारूपधरं हरम् ॥ स्वहस्तमुक्तमुक्ताभिरर्चयंतमिवानिशम् ॥ २५ ॥ सर्जार्जुनां जनेर्वाजैर्व्यजनेर्वाज्यमानवत् ॥ नारिकेलैः सखर्जुरैश्च
तच्छत्रमिवांबरे ॥ २६ ॥

तैः सहयाद्गुणस्तापसतरवः ॥ अथ द्वयोः इंगुदीतापसतरित्यमरः ॥ तैश्च विराजितमिति पूर्वैर्गैवान्वयः ॥ पुनः कथम्भूतम् ॥ करुणैर्वृक्षभेदैः ॥ तरुणः स्यान्नवेयूनि कुन्दपुष्पपेवुंदपोः ॥
करुणो वृक्षभेदे स्याद्रसे च करुणावतीति धरणिः ॥ तेषामालयमाश्रयम् ॥ यद्वा करुणैः करुणावद्भिः स्वस्मिंस्तिष्ठद्भिः करुणालयं दयायाः अधिष्ठानमित्यर्थः ॥ अर्शमायच्छ ॥ २४ ॥ गल
दिति ॥ पुनः कथम्भूताभिः ॥ अनिशंततम् ॥ सततानारताश्चांतसंतताविरतानिशमित्यमरः ॥ हरं महेश्वरं चर्यंतं पूजयंतमिव ॥ कथंभूतं हरम् ॥ धरारूपधरं धरायारूपधरतीति धरारूपधरस्तम् ॥
सर्वांन्मक्तवत्सापृथिव्यभवादिति श्रुतेश्च ॥ अत्र वक्ष्यमाणसुपेदुवायवमिपयोवकाशपृथिव्यात्माष्टमूर्तिवद्द्वैष्णवोक्तसूर्याम्महीवायुवद्वाकाशयजमानचंद्राष्टमूर्तिवद्वाधरारूपधरमिति ॥ सूर्यो जलं मही
वायुर्वहिराकाशमेव च दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमादिति वैष्णववचनम् ॥ कैः ॥ गलन्मधूककुसुमैर्गलंति च तानिमधूककुसुमानि च तानितयातिः ॥ उपमैवतिरोभूतभेदारूपकमिष्यत
इति न्यायाद्रूपकतामाह ॥ स्वहस्तमुक्तमुक्ताभिर्गलन्मधूककुसुमान्येव खंसदं शुद्धपुष्पाण्येव स्वहस्तमुक्तमुक्ताः पर्वतकल्पकमौक्तिकानि ताभिरित्यर्थः ॥ २५ ॥ सर्जति ॥ पुनः कमिव ॥ वीज्य
मानवत् वीज्यमानमिव व्यजनमारुतैः सेव्यमानमिव ॥ कैः सर्जार्जुनां जनेः ॥ शालसर्जयोरवांतरभेदः ॥ अतएव शालैः सर्वत्र शालिनमित्यनेनापौनरुक्त्यम् उपमाभेदेन वा ॥ सर्जः शालः ॥ अर्जुनो नदी

? जियापोता इत्यपि पाठः ।

का. सं. ४.

म. अ. १

॥ ६ ॥

सर्जः ॥ नदीसर्जोवीरतरुर्द्रुः ककुभोर्जुनइत्यमरः ॥ अंजनः शिपुः ॥ शिपुः शोभांजनोऽंजनइत्युत्पत्तिर्ना ॥ बीजैस्तुविशेषः ॥ बीजैस्तुविशेषेचतथाव्यजनमारुत
इतिविश्वमकाशः ॥ सर्जार्जुनासर्नरितिकचित्पाठः ॥ तत्रासनः पीतसालः ॥ अथपीतसालके सर्जकासनबंधुकपुष्पप्रियकजीवकाइत्यमरः ॥ एतैरेव्यजनैस्तालवृत्तैरित्यर्थः ॥ व्यजनंतालवृत्तकमित्य
मरः ॥ पुनः कथंमिव ॥ अंबरेआकाशेधृतंयस्मैयेनेतिवासधृतच्छत्रस्तमिव ॥ केनारिकेलैर्लांगलिभिः ॥ नारिकेलस्तुलांगलीत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ सख्यैः ॥ खर्चुरास्तृणद्रुमविशेषारतैः सहितैः ॥ २६ ॥
अमंदैरिति ॥ पिचुमंदैर्निबैः ॥ पिचुमंदश्चनिबैयेत्यमरः ॥ चः समुच्चये ॥ मन्दारैः पारिजातकैः ॥ पारिभद्रेनिबतरुमंदारः पारिजातकइत्यमरः ॥ कोविदारैश्चमरिकैः ॥ कोविदारैश्चमरिकैः
कुहालयुगपत्रकइत्यमरः ॥ कथंभूतैः ॥ अमंदैः शोभमानैरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ पाटलेत्यादितृतीयांतपदानामपिधृतच्छत्रमित्यनेनैवान्वयः ॥ तत्रपाटलापाटलिः ॥ अथद्वयोः पाटलिः
पाटलामोघाकाचस्थालीफलेरुहा कृष्णवृताकुबेराक्षीत्यमरः ॥ तितिणीचिचा ॥ तितिणीचिचाम्लिकेत्यमरः ॥ घोंटाबदरम् ॥ बदर्घटित्यमरः ॥ कर्कधुघंटयोरवांतरभेदः मृत्तिभेदोवा ॥
अतएवकर्कध्वित्यनेनापीनरुत्तयम् ॥ शाखोटः पिशाचवृक्षः ॥ शाखोटोमल्लिकात्रिपुटामतेतिथराणिः ॥ बहुवचनांतैर्वाएतेरिति ॥ करहाटकैः पिडीतकैः ॥ पिडीतकोमरुवकः श्वसनः करहाटकः
शल्यश्चमदनइत्यमरः ॥ २७ ॥ उहंडैरिति ॥ पुनः कथंभूतमिव ॥ उहंडैर्बहुलैः अनेकैरितिसर्वेषांविशेषणम् ॥ शोडंडैः शोडंडैः ॥ ईकारस्यैकारआर्षः ॥ वज्रदुभिः ॥ अथशीडुडोवज्रदुः
स्तुकस्तुहीगुडेत्यमरः ॥ एरंडैरुवृकैः ॥ एरंडउरुवृकश्चरुचकश्चित्रकश्चसह्यमरः ॥ गुडपुष्पकैर्मधुकैः ॥ मधूकेतुगुडपुष्पमधुमावित्यमरः ॥ बकुलैः केसरैः ॥ अथकेसरे बकुलइत्य

अमंदैः पिचुमंदैश्चमंदारैः कोविदारकैः ॥ पाटलातितिणीघोंटाशाखोटैः करहाटकैः ॥ २७ ॥ उहंडैश्चापिशोडंडैरेरंडैर्गुडपुष्पकैः ॥ बकुलेस्तिलकैश्चैव
तिलकांकितमस्तकम् ॥ २८ ॥ अक्षैः पुष्पैः शल्लुकीभिर्देवदारुहरिद्रुमैः ॥ सदाफलसदापुष्पवृक्षवल्लीविराजितम् ॥ २९ ॥ एलालवंगमरिचकुलं
जनवनावृतम् ॥ जंबाम्रातकभल्लातशेलुश्रीपर्णिवर्णितम् ॥ ३० ॥

मरः ॥ पुनः कथंभूतमिव ॥ तिलकमललाटस्यगोपीचन्दनाथेनअंकितंचित्रितमस्तकंयस्यसतयातमिव ॥ इवशब्दोऽत्रद्रव्यः ॥ कैः तिलकैः भुरकैः ॥ तिलकः भुरकः श्रीमानित्यमरः ॥ चः
समुच्चये ॥ २८ ॥ अक्षैरिति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ विराजितम् ॥ कैः ॥ अक्षैर्विभीतकैः ॥ त्रिलिंगस्तुविभीतकः ॥ अक्षदुमः कर्षफलोभूतावासः कालिद्रुमइत्यमरः ॥ पुष्पैः कर्कटिभिः ॥
पुष्पोजटीकर्कटीस्यादित्यमरः ॥ शल्लुकीभिः गजभक्ष्याभिः ॥ गन्धिनीगजभक्ष्यातुमुवहामरभारसा महेरणाकुहुरुकीशल्लुकीकादिनीतिचेत्यमरः ॥ देवदारुहरिद्रुमैः ॥ देवदारुवः शूर्कपादपाः ॥
शकपादपः पारिभद्रकः भद्रदारुद्रुक्लिमपीतदारुचदारुच पृत्तिकाष्ठचसप्तस्युदेवदारुणीत्यमरः ॥ हरिद्रुमाः पीतद्रवः ॥ अथपीतद्रुः कालेयकहरिद्रुमाइत्यमरः ॥ तेचतेचतैर्देवदारुहरिद्रुमैर्विरा
जितमिति ॥ समासस्यमपि विराजितपदप्रययोजनीयम् ॥ यद्वा अक्षादिभिः सहसदाफलानिपुष्पाणिचयासां वृक्षवल्लीनांताभिर्विराजितामिति ॥ २९ ॥ एलेति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ एला
पृथ्वीका ॥ पृथ्वीकाचंद्रवालैलानिष्कुटिर्बहुलेत्यमरः ॥ लवंगानिलवंगलताकुसुमानिदेवकुसुमानिचेत्येतत् ॥ यदाहजयदेवः ॥ ललितलवंगलतापरिशीलनकोमलमलयसमीरेति ॥ लवंगं
देवकुसुमंश्रीसंज्ञमित्यमरः ॥ मरिचानिकोलकानिच ॥ अथबेलजं मरिचंकोलकं कृष्णमूषणंघर्मपत्तनमित्यमरः ॥ कुलंजनाश्वकुहालाकेतसाहतिवा ॥ कुलंजनस्तुकुहालः कोविदारोपिसंस्तु
इतिरत्नमाला ॥ कुलंजनोवेतसेस्याद्रुपुत्रः कुलंजनइतिचहारावली ॥ तेषांनैरावृतव्याप्तम् ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ जंबश्चक्षुविशेषाः यासांफलंजंबूइतिप्रसिद्धम् ॥ फलेजंबाजंबूक्षीजंबूजा

वामित्यमरः ॥ जंबूः सुमेरुहरितिर्दीपद्रुमविशेषयोरिति च विश्वः ॥ आघ्रातकाः पीतनाः ॥ द्वीपीतनकपीतना आघ्रातक इत्यमरः ॥ भलाताश्च भलातका वीरवृक्षा इति यावत् ॥ वीरवृक्षोऽह
 ष्करोमिमुखीभलातकीर्त्रिभृत्यमरः ॥ शेलवः श्लेष्मातकाः ॥ शेलुः श्लेष्मातकः पीतउहालो बहुवारक इत्यमरः ॥ श्रीपण्यं श्वगंभार्यः ॥ गंभारी सर्वतोभद्राका इमरीमधुपर्णिका श्रीपर्णी भद्रपर्णी
 चका इमर्यश्चेत्यमरः ॥ तैर्वर्णितकथितं लक्षितमित्यर्थः ॥ ३० ॥ शाकति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ शाकाः पत्रपुष्पाद्याः ॥ शाकाख्यं पत्रपुष्पादीत्यमरः ॥ अंतःखररूपशानिवाहं दुर्ग
 शानिपत्राणियेषां तैश्चाकवृक्षा इति वा ॥ शंखाश्चुक्तयः ॥ शुक्तिः शंखः खुरः कोलदलं नखमित्यमरः ॥ तेषां वने ॥ चन्दनैश्च गंधसारैः ॥ गन्धसारो मलयजो भद्रश्रीश्चंदनोऽस्त्रियामित्यमरः ॥ रक्तचन्द
 नैश्च तिलपर्णीभिः ॥ तिलपर्णी तु पत्रां गरंजनं रक्तचंदनं कुचंदनं चेत्यमरः ॥ रम्यं सुन्दरम् ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ हरीतक्यश्चाभयाः ॥ अभयात्कव्यथापथ्यावयस्यापूतनामृता हरीतकीर्हैमवती
 चेतकी श्रेयसी शिवेत्यमरः ॥ कर्णिकाराद्रुमोत्पलाः ॥ अथद्रुमोत्पलः कर्णिकारः परिव्याघ इत्यमरः ॥ धात्र्यश्चामलक्यः ॥ धात्रीस्याद्रुपमातापिक्षितिरप्यामलक्यपीत्यमरः ॥ तासां वने
 वनमेव बाभूषणं शोभायस्य वनानि बाभूषयतीति सतयातम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षेति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ द्राक्षावल्ग्यश्च मृद्धीकावल्ग्यः ॥ मृद्धीका गोस्तनी द्राक्षास्वादीमधुरसेति चेत्यमरः ॥
 नागवल्ग्यश्चां बूलवल्ग्यः ॥ तांबूलवल्लीतांबूलीनागवल्ग्यपीत्यमरः ॥ कणावल्ग्यश्चार्जकवल्ग्यः ॥ जीरको जरणोजी कणेत्यमरः ॥ यदा कणावल्ग्यः पिप्पलीलताः ॥ कृष्णोपकुल्या

शाकशंखवनैरम्यंचंदनैरक्तचंदनैः ॥ हरीतकीर्णिकारधात्रीवनविभूषणम् ॥ ३१ ॥ द्राक्षावल्लीनागवल्लीकणावल्लीशतावृतम् ॥ मल्लिकायूथिकाकुंदम
 दयंतीसुगंधिनम् ॥ ३२ ॥ भ्रमद्रमरमालाभिर्मालतीभिरलंकृतम् ॥ अलिच्छलागतंकृष्णंगोपीरंतुमनेकशः ॥ ३३ ॥ नानामृगगणाकीर्णनानापक्षिविना
 दितम् ॥ नानासरित्सरः स्रोतः पल्लवैः परितो वृतम् ॥ ३४ ॥ तुच्छत्रियः स्वर्गभूमीः परिहायागतैरिव ॥ नानासुरनिकायैश्च विष्वग्भोगेच्छयोषितम् ॥ ३५ ॥

वेदेहीमागधीचपलाकणा ऊषणापिपलीशौडीकोलेत्यमरः ॥ तासां शतैरावृतम् ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ मल्लिकाश्च तुणशून्यानि ॥ तुणशून्यंतुमल्लिकेत्यमरः ॥ यूथिकाश्च मागध्यः ॥ अयमागधी
 गणिकायूथिकां वष्टेत्यमरः ॥ कुंदानि च माघ्यानि ॥ माघ्यंकुंदमित्यमरः ॥ मदयंत्यश्च ज्योतिष्मत्यः ॥ मदयंतीमादयंतीति पिन्याज्योतिष्मतीमतीति घराणः ॥ ताभिः सुगंधोर्वर्ततेत्यस्य सतयातम् ॥
 सुगंधितामिति कचित् ॥ ३२ ॥ भ्रमद्रमरेति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ मालतीभिर्जातीभिरलंकृतम् ॥ कथंभूताभिः ॥ भ्रमतां भ्रमराणां मालाः समूहायास्तुतास्तयाताभिः ॥ अतएव अलिच्छलेन भ्रमरव्याजे
 नानेकशो बहुरूपा विधायगोपीगोपांगनाः क्रीडितुमागतंकृष्णमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ३३ ॥ नानेत्येति ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ विविधमृगसमूहव्याप्तम् ॥ पुनः कथंभूतम् ॥ विचित्रविहगैः शब्दितम् ॥ पुनः कथंभूतम् ॥
 परितः सर्वतो वृतमावृतम् ॥ कः नानाज्जेकानियानिसरितां सरसां स्रोतां सिल्ललानि च अलोपदकजलाशयास्तैः ॥ अप्रसरसां स्रोतस्त्वनामनिर्झरत्वमेव ॥ ३४ ॥ तुच्छत्रिय इति ॥ पुनः कथंभूतम्
 विविधदेवनिर्वाहैर्विष्वक्समंततोभोगेषु सर्वभोगीष्वत्यर्थः ॥ विष्वग्भोगानां वा इच्छया उपितमध्युषितमाश्रितमितियावत् ॥ आश्रयणे हेतुवदन्कारणभयतोऽपेक्षया सुरनिकायान्निशिनाष्टि ॥ तुच्छाश्रीः
 शोभायासां तास्तथाविधाः स्वर्गभूमीः स्वर्गस्थानानि परिहाय परित्यज्यागतैरिवेति ॥ अयंभावः ॥ स्वर्गमुत्तमपुण्यहेतुत्वाच्चिच्छयोपितयात्वेनापुण्यहेतुत्वात्तत्तत्प्रयोगिताच्च विष्वग्यस्य तोच्युयश्च नानासुरनि

कायानामध्यापितत्वाति ॥ तदुक्तम् ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्ध्याविष्याद्विहालयोरिति ॥ इहापि च संसारतापसं हृदि रेवावारपरिष्कृतमित्यादि ॥ ३५ ॥ उत्सृजंतमिति ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ इतस्ततः सर्वत्र पुण्यैः पतद्भिरिति शेषः ॥ पतत्पुण्यैरिति वा पाठः ॥ अर्घ्यमुत्सृजंतमिव मयच्छंतमिव आत्मानं प्रति अर्घ्यगान्वाति ॥ पुनः कथं भूतमिव ॥ केकमपूरस्य धानिः ॥ केकवाणी मयूरस्येत्यमरः ॥ सावर्त्तयेत्यस्य तया तस्य केकिनो मयूरस्य केकारवैः केकाशब्दे दूराभारदमन्यान्वाध्वगान् प्रति स्वागतं सुष्ठु आगतं मागमनं कृतमिति कुर्वतां किल कुर्वतमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ शाब्दीत्याकांक्षा शब्देनैव पूर्णत इति न्यायात् केकिशब्दः प्रयुक्तः ॥ ३६ ॥ एवं नारदस्य विध्यदर्शनमुक्त्वा विध्यस्यापि नारददर्शनमाह ॥ अथेति ॥ अथ नारदेन स्वस्य दर्शनानंतरं नभसि शैलोनारदं दर्शयति ॥ दूराभूत एव तं प्रत्युज्जगाम चेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ब्रह्मसूनुविति ॥ द्विष्यगन्धतनयशरीरकांत्या विनाशितगृहातिमिरोमानसंतमो हृत्स्थमहाननुजहौत्युक्तवान् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मतेज इति ॥ ब्राह्मणोनारदस्य तेजसः प्रभावात् समुत्पन्नं साध्वसंतं श्रमोयस्य सतया ॥ साधुयया स्यात् साती सन्मार्गगाक्रियायस्य साधूनामिव वासती क्रियायस्य सतया ॥ कठिनोपि पाषाणस्वभावोपि परित्यज्य काठिन्यमिति शेषः ॥ काठिन्यं

उत्सृजंतमिवार्घ्यवैपत्रपुण्यैरितस्ततः ॥ केकि केकारवेदूरात् कुर्वतं स्वागतं किल ॥ ३६ ॥ अथ सूर्यशताभासनं नभसि द्योतितांबरम् ॥ नारदं दृष्ट्वा च्छैलो दूरात् प्रत्युज्जगाम तम् ॥ ३७ ॥ ब्रह्मसूनुवपुस्तेजोदूरीकृतदरीतमाः ॥ तमागच्छंतमालोक्य मानसंतमउज्जहौ ॥ ३८ ॥ ब्रह्मतेजः समुद्भूतसाध्वसः साधुसक्रियः ॥ कठिनोपि परित्यज्य धत्ते मृदुलतां किल ॥ ३९ ॥ दृष्ट्वा मृदुलतां तस्य द्वैरूप्येऽपि स नारदः ॥ समुदेसुतरांसंतः प्रश्रयग्राह्यमानसाः ॥ ४० ॥ गृहानायांतमालोक्य गुरुं वाऽगुरुमेव वा ॥ योऽगुरुर्न भ्रतां धत्ते स गुरुर्न गुरुर्गुरुः ॥ ४१ ॥ तं प्रत्युच्चैः शिराः सोऽपि विनम्रतरकंधरः ॥ शैलस्त्विहामिलन्मौलिः प्रणनाममहामुनिम् ॥ ४२ ॥ तमुत्थाप्य करग्राह्यामाशीर्भिरभिनंदय च ॥ तदुद्दिष्टासनं भेजे मनसोऽपि समुच्छिन्नम् ॥ ४३ ॥ सदभ्रामधुना ज्येन नीराद्राक्षतदूर्वाया ॥ तिलैः कुशैः प्रसूनैस्तमष्टांगार्घ्यैरपूजयत् ॥ ४४ ॥ गृहीतार्घ्यं किल श्रांतपादसंवाहनादिभिः ॥ गतश्रममथालोक्य बभाषेऽवनतोगिरिः ॥ ४५ ॥

चेति काचित्पाठः मृदुलतां कोमलताम् ॥ किलेति निश्चितम् ॥ कापट्यमकृत्वेत्येत् ॥ धत्ते आधत् ॥ ३९ ॥ दृष्टेति ॥ द्विरूपमेव द्वैरूप्यं तस्मिन्नुभयरूपेऽपीत्यर्थः ॥ सुतरामतिशयेन ॥ युक्तमेवेति दित्याह ॥ सन्त इति ॥ प्रश्रयेण विनयेन ग्राह्यमायत्तं मानसमंतः करणयेषां तितया ॥ ४० ॥ गृहानिति ॥ अगुरुरिति पदच्छेदः ॥ गुरुत्रगुरुतरोमहान्वा ॥ ४१ ॥ तं प्रतीति ॥ उच्चैर्दृष्ट्वा शिरो यस्य उच्चैः शिराः ॥ अपिभिन्नक्रमे ॥ शैलः उच्चैः शिराः अपि विनम्रतरकंधरोऽतिप्रणतमिव ॥ संस्तं महामुनिं प्रति प्रणनामेत्यन्वयः ॥ प्रकृत्युच्चैरिति कचित् ॥ महान् आसीदमुनिश्चेति महामुनिस्तम् ॥ तत्रमहत्त्वमपि हतेच्छत्वनिवृत्तत्वसर्वतच्छास्त्रादिस्वम् ॥ तदुक्तम् ॥ निवृत्तः सर्वतस्वज्ञः कामक्रोधाविर्जितः ध्यामस्यो निष्क्रियो दातस्तुल्यमृत्कांचनो मुनिरिति ॥ तु शब्दो भक्तिश्रद्धावद्योती ॥ तदवद्योतकमाह ॥ इत्यापि पृथिव्यामिलति पतति मौलिर्मरतकं यस्य सतया ॥ ४२ ॥ अभिनंदय समर्पयित्वा ॥ ४३ ॥ सवज्जेति ॥ नरिज्जलेनाद्राः प्रक्षालिता इत्यर्थः ॥ ते च तेऽक्षताश्चेति नीराद्राक्षतास्तैः सह दूर्वायेति ४४ ॥ ४५ ॥

अद्येति ॥ रजोरजःस्वभावो गुणो वा ॥ महसा तेजसा ॥ अपिर्भिन्नक्रमे ॥ अंतरे अंतःकरणे भवतीत्यांतरमज्ञानंतदपि परिहृतमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ सफलेति ॥ सुकृतैः पुण्यैः कर्तृभिः फलितमफलं ॥ ४७ ॥ धराधरत्वमिति ॥ कुलिषु पर्वतेषु मान्यमानयोग्यं पूजाहमित्येतत् ॥ किंचिदुच्छस्य किंचिद्यथास्यात्तयोच्छ्रांसं मुक्त्वा ॥ ४८ ॥ कुलिवरः पर्वतेषु श्रेष्ठः ॥ मुनिवरमिति कचित्पाठः ॥ संभ्रमा पन्नमानसः भयमाप्तांतःकरणः ॥ ४९ ॥ अदृष्टमिति ॥ विष्टपत्रये भुवनत्रये यदिष्टमभिलषितं तत्तवा दृष्टमिति न दृष्टं पुराणैरिति शेषः ॥ यद्वा नोत्सुकमदृष्टं भावितं तत्तव दृष्टं गोचर इत्यर्थः ॥ अनुक्रोशो दया ॥ ५० ॥ त्वदिति ॥ मेदुरो मंथरः ॥ आनन्दगद्गद आरव आरावः शब्दो यस्य ममोहमसकृदनुं न समर्थस्तथाप्येकं कथयामीत्यर्थः ॥ मेदुरारावत्वे हेतुमाह ॥ त्वदिति ॥ मेदुरो दुरइति कचित्पाठः ॥ ५१ ॥ धरोति ॥ मेवादी धरा धरणसामर्थ्यपूर्वपूरुषैर्द्वर्ण्यते तत्तेषां समुदायादेर्कीभावादहमेकः केवलोऽन्यनिरपेक्षो धरां दधे इति स्वस्योत्कर्षोक्तिः ॥ ५२ ॥ एवमा मान्येन विनिश्चयप्रत्येकं वि निंदति ॥ गौरीगुरुत्वादिति ॥ गुरुरत्र पिता ॥ आदिपत्यादादिपतित्वात् ॥ आधिपत्यादिति क्वचित्पाठः ॥ यदाह कालिदासः ॥ हिमालयो नाम नगाधिराज इति ॥ सम्बन्धित्वात् श्वशुरत्वात् ॥

अद्यसद्यः परिहृतं त्वदं प्रिरजसारजः ॥ त्वदंगसंगि महसा सहसाऽप्यांतरंतमः ॥ ४६ ॥ सफलधिं रंहंचाद्यसु दिवाद्यचमे मुने ॥ प्राक्कृतैः सुकृतैरद्य फलितं मे चिरार्जितैः ॥ ४७ ॥ धराधरत्वं कुलिषु मान्यं मेऽद्य भविष्यति ॥ इति श्रुत्वा तदा किंचिदुच्छस्य स्थितवान् मुनिः ॥ ४८ ॥ पुनरुच्चे कुलिवरः संभ्रमापन्नमानसः ॥ उच्छ्वासकारणं ब्रह्मन् ब्रह्मि सर्वार्थकोविद ॥ ४९ ॥ अदृष्टं तव नो दृष्टं यदिष्टं विष्टपत्रये ॥ अनुक्रोशोऽत्र मयि चेदुच्यतां प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५० ॥ त्वदागमनजानन्दसंदोहं मेदुरारवः ॥ अलं न वक्तुमसकृत् तथाप्येकं वदाम्यहम् ॥ ५१ ॥ धराधरणसामर्थ्यमेवादी पूर्वपूरुषैः ॥ वर्ण्यते समुदायात्तदहमेको दधे धराम् ॥ ५२ ॥ गौरीगुरुत्वाद्भिन्वानादिपत्याच्च भूभृताम् ॥ संबन्धित्वात्पशुपतेः स एको मान्यभृत्सताम् ॥ ५३ ॥ न मेरुः स्वर्णपूर्णत्वाद्भ्रन्तसा नुतयाथवा ॥ सुरसद्गतया वापि क्वापि मान्योमतो मम ॥ ५४ ॥ परं शतं न किंशैला इला कलनकेलयः ॥ इह संतिसतां मान्यामान्यास्ते तु स्वभूमिषु ॥ ५५ ॥ मन्देहदेहसंदेहादुदयैकदयाश्रितः ॥ निषधो नोषधि धरोऽप्यस्तोप्यस्तमितप्रभः ॥ ५६ ॥

राजादिगुणरहितत्वात् ॥ स्वतो मान्यो न भवति गौरीपितृत्वादिपतित्वादिहेतुभिः स एको मान्य इति वक्तव्योक्त्या निन्दा ॥ नाधिपत्याच्चेति पाठे साक्षादपि स्वण्डमण्डलाधिपत्यवन्मुख्याधिपत्याभावादिति ॥ मान्यभृत्सतां शिष्टानां माननाधारी ॥ मान्यभूः सतां मिति क्वचित्पाठः ॥ ५३ ॥ ननु स एका एव मान्य इति कथमुच्यते स्वर्णपूर्णत्वादिना मुनेरोऽपि मान्यत्वादित्यत आह ॥ न मेरुरिति ॥ तस्याल्पसारत्वा दिति भावः ॥ ५४ ॥ परमिति ॥ शतात्परं परं शतम् ॥ परः शतमिति पाठे शतात्परं परः शतं असंख्यातमित्यर्थः ॥ इला कलनकेलयः पृथ्वीधरणलीलाः ॥ ५५ ॥ मंदेहेति ॥ मन्देहाराक्षसास्तेषां देहसं देहादेहनाशं माप्यालोच्य उदयैकदयाश्रितः उदयः उदयगिरिः स च एकदयाश्रितश्च एषां मन्देहानां सूर्योदये जीवनलक्षणां दयामाश्रितश्च सः ॥ मन्देहानां मराभसा ब्रह्मणः शापाद्वा त्रौत्रियन्ते सूर्योदये उदयपर्वते पुनर्जीवन्तीति वैष्णवादी मसिद्धम् ॥ उदयेकदयाश्रिता इति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ निर्गता जीवधयो ओषधयो वायस्मादसौ निषधः ॥ ओकरौ कारेकाराणामश्रवणमार्षम् ॥ एवमुत्तरत्रापियथायथं साधुत्वमवसेयम् ॥ तदुक्तम् ॥ पदज्ञैर्नातिनिर्बधः कर्त्तव्यो मुनिभाषणे अर्थस्मरणतात्पर्याच्चाद्विषये हिलक्षणम् ॥ किंच ॥ यान्पुञ्जहारमाहेसा दद्यातो व्याकरणात् तानि किंपदरत्नानि मां

तिपाणिगोष्पदेहत्यादि ॥ ५६ ॥ नलिश्चेति ॥ नीलीनीलिमागुणस्तस्यानिलयःअन्धकाराश्रयइत्यर्थः ॥ अश्रमाद्यत्रमत्ययेनतथाप्रतीतेः ॥ मन्दलोचनःमन्दप्रकाशः ॥ मन्दरोचतईतिमन्दलोचनः ॥ रायधनम् ॥ ५७ ॥ हेमकूटइति ॥ कूटःकूटइतिशब्दउत्तरपदयेपातेतथा ॥ एवार्थेतुशब्दः ॥ कूटोत्तरपदाएवतइत्यर्थः ॥ किष्किधेति ॥ आदिपदेन मैनाकाद्योगृह्यते ॥ शुद्रराक्षसेषामितिभावः ॥ ५८ ॥ इतिअखर्वगर्वसंसर्गोमहाभिमानसंक्षेपइत्यर्थः ॥ ५९ ॥ श्रीशैलेति ॥ श्रीशैलमुखःप्रधानोयेवाम् ॥ मन्दरमधु सूदनोर्गोडेप्रसिद्धः ॥ मन्दरादीनांतेतथा ॥ तदुक्तम् ॥ वीरचन्द्रनयोर्मध्येमन्दरोनामपर्वतः ॥ यस्यागेहणमात्रेणनरोनारायणोभवेदित्यादि ॥ अत्रापिचवक्ष्यति ॥ श्रीशैलशिखरंश्रीम

नीलश्वनीलीनिलयोमन्दरोमन्दलोचनः ॥ सर्पालयःसमलयांरायनावेतिरेवतः ॥ ५७ ॥ हेमकूटत्रिकूटाद्याःकूटोत्तरपदास्तुते ॥ किष्किधकौ चसद्भाद्याभारसद्भानतेभुवः ॥ ५८ ॥ इतिविध्यवचःश्रुत्वानारदोऽचिन्तयद्दृदि ॥ अखर्वगर्वसंसर्गोमहत्त्वायकल्पते ॥ ५९ ॥ श्रीशैलमुख्याः किंशैलानेहसंत्यमलश्रियः ॥ येषांशिखरमात्रादिदर्शनमुक्तयेसताम् ॥ ६० ॥ अद्यास्यवलमालोक्यमितिध्यात्वाब्रवीन्मुनिः ॥ सत्यमुक्तहिभवंतागि रिसारंविवृण्वता ॥ ६१ ॥ परंशैलेषुशैलेंद्रोमेरुस्त्वामवमन्यते ॥ मयानिःश्वसितंचैतत्त्वायेचापिनिवेदितम् ॥ ६२ ॥ अथवामाद्विधानांहिकेयं चिंतामहात्मनाम् ॥ स्वस्त्यस्तुतुभ्यामित्युक्ताययौसव्योमवर्त्मनि ॥ ६३ ॥ गतेमुनौनिर्निदस्वमतीवोद्विग्नमानसः ॥ चिन्तामवापमहतींविध्यो बंध्यमनोरथः ॥ ६४ ॥ विध्यउवाच ॥ ॥ धिग्जीवितंशास्त्रकलोज्झितस्यधिग्जीवितंचोद्यमवर्जितस्य ॥ धिग्जीवितंज्ञातिपराजितस्यधिग्जीवितं व्यर्थमनोरथस्य ॥ ६५ ॥ कथंभुनक्तिसदिवाकथंगत्रौस्वपित्यहो ॥ गृहःशर्मकथंतस्ययस्याभिभवनारंपोः ॥ ६६ ॥ अहोदवाग्निदवधुस्तथामां नसबाधते ॥ बाधतेतुयथाचित्तेचिन्तासंतापसंततिः ॥ ६७ ॥ युक्तमुक्तंपुराविद्भिश्चिन्तामूर्तिःसुदारुणा ॥ नभेषजैर्लघनेर्वाचान्यैरुपशाम्यति ॥ ६८ ॥ चिन्ताज्वरोमनुष्याणांशुधानिद्रांवलंहरेत् ॥ रूपमुत्साहबुद्धिंश्रीजीवितंचनसंशयः ॥ ६९ ॥

दिदन्तथादिलोकनात् ॥ पुनर्भवोमनुष्याणांभवेन्नभवंत्कचिदिति ॥ आदिपदेनसानुमात्रादीनिगृह्यते ॥ ६० ॥ आलोक्यंज्ञातव्यम् ॥ सत्यामिति ॥ गिरिमारंपर्वतानांसामर्थ्यविवृण्वतादर्श यताउपहासपरोहिशब्दः ॥ ६१ ॥ ६२ अधवेति ॥ महात्मनामुदाराचिन्तनाम् ॥ अथवामहतिब्रह्मणिआत्मायेपातेतथातेषाम् ॥ हिशब्दोऽरुचौ ॥ ६३ ॥ गतइति ॥ बंध्यमनोरथोव्यथा भिलाषः ॥ ६४ ॥ धिगिति ॥ कलालेशोविद्याया ॥ ६५ ॥ कथमिति ॥ दिवादिवगे ॥ भुनक्तिभुंक्ते ॥ रहइतिप्राप्त्यधर्माक्तिः ॥ अथवारहःशर्मएकांतवासजन्यंमुखम् ॥ ६६ ॥ अहोइति ॥ दवाग्निदवधुर्नवाग्निः ॥ बाधतेतुबाधतएव ॥ पादपूजेवातुशब्दः ॥ तुह्यिस्महवैपादपूणइत्यमरः ॥ एवमन्यत्रापि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ चिन्ताज्वरइति ॥

उत्साहबुद्धि उत्साहेनसहितांबुद्धिम् ॥ उत्साहबुद्धिर्भारित्वापाठः ॥ ६९ ॥ ज्वरइति ॥ नखांतरुणताम् ॥ ७० ॥ धन्यइति ॥ चरकश्चरकाचार्यआयुर्वेदमवतंसकः ॥ इह
चिंताज्वरे ॥ नचरतिनमभवतोत्यर्थः ॥ नासत्यावपिनासत्यानआइषदपिसमर्थो ॥ यथायावित्यर्थः ॥ नशब्दोनिषेधे ॥ अभवेनहानेनेत्यमरः ॥ ७१ ॥ जयोपायंविमृ
शति ॥ किंकरोमीति ॥ जयोपायंविमिश्रित्यस्वयमेवस्वात्मानमाह ॥ अतइतःस्थानात्तस्यशिरस्युत्प्लुत्योत्कालकृत्वापतामीति ॥ स्वयमेवनिराकरोति ॥ नपतामीति ॥ ७२ ॥ किमित्या
कांशायामाह ॥ शक्रंकोपयतेति ॥ यत्रजये ॥ यस्माद्राक्षस्यममचेष्टितंथिक् ॥ विगित्यधिषेपे ॥ धिर्गार्हितमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ मेरोःस्पर्धास्वस्मिन्विघटयति ॥ अयवेति ॥ स्पर्धायांकार
णाभावादित्यर्थः ॥ पुनःस्पर्धासंभावयति ॥ भूमिभारभृतइति ॥ महाभारंदधानाःप्रायःप्रायश्चोभ्रांतिभूमयोऽज्ञानाभयाभवंतीत्यर्थः ॥ भूमभर्मेतिपाठेबहुस्वर्णानिबहुधनानिदधतइत्यर्थः ॥
तपनीयंशातकुंभंगंगीयंभर्मकबुंगमित्यमरः ॥ ७४ ॥ स्पर्धायांहेतुंतरमुद्भावयति ॥ अलीकवाक्कामिति ॥ अलीकवाक्कासंभवेहेतुवदनारदंविज्ञिनाष्टि ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मणिपरमात्मनिश्रवण

ज्वरोव्यतीतेषडहेजीर्णज्वरइहोच्यते ॥ असौचिन्ताज्वरस्तीव्रःप्रत्यहंनवतांज्वरेत् ॥ ७० ॥ धन्योधन्वंतरिर्नात्रचरकश्चरतीह ॥ नासत्यावपिनाऽ
सत्यावत्रचिन्ताज्वरेकिल ॥ ७१ ॥ किंकरोमिक्कगच्छामिक्कथंमेरुंजयाम्यहम् ॥ उत्प्लुत्यतस्यशिरसिपतामिनपताम्यतः ॥ ७२ ॥ शक्रंकोपयता
पूर्वमस्मद्रोत्रेणकेनचित् ॥ पक्षहीनःकृतोयत्रधिगपक्षस्यचेष्टितम् ॥ ७३ ॥ अथवासकथंमेरुस्तथोच्चैःस्पृष्टतेमया ॥ भूमभर्भरभृतःप्रायोभवंतिभ्रांति
भूमयः ॥ ७४ ॥ अलीकवाक्कमथवासंभाव्यंनारदेकथम् ॥ ब्रह्मचारिणिवेदज्ञेसत्यलोकनिवासिनि ॥ ७५ ॥ युक्तायुक्तविचारोथमादृशेनोपयुज्यते ॥
पराक्रमेष्वशक्तानांविचारंग्राहतेमनः ॥ ७६ ॥ अथवाचिन्तनैरैतैःकिंव्यर्थैर्विश्वकारकम् ॥ विश्वेशंशरणयायांसमेबुद्धिंप्रदास्यति ॥ ७७ ॥ अनाथनाथः
सर्वेषांविश्वनाथोहिगीयते ॥ क्षणमनसिसंचित्यभवेदित्यमसंशयम् ॥ ७८ ॥ एतदेवकारिण्यामिनेष्टंकालविलंबनम् ॥ विचक्षणैरुपेक्ष्यौनवर्द्धमानौ
परामयौ ॥ ७९ ॥ मेरुंप्रदक्षिणीकुर्यान्नित्यमेवादिवाकरः ॥ सम्रहर्षगणोनूनंमन्यमानोबलाधिकम् ॥ ८० ॥ इतिनिश्चित्यविन्ध्याद्रिवृधेसमृधेक्षणः ॥
अनंतगगनस्यांतकुर्वद्भिःशिखरैरिव ॥ ८१ ॥

मननादिपूर्वकंचरितुंशीलंयस्यसतथातस्मिन् ॥ अतएववेदनवेदःस्वमकाशश्चिदात्मातजानातीतितथातस्मिन् ॥ अतएवसत्यःकालत्रयाऽवाध्यःपरमात्मासएवलोकायतेमुमुक्षुभिःप्राप्यतइतिलोकस्त
स्मिन्भिषसिपुत्रप्रद्वैतब्रह्मात्मैक्यानुभवेनस्यातुंशीलंयस्यसतथातस्मिन् ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ ७५ ॥ अतोनादस्यालीकवाक्कयुक्तमयुक्तंवाऽयंविचारोवामयिनोपयुज्यतइत्याह ॥ युक्ता
युक्तेति ॥ तर्हिकिमुपयुज्यतेउद्यमएवेत्याह ॥ पराक्रमेति ॥ ७६ ॥ करोतुनामनीतिज्ञोव्यवसायमितस्ततः ॥ फलपुनस्तदेवास्यपदिधेर्मनसिस्थितमितिन्यायाबाहुल्यमानेकांतिकफलइतिहृदिनि
धायाह ॥ अयवेति ॥ ७७ ॥ अन्तर्धामिमेरितोनिश्चयंविदधाति ॥ क्षणमितिष्ठोकेन ॥ ७८ ॥ कालविलंबनेहेतुमाह ॥ विचक्षणैरिति ॥ परामयौशत्रुरोगौ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इति
निश्चित्येति ॥ सर्विष्यइत्येवंनिश्चित्यवृद्धइत्यन्वयः ॥ मृधेक्षणः मृधेसंप्राप्तेस्पर्धायामित्येतत्तद्वृक्षणंदर्शनंअभिनिवेशोयस्यसतथा ॥ समृधेक्षणइत्येकपद्यपाठेसम्यक्कृद्भूतसमृधःसम्यग्बुद्धिरिति

यावत् ॥ तत्रैषणाहच्छायस्यसतया ॥ ८१ ॥ सम्यग्बुद्धीच्छयाभिषुद्धीपरामर्शपूर्वकहेतुमाह ॥ कैश्चिदिति ॥ ८२ ॥ निरुद्धधेतिव्यासोक्तिः ॥ अत्रअनंतगगनस्यांतकुर्वंदिरिवशिखरैर्वक्ष्य
इतिवचनात् ॥ निरुध्यब्राह्ममध्वानंकृतकृत्यइव स्वस्थोभवदित्युक्तेअदक्षिणोत्तरमार्गयोरोचोवगम्यते ॥ अतएवाप्रवक्ष्यति ॥ क्रमंतःसर्वमर्षतोहेलयाहेलिकस्यखम् ॥ नशेकुरप्रतोगन्तुमतो नू
रुर्व्यजिह्वपदित्यादि ॥ ननुप्रबलतरैर्वेरिणिसतिषुस्थताऽयुक्त्यतआह ॥ भवाचीनेति ॥ भवत्यस्मादितिभवोऽदृष्टंतर्धानातदायतेत्यर्थः ॥ भवईश्वरस्तदधीनावा ॥ ८३ ॥ ननुसूर्यमार्गा
वरोधेकथंकृतकृत्यतातआह ॥ यमयेति ॥ यमकर्तासूर्यः ॥ महितःपूजितः ॥ ८४ ॥ ननुशक्तस्यपरानुपद्रव्यस्वसामर्ध्यदर्शनेनकिंतआह ॥ यावदिति ॥ सामर्ध्यादशनेलंघनेदृष्टांतो
ज्वलनइति ॥ दारुगःकाष्ठगः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ॥ इतिश्रीकाशीखंडे रामानंदकृतायांटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ द्वितीयतरणेर्याननिरोधोनिमिषहृशाम् ॥ सत्यलोक
स्यसंप्राप्तिःप्रभावश्चनिगद्यते ॥ १ ॥ विंधावरोधेनसूर्यगमननिरोधंवक्तुमादीतावत्स्योदयमाह ॥ सूर्यआत्मेति ॥ सूर्यउदयगिरौ ॥ अत्रउदयगिरिस्तगिरिरितिचज्योतिःशास्त्रप्रक्रियायाप्रारम्भ

कैश्चित्सार्द्धविरोधोनकर्तव्यःकेनचित्काचित् ॥ कर्तव्यश्चेत्प्रयत्नेनयथानोपहसेजनः ॥ ८२ ॥ निरुध्यब्राह्ममध्वानंकृतकृत्यइवाद्रिराद ॥ स्वस्थोऽ
भवद्भवाधीनाप्राणिनांहिभविष्यता ॥ ८३ ॥ यमद्ययमकर्तासोदक्षिणंप्रक्रमिष्यति ॥ सकुलीनःसचश्रीमान्समहान्महितः सच ॥ ८४ ॥ यावत्स्वश
क्तिशक्तोपिनदर्शयतिकर्हिचित् ॥ तावत्सलंघ्यःसर्वेषांज्वलनोदारुगोयथा ॥ ८५ ॥ इतिचिन्तामहाभारंत्यक्तातस्थोस्थिरोद्यमः ॥ आकांक्षमाणस्तरणे
रुदयंब्राह्मणोयथा ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कान्देमहापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थेकाशीखंडेपूर्वार्धेविन्ध्यवर्धनं नामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
व्यासउवाच ॥ सूर्यआत्मास्यजगतस्तत्स्थुषस्तमसोरिषुः ॥ उदियायोदयगिरौशुचिप्रसृमरैः करैः ॥ १ ॥ संवर्धयन्सताधर्मान्यक्कुर्वस्तामसींस्थि
तिम् ॥ पद्मिनीबोधयंस्त्विष्टारात्रौमुकुलिताननाम् ॥ २ ॥ हव्यंकव्यंभूतबालिदेवादीनांप्रवर्तयन् ॥ प्राह्मापराह्ममध्याह्नक्रियाकालंविजृंभयन् ॥ ३ ॥

सिद्धांतशिरोमण्यायुक्तयाज्ञेयः ॥ तत्रहि पातालादुद्गच्छन्सूर्योयत्रयैर्हश्यतेसतेषामुदयाचलः ॥ भूमेःपातालंगच्छन्यत्राहश्योभवतिसोस्ताचलः ॥ तथापुराणप्रक्रियायांच ॥ यैर्यत्रहश्यतेभा
स्वान्तसतेषामुदयःस्मृतः ॥ यत्रचादर्शनयातितत्रैवास्तमनंवेदुः ॥ नैवास्तमनमर्कस्यनोदयःसर्वदास्तः ॥ उदयास्तमनारूपंदिदर्शनादर्शनंरवेरित्युक्तत्वात्प्रथमदर्शनोपलक्षितःप्रदेशउदयगिरिः ॥
प्रथमादर्शनोपलक्षितःप्रदेशोस्तगिरिरिति ॥ उदियायउदगादुदितइतियावदित्यन्वयः ॥ किंभूतः ॥ जंगमस्यस्थायारस्यचात्माफलरूपः ॥ योसावादित्येष्टरुषःतोसावहमितिश्रुतेः ॥ फल
रूपत्वेहेतुमाह ॥ तमसोरिषुरिति ॥ तमसोऽज्ञानस्यतत्त्वमस्यादिवाक्योत्पत्तिवृत्त्यभिष्यक्तःसन्नरिपुर्नाशकइत्यर्थः ॥ प्राकृतंन्याख्यानंस्पष्टम् ॥ किंकुर्वन् ॥ शुचिप्रसृमरैःशुचयश्चेत्पावित्र्य
हेतुत्वात्प्रसमराश्रमसरणशीलास्तैःकरैरश्मिभिः ॥ १ ॥ सतांस्त्वामार्गवर्तिनांधर्मान्बैदिकीःक्रियाःसंवर्धयन्तमसहयंतामसीतमोमुण्युक्तानांतामसानांवाप्यंशमसीतांतामसींस्थितिनिर्हान्त्यक्कुर्व
स्तिरस्कुर्वेति ॥ इष्टामभिप्रेताम् ॥ अभिप्रेतत्वंचास्याःकोऽधृतत्वात् ॥ तुभ्योर्सेसमुच्चयवाचीबोधयंश्चेत्यर्थः ॥ २ ॥ हव्यंदेव्योत्तेजस्व ॥ कव्यंपितृभ्योदियम् ॥ भूतबालिभूतेभ्योदियम् ॥

विजृम्भयन्कुर्वन्निति ॥ ३ ॥ असतामिति ॥ तमसस्तमोमुष्णस्य ॥ यामिनीगात्रिःसंवकालस्तेनकलितंगिलितम् ॥ ४ ॥ यस्मिन्निति ॥ पुण्यजनोदयः पुण्यजनामदेहाख्याराश्रमाः ॥ यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसीत्यमरः ॥ सूर्योदयात्पृथ्वीपामुत्पत्तेः ॥ पुण्यजनाधामिकालोकादिति ॥ तेषामुदयउत्कर्षः ॥ अनुदितइतिपाठेपुण्यजनाः सामान्यगभ्रमाः ॥ उदयास्तमनोदेनरात्रित्वेननिरूपयन्परोपकारस्यसद्यःफलवत्त्वमाह ॥ अहोइति ॥ अहोइत्याश्चर्ये ॥ ५ ॥ सायमिति ॥ प्राचीपूर्वादिशमाश्रास्यमांत्वयित्वातयाग्नेर्यादिशानाथः दक्षिणादिशं प्रति प्रस्थितवानप्रयाणंकृतवानितिपष्ठेनान्वयः ॥ आश्रास्येत्यनेनाकांक्षितहेतुमाह ॥ मानुरागेति ॥ अनुरागोऽनुरक्तिर्यस्तेनमार्चयमानायेकरमयस्तेषांस्पर्शास्तैः ॥ कथंभूतांप्राचीम् ॥ खण्डितां प्रातःकालेप्रासात्प्रनायाम् ॥ तदुक्तम् ॥ निद्राकषायमुकुलीकृतचारुनेत्रोनारारिखल्वगचयेनचचर्चितांगः ॥ यस्याः कुतोपिपातंगेत्यहंप्रभातेसाखंडितंतिकथिताकविभिः पुराणरिति ॥ नश्रनितरां द्रातिस्वकार्यव्याप्नोतीतिनिद्राअविद्यासैवकषायः तत्त्वज्ञानमंतरेणदुस्त्यजत्वात्तेनमुकुलीकृतमाच्छादितंचारुनेत्रमुत्तमज्ञानयस्यसनिद्राकषायमुकुलीकृतचारुनेत्रः ॥ तथामंदहानारारिखमानानारारिखनामानोनारारिखवन्तुल्यावायेवाणास्तेयोव्रणचयः शतममृदायस्तेनचर्चितानिचिदिनानिअंगानियस्येयतदपिविशेषणद्वयंमयपक्षयोजनीयम् ॥ ६ ॥ ननुप्रणयकोपितायाः कानायाः मानुगगकम्पशं

असतांहदिवक्त्रेषुनिर्दिशंस्तमसःस्थितिम् ॥ यामिनीकालकलितंजगदुज्जीवयन्पुनः ॥ ४ ॥ यस्मिन्नभ्युदितेजातः सम्यक्पुण्यजनोदयः ॥ अहोपरोपकरणंसद्यःफलतिनेतिचेत् ॥ ५ ॥ सायमस्तमितः प्रातःकथंजीवेद्रविः पुनः ॥ सानुरागकरस्पर्शैः प्राचीमाश्रास्यखंडिताम् ॥ ६ ॥ यामंभुक्ता तथाग्नेर्याज्वलंतीविग्रहादिव ॥ लवंगैलामृगमदचंद्रचंदनचर्चिताम् ॥ ७ ॥ तांबूलीरागकर्तौर्षाद्राक्षास्तत्रकमुस्तनीम् ॥ लवलीवल्लिदोर्वल्लीकंकोलीपल्लवांगुलिम् ॥ ८ ॥ मलयानिलनिःश्वासांशीगेदकवंगवगम् ॥ त्रिकूटस्वर्णरत्नांगीसुवेलाद्रिनितंविनीम् ॥ ९ ॥ कावेरीगौतमीजंघांचालचालां शुकावृताम् ॥ मलयदुर्गवक्षोजांकांतीकांचीविभूषणाम् ॥ १० ॥

मात्रेणकिंजिह्वाह ॥ यामंभुक्तेति ॥ यामंप्रहरमात्रंचभुक्ता ॥ भेगांऽव्रतस्यास्तमआद्युत्सागणनपालनमेव ॥ आग्नेर्याविशेषणंविग्रहादिति ॥ विग्रहाद्विग्रहजन्यखेदादित्यर्थः ॥ उवलंतीमांश्वत्प्रस्कृतीम् ॥ अतएवोक्तमाग्नेर्यामिति ॥ उभयोर्वाविशेषणम् ॥ पक्षानंगत्याख्यानंस्पष्टम् ॥ इदानींदिक्षणादिशंविशेषयन्स्त्रीसाम्यार्थानिविशेषणान्याह ॥ लवंगैलामृगमदेत्यादिचतुर्भिः ॥ चन्द्रः कर्पूरः ॥ अथकर्पूरमस्त्रियाम् घनसारश्चंद्रसंज्ञइत्यमरः ॥ ७ ॥ तांबूलीति ॥ तांबूलीनागवल्ल्याख्यालता ॥ द्राक्षामृदीका ॥ स्तत्रकोगुच्छः ॥ सुस्तनीमित्यत्रस्तनशब्देनस्तनामलक्ष्यते ॥ सद्यदुर्गवक्षोजामित्यनेनस्तनयोर्वक्ष्यमाणत्वात् ॥ लवलीवल्लिलवलीलतासंबदोर्वल्लीवाहुल्यतायस्याः मातयाताम् ॥ कंकोलीअग्रेकस्तस्याः पल्लवाः किसलयान्येवांगुलयोयस्याः सातयाताम् ॥ ८ ॥ त्रिकूटस्थानियानिस्वर्णरत्नानितान्यंगेषुयस्याः सातयाताम् ॥ रत्नांगीमितिपाठेत्रिकूटस्वर्णरत्नानिर्जितानिभूषितान्यंगानियस्यास्ताम् ॥ सुवेलाश्चासावदिशे ॥ सुवेलाद्रिस्सर्वनितंबः स्त्रीकृत्वाः पश्चाद्वागः स्वस्तितयस्याः मातयाताम् ॥ ९ ॥ कावेरीति ॥ जंघाप्रमृताजानुनोग्योभागइतियावत् ॥ चोलचोलदेशविशेषांतावेवांशुकम् ॥ यद्वा चोलदेशएवचोलः कूर्पासकः कंतुकीतियावत् चोलः कूर्पासकोस्त्रियामित्यमरः ॥ यद्वा भामासत्यभामेतिवन्नचोलमवचोलः प्रच्छदपटः ॥ निचोलः प्रच्छदपटइत्यमरः ॥ तेनावृतां कांतीपुर्येवकांचीभिरवला ॥ श्रीकटधामित्यत्रकांची

त्यमरः ॥ मैवतयावाविभूषणंयस्याःमातयानाम् ॥ कांचीतिकचिप्पाठः ॥ कांचीस्यान्मेखलादान्निमभेदेनगरस्यचेतिमंदिनीकारः ॥ १० ॥ सुकोमलोति ॥ वामिवलासोवाक्यविशेषोवाचा
तुयमितिवाक्त् ॥ यांक्षिणांदिशं ॥ महालक्ष्मीःकोलापुराधिष्ठात्री ॥ ११ ॥ मुदक्षेति ॥ मुदक्षाचामौदक्षिणाचेतिमुदक्षदक्षिणाताम् ॥ मुदक्षताचास्याःश्राद्धादिकर्मणिप्रशस्तत्वात् ॥
हेमुदक्षेतिस्मृतसंबोधनंवा ॥ क्रमंतइति ॥ हेलिकस्यसूर्यस्य ॥ रश्मतेलभ्रुतिगितिचचनात् हेआकाशेरितिगच्छतीतिव्युत्पत्तेः ॥ हेलिकश्चित्रभानुश्चेतिसूर्यनामसप्तमिमध्येवक्ष्यमाणत्वाच्च ॥
क्रमेणसर्वस्वमाकाशंक्रमंतोगच्छंतोर्ज्वतोऽश्वाअग्रेगंतुंयदानशेकुस्तदातदनंतरमितिवाअनूरुःसूर्यरययंता ॥ सूरसूतोऽरुणोऽनूरुःकाश्यपिर्गुरुडाग्रजइत्यमरः ॥ व्यजिज्ञपत्विज्ञापयामाससूर्यांनतिशेषः
क्रमंतोर्ज्वेय्यास्तस्येतिक्चिप्पाठः ॥ तदासंधिर्गर्पः ॥ १२ ॥ १३ ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ भानोइति ॥ एतज्ज्ञानंचास्यापृष्टेनेनकथनादनुमानात्प्रवृत्तत्वाद्देनिबोद्धव्यम् ॥ १४ ॥ अनूरु
वाक्यमिति ॥ अतिशयितोविस्मयोयस्यसमविताहृद्यचिन्तयदित्यन्वयः ॥ अश्विर्ममयइतिक्चिप्पाठः ॥ पुनर्येवचशब्दः ॥ १५ ॥ सूरइति ॥ सूरःसूर्यःशूरोपिगमर्थोपिकुर्यात् ॥
अशूरेणहतःशूरपक्षेनापिशतंहतामितिन्यायादित्यर्थः ॥ एकोऽसहायः ॥ १६ ॥ गद्गुवाहुग्रहव्यग्रइति ॥ उद्यतेकंशदधःक्रियतेभुक्तंपीतंचानेनेतिवाहर्मुखम् ॥ विधुतुदमुखग्रहेणनाकुलित

सुकोमलमहाराष्ट्रीवाग्विलासमनोहराम् ॥ अद्यापिनमहालक्ष्मीर्याविमुंचतिसद्गुणाम् ॥ ११ ॥ मुदक्षदक्षिणामाशामाशानाथः प्रतस्थिवान् ॥ क्रमंतः
सर्वमर्वन्तोहेलयाहेलिकस्यस्वम् ॥ १२ ॥ नशेकुरग्रतोगतंततोऽनूरुर्व्यजिज्ञपत् ॥ १३ ॥ अनूरुरुवाच ॥ ॥ भानोमानोन्नतोविन्ध्योनिद्वच्यगगनंस्थि
तः ॥ स्पर्धतेमेरुणाप्रेप्सुस्त्वहतांतुप्रदक्षिणाम् ॥ १४ ॥ अनूरुवाक्यमाकर्ण्यसविताहृद्यचिन्तयत् ॥ अहोगगनमार्गोपिरुध्यतेचातिविस्मयः ॥ १५ ॥
व्यासउवाच ॥ ॥ सूरःशूरोपिकिंकुर्यात्प्रांतेवर्त्मनिस्थितः ॥ त्वरावानपिकोरुद्धंमार्गमेकोविलंबयेत् ॥ १६ ॥ राहुवाहुग्रहव्यग्रोयः क्षणंन
वतिष्ठति ॥ शून्यमार्गेनिरुद्धःसर्किं करोतुविधिर्वली ॥ १७ ॥ योजनानांसहस्रेद्वेद्वेशेद्वेचयोजने ॥ योजनस्यनिमेषार्थाद्यातिसोपिचिरंस्थि
तः ॥ १८ ॥ गतेबहुतिथेकालेप्राच्यौदीच्याभृशार्दिताः ॥ चण्डरश्मेःकरव्रातपातसन्तापतापिताः ॥ १९ ॥ पाश्चात्यादक्षिणात्याश्चनिद्रासुद्रि
तलोचनाः ॥ शयिताएववीक्षन्तेसतारग्रहमंबरम् ॥ २० ॥ अहोनाहस्कराभावात्रिशानेवाऽनिशाकरात् ॥ अस्तंगतक्षांभ्रमसःकःकालस्त्वेव नक्ष्यते ॥ २१ ॥

इत्यर्थः ॥ उक्तंच ॥ भानुर्विधुतुदमुखाकुलितैकपार्श्वःपार्श्वोदरेणजगतांतिमिरिंहतीति ॥ यद्वा इतिरूपधारिणोराहोर्वाहुग्रहेणकराकर्षणेनव्यग्रआकुलइतिव्याख्येयम् ॥ राहुर्हस्तीभूत्वा
सूर्याचंद्रमसौग्रमवीतिश्रुतेः ॥ अवानिष्ठतिअवनिष्ठते ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ विचित्रंहार्हश्चोऽष्टहंवा ॥ १७ ॥ योजनानामिति ॥ जनस्यमनुष्यस्ययोजनानांकोशचतुष्टयानांसहस्रेद्वे
त्याद्यन्वयः ॥ यःसूर्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पाश्चात्याइति ॥ सतरेति ॥ नाराजश्चिन्त्यादिव्यतिरिक्तानेनक्षत्राणिनक्षत्रमात्राणिवा ग्रहामंगलादयस्तेःसाद्धंमंवरमिति ॥ २० ॥ पूर्वोदि
दिग्भवानांजगतांव्याकुलतामाह ॥ अहोइति ॥ अयमर्थः ॥ एषकःकालःकिंदिनंकिंवारात्रेनेक्ष्यतेनक्ष्यतइत्यर्थः ॥ ननुदिनेभविष्यतिमूर्यस्यविद्यमानत्वादिप्राशङ्क्याह ॥ अहोनाहस्क
राभावादिति ॥ अयंकालोऽहर्दिनंनभवति ॥ कुतोहस्कराभावात् ॥ भावप्रचानोर्योर्द्वैशः ॥ सूर्योदयमारभ्यप्रहरचतुष्टयंहिअहरित्युच्यते ॥ तस्यचातीतत्वात्पश्चात्सूर्यस्यअहमर्कतृत्वाभावादिति
भावः ॥ तर्हिनिशाभविष्यतितत्राह ॥ निशान्निगनिशाकगादिति ॥ चंद्राभावादित्यर्थः ॥ ननुचंद्राभावेपिग्रमावाम्यार्दोनिशाहउच्येतत्राह ॥ अस्तंगतक्षांभ्रमइति ॥ अस्तमदर्शनंगतानि

प्राप्तानिऋक्षाणिनक्षत्राण्यसिंस्तस्मात्प्रभयसाक्षाद्वेतोस्तिवर्षः ॥ प्राच्यौदाच्यव्याकुलतायाम्बिम्बव्याख्यातम् ॥ पाश्चात्यदाक्षिणात्यव्याकुलतायां प्रथार्योऽतिरोहितम् ॥ नचास्मि
न्यक्षेत्राण्यितापववीर्यतिसताम्रम्रं वरभित्येनविरोधः अस्तंगतंगतंगमनयेषां तान्यस्तंगतानिऋक्षाण्यसिंस्तद्वस्तंगवर्षतस्मात्प्रभयसिंस्तव्याख्यानात् ॥ ऐक्यपथलेखदोभंगार्थः ॥
एतदुक्तंभवति ॥ चंद्रमूर्ययोगैस्तैस्मितायांसत्यां ततः प्राग्गतानांम्रह्मक्षेत्राणामपिपंचाराभावेनरात्रिलक्षणाभावाद्वात्रिनभस्तीत्यर्थः ॥ नचनिरस्तैर्दृष्टवर्तिरविरश्मिजालःकाल
विशेषोरात्रिरितिरात्रेलक्षणस्यसद्भावात्पाश्चात्यदाक्षिणात्यानांरात्रिर्भविष्यतीतिवाच्यम् ॥ तदापुनर्दित्यादिविशेषणवैयर्थ्येनलक्षणस्याकिंचित्करत्वादेतिभावः ॥ २१ ॥
ब्रह्मांडमिति ॥ अकादेऽन्यस्तरे ॥ कांडोऽस्त्रीदंडबाणांर्वगवसरवारीभित्यमरः ॥ परापंतियातायातकुर्वेति ॥ पारंपरसीरम् ॥ अवारंअर्वांकीरम् ॥ पारावारंपरार्वांचीतीरेदतिवचनात् ॥ तत्र
भवास्तत्संबंधिण्योवापारावाराऽमजाइतिशेषः ॥ २२ ॥ पंचयज्ञात् ॥ देवयज्ञपितृयज्ञभूतयज्ञब्रह्मयज्ञमनुष्ययज्ञादितिपंचतेषामनुष्ठानाभावादित्यर्थः ॥ २३ ॥ मवितातत्रकारणमिति ॥

ब्रह्मांडं किमकाडिवैलयमेष्यतितत्कथम् ॥ परापतंतिनाद्यापिपारावाराइतस्ततः ॥ २२ ॥ स्वाहास्वधावषट्कारवर्जितेजगतीतले ॥ पंचयज्ञक्रियालो
पाञ्चकंपेभुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ सूर्योदयात्प्रवर्ततेयज्ञाद्याः सकलाः क्रियाः ॥ तामिभ्यंज्ञभुजांतृप्तिः सविता तत्रकारणम् ॥ २४ ॥ चित्रगुप्तादयः सर्वेकाल
जानंति सूर्यतः ॥ स्थितिसर्गविसर्गाणां कारणं केवलं रविः ॥ २५ ॥ तत्सूर्यस्य गतिस्तं भास्तं भितं भुवनत्रयम् ॥ यद्यत्र तस्तिथितं तत्र चित्रन्यस्तमिवा
खिलम् ॥ २६ ॥ एकतस्तिमिरात्रैशादेकतस्तु दिवा तपात् ॥ बहूनां प्रलयोजातः कांदिशीकमभूजगत् ॥ २७ ॥ इति व्याकुलिते लोके सुरासुरनरोरगे ॥
आकिमेतदकाडिभृदुरुर्दुर्दुषुः प्रजाः ॥ २८ ॥ ततः सर्वे समालोक्य ब्रह्माणं शरणं ययुः ॥ स्तुवंतो विविधैः स्तोत्रैर्गक्षरक्षेति चानुवन् ॥ २९ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥
न माहिरण्यरूपाय ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे ॥ अविज्ञातस्वरूपाय कैवल्यायामृताय च ॥ ३० ॥

अग्नीप्रास्ताद्वातः सम्पगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्यायेतदृष्टिर्दृष्टेरन्ततः प्रजाइतिभूतेरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विसर्गां त्रसंहारः ॥ कारणं केवलमिति ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानमित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ नमः सन्निवेशजगदेकध्रुवेजगत्सुतिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयीमयायत्रिगुणात्मधारिणे विरंचिनारायणशंकात्मनेइति ॥ २५ ॥ स्तंभित्वमेव दर्शयति ॥ यद्यत्र तत्स्थितं तत्रैति ॥ २६ ॥ कां दिशीकं भयेन द्रुतम् ॥ कां दिशीको भयद्वयइत्यमरः ॥ २७ ॥ लोके भुवने लोकध्रुवने जने इत्यमरः ॥ मुरनरोगे मुराधिष्ठात्री देवतावरुणात्मजा वारुणी तस्याः परिग्रहात् मुरादेवास्तस्या अपरिम हादमुरादेयाः ॥ तदुक्तं बालकांडे रामायणे ॥ वरुणस्पततः कन्या वारुणी रघुनंदन ॥ उत्पपात महावीर्या बालमाना परिग्रहम् ॥ दितेः पुत्रानतां रामजगद्वरुणात्मजाम् ॥ अदितेस्तु पुता वीरा जगृह्स्तामनिदिताम् ॥ तेनाभवन्मुरादेवा वै तेषां मुरासु पतत इति ॥ मुरासुरैः सहनरोगा यस्मिन् ततया तस्मिन् ॥ एतज्ज्ञानेषां मुपलक्षणम् ॥ यत्तु भागवते विपर्ययश्रवणं तत्त्वकल्पभेदाभिप्रायेण ॥ आः पीडायाम् ॥ आस्तु स्यात्कोपपीडयोरित्यमरः ॥ द्रुतुव्यस्तदेवाः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रैलोक्य वरुणायां यत्तु गणानुगमेदतः ॥ स्तुवंति सप्तलोकैर्कां गीर्वाणा भयशंकिताः ॥ नमो हरिपगर्भेयस्या

चैर्दशभिः शुभैः ॥ पदैः सप्तमर्गैः श्रोत्रपापापनोदनैः ॥ तत्रादवाधिमिकिराहिरण्यगर्भाभिरुक्तेष्वनुवांते ॥ तत्रब्रह्मरूपिणे विराडात्मने नम इत्यन्वयः ॥ तपस्तप्तासृज्यंतु सत्स्यं
 पुरुषो विराडिति मनुः ॥ हिरण्यगर्भस्य हिरण्यरूपं ब्रह्मादंगर्भे यस्य सत्ता तस्मै ब्रह्मणे पुण्योर्था तर्थाभिनेत्यर्थः ॥ तदुक्तं ॥ स्वतश्चिदंतर्थाभिनेत्यर्थः ॥ सूत्रात्मास्थूलदृष्टचैव विराडि
 त्युच्यते परइति ॥ सूत्रात्मा हिरण्यगर्भः ॥ स्वगुणस्तु त्वानि गुणस्तु वंति ॥ अविज्ञातस्वरूपाय अविज्ञातं मयं साधगम्यं स्वरूपं यस्य सत्ता तस्मै ॥ विज्ञातारमरे केन विजानीयादिति श्रुतेः ॥ कैवल्या
 यमोक्षस्वरूपाय ॥ कथं भूताय कैवल्याय ॥ अमृतायानंदरूपाय ॥ आनंदं ब्रह्मणो रूपं तच्च मोक्षे प्रतिष्ठितमिति श्रुतेः ॥ ३० ॥ अविज्ञातस्वरूपत्वे हेतुमाह ॥ यं देवा विजानंतीति ॥ तस्मै चिदात्मने
 नम इत्यन्वयः ॥ तस्मै कस्मै इत्याकांक्षायामाह ॥ यन्न देवा इति ॥ देवा इन्द्रियाणि तदधिष्ठाता रोवा ॥ मनो यत्रापि कुंठितं मनोऽपि यत्र कुंठितं उपलभ्यते ॥ न यत्र बाह्यं प्रसरति मप्रबोध
 पितुं वागपि न समर्था भवतीत्यर्थः ॥ तस्मै अपरिमितगुण गरिष्णे प्रसिद्धाय वा चिदात्मने चैतन्यघना घनमोस्तु कुर्म इति वाशेषः ॥ सर्वेति विध्वंनं च तस्येच्छा तमादुरूपं पुरुषं महांतम् ॥ यतो वाचो निर्वर्तते अप्राप्य
 मनसा सहेत्यादि श्रुतेः ॥ ३१ ॥ तर्हि प्रमाणाभावाच्छशभृंगवन्नास्तितदित्याशंक्याहुः ॥ योगिनो यमिति ॥ तस्मै श्रीब्रह्मणे नम इत्यन्वयः ॥ तस्मै कस्मा इत्याकांक्षायामाहुर्योगिन इति ॥ ह देवाकाशो ह देवाका
 शस्तस्मिन् आकाशवच्चुद्धैः करण इत्यर्थः ॥ प्रणिधानेन एकप्रत्ययानि दिध्यासनेनेति यावत् ॥ उच्यतेः स्वप्रकाशं स्वस्वरूपं सत्यं तत्तया प्रपश्यति ॥ स्वप्रकाशसिद्धिदानं रूपेणैवावतिष्ठत्यर्थः ॥ श्रीः सावि

यन्न देवा विजानंति मनो यत्रापि कुंठितम् ॥ न यत्र बाह्यं प्रसरति न तस्मै चिदात्मने ॥ ३१ ॥ योगिनो यं हृदा काशे प्रणिधानेन निश्चलाः ॥ ज्योतीरूपं
 प्रपश्यंति तस्मै श्रीब्रह्मणे नमः ॥ ३२ ॥ कालात्पराय कालाय स्वेच्छया पुरुषाय च ॥ गुणत्रयस्वरूपाय नमः प्रकृतिरूपिणे ॥ ३३ ॥ विष्णवे
 सत्स्वरूपाय रजोरूपाय वैद्यसे ॥ तमसे रुद्ररूपाय स्थिति सर्गांतकारिणे ॥ ३४ ॥ नमो बुद्धिस्वरूपाय त्रिधा हंकृतये नमः ॥ पंचतन्मात्र
 रूपाय पंचकर्मेन्द्रियात्मने ॥ ३५ ॥

श्रीः सृष्टाविष्णुरित्यंष्टिरिति पराशरोक्तेः ॥ सृज्यते नया सृष्टिहेतुत्वादा सृष्टिः सावित्री तत्संविता यत्र ब्रह्मणे सत्यलोकाधिष्ठात्रे ॥ यदा श्रयंते तां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्याकस्वरूपाय ब्रह्मणे रमात्मने नम इति ॥ ३२ ॥
 कालादिति ॥ कालाभिनेषादिदिपरा र्चातापराय भिन्नाय ॥ मायया कालाय सत्त्वेष्टारूपत्वात्कालस्य ॥ तदुक्तं भागवते ॥ यो यसं कालस्तस्य ते व्यक्तबोधो चेष्टामाहुरिति ॥ यदा अविद्यात्मनोः
 सम्बन्धः कालस्तद्रूपाय ॥ यदा कालयति नाशयति कालादीन् त्वानि तिका लस्तस्मै ॥ सकालकालः कालभूषिकमक्षकः कालायेन नमः इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ स्वेच्छया स्वस्वेच्छया ई
 क्षणलक्षणया पुरुषाय जीवाय ॥ सपेक्षतवहुस्यां प्रजायेय तत्सृष्ट्वा तदेवानुभाषिषादिति श्रुतेः ॥ यदा स्वीयानां भक्तानामिच्छया पुरुषाय पुरुषशरीरे बुधो वदति या तस्मै ॥ मत्स्यकूर्माद्यवताराये
 त्यर्थः ॥ नवद्वारेषु शेषे तपुरुषस्तेन चोच्यत इति स्मृतेः ॥ यदा स्वेच्छया स्वातंत्र्येणैव पुरुषाय पुरुषारूपावताराय ॥ तदुक्तं भागवते ॥ भूतैर्यदा पंचभिरात्मसृष्टैः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन्
 स्वांशेन विष्टः पुरुषाभिधानमवापनारायण आर्ददेव इति ॥ यदा स्वेच्छया पूर्वमपि पुरुषकार्येण स्थितत्वात् पुरुषस्तस्मै ॥ तथा च भ्रुतिः ॥ पूर्वमेवाह मिहासमिति ॥ तत्पुरुषस्य पुरुषत्वमित्य
 लमति विस्तरेण ॥ प्रधानत्वेन नमस्यंति ॥ गुणत्रयेति ॥ गुणत्रयं सत्त्वरजस्तम उपलक्षणम् ॥ प्रकृतिः प्रधानम् ॥ ३३ ॥ गुणत्रयोपाधिविष्णवज्जयोनिरुद्ररूपेण नमति ॥ विष्णव इति ॥
 नम इत्यनर्जनीयम् ॥ ३४ ॥ महत्त्वादित्रयोविंशतितत्त्वभेदेन प्रणमन्ति ॥ नमो बुद्धिस्वरूपाय त्रिधा हंकृतये ॥ बुद्धिस्वरूपाय महत्त्वाय ॥ त्रिधा हंकृतये वैकारिकतैजसतामसां हंकाराय ॥

पंचतन्मात्ररूपायशब्दस्पर्शरूपरसगन्धतन्मात्ररूपात्मने ॥ पंचकर्मोद्विधात्मनेपायूपस्थहस्तपादवागात्मने ॥ ३५ ॥ नमइति ॥ मनःस्वरूपायांतःकरणरूपाय ॥ पंचबुद्धीद्रियात्मनेश्रोत्रत्वक्-
चक्षुर्जिह्वानामात्मने ॥ श्रित्यादिपंचरूपायपृथिव्यग्नेजोवास्वाकाशरूपाय ॥ विषयात्मनेस्थूलविषयरूपायपंचीकृतात्मनेइतिवाक्त् ॥ ३६ ॥ समष्टिषष्टिप्रबंधभेदेनप्रणमंति ॥ नमइत्या-
दिना ॥ ब्रह्मांडरूपायसमष्ट्यात्मकविराड्रूपायकारणरूपायेत्यर्थः ॥ तदन्तर्बर्तिनेभूतभौतिकव्याष्टिरूपायकार्यरूपायेत्यर्थः ॥ अर्वाचीनेति ॥ अर्वाचीनमिदानींतनतःपराचीनपूर्वकालीनएत-
द्रूपयद्विश्वजगत्तद्रूपायतुभ्यंनमइत्यर्थः ॥ ३७ ॥ अनित्येति ॥ अनामापाद्यनित्यकालत्रयावाध्यानित्यंतद्रूपाय सत्स्थूलअस्तस्मृत्कर्मकार्यकारणवासदसतीतयोः पतयेनियंत्रनमइति ॥ कृपालु-
तोदर्शयन्तःस्तुवंति ॥ समस्तेति ॥ समस्तशब्दश्चतुर्विधविषयः ॥ चतुर्विधाभजंतेमामेतिभगवद्भजनात् ॥ नवविधविषयोवा भक्तैर्नैशभिराश्रितमितिमुक्ताफलकामवचनात् ॥ विग्रहःशरीरम्-
॥ ३८ ॥ शास्त्रयोनित्वेनस्तुवंति ॥ तवानिःश्वसितवेदाइति ॥ निःश्वामवदनायामेनवेदानामावेर्भावाद्देवानिःश्वसितामिदंयुपचारः ॥ निःश्वसितमेतद्यहमेवेदोपजुर्वेदःसामवेदइतिभुतेः शास्त्र-
योनित्वादितिव्यासमुत्राच्च ॥ तवस्वेदोऽखिलजगदिति ॥ तवैश्वरस्य ॥ स्वेदशब्देनात्राप्पुनिमृष्टवीर्यशक्तिविशेषउच्यते तज्जानत्वाद्दशंप्रयजगतः ॥ यद्वा स्वेदशब्देनात्रापंचीकृतजलतत्त्वमु-
च्यते तच्चभूम्यादिचतुष्टयम्योपलक्षणम् तत्पारिणामत्वाद्देशेपस्यभूतभौतिकप्रपंचस्य ॥ तदुक्तंहाग्विज्ञे ॥ ततःस्वयंभूमेगवानमिमुभुर्विधाःप्रजाः ॥ अयमवयमजाताःसुवीर्यमवाम्जत ॥

नमोमनःस्वरूपायपंचबुद्धीद्रियात्मने ॥ श्रित्यादिपंचरूपायनमस्तेविषयात्मने ॥ ३६ ॥ नमोब्रह्मांडरूपायतदंतर्बर्तिनेनमः ॥ अर्वाचीनपराची-
नविश्वरूपायतेनमः ॥ ३७ ॥ अनित्यनित्यरूपायमदसत्पतयेनमः ॥ समस्तभक्तकृपयास्वेच्छाविष्कृतविग्रह ॥ ३८ ॥ तवनिःश्वमितवेदास्तवस्वे-
दोखिलजगत् ॥ विश्वाभूतानितेपादः शीर्ष्णोर्ध्वोःसमवर्तन ॥ ३९ ॥ नाभ्याआसीदंतरिक्षंलंमानिचवनस्पतिः ॥ चन्द्रमामनसोजातश्चशोःमूर्य-
स्तवप्रभो ॥ ४० ॥ त्वमेवसर्वत्वयि देवसर्वं स्तोतास्तुतिःस्नव्यइहत्वमेव ॥ ईशत्वयाऽवास्यमिदंहिसर्वंनमोस्तुभृथोपिनमोनमस्ते ॥ ४१ ॥

आपोनाराइतिमोक्ताआपोवनरमनवः ॥ अयनंतम्यताःपूर्वतेननागयणःस्मृतइति ॥ पुरुषमक्तंनचस्तुवंति ॥ विश्वेति ॥ तत्रपादोऽस्यविश्वाभूतानीत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ विश्वाभूतानिते-
पादइति ॥ ३९ ॥ मायावच्छिन्नकदेशइत्यर्थः ॥ विश्वाइतिशेखंडइतिवह्नमितिशेखंडः ॥ शीर्ष्णोर्ध्वोःसमवर्ततेत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ शीर्ष्णइति ॥ नाभ्याआसीदंतरिक्षमित्यस्याः-
श्रुतेरर्थमाहुः ॥ नाभ्याइति ॥ अन्तरिक्षमंतरिक्षलोकः ॥ लोमानीति ॥ पुष्पोविनापःलवानवनस्पतिः ॥ चन्द्रमामनसोजातइत्यस्याःश्रुतेरर्थमाहुः ॥ चन्द्रमाइति ॥ चक्षोःसूर्योऽजायतेत्यस्याःश्रुते-
रर्थमाहुः ॥ चक्षोःसूर्यइति ॥ चक्षोश्चक्षुषइत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपसंहर्गतं त्वमेवसर्वमिति ॥ अत्रोपासनार्थमवप्रपंचरूपत्वंब्रह्मणोविधीयते ॥ योयंस्थाणुःपुमानेषपुंधियास्थाणुधीर्ग्वेत्यादिवद्वा-
धेमामानाधिकरण्यंवा ॥ अधिष्ठानांतरागयति ॥ त्वयिदेवसर्वमिति ॥ देवेभ्यस्त्वप्रकाश ॥ नन्वहंचेत्यमर्कयथैवइतिःस्तोतृभिःस्नवेनाहंसूयेतत्राहुः ॥ स्तोतेति ॥ आपाधिकभेदमादायस्तोत्रा-
दिव्यवहारइत्यर्थः ॥ किंवदुना ईशईश्वरेणत्वयाइदंसर्वजगदावभ्यंवामनीयंमस्वद्व्यंथितंतुनेवपटइति ॥ यद्वा आवास्यंमत्ताचैतन्याभ्यांसंख्याप्यइदंपटिइत्यमानंसर्वमिति ॥ ईशावास्यमिदं-
सर्वयत्किंचिज्जगत्याजगत् तेनन्यत्तेनभुंजीथामागृधःकस्यचिद्वनमितिभुतेः ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ यथार्थयेति ॥ यथार्थयायासदृशोऽबाधितोऽर्थोयस्याः सातयातया ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ऐहिकेति ॥ अपवर्गमोक्षम् ॥ मालोक्यादिव्यावृत्त्यर्थमक्षयमिति विशेषणम् ॥ सायुज्यमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तस्मादिति ॥ यतोऽभीष्टदृष्टिर्नृणातोऽतएव सर्वसिद्धिदः ॥ सर्वेषांसिद्धिदइतिवा ॥ ४७ ॥ अत्रापिसत्याख्येममलोकपीत्यर्थः ॥ ४८ ॥ सत्यलोकस्थानां व्याकुलताभावं दर्शयति ॥ एतेवेदामूर्तिधरा इत्यादिना ॥ करुणाभारतीत्वमित्यंतं मूर्तिधरा इत्यनुपंजनीयम् ॥ अखिलाः शिक्षाकल्पज्योतिश्छंदोनिरुक्तव्याकरणमीमांसान्यायपुराणधर्मशास्त्राद्युर्वेदधनुर्वेदगांधर्वायशास्त्रलक्षणाश्चतुर्दश ॥ यज्ञास्त्वग्निष्टोमादयः ॥ सत्यं यथार्थभाषणम् ॥ धर्मोऽदृष्टम् ॥ तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादि ॥ दमो विषयेभ्यो बाहिरिन्द्रियानि श्रुतिरिन्द्रियमात्रनिवृत्तिर्वा ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिति ॥ ब्रह्मचर्यमष्टांगमधुनपरित्यागः ॥ तदुक्तम् ॥ दर्शनं स्पर्शनं केलिः स्मरणं गुह्यभाषणम् ॥ संकल्पोऽप्यवसायश्चक्रियानिर्बुद्धिरेव च ॥ एतन्मैथुनमष्टांगं भवदंतिमनीषिणः ॥ विपरीतं

इतिस्तुत्वाविधिं देवानिपेतुर्दंडवत्क्षितौ ॥ परितुष्टस्तदा ब्रह्माप्रत्युवाच दिवौकसः ॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यथार्थयाऽनयास्तुत्यातुष्टोस्मि प्रणताः सुराः ॥ उत्तिष्ठत प्रसन्नोऽस्मि वृणुष्वं वरमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ यः स्तोप्यत्यनयास्तुत्याश्रद्धावानप्रत्यहं शुचिः ॥ मां वाहरं वा विष्णुं वा तस्य तुष्टाः सदा वयम् ॥ ४४ ॥ दास्यामः सकलान् कामान् पुत्रान् पौत्रान् पशून् वसु ॥ सौभाग्यमायुरारोग्यं निर्भयत्वं रणे जयम् ॥ ४५ ॥ ऐहिकामुष्मिकान् भोगानपवर्गं तथाऽक्षयम् ॥ यद्यदिष्टमंतस्य तत्तत्सर्वं भविष्यति ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पठितव्यः स्तवोत्तमः ॥ अभीष्टदृष्टिरूयातः स्तवोयं सर्वसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पुनः प्रोवाच तान्वेधाः प्रणिपत्योत्थितान् सुरान् ॥ स्वस्थास्तिष्ठत भो यूयं किमत्रापि समाकुलाः ॥ ४८ ॥ एतेवेदामूर्तिधरा इमां विद्यां स्तथा खिलाः ॥ सदक्षिणा अमीयज्ञाः सत्यं धर्मस्तपो दमः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मचर्यमिदं चैषां करुणाभारतीत्वम् ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासार्थचरितार्था अमीजनाः ॥ ५० ॥ नेह कोऽयोनमात्सर्यलोभः कामोऽधृतिर्भयम् ॥ हिंसा कुटिलता गवोर्निंदा सूयाऽशुचिः क्वचित् ॥ ५१ ॥ ये ब्राह्मणा ब्रह्मरतास्तपोनिष्ठास्तपोधनाः ॥ मासोपवासषण्मासचातुर्मास्यादिसद्व्रताः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यरतानां यो ये चान्ये ब्रह्मचारिणः ॥ ते चामीपस्थतसुरायेषंडाः परयोषिति ॥ ५३ ॥

ब्रह्मचर्यमेतदेव प्रकीर्तितमिति ॥ करुणाहितैषिणी ॥ इदानीं सर्वेभ्यः काश्याः श्रेष्ठं च वक्तुं कर्मादिभिः प्राप्तस्वलोकान् दर्शयति ॥ श्रुतिस्मृतीति ॥ श्रुतिस्मृतीतिहासानामर्थं च नुष्ठेयं पुनरिति पाद्येषु चरितः कृतोऽर्थः पुरुषार्थः पुरुषकारोऽनुष्ठानं यस्ते तथा ॥ इतिहासो महाभारतादिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानामितिकचित्पाठः ॥ व्याख्यां तत्स्पष्टम् ॥ ५० ॥ नेति ॥ क्रोधः पराभिभवेच्छा ॥ मात्सर्यं परगुणासहिष्णुता ॥ मात्सेऽर्थं प्रार्थनालोभः ॥ अपात्सेऽर्थं प्रार्थनाकामः ॥ यद्वा लोभोऽर्थमात्रविषयः ॥ कामः व्यादिविषयः ॥ अधृतिरधारणदेहाद्यवसादे सत्यपुंभनम् ॥ भयंभीः ॥ हिंसा कायवाङ्मनोभिः प्राणिमात्रपीडा ॥ कुटिलता अनृजुता वक्रतेतियावत् ॥ गवोऽभिमानः ॥ निंदा परावादः ॥ असूया गुणेषु दोषाविष्करणम् ॥ अशुचिरपवित्रः ॥ ५१ ॥ ब्रह्मरतावेद्व्रताः ॥ तपोधना अकिंचनाविरक्ता इत्यर्थः ॥ ५२ ॥ पातिव्रत्यरताः पतिव्रतायाभावः पातिव्रत्यंतव्रतास्तद्धर्मयोगिन्ये इत्यर्थः ॥ षंडाः नपुंसकाः ॥ तृतीयाप्रकृतिः षंडः कलीवः षंडो नपुंस

स्कां. म. पु.

॥ १३ ॥

कृत्यमरः ॥ जिह्वीयाइत्यर्थः ॥ ५३ ॥ गोमहणेहताः गवामक्षणेत्यक्तमाणाइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गायत्रीति ॥ द्विमुखीप्रसूयमानागौः ॥ तदुक्तं ॥ यावद्वत्सस्यपादौ द्वौ मुखौ योन्यांच दृश्यते ॥ तावद्गौः पृथिवीज्ञेयायावद्गर्भेन संवृताति ॥ पृथिवीज्ञेयापृथिवीनुह्या ॥ समग्रायाः पृथिव्यादानेन यादृशं पुण्यं भवति तादृशमस्यादानेनेत्यर्थः ॥ शुक्लासर्वशरीरे विशेषतः पादेषु च शुक्लवर्णाकपिला ॥ तदुक्तम् ॥ सर्वतः शुक्लदर्णायापादेषु च विशेषतः ॥ कपिला सा तु विज्ञेया सर्वपापप्रणाशिनी ॥ देशविशेषेऽपि गलवर्णाकपिलेति प्रसिद्धिः ॥ ५६ ॥ द्विजपादोदपाः ब्राह्मणचरणोदकपातारः ॥ सारस्वते

का. सं. ४. पु.

स. अ. २

मातापित्रोरमीभक्ता अमी गोमहणेहताः ॥ व्रतेदाने जपेयज्ञेस्वाध्याये द्विजतर्पणे ॥ ५४ ॥ तीर्थे तपस्युपकृतौ सदाचारादिकर्मणि ॥ फलाभिलाषिणी बुद्धिर्नयेषां तेजना अमी ॥ ५५ ॥ गायत्री जाप्यनिरता अग्निहोत्रपरायणाः ॥ द्विमुखी गोप्रदातारः कपिला दानतत्पराः ॥ ५६ ॥ निस्पृहाः सोमपायै वै द्विजपादोदपाश्च ये ॥ मृताः सारस्वते तीर्थे द्विजशुश्रूषकाश्च ये ॥ ५७ ॥ प्रतिग्रहसमर्था हि ये प्रतिग्रहवर्जिताः ॥ तप्ते मत्प्रिया विप्रास्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहाः ॥ ५८ ॥ प्रयागे माघमासौ चैरुषः स्नातोऽमलात्माभिः ॥ मकरस्थे रवौ शुद्धास्त इमे सूर्यवर्चसः ॥ ५९ ॥ वाराणस्यापांचनदे ज्येष्ठे स्नातास्तु कार्तिके ॥ अमी ते शुद्धवपुषः पुण्यभाजोतिनिर्मलाः ॥ ६० ॥ स्नात्वा तु मणिकर्णिक्यां प्रीणिता ब्राह्मणा धनैः ॥ तप्ते सर्वभोगाभ्याः कल्पं स्थास्यंति मत्पुरे ॥ ६१ ॥ ततः कार्शीसमासाद्य तेन पुण्येन नोदिताः ॥ विश्वेश्वरप्रसादेन मोक्षमेष्यंत्यसंशयम् ॥ ६२ ॥ अविमुक्ते कृतं कर्म यदल्पमपि मानवैः ॥ श्रेयोरूपं ताद्विपाको मोक्षो जन्मार्तरेऽपि ॥ ६३ ॥ अहो वैश्वेश्वरे क्षेत्रे मरणादपिनोभयम् ॥ यत्र सर्वे प्रतीक्षन्ते मृत्युं प्रियमिवातिथिम् ॥ ६४ ॥ ब्राह्मणेभ्यः कुरुक्षेत्रे यदैतं त्वसुनिर्मलम् ॥ निर्मलां गतास्त एते वै तिष्ठन्ति मम संनिधा ॥ ६५ ॥ पितामहं समासाद्य गयायां यैः पितामहाः ॥ तर्पिता ब्राह्मणमुखे तेषामेते पितामहाः ॥ ६६ ॥ न स्नानेन न दानेन न जपेन न पूजया ॥ मल्लोकः प्राप्यते देवाः प्राप्यते द्विजतर्पणात् ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणि वेश्मानि मुसलोलूखलादिभिः ॥ यैर्दत्तानि सशय्यानि तेषां हर्म्याण्यमूनिवै ॥ ६८ ॥

तीर्थप्रभासे पृथुदकेना ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उपसिस्नातः प्रातः स्नानेन नीतः समापित इति यावत् ॥ ५९ ॥ पंचनदमेव पांचनदं ॥ स्वर्ग्येऽण् ॥ पंचनद इति वा पाठः ॥ ६० ॥ कल्पाद्विपरार्धम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ताद्विपाकस्तस्य कर्मणो विपाकः फलम् ॥ कितदाह ॥ मोक्षमिति ॥ नपुंसकत्वमार्पम् ॥ मोक्ष इत्येव वा पाठः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सोपस्कराणि गृहो

॥ १३ ॥

पवनरणाहितानि सभूषणानीति ॥ ६८ ॥ ब्रह्मशालावेदाध्ययननिमित्तं गृहम् ॥ पुराणभित्तिपाठः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अखंडं वसुतमग्रधनम् ॥ वसुतमसः सन्निवसः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
॥ ७४ ॥ एककुलं एकः फलसाधनसमुदायः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ महेश्वरी ब्रह्मादीनां नियन्त्री ॥ गौरी महेश्वरी वित्तिपाठः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ विभावसोऽग्नेः ॥ ८३ ॥

ब्रह्मशालाकारयन्ति वेदमध्यापयन्ति च ॥ विद्यादानं च ये कुर्युः पुराणं श्रावयन्ति च ॥ ६९ ॥ पुराणानि च ये दद्युः पुस्तकानि ददत्यपि ॥
धर्मशास्त्राणि ये दद्युस्तेषां वासोऽत्र मेपुरे ॥ ७० ॥ यज्ञार्थं च विवाहार्थं व्रतार्थं ब्राह्मणाय वै ॥ अखंडं वसुयेदद्युस्ते त्रस्युर्वसुषर्वसः ॥ ७१ ॥
आरोग्यशालां यः कुर्याद्वैद्यपोषणतत्परः ॥ आकल्पमत्र वसति सर्वभोगसमन्वितः ॥ ७२ ॥ मुक्तीकुर्वन्ति तीर्थानि ये च दुष्टावरोधतः ॥
ममावरं धेते मान्या औसास्तनया इव ॥ ७३ ॥ विष्णोर्वाममवाशं भो ब्राह्मणा एव सुप्रियाः ॥ तेषां मूर्त्या वयं साक्षाद्विचरामो महीतले ॥ ७४ ॥
ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधा कृतम् ॥ एकत्र मंत्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ७५ ॥ ब्राह्मणा जंगमं तीर्थं निर्मितं सावं भौमिकम् ॥
येषां वाक्योदकं नैव शुद्धं चन्ति मलिना जनाः ॥ ७६ ॥ गावः पवित्रमतुलं गावो मंगलमुत्तमम् ॥ यासां सुरुोत्थितो रेणुर्गंगावारिसमो भवेत् ॥ ७७ ॥ शृंगग्रे
सर्वतीर्थानि सुरुग्रे सर्वपर्वताः ॥ शृंगयोरन्तरे यस्याः साक्षाद्गौरी महेश्वरी ॥ ७८ ॥ दीयमानां च गार्हपत्यं नृत्त्यं तिष्ठति प्रपितामहाः ॥ प्रीयन्ते ऋषयः सर्वे तु ज्यामो
देवतैः सह ॥ ७९ ॥ रोह्यन्तं च पापानि दारिद्र्यं च व्याधिभिः सह ॥ धौऽयः सर्वस्य लोकस्य गावो मातेव सर्वथा ॥ ८० ॥ गवांस्तु त्वानमस्कृत्य कृत्वा चैव प्र
दक्षिणाम् ॥ प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ ८१ ॥ यालक्ष्मीः सर्वभूतानां या देवेभ्यो व्यवस्थिता ॥ धेनुरूपेण सा देवीर्मम पापं व्यपोहतु ॥ ८२ ॥
विष्णोर्वक्षसि यालक्ष्मीः स्वाहा चैव विभावसोः ॥ स्वधायापितृमुख्यानां सा धेनुर्वदा सदा ॥ ८३ ॥ गोमयं यमुना साक्षाद्गोमूत्रं नर्मदा शुभा ॥ गंगाक्षीरं तु या
सर्वैर्किंपवित्रमतः परम् ॥ ८४ ॥ गवामग्रेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिबं मे स्यादिह लोके परत्र च ॥ ८५ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य धेनुर्वाधेनु
मेव वा ॥ यो देव्याद्विजवर्याय स सर्वेभ्यो विशिष्यते ॥ ८६ ॥ मया च विष्णुना सार्धं शिवेन च महर्षिभिः ॥ विचार्य गोगुणान्नित्यं प्रार्थनेति विधीयते ॥ ८७ ॥
गावो मे पुरतः संतु गावो मे संतु पृष्ठतः ॥ गावो मे हृदये संतु गवांमध्ये वसाग्यहम् ॥ ८८ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

स्कां. म. पु.

॥ १४ ॥

नीराजयतिमोक्षतिमार्जयतीत्यर्थः ॥ अंगानिस्वांगानि ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ एषांसत्यलोकादिगोलोकांतानाम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्युद्देशादिति ॥ उद्देशात्संक्षेपात् ॥ भयार्तानांभीतिपीडितानांयदभयंतदव्याख्यातमित्यर्थः ॥ २ ॥ एवंकाशीप्रकर्षपुरः
सरान्धर्मानुक्तादेवागमनकारणंस्वयमेववर्णयन्सूर्यमार्गपरिरोधाभावापायंप्रतिजानीते ॥ स्पर्धतइति ॥ ३ ॥ अस्तीति ॥ मित्रावरुणयोरपत्यमैत्रावरुणिः ॥ उर्वशीदर्शनादृस्कभरेतस्ताभ्यां

नीराजयतियोगानिगवांपुच्छेनभाग्यवान् ॥ अलक्ष्मीःकलहोरोगास्तस्थांगाद्यातिदूरतः॥८९॥ गोभिर्विप्रश्चवेदेश्चसतीभिःसत्यवादिभिः॥ अलुब्धेर्दा
नंशीलैश्चसप्तभिर्धार्यतेमही॥९०॥ ममलोकात्परोलोकोवैकुण्ठइतिगीयते ॥ तस्योपरिष्ठात्कौमारउमालोकस्ततःपरम्॥९१॥ शिवलोकस्तदुपरिगोलो
कस्तत्समीपतः ॥ गोमातरःसुशीलाद्यास्तत्रसंतिशिवप्रियाः ॥ ९२ ॥ गवांशुश्रूषकायेचगोप्रदायेचमानवाः ॥ एषामन्यतमेलोकेतेस्युःसर्वसमृद्धयः
॥ ९३ ॥ यत्रक्षीरवहानद्योयत्रपायसकर्मदाः ॥ नजराबाधतेयत्रतत्रगच्छंतिगोप्रदाः ॥ ९४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणज्ञाब्राह्मणाःपरिकीर्तिताः॥ तदुक्ताचारच
रणाइतरेनामधारकाः॥९५॥ श्रुतिस्मृतीतुनेत्रेद्वेपुराणहृदयंस्मृतम् ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यांहीनोऽंधःकाणःस्यादेकयाविना॥९६॥ पुराणहीनादृच्छून्त्यात्काणां
धावपितोवरो ॥ श्रुतिस्मृत्युदितोधर्मःपुराणेपरिगीयते ॥९७॥ तद्ब्राह्मणायगौर्देयासर्वत्रसुखमिच्छता ॥ नदेयाद्विजमात्रायदातारंसोप्यधो नयेत् ॥९८॥
यस्यधर्मेऽस्तिजिज्ञासायस्यपापाद्भयंमहत् ॥ श्रोतव्यानिपुराणानिधर्ममूलानितेनवै॥९९॥ चतुर्दशसुविद्यासुपुराणंदीपउत्तमः॥ अंधोपिनतदालोकात्सं
सारव्योक्चिचिपतेत् ॥१००॥ श्रोतव्यानिपुराणानिवस्तव्यंजाह्नवीतटे ॥ तर्पणीयाद्विजानित्यंममलोकेप्सुभिःसदा ॥ १ ॥ इत्युद्देशान्मयाख्यातास
त्यलोकव्यवस्थितिः ॥ अभयंयद्भयार्तानानभेतव्यंचहेसुराः ॥२॥ स्पर्धतेमेरुणाविध्योब्रह्माध्वपरिरोधकृत ॥ तदर्थमागतायूयंतदुपायंदिशामिवः॥३॥
अस्त्यगस्त्यस्तप्यमानस्तप उग्रं महातपाः ॥ मैत्रावरुणिराधाय चित्तं विश्वेश्वरे विभौ ॥ ४ ॥ अविमुक्तंमहाक्षेत्रेसर्वेषामुक्तिहेतुके ॥ तारकस्यो
पदेशार्थंविशेषाऽधिष्ठितेस्वयम् ॥ ५ ॥ याचध्वंतत्रगत्वातंसवःकार्यविधास्यति ॥ तेनैकदावितालोकावातापीत्वलभक्षणात् ॥ ६ ॥

कुंभेनिषिक्ततस्मादगस्त्योज्ञे ॥ तथाचश्रुतिः ॥ कुंभेरेतःसिषिचतुःसमानमिति ॥ तत्रमैत्रावरुणिरित्युक्तेवसिष्ठेपिगच्छतितद्धारणार्थमगस्त्यइत्युक्तम् ॥ तावत्युक्तेभंगानिनिष्कपाणिना
त्राणिस्त्यापयितेसंघातयतीत्यगस्त्यः अगस्त्यनामावाकश्चित्तत्रातिव्याप्तिःस्याच्चद्धारणार्थमुक्तमैत्रावरुणिरिति ॥ ४ ॥ तारकस्यप्रणवस्यषडक्षरश्रीगममंत्रराजस्यवा ॥ ५ ॥ बोधुष्माकम् ॥ कथम्

का. सं. ४. पु.

स. अ. २

॥ १४ ॥

पिमात्रस्य तादृग्दुर्घटकार्यकरणसामर्थ्यमित्याशंकायामाह ॥ तेनैकदेति ॥ वातापील्लभक्षणात्स्वलस्य संबंधीवातापिवातापील्लभः ॥ राजदंतादित्वात्पूर्वनिपातः ॥ तस्य भक्षणात् ॥ तथा चोक्तम् ॥ वातापिभक्षितो येन समुद्रः शोषितः पुरा ॥ यद्वा वातापिश्च स्वलश्च तत्रोर्भक्षणात् ॥ तत्र वातापेर्भक्षणं शरीरतः स्वलस्य भक्षणं त्वर्थतः ॥ अनुष्यान् भक्षयिष्यंति ह्यर्थतो न शरीरत इत्यादौ धननाशोपि भक्षण शब्दप्रयोगात् ॥ यद्वा भ्रातुर्भक्षणात् सोपि भक्षित इति तयोक्तम् ॥ यद्वा वातापील्लभक्षणात् सोमरिणादित्यर्थः ॥ तदुक्तं रामायणे अरण्यकांडे ॥ अगस्त्येन ततः क्रोधादागत्य भ्रातुराश्रमम् ॥ अनुभूय कदाश्राद्धं भक्षितः सनिशाचरः ॥ ततः संपन्नमित्युक्ता दत्त्वा हस्तावते च नम् ॥ भ्रातरि निष्कमेत्युच्यते स्वलः सोम्यभाषत ॥ तं तथा हूयमानं तुराक्षसं मे परूपिणम् ॥ अश्वीति महस्य ह्रीमानगस्त्यो मुनिस्तमः ॥ कुतो निष्कमि तुं शक्तिर्मया जीर्णस्य रक्षसः ॥ भ्रातुस्ते मे परूपस्य गतस्य यमसादनम् ॥ तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा भ्रातुर्मरणशक्तिः ॥ प्रधर्षयितुं मारुभे मुनि क्रोधा

अतिमित्रं तत्र ते जोमित्रावरुणजे मुनौ ॥ तदा प्रभृति लोकेषु कौगस्त्यान्नेव विभ्यति ॥ ७ ॥ इत्युक्ता तदर्थं वेधास्तेऽपि प्रमुदिताननाः ॥ देवाः परस्परं प्रोचुरहो धन्य तमावयम् ॥ ८ ॥ प्रसंगतोऽपि द्रष्टव्यौ काशीकाशीपती शिखौ ॥ अहो अहो भिर्बहुभिः फलितो नो मनोरथः ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनानिर्मिताः सुकृतार्थिनः ॥ तावेव चरणौ धन्यौ काशीमभिप्रयायिनौ ॥ ११० ॥ येयं कथा श्रुतास्माभिर्वैधसासमुदीरिता ॥ तस्याः श्रवणजात्युण्यात्प्राप्तुमस्त्वद्य काशिकाम् ॥ १११ ॥ एकाक्रियाद्वयार्थकरी प्राप्यते पुण्यगौरवात् ॥ एवं वदंतो ह्यस्याः सुराः कार्शीसमाययुः ॥ ११२ ॥ व्यास उवाच ॥ इदं पुण्यतमाख्यानं ये श्रोष्यंतीह मानवाः ॥ विभूय सर्वपापानि पुत्रदारसमान्विताः ॥ ११३ ॥ इह वंशं परिस्थाप्य भुक्त्वा सर्वसुखानि च ॥ सत्यलोके चिरं स्थित्वा ततो यास्यंति शाश्वतम् ॥ ११४ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्धे सत्यलोकवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ भगवन् भूतभव्येश सर्वज्ञानमहानिधे ॥ अवाप्य कार्शीं गीर्वाणैः किमकारि वदाच्युत ॥ १ ॥

निशाचरः ॥ अभ्यद्रवदगस्त्यं तु मुनिना दीक्षिते जसा ॥ चक्षुषा दीक्षकत्वेन निर्दग्धः संपातयेति ॥ न चैवं सति रामायणभारतयोः परस्परविरोधः ॥ कल्पभेदेन व्यवस्योपपत्तेः ॥ तथा न्यत्रापि ॥ ६ ॥ अतिमित्रं सूर्यमतिक्रम्य वर्तत इति वचने जस्तया ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ उत्फुल्लपद्मनयनाः सुराः कार्शीसमाययुरिति तृतीयेनान्वयः ॥ उत्फुल्लपद्मानां वनयना नियंता तेषां ॥ कथं भूताः ॥ निर्मिताः निःशेषेण मितं काशीकाशीपती द्रष्टव्या इत्यादि धितं तं ये स्ते तथा ॥ काशीगमने कृतसम्पदं निश्चयादित्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ तावेवेति ॥ ११० ॥ प्राप्नुयुः प्राप्तायामः ॥ १११ ॥ ११२ ॥ भ्रातृप्ररोचनार्थमाह ॥ इदमिति ॥ ११३ ॥ शाश्वतं कैवल्यम् ॥ ११४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ अगस्तेराश्रमपदे देवतानां समागमः ॥ तस्य चाश्रममाहात्म्यं तृतीयेऽध्याये ईर्यते ॥ १ ॥ एवं वदंतो ह्यस्याः सुराः कार्शीसमाययुरित्युक्तं तत्र प्रपृच्छति ॥ भगवन् इति ॥ अच्युतनिर्विकारहो वैष्णो

इतिवा ॥ १ ॥ नृत्तिमधियामिअलंमत्ययंभाधिगच्छामि ॥ तपसांशेवधिर्नधिः ॥ यथा पद्मादिनिधिर्धनानामाश्रयस्तथातपसामाश्रयः खनिरित्यर्थः ॥ २ ॥ वागमृतांभोधौवाक्पुष्पासमुद्रे ॥ उत्सुकमुत्कंठितम् ॥ ३ ॥ कृत्स्नं समग्रम् ॥ प्रश्नमितिवापाठः ॥ समुपचक्रमे उपक्रांतवान् ॥ ४ ॥ संसारांगारे विपच्यमानान्संसारिणोऽज्ञानकरुणयाशोचतीतिशुक्रः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ संसारिणां करुणया हपुराणमुह्यमिति ॥ यद्वा शुक्रवन्मनोज्ञं वचनं वर्त्ततीतिशुक्रः ॥ तथाच ब्रह्मैव तेन व्यासं प्रति भगवद् वचनम् ॥ व्यासत्त्वदीयतनयः शुक्रवन्मनोज्ञं ब्रूते वचोभवतु तच्छ्रुत्वा एवनाम्ना ॥ इम्ये नवत्स्यतितवापिनमाययासौ स्पृष्टोऽयतोममकथाहृदिमास्यशोकमिति ॥ तथा विगतनामोच्चारणदेवशं पायाः शतह्रदायाः अपनं पवनं यस्य स विशं पायनः स एव वै शं पायनः ॥ स्वार्थेनादितः ॥ उक्तं च ॥ संपांशतद्दामाहुरयनं पतनं यतः ॥ विगतं पतनं यस्माद्द्विशं पायन इत्यत इति ॥ तीशुक्रवैशं पायनावाद्यां वै पातितया ॥ आद्यपदेन जातू काण्वैजैमिनिपैलुमंतूनांसंग्रहः ॥ शृण्वंस्त्वेन महर्षय इति क

अधीत्येमां कथां दिव्यान् नृत्तिमधियाम्यहम् ॥ शेवधिस्तपसं दिवैरगस्तिः प्रार्थितः कथम् ॥ २ ॥ कथं विध्योप्यवापस्वांप्रकृतिताहमुन्नतः ॥ तव वागमृतां भो धौ मनो मे स्नातुमुत्सुकम् ॥ ३ ॥ इति कृत्स्नं समाकर्ण्य व्यासः पाराशरो मुनिः ॥ श्रद्धावते स्वशिष्याय वक्तुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ पाराशर उवाच ॥ शृणु सूत महाबुद्धे भक्तिश्रद्धासमन्वितः ॥ शुक्रवैशं पायनाद्याः शृण्वंस्त्वेतच्च बालकाः ॥ ५ ॥ ततो वाराणसीं प्राप्य गीर्वाणाः समहर्षयः ॥ अविलंबं प्रथमतो मणिकर्ण्याविधानतः ॥ ६ ॥ सचैलमभिमज्ज्याथ कृतसंध्यादिसत्क्रियाः ॥ संतप्य तर्प्यादिपितृन्कुशगंधतिलोदकैः ॥ ७ ॥ तीर्थवासाथिनः सर्वान्संतर्प्य च पृथक् पृथक् ॥ रत्नैर्हिरण्यवासोभिरश्वाभरणधेनुभिः ॥ ८ ॥ विचित्रैश्च तथा पात्रैः स्वर्णरोप्यादिनिर्मितैः ॥ अमृतस्वादुपकात्रैः पायसे श्वसशर्करैः ॥ ९ ॥ सगोरसैरन्नदानैर्धान्यदानैरनेकधा ॥ गंधचंदनकर्पूरैस्तांबूलैश्चारुचामरैः ॥ १० ॥ सतूलेर्मृदुपर्यैर्दीपिकादर्पणासनेः ॥ शिबिकादासदासीभिर्विमानैः पशुभिर्गृहैः ॥ ११ ॥ चित्रध्वजपताकाभिरुल्लोचैश्चंद्रचारुभिः ॥ वर्षाशनप्रदानैश्च गृहोपस्करसंयुतैः ॥ १२ ॥ उपानत्पादुकाभिश्च यतिनश्च तपस्विनः ॥ योग्यैः पट्टदुकूलैश्च विविधैश्चित्ररत्नैः ॥ १३ ॥ दंडैः कमंडलुयुतैरजिनैर्मृगसंभवैः ॥ कौपीनैरुच्चमंचैश्च परिचारककांचनैः ॥ १४ ॥

चित्पाठः ॥ ५ ॥ ६ ॥ तर्प्यास्तर्पणीयाश्च ते आदिपितरस्तांस्तर्प्यादिपितृन्संतर्प्य ॥ तर्प्यान् देवपितृनि ति पाठेऽक्षराधिक्यमार्पम् ॥ सन्तर्प्याधिधिबहिर्व्यपितृन्कुशतिलोदकैरिति च कचित्पाठः ॥ ७ ॥ रत्नैरित्यादि सप्रदक्षिणैरित्यंतानां तृतीयां तानां तीर्थवासाथिनः सर्वान्संतर्प्य चेत्यनेनान्वयः ॥ चकाराद्देवार्दानिपि ॥ ८ ॥ अमत्रैः पात्रैः ॥ पात्रामत्रं च भाजनमित्यमरः ॥ ९ ॥ १० ॥ मृदुपर्यैः कोमलखद्वाभिः ॥ मृदुत्वे हेतुमाह ॥ सतूलेर्मृदुल्लोकाभिः सहितैरित्यर्थः ॥ यद्वा मृदुपर्यैः सूत्रादिनिर्मितपर्यङ्कैः ॥ शिबिकानरयानम् ॥ विमानैर्यैः ॥ ११ ॥ उल्लोचैश्चंद्रातपैर्दितानैरिति यावत् ॥ अर्त्तवितानमूलोच इत्यमरः ॥ १२ ॥ उपानत्पादुकाभिश्च चर्मनिर्मिता उपानहः काष्ठनिर्मिताः पादुकास्ताभिश्च ॥ चक्षुःश्रवणसमुच्चयायाः ॥ पट्टदुकूलैर्नूतनसौमैः ॥ सौभं दुकूलमित्यमरः ॥ पट्टदुकूलैरिति कचित्पाठः सचित्यः ॥ चित्ररत्नैश्चित्रकंवलैः ॥ समौरल्लकं वलावित्यमरः ॥ १३ ॥ अजिनैर्मृगचर्मभिः ॥ उच्चमंचैरुन्नतकाष्ठानिर्मितखद्वादिः ॥ परि

चारकांचनैः शुभ्रपुष्पाणां देवैः स्वर्णैः ॥ परिचारिकेति पाठे पितृपुत्रैः ॥ १४ ॥ महापुस्तकसंभारैरेलेकैः पुस्तकसमूहैः ॥ नानापुस्तकसामग्रीभिरिति वा ॥ १५ ॥ सत्रदानैर्वस्त्रदानैर्यज्ञदानैर्वनदानैरिति वा ॥ सत्रमाच्छादनेयज्ञसदादानेघनेपि चेत्यमरः ॥ हेमन्तेऽग्निष्टिके च नैः शिशिरतोऽशीतापनोदायलोहमृदादिनिर्मितान्यग्न्याधारपात्राणि अग्निष्टिकास्ताश्च तास्वभिरुत्तरणार्थं नीचनानि काष्ठानि च तैः १६ ॥ आच्छादनिकं छदिर्गृहादिकम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवालयमुधाकार्यैः देवमासादचूर्णदानैः ॥ रंगमालादिमंडनैः रंगमालारंगसमूहाः आदिशब्देन संमार्जनादीनि गृह्यन्ते ॥ तैर्यानि मंडनानि तान्येवामंडनानि तैः ॥ मंडलैरिति पाठे मंडलं सर्वतोभद्रादि ॥ १९ ॥ नीराजनैः आरातिकैः बहुवर्तिपुक्तदीपैरित्यर्थः ॥ तदुक्तं विष्णुभक्तिसूत्रे ॥ बहुवर्तिसमायुक्तं ज्वलंतं केशवोपरि ॥ कुर्यादारातिकं यस्तु कल्पकोटिदिवं वसेदिति ॥ आरातिकैरिति वा पाठः ॥ दशांगधूपकैरिति ॥ षड्भागकुष्ठे द्विदशुणुगुडश्चलाक्षप्रयं पंचनखस्य भागाः ॥ हरीतकी सर्जरश्मिमांसभागप्रयं चैव तु शैलजस्य ॥ घनस्य च त्वारिपुरस्य चैकोदशांगधूपः कथितो मुनींद्रिरित्यनेनोक्तोदशांगधूपश्चादिर्वेषाते च ते सुधूपश्च तैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरिति ॥ कर्पूरवर्तिकायस्य सकर्पूरवर्तिकः आदौ भवत्याद्यः कर्पूरवर्तिको दीप आ

मठेर्विद्यार्थिनामत्रैरिति व्यर्थं महाधनैः ॥ महापुस्तकसंभारैरेलेखकानां च जीवनेः ॥ १५ ॥ बहुधौषधदानैश्च सत्रदानैरेनेकशः ॥ श्रीष्मे प्रपार्थद्विविणैर्हमंतेऽग्निष्टिके च नैः ॥ १६ ॥ छत्राच्छादनिकाद्यर्थे वर्षाकालोचितैर्बहु ॥ रात्रौ पाठप्रदीपैश्चापादाभ्यंजनकादिभिः ॥ १७ ॥ पुराणपाठकांश्चापि प्रतिदेवालयं धनैः ॥ देवालयेनृत्यगीतकरणार्थैरेनेकशः ॥ १८ ॥ देवालयमुधाकार्यैर्जीर्णोद्धारैरेनेकशः ॥ चित्रलेखनमूल्यैश्च रंगमालादिमंडनैः ॥ १९ ॥ नीराजनेर्गुग्गुलुभिर्दशांगादिमुधूपकैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैश्च देवार्चार्थैरेनेकशः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैः सुगंधस्नपनैरेपि ॥ देवार्थमुखवासैश्च देवोद्यानैरेनेकशः ॥ २१ ॥ महापूजार्थमाल्यादिगुंफनार्थैस्त्रिकालतः ॥ शंखभेरीमृदंगादिवाद्यनादैः शिवालये ॥ २२ ॥ घंटागुडुकुंभादिस्नानोपस्करभाजनैः ॥ श्वेतेर्मार्जनवस्त्रैश्च सुगंधैर्यक्षकर्मैः ॥ २३ ॥ जपहोमैः स्तोत्रपाठैः शिवनामोच्चभाषणैः ॥ रासक्रीडादिसंयुक्तैश्च लनैः सप्रदक्षिणैः ॥ २४ ॥ एवमादिभिरुद्दंडैः क्रियाकाण्डैरेनेकशः ॥ पंचरात्रमुषित्वांतुकृत्वातीर्थान्यनेकशः ॥ २५ ॥

द्योपेषाते दीपास्तयातैः ॥ कर्पूरवर्तिकाद्यैरिति काचित्पाठः ॥ देवार्चार्थैर्देवपूजानिमित्तधनैः ॥ २० ॥ पंचामृतानां स्नपनैर्वृतदुग्धदधिमधुशर्कराणां स्नानैः ॥ २१ ॥ गुंफनार्थैः ग्रंथनार्थं द्विविधैः ॥ गुंफनं ग्रंथसंदर्भेऽप्यं गुंफनमिष्यत इति मेदिनीकारः ॥ २२ ॥ गडुकं भृंगारं अंगुलीयकं वा ॥ गडुकं त्वंगुलीयकमिति युत्पलिनी ॥ मङ्गुकेति पाठे मङ्गुको वाद्यभेदः ॥ तथा च माघे जम्बुजं लानि जलमङ्गुक्वाद्यवल्गुवल्गुद्वनस्तनतटस्खलितानि मंदमिति ॥ बाद्यभेदाडमरुमङ्गुडिडिमस्रं राडिति चामरः ॥ यक्षकर्मैः कर्पूरागुरुकस्तूरीकं कोलैर्यक्षकर्म इत्यमरः ॥ २३ ॥ २४ ॥ उपसंहरति ॥ एवमादिभिरिति ॥ उद्दंडैर्नानाप्रकारैः क्रियाकाण्डैः कर्मकाण्डमतिपादितैः कर्मभिरित्यर्थः ॥ यदा क्रियाकाण्डैः क्रियासमूहैरित्यर्थः ॥ पंचरात्रमुषित्वेति पंचरात्रेण यावान् कालो भवति तावंतं कालं स्थित्वेत्यर्थः ॥ यदा काश्यां रात्रिदिनविभागस्य दिविष्टचंद्रसूर्याभ्यां विनैव श्वरेण कृतत्वाद्यथाश्रुतपथार्थः ॥ ताभ्यां दिनरात्रिविभागमतीति स्तुभूभ्यां काशीतिष्ठतीति प्रतीतिवत्कांतैव ॥

अतएवविध्योन्नतेःसर्वस्मिन्जगतिभयद्रुतेपिकाशीस्थानांभयद्रवणाद्यभावाद्देवागमनतीर्यवासार्यसंतर्पणादिकंचसर्वसंगच्छते ॥ तथाचात्रवस्मृत्यर्थापातिः ॥ धुब्धेषुतेपुर्वीरेषुचकपेभुवनत्रयम् ॥ दुर्वाससश्चकोपाग्निज्वालाभिर्व्याकुलीकृतम् ॥ तदाविविशतुःकाश्यांमूर्याचंद्रमसावपि ॥ नगणैरकृतानुज्ञौतचेजःशमितप्रभावीति ॥ अनेकशःआवृत्यावृत्य बहुवारानित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ अगस्तिरिति ॥ अगस्तिः स्यादगस्त्यश्चेतिद्विरूपकोशादिकारांतोपि ॥ २७ ॥ २८ ॥ तंहृष्टेति ॥ प्रथमतस्तमगस्त्यंदूरतोदृष्टापश्चाद्रीवाणादेवायुनेरुटंजं प्रांगणंदृष्टशुरितिद्विसप्ततितमश्चोके नान्वयः ॥ २९ ॥ आगाम्यष्टत्रिंशच्छ्लोकस्थितेतिशब्दपरामृष्टंकर्माहुः ॥ साक्षादित्यादि ॥ तत्रत्रयेणमुनेरुत्प्रेक्षा ॥ अवशिष्टेनाश्रमपशुपक्ष्यादिवर्णनमितिबिवेक्तव्यम् ॥ सतीमनःसन्मनः॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ चपलाविद्युत् ॥ तडित्सौदामनीविद्युच्चंचलाचपलाअपीत्यमरः ॥ अचपलास्थिरांतयावत् ॥ ३२ ॥ हिंसाःशूराः ॥ सत्त्वरूपाःसात्त्विकाःसत्त्वगुणप्रधाना इत्यर्थः ॥ स्वभावजंसाहजिकम् ॥ ३३ ॥ कटःप्रशस्तगंडोऽस्यास्तीतिकरटिःहस्ती ॥ छांदसत्वात्साधुत्वम् ॥ काकेभगंडांकरटौगजगंधकटीकटावितिद्वादशसाहस्री ॥ करटोगजगंडेस्यात्कुमुभेनिचजीवनेइतिमेदिनीकारः ॥ अष्टा

दीनानार्थाश्चसंतर्प्यनत्वाविश्वेश्वरंविभुम् ॥ ब्रह्मचर्यादिनियमैस्तीर्थमेवंप्रसाध्यच ॥ २६ ॥ पुनः पुनर्विश्वनाथंहृष्टास्तुत्वाप्रणम्यच ॥ जग्मुःपरो पकारार्थमगस्त्यं त्रतिष्ठति ॥ २७ ॥ स्वनाम्नालिङ्गमास्थाप्यकुण्डंकृत्वातदग्रतः ॥ शतरुद्रियसूक्तेनजपन्निश्चलमानसः ॥ २८ ॥ तंहृष्टादूरतोदेवा द्वितीयमिवभास्करम् ॥ ज्वलज्ज्वलनसंकाशैरंगैःसर्वत्रसोज्ज्वलम् ॥ २९ ॥ साक्षात्किंवाडवाग्निर्वाभूत्यावैतप्येततपः ॥ स्थाणुवन्निश्चलतरंनिर्मलं सन्मनोयथा ॥ ३० ॥ अथवासर्वतेजांसिश्चित्वेमांब्राह्मणींतनुम् ॥ शीलयंतितपरंधामशांतंशांतपदाप्तये ॥ ३१ ॥ तपनस्तप्यतेऽत्यर्थदहनोपिहिदृष्टते ॥ यत्तीव्रतपसाद्यापिचपलाऽचपलाभवत् ॥ ३२ ॥ यस्याश्रमेऽब्रह्मस्यंतेहिंसाअपिसमंततः ॥ सत्त्वरूपाअमीसत्त्वास्त्यक्त्वावैरंस्वभावजम् ॥ ३३ ॥ शृंडादंडेनकरटिः सिंहंकंडूयतेऽभयः ॥ अष्टापदकिंस्वपितिकेसरीकेसरोद्भटः ॥ ३४ ॥ सूकरःस्तब्धरोमापिविहायनिजयूथकम् ॥ चरेद्भनशुनामध्ये मुस्तान्यस्तेक्षणोबली ॥ ३५ ॥ भूदारोपिनभूदारंतथाकुर्याद्यथाऽन्यतः ॥ सर्वाल्लिङ्गमयीकाशीयतस्तद्गीतियंत्रितः ॥ ३६ ॥ क्रोडीकृत्यक्रोडपोतं तरक्षुःक्रीडयत्यहो ॥ शार्दूलबालानुत्सायंशार्दूलीमेणपोतकः ॥ ३७ ॥

पदःशरभः ॥ अष्टापदस्यात्कनकेसरीणांफलकेपिच ॥ अष्टापदंचशरभेचंद्रमण्यांचमर्कटद्विचविश्वमकाशः ॥ तस्यांकेक्रोडेकेसरीसिंहः ॥ सिंहोमृगेंद्रःपंचास्योहर्यशःकेसरीहरिरित्यमरः ॥ कीदृशः ॥ केसरोद्भटः केसरैःस्कंधस्यैलोमाविशेषैः ॥ किजल्केकेसरःपुष्पपशुरोमविशेषयोरितिमेदिनीकारः ॥ उद्भटउद्भटः ॥ ३४ ॥ सूकरोबराहः ॥ स्तब्धरोमेतितस्यविशेषणम् अतिक्रूरतयास्तब्धानिउन्नतानिरोमाण्यस्यस्तथाविधोपीत्यतो नपौनरुक्त्यम् ॥ वनश्वानोऽब्रह्मप्रायः अप्रप्यभवाःश्वानइतिवा ॥ मुस्तासूकरुविष्टेषु ॥ कुरुविष्टोमेघनामामुस्तामुस्तकमस्त्रिया मित्यमरः ॥ मोथाइतिमसिद्धामुन्यस्तेदत्तेईक्षणेनेत्रेयेनसतथा ॥ ३५ ॥ भूदारइति सार्धम् ॥ भुवंपृथ्वीदारयतीतिभूदारःसूकरस्तथाविधोपि ॥ यथान्यत्रभूविदारंक्रोतितथात्रनक्रोती त्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वाल्लिङ्गमयीति ॥ ३६ ॥ क्रोडपोतंसूकरशावकम् ॥ बराहःसूकरोवृष्टिःकोलःपोत्रीकिरिःकिरिः दंष्ट्रीवोणीस्तब्धरोमा क्रोडोभूदारइत्यपीत्यमरः ॥ तरक्षुर्मृगादनः ॥

तरलुस्तुमृगादनइत्यमरः ॥ शार्दूलबालान्व्याघ्रशवकानुत्सार्यदूरीकृत्यशार्दूलव्याघ्रीणपोतकोहरिणबालकः ॥ दयापांकः ॥ चलत्पुच्छेयस्यसतया ॥ पिबति ॥ पयइतिशेषः ॥
 पिबतित्रादिकर्मकः ॥ लक्षणयावाशार्दूल्याःस्वनपिबतीत्यर्थः ॥ फेनिलेनेकेनपुत्तन ॥ स्वपंतशयानभङ्गश्रुतम् ॥ अथभल्लुके ऋक्षाच्छभल्लभल्लकाइत्यमरः ॥ कथंभुतम् ॥
 लोमशं बहुलोमयुक्तम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ यूकालिक्षाः ॥ यूकालिक्षाकीटभेदालाक्षातुस्यादद्रुमामयेइतिमालती ॥ समउपसर्गस्यवीक्ष्येत्यनेनाग्रेपिसंबंधः ॥ दंतकोटिभिर्दन्ताग्रैर्भक्षयेत् ॥
 अत्रसाहजिकवैराभावस्यविवक्षितत्वाद्भूक्षाभक्षणंनदोषावहम् ॥ यद्वा मृत्तानामेवयूकानांभक्षणमत्रविवक्षितम् ॥ अतएवसंवीक्ष्यवीक्ष्येत्युक्तम् ॥ अथबालक्षणयांगुलीभिर्विचार्यसंवीक्ष्यदंतकोटि
 भिर्दूरीकरोतीत्यर्थः ॥ अथवाबानरजातिस्वभावत्वाद्भक्षयेदित्यर्थः ॥ गोलंगूलाःकपिविशेषास्तेषांविशेषणंरक्तमुखाःनीलांगाइतिच स्वतंत्रावा ॥ ३९ ॥ शशामृगविशेषाः ॥ तैःप्रसिद्धैः ॥
 तेइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ पृष्ठलुंठनैःपृष्ठसंघर्षणैः ॥ ४० ॥ आरुभुजोमाजार्स्व ॥ ओतुर्विंडालः ॥ ओतुर्विंडालोमाजार्श्वपदंशकप्रावुभुगित्यमरः ॥ ४१ ॥ केकिकंठमयूरम्रीवायाम् ॥
 चलत्पुच्छोथपिबतिफेनिलेनानेनैव ॥ स्वपंतलोमशंभल्लवानरश्चलदंगुलिः ॥ ३८ ॥ यूकांसंवीक्ष्यवीक्ष्यैवभक्षयेदंतकोटिभिः ॥ गोलंगूलारक्तमुखानीलां
 गायूथनायकाः ॥ ३९ ॥ जातिस्वभावमात्सर्यत्यक्तैकत्ररमंतिच ॥ शशाःकीडंतिचवृकैस्तैः पृष्ठलुंठनैर्मुहुः ॥ ४० ॥ आसुश्चासुभुजःकर्णकंडूयेतचलाननः ॥
 मयूरपुच्छपुटगोनिद्रात्योतुः सुखाधिकम् ॥ ४१ ॥ स्वकंठघर्षयत्येवकेकिकंठेभुजंगमः ॥ भुजंगमफणापृष्ठेनकुलः स्वकुलोचितम् ॥ ४२ ॥
 वैरंपरित्यज्यलुठेदुत्प्लुत्योत्प्लुत्यलीलया ॥ आलोक्ष्यमूषकंसर्पश्चरंतवदनाग्रतः ॥ ४३ ॥ क्षुधांधोपिनृद्धातिसोपितस्माद्विभेतिनो ॥ प्रसूयमानांहरि
 णीहृद्वाकारुण्यपूर्णदृक् ॥ ४४ ॥ तद्वृष्टिपातमुंचनैव्याघ्रोदूरं व्रजत्यहो ॥ व्याघ्रीव्याघ्रस्यचरितंमृगीमृगविचेष्टितम् ॥ उभेकथयतो
 ऽन्योन्यंसख्याविवमुदान्विते ॥ ४५ ॥ दृष्ट्वाप्युडंडकोदंडंशबरंशरोमृगः ॥ धृष्टोनवर्मत्यजतिसोपिकंडूयेतपितम् ॥ ४६ ॥ रोहितोऽरण्यमहिपमुद्वर्पति
 निराकुलः ॥ चमरीशवरीकेशैःसंमिमीतेस्वबालधिम् ॥ ४७ ॥ गवयःशल्यकश्चाऽयमुभावेकत्रतिष्ठतः ॥ तीव्रेमात्सर्यमुत्सृज्यमुनितेजोनियंत्रितौ ॥ ४८ ॥
 फटाफणा ॥ फटायांतुफणाद्वयोरित्यमरः ॥ ४२ ॥ लुठेत्कीडेत् ॥ उत्प्लुत्योत्प्लुत्यउत्काल्योत्काल्य ॥ लीलयाव्रज्ययाभयमगणयित्वेतियावत् ॥ ४३ ॥ क्षुधांधुक्षयार्तः पीडितइति यावत् ॥
 क्षुधांधइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ कारुण्यपूर्णदृक्कुरुणाव्याप्तज्ञानः ॥ ४४ ॥ अहोइत्याश्चर्यहर्षेवा ॥ ४५ ॥ उडंडकोदंडमत्सूजितचापम् ॥ अथास्त्रियौ धनुश्चापौधनुश्शरामनकोदंडकार्मुकमित्यमरः ॥
 शवरंभिल्लम् ॥ शवरोनाम्ना ॥ धृष्टोदृष्टोनिर्लज्जोवा ॥ सःशवरोमृगादनोपीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ रोहितोमृगावांतरजातिभेदः ॥ कृष्णसाररुक्म्यंकुरंकुशंवरगोहिषाः गोकर्णपृषतेणव्यंरोहिताश्चमरोमृगा
 इत्यमरः ॥ उद्वर्पतिसंस्पृशतिसंलुठाननगणयतीत्यर्थः ॥ उद्वर्पतीतिपाठः ॥ निराकुलोनिःशंकः ॥ चमरीचमरस्यमृगविशेषस्यपत्नी ॥ शवरीशवरांगनाचंडालविशेषस्त्री ॥ भेदाः
 किरातशवरपुलिन्दाभलेच्छजातयइत्यमरः ॥ तस्याः केशैःस्वबालार्धं स्वीयबालहस्तम् केशबलांगूलमितियावत् ॥ बालहस्तस्तुबालधमित्यमरः ॥ संमिमीतेपरिभिनोति ॥ ४७ ॥
 गवयोमृगविशेषः ॥ गंधर्वः शरभोरायःसुमरो गवयःशशः इत्यादयोमृगेंद्राद्याइत्यमरः ॥ शल्यकःश्वावत् ॥ शल्य एव शल्यकः ॥ स्वार्थकः ॥ श्वावितुशल्यइत्यमरः ॥ ४८ ॥

इमिति शब्दं कृत्वा युदायदीपेति हुं ईमिषीतौ शुष्कयुद्धायमसजेतेन मवर्तेते ॥ यदा हुंडीतीक्ष्णो घमो हुंडावह्निघोषे तु कीर्तिता इति रत्नमाला ॥ यदा हुंडीमदपूर्णं
मल्लो ॥ हुंडास्याज्जल इति न्यामदिराजल इत्युच्यते ॥ नलिन्यां शूरयोपायां हुंडः स्यान्मदनिर्भर इति विचित्रकथा ॥ मल्लयोर्हुंडयुद्धं तु सिरःश्रीर्णो रसोरसाविति भागवते मसिद्धम् ॥ हुंडो हुंडाराविति
केचित् जयैपिणौ जयकांक्षिणौ ॥ मृदुयथास्यात् ॥ ४९ ॥ तृणंति भक्षयंति ॥ तृणं अदन् इति धातुः ॥ तृणं तुल्मादीन् तृणानि च तुल्मानि च तान्यादीनि येषां तान् ॥ आपदा न्याग्रादयः
शुनां आपदो येभ्यस्ते आपदा इति व्युत्पत्तिपुरस्कारेण पुंसि आपदसर्पयोरित्यादि दर्शनादन्तत्वेन निपातनात् ॥ पाठांतरे सुदु आपत्तेभ्यस्तेतया इति व्याख्येयम् ॥ किमिति मांसभक्षणो विहाय तृणादीनां
तितत्राह ॥ आपदास्पदं आपदां आपदं स्यान्म ॥ कुतो यतो लोकोद्वेदुःखं यन्मांसस्य भक्षणं तद्विगस्तिवत्यर्थः ॥ आपदां पदमिति कश्चित्पाठः ॥ तत्र पदं स्यान्म ॥ ५० ॥ लोकद्वयेदुः
खदत्वमेवमपचयति ॥ यः स्वार्थमिति ॥ ५१ ॥ आकल्पं कल्पयति ॥ कल्पो ब्रह्मणो दिनम् ॥ तैरिति ॥ येषां मार्गं देहि त्रियादिभिः स्वमाणां स्वदेहि त्रियादीन् ये पुष्पंति पालयंति ते अमुं प्रतैभुं

हुंडोचमुंडयुद्धायनसजेते जयैषिणौ ॥ एणशावंसृगालोपि मृदुस्पृशति पाणिना ॥ ४९ ॥ तृणंति तृणं तुल्मादीन् आपदास्त्वापदास्पदम् ॥ लोकद्वयेदुःखं हि हि
कृत्वा मांसस्य भक्षणम् ॥ ५० ॥ यः स्वार्थमांसपचनं कुरुते पापमोहितः ॥ यावन्त्यस्य तुरोमाणि तावत्सनरके वसेत् ॥ ५१ ॥ परप्राणैस्तु ये प्राणांस्त्वान्पुष्पं
ति हि दुर्धियः ॥ आकल्पं नरकान्मुक्ताते मुज्यंते त्रैतः पुनः ॥ ५२ ॥ जातु मांसं न भोक्तव्यं प्राणैः कंठगतैरपि ॥ भोक्तव्यं तर्हि भोक्तव्यं स्वमांसं नेतरस्य च
॥ ५३ ॥ वरमेतेश्चापदा वैमैत्रावरुणिसेवया ॥ येषां न हि सने बुद्धिर्न तु हिंसा परानराः ॥ ५४ ॥ बकोपि पल्लवे मत्स्याग्राश्रात्य ग्रेचरानपि ॥ नमहांतोप्य
महतो मत्स्यामत्स्यानंदंति वै ॥ ५५ ॥ एकतः सर्वमांसानि मत्स्यमांसं तथैकतः ॥ स्मृतिः स्मृतेति किं त्वेभिरतो मत्स्या अहत्यमी ॥ ५६ ॥ श्येनोपिवर्तिकां
दृष्ट्वा भवत्येष पराङ्मुखः ॥ चित्रमत्रापि मधुपाभ्रमंति मलिनाशयाः ॥ ५७ ॥ सुचिरं नरकान्मुक्तामदिरापानलं पटाः ॥ मधुपापवगायंते भ्रांतिभाजः
पुनः पुनः ॥ ५८ ॥

उपत इत्यर्थः ॥ तथाच मनुः ॥ समांखादयिता पुत्रस्य मांसमिहादम्यहम् एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवृत्तं तं मनीषिण इति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ वरं ब्रह्मा ॥ ५४ ॥ बकः कडः ॥ पल्लवेऽप्योदकं सरति ॥
वेशंतः पल्लवं चाल्पसहत्यमरः ॥ अमहतोऽणीयसः ॥ ५५ ॥ एभिर्बकादिभिः ॥ किं स्मृतेति विवर्शः ॥ तत्र स्मृतैवेति निश्चित्य तत्र हेतुमाह ॥ अत इति ॥ यतो मत्स्यान् जहति अतः स्मृतः स्मृतैवेत्यर्थः ॥
अथ वा किं स्मृतैतत्काकूतया स्मृतैवेति ॥ अतोतः कारणात् मत्स्यान् जहति त्यजंतीति ॥ ५६ ॥ श्येनः पक्षी ॥ पक्षी श्येन इत्यमरः ॥ वर्तिकां वर्तका रूपं पक्षिविशेषं वनचटका मिति यावत् ॥ नावर्ता-
टयति गोडमसिद्धम् ॥ वर्तकावर्तिकादय इत्यमरः ॥ चित्रमित्यर्थं पुनरुक्ता कान्वापि ॥ ५७ ॥ सुचिरमिति ॥ सुचिरं तं कान्मुक्तापि काश्यामपि मलिनाशया मलिनांतः करणाः संतो भ्रमंति अहो
एतच्चित्रमिति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मदिरिति ॥ मद्यपानासक्तो मभीक्ष्णमज्ञानमाश्रयं तो मधुपापवर्ग इत्यर्थः ॥ वर्तितमधुना सयोते कश्चित्पाठस्तदायमर्थः ॥ नरकजन्यदुःखमस्माकमिति परमास्थादि

तिलेदेनपीतमपि मधुनासयानासारं श्रेष्ठमिति त्यजन्तीति ॥ अन्यत्पूर्वकम् ॥ ५८ ॥ हेतुमेवसाधयन्ते । अत्रबोधेति ॥ पुराणज्ञैः पुराणोविश्वेऽस्तजज्ञैरिति वक्ष्यमाणगाथापद्यपरिगीयतइत्य-
 न्वयः ॥ स्फुटार्थास्पष्टार्था ॥ विश्वेश्वरस्वरूपज्ञतामेवाहुः ज्ञात्वेति ॥ प्राकृर्क्षपारुपानं स्पष्टम् ॥ ५९ ॥ गायामेवपठति ॥ क्रमांसमिति ॥ हृदिस्थितोपीतिशेषः ॥ ६० ॥ विनेति ॥
 मसादोनानाममयं जानात्वित्येवंरूपोऽनुग्रहः ॥ शिवर्वाभिताः शिवतत्त्वज्ञानरहिताः ॥ ६१ ॥ तिरौऽर्धंतीति तिर्यश्चः द्वितीयास्थाने प्रथमा ॥ पञ्चादीनेत्यर्थः ॥ तिरश्च इति वापाठः ॥ अबोधि-
 ज्ञातः ॥ तुरेवार्थे ॥ अयं प्रभावः क्षेत्रज्ञप्रभवः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वेति ॥ पञ्चार्थेननुशब्देन वारवतीत्यनेन सर्वं च ॥ तारयत्येवेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ अविमुक्तेति ॥ तिर्यश्चोप्येते मुच्यन्तपदेत्यर्थः ॥ ६५ ॥
 पक्षिकुलं पक्षितयूहम् ॥ ६६ ॥ सारसः पुष्कराहः ॥ पुष्कराहस्तु सारस इत्यमरः ॥ कृष्णकाकं तेषोपि द्विवाचाम् ॥ मन्यामहेन निद्रातिध्यायेद्विश्वं चरंकिल ॥ उत्तरत्राप्येतस्य यासं भवं सर्वं बोधेयः ॥ ६७ ॥
 वरटाहस्य भार्या ॥ हंसस्य योषिद्वरटासारसस्तुल्यमणेत्यमरः ॥ स्वचंचुपुटकोटिभिः स्वस्वचंचुः स्वचोटेतिरित्यर्थः ॥ चंचुश्चोटेरुमेक्षियामित्यमरः ॥ तस्य पुटं पुगलं तस्य चोटेति भिरमभ्यासैः ॥
 अतएवपुराणेषु गाथेति परिगीयते ॥ स्फुटार्थात्रपुराणज्ञैर्ज्ञात्वा तत्त्वं पिनाकिनः ॥ ६९ ॥ क्रमांसं कश्चिद्वैभक्तिः कमद्यं कश्चिद्वार्चनम् ॥ मध्यमां सरतानां
 च दूरेतिष्ठति शंकरः ॥ ६० ॥ विना शिवप्रसादं हि भ्रातिः कापिन नश्यति ॥ अतएव भ्रमं त्येते भ्रमराः शिववर्जिताः ॥ ६१ ॥ इत्याश्रमचरान् दृष्ट्वाति-
 र्यश्चोपि मुनीनिव ॥ अबोधिविबुधैरित्थं प्रभावः क्षेत्रज्ञस्त्वयम् ॥ ६२ ॥ यतो विश्वेश्वरेणैते तिर्यश्चोप्यत्रासिनः ॥ निधनावसरे मोच्यास्तारक-
 स्योपदेशतः ॥ ६३ ॥ ज्ञात्वा क्षेत्रस्य माहात्म्यं यो वसेत्कृतनिश्चयः ॥ तं तारयति विश्वेशो जीवंतमथ वामृतम् ॥ ६४ ॥ अविमुक्तरहस्यज्ञा मुच्यन्ते ज्ञानि-
 नोनराः ॥ अज्ञानिनोपि तिर्यश्चो मुच्यन्ते गतकिल्बिषाः ॥ ६५ ॥ इत्याश्रयं परादेवाय वाद्यत्याश्रमं मुनेः ॥ तावत्पक्षिकुलं दृष्ट्वा भृशं मुमुदिरेपुनः ॥ ६६ ॥
 सारसोलक्ष्मणाकंठे कंठमाधाय निश्चलः ॥ मन्यामहेन निद्रातिध्यायेद्विश्वं चरंकिल ॥ ६७ ॥ कंठ्यमाना वरटास्वचंचुपुटकोटिभिः ॥ हंसकामयमानं तु
 वारयेत्पक्षधूननेः ॥ ६८ ॥ निरुद्धयमाना चक्रेण च कीर्कं कितभाषणेः ॥ वदतीति किमत्रापि का मिता कामिनां वर ॥ ६९ ॥ कलकंठः किलोत्कंठं मज्जुं
 जतिकुंजगः ॥ ध्यानस्थः श्रोष्यति मुनिः पारावत्येति वार्यते ॥ ७० ॥ केकी केकां परि त्यज्यमौनं तिष्ठति तद्गयात् ॥ चकोरश्चंद्रिकाभोक्तान कप्रत मिवास्थितः ७१
 चंचुपुटस्याद्विषेपितदशायवानां वदुत्वाद्द्रवचनम् ॥ कंठ्यमाना कंठं ति कुर्वाणा हंसकामयमानं रतिमार्थं यंतं पक्षधूननेः पक्षयोश्चलनैर्गारयेदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ निरुद्धयमानेति ॥ चक्रेण चक्रवाकेन ॥
 ॥ कोकश्चक्रवाकाकोरथांगाहयनामक इत्यमरः ॥ केकितभाषणे चक्रवाकजातिशब्दे च कीर्कवाकी इत्यर्थे निरुद्धयमाना मिप्रमाणा सती हे कामिनां वर श्रेष्ठेति सपेहासोक्तिः ॥ अत्रापि आनंदकाननेन
 प्राप्यंतं गृहेतत्राप्यगस्त्यस्याश्रम इत्यपिशब्दार्थः ॥ कामिता कामभाव इति वक्तव्येति ॥ ६९ ॥ कलकंठ इति ॥ कलममूरध्वनिः कंठेयस्यासौ कलकंठः कलरवः पारावत इति वाच्यः ॥
 उत्कंठं ऊर्ध्वं प्रीवं मज्जुमनोहरं यथाभवति तया कुंजगोलतादिपिहितोदरस्यः सन्तुं जतिः अयं कंठं करोति स पारावतपत्न्या वार्यते ॥ मुंजमि कुंजग इति कचित्पाठः ॥ किलेत्पुत्पेक्षायां ॥
 वार्यत इव ॥ इति निश्चितमस्ति हे वा ॥ कैः पक्षधूननैरित्यनुवंजनीयम् ॥ किमिति वार्यते तत्राह ॥ ध्यानस्थो मुनेरगस्त्यः श्रोष्यतीति हेतोरित्यर्थः ॥ ७० ॥ केकी मयूरः ॥ मयूरो बहिर्बोवर्हि

स्कां. म. पु.

॥ १८ ॥

नीलकण्ठोभुजंगभुक् शिखाबलः शिखीकैकीमिथुनादानुलास्यपीत्यमरः ॥ केकांमयूरध्वनिम् ॥ तद्वयादगस्त्यभयात् ॥ चकोरः पक्षिविशेषः ॥ तेषां विशेषाहारीतोमदुःकारं डवः पुनः तित्तिरिः
कुक्कुभोलावोर्जीवजीवश्चकोरकइत्यमरः ॥ चन्द्रिकाकीमुदी ॥ चन्द्रिकाकीमुदीज्योत्स्नेत्यमरः ॥ नक्तत्ररात्रिभोजनम् ॥ ७१ ॥ पठंतीति ॥ सारिकापक्षिविशेषः शालिकइतिप्रसिद्धः ॥
सारंपरमार्थपठंतीशुकंकीरम् ॥ कीरशुकौसमावित्यमरः ॥ संबोधयति ॥ किंतुत्सारं कथं वातंबोधयति तच्चाह ॥ अहोइति ॥ अहो हे शुक अपाराङ्गः संसारसिंधुपारप्रदः शिवइति ॥ पारंपरतीरं
अवारमर्वाचीनंतीरम् ॥ पारावारेपरावर्वाचीतीरेइतिवचनात् ॥ नविद्येतेपारावारेयस्यासावपारावारः सचासौसंसारएवासिन्धुः समुद्रः ॥ देशेनदविशेषेर्धौसिंधुर्नामरितिस्त्रियामित्यमरः ॥ तस्य
पारंसमामिप्रददातीतिसतथा ॥ यद्वा अपारावारः संसारसमुद्रोयेषां तान्जीवान्पारयति मुक्तिप्रदानात्समाप्तकर्मणः करोतीति ॥ यद्वा पारतीरसमाप्तावेतिचोरादिकात्पारधातोः अपारावारसंसारपारः
परमात्मातंप्रददातीतिसतथा ॥ आत्मप्रदः शिवइतिसारंभोशुकइतिसंबोधयतीत्यर्थः ॥ अपारपारेतिक्वचित्पाठः ॥ तत्रअनंतपारइत्यर्थः ॥ ७२ ॥ कोकिलइति ॥ कोकिलोवनप्रियः ॥
वनप्रियः परभृतः कोकिलः पिकइत्यपीत्यमरः ॥ काकलीसूक्ष्मध्वनिंमधुरध्वनिंवा ॥ काकलीतुक्लेहूक्ष्मेध्वनौतुमधुरास्कुटइत्यमरः ॥ कलयन्नुच्चारयन् ॥ कलिकालं कलिश्चकालश्चतौकाशी

पठंतीसारिकासारंशुकंसंबोधयत्यहो ॥ अपारावारसंसारसिंधुपारप्रदः शिवः ॥ ७२ ॥ कोकिलः कोमलालापैः कलयन्किलकाकलीम् ॥
कलिकालौकलयतः काशीस्थान्नेतिभापते ॥ ७३ ॥ मृगाणांपक्षिणामित्यहृष्टाचेष्टां त्रिविष्टपम् ॥ अकांडपातसंकष्टं निनिन्दुस्त्रिदशाबहु ॥
॥ ७४ ॥ वरमेतेपक्षिमृगाः पशवः काशिवासिनः ॥ येषां पुनरावृत्तिर्न देवानपुनर्भवाः ॥ ७५ ॥ काशीस्थैः पतितैस्तुल्यानवयंस्वर्गिणः क्वचित् ॥
काश्यां पाताद्वयं नास्ति स्वर्गे पाताद्वयं महत् ॥ ७६ ॥ वरं काशीपुरीवासोमासोपवसनादिभिः ॥ विचित्रच्छत्रसंछायं राज्यं नान्यत्रनीरिपु ॥ ७७ ॥
शशकैर्मशकैः काश्यां यत्पदं हे लयाप्यते ॥ तत्पदं नाप्यतेऽन्यत्र योगयुक्त्यापियोगिभिः ॥ ७८ ॥ वरं दाराणसीरंकोनिः शंको योयमादपि ॥ नवयं
त्रिदशायेषां गिरितोपीदृशीदशा ॥ ७९ ॥ ब्रह्मणो दिवसाष्टांशे पदं मेर्द्ध्विनश्यति ॥ सलोकपालं सार्कचसचंद्रमहत्तारकम् ॥ ८० ॥

स्यान्नकलयतः नमारयतइतिवदतीत्यर्थः ॥ ७३ ॥ मृगाणामिति ॥ अकांडपातसंकष्टं अकांडेऽवसरोहिरण्यकाशे प्रमुखाः पाताङ्गशास्त्रस्य कष्टदुःखं यस्मिन्तत्तथा ॥ बहुयथाभवतिसतथा
॥ ७४ ॥ वरमिति ॥ वरं श्रेष्ठा इत्यर्थः ॥ ननु भवंतोऽप्यमरत्वात् पुनरावृत्त्यभावेन श्रेष्ठा एवेति स्वयमाशंक्यस्वयमेवानेराकुर्वति ॥ न देवानपुनर्भवा इति ॥ देवावयं पुनर्भवाः पुनर्भवो जन्मयेषां पुन
र्भवतीति वा पुनर्भवानइति न अपि तु पुनर्भवा एव ॥ द्वौ नौ प्रकृतार्थगमयतइति न्यायात् ॥ अमरत्वादिश्रवणं त्वापोक्षिकमतो वयं तुच्छा एवेत्यर्थः ॥ यद्वा देवावयं नइति प्रथमकारेण संबंधमारचय्य
पश्चाद्वैतत्वे पणायानं न पुनर्भवा इति सम्बन्धनीयम् ॥ न देवाये पुनर्भवा इति पाठस्त्वातिरोहितार्थः सपुनर्भवा इति च ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नीरिपु निर्गतारिपवो यस्माद्यस्मिन्निति वातद्राज्यं तथा ॥ ७७ ॥
योगयुक्त्यापि योगोऽष्टांगादिः ॥ युक्तिर्युजमनुष्ठानमिति वावत् ॥ योगस्य युक्तिस्तयापीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ गिरितोर्विध्यात् ॥ ईदृशीदशानादश ॥ यद्वा देवभावेनाप्यायना
भावादित्यभिप्रायः ॥ ७९ ॥ ब्रह्मण इति ॥ ब्रह्मणो हिरण्यगर्भस्य दिवसस्यादिनस्याष्टांशे पदं भागे वाटिकाचतुष्टयोऽस्य ते सत्यं काल इति वावत् ॥ एतदपदे त्रैलोक्यम् ॥ सलोकपालं लोकाश्च तत्पालाश्च

का. सं. ४. ५.

स. अ. ३

॥ १८ ॥

तःसहस्रमानम् ॥ ८० ॥ परार्धद्वयेति ॥ परार्धब्रह्मणः स्वमानेनपंचाशद्वर्षपरार्धद्वयंस्तवर्षतस्य नाशोपेमाकृतमल्योपि ॥ अपिःसमुच्चयार्थः ॥ यःकाशीस्थःसन्नविनश्यति
यावज्जीविकस्याप्युपद्रवस्याभावात् ॥ यथाक्सरेशरीरपातेचसांद्रानंदावबोधब्रह्मत्वेनोपस्थानात् ॥ अतएवविध्योन्नतेः सर्वस्मिन्जगतिभयद्रुतेपिकाशीस्थानांभयद्रवणाद्यभावाद्वागमनंतर्था
वासार्यसंतर्पणंपंचरात्रमुचितेत्यादिकंचसर्वसंगच्छतेइतिपूर्वमेवसकारणमुक्तम् ॥ यत्त्विदानीमन्यथादृश्यतेतत्पाणिनांपापोपचयाद्विशेषमातिश्रूयाम ॥ तथाचात्रैवोक्तम् ॥ कलौविद्याभविष्यं
तिकाश्यानिवसतांकिल ॥ येपापशीलाश्चशठश्चमूर्खाः कुर्वतिपापान्यविशंकमायं ॥ तेषामनंतंभवताहिदुःखमाचंद्रतारंनहिसंशयोत्र ॥ लब्धोपिसिद्धिनोयायाद्यादिद्रुद्धयेत्रिलोचनइत्यादि ॥ ८१ ॥
विपक्षेबाधकमाह ॥ अस्तिचेदिति ॥ काशीवासाभिलाषुकाःकाशीवासाभीप्सवः ॥ ८२ ॥ तत्पुण्येति ॥ तच्चतत्पुण्यंचेतितत्पुण्यंतस्यपरिवर्तेनव्यत्ययेनविनिमयेनेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ शरणं
क्षितारम् ॥ तंयत्काकापिनगच्छेदितिभावः ॥ ८४ ॥ अखंडसमपूर्णमित्यावत् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनादित्यारभ्यपञ्चम्यंतानांद्धानांदृतीयांतानांचवर्षःस्यादुत्तरोत्तराद्युत्प्राप्ति
परार्धद्वयनाशेपिकाशीस्थोयोननश्यति ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकाश्यांश्रेयःसमाचरेत् ॥ ८९ ॥ यत्सुखंकाशिवासेत्रनतद्ब्रह्मांडमंडपे ॥ अस्तिचेत्तत्कथं
सर्वंकाशीवासाभिलाषुकाः ॥ ८२ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयत्पुण्यंसमुपार्जितम् ॥ तत्पुण्यपरिवर्तेनकाश्यांवासोऽत्रलभ्यते ॥ ८३ ॥ लब्धोपिसिद्धिनो
यायाद्यादिद्रुद्धयेत्रिलोचनः ॥ तस्माद्विश्वेश्वरंनित्यंशरण्यंशरणंब्रजेत् ॥ ८४ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्यंपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ अखंडंहियथाकाश्यांनतथा
न्यत्रकुत्रचित् ॥ ८५ ॥ आलस्येनापियोयायाद्ब्रह्माद्विश्वेश्वरालयम् ॥ अश्वमेधाधिकोधर्मस्तस्यस्याच्चपदेपदे ॥ ८६ ॥ यःस्नात्वेत्तत्रवाहिन्यांयातिविश्वे
शदर्शने ॥ श्रद्धयापरयातस्यश्रेयसोतो नविद्यते ॥ ८७ ॥ स्वर्धुनीदर्शनात्स्पर्शात्स्नानादाचमनादपि ॥ संध्योपासनतोजप्यात्तर्पणादेवपूजनात् ॥ ८८ ॥
पंचतीर्थावलोकञ्चततोविश्वेश्वरेक्षणात् ॥ श्रद्धास्पर्शनपूजाभ्यांधूपदीपादिदानतः ॥ ८९ ॥ प्रदक्षिणैः स्तोत्रजपैर्नमस्कारैस्तुनर्तनैः ॥ देवदेवमहादे
वशंभोशिवशिवेतिच ॥ ९० ॥ धूर्जटेनीलकण्ठेशपिनाकिञ्चाशिशेखर ॥ त्रिशूलपाणेविश्वेशरक्षरक्षेतिभाषणैः ॥ ९१ ॥ मुक्तिमंडपिकायांचनिमेषार्धो
पवेशनात् ॥ तत्रधर्मकथालापात्पुराणश्रवणादपि ॥ ९२ ॥ नित्यादिकर्मकरणात्तथातिथिसमर्चनैः ॥ परोपकरणाद्यैश्चधर्मस्स्यादुत्तरोत्तरः ॥ ९३ ॥
शुद्धपक्षेयथाचंद्रःकलयाकलयैद्यते ॥ एवंकाश्यानिवसतांधर्मराशिःपदेपदे ॥ ९४ ॥

मेणसंबन्धः ॥ ८८ ॥ पंचतीर्थावलोकनात्कपालमोचनपापमोचनऋणमोचनदुल्लसंभवेतरण्यवलोकनात् ॥ यद्वा करुणासंभेदासिंभेदपंचनददशाश्वमेधमणिर्कार्णिकवलोकनात् यद्वा
आदित्यद्वौपदीविष्णुदण्डपाणिमहेश्वरदुर्दिविनायकज्ञानवापीनंदिकेशतारकेशमहाकालेशपुनर्दंडपाण्यवलोकनात् ॥ तथाचात्रैवोक्तम् ॥ आदित्यद्वौपदीविष्णुदण्डपाणिमहेश्वरम् ॥ नम
स्कृत्यततोच्छेददुर्दुर्दिविनायकम् ॥ ज्ञानवापीधूपस्पृश्यनंदिकेशंततोर्चयेत् ॥ तारकेशंततोभ्यर्च्यमहाकालेश्वरंततः ॥ पश्येत्पुनर्दंडपाणिमित्येषापंचतीर्थिका ॥ चकारादन्येषामपि ॥ उत्तरोत्तर
मित्येषापंचतीर्थिकेतिपारिभाषिकपंचतीर्थविधानात् ॥ यद्वा आदित्यादिमहेश्वरांतमेकम् दुर्दिविनायकमेकम् ज्ञानवाप्येकम् नन्विकेशादित्रयमेकम् पुनर्दंडपाणिरेकम् एवंपंचतीर्थिका ॥
चकारादन्येषामपि ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ उत्तरोत्तरउपर्युपरिरेहोवा ॥ उपर्युदीच्यश्रेष्ठेष्वुत्तरःस्यादित्यमरः ॥ प्रतिदिनवर्चमानइत्यर्थः ॥ ९३ ॥ धर्मवृद्धिसदृष्टांतमाह ॥ शुद्धपक्षइति ॥ पदेपदे

का. म. पु.

॥ १९ ॥

मणेशणे ॥१४॥ वृक्षरूपेणधर्मस्तीति ॥ श्रद्धेति ॥ अयंश्रुतिस्मृतभ्यांमतिपादितोदधमवृक्षइडचस्तुत्यस्तेभ्यःतियावदित्यन्वयः ॥ कथंभूतः ॥ श्रद्धाऽऽस्तिभयमुद्विर्जीयस्वसः ॥ पुनःकथंभूतः ॥ ब्राह्मणचरणजलेःसित्तोमीदःक्षरितइतियावत् ॥ पुनःकथंभूतः ॥ यस्यधर्मवृक्षस्यताःप्रसिद्धाश्चतस्रोदशचतुर्दशसंख्याकाःशिक्षाकल्पज्योतिश्छंदोनिरुक्तव्याकरणश्रमजुःसामाथर्वमीमांसान्यायपुराणधर्मशास्त्रलक्षणाभिप्राशब्दादायुर्वेदधनुर्वेदगांधर्ववेदार्थशास्त्रलक्षणाश्चशाखाःस्कंधायास्यसः ॥ तदुक्तंविष्णवे ॥ अंगानि वेदाश्चत्वारोमीमांसान्यायविस्तरः ॥ पुराणधर्मशास्त्रं चविद्याहोताश्चतुर्दश ॥ आयुर्वेदो धनुर्वेदो गांधर्वश्चैव ते त्रयः ॥ अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्याहारादशैव त्विति ॥ पुनःकीदृशः ॥ यस्यधर्मवृक्षस्यार्थान्यायोपार्जितधनानिपुष्पाणि कुसुमानि सः ॥ पुनःकथंभूतः ॥ यस्यधर्मवृक्षस्यस्थूलसूक्ष्मेद्वेकलेसः ॥ केतेतत्राह ॥ मोक्षःकामइति ॥ सूक्ष्मफलंमोक्षः स्थूलफलंकामइत्यर्थः ॥ १५ ॥ दुर्दिर्विघ्नाधिपतिः ॥ मंत्रशब्दःप्रणवविषयःषडक्षरराममन्त्रविषयोवा ॥ १६ ॥ काश्याधर्मइति ॥ सचासीचतुष्पादरूपश्चेतितयासंपूर्णइत्यर्थः ॥ तेचपादाः सत्पंतपोदयादानप्रति ॥ श्रेयःकैवल्यम् ॥ १७ ॥ नैतच्चित्रमित्याह ॥ विधेश्वरइति ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चाभूतंनैवल्यंचतानितयातद्रूपेणुतेष्वभिमतंभाति म्रियत्वेनरूपंस्वरूपंयस्यसः ॥ तदुक्तम् ॥ अस्तिभातिप्रियंरूपंनामचेत्यर्थंचकम् ॥ आद्यंत्रयं ब्रह्मरूपंजगद्रूपंततोदयमिति ॥ यद्वा धर्मायं श्रद्धावीजोविप्रपादांबुसितःशाखाविद्यास्ताश्चतस्रोदशापि ॥ पुष्पाण्यर्थाद्वेकलेस्थूलसूक्ष्मेमोक्षःकामोधर्मवृक्षोयमीडचः ॥ १५ ॥ सर्वार्थानामत्रदात्रीभवानीसर्वान्कामान्पूरयेदत्रदुर्दिः ॥ सर्वान्जंतून्मोचयेदंतकालेविधेशोत्रश्रोत्रमंत्रोपदेशात् ॥ १६ ॥ काश्याधर्मस्तच्चतुष्पादरूपःकाश्यामर्थःसोप्यनेकप्रकारः ॥ काश्याकामःसर्वसौख्यैकसुमिःकाश्याश्रेयस्तत्तुकिंनान्नयच्च ॥ १७ ॥ विधेश्वरोयत्रनतत्रचित्रंधर्मार्थकामाभूतरूपरूपः ॥ स्वरूपरूपःसहिविधेश्वरूपस्तस्मान्नकाशीसदृशीत्रिलोकी ॥ १८ ॥ इतिब्रुवाणागीर्वाणादहशुस्तूटजंमुनेः ॥ होमधूममुगंधाढचंबदुर्भिवदुर्भिवृतम् ॥ १९ ॥ श्यामाकांजलियाज्जार्थमृषिकन्यानुयायिभिः ॥ धृतोपग्रहदर्भास्त्यैर्मृगशावैरलंकृतम् ॥ १०० ॥ सार्द्रवल्कलकौपीनैर्वृक्षशाखावलंबिभिः ॥ बद्धं विघ्नमृगान्दिक्षुवागुराभिरिवावृतम् ॥ १ ॥

कामाभूतानांभक्तेभ्योरूपायरूपायदानायरूपंशरीरंलीलाविप्रहोयस्वसः ॥ तर्हिशरीरसंबंधात्मासांसंसारितातत्राह ॥ स्वरूपरूपः स्वरूपमत्वंदसच्चिदानंदलक्षणंरूपंस्वरूपंयस्यसः ॥ ननु तस्यप्रपंचेनसद्वेदप्रतीतिःकथमत्वंदसच्चिदानंदंदात्मकत्वंतत्राह ॥ सहिविधेश्वरइति ॥ ह्रियस्मात्विधेश्वरूपंयस्यसविधेश्वरूप्यतेप्रतीयतेयस्मिन्नृज्जाभिवसर्पइतिवातः ॥ अद्वाजडप्रपंचस्यतत्राप्यस्तत्वाभतेनवेदावहत्वमध्यस्तेनसर्पेणैवउज्जाः ॥ तथाचमुक्तिः ॥ इदं सर्वयदयमात्मायात्मेवेदंसर्वग्रहैवेदंसर्वमित्यादिः ॥ अरूपरूप्यतिपाटेयस्तुतोअरूपरूपोमाययाविधेश्वरूपः ॥ त्रिलोकरूपः सहिविधेश्वरइतिकचित्पाटः ॥ प्रकृतमुपसंहरति ॥ तस्मान्नकाशीति ॥ १८ ॥ दहशुस्तिवाति ॥ तुशब्दःसंधमावद्योतकः ॥ नकेवलंमुनेरुदजंदहशुःपर्णशालांगणंपर्णशालापर्णकुटीरतस्याजंगणंमांगणंवीर्यसन्नेममुश्चेत्यग्निमेणान्वयः ॥ भक्तिश्रद्धातिशयावद्योतकःसमुशब्दः ॥ उदजंविशिनाष्टि ॥ अक्षरत्रितयाधिकैर्होमधूमेतित्रिभिः ॥ १९ ॥ कथंभूतैर्बुधिमृगशावैर्वा ॥ ऋषिकन्यानुयायिभिःऋषिकन्यामनुयातुंभुगुंशीलयेपठितयातैः ॥ ऋषिकन्यानुयायानंकिमर्थमितिपृच्छायामाह ॥ श्यामाकांजलियाज्जार्थमृष्यामाकांख्याममस्वयाज्जार्थमित्यर्थः ॥ कथंभूतैर्मृगशावैः ॥ धृतोपग्रहदर्भास्त्यैर्धृताउपग्रहपादार्भाःकुशाः ॥ अस्त्रीकुशंकुयोदर्भःपवित्रमित्यमरः ॥ आस्येयेपांतयातैः ॥ १०० ॥ सार्द्रवल्कलान्येकौपीनानितिरावृतमित्यन्वयः ॥ कथंभूतैर्वृक्षशाखावलंबिभिःतदु

का. सं. ४. पू.

स. अ. ३

॥ १९ ॥

स्फंधाभ्रविभिः ॥ कैरिविघ्नापवमृगविघ्नमृगास्तान्बद्धुं धर्तुं वाङ्मुराभिर्मृगबंधनीमिरिवेत्युत्प्रेसा ॥ १ ॥ पतिव्रतानां क्षिरोरत्नक्षिरोधार्यालोपासुद्रास्तस्याभंग्रीपवमुद्रासुद्रिषतयासुद्रिवंधिषितम् ॥
॥ २ ॥ धृताकर्णेभ्यश्मालिकाजपमालिकायेनसतयातम् ॥ अधिष्ठितमाश्रितं वृत्त्याः ॥ यतीनामासनं वृत्तियमरः ॥ पृष्ठयुपरिभानोयेनसतयातम् ॥ परमेष्ठिवदुत्कटहिरण्यगर्भवच्छेदम् ॥ ३ ॥
एवंभूतमगरत्यं पुरोऽप्रतः समालोक्य मोक्षैर्ययास्यात्तया ॥ जयजयेतिचेतिचकारोनुक्तसमुच्चये ॥ प्रथमतः प्रणम्य पश्चाज्जययेतिमोचुरित्यर्थः ॥ अथवापूर्वोक्तविषेणविशिष्टं पर्णशालांगणं
वीक्ष्यागस्त्यं सज्जेमुर्जजययेतिचमोचुरित्येववायोजना ॥ जयसर्वोत्कर्षमाविष्कुरु ॥ वीप्सादरार्था ॥ ४ ॥ अभिनंघवर्षयित्वाहर्षयित्वेतियावत् ॥ ५ ॥ श्रीब्राह्मीनां फलमाह ॥ इदमित्या
दिना ॥ ६ ॥ १०७ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ पतिव्रताक्षिरोरत्नलोपासुद्रासुद्रवर्णनम् ॥ चतुर्थेऽध्याये शेषपापरा

पतिव्रताक्षिरोरत्नलोपासुद्रासुद्रवर्णनम् ॥ सुद्रितं वीक्ष्य सज्जेमुः पर्णशालांगणं सुराः ॥ २ ॥ विसर्जितसमार्धचधृतकर्णाक्षमालिकम् ॥ अधिष्ठितं वृत्तं पृष्ठं
परमेष्ठिवदुत्कटम् ॥ ३ ॥ पुरोगस्त्यं समालोक्य सर्वदेवाः सवासवाः ॥ प्रहृष्टवदनाः प्रोचुः प्रोचैर्जयजयेतिच ॥ ४ ॥ मुनिरुत्थाय तान्मर्वांनुपावे
क्ष्ययथोचितम् ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथ प्रच्छागमकारणम् ॥ ५ ॥ व्यासउवाच ॥ इदं पुण्यतमाख्यानं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ पठित्वा पाठ
यित्वा च व्रतश्रद्धावतां पुरः ॥ ६ ॥ विध्य सर्वपापानि ज्ञात्वा ज्ञात्वा कृतान्यपि ॥ हंसवर्णेन यानेन गच्छेच्छिवपुरं भुवम् ॥ १०७ ॥ इति श्रीस्कान्दे
महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाह्णे अगस्त्याश्रमवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ सूतउवाच ॥
मुनिपृष्टास्तदा देवा भगवंस्ते किमब्रुवन् ॥ सर्वलोकहितार्थाय तदा ख्याहिमहासुने ॥ १ ॥ श्रीव्यासउवाच ॥ ॥ अगस्तिवचनं श्रुत्वा बहुमानपुरस्सरम् ॥
विषणाधिपतेरास्यं विबुधा व्यालुलोकिरे ॥ २ ॥ वाक्पतिरुवाच ॥ शृण्वगस्ते महाभाग देवा गमनकारणम् ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽसि महता
मपि ॥ ३ ॥ प्रत्याश्रमं प्रति नगं प्रत्यरण्यंतपोधनाः ॥ किं न संति मुनिश्रेष्ठ काचिदन्ये वते स्थितिः ॥ ४ ॥ तपो लक्ष्मीस्त्वयीहास्ति ब्राह्मं तेजस्त्वयि स्थिरम् ॥
पुण्यलक्ष्मीस्त्वयि परात्वय्यो दार्यमनस्त्वयि ॥ ५ ॥

शिप्रणाशनम् ॥ १ ॥ मुनिरुत्थाय तान् सर्वानुपवेक्ष्य यथोचितम् ॥ आशीर्भिरभिनंद्याथ प्रच्छागमकारणमित्युक्तं प्रपृच्छति ॥ मुनिपृष्टा इति ॥ १ ॥ अगस्तीति ॥ अगस्तिरगस्त्य इत्यनर्था
सरम् ॥ विषणाधिपतेर्बृहस्पतेः ॥ व्यालुलोकिरेऽपश्यन् ॥ देवानां बहुनां मध्ये एकेन वक्तव्ये योमान्योमान्येष्वपि बहुपुण्योऽनुकूलं व्यपियः सर्वशास्त्रार्कं सीतिष्वपि यो वक्ता तेन वक्तव्यम् ॥ अतएवंभूतत्वा
दबृहस्पतेस्त्वदास्यं देवा व्यालुलोकिरे इत्यर्थः ॥ लोकलोचदर्शन इति धातुः ॥ २ ॥ देवा गमनकारणं ब्रुवाद् पूर्वकमगस्तिस्तौति ॥ शृण्विति श्रिभिः ॥ ३ ॥ प्रत्याश्रममिति ॥ आश्रममाश्रमं
प्रतिप्रत्याश्रमम् ॥ एकमुत्तरत्रापि ॥ नगं सर्वतम् ॥ शैलकूशौ नगावित्यमरः ॥ स्थितिर्मर्यादा ॥ ४ ॥ तप इति ॥ ब्राह्मं तेजो देवर्षेण तम् ॥ उदारस्य भाव्यो दार्यं दातृत्वं महत्त्वं च ॥ उदारे

स्कां. म. ५.

॥ २० ॥

दाटुमहतोरिति वचनादित्यर्थः ॥ मनःआत्मविषयमननाद्यन्मनस्तदित्यर्थः ॥ ५ ॥ लोपासुद्रांस्तर्ति ॥ पतिव्रतेयमित्यारभ्य इदमेवव्रतमित्यतः प्राक्तनग्रंथेन ॥ सधामिणीपत्नी ॥ पत्नी
पाणिगृहीतीचद्वितीयासहधर्मिणीत्यमरः ॥ ६ ॥ अरुंधत्यादिभिः सहकत्रीभिर्वायथैपालोपासुद्राश्रेष्ठावर्ण्येतेतथान्याकापिनेतिनिश्चितमित्यन्वयः ॥ अरुंधतीवसिष्ठस्यपत्नी सावित्रीब्रह्मणः अन
सूयात्रेः शांडिलीकौशिकब्राह्मणपत्नीपतिव्रताशिरोमणिः अग्निमाताच सतीश्वरपत्नी दक्षदुहितालक्ष्मीर्विष्णोः शतरूपास्वायंभुवस्स्यमनोः ॥ ७ ॥ मेनाहिमवतः सुनीतिध्रुवजननीउत्तानपादस्य
भार्या संज्ञाविवस्वतः स्वाहाअग्नेरिति ॥ ८ ॥ तादृकपतिव्रतात्वमेवाह ॥ भुंक्तइत्यादिना ॥ प्रथमंप्रतिबुध्यते तवप्रबोधादितिशेषः ॥ ९ ॥ कापिकस्मिंश्चिद्वेशांतरेकालेवाप्रोषितेदेशांत

पतिव्रतेयंकल्याणीलोपासुद्रासधर्मिणी ॥ तवांगच्छाययातुल्यायत्कथापुण्यकारिणी ॥ ६ ॥ पतिव्रतास्वरुंधत्यासावित्र्याप्यनसूयया ॥ शांडिल्यया
चसत्या चलक्ष्म्याचशतरूपया ॥ ७ ॥ मेनयाचसुनीत्याचसंज्ञयास्वाहयातथा ॥ यथैषावर्ण्येतेश्रेष्ठानतथान्येतिनिश्चितम् ॥ ८ ॥ भुंक्तेभुक्तेव
यिमुनेतिष्ठतित्वयितिष्ठति॥विनिद्वितेचनिद्रातिप्रथमंप्रतिबुध्यते ॥ ९ ॥ अनलंकृतमात्मानंतवनोदर्शयेत्कचित् ॥ कार्यार्थंप्रोषितेकापिसर्वमंडनवर्जिता
॥ १० ॥ नचतेनामगृहीत्यात्तवायुष्यविवृद्धये ॥ पुरुषांतरनामापिनगृह्णातिकदाचन ॥ ११ ॥ आकृष्टापिनचाक्रोशेत्ताडितापिप्रसीदति ॥ इदंकुरुकृतं
स्वामिन्मन्यतामितिवाक्तिच ॥ १२ ॥ आहुतागृहकार्याणित्यक्तागच्छतिसत्वरम् ॥ किमर्थंव्याहतानाथसप्रसादोविधीयताम् ॥ १३ ॥ नचिरंतिष्ठ
तिद्वारिनद्वारमुपसेवते ॥ अदापितंत्वयार्किंचित्कस्मैचिन्नददात्यपि ॥ १४ ॥ पूजोपकरणंसर्वमनुक्तासाधयेत्स्वयम् ॥ नियमोदकबर्हीपिपत्रपुष्पाक्षता
दिकम् ॥ १५ ॥ प्रतीक्षमाणावसरंयथाकालोचितंहियत् ॥ तदुपस्थापयेत्सर्वमनुद्विग्रातिहृष्टवत् ॥ १६ ॥ सेवतेभर्तुरुच्छिष्टमिष्टमन्नंफलादिकम् ॥
महाप्रसादइत्युक्तापरिदत्तंप्रतीच्छति ॥ १७ ॥ अविभज्यनचाश्रीयाद्देवपित्रतिथिष्वपि ॥ परिचारकवर्गेषुगोषुभिक्षुकुलेषुच ॥ १८ ॥ संयतो
पस्करादशाहृष्टाव्ययपराङ्मुखी ॥ कुर्यात्त्वयाननुज्ञातानोपवासव्रतादिकम् ॥ १९ ॥ दूरतोवर्जयेद्देवासमाजोत्सवदर्शनम् ॥ नगच्छेत्तीर्थयात्रादिवि
वाहप्रेक्षणादिषु ॥ २० ॥ सुखसुसंखुवासीनंरममाणंयदृच्छया ॥ आंतरेष्वपिकार्येषुपतिनोत्थापयेत्कचित् ॥ २१ ॥ स्त्रीधर्मिणीत्रिरात्रंतुस्वमुखंनैवदर्श
येत् ॥ स्ववाक्यंश्रावयेन्नापियावत्स्रातानशुद्धितः ॥ २२ ॥ सुस्नाताभर्तृवदनमीक्षतेन्यस्यनकचित् ॥ अथवामनसिध्यात्वापतिंभानुंवि लोकयेत् ॥ २३ ॥

रंगेत्त्वयिसकलभूषणरहिताभवति ॥ तदुक्तंयाज्ञवल्क्येन ॥ क्रीडांशरीरसंस्कारंसमाजोत्सवदर्शनम् ॥ हास्यंपरगृहेयानंत्यजेत्प्रोषितभर्तुकृति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आगत्यचकिमर्थंव्याह
तेत्यादिवाक्तिचेतिपूर्वक्रियायाअनुपंगः ॥ १३ ॥ नद्वारमुपसेवतेशयनादिनेतिशेषः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रतीच्छतिगृह्णाति ॥ १७ ॥ १८ ॥ संयतोपस्करामुनिर्णिक्तालंकारा ॥ १९ ॥
समाजोत्सवदर्शनंसमाजस्यउत्सवक्षेत्रयोर्दर्शनम् ॥ दर्शनाभावमकारणमनागतमात्रेणगति ॥ नगच्छेदिति ॥ २० ॥ आंतरेष्वर्तुरंगेषुहस्त्येच्छित्तिशेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ अथवेति ॥ भर्तृ

का. खं. ४ १.

न. अ. ४

॥ २० ॥

कापिगतततिशेषः ॥ २३ ॥ कूर्पासकंचोलेकं नृक्रीडाप्रसिद्धम् ॥ २४ ॥ नदग्येन्यजेत् ॥ २५ ॥ रजक्यावस्त्रनिर्णेतकः ॥ २६ ॥ उदक्ययावा ॥ प्रथमं हनिचांडालीद्वितीयं ब्रह्मघातिनी ॥ तृतीये रजकाप्रोक्ताचतुर्थं हनिशुद्धयतीति वचनात् ॥ यावद्रजोनुवर्त्तते तावत्तयासाखित्वं नाचरेदित्यर्थः ॥ इत्युक्त्या सत्कर्मसु हनुनिःसन्देहमाणादप्युक्त्या ॥ तदुक्तम् ॥ सन्देहकृद्देतुभिर्यः मत्कर्मसु सहेतुक इति ॥ श्रमणवापापंडमार्गकृताभ्यामयाक्रापालिख्येत्यर्थः ॥ यदा श्रमणवापरिग्राजिकयाचौऽप्येत्यर्थः ॥ दुर्भग्याभास्यहीनयाप्राकृतयेत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ वर्धन्यांसमार्जन्याम् ॥

हरिद्रांकुंकुमंचैवासिंदृग्कचलंतथा ॥ कूर्पासकंचतांबूलमांगल्याभगणशुभम् ॥ २४ ॥ केशसंस्कारकबरीकरकर्णादिभूषणम् ॥ भर्तुरायुष्यमिच्छंतीदूरये
त्रपतिव्रता ॥ २५ ॥ न रजक्यानहेतुक्यातथाश्रमणयानच ॥ नचदुर्भग्याक्रापिसखित्वंकुरुतेसती ॥ २६ ॥ भर्तृविद्रेषिणीनारीनैषासंभाषतेक
चित् ॥ नैकाकिनीकचिद्व्याघ्रनग्रास्त्रातिचक्रचित् ॥ २७ ॥ नोल्खलेनमुसलेनवर्द्धन्यादृषद्यपि ॥ नयंत्रकेनदेहल्यांसतीचोपविशेत्कचित् ॥ २८ ॥
विनाव्यवायममयंप्रागल्भ्येनकचिच्चंगत ॥ यत्रयत्ररुचिर्भर्तुस्तत्रप्रेमवतीसदा ॥ २९ ॥ इदमेवव्रतंस्त्रीणामयमेवपरोवृषः ॥ इयमेकादेवपूजाभर्तुर्वा
क्यंनलंघयेत् ॥ ३० ॥ क्लीवंवादुर्गवस्थंवाव्याधितंवृद्धमेववा ॥ सुस्थितंदुःस्थितंवापिपतिमेकंनलंघयेत् ॥ ३१ ॥ दृष्टादृष्टेविषण्णास्याविषण्णास्ये
प्रियेसदा ॥ एकरूपाभवेत्पुण्यामंपत्सुचविपत्सुच ॥ ३२ ॥ सर्पिलंवणतैलादिक्षेयेपिचपतिव्रता ॥ पतिनास्तीतिनत्रयादायासेषुनयोजयेत् ॥ ३३ ॥
तीर्थस्नानार्थिनीनारीपतिपादोदकंपिबेत् ॥ शंकरादपिविष्णोर्वापतिगेकोधिकःस्त्रियाः ॥ ३४ ॥ व्रतोपवासनियमंपतिमुल्लंघ्ययाचरेत् ॥ आयुष्यंहरते
भर्तुर्मृतानिग्यमृच्छति ॥ ३५ ॥ उक्ताप्रत्युत्तरंदद्याद्यानारीक्रोधतत्परा ॥ सरमाजायतेग्रामेसृगालीनिर्जनेवने ॥ ३६ ॥ स्त्रीणांहिपरमश्चैकोनियमः
समुदाहृतः ॥ अभ्यर्च्यचरणौभर्तुर्भोक्तव्यंकृतानिश्चयम् ॥ ३७ ॥ उच्चासनंनसेवेतनव्रजेत्परवेश्मसु ॥ नत्रपाकरवाक्यानिवक्तव्यानिक्वदाचन ॥ ३८ ॥
अपवादो न वक्तव्यः कलहं दूरतस्त्यजेत् ॥ गुरुणां सन्निधौ कापिनोच्चैर्ब्रयाव्रवाहसेत् ॥ ३९ ॥ याभर्तारं परित्यज्यरहश्चरति दुर्मतिः ॥ उलूकी जायते क्रूरावृ
क्षकोटरशायिनी ॥ ४० ॥ ताडिता ताडितुं चेच्छेत्साव्याघ्रीवृषदंशिका ॥ कटाक्षयतियाऽन्यवैकैकराक्षीतुसाभवेत् ॥ ४१ ॥ याभर्तारं परित्यज्य
मिष्टमश्रातिकेवलम् ॥ ग्रामे वा सूकरीभूयाद्रल्युर्वापि श्वविद्भुजा ॥ ४२ ॥

दृष्टादृष्टेविषण्णास्ये ॥ आपेऽसमुच्चये ॥ यन्त्रकेगोधूमादिचूर्णांशलायाम् ॥ देहल्यांगृहावग्रहण्याम् ॥ गृहावग्रहणीदेहलीत्यमरः ॥ गृहद्वाराद्दहिरुभयत्रोच्चभूम्यामित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ प्रसं
गान्स्त्रीधर्मानाह ॥ इदमेवेत्यादिना ॥ ३० ॥ क्लीवंवीर्यहीनम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सरमाशुनी ॥ सरमाशुनीत्यमरः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ रहोग्राम्य
धर्मचरितआचरति ॥ जारेणसार्यमितिशेषः ॥ उलूकीपेचिका ॥ उलूकस्तुवायसारातिपेचकावित्यमरः ॥ ४० ॥ वृषदंशिकामार्जरीच ॥ व्याघ्रीवृषदंशिकेत्येकंपदंवा ॥ ४१ ॥ केकराक्षीतिर्यद्दने

का. सं. ४. पू.

॥ २१ ॥

श्रावकनयनेनित्यावत् ॥ वल्गुनामोर्ध्वचण्डोऽधःशिरावृक्षावलंबीपक्षिविशेषः ॥ स्वविदभुजास्वविद्याभक्षिणी ॥ वल्गुलीवेतिपाठेसपर्ययः ॥ ४२ ॥ त्वंकृत्यत्वंकारकृत्वा ॥ हुंकृत्येतिकचित्पाठः ॥ ४३ ॥
विलुप्यवस्त्रादिनाङ्गाव्यवधान्येतत् ॥ भर्तृसंबन्धिना दृष्टित्येकेतिवा ॥ ४४ ॥ बाह्यात्पृष्ठबाह्यमदेशात् ॥ ४५ ॥ खेदसन्नोदनैर्दुःखापनोदनकर्तृभिः ॥ परैरन्यैः ॥ परैः भेद्वैवा ॥ ४६—५० ॥
तदाशिषमितिप्रतच्छब्दामातव्यतिरिक्तं डाविषयः ॥ मन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वशोहिमस्कर्ग ॥ सर्वबंधेनयतिनामसूत्रेद्यामयत्नतइत्यत्रैववक्ष्यमाणत्वात् ॥ आशीविषोपमांसपंपमाम् ॥
सर्पःपृदाकुर्भुजगोभुजंगोहिभुजंगमः ॥ आशीविषोविषधरश्चर्काव्यालःसर्गम्पृष्ठयमः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ भर्तति ॥ स्त्रियाजीन्मृतोवाभर्ताऽनुयातव्योऽनुगतव्यइत्यर्थः ॥ अत्रानुगुणदृष्टां
यात्वंकृत्याऽप्रियंव्रतेमुकासाजायतेखलु ॥ यासपत्नीसंदेप्येतदुर्भगासापुनःपुनः ॥ ४३ ॥ दृष्टिविलुप्यभर्तुर्याकंचिदन्यंसमीक्षते ॥ काणाचावे
मुखीचापिकुरुपाचापिजायते ॥ ४४ ॥ बाह्यादायांतमालोक्यत्वारताचजलाशनेः ॥ तांबूलैर्व्यजनैश्चैवपादसंवाहनादिभिः ॥ ४५ ॥ तथैवचाटुवचनैः
खेदसंनोदनैःपरैः ॥ याप्रियंप्रीणयन्प्रीतात्रिलोकीप्रीणितातया ॥ ४६ ॥ मितंददातिहिपितामितंभ्रातामितंसुतः ॥ अमितस्यहिदातारंभर्तारंपूजये
त्सदा ॥ ४७ ॥ भर्तादिवोगुरुर्भर्ताधर्मतीर्थव्रतानिच ॥ तन्मात्सर्वपरित्यज्यपतिमेकंसमर्चयेत् ॥ ४८ ॥ जीवहीनोयथादेहःक्षणादशुचितान्रजेत् ॥
भर्तृहीनातथायोपित्सुहृताप्यशुचिःसदा ॥ ४९ ॥ अमंगलैर्भ्यःसर्वेभ्योविधवात्यक्तमंगला ॥ विधवादशनात्सिद्धिःकापिजातुनजायते ॥ ५० ॥
विहायमातरं चैकांसर्वमंगलवर्जिताम् ॥ तदाशिषमपिप्राज्ञस्त्यजेदाशीविषोपमाम् ॥ ५१ ॥ कन्याविवाहसमयेवाचयेयुर्गितिद्विजाः ॥ भर्तुःसहचरी
भूयार्जावताऽर्जावतोपिवा ॥ ५२ ॥ भर्तासदानुयातव्योदेहवच्छाययास्त्रिया ॥ चंद्रमाज्योत्स्नयायद्रद्विद्युत्वान्विद्युतायथा ॥ ५३ ॥ अनुव्रजति
भर्तारंगृहान्पितृवनंमुदा ॥ पदेपदेऽन्वमेधस्यफलंप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ५४ ॥ व्यालग्राहीयथाव्यालंबलादुद्वरतेबिलात् ॥ एवमुत्क्रम्यदूतेभ्यःपतिंस्वर्ग
नयेत्सती ॥ ५५ ॥ यमदूताःपलायंतेसतीमालोक्यदूरतः ॥ अपिदुष्कृतकर्मणंसमुत्सृज्यचतत्पतिम् ॥ ५६ ॥ नतथाविभीमोवह्नेर्नतथाविद्युतो
यथा ॥ आपतंतीसमालोक्यवयंदूताःपतिव्रताम् ॥ ५७ ॥ तपनस्तप्यतेत्यंतदहनोपिचदह्यते ॥ कंपंतेसर्वेजांसिदृष्ट्वापातिव्रतंमहः ॥ ५८ ॥
यावत्स्वल्लोमसंख्यास्तितावत्कोटययुतानिच ॥ भर्तास्वर्गसुखंभुंक्तेरममाणापतिव्रता ॥ ५९ ॥

तत्रयमाह ॥ देहवदितिपादत्रयेण ॥ विद्युत्वान्मेघः ॥ ५३ ॥ पतिमनुव्रजंत्यनुगच्छंतीचितारोहार्थमितिशेषः ॥ पितृवनंइमंशानम् ॥ मुदेतिबलात्कारणगमनंवार्यते ॥ ५४ ॥
पतिव्रतामाहात्म्यमाह ॥ व्यालग्राहीत्यागभ्यशीलभंगेनेत्यतःप्राक्तेनप्रथेन ॥ व्यालंसर्पग्राहीतुंशीलंस्त्यस्यव्यालग्राहीमनुष्यःपक्षिविशेषोवा ॥ उत्क्रम्यमोचयित्वा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥
नविभीमःभयंनप्राप्नुमः ॥ ५७ ॥ दह्यतइतिकर्मकर्तार्यात्मनेपदम् ॥ महस्तेजः ॥ ५८ ॥ भर्तासहस्रमाणा भर्ताकर्त्राकीडमानाइतिवा ॥ उक्तंच ॥ तिस्रःकोटयोर्ध्वकोटीचया

का. सं. ४. पू.

स. अ. ४

॥ २१ ॥

निलोमानिमानवे ॥ तावत्कालंसेत्स्वर्गेभर्तारंयानुगच्छतीति ॥ ६९ ॥ केतेधन्यास्तत्राह ॥ येपागेहेपतिव्रतेति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विकर्मस्यानिंदति ॥ शीलभंगेनेत्येकेन ॥ ६२ ॥ पुनरपिपतिव्रतायामाहात्म्यमाह ॥ पतिव्रतायाहृत्यष्टभिः ॥ पतिव्रतायाश्चरणोयत्रयत्रभुवभूमदेशेस्पृशेत्स्पृशति तत्रेयत्रवीप्साबोद्धव्या ॥ तत्रतत्रभूमिरितिमन्यते ॥ कित्तदाह ॥ नात्रममभारोस्ति किन्त्वेनपादस्पर्शेनाहपावनीपाविश्यकर्त्रीपवित्रेतिवा ॥ ६३ ॥ विभ्यद्रपकुर्वाणः ॥ अर्थात्पापेभ्यइतित्रयाणांविशेषणम् ॥ ६४ ॥ जाड्यंजडत्वंअज्ञानंवा ॥ तुशब्दोऽवधारणार्थः ॥ अन्यपावनाअन्येषांपावनकर्त्यः ॥ ६५ ॥ एवंभूततुभार्यादुलंभेत्याह ॥ गृहेगृहेति ॥ रूपलावण्यगर्विताः ॥ रूपपंगसौष्ठवंलावण्यंकांतिस्ताभ्यांगर्विताः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ परेइति ॥ भार्ययाद्वयंजीयतेइतिसामान्येनान्वयः ॥ पश्चात्किंतद्वयमित्याकांक्षायामाह ॥ परलोकोऽप्यलोकइति ॥ दैवपित्रतिथीउपादिकर्मैत्यन्वयः ॥ ६८ ॥

धन्यासाजननीलोकेधन्योसौजनकःपुनः ॥ धन्यःसचपतिःश्रीमान्येषागेहेपतिव्रता ॥ ६० ॥ पितृवंश्यामतृवंश्याःपतिवंश्यास्त्रयस्त्रयः ॥ पतिव्रतायाःपुण्येनस्वर्गसौख्यानिभुंजते ॥ ६१ ॥ शीलभंगेनदुर्वृत्ताःपातयंतिकुलत्रयम् ॥ पितृमातृस्तथापत्युरिहामुत्रचदुःखिताः ॥ ६२ ॥ पतिव्रतायाश्चरणोयत्रयत्रस्पृशेद्भुवम् ॥ तत्रेतिभूमिर्मन्येतनात्रभारोस्तिपावनी ॥ ६३ ॥ विभ्यत्पतिव्रतास्पर्शंकुरुतेभानुमानपि ॥ सोमोगंधवहश्चापिस्वपावित्र्यायनान्यथा ॥ ६४ ॥ आपःपतिव्रतास्पर्शमभिलष्यंतिसर्वदा ॥ अद्यजाड्यविनाशोनोजातास्त्वद्याऽन्यपावनाः ॥ ६५ ॥ गृहेगृहेन किंनार्योरूपलावण्यगर्विताः ॥ परंविभ्वेशभक्त्यैवलभ्यतेस्त्रीपतिव्रता ॥ ६६ ॥ भार्यामूलंगृहस्थस्यभार्यामूलंसुखस्यच ॥ भार्याधर्मफलावाप्त्यैभार्यासंतानवृद्धये ॥ ६७ ॥ परलोकस्त्वयंलोकोजीयतेभार्ययाद्वयम् ॥ देवपित्रतिथीज्यादिनाभार्यःकर्मचार्हति ॥ ६८ ॥ गृहस्थःसहिविज्ञेयोयत्यगेहेपतिव्रता ॥ असतेऽन्याप्रतिपदंराक्षस्याजरयाथवा ॥ ६९ ॥ यथागंगाऽवगाहेनशरीरंपावनंभवेत् ॥ तथापतिव्रतादृष्ट्याशुभयापावनंभवेत् ॥ ७० ॥ अनुयातिनभर्तारंयदिदैवात्कथंचन ॥ तत्रापिशीलंसंरक्ष्यंशीलभंगात्पतत्यधः ॥ ७१ ॥ तद्वैगुण्यादपिस्वर्गात्पतिःपततिनान्यथा ॥ तस्याःपिताचमाताचभ्रातृवर्गस्तथैवच ॥ ७२ ॥ पत्योमृतेचयायोषिद्वैधव्यंपालयेत्काचित् ॥ सापुनःप्राप्यभर्तारंस्वर्गभोगान्समश्नुते ॥ ७३ ॥ विधवाकबरीबंधोभर्तृबंधायजायते ॥ शिरसोवपनंतस्मात्कार्यविधवयासदा ॥ ७४ ॥

अन्याऽपतिव्रता ॥ प्रतिपदंप्रतिक्षणम् ॥ प्रतिदिनमितिकचित्पाठः ॥ जरेवराक्षसीतयाजरयाराक्षस्याप्रस्यतइतिशेषः ॥ अयवेतिपक्षांतरे ॥ ययेतिपाठे जरानाम्न्याराक्षस्यावाययेति दृष्टांतत्वेनव्याख्येयम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ सभर्तृकाणांपतिव्रतानांधर्मानुक्ताऽभर्तृकाणांधर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ अनुयातिनभर्तारमिति ॥ शीलंपातिव्रत्यंस्वभावंसंदृष्ट्वा ॥ शीलंस्वभावसदृष्टेइत्यमरः ॥ ७१ ॥ तद्वैगुण्यात्शीलवैगुण्यात्भार्यावैगुण्याद्वा ॥ तथाचोक्तम् ॥ पतत्यधंशरीरेणयस्यभार्यामुंरांपिबेदिति ॥ तस्याःपित्रादयोपितयैवपतंतीत्याह ॥ तस्याइति ॥ ७२ ॥ भर्तृविहीनायाःपतिव्रतायाउभयलोककष्टशंकांशतयति ॥ पत्याविति ॥ ७३ ॥ विधवेति ॥ विधवायायःकबरीबंधः ॥ कबरीकेशवेशइत्यमरः ॥ बंधोव्यसनम् ॥ बंधकंव्यसन

कां. म. पु.
॥ २२ ॥

मित्यमरः ॥ सभर्तृवंधायभर्तृव्यमनायनकायजायतइत्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ चांद्रायणमथापिवेति ॥ चांद्रायणपराकृच्छ्रतसकृच्छ्राणांस्वरूपंचपराशरसंहितायामुक्तम् ॥ एकैकवर्षे
द्रासंशुद्धेकृष्णेतुद्रासयेत् ॥ अमावास्यानभुंजतिषचांद्रायणोविधिः ॥ कुक्कुटस्यांडमात्रेतुद्रामंतुपरिकल्पयेत् ॥ अन्यथाभावदोषेणनधर्मोचशुद्धयतीति ॥ यतात्मनोऽप्रमत्तस्यद्रादशाहमभोजनम्
पराकोनामकृच्छ्रोयंमर्षपापमणोदनइति ॥ ग्रहमुष्णपिबेदापभ्रयहमुष्णपयःपिबेत् ॥ ग्रहमुष्णंघृतंपीत्वावायुभक्ष्योदिनत्रयम् ॥ पदपलंतुपिबेदापस्त्रिपलंतुपयःपिबेत् ॥ पलमेकपिबेत्सर्पिस्तप्तकच्छं
प्रकीर्तितमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ पर्येकेति ॥ अत्रापिचबध्यति ॥ पर्येकशायिनीखट्वाशायिनी ॥ ताच्छीलप्रयोगात्कदाचित्कथंचिच्छयनदोषोनास्तीतिव्यनितम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

एकाहारःसदाकार्योऽनद्वितीयःकदाचन ॥ त्रिरात्रंपंचरात्रंवापश्चरतमथापिवा ॥ ७५ ॥ मासोपवासंवाकुर्याच्चांद्रायणमथापिवा ॥ कृच्छ्रंवरकंवाकुर्या
त्तप्तकृच्छ्रमथापिवा ॥ ७६ ॥ यवात्रैर्वाफलाहारैःशकाहारैःपयोव्रतैः ॥ प्राणयात्रांप्रकुर्वीतयावत्प्राणःस्वयंब्रजेत् ॥ ७७ ॥ पर्येकशायिनीनारीवि
धवापातयेत्पतिम् ॥ तस्माद्भ्रायनंकार्यपतिसौख्यसमीहया ॥ ७८ ॥ नचांगोद्धर्तनंकार्यस्त्रियाविधवयाक्वचित् ॥ गंधद्रव्यस्यसंयोगोऽनैवकार्य
स्तयापुनः ॥ ७९ ॥ तर्पणंप्रत्यहंकार्यभर्तुःकुशतिलोदकैः ॥ तत्पितुस्तत्पितुश्चापिनामगोत्रादिपूर्वकम् ॥ ८० ॥ विष्णोस्तुपूजनंकार्यपति
बुद्धान्यन्यान्यथा ॥ पतिमेवसदाध्यायेद्विष्णुरूपधरंहरिम् ॥ ८१ ॥ यद्यदिष्टतमंलोकेयच्चपत्युःसमीहितम् ॥ तत्तद्गुणवतंदेयंपतिप्रीणनकाम्यया
॥ ८२ ॥ वैशाखेकार्तिकेमाघेविशंपनियमांश्चरेत् ॥ स्नानंदानंतीर्थयात्रांविष्णोर्नामग्रहंमुहुः ॥ ८३ ॥ वैशाखेजलकुंभाश्चकार्तिकेघृतदीपकाः ॥
माघेधान्यतिलोत्सर्गःस्वर्गलोकेविशिष्यते ॥ ८४ ॥ प्रपाकार्याचैशाखेदेवेदेयागलंतिका ॥ उपानब्रजनंछत्रंमूढमवासांसिचंदनम् ॥ ८५ ॥ सकर्पू
रंचतांबूलंपुष्पदानंतथैवच ॥ जलपात्राण्यनेकानितथापुष्पगृहाणिच ॥ ८६ ॥ पानानिचविचित्राणिद्राक्षारंभाफलानिच ॥ देयानिद्रिजमुख्येभ्यः
पतिमप्रीयतामिति ॥ ८७ ॥ ऊर्जेयवान्नमश्रीयादेकान्नमथवापुनः ॥ वृताकंमूरणंचैवशूकरिशिर्विचवर्जयेत् ॥ ८८ ॥ कार्तिकेवर्जयेत्तैलंकार्तिकेवर्जये
न्मधु ॥ कार्तिकेवर्जयेत्कांस्यंकार्तिकेचापिसंधितम् ॥ ८९ ॥ कार्तिकेमौननियमेघंटांचारुप्रदापयेत् ॥ पत्रभोजीकांस्यपात्रंघृतपूर्णप्रयच्छति ॥ ९० ॥
भूमिशय्याव्रतेदयाशय्याश्लक्षणासतृलिका ॥ फलत्यागेफलंदेयंसत्यागेचतद्रसम् ॥ ९१ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ प्रपाजलशाला ॥ प्रपापानीयशालिकेत्यमरः ॥ गलंतिकादेवोपरिदीयमानाकुंभस्याजलधारा ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ द्राक्षामृद्वीकः ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ वृताकंप्रसिद्धम् ॥ मूरणमशोत्रम् ॥
शूकरशिबिशूकरनामाकारांशविःशूकरशिबिस्नानिष्पावमितिवाक् ॥ शूकरशिर्वामितिपाठेदीर्घाकारांमृदुशिबीमित्यर्थः ॥ वापिशर्द्धममुच्यथाचिनी ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मंधिनंमंधानंबिल्वामलका
दीनाम् ॥ चुक्रमंधिनमितिपाठेचुक्रंचमंधिनंच चुक्रेणवृक्षामलेनअमलेनवा ॥ चुक्रंवृक्षामलेचंगेयांस्त्रीपुंयम्लेऽम्लेवेतमितिमेदिनीकारः ॥ ८९ ॥ प्रयच्छतिप्रयच्छेत् ॥ ९० ॥ ९१ ॥

का. सं. ४. पु.

स. अ. ४

॥ २२ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदितरुणादय इत्यर्थः ॥ यथाशक्त्यायथाशक्ति ॥ ९४ ॥ वटकेति ॥ इडरिकं इडरीतिपुरुषोत्तमेऽर्थं प्रसिद्धम् ॥ आदिपदेन पूरिकाघर्षरीमंडकादयो गृह्यन्ते ॥ ९५ ॥
 घृतपक्वैरिति गर्भेशकरया पूर्णगितयथासंभवोद्धृत्यम् ॥ ९६ ॥ कंबुकशन्देनाप्ररुपपरिधेयं शीतत्राणवस्त्रं गृह्यते ॥ सूषवीतिकां शोभनमावरणिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठारक्तवासांसितमंजिष्ठारक्तवस्त्राणि
 ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ घृतकंबलपूजाभिः घृतैर्निर्मितकंबलपूजाभिर्वेदेरिकाश्रमे श्रीनारायणे प्रसिद्धाभिः ॥ कर्भधारयोद्धेदेवा ॥ गर्भांगारे अंगारस्य गर्भगर्भांगारं तस्मिन् देवालयमध्ये इत्यर्थः ॥ १०० ॥

धान्यत्यागे च तद्धान्यमथवा शालयः स्मृताः ॥ धेनूर्दद्यात्प्रयत्नेन सालंकाराः सकाचिनाः ॥ ९२ ॥ एकतः सर्वदानानि दीपदानंतथैकतः ॥ कार्तिवेदी
 पदानस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ ९३ ॥ किंचिदभ्युदिते मूर्धे मावस्त्रानं समाचरेत् ॥ यथाशक्त्या च नियमान्माघस्त्रायी समाचरेत् ॥ ९४ ॥ पक्वात्रैर्भो
 जयेद्विप्रान्यतिनोपितपस्विनः ॥ लङ्कैः फेणिकाभिश्च वटकंडारिकादिभिः ॥ ९५ ॥ घृतपक्वैः समरिचैः शुचिकर्पूरवासितैः ॥ गर्भेशकरया पूर्णैर्नैत्रानं
 दैः सुगंधिभिः ॥ ९६ ॥ शुष्कैर्धनानां भारांश्च दद्याच्छीतापनुत्तये ॥ कंबुकंतूलगर्भचतुलिकां सूषवीतिकाम् ॥ ९७ ॥ मंजिष्ठारक्तवासांसितयानूलवर्ती
 पटीम् ॥ जातीफललवंगैश्च तांबूलानि बहून्यपि ॥ ९८ ॥ कंबलानि विचित्राणि निर्वातानि गृहाणि च ॥ मृदुलाः पादरक्षाश्च सुगंध्यद्रुतर्त्तनानि च ॥ ९९ ॥
 घृतकंबलपूजाभिर्महास्नानपुरःसरम् ॥ कृष्णागुरुप्रभृतिभिर्गर्भांगारे प्रभूपनैः ॥ १०० ॥ स्थूलवर्तिप्रदीपैश्च नैवेद्यैर्विविधैस्तथा ॥ भर्तृस्वरूपो भगवान्प्री
 यतामिति चोच्चरेत् ॥ १ ॥ एवं विधेश्च विधवा विविधैर्नियमैर्ब्रतैः ॥ वैशाखान् कार्तिकान्माघानेव मेवातिवाहयेत् ॥ २ ॥ नाधिरोहे दन इवाहं प्राणैः
 कंठगतैरपि ॥ कंबुकंनपरीदध्याद्वासोनाविकृतं न्यसेत् ॥ ३ ॥ अपृष्टा तु सुतान् किंचिन्नक्रुर्याद्भर्तृत्परा ॥ एवं चर्या परानित्यं विधवापि शुभामता ॥ ४ ॥
 एवं धर्मसमायुक्ता विधवापि पतिव्रता ॥ पतिलोकानवाप्नोति न भवेत्कापि दुःखभाक् ॥ ५ ॥ नगंगया तथा भेदो यानारी पतिदेवता ॥ उमा शिवसमासाशक्त
 स्मात्तां पूजयेद्बुधः ॥ ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ गंगास्नानफलं त्वेत्थं ज्ञातं तव दर्शनम् ॥ लोषामुद्रे महामातर्भर्तृपादांबुजेक्षणे ॥ ७ ॥ इति स्तुत्वामहाभागां
 राजपुत्रीं पतिव्रताम् ॥ प्रणम्य च गुरुः प्राह मुनिं सर्वार्थकोविदः ॥ ८ ॥ प्रणवस्त्वं श्रुतिरियं श्रमैषा त्वं स्वयंतपः ॥ सत्क्रियेयं फलं त्वंहि धन्यो सीति महाश्रुते
 ॥ ९ ॥ इदं पातिव्रतं ते जो ब्रह्मते जो भवान्परम् ॥ तत्राप्येतत्तपस्तेजः किमसाध्यतमंतव ॥ ११० ॥

॥ १ ॥ २ ॥ अनइवाहं वलीवर्दम् ॥ विकृतं विशेषेण कृतं चित्रमित्यर्थः ॥ न्यमेतुवमेदित्यर्थः ॥ वसेदित्येव वा पाठः ॥ ३ ॥ ४ ॥ उपसंहरति ॥ एवं चर्मेति ॥ ५ ॥ ६ ॥ लोषामुद्रां स्तांति ॥
 गंगेति ॥ तव दर्शनं यज्जातमेतद्गंगास्नानफलं जातमित्यसंबंधः ॥ तुशब्दोऽवधारणे ॥ जातमेवेत्यर्थः ॥ ७ ॥ प्रणतिप्रथमं मभ्यर्चयामगस्त्यं स्तीति ॥ प्रणम्य चेति ॥ काकाक्षिन्वायेन प्रणम्येक
 स्थो भवन्नसंबंधः ॥ चकारः समुच्चये संभ्रमेवा ॥ ८ ॥ ९ ॥ कार्यविज्ञापयितुं तस्याकिमप्यसाध्यं नास्तीत्याह ॥ इदमिति ॥ ते जो विशेषणत्वात् संबन्धत्वम् ॥ इयमिति वा पाठः ॥ पतिव्रताया इदं पाति

म्कां. म. पु.

॥ २३ ॥

प्रतम् ॥ ११० ॥ कार्यनिवेद्यितुं परिपार्तयति ॥ तथेति ॥ ११ ॥ केनेदेवा इति पृच्छायां प्राधान्येनाष्टलोकपालाभिर्दिशति ॥ अयमित्यादिना ॥ अयमिति भूचालनेन निर्दिशति ॥ हकमसादं
नेत्राबलोकप्रसादम् ॥ प्रतीक्षतेतवेति शेषः ॥ १२ ॥ कामवेनुव्रजः कामधेनुसमूहः ॥ १३ ॥ चिंतामणिकर्कराः चिंतामणय एवातिमुलभत्वेन कर्कराः भुद्रपाषाणाः ॥ १४ ॥ श्रीदोधनेशः रुद्रईश
पत्नी आदीयेषां तेषां ॥ अमी इत्यंगुल्या निर्दिशति ॥ तुशब्दः पादपूरणार्थः ॥ १५ ॥ याच्य एतैरिति शेषः ॥ न च तद्याच्चापूरणं तवासाध्यमित्याह ॥ बाह्यमात्रेति ॥ १६ ॥ एवं परिपार्तयित्वा साक्षा
देवकार्यं निर्दिशति ॥ कश्चिदिति ॥ १७ ॥ ननु सन्मार्गवर्तिनस्तस्य कथं वृद्धिर्निवार्येत्यत आह ॥ येचेति ॥ वर्धितं अशुभं यथासातथा ॥ १८ ॥ गुरोर्वृद्धस्पतेः ॥ तथेति ॥ तद्वृद्धिनिवारणं कर्तव्य

तवनाविदितं किंचित् तथापि च वदाम्यहम् ॥ यदर्थमागतदेवास्तन्मुनेत्रनिशामय ॥ ११ ॥ अयं शतमखः श्रीमान् वृत्रहा कुलिशायुधः ॥ सिद्धयष्टकं हि
यद्धारिद्रक्प्रसादं समीक्षते ॥ १२ ॥ यस्य पुर्याः परिसरे कामधेनुव्रजश्चरेत् ॥ यत्पौराः कल्पवृक्षाणां नित्यं छायासुशेते ॥ १३ ॥ यद्रथ्यासुचितिष्ठं
तिते चिंतामणिकर्कराः ॥ अयमग्निर्जगद्योनिर्धमराजस्त्वयं पुनः ॥ १४ ॥ निर्ऋतिर्वरुणो वायुः श्रीदरुद्रादयस्त्वमी ॥ आराध्यते च चारित्रैः सर्वकामार्थ
मीश्वराः ॥ १५ ॥ समभ्यर्थयितारोमी त्वं याच्यस्तु जगत्कृते ॥ बाह्मात्रोद्यमसाध्यं तत्तव विश्वोपकारकम् ॥ १६ ॥ रुचिच्छैलं गङ्गाभाभानुमार्गा
वरोधकः ॥ वर्धितः स्पर्धयामेरोस्तद्वृद्धित्वं निवारय ॥ १७ ॥ ये च स्वभावकठिना ये च मार्गावरोधकाः ॥ ये स्पर्धया वृद्धिमतस्तद्वृद्धिर्वर्धिताऽशुभा ॥ १८ ॥
इति श्रुत्वा गुरोर्वैक्यमविचार्य महासुनिः ॥ क्षणं सुनिः समाधाय तथेति प्रत्युवाच ह ॥ १९ ॥ साधयिष्यामिवः कार्यं विसर्ज्येति दिवौकसः ॥ पुनश्चितापरो
भूत्वाऽगस्तिर्ध्यानपरो भवत् ॥ १२० ॥ ॥ वेदव्यास उवाच ॥ ॥ इमं पतिव्रताध्यायं श्रुत्वा स्त्रीपुरुषोपि वा ॥ पापकंचुकमुत्सृज्य शकलोकं प्रयास्यति
॥ १२१ ॥ इति श्रीस्कादे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे पतिव्रताख्यानं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥
पराशर उवाच ॥ ॥ ततो ध्यानेन विश्वेशमालोक्य स मुनीश्वरः ॥ सूतप्रोवाचतां पुण्यां लोपा मुद्रामिदं वचः ॥ १ ॥ अयि पश्य वरारोहे किमेतत्समुप
स्थितम् ॥ कृतकार्यं कचवयं मुनिमार्गानुसारिणः ॥ २ ॥ येन गोत्रभिदा गोत्राविपक्षाहेलया कृताः ॥ भवेत्कुंठितसामर्थ्यः सकथंगिरिमात्रके ॥ ३ ॥

मित्येवं रूपं मत्पुत्रं दत्तवानिति त्यर्थः ॥ तत्प्रतीतिपाठे तद्वचः मत्पुत्रं दत्तवान् ॥ १९ ॥ कित्तमत्पुत्रं तदाह ॥ साधयिष्यामीति ॥ अयमस्मिन्पक्षे विसर्ज्येति पृथग्भाष्यम् ॥ २० ॥ एतदध्याय
श्रवणफलमाह ॥ इममिति ॥ पापकंचुकं पापमेव कंचुको निर्मोक्तस्तम् ॥ समौ कंचुकनिर्मोकावित्यमरः ॥ अयं भावः ॥ यथा सप्तोऽजरजीणां सचं बुंचति एवं पुण्यजरजीणां पापकंचुकं त्यजेति ॥ २१ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ पंचमेव वर्ष्येते देवैर्गिद्राद्यैः स्वार्थमाधकैः ॥ अगस्त्यस्य सभायं स्यमस्थानमाविमुक्तः ॥ १ ॥
अगस्तिर्ध्यानपरो भवदित्युक्तं ततः परं किं जातमित्याकांक्षायामाह ॥ तत इति ॥ सूतहेलामहर्षण ॥ १ ॥ अपीतिसंशोधने ॥ वरारोहे श्रेष्ठजघने ॥ अपीतिकाचित्पाठः ॥ २ ॥ गोत्रभिदा

का. सं. ४. ५.

स. अ. ५

॥ २३ ॥

इद्रेण ॥ विपक्षाविगतपत्राः ॥ गरुत्पक्षच्छदाः पत्रं पतत्रं च तदुहमित्यमरः ॥ ३ ॥ कुलिशं वज्रम् ॥ हादिमीवज्रमस्त्रीत्यात्कुलिशं भिदुरं पवित्मित्यमरः ॥ सिद्धचष्टकमणिमादिकंपद्मादिकंवा ॥
 ॥ ४ ॥ वावाग्निनावनवग्निनामलयवग्निनावाव्याकुलीक्रियतएव ॥ दावाग्निनापीत्यपिशब्दार्थोऽपिधारणम् ॥ येऽसौलक्ष्म्येनयः ॥ तद्बुद्धिस्तंभनेतेपाक्षेलाणां बुद्धिनिवारणे ॥ आशुशुक्षणेवैः ॥ ५ ॥
 वरुचरोयमः ॥ प्रावमात्रकेष्वेतैकमात्रे ॥ अद्रिगोत्रगिरिभावाचलशैलशिलोच्चयादित्यमरः ॥ मात्रं क्त्वास्त्वैवधारणइतिच ॥ ६ ॥ आदित्याविष्णुशक्राद्याद्वादश ॥ स्वस्वभावाधुवाद्याऽष्टौ ॥ रुद्रा
 अजैकपादाद्याएकादश ॥ तुषिताः षट्त्रिंशत् ॥ मरुतः पूतात्ममग्न्युत्पाएकोनपंचाशत् ॥ विश्वेदेवाविष्कंभुमभुतयोदश ॥ दसौअग्निर्नोमुतो ॥ ७ ॥ ८ ॥ समर्थैरपिदेवैर्विष्णुनिवारणेस्वस्तिमन्प्रार्थिते
 हेतुनिर्धारयति ॥ आह्नातामिति ॥ आइतिस्मृतिच्योतकमव्ययम् ॥ स्मृतमनुवदति ॥ यदाः आइतितांतःपीडायांस्वेइतियावत् ॥ आस्तुस्यात्स्फोपपीडयोरित्यमरः ॥ ९ ॥ वाक्यमेवार्नादिशति ॥
 अविमुक्तामिति ॥ सत्तामित्यनेनभेषांसिचदुविघ्नानिभवंतिमहतामपीतिन्यायसूचनपूर्वकमतत्तांविघ्नानभविष्यतीतिध्वनितम् ॥ तत्कस्मात्तेषामीश्वरेणाघोनिनीपितत्वात् ॥ तमसाधुर्कर्मकारयतियमधो
 निनीपतीतिरुतेः ॥ अशर्नवसनं वासः काश्यपिषाममार्गतः ॥ क्विकटेनसमाकाशीसत्यंत्यत्पत्रेणैश्वरेत्यादिगुरुद्वाराणादिवचनदर्शनाच्च ॥ १० ॥ अंतरायोविघ्नः ॥ ११ ॥ काशीतोगतं त्यमितिकृत

कल्पवृक्षोऽगणेत्यस्यकुलिशंयस्यचायुधम् ॥ सिद्धचष्टकंहियद्वारिसिद्धयेप्रार्थयेद्विजम् ॥ ४ ॥ क्रियंतेव्याकुलाःशैलाअहोदावाग्निनाप्रिये ॥ तद्
 द्विस्तंभनेशक्तिःकगतासाऽऽशुशुक्षणेः ॥ ५ ॥ नियन्तासर्वभूतानांयोसौदण्डधरःप्रभुः ॥ सकिंदंडयितुं नालमेकं तं प्रावमात्रकम् ॥ ६ ॥ आदित्यावसवो
 रुद्रास्तुषिताःसमरूढाः ॥ विश्वेदेवास्तथादसौयेचान्येपिदिवौकसः ॥ ७ ॥ येषां दृक्पातमात्रेणपतंतिभुवनान्यपि ॥ तैर्किंसमर्थानोक्तितेनगबुद्धि
 निषेधने ॥ ८ ॥ आज्ञातंकारणंतच्चस्मृतंवाक्यंसुभाषितम् ॥ काशीमुद्दिश्ययद्रीतंसुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ९ ॥ अविमुक्तंनमोक्तव्यंसर्वथैवमुमुक्षुभिः ॥
 किंतुविघ्नाभविष्यंतिकाश्यानिवसतांसताम् ॥ १० ॥ उपस्थितोयंकल्याणिसौऽंतरायोमहानिह ॥ नशक्यतेऽन्यथाकर्तुंविश्वेशोविमुखोयतः ॥ ११ ॥
 काशीदिजाशीभिर्होयदासाकस्तांसुमुक्षुर्यदिवांसुमुक्षुः ॥ प्रासंकरस्थंसविसृज्यहृद्यंस्वकूर्परंलेडिविमूढचेताः ॥ १२ ॥

निश्चयः सन् यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तनदेवेतरोजनइतिन्यायेनअन्यान्जिगमिषुनारयन्काशींस्तौति ॥ काशीदिजाशीभिरेत्याद्येकोनविंशत्याह्लोकिः ॥ काशीदिजाशीभिरेत्यस्यायमर्थः ॥ अहोइत्याद्यर्थं
 स्वेवेवा ॥ यदियदाकाशीदिजाशीभिर्ब्राह्मणाशीर्वादेःप्राप्तालब्धातदाताम् ॥ यदित्यव्ययम् ॥ यत्तुमुमुक्षुःज्ञानतत्कार्यान्मोक्षमिच्छुःसन्मुमुक्षुस्तुमिच्छुर्भवतिसकोनकोप्यत्यंतमूढबुद्धिरित्यर्थः ॥
 यदा अकृत्यकारप्रक्षेपः ॥ नविद्यतेकंमुखंस्पर्शतथापत्यग्न्यानंदरहितइत्यर्थः ॥ अत्रदृष्टांतमाह ॥ केत्युपमायाम् ॥ उपमायां वितर्कंकेत्यमरः ॥ वाययाप्रासंकवलंकरस्यंहस्तस्यंहयंहदेहितंरुमि
 क्तमित्यर्थः ॥ विसृज्यत्यक्ता ॥ कूर्परं कफोणिम् ॥ स्यात्कफोणिस्तु कूर्परंरुत्यमरः ॥ लेडिमास्त्रादपतिविमूढचेतामूढबुद्धिस्तदित्यर्थः ॥ अत्रशायच्छब्दोर्व्वहितान्वयकल्पनासोदव्या ॥ यदा
 यदादिजाशीभिःकाशीप्राप्तालब्धातदातांसुमुक्षुरमुमुक्षुर्वांसंसारोद्विग्नोऽविरक्तोवापद्यस्यनेत्यादित्यनेदित्यमिच्छोक्तस्यकिंपायावचनंविपारिणमप्यनुगं ॥ सकोनकोपित्यर्थः ॥ सोऽकृतिवा ॥
 शेषं पूर्ववत् ॥ योऽविमुक्षुर्भुगतिपाठेअव्ययत्वंदिशब्दुपमानार्थःसमुच्चयाथोवाद्दृश्यः ॥ समुच्चयपक्षेपरायंयुऽप्यमानाःशब्दावतिमंतरेणापिबन्धयंग्रयंतीतिन्यायादुपमानार्थाददृश्यः ॥ यदा यत्

इवमुमुक्षुरितिच्छेदः ॥ तत्रयोविमूढचेताइवतांमुमुक्षुःसोऽमुमुक्षुःसंनारात्मोऽमनश्च्युतित्यर्थः ॥ शेवंतुत्यम् ॥ १२ ॥ अहोजनाइति ॥ अत्यायमर्थः ॥ अशेइतिवेदे ॥ कलिश्वन्नुर्वदत् ॥
किपुच्छायाम् ॥ एतांकार्शित्यजेयुः किमिदमर्थयेयुरितिपृच्छामित्यर्थः ॥ जुगुप्सनेवा ॥ एतांकार्शित्यजेयुःकिम् ॥ कार्शित्यजेयुरित्येदेतजुगुप्सितमित्यर्थः ॥ किपुच्छायाम्जुगुप्सितमित्यमरः ॥
त्यजेयुस्त्यक्तागच्छेयुः ॥ मुक्तानामेकोमुख्योराशिर्यस्यांसातयातांमुक्तैकैजुगुप्सांश ॥ ननुकार्शित्यक्तागतेपिपुनरागमनंनभविष्यतिनेत्याह ॥ शालूककंदइति ॥ शालूकशब्दंनत्रशालूकिनः
सौर्गंधिकादयोलक्ष्यंते ॥ तेषांकंदोदुलम् ॥ शालूकमेवांकंदःस्यादित्यमरः ॥ यद्वा शालूकंजलवृणावांतरंतस्यकंदोदुलमित्यर्थः ॥ सकिंप्रतिमजनंलभेतमाप्नुयात् ॥ तद्वत्तयात्यक्तागमेनेमाति
वारंकिमेषामुलमाप्तुमाप्यापितुमुलभानैवेत्यर्थः ॥ इदमत्रतात्पर्यम् ॥ अतिनिष्ठोपिशालूककंदःप्रतिमजनंनपामेतिर्तिकपुनर्वक्तव्यमेवात्राण्डेऽपिदुर्लभासापुऽप्यैकोपायभूतामातिशयित्यक्तागतेसति
नमाप्येत्यतो नत्यक्तव्येति ॥ १३ ॥ भवांतरेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ भवांतरायसंसारंतरायावजितआसमंताद्भजितोद्वीकृतःश्रीमद्देशार्पितःपुण्यराशिःपुण्यपुंजोऽयांतुगुप्यकर्तुंभिर्यस्यांसातयाताम् ॥
तस्यांक्रियमाणःपुण्यसंचयोजन्मांतरायनभवतीत्यर्थः ॥ वक्ष्यतिच ॥ ऊरःपुण्यपापानांबन्यावाराणसीपुरीति ॥ यद्वा भवांतरेभरुक्कुरेविश्वनायेइत्यर्थः ॥ अन्तराशब्दस्यस्वरूपवाचित्वं
रात्रौस्वमांतरेब्रह्मन्मयाहृष्टैराच्युतावित्यादिहरिवंशादौप्रसिद्धम् ॥ आर्जितःअर्पितःपुण्यपानाराशिर्यस्यांसातयाताम् ॥ अत्रचैर्जनैःपुण्यराशिरपिविश्वेश्वरेअर्प्यतेभुद्रफलाशयातदनुष्ठानंतत्प्रागश्च
दूरइतिभावः ॥ यद्वा भवांतंभवस्यांतम् ॥ अंतशब्दस्यस्वरूपाचित्वात् ॥ गतिददातीतिभवांतराअविद्यातत्परमर्जिताःपुण्यराशयःपुण्यपुंजाःपुण्यानांवाराशिर्येषांतिथामुक्तिनइतिवायस्यांसा

अहोजनाबालिशवत्किमेतांकार्शित्यजेयुःमुक्तैकराशिम् ॥ शालूककंदःप्रतिमजनंकिंलभेततद्वत्सुलभाकिमेषा ॥ १३ ॥

भवांतरार्जितपुण्यराशिकृच्छैर्महद्भिर्ब्रह्मवगम्यकाशीम् ॥ प्राप्यापि किंमूढधियोन्यतेवैयियासबोदुर्गतिमुधियासवः ॥ १४ ॥

ककाशिकाविश्वपदप्रकाशिकाककार्यमन्यत्परितोतिदुःखम् ॥ तत्पंडितोन्यत्रकुतःप्रयातिक्रियातिक्रूष्मांडफलंज्ञास्ये ॥ १५ ॥

तयोक्ताताम् ॥ अविद्याविनाशकत्वात्तेषामितिभावः ॥ यद्वा भवांतरेपुआर्जितानिसंपादितानिपुण्यानितेषांराशिराशिभूतांअनेकजनमांतरांजिनपुक्रुपैकदुग्धमित्यर्थः ॥ एवंभूतांकार्शित्वैमसिद्धः
शास्त्रविद्वज्जनमुखादवगम्यप्तात्वापश्चान्महद्भिःकृच्छैर्बर्मश्रमशीलिकतस्करजनितविधैर्दुःखैःप्राप्यापिमूढधियोलुप्तविवेकाः संतोदुर्गतिमुधियासबोदुःखंमाप्नुमिच्छेवोन्यत्रक्रियासवोगंतुमिच्छवः
स्युःअपितुनस्युरित्यर्थः ॥ कृच्छैर्महद्भिर्विनिमयकाशीमितिपाठेकृच्छैःकष्टसाध्यैर्महद्भिःपुण्यैर्विनिमयपरिवर्त्यमाप्यापीतिव्याख्येयम् ॥ १४ ॥ ककाशिकेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ काशिका
ककुत्र ॥ काशिकात्वमेवव्युत्पादयति ॥ विश्वपदप्रकाशिकेति ॥ विश्वस्यपंचस्थपदंस्थानमधिष्ठानमिति ॥ यद्वा विश्वस्यपदंप्राणंयस्यात्सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेनेतिविश्वपदंपरमात्मा ॥ पदव्यव
सितप्राणस्थानलक्षमांशिवस्तुमित्यमरः ॥ विश्वंचतत्पद्यतेज्ञायतइतिपदंचेतिवाविश्वपदम् ॥ सर्वगत्यथाज्ञानार्थाइतिन्यायात् ॥ सर्वथापिविश्वपदंपरंब्रह्मतस्यप्रकाशिकाभिर्व्यंजिकस्फोरिकेतिया
वत् ॥ ककार्यक्रियतइतिकार्यव्यापारमात्रम् ॥ कथंभूतम् ॥ अन्यत्काशीस्थित्यनुकूलातिरिक्तम् ॥ पुनःकीदृशम् ॥ परितोतिदुःखं परितइहलोकेपरलोकेच ॥ यद्वा परितःसर्वदासाधनकालेफ
लकालेचातिदुःखंयस्मिस्तत्तथा ॥ अतितुच्छमितिक्वचित्पाठः ॥ एतादृशकार्यककुत्र ॥ तत्तस्माद्यःपंडितोभवतिसोन्यत्रकुतःप्रयातिकथंगच्छतिनगच्छत्येवेत्यर्थः ॥ विदुषोऽविमुक्तविहाय
न्यत्रगत्यसंभावनायांदृष्टांतमाह ॥ क्रियातिक्रूष्मांडफलंज्ञास्येइति ॥ कूष्मांडःकर्कारुलताविशेषः ॥ कूष्मांडकस्तुकर्कारित्यमरः ॥ तस्यफलंकूष्मांडफलंअन्यस्यच्छागस्यमुखेक्रियाति

तिप्रविशतीतिनयात्येवेत्यर्थः ॥ किमातीतिपाठेसर्वायः ॥ यथाकृष्णान्धकलस्याजमुखेप्रवेशोनर्तभवितयाविदुषःकाशीविहायगमनमपीतिभावः ॥ यदा ननुमातापित्रकशीत्यक्ताकैश्चिद्वक्ष्यतेतत्राह ॥ किमातीति ॥ अजावदल्पभाग्यस्यमुखेकिंप्रविशति ॥ शेषसमानम् ॥ १५ ॥ काशीमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हाहविषादे ॥ हाविषादश्रुगतिचित्त्वयमरः ॥ नरोमर्त्यः काशीकिंविस्त्रजेदित्यर्थः ॥ ननुतीर्थपर्यटनादिपुण्योपचयार्थगच्छेदित्याशंक्यकाशीविशिनष्टि ॥ प्रकाशीकृतपुण्यराशिमिति ॥ प्रकाशीकृतःप्रकटीकृतःपुण्यानाराशिःपुंजोयस्यामर्थाद्विषयेणशास्त्रेणवेतिसातयाताम् ॥ अन्यतीर्थादीनांशुद्रपुण्यहेतुत्वात्काश्याश्चक्षणेक्षणेपुण्यराशेर्निमित्तत्वात् ॥ तथाचवक्ष्यति ॥ प्रयागेमाचमास्तेतुसम्पत्स्नातस्ययत्कलम् ॥ तत्कलंक्रोडिगुणितंबाराणस्यांक्षणेक्षणेहत्यादीनि ॥ नतदर्थकाशीविहायान्यत्रगमनमितिभावः ॥ ननुसमुच्चयेकोविरोधइतिन्यायेनतीर्थपर्यटनादिपुण्यानिर्तंसाप्यनुरायास्यतीत्याशंक्यनरंविशिनष्टि ॥ शीघ्रनाशीति ॥ शीघ्रनाशोस्यास्तीतिशीघ्रनाशी ॥ मरणस्यातिनियतत्वात्तथानकार्यमितिभावः ॥ शीघ्रनाशीमितिपाठेकाश्याविशेषणम् ॥ शीघ्रसंसारंषष्ठलस्वभावत्वाभावाद्यतीविशीघ्रनाशीतामित्यर्थः ॥ अहानांकाशीविहायगंतुमयोगेपिअन्यत्रगमनेकारणमपीत्याह ॥ नूनमिति ॥ नूनंनिश्चितंर्यंतक्यंतइतिवा ॥ नूनंतर्क्यंनिश्चयइत्यमरः ॥ तदीयंतस्यकाशीविहायगंतुरिदंतदीयंतस्तंबंधयत्सुकृतंतत्स्वनूनंमुष्टुयथाभवतिअनुपश्चात् ॥ पश्चात्साहस्ययोरन्वित्यमरः ॥ ऊर्नूनंनक्षीणमित्येवंमदीयंचेतोतःकरणंविबुधोतिविचारयतितर्क्यतीत्यर्थः ॥ एतदुक्तंभवति ॥ पूर्वंकाशीप्रापकमुकृतेनकाशीप्राप्तेर्दानंमुकृतेपूर्णेमुकृतस्यक्षीणत्वात्काशीविस्त्रजतीति ॥ सुनूनमितिपाठेवा ॥ तत्रापिमुष्टु नुपृच्छायाम् ऊर्नक्षीणमिति ॥ नुपृच्छायांविक्लपेचेत्यमरः ॥

काशीप्रकाशीकृतपुण्यराशिंहाशीघ्रनाशीविस्त्रजेन्नरःकिम् ॥ नूनंस्वनूनंमुकृतंतदीयंमदीयमेवंविबुधोतिचेतः ॥ १६ ॥
नरोनरोगीयदिहाविहायसहायभूतांसकलस्यजंतोः ॥ काशीमनाशीमुकृतेकराशिमन्यत्रयातुंयततानचान्यः ॥ १७ ॥

सुनूनमितिपाठेस्पष्टपर्ययः ॥ १६ ॥ नरोनरोगीति ॥ अस्यायमर्थः ॥ अन्यत्रयातुंगुम् ॥ काशीतइत्यर्थात् ॥ यततांयत्नंज्वंतांजनानांमध्येयदिददा हेतिहर्षं यद्यदाहजगतीतिवा ॥ काशीमविहाययोन्नाशीर्भवति नविद्यतेआशिषःकामायस्यसतथा ॥ इन्द्रियचांचल्यपरित्यज्यमोक्षैकपरोभवतीत्यर्थः ॥ सनरोनरोगीसंसाराख्यरोगवाभभवतीत्यर्थः ॥ नचान्यः काशीविहायान्यत्रयातुंयतनवान्यःसनरोरोगीनचकिंतुरोग्येव ॥ किन्तुत्वंवाराणसीविहाययोन्यत्रगतःसगेगीभवतीतिभावः ॥ काशीविशिनष्टि ॥ सहायभूतांसकलस्यजंतोरिति ॥ जरायुजांजजस्वेदजोद्भिजलक्षणस्यप्राणिमात्रस्यधर्मायकाममोक्षेसुसाहाय्यकर्त्रीमित्यर्थः ॥ ननुकथमस्यापतादशंसामध्वंतत्राह ॥ मुकृतेकराशिमिति ॥ मुकृतंचअःवासुदेवारुगोमोक्षश्च ॥ अकारोवासुदेवःस्यादितिकोशात् ॥ मुकृतौपुण्यकैवल्येतयोरेकोमुख्योराशिःपुंजोयस्यांसातयातद्राशिःरूपावाताम् ॥ प्राकृतंव्याख्यानंस्पष्टम् ॥ यदा यदिइत्यनंतरोकारोनिपेधेयततामित्यनेनसंबध्यते ॥ तथाचायमर्थः ॥ यःकाशीविहायविहातुंअयततानयतते ॥ काशीस्थित्यनुकूलमेवचेष्टतइत्यर्थः ॥ सनगेनरोगीभवति ॥ अन्पदंपूर्ववत् ॥ किंत्वन्मिन्पक्षेव्यवहितयोजनालकारव्यत्ययकल्पनाचसोढव्या ॥ यदा यद्यदाहसंसारे ॥ यदा यद्यदा हइतिपादपूर्णे ॥ नरोनरोगीप्राणातिकरोगवाभभवतितदाहइषत्कदाचित्काशीविहायकाशीस्थित्यनुकूलयोगक्षेमायअन्यत्रयातुंयततांयतनंकेतु ॥ हाइतिरेवेवा ॥ नचान्यःप्राणातिकरोगीत्ययः ॥ कथंभूतांकाशीम् ॥ अनाशीःमुकृतेकराशिनिष्कामपुण्यैकपुंजाभित्यर्थः ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ १७ ॥

वित्रस्तपापामिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ मुक्ताजीवन्मुक्ताः विमुक्तांकाशीनपरित्यजन्तीत्यन्वयः ॥ कायवाङ्मनोभिर्यावर्ज्ज्वलितपरिरेथः ॥ तत्रहेतुगर्भाणिविशेषणान्याह ॥ वित्रस्तापिवि
स्तापापापपहेतुत्वादविद्या ॥ यद्वा वित्रस्तानिपापानिकायवाङ्मनोजन्यानिदशविधानिययासातयाताम् ॥ त्रिदशैर्ब्रह्मादिभिर्दुरापापमप्राप्याम् ॥ गंगैवसब्रह्मतदेशोपोजलानियस्यासातयाताम् ॥
योसीनिरंजनोदेवश्चैवस्वरूपीजनार्दनः ॥ स एवद्रवरूपेणगंगांभोजनं त्रसंशयइतिवचनात् ॥ गंगायाः सत्यआसमंतात्तुआपोयस्यामितिवा ॥ भवः संसारः स एवपाशोबंधनरज्जुस्तस्यशापांशस्त्रींश्छेदनी
मित्यर्थः ॥ भवपाशाशापामितिपाठेभवपाशस्यपाशांप्रतिबंधिकांशिकामित्यर्थः ॥ सर्वत्रहेतुमाह ॥ शिवाविमुक्तामहादेवेनपार्वतीपरमेश्वराभ्यांवाअत्यक्तामित्यर्थः ॥ तथाचहरिवंशेउमांप्रति
ईश्वरवचनम् ॥ नाहंवेमविमोक्ष्यामिअविमुक्तंहिमेगृहमित्यादि ॥ अमृतस्यकैवल्यमुक्ताफलस्यएकांशुख्यांशुक्तिम् ॥ मुक्तास्फोटःस्त्रियांशुक्तिरित्यमरः ॥ विमुक्तांब्रह्मांडासंबद्धांकैवल्यरूपांवा ॥
विमुक्तश्चविमुच्यतइतिश्रुतेः ॥ मुक्ताविमुक्ताइतिपाठेमुक्ताअविमुक्ताश्चनपरित्यज्यंतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ हंहोकिमंहोनिचिताः अस्यायमर्थः ॥ हंहोभोजनाः पूयमंहोनिचिताः अहोभिरर्घानिचिताव्याप्ताः किअपितुव्या
प्ताएव ॥ अंहोदुःस्वप्यसनेष्वधमित्यमरः ॥ अतएवप्रलब्धावंचिताः मुकुतेनविद्याप्रावेतिशेषः ॥ किमित्याकांक्षायामाह ॥ बंधीयसामहीयसा ॥ महीयसेतिवापाठः ॥ आयासभरेणदूरदेशग

वित्रस्तपापात्रिदशैर्दुरापांगंगासदापांभवपाशशापाम् ॥ शिवाविमुक्ताममृतैकशुक्तिमुक्ताविमुक्तानपरित्यजन्ति ॥ १८ ॥ हंहोकिमंहोनिचिताः प्रलब्धा
बंधीयसायासभरेणकाशीम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्यांप्राप्यापिहिक्ताक्वचंगंतुमुद्यताः ॥ १९ ॥ अहोजनानांजडताविहायकार्शायदन्यत्रनयंतिचेतः ॥
परिस्फुरद्गंगजलाभिरामांकामारिशूलाग्रधृतांलयेपि ॥ २० ॥ ररेभवेशोकजलैकपूर्णपापेस्मलोकाः पतिताब्धिमध्ये ॥ विद्राणनिद्राणविरोधिपापांकाशीं
परित्यज्यतरिकिमर्थम् ॥ २१ ॥ नसत्पथेनापि नयोगयुक्त्यादानैर्नवानैवतपोभिरुग्रैः ॥ काशीद्विजाशीर्भिरहोसुलभ्यार्किंवाप्रसादेनचविश्वभर्तुः ॥ २२ ॥

मदुर्गांश्चशौलिककतस्करादिजनितश्रमस्यत्वेदस्यभरेणपूरेणकाशींप्राप्यापि ॥ अस्याः प्राप्तेः संभावनैवनास्तितयापेकेनचिद्वाभ्योदयेननान्तिमहताश्रमेणप्राप्यापीत्यपिशब्दार्थः ॥ कचकुत्रचिदं
तुमुद्युक्तायतः ॥ कथंभूतांकाशीम् ॥ प्रभूतपुण्यद्रविणैकपण्यामिति ॥ प्रभूतानिबहूनिपुण्यानिर्तैरेकैः केवलैः पण्यांक्रियांप्राप्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ अहोइति ॥ जडताअज्ञता ॥
लयेपिरिणतिसमयेपित्यापिशब्दार्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २० ॥ ररेइति ॥ अस्यायमर्थः ॥ स्मेतिविस्मये ॥ ररेइतिसाक्षिपसंबोधने ॥ ररेजनाः काशींपरित्यज्यकिमर्थंभवेसं
सारलोकाआलोचनकर्तारोपिपूयंपतिताइत्याक्रोशतीत्यर्थः ॥ कथंभूतेभवे ॥ अन्धिमध्येसमुद्रमध्यवत्दुस्तरैत्यर्थः ॥ पतिताब्धिमध्यइत्यत्रसंविर्गार्थः ॥ पतयेतिपाठस्तुस्पष्टार्थः ॥ शोकजलेनएके
नमुख्येनकेवलेनवापूर्णव्याप्ते ॥ पापेपापरूपेपापहेतुत्वाद्वापापे ॥ विद्राणानिविद्रावितानिनिर्वाणविरोधीनिपापानिययासातयाताम् ॥ पुनः कथंभूताम् ॥ तर्निवम् ॥ भवार्णवोत्तारणनैस्वरूपा
मित्यर्थः ॥ स्त्रियांनौस्तरणिस्तरिरित्यमरः ॥ २१ ॥ नसत्पथेनेति ॥ अस्यायमर्थः ॥ सत्पथादिनाकाशीनसुलभ्यार्किंकंतुद्विजाशीर्भिर्योविश्वेश्वरस्यानुग्रहस्तेनैवेति ॥ एवार्थेवाशब्दः ॥
स्वतंत्रताबोभयोः ॥ अतोविश्वेश्वरस्यानुग्रहाभावादन्यत्रप्राप्तीतिभावः ॥ सत्पथेनसदाचारेणवेदोक्तकर्मानुष्ठानेनेतियावत् ॥ योगयुक्त्यायोगोऽष्टांगादिस्तस्ययुक्तिर्दुर्जनतेनयोगाभ्यासेनेत्यर्थः

स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ ननुपुरुषार्थचतुष्टयस्यान्यत्रापि विद्यमानत्वात्किमिति काशीनत्याज्येत्याग्रहस्तत्राह ॥ धर्मस्तिवति ॥ अस्यायमर्थः ॥ तुशब्दार्शकाव्यावृत्त्यर्थः ॥ अन्यत्रसंपत्तिभैरर्थं समूहैर्धर्मोद्धतेमाप्यते ॥ तथान्यत्रबहुदानभोगकैर्बहुदानानांभोगकैर्भोगैर्विस्तारैर्धर्मैः कृत्वाकर्मैः सहयोऽर्धउद्धतेतथान्यत्रयोमोक्षउद्धतेतत्सर्वमर्षादिकंसचमोक्षप्राप्तौ सायुज्याख्याइत्यर्थः ॥ अत्रकाश्यायथातथान्यत्रनचेतियोजना ॥ २३ ॥ काश्यायथाधर्मादिकंतथान्यत्रनेत्यत्रहेतुमाह ॥ क्षेत्रंपवित्रमिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हियस्मात्पयाऽविमुक्तंक्षेत्रंपवित्रंपवित्रं पयविद्यातत्कार्या न्मोचयतीति तथातथानान्यत् ॥ अन्यत्रक्षेत्रांतरं तथानेत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तं यद्यस्माच्छ्रुतिभिर्वैदेव प्रयुक्तं तर्कक्षेत्रेऽप्यविमुक्तमधिकं प्रतिपादितमित्यर्थः ॥ श्रुतिभिः प्रयुक्तमित्यन्यस्य व्यावृत्तिमाह ॥ न च धर्मशास्त्रैरिति ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ शरण्यं शरणापहितम् ॥ सदायावर्जिवम् ॥ २४ ॥ श्रुतिप्रयुक्तत्वमेवाह ॥ सहोवाचेति सार्धद्वाभ्याम् ॥ तत्रप्रथमेन सार्धेनाविमुक्तस्य स्वरूपमुच्यते द्वितीयेन क्षेत्रांतरेभ्यश्चाधिक्यमिति विभागः ॥ सहोवाचेत्यस्यायमर्थः ॥ सप्तसिद्धोज्वालज्वालालया अपत्यं जाबालिः आरुणेह आरुण इति शब्दसंबोध्य उवाचेत्यन्यः ॥ किमुवाच तदाह ॥ असिरिडामतेति ॥ इहानाडीति शेषः ॥ असिर्नाम नदीवरुणापिनयेव तदंतस्तयोर्मध्य इत्यर्थः ॥ अविमुक्तं काशी ॥ स्वार्थकः ॥ सोऽविमुक्तः कस्मिन्मतिष्ठति इति वरणायां बानाभ्यां च मध्ये प्रतिष्ठित इति श्रुतेः ॥ २५ ॥

धर्मस्तु संपत्तिभैः किलोद्धतेऽप्यर्थो हि कामैर्बहुदानभोगकैः ॥ अन्यत्र सर्वसचमोक्ष एकः काश्यां चान्यत्र तथा यथात्र ॥ २३ ॥ क्षेत्रंपवित्रं हियथाऽविमुक्तं नान्यत्तथा यच्छ्रुतिभिः प्रयुक्तम् ॥ न धर्मशास्त्रैर्न च तैः पुराणेस्तस्माच्छरण्यं हि सदाऽविमुक्तम् ॥ २४ ॥ सहोवाचेति जाबालिरारुणे सिरिडामता ॥ वरणापि गलानाडी तदंतस्त्वाविमुक्तकम् ॥ २५ ॥ सासुषुम्णा परानाडी त्रयं वाराणसी त्वसौ ॥ तदत्रोत्क्रमणे सर्वजंतूनां हि श्रुतौ हरः ॥ २६ ॥ तारकं ब्रह्म व्याचष्टे तेन ब्रह्म भवंति हि ॥ एवं श्लोको भवत्येष आहुर्वेदेवादिनः ॥ २७ ॥ भगवानंतकालेऽत्र तारकस्योपदेशतः ॥ अविमुक्ते स्थिताञ्जन्तून्मोचयेन्नात्र संशयः ॥ २८ ॥

किंतदविमुक्तं तत्राह ॥ सासुषुम्णेति ॥ अविमुक्तस्यैव सुषुम्णाशब्देनोच्यमानस्य सेति क्वालिङ्गेन परामर्शः ॥ ननु कवैरणाक्षचनाशीति सर्वा निद्रियकृतान् दोषान् वारयति तेन वरणा भवति सर्वा निद्रियकृतान् पापान् नाशयति तेन नाशो भवतीत्यायवर्णश्रुतौ नाशीति श्रूयते अत्र त्वास्ति रतः श्रुतिबरोधात् पुराणस्यापामाग्न्यमिति चेन्न ॥ अस्त्वतिसर्वाणि पापानि भयति नाशयतीत्यर्थक्योपपत्तेः ॥ नाम विकल्पोऽह ॥ एतत्रयमसौ वाराणसी त्रयं गुल्यानिर्दिश्यते ॥ शरणे त्वियम् पुरीति च स्थलत्रये पाठांतरेऽयमर्थः ॥ शीर्यते नश्यतीति शरणं शरीरं तस्मिन् शरणे शरीरेऽध्यात्मेऽसिरिडेत्यादि पूर्ववत् ॥ अधिदैवतपुनरियं पुरी वाराणसीति विशेषः ॥ अर्थभावः ॥ अध्यात्मे तावदिडापि गलान्मुष्णेत्येतत्रयमविमुक्तं वाराणसी ॥ आधिदैवेऽसि वरणाविमुक्तमित्येतत्रयं वाराणसी अविमुक्तमिति ॥ श्रुतौ दक्षिणे कर्णे ॥ मुमुक्षोर्दक्षिणे कर्णे इति श्रुतेः ॥ २६ ॥ काशीस्थानि भूतमात्राण्यंतकाले भगवान्मोचयतीत्यत्र ब्रह्मविदांसं प्रतिमाह ॥ एकं श्लोक इति ॥ एवमुक्तार्थं प्रतिपादक एष वक्ष्यमाणः श्लोकः पर्यभवतीति वेदेवादिनो वेदने वेदः स्वम काशीश्च दात्मा तद्वादिनः परमार्थनिरूपका आहुरुक्तवंत इत्यर्थः ॥ २७ ॥ श्लोकं दर्शयति ॥ भगवानिति ॥ भगवान् श्रीरुद्रस्तारकस्य मणस्य श्रीराम षडक्षरमंत्रराजस्य वा ॥ तथा चायवर्णश्रुतौ श्रीरामवाक्यं विश्वेश्वरमिति ॥ अथ सहोवाच श्रीरामः क्षेत्रेऽत्र तदेवेशयत्र कुत्रापि बामृताः कृमिकीटादयोऽप्याशुमुक्ताः संतु न चान्यथा अविमुक्ते तव क्षेत्रे सर्वे

स्कां. ५. ५.

॥ २६ ॥

पांमुक्तिसद्वये अहंसनिहितस्त्वपापाणप्रतिमादिषु क्षेत्रस्मिन्योर्चयेद्भक्त्यामंत्रेणानेनमांशिव ॥ ब्रह्महत्यादिपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः ॥ त्वचोवा ब्रह्मणोवापियेलभंतेषडक्षरम् ॥ जीवंतोमंत्रसिद्धाः
स्युर्मुक्तामाप्नुवन्ति ॥ मुमुक्षोर्दक्षिणेकर्णेयस्यकस्यापिवास्वयम् ॥ उपदेक्ष्यसिमन्त्रंमुक्तोभविताशिवेति ॥ २८ ॥ गतिराश्रयः ॥ २९ ॥ अन्यांशुद्राम् ॥ गवेषयेदन्वेषयेत्पार्थयेदित्यर्थः ॥ ३० ॥
इत्यमितिव्यासोक्तिः ॥ पुराणाच्चपुरातनाद्देदादितिवा ॥ ३१ ॥ श्रीकालराजंश्रीकालभैरवम् ॥ आपृच्छनायान्यत्रगंतुमाज्ञायाचनाय ॥ काशीश्वरात्पार्थ्येतिचेत्तत्राह ॥ यतस्त्वमेवकाशीपुर्याः
प्रभुरीश्वरइति ॥ तथाचर्पचक्रोशयात्रामाहात्म्येपार्वर्तप्रतिविश्वेश्वरवचनम् ॥ अस्मिन्क्षेत्रेक्षणकाश्यांस्वातंत्र्यंनहिमेसदा ॥ श्रीकालभैरवःकाश्यांसएवप्रभुरुच्यते ॥ ब्रह्मैवैतच्च ॥ मयापिसततयत्रकाल
राजाद्विभ्यता ॥ स्वीयतेसावचानेनकाश्यामानंदभोगिनेति ॥ ३२ ॥ काशीत्यागखेदाद्विलपति ॥ हाकालराजेति ॥ हाकटे ॥ हेकालराज प्रतिभूतम् भूताचतुर्दशी भूताभूतां प्रतिमति

नाविमुक्तसमक्षेत्रंनाविमुक्तसमागतिः ॥ नाविमुक्तसमलिंगं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ २९ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य योन्यत्र कु रूतेरतिम् ॥ मुक्तिं करतलान्मुक्ता
सोन्यांसिद्विगवेषयेत् ॥ ३० ॥ इत्थं सुनिश्चित्य मुनिर्महात्मा क्षेत्रप्रभावं श्रुतिः पुराणात् ॥ श्रीविश्वनाथेन समं नलिंगं पुरीनकाशीसदृशी त्रिकोट्याम् ॥ ३१ ॥
श्रीकालराजं च ततः प्रणम्य विज्ञापयामास मुनीश्वर्यः ॥ आपृच्छनायाहमिहागतोस्मि श्रीकाशिपुर्यास्तु यतः प्रभुस्त्वम् ॥ ३२ ॥ हाकालराज प्रति
भूतमत्र प्रत्यष्टमि प्रत्यवनी सुतार्कम् ॥ नाराधये मूलफलप्रसूनैः किं मय्यनागस्य पराधहृत्स्याः ॥ ३३ ॥ हाकालभैरव भवान भितो भयार्तान्माभेष्टचे
ति भणनैः स्वकरं प्रसार्य ॥ मूर्तिविधाय विकटांकटुपापभोक्त्री वाराणसीस्थितजनान्परिपाति किं ॥ ३४ ॥ हेयक्षराजरजनीकरचारुमूर्ते श्रीपूर्णभद्रसुतनाय
कदंडपाणे ॥ त्वं वै तपो जनि तदुःखमवेषि सर्वं किं मां बहिर्नयसि काशिनिवासिरक्षिन् ॥ ३५ ॥ त्वमन्नदस्त्वं किल जीवदाता त्वं ज्ञानदस्त्वं किल मोक्षदापि ॥
त्वमंत्यभूषांकु रुषे जनानां जटाकलापैरुगेंद्रहारेः ॥ ३६ ॥ गणौ त्वदीयौ किल संभ्रमोद्भवावस्थवृत्तांति विचारकोविदौ ॥ संभ्रांतिमुत्पाद्य परामसाधून्क्षे
त्रात्क्षणंदूरयतस्त्वमुष्मात् ॥ ३७ ॥ शृणु प्रभो दुर्दि विनायक त्वं वाचं मदीयां तुरदाम्यनाथवत् ॥ त्वत्स्थाः समस्ताः किल विप्रपूगाः किमत्र दुर्वृ
त्तवदास्थितोहम् ॥ ३८ ॥

भूतं प्रति चतुर्दशीत्यर्थः ॥ प्रत्यष्टमि अष्टमीमंष्टमीप्रतिप्रत्यष्टमि ॥ प्रत्यवनी सुतार्कम् अवनी सुतोमंगलोऽर्कः सूर्यः ॥ ताभ्यां तयोर्बासरेलक्ष्येते ॥ अवनी सुतार्कौ अवनी सुतार्कौ प्रतिप्रत्यवनी सुतार्कम्
प्रतिमंगलवासरं प्रतिरविवासरमित्यर्थः ॥ मूलफलपुष्पैः किमहं नाराधये आराधनं किं न कृतवानस्मि अपि तु कृतवानिव ॥ अतोऽनागसि अपराधशून्ये मयि अपराधहृत् अपराधे हृदयस्य सतयात्थाभूतः
किं स्यादभवेः ॥ काकाक्षिन्यायेन किं शब्दस्योभयत्राप्यन्वयः ॥ केन दोषेण काशीतो मां निष्कासयसीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ भणनैः शब्दैः ॥ विकटां भयंकराम् ॥ कटुपापभोक्त्रीति व्रपापनाशिनीम् ॥
विकटोत्कटपापभोक्त्रीमिति कचित्पाठः ॥ नपरिपाति किं अपि तु परिपात्येवेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ एवं श्रीकालभैरवाप्रतो विलप्य श्रीदंडपाणे रप्रतो विलपति ॥ हेयसेति ॥ नायक हे श्रेष्ठ ॥ ३५ ॥ अन्न
दश्चतुर्विधाजदः ॥ अतएव जीवदाता ॥ अंत्यभूषां मर्त्यदेहत्यागावसरभूषाम् ॥ ३६ ॥ संभ्रांति संभो इदं देवं वा ॥ अमुष्मात्क्षेत्रादित्यन्वयः ॥ दूरयतो मनुष्यानि तिकचित्पाठः ॥ ३७ ॥ श्रीगणे

का. सं. ४. ५.

स. अ. ५.

॥ २६ ॥

शंभार्ययति ॥ शृण्वति ॥ शृणुष्वभोइतिपाठांतरेआत्मनपदमापम् ॥ रटामिमलपामि ॥ विद्वत्स्वन्दुरीक्रियतेकिमयाशक्यमित्यतमाह ॥ त्वस्व्याइति ॥ त्वयितिर्हतीतिस्वस्वास्वत्प्रेयोस्त्वदधीना
इत्यर्थः ॥ समस्ताःसमग्राः ॥ त्वच्छासनस्याइतिकचित्पाठः ॥ विघ्नपूगा विघ्नसमुदाः ॥ अतस्तैःकिमर्थमांवाहिर्निष्कासयसीत्यभिप्रायः ॥ ननुदुर्बुत्तस्यविघ्नसमूहैर्मयाअन्येनवाक्रियमाणानिष्कासनं
युक्तमेवेत्यतमाह ॥ किमत्रेति ॥ दुर्बुत्तवत्किमत्राविमुक्तेऽहमास्थितःस्थितोस्मिअपिनूनैवेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ मोदादिपंचविनायकौश्चितामण्यादींश्चप्रार्थयति ॥ शृण्वंस्वमीइति ॥ अमीमोद
प्रमोदामोदुमोदोदुर्मोदाः ॥ चिंतामण्यादयएववापंच ॥ आशागजइत्याख्याययांस्तावाशागजाख्यौ ॥ तौप्रसिद्धौ ॥ आशामजाघोरविनायकावितिपाठेगजश्चघोरश्चगजाघोरो ॥ देवताद्वेचेति
दीर्घः ॥ तौचतौविनायकौचतयातावित्यर्थः ॥ किंत्वस्मिन्पक्षेचिंतामणिरितिकपर्दिनोविशेषणम् ॥ भक्तानांचिंतामणिरिवचिंतामणिःसर्वार्थपूरकइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ श्रोतव्यमाह ॥ परापवादइति ॥
एषकाशीत्यागलक्षणःपाकःकलंकःकृमात्पापाज्जातइत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननुनिषिद्धाचरणभावोपिर्विहाताकरणप्रत्ययायात्काशीत्यागइत्यतमाह ॥ गंगेति ॥ सदाप्रत्यहंसर्वदावाध्यानादिनापरि
सेविता ॥ त्ववगाहितेतिकचित्पाठः ॥ विशेषेणपापिनोमरकेषुपाचयतिविशेषेणपाकःपचनंवास्मादितिविपाकोऽप्राचर्मः ॥ ४१ ॥ विशालाक्ष्याद्यादेवताःप्रार्थयति ॥ मातरिति ॥ हेज्येष्ठेशिज्ये

शृण्वंस्वमीपंच विनायकाश्चिंतामणिश्चापिकपर्दिनामा ॥ आशागजाख्यौचविनायकौतौशृणोत्वसौसिद्धिविनायकश्च ॥ ३९ ॥ परापवादोनमया
किलोक्तःपरापकारोपिमयाकृतोन ॥ परस्वबुद्धिःपरदारबुद्धिःकृतामयानात्रकएषपाकः ॥ ४० ॥ गंगात्रिकालंपरिसेवितामयाश्रीविश्वनाथोपिसदाविलो
कितः ॥ यात्राःकृतास्ताःप्रतिपर्वसर्वतःकोयंविपाकोममविप्रहेतुः ॥ ४१ ॥ मातर्विशालाक्षिभवानिमंगलेज्येष्ठेशिसौभाग्यविधानसुंदरि ॥ विश्वेविधे
विश्वभुजेनमोस्तुतेश्रीचित्रघंटेविकटेचदुर्गिके ॥ ४२ ॥ साक्षिण्यएताःकिलकाशिदेवताःशृण्वंतुनस्वार्थमहंजाम्यतः ॥ अभ्यर्थितोदेवगणैःकरो
मिर्किंपरोपकारायनकिंविधीयते ॥ ४३ ॥ दधीचिरस्थीनिनकिंपुराददौजगत्रयकिंददेऽर्थिनेबलिः ॥ दत्तःस्मर्किंनोमधुकैटभौशिरोबभूवताक्ष्योपिच
विष्णुवाहनम् ॥ ४४ ॥ आपृच्छचसर्वान्समुनीन्मुनींश्चरःसबालबृद्धानपितत्रवासिनः ॥ तृणानिवृक्षांश्चलताःसमस्ताःपुरीपरिक्रम्यचनिर्ययौच ॥ ४५ ॥

ह्याचातौईशीचेतिज्येष्ठेशि ज्येष्ठयासहईशीतिवा ॥ तत्रज्येष्ठ्यागौरी ॥ अलक्ष्मीरितिकेचित् ॥ ईशीईशानातस्याः संबोधनेहेज्येष्ठेशिहेज्येष्ठेईईशइत्यर्थः ॥ ज्येष्ठेशिइतिपाठेऽकारप्रक्षेपः ॥
अस्यानद्याअधिष्ठात्री देवताऽस्मीतस्याःसंबोधनेहेअसीति ॥ ज्येष्ठेचेतिपाठेप्यकारप्रक्षेपः ॥ तदात्रसौभाग्ययोर्विधानेसंपादनेसुंदरियोग्येदक्षेइतिज्येष्ठ्यायाविशेषणम् ॥ चकारादन्यासांकाशीस्य
देवतानां संग्रहः ॥ ४२ ॥ कित्त्वमार्थ्यतदाह ॥ नस्वार्थमिति ॥ अतोऽविमुक्तात् ॥ ननुस्वप्रयोजनंचेन्नास्निकमितितर्हिगच्छसितत्राह ॥ अभ्यर्थितइति ॥ नन्वभ्यर्थितेनापिंकाशीत्या
ज्यातत्राह ॥ परोपकारयेति ॥ ४३ ॥ परोपकारार्थमकर्तव्यमपिक्रियतइत्यत्रदृष्टान्तमाह ॥ दधीचिर्गिति ॥ यद्वा काशीतोत्रजनेहेतुद्वयंअभ्यर्थनापरोपकारश्च तत्रोभयत्राकरणीयस्यापिकरणे
दृष्टान्तमाह ॥ दधीचिरिति ॥ उक्तंच ॥ त्वचंकर्णःशिबिर्मांसंजीवंजीमूतवाहनः ॥ दर्दादधीचिरस्थीनिर्किंदेयंमहात्मनामिति ॥ अर्थिनेविष्णवेदत्तःस्मृत्यत्राप्यस्यान्वयः ॥ शेषपादेसइतिकचित्पाठः
सचित्यः ॥ सताक्ष्यइतिवासंबंधः ॥ तत्राग्योदृष्टान्तःप्रार्थनोपकारयोः ॥ अवशिष्टत्रयंतुमार्थनामात्रेइतिभेदः ॥ ४४ ॥ उपसंहरति ॥ आपृच्छचेति ॥ व्याप्तोक्तिरियम् ॥ पुरीपरिक्रम्यचक्षेत्रं

प्रदक्षिणीकृत्य ॥ तथाचवक्ष्यतिकालराजाव्यायेऽत्र ॥ अतः प्रदक्षिणीकृत्यपूजनीयापुरीत्वयामात ॥ वामनपुराणेप्रह्लादतीर्थयात्रायाम् ॥ प्रदक्षिणीकृत्यपुरीपूजयाविमुक्तकेशवी ॥ लोलंदिवाकरं
दृष्ट्वाततोमधुपुरीययाविति ॥ चक्रारादंतर्गहयात्राविषयेत्यर्थः ॥ अंतिमश्चकारः समुच्चयार्थाहचेतिसमुच्चिनोति ॥ निर्ययौबहिरितिकचित्पाठः ॥ ४५ ॥ यदाहत्त्रिंशतिश्लोकद्वयेन ॥
प्रोषितस्येति ॥ चंद्रमौलिकचंद्रशेखरमवलोक्ययास्यतोगच्छतइहसंसारेकस्यजनस्यासिद्धिर्यमर्थमुद्दिश्यगच्छतितस्यार्थस्यसिद्धिरपरिस्फुरेन्नोल्लसेन्नभवेदपितुस्फुरेदेवेत्यन्वयः ॥ पुरःस्फुरेदिति
कचित्पाठः ॥ कथंभूतस्य ॥ परितोलक्षणैःसर्वप्रकारैल्लक्षणैःसलक्षणैःशकुनादिलक्षणैर्वाप्रोषितस्यप्रदग्धस्यरीहितस्येतियावत् ॥ प्रपूर्वस्यउपदाहइत्यस्यरूपम् ॥ प्रोषितस्येतिकचित्पाठः ॥
पुनःकथंभूतस्य ॥ नीचवर्त्मनिअसन्मार्गेपरिवर्तितुंशीलंयस्यसतथातस्यापीत्यर्थः ॥ वाशब्दश्चायेंसमुच्चयवाची ॥ ४६ ॥ गुल्मोगुच्छः ॥ पापंनचरंति अन्यत्रापिनचरंतिनयांतीत्यर्थः ॥
वयंचराणांजंगमानांप्रथमाःप्रथमोत्पन्नाब्राह्मणाःश्रेष्ठाइत्यर्थः ॥ एवंभूतानप्यस्मानधिगस्तु ॥ कीदृशानस्मान् ॥ हाकटे वाराणसीविहायगच्छतोऽन्यत्रगमनंकुर्वतः ॥ गच्छतइत्यत्रयामादिति
कचित्पाठःसन्नच्छंदोभंगभियाकक्षीकर्तव्यः ॥ ४७ ॥ अंसिमितिव्यासोक्तिः ॥ उपस्पृश्याचम्यन्नात्वाच ॥ हिशब्दात्तंगमेश्वरंप्रपूज्यवा ॥ प्रासादमालाः प्रासादसमूहान् ॥ किमुवाचतदाह ॥

प्रोषितस्यपरितोपिलक्षणैर्नीचवर्त्मपरिवर्तिनोपिवा ॥ चंद्रमौलिमवलोक्ययास्यतःकस्यसिद्धिरहनोपरिस्फुरेत् ॥ ४६ ॥ वरंहिकाश्यांतृणवृक्षगुल्मकाश्वरं
तिपापंनचरंतिनान्यतः ॥ वयंचराणांप्रथमाधिगस्तुनोवाराणसींहाद्यविहायगच्छतः ॥ ४७ ॥ असिंह्युपस्पृश्यपुनःपुनर्मुनिःप्रासादमालाःपरितोविलो
कयन् ॥ उवाचनेत्रेसरलेप्रपश्यतंकाशीयुवांककपुरीत्वयंबत ॥ ४८ ॥ स्वैरंहसंत्वद्यविधायतालिकांमिथःकरेणापिकरंप्रगृह्य ॥ सीमाचराभूतगणा
ब्रजाम्यहंविहायकाशींसुकुतैकराशिम् ॥ ४९ ॥ इत्थंविलप्यबहुशःसमुनिस्त्वगस्त्यस्तत्क्रौंचयुग्मवदहोअबलासहायः ॥ मूर्च्छामवापमहतींविरेही
वजल्पन्हाकाशिकाशिपुनरेहिचदेहिदृष्टिम् ॥ ५० ॥

हेनेत्रेहेचक्षुषी ॥ कथंभूते ॥ सरलेस्त्रिग्वेप्रसजेइतियावत् ॥ काशींप्रपश्यतंप्रकर्षेणावलोकयतम् ॥ यतोयुवांकइत्यंपुरीकाशीककुत्र ॥ बतितिसेदे ॥ पुनर्मेलनंतुदुर्घटमितेनुशब्दस्यार्थः ॥ ४८ ॥
स्वैरिति ॥ ब्रजाम्यहंअंगच्छामि ॥ ब्रजत्पसावितिकचित्पाठः ॥ ४९ ॥ इत्थमिति ॥ सोऽंगस्त्योमुनिर्मननशीलोपिबहुश इत्थंविलप्यमूर्च्छामवापेत्यन्वयः ॥ किङ्कुर्वन् ॥ हाइतिसेदे ॥
हेकाशिहेकाशिपुनरेहिदृष्टिदर्शनंचदेहीतजल्पन् ॥ हाकासीतिकचित्पाठः ॥ कीदृशीदृष्टिम् ॥ महतीमहत्तराम् मुक्तयैकसाधनमित्यर्थः ॥ यद्वा मूर्च्छाविशिनिष्ट ॥ महतीमिति ॥ महत्त्वंचोत्पन्न
गस्त्यंविशिनिष्ट ॥ अबलासहायइति ॥ अयंभावः ॥ अन्योपिविरहीकांताविरहादेवमूर्च्छामाप्नोति अयंतुअबलासहायोपि अतोमहतींअचिकित्स्यामित्यर्थः ॥ बहुजल्पनेदृष्टांतस्तत्क्रौंचयुग्मवादिति ॥
तच्चतत्क्रौंचयुग्मंकुल्युग्मंचतत्पातददिति ॥ कुल्युग्मोचोत्यमरः ॥ तच्छब्दोयंप्रसिद्धार्थोभिधायकः ॥ प्रतित्वत्वात्स्ययत्क्रौंचमिथुनादित्यादिरामायणादौबोद्धव्यम् ॥ यथाचतत्रनिषादेनशरेण
विद्धंभूमौपतितंक्रौंचंदृष्ट्वाक्रौंचीअत्यातस्वरंवल्लापतयाकाशीविरहात्त्येनव्याघेनस्वोद्भूतेनशोकात्त्येनशरेणपीडितंभूमौपतितंभारंहृष्टालोपासुद्राविललापेत्यर्थः ॥ वयाचरामायणे ॥ ततःसतमसातीरे
विचरंतमभीतवत् ॥ ददर्शक्रौंचोस्तत्रमिथुनंचाददर्शनम् ॥ तस्माच्चमिथुनादेकमागत्यानुपलक्षितः ॥ जघानकट्टानुशयोनिषादोमुनिसंनिधौ ॥ तंशोणितपरीतांगंचेष्टमानंमहीतले ॥ दृष्ट्वाक्रौंचीकरा

वार्ताकरुणंस्वेपरिभ्रमेदिति ॥ मूर्छांप्राप्तौदृष्टांतमाह ॥ विरहीवेति ॥ ५० ॥ स्थित्वेतिव्यासोक्तिः ॥ यावोगच्छावद्व्युवाचेतिशेषः ॥ कठिनतांस्मारयति ॥ किंनस्मरेरिति ॥ त्र्यक्षंप्रहित्यत्रिलोचन
मुदिश्यमदनंप्रस्थाप्य ॥ प्रहृत्येतिपाठेकामद्वारातद्गणैर्विदध्वामदनंप्रतिपदकारितीव्यारूपेयम् ॥ तैर्देवैः ॥ ५१ ॥ यावदिति ॥ खेदात्त्रिचतुराणिपदानियावन्पुनिर्गच्छेत्तावद्वरापृथिवीभयभरा
दिवभयमेवभरोभयभरस्तस्मादिवसंचुकोचसंचुचितासीदित्यन्वयः ॥ कथंभूतः ॥ प्रस्वेदोदकसीकैरंचितःपूजितःशोभितोभालदेशोयस्यसः ॥ कस्मात्संचुकोचतत्राह ॥ प्रत्युद्रमेति ॥ अयंभावः ॥
एतावदिनंतावदयंकाश्यास्थितवानधुनामर्यागतस्याभ्युत्थानाद्यकरणान्ममनाशोभविष्यतीतिमयभरादिवपृथ्वीसंचुचितावभूतेति ॥ तथाचमनुः ॥ ऊर्ध्वप्राणापृक्कामंतिपूतःस्पविरत्रायति ॥ अभ्यु

स्थित्वाक्षणंशिवशिवेतिशिवेतिचोक्तायावःप्रियेतिकठिनाहिदिवोकसस्ते ॥ किंनस्मरेस्त्रिजगतीसुखदानदक्षंन्यक्षंप्रहित्यमदनंयदकारितैस्तु ॥ ५१ ॥
यावद्भजेत्रिचतुराणिपदानिखेदात्स्वेदोदविंदुकणिकांचितभालदेशः ॥ प्रत्युद्रमाऽकरणतःकिलमेविनाशस्तावद्वराभयवरादिवसंचुकोच ॥ ५२ ॥
तपोयानमिवारुह्यनिमेषार्धेनवैमुनिः ॥ अग्रेदर्शतंविंध्यंरुद्धांबरमथोन्नतम् ॥ ५३ ॥ चर्कपेचाचलस्तूर्णदृष्टेवाग्रस्थितंमुनिम् ॥ तमगस्त्यंसपत्नीकंवाता
पील्वलवैरिणम् ॥ ५४ ॥ तपःक्रोधसमुत्थाभ्यांकाशीविरहजन्मना ॥ प्रलयानलवत्तीव्रंज्वलंतंत्रिभिरग्निभिः ॥ ५५ ॥ गिरिःखर्वतरोभूत्वाविविक्षुरवनी
मिव ॥ आज्ञाप्रसादःक्रियतांकिंकरोस्मीतिचाब्रवीत् ॥ ५६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ विंध्यसाधुरसिप्राज्ञमांचजानासितत्त्वतः ॥ पुनरागमनंचेन्मे
तावत्खर्वतरोभव ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वाक्षिणामाशांसनाथामकरोन्मुनिः ॥ निजेश्वरणाविन्यासेस्तयासाध्व्यातपोनिधिः ॥ ५८ ॥ गतेतस्मिन्पु
निवरेवेपमानस्तदागिरिः ॥ पश्यत्युत्कंठमिवचगतश्चेत्साध्वभूततः ॥ ५९ ॥ अद्यजातःपुनरहंनशमोयदगस्तिना ॥ नमयासदृशोद्यन्यइतिमेने
सवैगिरिः ॥ ६० ॥ अरुणोपिचतत्कालेकालज्ञोऽश्चानकालयत् ॥ जगत्स्वास्थ्यमवापोच्चैःपूर्ववद्भानुसंचरैः ॥ ६१ ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवाप्यागमिष्य
तिवैमुनिः ॥ इतिचिंतामहाभारैर्गिरिराक्रांतवस्थितः ॥ ६२ ॥ नाद्यापिमुनिरायातिनाद्यापिगिरिरेधते ॥ यथाखलजनानांहिमनोरथमहीरुहः ॥ ६३ ॥
विवर्धिषतियोनीचःपरासूयांसपुद्गहन् ॥ दूरेतद्वृद्धिवातांस्तांप्राग्वृद्धेरपिसंशयः ॥ ६४ ॥

त्यानाभिवादाभ्यांपुनस्तान्प्रतिपद्यतइति ॥ भरभयादिवेतिकचित्पाठः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ चर्कपेचस्वेदरोमोद्गमादिकंचदधावितचकारस्यार्थः ॥ ५४ ॥ तपइति ॥ पुनःकथंभूतम् ॥ त्रिभिरग्निभिर्ज्व
लंतम् ॥ केतेऽग्नयस्तानाह ॥ तपइति ॥ काशीविरहाजन्मयस्यतेनाग्निना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ साधुरसिप्राज्ञेतिचोपहासः ॥ चेद्यावत् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उत्कंठमुर्ध्वमीवंयथास्यात्तथापश्यति
अपश्यत् ॥ पश्येदितिकचित्पाठः ॥ किमितिपश्यतितत्राह ॥ गतश्चेदिति ॥ चेद्यदि ॥ ततस्तदा ॥ उत्कंठइवचाहाद्येत्यन्यत्रपाठः ॥ ५९ ॥ यद्यस्मात् ॥ ६० ॥ अकालयत्प्रचालयत्
मेरयामासेतियावत् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ एवमेवते ॥ मनोरथमहीरुहोवृद्धः ॥ ६३ ॥ अस्तुतावद्विध्यस्यांगंतुकवृद्धिः प्राग्वृद्धिरपिसंशयितेतिदृष्टांतेनाह ॥ विवर्धिषतीति ॥ विवर्धिष

तिवर्धितुमिच्छति ॥ ६४ ॥ पूर्वसंशयमात्रमुक्तमिदानीं दुष्टानां प्राक्सिद्धामनोरथानशयं ये वेत्याह ॥ मनोरथा इति ॥ फलितमाह ॥ तेनेति ॥ तेन खलानां मनोरथनाशनेन ॥ विश्वेशेनागस्त्या
दिरूपेण रक्षितं पालितम् ॥ ६५ ॥ पूर्वोक्तमर्थसदृष्टांतकथनप्रकृतं निगमयति ॥ विधवानामिति प्रयेण ॥ यथा विगतभर्तृकाणां कुचा उच्चैर्यथा स्यात्तथा हृदिवर्धित्वा तत्रैव हृदिविलीयंत एव न स्वेषां परेषां
वा उपकाराय भवन्ति तथारखलानां मनोरथा इत्यर्थः ॥ ६६ ॥ यथा कन्नदी कुत्तिसतानदी अल्पवृष्ट्या कूलं कपास्वती रंजिका भवति तथा खलस्याल्पवर्षेण अल्पकामवृष्ट्या याऋद्धिः समृद्धिः संपत्तिरित्यावत् ॥
सास्वकुलं कपास्वकुलनाशिका भवतीत्यर्थः ॥ कुन्नदीति क्वचित्पाठः सचित्यः ॥ ६७ ॥ योऽन्यसामर्थ्यमविज्ञाय स्वसामर्थ्यं दर्शयति स योपहासं प्राप्नोति तथार्यं विध्योपीत्यर्थः ॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥ उदीचीदिशं स्पृशतीत्युदीचीदिक्स्पृक्तम् ॥ उदीचीदिक्च गमिति क्वचित्पाठः ॥ मानरिश्चनं वायुम् ॥ हस्वश्छांदसः ॥ पृच्छेत्पृच्छति ॥ ७० ॥ देलोपासुद्रे वाराणस्याः साप्रसिद्धा मुद्रा

मनोरथानसिद्धचेयुः सिद्धानशयं त्यपि ध्रुवम् ॥ खलानां तेन कुशालि विश्वं विश्वेश रक्षितम् ॥ ६५ ॥ विधवानां स्तनाय द्रव्ये विलयंति च ॥ उग्रम्यो
ग्रम्यतत्रोच्चैस्तद्वत्खलमनोरथाः ॥ ६६ ॥ भवेत्कूलं कपाय द्रवरूपवर्षेण कन्नदी ॥ खलधिरूपवर्षेण तद्रस्त्यात्स्वलं कपा ॥ ६७ ॥ अविज्ञायान्यसा
मर्थ्यं स्वसामर्थ्यं प्रदर्शयेत् ॥ उपहासमवाप्नोति तथैवायमिहाचलः ॥ ६८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ गोदावरी तटं रम्यं विचरन्नपि वै सुनिः ॥ न तत्याज च तं
तापं काशीं विरहजं परम् ॥ ६९ ॥ उदीचीदिक् स्पृशामपि समुनिर्मातरि च नम् ॥ प्रसारं बाहू संश्लिष्य काश्याः पृच्छेदनामयम् ॥ ७० ॥ लोपासुद्रे
न सा मुद्रा कापी हजगती तले ॥ वाराणस्याः प्रहस्येत तत्कर्तानयतो विधिः ॥ ७१ ॥ क्वचित्तिष्ठन् क्वचिच्छल्पन् क्वचिद्धावन् क्वचित्स्वलम् ॥ क्वचिचो
पविशंश्चेति ब्रामेतस्ततो मुनिः ॥ ७२ ॥ ततो ब्रजन्ददशं प्रिपुण्यराशिस्तपोधनः ॥ चंचच्चंद्रशताभासां भाग्यवानिव सुश्रियम् ॥ ७३ ॥ विजित्य भानु
नाभानुं दिवापि समुदित्वराम् ॥ निर्वापयंती मिव तां स्वचेतस्तापसंततिम् ॥ ७४ ॥

मुदं हर्षातीति मुद्रारचनापरिपार्श्विकापि निरूपमा ॥ कापीति क्वचित् ॥ यद्वा मुद्रा मुद्रा कालिङ्गं चिह्नमिति यावत् ॥ इह ब्रह्मांडमध्ये जगती तले कुत्रापि न दृश्यते ॥ यस्तस्याः कर्ता विधिर्ब्रह्मानेत्यर्थः ॥
तथा च वक्ष्यति ब्रह्मास्वयमेव ॥ मया गृष्टानि विष्टे द्रुवनानि चतुर्दश ॥ अस्याः पुण्यां विनिर्माता स्वयं विश्वेश्वरः प्रभुरिति ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तत इति ॥ ततस्तदनंतरं तत्र गोदावरीतीरप्रदेशे ब्रजं स्तपोधनोऽ
गस्त्यो महालक्ष्मीं सुचिरं यथा स्यात्तथा स्मितां ददृशे ददर्शेति तृतीयेनान्वयः ॥ कथं भूताम् ॥ चंचच्चंद्रशताभासां चंचदुच्छलचंचंद्रशतं तस्येवासमंततो भासो दीप्तिर्यस्याः सा तथा नाम ॥ कां कइव ॥
सुश्रियं शोभनां लक्ष्मीं भाग्यवानिव ॥ पुण्यवान्यथा पश्यति तथेत्यर्थः ॥ अर्थवैवं योजना ॥ ततस्तदनंतरं तपोधनो गस्त्यामेयेयमतः सुश्रियं शोभनप्रभां श्रीगात्रो जन्ममृहमित्यर्थः ॥ ददर्श
पश्चान्न तस्यां सुश्रियां दृष्टायां सत्यामा धाम्भूतायां वा अगस्त्यो महालक्ष्मीं ददर्शेति शेषपूर्ववत् ॥ पाठांतरे स्वीयां स्वेष्टदेवतां भियमिति व्याख्येयम् ॥ ७३ ॥ विजित्येति ॥ पुनः कथं भूताम् ॥

भानुनादीधित्या ॥ भानुःकरोमरीचिःक्षीप्रसयोर्दीधितिःस्त्रियामित्यमरः ॥ भानुसूर्यविजित्यविशेषेणजित्वासमुदित्वरांसम्यगुदयर्तासम्यक्प्रकाशमानामित्यर्थः ॥ तदित्यास्त्रजनितांस्वचेतस्ता
पसंततिस्वमनस्तापपरंपरानिर्वापयंतीमिराकर्तुमवर्तमानाभिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ निर्वापयितुमिच्छामिदैत्यास्तपितांतनुमित्यप्रेक्ष्यमाणत्वात् ॥ अगस्त्यपरोवास्वशब्दस्तदातांकाशीवियोगजांस्वचेतस्ता
पसंततिमितिव्याख्येयम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ रात्राविति ॥ तत्तस्मात्कारणात्तत्रकोलापुरेऽध्युषितांस्थितामिवेतिपुनरुत्प्रेक्षा ॥ तस्मात्कस्मात् ॥ क्षीरोदपितुर्गृहेर्मंदरस्वपर्वतस्यामृतोत्पत्त्यर्थ
कृतमयानर्दहस्यत्रासात्तज्जनितशब्दत्रासात्तच्चूर्णनत्रासादित्यर्थः ॥ ननुतथापिपद्मालयत्वात्पद्मेस्यास्यतितत्राह ॥ रात्राविति ॥ रात्रौरात्रिविषयेपद्मेपुंसकोमुद्रीभावोयतः ॥ ननुतर्हिचंद्रम
सिस्थ्यास्यतितत्राह ॥ दर्शोचिति ॥ दर्शोच्यमावास्यासुअञ्जश्चंद्रःकचिद्वज्रेददृश्यतांगच्छेदित्यर्थः ॥ अञ्जोऽर्जवातुकःसोमइत्यमरः ॥ अतस्तादृक्स्थानंतराभावात्तत्राध्युषितामिवेत्युत्प्रेक्षा
॥ ७६ ॥ यदारभ्येति ॥ ददित्यव्ययं तथातदित्यपि ॥ यत्पुंल्लिङ्गमात्रमभ्युपगच्छन्तुर्लक्ष्मीमानतःसमानतोवक्षसिदधारभार्यात्वेनस्वीकृतवान् ॥ तत्रमानंसूचयन्दधारित्यनेनाकांक्षितकर्तारमाह ॥
माघवइति ॥ मालक्ष्मीस्तस्याघबोभर्तेत्यर्थः ॥ तत्तत्कालमारभ्यनूनानिश्चितंस्थिताम् ॥ सपत्नीसरस्वती ॥ नारायणमहर्षिदेवगुरुद्वयस्यवाहनम् ॥ शंखचक्रगदाहस्त्येस्यभार्यासरस्वतीतिव
चनात् ॥ श्रोतुंशृणुज्ञानकूटेहरिनिजदयितेदेविसंसारसारेइतिसरस्वतीस्तोत्रेपाद्यवचनाच्च ॥ घराणिर्वा ॥ यदाभूद्भ्रमार्गवोरामस्तदाभूद्दरणीत्वियमितिवैष्णवोक्तेः ॥ श्रियाशातकुंभशुतिस्निग्ध

तत्रागस्त्योमहालक्ष्मीददृशेमुचिरंस्थिताम् ॥ ७५ ॥ रात्रावज्जेषुसंकोचोदर्शोऽवज्जःकचिद्वजेतु॥क्षीरोदमंदरत्रासात्तदत्राध्युषितामिव ॥ ७६ ॥ यदारभ्यद
धारैनामाधवोमानतःकिल ॥ तदारभ्यस्थितानूनंसपत्नीर्ष्यावशादिव ॥ ७७ ॥ त्रैलोक्यंकोलरूपेणत्रासयंतंमहासुरम् ॥ विनिहत्यस्थितातत्ररम्येकोलापुरे
पुरे ॥ ७८ ॥ संप्राप्याथमहालक्ष्मीमुनिवर्यःप्रणम्यच ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिरिष्टदाहृष्टमानसः ॥ ७९ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ मातर्नमामिकमले
कमलायताक्षिश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनि विश्वमातः ॥ क्षीरोदजेकमलकोमलगर्भगौरिलक्ष्मिप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८० ॥ त्वंश्रीरुपेद्रसदने
मदनैकमातज्योत्स्नासिचंद्रमसिचंद्रमनोहरास्ये ॥ सूर्येप्रभासिचजगन्नितयेप्रभासिलक्ष्मिप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८१ ॥

कांत्याधरण्याचदूर्वादलश्यामलांग्या ॥ कलत्रद्वयेनामुनातोपितायत्रिलोकीगृहस्थायाविष्णोनमस्तइतिभगवत्पादीयवचनाच्च ॥ तस्याईश्यावशादिवपैशून्यवशादिवेत्यर्थः ॥ मानतोवक्षसिधुता
याअपिपसन्त्येराष्ण्यावशतंतयोर्भगवतामुखदंष्ट्राप्रयोधृतत्वादुल्लेखम् ॥ इलामितिपाठेऽङ्गुलुरेवार्थः ॥ इलांपृथ्वीवाराह्रूपेणदधार ॥ ७७ ॥ त्रैलोक्यमिति ॥ कोलरूपेणसुकरशरीरेण ॥
विनिहत्येति ॥ यद्यपिमंगलभूभूतैवसोमुरोघातितः ॥ तथाचोक्तंलक्ष्मीव्रतेभविष्येइंद्रमतिनास्देन ॥ भलेनसोवधीत्कोडंबवेज्जोद्रायथाभवानिति ॥ समंगलः ॥ तथापिकल्पभेदा
भिमायेनैतदुक्तमित्यविरोधः ॥ कोलापुरेकोलापुरनाम्नि मंगलाख्यस्यराज्ञोमंगलपुरमेवकोलापुरम् ॥ एतदप्युक्तंलक्ष्मीव्रतेभविष्ये ॥ चोलदेवीश्रियःशापात्कोलास्यायत्रसाभवत् ॥
कोलापुरमितिस्त्यातंक्षितौतमंगलपुरमिति ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ पृथ्वीश्रपदार्थेधिरष्टभिःश्रवणाभूतैः ॥ महामुनिर्महालक्ष्मीतुष्टावजगदविकाम् ॥ मातर्नमामिति ॥ हेमातर्नमामित्वा
मित्यर्थात् ॥ हेकमलेहेकमलायताक्षिहेश्रीविष्णुहृत्कमलवासिनिश्रीनारायणहृदयपद्मेवसितुंशीलंयस्यास्तत्संभोधनंतया ॥ तदुक्तंविष्णवे ॥ विष्णोर्वक्षस्यलाश्रयइति ॥ हेविश्वमातः हेक्षीरो
दजेहेकमलकोमलगर्भगौरिहेलक्ष्मिसततंनमतांशरण्येआश्रययोग्येप्रसीदप्रसन्नाभवमसादकुर्विति ॥ ८० ॥ निखिलप्रपंचस्यतत्पारतंत्र्यवदन्यदेवतात्वेनस्तौति ॥ त्वंश्रीरितिसार्धेन ॥ महं

द्रसदनेत्वंश्रीःसंपत्तिःशोभावातदेतुरित्यर्थः ॥ लक्ष्मीर्वा ॥ पुनश्चपद्मादुद्भूतायशदित्योभवदरिरिति वैष्णवोक्तः ॥ हेमदनैकमातःकामैकपसूःप्रपुष्पेकहेतोर्हेरुक्मिणीत्यर्थः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीति ॥ ज्योत्स्नाकांतिरसि चंद्रमसिहेचंद्रमनोहरास्ये सूर्यपभासि ॥ चःसमुच्चये ॥ किंबहुना ॥ जगन्निर्गतेयाप्रभासात्त्वमसि ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नतत्रसूर्योभाति नचंद्रतारकंनेमाविपुतोभातिकुतोयमग्निः तमेवभातमनुभातिसर्वतस्त्यभासात्सर्वमिदंविभाति ॥ हेल्क्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८१ ॥ त्वामिति ॥ त्वंजातवेदसिवद्वैसदादहनात्मशक्तिर्दोहस्वरूपाशक्तिः ॥ वेधाब्रह्मात्वयाभिन्ननिमित्तोपादानभूतपादंनगजगत्त्रिविधंविदध्यादिदधातिक्रतोतीत्यर्थः ॥ विश्वंभरःश्रीविष्णुरपिबिभृयात्पालयेद्भक्ततीत्यर्थः ॥ अखिलंजगत् भवत्यात्वया ॥ हेल्क्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८२ ॥ त्वदिति ॥ हेअमलेहस्वत्यक्तःवपानाधिष्ठितमेतजगच्चक्षुरद्रोषितंहरति ॥ अतस्त्वत्पारतंत्र्यात्सर्वस्यत्वमेवपासिहंसिविदधासिकरोषिचेति ॥ ननुतर्हिस्वप्नसृज्यादिभेदस्यसत्ताददेतंगतमेवतत्राह ॥ परावरासि ॥ यदा पूर्वनिमित्तकारणतामुक्तेदानीमुपादानकारणतामाह ॥ परावरासि कार्यकारणरूपास्थूलसूक्ष्मरूपापरेऽव्याकृतादयोऽवरेनिष्कृष्टावस्थाइतिशक्तिः ॥ त्वद्रूपंत्वधीनंचतर्शमितिभावः ॥ पुनःसगुणास्तैति ॥ हेअमलेहरिपिदंभ्यःस्तुत्यस्त्वदाप्यात्वमाप्स्यावभूव ॥ यदा अज्ञानंतत्कार्यंचहरती

त्वंजातवेदसिसदादहनात्मशक्तिर्वेधास्त्वयाजगदिदंविधिविधंविदध्यात् ॥ विश्वंभरोपिबिभृयादखिलंभवत्याल्क्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८२ ॥ त्वत्यक्तमेतदमलेहस्वतेहरोपित्वंपासिहंसिविदधासिपरावरासि ॥ ईश्वोवभूवहरिरप्यमलेत्वदात्याल्क्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्ये ॥ ८३ ॥ शूरः सएवसगुणीसबुधःसधन्योमान्यःसएवकुलशीलकलकलापैः ॥ एकःशुचिःसहिषुमान्सकलेपिलोकेयत्रापतेत्तवशुभेकरुणाकटाक्षः ॥ ८४ ॥ यस्मिन्वसेःक्षणमहोपुरुषेगजेऽश्वेक्षेत्रेगतेगुणसंसिद्धेकुलेगृहेऽग्रे ॥ रत्नेपतत्रिणिपशोशयनेधरायांसश्रीकमेवसकलेतदिहास्तिनान्यत् ॥ ८५ ॥ त्वत्स्पृष्टमेवसकलंशुचितांलभेतत्वत्यक्तमेवसकलंत्वशुचीहल्क्षिम ॥ त्वत्रामयत्रचसुमंगलमेवतत्रश्रीविष्णुपत्निकमलेकमलालयेऽपि ॥ ८६ ॥

तिहरिस्तयाविधोपिवाहभनसयोरगोचरोपित्वदाप्यात्वदाक्षयात्वयिचिदाभासप्रज्ञानेनेत्यर्थः ॥ सप्रेक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिश्रुतेः ॥ भक्तानामीदृशःस्तुत्योवभूव ॥ अयंभावः ॥ भगवतस्त्वदीक्षणाभावेऽद्यदेरसंभवाज्जीवानांपुरुषार्थचगुह्यंनसिध्येत्त्वदीक्षयापुनःसृष्ट्यादेःसंभवाद्भगवतःस्तुत्यादिनातच्चगुह्यंसिद्धयतीतिभावः ॥ हेल्क्षिमप्रसीदसततंनमतांशरण्येइति ॥ ८३ ॥ शूरइति ॥ हेशुभेयत्रपुरुषेतवकरुणाकटाक्षआपतेत्सएवशूरःससमर्थःसगुणीसबुधःसधन्योवनाययोग्यः कलाविद्या कुलशीलकलानांकलापैःसमृद्धैःसएवमान्यःपूज्यः सकलेपिलोकेसएकोमुखःशुचिःसएवहिषुमान् ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ सल्लाघ्यःसगुणीधन्यःसकुलीनःसबुद्धिमान् ॥ सशूरःसचविक्रान्तोयस्तस्यादेविनीक्षितहति ॥ ८४ ॥ यस्मिन्निति ॥ अहोहेल्क्षिमयस्मिन्स्वक्षणेक्षणमात्रं वसेःवससिसकलेइहजगति तदेवास्तिनान्यदित्यन्वयः ॥ तदेवास्तीतिकुतस्तत्राह ॥ सश्रीकंत्वदधिष्ठितमित्यर्थः ॥ यदा अन्यदापियस्तश्रीकंतदेवास्ति ॥ यदा यस्मिन्वससिसश्रीकंतदेवास्तीति ॥ यस्मिन्कस्मिन्नभित्याकांक्षायामाह ॥ पुरुषइत्यादि ॥ पुरुषेयस्मिन्कस्मिन्श्चदित्यर्थः ॥ एवंगजेऽश्वेक्षेत्रेगतेगुणसंसिद्धेकुलेगृहेऽग्रेरत्नेपतत्रिणिपक्षिणिपशोशयनेधरायांमिति ॥ सकलेहस्वस्वरूपेतिवा ॥ कमलेइतिवापाठः ॥ ८५ ॥ त्वत्स्पृष्टमिति ॥ हेल्क्षिमइहजगति त्वत्स्पृष्टंत्वयाधिष्ठितमेवसकलंस्वत्वित्यर्थश्चक्षुचित्तांलभेत ॥ स्वत्यक्तमेवसकलं तु

पुनरशुचि ॥ हे श्रीविष्णुपतिहे कमलकमलालये ॥ अपिःसमुच्चये ॥ अतीतिपाठे सुमंगलमित्यस्योपर्यतिशब्देनेत्ययः ॥ यत्र च त्वन्माति सुमंगलमेव तत्रेति ॥ ८६ ॥ लक्ष्मीमिति ॥ इति
सदाजपतांकदुःखं न कुत्रापि दुःखमित्यर्थः ॥ इति शब्दपरा मृष्टमीप्सिततमं दर्शयति ॥ लक्ष्मीं श्रियं कमलां कमलालयां पद्मारमानं लिनयुग्मकरां कमलद्वयहस्तां मां क्षीरोदजां अमृतकुंभकरां हराम् ॥
अमृतकुंभकरां दिरामिति पाठे कर्मधारयः ॥ शिवामिति कश्चित् ॥ विष्णुमियांमिति ॥ पंचच शब्दाः सप्तसुखाद्याः ॥ ८७ ॥ साष्टांगं अष्टभिर्हस्तपादजानूरः शिरोहस्तमनोवचोभिरंगैः सहितं यथा

लक्ष्मीं श्रियं च कमलां कमलालयां च पद्मारमानं लिनयुग्मकरां च मां च ॥ क्षीरोदजां अमृतकुंभकरामिं च विष्णुप्रियामिति सदाजपतांकदुःखम् ॥ ८७ ॥
इति स्तुत्वा भगवतीं महालक्ष्मीं हरिप्रियाम् ॥ प्रणनाम सपत्नीकः साष्टांगं दंडवन्मुनिः ॥ ८८ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते मित्रावरुणसंभव ॥
पतिव्रते त्वमुत्तिष्ठ लोपा मुद्रे शुभव्रते ॥ ८९ ॥ स्तुत्यानया प्रसन्ना हं त्रियतां यद्ददीप्सितम् ॥ राजपुत्रिमहाभागे त्वमिहोपविशामले ॥ ९० ॥ त्वदं
गलक्षणेरेभिः सुपवित्रैश्चैतरेभिः ॥ निर्वापयितुमिच्छामि देत्याह्वैस्तापितांतनुम् ॥ ९१ ॥ इत्युक्त्वा मुनिपत्नी तां समालिङ्ग्य हरिप्रिया ॥ अलंचकार च श्री
त्या बहुसौभाग्यमंडनैः ॥ ९२ ॥ पुनराह मुनेजाने तव हृत्तापकारणम् ॥ सचेतनं दुनोत्येव काशीं विच्छेदजोऽनलः ॥ ९३ ॥ यदा स देवो विश्वेशो मंदरं
गतवान्पुरा ॥ तदा काशीवियोगेन जाता तस्येदृशी दशा ॥ ९४ ॥ तत्प्रवृत्तिं पुनर्ज्ञातुं ब्रह्माणके शत्रुगणान् ॥ गणेश्वरं च देवांश्च प्रेषयामास शूलधृक् ॥ ९५ ॥
ते च काशीगुणान्सर्वे विचार्य च पुनः पुनः ॥ ब्रजंत्यद्यापि न कापिता ह गस्तिः कवापुरी ॥ ९६ ॥ इति श्रुत्वा पथसमुनिः प्रत्युवाच श्रियंततः ॥ प्रणिपत्य महाभा
गो भक्तिगर्भमिदं वचः ॥ ९७ ॥ यदि देयो वरो मद्भं वरयोग्योऽस्म्यहं यदि ॥ तदा वाराणसी प्राप्तिः पुनरस्त्वेव मे वरः ॥ ९८ ॥ ये पठिष्यंति च स्तोत्रं त्वद्भक्त्या
मत्कृतं सदा ॥ तेषां कदाचित्संतापो मास्तु मास्तु दरिद्रता ॥ ९९ ॥ मास्तु चेष्टवियोगश्च मास्तु संपत्ति संक्षयः ॥ सर्वत्र विजयश्च मास्तु विच्छेदो मास्तु सं
ततेः ॥ १०० ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एवमस्तु मुने सर्वयत्नव्यापारिभाषितम् ॥ एतत्स्तोत्रस्य पठनं मम सांनिध्यकारणम् ॥ १ ॥

भवति तथा ॥ तदुक्तम् ॥ दोभ्यां पद्माभ्यां जानुभ्यामुग्राशिरसा दृशा ॥ मनभावचपाचे निषण्णोऽष्टांग ईरित इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ राजपुत्रिवैदर्भराजकन्ये ॥ ९० ॥ त्वदंगलक्षणेऽनं दने
वर्तेत यानि लक्षणा निमलक्षणा निपानि त्रयादि संमूच कानि तैरेभिः प्रत्यक्षमिदं ॥ देत्याह्वैः सूकारुर्भूतस्य युवैः ॥ ९१ ॥ वृत्ति सौभाग्यानि येभ्यस्तानि च तानि मंडनानि भूषणानि चैतः ॥ ९२ ॥
दुनोति व्यथते ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ देवान्पूर्वादीन् ॥ द्वादशादित्यभेदेन बहुवचनम् ॥ देवाग्निपाठे मातृगणमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ संततेर्वशस्य ॥ १०० ॥ १ ॥

स्कां. म. पु.

॥ ३० ॥

कालकर्णीराक्षसीविशेषः काकविष्टावा ॥ २ ॥ भृजपत्रेचर्मपत्रे ॥ ३ ॥ इदमिति ॥ वीजगृह्यं वीजं श्रीबीजंततोपिगृह्यंगोप्यमनिमहत्तममित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥
॥ ८ ॥ १०९ ॥ इति श्रीगमानंदकृतायां काशीखंडटीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ पञ्चनीर्थप्रशंसां च भार्ययानोदितो मुनिः ॥ कथयामास कश्चन
नमानसादिभागतः ॥ १ ॥ श्रोतारं प्रोत्साहयति ॥ शृण्वति ॥ श्रुतिमहोदरावेदतुल्यां श्रुतिमहमुदरं स्यात्मातयानां श्रुतिगर्भा मित्यर्थः ॥ श्रुतिमनोहरमिति वा पाठः ॥ वनिश्चये ॥ १ ॥
श्रीदर्शनानंदपुत्रमुधाधाराधुनीअमृतसंपातनदीताम ॥ २ ॥ बह्निकुंडेति ॥ द्रौपदीधृष्टद्युम्नयोराप्रिकुंडसमुत्पन्नयोर्द्विपदा जातवदप्राप्रिकुंडसमुत्पन्नस्यापिगेमहर्षणस्य ब्राह्मण्यां शत्रियाजानवर्त्तविरुद्धम् ॥

अलक्ष्मीः कालकर्णी च तद्देहेन विशेत्काचित् ॥ गजाश्वपशुशान्त्यर्थमेतत्स्तोत्रं सदा जपेत् ॥ २ ॥ बालग्रहाभिभूतानां बालानां शांतिवृत्तपङ्क्तम् ॥ भृजपत्रे
लिखित्वा तु बध्नीयात्कुण्डदेशतः ॥ ३ ॥ इदं बीजरहस्यं मेरुक्षणीयं प्रयत्नतः ॥ थद्वाहीनेन दातव्यं न देयं चाशु चौकचित् ॥ ४ ॥ अन्यच्च शृणु विप्रं द्रुमविष्ये
द्रापरे भवान् ॥ एकोनत्रिंशके ब्रह्मन् सत्यं व्यासो भविष्यति ॥ ५ ॥ तदा वाराणसीं प्राप्य सिद्धिं प्राप्य स्य भीषिताम् ॥ व्यस्य वेदान् पुगणानि धर्मा
न्समुपदिश्य च ॥ ६ ॥ हितं च ते वदाम्येकं संप्रतं तत्समाचर ॥ पश्य किंचिदितो गत्वा स्कंदमग्रे स्थितं प्रभुम् ॥ ७ ॥ वागणस्यारहस्यं च यथाव
च्छिन्नभाषितम् ॥ तव तुष्टिकरं ब्रह्मन् कथयिष्यति षण्मुखः ॥ ८ ॥ इति लब्ध्वा वरं सोऽथ महालक्ष्मीं प्रणम्य च ॥ ययावगस्तिर्यत्रास्ति कुमारः शि
खिवाहनः ॥ १०९ ॥ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे अगस्त्यप्रस्थानं नाम पंचमो
ऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६५ ॥ पाराशर्य उवाच ॥ शृणु मृतमहाभाग कथां श्रुतिसहोदरम् ॥ यवैहदिनिधायैह पुरुषः पुरुषार्थभाक् ॥ १ ॥ ततः श्रीदर्श
नानंदमुधाधाराधुनीं मुनिः ॥ अवगाह्य सपत्नीकः परां मुदमवापसः ॥ २ ॥ बह्निकुंडसमुद्भूतमृतनिर्मलमानसः ॥ शृणुष्वैकं पुराविद्भिर्भाषितं यत्सुभा
षितम् ॥ ३ ॥ परोपकरण्येषां जागर्ति हृदये सताम् ॥ नश्यंति विपदस्तेषां संपदः स्युः पदेपदे ॥ ४ ॥ तीर्थस्नानैर्न सांशुर्द्विर्बहुदानैर्न तत्फलम् ॥ तपो
भिरुग्रैस्तप्राप्य मुपकृत्या यदाप्यते ॥ ५ ॥

यदा बह्निकुंडसमुद्भूतवैयस्ययज्ञाप्रिकुंडात्समुत्पन्नः ॥ त्वं हि स्वायंभुवेयज्ञे मुत्याहे वितते सति ॥ संभूतः संहितां वक्तुं स्वांशेन पुरुषोत्तमः ॥ तस्य ते सर्वे रोमाणि वचसा त्वा वितानि च ॥ द्रैपायनस्य तु भवांस्ततो वी
रोमहर्षण इति कुर्मोक्तिः ॥ स्वायंभुवे स्वयंभुवा ब्राह्मणा प्रवर्तिते ॥ स्वांशेन कल्या ॥ वैयस्य हि पृथोयज्ञे वर्तमाने महात्मनः ॥ मुत्यायामभवत्सुत इति वायुक्तेश्च ॥ ब्राह्मण्यां शत्रियाजानः सूत इत्यभिधीयते ॥
तत्साधर्म्यादावपि तथा ॥ तथा हि ॥ तत्र हि पृथोयज्ञे बाह्स्पत्यं हविर्गदेण हविषा संपृक्तमभिभूतं च पेंद्रश्च रुमरुतेन हविषा ततः सूतमागधौ जाताविति पौराणिकी कथा ॥ अत एव तस्य पुराणादिप्रवचनमविरुद्धमि
ति ॥ कल्पभेदकल्पनानुनचारुतरा ॥ मतिलोमजत्वात्प्रतिपङ्गाभावात्प्रतिलोमजं शरीरं विहाय शरीरांतरं यज्ञाप्रिकुंडे लोमहर्षणो वसिष्ठागस्त्या विवसाधयामासेति महाभारतटीकायामितिकोचेत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

का. सं. ४. ५.

म. अ. ६.

॥ ३० ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ करिकर्णाग्रचपलं हस्तिकर्णाग्रचपलम् ॥ ९ ॥ यलक्ष्मीति ॥ पाचासौलक्ष्मीभेतियलक्ष्मीस्तस्यानाममात्रास्यानाममात्रोच्चारणेननरोयः कश्चिदपिनोमातिनपरिभिन्नोति
मन्त्रगोभवेतीत्यर्थः ॥ कृतकृत्योभवेन्नरइति कचित्पाठः ॥ १० ॥ ऐश्वर्यदृष्टवान् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पत्यान्ननुज्ञाता भर्त्राऽदत्ताभ्यनुज्ञेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ इत्येतेषां द्रव्येस्त्वानिनेति शेषः ॥ १८ ॥ वरारोहेवरीभ्रेष्टीआरोहोऽन्नघनेयस्याः सातयातस्याः संशोधनहेष्ट्रेण जघने इत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ सर्वतीर्थानां कामिकं कामायहितम् ॥

परोपकृत्यायोऽधर्मोऽयमोदानादिसंभवः ॥ एकत्रतुलितौ धात्रातत्रपूर्वोभवद्वरुः ॥ ६ ॥ परिनिर्मथ्यवाग्जालं निर्णीतमिदमेव हि ॥ नोपकारात्परोधर्मो
नापकागदर्थपरम् ॥ ७ ॥ उपकर्तुरगस्त्यस्य जातमेतन्निदर्शनम् ॥ कतादृक्काशिजन्दुःखं कतादृक् श्रीमुखेक्षणम् ॥ ८ ॥ करिकर्णाग्रचपलं जीवितं
विविधं वसु ॥ तस्मात्परोपकरणं कार्यमेकं विपश्चिता ॥ ९ ॥ यलक्ष्मीनाममात्रास्यानरोनोमातिकुत्रचित् ॥ साक्षात्समीक्ष्यतां लक्ष्मीं कृतकृत्यो
भक्त्युनिः ॥ १० ॥ गच्छन् यदृच्छया सोऽथ दूराच्छ्रीशैलमैक्षत ॥ यत्र साक्षान्निवसति देवः श्रीत्रिपुरांतकः ॥ ११ ॥ उवाच वचनं पत्नी तदा प्रीतमना युनिः ॥
इह स्थितेऽपश्यत्वं कति कति तं परम् ॥ १२ ॥ श्रीशैलशिखरं श्रीमदिदं दद्याद्विलोकनात् ॥ पुनर्भवोऽनुप्याणां भवेन्न भवेत् कचित् ॥ १३ ॥ गिरि
श्वतुरशीत्यायं योजनानां द्विविस्तृतः ॥ सर्वलिंगमयो यस्मादतः कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ १४ ॥ ॥ लोपासुद्वेवाच ॥ ॥ किंचिद्विज्ञतुमिच्छामि यद्वाज्ञा
स्वामिनो भवेत् ॥ कृतकृत्यान्ननुज्ञातापत्यासापतिता भवेत् ॥ १५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ किंवक्तुकामादेवित्वं ब्रूहितत्त्वमशंकित ॥ नत्वादृशी
नां वाक्यं हि पत्युः खेदाय जायते ॥ १६ ॥ ततः पप्रच्छ सा देवी प्रणम्य मुनिमानता ॥ सर्वेषां च हितार्थाय स्वसंदेहापनुत्तये ॥ १७ ॥ लोपासुद्वेवाच ॥
श्रीशैलशिखरं दृष्ट्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ इदमेव हि सत्यं चेत्किमर्थं काशिरिष्यते ॥ १८ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ आकर्ण्य वरारोहे सत्यं पृष्ट्व यामले ॥
निर्णीतान् पृष्ट्वैतन्पुनिभिस्तत्त्वचित्कैः ॥ १९ ॥ मुक्तिस्थानान्यनेकानि कृतस्तत्रापि निर्णयः ॥ तानिते कथयाम्यत्र दत्तचित्ता भवक्षणम् ॥ २० ॥
प्रथमं तीर्थं राजं प्रयागाख्यं तु विधुतम् ॥ कामिकं सर्वतीर्थानां धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ २१ ॥ नैमिषं च कुरुक्षेत्रं गंगाद्वारमवंतिका ॥ अयोध्यामधुराचै
व द्वारकाप्यमरावती ॥ २२ ॥ सरस्वती सिंधुसंगो गंगासागरसंगमः ॥ कांती च शंभुकं चापि सप्तगोदावरीतटम् ॥ २३ ॥ कालंजरं प्रभासं च तथा वद
रिकाश्रमः ॥ महालयस्तथोकारक्षेत्रं वैपौरुषोत्तमम् ॥ २४ ॥

संवत्सराजितपापनाशकामनाविषयत्वात् ॥ २१ ॥ गंगाद्वारं मायापुरी ॥ अमरावती गंगा पुरी विशेषोवा ॥ अमरावती वाऽमरावतीति द्वारकाया वा विशेषणम् ॥ २२ ॥ सिंधुर्नदी तस्याः संगः संगमः ॥
सागरेणेति शेषः ॥ कांतीपुरी ॥ कांचीति कचित्पाठः ॥ शंभुकं ब्रह्मगिरिर्महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धो यतोगौतमीनिःसृता ॥ सप्तगोदावरी तटं आंघ्रदेशे प्रसिद्धम् ॥ २३ ॥ महालयो महास्यानं गंडे प्रसिद्धम् ॥

रुकां. म. पु.

॥ ३३ ॥

ॐकारोऽमरकंटकम् ॥ महालयइति ॐकारस्यवाविशेषणम् ॥ वैप्रतिदम् ॥ २४ ॥ गोकर्णेति ॥ गोकर्णोनामतीर्थविशेषोद्विडेपुसिद्धः ॥ भृगुकच्छभृगुतुंगौगुर्जरेदेशेप्रसिद्धौ ॥ यस्मिंस्तीर्थं धारायाजलसंवतितद्वारातीर्थद्राविडेकुमारधारेतिप्रसिद्धम् ॥ यद्वा धारानामतीर्थविशेषः ॥ तदुक्तंवनपर्वणि ॥ धारानाममहाप्राज्ञसर्वपापप्रणाशिनी ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रनशोचतिनरः कचिदिति ॥ धारातीर्थंयुद्धमितिकेचित् ॥ २५ ॥ मानसानिमनःसंभवानिमानसानिब्रह्मात्मैकत्वलक्षणानिज्ञानानि ॥ बहुवचनंतुसगुणनिर्गुणभेदाभिप्रायेण ॥ कथंभूतानि ॥ तीर्थानिअविद्यातत्कार्ययोर्नाशकानीतिवाचत् ॥ ऋषिशुष्टजलानीतिवा ॥ निपानागमयोस्तीर्थंषष्ठिशुष्टजलगुरावित्यमरः ॥ ज्ञानानामपिनिर्मलत्वसाधर्म्याजलत्वम् ॥ सलिलएकोद्वेदोदितचश्रुतिः ॥ सत्यादिशब्देनार्जवदयादीनिगृह्यते ॥ इतिनिश्चितमवधारणार्थेवा ॥ २६ ॥ पितामहानामित्युपलक्षणं पित्रादीनामित्यर्थः ॥ मुक्तास्तत्रश्राद्धकर्तारइतिशेषः ॥ तत्तनयाइत्यत्रतच्छब्देनश्राद्धकर्तारोपगृह्यते ॥ येषांपितृणांमुक्तिदंतेषांतनयामपिमुक्ताइतिबान्वयः ॥ २७ ॥ सधर्मिण्युवाचेति ॥ सधर्मिणीपत्नी ॥ सखीकोषममाचरेदितिवचनात्तस्याअपितज्ज्ञानापेक्षत्वात्सधर्मिणीत्युक्तम् ॥ चकारात्सत्यादीनिचकानिकानीति

गोकर्णोभृगुकच्छभृगुतुंगश्चपुष्करम् ॥ श्रीपर्वतादितीर्थानिधारातीर्थतथैवच ॥ २५ ॥ मानसान्यपितीर्थानिसत्यादीनिचवैप्रिये ॥ एतानिमुक्तिदान्येवनात्रकार्याविचारणा ॥ २६ ॥ गयातीर्थचयत्रोक्तंत्पितृणांहिमुक्तिदम् ॥ पितामहानामृणतोमुक्तास्तत्तनयाअपि ॥ २७ ॥ सधर्मिण्युवाच ॥ मानसान्यपितीर्थानियान्युक्तानिमहामते ॥ कानिकानिचतानीहह्येतदास्यातुमर्हसि ॥ २८ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ शृणुतीर्थानिगदतोमानसानिममानचे ॥ येषुसम्यङ्नरःस्नात्वाप्रयातिपरमांगतिम् ॥ २९ ॥ सत्यंतीर्थक्षर्मातीर्थतीर्थमिन्द्रियनिग्रहः ॥ सर्वभूतदयातीर्थतीर्थमार्जवमेवच ॥ ३० ॥ दानंतीर्थदमस्तीर्थसंतोषस्तीर्थमुच्यते ॥ ब्रह्मचर्यंपरंतीर्थतीर्थचप्रियवादिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानंतीर्थधृतिस्तीर्थतपस्तीर्थमुदाहृतम् ॥ तीर्थानामपितत्तीर्थविशुद्धिर्मनसःपरा ॥ ३२ ॥ नजलाप्लुतदेहस्यस्नानमित्यभिधीयते ॥ सस्नातोयोदमस्नातःशुचिःशुद्धमनोमलः ॥ ३३ ॥ योलुब्धः पिशुनःक्रोदांभिकोविषयात्मकः ॥ सर्वतीर्थेष्वपिस्नातःपापोमलिनएवसः ॥ ३४ ॥ नशरीरमलत्यागान्नरोभवतिनिर्मलः ॥ मानसेतुमलेत्यक्तेभवत्यंतःसुनिर्मलः ॥ ३५ ॥

बोद्धव्यम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ मानसानितीर्थानिशृण्वतिप्रतिज्ञायसुचीकटाहिन्यायेनतानिविहायसत्यादीनितीर्थान्याह ॥ सत्यमित्यारभ्यज्ञानपुतइत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ तत्रसत्यंयथार्थभाषणम् ॥ आकुटेताडितेवासहनंशमा ॥ इन्द्रियनिग्रहोनिषिद्धविषयेभ्योत्यंतमंतःकरणनिवृत्तिः ॥ सर्वभूतदयाप्राणिमात्रेष्वनुकंपा ॥ आर्जवमवक्रत्वम् ॥ ३० ॥ दानमर्थियुक्तहस्तता ॥ दमोनिषिद्धविषयेभ्योवाह्येन्द्रियाणांसर्वपानिवृत्तिः ॥ संतोषोयदृच्छयालाभेनाऽलुब्धिः ॥ ब्रह्मचर्यंयथायस्यविहितमष्टांगमैथुनपरित्यागादि ॥ प्रियवादितामधुरभाषिता ॥ ३१ ॥ ज्ञानंधर्माधर्मविषयंआत्मान्मात्मविवेकोवा ॥ धृतिर्देहिन्द्रियाणामवसादेसत्युत्तमनम् ॥ तपःकृच्छ्रचांद्रायणादि ॥ विशुद्धिर्विषयादिसंगराहित्यम् ॥ ३२ ॥ परत्वमेवान्वयव्यतिरेकमुत्वेनदर्शयति ॥ नजलाप्लुतेतिप्रयेण ॥ दमस्नातः दम्यतेइन्द्रियाण्यनेनेतिदममनस्तत्रस्नातःनिःस्नातःप्रतिषिद्धविषयेभ्योत्यंतमनोनिग्रहरूपविशुद्धिमानित्यर्थः ॥ अतएवशुचिःरागादिरहितः ॥ अतएवशुद्धमनोमलोविगतविषयातिसंरागः ॥

का.सं.४.प.

स. अ. ६

॥ ३१ ॥

श्रद्धाशुद्धमनोमल्लङ्घितकचित्पाठः ॥ शुद्धाशुद्धमनोमल्लङ्घन्यत्र ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शरीरमलत्वागात्रिभलत्वाभावंदृष्टांतमाह ॥ जायंतइति ॥ जलमोकोयेपातितया ॥ ३६ ॥ अज्ञातमल्लनैर्म
ल्ययोस्त्यागादेयतयोग्योगासयोःस्वरूपमाह ॥ विषयेष्विति ॥ ३७ ॥ वक्षोतर्गतमंतःकरणविषयाभिरागस्वचितंतीयावगाहनाशुद्धयतीतिसदृष्टांतमाह ॥ चित्तमिति ॥ बहिर्जलैर्धौतंसुराभिकरणं
भांडं अतएवापवित्रम् ॥ ३८ ॥ अन्यव्यतिरेकाभ्यांसिद्धमनोविशुद्धेःपरतीर्थत्वमुपसंहरति ॥ दानमितिद्विभ्याम् ॥ इज्यायागः ॥ शौचंमृजलाभ्याम् ॥ तीर्थसेवातीर्थादनम् ॥ श्रुतश्रवणम् ॥
सर्वाण्येतान्तीत्यादीनि सर्वाणीत्यर्थः ॥ अतीर्थानिपवित्रत्वासाधकानि ॥ भावोतःकरणनिर्मलःशुद्धोयदिचेन्नेत्यर्थः ॥ पाठांतरेभावोयदिनिर्मलएवतदैवतानितीर्थानीति ॥ ३९ ॥ बहुवचनंतागणस्य
संस्मृचकाभवंतीतिन्यायात्पुष्कराणीतिवद्वचनेनगंगादीनिगृह्यते ॥ ४० ॥ एवमिदंस्तेनसत्यादीनितीर्थान्युक्तामानसतीर्थान्याह ॥ ज्ञानपूतइति ॥ अस्यायमर्थः ॥ यःस्नातिअवगाहतेसपर
मांगतिपरमनिवृत्तियातिप्राप्तेतीत्यन्वयः ॥ क मानसेमनोसिर्भवमानसं ब्रह्मात्मज्ञानलक्षणं तस्मिन् ॥ कथंभूते ॥ तीर्थंक्रुषिभिर्जुष्टंजलेइवसेविते ॥ यदा तीर्थमिवतीर्थविविधातत्कार्यंयोजिनाश

जायंतेचप्रियंतेचजलेष्वेवजलौकसः ॥ नचगच्छंतितेस्वर्गमविशुद्धमनोमलाः ॥ ३६ ॥ विषयेष्वतिसंरागोमानसोमलउच्यते ॥ तेष्वेवहिविरागो
स्यनैर्मल्यंसमुदाहृतम् ॥ ३७ ॥ चित्तमंतर्गतंदुष्टतीर्थस्नानाशुद्धयति ॥ शतशोधजलैर्धौतंसुराभांडमिवाशुचि ॥ ३८ ॥ दानमिज्यातपःशौ
चंतीर्थसेवाश्रुतंतथा ॥ सर्वाण्येतान्यतीर्थानियदिभावोननिर्मलः ॥ ३९ ॥ निगृहीतेंद्रियग्रामोयत्रैवचवसेन्नरः ॥ तत्रतस्यकुरुक्षेत्रेनैमिषंपुष्करा
णिच ॥ ४० ॥ ज्ञानपूतेज्ञानजलेरागद्वेषमलापहे ॥ यःस्नातिमानसेतीर्थेसयातिपरमांगतिम् ॥ ४१ ॥ एतत्तेकथितदेविमानसंतीर्थलक्षणम् ॥
भौमानामपितीर्थानांपुण्यत्वेकारणंशृणु ॥ ४२ ॥ यथाशरीरस्योद्देशाःकेचिन्मेध्यतमाःस्मृताः ॥ तथापृथिव्यामुद्देशाःकेचित्पुण्यतमाःस्मृताः ॥ ४३ ॥
प्रभावादद्भुताद्रूमेःसलिलस्यचतेजसः ॥ परिग्रहान्मुनीनांचतीर्थानांपुण्यतास्मृता ॥ ४४ ॥ तस्माद्रौमेषुतीर्थेषुमानसेषुचनित्यशः ॥ उभयेष्व
पियःस्नातिसयातिपरमांगतिम् ॥ ४५ ॥

कत्वात् तस्मिन् ॥ पुनःकथंभूते ॥ ज्ञानपूतेज्ञानंचतत्पूतंचेतिज्ञानपूतंस्वप्नकाशासंगमित्यर्थः ॥ यदा ज्ञानेनपूतंज्ञानपूतंतत्त्वमस्यादिवाक्योत्थबुद्धिबुस्यानिवृत्ताशंषविरोध्यंशमित्यर्थः ॥ तस्मिन् ॥ ध्यान
पूतइतिकचित्पाठः ॥ तत्रविजातीयमत्यतिरस्कारेणस जातीयमत्ययोध्यानेतेनपूतमितिव्याख्येयम् ॥ पुनःकथंभूते ॥ ज्ञानजले ज्ञानंचतजलंस्वच्छंचज्ञानजलम् ॥ सलिलएकोद्रेतिश्रुतेः ॥ ज्ञान
मेवजलंयस्मिन्नितिवा ॥ पुनःकथंभूते ॥ रागद्वेषमलापहे रागद्वेषमलानपहंतीतितयातस्मिन् ॥ तथाचभागवते वेदव्यासस्यस्मरणम् ॥ ज्ञानद्वेध्यानजलेरागद्वेषमलापहे ॥ यःस्नातिमानसे
तीर्थेसयातिपरमांगतिम् ॥ आत्मानदीसंयमतोयपूणांसत्यह्मदाशीलतटादयोर्मिः ॥ तत्राभिषेकंकुरुपांडुपुत्रनवारिणाशुद्धयतिचांतरात्मेति ॥ भगवच्छंकराचार्यस्यच यस्मिन्वेदाश्वदेवाश्रयपवित्रं कृत्स्नमेक
ताम् ॥ ब्रजेत्तन्मानसंतीर्थयस्मिन्स्नात्वाऽमृतोभवेदिति ॥ एकवचनमेकजीवाभिप्रायंवा ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ यथेति ॥ उद्देशादुक्तुद्देशाववयवाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मानसेषुचेतिचकारा

त्सत्यादिषु च ॥ उभयेष्वपीत्यपिशब्दात्तेष्वपि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यस्येति ॥ यस्यहस्तादिषु संयतं स्यात्सतीर्थफलमश्नुत इत्यन्वयः ॥ तत्रहस्तसंयमः प्रतिग्रहपर्याडनादिनिवृत्तिः ॥ पादसंयमो दृष्टिपूते प्रदेशादप्रक्षेपादिः ॥ मनःसंयमोऽनिष्टचित्ताभावः ॥ विद्यामंत्रोपासनादिलक्षणा ॥ तपःस्वधर्मादच्युतिः ॥ कीर्तिः परैः साधुतया वर्णनम् ॥ एतन्नित्यं च यस्य स्यादिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ दंभो धर्मध्वजित्वम् ॥ न वियते दंभो यस्य स तथा ॥ स्वार्थकः ॥ अदांभिक इति कचित्पाठः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तीर्थान्यनुसरन्धीर इति ॥ धीरः धर्माधर्माविद्वान् ॥ ५२ ॥ तिर्यग्योनिमिति ॥ तिर्यग्योनिर्नवैगच्छेत्तीर्थान्यनुसरन्नित्येव ॥ ५३ ॥ अश्रद्धान इति ॥ अश्रद्धानः श्रद्धामकुर्वाणः ॥ पापात्मा वैडालव्रतिकः ॥ नास्तिकः पाखंडः ॥ अच्छिन्नसंशयः

अनुपोष्य त्रिरात्राणि तीर्थान्यनभिगम्य च ॥ अदत्त्वाकांचनं गाश्च दरिद्रो नाम जायते ॥ ४६ ॥ अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्ट्वा विपुलदक्षिणैः ॥ न तत्फलमवाप्नोति तीर्थाभिगमनेन यत् ॥ ४७ ॥ यस्यहस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ विद्यातपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमश्नुते ॥ ४८ ॥ प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो येन केनचित् ॥ अहंकारविमुक्तश्च सतीर्थफलमश्नुते ॥ ४९ ॥ अदंभको निरारंभोलूधाहारोजितेन्द्रियः ॥ विमुक्तः सर्वसंगैर्यः सतीर्थफलमश्नुते ॥ ५० ॥ अकोपनोऽमलमतिः सत्यवादी दृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्नते पुंसतीर्थफलमश्नुते ॥ ५१ ॥ तीर्थान्यनुसरन्धीरः श्रद्धानः समाहितः ॥ कृतपापो विशुद्धचेतर्किपुनः शुद्धकर्मकृत् ॥ ५२ ॥ तिर्यग्योनिर्नवैगच्छेत्कुशेनैव जायते ॥ न दुःखी स्यात्स्वर्गभाक् च मोक्षोपायं च विंदति ॥ ५३ ॥ अश्रद्धानः पापात्मानास्तिकोऽच्छिन्नसंशयः ॥ हेतुनिष्ठश्च पंचैतेन तीर्थफलभागिनः ॥ ५४ ॥ तीर्थानि च यथोक्तेन विधिना संचरंतिये ॥ सर्वद्वंद्वसहाधीरास्तेनराः स्वर्गभागिनः ॥ ५५ ॥ तीर्थयात्रांचिकीर्षुः प्राग्विधायोपोषणं गृहे ॥ गणेशं च पितृन् विप्रान् साधून् च क्षत्र्यान् प्रपूज्य च ॥ ५६ ॥ कृतपारणको हृष्टो गच्छेन्नियमधृक् पुनः ॥ आगत्याभ्यर्च्य च पितृन् यथोक्तफलभाग्भवेत् ॥ ५७ ॥ न परीदयेद्द्विजस्तीर्थेष्वन्नार्थभोज्य एव च ॥ सक्तुभिः पिंडदानं च चरुणा पायसेन च ॥ ५८ ॥ कर्तव्यमृषिभिर्दृष्टं पिण्याकेन गुडेन च ॥ श्राद्धं तत्र प्रकर्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ५९ ॥ अकालेप्यथवा काले तीर्थं श्राद्धं च तर्पणम् ॥ अविलंबेन कर्तव्यं नैव विप्रंसमाचरेत् ॥ ६० ॥ तीर्थप्राप्य प्रसंगेन स्नानं तीर्थसमाचरेत् ॥ स्नानजं फलमाप्नोति तीर्थयात्राश्रितः च ॥ ६१ ॥

नच्छिन्नो न नष्टः संशयो यस्य मतया संशयात्मेत्यर्थः ॥ हेतुनिष्ठो हेतुकः ॥ तदुक्तं गीतायाम् ॥ अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संशयात्मा शिरश्च्यति ॥ नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्प्रपन्न इति ॥ वैष्णवे च ॥ पार्वतिनो विकर्मस्थान् वैडालव्रतमास्थितान् ॥ हेतुकान्वकधूर्ताश्च बाह्मात्रेणापि नाचं येदिति ॥ वैडालव्रतिकादीनां चेदं लक्षणम् ॥ यस्य धर्मध्वजो नित्यं सुराध्वज इवोच्छ्रितः ॥ प्रच्छन्नानि च पापानि वैडालनाम तद्व्रतम् ॥ श्रष्टः स्वधर्मात्पाखंडो विकर्मस्थो निषिद्धकृत् ॥ संदेहकृद्धं तु भिर्यः सत्कर्मसु सहेतुक इत्यादि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मण्डगहितं भक्तचरुः ॥ ५८ ॥ पिण्याकमत्र तिलपिष्टम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥

॥ ६२ ॥ प्रसंगेन कार्यातराण्युद्दिश्येत्यर्थः ॥ ६३ ॥ कुशप्रतिकृतिमिति जीवतांदूरदेशस्थानां मृतानांतुतर्पणादिनाकृतार्थत्वात् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ श्राद्धदशति ॥
 श्राद्धादिकृत्वापारणं कुर्यादित्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सर्वतश्चतुरशीतियोजनपरिमितः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ प्राप्यापिमुच्येत ॥ अपिरेवार्ये ॥ मुच्येतेत्यर्थः ॥ विमुच्ये
 तेतिवापाठः ॥ ७१ ॥ गणैरिति द्विवचनस्यानेवद्विवचनंछादंसंपूर्जार्थत्वात् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥

नृणां पापकृतां तीर्थेषु पापस्य शमनं भवेत् ॥ यथोक्तफलदं तीर्थं भवेच्छ्रद्धात्मनानृणाम् ॥ ६२ ॥ षोडशांशं सलभते यः परार्थं च गच्छति ॥ अर्धतीर्थफलं
 तस्य यः प्रसंगेन गच्छति ॥ ६३ ॥ कुशप्रतिकृतिमिति कृत्वा तीर्थवारिणि मज्जयेत् ॥ मज्जयेच्च यमुद्दिश्य सोष्टमांशं लभेत वै ॥ ६४ ॥ तीर्थोपवासः कर्तव्यः
 शिरोमणुंडनं तथा ॥ शिरोगतानि पापानि याति मुंडनतो यतः ॥ ६५ ॥ यद्वितीर्थं प्राप्तिः स्यात्ततो द्वः पूर्ववासरे ॥ उपवासस्तु कर्तव्यः प्राप्ताद्विश्राद्धदो
 भवेत् ॥ ६६ ॥ तीर्थप्रसंगात्तीर्थांगमप्युक्तत्वात्पुरोमया ॥ स्वर्गसाधनमेवेतन्मोक्षोपायश्च भवेत् ॥ ६७ ॥ काशीकांती च मायाख्यात्वयोऽध्याहार
 वत्यपि ॥ मथुरावृत्तिके चैताः सप्तपुर्योत्रमोक्षदाः ॥ ६८ ॥ श्रीशैलोमोक्षदः सर्वः केदारोपिततोऽधिकः ॥ श्रीशैलाच्चापिकेदारात्प्रयागं मोक्षदं परम् ॥ ६९ ॥
 प्रयागादपि तीर्थायाद्विमुक्तं विशिष्यते ॥ यथा विमुक्ते निर्वाणं न तथा काप्यसंशयम् ॥ ७० ॥ अन्यानि मुक्तिक्षेत्राणि काशीप्राप्तिकराणि च ॥ काशीं
 प्राप्यापि मुच्येत नान्यथा तीर्थकोटिभिः ॥ ७१ ॥ अप्राथम्ये कथयिष्ये ह मिति हासं पुरातनम् ॥ यथा विष्णुगणैरुक्तं द्विजाय शिवशमणे ॥ ७२ ॥ तीर्था
 ध्यायमिमं श्रुत्वानगे नियतमानसः ॥ श्रावयित्वा द्विजांश्चापि श्रद्धाभक्तिः समन्वितान् ॥ ७३ ॥ क्षत्रियान्धर्मनिरतान् वैश्यान्सन्मार्गवार्तिनः ॥ शूद्रा
 न्द्रिजेषु भक्तांश्च निष्पापो जायते द्विजः ॥ ७४ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे तीर्थाध्यायो नाम षष्ठोऽ
 ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ मथुरायां द्विजः कश्चिदभूद्देवसत्तमः ॥ तस्य पुत्रो महातेजाः शिवशर्मेति विश्रुतः ॥ १ ॥ अधीत्य वे
 दान्विधिवदर्थविज्ञाय तत्त्वतः ॥ पठित्वा धर्मशास्त्राणि पुराणान्यधिगम्य च ॥ २ ॥ अंगान्यभ्यस्य तर्काश्च परिलोडय समंततः ॥ मीमांसाद्वयमालो
 क्य धनुर्वेदं विगाह्य च ॥ ३ ॥

काश्ययोऽध्याहारकाचमायाकांत्यावर्तिका ॥ मथुराषष्ठस्य तेपुरःसप्तात्रसप्तमे ॥ १ ॥ अप्राथम्ये कथयिष्ये ह मिति हासं पुरातनमिति युक्तं तमेवेति हासं दर्शयति ॥ मथुरायामिति ॥ १ ॥ अधीत्य
 वेदानित्यादीनां द्वितीयांतपदव्यटितानां ल्यबंतानां चितामवापमहर्षी शिवशर्मा द्विजोत्तम इति षष्ठेनान्वयः ॥ अर्थवेदानामिति शेषः ॥ २ ॥ अंगानि शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोज्योतीषि ॥

तर्कान्यायादीन् ॥ धर्ममल्लक्षणेभीमासिद्धे ॥ ३ ॥ नाट्यवेदेगांधर्ववेदे भरतादिमुनिप्रणीतनृत्यगीतादिविषये ॥ अर्थशास्त्राणि श्रीमन्नसबाहस्पत्यादीनि ॥ अश्वगजचेष्टितघोटकहस्तिचेष्टामतिपादकंशास्त्रमित्यर्थः ॥ ४ ॥ कलासुचतुःषष्टिकलानामध्येउक्तावशिष्टास्तु ॥ मंत्रशास्त्रंगारुडादिशास्त्रमागमशास्त्रंवा ॥ लिपीलिखीः ॥ लिपिलिखिरुभेस्त्रियावित्यमरः ॥ अक्षराणीत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ लोकैः कथितां श्रुतिं श्रवणेंद्रियं श्रितां प्राप्तां जरां दृष्ट्वा ज्ञात्वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तमस्तोमहरो ज्ञानपुगहरोऽश्वकारसमूहहरोवा ॥ भवबंधहृत्संसारबंधनहंश्री ॥ भवबंध

आयुर्वेदं विचार्या पिनाट्यवेदेकृतश्रमः ॥ अर्थशास्त्राप्यनेकानि प्राप्याश्वगजचेष्टितम् ॥ ४ ॥ कलासुचकृताभ्यासोमन्त्रशास्त्रविचक्षणः ॥ भाषाश्वनानादेशानालिपीज्ञात्वाविदेशजाः ॥ ५ ॥ अर्थानुपार्ज्यधर्मेण भुक्ताभोगान्यहृच्छया ॥ उत्पाद्यपुत्रानुगुणास्तेभ्यो ह्यर्थविभज्य च ॥ ६ ॥ यौवनं गत्वरं ज्ञात्वा जरां दृष्ट्वा श्रितां श्रुतिम् ॥ चिन्तामवापमहतीं शिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ ७ ॥ पठतो मे गतः कालस्तथोपार्जयतो धनम् ॥ नाराधितो महेशानः कर्मनिर्मूलनक्षमः ॥ ८ ॥ नमयातोषितो विष्णुः सर्वपापहरो हरिः ॥ सर्वकामप्रदो नृणां गणेशो नार्चितो मया ॥ ९ ॥ तमस्तोमहरः सूर्यो नार्चितो वै मया कचित् ॥ महामायाजगद्धात्री न ध्याता भवबंधहृत् ॥ १० ॥ न प्रीणिता मया देवायज्ञैः सर्वैः समृद्धिदाः ॥ तुलसीवनशुश्रूषानकृतापापशांतये ॥ ११ ॥ नमयातर्पिता विप्रामृष्टा न्नैर्मधुरैरसैः ॥ इहापि च परत्रापि विपदामनुतारकाः ॥ १२ ॥ बहुपुष्पफलोपेताः सुच्छायाः स्निग्धपल्लवाः ॥ पथिनारोपिता वृक्षा इहा सुत्रफलप्रदाः ॥ १३ ॥ दुकूलैः स्वानुकूलैश्च चोलैः प्रत्यंगभूषणैः ॥ नालंकृताः सुवासिन्य इहा सुत्रसुवासदाः ॥ १४ ॥ द्विजाय नोर्वरदत्ताय मलोकनिवारिणी ॥ सुवर्णनसुवर्णाय दत्तंदुरीतहृत्परम् ॥ १५ ॥ नालंकृताः सवत्सागौपात्राय प्रतिपादिता ॥ इह पापापहं ज्याशुससजन्मसुखावहा ॥ १६ ॥ ऋणापनुत्तये मातुः कारितो न जलाशयः ॥ नातिथिस्तोषितः कापि स्वर्गमार्गप्रदर्शकः ॥ १७ ॥

घकृदिति पाठे अभक्तानां संसारबंधनकर्त्रां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ चोलैः कूर्पासकैः कंचुकैर्गितियावत् ॥ उदाऽमृदावापि दृष्टे स्थिताः मर्यावनाः मुबामिन्यश्चिरं दृष्टवित्यावत् ॥ चिरं दीप्तुमुवासिनीत्यमरः ॥ मुवासिन्यां चिरं दीप्त्या प्रीत्यैव्यसि स्त्रिया मिति कृदः ॥ १४ ॥ उर्वरा सर्वसस्यादद्याभमि रिति शेषः ॥ उर्वरा सर्वसस्यादद्येत्यमरः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अक्षराः अक्षान्या

शेतेस्मिन्निति जलाशयोवापीकूपनडागादिः ॥ १७ ॥ कुंडिकाकुंडीकमंडलुस्त्वयः ॥ अस्त्रीकमंडलुः कुंडीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ श्रीमूक्तं
हिरण्यवर्णाहरिणीसुवर्णरजतस्रजामित्यादि ॥ पावमानीस्वाद्विषयमद्विषयापवत्त्वसेभधारयेत्याद्या ॥ ब्राह्मणोब्राह्मणंअग्निर्वेदेवानामवमोविष्णुःपरमहृत्यादि ॥ मण्डलानियदेतन्मंडलंतपतित
न्महृत्यादीनि ऋग्वेदेप्रसिद्धानिदशमंडलानिइतिवा ॥ पुरुषसूक्तंसहस्रशीर्षंन्यादि ॥ शतरुद्रियंमथातःशतरुद्रियंजुहोतिअत्रैषसर्वोग्निस्तस्मैकृतइत्यादि ॥ पापारीतिसर्वेषांविशेषणम् ॥
॥ २६ ॥ आर्कअर्कदिनम् ॥ भृगोर्दिनेशुकवासरे ॥ २७ ॥ मृत्तुलिकामृत्तुलिकावदुमूल्येत्यर्थः ॥ कीदृशी ॥ दीपीदीप्ताउज्ज्वलेत्यर्थः ॥ दर्पणेतिशयनीयविशेषणम् ॥ दीप

छत्रोपानत्कुंडिकाश्चनाध्वगायसमर्पिताः ॥ यास्यतःसंयमिन्यांहिस्वर्गमार्गसुखप्रदाः ॥ १८ ॥ नचकन्याविवाहार्थवसुकापिमयार्पितम् ॥ इहसौ
ख्यसमृद्धयर्थदिव्यकन्यार्पकंदिवि ॥ २९ ॥ नवाजपेयावभृथेस्नातोभवंशादहम् ॥ इहजन्मनिचान्यस्मिन्बहुमृष्टान्नपानदे ॥ २० ॥ नमयास्था
पितलिंगकृत्वादेवालयंशुभम् ॥ यस्मिन्संस्थापितेलिंगेविश्वसंस्थापितंभवेत् ॥ २१ ॥ विष्णोर्गायतर्ननेवकृतंसर्वसमृद्धिदम् ॥ नचसूर्यगणेशानां
प्रतिमाःकारितामया ॥ २२ ॥ नगौगेनमहालक्ष्मीश्चित्रेपिपरिलेखिते ॥ प्रतिमाकरणेचैषानंकुरूपोनदुर्भगः ॥ २३ ॥ सुसूक्ष्माणिविचित्राणिनो
ज्ज्वलान्यंबराण्यपि ॥ समर्पितानिविप्रेभ्योदिव्यावरसमृद्धये ॥ २४ ॥ नतिलाश्वघृतेनाक्ताःसुसमिद्धेदुताशने ॥ हुतावैमन्त्रपूताश्वसर्वपापापनुत्तये
॥ २५ ॥ श्रीमूक्तंपावमानीचब्राह्मणोमंडलानिच ॥ जप्तपुरुषसूक्तंनपापारिशतरुद्रियम् ॥ २६ ॥ अश्वत्थसेवानकृतात्यक्त्वाचार्यत्रयोदशीम् ॥
सद्यःपापहरासाहिनरात्रौनभृगोर्दिने ॥ २७ ॥ शयनीयंनचोत्सृष्टमृदुलाचप्रतुलिका ॥ दीपीदर्पणसंयुक्तंसर्वभोगसमृद्धिदम् ॥ २८ ॥ अजाश्वम
हिपीमेषीदासीकृष्णाजिनंतिलाः ॥ सकरंभास्तोयकुंभानासनमृदुपादुके ॥ २९ ॥ पादाभ्यंगंदीपदानंप्रपादानंविशेषतः ॥ व्यजनंवस्त्रतांबूलं
तथान्यन्मुखवासकृत् ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धंभूतबलिंतथाऽतिथिसमर्चनम् ॥ विशंत्यन्यानिदत्त्वाचप्रशस्थानियमालये ॥ ३१ ॥

दर्पणसंयुक्तमिति कथित्वाः ॥ २८ ॥ मकरंभादध्युपसिक्तस्तनुसहिताः ॥ करंभोदधिसक्तवद्वत्यमरः ॥ मृदुपादुकेइति ॥ छत्रोपानदित्यत्रनाध्वगायसमर्पिताइत्युक्तंइहतुसाधारणेभ्यइ
त्यपौनरुक्त्यम् ॥ २९ ॥ वस्त्रतांबूलमित्येकवद्भावः ॥ तत्रवस्त्रंसाधारणमन्यथानसूक्ष्माणीत्यनेनपुमरुक्तेः ॥ तांबूलंशुशकादिप्रियम् ॥ पादाभ्यंगंब्राह्मणानामितिशेषः ॥ अन्यल्लवं
गादि ॥ इत्यंतानांनचोत्सृष्टमितिपूर्वक्रियैवसंबंधः ॥ ३० ॥ नित्यश्राद्धमिति ॥ नित्यश्राद्धादीनिदत्त्वाकृत्वान्यानिचमशस्थानिद्रव्याणिदत्त्वायमादीक्षपश्यंतियमालयेपिनविशंतीत्यर्थः ॥
कुतोयस्तस्तेपुष्पभाजइति ॥ यद्वा नित्यश्राद्धादीन्यन्यानिचद्रव्याणिदत्त्वायमालयेप्रशस्थानिमघ्नानिविशंति ॥ यमंकोषाविष्टमित्यादिर्पूर्ववत् ॥ यामीक्षमसंवंधिनीः ॥ कलितमाह ॥ नेत

दिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ कृच्छ्रेति ॥ कच्छ्रं चर्चाद्रायणं चते भावीयेषामति कृच्छ्रपराकादीनां तानितया ॥ कृच्छ्रं तिकृच्छ्रस्वरूपं चोक्तं पराशरसंहितायाम् ॥ नवाहंयतिकृच्छ्रः स्यात्पाणिपूराभोजनम् ॥ त्रिरात्रयुपवासः स्यादतिकृच्छ्रं तदुच्यते इति ॥ ३३ ॥ गवाहिकं गवां अह्निराह्नयेदमाह्निकं गवाह्निकं प्रतिदिवसदेयं गोप्रासमित्यर्थः ॥ गवानीकमिति पाठे गोसमूहमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रार्थितैर्वाचितैः ॥ प्राकृतैरिति पाठे साधारणैरपीत्यर्थः ॥ देहिदेहीति जल्पाकः देहिदेहिप्रयच्छप्रयच्छेति प्रार्थनाशीलः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शिवशर्मा इति पूर्वमकारेण ममक्षेत्रं कल्याणतरं भवेत्स्यादिति निश्चिकायनिश्चितवानित्यर्थः ॥ क्षेत्रमिति पाठे क्षेत्रं कर्मण्यर्थः ॥ ३७ ॥ तमेव निश्चयं दर्शयति ॥ यावदिति ॥ ३८ ॥ एवमेवं विचारयन्नित्यर्थः ॥ पंचपाणिपंचषड्वासरानीत्यर्थः ॥ लग्नबलेल्लग्नैत्यर्थः ॥

नयमंयमदूतांश्चनयामीरपि वातनाः ॥ पश्यन्ति ते पुण्यभाजो नैतच्चापिकृतं मया ॥ ३२ ॥ कृच्छ्रं चर्चाद्रायणादीनि तथानुक्तव्रतानि च ॥ शरीरशुद्धिकारीणि न कृतानि कचिन्मया ॥ ३३ ॥ गवाह्निकं च नोदत्तं गोकं इति नैव कृता ॥ नोदत्तापंकमग्रागो गोलोकमुखदायिनी ॥ ३४ ॥ नार्थिनः प्रार्थितैरर्थैः कृतार्था हि मया कृताः ॥ देहिदेहीति जल्पाको भविष्याम्यन्यजन्मनि ॥ ३५ ॥ नवेदानचशास्त्राणि नार्थोदाराननोसुतः ॥ नक्षेत्रं न च हर्म्यादिमायां तमनुयास्यति ॥ ३६ ॥ शिवशर्मा इति सर्वं चित्यबुद्धिं उपायसर्वतः ॥ निश्चिकायमनस्येवं भवेत्क्षेत्रं मतरं मम ॥ ३७ ॥ यावत्स्वस्थोऽस्ति मे देहो यावन्नैन्द्रियविकृष्टः ॥ तावत्स्वस्थेयं साहेतुं तीर्थयात्रां करोम्यहम् ॥ ३८ ॥ दिनानि पंचपाण्येव मतिवाह्यगृहोद्विजः ॥ शुभेति यो शुभे वारे शुभलग्नबलेद्विजः ॥ ३९ ॥ उपोष्य रजनीमकां प्रातः प्राह्णं विधाय च ॥ गणेशान् ब्राह्मणान् ब्रह्मभुक्तां प्रस्थितवान्सुधीः ॥ ४० ॥ इति निश्चित्य निर्वाणपदनिःश्रेणिकां पराम् ॥ सर्वेषामेव जंतूनां तत्र संस्थितिकारिणाम् ॥ ४१ ॥ अथ पंथानमप्राक्यं कियंतमपि सद्विजः ॥ मुहूर्तपथिविश्रम्याचितयत्प्राक्कयाम्यहम् ॥ ४२ ॥ भुक्तितीर्थान्यनेकानि लोलायुश्चलं मनः ॥ ततः सप्तपुरीयां सर्वतीर्थानि तत्र यत् ॥ ४३ ॥ अयोध्यां च पुरीं गत्वा सरयूमवगाह्य च ॥ तत्तत्तीर्थेषु संतर्प्य पितृन् पिंडप्रदानतः ॥ ४४ ॥

स्वार्थे बलचमस्य ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति निश्चित्येति ॥ इति तीर्थपर्यटनमेव सर्वजंतूनां निर्वाणपदनिःश्रेणिकां चैव लयपदतोपानपरंपरायुक्तकृष्टानिश्चित्यमवधार्यमस्त्वितवानिति पूर्वक्रियैवान्वयः ॥ कथं भूतानाम् ॥ तत्र संस्थितिकारिणां तत्र निर्वाणपदे तीर्थपर्यटने वा सम्यक्स्थितिकर्तृशीलं येषां तेषां तेषाम् ॥ ४१ ॥ अथेति ॥ अचित्तयदालोचितवान् ॥ चित्तयदिति कचित्पाठस्तत्राडभाव आपः ॥ ४२ ॥ भुवीति ॥ ततस्तस्मात्सप्तपुरीरयोध्याद्यामाक्षदात्त्वेन प्रसिद्धाः ॥ तदुक्तम् ॥ अयोध्यामथुरामायाकाशीकांतीअवंतिका ॥ पुरीद्वारावंती चैव सैतामोसदायका इति ॥ यायां गच्छेयम् ॥ आदाविति शेषः ॥ यद्यतस्तत्रासु सर्वतीर्थानि ॥ ४३ ॥ इति निश्चित्यसर्विधः पुराऽप्योध्यां गत्वा मया गममादिति द्वितीयश्लोकान्वयः ॥ मथुरातो मध्यमेयागमुल्लंघ्या योध्यायां गमनं मार्गं शोचं निरं

तस्यप्रयागेमाघस्नानानुरोधार्थमितिज्ञातव्यम् ॥ तथाचामेवक्ष्यति ॥ तत्रमाघमुषित्वेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रयागंविशिनष्टि ॥ सिताऽसितेइत्यादिकाशीत्यतःप्राक्तनेनमयेन ॥ सितासितेगंगाय
मुनेस्तांभवतः ॥ सुरदुर्लभदेवानामपिदुष्प्राप्ये ॥ तदुक्तम् ॥ प्रयागंतीर्थराजानं गच्छध्वममसेतमाः ॥ महांभोजभवांभोजनयनानांसुदुर्लभमिति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ दमयंतींशमयंतीम् ॥ कालिकालं कालि
कालं च ॥ कालिदत्तनयांकालिदःपर्वतस्तस्यतनयांततोनिःसृताभित्यर्थः ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टमिति ॥ यज्वनांयज्ञकर्णाम् ॥ यज्वनामितिकचित्पाठः सचित्यः ॥ प्रयागाद्रवर्ष्मणांप्रयागेऽ
याद्रिणांजलेनार्द्रवर्ष्मणरीरेयेषतिथ्यातेषाम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ यमारुह्येतिफलपदेदाभिप्रायम् ॥ यद्वा यमारुह्येतिभगवदुदरस्थिःस्त्ववटस्येनभगवतासहवटस्याभेदविक्षयातयेत्युक्तम् ॥ ५१ ॥

पंचरात्रमुषित्वातुब्राह्मणान्परिभोज्यच ॥ प्रयागमगमद्विप्रस्तीर्थराजंसुहृद्वत् ॥ ४५ ॥ सिताऽसितेसरिच्छेद्यत्रास्तांसुरदुर्लभे ॥ यत्राप्नुतो नरः
पापःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ४६ ॥ क्षेत्रंप्रजापतेःपुण्यसंर्वषामेवदुर्लभम् ॥ लभ्यतेपुण्यसंभारेनान्यथाऽर्थस्यराशिभिः ॥ ४७ ॥ दमयंतींकालिकालं
कालिदत्तनयांशुभाम् ॥ आगत्यमिलितायत्रपुण्यास्वर्गतरेगिणी ॥ ४८ ॥ प्रकृष्टंसर्वयागेभ्यःप्रयागमितिगीयते ॥ यज्वनांपुनरावृत्तिर्नप्रयागाद्र
वर्ष्मणाम् ॥ ४९ ॥ यत्रस्थितःस्वयंसाक्षाच्छूलटंकोमहेश्वरः ॥ तत्राप्नुतानांजंतूनामोक्षवर्त्मोपदेशकः ॥ ५० ॥ तत्राऽक्षय्यवटोऽप्यस्ति सप्तपातालमूलवान् ॥
प्रलयेपियमारुह्यमृकंडतनयोवसतु ॥ ५१ ॥ हिरण्यगर्भोविज्ञेयःससाक्षद्रुद्ररूपधृक् ॥ तत्समीपेद्विजान्भक्त्यासंभोज्याक्षयपुण्यभाक् ॥ ५२ ॥
यत्रलक्ष्मीपतिःसाक्षाद्रैकुंठादेत्यमानवान् ॥ श्रीमाधवस्वरूपेणनयेद्विष्णोःपरंपदम् ॥ ५३ ॥ श्रुतिभिःपरिपठ्येतेसिताऽसितसरिद्वरे ॥ तत्राप्नुता
गाह्यमृतंभवंतीतिविनिश्चितम् ॥ ५४ ॥ शिवलोकाद्ब्रह्मलोकादुमालोकवरात्पुनः ॥ कुमारलोकाद्रैकुंठात्सत्यलोकात्समंततः ॥ ५५ ॥ तपोजनमहर्ष्य
श्चसर्वस्वलोकवासिनः ॥ भुवोलोकाच्चभूर्लोकान्नागलोकात्तथाऽखिलात् ॥ ५६ ॥ अचलाहिमवन्मुल्याःकल्पवृक्षादयोनगाः ॥ स्नातुंमाघेसमायां
तिप्रयागमरुणोदये ॥ ५७ ॥ दिग्गनाःप्रार्थयंतियत्रप्रशान्तिलानपि ॥ तेपिनःपावयिष्यंतिकिंकुर्मःपंगवोवयम् ॥ ५८ ॥ अश्वमेधादियागाश्चप्रया
गस्यरजःपुनः ॥ तुलितंब्रह्मणापूर्वनतेतद्भजसासमाः ॥ ५९ ॥ मज्जागतानिपापानिबहुजन्माजितान्यपि ॥ प्रयागनामश्रवणात्क्षीयंतेऽतीवविह्वलम्
॥ ६० ॥ धर्मतीर्थमिदंसम्यगर्थतीर्थमिदंपरम् ॥ कामिकंतीर्थमेतच्चमोक्षतीर्थमिदंभुवम् ॥ ६१ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानि तावद्गर्जतिदेहिषु ॥ यावन्मम
तिनोमाघेप्रयागेपापहारिणि ॥ ६२ ॥

॥ ५१ ॥ परंपदंकेवलम् ॥ ५३ ॥ तत्रप्रमाणमाह ॥ श्रुतिभिरिति ॥ तथाचश्रुतयः ॥ सितासितेसरितेयत्रसंगेयत्राप्नुतासोदिवमुत्पतंतीत्याद्याः ॥ ५४ ॥ स्राच्छेष्टात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥
यत्रप्रयागानिलानपियश्चासौप्रयागश्चेतिप्रयागस्तत्प्राशिनोयस्यप्रयागस्यसंबन्धिनोवायुनरीत्यर्थः ॥ किमितिप्रार्थयंतितत्राह ॥ तेपिति ॥ स्वंपमेवतत्रकिमितिनयातितत्राह ॥ किंकुर्मदिति ॥
॥ ५८ ॥ ५९ ॥ मज्जागतानिअस्थिस्नाय्वोरंतर्वर्तिस्वच्छंजलंमज्जा ॥ अथवा अस्प्यंतर्गतोधातुर्मज्जातप्रतानीत्यर्थः ॥ ६० ॥ कामिकं कामायहितम् ॥ ६१ ॥ गर्जतिस्वफलादानायस्वरं

कलहायते ॥ धायेतीति कचित्पाठः सचित्यः ॥ मज्जति देहिन इति शेषः ॥ ६२ ॥ तद्विष्णोरिति ॥ विष्णोस्तत्प्रसिद्धं परमं पदं सच्चिदानंदलक्षणं सदासुखो विद्वांसः पश्यंति ऐक्येनानुभवति एतद्यत्पुनः पुनर्वेदिपठयते कथ्यते ॥ प्रथमं तद्विष्णोः कचित्पाठः ॥ तत्प्रयागं तत्प्रयागपुण्यत्वादिति ॥ ६३ ॥ सस्वतीरजोरूपारजोमुखापाधिगुण्यगर्भरूपा ॥ तमोरूपातमोरुणोपाधिद्रुपा ॥ सत्त्वरूपा सत्त्वगुणोपाधि विष्णुरूपेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ इयं वेणी गंगा यमुनयोः संभेदः ॥ निःश्रेणी सोपागपरंपरा ॥ अद्वाऽअद्वाऽतस्यास्ति कयवुद्धानास्ति कयवुद्धानास्मात्तस्य चकाराद्दलात्सनापितस्मापीत्यर्थः ॥ ६५ ॥ इदानीं प्रयागमारभ्य काश्याः सीमानं वदन् स्त्रीरूपाकारेण काशीं निरूपयति ॥ काशीति ॥ काशीतिकाचिद्वलाऽस्तीति शेषः ॥ काचिदनिर्वचनीयगुणैर्गुणैर्न्ययः ॥ इयं याऽत्र प्रयागे गदिता कथिता विणीत्वेनेति शेषः ॥ सातदीया काशीसंबन्धिनी विणी प्रवेणी मोपितभर्तृकादिभिर्यानिबध्नन् इत्यर्थः ॥ वेणिः प्रवेणिः शीर्षेण शिखर्या विशदेकचेदित्यमरः ॥ कथं भूता ॥ भुवनेषु लोकेषु रूढा मरुता ॥ लोला कर्कशवाचं विलोले चंचले विलोचने विशिष्टे लोचने यस्याः मानया ॥ नम्याह मन्युगलं करणानदी जमिश्च ॥ अस्य शर्मभूमि रक्षयं यत्सुखं ब्रह्मार्जुनं देकलक्षणं तस्य भूमि रक्षिणम् ॥ तथा च वामनपुगणे महेश्वरं

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यंति मूर्यः ॥ एतद्यत्पञ्चवेदेन तत्प्रयागं पुनः पुनः ॥ ६३ ॥ सस्वतीरजोरूपा तमोरूपा कलिं दजा ॥ सत्त्वरूपा च गंगा त्र नयंति ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ ६४ ॥ इयं वेणी हि निःश्रेणी ब्रह्मणो धर्मस्यास्यतः ॥ जंतोर्विशुद्धदेहस्य थद्वाऽथद्वाऽपुनम्यच ॥ ६५ ॥ काशीतिकाचिद्वला भु वनेषु रूढालोला कर्कशवाचं विलोले चंचले विलोचनान् ॥ तद्वेद्युगं च वरुणा मि रियं तदीया वेणीति याऽत्र गदिताऽस्य शर्मभूमिः ॥ ६६ ॥ ॥ अगमि रूवाच ॥ सुधर्मिणि गुणांस्तस्य कोत्र वर्णयितुं शमः ॥ तीर्थराज प्रयागम्यर्तार्थैः संसेवितस्य च ॥ ६७ ॥ पापिनां यानि ॥ पानि प्रमद्वत्तलितान्यहो ॥ तच्छुद्धये सव्यते तीर्थैः प्रयागमधिकं नतः ॥ ६८ ॥ प्रयागम्यगुणान् ज्ञात्वा शिवशर्मद्रिजः सुधीः ॥ तत्र माचमुपित्वाऽप्राप वागण सीपुगिम् ॥ ६९ ॥ प्रवेश एव सर्वश्रव्यसदेहलिविनायकम् ॥ अन्वलिपत्तनो भक्त्या साज्यमिदं कर्दमैः ॥ ७० ॥ निवेश्य मोदकान् पंचवचं यंतं निजं जनम् ॥ महोपमर्गवर्गेभ्यस्ततोऽतः श्रेत्रमाविशत ॥ ७१ ॥ आगत्य दृष्ट्वा मणिकर्णिकायामुदग्रहं स्वर्गं न गणिष्यतः ॥ संशीणपुण्ये तत्पुण्यकर्मणां नृणां गणैः स्थाणुगणैरिव आवृताम् ॥ ७२ ॥

प्रतिहरेर्वचनम् ॥ महेश्वरं पुण्ये मां मवाचं कलस्वनाम् ॥ ब्रह्महत्याक्षयकर्म शुभदां पुण्यवर्द्धनीम् ॥ योर्मा माङ्गमंडले पुण्यमंदं श्रमभवोऽप्ययः ॥ प्रयागे वसते नित्यं योगशायीति विदुतः ॥ चरणा हसिणा तत्सर्वविनियता मगिद्रा ॥ विश्रुता वरणे त्वेव सर्वपापहरा शुभा ॥ मय्यादया दृष्टीया च असि रित्येव विश्रुता ॥ ते उभे सगितां श्रेष्ठलोकपुण्ये वभूवतुः ॥ तयोर्मध्यं तु यो देशस्तत्क्षेत्रं योगशायिनः ॥ त्रिलो क्यपर्वर्तीयसर्वपापप्रमोचनम् ॥ नलाहगस्तिगगने भूभ्यान् चरमानले ॥ तत्रास्मिन् नगरी पुण्यालया तावागणसी शुभा ॥ यस्यां हि भोगिनो नाशे प्रयागंति भवतो लयमिति ॥ ६६ ॥ प्रयागमाहात्म्यमुपसं हरति ॥ सुधर्मिणीति ह्येन ॥ शोभनायर्माः पानि त्रय्यादिलक्षणा यस्याः सा ॥ धर्मिणीति कचित्पाठः ॥ ६७ ॥ तच्छुद्धये तेषां पापानां शुद्धये नाशाय ॥ अहो हेकांते ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ प्रवेशोति ॥ क्षेत्रप्रवेशममये एवमाशिवशर्मदेहलिविनायकं त्राक्ष्यप्रथमतः पंचमादका निवेद्य ततः पश्चात्साज्यमिदं कर्दमैर्नृणां कर्मद्वारं परं कर्त्तव्यं लिपित्वानि तिष्ठयोरन्वयः ॥ कथं भूतं विनायकम् ॥ महोपमर्गवर्गेभ्यो महाविघ्नमभ्युपेयं निजं जनं भक्तं वचं यंतं गोपायं नमित्यर्थः ॥ ७० ॥ निवेश्येति पूर्वमिदं श्लोकेऽप्ययः ॥ ७१ ॥ आगत्येति ॥ मशिवशर्मामणिकर्णिकायामागत्य उदग्रहं मुत्तरवादिनीं स्वर्गं तं

गिर्णास्वर्नदीदृष्ट्वाविस्मितो बभूवेति शेष इति तृतीयोऽङ्को केनान्वयः ॥ किमाकारो विस्मयस्तमाह ॥ मया इदमविमुक्तमालोकि हृदयेति ॥ कथं भूतांस्वर्नदीम् ॥ संक्षीणानि पुण्येतराणि पापानि पुण्यानि च कर्माणि येषां तेषां नृणां गणैराकृताम् ॥ कैरिव ॥ स्थाणुगणैरिव ॥ स्थाणोः श्वरद्रस्ये गणाः रुद्ररूपा वा गणास्तैरिवेति ॥ ७२ ॥ किं कृत्वा सचैलमाप्लुत्य सबन्धनिमज्जय ॥ कुत्र ॥ जले ॥ कथं भूते ॥ अमले न विद्यतेऽविद्यातत्कार्यलक्षणो मलो यस्मात्तस्मिन्माणि कर्णिक इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ यस्यामघोमजनधूर्ध्वगत्यैतत्फलपोविमलत्वसिद्धयै ॥ यद्धारिसंसारतरोः प्रशांत्येन मोऽस्तु तस्यैव मणिर्कर्णिकायै इति ॥ हे अमले शुद्धांतःकरणे ॥ अमले इति पाठे निष्पाप इत्यर्थः ॥ अविलंबितं यथा स्यात् ॥ आलंबिता शुद्धाशुद्धिर्येन स तथा ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ संतर्प्य प्रीणयित्वा ॥ कान्देवान् ॥ देवाश्च ब्रह्मादयः ऋषयश्च मधुच्छंद आदयः मनुष्याश्च सनकादयः दिव्यपितरश्च कण्ववादादयस्तान् स्वानुपितुं श्वस्वदेहजनकादीन् ॥ पूर्वोक्तानुष्ठाने तस्य क्रियाकांडवेष्टुत्वे हेतुमाह ॥ सहीति ॥ ७३ ॥ हियस्मात् ॥ द्राम्नादिति ॥ प्रागिति कचित्पाठः ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ पंचतीर्थिकां वरणासि संभेदं पंच नदमणि कर्णिकादश्वाभेधाभिर्कां विधाय ॥ एते पुं पंच मुत्सुनानादिं कृत्वेत्यर्थः ॥ आदिप्यादिरूपांवा ॥ यथास्वस्वंधनमनति क्रम्य वित्तशाठ्यमकृत्वेति यावत् ॥ विस्मयप्रकारमाह ॥ इदं मया लोकिनवेति ॥ इदमविमुक्तं तुरंग्वा ॥ ७४ ॥ पश्चादवलोकितमिति निर्धार्य कां शीर्षिण्यति नस्वः पुरीत्यष्टभिः ॥ यास्वः पुरी अमरावती तु निश्चितं अनया काश्यापुरा पुण्यासंमार्थसंमंजसापि सम्यक् कृतस्त्वहंशाविचारेणापि अपिशब्दाद्वचनहारहंशाविचारेणापि प्रतिसाम्यं सम्यभावः साम्यं साम्यं साम्यं प्रतिप्रति साम्यं न आबहेन्नामाप्नुयादित्यन्वयः ॥ उभयहंशाविचारे साम्याभावप्रदर्शनार्थं शीर्षांतरगर्भं प्रति साम्यं प्रयोजः ॥ उभयहंशाविचारे साम्याभावाय तत्रेण उभय

सचैलमाप्लुत्य जलेऽमलेऽमलेऽविलंबमालंबितशुद्धबुद्धिः ॥ संतर्प्य देवर्षिं मनुष्यदिव्यपितृन् पितृन् स्वान्सहिकर्मकां डवित् ॥ ७३ ॥ विधाय च द्राक् स हि पंचतीर्थिकां विश्वेशमाराध्य ततो यथास्वम् ॥ पुनः पुनर्वीक्ष्य पुरीं पुरारो रीदं मया लोकिनवेति विस्मितः ॥ ७४ ॥ नस्वः पुरी सा त्वन्या पुरासंमंजसापि प्रति साम्यमावहेत् ॥ प्रबंधभेदाद्व्यतिरिक्तपुस्तकप्रतिर्यथासल्लिपिभेदभंगतः ॥ ७५ ॥

निष्ठहेतुमाह ॥ प्रबंधभेदादिति ॥ प्रबंधनं प्रबंधोरचनापरिपाटीरूपभेदात् ॥ अमरावती हि ब्रह्मणा प्रतिविनंरच्यते इयंतु स्वयमीश्वरेण ॥ तत्रापि सा ब्रह्मणारच्यते इयंतु स्वयमीश्वरेण ॥ सा चक्षुद्रत्न निचयखचितालपोत्सेधाच्च इयंचानर्च्ये रत्नप्रख्यानं भिन्नागग्नोत्सेधाच्च ॥ अथवा प्रबंधभेदात् प्रबंधयोर्भेदात् ॥ ७४ ॥ पुनः पुनर्वीक्ष्य तानां हि प्रकृष्टोर्बंधः प्रबंधः पुनः पुनर्जन्ममरणादिरूपः संसारः स्यात्काश्यां स्थितानां तु प्रगतोर्बंधः प्रबंधो भवेत्येवं प्रबंधयोर्भेदादित्यर्थः ॥ अथवा प्रकृष्टोर्बंधः प्रबंधस्तस्य भेदाद्दुल्यादमरावती स्थितानां प्रकृष्टोर्बंधः प्रबंधस्तस्य भेदादिद्वारणात्काशीस्थानाभित्यर्थः ॥ अमरावती काश्याः साम्यं नैव आबहेदित्यत्र दृष्टांतमाह ॥ व्यतिरिक्तपुस्तकेति ॥ अपमयः ॥ सर्वस्मादविद्यातत्कार्यादतिरिच्यत इत्यतिरिक्तं ब्रह्मविगतमतिरिक्तं प्रतिपाद्यत्वेन यत्र तद्व्यतिरिक्तं अनात्मशास्त्रं तच्च तत्पुस्तकं चेति व्यातिरिक्तपुस्तकं तेन सह या प्रतिः प्रतिपुस्तिकावात्स्यायनादिप्रणीतिषां मुपजीव्य कामादिशास्त्रं प्रवृत्तं तच्च तत्पुस्तकं किंचिदनात्मशास्त्रजातमित्यर्थः ॥ सायथा सदब्रह्म आंतस्तदिति निर्दे शो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृत इति स्मृतेस्तस्य लिपिस्तत्प्रतिपादिका लिपि र्यत्र तत्सल्लिपि अविद्यात्मशास्त्रं तच्च तद्विद्यत इति भेदो नाना प्रकारश्च तस्य भंगतो भंगेन खंडेन भागेनेति यावत् ॥ साम्यं नावहेत्तद्वदिति ॥ सल्लिपि भेदभंगत इति पाठे सती सल्लिप्या चासौ लिपि श्रेतिसल्लिपिस्तस्या भेदो नानात्वं तस्य भंगो भाग एकदेश इति यावत् ॥ सर्वते ते यस्य तेन शास्त्रेणेति व्याख्येयम् ॥ उभयपक्षे पितृतीयांतात्तसिद्धिः ॥ अथवासल्लिपि भेदभंगत इति तत्रेणोच्चरित्वा तत्काशीनिष्ठ द्वितीयहेतुपरतयापि व्याकर्तव्यम् ॥ मनीलिपिः सल्लिपिर्विधा शाललाटेलिखितेति यावत् ॥ तदुक्तम् ॥ ललाटेलिखितं यत्र पट्टी जागरवासरे ॥ नो हरिः शंको

ब्रह्माह्वन्याः कुंभं हतीति ॥ चित्रगुप्तलिखितावातस्याभंदभेगतांवंशेषं भजनात्प्राग्वातां रंक्तायाः लेपनां शकत्वादित्यर्थः ॥ मन्त्रालापभदस्तस्य भगवता तवा ॥ पाठातरप्ययमवाय. ॥ स्वस्त्वनय
तिकचित्पाठः ॥ स्वर्गतयेति कचित्सचित्यः ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ ७५ ॥ पयोपीति ॥ यत्र त्वं यत्र नाहं तं वं यत्र त्वं काशीस्यमित्यर्थः ॥ पयोप्यचित्यवैभवम् ॥ आपिः समुच्चये ॥ गह्रा
समुच्चयप्रश्नशंकासंभावनास्वपीत्यमरः ॥ न केवलं स्थलं मचित्यवैभवजलमपीत्यर्थः ॥ न चित्यंतर्कयितुं योग्यवैभवं कैवल्यदानसामर्थ्यस्य तत्तथा ॥ तथा चोक्तम् ॥ गंगायां च जले मोक्षो वाराणस्या
जले स्थल इति ॥ अतो दिवि स्थिता साधुः सृतां सासाधुयथा स्थान्मुखाव्यर्थं आप्यते मार्ध्वत इत्यर्थः ॥ दिवि स्थितैरिति पाठे आप्यते पीयते इत्यर्थः ॥ उभयत्र हेतुप्राह ॥ इदं पयोप्यदिकचित्कदाचित्पीतं स्या
त्तदा प्रसूतेर्जनन्याः पयोधरेत्यपयः स्तन्यं तयानपीयते ॥ तु शब्दो यथा शब्दार्थः ॥ पीतामृतैः पानानंतरं जन्मलब्धाययापीयते तथानेत्यर्थः ॥ प्रसूतोच्चपयोधर इति कचित्पाठः ॥ तदा प्रकर्षेण सूत
इति प्रसूतामातेति वारूप्येयम् ॥ उच्चपयोधर इत्यनेनोच्चस्तनस्य कठिनत्वात्पाने दुःखाधिक्यमिति सूचितम् ॥ ७६ ॥ अनामया इति ॥ यत्र काश्यां जनालोकाः न येशितुर्नीतिशास्त्रोपदेष्टुर्नीयते
प्राप्यते स र्धो जनेनेति न पयोवेदस्तस्येशितुस्तत्प्रवर्तकस्य शास्त्रयोनेति विवाचितनया शुभाशुभ्यानेनाम राशि विधत्ता परदिताः सत्कर्मकृतः सत्कर्मकृतां पापशपिना किना विना विश्वेश्वरं विना कर्ममनागल्पमपि न
कुर्वते किंतु विश्वनाथार्पणेनैव कुर्वतीत्यर्थः ॥ अत एव सर्वतः सर्वप्रकारेण शर्वांगानां सर्वस्येश्वरपगणां दिग्भिर्गुणप्रमुखान् कुर्वतेऽनुकुर्वतीति तैस्तुल्या भवतीत्यर्थः ॥ सर्वगणां श्रेयिषां पितृणां चार्थः ॥ यद्वा

पयोपियत्रत्यमचित्यवैभवं दिवि स्थिता साधुः सुधाप्यतो मुधा ॥ तथा प्रसूतेस्तु पयोधरे पयोऽनपीयते पीतमिदं दिकचित् ॥ ७६ ॥ अनामयाश्चितनयान
येशितुर्जनामनाग्यत्र विना पिनाकिना ॥ न कर्मसत्कर्मकृतोपि कुर्वतेऽनु कुर्वते शर्वाणां च सर्वतः ॥ ७७ ॥ न वर्यते कैः किल काशिकेयं जंतोः स्थितस्यात्र यतो
तकाले ॥ पचेलिमैः प्राक्कृतपुण्यभारैरंकारमोकारयतीं दुर्मौलिः ॥ ७८ ॥ संसारिचितामणिरत्रयस्मात्तत्तारकं सज्जनकर्णिकायाम् ॥ शिवोभिधत्ते
सहस्रांस्तकाले तद्दीयते सोमणि कर्णिकेति ॥ ७९ ॥ मुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणिस्तच्चरणवज्रयोः ॥ कर्णिकेयं ततः प्राहुर्याजनामणि कर्णिकाम् ॥ ८० ॥

सर्वे च ते गणाश्चाद्यां दीश्वरस्येति ॥ न्यकुर्वत इति कचित्पाठः ॥ तत्र तेषां गणानां सत्कर्मभावात्प्रयुतनिषिद्धाचरणान्वयकुर्वतेति रस्कुर्वत इति व्याख्येयम् ॥ ७७ ॥ न वर्यते इति ॥ इयं काशिका ॥ किलेति
प्रसिद्धौ ॥ कैर्न वर्यते स्तुतेऽस्तुते र्वेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुप्राह ॥ यतो यस्मादंतकाले पचेलिमैः फलदानोन्मुखैः प्राक्तनपुण्यभारैः प्राचीनपुण्यनिचयैर्दुर्मिरास्यतस्य जंतोः प्राणिमात्रस्य दुर्मौलिश्चंद्रोः खरः
ओंकारं प्रणवं ओंकारयति स्वीकारयति उपदिशतीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मणि कर्णिकानामव्युत्पादयंस्तस्यावतिश्रेष्ठतामाह ॥ संसारिचितामणिः ॥ तच्च स्मादसौ मणि कर्णिकेति गीयत इत्यन्वयः ॥ तस्मात्क
स्मात् ॥ यस्मात्संसारिणां प्राणिनां चितामणिरिति चितामणिर्विश्वनाथः सर्वपुरुषार्थप्रदत्वाच्छिवः कश्चाण रूपस्तत्तारकं प्रसिद्धमोंकारं पदभरं रामं ब्रह्मं वा अंतकाले सज्जनकर्णिकयामत्राश्रित्यमाणस्य द
क्षिणकर्णेऽभिधत्ते कथयतीत्यर्थः ॥ तत्र श्रुतिरुक्तं च ॥ संसारचितामणिरिति कचित्पाठः ॥ तदा सम्यक्सारः सारं वेधांते संसाराः संसारिण इत्यर्थः ॥ जीवानां संसारिचितामणिरित्यध्याहारो वा ॥ ७९ ॥
प्रकारांतरेण मणि कर्णिका शब्दव्युत्पत्तिमाह ॥ मुक्तिलक्ष्मीति ॥ ततो जनाः यां मणि कर्णिकां प्रादुःसाऽसावित्यध्याहृत्य योजना ॥ ततः कुतः ॥ यतो मुक्तिलक्ष्मीर्भोऽलक्ष्मीस्त्वस्यामहापीठमहर्तिहासनं
महत्स्यानं वातद्रूपमणिः सर्वोत्कृष्टत्वान्मणिरिदमणिः ॥ यद्वा मुक्तिलक्ष्म्यामहापीठानिमहास्थानान्ययोध्यादीनि मणि कर्णिकास्थलं विहाय कश्चिदप्यतः निषेधमणिरिव मणिः सर्वोत्कृष्ट इत्यं स्वली ॥ सायुज्य

मुक्तिर्मणिर्काणिकायामित्युक्तेः ॥ यदा मुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणिरिवमणिः काशी ॥ अन्यानिपुण्यक्षेत्राणिकाशीमातिकाशीत्युक्तेः ॥ साक्षतस्यामुक्तिलक्ष्मीमहापीठमणौकाश्यावातश्चरणान्जयो
स्तस्यामोक्षलक्ष्म्याश्रयान्जयोः पादपद्मयोः काणिकाचेयंतेनमणिकर्णिकांमादुरित्यर्थः ॥ किंत्वितिमपक्षेअध्याहृत्ययोजनासोढव्या ॥ ८० ॥ जरायुजामनुष्यादयः अंजनाः पक्ष्यादयः उद्भिजा
स्तरवः स्वेदजामत्कुणादयोऽत्रवासिनएतेत्रिदशैर्देवैः समानभवंति किमुतेभ्योयधिकाइत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ मोक्षभाजस्तइति ॥ देवैः कीदृशैः ॥ मुक्तिदुर्दशैर्मुक्तिर्दुर्दशादुष्पापदशायेषतितयातैः ॥
॥ ८१ ॥ कार्शाहृद्वापतावान्कालोममवृथायातइत्यनुवपति ॥ ममजन्मेति ॥ यावन्मयाकाशिकार्नेक्षिर्नेक्षिनादर्शीतिपाक् ॥ तावन्ममजन्मवृथाजातमित्यन्वयः ॥ कथंभूतस्य ॥
दुर्वृत्तस्यदुर्बोधितस्यजडात्मनोऽज्ञस्य ॥ काशिकाकथंभूता ॥ मुक्तिकाशिकार्कवत्यप्रकाशिका ॥ ८२ ॥ पुनः पुनरितिभ्यासोक्तिः ॥ अतिपीकृत्यविपयीकृत्य ॥ तृप्तिमलंबुद्धिम् ॥ ८३ ॥
काशीप्राप्याप्यवत्यायाश्चतस्रोदंष्ट्रविमृशति ॥ सप्तानांचेतिद्वयेन ॥ धुरीणांश्रेष्ठम् ॥ अवयामिजानामि ॥ सुनिर्वाणविश्राणनविचक्षणां सुनिर्वाणं सुनिर्वाणंसायुज्यैकैत्यमित्यर्थः ॥ तस्यय

जरायुजांडजोद्भिजाः स्वेदजाह्यत्रवासिनः ॥ नसमामोक्षभाजस्तेत्रिदशैर्मुक्तिदुर्दशैः ॥ ८१ ॥ ममजन्मवृथाजातं दुर्वृत्तस्यजडात्मनः ॥ नाद्ययावन्मये
क्षिष्टकाशिकामुक्तिकाशिका ॥ ८२ ॥ पुनः पुनश्चतस्रेत्रमतिथीकृत्यनेत्रयोः ॥ विचित्रंचपवित्रंचतृप्तिनाधिजगामह ॥ ८३ ॥ सप्तानांचपुरीणांहिधुरी
णामवयाम्यहम् ॥ वाराणसीसुनिर्वाणविश्राणनविचक्षणाम् ॥ ८४ ॥ तथापिनचतस्रोन्त्यामयाहृगोचरीकृताः ॥ तासांप्रभावंविज्ञायाप्यागमिप्याम्य
हंपुनः ॥ ८५ ॥ तीर्थयात्रांप्रतिदिनंकुर्वन्मनसंनवत्सरम् ॥ नप्रापसर्वतीर्थानितीर्थकाश्यांतिलेतिले ॥ ८६ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ जानन्न
पिगुणान्देविक्षेत्रम्यास्यपरान्द्रिजः ॥ नानाप्रमाणैः प्रवणोनिरगात्सतथाप्यहो ॥ ८७ ॥ किंकुर्वन्तिदिशास्त्राणिसप्रमाणानिसुंदरि ॥ महामायांभविर्त्रितां
कोनिवारयितुंक्षमः ॥ ८८ ॥ कः समुच्चलितंचेतस्तोयंवासंप्रतीपयेत् ॥ प्रोचस्थानस्थितमपिस्वभावोयच्चलस्तयोः ॥ ८९ ॥ शिवशर्मावजन्सोथदे
शादेशांतरंक्रमात् ॥ महाकालपुरीप्रापकलिकालविर्जिताम् ॥ ९० ॥ कल्पेकल्पेखिलंविश्वंकालयेद्यः स्वलीलया ॥ तंकालंकलयित्वायो
महाकालोभवत्किल ॥ ९१ ॥

द्विश्राणनंवितरणमयांजीवानांतत्रविचक्षणांनिपुणांसमर्थाभित्यर्थः ॥ ८४ ॥ एवंचेत्तल्लमन्यत्रगमनेनेतिस्वयमाशंक्याह ॥ तथापीति ॥ ८५ ॥ तिलेतिलेतिलपरिमितभूतप्रदेशेतीर्थयतोऽ
स्तीतिशेषः ॥ ८६ ॥ जानन्मिति ॥ सशिवशर्मनानाप्रमाणैः क्षेत्रस्यगुणान्जानन्नपिनिरगात्तुनिर्गतः ॥ काश्याहृत्यर्थः ॥ प्रमाणैः काश्यागुणज्ञानेहेतुमाह ॥ प्रवणइति ॥ अंतर्निष्ठइत्यर्थः ॥
॥ ८७ ॥ तत्रभवितव्यरूपांमायाहेतूकरोति ॥ किंकुर्वन्तीति ॥ हीतिनिश्चये ॥ ८८ ॥ समुचितचिचस्थापितत्रकारणत्वमाह ॥ कः समुच्चलितमिति ॥ कः पुरुषः प्रोचस्थानस्थितंमोक्तकृष्टस्थान
स्थितमपिचिचंमतीपयेत्प्रतिकूलयेभिवर्तयेदित्यर्थः ॥ तत्रहृष्टांतमाह ॥ तोयंवेति ॥ वेत्युपमायाम् ॥ उभयप्रतिवर्तनाभावेहेतुमाह ॥ स्वभावोयच्चलस्तयोरिति ॥ यद्यतः ॥ चलश्चंचलः ॥
स्वभावोवेतिपाठेयतइत्येवाशब्दः ॥ ८९ ॥ महाकालपुरीमहाकालस्यपुरीम् ॥ कलिकालविर्जितांकलिकालाभ्यामस्मृष्टाम् ॥ ९० ॥ महाकालनामनिर्वर्ति ॥ कल्पेकल्पइतिस्त्रोकेन ॥

कलयेतभक्षयेत् ॥ कलयित्वाभक्षयित्वा ॥ सकलकालैश्वरोऽसदितिश्रुतेः ॥ कालमूषकभक्षकइतिस्मृतेः ॥ तस्यपुरीमितिपूर्वेणैवान्वयः ॥ ९१ ॥ तस्याएवनामांतरनिर्वक्तिः ॥ पापादिति ॥ सामहाकालपुरी ॥ कलौतस्यानामांतरमाह ॥ युगेयुगइति ॥ उज्जयिनीति ॥ कल्पेकल्पेइतिकचित्पाठः ॥ तदुक्तम् ॥ प्राक्कल्पेऽमुवर्णभृंगाद्वितीयचक्रशस्थली ॥ तृतीयेऽर्धेतिनौप्राक्ताचतुर्थे चामरावती॥पंचमेष्टुडामणिः प्रोक्ताषष्ठेपद्मावतीस्मृता ॥ सप्तमेचोऽजयिनीपुरीति ॥ ९२ ॥ नसमुच्छ्रयतिउच्छ्रान्तानगच्छतीत्यर्थः ॥ ९३ ॥ परःकोटीनिकोदिभ्यःपराणिअसंख्यातानीत्यर्थः ॥ ९४ ॥ एकलिंगमिति ॥ एकज्योतिज्योतिर्मर्यादालगमित्यभिमेणसंबंधः ॥ ९५ ॥ सिद्धवदेज्योतिरिति ॥ इहअवन्त्ययिद्विजास्त्रिवर्णास्तेसिद्धवदेज्योतिर्ज्योतिर्लिंगपश्यंति ॥ सिद्धवदेज्योतिस्तज्ज्योतिःपश्यंतीतिवा ॥ स्थिताइतिकचित्पाठःसचित्यः ॥ अर्पणेति ॥ श्रीमहाकालस्ययेद्विष्टारोऽत्रएवपुष्कराक्ष्यस्तेसंबन्धितज्ज्योतिर्लिंगपश्यंतीत्यन्वयः ॥ ९६ ॥ कष्टिभिःकष्टवद्विःसंसारंगारपच्य

पापादवंतीसाविश्वमवंतीतिनिगद्यते ॥ युगेयुगेन्यनाम्रीसाकलाबुज्जयिनीतिच ॥ ९२ ॥ विपन्नोयत्रवैजंतुःप्राप्यापिशवतांस्फुटम् ॥ नपूतिगंधमाप्रो तिसमुच्छ्रयतिनकचित् ॥ ९३ ॥ यमदूतानयस्याहिप्रविशंतिकदाचन ॥ परःकोटीनिलिंगानितस्यांसतिपदेपदे ॥ ९४ ॥ हाटकेशोमहाकालस्तारके शस्तथैवच ॥ एकलिंगत्रिधाभूत्वात्रिलोकीर्व्याप्यसंस्थितम् ॥ ९५ ॥ ज्योतिःसिद्धवदेज्योतिस्तेपश्यंतीहयेद्विजाः ॥ अथवाश्रीमहाकालद्विष्टारः पुष्कराशयः ॥ ९६ ॥ महाकालस्यतर्हिगंयैर्दृष्टंकष्टिभिःकचित् ॥ नस्पृष्टास्तेमहापापैर्नदृष्टास्तेयमोद्वटेः ॥ ९७ ॥ महाकालपताकाग्रेःस्पृष्टपृष्ठास्तुरं गमाः ॥ अरुणस्यकशाघट्टक्षणंविश्रमयंतित्वे ॥ ९८ ॥ महाकालमहाकालमहाकालेतिस्तंतम् ॥ स्मरतःस्मरतो नित्यंस्मरकर्तृस्मरांतकौ ॥ ९९ ॥ एवमाराध्यभूतेशंमहाकालंततोद्विजः ॥ जगामनगरींकांतीकांतीत्रिभुवनादपि ॥ १०० ॥ लक्ष्मीकांतःस्वयंसाक्षाजंतुंस्तत्रनिवासिनः ॥ श्रीकांताने वक्रुस्तेपरत्रेहचनिश्चितम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वाकांतीकांतिमतीकांतिमद्भिर्निषेविताम् ॥ कातिमानभवत्सोपिनाकांतिस्तत्रकस्यचित् ॥ २ ॥ तत्रकृत्यं चयत्कृत्यंतत्कृत्वासर्वकृत्यवित् ॥ सप्तारत्रक्षुपित्वातुययोद्वारवतीपुरीम् ॥ ३ ॥ चतुर्णामपिवर्णाणायत्रद्वाराणिसर्वतः ॥ अतोद्वारवतीत्युक्ता विद्वद्भिस्तत्त्ववेदिभिः ॥ ४ ॥ अस्थीन्यपिचजंतूनांयत्रचक्राकितान्यहो ॥ किंचित्रंतत्रयत्रस्युःशंखचक्राकितैःकरैः ॥ ५ ॥

मानैरित्यर्थः ॥ दृष्टिभिरितिक्वचित्पाठः ॥ ९७ ॥ स्पृष्टपृष्ठाःस्पृष्टानिपृष्ठानियेषांतेतथा ॥ स्पृष्टाःपृष्ठेइतिकचित्पाठः ॥ कशाघातंअश्वनोदिन्यास्ताडनजंतुःसंविश्रमयंति ॥ महाकालमासाद पताकाछायायांक्षणांविश्रमयनाक्षयंतीत्यर्थः ॥ एतेनमासादस्यात्युच्छ्रितत्वेऽनितम् ॥ ९८ ॥ स्मरतश्चित्तयतोऽप्यायतोभक्तानितियावत् ॥ स्मरतःकरुणार्द्रयादशापस्यतइत्यर्थः ॥ स्मरकर्तृस्मरांतकौ श्रीकृष्णमेहेश्वरी ॥ ९९ ॥ १०० ॥ निवासिनइतितत्रगतानामुपलक्षणम् ॥ श्रीकांतानुलक्ष्मीपतीन् ॥ १ ॥ कांतीनाम्ना ॥ कान्तीनामनिर्वक्ति ॥ कांतिमतीमिति ॥ कांचीमतिकचित्पाठः ॥ २ ॥ तत्रेति ॥ तत्रयत्कृत्यंकर्तव्यंतत्कृत्यंकृत्येतिर्लिंगसंबंधः ॥ यत्कृत्यमैत्यंकृत्यंकांत्यांचयत्कृत्यंतत्सर्वकृत्येतिवा ॥ ३ ॥ द्वारवतीनामनिर्वक्ति ॥ चतुर्णामिति ॥ वर्णाणामर्थक्यममोक्षणाम् ॥ वर्णानामितिपाठेऽपि सन्दादन्येषामपि ॥ ४ ॥ महोवाच ॥ यत्रद्वारकयाजंतूनांप्राणिमात्राणामस्थीन्यपिचक्राकितानिमयंतितत्रतस्यांशंखचक्राकितैःशंखचक्राधुपलक्षितैःकरैर्जतवद्विशेषः ॥ विष्णुरूपाःस्युर्भवेयुरितिक्

चित्रं किंचित् ॥ यत्रत्याः सर्वप्राणिनो भगवत्सारूप्यभाज इत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ संवत्सरं च पञ्चासमासमासाधर्मवेच ॥ द्वारकावासिनः सर्वनरानार्यश्चतुर्भुजा इति ॥ ५॥६॥ तद्रोपीचंदन इत्यत्र च्छब्दो
द्वारकाविषयः ॥ ७ ॥ ज्वलदिगलवत्तुमदीप्ताप्रिवत् ॥ ज्वलदंगारवदितिकचित्पाठः ॥ ८ ॥ प्रसंगापुलस्यामाहात्म्यमाह ॥ तुलसीति ॥ ९ ॥ मुषन्नपहरत् ॥ ११० ॥ ११ ॥ सशिवशर्मा ॥
अर्तद्वितोऽनलसः ॥ १२ ॥ मायापुरीनामनिर्वक्ति ॥ यत्रसेति ॥ मायापाशैरहंकारममकाररज्जुभिर्नपाशयेन्नबध्नाति प्राणिन इति शेषः ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रसंगाद्गंगामाहात्म्यं वदन् कश्चितीतरा
भ्याः पुरीभ्यस्तस्याः श्रेष्ठमाह ॥ यत इति द्वयेन ॥ यद्वा गंगाद्वारं मोक्षद्वारं हरिद्वारमिति नामत्रयं निर्वक्ति ॥ इति इति ॥ यन्नामेत्यत्र च्छब्दो गंगाविषयः ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानमित्यनेन मोक्षद्वार

अंतकः शिष्यत्येवं निजदूतान्मुहुर्मुहुः ॥ तेत्याज्यायैर्द्वारवत्यानामापि परिगृह्यते ॥ ६ ॥ श्रीखंडेकस आमोदः स्वर्णवर्णः कृतादृशः ॥ तत्पावित्र्यं कवे
तीर्थे तद्रोपीचंदने यथा ॥ ७ ॥ दूताः शृण्वंतु यद्वालंगोपीचंदनलंछितम् ॥ ज्वलदिगलवत्सोपि दूरेत्याज्यः प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ तुलस्यलंकृताये ये तुलसी
नामजापकाः ॥ तुलसीवनपालाये तेत्याज्यादूरतो भटाः ॥ ९ ॥ युगेयुगे द्वारवत्यारत्नानि परिर्तो मुषन् ॥ अन्धीरत्नाकरोद्यापिलोकेषु परिगीयते
॥ ११० ॥ द्वारवत्यां प्रियं ते ये जंतवः कालनोदिताः ॥ चतुर्भुजाः स्युर्वैकुण्ठे ते पीतांबरधारिणः ॥ ११ ॥ तत्रापि संतर्प्य पितृन्सदेषां मानवान् ॥
तत्र तेषु च तीर्थेषु सस्त्री सर्वेष्वंतर्द्रितः ॥ १२ ॥ ततो मायापुरीं प्राप्नोदुः प्रापां पापकारिभिः ॥ यत्र सावैष्णवी मायामायापाशैर्नपाशयेत् ॥ १३ ॥ केचिद्बुद्धे
रिद्वारं मोक्षद्वारं ततः परे ॥ गंगाद्वारं च केप्याहुः केचिन्मायापुरं पुनः ॥ १४ ॥ यतो विनिर्गता गंगारूपा भागीरथी भुवि ॥ यन्नामोच्चारणात्पुंसां पापं या
तिसहस्रधा ॥ १५ ॥ वैकुण्ठस्यैकसोपानं हरिद्वारं जगुर्जनाः ॥ अत्राप्लुतानरायां तितद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १६ ॥ तीर्थोपवासं कृत्वा निशा जागरणं
तथा ॥ प्रातः स्नात्वा च गंगार्यां तर्प्यान्संतर्प्य सर्वतः ॥ १७ ॥ यावत्सपारणं कर्तुमियेष द्विजसत्तमः ॥ तावच्छीतज्वराक्रान्तश्च कं पेऽप्यर्थमातुरः ॥ १८ ॥
वैदेशिकस्तथैकाकी तथाऽतिज्वरपीडितः ॥ चिंतामवापमहतीं किमेतत्समुपस्थितम् ॥ १९ ॥ चिंतां वेनिमग्नो भूत्यक्ताशो जीविते धने ॥ सांयात्रि
क इवागाधे भिन्नपोतो महार्णवे ॥ १२० ॥ क्लेशत्रयं कलत्रं मे कपुत्राः क्वचित्द्वसु ॥ कृतद्विचित्रैवैहर्म्यैकसापुस्तकसंभृतिः ॥ २१ ॥ अद्यापि नायुः पर्याप्तं प
लितं न तथा मयि ॥ ज्वरोऽयं दारुणः प्राप्तः कालज्ञश्चातिदारुणः ॥ २२ ॥ मृत्युर्मूर्ध्नि कृता वा सो वा सो दूरेऽव्यवस्थितः ॥ अग्नौ गृहोपरि प्राप्ते कूपं तु खनयेदिह ॥ २३ ॥

नाम्नोपि निर्वचनं अत्राप्लुता इत्यनेन वा ॥ १६ ॥ तर्प्यान्तर्पणाहान् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सांयात्रिकः पोतवणिक् ॥ भिन्नपोतो भग्ननौकः ॥ १२० ॥ मरणकालीनमोहोत्पन्नचित्तामाह ॥
क्लेशत्रयमितिसाधं द्वयेन ॥ पुस्तकसंभृतिः पुस्तकसंभारः पुस्तकसमूह इति यावत् ॥ २१ ॥ पलितं जराशौक्ल्यम् ॥ पलितं जराशौक्ल्यमित्यमरः ॥ कालमवसरं जानातीति कालज्ञो मृत्युः ॥ कः काल
श्चेति वापाठः ॥ २२ ॥ तीर्थाटनेन शुद्धांतः करणस्याविवेकनाशकं विवेकमाह ॥ अग्रावित्येकेन ॥ कूपं तु पुनः खनयेत् ॥ काकानखनयेदित्यर्थः ॥ कः खनयेदिति वापाठः ॥ २३ ॥

तस्मादेवंकारिण्यामात्याह ॥ चिंतयामिति ॥ २४ ॥ मुक्त्युपायस्यसाक्षितत्वादिचिंतयत्यर्थेत्याह ॥ अथवेतिद्वयेन ॥ एकोमुख्यः ॥ संश्रयावबुद्धितश्चेतितथासन्पथाभवतितयानुष्ठितइ
तिवा ॥ २५ ॥ संतापेनमनोदुःखेन चकाराद्भोगादिनाच ॥ पश्चात्तापेनतप्यतइतिपाठेअंतिमकालीनतापेनेत्यर्थः ॥ तयोर्मयासाक्षितत्वाभ्रतापोयुक्तइतिभावः ॥ २६ ॥ मुक्त्युपायाननु
ष्ठितत्वमंगीकृत्याप्याह ॥ अथवेति ॥ दुरवस्थयाऽनवस्थितया ॥ २७ ॥ स्थ्याभितकालाच्चनोरत्यंतसंयोगेद्वितीया ॥ स्थ्यायामित्यर्थः ॥ भ्रियेचेतिचकारात्पुर्वाच ॥ २८ ॥ २९ ॥
वृश्चिकःसविषकीटविशेषः ॥ १३० ॥ सप्तसप्तचतुर्दशदिनानि स्थित्वायावन्मरणं प्राप्तस्तावदित्यन्वयः ॥ सप्तपंचेतिक्वचित्पाठः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ किंकिणीजालमालितं

किमेभिश्चिंतनेर्व्यर्थैरतितापकरैर्मम ॥ चिंतयामिहृषीकेशंशिवदंशिवमेवच ॥ २४ ॥ अथवामुक्त्युपायैवैमयैकःसदनुष्ठितः ॥ मुक्तिपुर्यस्तुसत्ते
ताःस्वनेत्रविषयीकृताः ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गयोरेकःसाध्योहिविदुषाध्रुवम् ॥ तयोरसाधनेपश्चात्संतापेनचतप्यते ॥ २६ ॥ अथवाचिंतयामिमे
त्वनयादुरवस्थया ॥ रणेवामरणंश्रेयस्तीर्थेवात्रयथामम ॥ २७ ॥ किमहंमदभागीवरथ्यांकापिभ्रियेषुना ॥ भागीरथ्यांभ्रियेचाद्यकाचिंतामममृदवत्
॥ २८ ॥ चर्मास्थिसंचयेनाहमनेनवपुषाध्रुवम् ॥ प्राप्स्यामिनिधनादत्रसिद्धिर्नैःश्रेयसीध्रुवम् ॥ २९ ॥ एवंचितयतस्तस्यपीडासीदतिदारुणा ॥
कोटिवृश्चिकदष्टस्ययावस्थातामवापसः ॥ १३० ॥ स्मर्तव्यंविस्मृतंसर्वकाहंकोहनवेत्तिच ॥ दिनानिसप्तसप्तेतिस्थित्वापंचत्वमागतः ॥ ३१ ॥
तावद्वैकुण्ठभुवनादिमानंसमुपस्थितम् ॥ ताक्ष्योपलक्षितोयत्रध्वजश्चातिसमुच्छ्रितः ॥ ३२ ॥ अधिष्ठितंमुकन्यानांस्वर्णकौशेयवाससाम् ॥ चाम
रव्यग्रहस्तानांसहस्रेणातिविस्तृतम् ॥ ३३ ॥ पुण्यशीलमुशीलाभ्यांगणाभ्यांचविराजितम् ॥ चतुर्भुजाभ्यांस्वास्याभ्यांकिंकिणीजालमालितम् ॥ ३४ ॥
तद्विमानमथारुह्यपीतवासाश्चतुर्भुजः ॥ अलंचक्रेनभोवर्त्मसद्विजोदिव्यभूषणः ॥ १३५ ॥ इतिश्रीस्कदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां
चतुर्थेकाशीखंडेपूर्वार्द्धेसप्तपुरीवर्णनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ ॥ जीवितेशकथामेतांपुण्यांपुण्यपुरीश्रिताम् ॥
नतृप्तिमधिगच्छामिश्रुत्वात्वच्छ्रीमुखेरिताम् ॥ १ ॥ मायापुर्यामुक्तिपुर्यांशिवशर्माद्विजोत्तमः ॥ मृतोपिमोक्षंनैवापन्नहितत्कारणंविभो ॥ २ ॥ ॥
अगस्त्यउवाच ॥ ॥ साक्षान्मोक्षो नचैतासुपुरीषुभ्रियभविणि ॥ पुरोदिश्यामुमेवार्थमितिहासोमयाश्रुतः ॥ ३ ॥

भुद्रघंटिकासमूहेनसंजातमालमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ १३५ ॥ इतिश्रीगमानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ पिशाचगुह्यगंधर्वविद्याचरप्रजाहताम् ॥
आख्यायंतेऽष्टमेपंचलोकाःसंयमिनीमुखाः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेतद्विमानमारुह्येत्यनेनशिवशर्मणःसारूप्यमुक्तिरुक्तासाध्वटमानेतिदुक्तायामारुह्यधिकायामात्मनस्तृप्त्यभावमावेदयंतीतत्कारणं
पृच्छति ॥ जीवितेशेतिद्वयेन ॥ १ ॥ मोक्षंसायुज्यम् ॥ २ ॥ मोक्षःकैवल्यरूपः ॥ अमुमेवार्थमप्यापुर्यादिपुसाक्षात्सायुज्यंनस्त्येवेत्येवंलक्षणम् ॥ इतिहासः इतिहेत्यव्ययमुपदेशपारंपर्याभिधा
यितस्याज्वस्थानमत्रेतीतिहासःपुरावृत्तम् ॥ आर्थः ॥ पूर्ववृत्तांताश्रयाइतिहासाइतिदेवलस्मरणात् ॥ धर्मार्थकर्ममोक्षानामुपदेशसमन्वितम् ॥ पूर्ववृत्तकथायुक्तमितिहासंप्रचक्षतइतिवा ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ आकृत्यामाकारेणशोभयेतियावद् ॥ चक्राराद्वगवद्भक्त्याच ॥ तथाचवक्ष्यतः ॥ भगवद्भक्तियुक्तानां किमज्ञातमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ दिव्यद्विजः शिवशर्मा ॥ कएषइति ॥
एषलोकः कइत्यन्वयः ॥ अल्पश्रीकत्वेहेतुमाह ॥ अपुण्यजनाकृतिरपुण्यजनानांपुण्यवर्जितानांजनानांआकृत्यःशरीराण्यस्मिन्सतया ॥ स्वल्पपुण्यजनाकृतिरितिकचित्पाठः ॥ १० ॥ पिशाचा
दयश्चत्वारोदेवयोनिविशेषाः ॥ विद्याधरेत्याद्यमरः ॥ ११ ॥ १२ ॥ ततस्तदनंतरं गच्छन्लोकंददर्शेत्यन्वयः ॥ कथंभूतम् ॥ लोकैर्गुह्यकैर्धुषितमपिष्ठितम् ॥ कथंभूतैः ॥ पिचंडिलैः
शृणुकृतिविचित्रार्थाकथापापप्रणाशिनीम् ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांकथितांशिवशर्मणे ॥ १४ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ अयिविष्णुगणोपुण्योपुंडरीकदलेक्षणो ॥
किंचिद्विद्वत्पुत्तमोहंप्रबद्धकरसंपुटः ॥ ५ ॥ ननामयुवयोर्वेद्विदेव्याकृत्याचर्किंचन ॥ पुण्यशीलसुशीलाख्यौयुवांभवितुमर्हथः ॥ ६ ॥ ॥ गणा
वृचतुः ॥ ॥ भगवद्भक्तियुक्तानां किमज्ञातं भवादृशाम् ॥ एतदेवाहिनौनामयदुक्तं श्रीमतात्वया ॥ ७ ॥ यदन्यदपितेचित्तेप्रष्टव्यंतदशंकितम् ॥
संपृच्छस्वमहाप्राज्ञप्रीत्यातत्प्रवावहे ॥ ८ ॥ इति श्रुत्वासवचनं भगवद्गुणभाषितम् ॥ अतिप्रीतिकरं हृद्यंततस्तौ प्रत्युवाचह ॥ ९ ॥ ॥ दिव्य
द्विजउवाच ॥ ॥ कएषलोकोऽल्पश्रीकः स्तल्पपुण्यजनाकृतिः ॥ कइमेविकृताकाराब्रूतमेतन्ममाग्रतः ॥ १० ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ अयं
पिशाचलोकोऽत्रवसंतिपिशिताशनाः ॥ दत्त्वानुतापभाजोयेनोनो कृत्वाददत्यपि ॥ ११ ॥ शिवंप्रसंगतोभ्यर्च्य सकृत्त्वशुचिचेतसः ॥ अल्पपुण्याल्पलक्ष्मी
काः पिशाचास्तइमेसखे ॥ १२ ॥ ततो गच्छन् ददर्शामि हृष्टपुष्टजनावृतम् ॥ पिचंडिलैः स्थूलवक्त्रैर्मेषगंभीरानिःस्वनैः ॥ १३ ॥ लोकैर्गुह्युषितलोकं
श्यामलगैश्चलोमशैः ॥ गणोक्तयतकिमीकोलोकः पुण्यतः कुतः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ गुह्यकानामयं लोकस्त्वेते वैगुह्यकाः
स्मृताः ॥ न्यायेनोपाज्यवित्तानि गूहयंतित्येषु वि ॥ १५ ॥ स्वमार्गगाधनाब्बाश्चूद्रप्रायाः कुटुंबिनः ॥ संविभज्य च भोक्तारः क्रोधासूयाविवर्जिताः
॥ १६ ॥ नतिर्थिनैव वारंचसंक्रांत्यादिनपर्वच ॥ नाधर्मनचधर्मच विदंते ये सदा सुखाः ॥ १७ ॥ एकमेव हि जानंति कुलपूज्यो हियो द्विजः ॥ तस्मे गाः
संप्रयच्छंति मन्यंते तद्रचः स्फुटम् ॥ १८ ॥ समृद्धिभाजो ह्यत्रापितेन पुण्येन गुह्यकाः ॥ भुंजते स्वर्गसौख्यानि देववचाकुतोभयाः ॥ १९ ॥ ततो विलोकया
मसलोकं लोचनशर्मदम् ॥ केऽमी जनास्त्वसौलोकः किं नामावदतां गणौ ॥ २० ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ गांधर्वस्त्वेषलोकोऽमी गंधर्वाश्च शुभव्रताः ॥
देवानां गायनाद्येते चारणाः स्तुतिपाठकाः ॥ २१ ॥ गीतज्ञातिगीतेन तोषयंतिनराधिपान् ॥ स्तुवंति च धनाढ्याश्च धनलोभेन मोहिताः ॥ २२ ॥
राज्ञां प्रसादलब्धानि सुवासांसि धनान्यपि ॥ द्रव्याण्यपि सुगंधीनि कर्पूरादीन्यनेकशः ॥ २३ ॥

पिचंडलदग्म् ॥ पिचंडकुक्षीजटोदरंतुदमित्यमरः ॥ सक्तं ते येषां ते पिचंडिलाः ॥ तुंदादिभ्यश्च लोचनेति लोचप्रत्ययः तैः स्थूलोदरैरित्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ गूहयंति गर्तकृत्वा स्थापयेतीत्यर्थः ॥
गूढयंति नापाठस एवार्थः ॥ १५ ॥ स्वमार्गगा इत्यष्टानां स्पष्टोर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

श्रुतौगांधर्ववेदेइत्यर्थः ॥ स्तुतावितिकाचित्पाठः ॥ नाट्यशास्त्रकृतश्रमाश्रयनाट्यशास्त्रेपुनःश्रमोयैस्तेतया ॥ २४ ॥ तेनपुण्येनेति ॥ गीतविद्यार्जितैर्धनैर्ब्राह्मणास्तोषितव्यवित् ॥ वैमसिद्धम् ॥ पुण्यमि
तिशेषः ॥ तेनपुण्येनेतियोजना ॥ २५ ॥ गीतविद्याभ्यासेनमहत्प्रमाणाबुदाहरणमाहतुः ॥ गीतविद्येति ॥ यद्वा गीतविद्यायाःफलंमसिद्धमेवेत्याह ॥ गीतविद्येति ॥ २६ ॥ तुंबुरुना
चित्पाठः ॥ अतिदुर्लभौषधुमान्यौ ॥ तत्रगीतविद्यायाःशिवस्वरूपत्वंबदन्हेतुमाह ॥ नादरूपीति ॥ नादरूपीगीतरूपीषड्जादिवस्वरूपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ गीतविद्यायानिष्कामसकामभेदेनफलद्वयमाह ॥
यादिगीतमिति ॥ २८ ॥ द्वितीयं पक्षं स्पष्टयति ॥ गीतज्ञ इति ॥ रुद्रस्येति विष्णोरोप्युपलक्षणम् ॥ २९ ॥ सदाकालं सर्वकालम् ॥ सदा लोकमिति पाठे आलोकम् ॥ स्पष्टं यथा स्यादित्यर्थः ॥ एषा य

ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छंति गीतं गायं त्यहर्निशम् ॥ श्रुतावेव मनस्तेषां नाट्यशास्त्रकृतश्रमाः ॥ २४ ॥ तेन पुण्येन गांधर्वो लोकस्त्वेषां विशिष्यते ॥ ब्राह्मणास्तो
षिता यद्वै गीतविद्यार्जितैर्धनैः ॥ २५ ॥ गीतविद्याप्रभावेन देवर्षिर्नारदो महान् ॥ मान्यो वैष्णवलोके वै श्रीशंभोश्चातिवल्लभः ॥ २६ ॥ तुंबुरुना
रदश्चोभौ देवानामतिदुर्लभौ ॥ नादरूपी शिवः साक्षात्नादतत्त्वविदो हितो ॥ २७ ॥ यादिगीतं कचिद्गीतं श्रीमद्भिरहरांतिके ॥ मोक्षस्तु तत्फलं प्रादुःसा
न्निध्यमथवा तयोः ॥ २८ ॥ गीतज्ञो यदि गीतेन नानामोति परमं पदम् ॥ रुद्रस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ॥ २९ ॥ अस्मिँल्लोके सदा कालं स्मृतिरे
षा प्रगीयते ॥ तद्गीतमालया पूज्यो देवो हरिर्हरौ सदा ॥ ३० ॥ इति शृण्वन्सृज्जनात्प्राप पुनरन्यन्मनोहरम् ॥ शिवशर्माथपप्रच्छर्किं संज्ञं नगरं त्विदम्
॥ ३१ ॥ गणावुचतुः ॥ असौ वैद्याधरो लोको नानाविद्याविशारदाः ॥ एते विद्यार्थिनामग्नमुपानद्रक्षकं बलम् ॥ ३२ ॥ औषधान्यपि यच्छं
ति तत्स्पीडाशमनानि हि ॥ नानाकलाः शिक्षयंति विद्यागर्वविवर्जिताः ॥ ३३ ॥ शिष्यं पुत्रेण पश्यंति वस्त्रतांबूलभोजनैः ॥ अलंकृताश्च सत्कन्याधर्मा
दुद्राहयंति च ॥ ३४ ॥ अभिलाषधियानित्यं पूजयंतीष्ट देवताः ॥ एतः पुण्यैर्वसंतीह विद्याधरवरा इमे ॥ ३५ ॥ यावदित्यं कथां चक्रुस्तवा तस्य मिनीपतिः ॥
धर्मराजो भिसंप्राप्तो देवदुर्भुनिःस्वनेः ॥ ३६ ॥ सौम्यमूर्तिर्विमानस्थो धर्मज्ञैः परिवारितः ॥ सेवाकर्मसु चतुरभृत्यैश्चिचतुरैः सह ॥ ३७ ॥ धर्मराज उवाच ॥
सायुसाधुमहाबुद्धेशिवशमन्दिरोत्तम ॥ कुलोचितं ब्राह्मणानां भवता प्रतिपादितम् ॥ ३८ ॥ वेदाभ्यासः कृतः पूर्वगुरवश्चापि तोषिताः ॥ धर्मशास्त्रपुराणे
षु दृष्टो धर्मस्त्वयाऽऽहृतः ॥ ३९ ॥ क्षालितं मुक्तिपुर्व्यं द्विराशुगंतु शरीरकम् ॥ कोविदोऽस्ति भवानेव जीविते जीवितरे ॥ ४० ॥

दिगीतमित्यादिलक्षणा ॥ फलितमाह ॥ तर्हीतेति ॥ तत्तस्माद्गीतमालया गीतानिकेण ॥ अथवा स्मृतिरेषेत्यनेन तद्गीतमालयेत्याद्येवोच्यते तदा तच्छब्दः प्रसिद्धार्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तत्पी
डाशमनानि विद्यार्थिरोगनाम्नकानि ॥ अन्यदपि यावदपेक्षितम् ॥ अपि हि शब्दार्थः ॥ ३३ ॥ धर्मात्तु धर्मनिमित्तात्तु धर्ममुद्दिश्येत्यर्थः ॥ ३४ ॥ अभिलाषधिया क्लामवांछया ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
चतुरैर्देवैः ॥ सेवाकर्मसु चतुरभृत्यैरित्येकपदं वा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अहृतः आहरणीयः ॥ ३९ ॥ क्षालितं शोधितम् ॥ कोविदोऽस्तीति कचित्पाठः ॥ जीविते तरे मरणे ॥ ४० ॥

सुतीर्थमेवपुण्यं किं यद्व्यंतेनसम्यग्निमित्तपरिवर्तितम् ॥ एतदुक्तंभवति ॥ सुतीर्थगतपुण्यमादायशरीरगतशरीरलक्षणवापापंत्यकमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ अतइति ॥ पांडित्यसदसाद्वे
कमुद्दिमत्त्वम् ॥ विचक्षणाविदांसः ॥ केते ॥ हितपुरुषार्थेक्षणमेकक्षणमात्रंयथास्यात्तथाअहःश्रपदिनंध्यर्थतानाश्रितिननयंतीत्यर्थः ॥ अहःक्षपानक्षिपंतिक्षणमेकहितेमुचाइतिकचित्पाठः ॥ हिनिश्चि
तम् ॥ येषंविधास्तेषुधाइति ॥ ४२ ॥ निमेषानिति ॥ पंचवाचद्वानिमेषानपश्चोन्मेवोपलक्षितान्कालान्वाप्यमर्त्येमरणवर्मेकशरीरेप्राणिनोजंतःप्राणतिप्राणनव्यापारंकुर्वतिचेष्टंइत्यर्थः ॥
अतस्तत्रापिपंचषट्सुनिमेषेष्वपि भवकर्मणिपापकर्मणिअतएवगर्हतेनिहिते ॥ अद्यकर्मणीतिवापाठः ॥ नप्रवर्तेयुः प्रवृत्तिनकुर्वन्त्यर्थः ॥ तत्रापिचेतिपाठेनिदापरत्वेनव्याख्यातव्यम् ॥ ४३ ॥
स्थिरापायइति ॥ स्थिरोऽपायोनाशोयस्यकायस्यमस्थिरापायः ॥ सदाकायइतिवापाठः ॥ तत्तस्मात्प्रौढकार्येभट्टकार्येभौक्षिकप्रयोजनेइत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ मदिति ॥ मत्कर्मणोऽयंविपाकः

कलेवरंपूतिगांधिसदैवाशुचिभाजनम् ॥ सुतीर्थपुण्यपण्येनसम्यग्विनिमित्तंत्वया ॥ ४१ ॥ अतएवहिपांडित्यमाद्रियतेविचक्षणाः ॥ अहःक्षेपंनक्षिपं
तिक्षणमेकहितेमुधाः ॥ ४२ ॥ निमेषान्पंचषान्मर्त्येप्राणंतिप्राणिनोध्रुवम् ॥ तत्रापिनप्रवर्तेयुरधकर्मणिगर्हिते ॥ ४३ ॥ स्थिरापायःसदाकायोनधनं
निधनेऽवति ॥ तन्मूढःप्रौढकार्येकिनयतेतभवानिव ॥ ४४ ॥ सत्त्वंगत्वर्चायुलोकःशोकसमाकुलः ॥ तस्माद्धर्मेमतिःकार्याभवतेवसुधार्मिकैः ॥ ४५ ॥
सत्कर्मणोविपाकोऽयंतववंद्यौममप्यहो ॥ यदेतौभगवद्भक्तौसखित्वंभवतोगतौ ॥ ४६ ॥ ममाज्ञादीयतांतस्मात्साहाय्यंकरवाणिकिम् ॥ यत्कर्तव्यं
मादृशैस्तेतत्कृतंभवतैवहि ॥ ४७ ॥ अद्यधन्यतरोस्मीहयहृष्टौभगवद्गणौ ॥ सेवासदैवमेज्ञाप्याश्रीमच्चरणसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ततःप्रस्थापितस्ताभ्यां
प्राविशत्स्वपुरीयमः ॥ अप्राक्षीच्चततोविप्रस्तौगणौप्रस्थितेयमे ॥ ४९ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ साक्षादयंधर्मराजोननुसौम्यतगकृतिः ॥ धर्म्या
ण्येववर्चास्यस्यमनःप्रीतिकराणिच ॥ ५० ॥ पुरीसंयमनोसेयमतीवशुभलक्षणा ॥ आकर्ण्ययस्यनामापिपापिनोऽतीवविभ्यति ॥ ५१ ॥ यमरूपवर्ण
यंतिमर्त्यलोकेऽन्यथाजनाः ॥ अन्यथाऽयंमयाहृष्टोभूतंतत्कारणंगणौ ॥ ५२ ॥ केनपश्यंत्यमुलोकंनिवसंतितथात्रके ॥ इदमेवास्यकिंरूपं
किंचान्यच्चनिवेद्यताम् ॥ ५३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शृणुसौम्यसुसौम्योऽसौहृश्यतेत्रभवादृशैः ॥ धर्ममूर्तिः प्रकृत्येवनिःशंकैःपुण्यराशिभिः ॥ ५४ ॥
अयमेवहिपिंगाक्षःक्रोधरक्तांतलाचनः ॥ दंष्ट्राकरालवदनोविद्युल्ललनभीषणः ॥ ५५ ॥

फलम् ॥ कितयदेतौभवतःसखित्वंगतावित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ किंचास्माभिःकर्तव्यमस्मत्कर्तव्यस्यत्वयैवकृतत्वादित्याह ॥ यत्कर्तव्यमिति ॥ ४७ ॥ भगवद्गणयोर्दर्शनात्स्वस्यापिकृतार्थतामाह ॥ अयति ॥
श्रीमच्चरणसन्निधौवेकुंठनायसन्निधौ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अतिरम्यतरंयममपुरीवादीदयअतिविस्मयेनपृच्छति ॥ साक्षादिति ॥ अतिसौम्यतराकृतिःअतिशयेनशांतस्वभावइत्यर्थः ॥ ५० ॥
विस्मयमेवस्फोटयति ॥ आकर्ण्येति ॥ विभ्यतिभीताभवंति ॥ ५१ ॥ अन्यथाऽयंमयाहृष्टोभूतं चान्यथाहृष्टेतिबोद्धव्यम् ॥ ५२ ॥ अन्यदपिप्रश्नत्रयमाह ॥ केनेति ॥ ५३ ॥ प्रथमप्रश्न
स्योत्तरंवदंतौचरमप्रश्नस्योत्तरमाहतुः ॥ शृणुसौम्येत्यादिना ॥ ५४ ॥ अयमेवहिमहत्यादिजल्पन्द्दुर्भूतैर्दूरतःभूयतेहृष्टतेचेतिपंचविंशच्छ्लोकेनान्वयः ॥ यमंविशिनष्टि ॥ पिंगाक्षइत्यादिना ॥

पिंगाक्षःपिंगलनेत्रः ॥ क्रोधरक्तांतलोचनः क्रोधेनरक्तांतरक्तमांतरक्तमध्येबालोचनेयस्यसः ॥ विष्णुललनभीषणः विष्णुदिव्यललनरसनजिह्वातयाभीषणः ॥ जिह्वाललनभीषणहृतिपाठेजिह्वायाय
ललनविस्तारस्तेनभीषणइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ भुक्कुटीकुटिलाननःभुक्कुट्यावकभुवाकुटिलमाननयस्यसः ॥ ५६ ॥ जल्पनमाहतुः ॥ आनयेत्यादिना ॥ वधानपाशय ॥ तीव्रयथास्यादयोधनैर्लोह
मुहुरैः ॥ दुष्णोमुद्रघनावित्यमरः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ गह्वीकपोलाघोभागौगंडावितियावत् ॥ समुलंबयभूमिस्पशोयथानभवत्तितथाभ्रमुपाश्रयेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ करपत्रेणककचेन ॥
ककचोस्त्रीकतपत्रमित्यमरः ॥ पार्ष्णिघातैर्गुल्फाघरताडनैः ॥ तद्वंघीघुटिकेगुल्फौपुमान्पाण्णस्तयोरघइत्यमरः ॥ प्रतर्हिसयताडयेत्यर्थः ॥ बहुवचनमार्पम् ॥ समुच्छूर्णयच ॥ ६० ॥
परदारप्रसृमरंपरस्त्रीधर्पकंकरमस्यपापिनश्छिधिद्विधाकुरु ॥ पिषिहिपापिनइतिकचित्पाठः ॥ विखंडयविशेषेणच्छेदय ॥ ६१ ॥ सूचिभिःरोमकूपेषुतुंग्यधिहिताडय

ऊर्ध्वकेशोऽतिकृष्णांगःप्रलयांबुदनिःस्वनः ॥ कालदंडोद्यतकरोभुक्कुटीकुटिलाननः ॥ ५६ ॥ आनयेनंपातयेनंबधानामुंचदुर्दम ॥ घातयेनंसुदुर्वृ
त्तंमूर्ध्नितीव्रमयोधनैः ॥ ५७ ॥ आताडयेनंदुर्वृत्तंघृत्वापादौशिलातले ॥ उत्पाटयास्यनेत्रेत्वंनिधायचरणंगले ॥ ५८ ॥ एतस्यगह्वावुत्पुच्छोक्षुरेणाशुवि
पाटय ॥ पार्शेनकठंवद्धास्यसमुलंबयभूरुहे ॥ ५९ ॥ विदारयास्यमूर्धानंकरपत्रेणदारुवत् ॥ पार्ष्णिघातैर्भ्रतास्यास्यंसमुच्छूर्णयदारुणैः ॥ ६० ॥
परदारप्रसृमरंकरंछिध्यस्यपापिनः ॥ परदारगृहंयातुःपादौचास्यविखंडय ॥ ६१ ॥ सूचीभीरोमकूपेषुतुंग्यधिहिसर्वतः ॥ दातुःपरकलत्रांगेनखपंक्ती
दुरात्मनः ॥ ६२ ॥ परदारमुखाघ्रातुर्मुखेनिष्ठीरयास्यहि ॥ वक्तुःपरापवादस्यकीलंतीक्ष्णंमुखेक्षिप ॥ ६३ ॥ भर्जयेनंचणकवत्तप्तबालुककर्परेः ॥
आष्टैविकटवक्रत्वंपरसंतापकारिणम् ॥ ६४ ॥ दोषारोपंसदाकर्तुर्दोषेकूरलोचन ॥ निमज्जयास्यवदनंपूयशोणितकर्दमे ॥ ६५ ॥ अदत्तपरवस्तूनां
गृह्णतःकरपल्लवम् ॥ आप्लुत्याप्लुत्यतैलेनतप्तांगारेपचोत्कट ॥ ६६ ॥ अपवादंशुरेर्वक्तुर्निदाकर्तुःसुपर्वणाम् ॥ तप्तलोहशलाकाश्चमुखेभीषणानिक्षिप
॥ ६७ ॥ परमर्मस्पर्शश्चास्यपरच्छिद्रप्रकाशितुः ॥ सुतप्तायोमयाञ्छंकून्सर्वसंधिषुरोपय ॥ ६८ ॥ अन्येनदीयमानेस्वेनिपेद्बुःपापकारिणः ॥ आच्छेत्तुः
परवृत्तीनांजिह्वांछिध्यस्यदुर्मुख ॥ ६९ ॥ देवस्वभोक्तुःकोडास्यब्राह्मणस्वस्यभोजिनः ॥ विदार्योदरमस्याशुविट्कीटैःपरिपूरय ॥ ७० ॥

मिथीत्यर्थः ॥ पीवृहीतिपाठेपूरयेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ निष्ठीरयथूत्कृत्यश्लेष्मप्रसेपंकुरु ॥ हिशब्दान्मृगयचेत्यर्थः ॥ कीलंशंकुंक्षिपप्रवेशय ॥ ६३ ॥ चणकवत्चणकाःप्रसिद्धास्तद्वत् ॥ तप्तबालु
ककर्परेःसह ॥ तत्रकर्पराःकाकरइतिप्रसिद्धाःभुद्रपाषाणविशेषाइत्यर्थः ॥ खर्परैरेतिकचित्पाठः ॥ आष्टैर्भर्जनपात्रे ॥ हेविकटवक्रोतिदृढतंसंघोषनम् ॥ ६४ ॥ कूरलोचनेतिदृढतंसंघोषनम् ॥ ६५ ॥
अदत्तपरवस्तूनामितिकर्मणिषष्ठी ॥ उत्कटहेउत्कट ॥ उत्कटमितिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ ६६ ॥ सुपर्वणांमुयशसदेवानांवा ॥ सुपर्वणाःसुमनसस्त्रिदिवेशादिवौकसइत्यमरः ॥ भीषणेतिदृढ
संघोषनम् ॥ ६७ ॥ सुतप्तायोमयान्मतितप्तलोहमयान्शंकून्रोपयनिर्वापय ॥ ६८ ॥ दुर्मुखेतिदृढतंसंघोषनम् ॥ ६९ ॥ कोडाम्यहेकोडास्य ॥ विट्कीटैर्विह्वाकृमिभिः ॥ ७० ॥

अंधकोतिदूतसंबोधनम् ॥ ७१ ॥ उग्रास्यहेउग्रास्य ॥ महारौरवरौरवमितिद्वैकवद्भावः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कटाहोऽत्रतप्ततैलाधारपात्रम् ॥ ७४ ॥ आबुत्याबुत्यालोढचालोढच ॥ दृढेतिदूत
 संबोधनम् ॥ काकोलेद्रोणकारकैः द्रोणकाकस्तुकाकोलइत्यमरः ॥ कथंभूतेः ॥ लोहतुंडकैःलोहवद्दृढमुखैःसंतोद्यमानान् ॥ संताड्यमानानितिकवित्पाठः ॥ संतप्यमानानित्यन्यत्र
 पाठः ॥ ७५ ॥ हेकूटेतिदूतसंबोधनं कूटशाल्मलिवां ॥ रोचनः कूटशाल्मलिरित्यमरः ॥ उल्लंघयन्नवलंघय ॥ ७६ ॥ महाभुजेतिदूतसंबोधनम् ॥ आशुचेतिचकारःसमुच्चये ॥ निपातयचेत्य
 भिसेसंबध्यते ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ कूटसाक्ष्याभिवादिनामिध्यासाक्षित्ववदनशीलम् ॥ कूटसाक्षित्वादिनमितिकवित्पाठः ॥ मानकूटमानमुमानंकूटयतिवंचयतितपातम् ॥ एवंतुलाकूटमिति ॥
 नदेवार्येनविप्रार्थेनातिथ्यर्थेपचेत्क्वचित् ॥ तममुंस्वार्थपक्तांरुंभीपाकेपचांधक ॥ ७९ ॥ उग्रास्यशिशुहंतारममुंविश्रंभघातिनम् ॥ कृतघ्ननयवेगे
 नमहारौरवरौरवम् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मघ्नंचांधतामिसेसुरापंपूयशोणिते ॥ कालमूत्रेहेमचौरमधीचौरुतल्पगम् ॥ ७३ ॥ तत्संसर्गिणमावर्षमसिपत्रवनेतथा ॥
 एतान्महापातकिनस्तप्तैतलकटाहेके ॥ ७४ ॥ आप्लुत्याप्लुत्यदुर्दृष्टकाकोलेल्लोहतुंडकैः ॥ संताड्यमानान्पापिष्टान्त्रित्यंकल्पनिवासय ॥ ७५ ॥ स्त्रीघ्नं
 गोघ्नंचामित्रघ्नंकूटशाल्मलिपादपोऽल्लंघयचिरंकालमूर्ध्वपादमधोमुखम् ॥ ७६ ॥ त्वचमस्यचसंदंशैस्त्रोटयत्वंमहाभुज ॥ आश्लेषितुर्मित्रपत्न्याभुजाबुत्पाटया
 शुच ॥ ७७ ॥ ज्वालाकीलेमहाघोरेनरकेऽमुंनिपातय ॥ योवह्निनादाहयतिपरक्षेत्रंपरालयम् ॥ ७८ ॥ कालकूटेचगरदंकूटसाक्ष्याभिवादिनम् ॥ मानकूटं
 तुलाकूटंकंठमोटेनिपातय ॥ ७९ ॥ लालापिबेचदुष्प्रेक्ष्यतार्थार्थमुष्टीविननय ॥ आमपाकेचगर्भघ्नंशूलपाकेऽन्यतापिनम् ॥ ८० ॥ रसविक्रयि
 णंविप्रमिक्षुयत्रेप्रपीडय ॥ प्रजापीडाकरंभूपमंधकूपेनिपातय ॥ ८१ ॥ गोतिलांश्चतुरंगंश्चविक्रेतारंद्रिजाधमम् ॥ मातुलान्याःसुरायाश्चविक्रेतारं
 हलायुध ॥ ८२ ॥ मुसलोत्खलेवैश्वंकेडयैनपुनःपुनः ॥ शूद्रद्रिजावमंतारंद्रिजाघ्रेमंचसेविनम् ॥ ८३ ॥ अधोमुखेचनरकेदीर्घग्रीवप्रपीडय ॥ ८४ ॥
 शूद्रब्राह्मणजेतारंवैश्यब्राह्मणमानिनम् ॥ क्षत्रियंयाजकंचापिप्रवेदविवर्जितम् ॥ ८५ ॥ लाक्षालवणमांसानांसतैलविपसर्पिषाम् ॥ आयुधेषुवि
 काराणांविक्रेतारंद्रिजाधमम् ॥ ८६ ॥ पाशपाणेकशापाणेवद्वैतांश्चरणेदृढम् ॥ घातयंतौकशाघातैर्नयंततप्तकर्दमे ॥ ८७ ॥ इमांस्त्रियंश्लेषयाशुपुं
 श्वलींकुलकल्मषाम् ॥ तेनोपपतिनासार्धतप्तायसमयेनच ॥ ८८ ॥

कंठमोटेनवस्त्रवत्कंठनिष्पीडनेन ॥ कंठमोटेचेतिपाठेक्रियाविशेषणम् ॥ ७९ ॥ तीर्थाण्मुष्टीविनंतीर्षजलेयुष्कृत्यश्लेष्मप्रक्षेपणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ गोतिलादीन्विक्रेतारमितिशीलार्थंनंतत्वात्
 षष्ठ्यभावः ॥ द्विजाधमंविप्राणामधमंविप्राधमंवा ॥ मातुलान्याभंगाख्यायालतायाः ॥ मातुलानीतुभंगायामित्यमरः ॥ हलायुधेतिदूतसंबोधनम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ मंचसेविनं
 उच्चपीठादिसेविनमित्यर्थः ॥ दीर्घग्रीवेतिदूतसंबोधनम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ हेपाशपाणेहेकशापाणेपतान्ब्राह्मणजेतृन्शूद्रादीन्घातयंतौसंता ॥ ८७ ॥ उपपतिनाजारेण ॥ तप्तायसमयेन

स्कां. म. पु.

॥ ४१ ॥

तसलोहप्रतिमाकारेण ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ तृतीयप्रश्नस्योत्तरमाहुः ॥ येषां इत्यादिसप्तभिः ॥ औरसान्वर्मपत्न्यां स्वहृदया जाताम् ॥ पुत्रानेवेत्येव शब्दस्य पालयतीत्यनेन संबन्धः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ दीनादिरूपा लोका इति शेषः ॥ येषां राष्ट्रेण प्रहृष्टं ये ते भूपाः स्यस्यसभासदो भवंतीत्यर्थः ॥ ९३ ॥ लोकानेव दर्शयतीति सामपितृवशात्माहुः ॥ ब्राह्मणा इति ॥ यदा न केवलं भूपाः प्रवर्त्येपितृवशं सन्तीत्याहुः ॥ ब्राह्मणा इति ॥ अन्ये शूद्रा अपि शब्दादेतद्व्यातिरिक्ता अपि ॥ ९४ ॥ भूपनिवर्काश्चिन्त्याधान्येन दर्शयतः ॥ उशीनर इति ॥ उशीनरः शिविः ॥ ९५ ॥ रिपुणां मणिमंगलं यस्मात्परिपुमंगलः ॥ अरिपुमंगल इति वा ॥ रिपुमर्दन इति कचित्पाठः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाहुः ॥ अन्यच्चैति ॥ अन्यांश्चित्कचित्पाठः ॥ भास्करियमदृतांश्चेतिलोकस्योपलक्षणमेतत् ॥ ९८ ॥ गोविंदेत्याद्येकादशश्लोकानां इत्यं धर्मराजः स्वभृत्यगणान् नृवंसं शिष्येत्सं शिष्यतीति द्वादशोऽनान्वयः ॥ हे भट्टा इति ये मन्तमानं नितेत्याज्या

स्वयंगृहीत्वानियमं यस्य जेदजितेन्द्रियः ॥ तं प्रापयदुराधर्षं बहुभ्रमरदंशके ॥ ८९ ॥ इत्यादिजल्पन्दुर्वृत्तैः श्रूयते दूरतो यमः ॥ स्वकर्मशक्तिः पापैर्दृश्यतेति भयंकरः ॥ ९० ॥ येषां पालयतीति ह पुत्रानेव निजैरसान् ॥ दंडयति च धर्मण भूपास्तेऽस्य सभासदः ॥ ९१ ॥ वर्णाश्रमाश्च यद्राष्ट्रेऽनुतिष्ठंति निजां क्रियाम् ॥ कालेनापन्ननिधना भूपास्तेऽस्य सभासदः ॥ ९२ ॥ नैव दीनो न दुर्वृत्तो नापद्रस्तो न शोकभाक् ॥ येषां राष्ट्रे प्रहृष्टं ये ते भूपास्तेऽस्य सभासदः ॥ ९३ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्वधर्मनिगताः सदा ॥ अन्येऽपि ये संयमिनः संयमिन्यां वसंतिते ॥ ९४ ॥ उशीनरः सुधन्वा च वृषपर्वा जयद्रथः ॥ रजिः सहस्रजित्कुक्षिर्दण्डधन्वारिपुंजयः ॥ ९५ ॥ युवनाश्वो दंतवक्रो नाभागोरिपुमंगलः ॥ करंधमो धर्मसेनः परमर्दः परांतकः ॥ ९६ ॥ एते चान्ये च बहवो राजानो नीतिवर्तिनः ॥ धर्माधर्मविचारज्ञाः सुधर्मायांसमासते ॥ ९७ ॥ अन्यच्च ते प्रवक्ष्यामि येन पश्यति भास्करिम् ॥ दंडपाशो द्यतकरान् दूतानुग्रानान् क्वचित् ॥ ९८ ॥ गोविंदमाधवमुकुंदहरे सुरारेशं भो शिवेश शशिशेखरशूलपाणे ॥ दामोदराच्युतजनार्दनवासुदेवत्याज्या भट्टाय इति संततमामनंति ॥ ९९ ॥ गंगाधरांधकरिपो हरनीलकण्ठवैकुण्ठकैटभरिपो कर्मठवज्रपाणे ॥ भूतेशखंडपरशोऽमृदचंडिकेशत्याज्या भट्टाय इति संततमामनंति १०० ॥

भवद्विरतिशेषः ॥ इति सर्वव्रजो जना ॥ इति शब्दपराष्टं कर्माह ॥ गोविंदेत्यादि ॥ सर्वत्राचार्यं भेदाच्चर्षो न रुक्मं नोद्गावनीयम् ॥ गोविंदमात्रं कामधेनौ वैश्वर्यं ॥ मालक्ष्मीः अविद्यावातस्याधवमाधव ॥ मुक्तिं ददातीति मुकुंदः ॥ मुचेर्मुकुदं कुदाविति मुकुंदमत्ययः ॥ हे मुक्तिदेत्यर्थः ॥ हरे भक्तपापहारिन् ॥ सुरारेशुरनामोदैत्यस्वारे ॥ शंकर्याणं भवत्यस्मादिति शंभुस्तत्संबोधनं हे शंभो ॥ शिवसुखस्वरूप ॥ ईश सर्वनिधनः ॥ शशिशेखरचंद्रभूषण ॥ शूलपाणे त्रिशूलकर ॥ दामोदर उज्जुक्ते ॥ स्वभावाच्च ब्रह्मवत् इत्यच्युत ॥ जनार्दन माणिमाप्रस्यगते ॥ अर्दगतिर्हिसादानोऽपि तिवातुः ॥ वासुदेवसंबोधनार्थमिन् ॥ ९९ ॥ गंगाधरं मद्राकिनीधरतः ॥ अंधकरिपो तस्मादैत्यस्य शत्रो ॥ हरसंसारहर ॥ नीलकण्ठश्रीरोदमयनोद्भूतकालकूटविषपानात् शक्रेण कुलिशाहनाद्वा दक्षपुत्रयुद्धे मम

का. सं. ४. पू.

स. अ. ८

॥ ४१ ॥

विष्णुनाकंठग्रहणाद्वा ॥ तथाचोक्तं रेकादे ॥ इति तस्य च भुक्त्वा मया गिरिवरात्मजे ॥ धूर्तकंठे विषंधोरततः श्रीकंठताममेति ॥ हरिवंशे च ॥ दनः प्रहारः कुलिशेन पूर्वतवेशान् मुरराज्ञातिवीर्यं ॥ कंठे नैल्यं तेन ते
यत्प्रवृत्तं तस्मात्ख्यातस्त्वं नीलकंठेति कल्पे ॥ ततः प्रसभमाप्लुत्य द्रुतं विष्णुः सनातनः ॥ जग्राह कंठे भगवाभीलकंठस्ततो भवदिति ॥ वैकुण्ठविकुण्ठायाः पुत्र ॥ कैटभरिपोतभाम्नोऽमुरस्य शत्रो ॥ कमठकूर्म ॥
अञ्जपाणे पद्महस्त ॥ भूतेशभूतगणस्वामिन् ॥ खंडपरशो भद्रकुठार ॥ बदिकाश्रमे तपस्यतो नारायणस्या के किल शिवः परशुमांशपत्तसच्चतदंगमासाय खंडो दिवा अभूत् ॥ यदा परानक्षत्रं
अंधकादीन् उर्ध्वं कृत्य भूताश्च शयितनूकरोतीति परशुस्त्रिशूलम् ॥ तथाचोक्तं रघुपुराणीय सहस्रनाम्नि ॥ शिवश्चेशूलविध्वंसोति ॥ हे खंडश्चिशूलेत्यर्थः ॥ मृडमुखादायक ॥ चंडिके गार्वातीपते ॥
॥ १०० ॥ विष्णोऽप्यपनशील ॥ नृसिंहनरहरिरूप ॥ मधुसूदनतन्नामोदित्यस्य नाशन ॥ चक्रपाणे मुददर्शनहस्त ॥ गौरीपते उमाकांत ॥ गिरिशंकेलाशयन ॥ शंकरसुखकर ॥ चंद्र
चूडशशिमुकुट ॥ नारायणसर्वांतर्यामिन् ॥ अमुरनिवर्ण इत्यमरहरण ॥ शार्ङ्गपाणे तन्नामवतुर्हस्त ॥ १ ॥ मृत्युं जयति मृत्यो ॥ उग्रजनाधृष्य ॥ विषमेषणत्रिनेत्र ॥ कामशत्रो कंदर्पदहन ॥
श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ पीतवसनपीतांबर ॥ अंबुदनीलमेघश्याम ॥ सौरिसूखंशोद्भव ॥ ईशान ईश्वर ॥ कृत्तिवसनजगामुरचर्मवस्त्र ॥ त्रिदशैकनाथदेवमुखस्वामिन् ॥ २ ॥ लक्ष्मीपते श्रीभक्तः ॥

विष्णो नृसिंहमधुसूदनचक्रपाणे गौरीपते गिरिशंकरचंद्रचूड ॥ नारायणासुरनिवर्णशार्ङ्गपाणे त्याज्याभटाय इति संततमामनंति ॥ १ ॥ मृत्युं जयो
प्रविषमेषणकामशत्रो श्रीकांतपीतवसनांबुदनीलशैरे ॥ ईशानकृत्तिवसनत्रिदशैकनाथ त्याज्याभटाय इति संततमामनंति ॥ २ ॥ लक्ष्मीपते मधुगिपो
पुरुषोत्तमाद्यश्रीकंठदिग्वसनशांतपिनाकपाणे ॥ आनंदकंदधरणीधरपद्मनाभत्याज्याभटाय इति संततमामनंति ॥ ३ ॥ सर्वेश्वरत्रिपुरसूदनदेवदे
वब्रह्मण्यदेवगरुडध्वजशंखपाणे ॥ त्र्यक्षोरगाभरणवालमृगांकमौलेत्याज्याभटाय इति संततमामनंति ॥ ४ ॥ श्रीरामराघवरमेश्वररावणारेभूतेशाम
न्मथारिपोप्रमथाधिनाथ ॥ चाणूरमर्दनहर्षीकपते मुरारेत्याज्याभटाय इति संततमामनंति ॥ ५ ॥

मधुरिपोमधुसूदन ॥ पुरुषोत्तमक्षराक्षरातीत ॥ आद्यसर्वकारण ॥ श्रीकंठनीलकंठ ॥ दिग्वसनदिगंबर ॥ शांतनिष्क्रिय ॥ पिनाकपाणे आजगबकर ॥ आनंदश्चासीकंदो मूलं चेत्यानंदहेपरमानं
देत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ स एष गर्मानंदः ॥ एतस्यैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्राप्रपूजनीयंतीति च ॥ प्रार्थितं चैतद्वालवोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ घरणीधरवराहस्वरूप ॥ पद्मनाभकमलोदर ॥ ३ ॥
सर्वेश्वरविश्वनिर्यतः ॥ त्रिपुरसूदनपुरत्रयारे ॥ देवदेवब्रह्मादिसेव्य ॥ ब्रह्मण्यदेवब्रह्मभ्यो ब्रह्मणोभ्यो हिताये ब्रह्मण्यास्तेषु मध्ये दीव्यति अतिशयेन राजते ॥ यद्वा ब्रह्मण्यश्चासीदिवश्चेति तन्मं बोधनम् ॥
तयागरुडो ध्वजे यस्य स तथा तत्संबोधने हे गरुडध्वज ॥ शंखपाणे पांचजन्यहस्त ॥ त्रीण्यक्षानि त्राणि चंद्रसूर्यान्लात्मकानि यस्य हे त्रिनेत्रेत्यर्थः ॥ उरगाभरणसर्पभूषण ॥ बालहेकुमार ॥
कल्पादावात्मनस्तुल्यं मुतं मध्यायनस्ततः ॥ प्रादुरासीत्प्रभोरिके कुमारो नीललोहित इति विष्णुवोक्तेः ॥ मृगांकमौले चंद्रमुकुट ॥ बालककलात्मकश्चंद्रो मस्तके यस्येत्येकं नाम ॥ ४ ॥ श्रीराम
श्रीसहितपरब्रह्म ॥ त्रियोरामो रमणं यस्मादिति वा ॥ राघवरघुवंशोद्भव ॥ रमेश्वरसीतापते ॥ रावणरेदशकंवरशत्रो ॥ भूतेशमाणिमात्रेश ॥ आत्मे शेषेति शपाठः ॥ मन्मथरिपोकपशत्रो ॥
प्रमथाधिनाथगणेश्वर ॥ चाणूरमर्दनतन्नामोदित्यसूदन ॥ हर्षीकपते इन्द्रियनिर्यतः ॥ मुरारे मुराति सर्वेष्टयति मूर्च्छंतीति बापुराजविद्या ॥ मुरसंवेष्टने ॥ मूर्च्छामोहममुच्छ्राययोगिनिधातुः ॥

तस्याम्रेशभो ॥ असुरारेइतिबापाठः ॥ ५ ॥ शूलिन्गिरीशकलावतंसकंसप्रणाशनसनातनकेशिनाश ॥ गिरिशकैलासेश ॥ रजनीशस्यचंद्रस्यकलावतंसःशिरोभूषणस्यस्तत्संबोधनम् ॥ तयाकंसप्रणाशयती
तिकंसप्रणाशन ॥ सनातनचिरंतन ॥ हेकालत्रयाबाध्येत्यर्थः ॥ सत्यज्ञानमनंतब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ नित्यःसर्वगतःस्थाणुरचलोयंसनातनइतिस्मृतेः ॥ केशिर्ननाशयतीतिव्यातत्सं
बोधनंहेकेशिनाश ॥ केशिनाशितिकचित्पाठः ॥ भर्गं भर्जयतिदहतिकालाग्निरुद्ररूपेणप्रलयसमयेसर्वमितिभर्गस्तत्संबोधनंतथा ॥ भृजीभर्जनइतिचातुः ॥ त्रिनेत्रत्रिलोचन ॥ भवत्यस्मा
दितिभवःसर्वोपादानेत्यर्थः ॥ भूतपतेआकाशादिभूतस्रष्टः ॥ तस्मादाप्ततस्मादात्ममआकाशःसंभूतइतिश्रुतेः ॥ पुरोरेत्रपुरारे ॥ ६ ॥ गोपीपतइति ॥ गोपीराधाया गोपापतिगृह्णाति
स्वकार्यजातमितिगोपीअविद्याया तस्याःपतेगोपीपते ॥ यदुपतेयदुर्बलस्वामिन् ॥ वसुदेवसूनोशौरितनय ॥ कूर्मगौर कर्पूरवच्छुभ्र ॥ वृषभध्वजवृषकेतो ॥ भालनेत्रहेललाटनयन ॥ गोवर्धनो
द्धरणतन्नामपर्वतधारक ॥ धर्मधुरीणगोपधर्मेषुधुरीणाधुर्यास्तान्गोपायतीतितत्संबोधनंतथा ॥ परित्राणायसाधूनांविनाशायचक्रुकृतम् ॥ धर्मसंस्थापनार्थायसंभवाभियुगेयुगइतिस्मृतेः ॥
धर्मधुरीण गोपतिनामदयंबा ॥ अस्मिन्पक्षेबालमृगांकमौलइत्येकनामज्ञातव्यम् ॥ ७ ॥ स्थानंस्थासंवाधारः अशुरिंद्रियागोचरत्वात्सूक्ष्मः सचसचस्थाशुः ॥ स्थिरत्वादास्याशुः ॥

शूलिन्गिरीशरजनीशकलावतंसकंसप्रणाशनसनातनकेशिनाश ॥ भर्गत्रिनेत्रभवभूतपतेपुरोरेत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ६ ॥ गोपीपते
यदुपतेयसुदेवसूनोकर्पूरगौरवृषभध्वजभालनेत्र ॥ गोवर्धनोद्धरणधर्मधुरीणगोपत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ७ ॥ स्थाणोत्रिलोचनपिनाकध
रस्मरारेकृष्णानिरुद्धकमलाकरकल्मषारे ॥ विश्वेश्वरत्रिपथगार्द्रजटाकलापत्याज्याभटायइतिसंततमामनंति ॥ ८ ॥ अष्टोत्तराधिकशतेनसुचारुनाम्नां
संदर्भितांललितरत्नकदंबकेन ॥ सत्रायकांष्टद्वयुणांद्रिजकंठगांयःकुर्यादिमांसजमहोसयमनपश्येत् ॥ ९ ॥ इत्थंद्रिजेंद्रनिजभृत्यगणान्सदैवसंशिक्षये
दवनिगान्सहिधर्मराजः ॥ अन्योपियेहरिहरांकधराधरायतिदूरतःपुनरहोपरिवर्जनीयाः ॥ ११० ॥

स्थाःस्थावरः अनितीत्युपादावशुर्जगमश्चराचररूपः स्थाणुः ॥ तपोमूलत्वाद् स्थाणुरितिविद्वतीतिवास्थाणुस्तत्संबोधनंहेस्थाणो ॥ त्रिलोचनात्रिनेत्र ॥ पिनाकधरतन्नामधनुर्धर ॥
स्मरारेकामारे ॥ कृष्णभक्तःपकर्षण ॥ अनिरुद्धनकेनापिबशीकृत ॥ कमलाकरलक्ष्म्याश्रय ॥ कल्मषारे ॥ विश्वेश्वरसर्वेश्वर ॥ त्रिपथगार्द्रजटाकलापगंगाजलाप्लावितजटासमूहेति ॥
आमनंतीत्यस्यावृत्तिर्नामसंकीर्तनस्यमाधान्यज्ञापनाय ॥ ८ ॥ अष्टोत्तरेति ॥ अहोदिजनिशिवशर्मन्यदमांसजमालांकंठगांकुर्यादावर्तयत्सयमनपश्येदित्यन्वः ॥ इमांकाभित्यपेक्षायांमालां
विशिनाष्टि ॥ सुचारुनाम्नां सुवृक्षारूपिचतानिनामानिचेतिमुचारुनामानितेषामष्टोत्तराधिकशतेन अष्टोत्तराणिअधिकानियस्मिंस्तदष्टोत्तराधिकंतत्रतच्छतंचेत्तित्यथातेनसंदर्भितांप्रथितामिति
यावत् ॥ अष्टोत्तराधिकशब्दयोर्व्याख्येयव्याख्यानभावात्तपौनरुक्त्यम् ॥ यद्वा अष्टोत्तरंचतदधिकंचकृतस्नाष्टोत्तरशतनामादिभ्योधिकमेतदितिर्व्याख्येयम् ॥ कथंभूतेन ॥ ललितान्येवपदलालि
त्यादीन्येवतलनितेषांकदंबःसमूहोयस्मिंस्तत्तथातेन ॥ कथंभूताम् ॥ सत्रायकां सन्मस्पृगवाहिरिहरात्मकोभगवात्मायकोधारकोयस्याःसातथाताम् ॥ पुनःकथंभूताम् ॥ दृढद्वयुणां दृढःअसाधारणो
भगवदेकाश्रयोगुणोयस्याःसातथाताम् ॥ ९ ॥ इत्यमिति ॥ द्विजेंद्रहैत्रिणिकश्रेष्ठ ॥ हरिहरांकधराहरिहरयोरैकानिशंखचक्रद्राक्षविभूत्यादीनिवर्ततीतिव्या ॥ अहोइतिसंभ्रमे ॥ ११० ॥

योधर्मराजेति ॥ ललितप्रबंधां ललितोरम्यः प्रबंधोरचनापरिपार्त्यस्यांसातयाताम् ॥ सकलकल्मषबीजहंत्रीं सकलकल्मषाणां कायवाक्यमनोजन्यानां दशविधानां पापानां बीजं यदज्ञानं वा सनावातस्य हं
 श्रीछित्रीयोधरो जपेत् पठेत् समातुः स्तनं नपि वेत् ॥ मुक्तो भवतीत्यर्थः ॥ ११ ॥ इतीति ॥ महत्त्वकोऽस्मत्त्वामिनोर्हरिहरयोर्नाम कीर्तनमाहात्म्यमेवंभूतमिति विज्ञाय भक्तमुखः ॥ भुवना १४
 दित्या १२ रुद्रा ११ रुद्रा ११ रुद्रा ११ महा ९ दिशो १० रुद्राः ११ ॥ वर्षाणि ९ दिशो १० दशमुखोऽप्यष्टोत्तरशतनाम्नाम् ॥ ११२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
 काशीखंडटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ नवमेऽप्सरसां लोको मार्तण्डस्य परात्मनः ॥ लोकश्च पर्यन्ते रम्यो नानाभरणैर्विभूषितः ॥ १ ॥ रूपलावण्यसौभाग्यनिधयः
 रूपसौंदर्यं लावण्यं दीप्तिः सौभाग्यं शोभना दृष्टव्यं तेषां निधयः ॥ तदाश्रया इत्यर्थः ॥ १ ॥ वारविलासिन्यो वारस्त्रियो वेश्या इत्यर्थः ॥ वारस्त्री गणिका वेश्येत्यमरः ॥ यज्ञभाजां इंद्रादीनाम् ॥ २ ॥
 कामकेलिकलाभिज्ञाः कामोभिलाषः पुंसामित्यर्थात् ॥ कामोभिलाषस्तर्षश्चेत्यमरः ॥ केलिः परीहासः ॥ द्रवकेलिः परीहासा इत्यमरः ॥ कलाशिल्पम् ॥ कलाशिल्पे च कामे चेत्यमरः ॥ एते च भिज्ञाश्च
 अगस्तिरुवाच ॥ यो धर्मराज रचितां ललितप्रबंधां नामावलं सकलकल्मषबीजहंत्रीम् ॥ धीरोऽत्र कौस्तुभभृतः शशिभूषणस्य नित्यं जपेत् स्तनरसं सपिवे
 न्रमातुः ॥ ११ ॥ इति शृण्वन्कथारम्यां शिवशर्माप्रियेऽनघाम् ॥ प्रहृष्टवक्त्रः पुरतो ददर्शाप्सरसां पुरीम् ॥ ११२ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशी
 तिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे यमलोकवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ का इमारूपलावण्यसौ
 भाग्यनिधयः स्त्रियः ॥ दिव्यालंकारधारिण्यो दिव्यभोगसमन्विताः ॥ १ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ एतावद्विलासिन्यो यज्ञभाजां प्रियंकराः ॥
 गीतज्ञानुत्यकुशलावाद्यविद्याविचक्षणाः ॥ २ ॥ कामकेलिकलाभिज्ञाद्युतविद्याविशारदाः ॥ रसज्ञाभाववेदिन्यश्चतुराश्चोचितोक्तिषु ॥ ३ ॥ नानादेश
 विशेषज्ञानानाभापासु कोविदाः ॥ संकेतोदंतनिपुणानैकाः स्वैरचरामुदा ॥ ४ ॥ लीलानर्मसुसाभिज्ञाः सुप्रलापेषु पंडिताः ॥ यूनां मनांसि सततं स्वेहं वै
 रमयंत्यमूः ॥ ५ ॥ निर्मथ्यमानात्सीरोदात्तपूर्वमप्सरसस्त्वमूः ॥ निःसृतास्त्रिजगज्जेतुर्मोहनास्त्रमनोभुवः ॥ ६ ॥ उर्वशीमेनकारं भाचंद्रलेखातिलोत्तमा ॥
 वपुष्मतीकांतिमतीलीलावत्युत्पलावती ॥ ७ ॥

तुरा इत्यर्थः ॥ रसज्ञाः शृंगारादिरसाभिज्ञाः ॥ भाववेदिन्योऽभिमायाभिज्ञाः ॥ ३ ॥ संकेतोदंतनिपुणाः रहस्यवृत्तांतदक्षः ॥ वार्तामवृत्तिवृत्तांतउदंतः स्यादथाश्रय इत्यमरः ॥ नैकाः संघशः संघशो वतं
 माना इत्यर्थः ॥ ४ ॥ लीलानर्मसुसाभिज्ञाः लीलाः शृंगारभावजाहावाः ॥ क्रिया इत्यर्थः ॥ स्त्रीणां विलासविद्यो कविभ्रमाललितंतथा ॥ हेलालेत्यमीहावाः क्रियाः शृंगारभावजा इत्यमरः ॥ नर्मा
 णि क्रीडाकौतुकानीति यावत् ॥ तेषु साभिज्ञा अभिज्ञानसहिताः ॥ हावैः शृंगारभावजैर्व्यापारैः ॥ ५ ॥ निःसृता उत्थिताः ॥ अनेनाप्सरसः शब्द निरुक्तिर्दर्शिता ॥ तदुक्तं रामायणे ॥ अप्सु निर्मथ्यमानासुर
 मात्समाद्वारस्त्रियः ॥ उत्पेतुरंभसोयस्मात्समादप्सरसो भवन्निति ॥ त्रिजगज्जेतुर्लोकत्रयजयिनो मनोभुवः कामस्य ॥ मुह्यतेऽनेनेति मोहनं तच्च तदस्त्रं चेति मोहनास्त्रम् ॥ वेदाः प्रमाणमिति वत्समानाधि
 करण्यम् ॥ ६ ॥ उर्वशी नारायणो रुम इति स्वात्यस्य र्थमिति नीतिरिति ॥ तयोक्तं हरिवंशे ॥ नारायणो रुनिभिधसंभूता वरवाणिनी ॥ ऐलस्य दयिता देवी योषिद्रत्नं किमुर्वशीति ॥ नचोभयत्रो

त्पत्तौविरोधः ॥ केनाचिन्निमित्तनवीस हस्त्यवतदुपपत्तेः ॥ रूपलावण्यादीनाम्यादिभिर्मनकोर्वशीइत्यभिमानोयस्याःसामेनका ॥ रूपलावण्यादिभिर्जगद्रंभतिमोहयतीतिरंभा ॥ चंद्रवर्धश्चंद्रबल्लालटे
लेखातिलकंयस्याःसाचंद्रलेखा ॥ रत्नानांतिलंतिलंसमानीयनिर्मितेतिलोचमा ॥ तद्वत्कामादिपर्वणी ॥ तिलंतिलंसमानीयरत्नानांपद्विनिर्मिता ॥ तिलोचमेतितत्तस्यानामचकेपितामहइति ॥
अन्यासामपियथायथंयुत्पत्तिर्हेया ॥ ७ ॥ अलमत्यर्थयुसमिवयुसमतिनिकृष्टायस्याःअर्थादन्यस्त्रीसाऽलंबुषा ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सदास्वलितेत्युभयत्राकारमच्छेपः ॥ १३ ॥
॥ १४ ॥ द्विकृत्वोवात्रिःकृत्वोवाइतिद्विवारंत्रिवारंवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामिकानिकामेभ्योहितानिकामसंस्थानातिवा ॥ कामसंबद्धानीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ विषुवतेव्यभिचरति ॥

अलंबुषागुणवतीस्थूलकेशीकलावती ॥ कलानिधिर्गुणनिधिःकर्पूरतिलकोर्वरा ॥ ८ ॥ अनंगलतिकाचापितथामदनमोहिनी ॥ चकोराक्षीचंद्रकला
तथामुनिमनोहरा ॥ ९ ॥ ग्रावद्रावातपोद्वेष्टीचारुनासासुकर्णिका ॥ दारुसंजीविनीसुश्रीःकृतशुल्काशुभानना ॥ १० ॥ तपःशुल्कातीर्थशुल्कादा
नशुल्काहिमावती ॥ पंचाश्वमेधिकाचैवराजसुयार्थिनीतथा ॥ ११ ॥ अष्टाभिहोमिकातद्व्राजपेयशतोद्रवा ॥ इत्याद्यप्सरसांश्रेष्ठसहस्रंषष्टिसंमितम्
॥ १२ ॥ एतस्मिन्नप्सरोलोकेवसंत्यन्याअपिस्त्रियः ॥ सदास्वलितलावण्याःसदास्वलितयौवनाः ॥ १३ ॥ दिव्यांश्रुगदिव्यमाल्यादिव्यगंधानुले
पनाः ॥ दिव्यभोगैःसुसंपन्नाःस्वेच्छाविधृतविग्रहाः ॥ १४ ॥ कृत्वामासोपवासानिस्वलंतिब्रह्मचर्यतः ॥ सकृदेवादिकृत्वोवात्रिःकृत्वोदैवयोगतः ॥ १५ ॥
ताइमादिव्यभोगिन्योरूपलावण्यसंपदः ॥ निवसंत्यप्सरोलोकेसर्वकामसमन्विताः ॥ १६ ॥ कृत्वाव्रतानिसांगानिकामिकानिविधानतः ॥ भवंतिस्वेग्चा
रिण्योदेवभोग्याइहागताः ॥ १७ ॥ पतिव्रतधृतानायाबलेनबलिनाधृताः ॥ भर्तृबुद्धचारमंतैतंकदाचित्ताइमाद्विज ॥ १८ ॥ भर्तरिप्रोषितेयाश्चब्रह्मचर्य
व्रताःसदा ॥ विषुवतेसकृदेवात्ताएतावामलोचनाः ॥ १९ ॥ कुसुमानिसुगंधीनिमुवासंचंदनंतथा ॥ सुगौरंचापिकर्पूरंसुमूःमाण्यंवराणिच ॥ २० ॥ पर्णा
निऋजुताराणिजीर्णानिकठिनानिच ॥ साम्राणिस्वर्णवर्णानिस्थूलनीलशिराणिच ॥ २१ ॥ मुवासोपस्करादद्यानिनागवल्ल्याद्विजोत्तम ॥ शय्यावि
चित्राभरणारतिशालोचितानिच ॥ २२ ॥ बहुकौतुकवस्तूनिममर्च्यद्विजदंपती ॥ भोगदानमिदंकाम्यंप्रतिसंकमणंरयेः ॥ २३ ॥ किंवाप्रतियत्यतीपातमे
कसंवत्सरावधि ॥ कोदादितिचर्मत्रणयादद्याद्वरविणी ॥ २४ ॥ कामरूपधरोदेवःप्रीयतामितिवादिनी ॥ साश्रेष्ठाऽप्सरसांमध्येवसेत्कल्पमिहांगना ॥ २५ ॥

वामलोचनाः मुंदरलोचनाः ॥ वामः मुंदरमुंदयोःरितिवचनात् ॥ १९ ॥ कुसुमानीत्यादीनांयादधात्साइहकल्पंवसेदित्याभिमुखोक्तस्येनसंबंधः ॥ २० ॥ पर्णानिनागवल्ल्याः पर्णानि ॥
ऋजुताराणिसमानिदीर्घाणिचेत्यर्थः ॥ जीर्णानिपक्वानि ॥ २१ ॥ मुवासोपस्करादद्यानि सुषुवासोर्गंधायेपांतानिमुवासानितानिचतानिउपस्कराणिगुवाकफलादीनिच तैरादद्यानियुक्तानि ॥
नागवल्ल्यास्तांबूलवल्ल्याः ॥ २२ ॥ २३ ॥ प्रतिव्यतीपातंअमावास्यायुक्तोरकिासरोव्यसीपातोयोगविशेषोवा ॥ कोदादितिचर्मत्रेण ॥ कोदात्कस्मादत्कामायात्कामोदाताकामः
प्रतिग्रहीताकामैतत् इतिमंत्रेणेत्यर्थः ॥ चशब्देनान्योपिमंत्रास्तद्दानमेमुञ्चयति ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ तदेवदेवपेणमेलनमेववृत्तं चरित्रं ध्यायंती ॥ नपुरुषांतराभिधायंतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ निदानमिति ॥ अप्सरोलोकस्य निदानं कारणं इति शृण्वन् उक्तप्रकारेण निशामयन्
सूर्यलोकं प्राप्य सशिवशर्मादूरात् रविं विज्ञाय कृतांजलिः सन् प्रणनामेत्याग्निमेणान्वयः ॥ २८ ॥ सहृदांतं लोकं विशिनाष्टि ॥ यथेति ॥ किंजल्कैः केसरैः ॥ भानुभानुभिः सूर्यरश्मिभिः ॥ २९ ॥
रविं विशिनाष्टि ॥ दूरादिति ॥ धृततामरसद्वयं गृहीतलीलाकमलयुगलम् ॥ पुनः कीदृशम् ॥ अतिजविनाम्नतिवेगवतास्यंदनेन चरंतमिति शेषः ॥ उपलक्षितमिति वा ॥ स्यंदनं वि
शिनाष्टि ॥ नवभिरित्यादिना ॥ योजनानां क्रोशचतुष्टयानां नवभिः सहस्रैः संमितेन प्रमितेन ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ योजनानां सहस्राणि मास्करस्यरण्यो न वेति ॥ धृतरश्मिना धृतमग्रहेण ॥

कन्यारूपधराकाचिद्याभुक्ताकेन चित्कचित् ॥ देवरूपेण तं कालमारभ्य ब्रह्मचारिणी ॥ २६ ॥ तदेव वृत्तं ध्यायंती निधनं याति कालतः ॥ दिव्यरूपध
रासेह जायते दिव्यभोगभाक् ॥ २७ ॥ निदानमप्सरोलोकस्येति शृण्वन् द्विजाग्रणीः ॥ सौरं लोकमथ प्राप्य क्षणेन सविमानगः ॥ २८ ॥ यथा कदं
बकुसुमं किंजल्कैः सर्वतो वृतम् ॥ देदीप्यमानं हितथा समं तां द्वाभानुभिमः ॥ २९ ॥ दूराद्विषयं विज्ञाय धृततामरसद्वयम् ॥ नवभिर्योजनानां च सहस्रैः सं
मितेन ह ॥ ३० ॥ विचित्रेणैकचक्रेण सप्तसमिधुतेन च ॥ अन्नरूपाधिष्ठितेन पुरतो धृतरश्मिना ॥ ३१ ॥ अप्सरोमुनिगंधर्वसर्पग्रामाणि नैर्ऋतैः ॥ स्यं
दनेनातिजविना प्रणनाम कृतांजलिः ॥ ३२ ॥ तस्य प्रणामे देवोपि भ्रमं गेनानुमन्य च ॥ अतिदूरं न भो वर्त्मव्यतिचक्राम सक्षणात् ॥ ३३ ॥ प्रकृतिद्युमणौ दूरं
शिवशर्मातिशर्मवान् ॥ प्रोवाच भगवद्भक्तौ कथं लभ्यं रवेः पदम् ॥ ३४ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुमाचक्षाथाममाग्रतः ॥ सतां सातपदी मैत्रेयान् मे नैत्र्या प्रणो
दितौ ॥ ३५ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ शृणु द्विज महाप्राज्ञ त्वय्यकथ्यं न किंचन ॥ सत्संगा देवसाधूनां सत्कथासं प्रवर्तते ॥ ३६ ॥ नियंता सर्वभूतानां
य एकः कारणं परम् ॥ अनामा गोत्ररहितो ह्यपादि पारिवर्जितः ॥ ३७ ॥ आविर्भावतिरोभावौ ध्वनन्तं न वर्तिनौ ॥ स एव वक्तिसततं सर्वात्मा वेदपूरुषः
॥ ३८ ॥ यो सावादित्यपुरुषः सो सावहमिति स्फुटम् ॥ अंधतमः प्रविशति ये चैवान्यमुपासते ॥ ३९ ॥

चद्वयं समुच्चये ॥ सप्तसमिधुतेन सप्तभिरश्वैरन्वितेन ॥ अश्वानामयुतेनेति काचित्पाठः सार्चित्यः ॥ अप्सरआदिभिरुपलक्षितेन ॥ तत्र ग्रामाणि र्यक्षः ॥ नैर्ऋतोरक्षसः ॥ ३० ॥ ३१ ॥
॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ सदेवोपीत्यन्वयः ॥ भ्रमं गेन कटाक्षेण ॥ ससूर्यः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ नियंतेति ॥ सर्वभूतानां योनियंता स एव वक्तीत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ आविर्भावतिरोभावावु
त्पात्तप्रलयौ जगतइति शेषः ॥ यद्भूतं न वर्तिनौ यस्य भूवोर्नर्तनेन जृम्भणेन वर्तितुं शीलं योस्तौ तथा ॥ सर्वात्मा सर्वभूतांत्यामी ॥ वेदप्रतिष्ठापकः पुरुषः शास्त्रयोनिरित्यर्थः ॥ देवपूरुषइति
काचित्पाठः ॥ सर्वस्मादेव पूरुषइति कचित् ॥ तदा सर्वस्मात्पुरुषादयमेव पुरुषोत्तमइत्यर्थः ॥ ३८ ॥ किंवाक्तिइत्याकांक्षायामाह ॥ योसाविति ॥ तथाच श्रुतिः ॥ योसावादित्ये-

स्कां. ५. पु.

॥ ४४ ॥

पुरुषः संसावहमिति ॥ ३९ ॥ अतोऽधतमइत्थमदिकांश्रुति निश्चितार्थानिश्चितोऽवाधितोऽर्थोऽस्यः सानिश्चितार्थांतामिति पुनः पुनर्निश्चित्यनिश्चयेन ज्ञात्वा तं प्रासिद्धं सूर्योपाधिमैकं केवलं ब्राह्मणा
सो ब्राह्मणा उपातवृत्ते उपासत इत्यर्थः ॥ ४० ॥ उपलभ्येति ॥ यो द्विजः काले यथा समये सावित्री तवितरूपा पन्नां परां परदेवतामुपलभ्य प्राप्य त्रिकालं नोपतिष्ठेत्ततोऽपस्ते स सप्ताहात्पतेत्यर्थः ॥
सावित्री सवितुर्देवतामुपपन्नयनाख्यां क्रियां प्राप्यार्थात्सूर्यात्मानं नोपतिष्ठेति वा ॥ ४१ ॥ जपं तिष्ठेदित्यत्रादित्यसंमुख इत्यग्रिमं श्लोकस्योत्पत्त्यते ॥ प्रत्यक्षाश्चिमांसंध्यामित्यर्थः ॥ आतारको
दयात्रक्षत्रोदयपर्यंतम् ॥ ४२ ॥ पूर्वकालावधिमाह ॥ सादित्यामिति ॥ अस्तमनोऽमुखसूर्यसाहित्यामित्यर्थः ॥ तृतीयांसंध्यामाह ॥ मध्यमामिति ॥ ४३ ॥ काले क्रियमाणं कर्मफलं

निश्चितार्थांश्रुतिमिमां ब्राह्मणा सो द्विजोत्तम ॥ तमेकमुपतिष्ठते निश्चित्येति पुनः पुनः ॥ ४० ॥ उपलभ्य च सावित्री नोपतिष्ठेत्ततः पराम् ॥ काले त्रिकालं
सप्ताहात्सपते ब्रात्रसंशयः ॥ ४१ ॥ तावत्प्रातर्जपं तिष्ठेद्यावदधोऽदयो रवेः ॥ आसनस्थो जपेन्मौनी प्रत्यगातारको दयात् ॥ ४२ ॥ सादित्यां मध्यमांसंध्यां
जपेदादित्यसंमुखः ॥ काललोपो न कर्तव्यस्ततः कालं प्रतीक्षेत् ॥ ४३ ॥ काले फलं त्योषधयः काले पुष्पं तिपादपाः ॥ वर्षं ति तोयदाः काले तस्मात्कालं
न लंघयेत् ॥ ४४ ॥ मंदे ह देहनाशार्थं मुदयास्तमये रविः ॥ समीह तो द्विजोत्सृष्टं मंत्रतोयां जलित्रयम् ॥ ४५ ॥ गायत्री मंत्रतोयाब्धं दत्तं येनां जलित्रयम् ॥
काले सवित्रो किं न स्यात्तेन दत्तं जगत्रयम् ॥ ४६ ॥ किं किं न सविता सूते काले सम्यगुपासितः ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं वसूनि सपशूनि च ॥ ४७ ॥ मित्रपुत्र
कलत्राणि क्षेत्राणि विविधानि च ॥ भोगानष्टविधांश्चापि स्वर्गं चाप्यपवर्गकम् ॥ ४८ ॥ अष्टादशसु विद्यासु मीमांसातिगरीयसी ॥ ततोऽपि तर्कशास्त्रा
णि पुराणं तेभ्य एव च ॥ ४९ ॥ ततोऽपि धर्मशास्त्राणि तेभ्यो गुर्वीश्रुतिर्द्विज ॥ ततोऽप्युपनिषच्छ्रेष्ठा गायत्री च ततोऽधिका ॥ ५० ॥ दुर्लभा सर्वमंत्रेषु गायत्री
प्रणवान्विता ॥ न गायत्र्याधिकं किंचिन्नयीषु परिगीयते ॥ ५१ ॥ न गायत्री समो मंत्रो न काशी सदृशी पुरी ॥ न विश्वेश समंलिङ्गं सत्यं सत्यं पुनः पुनः
॥ ५२ ॥ गायत्री वेदजननी गायत्री ब्राह्मणप्रसूः ॥ गातारं जायते यस्माद्गायत्री तेन गीयते ॥ ५३ ॥ वाच्यवाचक संबंधो गायत्र्याः सवितुर्द्वयोः ॥
वाच्योऽसौ सविता साक्षाद्गायत्री वाचिका परा ॥ ५४ ॥

त्यत्र दृष्टांतमाह ॥ काल इति ॥ ४४ ॥ यथा कालमुपासिते वसंध्याफलं प्रयच्छतीत्यत्र हेतुमाह ॥ मंदे हेति ॥ मंत्रतोयां जलित्रयं मंत्राभिर्मंत्रितं जलां जलित्रयमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ मंत्रतो
यां जलित्रयमित्यत्राकांक्षितं मंत्रं प्रदर्शयंस्तद्वानं फलमाह ॥ गायत्रीति ॥ त्रैलोक्यदाने यत्फलं भवति तदेतद्वानादित्यर्थः ॥ ४६ ॥ तदेव दर्शयति ॥ किं किमिति ॥ ४७ ॥ भोगानष्टविधानि म
थैश्वर्याणि सांगंध्यवनिता वस्त्रगीततांबूलभोजनवाहनमंदिराणि वा ॥ तदुक्तम् ॥ सांगंध्यवनिता वस्त्रगीततांबूलभोजनम् ॥ बाहनमंदिराणि तिष्ठतीति भोगाः प्रकीर्तिता इति ॥ अपवर्गमोक्षम् ॥ ४८ ॥
अष्टादशविद्याभ्योगायत्र्याः श्रेष्ठमाह ॥ अष्टादशेत्यारभ्य गायत्री तेन गीयते इत्येतेन ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सर्वाभ्यो विद्याभ्योगायत्र्याः श्रेष्ठत्वेऽपि सूर्यस्य किमायातं तद्वाच्यत्वेन परमं

का. सं. ४. पू.

त. अ. ९.

॥ ४४ ॥

श्रेष्ठमागतमित्याह ॥ वाच्यवाचकसंबंध इति ॥ ५४ ॥ नचगायत्र्याः प्रभावः साधनीयः प्रत्यक्षासिद्धत्वादित्याह ॥ प्रभवेणेति ॥ कौशिकोविष्णुमित्रः ॥ ५५ ॥ अन्यद्बुबनेत्यार्षम् ॥ अन्यं
वाच्यच्छब्दः ॥ अन्यदपूर्वसामर्थ्यमिति वा ॥ एवंतत्कालेपूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ गायत्रीति ॥ वेदत्रयात्मकानां विष्णुरुद्रविरंचानां गायत्रीस्वरूपत्वं प्रतीतेवेदत्रयी
गायत्र्येवेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ततः किंप्रकृते ॥ देवत्रयमिति ॥ येयत्रयीति कचित्पाठः ॥ कलयतीति कालो निमेषलवाद्यात्मकस्तदधिष्ठाता वा तत्प्रवर्तकश्च ॥ ५९ ॥ अस्मल्लोको वैकुण्ठस्तस्मिन्वासिनः ॥ ६० ॥
तामेव श्रुतिं दर्शयतः ॥ एषोह देव इति ॥ अस्मार्थः ॥ एषोह देवस्त्रिष्टुभः सर्वाः सदसस्पतिमित्यस्या गायत्र्याः भावः ॥ इदानीं स्वरूपं कथयति ॥ एष देवः प्रदिशो दिशश्च सर्वा अनुव्याप्य प्रवर्तते तिर्यगर्ध
मघश्चैव ॥ पूर्वोहजातः अनादिनिघनः संभूतः ॥ स उगर्भे अंतः स एव मातुरुदरे गर्भे व्यवतिष्ठते ॥ स एव जजातः ॥ स च जनिष्यमाणः ॥ तदक्तम् ॥ सर्वस्वत्विदं ब्रह्मतज्जलानि तिसांत उपासीते

प्रभावेणैव गायत्र्याः क्षत्रियः कौशिको वशी ॥ राजर्षित्वं परित्यज्य ब्रह्मर्षिपदमीयवान् ॥ ५५ ॥ सामर्थ्यं प्राप चात्युच्चैरन्यद्बुवनसर्जने ॥ किं किं न दद्याद्वायत्री
सम्यगेव मुपासिता ॥ ५६ ॥ न ब्राह्मणो वेदपाठान्न शास्त्रपठनादपि ॥ देव्यास्त्रिकालमभ्यासाद्ब्राह्मणः स्याद्विनान्यथा ॥ ५७ ॥ गायत्र्येव परं
विष्णुर्गायत्र्येव परः शिवः ॥ गायत्र्येव परो ब्रह्मा गायत्र्येव त्रयीततः ॥ ५८ ॥ देवत्रयं स भगवानं शुमाली दिवाकरः ॥ सर्वेषां महसां राशिः कालः कालप्रवर्तकः
॥ ५९ ॥ अर्कमुद्दिश्य स ततमस्मल्लोके निवासिनः ॥ श्रुतिं ह्युदाहरंती मां सारासारविवेकिनः ॥ ६० ॥ एषोह देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वोहजातः स उगर्भे अंतः ॥
स एव जजातः मजनिष्यमाणः प्रत्यङ्जनास्तिष्ठति सर्वतो मुखः ॥ ६१ ॥ स देव मुपतिष्ठेत्सौरैर्मृतैरतंद्रिताः ॥ येन मंत्यत्र ते विप्रा विप्राभास्कर सन्निभाः
॥ ६२ ॥ पुण्यार्कं पृथहस्तार्कं मूलार्कं पृथक्वा द्विज ॥ उत्तरार्कं ऽथ यत्कार्यं तत्फलत्येव नान्यथा ॥ ६३ ॥ पौषे मास्यर्कं दिवसेयः स्नात्वा भास्करो दये ॥
दानं होमं जपं कुर्यादर्चामर्कस्य सुव्रतः ॥ ६४ ॥ श्रद्धावानेक भक्तश्च कामको धविर्वर्जितः ॥ सहाप्सरोभिर्द्युतिमान्सवसेदत्र भोगवान् ॥ ६५ ॥
अयने विपुवे चापि पडशीतिमुखेषु वा ॥ विष्णुपद्यांचयेदद्युर्महादानानि सुव्रताः ॥ ६६ ॥

तिश्रुता ॥ प्रत्यङ्जनास्तिष्ठति सर्वतो मुखः प्रतिप्रदार्च्यं भवन्यास्तिष्ठति ॥ सर्वतो मुखः सर्वतो भिक्षिरो मीव पाणिपादः अर्चित्यशक्तिरित्यर्थः ॥ जना इत्याद्युदात्तस्वरमपि सदा मंत्रितमेवार्थस्य हि प्राप्त
मेतद्वर्तते जना इति ॥ ६१ ॥ ये स देव मुक्तप्रकारैः सौरैः मृतैः उदुत्यं जातवेदसं देवैर्होतैः केतवः ॥ ह्येविंश्याय सूर्यामित्याद्यैस्तं सूर्यमुपतिष्ठेत् ॥ ये च तं न मीति तेऽपि भास्करतुल्या इत्यर्थः ॥ येव संत्यत्र ते
विप्रा विप्रा इति कचित्पाठः ॥ ६२ ॥ पुण्यार्क इत्यादावर्कशब्दोर्कवासरविषयः ॥ फलत्येव फलवद्भवत्येवेत्यर्थः ॥ एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नान्यचेति ॥ फलत्येव इति कचित्पाठः ॥ तत्र एष सूर्यस्त
त्कार्यफलतिफलवास्तिष्पादयति ॥ स फलं करोतीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अत्र सूर्यलोके ॥ ६५ ॥ अयन इति ॥ अयने अयनद्वितीयमकरकर्कटसंक्रमणे ॥ विपुवे विपुवद्वितीये तुलामेष संक्रमणे ॥ पडशी

सिमुत्वेपुचनुमिथुनकन्यामीनसंक्रमणेपु ॥ विष्णुपद्यां वृषभकसिंहकुंभसंक्रांत्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विकर्तनसमप्रभाभवन्तीतिशेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ कपिलाज्याधृतः ॥ कपिलायाधृतेनप्रोक्षितैः ॥ कपिलाज्याक्तसार्त्तलरितिपाठेसत्तिलशब्देनशुक्लास्तिलागृह्यते ॥ शुक्लस्तुतर्पयेद्देवान्मनुष्यान्शबलैस्तिलैः ॥ कृष्णस्तुतर्पयेत्पितृन्श्रद्धासांस्तुतमाहितइतिवचनात् ॥ ७० ॥ विहीननयनाननाः विहीनानि विगतानिनयनानिनेत्राण्येषुतानिआननानिमुखानियेषांते ॥ विहीननयनानराइतिकचित्पाठः ॥ विच्छायनयनाननइतिचाप्यत्र ॥ सपटञ्चराजीर्णवस्त्रसहिताः ॥ पटञ्चरंजीर्णवस्त्रमित्यमरः ॥ ७१ ॥ कृष्णलकेनगजात्मकेन ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ इंसइति ॥ इति नाशयतिगच्छतिजानातिवासर्वमितिहंसः ॥ मंत्ररूपोवा ॥ इंसहंमेविमंत्रायंजीवोऽनपत्तिस्त्वदेति

तिलाज्जुह्वतिसाज्यांश्चब्राह्मणान्भोजयंतिच ॥ पितृनुद्दिश्यचआर्द्धयेकुर्वन्तिविपश्चितः ॥ ६७ ॥ महापूजांचयेकुर्युर्महामंत्राञ्जपन्तिच ॥ तेऽप्रवैकर्तनेलोके विकर्तनसमप्रभाः ॥ ६८ ॥ नदरिद्रानचदुःखार्ता नव्याधिपरिपीडिताः ॥ संक्रमेष्वर्कभक्तायेनविरूपानदुर्भगाः ॥ ६९ ॥ संक्रमेषुनयेर्दत्तंनस्नातंतीर्थवारिणः ॥ विशेषहोमोनकृतःकपिलाज्याधृतैस्तिलैः ॥ ७० ॥ तेदृश्यंतेप्रतिद्वारंविहीननयनाननाः ॥ देहिदेहीतिजल्पंतोदेहिनःसपटञ्चराः ॥ ७१ ॥ समं कृष्णलकेनापियोदद्यात्कांचनंकृती ॥ सूर्यग्रहेकुरुक्षेत्रेसवसेदत्रपुण्यभाक् ॥ ७२ ॥ सर्वगंगासमतोयंसर्वेऽक्षसमाद्रिजाः ॥ सर्वदेयंस्वर्णसमंराहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ ७३ ॥ दत्तंजप्तंहुतंस्नातंयत्किंचित्सदनुष्ठितम् ॥ भानूपरागेआर्द्धादितद्धेतुर्ब्रह्मसंनिधेः ॥ ७४ ॥ रविवारेसंक्रमश्चेदुपरागोऽथवाभवेत् ॥ तदायदजितंपुण्यंतदिहाक्षयमाप्यते ॥ ७५ ॥ भानुवारोयदाषष्ठ्यांसप्तम्यामथजायते ॥ तदायत्सुकृतंकर्मकृतंतदिदभुज्यते ॥ ७६ ॥ इंसोभानुःसहस्रांशुस्तपनस्तापनोरविः ॥ विकर्तनोविवस्वांश्चविश्वकर्माविभावसुः ॥ ७७ ॥

वचनात् ॥ शुद्धसात्त्विकइतिवा ॥ वैष्णवोऽंशःपरःसूर्यइतिवचनात् १ ॥ भातीतिभानुःभानुदतिप्रेरयतीतिवा २ ॥ सहस्रंअपरिमितंअंशबोरअमयोयस्यसहस्रांशुः ३ ॥ तपतीतितपनः ४ ॥ तापयतीतितापनः ५ ॥ लोकानवतिरक्षतीतिरविः ॥ उक्तंच ॥ अवेतिरक्षणेधातुःप्रत्ययेस्वरुडागमः ॥ अवतित्रीनिमांल्लोकांस्तेनासौरविरुच्यत इति ६ ॥ विशिष्टेजस्त्वार्यकर्तनासेजः श्वातनादाविकर्तनः ७ ॥ विशिष्टंवस्तुतेजोवर्ततेयस्यसविवस्वान् ८ ॥ निपातनात्साधुत्वम् ॥ एवमन्यत्रापि ॥ चःसमुच्चये ॥ विश्वंकर्मयस्यविश्वस्यकर्मयस्मादितिवासविश्वकर्मा ९ ॥ विभावसुःअग्निस्वरूपः ॥ विविधप्रकारेणधातुपुंभांतिवसबोरअमयोयस्येतिवा १० ॥ ७७ ॥

विश्वस्मिन्नाविश्वं वारूपं यस्य स विश्वरूपः ११ ॥ विश्वकर्ता विश्वोत्पादकः १२ ॥ बुधशं पात्रं भस्मो नमृतं इति मार्तण्डः ॥ तवाच हरिवंश ॥ नखस्वयं मृतो बस्य इति खेदादभाषत ॥ अजानकश्च यस्य स्तस्मा
न्मार्तण्ड इति चोच्यते इति ॥ अचेतनेऽद्वैतारूपेण प्रविष्टत्वाद्दामार्तण्डः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ मृतं दृष्ट्वा पतस्मिन् यदभूत्ततो मार्तण्ड इति व्यपदेशात् १३ ॥ मिहोमोहकारातिगृह्णति नाशयतीति मिहिरः
१४ ॥ अंशुमान् राक्षसमान् १५ ॥ अदितेः पुत्रादित्यः १६ ॥ चः समुच्चये ॥ उष्णानुस्तिग्मराक्षिः १७ ॥ उद्गमयं वसुसूते इति सूर्यः १८ ॥ अयं मात्रापीमूर्तिः १९ ॥ कलाकाष्ठानि मेधादिकमेष्णसर्व
जगद्वर्धयतीति प्रव्रजः २० ॥ दिवाकरो दिनकर्ता २१ ॥ ७८ ॥ द्वादशात्माद्विषण्वर्तिः २२ ॥ सप्तहयः सप्ताश्वः २३ ॥ भास्करः प्रभाकरः २४ ॥ अहस्करो दिनकरः २५ ॥ खेमाकाशे मच्छतीति
खगः २६ ॥ जगत्सूत इति सूरः २७ ॥ प्रभाकरो दीप्तिकरः २८ ॥ श्रीमानिति विशेषणम् ॥ लोकवक्षुलोकप्रकाश इत्यर्थः २९ ॥ ग्रहेश्वरो ग्रहाणां राजा ३० ॥ ७९ ॥ त्रिलोके शोलोकत्रयानि
यन्ता ३१ ॥ लोकमासीसर्वातर्यामी ३२ ॥ तमोरिः अन्वकारशब्दः ३३ ॥ शाश्वतो नित्यः ३४ ॥ शुचिः पवित्रः ३५ ॥ गभस्तिहस्तो रश्मिकरः ३६ ॥ तीव्रांशुस्तीक्ष्णराक्षिः ३७ ॥ तरणि
स्तासकः भक्तानां संसारोत्तारकनौस्वरूप इति ३८ ॥ सुमहः शोभनतेजःस्वरूपः ३९ ॥ अरणिः अरणिर्वाराणिः सर्वोत्पत्तिप्रदामिष्यति स्थानमित्यर्थः ॥ लोकप्रकाशकः श्रीमानिति सांख्यपुराणां
तर्गतसांख्यस्वरूपेणैकविंशतिनामान्यथाऽनुपपत्त्या श्रीमानित्यस्यैकनामत्वे सुमहोराणिः प्रकृष्टे जसामुद्रवस्थानामिति नामैकत्वेनैव पाठव्यमिति ४० ॥ ८० ॥ दिवोमणिर्गुणमणिः ४१ ॥ हरिदम्बो हरि

विश्वरूपो विश्वकर्ता मार्तण्डो मिहिरौऽंशुमान् ॥ आदित्यश्चोष्णगुः सूर्योऽयं मात्राप्रो दिवाकरः ॥ ७८ ॥ द्वादशात्मा सप्तहयो भास्करो हस्करः खगः ॥ सूरः
प्रभाकरः श्रीमाल्लोकचक्षुर्महेश्वरः ॥ ७९ ॥ त्रिलोके शोलोकमासीतमोरिः शाश्वतः शुचिः ॥ गभस्तिहस्तस्तीव्रांशुस्तरणिः सुमहोरणिः ॥ ८० ॥ युमणिर्ह
रिदम्बो को भानुमान् भयनाशनः ॥ छंदोऽवो वेदवेद्यश्च भास्वान् पूषा वृषाकपिः ॥ ८१ ॥ एकचक्रथो मित्रो मंदेहारिस्तमिस्रहा ॥ दैत्यहा पापहर्ता च धर्मो धर्म
प्रकाशकः ॥ ८२ ॥ हेलिकश्चित्रभानुश्च कलिप्रस्ताद्व्याह नः ॥ दिवपतिः पद्मिनीनाथः कुशेशयकरो हरिः ॥ ८३ ॥ धर्मरश्मिर्दुर्निरीक्ष्यश्चंडांशुः
कश्यपात्मजः ॥ एभिः सप्ततिसंख्याकैः पुण्यैः सूर्यस्त्यनामभिः ॥ ८४ ॥

दृग्घोटकः ४२ ॥ अतिशयेनारतिगच्छतीत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ ऋष्यगतीस्मृतो धातुरस्य कः प्रत्ययः स्मृतः ॥ गतीयस्मात्परोनास्तितस्मादर्कः स उच्यते इति ॥ जगद्वर्धयत ग्राह्यः ४३ ॥ भानु
मान् राक्षसवान् ४४ ॥ भयनाशनो भवभयच्छेत्ता ४५ ॥ गायत्र्यादीनि सप्तच्छंदांसि अन्वायस्य सत् छंदोऽश्वः ४६ ॥ वेदवेद्य उपनिषदेकगम्यः ४७ ॥ चः समुच्चये ॥ भास्वान् प्रकाशवान् ४८ ॥
वृष्ट्यादिदारेण सर्वजगत्पुण्यातीति पूषा ४९ ॥ वर्धति पुष्पफलं आकंपयति पुष्पफलमिति वृषाकपिः ५० ॥ ८१ ॥ एकचक्रं यस्मिंस्तथाविधोरयो यस्य स एकचक्ररथः ५१ ॥ मित्रः सर्वत्र मित्रस्वभावः
५२ ॥ मन्देहाराक्षसास्तेषां पारिमंदेहारिः ५३ ॥ तमिस्रहा तमोहर्ता ५४ ॥ दैत्यहा मन्देहादिदैत्यहता ५५ ॥ पापहता भक्तानां पापहा ५६ ॥ चः समुच्चये ॥ धारणाद्दर्मो धर्मस्वरूपो वा ५७ ॥ तस्यै
व धर्मस्य प्रकाशको धर्मप्रकाशकः ५८ ॥ ८२ ॥ हेमाकाशे लोकातिगच्छतीति हेलिकः ५९ ॥ चित्राः सप्तप्रकाराभा नवो रश्मयो यस्य स चित्रभानुः ६० ॥ चः समुच्चये ॥ कलिघ्नः कलेर्नाशकः ६१ ॥ ताद्व्याह नः
ताद्व्योऽंशुर्ब्रह्महन्तः मारयिष्यत्यसः उद्धृतेऽनेनेति ब्रह्महन्त इत्युत्पत्तेः ६२ ॥ दिशां पतिर्दिकपतिः ६३ ॥ पद्मिनीनाथः कमलिनीनां प्रकाशकः ॥ तथा चोक्तम् ॥ अयमुद्भूतमिदं पद्मिनीना
मिति ६४ ॥ कुशेशयकः पद्महस्तः ६५ ॥ हरत्यङ्गानंतिभिर्गादिकंचेति हरिः ६६ ॥ ८३ ॥ धर्मरश्मिः स्वदेवतागमयोर्यस्य स इति ६७ ॥ दुर्निरीक्ष्यः स्वाच्छं येन द्रष्टुमश

कयः ६८॥ चंडांशुस्तीक्ष्णकिरणः ६९॥ कश्यपात्मजोमारीचतनयः ७० ॥ एभिरिति ॥ एभिरित्यादितृतीयांतानांपदानांदद्यादर्घ्यमनर्घ्यायेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ उपमौलिशिरः
समीपम् ॥ ८८ ॥ मंत्रमंत्रप्रतिमन्त्रम् ॥ पूर्वोक्तनामान्येवात्रमंत्राः ॥ मन्त्रमाश्रयमितिधर्मनिराकुर्वन्मत्तदनुष्ठानस्यफलमाह ॥ अनयेत्यादिना ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥
॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखण्डटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ सहस्राक्षस्यवक्ष्यलोककर्यंतमुंदरी ॥ मनःप्रीतिकरौहयौवर्ण्येतेदशमेऽद्वनौ ॥ १ ॥ रमयंतीति ॥
इदमोदिरभ्यासोऽन्वयभेदाभिप्रायेण ॥ अतीवतिलोकोक्तिः ॥ एवार्थेइवशब्दः ॥ १ ॥ सुतीर्थफलितद्वयं सुतीर्थस्यफलं सुतीर्थमेववाफलंतद्विद्यतेयस्यलोकस्यमसुतीर्थफलितः ॥ तात्कादित्वादित्तत्र ॥

प्रणवादिचतुर्थ्यैर्नमस्कारसमन्वितैः ॥ प्रत्येकमुच्चरन्नामहृष्टाहृष्टादिवाकरम् ॥ ८५ ॥ विगृह्यपाणियुग्मेनताम्रपात्रं सुनिर्मलम् ॥ जानुभ्यामवनिंगत्वाप
रिपूर्यजलेनच ॥ ८६ ॥ करवीरादिकुसुमैरक्तचंदनमिश्रितैः ॥ दूर्वाकुंरैरक्षतैश्चनिक्षिप्तैः पात्रमध्यतः ॥ ८७ ॥ दद्यादर्घ्यमनर्घ्यायसवित्रेध्यानपूर्व
कम् ॥ उपमौलिसमानीयतत्पात्रंनान्यदृङ्मनाः ॥ ८८ ॥ प्रतिमंत्रंनमस्कुर्व्यादुदयास्तमयेरविम् ॥ अनयानामसतत्यामहामंत्ररहस्यया ॥ ८९ ॥
एवंकुर्वन्नरोजातुनदरिद्रोनदुःखभाक् ॥ व्याधिभिर्मुच्यतेघोरैरपिजन्मांतरार्जितैः ॥ ९० ॥ त्रिनौषधैर्विनावैद्यैर्विनापथ्यपरिश्रहेः ॥ कालेननिधनं
प्राप्तः सूर्यलोकेमहीयते ॥ ९१ ॥ इत्येकदेशः कथितोभानुलोकस्यसत्तम ॥ महातेजोनिधेरस्यकोविशेषमवैत्यहो ॥ ९२ ॥ स्वकर्णविषयीकुर्व
न्नितिपुण्यकथामिमाम् ॥ क्षणादालोकयांचक्रमेहेंद्रस्यमहापुरीम् ॥ ९३ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ श्रुत्वासौरीकथामेतामप्सरालोकसंयुताम् ॥ नद
रिद्रोभवेत्कापिनाधर्मेषुप्रवर्तते ॥ ९४ ॥ ब्राह्मणैः सततंश्राव्यमिदमास्थानमुत्तमम् ॥ वेदपाठेनयत्पुण्यंतत्पुण्यफलदायकम् ॥ ९५ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया
वैश्याः शृण्वंतोऽध्यायमुत्तमम् ॥ पातकानिविमृज्येहगतिंयास्यंत्यनुत्तमाम् ॥ ९६ ॥ इतिश्रीस्कांदमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायां चतुर्थे
काशीखंडेपूर्वार्धेअप्सरःसूर्यलोकवर्णनंनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ रमयंतीमनोतीवकेयंकस्थेयमीशितुः ॥ नयनानं
दसंदेहदायिनीपूरनुत्तमा ॥ १ ॥ गणावुचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागसुतीर्थफलितद्वयम् ॥ लोकोऽत्रमतेविप्रसहस्राक्षपुरीत्वियम् ॥ २ ॥ तपो
बलेनमहताविहिताविश्वकर्मणा ॥ दिवापिकोसुदीयस्याः सौधश्रेणीश्रियंश्रयेत् ॥ ३ ॥

सचासांदुमश्चतसंबोधनंतया ॥ विसर्गातपाठेसुतीर्थफलितोद्वयमितिचपाठेलोकएवद्वयमत्वेननिरूप्यते ॥ तत्रलोकशब्दस्यभुवनपरत्वेसुतीर्थफलितः सुतीर्थफलैः प्राप्यतइत्यर्थः ॥ सुतीर्थफलविद्वमइतिक
चित्पाठः ॥ तत्रसुतीर्थफलयुक्तोविशिष्टोद्वयमइत्यर्थः ॥ अत्रमतेसहस्राक्षइतिशेषः ॥ उभयस्तेऽप्यत्रकुत्रेत्याकांक्षायामाह ॥ सहसासेति ॥ तुशब्दोऽप्येभ्योलोकेभ्योविशेषबोधनार्थः ॥ २ ॥
पुर्वाविशिनाष्टे ॥ तपोबलेनत्यादिसार्धद्वादशभिः ॥ एतेषुल्लोकेषुयदिदमादिशब्दानांसंबंधुरीइत्यनेनान्वयः ॥ दिवापीति ॥ यस्याहंद्रपुर्याः सौधश्रेणीश्रियंश्रयसदनपंक्तिशोभादिवापिनेतलंमहोद

(*) वसेपिकीमुदीचांद्रिकाश्रयेदाश्रयेत् ॥ चंद्रिचैवयस्याःसदासांध्रेणिशोभेत्यर्थः ॥ किंच ॥ ३ ॥ यदेति ॥ दर्शेअमावास्यायाम् ॥ दर्शइत्युपलक्षणम् ॥ यदायदाऽहश्यत्वमाप्नोतितदातदास्वमेयसीस्वस्यप्रियतमां
(*) ज्योत्स्नासांध्रेणुनिगूहयेत्संचारयेदित्युपेक्षा ॥ सुभ्रेयसीमितिपाठे सुभ्रेयसीभ्रेओभ्रेयस्क्रीमितिपाठ्यालोकांनामित्यर्थः ॥ ४ ॥ यदच्छेति ॥ यस्यामच्छभितीनिर्मलसौधभितीस्वंप्रतिबिंबवीड्या
(*) न्ययोषिटिशंकिताअन्यस्यस्त्रीकातेनानीताइतिविशंकिता ॥ विशंकार्याहेतुः ॥ मुग्धाभृडाऽदिदग्धाकाचिद्देशांगनाचित्रंयथास्यात्तथाईर्ण्यावशादिवस्वाचित्रशालिकास्वीयंसौधविशेषंआशुसादितिनावि
(*) शेदित्यर्थः ॥ एतच्चित्रमितिवा ॥ ५ ॥ हर्म्येष्विति ॥ तमांऽवकारः ॥ अपिशब्दात्सचन्द्रपुरात्रिष्वपीत्यर्थः ॥ उपभ्रेयेयम् ॥ ६ ॥ चंदेति ॥ तत्रपुरायाम् ॥ सुतमप्रतस्मादितिचपाठेएकजल
(*) पद्मघट्टाहत्यम् ॥ ७ ॥ कुर्विदास्तनुवायाः ॥ पश्यतोहरालंकरणनिर्मातारःस्वर्णकागादित्यर्थः ॥ अलंकृतीःअलंकरणानि ॥ ८ ॥ चिन्तामणिस्तदधिष्ठाप्रीदेवता ॥ चिकेतेजानातिगणयती

यदाकलानिधिःकापिदर्शेऽदृश्यत्वमावहेत् ॥ तदास्वप्नेयसंज्योत्स्नांसौधेष्वेभुनिगूहयेत् ॥ ४ ॥ यदच्छभितौवीक्ष्यस्वमन्ययोपिद्विशंकिता ॥
मुग्धानाशुविशोच्चित्रमपिस्वांचित्रशालिकाम् ॥ ५ ॥ हर्म्येषुनीलमणिभिर्निर्मितेष्वन्ननिर्भयम् ॥ स्वनीलिमानमाधायतमोहःस्वपितिष्ठति ॥ ६ ॥
चंद्रकांतशिलाजालस्रुतमात्रामलंजलम् ॥ तत्रचादायकलशैर्नेच्छंत्यन्यजलंजनाः ॥ ७ ॥ कुर्विदानचसंत्यन्नचतेपश्यतोहराः ॥ चैलान्यलंकृती
रत्रयतःकल्पद्रुमोर्षयेत् ॥ ८ ॥ गणकानात्रविद्योतेचिताविद्याविशारदाः ॥ यतश्चिकेतिसर्वेषांचिंतांचितामणिर्द्रुतम् ॥ ९ ॥ स्रुपकारानसंत्यन्नरसकर्म
विचक्षणाः॥दुग्धेसर्वरसानेकाकामधेनुरतोयतः ॥ १० ॥ कीर्तिरुच्चैःश्रवायस्यसर्वतोवाजिराजिषु ॥ रत्नमुच्चैःश्रवाःसोत्रहयानांपौरुषाधिकः ॥ ११ ॥
ऐरावतोदंतिवरश्चतुर्दंतोत्रराजते ॥ द्वितीयइवकैलासोजंगमस्फटिकोच्चलः ॥ १२ ॥ तरुरन्नंपारिजतःस्त्रीरन्नंसोर्वशीत्विह ॥ नंदनंवनरन्नंचरन्नमंदाकिनी
ह्यपाम् ॥ १३ ॥ त्रयस्त्रिंशत्सुराणांयाकोटिःश्रुतिसमीरिता ॥ प्रतीक्षतेसाऽवसरंसेवायेप्रत्यहंत्विह ॥ १४ ॥

तिवा ॥ चिन्तामभिप्रेतावांछामित्यर्थः ॥ ९ ॥ अतोऽस्याम् ॥ १० ॥ कीर्तिरिति ॥ सर्वतोवाजिराजिपुसकलेष्वश्वसमूहेषु ॥ उच्चैःश्रवःश्रवणंयस्याःसाकीर्तिर्यस्यसउच्चैःश्रवाः ॥ हयानांमध्येत्स्नं
श्रेष्ठोऽप्रास्यामित्यर्थः ॥ कर्मभूतः ॥ पौरुषाधिकः पुरुषस्येदंपौरुषबलतेनाधिकः ॥ यद्वा पुरुषोविष्णुस्तस्यांशःपौरुषोविभूतिरित्यर्थः ॥ तेनाधिकःश्रेष्ठः ॥ उच्चैःश्रवसमभ्यानामिविभगवदचनाह ॥
चाप्रेतिपाठेइत्यध्याहृतव्यम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ त्रयस्त्रिंशदिति ॥ यद्यपित्रयस्त्रिंशदेवदेवाःश्रुतिमतिपादिताः ॥ तथाचश्रुति ॥ त्रयस्त्रिंशदैवदाइति ॥ तथापितेष्वंतर्भूतान्देवान्गृहीत्वात्रय
स्त्रिंशत्पुराणांयाकोटिरित्युक्तम् ॥ अवसरमवकाशम् ॥ तुशन्देनसंभ्रमोगृह्यते ॥ १४ ॥

॥ १५ ॥ अमरावत्यास्तौल्यपाविभ्योरभावमन्यस्याह ॥ अन्वमेवेति ॥ १६ ॥ अर्चिष्मतीति ॥ बहियमनिर्द्धितकृष्णवायुकुबेरेशानांसप्तानामर्चिष्मत्याद्याः सप्तपुत्र्यः ॥ इशस्येयमैशी ॥ १७ ॥
नान्यतद्विपाठेनान्यस्येत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ महेन्द्रपदलिप्सवः अमरावर्तमाप्नुमिच्छवः ॥ २१ ॥ शकैश्चर्यजिषूक्षवः इन्द्राश्रयं लब्धुमिच्छवः ॥ २२ ॥ तर्हि किमिति नागृहं
स्तत्राह ॥ निष्प्रत्यूहमिति ॥ २३ ॥ तर्हि स विघ्नकतुशतानां तदनुष्ठानं निष्फलमेवेत्याह ॥ असमाप्तेति ॥ २४ ॥ तुलेति ॥ तुलापुरुषादीनि चतानि महादानानि चेति तथा ॥ आदिपदेन

स्वर्गेऽपि द्रुपदादन्यन्नविशिष्येत किंचन ॥ यद्यत्रिलोक्यामैश्वर्यं न तत्तुल्यमनेन हि ॥ १५ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य लभ्यं विनिमयेन यत् ॥ कितं न तुल्यमन्य
त्स्यात्पवित्रमथ वामहत ॥ १६ ॥ अर्चिष्मती संयमिनी पुण्यवत्यमलावती ॥ गंधवत्यलकेशी च नेतत्तुल्यमहर्धिभिः ॥ १७ ॥ अयमेव सहस्राक्षस्त्वयमे
व दिवस्पतिः ॥ शतमन्युरयं देवो नामान्येतानि नामतः ॥ १८ ॥ सप्तापिलोकपालायेत एनं समुपासते ॥ नारदाद्यैर्मुनिवैरयमाशीर्भिरीड्यते ॥ १९ ॥
एतत्स्थैर्येण सर्वेषां लोकानां स्थैर्यमिष्यते ॥ पराजयान्महेन्द्रस्य त्रैलोक्यं स्यात्पराजितम् ॥ २० ॥ दनुजामनुजादेत्यास्तपस्यंत्युग्रसंयमाः ॥ गंधर्व
यक्षरक्षासि महेन्द्रपदलिप्सवः ॥ २१ ॥ सगराद्यामहीपालावाजिमेधविधायकाः ॥ कृतवंतो महायन्त्रशकैश्चर्यजिषूक्षवः ॥ २२ ॥ निष्प्रत्यूहं कतुशतं
यः कश्चित्कुरुतेऽवनौ ॥ जितेंद्रियो मरावत्यां स प्राप्नोति पुलोमजाम् ॥ २३ ॥ असमाप्तं कतुशतावसंत्यत्र महीभुजः ॥ ज्योतिष्ठादिभिर्भागैर्यजंत्य
पिते द्विजाः ॥ २४ ॥ तुलापुरुषदानादि महादानानि षोडश ॥ ये यच्छंत्यमलात्मानस्ते लभंतः समरावतीम् ॥ २५ ॥ अङ्गीववादिनो धीराः संग्रामेष्वपरा
ङ्मुखाः ॥ विक्रान्ता वीरशयने तेऽत्र तिष्ठन्ति भूभुजः ॥ २६ ॥ इत्युद्देशात्समाख्याता महेन्द्रनगरीस्थितिः ॥ यायजूकावसंत्यत्र यज्ञविद्याविशारदाः ॥ २७ ॥
इमामर्चिष्मतीं पश्य वीतिहोत्रपुरीशुभाम् ॥ जातवेदसि ये भक्तास्ते वसंत्यत्र मुवताः ॥ २८ ॥ अग्निप्रवेशं ये कुर्युर्हेढसत्त्वाजितेंद्रियाः ॥ स्त्रियो वासत्त्वसं
पन्नास्ते सर्वे अग्नि तेजसः ॥ २९ ॥ अग्निहोत्ररता विप्रास्तथाग्निब्रह्मचारिणः ॥ पंचाग्निवतिनो ये वै तेऽग्निलोकेऽग्नि तेजसः ॥ ३० ॥

हिरण्यगर्भादीनि गृह्यते ॥ तानि च लैर्गैर्दक्षितानि ॥ तथा हि ॥ तुलाहिरण्यगर्भं ब्रह्मांडाख्यं तृतीयकम् ॥ कल्पतरुगोसहस्रनामधेयं तु पंचमम् ॥ हिरण्यकामधेनुश्चाहिरण्याश्वश्च सप्तमः ॥ हिरण्याश्वरयश्चैव
हमहरितरयस्तथा ॥ पंचलांगलदानं च धराख्यं विश्वचक्रकम् ॥ कल्पलताहं चान्यत्सप्तसागरमेव च ॥ रत्नवेनुर्महाभूतघटेत्येतानि षोडश ॥ महादानानि सुतरां क्रमशः कथितानि ॥ सर्वोष्येतानि कृतवान्पुरा
शंवरसूदन इति ॥ २५ ॥ २६ ॥ यायजूकाय ब्रह्मशीलाः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अग्निब्रह्मचारिणः सांनिप्रकाशब्रह्मचारिणः ॥ चतुर्दिक्षु चत्वारोऽप्यय उपरि सूर्यश्च पंचाग्नयस्तथापमानः पंचाग्नि

प्रतिनः ॥ ३० ॥ इध्मभारान्काष्ठभारान् ॥ काष्ठानां विचनं त्वेष इध्मभेषः समितुस्त्रियामित्यमरः ॥ तर्पासारत्वनिरसत्कुर्यात्पनायतुसंख्येः ॥ अग्निष्टिकां लोहादिनिर्मिताभ्याधारस्यालिकाम् ॥
॥ ३१ ॥ ३२ ॥ आग्नेयमग्निष्टिकरम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अंतरात्मां ज्ञः साक्षी ॥ हिनिश्चये ॥ मांसपेशिकां मांसमयजरायुजांगर्भस्य बालतनुमिति यावत् ॥

शीते शीतापनुत्यैयस्त्विध्मभारान्प्रयच्छति ॥ कुर्यादाग्निष्टिकां वाऽथ सवसेदग्नि सन्निधौ ॥ ३१ ॥ अनाथस्याग्निसंस्कारयः कुर्याच्छ्रद्धयान्वितः ॥
अशक्तः प्रेरयेदन्यं सेमिलोके महीयते ॥ ३२ ॥ जठराग्निविबुद्धयै यो दद्यादाग्नेयमौषधम् ॥ मंदाग्नेये स पुण्यात्मा बहिलोके वसेच्चिरम् ॥ ३३ ॥ यज्ञोपस्कर
वस्तु नियज्ञार्थं द्रविणं तु वा ॥ यथा शक्तिप्रदद्याद्यो ह्यर्चिष्मत्यावसेत्सर्वे ॥ ३४ ॥ अग्निरेको द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ॥ गुरुर्देवो ब्रतं तीर्थं सर्वमग्निर्वि
निश्चितम् ॥ ३५ ॥ अपावनानि सर्वाणि वद्वि संसर्गतः क्षणात् ॥ पावनानि भवन्त्येव तस्माद्यः पावकः स्मृतः ॥ ३६ ॥ अपि वेदं विदित्वा यस्त्यक्ता वै
जातवेदसम् ॥ अन्यत्र बभ्राति रतिं ब्राह्मणो न स वेदवित् ॥ ३७ ॥ अंतरात्मा ह्ययं साक्षात् त्रिभुवनेषु शोभाति ॥ मांसप्रासान्पचेत्कुक्षौ स्त्रीणां नो मांसपेशिकाम्
॥ ३८ ॥ तेजसीशां भवीमूर्तिः प्रत्यक्षा दहनात्मिका ॥ कर्त्री हं त्रीपालयित्री विनेना किं विलोक्यते ॥ ३९ ॥ चित्रभानुरयं साक्षात् त्रिभुवने शितुः ॥ अंधंतमो
मये लोके विनैनं कः प्रकाशकः ॥ ४० ॥ धूपप्रदीपनैवेद्यपयोदधिवृत्तैश्च ॥ एतद्भुक्तं निषेवंते सर्वे दिवि दिवोकसः ॥ ४१ ॥ शिवशर्मो वाच ॥
॥ कोयंकृशानुः कस्यायं सूनुः कथमिदं पदम् ॥ आग्नेयं लब्धमेतेन ब्रूतमेतन्ममाग्रतः ॥ ४२ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ आकर्ण्य महाप्राज्ञं वर्णयां वो
यथा तथम् ॥ योयं यस्य यथाऽनेन प्रापि ज्योतिष्मती पुरी ॥ ४३ ॥ नर्मदायास्तटेऽस्येपुरे नर्मपुरे पुरा ॥ पुरारिभक्तः पुण्यात्माऽभवद्विश्वानरो मुनिः ॥ ४४ ॥
ब्रह्मचर्याश्रमे निष्ठो ब्रह्मयज्ञरतः सदा ॥ शांडिल्यगोत्रः शुचिमान् ब्रह्मतेजोनिधिर्वशी ॥ ४५ ॥ विज्ञाता खिलशास्त्रार्थो लौकिकाचारचंचुरः ॥ कदाचि
ञ्चित् यामास हृदि ध्यात्वा महेश्वरम् ॥ ४६ ॥

॥ ३८ ॥ तेजस इत्येजसी ॥ शंभोरियं शांभवी ॥ अष्टमूर्तित्वादीश्वरस्य ॥ ३९ ॥ अंधंतमो मये लोके इति च्छांदसम् ॥ ४० ॥ ऐश्वर्यमिभुविकारम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्रापि नासा ॥
॥ ४३ ॥ पुरारिभक्तं विपुरारिसेवकः ॥ ४४ ॥ ब्रह्मवेदः स एव यज्ञस्तत्प्रतः ॥ वेदाध्ययनस्वरूपेऽपि यज्ञे रत इत्यर्थः ॥ ४५ ॥ लौकिकाचारचंचुरः लौकिकव्यवहारे निपुणः कुश इति या

षत् ॥ ४६ ॥ संक्षुण्णोसम्यङ्गानिष्पादितेचीर्णइत्यर्थः ॥ ४७ ॥ अलोड्यविचार्य ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ विहिंभोजनः विड्विहाविशेषेणभोजनंयस्यतथा ॥ ५२ ॥
 ब्रह्मचर्यहीति ॥ गार्हस्थ्येगृहाश्रमेयाह्मब्रह्मचर्यतादृशब्रह्मचारिणस्वभावचपलेचित्तेसतिककुत्रेत्यन्वयः ॥ कीदृक् ॥ कल्पनयाबंधनयाप्रतारणयेतियावत् उज्जितंत्यक्तम् ॥ यद्वैकल्याणयोजित
 मितिकचित्पाठः ॥ यद्वैकल्पेनयोजितमितिवान्यत्र ॥ ५३ ॥ अनविकारिणांतत्तदश्रमनिर्दुर्लभमधिकारिणोगृहस्थस्यतत्तदश्रमाच्चैष्ठ्यमाह ॥ इडादितिषड्विः ॥ इडाद्वलादधिकाराभावेप्याग्रदादि

चतुर्णामप्याश्रमाणांकोतीवश्रेयसेसताम् ॥ यस्मिन्प्राप्नोतिसंक्षुण्णेपरत्रेहचवासुखम् ॥ ४७ ॥ इदंश्रेयस्त्विदंश्रेयस्त्विदंतुमुकरंभवेत् ॥ इत्थंसर्वसमालो
 ड्यगार्हस्थ्यंप्रशंसह ॥ ४८ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थोवावानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ एषामाधारभूतोसौगृहस्थोनान्यथेतिच ॥ ४९ ॥ देवैर्मनुष्यैःपितृभि
 स्तिर्यग्भिश्चोपजीव्यते ॥ गृहस्थःप्रत्यहंयस्मात्तस्मान्छ्रेष्ठेगृहाश्रमी ॥ ५० ॥ अस्नात्वाचाप्यहुत्वावाऽदत्त्वावाश्रातियोगृही ॥ देवादीनामृणीभूत्वानरकं
 प्रतिपद्यते ॥ ५१ ॥ अस्नाताशीमलंभुंकेत्वजपीष्यशोणितम् ॥ अहुताशीकृमीन्भुंकेत्यदत्त्वाविड्विभोजनः ॥ ५२ ॥ ब्रह्मचर्यहिगार्हस्थ्येयाहक
 ल्पनयोजितम् ॥ स्वभावचपलेचित्तेकतादृशब्रह्मचारिणि ॥ ५३ ॥ इडाद्वालोकभीत्यावास्वार्थाद्वाब्रह्मचर्यभाक् ॥ संकल्पयतिचित्तेचेत्कृतमप्यकृतं
 तदा ॥ ५४ ॥ परदारपरित्यागात्स्वदारपरितुष्टितः ॥ ऋतुकालाभिगामित्वाद्ब्रह्मचारीगृहीरितः ॥ ५५ ॥ विमुक्तरागद्वेषोयःकामक्रोधविवर्जितः ॥
 साग्निःसदारःसगृहीवानप्रस्थाद्विशिष्यते ॥ ५६ ॥ वैराग्याहृदुत्सृज्यगृहधर्मान्दृढिस्मरेत् ॥ सभवेदुभयभ्रष्टोवानप्रस्थोनवागृही ॥ ५७ ॥ अयाचितो
 पस्थितयायोवृत्त्यावर्तते गृही ॥ येनकेनापिसंतुष्टोभिक्षुकात्सविशिष्यते ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेद्यत्कचित्किंचिदुष्प्रापंवाभविष्यति ॥ अशनेषुनसंतुष्टः
 सयतिःपतितोभवेत् ॥ ५९ ॥ गुणागुणंविचार्येत्यंसवैविश्वानरोद्विजः ॥ उद्रवाहविधानेनस्वोचितांकुलकन्यकाम् ॥ ६० ॥ अग्निशुश्रूषणरतः
 पंचयज्ञपरायणः ॥ षट्कर्मनिरतो नित्यं देवपित्रतिथिप्रियः ॥ ६१ ॥ धर्मार्थकामान्युक्तात्मासोर्जयन्स्वस्वकालतः ॥ परस्परमसंकोचंदंपत्यो
 रानुकूल्यतः ॥ ६२ ॥ पूर्वाह्णेदैविकं कर्मसोकोरुत्कर्मकांडवित् ॥ मध्यंदिनेमनुष्याणांपितृणामपराह्णे ॥ ६३ ॥ एवं बहुतिथेकाले गते तस्याग्रजन्मनः ॥
 भार्याशुचिष्मतीनामकामपत्नीवसुव्रता ॥ ६४ ॥

त्यर्थः ॥ स्वार्थात्स्वप्रयोजननिमित्तात् संकल्पयतिचित्तयति ब्रह्मचर्यविरोधिकर्मतिशेषः ॥ कृतं ब्रह्मचर्यमित्येव ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रार्थयेदिति ॥ योयतिः कचित्कदाचित्किंचित्प्रार्थयेत्प्रार्थ
 यति ॥ दुष्प्रापं वा यद्भविष्यति भवति तदपि प्रार्थयति ॥ समीचीनमसमीचीनं वा चाचत इत्यर्थः ॥ सपतितो भवेत् स्वाश्रमाद्भ्रष्टो भवतीत्यर्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ कामपत्नी रतिस्तद्वदिव ॥ ६४ ॥

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ कृषिवासेश्वरमित्यार्षम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ हुमस्त्रिषहमत्यापिहस्पते ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विभट्टेश्वरस्तिलभट्टेश्वरः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥

लोलार्कमुख्यसूर्याश्चप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ कृत्वापिण्डप्रदानानिसर्वतीर्थेष्वतंद्रितः ॥ ८३ ॥ सहस्रभोजनाद्यैश्चयतीनविप्रान्प्रतर्प्यच ॥ महापूजो
पंचारेश्चलिगान्यभ्यर्च्यभक्तिः ॥ ८४ ॥ असकृच्चिन्तयामासर्किलिंगंशिप्रसिद्धिदम् ॥ यत्रनिश्चलतामेतितपस्तनयकाम्यया ॥ ८५ ॥
श्रीमदोकारनाथंवाकृत्तिवासेश्वरंकिमु ॥ कालेश्चंद्रकालेश्चकलशेश्वरमेवच ॥ ८६ ॥ केदारेशंतुकामेशचंद्रेशंवात्रिलोचनम् ॥ ज्येष्ठेशंजंबुकेशंवाजे
गीषव्येश्वरंतुवा ॥ ८७ ॥ दशाश्वमेधमीशानंद्रुमिचंडेशमेवच ॥ दक्षेशंगरुडेशचगोकर्णेशंगणेश्वरम् ॥ ८८ ॥ दुंदुचाशागजसिद्धाख्यधर्मेशंतारके
श्वरम् ॥ नन्दिकेशनिवासेशंपत्रीशंप्रीतिकेश्वरम् ॥ ८९ ॥ पर्वतेशंपशुपतेश्चक्षेत्रेशमध्यमेश्वरम् ॥ बृहस्पतीश्वरंवाथविभट्टेश्वरमेवच ॥ ९० ॥
भारभूतेश्वरंकिंवामहालक्ष्मीश्वरंतुवा ॥ मरुतेशंतुमोक्षेशंगंगेशंनर्मदेश्वरम् ॥ ९१ ॥ मार्कंडमणिकर्णेशरत्नेश्वरमथापिवा ॥ अथवायोगिनीपीठं
साधकस्यैवासिद्धिदम् ॥ ९२ ॥ यामुनेशंलंगलीशंश्रीमाद्विश्वेश्वरंविभुम् ॥ अविमुक्तेश्वरंवाथविशालाक्षीशमेवच ॥ ९३ ॥ व्याघ्रेश्वरंवरारुद्रेशंन्यासेशं
वृषभध्वजम् ॥ वरुणेशंविधीशंवावसिष्ठेशंशानीश्वरम् ॥ ९४ ॥ सोमेश्वरंकिमिन्द्रेशंस्वर्लीनंसंगमेश्वरम् ॥ हरिश्चंद्रेश्वरंकिंवाहरिकेश्वरंतुवा ॥ ९५ ॥
त्रिसंध्येशंमहादेवमुपशान्तिशिवंतथा ॥ भवानीशंकपदशिकंदुकेशंमखेश्वरम् ॥ ९६ ॥ मित्रावरुणसंज्ञंवाकिमेषामाशुपुत्रदम् ॥ क्षणंविचार्यसमुनिरिति
विश्वानरःसुधीः ॥ ९७ ॥ आज्ञातंविस्मृतंतावत्फलितोमेमनोरथः ॥ सिद्धेःसंसेवितंलिंगंसर्वासिद्धिकरंपरम् ॥ ९८ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्यस्यमनोनिर्वृ
तिभागभवेत् ॥ उद्धाटितंसदेवास्तेस्वर्गद्वारंहियत्रवै ॥ ९९ ॥ दिवानिशंपूजनार्थंविज्ञाप्यत्रिदशेश्वरम् ॥ पञ्चमुद्रेमहापीठेसिद्धिदेसर्वजंतुषु ॥ १०० ॥
यत्रसार्विकटादेर्जीप्रकटासिद्धिरूपिणी ॥ यत्रस्थितानांभक्तानांसाक्षात्सिद्धिविनायकः ॥ १ ॥ निर्धूयविभ्रजालानिसर्वाःसिद्धीःप्रयच्छति ॥ अविमुक्ते
महाक्षेत्रेसिद्धिक्षेत्रंहितत्परम् ॥ २ ॥ यत्रवीरेश्वरंलिंगंमहाशुद्धतमंमतम् ॥ तिलांतरापिनोकाश्याभूमिलिंगंविनाकचित् ॥ ३ ॥ परंवीरेशस्सदृशं
लिंगंत्वाशुसिद्धिदम् ॥ धर्मदंचार्यदंसम्यक्कामदंमोक्षदंतथा ॥ ४ ॥ यथावीरेश्वरंलिंगंकाश्यानान्यत्तथाभुवम् ॥ पंचस्वरोत्रगंधर्वःपरासिद्धिमगात्पुरा ॥ ५ ॥

मलेश्वरमित्यत्राज्ञेश्वरमित्वा ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ आज्ञातमित्यादिस्मृतिद्योतकमव्ययम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ पंचमुद्रयास्त्रिदश्यामविहिते ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ स्वफणामणिभिर्वहुनीराजनैरितिसंबंधः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विदेहज्योतिष्यद्वयविशेषणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ वसुतोपमां उपरिषरक्तोर्वीचां
ज्वातसत्यवत्युपमाम् ॥ वसवो देवास्तत्सुतोपमामिति वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ नेपथ्यव्यूषणम् ॥ २४ ॥

विद्याधरः स्वच्छविद्योवसुपूर्णश्चयक्षराद् ॥ नृत्यंती निजभावेन पुराह्वत्राप्सरोवरा ॥ ६ ॥ सदेहाको किलालापालिगमच्येलयंगता ॥ ऋषिर्वेदशिराना
मजपन्वैशतरुद्रियम् ॥ ७ ॥ मन्त्रज्योतिर्मये लिंगे सशरीरो विशात्पुरा ॥ चन्द्रमौलिभरद्वाजा बुभोपाशुपतोत्तमो ॥ ८ ॥ वीरेश्वरं समभ्यर्च्य गायमानो
लयंगतौ ॥ शंखचूडो हि नागेंद्रः स्वफणामणिभिर्निशि ॥ ९ ॥ षण्मासात्सिद्धिमगमद्बहुनीराजनैरिह ॥ किन्नरीहंसपथत्रभत्रावेणुप्रियेण वै ॥ ११० ॥
गायंती सुस्वरं याता परां निर्वाणभूमिकाम् ॥ असंख्याताः सहस्राणि सिद्धाः सिद्धिमिहागताः ॥ ११ ॥ सिद्धलिंगमिहाख्यातं तस्माद्दीरे श्वरं परम् ॥ १२ ॥
वीरेश्वरं समाराध्य भ्रष्टराज्योजयद्रथः ॥ इत्वारिपूनस्त्वलितं राज्यं प्राप विदेहजः ॥ १३ ॥ विदूरथोऽथ नृपतिरपुत्रः पुत्रवानभूत् ॥ वीरेश्वरप्रसादेन मगधा
धिपतिर्वशी ॥ १४ ॥ वसुदत्तोऽत्र च वणिक् सुतां वसुसुतोपमाम् ॥ अब्दमभ्यर्च्य वीरेश्वरं तदत्तोऽप्यवाप्तवान् ॥ १५ ॥ अहमप्यत्र वीरेश्वरं समाराध्य त्रिका
लतः ॥ आशुपुत्रमवाप्स्यामि यथाभिलषितं स्त्रिया ॥ १६ ॥ इति कृत्वामर्तिधीरो विप्रो विश्वानरः कृती ॥ चन्द्रकूपजलैः स्नात्वा जग्राह नियमं व्रती
॥ १७ ॥ एकाहारां भवन्मासं मासं तत्काशनो भवत् ॥ अयाचित्ताशनो मासं मासं त्यक्ताशनः पुनः ॥ १८ ॥ पयोव्रतो भवन्मासं मासं शाकफलाशनः ॥
मासं मुष्टितिलाहारो मासं पानीयभोजनः ॥ १९ ॥ पंचगव्याशनो मासं मासं चांद्रायणव्रती ॥ मासं कुशाग्रजलभुङ्क्त्वा मासं भसनभक्षणः ॥ १२० ॥
अथ त्रयोदशे मासि स्नात्वा त्रिपथगां भिसि ॥ प्रत्युप एव वीरेशं यावदायाति सद्भिजः ॥ २१ ॥ तावद्विलोक्यां च केमध्येलिंगं तपोधनः ॥ विभूतिभूषितं बाल
मष्टवर्षाकृतिं शुभम् ॥ २२ ॥ आकर्णपूर्णं नेत्रं च सुरक्तदशनच्छदम् ॥ चारुपिंगजटामौलिनग्नं प्रहसिताननम् ॥ २३ ॥ शैशवोचितनेपथ्यधारिणं चित्तहा
रिणम् ॥ पठंतं श्रुतिमूक्तानि हंसंतं च स्वलीलया ॥ २४ ॥ तमालोक्यस्तुतिं च केरोमकंचुकितो मुदा ॥ प्रोच्चरद्ब्रह्मदालापो नमोऽस्तिवति पुनः पुनः ॥ २५ ॥
विश्वानर उवाच ॥ ॥ एकं ब्रह्मैवाद्दितीयं समस्तं सत्यं सत्यं नेहनानास्तिकं चित् ॥ एकोरुद्रो न द्वितीयो वतस्थेतस्मादेकं त्वां प्रपद्ये महेशम् ॥ २६ ॥

॥ २५ ॥ अभिलाषप्रदः पथैरष्टभिर्बालरूपिणम् ॥ नृषावपरमानंदं देवं विश्वानरः कृती ॥ एकमिति ॥ समस्तं जगद्ब्रह्मेत्यन्वयः ॥ किं ब्रह्मद्वयद्वैपचारिकं नेत्याह ॥ सत्यं सत्य
मिति ॥ निश्चयार्थावीप्सा ॥ बाधे सामानाधिकरण्यान्त्रोपचारइति भावः ॥ तर्हि ब्रह्मविष्णुरुद्रः सजातीयभेदो भविष्यति नेत्याह ॥ एकमिति ॥ ननु कालाकाशादेः सत्यत्वेन प्रतीतेस्ते न वि

कां. ५. ५.

॥ ५० ॥

जातीयभेदोभवेत्तत्राह ॥ अद्वितीयमिति ॥ तर्हिस्वगतभेदः स्यात्तेत्याह ॥ एकइति ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेरित्यर्थः ॥ नन्वस्मिन्ग्रामे एक एव पुरुष इति वदेवाश्रुतिरुपचारपरेत्याशङ्क्याह ॥
नेह नानास्तिकिचिदिति ॥ नेह नानास्तिकिचनेति श्रुतेरित्यर्थः ॥ भूयसीनां श्रुतीनामैक्यपरत्वावगमाच्चोपचारत्वमेकमेवेत्यादि श्रुतेरिति भावः ॥ उपसंहरन् प्रणमन्ति एकइति ॥ यस्मादेकः केवलः सजातीयस्वगतभेदरहितोऽद्वितीयो विजातीयभेदरहितः ॥ रुद्रः रुतंसारदुःखं द्रावयति नाशयतीति रुद्रोऽन्तस्येति श्रुतेः ॥ एक एव रुद्रोऽन्तस्येति द्वितीय इति श्रुतेः ॥ तस्मादेकं सजातीयं विजातीयस्वगतभेदशून्यं भेदशून्यमन्तमीश्वरत्वांशरणमाश्रयं भित्तां प्रपद्ये भजेत्यर्थः ॥ २६ ॥ जगत्कर्तृत्वोपाधिभगवतस्तु वज्रनेके कर्तार इति मतं निराकरोति ॥ एकः कर्तेति ॥ कथं तर्हि मतिशरीरं तद्देवप्रतीतिस्तत्राह ॥
नानारूपेष्विति ॥ उपाधिभेदादेकस्य बहुधा भाने दृष्टांतमाह ॥ यद्वदिति ॥ अपोपः प्रतिप्रत्यप् तासुप्रत्यप्सु ॥ छांदसोऽयं प्रयोगः ॥ स्वर्कः शोभनो मेघाद्यनाच्छादितोऽर्ज इति वा ॥
प्रत्यंन्वितापाटः ॥ तदुक्तम् ॥ एक एव ही भूतात्मा भूते भूतेष्ववस्थितः ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदिति ॥ चंद्रसमानन्यायत्वात्सूर्योपेत्या ॥ २७ ॥ प्रत्यग्ब्रह्मण्यशेषप्रपंचस्य विवर्तरूपतां दृष्टांतपुरःसरमाह ॥ रज्जाविति ॥ यस्मिन् प्रमातृमनिज्ञाते एवोपरोक्षत्वेन प्रतीयमानः प्रपंचो विष्णुस्त्वं तस्तद्वत्तथा भवति त्वं प्रपद्य इत्यन्वयः ॥ तद्वत्किं वत् ॥ रज्जोरज्ज्वा

का. सं. ४. ५.

स. अ. १०

एकः कर्ता त्वंहि सर्वस्य शंभो नानारूपेष्वेकरूपोऽस्य रूपः ॥ यद्वत्प्रत्यप्स्वर्क एकोऽप्यनेकस्तस्मान्नान्यत्वा विनेशं प्रपद्ये ॥ २७ ॥ रज्जो सर्पः शुक्तिकायां च रूप्यने
रः पूरस्तन्मृगाख्ये मरीचौ ॥ यद्वत्तद्वद्विष्वगेष प्रपंचो यस्मिन् ज्ञाते तं प्रपद्ये महेशम् ॥ २८ ॥ तोयेशैत्यं दाहकत्वं च वद्वौ तापो भानौ शीत भानौ प्रसादः ॥
पुष्पे गंधो दुग्धमध्ये पिसर्पिर्यत्तच्छंभो त्वंत तस्त्वां प्रपद्ये ॥ २९ ॥ शब्दं गृह्णास्य श्रवास्त्वं हि जिघ्रे प्राणस्त्वं व्यंघ्रि रायासि दूरात् ॥ व्यक्षः पश्येस्त्वं रसज्ञो
प्यजिह्वः कस्त्वां सम्यग्भवेत्यतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ३० ॥ नो वेदस्त्वामीश साक्षाद्विदेद नो वा विष्णुर्नो विधाताऽखिलस्य ॥ नो योगीन्द्रानेन्द्रमुख्याश्च देवा भक्तो वे
दत्वामतस्त्वां प्रपद्ये ॥ ३१ ॥

ज्ञातायां संप्रियं यद्वत् यथा शुक्तिकायां मुक्तास्फोटे च ज्ञातायां रौप्यं रजतं यथा ॥ स चासौ मृगाख्येति तन्मृगाख्यस्तस्मिन्मृगाख्ये मरीचौ मृगतृष्णिकायाम् ॥ मृगतृष्णामरीचिकेत्यमरः ॥
सामान्यविशेषभावेन योजनान्नपीरुक्त्यम् ॥ तस्यां ज्ञातायां नीराणामप्यनैरः पूरः समुद्रो यथा ॥ तद्वदिति ॥ रज्जाद्यधिष्ठाने ज्ञाते सर्पादिविबर्तयमाना विवर्तते तथाधिष्ठानभूते प्रत्यग्ब्रह्मणित्वं यिज्ञाते सर्वोऽ
पि प्रपंचोऽन्तस्येतित्यर्थः ॥ अनेकदृष्टांतोपादानं स्वातु भवस्यात्यंतदाढ्यं रूपापनाय ॥ चकारः समुच्चये ॥ २८ ॥ सर्वशक्तिस्वरूपत्वेन स्तौति ॥ तोयेशैत्यमिति ॥ देशं भोतस्त्वतस्त्वां प्रपद्य इत्यन्वयः ॥
तत्किमिति पृच्छायामाह ॥ तोयेशैत्यमित्यादि ॥ भूमौ स्थैर्यमिति क्वचित् ॥ मानौस्ये ॥ शीतमानौ चंद्रे ॥ प्रसाद आह्लादः ॥ चकारः समुच्चये ॥ २९ ॥ शब्दमिति ॥ हिं हंतौ सर्वत्र संवध्यते ॥
यस्मादश्रवाः श्रवणं द्रियराहितस्त्वशब्दं गृह्णासि शृणोषि ॥ अघ्राणो नासिकं द्रियराहितस्त्वां जिघ्रेः गंधं गृह्णासि ॥ व्यंघ्रिः पादरहितो दूरादायासि आगच्छसि ॥ व्यक्षोऽन्वस्त्वं रूपं पश्येः पश्यसि ॥ अजि
ह्वोरसं नं द्रियराहितस्त्वं रसज्ञो रसं जानासि ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अपाणि पादोऽन्वोऽग्रहीता पश्यत्यक्षः शृणोत्यकर्ण इत्याद्या ॥ अतस्त्वां कः सम्यगपरोक्षतया वेत्ति जानाति न कोपीत्यर्थः ॥ ३० ॥
तर्हि वेदो ज्ञास्यति नेत्याह ॥ नो वेद इति ॥ ईदं स्वप्रकाशं त्वं विदो न वेद ॥ यतो वाचो निवर्तत इति श्रुतेः ॥ कथं तर्हि पाणिपदत्वमित्याशङ्क्यामाह ॥ साक्षादिति ॥ लक्षणयानुपपत्तिरिति भावः ॥

॥ ५० ॥

र्हाविष्वाद्योज्ञास्यतिनेत्याह ॥ नोवाविष्णुरित्यादि ॥ तर्हाधिकार्यभावाल्लक्षणयाप्यज्ञेयत्वमेवनेत्याह ॥ भक्तोवेदिति ॥ भक्त्यभावेविष्वादेरपिदुर्ज्ञेयस्त्वमितिभावः ॥ ३१ ॥ अवर्णमजरममरम
 रूपमव्ययम् ॥ अनामागोत्रमित्यादिश्रुतिसिद्धंस्तौति ॥ नोतेगोत्रमिति ॥ नेशजन्मेत्यत्रनापिजन्मेतिक्वचित्पाठः ॥ पूरयेःपूरयसि॥ ३२ ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायते त्वंस्त्रीत्वंपुमानसित्वंकुमारउक्त्वा
 कुमारी ॥ त्वंजीर्णोदडेनवंचसित्वंजातोभवसिविश्वतोमुखः ॥ सर्वविष्णुमयंजगदित्यादिश्रुतिसिद्धेसर्वकारणत्वसर्वात्मत्वेदर्शयति ॥ त्वत्तःसर्वमिति ॥ त्वंहिसर्वमित्येतत्प्रपंचयति॥त्वंगौरीशइत्यादिना॥
 नोतेगोत्रंनेशजन्मापिनाख्यानोवारूपनैवशीलंनदेशः ॥ इत्थंभूतोपीश्वरस्त्वंत्रिलोक्याःसर्वान्कामान्पूरयेस्तद्भजेत्वाम् ॥ ३२ ॥ त्वत्तःसर्वत्वंहिसर्व
 स्मरारेत्वंगौरीशस्त्वंचनम्रोऽतिशान्तः ॥ त्वैववृद्धस्त्वंयुवात्वंचबालस्तत्त्वंयात्किनास्यतस्त्वांनतोस्मि ॥ ३३ ॥ स्तुत्वेतिभूमौनिपपातविप्रःसदं
 डवद्यावदतीवहृष्टः ॥ तावत्सबालोखिलवृद्धवृद्धःप्रोवाचभूदेववरंवृणीहि ॥ ३४ ॥ ततउत्थायहृष्टात्मासुनिर्विश्वानरःकृती ॥ प्रत्यब्रवीत्किमज्ञातंसर्व
 ज्ञस्यतवप्रभो ॥ ३५ ॥ सर्वातरात्माभगवान्सर्वःसर्वप्रदोभवान् ॥ याच्ञांप्रतिनियुक्तेमांकिमीशोदेन्यकारिणीम् ॥ ३६ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यदेवो
 विश्वानरस्यह ॥ शुचेःशुचिव्रतस्याशुशुचिस्मित्वाब्रवीच्छुः ॥ ३७ ॥ बालउवाच ॥ त्वयाशुचेःशुचिष्मत्यांयोभिलापःकृतोहृदि ॥ अचिरेणैवकाले
 नसभविष्यत्यसंशयः ॥ ३८ ॥ तवपुत्रत्वमेष्यामिशुचिष्मत्यांमहामते ॥ ख्यातोऽगृहपतिर्नाम्राशुचिःसर्वामरप्रियः ॥ ३९ ॥ अभिलाषाष्टकंपुण्यंस्तो
 त्रमेतत्त्वयेरितम् ॥ अब्दंत्रिकालपठनात्कामदर्शिवसंनिधौ ॥ १४० ॥ एतत्स्तोत्रस्यपठनंपुत्रपौत्रधनप्रदम् ॥ सर्वशांतिकरंचापिसर्वापत्परिनाशनम्
 ॥ ४१ ॥ स्वर्गापवर्गसंपत्तिकारकंनान्नसंशयः ॥ प्रातरुत्थायसुस्नातोऽलिंगमभ्यर्च्यशांभवम् ॥ ४२ ॥ वर्षजपत्रिदंस्तोत्रमपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥
 वैशाखेकार्तिकेमाघेविशेषनियमैर्युतः ॥ ४३ ॥ यःपठेत्स्नानसमयेसलभेत्सकलफलम् ॥ कार्तिकस्यतुमासस्यप्रसादादहमव्ययः ॥ ४४ ॥ तवपुत्रत्वमे
 ष्यामियस्त्वन्यस्तत्पठिष्यति ॥ अभिलाषाष्टकमिदंनदेयंस्यस्यचित् ॥ ४५ ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनमहावंध्याप्रसूतिकृत् ॥ स्त्रियावापुरुषेणापि
 नियमाल्लिंगसंनिधौ ॥ ४६ ॥ अब्दंजप्तमिदंस्तोत्रंपुत्रदंनान्नसंशयः ॥ इत्युक्त्वांतर्दधेबालःसोपिविप्रोऽगृहंगतः ॥ १४७ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण
 एकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वार्द्धेईंद्राग्निलोकवर्णनंनानामदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ शृणुसुश्रो
 णिसुभगेवैश्वानरसमुद्भवम् ॥ पुण्यशीलसुशीलाभ्यांयथोक्तंशिवशर्मणे ॥ १ ॥

अन्ययमुखेनसर्वात्मत्वमुक्त्वाव्यतिरेकेणापितदाह ॥ तत्त्वमिति ॥ यत्त्वंनअसिनभवसितर्किनास्तात्पर्यः ॥ तर्कित्यत्वंनासीतिपाठेपिस्पर्धार्यः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ शुचिस्मित्वा
 शुचियास्यात्तथाईषद्धास्यंकृत्वेत्यर्थः ॥ ३७॥३८॥ ३९॥१४०॥४१॥४२॥४३॥ कार्तिकमासाराधनेनतोपित्वात्प्रसादादित्युक्तम्॥४४॥तदभिलाषाष्टकंस्तोत्रम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ १४७ ॥
 इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एकादशेग्निलोकांतिविस्तरेणनिरुच्यते ॥ वैश्वानरसमुत्पत्तिर्वर्णयतिपुरःसरा ॥ १ ॥ १ ॥

अथानंतरम् ॥ तद्योषितस्तस्य विश्वानरस्य भार्या शुचिष्मती ॥ गर्भाधानाख्ये कर्मणि तेन विश्वानरेण विहिते सति संतर्जनी गर्भवती बभूवेत्यर्थः ॥ २ ॥ पुंसवनं गर्भस्य पुंस्त्वाधानम् ॥ रपं दनात्वा कृगर्भं च लनात्मा कृ
पूर्वम् ॥ गृह्योक्तविधिना वैदिकेन प्रकारेणेत्यर्थः ॥ पुंस्त्वविवृद्धये पुंभाववृद्धयर्थम् ॥ गर्भस्य वीर्यातिशयायेत्यर्थः ॥ ३ ॥ अकारिकृतः ॥ चकारोभिन्नकमे ॥ सुखप्रसवकृद्धार्यक्रियाचशोर्ष्यत्वाख्याऽ
कारीत्यन्वयः ॥ वेत्तीति विज्ञेन विदाजानतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ अथ शब्दोर्मंगलार्थः ॥ अतोऽनंतरं सप्रसिद्धः ॥ नाम प्राकाशये ॥ तस्यां शुचिष्मत्यां तनयः पुत्रो बभूवेति द्वितीयेनान्वयः ॥ कथं भूतः ॥
ताराधिपवराननः चंद्रवत्प्रसन्नमुखः ॥ किं कुर्वन् ॥ अरिष्टममंगलं दीपयन् दहन्नाशयन्नित्यर्थः ॥ यदा अरिष्टं सूतिकागृहं दीपयन् प्रकाशयन् ॥ अरिष्टं सूतिकागृहमिति वचनात् ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषण
माह ॥ दीप्त्या तेजसा सर्वा रीष्टविनाशकृदिति ॥ कस्मिन्सति ॥ शुभे लग्ने समीचीने राशीनामुदये सति ॥ लग्नस्य शुभत्वमेवाह ॥ सुतारा सुशोभनस्तारो ध्वनिर्नामैतियावयासां तथा भूता सुतारा सुशुभासु
सतीष्वित्यर्थः ॥ सुतारा सुशोभनतारास्त्विति वा ॥ शततारास्त्विति पाठे शतभिषास्त्वित्यर्थः ॥ तथा बुधो बृहस्पतौ ॥ केंद्रे लग्नचतुर्ष्वसप्तमदशमराशौ स्थिते सतीत्यर्थः ॥ तथा सुग्रहेष्वयुगेषु च समीचीनेषु

अथ कालेन तद्योषितं तर्जनी बभूवह ॥ विधिवद्विहिते तेन गर्भाधानाख्यं कर्मणि ॥ २ ॥ ततः पुंसवनं तेन स्पंदनात् प्राग्विपरिचिता ॥ गृह्योक्तविधि
ना सम्यक्कृतं पुंस्त्वविवृद्धये ॥ ३ ॥ सीमन्तोत्थाष्टमे मासि गर्भरूपसमृद्धिकृत ॥ सुखप्रसवासिद्धये च तेनाकारिक्रियाविदा ॥ ४ ॥ अथातः सत्सुता
रा सुताराधिपवराननः ॥ केंद्रे गुरो शुभे लग्ने सुग्रहेष्वयुगेषु च ॥ ५ ॥ अरिष्टं दीपयन् दीप्त्या सर्वा रीष्टविनाशकृत् ॥ तनयो नाम तस्यां तु शुचिष्मत्यां बभूवह ॥ ६ ॥
सद्यः समस्तसुखदो भूर्भुवः स्वर्निवासिनाम् ॥ गंधवाहा गन्धवाहा दिग्बधू मुखवासनाः ॥ ७ ॥ इष्टगन्धप्रसूनौ चैर्वर्षुस्ते घनाघनाः ॥ देवदुन्दुभयो नेदुः
प्रसेदुः सर्वतो दिशः ॥ ८ ॥ परितः सारितः स्वच्छाभूतानां मानसैः सह ॥ तमोऽज्ञानमंधकारो वा ॥ अताम्यदनशत् ॥ रजोपि विरजो विगतरजोऽभवदनशदित्येव ॥ ९ ॥ सत्त्वाः सत्त्वसमायुक्ता वसुधासी
च्छुभा तदा ॥ कल्याणी सर्वतो वाणी प्राणिनः प्रीणयंत्यभूत् ॥ १० ॥

ग्रहेष्वसमेष्वित्यर्थः ॥ चकारः समुच्चये ॥ ५ ॥ ६ ॥ तनयस्य विशेषणांतरम् ॥ सद्य इति ॥ गंधवाहा वायवः ॥ ७ ॥ गंधवाहा इति कचित् ॥ कथं भूताः ॥ गंधवर्हतीति गंधवाहाय भार्याख्यायास्त
स्त्वित्यर्थः ॥ गंधवाहनवाहाश्चेति पाठे घनानां विशेषणम् ॥ कथं भूताः ॥ दिग्बधू मुखवासनाः दिग्बधूनां मुखानि वासयंति मुग्धा नि कुर्वन्तीति तथा ॥ यदा दिग्बधू मुखानां वासना येन ते तथा ॥
दिग्गंगानानामृतवासिता इत्यर्थः ॥ वाहना इति पाठे दिग्बधू मुखे भ्योवर्हतीति तया ते प्रसिद्धा घना मेधाः ॥ ७ ॥ वर्षेर्षुर्दृष्टिचक्रः ॥ कैः ॥ इष्टो गंधो येषां तथा भूतानां मसूनानां मोक्षैः सद्यैः ॥
घनानि बिडाः ॥ घना घना इत्येकं वापदम् ॥ वर्षतो मेधा इत्यर्थः ॥ ८ ॥ तमोऽज्ञानमंधकारो वा ॥ अताम्यदनशत् ॥ रजोपि विरजो विगतरजोऽभवदनशदित्येव ॥ ९ ॥ सत्त्वाः प्राणिनः ॥
पुंस्त्वभाषम् ॥ सत्त्वसमायुक्ताः सत्त्वगुणसंपन्नाः ॥ शुभाः शोभनाः ॥ पीठांतरे सुमुधारयमाणाऽमृततुल्या वा ॥ सुधा तुल्यं फलं तस्यादिमतीत्यर्थः ॥ यदा बभूव तदेति सर्वत्र संवच्यते ॥ १० ॥

तिलोत्तमेत्यादीनां तत्र विधानरगृहेषु दाहर्षेणाजम्भुरित्यभिमेणान्वयः ॥ क्रांतिराप्ताप्तरसः ॥ ११ ॥ किं कृत्वा ॥ कणत्कंकणपात्राणि कृतलेकृत्वा ॥ कण्ठिरानन्दं कुर्वन्ति कंकणानियेषु तानि पात्राणि
तथा ॥ कणत्कनकपात्राणीति क्वचित् ॥ पात्राणि विनिनष्टि ॥ मुक्तमुक्ताफलादधानीति शिभिः ॥ मुक्तानिमस्रतानियानि मुक्ताफलानि तैरादधानि ॥ मुक्तमुक्ताभतादधानीति क्वचित् ॥ यक्षकर्मव
तिकर्पूरागरुकस्तूरीकंकोलवन्ति ॥ १२ ॥ वज्रवैदूर्याम्बदीपाः प्रदीपास्तैः सह वादीपायेषु तानि तथा ॥ हरिप्रालेपनानीत्यत्र हरिद्राक्षोदंतीति पाठे हरिद्राचूर्णवन्तीत्यर्थः ॥ गारुत्मतागन्धस्योद्गाराज्जाताम
णयश्चरूपाः श्रेष्ठरूपायेषु तानि तथा ॥ गारुत्मते कदूर्वाणीति क्वचित् ॥ अंखादिषु कानिदधीनियेषु तानि ॥ अंसेत्यत्र सक्तिरिति क्वचित् ॥ १३ ॥ पद्मरागादयो मणिप्रभेदाः ॥ अमरकैश्च त्रयैरेति क्वचित् ॥

तिलोत्तमोर्वशीरंभाप्रभाविद्युत्प्रभाशुभा ॥ सुमंगलाशुभालापासुशीलाब्जावसंगर्गाः ॥ ११ ॥ कणत्कंकणपात्राणि कृत्वा कृतलेमुदा ॥ मुक्तमुक्ताफला
ब्जानियक्षकर्मवन्ति च ॥ १२ ॥ वज्रवैदूर्यदीपानि हरिद्रालेपनानि च ॥ गारुत्मते कर्पूपाणि शंखशुक्तिदधीनि च ॥ १३ ॥ पद्मरागप्रवालास्वरत्नकुं
कुमवन्ति च ॥ गोमेदपुष्परागेंद्रनीलसन्माल्यभाजि च ॥ १४ ॥ विद्याधर्यश्च किन्नर्यस्तथाऽमर्यः सहस्रशः ॥ चामरव्यग्रहस्ताग्रमंगलद्रव्यपाणयः
॥ १५ ॥ गंधर्वोरगयक्षाणां सुवासिन्यः शुभस्वराः ॥ गायंत्योललितंगीतं तत्राजम्भुरनेकशः ॥ १६ ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यः क्रतुरंगिराः ॥
वसिष्ठः कश्यपश्चाहं विभांडो मांडवीसुतः ॥ १७ ॥ लोमशोलोमचरणो भरद्वाजो यगौतमः ॥ भृगुस्तु गालवोगर्गो जातूकर्ण्यः पराशरः ॥ १८ ॥
आपस्तंबो याज्ञवल्क्यदक्षवाल्मीकिमुद्रलाः ॥ शातातपश्चलिखितः शिलादः शंखउच्छुक् ॥ १९ ॥ जमदग्निश्च संवर्तो मतंगो भरतो शुमान् ॥ व्यासः
कात्यायनः कुत्सः शौनकः सुश्रुतः शुक्रः ॥ २० ॥ ऋष्यशृंगो यदुर्वासारुचिर्नारदतुंबुरू ॥ उत्तंको वामदेवश्च्यवनो सितदेवलौ ॥ २१ ॥ शालंकायनहारी
तौ विश्वामित्रौ यभार्गवः ॥ मृकंडः सहपुत्रेण दाल्भ्य उद्दालकस्तथा ॥ २२ ॥ धौम्योपमन्युवत्साद्यामुनयो मुनिकन्यकाः ॥ तच्छांत्यर्थं समाजम्भुर्धन्यं
विश्वानराश्रमम् ॥ २३ ॥ ब्रह्मावृहस्पतिषुतो देवोगुरुदवाहनः ॥ नंदिर्भृंगिसमायुक्तो गौर्यासहवृषध्वजः ॥ २४ ॥ महेंद्रमुल्यागीर्वाणानागाः पातालवा
सिनः ॥ रत्नान्यादाय बहुशः ससरित्कामहावधयः ॥ २५ ॥ स्थावराजंगमरूपं धृत्वा याताः सहस्रशः ॥ महामहोत्सवे तस्मिन्वभूवाकालकौमुदी ॥ २६ ॥

पद्मरागप्रवालास्वरत्नरूपं यत्कुं कुमं वदन्ति ॥ गोमेदादिमयानि सन्माल्यानि विविचित्रवर्णदामानि मज्जंतानि ॥ १४ ॥ अमर्योऽमरांगनाः ॥ १५ ॥ सुवासिन्यः स्त्रियः ॥ १६ ॥ मरीचिरिति ॥ तच्छां
त्यर्थं तस्य गृह्णते रमेः शांत्यर्थं शांतिकर्म कण्ठार्थं विश्वानरगृहाश्रमं मरीच्यादयमाजम्भुरितिसप्तमेनान्वयः ॥ अहमगस्त्यः ॥ मांडवीसुतो मांडव्यः ॥ १७ ॥ लोमचरणोलोमपादः ॥ जातूकर्ण्य इति क्वचित्
॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ उत्तं कद्वत्यत्रोदं कद्वति च क्वचित् ॥ २१ ॥ सहपुत्रेण मार्कंडेयेन सह ॥ २२ ॥ २३ ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मादयश्चायाता इति तृतीयेनान्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ अकालकौमुदीमकालेऽ

समयेचंद्राहितेपिराध्यादौकौमुदीज्योत्स्नातस्मिन्महामहोत्सवेऽभूदित्यर्थः ॥ २६ ॥ जातेति ॥ स्वयंपितामहोमहात्स्यबालस्यजातकर्मचक्रेकृतवान् ॥ किंकृत्वा ॥ तद्रूपांजातकर्मप्रतिपादिकांश्रुतिं
विचार्य ॥ २७ ॥ नामकर्मविधानेनएकादशेदिकेनाम्नाऽग्रेगृहपतिरितिदेयंदातुयोग्यंनामचददावित्यर्थः ॥ किंकृत् ॥ तद्वर्चनामकरणार्थंश्रुतिवेदमुच्चरन्नुच्चारयन् ॥ २८ ॥ तामेवदर्शयति ॥ अयमग्निर्गृ
हपतिरितिसाधेन ॥ अस्यायमर्थः योऽयमग्निर्गृहपतिर्गाहपत्याख्यःप्रजायाश्चातिशयेनघनस्यवेदितातमेतयाचे ॥ हेअग्रेगृहपतेअभिपुत्रंघोततेर्षशोवाऽर्भवा ॥ अभिसहृतिबलस्यनाम ॥ आयच्छस्व ॥
यमेरेतद्रूपम् ॥ एतदुक्तंभवति ॥ अस्मानभिअर्भयशोवाबलंवागृहीत्वआगमयेत्यर्थः ॥ यद्वाऽस्मानभिपुत्रमभिबलंवाआयच्छस्वस्यापयस्वसमर्पय ॥ आयतिःस्थापनार्थः ॥ २९ ॥ अग्रे
गृहपतेस्थित्येतेशाखाभेदेनद्रष्टव्यम् ॥ चतुर्वेदोक्तमंत्रैराशीर्भिर्भिनंदयर्घ्यत्वापितामहोजगामेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अहोइत्यन्योन्यंस्तुवंतोयथागतंतथाजग्मुर्इतिचतुर्थेनान्वयः ॥

जातकर्मस्वयंचक्रेतस्यदेवःपितामहः ॥ श्रुतिंविचार्यतद्रूपांनाम्नागृहपतिस्त्वयम् ॥ २७ ॥ इतिनामददौतस्मैदेयमेकादशेहनि ॥ नामकर्मविधानेनतदर्थं
श्रुतिमुच्चरन् ॥ २८ ॥ अयमग्निर्गृहपतिर्गाहपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्रेगृहपतेभिपुत्रमभिसहआयच्छस्व ॥ २९ ॥ अग्रेगृहपतेस्थित्यापरामपि
निदर्शयन् ॥ चतुर्निगममंत्रैर्गैराशीर्भिर्भिनंदय ॥ ३० ॥ कृत्वावालोचितांरक्षांहरेणहरिणासह ॥ निर्ययौहंसमारुह्यसर्वेषांप्रपितामहः ॥ ३१ ॥
अहोरूपमहोतेजस्त्वहोसर्वांगलक्षणम् ॥ अहोऽग्नौचिष्मतीभाग्यमाविरामीत्स्वयंहरः ॥ ३२ ॥ अथवाकिमिदंचित्रंशर्वभक्तजनेष्वहो ॥ आविर्भवे
त्स्वयंरुद्रोयतोरुद्रास्तदर्चकाः ॥ ३३ ॥ इतिस्तुवंतस्वन्योन्यंजग्मुःसर्वेयथागतम् ॥ विश्वानरंसमापृच्छयसंप्रहृष्टनरूहाः ॥ ३४ ॥ अतःपुत्रं
समीहितेगृहस्थाथमवासिनः ॥ पुत्रेणलोकाजयतिश्रुतिरेषासनातनी ॥ ३५ ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यमपुत्रस्यार्जनंवृथा ॥ अपुत्रस्यान्वयश्छिन्नोनापवित्रं
ह्यपुत्रतः ॥ ३६ ॥ नपुत्रात्परमोलाभोनपुत्रात्परमंसुखम् ॥ नपुत्रात्परमंमित्रंपरत्रेहचकुत्रचित् ॥ ३७ ॥ औरसःक्षेत्रजःक्रीनोदत्तःप्रातःसुतासुतः ॥
आपत्सुगक्षितश्चान्यःपुत्राःमसात्रकीर्तिताः ॥ ३८ ॥ एषास्मन्यतमःकार्योगृहस्थेनविपश्चिता ॥ पूर्वपूर्वःसुतःश्रेयान्हीनःस्यादुत्तरोत्तरः ॥ ३९ ॥
॥ गणावचतुः ॥ ॥ निष्क्रमोथचतुर्थेऽस्यमासिपित्राकृतोगृहात् ॥ अन्नप्राशनमब्दाधेचूडाब्देचार्थवत्कृता ॥ ४० ॥

किंस्तुवंतइत्याकांक्षायामाह ॥ अहोरूपमिति ॥ ३२ ॥ रुद्रःस्वयमाविर्भवतीत्यत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ रुद्रार्चकारुद्रस्वरूपापरेतियतइतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
नापवित्रमिति ॥ अपुत्रतःपुत्राभावात्पुत्ररहितोगृहस्थःपवित्रंनानस्यादित्यर्थः ॥ यद्वा नानरोऽपुत्रतोऽपवित्रःस्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ औरसइति ॥ अत्रलोकेस्तपुत्राःकीर्तिताइत्यन्वयः ॥
केतेइत्यनआह ॥ औरसइत्यादिना ॥ औरसोधर्मपत्नीप्रभवः ॥ दत्तःकेनचित् ॥ प्रातःस्वयमेव ॥ सुतासुतःपुत्रिकाकरणेन ॥ ३८ ॥ भवंतुसप्तपुत्रास्तावताकिमित्यतमाह ॥ एषामिति ॥ तत्र
विशेषमाह ॥ पूर्वःपूर्वइति ॥ ३९ ॥ अन्दाधेपष्ठेमासि ॥ चूडाकरणंअब्देधे ॥ अयंइतिपाठेकुमुदगमितस्निग्धकेशार्थइत्यर्थः ॥ अर्घवद्यथाविधीत्यर्थः ॥ कृतीइतिकचित् ॥ अस्याग्निमेणा

न्यः ॥ पूर्वत्रलिङ्गविपरिणमस्यपूर्वक्रियैवसंबंधः ॥ ४० ॥ चूडाकर्मानंतरं त्रामुपनयनम् ॥ ४१ ॥ उपाकर्मभावणपांक्रियमाणं कर्म ॥ वेदान्कृद्गाहीन् ॥ कथंभूतात् ॥ सांगपदक्रमान्
अंगानिचपदानिचक्रमश्चतसहितान् ॥ अध्येष्टवर्धातवान्पठितवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ साक्षिमात्राभिहितमात्रात् ॥ आचार्यादेवगृहीताविद्यासावेष्टचंगमयतीत्यादिभृत्यर्थ
ज्ञापनार्थमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ दृष्टाज्ञात्वा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तत्रविशेषमाह ॥ गर्भेति ॥ ४८ ॥ अभिषिच्याभिषेकंकृत्वा ॥ स्वमात्मानदेहसंघातमित्यर्थः ॥ स्वर्धुनीति ॥ स्वर्धु
न्यांगंगायायतशुद्धकमुदकतस्यबन्धाद्वारणादधिकशुद्धतामत्यंतपवित्रतांगंगास्नानादप्यधिकशुद्धमित्यर्थः ॥ यद्वा स्वर्धुन्याःशुद्धशोधकं कर्षणं जलं तस्मादधिकशुद्धतां पावनतामित्यर्थः ॥ ४९ ॥
इतोपिमाताधिकेत्याह ॥ संन्यस्तेति ॥ मस्करीपरिव्राट् ॥ भिक्षुःपरिव्राट्कर्मदीपाराशर्यपिमस्करी ॥ तपस्वीतापसःपारिकांसीवाचंयमोमुनिरित्यमरः ॥ अपिरत्रभिन्नक्रमे ॥ पितुरपिबन्धइत्य

कर्णवेधंततःकृत्वाश्रवणक्षेपकर्मवित् ॥ ब्रह्मतेजोभिवृद्धचर्थपंचमेऽब्देव्रतंददौ ॥ ४१ ॥ उपाकर्मततःकृत्वावेदानध्यापयत्सुधीः ॥ त्र्यब्दवेदाभ्यसवि
धिनाऽप्येष्टसांगपदक्रमान् ॥ ४२ ॥ विद्याजातंसमस्तंचसाक्षिमात्राद्वोर्मुखात् ॥ विनयादिगुणानाविष्कुर्वन्नग्राहशक्तिमान् ॥ ४३ ॥ ततोथनवमे
वर्षेपित्रोःशुश्रूषणेतरम् ॥ वैश्वानरंगृहपतिदृष्टाकामचरोमुनिः ॥ ४४ ॥ विश्वानरोटजंप्राप्यदेवर्षिर्नारदःसुधीः ॥ पप्रच्छकुशलंतत्रगृहीतार्चासनः
क्रमात् ॥ ४५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ विश्वानरमहाभागशुचिष्मतिशुभव्रते ॥ कुरुतेयुवयोर्वाक्यमयंगृहपतिःशिशुः ॥ ४६ ॥ नान्यत्तीर्थ
नवादेवोनगुरुर्नचसत्किया ॥ विहायपित्रोर्वचनंनान्योधर्मःसुतस्यहि ॥ ४७ ॥ नपित्रोरेधिकंकिंचित्रिलोक्यांतनयस्यहि ॥ गर्भधारणपोषाभ्यांपितुर्मा
तागरीयसी ॥ ४८ ॥ अंभोभिरभिषिच्यस्वजननीचरणच्युतैः ॥ प्राप्नुयात्स्वर्धुनीशुद्धकबंधाधिकशुद्धताम् ॥ ४९ ॥ संन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वद्यो
हिमस्करी ॥ सर्ववंधेनयतिनाप्रसूर्वद्याप्रयव्रतः ॥ ५० ॥ इदमेवतपोत्युग्रमिदमेवपरंव्रतम् ॥ अयमेवपरोधर्मोयत्पित्रोःपरितोषणम् ॥ ५१ ॥ मन्येमा
न्योनाधमस्यतथान्यस्ययथायुवाम् ॥ सुखाकारैर्विनीतस्यशिशोर्गृहपतेरहम् ॥ ५२ ॥ वैश्वानरसमभ्येहिममोत्संगेनिषीदभो ॥ लक्षणानिपरीक्षेहंपा
णिदर्शयदक्षिणम् ॥ ५३ ॥ इत्युक्तोमुनिनाबालःपित्रोराज्ञामवाप्यसः ॥ प्रणम्यनारदंश्रीमान्भक्त्याप्रह्वउपाविशत् ॥ ५४ ॥

नेनसंबध्यते ॥ हीतिनिश्चितम् ॥ प्रसूमाता ॥ अतएवोक्तंभगवत्पादैः ॥ आस्तांतावादिपंमसूतिसमयेदुर्बाराशूलव्यथानैरुज्येनिजशोषणंमलमयीशय्याचसांवत्सरी एकस्यापिनगर्भभारभरणहेतुस्य
यस्याःसमोदातुनिष्कृतिमुन्नतोपितनयस्तस्यैजनन्यैनमइति ॥ अहंइतिमन्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मन्यइति ॥ अहमितिमन्ये ॥ कित्तु युवायुवयोर्गृहपतेःशिशोर्यथाहमान्योमाननीयःपूज्यइत्यर्थः ॥
तथान्यस्याधमस्यगृहस्यस्यशिशोर्नाहमान्यइत्यहमन्यइत्यर्थः ॥ यद्वा यथागृहपतेःशिशोर्युवापितरौमान्यौतथाऽन्यस्याधमस्यशिशोःपित्रादिमान्योनइत्यहमन्यइत्यर्थः ॥ कथंभूतस्यगृहपतेः ॥
सुखाकारैर्विनीतस्यसुखसोभरहितमभुव्यथास्यात्तथाकारैः कार्यकारणसंघातैर्विनीतस्यनम्रस्य ॥ सुखाकारैरितिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ मन्येमान्योनधर्मस्यतथान्यस्ययथास्यवैदित्कचित्पाठः ॥ तत्रा

समयेचंद्रहितेपिराध्यादौकौमुदीज्योत्स्नातस्मिन्महामहोत्सवेऽभूदित्यर्थः ॥ २६ ॥ जातेति ॥ स्वयंपितामहोद्भातस्यबालस्यजातकर्मचक्रकृतवान् ॥ किंकृत्वा ॥ तद्रूपांजातकर्मप्रतिपादिकांश्रुति
विचार्य ॥ २७ ॥ नामकर्मविधानेनएकादशेदिकेनाम्नाऽयंगृहपतिरितिदेयंदातुंयोग्यंनामचददावित्यर्थः ॥ किंकृत्वा ॥ तद्वर्चनामकरणाद्यंश्रुतिवेदमुच्चरन्नुच्चारयन् ॥ २८ ॥ नामेवदर्शयति ॥ अयमग्निर्गृ
हपतिरितिसावेन ॥ अस्यायमर्थः योऽयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्याख्यः प्रजायाश्चातिशयेनघनस्यवेदितातमेतयाचे ॥ हेअग्नेगृहपतेअभिपुत्रंयोततेर्यशोवाऽर्चवा ॥ अभिसहइतिबलस्यनाम ॥ आयच्छस्व ॥
यमेरेतद्रूपम् ॥ एतदुक्तंभवाति ॥ अस्मानभिवर्चयशोवाबलंवागृहीष्वआगमयेत्यर्थः ॥ यदाऽस्मानभिपुत्रमभिवर्चंवाआयच्छस्वस्थापयस्वसमर्पय ॥ आपतिःस्थापनार्थः ॥ २९ ॥ अग्ने
गृहपतेस्थित्येतिशाखाभेदेनद्रष्टव्यम् ॥ चतुर्वेदोक्तमत्रैराशीर्भिरभिनंदयचर्चयित्वापितामहोजगामेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अहोइत्यन्योन्यंस्तुवंतोयथागतंतथाजगमुरितिचतुर्थेनान्वयः ॥

जातकर्मस्वयंचक्रेतस्यदेवःपितामहः ॥ श्रुतिविचार्यतद्रूपांनाम्नागृहपतिस्त्वयम् ॥ २७ ॥ इतिनामददौतस्मैदेयमेकादशेहनि ॥ नामकर्मविधानेनतदर्थं
श्रुतिमुच्चरन् ॥ २८ ॥ अयमग्निर्गृहपतिर्गार्हपत्यःप्रजायावसुवित्तमः ॥ अग्नेगृहपतेभिपुत्रमभिसहआयच्छस्व ॥ २९ ॥ अग्नेगृहपतेस्थित्यापरामपि
निदर्शयन् ॥ चतुर्निगममंत्रोक्तैराशीर्भिरभिनंदय ॥ ३० ॥ कृत्वाबालोचितारंक्षाहरेणहरिणासह ॥ निर्ययौहंसमारुह्यसर्वेषांप्रपितामहः ॥ ३१ ॥
अहोरूपमहोतेजस्त्वहोसर्वांगलक्षणम् ॥ अहोऽशुचिष्मतीभाग्यमाविरामीत्स्वयंहरः ॥ ३२ ॥ अथवाकिमिदंचित्रंशर्वभक्तजनेष्वहो ॥ आविर्भवे
त्स्वयंरुद्रोयतोरुद्रास्तदर्चकाः ॥ ३३ ॥ इतिस्तुवंतस्त्वन्योन्यंजग्मुःसर्वेयथागतम् ॥ विश्वानरंसमापृच्छयसंप्रहृष्टतनूरुहाः ॥ ३४ ॥ अतःपुत्रं
सर्माहंतैर्गृहस्थाश्रमवासिनः ॥ पुत्रेणलोकाजयतिश्रुतिरेषासनातनी ॥ ३५ ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यमपुत्रस्यार्जनंवृथा ॥ अपुत्रस्यान्वयश्छिन्नोनापवित्रं
ह्यपुत्रतः ॥ ३६ ॥ नपुत्रात्परमोलाभोनपुत्रात्परमंसुखम् ॥ नपुत्रात्परमंमित्रंपरत्रेहचकुत्रचित् ॥ ३७ ॥ औरसःक्षेत्रजःक्रीतोदत्तःप्राप्तःसुतासुतः ॥
आपत्सुगक्षितश्चान्यःपुत्राःसप्तात्रकीर्तिताः ॥ ३८ ॥ एषामन्यतमःकार्योर्गृहस्थेनविपश्चिता ॥ पूर्वपूर्वःसुतःश्रेयान्हीनःस्यादुत्तरोत्तरः ॥ ३९ ॥
॥ गणावचतुः ॥ ॥ निष्क्रमोथचतुर्थेऽस्यमासिपित्राकृतोगृहात् ॥ अन्नप्राशनमब्दाधेचूडाब्देचार्थवत्कृता ॥ ४० ॥

किंस्तुवंतइत्याकांक्षायामाह ॥ अहोरूपमिति ॥ ३२ ॥ रुद्रःस्वयमाविर्भवतीत्यत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ रुद्रार्चकाद्रुद्रस्वरूपापरेतियतइतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
नापवित्रमिति ॥ अपुत्रतःपुत्राभावात्पुत्ररहितोर्गृहस्थःपवित्रंनानस्यादित्यर्थः ॥ यदा नानरोऽपुत्रतोऽपवित्रःस्यादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ औरसइति ॥ अत्रलोकेस्तपुत्राःकीर्तिताइत्यन्वयः ॥
केतेइत्यतआह ॥ औरसइत्यादिना ॥ औरसोऽधर्मपत्नीप्रभवः ॥ दत्तःकेनचित् ॥ प्राप्तःस्वयमेव ॥ सुतासुतःपुत्रिकाकरणेन ॥ ३८ ॥ भवंतुस्तपुत्रास्तावताकिमेत्यतआह ॥ एषामिति ॥ तत्र
विशेषमाह ॥ पूर्वःपूर्वइति ॥ ३९ ॥ अन्दाधेपष्ठेमासि ॥ चूडाकरणंअब्देर्वर्षे ॥ अयंइतिपाठेकुमुदगमितस्मिन्गव्येकेशार्थइत्यर्थः ॥ अयंवद्यथाविधीत्यर्थः ॥ कृतीइतिक्वचित् ॥ अस्याग्निमेणा

न्ययः ॥ पूर्वत्रलिंगविपरिणमय्यपूर्वक्रियैवसंबंधः ॥ ४० ॥ चूडाकर्मानंतरं ब्रह्मपुनयनम् ॥ ४१ ॥ उपाकर्मश्चावण्यांक्रियमाणं कर्म ॥ वेदान्कृद्गादीन् ॥ कथंभूतान् ॥ सांगपदक्रमान्
अंगानिचपदानिचक्रमश्चत्सहितान् ॥ अध्येष्टव्यधीतवान्पठितवानित्यर्थः ॥ ४२ ॥ साक्षिमात्राभिहितमात्रात् ॥ आचार्यादेवगृहीताविद्यासावेष्टधंगमयतीत्यादिभ्यस्त्यर्थः
ज्ञापनार्थमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ दृष्ट्वाज्ञात्वा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तत्रविशेषमाह ॥ गर्भेति ॥ ४८ ॥ अभिषिच्यभिषेकं कृत्वा ॥ स्वमात्मानंदेहसंघातमित्यर्थः ॥ स्वर्धुनीति ॥ स्वर्धु
न्यांगंगायायतशुद्धं कृतमुदकं तस्य बन्धाद्धारणादधिकशुद्धतामत्यंतपवित्रतांगंगास्नानादप्यधिकशुद्धमित्यर्थः ॥ यद्वा स्वर्धुन्याः शुद्धं शोधकं कर्षणं जलं तस्मादधिकशुद्धतां पावनतामित्यर्थः ॥ ४९ ॥
इतोपिमाताधिकेत्याह ॥ संन्यस्तेति ॥ मस्करीपरिव्राट् ॥ भिक्षुःपरिव्राट्कर्मदीपाराशर्यापिमस्करी ॥ तपस्वीतापसःपारिकांक्षीवाचंयमोमुनिरित्यमरः ॥ अपिरत्रभिन्नक्रमे ॥ पितुरपिर्वच्यते

कर्णविधंततःकृत्वाश्रवणक्षेपकर्मवित् ॥ ब्रह्मतेजोभिवृद्धचर्थपंचमेऽदेवतंददौ ॥ ४१ ॥ उपाकर्मततःकृत्वावेदानध्यापयत्सुधीः ॥ त्र्यब्दवेदान्सवि
धिनाऽध्येष्टसांगपदक्रमान् ॥ ४२ ॥ विद्याजातंसमस्तंचसाक्षिमात्राद्गुरुर्मुखात् ॥ विनयादिगुणानाविष्कुर्वन्नग्राहशक्तिमान् ॥ ४३ ॥ ततोथनवमे
वर्षेपित्रोःशुश्रूषणेतरम् ॥ वैश्वानरंगृहपतिर्दृष्ट्वाकामचरोमुनिः ॥ ४४ ॥ विश्वानरोटजंप्राप्यदेवर्षिर्नारदःसुधीः ॥ पप्रच्छकुशलंतत्रगृहीतार्चासनः
क्रमात् ॥ ४५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ विश्वानरमहाभागशुचिष्मतिशुभव्रते ॥ कुरुतेयुवयोर्वाक्यमयंगृहपतिःशिशुः ॥ ४६ ॥ नान्यत्तीर्थं
नवादेवोनगुरुर्नचसक्तिया ॥ विहायपित्रोर्वचनंनान्योधर्मःसुतस्यहि ॥ ४७ ॥ नपित्रोरेधिकंकिंचिन्निलोक्यांतनयस्यहि ॥ गर्भधारणपोषाभ्यांपितुर्मा
तागरीयसी ॥ ४८ ॥ अंभोभिरभिषिच्यस्वजननीचरणच्युतेः ॥ प्राप्नुयात्स्वर्धुनीशुद्धकबंधाधिकशुद्धताम् ॥ ४९ ॥ संन्यस्ताखिलकर्मापिपितुर्वद्यो
हिमस्करी ॥ सर्ववंधेनयतिनाप्रसूर्वद्याप्रयत्नतः ॥ ५० ॥ इदमेवतपोत्युग्रमिदमेवपरंब्रतम् ॥ अयमेवपरोधर्मोयत्पित्रोःपरितोषणम् ॥ ५१ ॥ मन्येमा
न्योनाधमस्यतथान्यस्ययथायुवाम् ॥ सुखाकारैर्विनीतस्यशिशोर्गृहपतेरहम् ॥ ५२ ॥ वैश्वानरसमभ्येहिममोत्सगेनिषीदमो ॥ लक्षणानिपरीक्षेहंपा
णिर्दशयदक्षिणम् ॥ ५३ ॥ इत्युक्तोमुनिनाबालःपित्रोराज्ञामवाप्यसः ॥ प्रणम्यनारदंश्रीमान्भक्त्याप्रह्वउपाविशत् ॥ ५४ ॥

नेनसंबध्यते ॥ हीतिनिश्चितम् ॥ प्रसूमांता ॥ अतएवोक्तंभगवत्पादैः ॥ आस्तांतावादिपं प्रसूतिसमयेदुर्बलव्यथानैरुज्येनिजशोषणंमलमयीशय्याचसांवत्सरी एकस्यापिनगर्भभारभरणहेतुस्य
यस्याःसमोदातुनिष्कृतिमुन्नतोपितनयस्तस्यैजनन्यैनमइति ॥ अहंइतिमन्ये ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मन्यइति ॥ अहमितिमन्ये ॥ कित्तु युवांयुवयोर्गृहपतेःशिशोर्यथाहमान्योमाननीयःपूज्यइत्यर्थः ॥
तथान्यस्याधमस्यगृहस्यस्यशिशोर्नाहमान्यइत्यहमन्यइत्यर्थः ॥ यद्वा यथागृहपतेःशिशोर्युवांपितरौमान्यौतथाऽन्यस्याधमस्यशिशोःपित्रादिमान्योनइत्यहमन्यइत्यर्थः ॥ कथंभूतस्यगृहपतेः ॥
सुखाकारैर्विनीतस्यसुखंशोभरहितमभ्रव्यंयथास्यात्तथाकारैः कार्यकारणसंघातैर्विनीतस्यनम्रस्य ॥ सुखाकारैरितिपाठेस्पष्टवार्थः ॥ मन्येमान्योनधर्मस्यतथान्यस्ययथास्पष्टवैदिकचित्पाठः ॥ तत्रा

स्का. म. पु.

॥ ५३ ॥

पस्यशिशोर्वर्मस्यधर्ममूर्तेरितिव्याकर्तव्यम् ॥ अन्कपूर्ववत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ परिममौजानितवान् ॥ ५६ ॥ तिर्यग्मिति ॥ हेद्विजतिर्यगूर्ध्वविस्तारोच्चमानेपरिमाणेअष्टोत्तरशतां
गुलः अष्टौत्तराधिकाः शतमंगुलयोग्यत्रसोऽष्टोत्तरशतांगुलः समस्तस्योगणितोयोऽयन्तेवालः सयथापयाबद्धोकेपालोभवेदभविष्यतीत्यर्थः ॥ अर्धिष्यत्याः दुर्याः पतिरितितुहदित्यम् ॥ तिर्यक्प्रमाणं
प्रसारिताभ्यां बाहुभ्यां ज्ञातव्यम् ॥ ५७ ॥ पंचेति ॥ अयतिबालोद्वात्रिशष्टक्षणपंचेतिविशेष्यपूर्वश्लोकानुपगज्यान्वयः ॥ तान्येवद्वात्रिशष्टक्षणानिषड्भिर्विशेषणैर्दर्शयति ॥ पञ्चसूक्ष्मः पञ्चत्वकेशांमु
लिदशनांगुलिपर्वाणिमूक्ष्माणि यस्यसतथा ॥ पंचदीर्घः पञ्चभुजनेत्रेहनुजानुनासादीर्घा यस्यसतथा ॥ सप्तरक्तः सप्तापाणितलनेत्रांततालुजिह्वाअधरोष्ठनखारक्तायस्यसतथा ॥ षडुन्नतः षड्वक्षः
कुक्ष्यलकंस्कंधकरवक्राणिउन्नतानियस्यसतथा ॥ त्रिपृष्ठः त्रीणिललाटकटिवक्षांसिपृथूनिविस्तीर्णानियस्यसतथा ॥ लघुर्गंभीरः ॥ लघुश्चासीर्गंभीरश्चेतिलघुर्गंभीरः ॥ अत्रत्रिशब्दावध्या
हर्तव्यौ ॥ त्रिलघुर्गंभीरइत्यर्थः ॥ त्रिलघुः त्रीणिबीबाजंघामेहनानिलघूनिद्वस्वानियस्यसतथा ॥ त्रिगंभीरः त्रयःस्वरसत्त्वनाभयोगंभीरायस्यसतथा ॥ सामुद्रिकेतुत्रिलघुरित्यत्रचतुर्द्वस्वमित्यु

ततोदृष्टास्यसर्वांगंतालुजिह्वाद्विजानपि ॥ आनीयकुंकुमारक्तंमृत्रंचत्रिगुणीकृतम् ॥ ५५ ॥ स्मृत्वाशिवौगणाध्यक्षमूर्ध्वीभूतमुदङ्मुखम् ॥ मुनिः
परिममौवालमापादतलमस्तकम् ॥ ५६ ॥ तिर्यगूर्ध्वसमोमानेयोऽष्टोत्तरशतांगुलः ॥ सभवेत्पृथिवीपालोबालोऽयंतेयथाद्विज ॥ ५७ ॥ पंचसूक्ष्मः
पंचदीर्घः सप्तरक्तः षडुन्नतः ॥ त्रिपृष्ठलघुर्गंभीरोद्वात्रिशष्टक्षणस्त्विति ॥ ५८ ॥ पंचदीर्घाणिशस्यानियथादीर्घाण्युषोस्यवै ॥ भुजौनेत्रेहनुजानुनासाऽ
स्यतनयस्यते ॥ ५९ ॥ ग्रीवाजंघामेहनैश्चत्रिभिर्हस्त्वोयमीडितः ॥ स्वरेणसत्त्वनाभिभ्यां त्रिगंभीरः शिशुः शुभः ॥ ६० ॥ त्वक्केशांगुलिदशनाः
पर्वाण्यंगुलिजान्यपि ॥ तथास्यपंचसूक्ष्माणिद्विपालपदभाग्यथा ॥ ६१ ॥ वक्षःकुक्ष्यलकंस्कंधकरवक्रंषडुन्नतम् ॥ तथाऽत्रदृश्यतेबालेमहदैश्वर्य
भाग्यथा ॥ ६२ ॥ पाण्योस्तलेचनेत्रांततालुजिह्वाधरोष्ठकम् ॥ सप्तरक्तं चसनखमस्मिन्राज्यमुखप्रदम् ॥ ६३ ॥ ललाटकटिवक्षोभिस्त्रिविस्तीर्णां
यथाह्यसौ ॥ सर्वतेजोतिरैश्वर्यतथाप्राप्स्यतिनान्यथा ॥ ६४ ॥ कमठीपृष्ठकठिनावकर्मकरणौकरौ ॥ राज्यहेतुशिशोरस्यपादौचाध्वनिकोमलौ ॥ ६५ ॥

कम् ॥ तथाहि पंचदीर्घंचतुर्द्वस्वंपञ्चसूक्ष्मंषडुन्नतम् ॥ सप्तरक्तं त्रिगंभीरं त्रिविस्तीर्णं प्रशस्यते इति ॥ ५८ ॥ क्रममनादत्यश्लोकं पाचष्टे ॥ पञ्चेत्यारभ्य कमठीपृष्ठकठिनावित्यतः प्राक्तनेन ॥ शस्यानि
प्रशस्तानि ॥ हनुर्वदनैकदेशः कपोलयोः परभागः ॥ अधःस्थान्निबुक्तं गंडीकपोलीतत्पराहनु रित्यमरः ॥ जानुऊरुपर्व ॥ जंघामसृता ॥ जंघानुप्रसृता जानूरुपर्वानीवदक्षियामित्यमरः ॥ ५९ ॥
मेहनशिशुः ॥ भग्योनिर्दयोः शिशोर्मेहोमेहनश्लेफसी इत्यमरः ॥ सत्त्वमन्तःकरणम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ वक्षोद्वयम् ॥ कुक्षिरुदरम् ॥ पिचण्डकुक्षीजठरोदरं तु दमित्यमरः ॥ अलकंचूर्णकुंतलाः ॥
अलकाश्चूर्णकुंतला इत्यमरः ॥ उभयप्रक्षीबत्वंछांदसम् ॥ यदा वक्षश्चकुक्षिश्चअलकाश्चवक्षःकुक्ष्यलकम् ॥ समाहारत्वादेकवद्भावः ॥ स्कंधंभुजशिरःस्कंधोभुजशिरोऽतोऽप्युत्तीत्यमरः ॥ करं हस्तः ॥
बलिहस्तांशवः करा इत्यमरः ॥ अत्राप्युभयप्रक्षीबत्वंछांदसम् ॥ स्कंधकरवक्रमिति क्वचित्पाठस्तत्रसमाहारत्वादेकवद्भावोऽप्युत्तीत्यमरः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ कमठीति ॥ अस्पशिशोः करौ राज्यहेतुं

का. सं. ४. ५.

स. अ. ११

॥ ५३ ॥

राजत्वकारणे ॥ पादौचेत्यन्वयः ॥ कथंभूतौतौकरी ॥ कमठीपृष्ठकठिनौकमठीकर्मस्यपत्नीदुलिरित्याक्त् ॥ भेकस्यपत्नीवर्षाभीकर्मस्यकमठीदुलिरित्यंभरः ॥ तस्याःपृष्ठवत्कठिनौदृढावि-
त्यर्थः ॥ अकर्मकरणौकर्मकरणानि ॥ कर्मकरणविनापिकठिनावित्यर्थः ॥ पादौचरणौ ॥ कथंभूतौ ॥ अचरनिवर्तमविषयेकोमलौमृदूइत्यर्थः ॥ ६५ ॥ अच्छिमेति ॥ अस्मिन्निशोईस्तेत-
थारेखाइत्येतयाप्रत्यदीर्घायुष्यमप्येदित्यन्वयः ॥ कथंभूता ॥ कनिष्ठापृष्ठनिर्याता कनिष्ठायाअंगुल्याःपृष्ठस्यश्चाभिर्घातानिःसृतेत्यर्थः ॥ अविमाह ॥ तर्जनीव्याप्याच्छिन्नाऽविच्छिन्नेत्यर्थः
॥ ६६ ॥ पादादिति ॥ अस्यापादवैश्वर्यसूचकवैश्वर्यस्यमापकवित्यर्थः ॥ कथंभूतौ ॥ मांसलौबलवन्तौसुबलनावित्यर्थः ॥ बलवान्मांसलौसलइत्यंभरः ॥ समावकौसूक्ष्मौनातिस्थूला-
वित्यर्थः ॥ सुशोभनौसुन्दरौ ॥ समगुल्फौसमौगुल्फौषुटिकेयस्तौसमगुल्फौ ॥ तद्वंशेषुटिकेगुल्फावित्यंभरः ॥ ६७ ॥ स्वल्पाभिरिति ॥ अयंतवशिष्टःराजराजोभविष्यति ॥ कीदृशः ॥
सदासुखी ॥ कैलसणैः ॥ कररेखाभिरिति ॥ लिंगेनचक्षुःशक्तशिस्नेनेत्यर्थः ॥ लिंगांचक्षुःशक्तोरित्यंभरः ॥ कथंभूतेन ॥ कृशहस्तेन कृशंचतद्वस्त्रंचेतितेन ॥ राजराजोलोकपालइत्यर्थः ॥ ६८ ॥
उत्कटेति ॥ अयंशिशुरुत्कटासनगुल्फास्त्रिंशु उत्कटमहस्रचतदासनंचेत्युत्कटासनम् तैह्लकेतद्योगोस्त्रिंशौकटिस्त्यमांसपिंडौयस्यसतया ॥ क्षिपांस्त्रिंशौकटिमोषावित्यंभरः ॥ अस्मिन्गृहपतेर्नाभिर-

अच्छिन्नातर्जनीव्याप्यतथारेखास्यदृश्यते ॥ कनिष्ठापृष्ठनिर्यातादीर्घायुष्यंयथार्पयेत् ॥ ६६ ॥ पादौसुमांसलौरक्तौसमौसूक्ष्मौसुशोभनौ ॥ समगुल्फौ
स्वेदहीनौस्निग्धावैश्वर्यसूचकौ ॥ ६७ ॥ स्वल्पाभिःकररेखाभिरारक्ताभिःसदासुखी ॥ लिंगेनकृशहस्तेनराजराजोभविष्यति ॥ ६८ ॥ उत्कटासनगुल्फा-
स्त्रिंशुभिरस्यापिवर्तुला ॥ दक्षिणावर्तमरुणंमहद्वैश्वर्यसूचिका ॥ ६९ ॥ धारेकामृत्रयत्यस्मिन्दक्षिणावर्तिनीयदि ॥ गंधश्चमीनमधुनोर्यदिवीर्यतदानृपः
॥ ७० ॥ विस्तीर्णौमांसलौस्निग्धौस्त्रिंशुचिवावस्यसुखोचितौ ॥ वामावर्तौसुप्रलंबौदोषौदिप्रशणोचितौ ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सवज्रचक्राब्जमत्स्यकोदंडदंडभृत् ॥
तथास्यकरगारेखायास्यात्रिदिवस्पतिः ॥ ७२ ॥ द्वात्रिंशदशनश्चायंकरकंबुशिरोधरः ॥ कौचदुंदुभिहंसाभ्रस्वरःसर्वेश्वराधिकः ॥ ७३ ॥

पिवर्तुलाकारा ॥ कथंभूता ॥ दक्षिणावर्तमरुणंचयथाभवतिवतयामहद्वैश्वर्यसूचिकाप्रकाशिकेत्यर्थः ॥ ६९ ॥ धारिकेति ॥ अस्मिन्मृत्रयतिसतिपकाधारायदिदक्षिणावर्तिनीभवतिदक्षिणावर्तेननि-
सरतीत्यर्थः ॥ यदिअस्यवीर्यमीनमधुनोर्मत्स्यशौद्रयोगंधश्चभवेत्तदाऽनृपइत्यर्थः ॥ ७० ॥ विस्तीर्णोविति ॥ अस्यास्त्रिंशौकटिस्त्यमांसपिंडौसुखोचितौसुखयोग्यौ ॥ कथंभूतौ ॥ विस्तीर्णौ
विस्तृतौ ॥ मांसलौबलवन्तौ अंसलावित्यर्थः ॥ स्निग्धौचिक्नौ ॥ अस्यदोषौहस्तौदिप्रशणोचितौदेकपालनयोग्यौ ॥ कथंभूतौ ॥ वामावर्तौ वामःशुंदरआवर्तमावर्तमानवलनंपयोऽज्ञीतया ॥
वामःशुंदरमृदयोरितिवचनात् ॥ सुप्रलंबौआजानुदीर्घावित्यर्थः ॥ ७१ ॥ श्रीवत्सेति ॥ अस्यानिशोस्तादृशीकरगारेखाऽस्तीतिशेषः ॥ यथाऽयंत्रिदिवस्पतिःस्वर्गोधिःतिःस्यात् ॥ तादृशी
कीदृशीत्याकांशायामाह ॥ श्रीवत्सेति ॥ श्रीवत्सश्चवज्रश्चचक्रंअब्जंचमत्स्यश्चकोदंडश्चदंडश्चाब्जान्वभर्तीवितया ॥ श्रीवत्सोनामात्रदक्षिणावर्तरेखावलिशेषः ॥ कोदंडोघनुः ॥ ७२ ॥
द्वात्रिंशदशनइति ॥ अयंसर्वेश्वराधिकोभविष्यतीत्यन्वयः ॥ तत्रहैतुगर्भाणिविशेषणान्याह ॥ किंत्वित्यतःमाकनेनप्रयेन ॥ द्वात्रिंशदशनः द्वाभ्यामधिकस्त्रिंशदशानास्यस्यः ॥ कंकंबुशिरो-
धरः करःशुंडादंडः कंबुःशंखः ॥ कंबुर्नावलयेशंखेइत्यंभरः ॥ करबद्धस्तिशुंडादंडवत्सुवलिताकंबुवत्रिधारांकिञ्चाचशिरोधराभ्यावस्यस्यः ॥ कौचदुंदुभिहंसाभ्रस्वरः ॥ कौचादीनामिवस्वरोपस्यस्यः ॥

तत्रकौचःकुआल्यःफली ॥ हुंदुभिर्दमामाडितिलोकप्रसिद्धोवायविशेषः ॥ हंसश्रकांगः ॥ हंसास्तुषेतगरुतश्चकांगामानसौकसइत्यमरः ॥ अभ्रमेघः ॥ अभ्रमेघोवारिवाहइत्यमरः ॥ ७३ ॥
मधुपिंगलनेत्रः मधुवर्तिगलेनेत्रेयस्यसः ॥ पंचरेखायत्रताहसललाटयस्यसः ॥ सिंहोदरः सिंहस्यउदरमिवउदरयस्यसः ॥ ७४ ॥ ऊर्ध्वरेखांकितपदः ऊर्ध्वगामिनीभिःरेखाभिरंकीर्तौचिद्वैतौपादौ
यस्यसः ॥ निःश्वसन्सू ॥ अच्छिद्रपाणिः अच्छिद्रान्तोन्नतरहितौपाणीहस्तौयरसः ॥ अच्छिद्रौसंहतांगुलीहस्तौयस्येतिवा ॥ उपसंहरति ॥ महालक्षणवानिति ॥ सर्वलक्षणवानयमि
त्यर्थः ॥ ७५ ॥ पर्वगुणानुक्ताऽपमृत्युदंशयति ॥ किंत्विति ॥ सर्वलक्षणलक्षितमप्येनंविचिरहृष्टंविवातावापातयेदित्यन्वयः ॥ कमिद ॥ विधुवत् चंद्रमिव ॥ उपरागेराहुदरेत्यर्थः ॥
सर्वलक्षणलक्षितत्वेवाहृष्टतोविधुवदिति ॥ कथंभूतंविधुम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलं संपूर्णःषोडशनिर्मलःकलायस्यसंपूर्णमाचंद्रइत्ययंस्तम् ॥ तद्विचार्योपसर्जनस्यापिबिधोःसंपूर्णनिर्मलकल
मिति विशेषणञ्चादसम् ॥ पालयेदितिकचित्पाठस्तदापालयेत्पालयत्वितिकाकूतपावित्रःसूचितः ॥ ७६ ॥ उपसंहरन्पूर्वोक्तंविदुगोति ॥ तस्मादितिसार्धेन ॥ वकीभूतेविपमीभूतेमतिकूलेजा

मधुपिंगलनेत्रोऽसौनेनंश्रीस्त्यजतिक्वचित् ॥ पंचरेखललाटस्तुतथासिंहोदरःशुभः॥७४॥ऊर्ध्वरेखांकितपदेनिःश्वसन्पद्मगंधवान् ॥ अच्छिद्रपाणिः
सुनखोमहालक्षणवानयम् ॥ ७५ ॥ किंतुसर्वगुणोपेतंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ संपूर्णनिर्मलकलंपातयेद्विधुवद्विधिः ॥ ७६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनरक्षणी
यस्त्वसौशिशुः ॥ गुणोपिदोपतांयातिवकीभूतेविधातरि ॥ ७७ ॥ शंकेऽस्यद्वादशेषप्रत्यहोविधुदमितः ॥ इत्युक्तानारदोधीमानसजगामयथागतम्
॥ ७८ ॥ विश्वानरःसपत्नीकस्तच्छ्रुत्वानारदेरितम् ॥ तदैवमन्यमानोभूद्रजपातंसुदारुणम् ॥ ७९ ॥ हाहतोस्मीतिवचसाहृदयंसमताडयत् ॥ मूर्च्छा
मवापमहतीपुत्रशोकसमाकुलः ॥ ८० ॥ शुचिष्मत्यपिदुःखार्तारुरोदार्तिवदुःसहम् ॥ आर्तस्वरेणहारवैरत्यंतव्याकुलेंद्रिया ॥ ८१ ॥ हाशिशोहायुण
निहेहापितुर्वाक्यकारक ॥ हाकुतोमंदभाग्यायाजठरेमेसमागतः ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्राहापुत्रकोऽजमांत्रायतेपुरा ॥ त्वद्वत्तद्वृणोर्म्याम्बेपतिताशोकसा
गरे ॥ ८३ ॥ हाबालहाविमलहाकमलायताक्षहालोकलोचनचकोरकुंगलक्ष्मन् ॥ हाताततातनयनाञ्जमयूखमालिन्हामातुरुत्सवसहसमुत्सवैकहेतो
॥ ८४ ॥ हापूर्णचंद्रमुखहासुनखांगुलीकहाचाटुकारवचनामृतवीचिदूर ॥ दुःखैःकियद्विरहहांगमयात्वमाप्तःकिंकिंकृतंगृहपतेनमयात्वदास्यै ॥ ८५ ॥

इत्यर्थः ॥ ७७ ॥ प्रत्यहोविधौषमृत्युरित्यर्थः ॥ विदुदमितःवज्राप्रेरित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ त्वदेकपुत्रामिति ॥ हाकोटे ॥ पुत्रदेपुत्रपुरापूर्व
मेवशोकसागरेपतितांमांक्षापतेकक्षास्पतीत्यर्थः ॥ भयादितिकचित्पाठः ॥ अहमेवशोकसागरेआस्थामीतिचेतत्राह ॥ त्वद्वत्तत्वाविनेत्यर्थः ॥ मरुतोऽप्युत्रस्त्रास्पतीत्यासंकाया
मात्मानंविशिनाष्टि ॥ त्वदेकपुत्रामिति ॥ कथंभूतेशोकसागरे ॥ तद्वृणोर्म्यादंष्टतवगुणास्त्वद्वृणास्तएवोमैयस्तरंगस्तैरादधेआकुले ॥ ८३ ॥ शोकाकुलासतीबहुवासंबोधयति ॥
हाबालोति ॥ सर्वत्रहाशब्दोविषादशोकैवतौवा ॥ लोकेति ॥ लोकानांलोचनान्येवचकोराश्चंद्रशिमोकारःपक्षिविशेषास्तेषांकुंगलक्ष्मन् मृगलांछनचंद्रतुल्य ॥ मृगेकुंगवातायुहरिणाजिनयो
न्यइत्यमरः ॥ हातातेति ॥ तातनयनाञ्जमयूखमालिन्पितृनेत्राञ्जसूर्य ॥ हातातहानयनपञ्चतिकचित्पाठः ॥ ८४ ॥ चाटुकोरेति ॥ मनोहरवाक्यमुघातरंगसमूहसमुद्रेतिवा ॥ अहोवित्सेदे ॥

अहदेत्यद्वैतस्वेदइत्यमरः ॥ अंगहेपुत्र ॥ इहहंगेतिक्वचित् ॥ तान्येषुदुःस्वान्याह ॥ किंकिंकृतामिति ॥ ८५ ॥ नोपेति ॥ नोतो नदक्षविनेत्यन्वयः ॥ बतेतिस्वेदे ॥ खेदानुकंपासंतोषविस्मया
मंत्रणेवतेत्यमरः ॥ अध्युषितानिसेवितानि ॥ तवकृतेत्वदर्थकेकमयानियमाश्रयधानिमंत्रात्राश्रयनसंसाधितानसेविताइत्यर्थः ॥ तथापिनतैस्त्वमाप्तइत्याह ॥ सुकृतैकलभ्य विषेयश्रेष्ठैरपंत्यत्सु
कृतंतेनकेवललेनभ्य ॥ ८६ ॥ संसारोति ॥ संसारसमुद्रतारकनैस्वरूप ॥ निजवाक्सुधोक्षैः स्वाक्यामृतलक्षैः ॥ ८७ ॥ किंदेयेति ॥ अहहस्वेदे ॥ अस्यशिक्षोर्जन्ममहोत्सवेऽस्यभाव्यनिष्टं
ज्ञात्वाकिंकिमितिपुण्यपन्मिलिताःकिमर्थमागताइत्यर्थः ॥ यदा अस्यभाविज्ञात्वाभिलिताइत्येतत्किमितिपृच्छामीत्यर्थः ॥ मेलनेहेतुमाह ॥ एकस्थेति ॥ ८८ ॥ कालकालः कालेनयमेनकालः
कालनंमारणमिनियावत् ॥ ८९ ॥ हाहंतेति ॥ हाहंतविषादे ॥ इतद्वर्षेऽनुकंपायांवाक्यारंभविषादयोरित्यमरः ॥ इतिविवाक्यारंभे हेविषेभ्यताकस्मादयंबालोविदधेऽकारि ॥ किंकृत्वा ॥ बहुभिः
मयत्नैर्विशालगुणसिंधुविस्तृतगुणरूपसमुद्रंविधाय ॥ अर्थादस्मिन्बालकइतिशेषइतिवा ॥ कथंभूतम् ॥ अगाधमध्यमनवगाहनीयमध्यमित्यर्थः ॥ सद्रत्नसारसद्रत्नान्धेसाराणियत्रतम् ॥

नोतोबलिनंबतकासुचदेवतामुतीर्थानिकानिनमयाध्युषितानिवत्स ॥ केकेमयाननियमौषधमंत्रयंत्राःसंसाधितास्तवकृतेसुकृतैकलभ्य ॥ ८६ ॥
संसारसागरतरेहरदुःखभारंसारंमुखेंदुमभिदर्शयसौख्यसिंधो ॥ पुन्नामतीव्रनरकार्णववाडवाग्नेस्संजीवयस्वपितरंनिजवाक्सुधोक्षैः ॥ ८७ ॥ किंदे
वताअहहजन्ममहोत्सवेऽस्यज्ञात्वेतिभाविमिलितायुगपत्समस्ताः ॥ एकस्थसर्वगुणशीलकलाकलापसौंदर्यलक्षणपरीक्षणपूर्णहर्षाः ॥ ८८ ॥ शंभो
महेशकरुणाकरशूलपाणेमृत्युंजयस्त्वमितिवेदविदोवदंति ॥ त्वदत्तबालतनयेयदिकालकालःस्यादेवमत्रवदकस्यभवेन्नपातः ॥ ८९ ॥ हाहंतहंतभव
ताभवतापहारीकस्माद्विधेऽत्रविदधेबहुभिःप्रयत्नैः ॥ बालोविशालगुणसिंधुमगाधमध्यं सद्रत्नसारमखिलंसविधंविधाय ॥ ९० ॥ हाकालबालकवती
किमुतेनार्जात्वत्कालतानंहतवान्नसुताननेंदुः ॥ बालेतिकोमलमृणाललतांगलीलेदंभोलिनिष्ठुरकठोरकुठारदंष्ट्रः ॥ ९१ ॥ इत्थं विलप्यबहुशोनयनां
बुधारासंपातजाततटिनीशतमुत्तरंगम् ॥ सातोक्शोकजनितालतापतप्ताप्रोच्छस्यदीर्घविपुलोष्णमहोशुशोष ॥ ९२ ॥

अखिलंसंपूर्णम् ॥ सविधंसंप्रकारम् ॥ किमित्याकाक्षयामाह ॥ भवतापहारीभवताकृत्वाऽपहारोवतंतयस्यसतया ॥ सृष्ट्वापिमारणीयश्चेत्किमर्थमुज्जसीत्यभिप्रायः ॥ भवतापहारीत्येकंवापदम् ॥
भवतापहर्तुशीलंयस्यसतया ॥ अस्मिन्पक्षेयतोऽप्येमारमिष्यसीतिशेषः ॥ ९० ॥ हाकालेति ॥ हाविषादे ॥ हेकालतेतवराज्ञीमहिषीकिमुबालकवतीनापितुबालकस्येव ॥ तवमुताननेंदुःपुत्रवदन
चंद्रस्तकालतांत्वत्कालनतांत्वत्कृतमारणतानंहतवान्दूरीकृतवान् अपितुकृतवानेव ॥ अतोऽस्मिन्बालेकिंकिमित्येवंभूतोऽस्ति ॥ कथंभूते ॥ कोमलायामृणाललतातस्यायदंगंतस्येवलीलायस्यम
तयातस्मिन् ॥ कोमलमृणाललतांगवत्सुकुमारइत्यर्थः ॥ त्वंकंभूतः ॥ दंभोलिर्वज्रतद्वज्रिष्ठुरस्तीक्ष्णःकठोरोभयंकारोयःकुठारस्तद्वद्वृक्षस्य सः ॥ स्वपुत्रस्यरक्षणंरूपंस्वसारणभेतत्तवानुचित
मितिभावः ॥ ९१ ॥ इत्यमिति ॥ अहोक्वदम् ॥ साशुचिष्मतीइत्थं विलप्यशुशोषशोषमाप्तवतीत्यन्वयः ॥ दीर्घबहुकालव्यापिविपुलंगंभीरंरुष्णंययास्यात्तत्तामोच्छस्य ॥ तथानेत्रवार्यासारजनित

नदीनां शतमुत्तरं गच्छल्लङ्गं यथा स्यादिति ॥ ९२ ॥ आकर्ण्येति ॥ तस्यास्तानि कर्णवर्तिपरिदेवितानि दृष्ट्वा भुत्वा वा द्रुमाव्रततयः कुसुमाश्रुपातैः पततां पक्षिणां विरुतानि वास्तान्येव भारवा आर्ततास्तेः असकृत्वारंवारं च लेनवायुज्येन मौलिमस्तकमालोत्पन्नकं प्यप्रायोरुदंतिरुदंतीवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ९३ ॥ रुष्णमिति ॥ तथापि च प्यभ्यामुक्तकं यथा स्यात्तथा तस्वरुष्णरोदनं कृतम् ॥ छांदसोऽर्थप्रयोगः ॥ यथाप्रतिरक्चलतोऽप्यजेन सर्वादिशोरुदुः ॥ कथं भूताः ॥ गिरिकंदरापवास्यान्यासां तास्तथा ॥ पुनः कथं भूताः ॥ स्थगितपत्रिमृगागमाः स्थगिताः स्तंभिताः पत्रिणां मृगाणां चागमाभ्रगमनान्यासां तास्तथा ॥ यदा भवेत्तना अपि कुशाद्वोरुदुस्तदा सचेतनानां काकयेति हि शब्दार्थः ॥ ९४ ॥ श्वेति ॥ इत्यार्तनादं भुत्वा सविधानरः ॥ ह्रस्वच्छांदसः ॥ पाठोत्तरं तुर्वितर्कं उभयप्रव्यवधानमार्थम् ॥ किमित्यादि उच्चैर्वदन् मोहो हित्वोत्थित इत्यन्वयः ॥ तु शब्दोऽप्रसंभवे ॥ अन्तरात्मनिलयः

आकर्ण्यतत्करुणवत्परिदेवितानि द्रुमाव्रततयः कुसुमाश्रुपातैः ॥ प्रायोरुदंतिपततां विरुतार्तरावैरालोत्यमौलिमसकृत्पवनच्छलेन ॥ ९३ ॥ रुष्णं तथा किल तथा बहुमुक्तकं ठमार्तस्वरैः प्रतिरक्चलतो यथोच्चैः ॥ तद्दुःखतो नुरुदुर्गिरिकंदरास्याः सर्वादिशः स्थगितपत्रिमृगागमाहि ॥ ९४ ॥ श्रुत्वार्तनाद मिति विश्वनरोपिमोहं हित्वोत्थितः किमिति किं त्विति किं किमेतत् ॥ उच्चैर्वदन् गृहपतिः कसमेव हि स्थः प्राणोत्तरात्मनिलयः सकलं द्वियेशः ॥ ९५ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ ततो दृष्ट्वा सपितरो बहुशोकसमावृतौ ॥ स्मितो वाचततो मातस्त्रासस्त्वीह कुतो हि वाम् ॥ ९६ ॥ न मां कृतवपुस्त्राणं भवच्चरणरेणुभिः ॥ कालः कलयितुं शक्नो वराकीचं चलाल्पिका ॥ ९७ ॥ प्रतिज्ञां शृणुतं तातो यद्वा तनयो ह्यहम् ॥ करिष्ये हंतथा तेन विद्युन्मत्तस्त्रसिष्यति ॥ ९८ ॥ मृत्युं जयं समाराध्य सर्वज्ञं सर्वदंसताम् ॥ कालकालं महाकालं कालकूटविषादिनम् ॥ ९९ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य जरितो द्विजदंपती ॥ अकालामृत वर्षाघशां तातो तदोचतुः ॥ १०० ॥ अपयोदपयो वृष्टिरदुग्धाब्धिः मुधोदयः ॥ अनिंदुः कोमुदीकांतिः कुतो नो सुखयत्यलम् ॥ १ ॥ पुनर्ब्रूहि पुनर्ब्रूहि कीदृकीदृक् पुनः पुनः ॥ कालः कलयितुं नालं वराकीचं चलाल्पिका ॥ २ ॥ आवयोस्तापनाशायमहोपायस्त्वयोरितः ॥ मृत्युं जयस्य देवस्य समाराधनलक्षणः ॥ ३ ॥ तद्द्रच्छशरणं तातनातः परतरं हितम् ॥ मनोरथपथातीतकारिणः कालहारिणः ॥ ४ ॥ किं श्रुतं त्वया तात श्वेतकेतुं यथापुरा ॥ पाशितं कालपाशो नरक्षत्रिपुरांतकः ॥ ५ ॥ शिलादतनयं मृत्युग्रस्तमष्टाब्दमर्भकम् ॥ शिवो निजजनचक्रेन दिनं विश्वं न दिनम् ॥ ६ ॥ क्षीरोदमथ नो हूतं प्रलयानलसं निभम् ॥ पीत्वा हालाहलं घोरमरक्षद्रुवनत्रयम् ॥ ७ ॥

प्रत्यगात्मा सकलं द्वियेशः समस्तं द्वियाणां सहासी ॥ ९५ ॥ ततो दृष्ट्वेति ॥ तमो मोहः ॥ प्राधान्यान्मातुः संबोधनम् ॥ तु शब्दाच्चात्तेति च ॥ ९६ ॥ कलयितुं मारयितुम् ॥ चञ्चला विपुल ॥ यत्र का कोपिकुटितस्तत्रराक्षसि कुष्टाभ्युत्पन्नमर्षाचपला कालयितुं शक्नोति किं त्विति च्यमित्याभिप्रायः ॥ ९७ ॥ बांधवयोः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ जरितो जरावृत्तौ ॥ जारिताविति कचित्पाठः ॥ १०० ॥ किमु चतुस्तदाह ॥ अपयोदेति ॥ न विद्यते पयोदोषस्यांसाचासौ पयो वृष्टिश्च न दुग्धाब्धिः क्षीराब्धिर्यस्मिन्समुदादयः न विद्येते न्युर्धस्यांसा कोमुदीकांतिः कुतः कस्मात्को आनामलमत्यर्थं सुखयतिमुखि नो करोतीत्युच्यते इति ॥ १ ॥ पुनरिति वीर्याश्रितयमादरार्थम् ॥ पुनर्ब्रूहि क्वचित् ॥ काल इत्याद्यर्थमनुवादः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पाशितं बद्धम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ ॥ हालाहलं विषम् ॥ ७ ॥

महान्दर्पोऽस्यतम् ॥ महादित्यमित्यपि क्वचित् ॥ ८ ॥ पत्रिणंवाणम् ॥ ९ ॥ वर्षायुतं दशसहस्रवम् ॥ ११० ॥ ११॥ १२ ॥ १३ ॥ सगृहपतिः काशीसंप्राप्य माह माणि कर्णिकां लोचनाभ्यां दृष्टवान्
यथाविति पंचमेनान्वयः ॥ काशीं विशिनष्टि ॥ यल्लभ्यत इत्यतः प्राक्तनेन ग्रन्थेन ॥ महासंवर्तः प्राकृतो लयः ॥ १४ ॥ कण्ठभूमिपुकाश्याः कण्ठस्थानीया भूमिषु ॥ नीहारो हिमम् ॥ १५ ॥ बहुसंसारति ॥
दुःखमिति शेषः ॥ बहुसंसारं तापमिति क्वचित् ॥ असिधारयाऽसिप्रवाहेण ॥ १६ ॥ मार्णकर्णिकां विशिनष्टि ॥ यल्लभ्यत इत्येकेन ॥ कथं भूतां मणिर्कर्मिकाम् ॥ सुदृढोऽविच्छेद्यो योऽंगयोगस्तस्माद्विभ्यं
तेत्यन्तैर्न्यतं तत्सम्यग्देहत्यागमात्रेण विकासयंतीमाभिव्यंजयंतीम् ॥ बुधाः काशिकायां जगुस्तामिति ॥ १७ ॥ कथं भूताभ्यां नेत्राभ्याम् ॥ संसारतापतप्ताभ्याम् ॥ कर्णाकर्णप्रकीर्णाभ्याम् ॥ कर्णा

जालंधरं महादर्पहृतत्रैलोक्यसंपदम् ॥ चरणांशुष्ठरेस्वोत्थचक्रेण निजघानयः ॥ ८ ॥ यपके पुनिपातोत्थज्वलनेऽस्त्रिपुरं पुरा ॥ विधाय पत्रिणं विष्णुं ज्वा
लया मासधूर्जटिः ॥ ९ ॥ अंधकं यस्त्रिशूलप्रस्रोतं वर्षायुतं पुरा ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसमृद्धं शोषयामास भानुना ॥ ११० ॥ कामं दृष्टिनिपातेन त्रैलोक्यविजयो
र्जितम् ॥ निनायानंगपदवीं वीक्षमाणेष्वजादिषु ॥ ११ ॥ तं ब्रह्माद्येककर्तारं मेघवाहनमच्युतम् ॥ प्रयाहि पुत्रशरणं विश्वरक्षामणिं शिवम् ॥ १२ ॥
पित्रोर्गुणां प्राप्येति प्रणम्य चरणौ तयोः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य ब्रह्मावास्य विनिर्ययौ ॥ १३ ॥ संप्राप्य काशीं दुष्प्रापं ब्रह्मनारायणादिभिः ॥ महासंवर्तसं
वृत्ततापाद्विशेषपालिताम् ॥ १४ ॥ फिरस्वर्धुन्याहारयष्टे च वराजितां कंठभूमिषु ॥ विचित्रगुणशालिन्या हारनीहारगौरया ॥ १५ ॥ बहुसंसारसंतापसं
तप्तजनतोद्भवम् ॥ वारयंतीं वरणया छिंदंतीमसिधारया ॥ १६ ॥ यल्लभ्यते च केवल्यं सुदृढां गंगयोगतः ॥ विकासयंतीं तत्सम्यक् काशिकायां जगुर्बुधाः ॥
॥ १७ ॥ संसारतापतप्ताभ्यां लोचनाभ्यां सदृष्टवान् ॥ कर्णाकर्णप्रकीर्णाभ्यां प्राग्ययौ माणि कर्णिकाम् ॥ १८ ॥ तत्र स्नात्वा विधानेन दृष्ट्वा विश्वेश्वरं वि
भुम् ॥ त्रैलोक्यप्राणिसंत्राणकारिणं प्रणनामह ॥ १९ ॥ आलोक्यालोक्यतल्लिङ्गं तु तोषहृदये बहु ॥ परमानंदकंदाख्यं स्फुटमेतन्न संशयः ॥ १२० ॥
अहो नमस्तो धन्योऽस्ति त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ यदद्राक्षिषमद्याहं श्रीमद्विश्वेश्वरं विभुम् ॥ २१ ॥ त्रिलोकीसारसर्वस्वपिंडीभूतमिदं किल ॥ किंवापीयूषपिंडो
यमुद्रतः क्षीरनीरधेः ॥ २२ ॥ आत्मावबोधमहसः किमसौ प्रथमांकुरः ॥ ब्रह्मानंदमुकंदो वा किमु ब्रह्मरसायनम् ॥ २३ ॥

भ्यां य आकर्ण आकर्णनं श्रवणं तेन प्रकीर्णाभ्यां विस्तीर्णाभ्यामित्यर्थः ॥ आकर्ण्य माणि कर्णाभ्यामित्येव ॥ यदा कर्णः आकर्णनं तेन आकर्ण्य प्रकीर्णाभ्यां कर्णस्पर्शताभ्यामिति ॥ १८ ॥ पूजादिकं च
विदधे इति हकारार्थः ॥ १९ ॥ १२० ॥ यद्यस्मात् ॥ अद्राक्षिषं दृष्टवान् ॥ २१ ॥ सारसर्वस्ववरसर्वधनम् ॥ सारो बलो स्थिरांशे च न्याय्येऽस्तीति चरेत्त्रिचित्यमरः ॥ पिंडीभूतं लिङ्गाकारेण परिणतम् ॥
किलेत्युत्प्रेक्षायाम् ॥ २२ ॥ आत्मावबोधमहसः स्वप्रकाशप्रत्यग्ज्योतिषः ॥ मुकंदः शोभनं मूलम् ॥ ब्रह्मरसायनं ब्रह्मचतुष्टयमभ्यन्तरं च न च न च ॥ रमो वै सः रसः शब्दो वायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः ॥ २३ ॥

योगीति ॥ योगिहृत्कमलाश्रयं अनाकारं प्रत्यग्भूतं यद्ब्रह्मोच्यते तद्विगच्छलादाकारत्वं लिङ्गवृत्तिस्त्वमापेक्षया किमिति विमर्शः ॥ २४ ॥ फलं नित्यं शुद्धं शुद्धं शुक्तं स्वमकाशानंदस्वरूपम् ॥ २५ ॥
 केशपाशश्चूडा ॥ शिखा चूडा केशपाश इत्यमरः ॥ सुपुष्पयेति पाठे सुपुष्पित इत्यर्थः ॥ कैवल्यमल्लीवल्लभाः कैवल्यमेव मल्लीवल्लीमल्लिकालतास्तस्याः स्तवको बुद्धः ॥ सस्तावकानां स्तोत्राणां
 भक्तानामर्थदः पुरुषार्थचतुष्टयप्रद इत्यर्थः ॥ २६ ॥ आनंदकीडनकंदुकः सुखकीडाकंदुकः ॥ आनंद इत्यत्र कप्र इति वा पाठः ॥ कमनीय इत्यर्थः ॥ २७ ॥ कल्याणरमणीकल्याणमुंदरीतस्यारम्यः शृंगारस्य शो
 भासादर्शनार्थदर्पण आदर्शः ॥ २८ ॥ आज्ञातमिति ॥ आइति स्मृतौ ॥ बीजपूरः फलपूरः ॥ अद्भुत आश्चर्यमयः ॥ २९ ॥ आश्चर्यमयत्वे हेतुदर्शयन् विश्वेश्वरलिङ्गमिति नाम निर्वक्ति ॥ विशेषमिति ॥ कर्माणी

योगिहृत्पद्मनिलयंदनाकारमुच्यते ॥ तदाकारत्वमापेक्षे किमिदं लिङ्गकैतवात् ॥ २४ ॥ ब्रह्मांडभांडमथवानानारत्रौघपूरितम् ॥ अथ वामोक्षवृक्ष
 स्य फलमेतन्न संशयः ॥ २५ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याः किमथ केशपाशः सुपुष्पयुक् ॥ कैवल्यमल्लीवल्लभाः किं स्तवकः स्तावकार्थदः ॥ २६ ॥ निःश्रेयसाश्रयः
 किं वाऽऽनंदकीडनकंदुकः ॥ अपवर्गोदयाद्रेः किमुदियायसुधाकरः ॥ २७ ॥ संसारमोहनिमिरभिदुरः किमसौरविः ॥ किमु कल्याणरमणीरम्यः शृंगारद
 र्पणः ॥ २८ ॥ आज्ञातं न भवेदन्यत्सर्वेषां दिग्धारिणाम् ॥ अनेककर्मबीजानां बीजपूरोऽयमद्भुतः ॥ २९ ॥ विशेषां विश्वबीजानां कर्माख्यानां लोको यतः ॥
 अस्मिन्निर्वाणदेर्लिङ्गे विश्वलिङ्गमिदं ततः ॥ १३० ॥ मम भाग्योदये नैव नारादेन महर्षिणा ॥ तदागत्य तथोक्तं यत्कृतकृत्योऽस्म्यहं ततः ॥ ३१ ॥ इत्यानं
 दामृतरसैर्विधाय सहिपारणम् ॥ ततः शुभेऽह्नि संस्थाप्य लिङ्गं सर्वहितप्रदम् ॥ ३२ ॥ जग्राह नियमान्वोरा न्दुष्करानकृतात्मनाम् ॥ अष्टोत्तरशतैः कुम्भैः
 पूर्णैर्गंगा मृतद्रवैः ॥ ३३ ॥ संस्नाप्य वाससापूतैः पूतात्मा प्रत्यहं शिवम् ॥ नीलोत्पलमर्यामालां समर्पयति सोऽन्वहम् ॥ ३४ ॥ अष्टाधिकसहस्रेस्तु सुमनो
 भिविनिर्मिताम् ॥ सपक्षार्धेन षण्मासं कंदमूलफलाशनः ॥ ३५ ॥ शीर्णपर्णाशनः पक्षेत्वा षण्मासं बभूव सः ॥ षण्मासं वायुभक्षो भूत्वा षण्मासं जलविंदुभुक् ३६ ॥

ति आख्यायेषां तेषां कर्माख्यानां विश्वबीजानां विश्वेषां सर्वेषां बीजानां यतोऽस्मादस्मिं लिङ्गे लोकोनां सस्तस्मादिदं विश्वलिङ्गमिति ॥ पांठांतरे तु ननु परिच्छिन्ने कथं सर्वेषां कर्मरूपाणां बीजानां लयस्तत्राह ॥ तत
 मिति ॥ परिपूर्णमित्यर्थः ॥ परिच्छिन्नप्रतीतिस्तु भ्रांत्या श्रीकृष्णा इत्येवमिमांशः ॥ ३० ॥ तथोक्तं यत् शक्तिर्यद्वाद्दशैवैव प्रत्युहो विष्णुदमित्वादि लक्षणं तत उक्तात् ॥ यद्यस्माच्च तस्मादिति वा ॥ ३१ ॥
 इत्येवं प्रकारेण आनंदामृतरसैः सुखसुधादवैः ॥ ३२ ॥ अकृतात्मनामजितेन्द्रियाणाम् ॥ ३३ ॥ पूतात्मा शुद्धात्मा ॥ अन्वहं प्रत्यहम् ॥ ३४ ॥ सुमनोभिर्नीलोत्पलपुष्पैः ॥ सपक्षेति ॥ सवैखानरः ॥ षण्मा
 संस्थाप्य पक्षार्धेन पक्षार्धेन सार्धसादिनैः सार्धसप्तदिनैः कंदमूलफलाशनो बभूव ॥ ३५ ॥ स षण्मासं व्याप्य पक्षे पक्षे शीर्णपर्णाशनो बभूवैत्युभयप्रवीप्ता ॥ अन्वयभेदाच्च तच्छब्दस्यावृत्तिरदोषः ॥ ३६ ॥

आसतस्तिष्ठतः सतोवर्त्तमानस्येति वा ॥ ३७ ॥ कुलिशायुधैर्द्ररूपेण शंकर एव ॥ ईद्ररूपेण मयैव त्वं हि भीषित इति वक्ष्यमाणत्वात् ॥ यन्मनसि स्थितं तदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मधुरं सारम् ॥ कीरवत् शुक्लम् ॥ कुलिश
 पाणिनं वज्रपाणिम् ॥ १४० ॥ ४१ ॥ बालिशत्वं मूलत्वम् ॥ वरमभिलाषम् ॥ वरं श्रेष्ठम् ॥ माचिरमिति क्वचित्पाठः ॥ ४२ ॥ नमत्तः शंकरोऽस्त्यन्य इत्याद्यत्वं गर्ववचनात् सकोपः सन्नाह ॥ गच्छेति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ममूच्छं मच्छांगतवान् ॥ ४५ ॥ अथेति ॥ न केवलमाविरासीत् उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते इति वदन्निशेषः ॥ स्पर्शैः करस्पर्शैः संजीवेयामास चेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ स बालक उत्यायने त्रकमले उन्मील्य विकचय विवृये
 र्ति यावत् ॥ अये शंभुमपश्यदित्यन्वयः ॥ कीदृश इव ॥ दिवाक्षयेरात्रौ सुप्ते मुद्रिते इव ॥ कीदृशं शंभुम् ॥ अर्कशताधिकं अपरिमित सूर्याधिकप्रकाशमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ भाल इति ॥ स एतादृशं रूपं प्रथमत आलो
 एवं वर्षद्वयं तस्य व्यतिक्रान्तं तथा सतः ॥ जन्मतो द्वादशे वर्षे तद्ब्रह्मचो नारदे रितम् ॥ ३७ ॥ सत्यं कारिष्यन्निव तमभ्यगात्कुलिशायुधः ॥ उवाच च वरं ब्रह्म
 दितन्मनासि स्थितम् ॥ ३८ ॥ अहं शतक्रतुर्विप्रप्रसन्नोऽस्मि शुभव्रतैः ॥ इत्याकर्ण्य महेंद्रस्य वाक्यं मुनिकुमारकः ॥ ३९ ॥ उवाच मधुरं धीरः कीरवन्मधुराक्षम् ॥
 मधवन् वृत्रशत्रो त्वां जाने कुलिशपाणिनम् ॥ १४० ॥ नाहं वृणेन रन्तः शंकरो वरदोऽस्ति मे ॥ ४१ ॥ इन्द्र उवाच ॥ नमत्तः शंकरोऽस्त्यन्यो देवदेवोऽस्म्यहं
 शिशो ॥ विहाय बालिशत्वं त्वं वरयाचस्व मां वरम् ॥ ४२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गच्छाहल्यापतेऽसाधोगोत्ररेपाकशासन ॥ न प्रार्थये पशुपते रन्यदेवांतरं
 स्फुटम् ॥ ४३ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा क्रोधं संरक्तलोचनः ॥ उद्यम्य कुलिशं घोरं भीषयामास बालकम् ॥ ४४ ॥ सदृष्ट्वा बालको वज्रं विद्युज्वालाशताकुलम् ॥
 स्मरन्ना रदवाक्यं च मुपूच्छ भयविह्वलः ॥ ४५ ॥ अथ गौरौपतिः शंभुगविरासीत् तमो नुदः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते स्पर्शैः संजीवयन्निव ॥ ४६ ॥ उन्मील्यने
 त्रकमले मुने इव दिवाक्षये ॥ अपश्यदग्रे चोत्थाय शंभुमर्कशताधिकम् ॥ ४७ ॥ भाले लोचनमालोक्य कंठे कालं बृषध्वजम् ॥ वामांगं संनिविष्टा दितनयं च
 द्रशे खरम् ॥ ४८ ॥ कपदेन विराजंतं त्रिशूलाजगवायुधम् ॥ स्फुरत्कर्पूरगौरांगं परिणद्धगजाजिनम् ॥ ४९ ॥ परिज्ञाय महादेवं गुरुवाक्यत आगमात् ॥ हर्ष
 बाष्पाकुलः सन्न कंठो रोमांचकंचुकः ॥ १५० ॥ क्षणस्थगितवत्तस्थो चित्रकूत्रिमपुत्रकः ॥ यथा तथा सुसंपन्नो विस्मृत्यात्मानमेव च ॥ ५१ ॥ नस्तोतुं
 न नमस्कर्तुं किंचिद्विज्ञप्नुमेव च ॥ यदा स न शशाकालं तदा स्मिन्वाऽऽहं शंकरः ॥ ५२ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शिशो गृहपते शक्राद्रोद्यतपरादहो ॥ ज्ञातो भीतो
 सिमाभै पीजि ज्ञासाते कृतामया ॥ ५३ ॥

कपस्थान्महादेवं परिज्ञाय क्षणस्थगितवन्निश्चलवत्तस्थो विचतुर्येनान्वयः ॥ कीदृशं रूपं तदाह ॥ भाल इति सार्वेन ॥ ४८ ॥ कपदेन जटाजटेन ॥ ब्राह्मणं पिनाकः ॥ परिणद्धं परिहितं गजाजिनं गजामुरस्य
 चर्म येन मत्तया तम् ॥ ४९ ॥ कथं भूतः ॥ आनंदवारिण्यात् ॥ अत एव सन्न कंठो निरुद्धगलः ॥ रोम्णामश्न उद्रमः कंजको वस्यसः ॥ १५० ॥ चित्रेण रंगद्रव्येण चित्रेभिस्त्यादौ वा कृत्रिमो लिखितः
 पुत्रको यथा तथा संपन्नो वृत्तः स न इति पादद्वयस्य पूर्वोणाग्रिमिमेणान्वयः ॥ ५१ ॥ यदा त्मानं विस्मृत्य चकारात्परं च किमपि कर्तुं मलं शशाकैव तदा स्मिन्वाऽहं शंकरा इति त्वर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

नांतकोपिनयमोपि ॥ चपलाऽपिचेतिक्वचित्पाठः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दिगीशोर्दिगीश्वरयोः ॥ दिगीशस्त्वंभववा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वीरेश्वरस्येति ॥ वीरेश्वरस्यपूर्वेणपूर्वस्यां
दिशियागंगातस्याः पश्चिमेतटेऽग्नीश्वरसमाराध्येत्यन्वयः ॥ अतोवीरेश्वरस्यपूर्वस्यांदिशिकयमग्नीश्वरइतिनात्रकथ्यतेति ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायांकाशी
खण्डटीकायामेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ द्वादशेषवर्ण्यतेलोकानिर्ऋतेऽश्मर्हन्धिमान् ॥ वरुणस्यतथाचैवल्लोकोऽत्यन्तमनोरमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांते इत्थमग्निस्वरूपंतेशिवशर्मन्प्रवर्णितम् ॥
किमन्यच्छ्रेतुकामोसिकथयावस्तदीरयेत्युक्तं तत्रपृच्छति ॥ नैर्ऋतेति ॥ हेपुरुषोत्तमर्मनैर्ऋतादीन्लोकान्कृत्वातुआख्यातंकथयतमित्यन्वयः ॥ पुरुषोत्तमत्वेहेतुमाह ॥ पुरुषोत्तमस्यचरणकमलरेणु
ममभक्तस्यनोशक्रोनवज्रं नांतकोपिवा ॥ प्रभवेदिद्रूपेणमयैवत्वंहिभाषितः ॥ ५४ ॥ वरंददामितेभद्रत्वमग्निपदभागभव ॥ सर्वेषामेवदेवानां वदनं त्वं भ
विष्यसि ॥ ५५ ॥ सर्वेषामेवभूतानां त्वमग्रं ज्ञातश्चरो भव ॥ धर्मराजेंद्रयोर्मध्येदिगीशोराज्यमाप्नुहि ॥ ५६ ॥ त्वयेदंस्थापितंलिंगं तवनाम्नाभविष्यति ॥ अग्नी
श्वरइतिख्यातंसर्वतेजोभिर्बुहणम् ॥ ५७ ॥ अग्नीश्वरस्यभक्तानां नभयंविद्युदग्निजम् ॥ अग्निमाद्यभयंनैवनाकालमरणंक्वचित् ॥ ५८ ॥ अग्नीश्वरं
समभ्यर्च्यकाश्यांसर्वसमृद्धिदम् ॥ अन्यत्रापिमृतोदेवादग्निलोकेमहीयते ॥ ५९ ॥ ततःकाशीं पुनः प्राप्यकल्पतिमोक्षमाप्नुयात् ॥ वीरेश्वरस्यपूर्वेणगंगायाः
पश्चिमेतटे ॥ १६० ॥ अग्नीश्वरसमाराध्यवाह्निलोकेवसेन्नरः ॥ पितृभ्यांस्वजनैः सार्धमित्रबंधुसमायुतः ॥ ६१ ॥ विमानमिदमारुह्यप्रयाद्येवदिशः पते ॥
इत्युक्तानीयतद्वंधूनापित्रोश्चपरिपश्यतोः ॥ दिक्पतित्वेऽभिषिच्यार्धितत्रलिंगेशिवोविशत् ॥ ६२ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ इत्थमग्निस्वरूपंतेशिवशर्म
न्प्रवर्णितम् ॥ किमन्यच्छ्रेतुकामोसिकथयावस्तदीरय ॥ १६३ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे काशीखण्डेपूर्वा
र्द्धेवाह्निलोकवर्णनंनामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६४ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ नैर्ऋतादीन्कृत्वाल्लोकानाख्यातंपुरुषोत्तमौ ॥ पुरुषोत्तमपादाब्जपरागो
ब्रूसगलकौ ॥ १ ॥ गणावूचतुः ॥ आकर्णयमहाभागसंयमिन्याः पुरांपराम् ॥ दिक्पतर्निर्ऋतस्यासौ पुण्यापुण्यजनोपिता ॥ २ ॥ राक्षसानिवसं
त्यस्यामपरद्रोहिणः सदा ॥ जातिमात्रेणरक्षांसि वृत्तैः पुण्यजनाहमे ॥ ३ ॥ स्मृत्युक्तश्रुतिवर्तमानोजातवर्णावरेष्वपि ॥ नाद्रियंतेऽन्नपानानामस्मृत्युक्तं
कदाचन ॥ ४ ॥ परदारपरद्रव्यपरद्रोहपराड्मुखाः ॥ जाताजातौनिकृष्टायामपिपुण्यानुसारिणः ॥ ५ ॥ द्विजातिभक्त्युत्पन्नार्थैरात्मानंपोषयंतिये ॥
सदासंकुचित्तांगाश्चद्विजसंभाषणादिषु ॥ ६ ॥

नोऽवृत्तात्तावलाऽचूर्णकुंतालायस्ताविति ॥ १ ॥ परामनंतरांपश्चमदिग्भावां ॥ निर्ऋतस्यनिर्ऋतः ॥ २ ॥ वृत्तैः सदाचारैः पुण्यजनाधार्मिकाः ॥ ३ ॥ वर्णाश्रतेऽवराश्रेतितेष्वप्य
धमवर्णेष्वपीत्यर्थः ॥ अस्मृत्युक्तंस्मृतिशास्त्रानुक्तमित्यर्थः ॥ भोजनपानमितिशेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ द्विजांतयोब्राह्मणक्षत्रियवैश्यास्तेषांभक्त्याशुश्रूषयाउत्पन्नायेऽर्थास्तेरात्मानयेपोषयंतितेऽत्रपुत्रो
त्तमेवसंतीतिपंचमेनान्वयः ॥ तथाभिवक्ष्यमाणानामपितेनैवान्वयः ॥ ६ ॥

भगोमान्य ॥ ७ ॥ ८ ॥ द्वादशोऽस्तेयादयश्च सर्वेषां प्राणिमात्राणां मेतुर्धर्महेतवः ॥ पुण्यकारणानीत्यर्थः ॥ तन्मध्ये शौचं द्विविधं ब्रह्माभ्यन्तरं च ॥ ब्रह्ममृजलाभ्याम् ॥ अंतर्भवितुं दद्यात् ॥ अस्तेयं कार्यं वाङ्मनोभिः परद्रव्याग्रहणम् ॥ अहिंसा कथं वाङ्मनोभिः प्राणिमात्रस्य पीडा ॥ अन्यत्पूर्वव्याख्यातम् ॥ ९ ॥ १० ॥ म्लेच्छा इति ॥ कार्शो विहाय सुतीर्थेषु ये मृतास्ते म्लेच्छा अपि अत्र नैर्ऋते लोके भोगिनः स्युः ॥ आत्मघातेनापि सुतीर्थेषु मरणं भवति त्वारयति ॥ नात्मघातका इति ॥ कार्शो विहायेत्युक्तं तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ निर्वाणविश्राणामिति ॥ निर्वाणं कैवल्यं विश्राणं फलं स्यात् ॥ निर्वाणं वा विश्राणयति ददातीति सातयाताम् ॥ कर्ममरणस्य मोक्षहेतुत्वादिति भावः ॥ ११ ॥ नात्मघातका इत्येतत्प्रपंचयति ॥ अंतर्भवितुं विशेष्येभ्योऽस्त्युत्पादिना ॥ १२ ॥ उपसंहरति ॥ आत्मघात इति ॥ विपश्चिता इत्यनेन विपश्चित्तांश्च त्रियादीनां प्रयागादात्मघातोऽनुमन्यते ॥ तथा चोक्तं भगवता युधिष्ठिरं प्रति ॥ न लोकांश्च न चातनवे देवचनादपि ॥ मतिरुत्कर्मणीयाते प्रयागमरणं

आहूता वस्त्रवदनावदंति द्विजसंनिधौ ॥ जयजीवभगोनाथस्त्रामिन्निति हिवादिनः ॥ ७ ॥ तीर्थस्नानपरान्तिन्यं नित्यं देवपरायणाः ॥ द्विजेषु नित्यं प्रणताः स्वनामाख्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥ दमदानदयाक्षातिशौर्चं द्वियविनिग्रहाः ॥ अस्तेयसत्याहिंसाश्च सर्वेषां धर्महेतवः ॥ ९ ॥ आवश्यकेषु सदोद्युक्ता ये जाता यत्र कुत्रचित् ॥ सर्वभोगसमृद्धास्ते वसंत्यत्र पुरोत्तमे ॥ १० ॥ म्लेच्छा अपि सुतीर्थेषु ये मृता नात्मघातकाः ॥ विहाय कार्शो निर्वाणविश्राणामिति ऽत्र भोगिनः ॥ ११ ॥ अंतर्भवितुं विशेष्येभ्योऽस्त्येवैवात्महंनो जनाः ॥ भुक्त्वा निरयसाहसं तं च स्युर्ग्रामसूकराः ॥ १२ ॥ आत्मघातो न कर्तव्यस्तस्मात्कापि विपश्चिता ॥ इहापि च परत्रापि न शुभान्यात्मघातिनाम् ॥ १३ ॥ यथेष्टमरणं केचिदाहुस्तत्त्वावबोधकाः ॥ प्रयागे सर्वतीर्थानां राज्ञि सर्वाभिलाषदे ॥ १४ ॥ अंत्यजा अपि ये केचिद्व्याधर्मानुसारिणः ॥ परोपकृतिनिष्ठास्ते वसंत्यत्र तु सत्तमाः ॥ १५ ॥ अस्य स्वरूपं वक्ष्यामि दिकपतेः क्षणतः शृणु ॥ मध्ये विंध्याटवि पुरापक्कणस्थजनाग्रणीः ॥ १६ ॥ पल्लीपतिरभ्रदुग्धः पिंगाक्ष इति विश्रुतः ॥ निर्विंध्यायास्तटे शूरः कर्मपरा इमुखः ॥ १७ ॥ वातयेरुसंस्थो पियः पांथपरिपंथिनः ॥ व्याघ्रादीनदुष्टसत्त्वांश्च सहिनस्ति प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ जीवेन्मृगयुधमेतत्रापि करुणापरः ॥ न विश्वस्तान् पक्षिमृगांस्तु सान्नव्यवायिनः ॥ १९ ॥

प्रति ॥ ब्रह्मज्ञानेन मुच्यंते प्रयागमरणेन वा ॥ अथ ज्ञानमात्रेण गोमर्त्यां कृष्णसंनिधाविति ॥ विपक्षे वाचकमाह ॥ इहापि चेति ॥ १३ ॥ तदेवाह ॥ यथेष्टमरणमिति ॥ यद्वा क्वापि ते तत्संकोचयति ॥ यथेष्टमरणमिति ॥ १४ ॥ १५ ॥ अस्वदिकपतेरितिसंबंधः ॥ मध्ये विंध्याटवीति ॥ पुरा पूर्वमध्ये विंध्याटविंध्यसंबंधिन्या अटव्यामध्ये पिंगाक्षः पिगेजश्लिणी यस्य स पिंगाक्ष इति विश्रुतो विख्यातोऽभूत् आसीदित्यन्वयः ॥ कीदृक् ॥ पक्कणस्थजनाग्रणीः पक्कणः शबरा लयस्तस्थजनामांश्रेष्ठः ॥ १६ ॥ पल्लीपतिः शबरा लयानां पतिश्च ॥ उग्रस्तीव्रपराक्रमः ॥ तं विशिनष्टि ॥ निर्विंध्याया इत्यादि सार्धं च भोक्तैः ॥ निर्विंध्याकाचिन्नदी ॥ १७ ॥ पांथपरिपंथिनः पथिकपरिरोधकान् ॥ १८ ॥ करुणापरो दयापरः ॥ दयापरत्वमेव दर्शयति ॥ न विश्वस्तानि ॥ व्यवयिनो

प्राप्त्यधर्मवतः ॥ १९ ॥ अंतर्वन्निस्त्वंगुर्विणीत्वंलक्षणचिद्विषांतान्नघातयतीत्यन्वयः ॥ हस्वः ङांसः ॥ २० ॥ उपानद्रहितेपथिकेउपानद्रःपादप्राणदः ॥ २१ ॥ कांतारेदुर्गमवर्त्मनि ॥ २२ ॥
 आविध्याटविधिध्याटवीपर्यतम् ॥ २३ ॥ आशीर्वादयंतिआशिषःप्रयच्छति ॥ २४ ॥ नगरायितानगरवजाताचेत्यर्थः ॥ अध्वनीनेऽध्वगामिनीत्यर्थः ॥ अध्वनीनइतिपाठेऽशौलिकइत्यर्थः ॥ यदा समर्थोऽ
 ध्वनीनोऽध्वगोदुर्बलानध्वगान्नवाधतइत्यर्थः ॥ २५ ॥ तत्पितृव्येणपिंगाक्षपितृप्रात्राताराक्षेण ॥ तरेउच्चेअक्षिणीयस्येतिव्युत्पत्तेः ॥ सार्थःसमूहः ॥ सार्थोऽयंसहितः ॥ २६ ॥ लुब्धकइति ॥ तन्निघनोद्यत
 इत्यत्रतच्छब्दःकार्पटिकविषयःसार्थविषयोवा ॥ २७ ॥ निरुपाशब्दःसमीपविषयः ॥ तन्मार्गागेनरुपातन्मार्गस्यसमीपइत्यर्थः ॥ अध्युषितःउवास ॥ २८ ॥ तत्रकारणमाह ॥ परमाणेति ॥ एतद्विश्वमिति संबंधः ॥
 नतोयगृध्नून्नशिगृन्नांतर्वन्निस्त्वलक्षणान् ॥ सघातयतिधर्मज्ञोजातिधर्मपराङ्मुखः ॥ २० ॥ श्रमातुरेभ्यःपाथेभ्यःसविश्रामंप्रयच्छति ॥ हरेत्क्षुधां
 क्षुधार्तानामुपानद्रोऽनुपानहे ॥ २१ ॥ मृगत्वचोतिमृदुलाविवस्त्रेभ्यातिसर्जति ॥ अनुव्रजतिकांतारेप्रांतरेपथिकान्पथि ॥ २२ ॥ नजिघृक्षतितेभ्योर्थ
 मभयंचेतियच्छति ॥ आविध्याटविमेनामग्राह्यदुष्टभयापहम् ॥ २३ ॥ नित्यंकार्पटिकान्सर्वान्सपुत्रेणप्रपश्यति ॥ तेपिचप्रतितीर्थहितमाशीर्वादयं
 तिवै ॥ २४ ॥ इतितिष्ठतिपिंगाक्षेसाटवीनगरायिता ॥ अध्वनीनेऽध्वगान्कोपिनरुणद्विससाध्वसः ॥ २५ ॥ कदाचित्तत्पितृव्येणसमीपग्रामवासिना ॥
 श्रुतःकार्पटिकानांहिसार्थःसार्थोमहास्वनः ॥ २६ ॥ लुब्धकस्तद्धनेलुब्धःक्षुद्रस्तन्निधनोद्यतः ॥ सखरोधतमध्वानमप्रेगत्वाऽतिगृहवत् ॥ २७ ॥ तदा
 युप्यस्यशेषेणपिंगाक्षोमृगयांगतः ॥ तस्मिन्नरण्येतन्मार्गःनिरुपाध्युषितोनिशि ॥ २८ ॥ परप्राणद्वह्नांपुंसांसिद्धयेयुर्मनोरथाः ॥ विश्वंकुशालितेनेत
 द्विश्वेषापरिगृक्षितम् ॥ २९ ॥ नचितयेदनिष्टानितस्मात्कृष्टिःकदाचन ॥ विधिदृष्टयनोभाविकलुब्धंभाविकेवलम् ॥ ३० ॥ तस्मादात्मसुखंप्रेप्सुरिष्टानिष्टंन
 चितयेत् ॥ चितयेच्चेत्तदाचित्योमोक्षोपायोनचेतरः ॥ ३१ ॥ व्युष्टायामथयामिन्यामभूत्कोलाहलोमहान् ॥ घातयध्वंपातयध्वंनम्रयध्वंद्रुतंभटाः ॥ ३२ ॥
 मामारयध्वंत्रायध्वंभटाःकार्पटिकावयम् ॥ अनायासलुंठयध्वंनयध्वंचयदस्तिनः ॥ ३३ ॥ वयंपांथाअनाथाःस्त्रोविश्वनाथपरायणाः ॥ सनाथास्ते
 नदूरसनाथतांपथिकोऽपरः ॥ ३४ ॥ वयंपिंगाक्षविश्वासादस्मिन्मार्गेऽकुतोभयाः ॥ यातायातंसदाकुर्मःसचदूरइतोवनात् ॥ ३५ ॥ इतिश्रुत्वाऽपिपिंगाक्षो
 भटःकार्पटिकेगितम् ॥ दृग्न्माभैष्टमाभैष्टबुवन्नितिसमागतः ॥ ३६ ॥ तत्कर्मसमूहैराकृष्टोभिल्लःकार्पटिकप्रियः ॥ तूर्णतदायुष्यमिवतत्रोपस्थितवा
 नक्षणात् ॥ ३७ ॥ कोयंकोयंदुराचारःपिंगाक्षेमयिजीवति ॥ उल्लुलुंठयिषुःपांथान्प्राणलिंगसमान्मम ॥ ३८ ॥

यस्माद्विश्वेश्वरक्षितंजगत्समात्कुशलीत्यन्वयः ॥ २९ ॥ कृष्टिर्विद्वान् ॥ केवलंकलुब्धंभाव्यनिष्टचिन्तनेइतिशेषः ॥ ३० ॥ फलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ३१ ॥ व्युष्टायांप्रभातायाम् ॥ कोलाहलमाह ॥ घातयध्वमि
 तिमार्थत्रिभिः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तत्रनेनविश्वनाथेनवयंसनाथाःसतुदूरम् ॥ नाथतांस्वप्राणार्थयाचतामस्माकंकोऽपरोनाथइत्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ यद्यपिबिभ्वनाथःसर्वगतस्तथाप्यस्मदुरहृष्टवशाद्दूरस्थित
 इवभातीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ किंचवयमिति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ भिल्लःपिंगाक्षः ॥ आयुगेवायुष्यम् ॥ ३७ ॥ उत्तुन्मुच्यमयवाउन्मूल्यमागयित्वेतिपाठः ॥ लुलुंठयिषुःलुंठितुमिच्छुः ॥ प्राणलिंगसमान्जंग

मैर्घार्थमाणशिवलिङ्गतुल्यान् ॥३८॥३९॥ कुलपांसनःकुलदूषणः ॥ कुलपांसुलइतिकचित्त्रापिसएवार्थः ॥ इतिचिरंमयाचितितंघ्यातंअतोद्यामुघातयिष्यामीत्यर्थः ॥४०॥ कुषाक्रोधेन ॥४१॥
तान्कार्पटिकान् ॥ सर्पिगाक्षः ॥ स्वावसथातिकंस्वगृहसमीपम् ॥४२॥ आच्छिन्नमिति ॥ यत्पच्यहर्षश्चरःसमर्थोऽभविष्यंभूतःस्यात्तत्तदाशरैराच्छिन्नधनुर्वाणंवनुश्रवाणाश्चवनुवाणम् ॥ द्वैकवद्भावः ॥
हिशब्दःपादपूरणे ॥ यथास्थात्तयाएतान्अमूदयिष्यंस्मृदितवान्स्यामित्यर्थः ॥ यदा हियस्मादेतैर्ममशरैर्धनुर्वाणंतयासंनद्धंछिन्नंअतोयद्यहर्माशरोभूतःस्यांएतान्निपूदित्वान्स्यामित्यर्थः ॥४३॥
इत्यभिलष्यन्अभिलषन् ॥ दैवादिकस्यवारूपम् ॥ सर्पिगाक्षःपरार्थःपरेषांनिमित्तंप्राणान्त्याक्षीत्यक्तशान्तिव्यर्थः ॥ तत्पह्णितस्यर्पिगाक्षस्यपह्णीमालयंपक्ष्णमितियावत् ॥ गतसाध्वसाविगत
प्रासाः ॥ ४४ ॥ यामतिरिति ॥ मरणकालेयामतिर्याह्मभावःस्यात्तदनुरूपतस्तद्गमावानुसारेणगम्यतइतिगतिःफलंस्थादित्यतोऽज्ञानैर्ऋत्यांदिशिववानानैर्ऋत्यानामीश्वरः ॥ सदिगीश्वरत्वंप्राप्त

इतितद्राव्यमाकर्ण्यताराक्षस्तत्पितृव्यकः ॥ धनलोभेनर्पिगाक्षेपापंपापोव्यर्चितयत् ॥३९॥ कुलधर्मव्यपास्यैषवर्ततेकुलपांसनः ॥ चिरंचितितमद्यामुं
घातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ४० ॥ विचार्येतिसदुष्टात्माभृत्यानाज्ञापयतकुषा ॥ आदावेनंघातयंतुततःकार्पटिकानिमान् ॥ ४१ ॥ ततोऽयुध्यन्दुरात्रा
रास्तेनैकेनचतेऽखिलाः ॥ यथाकथंचित्ताननयत्सचस्वावसथातिकम् ॥ ४२ ॥ आच्छिन्नंहिधनुर्वाणंछिन्नंस्रहन्नंशरैः ॥ अमूदयिष्यमेतांस्तदभविष्यं
यदीश्वरः ॥ ४३ ॥ अभिलष्यन्नितिप्राणान्त्याक्षीत्सपरार्थतः ॥ तेपिकार्पटिकाःप्राप्तास्तत्पह्णीगतसाध्वसाः ॥ ४४ ॥ यामतिस्त्वंतकालेस्याह्मति
स्तदनुरूपतः ॥ दिगीशत्वमतःप्राप्तोनिर्ऋत्यानैर्ऋतेश्वरः ॥ ४५ ॥ इत्थमस्यस्वरूपंतेआवाभ्यांसमुदीरितम् ॥ एतस्मोत्तरतोलोकोवरुणस्यायमद्भुतः
॥४६॥ कूपवापीतडागानांकर्तारोनिर्मलैर्धनैः ॥ इहलोकेमहीयंतैवारुणेवरुणप्रभाः ॥४७॥ निर्जलेजलदातारःपरसंतापहारिणः ॥ अर्थिभ्योयेप्रयच्छं
तिचित्रच्छत्रकमंडलून् ॥४८॥ पानीयशालिकाःकुर्युर्नानोपस्करसंयुताः ॥ द्युर्धर्मघटांश्चापिसुगंधोदकपूरितान् ॥४९॥ अश्वत्थसेकंयेकुर्युःपथिपाद
परोपकाः ॥ विश्रामशालाकर्तारःश्रांतसंतापनोदकाः ॥५०॥ श्रीऽमोष्महंतिमायूरपिच्छादिरचितान्यपि ॥ चित्राणितालवृंतानिवितरंतितपागमे ॥५१॥

वानित्यर्थः ॥ यलोपआर्षः ॥ अणप्रत्ययांतरूपंवा ॥ तदुक्तंभगवता ॥ यंयंवापिसमर्गभावंत्यजत्यंतेकलेवरम् ॥ तंतमेवैतिकांतैयसदातद्भावभावितइति ॥ ४५ ॥ नैर्ऋतलोकमुपसंहरन्वरुणलोकं
निर्दिशति ॥ इत्यमिति ॥ ४६ ॥ कूपेति ॥ कूपादीनांकर्ताइहास्मिन्वारुणेलोकेमहीयतेइत्यन्वयः ॥ तत्रकूपोःधुः ॥ पुंस्येवांधुःप्रहिःकूपउदपानंतुपुंसिवेत्यमरः ॥ वापीदीर्घिका ॥ वापीतुदीर्घिकेत्यमरः ॥
तडागःपद्माकरः ॥ पद्माकरस्तडागोऽस्त्रीकासारःसरसीसरइत्यमरः ॥ ४७ ॥ निर्जलेनिर्गतंजलंयस्मात्तस्मिन्पदेशइतिशेषः ॥ ४८ ॥ पानीयशालिकाःप्रपाः ॥ नानोपस्कराणिविचित्रजलपान
भाजनवासार्यलवंगकर्पूरादीनिर्तैःसंयुताःसंयुक्ताः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ श्रीऽमोष्महंति निदायकालजनिततापहंतितालवृंतानितालादिपञ्चरचितव्यजनानीत्यर्थः ॥ धर्मघटान्वितरंतितप्रयच्छंति ॥

तपागमेप्रीष्मागमे ॥ ग्रीष्मउष्णकालः ॥ निदाघउष्णोपगमउष्णउष्मापगस्तपहृत्यमरः ॥ ५१ ॥ तपतुष्टुग्रीष्मर्तुषु ॥ आतृप्तिपानकानितृप्तिपर्यंतमपानकानीत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ऐश्वरान्द्रु
जन्मान् ॥ ५३ ॥ धारामंडपाः जलयंत्रगृहाः ॥ ५४ ॥ गलंतिकागौडिसराइतिमसिद्धाः ॥ तीर्थमार्गावनेजकास्तीर्थमार्गशोवकाः समार्जकाइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ भयार्तप्रउद्यताः पाणयोयेपांततया ॥
लसंतिक्रीडंतित्येयर्थः ॥ ५६ ॥ विपाशयंतिविगतगशान् कुर्वंतिमोचयंतित्यर्थः ॥ कंठपाशितान् कंठेषु पाशादिभिर्वद्धानित्यर्थः ॥ पाशपाणेर्वरुणस्य ॥ प्रचेतावरुणः पाशीत्यमरः ॥
अकुतोभयाः नविद्यते कुतश्चिद्भयं येपांततया ॥ ५७ ॥ नौकाद्युपायैर्नद्यादौ पाथान्येतारयंत्यपि ॥ तारयंत्य
मित्यर्थः ॥ ५९ ॥ वितर्पयंतिविगततृष्णान् कुर्वन्ति ॥ सुखसंततिः सुखपरंपरातद्भागिनः ॥ ६० ॥ एकतमोमुख्यतमः ॥ यादसां जलजंतूनाम् ॥ साक्षी सर्वेषु कर्मस्त्विति ॥ नदुक्तम् ॥

रसवन्ति सुगंधीनि हिमवन्ति तपतुष्टु ॥ विश्राणयंतिवत्तृप्तिपानकानि प्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ इक्षुक्षेत्राणिसंकल्प्य ब्राह्मणेभ्यो ददत्यपि ॥ तथानानाप्रकारां
श्रविकारानैस्त्वान्बहून् ॥ ५३ ॥ गोरसानां प्रदातारस्तथा गोमहिषी प्रदाः ॥ धारामंडपकर्तारश्चायामंडपकारिणः ॥ ५४ ॥ देवालयेषु ये दद्युर्बहुधारागलं
तिकाः ॥ तीर्थे वा करहर्तारस्तीर्थमार्गावनेजकाः ॥ ५५ ॥ अभयं ये प्रयच्छन्ति भयार्तोद्यतपाणयः ॥ निर्भया वारुणे लोके ते वसंतिलसन्ति च ॥ ५६ ॥
विपाशयंतिये पुण्यादुर्वृतैः कंठपाशितान् ॥ नेपाशपाणेलोके स्मिन्नवसंत्यकुतोभयाः ॥ ५७ ॥ नौकाद्युपायैर्नद्यादौ पाथान्येतारयंत्यपि ॥ तारयंत्य
पि दुःखान्वेस्तत्र नागरिकाद्विज ॥ ५८ ॥ घट्टान् पुण्यतटिन्यदेवैर्बधयंतिति शिलादिभिः ॥ तोयार्थिमुखसिद्धयर्थे ये नरास्ते त्रभोगिनः ॥ ५९ ॥ वितर्पयंतिये
पुण्यास्तृपिताः शीतलेर्जलैः ॥ तेऽत्र वै वारुणे लोके सुखसंततिभागिनः ॥ ६० ॥ जलशयानां सर्वेषामयमेकतमः पतिः ॥ प्रचेतायादसानाथः साक्षी सर्वे
षुकर्मसु ॥ ६१ ॥ अस्योत्पत्तिं शृणु पतेर्वरुणस्य महात्मनः ॥ आसीन्मुनिरमेयात्मा कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ ६२ ॥ शुचिष्मानिति विख्यातस्तनयो विनयो
चितः ॥ स्थैर्यमाधुर्यधैर्यद्यैर्गुणैरुपचितो हितः ॥ ६३ ॥ अच्छो देसरसि स्नातुं सगतो बालकैः सह ॥ जलक्रीडनसंसक्तं शिशुमारो हरचतम् ॥ ६४ ॥ ततस्त
स्मिन्मुनिमुते हतेऽप्याहितशंसिभिः ॥ तैः समागत्य शिशुभिः कथितं तत्पितुः पुरः ॥ ६५ ॥

आदित्यचंद्रावनि लानलश्च यौर्भूमिरापो हृदयं यमश्च ॥ अहश्च रात्रिश्च उभे च संघे धर्मश्च ज्ञानातिजनस्य कृतमित्यादि ॥ ६१ ॥ अस्य पतेर्लोकपालस्येति षड्वर्गसमानधिकरणे ॥ अस्य लोकस्य पतेरि
ति व्याधिकरणे वा ॥ सखे इति क्वचित् ॥ ६२ ॥ स्थैर्येति ॥ आदौ भनाच्चाः स्थैर्यादयो येषां तैः शांत्यादिभिर्गुणैरित्यर्थः ॥ उपचितो व्याप्तः ॥ हितो हितकारी ॥ सर्वेषामिति शेषः ॥ हिस इति
क्वचित् ॥ ६३ ॥ अच्छो दे निर्मलो दे सरसि पद्माकरे ॥ यद्वा अच्छो दानामग्निष्वात्तानां पितृणां मानसी कन्या तस्या उत्पितमच्छोदम् ॥ तथा च पितृकल्पे हरिवंशे ॥ एतेषां मानसी कन्या अच्छो
दानामविश्रुता ॥ अच्छो दं नाम तद्विव्यंसरो यस्याः समुत्पितमिति ॥ शिशुमारयतीति शिशुमारो जलचरविशेषः ॥ तं शुचिर्मतम् ॥ ६४ ॥ ततस्तदनंतरं तस्मिन्सरसि मुनिमुते हते सत्यर्थाच्छिशुमारोणे

विशेष इति वा ॥ तैः शिशुभिः समागम्य तत्पितुस्तस्य शुचिमतः पितुः कर्दमस्य पुरस्तद्वरणमिति वा ॥ कथं भूतैः ॥ अत्याहितशंसिभिः ॥ अतिशयेनाहितं अत्याहितमत्यदिष्टमित्यर्थः ॥ तच्छंसितुं कथितुं
 शीलयेयतीति ॥ ६५ ॥ श्रुतबालविपत्तेः ॥ श्रुतबालविपत्तिर्येन सतया तस्य मनोऽत्रः कारणम् ॥ हरादिष्वेवरात् ॥ ६६ ॥ अधिकमिति ॥ अधिकं वयास्यात्तया शीलयामास चितयामासेत्यर्थः ॥ तेषां
 मध्ये इत्यतः शाक्तानां द्वितीया तानां पदानां पश्यन् शीलयामासेत्यनेनैवान्वयः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ इत्यंतं सत्तानां सत्तान् बालकान् मुनिकुमारांश्च पश्यन् नित्यं ॥ इत्यमि
 त्युक्तं प्रकारमभिनेयं दर्शयति ॥ करोति ॥ कण्ठपथं प्राणिजलनिषेकप्राणिजैर्विनिर्मुक्तास्तपक्तास्तोयधारास्ताभिरभिषेचनैरभिषेकैरित्यर्थः ॥ ७१ ॥ कर्तृताडितानि यानि पानीया
 हरार्चनोपविष्टस्य समार्धो निश्चलः ॥ श्रुतबालविपत्तेः श्च चालनमनोहरात् ॥ ६६ ॥ अधिकं शीलयामास सर्वज्ञां त्रिलोचनम् ॥ पश्यन् शंभोः
 समीपे स भुवनानि चतुर्दश ॥ ६७ ॥ नानाभूतानि भूतानि ब्रह्मांडांतर्गतानि च ॥ चंद्रसूर्यशताराश्च पर्वतान् सरितोद्गमान् ॥ ६८ ॥ समुद्रानंतरीया
 णि ह्यरण्यानींस्सरांसि च ॥ नानादेव निकायांश्च ब्रह्मादि विषदां पुरीः ॥ ६९ ॥ वापीकूपतडागानि कुल्याः पुष्करिणीर्बहु ॥ एकस्मिन्कापिसरसि जलक्री
 डापरायणान् ॥ ७० ॥ बहून्मुनिकुमारांश्च मनोज्ञानां दिभिः ॥ करं त्रविनिर्मुक्तो यधाराभिषेचनैः ॥ ७१ ॥ कर्तृताडितपानीयशब्ददिङ्मुखना
 दिभिः ॥ जलखेलनैरित्यंतं सत्तान् बहून् बालकान् ॥ ७२ ॥ तेषां मध्ये दर्शयिष्यमाधिस्यः सकर्दमः ॥ स्वं शिशुं शिशुमारेण नीयमानं सुविह्वलम् ॥ ७३ ॥
 कयाचिजलदेव्याथ तस्माच्च कुर्यादसः ॥ प्रसह्य नीत्वोदये दृष्ट्वांस्तं समर्पितम् ॥ ७४ ॥ निर्भर्त्य सरितानां थकेन चिद्रूपपिणा ॥ त्रिशूलपाणिने
 त्युक्तं क्रोधताम्राननेन च ॥ ७५ ॥ कुतो जलानामधिप शिव भक्तस्य बालकः ॥ प्रजापतेः कर्दमस्य महाभागस्य धीमतः ॥ ७६ ॥ अज्ञात्वा शिवसामर्थ्यं
 भवता चिरमासितः ॥ भयत्रस्तेन तद्वाक्यं श्रवणात्तमुदन्वता ॥ ७७ ॥ बालं तत्रैरलंकृत्य बद्धा तं शिशुमारकम् ॥ समर्पितं समानीय शंभुपादाब्जसंनिधौ ॥
 ७८ ॥ नत्वा विज्ञापयत्तं च नापराध्याम्य हं विभो ॥ अनाथनाथ विश्वेश भक्तपति विनाशन ॥ ७९ ॥ भक्तकल्पतरो शंभोऽनेनायं दुष्टयादसा ॥ अना
 यिनमयानाथ भवद्रक्तजनार्भकः ॥ ८० ॥

निजलानि तैर्यशस्वद्भिरुदयैर्दृष्ट्वा मुखादिभिर्जलखेलनैर्जलक्रीडनैश्च ॥ ७२ ॥ तेषां भित्तिः ॥ अयानंतं तेषां बालकानां मध्ये शिशुमारेण स्वं शिशुं नीयमानं दर्श ॥ ७३ ॥ तस्मा
 च शिशुमारात्कयाचिजलदेवतया प्रसह्य दृष्ट्वा तं शिशुमुदये स मुद्राय समर्पितमिति च दृष्ट्वा नित्यं ॥ ७४ ॥ इत्युक्तं पश्यमाणम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ आसितो वासितः ॥ चिरकालम
 भिव्याप्य बद्ध इति वा ॥ भयेति ॥ उदन्वता समुद्रेण तस्य रुद्ररूपिणो वाक्यं श्रवणात्तं बालं तत्रैरलंकृत्य शंभोः पादाब्जसन्निधौ समर्पितमित्यन्वयः ॥ ननु सत्त्वबद्धादसम् ॥ समर्पितमिति भावे वा
 निष्ठा ॥ पश्यन् नित्यं ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ तं शंभुं नत्वा विज्ञापयत्तं च नापराध्याम्य हं विभो ॥ अनाथनाथ विश्वेश भक्तपति विनाशन ॥ ७९ ॥ भोऽनेनायं दुष्टयादसा

स्कां. म. प.

॥ ६० ॥

अथं बालोऽनायि आनीतो नो मया ॥ मयानानीत इत्यर्थः ॥ हेनाथ हे भव ॥ भवस्य तव भक्तजनार्भक इति वा ॥ ८० ॥ तेन प्रसिद्धेन गणेन ॥ तत्प्रादः ॥ तं जलजं तुं शिशुमारारूपम् ॥ ८१ ॥
गृहाणे तिसार्धं द्वयं वाक्यम् ॥ पार्षदेशं करस्याज्ञया शुचिर्घृतं प्रति हेवत्सव भवनं याहि इति ब्रुवति सति तया कर्दमं प्रति गृहाणे मंस्वतनयमिति ब्रुवति सति कर्दमः समाधिसमये ईतपूर्वां केशृष्वन्तु प्रणिधानमेकाग्रतां
समाधिविमुज्यने त्रे उन्मील्य विकचरपयावत् संपश्यते संपश्यति पुरतः तावत्पार्श्वे शिशुं समवैक्षत दृष्टवानित्यर्थः ॥ अतं कृते कर्णिकं कर्णायस्यतम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ काकपक्ष इच्छा करणात्माकृष्टः

का. सं. ४. प.

स. अ. १२

गणेन तेन विज्ञाय शंभोरथ मनो गतम् ॥ पाशेन बद्धा तद्यादः शिशुहस्ते समर्पितम् ॥ ८१ ॥ गृहाणे मंस्वतनयं पार्षदेशं करज्ञया ॥ याहि स्वभवनं वत्स ब्रु
वतीति सकर्दमः ॥ ८२ ॥ समाधिसमये सर्वमिति शृण्वन्तु दारधीः ॥ उन्मील्य नयने यावत्प्रणिधानं विसृज्य च ॥ ८३ ॥ संपश्यते शिशुं तावत्पुरतः समवैक्षत ॥
गृहीत शिशुमारं च पार्श्वेऽलंकृत कर्णिकम् ॥ ८४ ॥ तोयाद्र्काकपक्षप्रं कपायनयनां चलम् ॥ किंचिद्विरूतं त्वक्क्षोभं संप्रमापन्नमानसम् ॥ ८५ ॥
कृतप्रणाममालिङ्ग्य जिघ्रंस्तन्मुखपंकजम् ॥ पुनर्जातमिवामंस्तपश्यंश्चापि मुहुर्मुहुः ॥ ८६ ॥ शतानि पंचवर्षाणि प्रणिधानस्थितस्य हि ॥ कर्दमस्य व्यती
तानि शंभुमर्चयतस्तदा ॥ ८७ ॥ कर्दमोऽपि च तत्कालमज्ञासीत् क्षणसंगतम् ॥ यतो न प्रभवेत्कालो महाकालस्य संनिधौ ॥ ८८ ॥ ततस्तं तनयः पृष्ट्वा
पितरं प्रणिपत्य च ॥ जगाम तूर्णतपसे श्रीमद्वाराणसीपुरीम् ॥ ८९ ॥ तत्र तस्मात् पोत्रो रेलिंगं संस्थाप्य शांभवम् ॥ पंचवर्षसहस्राणि स्थितः पापाणि
श्चलः ॥ ९० ॥ आविरासीन् महादेवस्तुष्टस्तपसा ततः ॥ उवाच कर्दमेव हि कंदमिवोत्तमम् ॥ ९१ ॥ कर्दमिरुवाच ॥ ॥ यदि नाथ प्रसन्नोऽसि भक्ता
नामनुकंपक ॥ सर्वासामाधिपत्यं मे देह्यपां यादसामपि ॥ ९२ ॥ इति श्रुत्वा महेशानः सर्वचितितदः प्रभुः ॥ अभ्यर्पितं ततत्र वारुणे परमेपदे ॥ ९३ ॥
रत्नानामब्धिजातानामब्धीनां सरितामपि ॥ सरसां पल्वलानां च वाप्यंबुस्रोतसां पुनः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां सर्वेषां प्रतीच्याश्चापि वैदेशः ॥ अवीश्वरः
पाशपाणिर्भवसर्वा मरप्रियः ॥ ९५ ॥

शिवं दृष्ट इत्यर्थः ॥ काकपक्षः शिवपण्डक इत्यमरः ॥ तोयेनाद्र्काकपक्षस्याग्रं पश्यतम् ॥ कपायनयनां चलं कपाययुक्तं नयनां चलं नयनमेव अंचलं वक्ष्यं यस्य ॥ यद्वा कपाययुक्तं नयनयोरे
चलं प्रांतो यस्य तम् ॥ किंचिद्यथास्यात्तथा विरूतं अस्मिन् गम्यमित्यर्थः ॥ त्वक्क्षोभं त्वचि शोभो यस्य तम् ॥ ८५ ॥ अमंस्तामन्यत ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ क्षणसंगतं क्षणमात्रं संगतं इत्यज्ञासीत् ज्ञातवानित्यर्थः ॥
तत्र हेतुः ॥ यत इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ सरसां पद्माकराणाम् ॥ पल्वलानां मलयसरसाम् ॥ वाप्यंबुस्रोतसां वाप्यंबूनां स्रोतसां चेत्यर्थः ॥ ९४ ॥ जलाशयानां जलावा

॥ ६० ॥

राणाम् ॥ जलाशयो जलाधार इत्यमरः ॥ प्रतीच्याः पश्चिमायाः ॥ प्राच्यवाची प्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमा इत्यमरः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ तृषस्तृष्णायाः ॥ ९९ ॥ १०० ॥
वरुणोपीति ॥ यद्यपि द्वादशादित्यानां मध्ये वरुण एक आदित्यः कश्यपादित्यामुत्पन्न इति प्रसिद्धस्तथापि कल्पभेदाभिप्रायेणायमिति ज्ञातव्यम् ॥ १ ॥ दुरपायैरपमृत्युभिः ॥ १०२ ॥ ॥ इति
श्रीगमानन्दकृतायां काशीखंडटीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ प्रयोदशे जगत्प्राणगुह्यकेश्वरयोः पुरे ॥ गंधवत्पलकाख्यैर्वैवर्ण्येति सुमनोहरे ॥ १ ॥ क्रममाप्तां वायोः पुरिर्वर्णयतः ॥
इमामिति ॥ १ ॥ २ ॥ कश्यप एव काश्यपः ॥ द्वायादः पुत्रः ॥ ३ ॥ ४ ॥ पापकंचुकपापमेव कंचुकिं नमो कम् ॥ ५ ॥ तपसां फलदः ॥ फलमत उपपत्तेरिति ब्रह्मसूत्रादित्यर्थः ॥ ज्योतीरूपः

ददामिव रमन्त्यं च सर्वेषां हितकारकम् ॥ त्वयैतत्स्थापितं लिंगं तव नाम्ना भविष्यति ॥ ९६ ॥ वरुणेशमिति ख्यातं वाराणस्यां सुसिद्धिदम् ॥ मणिकर्णेश
लिंगस्य नैर्ऋत्यां दिशि संस्थितम् ॥ ९७ ॥ आराधितं सदा पुंसां सर्वजाभ्यविनाशकृत् ॥ वरुणेशस्य ये भक्तान्तेषामभयं क्वचित् ॥ ९८ ॥ न संतापभयं
तेषां नापायमरणं क्वचित् ॥ जलोदरभयं नैव न भयं वै तृषः क्वचित् ॥ ९९ ॥ नीरसान् यन्प्राणानि वरुणेश्वरसंस्मृतेः ॥ सरसानि भविष्यंति नात्र कार्या
विचारणा ॥ १०० ॥ इत्युक्तांतर्देशं भुवर्णुणोपि स्वबंधुभिः ॥ इमं लोकमलं कुर्वंस्तदारभ्य स्थितो द्विजः ॥ १ ॥ इदं वरुणलोकस्य स्वरूपं ते निरूपितम् ॥
यच्छ्रुत्वा न नरः कापि दुरपायैः प्रवाध्यते ॥ १०२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे निरुद्धे वरुणलो
कवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६५ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ इमां गंधवतीं पुण्यां पुरीं वायोर्विलोकय ॥ वारुण्या उत्तरे भागे महाभाग्यनिधे द्विज
॥ १ ॥ अस्यां प्रभंजनो नाम जगत्प्राणो दिर्गाश्वरः ॥ आराध्य श्रीमहादेवं दिक्पालत्वमवाप्तवान् ॥ २ ॥ पुरा कश्यपदायादः पूतात्मेति च विश्रुतः ॥
धूर्जटेराजधान्यां संचचार विपुलं तपः ॥ ३ ॥ वाराणस्यां महाभागो वर्षाणामयुतं शतम् ॥ स्थापयित्वा महालिंगं पावनं पवनेश्वरम् ॥ ४ ॥ यस्य दर्शनमात्रे
ण पूतात्मा जायते नरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्य स वसेत्पावने पुरे ॥ ५ ॥ ततस्तस्योग्रतपसा तपसा फलदः शिवः ॥ आविरासीत्ततो लिंगाज्योतीरूपो मह
ेश्वरः ॥ ६ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा करुणामृतसागरः ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ पूतात्मन् वरं वरय सुव्रत ॥ ७ ॥ अनेन तपसोऽग्रेण लिंगस्याराधनेन च ॥ तवादेयं न पू
तात्मैस्त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ ८ ॥ ॥ पूतात्मा वाच ॥ देवदेव महादेव देवानामभयप्रद ॥ ब्रह्मनारायणं द्वादसि सर्वदेवपदप्रद ॥ ९ ॥ वेदास्त्वां न चार्विंदं तिकि
मात्मक इति प्रभो ॥ प्राप्ताः शतपथत्वं च नेति नेतीति वादिनः ॥ १० ॥ ब्रह्मविष्णो रपि गिरांगो चरो न च वाक्पतेः ॥ प्रमथेशं कथं स्तोतुं माह शः प्रभवेत्प्रभो ॥ ११ ॥

प्रकाशबहुलो भास्वर इति यावत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ परमात्मत्वेन श्रीविश्वेश्वरस्तौति ॥ देवदेवेति ॥ देवानां देवत्वेऽपि परिच्छिन्नत्वं जाड्यं वास्यादित्यत आह ॥ महाश्वासी देवः स्वप्रकाशश्चेति महादेवस्तत्संबोधनं हे
महादेव ॥ परिपूर्णानुभवरूपत्वेऽपि भक्ताभयप्रदत्वाश्रयप्रदत्वे आह ॥ देवानामित्यादिना ॥ ९ ॥ यतो वाचो निर्वर्तत इति श्रुतिरिदं श्रुत्यविषयत्वमाह ॥ वेदास्त्वामिति ॥ किमात्मकः किं स्वरूपः ॥ शतपथत्वं
प्राप्तावाजसनेयिनः ॥ बहुभिर्मार्गैर्दर्शनं कुर्वतोऽपि न वा माप्नुवंतीति ध्वनितम् ॥ १० ॥ वेदतद्वेषुणामगोचरत्वेऽपि ब्रह्मविष्णोर्वाचस्पतेः श्रिगिरांगो चरो भविष्यति नेत्याह ॥ ब्रह्मविष्णोरिति ॥ अतः हे प्रभो ममथेशं

प्रमद्वैतप्रमर्शेणविलेख्यतिसंसारैर्जानितिप्रमथमज्ञानं तस्येशानियं तारमाहशोऽज्ञःस्तोतुं कथं प्रभवेदित्यर्थः ॥ प्राकृतं व्याख्यातं सर्वत्र स्पष्टम् ॥ ११ ॥ यद्यप्येवं तथापि हे ईश तव भक्तिस्तवस्तुतिकर्मणि मां प्रमिमीते प्रवर्तयति ॥ प्रमिमीति शब्दोऽलोपश्छादः ॥ हे जगन्नाथ जगतां स्वामिन् किं करोमि पतोममं द्रियाणि न वक्ष्यामि न स्वतंत्राणीति ॥ यद्यपि मम त्वत्तत्त्वं न सामर्थ्यानास्ति तथापि त्वद्वक्तित्वेन प्रेरितः सन् स्तोमीत्यर्थः ॥ १२ ॥ विश्वं जगत्त्वम् ॥ अहं वैदमित्यादि श्रुतेः ॥ मन्वां चेद्विश्वं तर्हि विश्वयजद्वत्त्वहस्यत्वाभ्यां ममानात्मत्वविनाशित्वे प्रसज्येयातांतत्राह ॥ नास्ति वै भेद इति ॥ वै प्रसिद्धं एवार्थे वा ॥ भेदो यथार्थतो नास्त्येव ॥ कुतः ॥ यतस्त्वमेकः ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुतेः ॥ जाने त्वचोन भेदोऽस्तीति कश्चित् ॥ जाने त्वमित्यन्यत्र ॥ सर्वगः पूर्णः ॥ स्तुत्यं स्तवनीयम् ॥ स्तोता स्तवकर्ता ॥ स्तुति रारोप्यमाणशुणकोर्त्तनम् ॥ सत्पुणो निर्गुणः संप्रपंचोऽपि निष्पंचश्च भवानिति ॥ १३ ॥ कदा निर्गुण इत्याकांक्षायामाह ॥ सर्गात्पुंराभवाभेद इति ॥ एकः मजालीयविजातीयस्वगतभेदशून्यः ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ परमार्थतः शब्दाद्यगोचरत्वाद्यतो वाचोभक्तिरिति जगत्प्रमथनसातं श्रुतेरित्याशयः ॥ १४ ॥ कथं तद्विदां तवैयतासगणे गृहीतशक्तिकृतयानिर्गुणस्य लक्ष्यमाणत्वा

प्रसङ्गप्रमिमीतेशभक्तिर्मांस्तुतिकर्मणि ॥ करोमि किं जगन्नाथ न वक्ष्यामीति द्रियाणि मे ॥ १२ ॥ विश्वं त्वं नास्ति वै भेदस्त्वमेकः सर्वगो यतः ॥ स्तुत्यं स्तो तास्तुतिस्त्वं च सत्पुणो निर्गुणो भवान् ॥ १३ ॥ सर्गात्पुंराभवानेको रूपनामविवर्जितः ॥ योगिनोऽपि न ते तत्त्वं विंदति परमार्थतः ॥ १४ ॥ यदैकलो न शक्नो षि रंतुं स्वैरचरप्रभो ॥ तदिच्छातवयोत्पन्नासेव्याशक्तिरभूत्तव ॥ १५ ॥ त्वमेको द्वित्वमापन्नः शिवशक्तिप्रभेदतः ॥ त्वं ज्ञानरूपो भगवान्स्वेच्छाशक्तिस्त्वरूपिणी ॥ १६ ॥ उभाभ्यां शिवशक्तिभ्यां सुवाभ्यां निजलीलया ॥ उत्पादिता क्रियाशक्तिरततः सर्वमिदं जगत् ॥ १७ ॥ ज्ञानशक्तिर्भवानीश इच्छाशक्तिरुमास्मृता ॥ क्रियाशक्तिरिदं विश्वमस्य सर्वं करणं ततः ॥ १८ ॥ दक्षिणं गंतव्यं विधिर्वा मं गंतव्यं वाच्युतः ॥ चंद्रमूर्याग्निनेत्रस्त्वं त्वन्निःश्वासः श्रुतित्रयम् ॥ १९ ॥ त्वत्स्वेदादं बुनिधयस्तव श्रोत्रं समीरणः ॥ बाहवस्ते दशदिशो मुखं त्वं ब्राह्मणः रमृताः ॥ २० ॥ राजन्यवर्यास्ते बाहुवैश्चा उरुसमुद्रवाः ॥ पद्मांशुद्रस्तवेशानकेशास्ते जलदाः प्रभो ॥ २१ ॥

दित्याशयेनाह ॥ यदैकल इति ॥ स्वैरचरेस्वतंत्र ॥ तत्तदा ॥ सेव्यासेवमीयास्वाभ्येत्यर्थः ॥ १५ ॥ तर्हि शक्तिशक्तिमतोर्भेदादद्वैतक्षतिर्नित्याह ॥ त्वमेको द्वित्वमापन्न इति ॥ तत्र विभागमाह ॥ त्वमिति ॥ शिवशब्दार्थमाह ॥ ज्ञानरूप इति ॥ स्वेच्छास्त्वस्येच्छाईशजगत्प्रेक्षयावत् ॥ सप्रेक्षतत्त्वस्यामिति श्रुतेः ॥ इच्छाशक्तिरिति कश्चित् ॥ १६ ॥ ततो द्वित्वभावानंतरं क्रियाशक्तिरुत्पादितेत्यन्यत्र ॥ क्रियाशक्तिस्त्वरूपमाह ॥ सर्वमिदं जगदिति ॥ १७ ॥ पूर्वोक्तमेव निर्गुणोति ॥ ज्ञानशक्तिरिति ॥ यत्तु उभाभ्यां ईशो माभ्यां क्रियाशक्तिरुत्पादिता ॥ ततस्तस्याद्वैत्यार्थः ॥ १८ ॥ इदानीं विराटरूपेण स्तोति ॥ दक्षिणांगमिति ॥ चन्द्रसूर्येति ॥ अक्षोः सूर्योऽभ्यास इत्यादि श्रुतेः ॥ त्वन्निःश्वास इति ॥ तदेतन्महतोभूतस्य निःश्वासितमेतच्च ह्यभेदो यजुर्वेदः सामवेद इति श्रुतेः ॥ १९ ॥ मुखं तदिति ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदिति श्रुतेः ॥ २० ॥ राजन्येति ॥ बाहू राजन्यः कृत इति श्रुतेः ॥ वैश्या इति ॥ उरुतदस्य यद्वैश्य इति श्रुतेः ॥ पद्मचामिति ॥ पद्मांशुद्रोऽभ्यासतेति श्रुतेः ॥ २१ ॥

पुं प्रकृतिरूपेण पुरुषप्रधानशक्तिभ्यामित्यर्थः ॥ मध्ये ब्रह्मांडं ब्रह्मांडस्य मध्ये ॥ २२ ॥ उपसंहरति ॥ अत इति ॥ २३ ॥ समुणनिर्गुणयोर्दुर्ज्ञेयत्वात्केवलं नमस्याति ॥ नमस्तुभ्यमिति ॥ आदरार्थां विप्ता ॥
 ज्ञानेच्छाक्रियाशक्तीनां वात्रयोनमस्काराः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेणेत्यादीनामितिवरान्दत्त्वात्स्मिन्लिङ्गे अन्तर्धानं ययावित्यभिप्रेत्यान्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 उपसंहरंतौ कुबेरस्य पुरीदक्षेयतः ॥ इतीति ॥ तस्या इति ॥ योभाक्तियोगतः शंभोर्महेश्वरस्य सखित्वमापेदेऽस्या अलकायानाथश्च तस्य कुबेरस्य ॥ तस्याः गन्धवत्याः ॥ प्राच्यां पूर्वस्यां दिश्येपाऽ
 लकापुरीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ पद्ममुख्यानामिति ॥ पद्मो मुखोऽर्वादिषोऽपश्चादीनां तैतथा तेषामष्टानामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ श्रुतिगोचरतां श्रवणैर्द्रियगोचरताम् ॥ युवयोरिति ॥ युवयोर्वाग्वे
 त्वंपुं प्रकृतिरूपेण ब्रह्मांडमसृजः पुरा ॥ मध्ये ब्रह्मांडमखिलं विश्वमेतच्चराचरम् ॥ २२ ॥ अतस्त्वत्तो नमन्येऽहं किंचिद्भिन्नं जगन्मय ॥ त्वयि सर्वाणि भूतानि सर्व
 भूतमयो भवान् ॥ २३ ॥ नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं नमो नमः ॥ अयमेव वरो नाथ त्वयि मेऽस्तु स्थिरामिति ॥ २४ ॥ इत्युक्तवति देवेशस्तस्मिन्पू
 तात्मनि प्रभुः ॥ स्वमूर्तिस्त्वसमारोप्यदिकपालपदमादधे ॥ २५ ॥ सर्वगोममरूपेण सर्वतत्त्वावबोधकः ॥ सर्वेषामायुषोरूपं भवानेव भविष्यति ॥ २६ ॥
 तवलिंगमिदं दिव्यं ये द्रक्ष्यंतीह मानवाः ॥ सर्वभोगसमृद्धास्ते त्वल्लोकसुखभागिनः ॥ २७ ॥ पवमानेऽचरं लिंगं मध्ये जन्मसकृन्नरः ॥ यथोक्तविधिना पू
 ज्यसुगंधधूपनादिभिः ॥ २८ ॥ सुगंधचंदनैः पुष्पैर्ममलोके महीयते ॥ ज्येष्ठेशात्पश्चिमे भागे वायुकुंडोत्तरेण तु ॥ २९ ॥ पावमानं समाराध्य पूतो भव
 तितत्क्षणात् ॥ इति दत्त्वावरान्देवस्तस्मिं ह्निगे लयं ययौ ॥ ३० ॥ गणावचतुः ॥ इति गंधवती पुर्याः स्वरूपं तेनैरूपितम् ॥ तस्याः प्राच्यां कुबेरस्य श्रीमत्ये
 षालकापुरी ॥ ३१ ॥ शंभोः सखित्वमापेदेनाथोऽस्या भक्तियोगतः ॥ निधीनां पद्ममुख्यानां दाता भोक्ता हारार्चनात् ॥ ३२ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥
 कोसौक्यस्य पुनः कीदृग्भक्तिरस्य सदा शिवे ॥ यया सखित्वमापन्नो देवदेवस्य धूर्जटेः ॥ ३३ ॥ इति श्रोतुं मम मनः श्रुतिगोचरतां गतम् ॥ युवयोर्वाक् सुधा
 स्वादमेदुरोदरमंथरम् ॥ ३४ ॥ गणावचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाप्राज्ञपरिशुद्धेन्द्रियेश्वर ॥ सुतीर्थक्षालिताशेषजन्मजातमहामल ॥ ३५ ॥ सुहृ
 दि प्रेमसंपन्ने त्वय्यनुद्यंनार्कचन ॥ साधुभिः सह संवादः सर्वश्रेयोऽभिवृद्धये ॥ ३६ ॥ आसीत्कापिल्यनगरे सोमयाजिकुलोद्भवः ॥ दीक्षितो यज्ञदत्ता
 स्यो यज्ञविद्याविशारदः ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदोक्ताचारचंचुरः ॥ राजमान्यो बहुधनो वदान्यः कीर्तिभाजनम् ॥ ३८ ॥ अग्निशुश्रूषणरतो वे
 दाध्ययनतत्परः ॥ तस्य पुत्रोऽगुणनिधिश्चंद्रविंबसमाकृतिः ॥ ३९ ॥

मुघातस्याय आस्वादस्तेन मेदुरास्तिगर्वं तस्य दुदरमध्यं तेन मंथं रश्मिस्थिरमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ शिवेति ॥ परिशुद्धमिन्द्रियाणामीश्वरं मनोयस्य तस्य संबोधनं हे परिशुद्धेन्द्रियेश्वरेति ॥ अथवा परिशुद्धेन्द्रिये
 श्वरः प्रत्यगात्मा यस्य सतया तस्य संबोधनम् ॥ सुतीर्थं पुनः सुरादिकेत्रेषु क्षालितमशेषजन्मसमूहस्य महामलं हस्याप्येन सतया तत्संबोधनं सुतीर्थक्षालिताशेषजन्मजातमहामलेति ॥ ३५ ॥ अनुद्यमकथ
 नीयम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वेदवेदांगवेदार्थान्वेदजानातीत्यर्थः ॥ देवोऽप्यष्टाठेऽयं स्पष्ट एव ॥ उक्ताचारचंचुरः शास्त्रोक्ताचारपेक्षः ॥ वदान्यो दाता ॥ कीर्तिभाजनयज्ञः पात्रम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पाखंडिनेविजलप्रतिकाः ॥ भण्डाप्रतारकाः ॥ तैः सह बद्धाग्नेमपरंपरायेनसः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तदेति ॥ अनेहसंकालम् ॥ ४६ ॥ अधीत्यावर्त्यपूर्वपठितं
कंठतः कृतेतियावत् ॥ ४७ ॥ केशांतकर्मकृत्वेति ॥ अनुवादोयम् ॥ यद्वा षोडशान्देक्रियमाणंगोदानाख्यकर्मविशेषः केशांतकर्म ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेन स्वशाखोक्तेन ॥ आश्वलायनप्रणीतसूत्रोक्त
विधानेनेत्यर्थः ॥ पाणिग्राहंविवाहम् ॥ मृदुकोमलंयथास्यात् ॥ ४९ ॥ शास्तिशिक्षयति ॥ शिक्षामेवाह ॥ क्रोधनस्तइत्यारभ्यप्रतिक्षणमित्यतः प्राक्तनेनग्रंथेन ॥ ५० ॥ सदाचारैरित्यस्यव्यावृत्तिमाह ॥ नवै

कृतोपनयनः सोथविद्यांजग्राहभूरिशः ॥ अथपित्रानभिज्ञातोद्यूतकर्मरतोऽभवत् ॥ ४० ॥ आदायादायबहुशोधनंमातुःसकाशतः ॥ ददातिद्यूतकारे
भ्योमेत्रीतेश्चचकारसः ॥ ४१ ॥ संत्यक्तब्राह्मणाचारः संध्यास्नानपराङ्मुखः ॥ निंदकोवेदशास्त्राणादेवब्राह्मणनिंदकः ॥ ४२ ॥ स्मृत्याचारविहीनस्तुगी
तवाद्यविनोदभाक् ॥ नटपाखंडिभंडैश्चबद्धप्रेमपरंपरः ॥ ४३ ॥ प्रेरितोपिजनन्यासनयातिपितुरंतिकम् ॥ गृहकार्यांतरव्यग्रोदीक्षितोदीक्षिता
यिनीम् ॥ ४४ ॥ यदायदेवतापृच्छेदयेगुणनिधिः सुतः ॥ नदृश्यतेमयागेहेकयातिविदधातिकिम् ॥ ४५ ॥ तदातदेतिसाब्रूयादिदानींसबहिरंगतः ॥
स्नात्वासमर्च्यवेदेवानेतावंतमनेहसम् ॥ ४६ ॥ अधीत्याध्ययनार्थसद्विद्वेर्मित्रैः समंययौ ॥ एकपुत्रेति तन्माताप्रतारयतिदीक्षितम् ॥ ४७ ॥ नतत्कर्म
चतद्वृत्तं किंचिद्वेत्तिसदीक्षितः ॥ सचकेशांतकर्मास्यकृत्वावर्षेऽथषोडशे ॥ ४८ ॥ गृह्योक्तेनविधानेनपाणिग्राहमकारयत् ॥ प्रत्यहंतस्यजननीसुतंगुणनि
धिंमृदु ॥ ४९ ॥ शास्तिस्नेहार्द्रदयाक्रोधनस्तेपितेत्यलम् ॥ यदिज्ञास्यतितेवृत्तं चामाताडयिष्यति ॥ ५० ॥ आच्छादयामिनेनित्यंपितुरग्रेकुचेष्टि
तम् ॥ लोकमान्योस्तितेतातः सदाचारैर्नवैधनैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणानां धनं पुत्रसद्विद्यासाधुसंगमः ॥ सच्छ्रोत्रियास्त्वनूचानादीक्षिताः सोमयाजिनः ॥
॥ ५२ ॥ इतिरूढिमिहप्राप्तास्तवपूर्वपितामहाः ॥ त्यक्त्वा दुर्वृत्तसंसर्गसाधुसंगरतोभव ॥ ५३ ॥ सद्विद्यासुमनोपेहिब्राह्मणाचारमाचर ॥ तवानुरूपारूपे
णवयसाकुलशीलतः ॥ ५४ ॥ ऊर्ध्वं शतिकोऽसित्वमेपाषोडशवार्षिकी ॥ तवपत्नीगुणनिधेसाध्वीमधुरभाषिणी ॥ ५५ ॥ एतांसंवृणुसद्वृत्तांपितृभ
क्तियुतोभव ॥ श्वशुरोपिहितेमान्यः सर्वत्रगुणशीलतः ॥ ५६ ॥ ततोऽपत्रपसेर्किनत्यजदुर्वृत्ततांशिशो ॥ मातुलास्तेऽतुलाः पुत्रविद्याशीलकुलादिभिः ॥
॥ ५७ ॥ तेभ्योपिनविभेषित्वं शुद्धोऽस्युभयवंशतः ॥ पश्यैतान्प्रतिवेश्मस्थान्ब्राह्मणानांकुमारकान् ॥ ५८ ॥ गृहेपिशिष्यान्पश्यैतान्पितुस्तेविनयो
चितान् ॥ राजापिश्रोष्यतियदातवदुश्चेष्टितंसुत ॥ ५९ ॥ श्रद्धांविहायतेतातेवृत्तिलोपंकरिष्यति ॥ बालचेष्टितमेवैतद्वदंत्यद्यापितेजनाः ॥ ६० ॥

वर्नैरिति ॥ नचाधर्मैरितिकचित्पाठः ॥ तत्राऽधर्मैरधमाचारैर्न ॥ ५१ ॥ सगिप्रवचनेगुरोर्धीतिनोऽनूचनाः ॥ अनूचानः प्रवचनेसगिधीतिगुरोस्तुयइत्यमरः ॥ दीक्षिताः सोमयाजिनइतिव्याख्यानव्याख्येय
भावान्नपौनरुक्त्यम् ॥ यष्टाचयजमानश्चसोमवतिदीक्षितइत्यमरः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संवृणुवरयभजस्वेत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अपत्रपसेलजसे ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

विमंतातम् ॥ पित्रभित्तिपाठेपितरमित्यर्थः ॥ वप्रभित्तिवापाठः ॥ तत्रवप्रभित्तिमित्येव ॥ यदाहामरः वप्रःपितरिक्तेद्वारइति ॥ मांचआक्षारयिष्यंतिदूपयिष्यंतिस्करिष्यंतीतियावत् ॥ ६१ ॥
 कैः ॥ मातुश्चरित्रं प्रुप्रोधत्तेइतिदुर्भाषणैरिति ॥ निषिद्धाचरणानुभावमुक्ताविहिताचरणमाह ॥ श्रुतिस्मृतिपथीनकिंश्रुतिस्मृत्युक्ताचारवान्किञ्चपितुस्यादेवेत्यर्थः ॥ श्रुतिस्मृतिपथीनक
 इतिक्वचित्पाठः ॥ तत्रपथीनकःपथी ॥ ६२॥६३॥ प्रतिक्षणमितिगणयोरुक्तिः ॥ ६४ ॥ दुर्बोषत्वेहेतुर्यतोव्यसनी॥दुर्बोध्यइतिवापाठः ॥ दुर्बोध्यइतिवाक्चित् ॥ युक्तमेवैतदित्याह ॥ मृगयेति ॥
 दुरोदरंचूतम् ॥ पण्येदूतेदुरोदरइत्यमरः॥६५॥सपारदारैः परदारनिमित्तंव्यसनंपारदारंतत्सहितंमृगयादिभिःसप्तभिर्व्यसनैरप्रजगतिकोनखंडितोज्ञानभ्रंशतानप्रापितोअपितुसर्वलोकःप्रापितपक्षेत्यर्थः॥

अनंतंरहसिष्यंतियुक्तंदीक्षिततास्त्विति ॥ सर्वेप्याक्षारयिष्यंतिवविप्रंचमांचवै ॥६१॥ मातुश्चरित्रंतनयोधत्तेदुर्भाषणैरिति ॥ पितापितेनपापीयाञ्छु
 तिस्मृतिपथीनकिम् ॥ ६२ ॥ तदंघ्रिलीनमनसोममसाक्षीमहेश्वरः ॥ नचर्तुस्नातयापीहमुखंदुष्टस्यवीक्षितम् ॥६३॥ अहोबलीयान्सविधियेनजातो
 भवानिति ॥ प्रतिक्षणंजनन्येतिशिष्यमाणोतिदुर्मदः ॥ ६४ ॥ नतत्याजचतर्द्धमदुर्बोधोव्यसनीयतः ॥ मृगयामद्यपेशुन्यवेश्याचौर्यदुरोदरैः ॥ ६५ ॥
 सपारदारैर्व्यसनैरेभिःकोत्रनखंडितः ॥ यद्यन्मध्येगृहेपश्येत्तत्तन्नीत्वासुदुर्मतिः ॥ ६६ ॥ अर्पयेद्यूतकाराणांसकुप्यंवसनादिकम् ॥ नवरत्नमयीमातुः
 कर्तःपितुरुर्मिकाम् ॥ ६७ ॥ स्वपंत्यास्त्वेकदाऽऽदायदुरोदरि करेऽप्यत ॥ एकदागच्छताराजभवनाभिजमुद्रिका ॥ ६८ ॥ दीक्षितेनपरिज्ञातादै
 वाद्यूतकृतःकरे ॥ उवाचदीक्षितस्तंचकुतोल्ब्धात्वयोर्मिका ॥ पृष्टस्तेनाथनिर्बन्धादसकृत्प्रत्युवाचकिम् ॥ ६९ ॥ ममाक्षिपसिविप्रोच्चैःकिंमयाचौर्य
 कर्मणा ॥ लब्धामुद्रात्तदीयेनपुत्रेणैषाममार्पिता ॥ ७० ॥ मममातुर्हिपूर्वेद्युर्जित्वानीतोहिशाटकः ॥ नकेवलंममाप्येतदंगुलीयंसमर्पितम् ॥ ७१ ॥
 अन्येषांद्यूतकर्तृणांभूरितेनार्पितंवसु ॥ रत्नकुप्यदुकूलानिभृंगारुप्रभृतीनिच ॥ ७२ ॥ भाजनानिविचित्राणिकास्यताग्रमयानिच ॥ नग्रीकृत्यप्रति
 दिनंबद्धयतेद्युतकारिभिः ॥ ७३ ॥ नतेनसदृशः कश्चिदाक्षिकोभूमिमंडले ॥ अद्ययावत्त्वयाविप्रदुरोदरशिरोमणिः ॥ ७४ ॥ कथंनानाज्ञायितनयो
 ऽविनयानयकाविदः ॥ इतिश्रुत्वात्रपाभारविनम्रतरकंधरः ॥ ७५ ॥

मध्येगृहं गृहमध्ये ॥ ६६ ॥ कुप्यंस्वर्णंरजतातिरिक्तताम्रादिभाजनंतत्सहितंवसनादिकंवखादिकम् ॥ सगुणानिधिरितिवा ॥ ऊर्मिकांमुद्रिकाम् ॥ ६७ ॥ दुरोदरंचूतंवर्ततेयस्यासौदुरोदरीतस्यकरेदत्त
 वानिति ॥ ६८ ॥ हेविप्रकिंमर्थम् ॥ उत्तरत्रान्वयः ॥ ६९ ॥ मममाम् ॥ मामाक्षिपसीतिवापाठः ॥ उच्चैर्यथास्यात्तथाऽक्षिपसिक्किम् ॥ मयामुद्रामुद्रिकाचौर्यकर्मणालब्धाऽपितुनलब्धेति ॥
 किंमांक्षिपसीतिपाठेकिंकुत्सितंयथास्यात्तथाकिंमर्थेक्षिपसिआक्षिपसीत्यर्थः ॥ कथंतांमाज्ञातत्राह ॥ त्वदीयेनेति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आक्षिकःअक्षेणव्यवहर्तुतया
 क्षिकोद्युतकारइत्यर्थः ॥ अद्ययावद्व्याख्यतेनत्वत्पुत्रेणसदृशोद्युतकारोनाभूदस्तीतिचेदितिशेषः ॥ अतोदुरोदरशिरोमणिर्नूतकारश्रेष्ठः ॥ ७४ ॥ कथंत्वयानाज्ञायिअद्ययावत्कथंनानाज्ञायीतिवाकाका

क्षिन्यायेनोभयप्रवासबंधः ॥ कथंभूतः ॥ अविनयानयकोविदः ॥ नविनयोऽविनयः दुर्नयइत्यर्थः ॥ ननयोऽनयोदुर्नीतिरनीतिशास्त्रमिति वा ॥ तयोः कोविदः पंडितः ॥ व्यसनीचौर्यको
विदइति कचित् ॥ ७५ ॥ आस्योपविश्य च ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मेममंजुलितोऽंजुल्याः सकाशात्त्वया हता ॥ अंगुलिकाहतेति कचित् ॥ मयातवसमापितेति चान्यत्र ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
॥ ८० ॥ ८१ ॥ इहोइतिसंबोधने ॥ इहोइसत्पुत्रजननिइतिसंबोधोपहासः ॥ ८२ ॥ सहयुनक्तीतिसयुकसहितइत्यर्थः ॥ ८३ ॥ त्वत्तव ॥ सशाटकइति कचित् ॥
तच्छाटकइत्यन्यत्र ॥ शाटकः स्थूलशाटकः ॥ भामासत्यभामोतिवत् ॥ बराशिरित्यर्थः ॥ बराशीः स्थूलशाटकइत्यमरः ॥ मंजिष्ठयाभारक्तोमांजिष्ठः ॥ तुनिश्चितम् ॥ वस्त्रधान्यांवस्त्राणिघी
यन्तेऽस्यामिति वस्त्रधानीरज्वादिनिर्मितवस्त्रस्थानंतस्यालंबतेस्मेत्यध्याहारः ॥ ८४ ॥ भृंगारुगंडुकविशेषः ॥ त्रिगुणितापटीत्रिपटीजंगाच्छादनप्रतिष्ठावस्त्रमित्यर्थः ॥ ८५ ॥ दक्षिणस्यां

प्रावृत्यवाससामौलिंप्राविशन्नजिमंदिरम् ॥ महापतिव्रतामास्यपत्नीं प्रोवाचतामथ ॥ ७६ ॥ दीक्षितायिनि कुत्रासि कते गुणनिधिः सुतः ॥ अथतिष्ठतु
किं तेन कसाममशुभोर्मिका ॥ ७७ ॥ अंगोद्धर्तनकाले यात्वयामंजुलितोद्धता ॥ नवरत्नमयीं शीघ्रं तामानीय प्रयच्छमे ॥ ७८ ॥ इति श्रुत्वाथ तद्वाक्यं भी
तासादीक्षितायिनी ॥ प्रोवाचसातुमाध्याह्नीं क्रियां निष्पादयत्वथ ॥ ७९ ॥ व्यग्रास्मिदेव पूजार्थमुपहारादिकर्मणि ॥ समयोयमतिक्रामेदतिथीनां
प्रियातिथे ॥ ८० ॥ इदानीमेव पक्वान्नकरणव्यग्रयामया ॥ स्थापिताभाजनेकापि विस्मृतेति न वेदयहम् ॥ ८१ ॥ दीक्षित उवाच ॥ ॥ इहोसत्पुत्रजन
नित्यं सत्यप्रभाषिणि ॥ यदायदा त्वांसंपृच्छेत्तनयः क्वगतस्त्विति ॥ ८२ ॥ तदा तदेतित्वं ब्रूयानाथेदानीं सनिर्गतः ॥ अधीत्याध्ययनार्थंच द्वित्रैर्मित्रैः
सयुग्बहिः ॥ ८३ ॥ कुतस्त्वच्छाटकः पत्रिमांजिष्ठो यो मया दर्पितः ॥ लंबते वस्त्रधान्यायस्तथ्यं ब्रूहि भयं त्यज ॥ ८४ ॥ सांप्रतं नेक्ष्यते सोऽपि भृंगारुमणिमं
डितः ॥ पटसूत्रमयी सापि त्रिपटी कनूपापिता ॥ ८५ ॥ कदाक्षिणात्यंतत्कास्यंगौडीताम्रघटी कसा ॥ नागदंतमयी सा कसुखकौतुकमंचिका ॥ ८६ ॥
कसापर्वतदेशीया चंद्रकांतशिलोद्भवा ॥ दीपिकाव्यग्रहस्ताम्रासालंकृच्छालभंजिका ॥ ८७ ॥ किंबहुक्तेन कुलजेतुभ्यं कुप्याम्यहंवृथा ॥ तदाभ्यवह
रिष्येहमुपयंस्याम्यहं यदा ॥ ८८ ॥ अनपत्योऽस्मि तेनाहं दुष्टेन कुलदूषिणा ॥ उत्तिष्ठानयदर्भां बुतस्मेदद्यां तिलांजलिम् ॥ ८९ ॥ अपुत्रत्वं वरं नृणां
कुपुत्रात्कुलपांसनात् ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थे नीतिरेपासनातनी ॥ ९० ॥

दिशि भवंदाक्षिणात्यम् ॥ गौडदेशोद्भवा गौडी ॥ नागोजजः ॥ मंचिकासूक्ष्मस्वदा ॥ ८६ ॥ पर्वतदेशीयापर्वतदेशोद्भवा शालभंजिका पुत्तलिका ॥ यासां केत्यन्यः ॥ कथंभूता ॥
चन्द्रकांतशिलोद्भवा तमिति तादीप्यतीति दीपिका उज्ज्वलेत्यर्थः ॥ अव्यग्रहस्ताम्रा ॥ वरं प्रार्थितुमुद्यतकराभेत्यर्थः ॥ अलंकृतं दलं करणं तत्सहितायासासालंकृतम् ॥ ८७ ॥ किंबहुक्तेनेति ॥
यदाहमुपयंस्यामि उद्दिष्ट्यामि विवाहांतरं कारिष्यामीति यावत् ॥ उपनेष्यामीति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ तदाहं भव्यवहरिष्येभोऽप्येभोजनं कारिष्यामीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कुलपांसनात्
कुलदूषणात् ॥ कुलपांसुलादिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ कुललांछनादिति कचित्पाठः ॥ त्यजेदेकमिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ॥ ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्यं पृथिवीं

त्यजेदिति ॥ भागवतेचभृतराष्ट्रप्रतिविदुर्वाक्यम् ॥ त्यजान्शैबकुलकौशलायेति ॥ ९० ॥ मुनांप्राप्य ॥ प्राध्वेतिषकचित् ॥ ९१ ॥ समालोच्यविचार्य ॥ समालम्ब्येतिषकचित् ॥ ९२ ॥ अस्तिधनः अस्तिविद्यमानं धनं यस्य सोऽस्ति धनः ॥ अस्तीति तिङ्प्रतिरूपकमव्ययम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेऽस्ति धनं दइति कचित् ॥ अस्ति धनं तद्विधान्यत्र ॥ नाहमभ्यस्तवेदोऽस्मि न चैवास्ति धनं गमः ॥ देशांतरे यो धनवान् स विद्यः सुखमेधते इति कचित्पाठः स स्पष्टार्थः ॥ ९४ ॥ यायजूककुलेऽज्ञाशीलस्य वै ॥ इज्याशीलो यायजूक इत्यमरः ॥ अनुसंधयेद्योजयेत् ॥ ९५ ॥ नाधिगच्छामि नाभिजानामि ॥ परिचितः काश्चिज्जन इति शेषः ॥ परिचितिरिति कचित् ॥ ९६ ॥ याचेप्रार्थये ॥ याचमेजननीसाहनेतियोजना ॥ साचेति वापाठः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ महोपहारान् महापूजासं

स्नात्वानित्यविधिं कृत्वा तस्मिन्नेवाह्निकस्य चित् ॥ श्रोत्रियस्य सुतांप्राप्य पाणिजग्राहदीक्षितः ॥ ९१ ॥ श्रुत्वा तथा सवृत्तांतं प्राक्तनं स्वं विनिंद्य च ॥ कांचिदिदं समालोच्य निर्ययोदीक्षितांगजः ॥ ९२ ॥ चिंतामवापमहतीं क्रयामिकरवाणिकम् ॥ नाहमभ्यस्तविद्योऽस्मि न चैवास्ति धनोऽस्म्यहम् ॥ ९३ ॥ देशांतरेऽस्ति धनः स द्विद्यः सुखमेधते ॥ भयमस्ति धने चोरात्स विद्यः सर्वतोऽभयः ॥ ९४ ॥ यायजूककुले जन्मककमेव्यसनंतथा ॥ अहो बलीयान् स विधिर्भाविर्कर्मनुसंधयेत् ॥ ९५ ॥ भिक्षितुं नाधिगच्छामि न मे परिचितः कचित् ॥ न च पाश्वेधनं किंचित्किमत्र शरणं भवेत् ॥ ९६ ॥ सदानभ्युदिते भानौ प्रसूमेमृष्टभोजनम् ॥ दद्यादद्यात्र कंयाचेयाचे हजं न नीनमे ॥ ९७ ॥ इति चिंतयतस्तस्य भानुरस्ताचलंगतः ॥ एतस्मिन्नेव समये कश्चिन्माहेश्वरो नरः ॥ ९८ ॥ महोपहारानादाय नगराद्बहिरभ्यगात् ॥ समभ्यर्चितुमीशानं शिवरात्राबुधोषितः ॥ ९९ ॥ पक्वान्नगंधमात्राय शुधितः स तमन्वगात् ॥ इदमन्नं मया ग्राह्यं शिवायोपस्कृतं निशि ॥ १०० ॥ इत्याशामवलं व्यायद्धारिशं भोरुपाविशत् ॥ ददर्श च महापूजां तेन भक्तेन निर्मिताम् ॥ १ ॥ विधाय नृत्यगीतादिभक्ताः सुप्ताः क्षण्यदा ॥ नैवेद्यं सतदाऽऽदातुं गर्भगारं विवेश ह ॥ २ ॥ दीपं मंदप्रभं दृष्ट्वा पक्वान्नवैक्षणाय सः ॥ निजचैलांचलाद्वर्तिदत्त्वासमुददीपयत् ॥ ३ ॥ ततः पक्वान्नमादाय त्वरितं गच्छतो बहिः ॥ तस्य पादतलाघातात्प्रसुप्तः कोप्यबुध्यत ॥ ४ ॥ कोयं कोयं त्वरापन्नश्चोरोयं गृह्यतामिति ॥ यावद्भूयात्समागत्य तावत्सपुररक्षकैः ॥ ५ ॥ पलायमानो निहतः क्षणात्पंचत्वमागतः ॥ अभक्षयच्च नैवेद्यं भाविपुण्यबलात्प्रसः ॥ ६ ॥

भारान् ॥ ९९ ॥ तमन्वगात्तमाहेश्वरमनुपश्चादगात्प्रतवान् ॥ १०० ॥ १ ॥ गर्भगारं अगारस्य मध्यम् ॥ २ ॥ निजचैलांचलात्स्ववस्त्राप्रतोवर्तिदशां समुददीपयत्सम्यक् ज्वालयामास ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अभक्षयश्चेति ॥ भाविपुण्यवशाद्द्विष्यच्छिवरात्रोपपणपुण्यवशात् ॥ निर्माल्यभक्षणजे उपोषणनाश्रमसंगात् ॥ अतएव शिवदूतावक्ष्यति ॥ उपोषितेन भूतायामिति ॥ यशुशिवनिर्माल्यभोक्तारस्य दित्युत्तेषां सुक्ष्मचर्मापरिज्ञानात् ॥ तथा च वक्ष्यति शिवदूताः ॥ किंकराः शिवचर्माये सुक्ष्मास्ते वै भवाद्दशीरित्यादि ॥ यद्वा बाणलिंगाद्यतिरिक्तविषयंत्यमदूतवचनम् ॥ तथा च ॥ बाणलिंगे स्वयं भूते चंद्रकांतेऽहदिस्थिते ॥ तत्र क्रतुशतं पुण्यं शंभोर्नैवेद्यभक्षणमिति ॥ तत्र बाणलिंगं नार्थदम् ॥ तद्दिस्थितं माणलिंगम् ॥ तत्प्रदेशे प्राणवच्छैवैर्चार्यमाणलिंगमित्यर्थः ॥ तद्दिध्यान

विषयत्वेनस्थितलिंगमितिवा ॥ रुद्रभुक्तंभुंजीतरुद्रपीतंविषेदुद्राघ्रातंजिघ्रेदितिवजावालभुतिः ॥ ६ ॥ अयेति ॥ अनंतरंयावत्समागत्यविकैटभटैःसबद्धस्तावत्पारिषदास्तनेतुमाप्ताइतिद्वितीय
श्लोकेनान्वयः ॥ ७ ॥ किंकिणीजालमालितंक्षुद्रघंटिकानिवहसंजातमालमित्यर्थः ॥ शूलपाणयःरुद्रपारिषदाइत्यर्थः ॥ ८ ॥ शंभोर्गणान्समालोक्ययमर्किकरैरित्यमवाप्तकर्मित्यन्वयः ॥
कितत् ॥ हेगणाअयंदिजोदुर्वृत्तइति ॥ ९ ॥ दुर्वृत्तत्वमेवाह ॥ कुलेतिचतुर्भिः ॥ १० ॥ आस्तामित्यत्रअकारलोपआर्षः ॥ आसतामित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तत्तर्हि ॥ १४ ॥ इत्यमिति ॥

अथबद्धःसमागत्यपाशमुद्गरपाणिभिः ॥ निनीपुभिःसंयमिनीयामैःसविकटैर्भटैः ॥ ७ ॥ तावत्पारिषदाःप्राप्ताःकिंकिणीजालमालितम् ॥ दिव्यंवि
मानमादायतनेतुंशूलपाणयः ॥ ८ ॥ शंभोर्गणान्समालोक्यभूतैस्तेर्यमर्किकरैः ॥ अवादिप्रणतैरित्यदुर्वृत्तोयंगणाद्विजः ॥ ९ ॥ कुलाचारप्रतीपोयं
पित्रोर्वाक्यपराङ्मुखः ॥ सत्यशौचपरिभ्रष्टःसंध्यास्नानविवर्जितः ॥ १० ॥ आस्तांदूरेऽस्यकर्मणिशिवनिर्माल्यहारकः ॥ प्रत्यक्षतोऽत्रवीक्ष्य
मस्पृश्योयंभद्राहशाम् ॥ ११ ॥ शिवनिर्माल्यभोक्तारःशिवनिर्माल्यलवंगाः ॥ शिवनिर्माल्यदातारःस्पर्शस्तेषांह्यपुण्यकृत् ॥ १२ ॥ विषमालोच्चवापे
यंश्रेयोवाऽनशनंपरम् ॥ सेवितव्यंशिवस्त्वंप्राणैः कंठगतैरपि ॥ १३ ॥ ययंप्रमाणंधर्मेषुयथानचतथावयम् ॥ अस्तिचेद्धर्मलेशोऽस्यगणास्तच्छृणुमो
वयम् ॥ १४ ॥ इत्थंतद्राक्यमाकर्ण्यप्रोक्तुःपारिषदास्ततः ॥ किंकराःशिवधर्मायेमूहमास्तेवैभवाहशैः ॥ १५ ॥ स्थूललक्ष्यैःकथंलक्ष्यालक्ष्यायेमूहमदृ
ष्टिभिः ॥ अनेनानेनसाकर्मयत्कृतंशृणुतेहतत् ॥ १६ ॥ पतंतीलिंगशिरसिदीपच्छायानिवारिता ॥ स्वचैलांचलतोऽनेनदत्त्वादीपेदशानि ॥ १७ ॥
अपगेपिपगेधर्मंजातस्तत्रास्यकिंकराः ॥ शृण्वताशिवनामानिप्रसंगादपिगृह्यतः ॥ १८ ॥ भक्तेनविधिनापूजाक्रियमाणानिरीक्षिता ॥ उपोषिते
नभूतायामनेनस्थिरचेतसा ॥ १९ ॥ कलिगराजोभविताऽधुनाविधुतकल्मषः ॥ एषद्विजवरोद्धूतायूयंयातयथागताः ॥ २० ॥ पार्षदैर्यमदूतभ्योमो
चितस्त्वितिस्मद्विजः ॥ अरिंदमस्यतनयःकलिंगाधिपतेर्दमः ॥ २१ ॥ क्रमाद्राज्यमवाप्याथपितर्युपरतेयुवा ॥ नान्यंधर्मविजानातिदुर्दमोभूष
तिर्दमः ॥ २२ ॥ शिवालयेषुसर्वेषुदीपदानादृतेद्विजः ॥ ग्रामार्थीशान्समाहूयसर्वान्स्वविषयस्थितान् ॥ २३ ॥ इत्थमाज्ञापयामासमेदंडद्योभविष्यति ॥
यस्ययस्याभितोग्रामंयावंतश्चशिवालयाः ॥ २४ ॥

हेकिंकराःयेशिषधर्मान्मेभवाहशैःमूहमात्रलक्ष्याण्व ॥ १५ ॥ एतदेवस्पष्टयति ॥ स्थूललक्ष्यैरिति ॥ सूक्ष्मदृष्टिभिर्वैभवांलक्ष्याज्ञेयाः ॥ स्थूललक्ष्यैर्वातेःस्थूलदृष्टिभिःकथंलक्ष्याइत्यर्थः ॥
अथपार्षदैर्किंकराःयेशिषधर्मास्तेअतीवमूहमाण्व ॥ अतःसूक्ष्मदृष्टिभिरित्यादिपूर्ववत् ॥ अनेनमानिष्यापेन ॥ १६ ॥ दशान्वर्तिम् ॥ १७ ॥ शिवनामानिगृह्यतःपुरुषात्सकाशात्प्रसंगात्तानिशृण्वता ॥
॥ १८ ॥ भक्तेनविहितापूजाअनेननिरीक्षिता ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ १९ ॥ इतियतः ॥ अतःकलिगराजोभवितेति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ समेदंडद्योभविष्यतिस्तुममाज्ञानं

करिष्यतीतिशेषः ॥ आज्ञामेवाह ॥ यस्ययस्येति ॥ ग्राममभितः ग्रामस्यसमंततः ॥ २४ ॥ दण्डमेवाह ॥ ममाज्ञाभंगदोषेणेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रत्नदीपशिखाश्रयः रत्नान्ये
वदीपास्तेषां शिखानामाश्रयः ॥ रत्नश्रेष्ठानां पतिरित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वार्थेति ॥ स्वार्थस्वप्रयोजनार्थदीपवत्पुष्पादिप्यालिंगमस्तकांधकारहरनीतिसः ॥ १३० ॥ प्राग्वासनोदयात्पूर्व
संस्कारस्फुरणात् ॥ अतिविस्मयेनाहतुः ॥ कैवेति ॥ हे शिवशर्मन् विलोकय प्रपश्य ॥ किम् ॥ एषादिकपालपदवीस्थानकं ॥ एषाकेऽपाकांशायामाहतुः ॥ मनुष्यधर्मणानेन गूणनिधिनासां
प्रतयाह इह स्वर्गेषु भुज्यते सा वा कश्चित्शेषः ॥ ३१ ॥ न केवलमलकायाः पतिरभूदीश्वरेण सार्धं मित्रांचामासवान्तिपाहतुः ॥ सर्वदेवैर्यथादिना ॥ संश्रुणुष्वसम्पदं शृणु ॥ आत्मनेपदमार्थम् ॥
पाठांतरैरेव स्वस्वीय आत्मीयेति शिवशर्मसंबोधनम् ॥ ३२ ॥ पाद्मेकल्पे लोकप्रयात्मकान्मृष्टी ॥ वैश्रवणः विश्रवसः पुत्रः कुबेर इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तत्र पाद्मे ॥ मेघवाहनेरौद्रिकल्प इत्यनुपजते ॥

तत्र तत्र सदा दीपोद्योतनीयोऽविचारितम् ॥ ममाज्ञाभंगदोषेण शिखं छेत्स्याम्यसंशयम् ॥ २५ ॥ इति तद्भयतो दीप्तादीपाः प्रतिशिवालयम् ॥ अनेनै
व सधर्मेण यावज्जीवं दमो नृपः ॥ २६ ॥ धर्मर्द्धिमहर्ता प्राप्य कालधर्मवशंगतः ॥ स दीपवासनायां गाद्रहन् दीपान् प्रदीप्य वै ॥ २७ ॥ अलकायाः पति
रभूद्रत्नदीपशिखाश्रयः ॥ एवं फलतिकालेन शिवेऽप्यमपि यत्कृतम् ॥ २८ ॥ इति ज्ञात्वा शिवे कार्यं भजनस्वसुखार्थिभिः ॥ कसदीक्षितदायादः सर्वधर्म
पराङ्मुखः ॥ २९ ॥ स्वार्थदीपदशोद्योतलिंगमौलितमोहरः ॥ कलिंगविषये राज्ञं प्राप्नो धर्मगतिः सदा ॥ १३० ॥ शिवालये समुदीप्य दीपान् प्राग्वा
सनोदयात् ॥ कैपादिकपालपदवी शिवशर्मन् विलोकय ॥ मनुष्यधर्मणानेन सांप्रतं ये ह भुज्यते ॥ ३१ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ सर्वदेव शिवेनासौ सखित्वं
चयथेयिवान् ॥ तदप्येकमनाविप्रसंश्रुणुष्वत्रवावहे ॥ ३२ ॥ पाद्मेकल्पे पुराविप्रब्रह्मणो मानसात्सुतात् ॥ पुलस्त्याद्विश्रवाज्ज्ञे तस्य वैश्रवणः सुतः ॥ ३३ ॥
तेनेयमलकाभुक्ता पुरीविः कृताकृता ॥ आराध्यं ब्रह्म देवमत्युग्रतपसा पुरा ॥ ३४ ॥ व्यतीते तत्रकल्पे वै प्रवृत्ते मेघवाहने ॥ याज्ञदत्तिरसौ श्री
दस्तपस्तेपे मुदुःसहम् ॥ ३५ ॥

तथा चोक्तं वासिष्ठे ॥ कदाचित्मृष्टयः शार्व्यः कदाचित्पद्मजोद्भवाः ॥ कदाचिदपि वैष्णव्यः कदाचिन्मुनिनिर्मिता इति ॥ कथं रुद्रस्य मेघवाहनत्वमिति चेदुच्यते ॥ मेघवाहन इन्द्रस्तद्रूपधारित्वान्महादेवस्य
मेघवाहनता ॥ तच्च त्रिवोक्तम् ॥ यदा मेघमारुह्य श्रीकृष्णाय वरं दत्तवानिति मेघवाहन इति ॥ दानधर्मे ॥ दिव्यवर्षसहस्रं मेघो भूत्वा हरं विष्णुं रवहदिति वातयोच्यते ॥ तथा च लगे ॥ मसजं शंकरं ध्यात्वा
ब्रह्माणं परमेश्वरः ॥ जनार्दनो जगन्नाथः कल्पे वै मेघवाहने ॥ दिव्यवर्षसहस्रं तु मेघो भूत्वा ज्वहद्वरम् ॥ नारायणो महादेव बंधुमानेन सादरम् ॥ दृष्ट्वा भावं महादेवो हरेः स्वात्मनि शंकरः ॥ प्रददति तस्य सकलं सुखं ब्रह्मणा
सह ॥ तदा तत्कल्पमाहुर्वै मेघवाहनसंज्ञयति ॥ यदा देवोक्तेनोपरि मेघानां कृता वास त्वान्मेघवाहन इति पुराणां तस्मै ॥ यदा भक्तानां फलमचनान्मेघो वृषस्तद्वाहनत्वात् ॥ यदा सेचनं मिगाम्यान्मे

घोवरस्तंमापयतीतिमेघवाहनः ॥ यद्वाऽष्टयुतिं त्वात्सु र्ध्वरूपेणावहादिमेघान्मापयतीति ॥ यद्वा भेघवाहनइतिब्रह्मणःकल्पविशेषस्यनाम ॥ तथाचोक्तलिंगे ॥ भवोद्भवस्तपश्चैवभक्त्यारंभःप्रभुःपुनः ॥ ऋतुर्वर्गिर्दिव्यवाहःसावित्रस्तुतएवच ॥ उशिकःकुशिकश्चैवगंगाधरोधुनिसत्तमाः ॥ ऋषभश्चतथापद्योगांघारीयश्चमध्यगः ॥ वैराजोवैनिषादश्चमुल्लयोवैमेघवाहनः ॥ पंचमश्चत्रकश्चैवभक्तितस्तानएवच ॥ मनश्चदर्शोबृंहश्चतथाविश्वेतलोहितः ॥ रक्तश्चपीतवासाश्चमसितःसर्वरूपकः ॥ एवंकल्पास्तु संस्तुयताब्रह्मणोव्यक्तजन्मनइति ॥ यद्वादत्तस्यापत्यंयाज्ञदत्तिर्गुणनिधिरित्यर्थः ॥ श्रीदोनिधपतित्वात्संपत्तिदत्त्वात्संपत्तिदः ॥ सुदुःसहसुदुष्करंतपस्तेष्वित्यर्थः ॥ ३५ ॥ एतद्विवृणोति ॥ भक्तिप्रभावमित्यारभ्यततइत्यतःमात्तनेन ॥ शंभोर्मक्तिप्रभावंविज्ञायकाशिकां प्राप्यचित्तरत्नप्रदीपकमुद्रोध्यउज्ज्वालयशां भवंलिंगंशंभोलिंगं संस्थाप्ययावत्तद्वर्ष्मत्वगस्थिपरिशेषितमस्थिचर्मोवशिष्टंभूतवद्वर्षाणामयुतंशतं दशल्लं तपस्तपापकृतवानितिपंचमेनान्वयः ॥ ३६ ॥ भक्तिप्रभावंविज्ञायेत्युक्तं तत्रहेत्यन्वेषणायामाह ॥ तद्दीपमात्रतःतस्यप्रसिद्धस्यमोहेश्वरस्यकृतस्यदीपस्यमात्रतःदीपनंदीपउदीपनंउज्ज्वालनमितिषावत् ॥ तन्मात्रतस्तदेकमात्रतइत्यर्थः ॥ कथंभूतंचित्तरत्नप्रदीपकम् ॥ शिवैकदशं

भक्तिप्रभावंविज्ञायशंभोस्तद्दीपमात्रतः ॥ पुरींपुरारेःसंप्राप्यकाशिकांचित्प्रकाशिकाम् ॥ ३६ ॥ शिवैकदशमुद्रोध्यचित्ररत्नप्रदीपकम् ॥ अनन्यभक्तिसेहादचंतन्महोध्याननिश्चलम् ॥ ३७ ॥ शिवैक्यसुमहापात्रंतपोभिपरिवृंहितम् ॥ कामक्रोधमहाविघ्नपतंगाघातवर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधनिर्वातंनिर्मलंनिर्मलेशणात् ॥ संस्थाप्यशांभवलिंगंसद्भावकुसुमार्चितम् ॥ ३९ ॥ तावत्ततापस्तपस्त्वगस्थिपरिशेषितम् ॥ यावद्भूतवद्वर्ष्मवर्षाणामयुतंशतम् ॥ १४० ॥ ततःसहविशालाह्यदेवोविश्वेश्वरः स्वयम् ॥ अलकापतिमालोक्यप्रसन्नेनंतरात्मना ॥ ४१ ॥ लिंगे मनःसमाधायस्थितंस्थाणुस्वरूपिणम् ॥ उवाच वरदोस्मीतितत्त्वालमलकापते ॥ ४२ ॥ उन्मील्यनयनेयावत्सपश्यतितपोधनः ॥ तावदुद्यत्सहस्रांशुसहस्राधिकतेजसम् ॥ ४३ ॥ पुरोददर्शंश्रीकण्ठंचंद्रचूडमुमाधनम् ॥ तत्तेजःपरिभूतासितेजाः संमील्यलोचने ॥ ४४ ॥

शिवएवैकादशवर्तिकायास्मिस्तम् ॥ पुनःकीदृशम् ॥ अनन्यभक्तिसेहादचं अष्टविचारिणीभक्तिवैभोवृत्तादिस्तेनादयम् ॥ तन्महोदयानिश्चलं तच्चतन्महोदयेतन्महोदयानेननिश्चलम् ॥ ३७ ॥ शिवैक्यसुमहापात्रं शिवेनसहयदैक्यंतादात्म्यंतदेवसुमहापात्रमाधारोयस्यतम् ॥ तपएवामिस्तेनपरिवृंहितंवर्धितम् ॥ कामक्रोधादयोमहाविघ्नास्तएवपतंगास्तेवामाघातेनापातेनपरिवर्जितम् ॥ ३८ ॥ प्राणसंरोधःप्राणायामएवनिर्वातोवाताभाषोयत्रतम् ॥ निर्मलमसंभावंनाविपरीतभावनारहितंयदीक्षणंज्ञानंतस्मान्निर्मलम् ॥ कथंभूतंलिंगम् ॥ सद्भावकुसुमार्चितं सद्भावःसद्भक्तिस्तदेवकुसुमंतेनाचितम् ॥ यद्वा सद्भक्तिर्मनोवृत्तिस्त्वद्विशेषरूपाण्यर्हिंसादीनिपुण्याणिवैरचितम् ॥ तथाचोक्तम् ॥ अर्हिंसाप्रययमंपुष्पंपुष्पमिद्विधानिदहः ॥ ध्यानपुष्पंतपःपुष्पंज्ञानपुष्पंतयैवच ॥ सर्वभूतदयापुष्पंभमापुष्पंविशेषतः ॥ सत्यंचाष्टविधंपुष्पंविष्णोःप्रतीतिरपरिमिते ॥ ध्यानपुष्पमित्यत्रध्यानशब्दोविवेकविषयः ॥ अतोनिर्मलेशणादित्यनेननयनैकवचम् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ उन्मीलयेति ॥ सधनदोनयनेउन्मील्यविष्टययावत्पश्यतितत्तावच्छ्रीकण्ठंचंद्रचूडंतेजःस्वयः ॥ ४३ ॥ तत्तेजइति ॥ सोऽलकापतिनेत्रं संमील्यसम्यगविकचयहेदेवैतिसंभोध्यदेवैस्संभोध्यदेवानांविशंउवाचे

त्वन्वयः ॥ कथंभूतः ॥ तस्यविश्वेश्वरस्यतेजसापरिभूतमस्तिष्ठोपस्यसः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ प्रेमपात्रमर्थादीश्वरस्य ॥ सौभाग्यश्रीःसौभाग्यसंपद ॥ ४९ ॥
 कूरहृष्टिःसन्धावद्दीक्षतेतावत्तत्रेश्वरम् ॥ तदित्यव्ययम् ॥ वस्वशर्मचक्षुःपुस्फोटस्फुटितवदित्यर्थः ॥ वामनेत्रस्फोटनेहेतुमाह ॥ वामविलोकनात्कूरहृष्ट्याविलोकनात् ॥ वामनेत्रेणवाविलोकनात् ॥
 स्फोटनेहेतुमाह ॥ कूरहृष्टिगति ॥ वक्रहृष्टिरित्यर्थः ॥ दुष्टहृष्टिरतिवा ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अधिवर्णयेदधिकंक्रययेत् ॥ अधिवर्णयामितिक्वचित् ॥ ५४ ॥ निधीनांपद्मादीनामष्टानाम् ॥
 उवाचदेवदेवेशंमनोरथपथातिगम् ॥ निजांभिर्दर्शनेनाथहृक्षसामर्थ्यप्रबच्छमे ॥ ४५ ॥ अयमेववरोनाथयत्त्वंसाक्षान्नरीक्ष्यसे ॥ किमन्येनवरेणेशनमस्ते
 शशिशेखर ॥ ४६ ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वादेवदेवउमापतिः ॥ ददौदर्शनसामर्थ्यस्पृष्टपाणितालेनतम् ॥ ४७ ॥ प्रसार्यनयनेपूर्वमुमामेवव्यलोकयत् ॥
 शंभोःसमीपेकायोषिदेवासर्वांगसुंदरी ॥ ४८ ॥ अनयार्कितपस्ततंसंममापितपसोधिकम् ॥ अहोरूपमहोप्रेमसौभाग्यश्रीरहोभृशम् ॥ ४९ ॥ कूरहृष्टी
 क्षतेयावत्पुनःपुनरिदंवदन् ॥ तावत्पुस्फोटतत्रेवंवामंवामाविलोकनात् ॥ १५० ॥ अथदेव्यब्रवीदेवंकिमसौदुष्टतापसः ॥ असकृद्रीक्ष्यमांवक्तिन्यकुर्व
 न्मेतपःप्रभाम् ॥ ५१ ॥ असकृदक्षिणेनाक्षणापुनर्ममिवपश्यति ॥ असूयमानोमेरूपंप्रेमसौभाग्यसंपदः ॥ ५२ ॥ इतिदेवीगिरंश्रुत्वाप्रहस्यप्राहतां
 प्रभुः ॥ उमेत्वदीयःपुत्रोयंनचकूरेणचक्षुषा ॥ ५३ ॥ संपश्यतेतपोलक्ष्मीतवर्कित्वधिवर्णयेत् ॥ इतिदेवीसमाभाष्यतमीशःपुनरब्रवीत् ॥ ५४ ॥
 वरान्ददामितेवत्सतपसानेनतोषितः ॥ निधीनामधिनाथस्त्वंगुह्यकानांभवेऽश्वरः ॥ ५५ ॥ यक्षाणांकिन्नराणांचराजाराज्ञांचसुव्रत ॥ पतिःपुण्यजनानां
 चसर्वेषांधनदोभव ॥ ५६ ॥ मयासख्यंचतेनित्यंवत्स्यामिचतुर्वातिके ॥ अलकानिकवामित्रतवप्रीतिविबुद्धये ॥ ५७ ॥ आगच्छपादयोरस्याःपतते
 जननीत्वियम् ॥ इतिदत्त्वावरान्देवःपुनराहशिवांशिवः ॥ प्रसादंकुरुदेवेशितपस्विन्यंगजेऽत्रैव ॥ ५८ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ वत्सतेनिश्चलाभक्तिर्भवे
 भवतुसर्वदा ॥ भवैकपिंगोनेत्रेणवामेनस्फुटितेनह ॥ ५९ ॥ देवेनदत्तायेतुर्भ्यंवराःसंतुतथैवते ॥ कुबेरोभवनाम्रात्वंममरूपेर्ष्यासुत ॥ १६० ॥ त्वयेदं
 स्थापितंलिंगंतवनाम्राभविष्यति ॥ सिद्धिदंसाधकानांचसर्वपापहरंपरम् ॥ ६१ ॥ नधनेनविजुग्नेतनसख्यानचर्वाधवैः ॥ कुबेरेश्वरलिंगस्यकुर्या
 द्योदर्शननरः ॥ ६२ ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेकुबेरेशंसमर्चयेत् ॥ नरोलिप्येतनोपापैर्नदारिद्र्येणोऽसुखैः ॥ ६३ ॥ इतिदत्त्वावरान्देवोदेव्यासहमहे
 श्वरः ॥ धनदायाविवेशाथयामवैश्वेश्वरंपरम् ॥ ६४ ॥

तदुक्तम् ॥ पद्मश्वैर्महापद्मोमत्स्यकूर्मैर्वयोदकः ॥ नीलोमकुंडःशंखश्चनिवयोष्टौप्रकीर्तिताइति ॥ ५५ ॥ किन्नराणांकिंशुपाणामित्यर्थः ॥ यथाश्रुतानामेववा ॥ पुण्यजनानांराक्षसा
 नाम् ॥ ५६ ॥ निकशामित्र निकशाराक्षसजातीनांमातावत्सामित्र ॥ यद्वा अजकानिकशाम्रजकायाःसर्पैरेरीतिविबुद्धयेतिशिशयर्थः ॥ प्रीतिविबुद्धयभितिकचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥
 एकपिंगः एकंनेत्रंपिंगंस्फुटितंयस्यसः ॥ ५९ ॥ कुतिसतेवैरःशरीरंयस्वेति कुबेरः ॥ १६० ॥ ६१ ॥ सख्यभवित्रेण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वैश्वेश्वरस्वरूपमानंदवनंकार्कलसंज्ञा ॥ ६४ ॥

उपसंहरति ॥ इत्यमिति ॥ कैवर्षधामेत्युक्तं किं तद्दामेत्याकांशायामाह ॥ अलकांनिकेति ॥ अलकायाः समीप इत्यर्थः ॥ यदा कैलासं दृष्ट्वा कस्वेयं पुरिति पृच्छं तं शिवशर्माणं मत्पाहतुरलका
मिति ॥ ६५ ॥ यक्षेश्वराणामिति पूजायां बहुवचनम् ॥ यक्षाश्च तदीश्वराश्च ते चामिति वा ॥ कल्पभेदापेक्षया वा ॥ १६६ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
चतुर्दशोऽवतारोऽप्येते लोकोद्धारवतिमुदरी ॥ ईशानस्य तया चैव चंद्रस्यामृतदीवितेः ॥ १ ॥ क्रमनामैशानां पुरीं दर्शयते लकाया इति ॥ १ ॥ शिवसातकृतं शिवे स मर्पितं सकलं कर्म ये स्ते शिवसातकृत

॥ गणावूचतुः ॥ इत्यं सखित्वं श्रीशंभोः प्रापैषधनदः परम् ॥ अलकांनिकषाचैव कैलासः शंकरालयः ॥ ६५ ॥ पुर्यायक्षेश्वराणामिति स्वरूपमिति व
र्णितम् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो नरो मुच्येदसंशयम् ॥ १६६ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गंधव
त्यलकावर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ गणावूचतुः ॥ अलकायाः पुरोभागे पूरेशानीमहोदया ॥ अस्यां वसंतिसततं रुद्रभक्तास्तपोधनाः ॥ १ ॥
शिवस्मरणसंस्क्ताः शिवव्रतपरायणाः ॥ शिवसातकृतकर्मणिः शिवपूजारताः सदा ॥ २ ॥ साभिलाषास्तपस्यंति स्वर्गभोगोस्ति त्वतीहनः ॥ तेऽत्र रुद्रपुरे रम्ये
रुद्ररूपधरानराः ॥ ३ ॥ अजेकपादहिर्बुध्न्यमुखा एकदशापिवै ॥ रुद्राः परिवृढाश्चात्र विशूरोद्यनपाणयः ॥ ४ ॥ पुर्यष्टकंच दुष्टेभ्यो देवभुग्भ्यो ह्यव
तिते ॥ प्रयच्छंति वरात्रित्यं शिवभक्तजने वराः ॥ ५ ॥ एतैरपि तपस्तप्तं प्राप्य वाराणसीं पुरीम् ॥ ईशानेशं महालिङ्गं परिस्थाप्य शुभप्रदम् ॥ ६ ॥ ईशाने
शप्रसादेन दिक्ष्यैश्यां हि दिगीश्वराः ॥ एकादशाप्येकचराजटामुकुटमंडिताः ॥ ७ ॥ भालनेत्रानीलगलाः शुद्धांगावृषभध्वजाः ॥ असंख्याताः सहस्रा
ण्ये रुद्रा अधिभूतलम् ॥ ८ ॥ तेऽस्यां पुरि वसंत्ये श्यां सर्वभोगसमृद्धयः ॥ ईशानेशं समभ्यर्च्य काश्यदिशां तरेष्वपि ॥ ९ ॥ विपन्नास्तेन पुण्येन जायंते
ऽत्र पुरोहिताः ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यामीशानेशं यजंतिये ॥ १० ॥ त एव रुद्रा विज्ञेया इहामुत्राप्यसंशयम् ॥ कृत्वा जागरणं रात्रा वीशानेश्वरसंनिधौ ॥ ११ ॥
उपोष्य भूतायां कां चित्रनरोगर्भभाक्पुनः ॥ स्वर्गमार्गे कथाभित्यं शृण्वन् विष्णुगणोदिताम् ॥ १२ ॥ शिवशर्मादिवाप्युच्चैरपश्य चंद्रचंद्रिकाम् ॥ आह्वा
दयंतीं बहुशः समंसर्वेन्द्रियैर्मनः ॥ १३ ॥ चमत्कृत्य चमत्कृत्य कोयं लोको हरेर्गणौ ॥ पप्रच्छ शिवशर्मा तौ प्रोचतुस्तंचतौ द्विजम् ॥ १४ ॥

कर्माणः ॥ शिवसातकृतकर्मण इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ अहिर्बुध्न्य इति ॥ उकारयकारवत्पदम् ॥ अजोऽस्येकपादहिर्बुध्न्य इत्यस्यां भुतीत्यादर्शनात् ॥ परिवृढाः प्रभवः ॥ ४ ॥ देवेभ्यो दुष्टांति ये ते
देवदुष्टेभ्यो देवभुग्भ्यः ॥ वराः श्रेष्ठाः ॥ जनावना इति कचित् ॥ जनेऽवना इति घान्यत्र ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ भालनेत्राललाटचक्षुषः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यजंति पूजामात्रं कुर्वन्ति ॥
पुरोहिताः पुरोचसः ॥ पुरोहिता इति पाठे हिताहितकारिणः ॥ १० ॥ ११ ॥ भूतांचतुर्दशीम् ॥ १२ ॥ दिवापि दिनेपि ॥ चंद्रचंद्रिकां चंद्रज्योत्स्नाम् ॥ समंसह ॥ १३ ॥ चमत्कृत्य चमत्कृत्येत्या

दरेवीप्सा ॥ अत्याश्चर्यविधायमनआह्लादयंवीमितिपूर्वैर्गैवान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तदनुत्तरं तपइतिसंबंधः ॥ नविद्यतेउत्तरमधिकंयस्मात्तदनुत्तरं सर्वोत्कृष्टमित्यर्थः ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वदहस्याध्वमद-
 माचक्रमेगतवद्वयदेतस्तत्सोमत्वमीयिवत्प्राप्तवदित्यर्थः ॥ सोमत्वंसोमतेजस्त्वजन्म अमृतत्वं ॥ अनुत्तरभाषनायास्तत्फलत्वात् ॥ १८ ॥ विधिनादिष्टाब्रह्मणाप्रेरिताः ॥ दृष्टादितिपाठेविधिनादैवेन ॥
 दृष्टादितिपाठेपिसएवार्थः ॥ १९ ॥ सजुःसह ॥ २० ॥ २१ ॥ चकारकारयामास ॥ अमुंचन्द्रम् ॥ अशुमितिपाठेपृथ्वीमित्यर्थः ॥ २२ ॥ तथापृथिव्यापतनप्रकारेण ॥ तेनेतिपाठेपृथिवीप्रा-
 सेनतेजसंत्यर्थः ॥ २३ ॥ पद्मानां दशदशतीः शतवर्षपद्मशतसंख्यावाच्छतकालम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ कुण्डमितिपाठेकुंडंकूपम् ॥ अज्ञानात्ममुच्यतेमायातोमुक्तोभवति ॥ ज्ञानेनयुज्यत
 गणावूचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागलोकएषकलानिधेः ॥ पीयूषवर्षिभिर्भ्यस्यकरैराप्याय्यतेजगत् ॥ १५ ॥ पितासोमस्यभोविप्रजज्ञेऽत्रिर्भगवानृ-
 विः ॥ ब्रह्मणोमानसात्पूर्वप्रजासर्गविधित्सतः ॥ १६ ॥ अनुत्तरं नामतपोयेनतप्तंहितपुरा ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिदिव्यानीतीहनौश्रुतम् ॥ १७ ॥ ऊर्ध्वं
 माचक्रमेतस्यरेतःसोमत्वमीयिवत् ॥ नेत्राभ्यांतच्चसुखावदशधाद्योतयदिशः ॥ १८ ॥ तंगर्भविधिनादिष्टादशदेव्योदधुस्ततः ॥ समेत्यधारयामासुर्नै-
 वताःसमशङ्कुवन् ॥ १९ ॥ यदानधारणेशक्तास्तस्यगर्भस्यतादिशः ॥ ततस्ताभिःसजुःसोमोनिपपातवसुंधराम् ॥ २० ॥ पतितंसोममालोक्यब्रह्मालो-
 कपितामहः ॥ रथमारोपयामासलोकानांहितकाम्यया ॥ २१ ॥ सतेनरथमुख्येनसागरांतांवसुंधराम् ॥ त्रिःसप्तकृत्वोद्बुद्धिणश्चकारासुंप्रदक्षिणम् ॥ २२ ॥
 तस्ययत्प्रवितंतेजःपृथिवीमन्वपश्यत् ॥ तथाषड्यःसमुद्भूतायाभिःसंधार्यतेजगत् ॥ २३ ॥ सलब्धतेजाभगवान्ब्रह्मणावर्धितःस्वयम् ॥ तपस्तेपेमहा-
 भागपद्मानांदशतीर्दश ॥ २४ ॥ अविमुक्तंसमासाद्यक्षेत्रं परमपावनम् ॥ संस्थाप्यलिंगममृतचंद्रेशाख्यंस्वनामतः ॥ २५ ॥ बीजौषधीनांतोयानां
 राजाभूदग्रजन्मनाम् ॥ प्रसादाद्देवदेवस्यविश्वेशस्यपिनाकिनः ॥ २६ ॥ तत्रकूपंविधायैकममृतोदमितिस्मृतम् ॥ यस्यांबुपानस्नानाभ्यांनरोऽज्ञाना-
 त्प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ तुष्टेनदेवदेवेनस्वमौलौयोधृतःस्वयम् ॥ आदायतांकलामेकांजगत्सजंविर्नापराम् ॥ २८ ॥ पश्चादक्षेणशमोपिमासोनेक्षयमाप्यच ॥
 आप्याय्यतेसौकलयापुनरेवतयाशशी ॥ २९ ॥ सतत्प्राप्यमहाराज्यंसोमःसोमवतांवरः ॥ राजसूयंसमाजह्नेसहस्रशतदक्षिणम् ॥ ३० ॥ दक्षिणामद-
 दत्सोमस्त्रील्लोकानितिनौश्रुतम् ॥ तेभ्योब्रह्मर्षिमुख्येभ्यःसदस्येभ्यश्चभोद्विज ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भोब्रह्माऽत्रिर्भुगुर्यत्रत्विजोभवन् ॥ सदस्योभूद्-
 रिस्तत्रमुनिर्बहुभिर्भुतः ॥ ३२ ॥

इतिकंचित् ॥ २७ ॥ तुष्टेनेति ॥ तांप्रसिद्धामेकांकलामादाय एकयाकलयाउपलक्षितइत्यर्थः ॥ तुष्टेनदेवेनस्वमौलौयःस्वयंधृतः ॥ धृतःसदेतिवापाठः ॥ ससोमस्तन्महाराज्यंप्राप्यराजसू-
 यंसमाजह्नेइतिर्तयेनान्वयः ॥ २८ ॥ मासश्चासावूनश्चेतिमासोनेस्तस्मिन्मुख्येचादिमासिसमासेसतीत्यर्थः ॥ मासांतइतिपाठेपिसएवार्थः ॥ तयामहादेवेनाशिरोधृतया ॥ अनयेतिपाठेपिस-
 एवार्थः ॥ यथेतिपाठेयथावदित्यर्थः ॥ २९ ॥ सोमवतांसोमयागवताममृतवतामितिवा ॥ वरःश्रेष्ठः ॥ ३० ॥ नौआवाभ्याम् ॥ ३१ ॥ हिरण्यगर्भोब्रह्माभूदित्यग्रिमक्रियानुषजते ॥

अत्रिभृगुरिति मरीच्यादीनामुपलक्षणार्थम् ॥ अतएव त्विजोऽभवन्निति वदुवचनम् ॥ ३२ ॥ सिनीसिनीवाली ॥ ३३ ॥ सोमनामनिर्वक्ति ॥ उमयेति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तत्रैवावमु
क्तएव ॥ विलोचनपदं विशिष्टेनेत्रपदम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ त्वत्तव ॥ इस्तैः करैरस्मिभिरितियावत् ॥ परीतव्याप्तम् ॥ ३९ ॥ यद्यतः ॥ एवमपि ॥ ४० ॥ यद्येत्यत्र यत्रेति क्विप्ताडो
दृश्येत तदा त्वया त्रतपस्तप्तमित्युक्तम् ॥ अत्र कुत्रेत्याकांक्षाया माह ॥ यत्र कृतक्रियोति ॥ ४१ ॥ त्वन्नामित्रत्वन्नाम्नोपलक्षिते चंद्रे श्वर इत्यर्थः ॥ सोमहेसोमसोमार्धरूपधृक् ॥ उमयासहवर्तत इति गोमं

तंसिनीचकुहूश्चैवद्युतिः पुष्टिः प्रभावसुः ॥ कीर्तिर्धृतिश्चलक्ष्मीश्चनवदेव्यः सिषेविरे ॥ ३३ ॥ उमयासहितं रुद्रं संतर्प्या ध्वरकमंणा ॥ प्रापसोम इति ख्या
तिं दत्तासोमेन शंभुना ॥ ३४ ॥ तत्रैव तमवान्सोमस्तपः परमदुष्करम् ॥ तत्रैव राजसूयं च चक्रे चंद्रे चराग्रतः ॥ ३५ ॥ तत्रैव ब्राह्मणैः प्रीतैरित्युक्तो सो
कलानिधिः ॥ सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजा त्रैलोक्यदक्षिणः ॥ ३६ ॥ तत्रैव देवदेवस्य विलोचनपदंगतः ॥ देवेन प्रीतमनसा त्रैलोक्याद्वा दहेतवे ॥ ३७ ॥
त्वं ममास्य परामूर्तिरित्युक्तस्तत्तपो बलात् ॥ जगत्तवोदयं प्राप्य भविष्यति सुखोदयम् ॥ ३८ ॥ त्वत्पीयूषमयैर्हस्तैः स्पृष्टमेतच्चराचरम् ॥ भानुतापपरीतं
च परांगलानि विहास्यति ॥ ३९ ॥ एतदुक्तामहेशानो वरानन्यानदान्मुदा ॥ द्विजराजतपस्ततं यदत्युग्रं त्वया त्रवे ॥ ४० ॥ यच्च कृतक्रियोत्सर्गस्त्वयामहं
निवेदितः ॥ स्थापितं यत्स्विदं लिङ्गं मम चंद्रे चराभिधम् ॥ ४१ ॥ ततो ब्रह्मिणे त्वन्नामिसोमसोमार्धरूपधृक् ॥ प्रतिमासं पंचदश्यां शुक्लायां सर्वगोप्यहम् ॥
॥ ४२ ॥ अहोरात्रं वसिष्ठ्या मित्रैलोक्यैश्चर्यसंयुतः ॥ ततो ब्रह्मर्षिमायां तु कृतास्वल्पापि सत्क्रिया ॥ ४३ ॥ जपहोमार्चनध्यानदानब्राह्मणभोजनम् ॥
महापूजाचसान्नं नममप्रीत्यै भविष्यति ॥ ४४ ॥ जीर्णोद्धारादिकरणं नृत्यवाद्यादिकार्षणम् ॥ ध्वजारोपणकर्मादितपस्वियतितर्पणम् ॥ ४५ ॥ चंद्रे
श्वरे कृतं सर्वतदानं त्याजयायते ॥ अन्यच्च ते प्रवक्ष्यामि शृणुयुः कलानिधे ॥ ४६ ॥ अभक्ताय च नाख्येयं नास्ति कायश्रुतिद्रुहे ॥ अमावास्याय दासो
मजायते सोमवासरे ॥ ४७ ॥

तच्च तदर्थं चतद्रूपधृक् ॥ उमार्धसरीरधृगित्यर्थः ॥ शुक्लायां पंचदश्यां पूर्णमास्यामित्यर्थः ॥ ४२ ॥ तदिति ॥ यतोऽग्रस्थानेऽहं निवसिष्यामि ततोऽग्रस्वल्पापि कृतासत्क्रियानूनां निश्चितं मम मीत्यै
महापूजाभविष्यतीति सार्धेनान्वयः ॥ ४३ ॥ सत्क्रियाभेददर्शयति ॥ अपहोमेति ॥ ४४ ॥ अर्पणं विधेः चेतसमर्पणम् ॥ कारणमिति पाठे कारणमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ श्रुतिद्रुहे वेदनिंदाकाय ॥ ४७ ॥

भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वसुरुद्रादितिमुतेतिश्रद्धामलभालनायापित्रादित्रयाणांस्वादिरूपकयनम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सर्वर्णात्संपूर्णाहणात् ॥
 क्षणात्पितृकृतादितिकचित्पठः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ स्पृष्टास्पर्शनंकृत्वा ॥ दृष्टेतिकचित् ॥ ५९ ॥ सदशोऽमावास्यासहिते ॥ ऋणत्रयादिविषयमानुषलक्षणादित्यर्थः ॥
 तदोपवासःकर्तव्योभूतायांसद्गिरादरात् ॥ कृतानित्यक्रियःसोमत्रयादेश्यानिशामय ॥ ४८ ॥ शनिप्रदोषेसंपूज्यलिंगचंद्रेऽवराह्यम् ॥ नक्तंकृत्वात्रयो
 दश्यांनियमंपरिगृह्यच ॥ ४९ ॥ उपोष्यचचतुर्दश्यांकृत्वाजागरणंनिशि ॥ प्रातःसोमकुहूयोगेस्नात्वाचंद्रोदवारिभिः ॥ ५० ॥ उपास्यसंध्याविधिवत्कृ
 तसर्वोदकक्रियः ॥ उपचंद्रोदतीर्थेषुश्राद्धंविधिवदाचरेत् ॥ ५१ ॥ आवाहनार्घ्यरहितंपिंडान्दद्यात्प्रयत्नतः ॥ वसुरुद्रादितिमुतस्वरूपपुरुषत्रयम् ॥ ५२ ॥
 मातामहांस्तथोद्दिश्यतथान्यानपिगोत्रजान् ॥ गुरुऽवशुरबंधनानामान्युच्चार्यपिंडदः ॥ ५३ ॥ कुर्वञ्छ्राद्धंचतीर्थेस्मिञ्छ्राद्धयोद्धरतेखिलान् ॥ गयायां
 पिंडदानेनयथातुष्यंतिपूर्वजाः ॥ ५४ ॥ तथाचंद्रोदकुंडेऽश्राद्धेस्तुष्यंतिपूर्वजाः ॥ गयायांचयथासुच्येत्सर्वर्णात्पितृजान्नरः ॥ ५५ ॥ तथाप्रमुच्यते
 चर्णाचंद्रोदपिण्डदानतः ॥ यदाचंद्रेश्वरंद्रष्टुयायात्कोपिनरोत्तमः ॥ ५६ ॥ तदानृत्यंतिमुदितास्तत्पूर्वप्रपितामहाः ॥ अयंचंद्रोदतीर्थेस्मिस्तर्पणंकरिष्यति
 ॥ ५७ ॥ अस्माकंमंदभाग्यत्वाद्यदिनैवकारिष्यति ॥ तदातत्तीर्थसंस्पर्शादस्मत्तृप्तिर्भविष्यति ॥ ५८ ॥ स्पृशेन्नापियदामंस्तदाद्रक्ष्यतितृप्तये ॥
 एवंश्राद्धंविधायथस्पृष्ट्वाचंद्रेश्वरंब्रवीत् ॥ संतर्प्यविप्रांश्चयतीन्कुर्याद्वैपारणंततः ॥ ५९ ॥ एवंब्रूतेकृतेकाश्यांसदशोऽसोमवासरे ॥ भवेद्वणत्रयान्मुक्तोमृगां
 कमदनुग्रहात् ॥ ६० ॥ अत्रयात्रामहाचैत्र्यांकायाक्षेत्रानिवासिभिः ॥ तारकज्ञानलाभायक्षेत्रविप्रनिवर्तिनी ॥ ६१ ॥ चंद्रेश्वरंसमभ्यर्च्ययद्यन्यत्रा
 पिसंस्थितः ॥ अघौघपटलींभित्त्वासोमलोकमवाप्स्यति ॥ ६२ ॥ कलौचंद्रेशमहिमानाभाग्यैरवगम्यते ॥ अन्यच्चतेप्रवक्ष्यामिपरंशुद्धानिशापते ॥ ६३ ॥
 सिद्धयोगीश्वरंपीठमेतत्साधकसिद्धिदम् ॥ सुरासुरेषुगंधर्वनागविद्याधरेष्वपि ॥ ६४ ॥ रक्षोगुह्यकक्षेषुकिंनरेषुनरेषुच ॥ सप्तकोट्यस्तुसिद्धानामत्र
 सिद्धाममाग्रतः ॥ ६५ ॥ षण्मासंनियताहारोध्यायन्विश्वेश्वरीमिह ॥ चंद्रेश्वरार्चनायातान्सिद्धान्पश्यतिसोऽग्रगान् ॥ ६६ ॥ सिद्धयोगीश्वरी
 साक्षाद्वरदातस्यजायते ॥ तवापिमहतीसिद्धिःसिद्धयोगीश्वरीक्षणात् ॥ ६७ ॥ संतिपीठान्यनेकानिक्षितौसाधकसिद्धये ॥ परंयोगीश्वरीपीठाद्भूषेनाशुसिद्धि
 दम् ॥ ६८ ॥ यत्रचंद्रेश्वरंलिंगंत्वयंदंस्थापितंशशिन् ॥ इदमेवहितत्पीठमदृश्यमकृतात्मभिः ॥ ६९ ॥ जितकामाजितक्रोधाजितलोभस्पृहास्मिताः ॥
 योगीश्वरींप्रपश्यंतिममशक्तिंपराहिताम् ॥ ७० ॥

तथाचश्रुतिः ॥ जायमानोहवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाज्रायतइति ॥ ६० ॥ महाचैत्र्यांचैत्रमासोद्भवायामहापूर्णमायांचित्रानक्षत्रयुक्तायामित्यर्थः ॥ ६१ ॥ संस्थितोमृतः ॥ अघौघपटलींपापसमूहंपंक्तिम् ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ विष्वेश्वरींसिद्धेश्वरीम् ॥ अपमेववापाठः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ जितेति ॥ लोभश्चस्पृहाचास्मिताचतास्तथाजितालोभस्पृहास्मितायैस्तेतथा ॥ जितलोभाजित

स्पृहाइतिकचिप्पाटः ॥ स्पृहोऽज्झिताइतिचन्वत्र ॥ हितोहितकारिणीम् ॥ हिनिश्चितं तं शसिद्धामिति ॥ ७० ॥ भावोभक्तिस्तामिताः प्राप्ताभाविताभक्तिमुक्ताइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अधिपः श्रेष्ठः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७८ ॥ ततः पंचदशोऽध्यायः ॥ नाक्षत्रसंज्ञकः ॥ तथाऽतिरम्योलोकोऽब्रुवत्स्यापिनिगद्यते ॥ १ ॥ उडुलोककथां कथयितुं भार्यासावधानयति ॥ शृणुपत्नीति ॥ १ ॥ उडुनक्षत्रम् ॥ ख्यातं कथयतम् ॥ विष्वगाख्याना

येतुप्रत्यष्टमिजनास्तथाप्रतिचतुर्दश ॥ सिद्धयोगीश्वरीपीठे पूजयिष्यंति भाविताः ॥ ७१ ॥ अदृष्टरूपां सुभगां पिंगलां सर्वसिद्धिदाम् ॥ धूपनैवेद्यदीपाद्यैस्तेषामाविर्भविष्यति ॥ ७२ ॥ इति दत्त्वा वराञ्छंभुस्तस्मै चंद्रमसे द्विज ॥ अंतर्हितो महेशानस्तत्र वैश्वेश्वरे पुरे ॥ ७३ ॥ तदारभ्य च लोकेऽस्मिन् द्विजराजोधिपो भवत् ॥ दिशो वितिमिराः कुर्वन्निजेः प्रसूमरैः करैः ॥ ७४ ॥ सोमवारव्रतकृतः सोमपानरतानराः ॥ सोमप्रभेण यानेन सोमलोकं व्रजंति हि ॥ ७५ ॥ चंद्रेश्वरसमुत्पत्तिं तथा चांद्रमसंतपः ॥ यः श्रोष्यति नरो भक्त्या चंद्रलोके स इज्यते ॥ ७६ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ शिवशर्मणि शर्मकारिणीं पथि दिव्येश्रमहारिणीं गणौ ॥ कथयंतौ तु कथामिमां शुभासुडुलोकं परिजग्मतुस्ततः ॥ ७७ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुगण एकाशीतिसाहस्रां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाह्ने सोमलोकवर्णनं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ शृणु पत्नि महाभाग लोपासुद्रे सधर्मिणि ॥ कथां विष्णुगणाभ्यां च कथितां शिवशर्मणे ॥ १ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ अहो गणौ विचित्रे यं श्रुता चांद्रमसी कथा ॥ उडुलोककथां ख्यातं विष्वगाख्याना कोविदौ ॥ २ ॥ गणावुचतुः ॥ पुरासिमुक्षतः सृष्टिं स्रष्टुं गृष्टुं पृष्टतः ॥ दक्षः प्रजाविनिर्माणे दक्षो जातः प्रजापतिः ॥ ३ ॥ षष्टिर्दुहितस्तस्य तपोलावण्यभूषणाः ॥ सर्वलावण्यरोहिण्यो रोहिणी प्रमुखाः शुभाः ॥ ४ ॥ ताभिस्तन्वातपस्ती व्रंप्राप्य वैश्वेश्वरीं पुरीम् ॥ आराधितो महादेवः सोमः सोमविभूषणः ॥ ५ ॥ यदा तुष्टो यमीशानो दातुं वरमथाययौ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा याचध्वं वरमुत्तमम् ॥ ६ ॥ शंभो वाक्यमथाकर्ण्य उचुस्तांश्च कुमारिकाः ॥ यदि देवो वरोऽस्माकं वरयोग्याः स्मशंकर ॥ ७ ॥ भवतोऽपि महादेव भवतापहरो हि यः ॥ रूपेण भवता तुल्यः स नो भर्ता भवत्विति ॥ ८ ॥ लिंगं संस्थाप्य सुमहन्नक्षत्रेश्वरसंज्ञितम् ॥ वारणायास्तटे रम्ये संगमेश्वरसन्निधौ ॥ ९ ॥

कोविदांसकलाख्याने पंडितौ ॥ २ ॥ ३ ॥ तपोविषये यल्लावण्यं प्रावीण्यं तद्भूषणं यासां तास्तथा ॥ रूपलावण्येति कचित् ॥ तपोलावण्यसंयुता इति चान्यः ॥ न केवलं तदंशभूषणाः सर्वलावण्यो रोहिण्यश्च ॥ सर्वं विषयेषु यानि लावण्यानि तानि रोहितुमारोहितुं शीलं यासां तास्तथा ॥ सर्वकल्याणकारिण्य इति पाठे स्पष्टार्थः ॥ ४ ॥ सोम उमया सह वर्तमानः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

पुरुषायितसंज्ञितं पुरुषवदाचरितं पुरुषायितं पुरुषैर्यादृशतपोऽनुष्ठीयते तादृशमित्यर्थः ॥ तत्संज्ञितं तन्नामकं तपः ॥ पुरुषामितसंज्ञितमितिकचिद् ॥ पुरुषायुतसंज्ञितमितिवान्यत्र ॥ पाठद्वयेऽपि पुरुषेभ्योऽप्यातिशयितं यत्तपस्तत्संज्ञितमित्यर्थः ॥ अतएवोक्तम् ॥ पुरुषैरपि दुष्करमिति ॥ १० ॥ एकस्यपत्न्येकपत्न्यस्तासाम् ॥ तदेवाह ॥ एकत्रभर्तारि ॥ एकार्थेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ११ ॥ वरान्दास्यन्मथमतस्तत्तां नक्षत्रनामनिर्वक्ति ॥ नक्षांतामिति ॥ नक्षांतं न सोढमीष्यां वशादित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अतिथित्व

दिव्यं वर्षसहस्रं तु पुरुषायितसंज्ञितम् ॥ तपस्तप्तं महत्ताभिः पुरुषैरपि दुष्करम् ॥ १० ॥ ततस्तुष्टोदिविभ्वेशोऽव्यतरद्वरमुत्तमम् ॥ सर्वासामेकपत्नीनामकत्रे स्थिरचेतसाम् ॥ ११ ॥ श्रीविश्वेश्वर उवाच ॥ नक्षांतं हितपोत्युग्रमेतदन्याभिरीदृशम् ॥ पुराऽबलाभिस्तस्माद्गोनामनक्षत्रमत्र वै ॥ १२ ॥ पुरुषायितसंज्ञेन तप्तं यत्तपसाधुना ॥ भवतीभिस्ततः पुंस्त्वमिच्छया बोधविष्यति ॥ १३ ॥ ज्योतिश्चक्रे समस्तेऽस्मिन्नग्रगण्या भविष्यथ ॥ मेषादीनां च राशीनां योनयो यूयमुत्तमाः ॥ १४ ॥ ओषधीनां सुधायाश्च ब्राह्मणानां च यः पतिः ॥ पतिमत्यो भवत्योऽपि तेन पत्याऽनुमाननाः ॥ १५ ॥ भवतीनामिदं लिङ्गं नक्षत्रे च संज्ञितम् ॥ पूजयित्वानरोगं तां भवती लोके सुत्तमम् ॥ १६ ॥ उपरिष्टान्मृगां कस्य लोको वस्तु भविष्यति ॥ सर्वासां तारकाणां च मध्ये मान्या भविष्यथ ॥ १७ ॥ नक्षत्रपूजका ये च नक्षत्रवत्चारिणः ॥ तेवो लोके वसिष्यंति नक्षत्रसदृशप्रभाः ॥ १८ ॥ नक्षत्रप्रहराशीनां बाधास्तेषां कदाचन ॥ न भविष्यंति येकाश्यां नक्षत्रे च रवीक्षकाः ॥ १९ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ अतिथित्वमवाप्ते त्रयोर्बुधलोकः शिवशर्मणस्त्वथ ॥ गणयोर्भगणस्य संकथां कथयित्रो रिति विष्णुचेतसोः ॥ २० ॥ शिवशर्मोवाच ॥ कस्य लोको यमतुलोलो ब्रूतं श्रीभगवद्गणौ ॥ पीयूषभानो रिव मे मनः प्रीणयते तराम् ॥ २१ ॥ गणा ब्रूतुः ॥ शिवशर्मोऽच्छृणु कथामेतां पापापहारिणीम् ॥ स्वर्गमार्गं विनोदाय तापत्रयविनाशिनीम् ॥ २२ ॥ योऽसौ पूर्वमहाकांतिरावाभ्यां परिवर्णितः ॥ साम्राज्यपदमापन्नोऽद्रिजराजस्तवाग्रतः ॥ २३ ॥ दक्षिणाराजसूयस्येन त्रिभुवनं कृता ॥ तपस्ततापयोत्युग्रं पद्मानां दशतीर्दश ॥ २४ ॥ अत्रिनेत्रसमुद्भूतः पोत्रो वै द्रुहिणस्य यः ॥ नाथः सर्वोऽपि नां च ज्योतिषां पतिरेव च ॥ २५ ॥

मिति ॥ इत्युक्तमकारेण भगणस्य नक्षत्रगणस्य संकथां समीचीनां कथां गणयोः कथयतोऽसौ बुधलोकः शिवशर्मणो नेत्रयोरतिथित्वं नेत्रगोचरतामवापेत्यर्थः ॥ २० ॥ पीयूषभानोऽश्वत्थलोक इव प्रीणयते तर्पयति हर्षयतीति यावत् ॥ २१ ॥ २२ ॥ योसाविति ॥ योऽसौ पूर्वमहाकांतिरित्यादिभिः षड्विंशोऽर्थः पूर्वभूतश्चंद्र इत्यनूद्य स बृहस्पतेर्भार्याजहारेतिसप्तमेनान्वयः ॥ २३ ॥ २४ ॥ द्रुहिणस्य

अग्रजः ॥ २५ ॥ शेषविनिधिराश्रयइत्यर्थः ॥ स्वकैःस्वरश्मिभिः ॥ गलहस्तयेत्गलेधृतानिस्सारयेन्नाशयेदित्यर्थः ॥ २६ ॥ दिग्वाधिति ॥ दिग्बधूनादिगंगनानायेचारवःशृंगाराअलंकरणानिकुंकुमादिभिर्मंडनानिवातेषां दर्शनार्थमादर्शस्थानीयंमंडलंयस्यसः ॥ २७ ॥ किमन्यैरिति ॥ अन्यैर्गुणसंभारैर्वर्णितैःकिम् ॥ यतोऽतोपिबध्यमानात्कारणादस्यविधोःसमंनस्ति ॥ समोग्रह इतिक्वत्पाठः ॥ तप्तोरिपोरितिचान्यत्र ॥ अतइत्यनेनोक्तदेतुंविदूषणोति ॥ निजेति ॥ सर्वज्ञैश्चरोयस्यचंद्रस्यकलानिजोत्तमांगेस्वशिरसिअवतंसयेच्छिरोभूषणंकुप्यादित्यर्थः ॥ द्वितीयांत पाठेनिजोत्तमांगंप्रतिभूषयेदिति ॥ २८ ॥ भ्रातःपितृव्यपुत्रस्य ॥ अयंगिरसोभ्रातृत्वात् ॥ अतएवांगिरसस्येतिविशेषणमुक्तम् ॥ २९ ॥ रूपवानरूपशालिनीमितिविशेषणाभ्यांपरस्परानुमते नैवहरणमिति सूचितम् ॥ मत्स्यपुराणेतयादर्शनात् ॥ तथाहि ॥ कदाचिदुद्यानगतामपश्यदनेकपुष्पाभरणोपशोभाम् ॥ बृहन्नितंस्तनभारखेडात्पुष्पाऽवभंगेपतितुर्वलांगीम् ॥ भार्याचतादेवशुरो नंगवाणतुरामायतचारुनेत्राम् ॥ तारांसताराधिपतिःस्मरार्तःकेशेषुजग्राहविबिक्तभूमौ ॥ सापिस्मरार्तासहतेनेमेतद्रूपकांत्याहृतमानसैव ॥ चिरंविहृत्वाथजगामतारांविधुर्धृतीत्वास्वगृहंततोपीति ॥ बहुबहुवारंयथाभवतितथा ॥ ३० ॥ ननुकथमयंसात्त्विकोभूत्वाबहुभार्यमाणोत्यंतनिषिद्धेकर्मणिमवृत्तइत्यतआह ॥ नायमिति ॥ नखंडितंवेक्यंनप्रापितमपितुखंडितमेव ॥ ३१ ॥ ननुसन

निर्मलानांकलानांचशेवधिर्यश्चगीयते ॥ उद्यन्परोपतापंयःस्वकरैर्गलहस्तयेत् ॥ २६ ॥ मुदंकुमुदिनीनांयस्तनोतिजगतासह ॥ दिग्बधूचारुशृंगारदर्शनादर्शमंडलः ॥ २७ ॥ किमन्यैर्गुणसंभारैरतोपिनसमंविधोः ॥ निजोत्तमांगेसर्वज्ञःकलायस्यावतंसयेत् ॥ २८ ॥ बृहस्पतेस्सवैभार्यामैश्वर्यमदमो हितः ॥ पुरोहितस्यापिशुरोभ्रातुरांगिरसस्यवै ॥ २९ ॥ जहारतरसातारारूपवान्नृपशालिनीम् ॥ वार्यमाणोपिगीर्वाणैर्बहुदेवर्षिभिःपुनः ॥ ३० ॥ नायंकलानिधेर्दोषोद्विजराजस्यतस्यवै ॥ हित्वात्रिनेत्रंकामेनकस्यनोखंडितंमनः ॥ ३१ ॥ ध्वांतमेतदभितःप्रसारयत्तच्छमायविधिनाविनिर्मितम् ॥ दीपभास्करकरामहौषधंनाधिपत्यतमसस्तुकिंचन ॥ ३२ ॥ आधिपत्यमदमोहितंहितंशंसितंस्पृशतिनोहरोहितम् ॥ दुर्जनंविहिततीर्थमज्जनैःशुद्धीरिवविरुद्धमानसम् ॥ ३३ ॥ धिग्धिगेतदधिकर्द्धिचेष्टितंचक्रमेक्षणविलक्षितंयतः ॥ वीक्षतेक्षणमचारुचक्षुषाचातितेनविपदःपदेनच ॥ ३४ ॥

कादीनामनसःकामाखंडितत्वंदृश्यते ॥ सत्यम् ॥ तेषामाधिपत्यतमोऽभावादित्याशयेनाह ॥ ध्वांतमिति ॥ एतद्यद्ध्येतंतमः ॥ अभितःसर्वतःप्रसारयत्तच्छमायनाशायविधिनामहत् औषधंविनिर्मितम् ॥ किन्तन्महौषधमित्याकांक्षायामाह ॥ दीपेति ॥ अधिपतेर्भावमाधिपत्यमाधिपत्यतमसमाधिपत्यजन्माविवेकज्ञानस्य तुपुनः किंचनकिंचिदप्यौषधंविहितमित्यर्थः ॥ ३२ ॥ वार्यमाणोपिजहारेतियदुक्तंनैवहेत्वंतरमाह ॥ आधिपत्यमिति ॥ आधिपत्यमदेनमोहितंमंतःकरणंपुरुषाकर्मभूतमितिशेषः ॥ हरेःसंबंधियद्विदितंश्रवणादिनिषिद्धवर्जनादिक्लृप्तयतःशंसितं क्वचित्सत्कार्यभूतंस्पृशति ॥ आधिपत्यमदमुत्सार्यस्वार्थस्थापयितुंशक्नोतीत्यर्थः ॥ अत्रानुगुणं दृष्टांतमाह ॥ दुर्जनमिति ॥ तीर्थमज्जनैस्ततीर्थस्नानादिभिः शुद्धानिर्मलानुद्धिर्यस्यसयथा विरुद्धमानसं दुष्टमानसं दुर्जनं वचनं स्पृशति तद्वदिति ॥ हरेद्विदितमिति पाठेन केवलं नो स्पृशति अपितु हितं हरेत् ॥ क्रोधमुत्पाद्यानर्थसंपादयेदित्यर्थः ॥ चतंहितैरिति स्थलद्रवपाठेन चंद्रहितैः शुद्धिः ॥ अन्यस्तत्सर्वं ब्रूवत् ॥ दुर्जनं विहिततीर्थमज्जनमिति क्वत्पाठः ॥ ३३ ॥ आधिपत्यमर्वादिदति ॥ धिग्धिगिति ॥ अधिकर्द्धिचेष्टितंचक्रमेक्षणविलक्षितंयतः ॥ गहाधिक्यसूचनायापीप्ता ॥

अधिगर्द्धिचेष्टितमितिकचित्पाठः ॥ कुतइत्यतआह ॥ यतोयेनाधिकर्द्धिचेष्टितेनचक्रमेक्षणविलक्षितंचक्रमक्षंक्रमणपरिभ्रमणेतेनयदीक्षणपृथिवीभ्रमणादिदर्शनम् ॥ यदुक्तंभागवते ॥ यथा
 भ्रमरिकादृष्ट्याभ्रमृतीवमहीपतइति ॥ तद्वदिलक्षितंविपरीतवीक्षतेपश्यति ॥ अहितमेवहितमन्यतइत्यर्थः ॥ कथंभूतेनाधिकर्द्धिचेष्टितेन ॥ अचारुचक्षुषाऽविवेकात्मकेननेत्रेण ॥ पुनःकथंभूतेन ॥
 क्षणघातितेन क्षणयथास्यात्तथाघातंघातकत्वमितेनमासेननाशकेनेत्यर्थः ॥ पुनःकथंभूतेन ॥ विषदःपदेनविषदामाशयेनेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ कामाधिपत्यतमसीउपसंहरन्नुद्घातत्वेनार्थातराण्याह ॥
 कःकामेनेति ॥ जगतांमध्ये ॥ त्रिजगतइतिकचित् ॥ भल्लोवाणः ॥ भल्लीतिपाठोपिस्पर्धार्थः ॥ सल्लोचनोविद्यमाननेत्रः ॥ काचकामलादिदोषराहित्यंवासतोऽर्थः ॥ सल्लोचनःसद्विवे
 कवान्निवा ॥ ३५ ॥ उपदेशसारमाह ॥ आधिपत्येति ॥ आधिपत्यकमलादेश्वर्यलक्ष्मीयांसातिचंचलातांचपुनःप्राप्यसदसद्यद्वर्जितंनिश्चलंस्थिरतरंभवतिपुनःप्राप्यमवश्यंभवतीत्यर्थः ॥
 तत्तस्मादार्थाणांचरितमिवचरितंयेषांतेरुद्धकैर्यथास्यात्तयासदैवहितंसर्वदासदनुष्ठानमेवकार्यमिति ॥ किलेतिशास्त्रमसिद्धिद्योतयति ॥ ३६ ॥ प्रासंगिकमुक्तामकृतमाहुः ॥ नयदेति ॥

कःकामेनननिर्जितस्त्रिजगतांपुष्पायुधेनाप्यहोक्कःक्रोधस्यवशंगतोननचकोलोभेनसंमोहितः ॥ योपिल्लोचनभल्लभिरहृदयःकोनात्तवानापदंकोराज्य
 श्रियमाप्यनाधपदवीयातोपिसल्लोचनः ॥ ३५ ॥ आधिपत्यकमलातिचंचलाप्राप्यतांचयदिहार्जितंकिल ॥ निश्चलंसदसदुच्चकैर्हितंकार्यमार्यचरितैः
 सदैवतत् ॥ ३६ ॥ नयदांगिरसेतारांसव्यसर्जयदुल्ब्रणः ॥ रुद्रोथपार्णिजग्राहृद्दीत्वाजगवंधनुः ॥ ३७ ॥ तेनब्रह्मशिरोनामपरमास्त्रमहात्मना ॥
 उत्सृष्टदेवदेवायतेनतन्नाशितंततः ॥ ३८ ॥ तयोस्तुष्टमभवद्दोरेवैतारकामयम् ॥ ततस्त्वकांडब्रह्मांडभंगाद्दीतोभवद्विधिः ॥ ३९ ॥ निवार्यरुद्रंसमरात्सं
 वर्तानलवर्चसम् ॥ ददावांगिरसेतारांस्वयमेवपितामहः ॥ ४० ॥ अर्थातर्गर्भमालोक्यतारांप्राहृद्ब्रह्मपतिः ॥ मदीयायानतेयोनौगर्भोधार्यःकथंचन ॥ ४१ ॥

आंगिरसेआंगिरसायबृहस्पतये ॥ व्यसर्जयत्तत्त्वान् ॥ उल्ब्रणस्तीक्ष्णउद्भटइतियावत् ॥ पार्णिजगृह्णतांसाहाय्यंवाजग्राहकृत्वान् ॥ अजस्यच्छागस्यगोश्वभृंगाभ्यानिर्मितमाजगवम् ॥
 ॥ ३७ ॥ तेनेति ॥ तेनचंद्रेण ॥ ब्रह्मइतिपदंशिरसिचस्यतद्ब्रह्मशिरोब्रह्मास्त्रमस्त्रविशेषंवाब्रह्मशिरः ॥ अस्त्रंब्रह्मशिरश्चैवब्राह्ममस्त्रंतथैवचेतिनृसिंहमादुर्भवेहरिवंशेदर्शनात् ॥ देव
 देवायरुद्राणोत्सृष्टम् ॥ ततस्तदन्तरंतद्ब्रह्मशिरोऽस्त्रेनदेवेननाशितम् ॥ ततइत्यत्रयशइतिपाठेनतत्स्यचंद्रस्ययशोनाशितमित्यर्थः ॥ उभृत्यदेवानुत्सृष्टयेनैषानाशितंयशइतिकचित्पाठस्त
 दातेनेत्यनेनेश्वरस्यचन्द्रस्यवाग्भिधानम् ॥ उभृत्यउचोष्य ॥ देवान्प्रतिष्ठापदेवानाम् ॥ ३८ ॥ तारकामयन्तारानिभित्तम् ॥ ततोयुद्धात् ॥ कथंभूतात् ॥ अकांडब्रह्मांडभंगादनवसरजगत्प्रल
 याभिभिन्नात् ॥ विधिब्रह्माभीतोऽभूत् ॥ अंशमीतइतिपाठेततस्तदन्तरमितिवार्थः ॥ तुशब्दादन्येप्रपिभीतामभूवन्नित्यर्थः ॥ ३९ ॥ संवर्तानलवर्चसं प्रलयाप्रेतेजसम् ॥ आंगिरसे
 आंगिरसाय ॥ ४० ॥ अन्तर्गर्भमुदरस्यंगर्भमित्यर्थः ॥ अस्यामितिपाठेतरायामित्यर्थः ॥ अथात्रेतिपाठेपिस्पर्धार्थः ॥ योनौगर्भेक्षेत्रइतिवा ॥ क्षेत्रमदीयेगर्भोऽयंनधार्यःशशिनस्त्वये

तिकचित्पाठः ॥ ४१ ॥ इषीकास्तंबमस्तुच्छ्रितृणविशेषबुच्छम् ॥ इषीकास्तंबमस्तुच्छ्रितृणविशेषबुच्छम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अतिसत्रपात्रविशेषयलज्जायुक्ता ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ससोमः प्रजापतिश्चेत्यन्वयः ॥ राजावनस्पतीनाम् ॥ तदातं तारागर्भमिति स्थलद्वयपाठे प्रजापतिर्ब्रह्मा इत्येव ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ निर्वाणराक्षिर्ब्रह्मल्यपुत्रम् ॥ ४८ ॥ उग्रविश्वेश्वरं संशीलयन् चित्तयन् ॥ अयुतं दशसहस्रम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ उवाचेति ॥ अन्यविबुधोत्तमोऽन्यदेवैषूत्तमस्त्वं वरं ब्रूहीत्यन्वयः ॥ पाठांतरे संबोधनम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ इतीति ॥ इति पूर्वोक्तप्रकारं वचः श्रुत्वा सवालकोलोचने उन्मील्य यावत्पुरः पश्यति तार्वल्लिगेऽयं बकं ददर्शेति द्वितीयेनान्वयः ॥ मेघगंभीरनिःस्वनयथा स्यात्तथा ॥ कथं भूतम् ॥ अवग्रहेण वृष्टिप्रतिबधेन परिम्लानं परिशुष्कं सस्यं तस्य

इषीकास्तंबमासाद्य गर्भसाचोत्ससर्जह ॥ जातमात्रः स भगवान् देवानामाक्षिपद्बुधः ॥ ४२ ॥ ततः संशयमापन्नास्तारामूढुः सुरोत्तमाः ॥ सत्यं ब्रह्मसुतः कस्यसोमस्याथ ब्रह्मस्पतेः ॥ ४३ ॥ पृच्छमानायदा देवैर्नाहताराऽतिसत्रपा ॥ तदा साशानुमारब्धा कुमारेणातितेजसा ॥ ४४ ॥ तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां पप्रच्छ संशयम् ॥ प्रोवाच प्रांजलिः सा तं सोमस्येति पितामहम् ॥ ४५ ॥ तदा समूहं न्युपाप्राय राजा गर्भं प्रजापतिः ॥ बुध इत्यकरोन्नाम तस्य बालस्य धीमतः ॥ ४६ ॥ ततश्च सर्वदेवभ्यस्तेजोरूपबलाधिकः ॥ बुधः सोमं समापृच्छ यतपसे कृतनिश्चयः ॥ ४७ ॥ जगाम कार्शो निर्वाणराक्षिं विश्वेशपालिताम् ॥ तत्र लिंगं प्रतिष्ठाप्य सस्वनाम्ना बुधेश्वरम् ॥ ४८ ॥ तपश्च चारचात्युग्रमुग्रं संशीलयन् हृदि ॥ वर्षाणामयुतं बालो बालेन्दुतिलकं शिवम् ॥ ४९ ॥ ततो विश्वपतिः श्रीमान् विश्वेशो विश्वभावनः ॥ बुधेश्वरान्महर्लिङ्गादा विरासीन्महोदयः ॥ ५० ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा ज्योतीरूपो महेश्वरः ॥ वरं ब्रह्मिह महाबुद्धे बुधान्यविबुधोत्तमः ॥ ५१ ॥ तवानेनातितपसालिंगं संशीलनेन च ॥ प्रसन्नोऽस्मि महासौम्यनादेयं त्वयि विद्यते ॥ ५२ ॥ इति श्रुत्वा वचः सोऽथ मेघगंभीरनिःस्वनम् ॥ अवग्रहं परिम्लानसस्य संजीवनोपमम् ॥ ५३ ॥ उन्मील्य लोचने यावत्पुरः पश्यति बालकः ॥ तार्वल्लिगे ददर्शाथं बकं शशिशेखरम् ॥ ५४ ॥ बुध उवाच ॥ ॥ नमः पूतात्मने तुभ्यं ज्योतीरूपनमोस्तुते ॥ विश्वरूपनमस्तु भ्यं रूपातीताय ते नमः ॥ ५५ ॥ नमः सर्वार्तिनाशाय प्रणतानां शिवात्मने ॥ सर्वज्ञाय नमस्तु भ्यं सर्वकर्त्रे नमोस्तुते ॥ ५६ ॥

संजीवनमुपमाय प्रतत्तया ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सोऽं विश्वेश्वरं देवं हृद्वातिकरुणाकरम् ॥ अष्टभिः परममीतः पथैरस्तौ बुधः शिवम् ॥ नम इति ॥ पूतात्मने पूतात्मा स्वयं वात्मानेऽष्टश्रुतिवादी श्वरस्य ॥ पवित्रात्मने इति वा ॥ पवित्राणां पवित्रं य इति स्मृतेः ॥ सर्वात्मन इति कचित् ॥ पूर्णात्मन इति चान्यत्र ॥ हे ज्योतीरूपस्वप्रकाशते तुभ्यं नमोस्तु ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ आत्मा स्वप्रकाशश्चिद्रूपत्वाद्बुधमिव तज्ज्ञानवदित्यनुमानाच्च ॥ प्रपंचितमेतद्बालबोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ विश्वरूपमेव पंचात्मन् ॥ इदं सर्वं यदयमात्मोति श्रुतेः ॥ विश्वं विष्णुर्वषट्कार इति स्मृतेः ॥ रूपातीता यरूपाण्यतीत्यवर्तमानाय ॥ अगोत्रमस्पर्शमरूपमव्ययमिति श्रुतेः ॥ ५५ ॥ प्रणतानां सर्वार्तिनाशाय भक्तानामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकापप्रितयनाशयेत्यर्थः ॥ भिद्यते हृदयमर्थः

तत्रकोमोहःकःशोकएकस्वमनुष्यतद्विभुतेः ॥ प्रणतार्तिप्रभंजनः विशोकःशोकनाशमइतिस्मृतेश्च ॥ कथंभूताय ॥ शिवात्मनेमंगलस्वरूपाय ॥ स्मृतेसकलकल्याणभाजनंयत्रजायते ॥
मंगलानांचमंगलमितिस्मृतेः ॥ सर्वजानातीतिसर्वश्चासीद्भवेतिवासर्वज्ञःस्वाध्यस्तंसर्वमवभासयतीत्यर्थः ॥ तदुक्तप्रपदेशसहस्रपांभगवत्पादैः ॥ सर्वज्ञोप्यतएवस्यात्स्वेनभासावभासयन् ॥ सर्वमिति ॥
यःसर्वज्ञःसर्ववित् साक्षीचेताइत्यादिश्रुतेश्च ॥ सर्वकर्त्रेसर्वपां ब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानां कर्त्रेउत्पादयित्रे ॥ सर्वासांक्रियाणांहेतुत्वादासर्वकर्त्रे ॥ तदुक्तं तस्पांतिरेवाक्षरचतुष्टयन्यूनैर्नपूर्वस्यैवावेन ॥ सर्व
सर्वक्रियाहेतोःसर्वकृत्तथात्मनइति ॥ यतोवाइमानिभूतानिजायंते एषसर्वज्ञइत्यादिश्रुतेः ॥ करणकारणकर्तृत्वादिस्मृतेश्च ॥ ५६ ॥ कृपालवेदयालवे ॥ ततोऽन्यंकनादयालुशरणं प्रजेम
इतिस्मृतेः ॥ भक्तिगम्यायभक्त्येकलभ्याय ॥ यस्यदेवंपराभक्तिर्यथादेवतयागुरौ ॥ यमेवेष्वृणुतेतेनलभ्यइतिश्रुतेः ॥ भक्त्यातुतोषभगवान्जघूषयायंतिस्मृतेश्च ॥ फलदात्रेकर्मफलदात्रे पर
मार्थफलदात्रेवा ॥ रातेर्दातुःपरायणमित्यादिश्रुतेः ॥ कैवल्यपतयेनमइतिस्मृतेश्च ॥ तपसांतपस्विर्नातपोरूपायब्रह्मानदायेत्यर्थः ॥ ज्ञानंयस्यपरन्तपइतिश्रुतेः ॥ तेषुभ्यनमः ॥ ५७ ॥ शंभुर्वैभवत्य

कृपालवेनमस्तुभ्यंभक्तिगम्यायतेनमः ॥ फलदात्रेचतपसांतपोरूपायतेनमः ॥ ५७ ॥ शंभोश्चिशिवाकांतशांतश्रीकंठशूलभृत् ॥ शशिशेखरशर्व
शशंकरेश्वरधूर्जटे ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणेगिरिशशितिकंठसदाशिव ॥ महादेवनमस्तुभ्यं देवदेवनमोस्तुते ॥ ५९ ॥ स्तुतिकर्तुंनजानामिस्तुतिप्रियम
हेश्वर ॥ तवपादांबुजद्वंद्वेनिर्द्धाभक्तिरस्तुमे ॥ ६० ॥ अयमेववरोनाथप्रसन्नोसियदीश्वर ॥ नान्यंवरंवृणेतत्तःकरुणामृतवारिधे ॥ ६१ ॥ ततःप्राहमहे
शानस्तत्स्तुत्यापरितोषितः ॥ रौहिणेयमहाभागसौम्यसौम्यवचोनिधे ॥ ६२ ॥ नक्षत्रलोकादुपरितवलोकोभविष्यति ॥ मध्येसर्वप्रहाणांचसपर्या
लप्स्यसेपराम् ॥ ६३ ॥ त्वयेदंस्थापितंलिङ्गं सर्वेषांबुद्धिदायकम् ॥ दुर्बुद्धिहरणंसौम्यत्वल्लोकवसतिप्रदम् ॥ ६४ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्छंभुस्तत्रैवांतरधी
यत ॥ बुधःस्वलोकमगमद्देवदेवप्रसादतः ॥ ६५ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ काश्यांबुधेश्वरसमर्चनलब्धबुद्धिःसंसारसिंधुमधिगम्यनरोद्भगाधम् ॥ मन्त्रेनस
ज्जनविलोचनचंद्रकांतिःकांताननस्त्वधिवसेच्चबुधेऽत्रलोके ॥ ६६ ॥

स्मादितिशंभुस्तत्संबोधनंहेशंभो ॥ शिवसुखस्वरूप ॥ सत्यंज्ञानमार्नंदं ब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ शिवाकांतपार्वतीनाथ ॥ शांतनिर्विकार ॥ न जायतेनश्नियतेअविनाशीवाअरेऽयमात्मेत्यादिश्रुतेः ॥ श्रीकण्ठनीलकंठ ॥
इतितस्यवचःश्रुत्वामयागिरिवरात्मजे ॥ धृतंकंठेविर्षघोरततःश्रीकण्ठताममेतिस्मृतेः ॥ शूलभृत्त्रिशूलभृत् ॥ शशिशेखरचंद्रावतंसचंद्रमौलेइत्यर्थः ॥ सर्वेशब्रह्मादिस्तंबपर्यंतानांनियन्तः ॥ शंकल्या
णंकरोतीतिशंकर ॥ ईश्वरश्चानशील ॥ धूर्जटेधूर्भारिस्तद्राजटापस्यतत्संबोधनंतथा ॥ ५८ ॥ पिनाकपाणेआजगवहस्त ॥ गिरौकैलासेशेतइतिगिरिभ ॥ शितिकण्ठनीलमीव ॥ सदाशिवंकल्याण
यस्मात्सर्वदैकसुखस्वरूपेतिवा ॥ देवनंदेवः महांश्चासीदेवश्चेतितथा ॥ देवानांदेवतेदेवदेवहेदेवतिवा ॥ आदरेवीप्सा ॥ ५९ ॥ ६० ॥ करुणामृतवारिधेदयामुषासिंचो ॥ ६१ ॥ रौहिणेयेति ॥
यद्यपितारेयोऽन्यन्तथापिचन्द्रपत्नीनां मध्येतस्याः प्राधान्यात्सपत्नमावृत्वादातयापुष्टत्वादातयाभिधानमितिज्ञातव्यम् ॥ सौम्यसौम्यस्यादरेवीप्सा ॥ वचोनिधेवामिमन् ॥ सौम्यवचोनिधेमधुरवक्त्रांशे
वधेआश्रयेतिवा ॥ ६२ ॥ सपर्यांपूजाम् ॥ ६३ ॥ बुद्धिदायकंज्ञानकारकम् ॥ बुद्धिवर्धनमितिकचित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ काश्यामिति ॥ काश्यांबुधेश्वरसमर्चनेनलब्धबुद्धिःप्राप्तज्ञानोऽत्रबुधेलोकेने

वसेदित्यन्वयः ॥ ज्ञानप्राप्तेः परमफलं दर्शयति ॥ संसारसमुद्रं प्राप्यापि न मज्जेन्नष्टेत् ॥ सज्जनविलोचनानां चन्द्रकांतिदर्शनीयश्च भवतीत्यर्थः ॥ कांतं कमनीयमाननयस्यसः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६९ ॥ षोडशे जीवसद्रत्नपुरं कर्णनिरूप्यते ॥ भागं कस्यामुं द्राणां गुरोरतुलतेजसः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तं भृगुलोकं वर्णयतः ॥
शिवशर्मोऽस्मि ॥ १ ॥ कणाः कंडितास्तं दुलुपस्त जन्मधूमं कणधूमम् ॥ २ ॥ दुष्करां दुष्प्राप्याम् ॥ वाक्पतिश्चेति कचित् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अवाक्षार्थां कथयतम् ॥ ५ ॥ अपमृत्युभ्योऽपमरणेभ्यः ॥

चंद्रेश्वरात्पूर्वभागे दृष्ट्वा लिङ्गं बुधेश्वरम् ॥ न बुद्ध्या हीयते जंतु रंतकाले पि जातु चित् ॥ ६७ ॥ गणौ यावत्कथामित्थं चक्राते बुधलोकगाम् ॥ तावद्विमानं संप्राप्तं
शुक्ललोकमनुत्तमम् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धेन भवतु बुधलोकयोर्वर्णनं नाम पंच
चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ शिवशर्मन्महाबुद्धेशुक्ललोकोयमद्भुतः ॥ दानवानां च दैत्यानां गुरुरवसेत्कविः ॥ १ ॥ पीत्वा वर्षसहस्रं
वैकण्ठधूमं सुदुःसहम् ॥ यः प्राप्तवान्महाविद्यां मृत्युसंजीविनीहरात् ॥ २ ॥ इमां विद्यां जानाति देवाचार्योऽतिदुष्कराम् ॥ ऋते मृत्युं जयात्स्कंदात्पार्व
त्यागजवक्रतः ॥ ३ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ क्रोसौ शुक्र इति ख्यातो यस्य यां लोक उत्तमः ॥ कथं तेन च विद्यां तां मृत्युसंजीविनीहरात् ॥ ४ ॥ आचक्षा
थामिदं देवौ यदि प्रीतिर्मयि प्रभू ॥ ततस्तौ स्माह तु देवौ शुक्रस्य परमां कथाम् ॥ ५ ॥ यां श्रुत्वा चापमृत्युभ्यो हीयंते श्रद्धया युताः ॥ भूतप्रेतपिशाचभ्यो न भयं च
पि जायते ॥ ६ ॥ आजौ प्रवर्तमाना यामंधकांधकवैरिणोः ॥ अनिर्भेद्यगिरिव्यूहव्यूहाधिनाथयोः ॥ ७ ॥ अपमृत्युततो युद्धादंधकः शुक्रसंनिधिम् ॥
अधिगम्य बभाषे दमवरुह्य रथात्ततः ॥ ८ ॥ भगवंस्त्वामुपाश्रित्य वयं देवांश्च सातु गान् ॥ मन्यामहे तृणैस्तुल्यान् रुद्रोपेन्द्रादिकानपि ॥ ९ ॥ कुंजरा इव
सिंहेभ्यो गरुडेभ्य इवोरगाः ॥ अस्मत्तो विभ्यति सुरागुरो योऽपमदनुग्रहात् ॥ १० ॥ वज्रव्यूहमनिर्भेद्यं विविशुर्देत्यदानवाः ॥ त्रिधियप्रमथानीकं हृदं तापा
दिता इव ॥ ११ ॥ वयं त्वच्छरणं भूत्वा पर्वता इव निश्चलाः ॥ स्थित्वा च रामनिःशंका ब्राह्मणेन्द्रमहाहवे ॥ १२ ॥

पापमृत्युभ्य इति कचित् ॥ हीयन्ते मुच्यन्ते ॥ ६ ॥ अन्धकांधकवैरिणो राज्ञां संप्राप्ते मतिमंधको गणादपमृत्युत्तरयादवरुह्य शुक्रसंनिधिमाधिगम्य इदं वक्ष्यमाणं वाक्यं बभाषे इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ७ ॥
बभाषेदमितिसंधिार्यः ॥ ८ ॥ तदेव वचनं दर्शयति इति पंधकवचः श्रुत्वेत्यतः प्राक्तनेन ग्रन्थेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ त्वच्छरणमिति कर्मधारयः ॥ न्वतवशरणं गृहमाश्रयसाहाय्यमित्येतदिति

वार्यः ॥ भूत्वाप्राप्येत्यर्थः ॥ मास्यर्षस्यभवतेः सकर्मकत्वात् ॥ त्वच्छरणाइतिपाठेस्पष्टवार्यः ॥ १२ ॥ १३ ॥ यद्वर्षशुभपणतद्वचनम् ॥ अभिरक्षेति ॥ पश्यदुडमित्यादीनां द्वितीयांतानां
प्रमथैः क्रांतं पश्येति द्वितीयेनान्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्राविडैर्द्रविडदेशोद्भवैर्जनैः ॥ १६ ॥ एवं सति किं प्रयाकर्तुं शक्यत इति चेदत आह ॥ यापीत्वेति ॥ सरदांसंवत्सराणाम् ॥ १७ ॥ अयमृतः ॥
अपेक्षिकचित् ॥ १८ ॥ किञ्चित्स्मितं तदा कृत्वेति ॥ यस्येश्वरस्य मसादान्मया विद्यालब्धातयैव तस्य पराभवं वाञ्छित्ययं धृष्टद्विषदास्यं कृत्वेत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ ग्लानानि
शुष्काणि ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्युक्तेति ॥ अंशकमित्युक्ता कविः शुक्र एकैकं दैत्यमुद्दिश्य विद्यामावर्तयन् आवर्तयति स्म जपति स्मेत्यर्थः ॥ यादुहिश्यविद्यां जपते धृतायुधा उच्यते इति ॥

आप्तभावेन च वयं पादौ तव सुखप्रदौ ॥ सदाराः समुताश्चेशुश्रूषामो दिवानिशम् ॥ १३ ॥ अभिरक्षाभितो विप्रप्रसन्नः शरणागतान् ॥ पश्यदुडं तु दुडं च कुजं
भंजं भमेव च ॥ १४ ॥ पाकं कार्तस्वनं चैव विपाकं पाकहारिणम् ॥ तंचन्द्रदमनं शूरं शूरामरविदारणम् ॥ १५ ॥ प्रमथैर्भीमविक्रान्तिः क्रांतं मृत्युप्रमाथिभिः ॥
सूदितान्पतितांश्चैव द्राविडैरिव चंदनान् ॥ १६ ॥ यापीत्वा कणधूमं वै सहस्रं शरदापुरा ॥ वराविद्या त्वया प्राप्ता तस्याः कालो यमागतः ॥ १७ ॥ अथ विद्याफलं
तत्ते दैत्यान्संजीवयिष्यतः ॥ पश्यंतु प्रमथाः सर्वे त्वया संजीवितानि मान् ॥ १८ ॥ इत्यंधकवचः श्रुत्वा स्थिरर्धभागं वो मुनिः ॥ किञ्चित्स्मितं तदा कृत्वा दानवा
धिपमब्रवीत् ॥ १९ ॥ दानवाधिपते सर्वतथ्यं यद्वापितं त्वया ॥ विद्योपाजर्जनमेतद्दिदानं वार्यं मया कृतम् ॥ २० ॥ पीत्वा वर्षसहस्रं वै कणधूमं सुदुः
सहम् ॥ एषा प्राप्ते शराद्विद्या बाधवानां सुखावहा ॥ २१ ॥ एतया विद्यया सोऽहं प्रमथैर्मथितान्गणे ॥ उत्थापयिष्ये ग्लानानि धान्यान् यंबुधरो यथा ॥ २२ ॥
निर्व्रणाद्वीरुजः स्वस्थान्मुक्ष्वेव पुनरुत्थितान् ॥ अस्मिन्सुहृते द्रष्टा सिदानवानुत्थितान्नृप ॥ २३ ॥ इत्युक्ता दानवपतिं विद्यामावर्तयत्कविः ॥ एकैकं दैत्यमु
द्दिश्य तत्तत्स्थुर्धृतायुधाः ॥ २४ ॥ वेदा इव सदभ्यस्ताः समये वायथां बुदाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा दत्ताः श्रद्धयार्थं महापदि ॥ २५ ॥ उज्जीवितास्तु तान् दृष्ट्वा तु
डाद्यान्महासुरान् ॥ विनेदुः पूर्वदेवास्ते जलपूर्णा इवां बुदाः ॥ २६ ॥ ॥ शुक्रेणोज्जीवितान् दृष्ट्वा दानवास्तान्गणेश्वराः ॥ विज्ञाप्य मेव देवेशे ब्रूवन्तेऽन्यो
न्यमब्रुवन् ॥ २७ ॥ आश्चर्यरूपे प्रमथेश्वराणां तस्मिंस्तथावर्तत इत्युदयज्ञे ॥ अमर्षितो भगवत्कर्मदृष्टा शिलादपुत्रोऽभ्यगमन्महेशम् ॥ २८ ॥

आवर्तयति पाठे स्पष्टवार्यः ॥ २४ ॥ तत्र सात्त्विकतामसराजसभेददृष्टांतप्रयमाह ॥ वेदा इवेति ॥ यथा वेदा अन्नभ्यस्यमाना उच्छिन्नं त्रिपदायतयानष्टाः संतः सद्भिर्भ्यस्ता आर्वीतता अभिव्यक्ता
भवन्ति ॥ यथा मेघाः प्रावृषः पूर्वनेष्टाः संतः प्रावृहः कृतापि जन्मनि युक्ता गगने उत्तिष्ठन्ति ॥ यथा ब्राह्मणेभ्यः श्रद्धया दत्ता अर्था महापदि दत्तां कलदानाय उत्तिष्ठन्ति ॥ महापदि दत्ता इति वा ॥ तद्
दित्यर्थः ॥ २५ ॥ पूर्वदेवाः असुराः ॥ २६ ॥ विज्ञाप्य मेव मेव प्रकारं विज्ञापनीयम् ॥ विज्ञाप्य मेतदिति कचित् ॥ एवमब्रुवन्नित्यन्वयभेदात्तरीरुत्तयम् ॥ २७ ॥ वर्तति वर्तमाने ॥ शिलादपुत्रो नंदी ॥ २८ ॥

जययोनिभ्यस्ययोर्निकारणम् ॥ वक्तव्यमाह ॥ गणेश्वराणामितिसार्धत्रयेण ॥ २९ ॥ सहेलसलीलंयथास्यात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अनयस्तेत्वात्मनेपदमार्थम् ॥ हेस्वत्वात्मीयेतिवा ॥ लावकंलावमेवलावकंपक्षिविशेषम् ॥ तितिरिःकुक्कुभोलावइत्यमरः ॥ अण्डजातमण्डेउत्पन्नंशावकमित्यर्थः ॥ अयवालावकमित्यस्यच्छेदनकर्तव्यावृत्त्यर्थमण्ड जातमितिविशेषणम् ॥ अण्डजमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ वृषसिंहनादःश्रेष्ठसिंहशब्दः ॥ ३५ ॥ विशोभ्यविचाल्य ॥ शरभोऽष्टापदः ॥ इमंगजम् ॥ ३६ ॥ मोचयिष्यंतस्व ॥ वस्तुतोमोचननास्त्येवे त्यभिप्रायः ॥ अथवाविमोचयिष्यंतइवेतिलोकोक्तिः ॥ सिंहवान्वीरगर्जितशब्दान् ॥ वीराणांगर्जितशब्दंसिंहनादंविदुर्बवाइतिवचनात् ॥ ३७ ॥ दंभोलोति ॥ वज्रशूलखड्ग कुठाराणां तथा उड्डानां

जयेतिचोक्ताजययोनिमुग्रमुवाचनंदीकनकावदातम् ॥ गणेश्वराणांरणकर्मदेवदेवैश्चसंद्रेरपिदुष्करंयत् ॥ २९ ॥ तद्गर्गवेणाद्यकृतंवृथानःसंजीव्यताना जिमृतान्विपक्षान् ॥ आवर्त्यविद्यामृतजीवदात्रीमैकैकमुद्दिश्यसहेलमीश ॥ ३० ॥ तुहुंडहुंडादिकजंभजंभविपाकपाकादिमहामुरंद्राः ॥ यमालयाद यपुनर्निवृत्ताविद्रावयंतःप्रमथांश्चरन्ति ॥ ३१ ॥ यदिह्यसौदैत्यवराग्निरस्तान्संजीवयेदत्रपुनःपुनस्तान् ॥ जयःकुतो नोभवितामहेशगणेश्वराणांकुतएवशां तिः ॥ ३२ ॥ इत्येवमुक्तःप्रमथेश्वरेणसनंदिनावैप्रमथेश्वरेशः ॥ उवाचदेवःप्रहसस्तदानींतनंदिनंसर्वगणेशराजम् ॥ ३३ ॥ नंदिनप्रयाहित्वरितोतिमात्रं द्विजेंद्रवर्यदितिनंदनानाम् ॥ मध्यात्समुद्रत्यतथानयाशुश्येनोयथालावकमंडजातम् ॥ ३४ ॥ सएवमुक्तोवृषभध्वजेनननादनंदीवृषसिंहनादः ॥ जगामतूर्णचविगाह्यसेनायत्राभवद्गर्गवंशदीपः ॥ ३५ ॥ तंरक्ष्यमाणंदितिजैःसमस्तैःपाशासिक्वशोपलशैलहस्तैः ॥ विशोभ्यदैत्यान्बलवाज्रहारकाव्यं सनंदीशरभोयथेमम् ॥ ३६ ॥ सस्तांवरंविच्युतभूषणंचविमुक्तकेशंचलिनागृहीतम् ॥ विमोचयिष्यंतइवानुजग्मुःसुरारयःसिंहवान्सृजंतः ॥ ३७ ॥ दंभोलिशूलासिपरश्वधानामुहंडचक्रोपलकंपनानाम् ॥ नंदीशरस्योपरिदानवेंद्रावर्षवर्षुर्जलदाइवोग्रम् ॥ ३८ ॥ तंभार्गवंप्राप्यगणाधिराजोमुखा मिनाशस्त्रशतानिदग्ध्वा ॥ आयात्प्रवृद्धेऽसुरदेवयुद्धेभवस्यपार्श्वेव्यथितारिंसैन्यः ॥ ३९ ॥ अयंसशुकोभगवन्नितीदंनिवेदयामासभवायशीघ्रम् ॥ जग्राहशुकंसचदेवदेवोयथोपहारंशुचिनाप्रदत्तम् ॥ ४० ॥ नर्किचिदुक्तासहिभूतगोप्ताचिक्षेपवक्त्रेफलवत्कवीद्रम् ॥ हाहारवस्तेरसुरैःसमस्तैरुच्चै र्विमुक्तोहहहेतिभूरि ॥ ४१ ॥

चबहूनांचकपाषाणकंपनाख्यास्त्रविशेषाणांवायव्यास्त्राणांवार्षदानवेंद्रानंदिकेशरस्योपरिउग्रंयथास्यादुग्रंवर्षमितिवाजंहुदाइववहुपुरित्यर्थः ॥ इवागमितिपाठेअंमुदायपार्श्वेववहुपुस्तयेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ प्रवृद्धेअतिश्रयिते ॥ प्रवृत्तइतिकचित् ॥ व्यथितानिअरिंसैन्यानिनेयस्यमादितिवासः ॥ ३९ ॥ उपहारंबलिम् ॥ बलिःपूजोपहारेस्यादित्यमरः ॥ ४० ॥ फलवदामलकादिफलवत् ॥ हाहारवदति ॥ हहहेतिहकारप्रयंस्ते ॥ भूरिअतिश्रयेनस्तेदोयथाभवतीति तथाहाहारबोहाहाशब्दस्तैःसमस्तैरसुरैर्विमुक्तोविशेषणत्यतइत्यर्थः ॥ हाहारवैरितिपाठेहाइतिरवोयेपातैरसुरैः ॥ हहहेतिस्तेदातिशयम्

तिपादकः शब्दः ॥ भूरियथास्यात्तयाविमुक्तोद्वाहाहहहेत्येवंरूपः शब्दो बहुविधः कृत इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ हस्तैः शुंडादंडैः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ योषाः स्त्रियः ॥ मार्गणोघावाणसमुदाः ॥ धृतान्यध्यय
नानि ॥ ४४ ॥ विनेति ॥ विभोर्विश्वेश्वरस्येयं वैभवी वैभवीचासौ शक्तिश्चेति वैभवशक्तिस्ताम् ॥ वैभसिद्धाभवशक्तिमिति वा ॥ भवभक्तिमिति क्वचित् ॥ एकांमुखताम् ॥ ४५ ॥ विषादिना रुद्रेण
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अद्यतेन नंदिना सर्वेषां नोऽस्माकं तनूः शरीराणि विना विहाय प्राणा हताना शिताः ॥ प्राणैर्हीनदेहाः संपादिता इत्यर्थः ॥ कृता इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ धैर्यं गतिं चित्त्यमं आपद्यमिनः स्वास्थ्यं
मित्यर्थः ॥ वीर्यशूरत्वम् ॥ गतिज्ञानम् ॥ कीर्तिर्यशः ॥ सत्त्वमुत्साहः ॥ तेजः प्रागल्भ्यम् ॥ पराक्रम उद्योगः ॥ ४८ ॥ धिगिति ॥ यैरस्माभिर्गुरुर्न ब्राह्मस्तानस्मान्प्रति धिगित्यर्थः ॥ कुलसत्त्वमोविम

काव्ये निगीर्णे गिरिजे श्वरेण दैत्या जयाशारहिता बभूवुः ॥ हस्तैर्विमुक्ता इव वारणेंद्राः शृंगैर्विहीना इव गोवृषाश्च ॥ ४२ ॥ शरीरहीना इव जीवसंवाद्भिजाय
थाचाध्ययनेन हीनाः ॥ निरुद्धमाः सत्त्वगुणायथावैयथ्योद्यमाभाग्यविवर्जिताश्च ॥ ४३ ॥ पत्याविहीनाश्च यथैव योषायथाविपक्षा इव मार्गणौघाः ॥ आयूं
पिहीनानियथैव पुण्यैर्वृत्तेन हीनानियथाश्रुतानि ॥ ४४ ॥ विनायथावैभवशक्तिमेकां भवति हीनाः स्वफलैः क्रियौघाः ॥ तथा विना तं द्विजवर्यमेकं दैत्या जया
शाविमुखा बभूवुः ॥ ४५ ॥ नंदिना पट्टते शुक्रे गिलिते च विषादिना ॥ विषादमगमन्दैः त्याहीयमानरणोत्सवाः ॥ ४६ ॥ तान्वीक्ष्य विगतोत्साहानंधकः
प्रत्यभाषत ॥ कविं विक्रम्य नयतानं दिनावं चिता वयम् ॥ ४७ ॥ तनूर्विनाहताः प्राणाः सर्वेषां मद्यते ननः ॥ धैर्यवीर्यगतिः कीर्तिः सत्त्वतेजः पराक्रमः ॥ ४८ ॥
युगपन्नोद्धतं सर्वमेकस्मिन् भार्गवे हते ॥ धिगस्मान्कुलपूज्यो यैरेकोपि कुलसत्तमः ॥ गुरुः सर्वसमर्थश्च भ्राता भ्राता न चापदि ॥ ४९ ॥ तद्धैर्यमवलंब्ये ह्यु
ध्यध्वमारीभिः सह ॥ सूदयिष्याम्यहं सर्वान् प्रमथान् सह नंदिना ॥ ५० ॥ अद्यैतान्विवशान् हत्वा सह देवैः सवासवैः ॥ भार्गवं मोचयिष्यामि जीवयोगी
वर्कमतः ॥ ५१ ॥ सचापियोगीयोगेन यदिनामस्वयंप्रभुः ॥ शरीरात्तस्य निर्गच्छेदस्माकं शेषपालिता ॥ ५२ ॥ इत्यंधकवचः श्रुत्वा दानवामेघानिः
स्वनाः ॥ प्रमथान् र्दयामासुर्मर्त्ये कृतनिश्चयाः ॥ ५३ ॥ सत्यायुपिनो जातु शक्ताः स्युः प्रमथा बलात् ॥ असत्यायुपि किं गत्वा त्यक्त्वा स्वामिनमाहवे ॥
॥ ५४ ॥ ये स्वामिनं विहाया जौ बहुमानधनाजनाः ॥ यांति ते यांति नियतमंधतामि स्रमालयम् ॥ ५५ ॥ अयशस्तमसारुयातिं मलिनीकृत्य भूरिशः ॥
इहामुत्रापि सुखिनो न स्युर्भग्नारणाजिरात् ॥ ५६ ॥ किं दानैः किं तपोभिश्च किं तथपरिमज्जने ॥ धरातीर्थे यदि द्वातं पुनर्भवमलापहे ॥ ५७ ॥

कुलेषु श्रेष्ठः ॥ द्विजसत्तम इति क्वचित् ॥ ४९ ॥ तत्तस्मात्सूदयिष्यामि नां शयिष्यामि ॥ ५० ॥ विवशान् स्वतंत्रान् ॥ इव यथाकश्चिद्योगी जीवं स्वात्मानं कर्मतः कर्मभ्यो धर्माधर्मलक्षणभ्यो मोचयति तद्वादि
त्यर्थः ॥ ५१ ॥ सचेति ॥ सचापितोऽपि च योगी भार्गवो यदिकं योचयोगेन तस्य विश्वेश्वरस्य शरीरात् निर्गच्छेदस्माकं शेषपालिता शेषाणामवशिष्टानामस्माकं पालिता पालयिता पालयिष्यतीत्यर्थः ॥
अस्माकं ते व्यतात्रकेति क्वचित् ॥ शेषशालिते च शेषशालिनामिति चान्यत्र ॥ पाठद्वये क्रमेण अवशेषवत्त्वं दाभद्रं स्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ बहुमान एव धनं येषां ते बहुमानधनाः ॥ ५५ ॥
अयश एव तमोऽङ्कारस्तेन अयशस्तमसा ॥ रुयाति कीर्तिम् ॥ भग्नस्त्यक्तराणाः ॥ भंगादिति पाठे पलायनादित्यर्थः ॥ ५६ ॥ धरातीर्थे बुद्धभूमिरूपेतीर्थं ॥ धरातीर्थे इति पाठे शस्त्रापातरूपेतीर्थं

इत्यर्थः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कटंकटशिलामयैः कटंकटशब्दयुक्तपत्रपापणैः ॥ भुशुंडीति ॥ भुशुंडचक्षुर्निदिपालाश्चभुशुंडीभिदिपालास्तैः ॥ तत्रभुशुंडचःसर्वत्रलोहकंठकयामावधःकमोत्सेधाः ॥ तदुक्तम् ॥ भुशुंडीसर्वतोलोहकंठकानुकमोन्नतेति ॥ अयोगोलकपृष्ठइतिकेचित् ॥ भिदिपालैःसृगैर्लोहवद्धदंडैरितिपावत् ॥ यदाहामरः ॥ भिदिपालःसृगस्तुल्याविति ॥ परश्वधैःकुशरैः ॥ यदाहामरः ॥ द्वयोःकुशरैःस्वधितिःपरशुश्वपरश्वधति ॥ ५९ ॥ खट्वांगखट्वायाःखुराकारोखविशेषः ॥ पट्टिशद्वयोऽखविशेषः ॥ एतैश्चालमत्पर्यकदनंदुःखम् ॥ ६० ॥ विकृष्टानांकारितानाम् ॥ श्वेडितानांश्वेडविपंतद्विद्यतेयासांताःश्वेडिताः ॥ तारकादित्वादित्यर्थेइतच् ॥ तासाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ गजानांवाजिनांचमहारावैःस्फुटंतःस्फुटमानाःशब्दग्रहाः

संप्रधार्येतितेऽन्योन्यदैत्यास्तेदनुजास्तथा ॥ ममंधुःप्रमथानाजौरणभेरीर्निनाद्यच ॥ ५८ ॥ तत्रवाणासिवज्रौधैःकटंकटशिलामयैः ॥ भुशुंडीभिदिपालैश्चशक्तिभल्लपरश्वधैः ॥ ५९ ॥ खट्वांगिःपट्टिशैःशूलैर्लकुटैर्मुसलैरलम् ॥ परस्परमभिप्रतःप्रचक्रुःकदनंमहत् ॥ ६० ॥ कार्मुकाणां विकृष्टानां पततांचपतत्रिणाम् ॥ भिदिपालभुशुंडीनांश्वेडितानांखोऽभवत् ॥ ६१ ॥ रणतूर्यनिनादैश्चगजानांवहुबुंहितैः ॥ हेपारवैर्हयानांचमहान्कोलाहलोऽभवत् ॥ ६२ ॥ प्रतिस्वनेरवापूरद्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ अभीरूणांचभीरूणांमहारोमोद्गमोऽभवत् ॥ ६३ ॥ गजवाजिमहारावस्फुटच्छब्दग्रहाणिच ॥ भग्नध्वजपताकानिशीणप्रहरणानिच ॥ ६४ ॥ रुधिरद्वारचित्राणिव्यश्वहस्तिरथानिच ॥ पिपासितानिसेन्यानिमुमूर्च्छरुभयत्रवै ॥ ६५ ॥ दृष्ट्वासेन्यंचप्रमथैर्भज्यमानमितस्ततः ॥ दुद्रावरथमास्थायस्वयमेवांधकोगणान् ॥ ६६ ॥ शरवज्रप्रहारैस्तैर्वज्राचातैर्नंगाइव ॥ प्रमथानेशिरेवातैर्निस्तोयाइवतो यदाः ॥ ६७ ॥ यांतमायांतमालोक्यदूरस्थंनिकटस्थितम् ॥ प्रत्येकंरोमसंख्याभिर्व्यधाद्वाणैस्तदांधकः ॥ ६८ ॥ विनायकेनस्कंदेननंदिनासोमनंदिना ॥ नैगमेयेनशाखेनविशाखेनबलीयसा ॥ ६९ ॥ इत्याद्यैस्तुगणैरुग्रैरंधकोप्यंधकीकृतः ॥ त्रिशूलशक्तित्राणौघधारासंपातपातिभिः ॥ ७० ॥ ततःकोलाहलोजातःप्रमथासुरसेन्ययोः ॥ तेनशब्देनमहताशुक्रःशंभूदरेस्थितः ॥ ७१ ॥ छिद्रान्वेषीभ्रमन्सोथविनिःकेतोयथानिलः ॥ सतलोकान्सपालान्सरुद्रदेहेव्यलोकयत् ॥ ७२ ॥ ब्रह्मनारायणैर्द्राणामादित्याप्सरसांतथा ॥ भुवनानिविचित्राणियुद्धंचप्रमथासुरम् ॥ ७३ ॥ सवर्षाणांशतंकुशौभवस्यपरितोभ्रमन् ॥ नतस्यददृशेरंध्रंशुचैरंध्रंखलोयथा ॥ ७४ ॥

कणायिषांतानितया ॥ ६४ ॥ मुमूर्च्छुर्मुर्छांप्रापुः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ शरापक्वजास्तेषांमहारैः ॥ प्रमथानेशिरेभ्रदर्शनंलेभिरे ॥ ६७ ॥ व्यधादनाडयत् ॥ ६८ ॥ विनायकेनेति ॥ इत्याद्यैर्गणैरंधकोप्यंधकीकृतइत्यन्वयः ॥ केतइत्याकांक्षायामाह ॥ विनायकेनेत्यादि ॥ ६९ ॥ कैरित्याकांक्षायामाह ॥ त्रिशूलेति ॥ त्रिशूलादयश्चधारापातेनपातोवर्ततेयेपातेचर्तः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ केतःकेतनंमार्गइतिपावत् ॥ विनिर्गतःकेतोनिर्गममार्गोयस्यसोऽनिलोयथेति ॥ ७२ ॥ प्रमथानामसुराणांचवृत्तंयुद्धंप्रमथासुरम् ॥ ७३ ॥ रंध्रंछिद्रम् ॥ ७४ ॥

शांभवेनशंभुप्रसादलब्धेनयोगेनापांयन ॥ शुक्ररूपेणवैर्यरूपेण शुक्रययोपस्थच्छिद्रंघ्राहिनिःसरतितेनप्रकारेणेत्यर्थः ॥ चस्कंदजगामबहिर्निर्गतइत्यर्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
 कोसौशुक्रइतिप्रश्नोत्तरमुपसंहरति ॥ इत्थंनाम्नाऽभवच्छुक्रइति ॥ ८० ॥ कथंतेनचविद्याप्राप्तेतिप्रश्नस्यानुवादपूर्वकंप्रत्युत्तरमनुजानाति ॥ यथाचविद्यामिति ॥ ८१ ॥ पुरेति ॥ असौशुक्रोबहुकालं
 तपस्तेपेनिराहारःस्थितवानितिद्वितीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ नकेवलंतपस्तेपेकितुसभार्गवःप्रत्येकंराजचंपकाद्यैःपुष्पैःकिसलयैरपिलक्षपरिमितैःपत्रैश्चशंकरंसमानचंपूजयामासेतिसममेनान्वयः ॥
 यदा तपस्तेपेनियमंगृहीतवान्इत्यस्यवार्थमाह ॥ गजचंपकेति ॥ तत्रराजचंपकश्चंपकावांतरजातिविशेषः ॥ धत्तूरउन्मत्तः ॥ करवीरःप्रतीहासः ॥ कुशेशयंपद्मम् ॥ बाहुतिपचंनलिनमर
 विंदमहोत्पलम् ॥ सहस्रपत्रंकमलंशतपत्रंकुशेशयमित्यमरः ॥ मालतीजातिः ॥ कर्णिकारोदुमोत्पलः ॥ कदंबोहलमियः ॥ वकुलःकेसरः ॥ उत्पलंकुवलयम् ॥ स्यादुत्पलंकुवलयमित्यमरः ॥

शांभवेनाथयोगेनशुक्ररूपेणभार्गवः ॥ चस्कंदाथननामापिततोदेवेनभाषितः ॥ ७५ ॥ शुक्रवन्निःमृतोयस्मात्तस्मात्त्वंबृगुनंदन ॥ कर्मणानेनशुक्रस्त्वं
 ममपुत्रोसिगम्यताम् ॥ ७६ ॥ जठराग्निंतेशुक्रेदेवोपिमुमुदेतराम् ॥ भ्रमच्छ्रेयोभवद्यन्मेनमृतोजठरेद्विजः ॥ ७७ ॥ इत्येवमुक्तोदेवेनशुक्रोर्कसदृशद्यु
 तिः ॥ विवेशदानवानीकंमेघमालायथाशशी ॥ ७८ ॥ शुक्रोदयान्मुदंलेभेसदानममहार्णवः ॥ यथाचंद्रोदयेहर्षमूर्ध्निमालीमहोदधिः ॥ ७९ ॥ अंधकां
 धकहंत्रोर्वैवर्तमानेमहाहवं ॥ इत्थंनाम्नाभवच्छुक्रःसवैभार्गवनंदनः ॥ ८० ॥ यथाचविद्यातांप्रापमृतसंजीवनीपराम् ॥ शंभोरनुग्रहात्काव्यस्तत्रिशामय
 सुव्रत ॥ ८१ ॥ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ पुराऽसौभृगुदायादोगत्वावाराणसीपुरीम् ॥ अंडजस्वेदजोद्विज्जरायुजगतिप्रदाम् ॥ ८२ ॥ संस्थाप्यलिंगं
 श्रीशंभोःकृपंकृत्वातदग्रतः ॥ बहुकालंतपस्तेपेध्यायन्विश्वेश्वरंप्रभुम् ॥ ८३ ॥ राजचंपकधत्तूरकरवीरकुशेशयैः ॥ मालतीकर्णिकारैश्चकदंबैर्वकुलो
 त्पलैः ॥ ८४ ॥ मल्लिकाशतपत्रीभिःसिंदुवारैःसर्किशुकैः ॥ अशोकैःकरुणैःपुष्पैःपुन्नागेर्नागकेसरैः ॥ ८५ ॥ क्षुद्राभिर्माधवीभिश्चपाटलाविल्वचं
 पकैः ॥ नवमल्लीविचिकिलैःकुंदैःसमुच्चुकुंदकैः ॥ ८६ ॥ मंदारैर्विल्वपत्रैश्चद्रोणैर्मरुबकैर्बैकैः ॥ ग्रंथिपर्णेर्दमनकैःसुरभूचूतपल्लवैः ॥ ८७ ॥

॥ ८४ ॥ मल्लिकातृणग्रन्थम् ॥ शतपत्रीपुष्पविशेषः ॥ कुंकुमारुणवर्णाभांगंधादचांशतपत्रिकाम् ॥ योददातिजगन्नाथेतिद्विपेवसेत्सदेत्युक्तेः ॥ सिंदुवारःपुष्पविशेषः ॥ किंशुकःपलाशः ॥ अशोक
 वंजुलः ॥ करुणोवृक्षभेदः ॥ पुष्पःपुष्पलताभिः ॥ पुन्नागोदेवबल्लभः ॥ नागकेसरोहमपुष्पः ॥ ८५ ॥ क्षुद्राभिरितिमाधवीविशेषणम् ॥ माधवीवासंतीलता ॥ पाटलापाटलिः ॥ विल्वःश्रीफलः ॥
 चंपकोहमपुष्पकः ॥ नवमल्लीपुष्पविशेषः ॥ विचिकिलश्चारुपुटः ॥ कुंदंमाध्यम् ॥ मुचकुंदोमुकुंदःपालंक्येत्यर्थः ॥ अथपालंक्यांमुकुंदःकुंदकुंदरुइत्यमरः ॥ ८६ ॥ मंदारःपारिभद्रकः ॥ द्रोणः
 पुष्पविशेषः ॥ द्रोणपुष्पसहस्रेभ्यःखादिरवैविशिष्यतइत्युक्तेः ॥ मरुबकःप्रस्थपुष्पः ॥ समीरणोमरुबकःप्रस्थपुष्पःफणिजकइत्यमरः ॥ वकःपुष्पविशेषः ॥ वकपुष्पसहस्रादिर्नद्यावर्तविशिष्यतइत्युक्तेः ॥

अथिपणः पुष्पविशेषः ॥ दमनकः प्रसिद्धः ॥ सुरभूः पुष्पविशेषः ॥ चूतआम्रः ॥ ८७ ॥ तुलसीसुरसा ॥ देवगंधारीपुष्पविशेषः ॥ बृहत्पत्रीपुष्पविशेषः ॥ कुशांकुरः कुशपुष्पैः ॥ पालाशपुष्पसहस्राक्ष
कुशापुष्पविशेषः ॥ नद्यावर्तस्तगरः ॥ अगस्त्यः प्रसिद्धः ॥ सालः सर्जः ॥ देवदारुः शक्रपादपः ॥ ८८ ॥ कुरवकः पुष्पविशेषः ॥ कुरंटकः पुष्पविशेषः ॥ अपरैरिति कुसुमपल्लवपत्राणां विशे
षणम् ॥ प्रत्येकमेभिः पूर्वोक्तैः कुसुमपल्लवपत्रैरपरैरपीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ यक्षकर्मैः कर्पूरादीनां चतुर्णामिष्टीर्भावः ॥ ९१ ॥ सुगंधोद्गर्तनान्यनुसुगंधैर्द्रव्यैरभ्यंगानि विधापानुपश्चाच्चंदनैर्यक्षकर्मै
श्चसम्यगालिलित्यर्थः ॥ ९२ ॥ सहस्रमिति ॥ सहस्रं पंचशरदां विष्णुणां पंचसहस्रमित्यर्थः ॥ इत्थं समर्चयन् यदा वरदानायोन्मुखं वनागपि ईषदपिनाललोकेनापश्यत्तदा ज्यमतीव दुःसहं धोरनि
यमं जगामो हतिसार्धेनान्वयः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ तमेव धोरनिनयमं दर्शयति ॥ प्रक्षाल्येति ॥ चेतसोऽतः करणस्य चांचल्याख्यं महामलं प्रक्षाल्य दूरीकृत्य कविः शुक्रः शरदांसहस्रव्याप्य कणभूमौ च

तुलसीदेवगंधारीबृहत्पत्रीकुशांकुरैः ॥ नद्यावर्तैरगस्त्यैश्च सशालैर्देवदारुभिः ॥ ८८ ॥ कांचनारैः कुरवकैर्दूर्वाकरकुरंटकैः ॥ प्रत्येकमेभिः कुसुमैः पल्लवैरप
रैरपि ॥ ८९ ॥ पत्रैः शतसहस्रैश्च समानवर्चशंकरम् ॥ पंचामृतैर्द्रोणमितैर्लक्षकृत्वः प्रयत्नतः ॥ ९० ॥ स्नपयामास देवेशं सुगंधं स्नपनैर्बहु ॥ सहस्रकृत्वो देवेशं
चंदनैर्यक्षकर्मैः ॥ ९१ ॥ समालिलिपदेवेशं सुगंधोद्गर्तनान्यनु ॥ गीतनृत्योपहारैश्च श्रुत्युक्तस्तुतिभिर्बहु ॥ ९२ ॥ नाम्नांसहस्रैरन्यैश्च स्तोत्रैस्तुष्टावशंकरम् ॥
सहस्रं पंचशरदामित्यं शुक्रः समर्चयन् ॥ ९३ ॥ यदा देवं नाललोके मनागपि वरोन्मुखम् ॥ तदान्यनियमं धोरं जग्राहातीव दुःसहम् ॥ ९४ ॥ प्रक्षाल्य चेतसो
त्यंतं चांचल्याख्यं महामलम् ॥ भावनार्वाभिरसकुर्दिद्रियैः सहितस्य च ॥ ९५ ॥ निर्मलीकृत्य तच्चेतोरत्नं दत्त्वा पिनाकिने ॥ प्रपौकणभूमौ घंसहस्रं शरदां
कविः ॥ ९६ ॥ प्रससादतदा देवो भार्गवाय महात्मने ॥ तस्माच्छिगाद्विनिर्गत्य सहस्रार्काधिकद्युतिः ॥ ९७ ॥ उवाच च विरूपाक्षः साक्षादाक्षायणीपतिः ॥ तपो
निधे प्रसन्नोऽस्मि वरं वर्यभार्गव ॥ ९८ ॥ निशम्योतिव चः शंभोरं भोजनयनोद्विजः ॥ उद्यदानं दंसदो हरो मां चांचितविग्रहः ॥ ९९ ॥ तुष्टावाष्टतनुं तुष्टः प्रफु
ल्लनयनांचलः ॥ मौलावंजलिमाधाय वदन्नय जयेति च ॥ १०० ॥ भार्गव उवाच ॥ ॥ त्वं भाभिराभिरभिभूयतमः समस्तमस्तं नयस्य भिमता नि
निशाचराणाम् ॥ देदीप्यसे दिनमणे गगने हिताय लोकत्रयस्य जगदीश्वरतन्नमस्ते ॥ १०१ ॥

म्रीहितुपभूमसमृद्धप्रपपौ प्रकर्षेण पीतवानिति द्वयोरन्वयः ॥ कैः ॥ भावनाध्यानानि नान्येव वारिवारीणितः ॥ सकृत्क्षालनं निराकरोति ॥ असकृदिति ॥ नैरंतयेणेत्यर्थः ॥ नान्विद्रियस्येन्द्रियस्या
येरागद्वेषाव्यवस्थिताविति स्मृतेरिन्द्रियेषु विषयोन्मुखेषु सत्सु मनःक्षालनमर्कचित्करमित्याशङ्क्याह ॥ इन्द्रियैः सहितस्त्वचेति ॥ ९५ ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ एवमुक्तैः साधनैस्तच्चेतोरत्नं निर्मली
कृत्य रागद्वेषादिरहितं कृत्वेति यावत् ॥ पिनाकिने विभूनायाय दत्त्वा तदेकनिर्हंकृत्येत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ अभोजनयनः पद्मनेत्रः ॥ प्रसन्ननयन इति कचित् ॥ उद्यदानं
दंसदो हरो मां चांचितविग्रहः उद्गच्छत्युत्पन्ननिबद्धोद्गरो लोमव्याप्तदेहः ॥ ९९ ॥ प्रफुल्लनयनांचलो विकसितनेत्रपद्मा ॥ १०० ॥ सूर्येदुवाच प्रपयोऽवकाशपृथ्व्यात्मभूतिभगवन्तमीशम् ॥
क्रमेण तुष्टावभूमुप्रवीरः पद्येन तावद्विचतुष्टयेन ॥ त्वं भाभिरिति ॥ हे जगदीश्वर हे दिनमणे तत्समाचेतुभ्यं नमोऽस्तु करोमीति शोषः ॥ यस्मात्स्वं भाभिः प्रसिद्धाभिः सृष्टुः अहरिकेशा विश्वकर्म विश्वव्याच

बावसुसंश्रवसंज्ञैः सप्तमीरश्मिभिः समस्तं तमोऽधकारमभिभूयतिरस्कृत्य निशाचराणां राक्षसादीनां तत्रेणच निशाचरिणा यानि शासं भूतानामिति भगवद्वचनात् तस्यांचरंतीति निशाचराणां देवलोभा
दयस्तेषांचाभिमतानि स्वस्वकार्यकरणसामर्थ्यान्यस्तं नाशनयसि प्रापयति ॥ किंच ॥ लोकत्रयस्य भूभुवः स्वर्लोकस्य अथच लोकत्रयस्य विश्वादिनाम जनत्रयस्य जीवत्रयस्येत्यर्थः ॥ हिताय गगने
भूताकाशे चित्ताकाशे च देदीप्यसेऽतिशयेन राजसहृदयः ॥ अयमर्थः ॥ यतस्त्वं गगने भूताकाशे राजसेऽतो बहिस्तमो निहृत्पराक्षसादीनामभिमतानि नाशयति ॥ पक्षांतरे च यतस्त्वं गगने चित्ताका
शे प्रमाणवृत्त्या रूढः स न प्रकाशसेऽतो तस्त्वमो निराकृत्य निशाचराणां कामलोभादीनामभिमतानि नाशयसीत्यर्थः ॥ १ ॥ लोकेऽति ॥ हे हिमांशो शिशिरदीपिते ॥ हेपीयूषपूरपरिपूरितमुधानिव ह
परिपूर्ण ॥ तत्तस्मात्ते तुभ्यं नम इति पूर्ववत् ॥ यस्मा लोकेऽतिवेलं प्रतिक्षणम् ॥ अति क्रांता विलाती रसीमायै स्तान्यतिवेलानि तानि च तानि महामहांसि चतैः कौमुदमुदं कुमुदानां भयं कौमुदी ॥
कुमुदशब्दोऽत्र ग्रात्रिबिकसितानामुपलक्षणम् ॥ साचमुद्धर्षश्च कौमुदमुत्तां कौमुदमदम् ॥ चकारोभिन्नक्रमे ॥ सप्रसिद्धश्चंद्रस्त्वं मुत्समुद्रं मीत्यर्णवंचानि मांसिं ॥ अयमर्थः ॥ अपरिमितैः स्वीर्यैः शीतकिरणै
रात्रिबिकसितानामुलानं प्राणिमात्राणामपरिमितप्रभोदंच ददासीति ॥ मुदा सहवर्तमानं समुद्रं समुद्रमिति ॥ लोके हि चन्द्रोदयेऽतिविततकिरणैः प्राणिमात्राणां समुद्रोर्हर्षकरो भवतीति सर्वेषां प्रसिद्धम् ॥
कथं भूतस्त्वम् ॥ विद्राविताखिलतमाः विनाशिताखिलां चकारो विद्राविताखिलां ज्ञानोवा ॥ पुनः कथं भूतः ॥ सुतमः सुधुतमः शोभनतम इत्यर्थः ॥ सुतमांति पाठे सुतमां सुधुतमां शोभनतमाम् ॥

लोकेति वेलमतिवेलमहामहोर्भिर्निर्मासिकौमुदमुदंच समुत्समुद्रम् ॥ विद्राविताखिलतमाः सुतमो हि मांशो पीयूषपूरपरिपूरिततमस्ते ॥ २ ॥ त्वं पावने प
थिसदा गतिरस्युपास्यः कस्त्वां विना भुवनजीवनजीवतीह ॥ स्त्वध्वप्रभं जनविवाधितसर्वजंतो संतोषिता हि कुलसर्वगततमस्ते ॥ ३ ॥ विश्वैकपावकनताव
कपावकैकशक्तेः ऋतेऽमृतवतामृतादिव्यकार्यम् ॥ प्राणित्यदो जगदहो जगदंतरात्मंस्तत्पावकप्रतिपदं शमदं नमस्ते ॥ ४ ॥ पानीयरूपपरमेशजगत्पवित्र
चित्रं विचित्रसुचरित्रकरोषि नूनम् ॥ विश्वं पवित्रममलं किल विश्वनाथपानावगाहनत एतदतो नतोऽस्मि ॥ ५ ॥

हिमांशो इत्येकं पदम् ॥ २ ॥ त्वं पावने इति ॥ अपरिमितसूर्याधिकप्रकाशं भगवंतं दृष्ट्वा द्रिक्तभक्तेर्बुधासंबोधनानि ॥ एवमुपर्यपि ॥ हे स्त्वध्वप्रभं जन स्त्वध्वान्नन्मन्मन्प्रभनाक्तिआमर्दयतीति
तथा ॥ विवाधितसर्वजंतो विवाधितावृद्धिप्रापिताः सर्वजंतो येन सतथा ॥ संतोषिता हि कुलसंतोषितमहीनां संपाणां कुलयेन बाध्याहारत्वात्तेषां सतथा ॥ तेषां संबोधनानि तथा ॥ तत्तस्मात्ते तुभ्यं त्वां
प्रतिनमः ॥ कथं भूतम् ॥ यस्त्वम् ॥ यद्वा यस्मात्त्वं पावने पथिवेदमार्गेऽपास्यः पुण्यः ॥ वायव्यं श्वेतमालभेतेति श्रुतेः ॥ अपिशब्दाद्भूतादिविषयोपि ॥ अप्युदास्स इति पाठे सदा गतिरपि त्वं पाव
ने पथि आबह इत्यादि सप्तवायुमार्गप्रभेदतदूर्ध्वमास्ते मूर्तिमान् भूत्वा तिष्ठसीत्यर्थः ॥ नमस्कारे हेतुः ॥ त्वं पावने इत्यादि ॥ हे भुवनजीवनसर्वेषां प्राणरूप ॥ त्वां विनेहको जीवति न कोपीत्यर्थः ॥ ३ ॥ विश्वैकोति ॥
वत अहो हे विश्वैकपावकजगदेकपवित्र हे अमृतब्रह्मस्वरूप मरणादिषड्भावविकारहितेति वा हे जगदन्तरात्मन् विश्वांतर्पामिन् हे पावकहेव हे यस्मात्तावकपावकैकशक्तेः ऋते त्वत्संबंधि पवित्रमुख्यसामर्थ्यविना
ऽदो जगन्नप्राणिप्रमाणव्यापारं न करोति न चेष्ट इत्यर्थः ॥ तावकपावकैकशक्तेरिति पाठे पावकशक्तित्वं जाठराभ्युज्ज्वलनेन बोद्धव्यम् ॥ कथं भूतं जगत् ॥ अमृतदिव्यकार्यम् अमृतादेवाश्च दिव्यानां द्रियाणि
चकाराणि भूतानि च ॥ एकब्रह्मत्वाद् अमृतदिव्यकार्यमधिदैवाध्यात्माधिभूतमित्यर्थः ॥ हेनतावकभक्तरक्षक ॥ पावका एकाशक्तिरस्येतस्माच्च दृते इति वा ॥ किं तस्मिन्पक्षेऽदो जगत्प्राणिनि अपितु न प्राणिनीति
काका व्याख्येयम् ॥ तत्तस्मात्प्रतिपदं प्रतिक्षणं शमदं शांतिदं सुखदं च यस्यात्तथाति तुभ्यं नमः ॥ प्रतिक्षणं शमदं यस्यात्तथा जगत्प्राणिनीति वा ॥ ४ ॥ पानीयेति ॥ हे पानीयस्वरूप हे परमेश हे जगत्पवित्र हे विचित्र

प्रमुचरिप्रहेविश्वनायमतोऽस्मादेतोस्त्वनतोस्मि ॥ यस्मादेतद्विश्वं चित्रं विचित्रमध्यात्माधिभूताधिदैवभेदेन जरायुजांङ्गस्वेदजोद्भिज्जरूपेणवानूनं निश्चितपानावगाहनतः पवित्रमतोऽमलं वाह्यतः करोति ॥
सबाह्याभ्यन्तरं जगत्पुनासीत्यर्थः ॥ ५ ॥ आकाशेति ॥ हे आकाशरूपा व्याकृताकाशस्वरूप ॥ अव्याकृतस्वरूपमेवाह ॥ हे ईश्वर हे सद्य ततः कारणात्त्वामहं नतोस्मि ॥ यस्मादिहाविद्यादशायामेत
द्विश्वं विकस्वरं विकसनस्वभावं दृश्यमिति यावत् ॥ बहिरंतरुत उत अप्यर्थे बहिरंतरपीत्यर्थः ॥ बहिरंत उतेति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ अवकाशदानात्क्रियाशक्तिमत्सूत्रात्मना प्रवर्तनात् ॥ त्वत्तः सदा संश्वसिति प्रा
णिति जायत इत्यर्थः ॥ सदा सद्येति बान्वयः ॥ तथा भवतः सकाशात्संकोचनाशमेति च गच्छति प्राप्नोतीत्येतत् ॥ तत्र निमित्तकारणमाह ॥ स्वभावादिति ॥ स्वस्य भावः स्वभावोऽविद्यात्तस्मादित्यर्थः ॥
तथा चोक्तं भगवता ॥ स्वभावस्तु प्रवर्तत इति ॥ भूताकाशपक्षे स्पष्ट एवार्थः ॥ ६ ॥ विश्वं भवेति ॥ हे विश्वं भरात्मक हे पृथ्वीस्वरूप हे विश्वनाय हे तमोऽरेऽज्ञानारे हे हिमजा हिभूष हिमजाया उमाया अदीनां सर्पाणां च भू
पायस्मात्तत्संबोधनं तथा हे हिमजा हिभूष परपर पराणां ब्रह्मादीनां परश्रेष्ठ अत्र जगति ब्रह्मादेष तद्विश्वं जगद्भवतः सकाशादन्यतमः को विभर्ति न कोपि ॥ यत एवं तत्तस्माच्छमिनां क्षमावतां सहिष्णूनामित्येतत्
मध्ये त्वां विना परः स्तव्यो नैत्यर्थः ॥ तत्तस्त्वां प्रणतोऽस्मीति ॥ क्षमिणामिति पाठेऽप्यं च भगवोऽप्यम् ॥ ७ ॥ आत्मस्वरूपेति ॥ हे आत्मस्वरूप व्यापक स्वभाव यद्वा हे आदानकर्तः ॥ यद्वा हे विषयाद ॥

आकाशरूप बहिरंतरुतावकाशदानाद्विकस्वरमिहैश्वरविश्वमेतत् ॥ त्वत्तः सदा सद्य संश्वसिति स्वभावात्संकोचमेति भवतोऽस्मि न तस्तत्तस्त्वाम् ॥ ६ ॥
विश्वं भरात्मक विभर्ति विभोऽत्र विश्वं को विवनाथ भवतोऽन्यतमस्तमोरे ॥ तत्त्वां विमानशमिनां हिमजा हिभूषस्तव्योऽपरः परपरप्रणतस्तत्तस्त्वाम् ॥ ७ ॥
आत्मस्वरूप तत्वरूप परंपराभिराभिस्ततः हरचराचररूपमेतत् ॥ सर्वांतरात्मनिलयप्रतिरूपरूपानित्यं नतोऽस्मि परमात्मतनोऽष्टमूर्ते ॥ ८ ॥ इत्यष्टमूर्तिभि
रिमांभिरुमाभिवंद्य वंद्याति वंद्य भवविश्वजनीनमूर्ते ॥ एतत्तत्तं मुनितं प्रणतप्रणीत सर्वार्थसार्थ परमार्थततो नतोऽस्मि ॥ ९ ॥ अष्टमूर्त्यष्टकेनेष्टं परिष्टूये
ति भार्गवः ॥ भर्गभूमिमिलन्मौलिः प्रणनाम पुनः पुनः ॥ ११० ॥

यद्वा हेनिरंतरसत्तावन् ॥ तथा चोक्तं मोक्षधर्मे ॥ यच्चाप्रोक्तं यदादत्ते यच्चास्ति विषयानिह ॥ यच्चास्य संततो भावस्तस्मादात्मेति कथ्यत इति ॥ हे हरे हे अज्ञानतत्कार्यनाशक सर्वांतरात्मनिलय सर्वेषामंत
रात्मानोऽतः करणानिनिलयमाश्रयो यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ हे प्रतिरूपरूप रूपरूपप्रतीतिप्रतिरूपप्रत्युपाधिरूपैचिदाभासलक्षणं यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यथाग्नेश्चद्राविस्फुलिगाव्यु
च्चरंत्येव मेवास्मादात्मनः ॥ रूपरूपप्रतिरूपो बभूव ॥ तदस्य रूपं प्रति चक्षणयेत्यादिः ॥ हे परमात्मतनो परब्रह्मस्वरूप ॥ हे अष्टमूर्ते अष्टीसूर्यचंद्रबायुवह्निपानीयाकाशपृथ्व्यात्मानोभूतयो यस्य
तत्संबोधनं तथा ॥ आभिरात्मस्वरूपाभिस्तवरूप परंपराभिर्भूतिसंततिभिरतत्पारदृश्यमानं चराचररूपं जगत्तद्व्याप्तमतो नित्यं त्वां प्रणतोऽस्मीति ॥ नित्यं तत्तमिति बान्वयः ॥ ८ ॥ उपसंहरति ॥
इत्यष्टमूर्तिभिरिति ॥ हे उमाभिवंद्य हे वंद्याति वंद्य ॥ वंद्याभिवंद्येति क्वचित् ॥ हे भव हे विश्वजनीनमूर्ते विश्वजने कमुख्य हे प्रणतप्रणीत भक्तैः कृपाप्य हे सर्वार्थ परमार्थ सार्थ सर्वेषामर्थसमृद्धानां मध्ये पर
मार्थस्वरूप ॥ यत इमाभिरनंतरोक्तसूर्यादिभिरष्टमूर्तिभिरतज्जगत्तद्व्याप्तम् ॥ कथं भूतं जगत् ॥ सुविततं विस्तृतं विशालमिति यावत् ॥ ततः कारणात्त्वनतोऽस्मीति ॥ ९ ॥ अष्टेति गणयोर्वाक्यम् ॥

भार्गवः शुक्रोऽर्गविश्वनाथं पुनः पुनः प्रणनामेत्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ भूमि मिलन्मौलिर्भूमौ मिलन्ती पतंती भूमिस्पर्शंतीति तामौलि र्यस्य स तथा ॥ किं कृत्वा ॥ इति परिष्टय ॥ इति शब्दोक्तं
प्रकारमाह ॥ अष्टमूर्त्यष्टकेनेति ॥ स्तोत्रेणेति शेषः ॥ अष्टमूर्तिप्रतिपादकान्यष्टौ पद्यानि यत्र तत्तयातेन स्तोत्रेणेत्यर्थः ॥ नन्वन्यान् देवान् विहाय किमिति विश्वेश्वरमेवास्तौ पीतत्राह ॥ इष्टमिति ॥
परममेमास्पदत्वेन निरुपाधिमुत्तरूपमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ मुताभ्यांगणेशकार्तिकयाभ्यां तुल्यमितिशेषः ॥ १४ ॥ वैन्द्रियमुपस्थः ॥ मेहनैन्द्रियमार्गेणेति वापाठः ॥ मम ईन्द्रियेति कचित् ॥ तन्मार्गे

इति स्तुतो महादेवो भार्गवेणातितेजसा ॥ उत्थाप्य भूमेर्बाहुभ्यां धृत्वा तं प्रणतं द्विजम् ॥ ११ ॥ उवाच दशनज्योत्स्ना प्रद्योतितदिगंतरः ॥ अनेनात्पुत्रतप
साह्यनन्याचरितेन च ॥ १२ ॥ लिंगस्थापनपुण्येन लिंगस्याराधनेन च ॥ चित्तरत्नोपहारेण शुचिनानिश्चलेन च ॥ १३ ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रे पवित्राचरणे
न च ॥ त्वामुताभ्यां प्रपश्यामितवादेयं न किंचन ॥ १४ ॥ अनेनैव शरीरेण ममोदरदरीं गतः ॥ मद्गैन्द्रियमार्गेण पुत्रजन्मत्वमेष्यसि ॥ १५ ॥ अन्यं वरं
प्रयच्छामि दुष्प्रापं पार्षदैरपि ॥ हरौ हिरण्यगर्भेऽपि प्रायशोऽहं जुगोपयाम् ॥ १६ ॥ मृतसंजीवनी नाम विद्यायाममनिर्मला ॥ तपोबलेन महतामयैव परि
निर्मिता ॥ १७ ॥ त्वां तां तु प्रापयाम्यद्यमंत्ररूपामहाशुचे ॥ योग्यता तेऽस्ति विद्यायास्तस्याः शुचितपोनिधे ॥ १८ ॥ यं यमुद्दिश्य नियतमेतामावर्त
यिष्यसि ॥ विद्यां विद्येश्वरश्रेष्ठसप्तप्राणिष्यति भुवम् ॥ १९ ॥ अत्यर्कमत्यग्निचते तेजो व्योमन्यतितारकम् ॥ देदीप्यमानं भविता ग्रहाणां प्रवरो भव ॥ २० ॥
अभित्वायिकारिष्यंति यात्रां नार्यो नरोपि वा ॥ तेषां त्वदृष्टिपातेन सर्वकार्यप्रणश्यति ॥ २१ ॥ तवोदये भविष्यंति विवाहा दीनि सुव्रत ॥ सर्वाणि धर्मकार्या
णि फलवंति नृणामिह ॥ २२ ॥ सर्वाश्च तिथयो मंदास्तव संयोगतः शुभाः ॥ तव भक्ता भविष्यंति बहुशुक्रा बहुप्रजाः ॥ २३ ॥

णच्छिद्रेण ॥ अंतिमपाठे संघर्षविश्लिष्टः ॥ पुत्रजन्मत्वमेष्यति प्राप्स्यसीति ॥ अतएव पूर्वोक्तमुद्रप्रवेशादिकमेतदनंतरमिति ज्ञातव्यम् ॥ १५ ॥ जुगोपमुपवान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ आवर्तयिष्यसि जपिष्यसि
एतां विद्यामित्यन्वयः ॥ प्राणिष्यति जीविष्यति ॥ १९ ॥ अत्यर्केति ॥ अर्कादीनां तिक्रम्य वर्तमानं ते तेजो भविष्यत्यतो ग्रहाणां त्वं श्रेष्ठो भवेत्यर्थः ॥ २० ॥ अभित्वा मिति ॥ त्वामभिलक्ष्य कृत्यसं
मुखीकृत्येति यावत् ॥ नरो नराः ॥ नृशब्दस्य बहुवचने रूपम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्दा अमंगलाः ॥ नन्दा इति पाठे प्रतिपत्त्युद्देशे कादश्यो नन्दाः ॥ तथा चाहुर्ज्योतिर्विदः ॥ अगुनं दामिदियोग

इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुंस्त्वंपुंनावःपीरुपंसा मध्यमेनित्यावत् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अंगारोमंगलस्तदीयंलोकमांगारकम् ॥ आलुलोकेऽपश्यत् ॥ ३० ॥ इति श्रीरा
मानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ माहेयगुरुसावर्णिंलोकामत्यंतदुर्लभाः ॥ सप्ताधिकदशेध्यायेवर्ष्यतेऽत्रयथाक्रमम् ॥ १ ॥ आंगारकंलोकमित्युक्तं तत्रोक्ता
नुवादेनात्मनःश्रोत्रयोःपीतिमाविष्कुर्वन्मेवपृच्छति ॥ शुकेति ॥ हेदेवौ ॥ अश्रावश्रुता ॥ प्रीणितेतपिते ॥ १ ॥ एषः तुपुनः ॥ भवतांस्ताम् ॥ २ ॥ ननु उक्तयैवकथयाऽलंमन्यस्वेतिचेत्

त्वयेदंस्थापितंलिंगंशुकेशमितिसंज्ञितम् ॥ येऽर्चयिष्यन्तिमनुजास्तेषांसिद्धिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ आवर्षप्रतिशुकंयेनक्तव्रतपरानराः ॥ त्वद्दिनेशुककू
पेयेकृतसर्वोदकक्रियाः ॥ २५ ॥ शुकेशमर्चयिष्यन्तिशृणुतेषांतुयत्फलम् ॥ अवंध्यशुकास्तेमर्त्याःपुत्रवंतोऽतिरेतसः ॥ २६ ॥ पुंस्त्वसौभाग्यसं
पन्नाभविष्यन्तिनसंशयः ॥ व्यपेतविघ्नास्तेसर्वेजनाःस्युःसुखवासिनः ॥ इतिदत्त्वावरान्देवस्तत्रलिंगेलयंययौ ॥ २७ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ शुकेश्वरस्यये
भक्ताःशुकलोकेवसंतिते ॥ विश्वेश्वरादक्षिणतःशुकेशोस्तिपरंतप ॥ २८ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणशुकलोकेमहीयते ॥ इत्येषाशुकलोकस्यस्थितिरुक्ता
महामते ॥ २९ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ इत्थंसधर्मिणिकथंशुकलोकस्यसुव्रते ॥ शृण्वन्नांगारकंलोकमालुलोकेऽथसद्विजः ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराणे चतुर्थे काशीखण्डेपूर्वार्धे शुकलोकवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ॥ शुकसंबन्धिनीदेवौकथाश्राविमयाशुभा ॥
यस्याःश्रवणमात्रेणप्रीणितेश्रवणेमम ॥ १ ॥ कस्यपुण्यनिधेर्लोकःशोकहृत्स्वेवनिर्मलः ॥ एतदाख्यातमुद्युक्तोभवंतौभवतांमम ॥ २ ॥ धयित्वाश्रो
त्रपात्राभ्यांवाणीममृतरूपिणीम् ॥ नतृप्तिमधिगच्छामिभवन्मुखसुखोद्भूताम् ॥ ३ ॥ गणावूचतुः ॥ ॥ लोहितांगस्यलोकोयंशिवशर्मन्निबोधह ॥
उत्पत्तिचास्यवक्ष्यामिभूततोयंयथाभवत् ॥ ४ ॥ पुरातपस्यतःशंभोर्दाक्षायण्यावियोगतः ॥ भालस्थलात्पपातैकःस्वेदविदुर्महीतले ॥ ५ ॥ ततः
कुमारःसंजज्ञेलोहितांगोमहीतलात् ॥ स्नेहसंवर्धितःसोथधात्र्याधात्रीस्वरूपया ॥ ६ ॥ माहेयइत्यतःख्यातिपरामेषगतःसदा ॥ ततस्तेपेतपोतुग्रमु
ग्रपुर्यापुरानघ ॥ ७ ॥ असिश्चवरणाचापिसरितोयत्रशोभने ॥ द्युनद्योत्तरवाहिन्यामिलितेऽत्रजगद्धिते ॥ ८ ॥

ब्राह्म ॥ धयित्वेति ॥ धयित्वापीत्वा ॥ श्रोत्रेश्रवणेंद्रियेणपात्रेताभ्यां तृप्तिमलंप्रत्ययम् ॥ भवदिति ॥ भवतोर्मुखात्मुखेननिःसृताम् ॥ ३ ॥ लोहितांगस्यांगारकस्यमंगलस्येतियावत् ॥ अंगारकः
कुजोभौमोलोहितांगोमहीसुतइत्यमरः ॥ ४ ॥ दाक्षायण्यादक्षमुतायाःसत्याइत्यर्थः ॥ भालस्थलाल्ललाटात् ॥ ५ ॥ लोहितांगः लोहितान्यंगानिपस्यतः ॥ धार्म्यापृथिव्या ॥ कथंभूतया ॥
धात्रीस्वरूपयाउपमातृस्वरूपयेत्यर्थः ॥ धात्रीस्यादुपमातापीत्यमरः ॥ ६ ॥ माहेयोमह्याःपुत्रः ॥ उग्रपुर्यात्रिपुररेराजधान्याम् ॥ ७ ॥ उग्रपुर्यात्रिशिर्नाष्टे ॥ असिश्चेतिक्षुभिः ॥ सरितो नद्यौ ॥

यत्र उग्रपुण्याम् ॥ पुनद्यागंगया ॥ अत्र ब्रह्मादि ॥ सांघेराषः ॥ यत्रात्रेति सामानाधिकरण्यात् ॥ ८ ॥ कालोज्झितस्ववर्ष्मणां यथावसरत्यक्तस्वदेहानाम् ॥ ९ ॥ अमृतकैवल्यम् ॥ १० ॥ सांख्यमात्माना
त्मविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य यावज्ज्वलदंगारवत्तेजः स्वशरीराभिः सुतं तावत्तेन भौमेन तपस्तप्तमिति द्वितीयेनान्वयः ॥ पांचमुद्रेमहास्थाने तन्नाम्नि महापीठे ॥ पंचानां भूतानामविद्याऽस्मिता
रागद्वेषाभिनिवेशानां बाधुद्रासुद्रणविनाशोऽस्मिंस्तत्स्थानं तथेति वा ॥ कंबलाश्वतरोत्तरे नागयोरोत्तरे उच्चरस्मिन्पार्श्वे ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपरागसमग्रहणसमम् ॥ पूर्वपुण्यकालः ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या उपरागपर्वसमवेत्ते ह्येतन्तरेमाह ॥ अंगारकचतुर्थ्याति ॥ तुशब्दात्पूर्वस्माद्धेतोराधिक्यं सूच्यते ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ गुरोः पुरीकथयितुं प्रस्तावयति ॥

सर्वगोपि हिविश्वेशो यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ मुक्तये सर्वजंतूनां कालोज्झितस्ववर्ष्मणाम् ॥ ९ ॥ अमृतं हि भवंत्येव मृता यत्र शरीरिणः ॥ अनुग्रहं समासाद्य प
रं विश्वेश्वरस्य ह ॥ १० ॥ अपुनर्भवदेहास्ते येऽविमुक्ते तनुत्यजः ॥ विना सांख्येन योगेन विना नानाव्रतादिभिः ॥ ११ ॥ संस्थाप्य लिङ्गविधिना स्वनाम्ना
गारकेश्वरम् ॥ पांचमुद्रेमहास्थाने कंबलाश्वतरोत्तरे ॥ १२ ॥ ज्वलदंगारवत्तेजो यावत्तस्य शरीरतः ॥ विनिर्ययौ तपस्तावत्तेन तप्तं महात्मना ॥ १३ ॥
ततो गारकनाम्ना स सर्वलोकेषु गीयते ॥ तस्य तुष्टो महादेवो ददौ ग्रहपदं महत् ॥ १४ ॥ अंगारकचतुर्थ्या ये स्नात्वा तत्तत्तद्वांभसि ॥ अभ्यर्च्य गारकेशानं
नमस्यंति नरोत्तमाः ॥ १५ ॥ न तेषां ग्रहपीडा च कदाचित्क्वापि जायते ॥ अंगारकेन संयुक्ता चतुर्थ्या लभ्यते यदि ॥ १६ ॥ उपरागसमं पर्वतदुक्तं कालवेदिभिः ॥
तस्यादत्तं हुतं जप्तं सर्वं भवति चाक्षयम् ॥ १७ ॥ श्रद्धया श्राद्धदाये वै चतुर्थ्यंगारयोगतः ॥ तेषां पितृणां भविता तृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ १८ ॥ अंगारकचतुर्थ्या
तु पुराजज्ञे गणेश्वरः ॥ अतएव तु तत्पर्वप्रोक्तं पुण्यसमृद्धये ॥ १९ ॥ एकभक्तव्रती तत्र संपूज्य गणनायकम् ॥ किंचिदस्वातमुद्दिश्य न विघ्नैरभिभूयते ॥ २० ॥
अंगारेश्वरभक्ता ये वाराणस्यां नरोत्तमाः ॥ तेऽस्मिन् गारके लोके वसंति परमर्द्धयः ॥ २१ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं कथयतरेवरम्यां पुण्यवर्तिकां याम् ॥
भगवद्गणयोः प्रापने त्रातिथ्यं गुरोः पुरी ॥ २२ ॥ नेत्रानंदकरीं दृष्ट्वा शिवशर्माऽथ तां पुरीम् ॥ पप्रच्छाचार्यवर्यस्य कस्येयं पूरनुत्तमा ॥ २३ ॥ ॥ गणा
वृत्तुः ॥ ॥ सखे सुखं समाख्यावानां नाख्येयं तवाग्रतः ॥ अध्वखेदापनोदाय पुनरस्याः पुरः कथाम् ॥ २४ ॥ विधेर्विधित्सतः पूर्वत्रिलोकीरचनां मुदा ॥
आविरासुः सुताः सप्तमानसाः स्वस्य संनिभाः ॥ २५ ॥ मरीच्यत्र्यंगिरो मुख्याः सर्वे मृष्टिप्रवर्तकाः ॥ प्रजापतेरंगिरसस्तेष्वभूद्देवसत्तमः ॥ २६ ॥ सुतश्चां
गिरसो नाम बुद्ध्या विबुधसत्तमः ॥ शान्तो दांतो जितक्रोधो मृदुवाङ्निर्मलाशयः ॥ २७ ॥

इत्यमिति ॥ कथयतोऽसतोः ॥ नेत्रातिथ्यं नेत्रगोचरताम् ॥ शिवशर्मण इति शेषः ॥ २२ ॥ नेत्रेति ॥ आचार्यवर्यस्य बृहस्पतेस्तां पुरीं दृष्ट्वा कस्येयमनुत्तमा पूरिति शिवशर्मा पप्रच्छेत्यन्वयः ॥
कस्य पूज्यस्य श्रेष्ठस्येतियावदिति वा ॥ २३ ॥ २४ ॥ विधेरेति ॥ लोकत्रयमृष्टिविधा तु मिच्छतेति हि रण्यगर्भस्यात्मनस्तुल्याः सप्तपुत्रा मानसा आविरभवन् इत्यर्थः ॥ २५ ॥ मरीचिश्चात्रिंश्रांगिरा
श्वते मुख्याः प्रधाना आद्यावायेषां सप्तानां पुलस्त्यादीनां वा ते तया ॥ तेषु मध्ये ॥ २६ ॥ अंगिरसोऽपत्यमांगिरसः ॥ पितृनाम्ना प्रख्यात इत्यर्थः ॥ नंविशिनष्टिमांश्च त्रयेण ॥ बुद्धश्चेति ॥ २७ ॥

कलासुचतुःषष्टिकलासुशैवतंत्रप्रसिद्धासु ॥ यथा-गीतम्, बाद्यम्, नृत्यम्, नाट्यम्, आलेख्यम्, विशेषकच्छेद्यम्, तंदुलकुसुमबलविकाराः, पुष्पास्तरणम्, दशनवमनांगगगाः, मणिभूमिकाकर्म, शयनरचनम्, उदकवाद्यमुदकघातः, चित्रयोगाः, माल्यप्रयनविकल्पाः, श्रेखरापीडयोजनम्, नेपथ्ययोगाः, कर्णपत्रभंगी, गंधयुक्तिः, भूषणयोजनम्, चंद्रजालम्, कान्तुमाग्योगाः, इन्द्रलावणम्, चित्रशाकापूपभक्ष्यविकारक्रिया, पानकरसरागासवयोजनम्, सूचीवामकर्म, सूत्रक्रीडा, वीणाडमरुकवाद्यानि, प्रहेलिका, प्रतिमाला, दुर्वचकयोगाः, पुष्पकवाचनम्, नाटकालयायिकादर्शनम्, काव्यसमस्यापूरणम्, पट्टिकावेत्रवाणविकल्पाः, तर्ककर्मणि, तक्षणम्, वास्तुविद्या, रूपपरत्नपरीक्षा, धातुवादः, मणिरागज्ञानम्, आकगज्ञानम्, वृक्षयुर्वेदयोगाः, भेषकुसुमटलावकयुद्धविधिः, शुक्रसारिकाप्रलापनम्, उत्सादनम्, केशमार्जनकौशलम्, अक्षरमुष्टिकाकथनम्, म्लेच्छिततर्कविकल्पाः, देशभाषाज्ञानम्, पुष्पशकटिका, निमित्तज्ञानम्, यंत्रमातृकामंत्रमातृकाधारणमातृकामं वाच्यम्, मानसीकाव्यक्रिया, अभिधानकोशाः, छंदोज्ञानम्, क्रियाविकल्पाः, छलितकयोगाः, वस्त्रगोपनानि, दूतविशेषाः, आकर्षक्रीडा, बालक्रीडनकानि, दैनायिकानां वैजयिकानां वेद्या

वेदवेदार्थतत्त्वज्ञः कलासुकुशलोऽमलः ॥ पारदृश्यातुसर्वेषां शास्त्राणां नीतिवित्तमः ॥ २८ ॥ हितोपदेष्टा हितकृद् हितान्यहितः सदा ॥ रूपवान्छीलमंपत्रो गुणवान्देशकालवित् ॥ २९ ॥ सर्वलक्षणसंभारसंभृतो गुरुत्वसलः ॥ ततापतापसीवृत्तिकांश्यांसमहतीं दधत् ॥ ३० ॥ महर्लिंगं प्रतिष्ठाप्य शांभवं भूरिभावनः ॥ अयुतं शरदां दिव्यं दिव्यतेजामहातपाः ॥ ३१ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान् विश्वेशो विश्वभावनः ॥ आविर्भूय ततो लिङ्गान् महसांशिरब्रवीत् ॥ ३२ ॥ प्रसन्नोऽस्मि वरं ब्रूहि यत्ते मनसि वर्तते ॥ इति शंभुं समालोक्य तुष्टावेति सहस्रवान् ॥ ३३ ॥ ॥ आंगिरस उवाच ॥ ॥ जयशंकरशांतशशांकरुचेरुचिरार्थं दसर्वदसर्वशुचे ॥ शुचिदत्तगृहीतमहोपहृते हृतभक्तजनोद्धततापतते ॥ ३४ ॥

सिकानां च विद्यानां ज्ञानम् ॥ इति चतुःषष्टिकलाः ॥ अमलो ज्ञानमलराहितः ॥ पारदृश्यासमाहितः ॥ २८ ॥ अहितान्यहितः सदा सदा सर्वदा अहितमप्यहितम् अतिक्रान्तयेन सः अहितस्याति शपेनाहित इति वा ॥ अहितानामपि क्षमीति कचित् ॥ २९ ॥ सवृद्धस्वपतिः ॥ ३० ॥ महर्लिंगं महतो भूतस्वविश्वेश्वरस्य ॥ अस्य महतो भूतस्वनिश्चितमेतदित्यादि श्रुतेः ॥ लिङ्गं महर्लिंगमिति कर्मधारयो वा ॥ प्रतिष्ठाप्य संवत्सराणां दिव्यं दशसहस्रं व्याप्य महतीं तापसीं तापससंबन्धिनीं तपोयोग्यां वा वृत्तिवारयंस्ततोपेत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रसन्नोऽस्मीति ॥ यत्पुः ॥ यदित्येव वा पाठः ॥ इति एवं प्रकारेण ॥ ३३ ॥ पदैरष्टभिरुत्कृष्टैर्देवाचार्यैर्महेश्वरम् ॥ तुष्टावोद्विक्तपाभक्त्या सोमं सोमार्थं शेखरम् ॥ जयेति ॥ हे शंकर कल्याणकर ॥ हे शांत एकरूप ॥ हे शशांकरुचे चन्द्रकांते ॥ हे रुचिरकमनीया ॥ हे अर्थद ॥ हे रुचिरार्थदेत्येकं पदं वा ॥ रुचिरान् देति कचित् ॥ हे सर्वदपुरुषार्थचतुष्टयमद ॥ प्रलयकाले सर्ववत्सवंडकसर्वनाशकेति वा ॥ हे सर्वस्वस्वरूप ॥ हे शुचेपवित्र ॥ सर्वेषु च यो यस्मात्तत्सं बोधनं तथा इति वा ॥ तथा चोक्तम् ॥ अपवित्रः पवित्रो वा सर्वव्याप्योऽपि वा ॥ यः स्मरेत्पुंडरीकाक्षं स बाह्याभ्यंतरः शुचिरिति ॥ सर्वजनस्य शुचे इति कचित्पाठः ॥ शुचिभिर्दत्तासमापिता गृहीता महो

पहतिर्महोपहारो महापूजायैः तत्संबोधनंतया ॥ कृताभक्तजनानामुद्धता उद्धृतातापततिः सन्तापपरंपरायेन तत्संबोधनंतया ॥ जयोत्कर्षमाविष्कु ॥ ३४ ॥ तनेति ॥ ततं विस्तृतं व्याप्तं सर्वेषां हृदं परं
हृदयाकाशं येन तत्संबोधनंतया ॥ हेवरद ॥ हेनतेन तनम्रस्वरूप ॥ कर्तारिक्ति ॥ मसेतुर्विधृतिरिति वत् ॥ वरदानां ब्रह्मादीनां तिर्यस्मै तत्संबोधनंतयेति वा ॥ नतानां मणतानां वृजिनानि पापा
न्येव महावनानि ते पांदाहकृते भस्मकतः ॥ कृतां विविधं चरित्रं सृष्ट्या दिलक्षणं यथासातनु र्यस्य तत्संबोधनंतया ॥ तत विविधचरित्रतनो इति कश्चित् ॥ पवित्रतनो इति चान्यत्र ॥ सुतनो हे शोभनतनो ॥ तन्
निकोमलानि पुष्पाणीत्येतत् विशिखावाणा यस्य सकंदं र्पस्तया तं विशेषयति नाशयति तस्य विशेषणं यस्मादिति वा तत्संबोधनंतया ॥ हे धैर्यं निधे धैर्यं समुद्र ॥ तनुविशिखेन यद्विशोषणं दाहस्तत्र धैर्यं
निधे इत्येकं शपदम् ॥ जयेत्यनुषजते ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३५ ॥ निधनेति ॥ निधनादिविजितमरणादिषु बाविकाररहितः ॥ कृतः संपादितो न तिकृत् प्रणतो भक्तो येन तत्संबोधनंतया ॥
निधनादिविजिताः कृतानि कृतो भक्ता येनेत्येकं शपदम् ॥ कृतिने विदुषे ज्ञानिने इति यावत् ॥ विहितो दत्तो मनोयोगो मोक्षो येन तत्संबोधनंतया ॥ हे पद्मगभृत् स र्पधारिन् ॥ नगभर्तु सुतापार्कती अपि तास्या
पिता वामवपुषि वामांगे अपि तास्वीकृता वामवपुर्वा मांगं वा येन तत्संबोधनंतया ॥ नगभर्तु सुनया र्पतं व्यातं वामं वपुर्वा मांगं यस्य अपि तं दत्तं वामवपुर्भनो हरं शरीरं यस्मादिति वा तत्संबोधनंतयेति वा ॥ स्ववपु

तत सर्वहृदं वरदनेन तनुवृजिनमहावनदाहकृते ॥ कृतविविधचरित्रतनो सुतनो तनुविशिखविशोषणधैर्यनिधे ॥ ३५ ॥ निधनादिविजितकृतन
तिकृत्कृतिविहितमनोरथपद्मगभृत् ॥ नगभर्तु सुतापितं वामवपुः स्ववपुः परिपूरितसर्वजगत् ॥ ३६ ॥ त्रिजगन्मयरूपविरूपसुहृद्गुदं च नकुचन
कृतहुतभुक् ॥ भवभूतपते प्रमथैकपते पतितेष्वपि दत्तकरप्रसूते ॥ ३७ ॥ प्रसूताखिलभूतलसंवरणप्रणवध्वनि सौधसुधांशुधर ॥ धरराजकुमारि
कया परया परितः परितुष्टनोस्मि शिव ॥ ३८ ॥

पास्वरूपेण ब्रह्मरूपेणोति यावत् ॥ परिपूरितं परितो व्याप्तं सर्वजगयेन तत्संबोधनंतया ॥ परिनिर्मितेति कश्चित् ॥ ३६ ॥ त्रिजगदिति ॥ त्रिजगन्मयरूपो हे त्रिजगद्विधर्तस्वरूप ॥ ब्रह्मवेदाभित्यादि
श्रुतेः ॥ वस्तुतो विरूपेण पंचचरुराहित ॥ तत्र हेतुः ॥ मुहकमुद्योभनाखंडसंविदानंदैकलक्षणहृक्चिच्छक्तिर्यस्य तत्संबोधनंतया ॥ प्राकृतं व्याख्यानं पदद्वयेऽपि स्पष्टम् ॥ दृशनेत्राणां मुदं च नमुदं
नंचालनमिति यावत् ॥ तेन कुंचनं सकोचनं प्रलयं करोतीति तत्संबोधनंतया ॥ मृगचन्दनं कुंचनकृदिति कश्चित् पाठः ॥ तत्र मृगमदेन मिश्रं चन्दनं मृगचन्दनं तेन कुंचनकृदालेपकृदिति व्याख्येयम् ॥
अकारभ्रवणमार्पम् ॥ हुतभुक् इन्द्रादिरूपेण चरुपुरोडाशादिभुक् ॥ कृतभुगिति पाठे जीवरूपेण कृतस्वर्गादिकलभुक् ॥ पाठद्वयेऽपि तत्संबोधनंतया ॥ दृगुदं च नकुंचने कृतः हुतभुक् येन त्वेकं शपदम् ॥
भवत्यस्मादिति भवहेतुस्त्यादक ॥ भूतविशेषाणां माणिमात्राणां वापते हे भूतपते ॥ प्रमथानां गणविशेषाणां मुख्यस्वामिन् प्रमथैकपते ॥ अत्र भूतप्रमथानामवांतरभेदो द्रष्टव्यः ॥ पतितेष्वपि भ
वार्णवेनिमग्रेष्वपि दत्तः करोति मः करद्विकरो ज्ञानम् ॥ अज्ञानांधकारनाशकत्वात् ॥ तस्य प्रसूतिः प्रसरणं प्राप्तिर्येन तत्संबोधनंतया ॥ पतितेष्वपि भक्तेषु दत्ताकरप्रसूतिर्हस्तावलंबनेन येन तत्संबोधनंतयेति वा ॥ ३७ ॥
प्रसूतेति ॥ प्रसूतंगतमखिलभूतलेषु संवरणं प्रमथगृहितव्यामिरावरणं वा यस्य तत्संबोधनंतया ॥ येन सर्वमिदं तत् ॥ मृत्युर्नैव दमा इतमासीदित्यादि स्मृतिश्रुतिभ्यः ॥ प्रणवध्वनिरैवांधं वल्लभः

माश्रयस्यतत्सन्धानतया ॥ सुधाशुःसुधामयश्चंद्रस्तं धरतीतिसः तत्संबोधनंतया ॥ प्रणवस्य ॐ कारस्य षडभरात्मकस्य यो ध्वनिर्नादः षष्ठाभरः पञ्चपञ्चतीमध्यमावैलर्पा ७ रात्रस्यामनुभूय
स्वरवर्णपदात्मकस्तस्य सौधं गृहमाश्रय इत्यर्थः ॥ तत्संबोधनंतया ॥ सुधां शुधेचन्द्रावतंसेति वा ॥ हे भूराजकुमारिकया धरावरराज कन्ययाऽप्यर्णया परया चिद्रूपया परितः सर्वतः पांशुऽतिशयेन
प्राप्ततोष ॥ हे शिवकल्याणरूप ॥ नतोऽस्मि त्वामिति शेषः ॥ ३८ ॥ शिवेति ॥ हे शिवमहेश्वररूप ॥ हे देवस्वपकाश ॥ हे गिरीश गिरीवेदलक्षणायाः सरस्वत्यावांशनिगन्तः ॥ गिरीः
केलासस्येति वा ॥ हे मदेशमहांश्चासावीशश्चेति तत्संबोधनंतया ॥ हे विभो सत्येशो गमातीति विभुस्तत्संबोधनंतया ॥ हे विभवमदपेक्षमद ॥ हे गिरीश गिरीकेलासे शेत इति तत्संबोधनं
तया ॥ हे शिवेश शिवाया उमाया भर्तः ॥ हे मृडमुख जनकपुत्रस्वरूपेति वा ॥ उडुपतिचंद्रवरीत्युडुपतिस्तत्संबोधनंतया ॥ उडुपतिः केतिकचित् ॥ उडुपतिः केति चान्यत्र ॥ पादद्वयमापच्छंदोभं
गादक्षराधिक्याच्च नांगीकर्तव्यमिति ॥ उडुपतीकेति पाठे उडुपतिमिति कतिशो भूषणत्वेन शीकरोतीति यावत्तत्संबोधनंतया ॥ धातूनामनेकार्थत्वात् ॥ कृतादत्तायन्त्रणापीडायेन न तत्संबोधनंतया ॥
केपाभित्याकांक्षायामाह ॥ भक्तिविधातुकृतां कामक्रोधलोभादीनां त्रिपुरांघ्रजलं वरादीनां चेत्यर्थः ॥ जगन्नित्यं मृडयमुख ॥ अस्मिन् लोके द्वितीयपादे छन्दोभंगोऽभराधिक्यं चापम् ॥ ३९ ॥

शिवदेव गिरीशमहेश विभो विभवप्रद गिरीश शिवेश मृड ॥ मृडयोडुपतिप्रजगन्नित्यं कृतयंत्रणभक्तिविधातुकृतम् ॥ ३९ ॥ न कृतांतत एष विभेमिहरप्र
हराशुमहाधममोचमते ॥ नमतांतरमन्यदवैमिशिवं शिवपादनतेः प्रगतोऽस्मि ततः ॥ ४० ॥ विततेऽत्र जगत्यखिलेऽवहरं हरतोषणमेव परं गुणवत् ॥
गुणहीनमहीनमहाबलं प्रलयांतकमीशानतोऽस्मि ततः ॥ ४१ ॥ इति स्तुत्वामहादेवं विरामांगिरः सुतः ॥ व्यतरच्च महेशानः स्तुत्या तुष्टो वरान्बहून् ॥ ४२ ॥
॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ बृहतातपसानेन बृहतापतिरेध्यहो ॥ नाम्ना बृहस्पतिरिति प्रहेश्वर्यो भवद्विज ॥ ४३ ॥ अस्माच्छिं गार्चनां त्रित्यं जीवभूतो
सिमेयतः ॥ अतो जीव इति स्यात् त्रिषु लोकेषु यास्यसि ॥ ४४ ॥ वाचां प्रपंचैश्चतुरैर्निष्प्रपंचो यतः स्तुतः ॥ अतो वाचां प्रपंचस्य पतिर्वाचस्पतिर्भव ॥ ४५ ॥

नेति ॥ हे हरब्रह्माननाशकभक्तपापहरप्रलयकाले सर्वसंहारकेति वा ॥ हे अमोचमते अमतिहतज्ञान ॥ ज्ञानममतिर्धनस्येति श्रुतेः ॥ एषोऽईकृतांततो यमादपि न विभेमि त्वदर्शनादिति शेषः ॥ अत आशुशार्धं
महाधं महत्पापं महामोहं वा प्रहरदूरीकुरुनाशयेत्यर्थः ॥ ननु तत्त्वज्ञानादेवाहमज्ञानं नाशयामीति चेत्तत्राह ॥ शिवपादनतेः शिवस्य तव पादनतेर्नमस्कारादप्यन्यतः तं शिवं कल्याणरूपं न विमिनजाना
मिततत्त्वां प्रगतोऽस्मीति नमस्कारमात्रेणैव ज्ञानं संपाद्य अज्ञानं निवर्तयेति भावः ॥ ४० ॥ वितत इति ॥ अतः कारणाद्दहमीशं त्वानतोऽस्मि ॥ ईशं कथं भूतम् ॥ गुणहीनं प्रपंचातीति मित्यर्थः ॥ पुनः कीदृशम् ॥
अहीनमहाबलं यमहीनमहिंसं बधिमाहाबलं महत्कणं यस्य तम् ॥ अहीनां संपाणां भिनर्श्वरोऽहीनो वा मुक्तिर्नागानां भिनो नंतो वा स महत्फलं यस्येति वा ॥ पुनः कीदृशम् ॥ प्रलयांतकं प्रलयकाले सर्वं
संहारकमित्यर्थः ॥ यतोऽत्र जगति ॥ कीदृशे ॥ वितते ॥ अस्त्येव्याख्यानमखिल इति ॥ हरतोषणमेवाधरं परं मुख्यं गुणवदिति ॥ ४१ ॥ व्यतरहत्तवान् ॥ ४२ ॥ वरान्प्रयच्छन्नामात्रे
तयं निर्वक्ति ॥ बृहतेति श्लोकप्रयेण ॥ बृहतापतिरेधिंद्रादीनां देवानां गुरुर्भवेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रपंचैर्विस्तारैश्चतुरैर्निष्प्रपुणैः सुश्राव्यैरित्यर्थः ॥ भवस्याः ॥ भवानिति कचित् ॥ ४५ ॥

बाहुदियाच्चयमिति ॥ अस्यस्तोत्रस्यपठनात्पाठाद्यं पुरुषं प्रतिवाक्सरस्वती उदियादुदिता भवति तस्य संस्कृतावाणी च स्यादित्यन्वयः ॥ श्रवणादपि भावत इति पाठे एतत्सोत्रं भावतो भक्त्या प्रिकालतस्त्रि
कालं यः पठति यश्च शृणोति तस्य संस्कृतावाणी स्यादित्यर्थः ॥ अपि वा प्रमुहतात्मनः अपि वा शृणुष्वं श्रय इति पाठद्वयेऽप्यकारः प्रकृष्टेऽप्यन्वयः ॥ अर्पस्तु पुर्वोक्तरीत्यानुसंधेयः ॥ ४६ ॥ वायव्याख्यं वायुः
सुत्रात्मा ॥ वायुर्वैर्गौतमतत्सूत्रमिति श्रुतेः ॥ तत्प्रापकं वायव्यं हिरण्यगर्भपदप्रापकमित्यर्थः ॥ वायुपुराणे प्रोक्तं वायुना वा प्रोक्तं वायव्यम् ॥ यद्वा वायुरेव वायव्यम् ॥ स्वार्थेऽप्यञ् ॥ वायुर्
अस्यस्तोत्रस्य पठनादपि बाहुदियाच्चयम् ॥ तस्य स्यात्संस्कृतावाणी त्रिभिर्वर्षैस्त्रिकालतः ॥ ४६ ॥ समुत्पन्ने महाकार्ये न स बुद्ध्या प्रहीयते ॥ यः प
ठिष्यत्यदःस्तोत्रं वायव्याख्यं दिने दिने ॥ ४७ ॥ अस्यस्तोत्रस्य पठनात्प्रियतमं मम संनिधौ ॥ न दुर्वृत्तौ प्रवृत्तिः स्यादविवेकवर्तानृणाम् ॥ ४८ ॥ अदः
स्तोत्रं पठन्तुर्जातु पीडां ग्रहोद्भवाम् ॥ न प्राप्स्यति ततो जप्यमिदं स्तोत्रं ममाग्रतः ॥ ४९ ॥ नित्यं प्रातः समुत्थाय यः पठिष्यति मानवः ॥ इमांस्तुतिं हरिष्येऽ
हंतस्य बाधाः सुदारुणाः ॥ ५० ॥ त्वत्प्रतिष्ठितलिंगस्य पूजां कृत्वा प्रयत्नतः ॥ इमांस्तुतिं मधीयानो मनोवांछामवाप्स्यति ॥ ५१ ॥ इति दत्त्वा वराञ्छंभुः
पुनर्ब्रह्माणमाह्वयत् ॥ सेंद्रान्देव गणान् सर्वान् सयक्षोरगकिंनरान् ॥ ५२ ॥ तानागतान् समालोक्य शिवो ब्रह्माणमब्रवीत् ॥ विधे विधे हि मद्वाक्यादमुं वा
चस्पतिं मुनिम् ॥ ५३ ॥ गुरुं सर्वं सुरेंद्राणां परितः स्वगुणैर्गुरुम् ॥ अभिषिच विधानेन देवाचार्यपदे मुदे ॥ ५४ ॥ अतीव धिषणाधीशो मम प्रीतो भवि
ष्यति ॥ महाप्रसाद इत्याज्ञां शिरस्याधाय तत्क्षणात् ॥ ५५ ॥ सुरज्येष्ठः सुराचार्यचकारांगिरसंतदा ॥ देवदुंदुभयोने दुर्ननुतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ५६ ॥
गुरुपूजां व्यधुः सर्वे जीर्वाणां सुदिताननाः ॥ अभिषिक्तो वसिष्ठाद्यैर्मंत्रपूतेन वारिणा ॥ ५७ ॥ पुनरन्यं वरं प्रादाद्विरीशः पतये गिराम् ॥ शृण्वंगिरसधर्मात्मन्
देवेज्यकुलनंदन ॥ ५८ ॥ भवता स्थापितं लिंगं मुबुद्धिपरिवर्धनम् ॥ बृहस्पतीश्वर इति ख्यातं काश्यां भविष्यति ॥ ५९ ॥ गुरुपुण्यसमायोगे लिंगमेतत्स
मर्च्य च ॥ यत्करिष्यति मनुजास्तत्सिद्धिमाधियास्यति ॥ ६० ॥ बृहस्पतीश्वरं लिंगं मया गोप्यं कलौ युगे ॥ अस्य संदर्शनादेव प्रतिभाप्रतिलभ्यते ॥ ६१ ॥
चंद्रेश्वर गृहक्षिणतो वीरेशां नैर्ऋते स्थितम् ॥ आराध्य धिषणेशं वै गुरुलोकं महीयते ॥ ६२ ॥ गुर्वंगनागमनजं पापं षण्माससेवनात् ॥ अवश्यं विलयं याति तमः
सूर्यो दयाद्यथा ॥ ६३ ॥ अतएव हि गोप्तव्यं महापातकनाशनम् ॥ बृहस्पतीश्वरं लिंगं नाख्येयं यस्य कस्याचित् ॥ ६४ ॥ इति दत्त्वा वरान् देवस्तत्रैवांतर्हितो
भवत् ॥ द्रुहिणो गुरुणा सार्धं सेंद्रोपेंद्रो बृहस्पतिम् ॥ ६५ ॥

याक्षिप्रकारीतया शीघ्रफलदमित्यर्थः ॥ तदारख्यं तन्नामकम् ॥ उकारः शंकरः प्रोक्तः अकारो वासुदेवः स्यादाकारश्च पितामह इत्येकाक्षरकोशादारुद्रविष्णुब्रह्माणस्तान् यौति मिश्रीकरोतीति वायवं
वायवमेव वायव्यं तदारख्यं स्तोत्रमिति वा ॥ अलमतिविस्तरेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मुदे सर्वेषां प्रीतये ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पतये गिरां
वाचस्पतयेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ मुबुद्धिपरिवर्धनं शोभनज्ञानजनकम् ॥ ५९ ॥ यत्कर्म तत्कर्तुं भूतम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अंतर्हितोऽतर्धानंगतः ॥ अंतर्हित

स्कां. म. पु.
॥ ७९ ॥

इतिपाठेपिसपार्थः ॥ गुरुणादैत्यगुरुणाशुकेनेत्यर्थः ॥ यद्वा गुरुणात्रैलोक्यगुरुणाश्रीविष्णुनेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ स्वलोकांमुमेरोरुपरिस्थंलोकंस्तत्पलोकंवा ॥ ६६ ॥ शनिलोककवांपस्ता
वयति ॥ अतिक्रम्येति ॥ ६७ ॥ तेनद्विजेनपृष्टावित्यन्वयः ॥ प्रददर्शतुर्विशेषेणदर्शयामास्तुरित्यर्थः ॥ ६८ ॥ दाक्षायण्यादक्षकन्यायाम
दित्यामितियावत् ॥ उष्णगुःउष्णागावोरश्मयोयस्यसूर्यस्तथा ॥ ६९ ॥ ७० ॥ आदित्यस्येति ॥ आदित्यस्यसूर्यस्यतद्रूपतेजःपुंजमंडलस्यतेजसोपलक्षितंगात्रेषुसासंज्ञापरिदध्यौपरिदध्यौ
धृतवतीकिंतुतस्यागात्रंनातिकांतमातिक्रमनीयमिवाभवदित्यर्थः ॥ नातिक्रान्तिमितिपाठेअतिक्रान्तिमितिशयेनधर्तुमतिक्रमितुविवनाभवत्समर्थानजातेत्यर्थः ॥ लोकोक्त्याभिप्रायेणेशब्दपार्थेवा ॥ गात्रेषु

अस्मिन्पुरेभिषिच्यथविसृज्येद्रादिकान्सुरान् ॥ अलंचकारस्वलोकंविष्णुनाऽनुमतोद्विज ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ अतिक्रम्यगुरोलोकंलो
पामुद्रेददर्शसः ॥ शिवशर्मापुरीसौरैःप्रभामंडलमंडिताम् ॥ ६७ ॥ पृष्टोतेनचतौतत्रतांपुरींप्रददर्शतुः ॥ द्विजेनद्विजवर्यायगणवर्योऽशुचिस्मिते ॥ ६८ ॥
गणावूचतुः ॥ ॥ मारीचेःकश्यपाज्ज्ञेदाक्षायण्याद्विजोष्णगुः ॥ तस्यभार्याभवत्संज्ञापुत्रीत्वष्टुःप्रजापतेः ॥ ६९ ॥ भर्तुरिष्टातस्तस्माद्रूपयौवनशा
लिनी ॥ संज्ञावभूवतपसामुदीतेनसमन्विता ॥ ७० ॥ आदित्यस्यद्वितद्रूपमंडलस्यतुतेजसा ॥ गात्रेषुपरिदध्यौवैनातिकांतमिवाभवत् ॥ ७१ ॥
नखत्वयमृतोऽडस्थइतिस्नेहादभाषत ॥ तदाप्रभृतिलोकेयंमार्तडइतिचोच्यते ॥ ७२ ॥ तेजस्त्वभ्यधिकंतस्यसाऽसहिष्णुर्विवस्वतः ॥ येनातिताप
यामासत्रैलोक्यंतिग्मरश्मिभृत् ॥ ७३ ॥ त्रीण्यपत्यानिभोब्रह्मन्संज्ञायामहसानिधिः ॥ आदित्योजनयामासकन्यांद्रौचप्रजापती ॥ ७४ ॥
वैवस्वतंमनुज्येष्ठंयमंचयमुनांततः ॥ नातितेजोमयंरूपंसोढुंसाऽलंविवस्वतः ॥ ७५ ॥ मायामर्यांततश्छायांसवर्णानिर्ममेस्वतः ॥ प्रांजलिःप्रणता
भूत्वासंज्ञांछायातदाब्रवीत् ॥ ७६ ॥ तवाज्ञाकारिणीदेविशाधिमांकरवाणिकिम् ॥ संज्ञोवाचततश्छायांसवर्णेऽशृणुसुंदरि ॥ ७७ ॥

परिदध्यौवैनातिकांतमनाभवदितिपाठश्चित्यः ॥ ७१ ॥ प्रणयकोपितायाभार्यायावचसामार्तडनामनिरुक्तिर्नखत्विति ॥ अयंसूर्यः ॥ अंडस्थोर्गर्भस्थः स्नेहात्प्रणयकोपात् ॥ यद्वा प्रसंगात्सूर्यस्य
नामनिरुक्तिर्नखत्विति ॥ अभाषतकश्यपइतिशेषः ॥ द्रुतंभिक्षामलभमानेनबुधेनशापान्मृतांडस्थस्यकश्यपानुग्रहात्प्रतीकारइतिमोक्षधर्मांतर्गभिणीकया ॥ तदुक्तंहरिवंशे ॥ अजानन्कश्य
पस्तस्मादितिपृतीयधरणः चरणत्रयंल्लोकोक्तमेव ॥ ७२ ॥ येनतेजसा ॥ तिग्मरश्मिभृत्तीक्ष्णकिरणभृत् ॥ ७३ ॥ महसांतेजसानिधिराश्रयः ॥ ७४ ॥ मनुंमन्वंतराधिपम् ॥ मनुश्चेष्टमितिक्वचित् ॥
सोढुंघर्तुम् ॥ ७५ ॥ मायामर्यांसवर्णांतभास्त्रीमित्यन्वयः ॥ छायायानींमितत्वाच्छायेत्यपितस्यानामातएवाग्नेवक्ष्यतिसंज्ञांछायातदाब्रवीदिति ॥ छायाप्रतिबिम्बम् ॥ स्वतःस्वेच्छया ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

का.सं.४.पु.
स. अ. १५

॥ ७९ ॥

॥ ७८ ॥ यमौयमर्जो ॥ तवेवाह ॥ यमुनेति ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आकचग्रहणात्कचग्रहणपर्यंतम् ॥ आशापाञ्चशापपर्यंतम् ॥ ८१ ॥ तथेत्युक्तातथाकारिष्यामीतिसवर्णयामत्युदिताकाथितासतीत्यर्थः ॥ तथेत्युक्तेतिपाठश्चित्यः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ प्रतिवाधक ॥ शैशवादित्रिपुत्रादित्रितयापयासंख्यंभयंस्यादित्यर्थः ॥ ८६ ॥ मोग्ध्यान्मोदयात् ॥ मोदयादित्येवापाठः ॥ एवमपि ॥ दुर्वृत्तयाऽस्मीक्ष्यकारिण्या ॥ ८७ ॥ साहम् ॥ अप्राप्तुर्गृहे ॥ ८८ ॥ भयंक्रतोभयक्रतोभविष्यतीत्यर्थः ॥ ८९ ॥ स्वकरांगारकर्षणंस्वहस्तेन

अहंयास्यामिसदनंत्वष्टुस्त्वंपुनरत्रमे ॥ भवनेवसकल्याणिनिर्विशंकंममाज्ञया ॥ ७८ ॥ मनुरेषयमावेतौयमुनायमसंज्ञकौ ॥ स्वापत्यदृष्ट्याद्रष्टव्यमे तद्वालत्रयंत्वया ॥ ७९ ॥ अनाख्येयमिदं वृत्तं त्वयापत्यौशुचिस्मिते ॥ इत्याकर्ण्यथसात्वाद्धिर्देवीछायाजगादह ॥ ८० ॥ आकचग्रहणात्राहमाशापाञ्चकाचन ॥ आख्यास्यामिचरित्रंतेयाहिदेवियथामुखम् ॥ ८१ ॥ इत्यादिश्वसवर्णासातथेत्युक्तासवर्णया ॥ पितुरंतिकमासाद्यनत्वात्वष्टारमब्रवीत् ॥ ८२ ॥ पितःसोढुंनशक्नोमि तेजस्तेजोनिधेरहम् ॥ तीव्रतस्यार्थपुत्रस्यकाश्यपस्यमहात्मनः ॥ ८३ ॥ निशम्योदीरितंतस्याःपित्रानिर्भत्सिता बहु ॥ भर्तुःसमीपंयाहीतिनियुक्तासापुनःपुनः ॥ ८४ ॥ चिंतामवापमहतींस्त्रीणांधिक्चेष्टितंत्विति ॥ निर्निदबहुधात्मानंस्त्रीत्वंचातिनिर्निदसा ॥ ८५ ॥ स्वातंत्र्यनक्रचित्स्त्रीणांधिगस्वातंत्र्यजीवितम् ॥ शैशवेयौवनेप्रातिपितृभर्तुसुताद्वयम् ॥ ८६ ॥ त्यक्तंभर्तृगृहंमोग्ध्याद्धंतदुर्वृत्तयामया ॥ अविज्ञातापिचे द्यायामथपत्युर्निकेतनम् ॥ ८७ ॥ तत्रास्तिसासवर्णवैपरिपूर्णमनोरथा ॥ अथावतिष्ठेसात्रैवपित्रानिर्भत्सिताप्यहम् ॥ ८८ ॥ ततोतिचंडश्रंङांशुःपित्रो रतिभयंकरः ॥ अहोयदुच्यतेलोकैरुपाख्यानमिदंहितत् ॥ ८९ ॥ स्फुटंदृष्टंमयाद्येतिस्वकरांगारकर्षणम् ॥ नष्टंभर्तृगृहंमोग्ध्याच्छ्रेयोवानपितुर्गृहम् ॥ ९० ॥ वयश्चप्रथमंचारुरूपंत्रैलोक्यकाक्षितम् ॥ सर्वाभिभवनंस्त्रीत्वंकुलंचातीवनिर्मलम् ॥ ९१ ॥ पतिश्चतादृक्सर्वज्ञोलोकचक्षुस्तमोपहः ॥ सर्वेषांकर्मणांसाक्षीसर्वःसर्वत्रसंचरः ॥ ९२ ॥ मह्यंश्रेयःकथंवास्यादितिसापारिचित्यच ॥ अगच्छद्ब्रह्मवाभूत्वातपसेपर्यनिदिता ॥ ९३ ॥ उत्तरांश्चक्रुःप्रापचरंतीनीरसंतृणम् ॥ व्युत्तेपेचतपस्तीव्रंपातिमाधायचेतासि ॥ तपोबलेनतत्पत्युःसहिष्येतेजइत्यलम् ॥ ९४ ॥

अलदंगारग्रहणम् ॥ वर्षणमितिपाठेऽप्यागइत्यर्थः ॥ पितुर्गृहंश्रेयोहेतुर्नभवतीत्यर्थः ॥ वाञ्छन्दीवितर्के ॥ गृहेइतिकचित् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ सर्वःसर्वात्मकः ॥ परात्मत्वात्सूर्यस्य ॥ ईश्वर रूपोवाऽदृष्टीत्वात्तस्य ॥ सदेतिपाठेसदासर्वकाले ॥ सर्वत्रसर्वदेशे ॥ ९२ ॥ मह्यंमम ॥ सत्यमितिपाठेसत्यंपरमार्थम् ॥ ब्रह्माऽश्वा ॥ पर्यानिदितासर्वतोनिन्दाशून्या ॥ कृतनिश्चयेति कचित् ॥ ९३ ॥ उत्तरान्क्रुःउत्तरसमुद्रसंलग्नवर्षम् ॥ चरंतीभक्षयन्ती ॥ व्युत्तेपेविशेषेणउत्कृष्टतायासेपेतसवती ॥ तादृक्नेपइतिपाठेतपोबलेनेत्यस्वोपायाहगितिज्ञातव्यं तादृगनिर्ब

चनीयमविमहत्तरमिति यावत् ॥ तदलमतिशयितेजः ॥ तत्तेजोऽलंसाहिष्येइति वा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ भद्रामितितपत्यानामांतरम् ॥ यद्वा भद्रांसदृक्षांनाम्नातपतीमिति पुराणांतरादवग-
तव्यम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ गौरवाद्गृहत्वात् ॥ ९८ ॥ पदापादेन ॥ संज्ञायाः समानं रूपं वर्तते यस्य सा संज्ञा सरूपिणीताम् ॥ ९९ ॥ यद्यस्मात्समुद्यतज्ज्यापितः ॥ तत्तस्मात् ॥ एषपादः
॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अस्मात्पदात् ॥ ६ ॥ ७ ॥ अर्यातिसंबोधने ॥ भामिनिकोपने ॥ भाविनीतिक्वचित् ॥ अनादिपुननिष्ठेषु ॥ नादिष्विति पाठेऽपि

मन्यमानोऽथ तां संज्ञां सवर्णायां तदारविः ॥ सार्वार्णजनयामासमनुमष्टममुत्तमम् ॥ ९५ ॥ शनैश्चरं द्वितीयं च सुतां भद्रां तृतीयकाम् ॥ सवर्णास्वेष्वपत्ये-
षु सापत्न्यात्स्त्रीस्वभावतः ॥ ९६ ॥ चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेष्वथ ॥ मनुस्तत्क्षांतवाञ्छेष्टोभक्ष्यालंकारलालने ॥ ९७ ॥ कनिष्ठेष्वधिकं दृष्ट्वा
सावर्ण्यादिषु नोयमः ॥ कदाचिद्रोषतो बाल्याद्भाविनोऽर्थस्य गौरवात् ॥ ९८ ॥ पदासंतर्जयामासयमः संज्ञा सरूपिणीम् ॥ तं शशाप च साक्रोधात्सावर्णेर्ज-
ननीतदा ॥ ९९ ॥ जिघांसतां तव्यापापमायं दंष्ट्रिः समुद्यतः ॥ अचिरात्तपतत्वे षतवेति भृशदुःखिता ॥ १०० ॥ मातृशापपरित्रस्तोयमोपि पितुरग्रतः ॥
शशंस सर्वतद्दृत्तरक्षरक्षेत्युवाच च ॥ १ ॥ मात्रासुतेषु सर्वेषु वर्तनीयं समं यतः ॥ तस्यामयोद्यतः पादो न देहे परिपातितः ॥ २ ॥ बाल्याद्वायदिवा मोहा-
त्तद्भवान्शं तुमर्हसि ॥ गोपतेशापतो मातुर्मापतत्वं त्रिरेषमे ॥ ३ ॥ विवस्वानुवाच ॥ अपराधसहस्रेऽपि जननी न शपेत्सुतम् ॥ तस्मात्किमपि भो बालभ-
विष्यत्यत्र कारणम् ॥ ४ ॥ येन त्वां साऽशपत्क्रोधाद्धर्मज्ञं सत्यवादिनम् ॥ मातृशापो न्यथा कर्तुं न शक्यः केनचित्क्वचित् ॥ ५ ॥ कृमयोर्मांसमादाय यास्यं-
त्यस्मान्महीतलम् ॥ इत्थं तु चरितार्थः स्याच्छपस्त्रातो भवानपि ॥ ६ ॥ इति पुत्रं समाश्वास्य रविरंतः पुंरययौ ॥ चिरमालोक्य तां भार्यामुवाच सविता-
वचः ॥ ७ ॥ अयि भामिनि बालेषु समेष्वपि कुतस्तव्या ॥ विधीयतेऽधिकः स्नेहः सावर्ण्यादिष्वनादिषु ॥ ८ ॥ नाचक्षेयदासाऽथ भास्वते परिपृच्छते ॥
तदात्मानं समाधाय सोऽज्ञासीत् सर्वमेव हि ॥ ९ ॥ ततो भगवतेश्च मुद्यते सा शशंस ह ॥ यथावृत्तं तथा तथ्यं तु तोष भगवानपि ॥ ११० ॥ तथ्यभाषणत-
स्तां तुरविज्ञां त्वानिरागसम् ॥ न शशाप च संकुद्धो ययौ च त्वष्टुरंतिकम् ॥ १११ ॥ त्वष्टापि च यथान्यायं सान्वयंति गमतेजसम् ॥ निर्दग्धुकामं कोपेन प्रागानर्च-
मुदातदा ॥ विज्ञायतदभिप्रायं त्वष्टोवाचाऽऽतुरं विम् ॥ १२ ॥ त्वष्टोवाच ॥ तवाति तेजसो भीता प्राप्योत्तरं कुरु न रवे ॥ वडवारूपमास्थाय वने चर-
तिशाद्वले ॥ १३ ॥ द्रष्टा हि तां भवानद्यस्वाभार्यामार्यचारिणीम् ॥ अधृष्ट्या सर्वभूतानतिजसां नियमेन च ॥ १४ ॥

पुत्राद्देवादिषु ॥ ८ ॥ आत्मानमन्तःकरणं समाधाय स्थिरीकृत्य ॥ मनसा ध्यानं विधायेत्येतत् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ अनुपश्रवादयन्तीत्यन्यथामाठरपि गलादयस्तत्त-
द्विस्तान्वयम् ॥ सांत्वयन्निति क्वचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ आर्यचारिणीमार्यवचं तु शीलं यस्यास्ताम् ॥ नियमेन चेति चकारस्तेजसामित्यनेन संबध्यते ॥ तेजसेति वा पाठः ॥ १४ ॥

यद्यस्मात्तक्षितस्तनुकरणत्वंमापितः ॥ भ्रमिकुंदम् ॥ भ्रमोऽनुनिगमेभ्रांतौकुंदाल्येशिल्पयंत्रकदतिविश्वप्रकाशस्तस्यार्थपरत्वाद्भ्रमिरपितया ॥ १५ ॥ अरुंदतम् ॥ अयेतिकचित् ॥ १६ ॥
वृष्वंतीमावृष्वंतीभक्षयंतीमितियावत् ॥ वृष्वंतीमितिकंचित् ॥ १७ ॥ अनेनसंनिष्पापाम् ॥ हरिःसूर्यः ॥ हरिरूपेणाश्वरूपेण ॥ हरिरूपोऽभूदितिकचित्तदाक्रियाभेदादन्यभेदः ॥ समभावयत्सं
गमकरोत् ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिस्वास्थ्यम् ॥ निर्वृत्तिमितिपाठेमुखम् ॥ युक्तमेतदित्याह ॥ दुष्णपमिति ॥ २२ ॥ २३ ॥ महोज्योतिः ॥ २४ ॥

त्वष्ट्रायत्तक्षितःमृत्यस्तस्यैवानुमतेनच ॥ भ्रमिमारोप्ययत्नेनसोतिकांततरोऽभवत् ॥ १५ ॥ लब्धानुज्ञोऽथसवितागत्वोत्तरकुरुनरम् ॥ साक्षात्तपोमयीं
लक्ष्मींचरंतींचतपोमहत् ॥ १६ ॥ ददर्शवडवारूपंवाडवानलतेजसम् ॥ नीरसानितृणान्येववृष्वंतीयोगमायया ॥ १७ ॥ अनेनसंसविज्ञायतांत्वाष्ट्रीं
मश्वरूपिणीम् ॥ सहारिर्हरिरूपेणमुखेनसमभावयत् ॥ १८ ॥ त्वरमाणाचपरितःपरपूरुषशंकया ॥ सातन्निरवमच्छुक्रंनसिकाभ्यांविष्वतः ॥ १९ ॥
देवौतस्मादजायेतामश्विनौभियजांवरो ॥ स्वरूपमनुरूपंचद्युमणिस्तामदर्शयत् ॥ १२० ॥ तुतोषसापितंदृष्ट्वाभिन्नंनेत्रमुदावहम् ॥ पतिंपतिव्रताकां
तंस्वांतसंतापहारिणम् ॥ २१ ॥ निर्वृत्तिचपरांप्रापदुष्णापंतपसाथकिम् ॥ तपएवपरंश्रेयस्तपएवपरंधनम् ॥ २२ ॥ तपएवहिदेवत्वेकारणंपरममतम् ॥
शिवशर्मन्यदेतद्वैदश्यतेचातिदीप्तिमतः ॥ २३ ॥ ज्योतिश्चक्रस्वरूपंचव्योम्युपर्यधएवच ॥ तत्सर्वमिहजानीहिसुमहत्तापसमहः ॥ २४ ॥ एवंशनैश्चरो
जज्ञेसवर्णयांविष्वतः ॥ सोऽथवागणसींगत्वासर्वत्रिदशवंदिताम् ॥ २५ ॥ तत्स्वातपोऽतिविपुलंलिंगंस्थाप्यशांकरम् ॥ इमंलोकमवापोच्चैर्ग्रहत्वं
चहरार्चनात् ॥ २६ ॥ शनैश्चेश्वरंदृष्ट्वावाराणस्यांसुशोभनम् ॥ शनिवाधानजायेतशनिवारेतदर्चनात् ॥ २७ ॥ विश्वेशादक्षिणेभागेशुकेशादुत्तरेणहि ॥
शनैश्चेशमभ्यर्च्यलोकेऽत्रपरिमोदते ॥ २८ ॥ श्रुत्वाऽध्यायमिमंपुण्यंग्रहपीडानजायते ॥ नोपसर्गभयंतस्यकाश्यानिवसतःसतः ॥ १२९ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे भौमगुरुशानिलोकवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ अग
स्तिरुवाच ॥ ॥ इति शृण्वन्कथारम्यांशिवशर्माऽथमाधुरः ॥ मुक्तिपुर्यामुसंस्मृतातोमायापुर्यांगतासुकः ॥ ११ ॥ नेत्रयोःप्राधुणीचक्रेततःसप्तर्षिमंडलम् ॥
ब्रजन्सवैष्णवंलोकमंतेविष्णुपुरीक्षणात् ॥ २ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ शुकेशादुत्तरेणशुकेश्वरस्योत्तरार्धेऽत्यर्थः ॥ दक्षिणेनेतिपाठश्चित्यः ॥ २८ ॥ एतदध्यायश्रवणफलमाह ॥ श्रुत्वेति ॥ १२९ ॥
इति श्रीरामानन्दविरचितायांकाशीखण्डटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ छ. ॥ ॥ अष्टादशेमरीच्यत्रिपुलस्त्यपुलहकृत् ॥ वसिष्ठांगिरसांलोकोवर्णितेत्यन्तउज्ज्वलः ॥
॥ १ ॥ इतीति ॥ अयानन्वरंशिवशर्माइतिइत्यंकथांशृण्वन्सप्तर्षिमण्डलनेत्रयोःप्राधुणीचक्रेप्रत्यक्षीचकारेतिसार्धेनान्वयः ॥ ब्रजजिति ॥ सशिवशर्मावैष्णवंलोकंब्रजमगच्छन्हृदेवी

कस्यायमतुलोलोकात्पुत्राचपप्रच्छेतिचतुर्थेनान्वयः ॥ २ ॥ चकारः समुच्चये ॥ न केवलं ब्रजनृप्रजति उवाचचेत्यर्थः ॥ मागर्धेदेवमर्धः ॥ ३ ॥ स्थितास्विनि ॥ वयंमन्दभाग्यापवन्तितामुद-
वकन्यासुनिःश्वस्यस्थितासुसतीपुत्रसौशिवशर्मापुण्यलमान्सप्तपिलोकान्गतोगतवान् ॥ यतोऽर्मापुण्यवतांमध्येऽष्टइत्यगस्त्यवाक्यम् ॥ इतिप्रतिष्ठेत्यादिवचनानि शृण्वन्नित्यन्वयः ॥ असोपुण्यत-
मानूलोकान्गतोयतोऽसौपुण्यकृत्तमोवयंमन्दभाग्याः स्वल्पपुण्याइतितासुनिःश्वस्यस्थितः मुसतीपुत्राचेतिपूर्वैर्गैवान्वयः ॥ गन्तेतिपाठेगमिष्यतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सदाशिवामंगलरूपाशिवेवामति-
र्यस्याः ॥ शिवगतइतिपाठेशिवपवगतिर्यस्य ॥ ३ ॥ पूर्ववत् ॥ उभयपाठेऽस्तसंबोधनंतथा ॥ सदेत्यप्रापीतिकचिन्ताः ॥ ६ ॥ प्रजासृजाब्रह्मणा ॥ ७ ॥ मुताः पुत्राः ॥ प्रजाइतिपाठोऽपमण्यार्थः ॥ ८ ॥

उवाचचप्रसन्नतमास्तुतश्चारणमागधैः ॥ प्रार्थितोदेवकन्याभिस्तिष्ठतिष्ठेतिचक्षणम् ॥ ३ ॥ स्थितासुतासुनिःश्वस्यमन्दभाग्यावयंत्विति ॥ गतः पुण्यतमां-
ल्लोकानसौयत्पुण्यवत्तमः ॥ ४ ॥ इतिशृण्वन्मुखात्तासांवचनानि विमानगः ॥ देवौकस्यायमतुलोलोकेस्तेजोमयः शुभः ॥ ५ ॥ इतिद्विजवचः श्रुत्वाप्रो-
चतुर्गणसत्तमौ ॥ शिवशर्मञ्छिवमतेसदासप्तयोमलाः ॥ ६ ॥ वसंतीहप्रजाः सधुविनियुक्ताः प्रजासृजा ॥ मरीचिरत्रिःपुलहःपुलस्त्यः क्रतुर्गंगिराः ॥ ७ ॥
वसिष्ठश्चमहाभागोब्रह्मणोमानसाः मुताः ॥ सप्तब्रह्माणइत्येतेपुगणेनिश्चयंगताः ॥ ८ ॥ संभूतिरनमूयाचक्षमाप्रीतिश्चसन्नतिः ॥ स्मृतिरूर्जाक्रमादे-
वापत्योलोकस्यमातरः ॥ ९ ॥ एतेपांतपसाचैतद्धार्यतेभुवनत्रयम् ॥ उत्पाद्यब्रह्मणापूर्वमेतेप्रांतामहर्षयः ॥ १० ॥ प्रजाः सृजतरेपुत्रानानारूपाः प्रयन्नतः ॥
ततः प्रणम्यब्रह्माणंतपसेकृतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अविमुक्तंसमासाद्यक्षेत्रंक्षेत्रज्ञधिष्ठितम् ॥ मुक्तयेसर्वजंतूनामविमुक्तंशिवेनयत् ॥ १२ ॥ प्रतिष्ठाप्यच-
लिंगानितेस्वनाप्रांकितानिच ॥ शिवेतिपरयाभक्त्ययतेपुरुषंतपोभृशम् ॥ १३ ॥ तुष्टस्तत्तपसाशंभुः प्राजापत्यपदंददौ ॥ लिंगान्यत्रीश्वरादीनिदृष्ट्वाकाश्यां
प्रयन्नतः ॥ १४ ॥ प्राजापत्येऽत्रतेलोकेवसंत्युज्वलतेजसः ॥ गोकर्णेशस्यसरसः प्रत्यक्षीरेप्रतिष्ठितम् ॥ १५ ॥ लिंगमत्रीश्वरदृष्ट्वाब्रह्मतेजोभिवर्धते ॥
कर्कोटवाप्याईशानेमरीचेःकुंडमुत्तमम् ॥ १६ ॥ तत्रस्नात्वानसेभक्त्याभ्राजतेभास्करोयथा ॥ मरीचीश्वरसंज्ञंतुत्रलिंगंप्रतिष्ठितम् ॥ १७ ॥
तल्लिगदर्शनाद्विप्रमारीचंलोकमाप्नुयात् ॥ कांत्यामरीचिमालीवशोभतेपुरुषर्षभः ॥ १८ ॥ पुलहेशपुलस्त्येशौस्वर्गद्वारस्यपश्चिमे ॥ तौहृद्वामनुजोलोके
प्राजापत्येमहीयते ॥ १९ ॥ हरिकेशवनेरम्येदृष्ट्वागिरसेश्वरम् ॥ इहलोकेवसेद्विप्रतेजसापारंबुद्धितः ॥ २० ॥ वरणायास्तटेरम्येदृष्ट्वावासिष्ठमीश्वरम् ॥
क्रतुवीश्वरंचतत्रैवलभतेवसर्तित्विह ॥ २१ ॥ काश्यामेतानिलिंगानिसेवितानि शुभैषिभिः ॥ मनोभिर्वाछितंदद्युरिहलोकेपरत्रच ॥ २२ ॥

ऊर्जाग्रंथती ॥ ९ ॥ १० ॥ ततइति ॥ ततमाज्ञादानानंतरतमुनयोऽविमुक्तंसमासाद्यतत्रस्वनाप्रालिंगानिप्रतिष्ठाप्यशिवेपरयाभक्त्याप्रतिष्ठितंमुक्तंतपस्तेपुरित्यभिमेणान्वयः ॥ ११ ॥
कीदृशमविमुक्तम् ॥ क्षेत्रज्ञेनईश्वरेणधिष्ठितमाश्रितमित्यर्थः ॥ विहितमितिपाठेविशेषेणाधिष्ठितमित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिरुक्तिर्मुक्त्यइति ॥ सकलप्राणिनांमुक्त्यैशिवेनाविमुक्तंतपस्तत्तद-
विमुक्तमित्यर्थः ॥ यष्टस्मादितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्राजापत्ये प्रजापतीनांमरीच्यादीनांसंबंधिनि ॥ गोकर्णेशस्यसरसः प्रत्यक्षीरेपश्चिमेतीरेप्रतिष्ठितंमतिष्ठाविधिनास्थापितमित्यर्थः ॥
गोकर्णस्याप्येतिपाठेबुद्धिसाभिहितत्वाद्येत्येतिनिर्देशः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ मरीचिमालीसूर्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ इहवाराणस्यांसातार्षेयंमंडलेवा ॥ २१ ॥ शुभैषिभिः

कैवल्येषुभिः ॥ २२ ॥ वमिष्ठस्याप्यरुंधतीमिति भागवतोक्तं गविशब्दोऽसिद्धस्यान्यापत्त्यस्तिसाप्यत्र तिष्ठतीत्याहुः ॥ पतिततेति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ हे कमले हे भामिनि पतिव्रता सुमध्वेययाऽ
 रुंधत्या विमलाशयोऽस्ति विमलश्चासावाशयश्चेति विमलाशयः शुद्धांतः कारणमित्यर्थः ॥ नतया कुत्राप्यन्यस्याः कस्याश्चिदित्यर्थः ॥ २६ ॥ नतदिति श्लोकद्वयवाक्यम् ॥ हे देवि हे प्रिये अरुंधत्यां
 यथारूपादीनितयाऽन्यासां न संतीत्यर्थः ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ शुश्रूषणं नेवेति क्वचित्पाठः ॥ २७ ॥ आर्यपरितोषणं च गुरादीनां शुश्रूषणम् ॥ २८ ॥ धन्या इति ॥ याः स्त्रियाः प्रसंगेऽवसरेऽरुंधत्यानां
 मापिनाममात्रमपि परिगृह्णन्ने परिगृह्णन्ति नायोपिनो धन्या इत्यर्थः ॥ प्रसंगेन यन्नाम परिगृह्यत इति क्वचित्पाठः अरुंधत्याः प्रसंगेन यन्नामयासां नाम परिगृह्यते ता योषित इत्यादि पूर्ववत् ॥ २९ ॥ यदेति ॥
 अस्मद्भवने कुण्डे यदा पतिव्रतानां कथा भवेत्तदा प्राथमिकीरेखा मे पादं धती सती पतिव्रताऽलं कुरुते ॥ पतिव्रतानां गणनायां यदारेखा ध्रियेत तदप्यधारेखा एतन्नाम्ना ध्रियते ॥ सर्वपतिव्रतानां मध्ये
 श्रेष्ठत्वादस्या इति भावः ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरिति ॥ ततस्तदनंतरं वैष्णवयोगेन योर्नयनातिथ्यनेत्रगोचरं ध्रुवलोका उपागतः प्राप्त इत्यन्वयः ॥ कीदृशोर्मणयोः ॥ इत्युक्तं नकारां संकथां ममीचीनां
 गणावृत्तुः ॥ ॥ शिवशर्मन्महाभागतिष्ठने सात्रुसंदरी ॥ अरुंधती महापुण्या पतिव्रतपगयणा ॥ २३ ॥ यस्याः स्मरणमात्रेण गंगान्नान फलं भवेत् ॥
 अंतःपुरचरैर्द्वित्रैः पवित्रैः सहितो विभुः ॥ २४ ॥ सदानारायणो देवो यस्य आश्चक्रे कथां मुदा ॥ कमलायाः पुरोभागे पातिव्रत्यसुतोषितः ॥ २५ ॥ पतिव्रता
 स्वरुंधत्याः कमले विमलाशयः ॥ यथास्ति न तथाऽन्यस्याः कस्याश्चित्कापि भामिनि ॥ २६ ॥ नतद्रूपं न तच्छीलं न तत्कौलं न्यमेव च ॥ नतत्कलासुको
 शल्यं पत्युः शुश्रूषणं न तत् ॥ २७ ॥ नमाधुर्यनगाभीर्यनचार्यपरितोषणम् ॥ अरुंधत्या यथा देवितयाऽन्यासां क्वचित्प्रिये ॥ २८ ॥ धन्यास्ता योषिता
 लोके सभाग्याः शुद्धबुद्धयः ॥ अरुंधत्याः प्रसंगे यानामपि परिगृह्यते ॥ २९ ॥ यदा पतिव्रतानां तु कथास्मद्भवने भवेत् ॥ तदा प्राथमिकीरेखा मे पादं कुरुते
 सती ॥ ३० ॥ ब्रुवतोरिति संकथां तथा गणयो वैष्णवयोर्मुदावहाम् ॥ ध्रुवलोका उपागतस्ततो नयनातिथ्यमत्यवर्जितः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरुद्रादे
 महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे सप्तर्षिलोकवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ तिष्ठन्नेकेन पादं न को
 यं भ्रमति सत्तमौ ॥ अनेकरशनाव्यग्रहस्ताम्रो व्यग्रलोचनः ॥ १ ॥ त्रिलोकीमंडपस्तंभसन्निभो भाभिरावृतः ॥ अतुलं ज्योतिषारारिशितुलया तुल्यनिव ॥ २ ॥

कथां ब्रुवतोर्ब्रुवाणयोः ॥ कीदृशं कथाम् ॥ मुदावहाम् ॥ कथं भूतलोकः ॥ अत्यवर्जितोऽर्चनं दिनमलपगहितलैलोक्यनाशोऽप्यविनश्वर इति यावत् ॥ तथा च भागवते भगवद्भजनम् ॥ स्यात्सुः
 परस्तात्कल्पवासिनामिति ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६४ ॥ एकोनविंशोऽध्याय उपरिष्ठा त्रिलोकतः ॥ वर्णयंत
 त्यद्भुताकारो ध्रुवलोके ध्रुवः ॥ १ ॥ ध्रुवलोका उपागतस्ततो नयनातिथ्यमित्युक्तं तत्र तिष्ठति प्रथमं ह्योकेन संदिग्धत्वेनानुपात्रिलोकीत्यादिना सार्धं द्वयेन मध्ये चतुर्थोऽपि त्रिष्वप्यथा को यमिति ध्वनं
 पृच्छति ॥ तिष्ठन्नेकेन पादिना ॥ एकेन पादेनार्धादेकपादमुच्यते इत्यर्थः ॥ यदा एकेन पादेन एकरूपत्वेनातिथ्येन पादद्वयेनेत्यर्थः ॥ तिष्ठन्नेकसत्तमौ सतां मध्ये श्रेष्ठौ को यं भ्रमति ॥ कथं भूतः ॥
 अनेकरशनाव्यग्रहस्ताम्रो नानाविधवातमयरज्ज्वाकुलकरांशुलिः ॥ व्यग्रलोचनश्चलनेत्रः ॥ १ ॥ त्रिलोकेष्वेवमंडपस्तंभसन्निभः स्थूणा सदृशः ॥ भाभीरिमभिरावृतः ॥ एवं संहारस्य

स्कां. म. पु.

॥ ८२ ॥

दत्वेनानुयचतुर्विंशते ॥ अतुलमपरिमितं योतिषां सूर्यादीनां राशितुलयापरिमाणपत्रेण तुलया निवर्तमाप्यन्वितेत्यर्थः ॥ २ ॥ व्योमव्यायामस्याकाशविस्तारस्य परिमाणकः परिगणको वा ॥
अग्रिमस्य वा शब्दस्याप्रानुपंगः ॥ कइव ॥ सूत्रधारइव ॥ यथा गृहीतसूत्रः स्थपत्यादिगृहादिभूमिपरिमाणयतितद्वदित्यर्थः ॥ परिमाणक इति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ त्रिविक्रमो वा मनस्तदीय
स्त्रैविक्रमोऽग्निदण्डः पाददंडो वा ॥ कथं भूतः ॥ प्रोहं डो महत्तर इत्यर्थः ॥ गगनमेवांगणं प्रांगणं तस्मिन् ॥ ३ ॥ अथवांवरमाकाशमेव कासारः सरस्तत्रसारयूपस्वरूपधृक् श्रेष्ठयूपस्वरूपभृत् ॥ तदेवं चतुर्थो
त्प्रेक्ष्य पृच्छति ॥ कोऽयमिति ॥ ४ ॥ निशम्येत्यगस्त्योक्तिः ॥ ध्रुवां ध्रुवफलानि श्वितफलानि श्वितार्थानि मितियावत् ॥ ५ ॥ उत्तानचरण उत्तानपादः ॥ ६ ॥ अपरः कनिष्ठः ॥ मध्ये स भंमभायामध्ये

सूत्रधारइव व्योमव्यायामपरिमाणकः ॥ त्रैविक्रमोऽग्निदंडो वा प्रोहं डो गगनांगणे ॥ ३ ॥ अथवांवरमाकासारसारयूपस्वरूपधृक् ॥ कोयं कथयंत देवौ कृपया प
र्यामम ॥ ४ ॥ निशम्येति वचस्तस्य वयस्यस्य विमानगौ ॥ प्रणयादाहतुस्तस्मै ध्रुवां ध्रुवकथांगणौ ॥ ५ ॥ गणावृचतुः ॥ मनोः स्वायं भुवस्यासी
दुत्तानचरणः सुतः ॥ तस्य क्षितिपतेर्विप्रद्रोऽसुतो संबभूवतुः ॥ ६ ॥ सुरुच्यामुत्तमोज्येष्ठः सुनीत्यांतु ध्रुवोपरः ॥ मध्ये स भंनरपतेरुपविष्टस्य चैकदा ॥ ७ ॥
सुनीत्याराजसेवयै नित्युक्तोऽलंकृतोर्भकः ॥ ध्रुवो धात्रेयिकापुत्रैः समं विनयतत्परः ॥ ८ ॥ सगत्वोत्तानचरणं शोणीशं प्रणनामह ॥ दृष्टोत्तमंतदुत्तमंगे नि
विष्टे जनकस्य वै ॥ ९ ॥ प्रोक्षसिंहासनस्थस्य नृपतेर्बाह्वचापलात ॥ आगेदुकामस्त्वभवत्सो नीतेयस्तदा ध्रुवः ॥ १० ॥ आरुरुक्षुमवेक्ष्यामुं सुरुचिर्धु
वमब्रवीत ॥ दौर्भगेय किमारोदुमिच्छेत्कं महीपतेः ॥ ११ ॥ बालबालिशबुद्धित्वाद्भाग्याजठरोद्भव ॥ अस्मिन्सिंहासने स्थातुं न त्वया सुकृतंकृतम् ॥
॥ १२ ॥ यदित्यात्सुकृतंतत्किं दुर्भगोदरगोऽभवः ॥ अनेनेवानुमानेन बुध्यस्व स्वाल्पपुण्यताम् ॥ १३ ॥ भूत्वा राजकुमारे पिनालं कुर्याममोदरम् ॥
सुकुक्षिजममुं पश्यत्वमुत्तममनुत्तमम् ॥ १४ ॥ अधिजानुधराजनेर्मानं न परिबृंहितम् ॥ प्रांशोः सिंहासनस्यास्य चिश्च दधिगेहणे ॥ १५ ॥ कुक्षिहित्वा
किमवसः सुरुचेश्च सुरे चिपम् ॥ मध्ये भूपसंभवालस्तयेति परिभर्त्सितः ॥ १६ ॥ पतन्निपीतवाष्पां बुधैर्यात्किंचिन्नचोक्तवान् ॥ उचिताऽनुचितं किंचिन्नो
चिन्नान्सोपि पार्थिवः ॥ १७ ॥ नियंत्रितो महिष्याश्च तस्याः सौभाग्यगौग्वान् ॥ विमृज्य च सभालोकं शोकं संमृज्य चेष्टितैः ॥ १८ ॥

॥ ७ ॥ नित्युक्तः प्रेषितः ॥ धात्रेयिकापुत्ररूपमातृकापुत्रैः सह ॥ ८ ॥ ९ ॥ आगेदुकाम आरुरुक्षुमित्यत्र च अग्रिमस्यां कमित्यस्यानुपंगः ॥ १० ॥ दौर्भगेय दुर्भगायाः पुत्र ॥ ११ ॥ बाले
बालकः ॥ बालिशबुद्धित्वान्मूर्खबुद्धित्वात् ॥ १२ ॥ तत्तदा ॥ किं कथम् ॥ अभवो जातो मी ॥ १३ ॥ नालं कुर्याः नालंकृतवानसि ॥ न विद्यते उत्तमोपस्मात्सतथातमनुत्तमम् ॥ १४ ॥ धराजानेः पृथ्वीपतेः ॥ परिबृ
हितमुपलालितम् ॥ प्रांशो गति ॥ अस्य प्रांशो रुक्षस्य सिंहासनस्याधिगेहणे रुचिश्चेत्तदा सुरुचैर्मम कुक्षिमुदगं हित्वा किंचिद्वयमवसो वसतिं कृतवानमि ॥ सुनीतेः कुक्ष्याविति शेषः ॥ कथं भूतं कुक्षिम् ॥ सुरोचिषं
सुमृतीमिमन्तम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ पतन्निर्गच्छन्निर्गन्तवाष्पां बुधैर्न जलं येन सपतन्निपीतवाष्पां बुधैः ॥ उचिन्नानुचितं भद्राभद्रम् ॥ १७ ॥ उचिन्नानुचितानुक्तौ हेतुस्तस्याः सुरुच्याः पदमहिष्याः

का. सं. ४. पु.

स. अ. १९

॥ ८९ ॥

सौभाग्यगौरवात्सौभाग्यातिशयेननिर्यंत्रितोवशीकृतइति ॥ १८ ॥ शैशवैःशिशुसंवन्विभिर्ब्रह्मैः ॥ शोकसंसृज्यमकटमकृत्वासंभुवःशिशुर्वालः ॥ शिशुभिःसहसशिशुरितिवा ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यामु
खशोभयाम्लानमुखश्रियेत्यर्थः ॥ समवमानितसंभगवद्भातम् ॥ २० ॥ किंचित्परिम्लानमिवमनाम्लानमिव ॥ ससांत्वंसांत्वनसहिंययास्यात्परिष्वजेआलिंगितवती ॥ २१ ॥ २२ ॥ दुकूलंचल
संपर्कःपट्टकक्षांतसंचर्षणेः ॥ कर्षयति ॥ मृदुलैःकोमलैः ॥ २३ ॥ केनास्पमानितःकेनजनेनापमानितोऽवमानितस्तिरंसकृतोऽसिभवसिजातोसीत्येतत् ॥ सोपरोधमउपरोधसहितंयथास्यात् ॥
यद्वा सोपरोधमंतःपुरनिश्रुतमित्येतत् ॥ सद्युक्तामितिपाठेतांमातरंपर्यभाषतपरितोभावेनपमच्छेत्यर्थः ॥ २४ ॥ भाषणमेवाह संपृच्छेइतिचतुर्भिः ॥ संपृच्छेपृच्छामि ॥ जननिहेमातः ॥

शैशवैःसशिशुर्नृपसंस्वसदनंययौ ॥ सुनीतिर्नीतिनिलयमवलोक्याथवालकम् ॥ १९ ॥ मुखलक्ष्म्यैवचाज्ञासीद्वृत्तंसमवमानितम् ॥ अभिसृत्यचतं
वालंमूर्ध्न्युपाग्रायसासकृत् ॥ २० ॥ किंचित्परिम्लानमिवससांत्वंपरिष्वजे ॥ अथदृष्ट्वासुनीतिसरहोतःपुरवासिनीम् ॥ २१ ॥ दीर्घनिःश्वस्यबहुशो
मातुरग्रेरुदह ॥ सांत्वयित्वाश्रुनयनावदनंपरिमार्य्यच ॥ २२ ॥ दुकूलंचलसंपर्कमृदुलैर्मृदुपाणिना ॥ पप्रच्छतनयंमातावदरोदनकारणम् ॥ वि
द्यमानेनरपतौशिशोकेनापमानितः ॥ २३ ॥ अपोथसमुपस्पृश्यतांवलंपरिगृह्यच ॥ मात्रापृष्टःसोपरोधंभुवस्तांपर्यभाषत ॥ २४ ॥ संपृच्छेजननित्वाहं
सम्यक्शंसममाग्रतः ॥ भार्यात्वेपिचसामान्येकथंसामुरुचिःप्रिया ॥ २५ ॥ कथंनभञ्जतीमातःप्रियाक्षितिपतेरसि ॥ कथमुत्तमतांप्रातउत्तमःसुरुचेः
सुतः ॥ २६ ॥ कुमारत्वेपिसामान्येकथंत्वहमनुत्तमः ॥ कथंत्वंमंदभाग्यासिसुकुक्षिःसुरुचिःकथम् ॥ २७ ॥ कथंनृपासनंयोग्यमुत्तमस्यकथंनमे ॥ कथं
मेसुकृतंतुच्छमुत्तमस्योत्तमंकथम् ॥ २८ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यसुनीतिर्नीतिमच्छिशोः ॥ किंचिदुच्छस्यशनकैःशिशुकोपोपशांतये ॥ २९ ॥
स्वभावमधुरावाणीवकुंसमुपचक्रमे ॥ सापन्नंप्रतिघंत्यक्काराजनीतिविदांरा ॥ ३० ॥ सुनीतिरुवाच ॥ ॥ अयितातमहाबुद्धेविशुद्धेनांतरात्मना ॥
निवेदयामितेसर्वमाऽपमानेमर्तिकृथाः ॥ ३१ ॥ तयायदुक्तंतत्सर्वतथ्यमेवनचान्यथा ॥ सापत्युर्महिषीराज्ञोराज्ञीनामतिवल्लभा ॥ ३२ ॥ तयाजन्मां
तरेतातयत्पुण्यंसमुपार्जितम् ॥ तत्पुण्योपचयाद्राजासुरुच्यांसुरुचिर्भृशम् ॥ ३३ ॥ मादृश्योमंदभाग्यायाःप्रमदासुप्रतिष्ठिताः ॥ केवलंराजपत्नी
त्वादस्तासुनतद्रुचिः ॥ ३४ ॥ महासुकृतसंभारैरुत्तमश्चोत्तमोदरे ॥ उवासतस्याःपुण्यायानृपसिंहासनोचितः ॥ ३५ ॥

त्वात्साम् ॥ सम्यक्शंससत्यंकथय ॥ २५ ॥ २६ ॥ ब्रह्मैस्सुतइत्यनुषजते ॥ अनुत्तमोऽपकृष्टस्तुच्छइत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ नीतिमद्वचइत्यन्वयः ॥ नीतिमांश्चासौशिशुश्चेतिनीतिमच्छिशुः
नीतिमच्छिशोस्तस्यभुवस्यवचइतिबान्वयः ॥ २९ ॥ सापन्नंसपत्नीविषयंप्रतिघंप्रतिकूलंप्रतिपक्षमितिवाच ॥ ३० ॥ अदीतिसानुकंपसंभोवने ॥ कृपाःकुरु ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥
मादृश्यइति ॥ प्रमदासुमध्येप्रतिष्ठिताःस्थितामादृश्योयामंदभाग्यास्तास्वस्माकंकेवलंराजपत्नीत्ववादोनृपभार्यात्वकथनंमांश्चनंतद्रुचिः ॥ तस्योत्तानपादस्यराज्ञोरुचिःप्रीतिर्नास्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

आतपत्रंचेत्याद्यानां नियमैर्मनोरथफलैस्तपोद्रुमास्तपांस्तेवद्रुमावृक्षाः फलं त्येवेति त्रयोदशेनान्वयः ॥ भद्रासनं राजसिंहासनम् ॥ सिधुरागजाः ॥ मदोद्वुरामदो
न्मत्ताः ॥ ३६ ॥ तुरंगमाश्वानाः ॥ तुरगाः शीघ्रगाः ॥ अनाधिव्याधि न विद्येते आधिव्याधीमानसव्यथारोगौ यस्मिंस्तजीवितम् ॥ तथा प्राज्यं प्रजासुखम् ॥ यद्वा प्राज्यं श्रेष्ठम् ॥ प्राच्यमिति
पाठे प्राच्यं प्राचीदिग्भवमैश्वर्यम् ॥ एतच्चान्यादिदिग्भवमैश्वर्याणामुपलक्षणम् ॥ ३७ ॥ अपराजितं परैः शत्रुभिरिति शेषः ॥ अरिश्रासौषड्गर्हन्द्रियषड्गर्हश्चेत्यरिषड्वर्गस्तस्मिन् ॥ इन्द्रियारिषड्गस्य परा
भवइत्यर्थः ॥ अरिषड्गैरिति पाठे अजयइतिच्छेदः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ साप्रसिद्धा ॥ यंतिवापाठः ॥ और्जस्वला औदार्यवती ॥ ४० ॥ सदोऽजिरे सभागणे ॥ ४१ ॥ स्त्रीप्रयोगेषु स्त्रीविषयव्यवहारेषु ॥

आतपत्रंचचंद्रांशुभेचापिचामरे ॥ भद्रासनं तथोच्चं च सिधुराश्वमदोद्वुराः ॥ ३६ ॥ तुरंगमाश्वतुरगास्त्वनाधिव्याधिजीवितम् ॥ निःसपत्रं शुभं राज्यं
प्राज्यं हरिहरार्चनम् ॥ ३७ ॥ विपुलंचकलाज्ञानमर्धतमपराजितम् ॥ तथा जयोरिषड्गं स्वभावात्सात्त्विकीमतिः ॥ ३८ ॥ दृष्टिः कारुण्यसंपूर्णावाणी
मधुरभाषिणी ॥ अनालं त्यंचकार्येषु तथा गुरुजने नतिः ॥ ३९ ॥ सर्वत्र शुचिताता तसापरोपकृतिः सदा ॥ और्जस्वलामनोवृत्तिः सदैवादीनवादिता ॥
॥ ४० ॥ सदोऽजिरे च पाण्डित्यं प्रागल्भ्यं चरणांगणे ॥ और्जस्वं धुवर्गेषु काठिन्यं क्रयविक्रये ॥ ४१ ॥ मार्दवं स्त्रीप्रयोगेषु वत्सलत्वं प्रजासुखं ॥ ब्राह्मणेभ्यो
भयं नित्यं वृद्धवृत्त्युपजीवनम् ॥ ४२ ॥ वासोभारिणी तीरेतीर्थे वा मरणं रणे ॥ अपराङ्मुखताऽर्थिभ्यः प्रत्यर्थिभ्यो विशेषतः ॥ ४३ ॥ भोगः परिजनैः
सार्धदानां बंध्यदिनागमः ॥ विद्याव्यसनितानित्यं नित्यं पित्रोरुपस्थितिः ॥ ४४ ॥ यशसः संचयोनित्यं नित्यं धर्मस्य संचयः ॥ स्वर्गापवर्गयोः सिद्धिः
सदाशीलस्य मंडनम् ॥ ४५ ॥ सद्भिश्च संगतिर्नित्यं मेत्रीचपितृमित्रकैः ॥ इतिहासपुराणानामुत्कंठाश्रवणे सदा ॥ ४६ ॥ विपद्यपि परधैर्यस्थैर्यसं
पत्समागमे ॥ गांभीर्यवाग्विलासेषु औदार्यपात्राणि ॥ ४७ ॥ देहे परैकाकृशता तपोभिर्नियमैर्मैः ॥ एतैर्मनोरथफलैः फलं त्येव तपोद्रुमाः ॥ ४८ ॥
तस्मादल्पतपस्त्वाद्वैतं चाहं च महामते ॥ प्राप्यापिराजसानि ध्यं राजलक्ष्म्यानभाजनम् ॥ ४९ ॥

वृद्धानां सदाचाराणां यादृशे तत्तत्तन्तेनोपजीवनं जीवनसंपादनम् ॥ वृद्धबुद्धयुपजीवनमिति कचित् ॥ ४२ ॥ वासोमरणमिति तीर्थेण इत्युभयत्र संबध्यते ॥ प्रत्यर्थिभ्यः प्रतिकूलार्थिभ्यः शत्रुभ्य इत्यर्थः ॥
॥ ४३ ॥ दानाबंध्योदानैरव्ययोदिनागमोदिवसागमनं प्रत्यहं दानमित्यर्थः ॥ उपस्थितिरुपस्थानमनुकूलाचरणमिति यावत् ॥ ४४ ॥ शीलस्य सद्गुणस्य मंडनं भूषणं प्रत्यहं सद्गुणाचरणमित्यर्थः ॥ ४५ ॥
पितृमित्रकैः पितृमित्रैः सहा पितृवद्यानि मित्राणि तैः सह इति वा ॥ इतिहासपुराणानाम् इतिहासमाहाभारतादयः पुराणानि ब्राह्मणादीनि तेषाम् ॥ ४६ ॥ वाग्विलासेषु वचनप्रयोगेषु ॥ औदार्यदातृत्वम् ॥ ४७ ॥
परामुरुयाकेवलवा ॥ एतैरातपत्रादिकृशता तैर्मनोरथफलैर्मनोराज्यफलत्वेन कल्पितैः मनोभिलाषितफलैरिति वाकृत्वा तपोद्रुमाः फलंतीति ॥ ४८ ॥ प्रस्तुतप्रपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ ४९ ॥

स्वकृतस्वेनकृतकर्म ॥ स्वकृतांकृतिस्वेनकृतकर्मस्वकृतापितामपमार्तुनपरीष्टेनसमर्पयत्यर्थः ॥ सांत्वयानि ॥ माशोचइति ॥ दिष्टदेवम् समर्पयेत्प्रापयेत् ॥ समुज्जयेदितिपाठेपिसप्तवार्यः ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अन्यैर्दुरासदयत्पदन्तदासादितंविद्धीत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ अनुज्ञादानमात्रं चेतिचकारोभिसंक्रमे ॥ अनुज्ञादानमात्रं कुरुआशीर्भिरभिनन्दयचेत्यर्थः ॥ ५५ ॥ राजमानंभ्राज
 मानम् ॥ ५६ ॥ शरपतेऽनेनेतिशयःपादः ॥ पादमसारणपूर्वकंहिसर्वेश्वरतइतिसर्वेषामनुभवसिद्धम् ॥ उत्तानउच्चैःशयोयस्यस्यउत्तानशयउत्तानपादस्यांगज उत्तानशयांगज ॥ हेउत्तानशयहेस्तनंधयेतिपुण्यम्वा
 पदम् ॥ स्यादुत्तानशयोर्द्विभस्तनयश्चस्तनंधयइत्यमरः ॥ अनुत्तानशयेप्युत्तानशयपदमयोगस्त्वाद्वैचित्ततया ॥ आत्मजेतिक्वचित् ॥ साष्टैकवर्षदेशीयम्अष्टाभिःसहवर्ततइतिसाष्टंसाष्टं चतदेकवर्षचे
 तिसाष्टैकवर्षमूर्ध्वपदसमाप्तिसाष्टैकवर्षयस्यससाष्टैकवर्षदेशीयः ॥ ईषदसमाप्तौकल्पन्देश्यदेशीयइतिदेशीयप्रत्ययः ॥ सप्ताष्टदशवर्षाणिमितिपाठेईषदसमाप्तानिसप्तवाऽष्टवावर्षाण्यस्यतमित्यर्थः ॥ एवंशु

मानापमानयोस्तस्मात्स्वकृतंकारणंपरम् ॥ स्वकृतापितामपमार्तुतत्परीष्टेस्वकृतांकृतिम् ॥ माशोचस्त्वमतःपुत्रदिष्टमिष्टंसमर्पयेत् ॥ ५० ॥ इत्याकर्ण्यसुनी
 त्यास्तन्महावाक्यंसुनीतिमत् ॥ सौनीतेयोध्रुवोवाचमाददेवकुमुत्तरम् ॥ ५१ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ जनयित्रिसुनीतिमेशृणुवाक्यमनाकुलम् ॥ मावा
 लइतिमत्वामामवमंस्थास्तपस्विनि ॥ ५२ ॥ यद्यहंमानवेवंशजातोस्म्यत्यंतपावने ॥ उत्तानपादतनयस्त्वदीयोदरसंभवः ॥ ५३ ॥ तपएवहिचेन्मातः
 कारणंसर्वसंपदाम् ॥ उत्तदासादितंविद्धिपदमन्यैर्दुरासदम् ॥ ५४ ॥ एकमेवहिसाहाय्यंकुरुमातरतंद्रिता ॥ अनुज्ञादानमात्रंचआशीर्भिरभिनन्दय ॥
 ॥ ५५ ॥ सापिज्ञात्वामहावीर्यंकुमारंकुशिसंभवम् ॥ महत्योत्साहसंपत्त्याराजमानमुवाचतम् ॥ ५६ ॥ अनुज्ञातुंनशक्ताऽहंत्वामुत्तानशयांगज ॥
 साष्टैकवर्षदेशीयन्तथापिकथयाम्यहम् ॥ ५७ ॥ सपत्नीवाक्यमल्लीभिर्भिन्नेमहतिमेहृदि ॥ तववाष्पौघवारीणिनतिष्ठतिक्रोमिकिम् ॥ ५८ ॥ तानि
 मन्येऽत्रमार्गेणस्रवंत्यविरतंशिशो ॥ स्रवंतीश्चचिकीर्षतिप्रतिकूलजलाःकिल ॥ ५९ ॥ त्वदेकतनयातातत्त्वदाधारैकजीविता ॥ त्वमंगयष्टिरसिमे
 त्वन्मुखासक्तलोचना ॥ ६० ॥ लब्धोसिकतिभिःकष्टैरिष्टाःसंप्रार्थ्यदेवताः ॥ त्वन्मुखेदूदयेतातमन्मनःक्षीरनीरधिः ॥ ६१ ॥ आनन्दपयसापूर्ण
 कुचाबुद्धेलितोभवेत् ॥ त्वदंगसंगसंभूतमुखसन्दोहशीतला ॥ ६२ ॥

तंतंवाद्यप्यनुज्ञानुमाज्ञादानुंनशक्नोमितिथापिकथयाम्याह्नांप्रयच्छामीत्यर्थः ॥ ५७ ॥ आज्ञानहंप्याज्ञादानहेतुमाह ॥ सपत्नीति ॥ सपत्नीदुष्टवाक्यान्येवमल्लघोबाणास्त्वैवंतवचहृदिभिन्नेस
 तिवाष्पनिवहजलानिनतिष्ठति ॥ तवत्वत्सवंधीनित्वमिभित्तानिबाष्पौघवारीणीतिवा ॥ अतःकिंक्रोमिपददर्थमाज्ञांप्रयच्छामीत्यर्थः ॥ तत्तद्वाक्यौघवारीणीतिकचित् ॥ ५८ ॥ आज्ञाज्ञा
 नेहेत्वंतरमाह ॥ तानीति ॥ किलप्रसिद्धौ ॥ हेतिशोतानिबाष्पौघवारीण्यविरतंशिशोमार्गेणनेत्रंभ्रेणस्रवंति ॥ स्रवन्तीश्चनदीः ॥ स्रवन्तीनिमग्नगापगाइत्यमरः ॥ चिकीर्षतिकर्तुमिच्छतिवा
 छन्तीतिवावत् ॥ कथंभूताः ॥ प्रतिकूलजलाःदुःखावहाइत्यर्थः ॥ आनन्दबाष्पौघधाराव्याकृत्ययविशेषणम् ॥ नकेवलस्रवंतिस्रवंतीश्चचिकीर्षतीतिवाऽन्वयः ॥ प्रतिकूलजनाइतिःपाठः ॥
 तिलेतिप्रसिद्धौ ॥ ५९ ॥ एवंकर्णचिदास्यमानानुज्ञायाःपुत्रविष्टेभजनितत्वेदायाविलापमाहपुरयेत्यतःमात्तनेनंधयेन ॥ यष्टिलंकुटः ॥ ६० ॥ उद्धेलितोलंधिततीरमर्यादुत्सिक्ततीरोवा ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

शयेशयनं कुर्वे ॥ सुशयनेशोभनशय्यायाम् ॥ अयदिति पादे दानीं भाग्यस्तार्यत्यर्थः ॥ पुलकस्वांवरत्वं पुलकांबरम् ॥ अपइति ॥ अयानंतरमत्रपः समुत्सृज्य सुखं प्रक्षाल्या च मपेत्यर्थः ॥ ६३ ॥
 त्वदास्येति ॥ हे सुधांशु वदनचंद्राननत्वदास्पस्यतव सुखस्य यदोष्ठपुटकंदंतच्छददयंतदेव दुग्धवार्धिः श्रीरसमुद्रस्तेन वर्धितामुच्छलितां सुधां पीयूषं वयं नीपिवंतीं च वनादिनानि नो मिदं मिमं प्रोमीत्यर्थः ॥
 अपिशब्दात्पश्यत्यपश्यत्यपि ॥ ६४ ॥ त्वदीयेति ॥ त्वदीयः शीतलालापः कोमलवचनममश्रुतिपथं यदा प्रापतदैव स पत्नीवाक्यद्वयः स पत्नीवाक्यमेव द्रव्युत्सस्माद्वा यो द्रव्युः कंठः सवेपथुः
 सकंपः स्यान्नश्येदित्यर्थः ॥ ६५ ॥ यदंगेति ॥ अंगहेतुप्रयत्नद्वारं चिरं निद्रासि निद्रां करोति तदेति वक्ष्यमाणं ध्यायं त्यस्मिन् चित्तं यती भवामि ॥ कितच्छाह ॥ कदाऽसौ निद्रादग्निः निद्राया
 दरिद्रः अभावो भविता ॥ निश्चेष्टत्वात्साम्यार्थोदयेऽर्थाविद्वद्भविष्यति ॥ यथासुयोदयेऽर्थाविद्वद्वि कसि संभ्रंशति तथासौ निद्राकांतनेत्रः कदाविकारं गमिष्यतीत्यर्थः ॥ निद्रादरिद्रोऽसौ भवति वा ॥
 ॥ ६६ ॥ उपेया उपगच्छसि ॥ अनर्घ्यार्घ्यं ममूल्यार्घ्यम् ॥ स्यातां भवेताम् ॥ उन्मुखौ भवितुं चतुर्भुजौ ॥ इवेत्युत्प्रेक्षायाम् ॥ ६७ ॥ यदेति ॥ यदा त्वंसौ धाद्राजसदनादि निर्यायाः निर्गच्छ

सुखं शयेशयने प्रावृत्त्य पुलकांबरम् ॥ अपोऽथ समुत्सृज्य तां बूलं परिगृह्य च ॥ ६३ ॥ त्वदास्यस्योष्ठपुटकदुग्धवार्धिविवर्धिताम् ॥ सुधांशु वदनधयं
 त्यपि धिनोमिन ॥ ६४ ॥ त्वदीयः शीतलालापः प्रापश्रुतिपथं यदा ॥ स पत्नीवाक्यद्वयस्तदेव स्यात्सवेपथुः ॥ ६५ ॥ यदंगनिद्रासि चिरं ध्यायं त्यस्मिन् तदे
 त्यहम् ॥ कदानिद्रादरिद्रोऽसौ भविता कंदयेऽज्जवत् ॥ ६६ ॥ यदोपेयागृहान्वत्सखेलित्वा बालखेलने ॥ तदानर्घ्यार्घ्यमुत्सृज्य स्तनौ स्यातामिवोन्मुखौ ॥
 ॥ ६७ ॥ यदासौ धाद्रि निर्यायाः पद्मरेखां कितं पदम् ॥ प्राणानति यियासुनां तदा तदवलंबनम् ॥ ६८ ॥ यदायदा बहिर्यासि पुत्रत्रिचतुरपदम् ॥ तदा त
 दाममप्राणः कंठाप्राणिकी भवेत् ॥ ६९ ॥ चित्रं पुत्रत्वरयति यातुं मे मानसां डजः ॥ सुधाधाराधर इव बहिश्चिरयति त्वयि ॥ ७० ॥ अथ तिष्ठतु कठिनाः
 प्राणाः कंठाटवीतटे ॥ तपस्यं तोतिसंतप्तास्तपसे त्वयियास्यति ॥ ७१ ॥ इत्यनुज्ञा मनुप्राप्य जननी चरणां भुजौ ॥ क्षणं मौलिजं बालजडौ कृत्वा ध्रुवो
 ययौ ॥ ७२ ॥ तथापि धैर्यं मूत्रेण सुनीत्यापरिगुं प्यच ॥ नेत्रे दीवरजामालाध्रुवस्योपायनीकृता ॥ ७३ ॥ मात्रा तन्मार्ग रक्षार्थं तदा तदनुगीकृताः ॥
 परैरवार्य प्रसराः स्वाशीर्वादाः परः शताः ॥ ७४ ॥

सितदायियासुनां गतुमिच्छूनां प्राणानां पुलिकादिमदेशे पद्मरेखा चित्रितं तव यत्पदं तदवलंबनमाश्रयो जीवने हेतुः स्यादित्यर्थः ॥ ६८ ॥ यदायदेति ॥ हे पुत्र त्रिचतुरं त्रयंचतुष्टयं वापदं यदा त्वं बाहि
 र्यासितदा तदाममप्राणः कंठाप्राणिकी भवेत् कंठातिथिः कंठागत इत्यर्थः ॥ यथायथा तया तयेति कश्चित् ॥ ६९ ॥ चित्रमिति ॥ हे पुत्र एतच्चित्रम् ॥ कितत् ॥ त्वयि बहिश्चिरायति विलंबभाजिसति
 ममानसां डजो मानसं मन एवां डजश्च कोराख्यः पक्षी यातुं त्वरयति त्वरां करोति ॥ कथं भूते इव त्वयि ॥ सुधाधाराधरे इव सुधाधाराममृतवाराधरीति तया तस्मिन् ममृतमये चंद्र इत्येति ॥ चकोराख्यां ड
 जोपि चंद्र इत्ययमुत्पातुं चंद्रनि कटे गंतुं त्वरयते इति लोकोपमसिद्धम् ॥ सुधाधाराधरमय इति कश्चित्पाठः ॥ सुधाधाराधराकार इति चान्यत्र ॥ पाठद्वये पि पूर्वोक्त एवार्थः ॥ ७० ॥ कथं कथमप्यनु
 ज्ञां ददाति ॥ अयेति ॥ ७१ ॥ अनुमनंतरं पश्चाद्वा ॥ इवेति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ मौलिजं बालजडौ मौलिजाः केशा एव बालाः पंकास्तेर्जडौ विष्टिता इत्यर्थः ॥ निष्पद्मस्तु बालाः पंकोत्ती शब्द
 कर्दमा इत्यमरः ॥ ७२ ॥ तथापि नीत्येतिसंबंधः ॥ परिगुं प्यचि ॥ उपायनीकृता उपहारीकृता ॥ उपायनमुपमास्य मुपहारस्तथोपदेत्यमरः ॥ ७३ ॥ तदनुगीकृतास्तस्य ध्रुवस्य

आज्ञाःकृताः ॥ नवार्याःप्रसराःस्वकार्यस्य मतायेषांस्वाशीर्वादान्तितया ॥ सापेक्षत्वेपिसमासम्भार्षः ॥ शतात्परेपरःशताःअसंख्याताइत्यर्थः ॥ ७४ ॥ मरुतावायुना ॥ ७५ ॥ सइति ॥ मरुता
वायुनायत्तरुशाखाप्राणांप्रसारणमांदोलनं तन्मिषेणव्याजेन ॥ वायुनात्तरुपल्लवाप्राणांप्रसारणमिषं व्याजं यस्मिन्नेन वनेनेतिसामानाधिकरण्यं वा ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अरण्यान्यांमहारण्ये ॥
॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैचित्र्यं विविधचित्राकरणम् ॥ चित्रं चित्राकरणमात्रम् ॥ चित्तमिति वा पाठः ॥ कृतं कर्म ॥ तदुक्तम् ॥ नमस्तत्कर्मभ्यो विधिरपिनयेभ्यः प्रभवतीति ॥ ८३ ॥

स्वसौधात्सविनिर्गत्य बालोऽबालपराक्रमः ॥ अनुकूलेन मरुतादर्शिता ध्वाऽविशद्वनम् ॥ ७५ ॥ समरुत्तरुशाखाप्रसारणमिषेणसः ॥ कृताहतिरिवप्रे
म्णावनेन वनमाविशत् ॥ ७६ ॥ समातृदैवतोभिज्ञः केवलं राजवर्त्मनि ॥ नवेदकाननाध्वानं क्षणं दध्यौ नृपात्मजः ॥ ७७ ॥ यावदुन्मील्य नयने पुरः
पश्यति स ध्रुवः ॥ तावद्दर्शसप्तर्षी न तर्कितगतीन्वने ॥ ७८ ॥ वालिशेष्वसहायेषु भवेद्भाग्यं सहायकृत् ॥ अरण्यान्यारणेगेहेततो भाग्यं हि कारणम् ॥
॥ ७९ ॥ करजतनयो बालो गहनं क्व च तद्वनम् ॥ बलात्स्वसात् प्राकुर्वत्यैनमस्ते भवितव्यते ॥ ८० ॥ यत्रयस्य हियद्भाव्यं शुभं वाऽशुभमेव च ॥ आकृष्य भा
विनीरञ्जुस्तत्र तस्य हिदापयेत् ॥ ८१ ॥ अन्यथा विदधात्येषमानवो बुद्धिर्वैभवात् ॥ भगवत्या भविष्याऽसौ विदध्याद्रिधिरन्यथा ॥ ८२ ॥ नवयोन च वै
चित्र्यं न चित्रं विदधे हितम् ॥ नवलं नोद्यमः पुंसां कारणं प्रकृतं कृतम् ॥ ८३ ॥ अथ दृष्ट्वा सप्तर्षीं सप्तसप्त्यति तेजसः ॥ भाग्यसूत्रैरिवाकृष्योपनीता न्प्रसुमो
दह ॥ ८४ ॥ तिलकांकितसद्मालान्कुशोपमहितां गुलीन् ॥ कृष्णाजिनोपविष्टां श्वज्ञसूत्रैरलंकृतान् ॥ ८५ ॥ साक्षमूत्रकरान् किंचिद्विनिमीलितलो
चनान् ॥ सुधौतसूक्ष्मकापायवासः प्रावरणान्वितान् ॥ ८६ ॥ अकांडेपिमहाभागान्मिलितान्सप्तनीरधीन् ॥ चित्रं विपद्भिर्निर्मग्नानुद्दिधीर्धुनिव प्रजाः
॥ ८७ ॥ उपगम्य विनम्रः सप्रवद्धकरसंपुटः ॥ ध्रुवो विज्ञापयां च के प्रणम्य ललितं वचः ॥ ८८ ॥ ॥ ध्रुव उवाच ॥ ॥ अवैतमां सुनिवराः सुनी
त्युदरसंभवम् ॥ उत्तानपादतनयं ध्रुवं निर्विण्णमानसम् ॥ ८९ ॥ इदं वनमनुप्राप्तं सनाथं युष्मदंभिः ॥ प्रायो न भिज्ञं सर्वत्र महद्दुर्घुपितमानसम् ॥ ९० ॥

सध्रुवः सप्तर्षी न दृष्ट्वा प्रसुमोदह ॥ अनंतरं प्रणम्य ललितं वचो विज्ञापयां च कइति पश्चमेनान्वयः ॥ सप्तसप्त्यति तेजसः सूर्याधिकमहसः तद्ददाति तेजस इति वा ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अकांड इति ॥
पुनः कीदृशान् ॥ अकांडेऽनवसरे मिलितान् ॥ मेलनहेतोरभावेपि सप्तमेतानित्यर्थः ॥ अतएव चित्रमाश्चर्यम् ॥ कानिव ॥ विपद्भिर्निर्मग्नः प्रजा उद्दिधीर्धुनिव प्रजाः ॥
अभूतोपमेयम् ॥ यदा सप्तसागराः प्रजा उद्दिधीर्धुनिवस्तदा यथा मिलितं तथामिलितानित्यर्थः ॥ गुणरत्नाकरत्वागधवोवादिना सप्तदशाम्यम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ महत्या ऋद्ध्या उपनिमध्युपितमाश्रितं

मानसंयस्यसतथातम् ॥ ९० ॥ ऊर्जस्वलतेजस्विनम् ॥ अनर्घ्यनयनेपथ्यमतिशयनीतिचतुरम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ नीरुप्रोगरहितः ॥ ९४ ॥ तथाविराग्यवानित्यर्थः ॥ स्वभावभिन्न
प्रकृतौ स्वभावान्मायातोभिन्नानामप्रकृतिः स्वभावोवासानायस्यतस्मिन्लोके ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रांशुमनोरथउच्चाभिलाषः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ क्षात्रंक्षत्रियजातिक्षेत्रियस्वभावंवा ॥ तत्तदा ॥
तत्क्षेत्रमितिवा ॥ अहोइत्याश्चर्यं ॥ १०० ॥ श्रवःश्रवणंद्रियन्तद्गोचरीकुरु ॥ १ ॥ तत्प्रसिद्धम् ॥ भद्रासनंचक्रवर्तिसिंहासनम् ॥ २ ॥ उपदिश्यतइत्युपदेशउपायइत्यर्थः ॥ तत्तस्मात् ॥

तेदृष्टोर्जस्वलंबालंस्वभावमधुराकृतिम् ॥ अनर्घ्यनयनेपथ्यंमृदुगंभीरभाषिणम् ॥ ९१ ॥ उपोपवेश्यशिशुकंप्रोचुर्वैविस्मिताभृशम् ॥ अहोबालवि
शालाक्षमहाराजकुमारक ॥ ९२ ॥ विचार्यापिनजानीमोवदनिर्वेदकारणम् ॥ अद्यतेद्वर्थचिंतानोक्तापमानःप्रमूर्छहे ॥ ९३ ॥ नीरुक्छरीरसंपत्ति
निर्वेदेकिनुकारणम् ॥ अनवाप्ताभिलाषाणावैराग्यंजायतेनृणाम् ॥ ९४ ॥ सप्तद्वीपपतेराज्ञःकुमारस्त्वंतथाकथम् ॥ स्वभावभिन्नप्रकृतौलोकेस्मिन्नम
नोगतम् ॥ ९५ ॥ अवगंतुंहिशक्येतयूनोवृद्धस्यवाशिः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तेषांसहजप्रेमनिर्भरम् ॥ ९६ ॥ वाचंजग्राहसतदाशिःप्रांशुमनोरथः
॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ प्रेषितोराजसेवार्थजनन्याऽङ्गमुनीश्वराः ॥ ९७ ॥ राजाकिमारुरुक्षुर्हिसुरुच्यापारिभर्त्सितः ॥ उत्तमंचोत्तमीकृत्यमाचमन्मातरं
तथा ॥ ९८ ॥ धिक्कृत्यप्रशशंसस्वंनिर्वेदेकारणंत्विदम् ॥ निशम्येतिशिशोर्वाक्यंपरस्परमवेक्ष्यते ॥ ९९ ॥ क्षात्रमेवशशंसुस्तदहोबालेपिनक्षमा ॥ १०० ॥
ऋषयउचुः ॥ ॥ किमस्माभिरहोकार्यकस्तवास्तिमनोरथः ॥ ज्ञातोभवतुतावत्सनःश्रवणोचरीकुरु ॥ १ ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ मुनयोममयोबं
धुरुत्तमश्चोत्तमोत्तमः ॥ पित्रादत्तंचसोऽध्यास्ततद्भद्रासनमुत्तमम् ॥ २ ॥ भवत्कृतंहिसाहाय्यमेतदिच्छामिसुव्रताः ॥ प्रायोजानेनबालत्वादुपदे
शस्तदुच्यताम् ॥ ३ ॥ अनन्यनृपभुक्तंयद्यदन्येभ्यःसमुच्छ्रितम् ॥ इन्द्रादिदुरवापंत्यत्कथंलभ्यंदुरासदम् ॥ ४ ॥ पित्रोत्सृष्टंनकांक्षामिकांक्षामिस्व
भुजाजितम् ॥ मनोरथपथातीतंभवेद्यत्पितुरप्यहो ॥ ५ ॥ पितृसंपत्तिभोक्तारःप्रायशोनयशोधनाः ॥ नरोत्तमास्तुतेज्ञेयायेपित्राधिक्यदर्शिनः ॥ ६ ॥
उपार्जितंहिपित्रायेनाशयंतियशःश्रुतम् ॥ धनंनिधनमेवास्तुतेषांदुर्वृत्तचेतसाम् ॥ ७ ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यमुनयःमुनयोजितम् ॥ यथार्थमेवं
प्रत्युचुर्मरीच्याद्यास्तथाध्रुवम् ॥ ८ ॥

उच्यतांकथ्यताम् ॥ ३ ॥ कस्योपदेशइत्यतआह ॥ अनन्येति ॥ समुच्छ्रितमत्युच्छ्रितमत्युच्चमितिवाच ॥ समुत्थितमितिपाठोपिपस्यार्थः ॥ एतादृशंदुरासदंदुर्लभंयत्स्थानमितिशेषस्तत्कथंकेनमका
रेणउपायेनलभ्यंसउपदेशउपायःकथ्यतामितिपूर्वैर्गैवान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ श्रुतंप्रख्यातंधनंच ॥ ७ ॥ इतीति ॥ इत्येवंपूर्वोक्तप्रकारं मुनयोजितंशोभननयेनवर्धितं यथार्थपरमार्थं तस्यध्रुवस्यवचः

धुत्वाभुनयोमनशीलाभिमरीच्यायास्तथायथार्थध्रुवंप्रत्यूचुःप्रतुसरंदसन्तइत्यर्थः ॥ ८ ॥ अनार्चितेति ॥ हेअंगध्रुवत्वंयथायादशंपदमात्यकयसितयातादशंपदमनर्चिताच्युतपदःकथमापद्यतेन
 कथंचिदपिप्राप्नोति ॥ एतदहंनातथ्यंनमृषाकथयामीत्यर्थः ॥ यथायथेतिपाठेणकोयथाशब्दोयथावदित्यर्थः ॥ तथाशब्दोऽध्याहर्तव्योयत्तदोर्नित्यसंबन्धात् ॥ ९ ॥ मरीच्यनुरूपमुपदेशमंत्रिरुवाच ॥
 अनास्वादितेति ॥ पदस्थानम् ॥ फलमितिक्वचित्पाठः ॥ पथमितिपाठेर्पथानमित्यर्थः ॥ अकारांतोवापथशब्दोवाटःपथश्चेतिवचनात् ॥ ११० ॥ अच्यनुरूपमुपदेशमंगिराअप्युवाच ॥ अद-
 वीयइति ॥ अदवीयोमहदित्यर्थः ॥ निकटवर्तितिवा ॥ कांतांश्रिकमलेमुखसेव्यचरणपद्मेसुशीलयेच्छोभनप्रकारेणध्यायेत् ॥ ११ ॥ परमांतमात्यंतिकंनशम् ॥ १२ ॥ प्रधानंमकृतिः ॥
 पुरुषार्थः ॥ एकवद्भावादिकवचनम् ॥ तस्मात्परंत्यपरमंब्रह्माहुःसोऽच्युतःसर्वदास्यतीत्यन्वयः ॥ ननुसजातीयविजातीयस्वगतभेदात्कथंतस्यब्रह्मत्वंतत्राह ॥ यन्माययायस्यमाययाऽपरं

मरीचिरुवाच ॥ ॥ अनर्चिताच्युतपदःपदमापद्यतेकथम् ॥ यथातथात्वमात्यांगनातथ्यंकथयाम्यहम् ॥ ९ ॥ अत्रिरुवाच ॥ अनास्वादितगो-
 विंदपदांबुजरजोरसः ॥ मनोरथपथातीतंस्फीतंनाकलयेत्पदम् ॥ ११० ॥ अंगिराउवाच ॥ ॥ अदवीयःपदंतस्यसर्वासांसंपदामिह ॥ कमलाकांतकां-
 तांश्रिकमलेयःसुशीलयेत् ॥ ११ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ॥ यस्यस्मरणमात्रेणमहापातकसंततिः ॥ परमांतमवाप्नोतिसविष्णुःसर्वदोध्रुव ॥ १२ ॥
 ॥ पुलहउवाच ॥ ॥ यदाहुःपरमंब्रह्मप्रधानपुरुषात्परम् ॥ यन्माययाततंसर्वसर्वदास्यतिसोच्युतः ॥ १३ ॥ ॥ क्रतुरुवाच ॥ ॥ योजज्ञपुरुषो-
 विष्णुर्वेदवेद्योजनार्दनः ॥ अंतरात्माऽस्यजगतःसतुष्टःकिंनयच्छति ॥ १४ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ यद्भूतनवर्तिन्यःसिद्धयोऽष्टौनृपात्मज ॥
 तमाराध्यहपीकेशमपवर्गोप्यदूरतः ॥ १५ ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तंमुनीशानाविष्णोराराधनंप्रति ॥ कथंवाभगवानीज्यःसविधिश्चोपदिश्यताम्
 ॥ १६ ॥ ॥ मुनयउचुः ॥ ॥ तिष्ठतागच्छतावापिस्वपताजाग्रतातथा ॥ शयानेनोपाविष्टेनजप्योनारायणःसदा ॥ १७ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रेणवासुदेवात्मके-
 नच ॥ ध्यायंश्चतुर्भुजंविष्णुंजम्बासिद्धिनकोगतः ॥ १८ ॥ अतसीपुष्पसंकाशंपीतवाससमच्युतम् ॥ क्षणंसर्वात्मकंपश्यन्कोनसिध्यतिभूतले ॥ १९ ॥
 पुत्रान्कलत्रमित्राणिराज्यंस्वर्गापवर्गकम् ॥ वासुदेवंजपन्मर्त्यःसर्वप्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १२० ॥

वैमिति ॥ ततमितिपाठेयद्ब्रह्ममाययाततमित्यर्थः ॥ १३ ॥ सविष्णुः ॥ तुष्टो वेतिपाठेलोकोक्तिः ॥ १४ ॥ वर्तनंचालनम् ॥ सिद्धयोगिमायाः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तिष्ठतेति ॥ तदुक्तम् ॥ नदेशनि-
 यमभावनकालनियमस्तथा ॥ नोच्छिष्टादौनिषेधोस्तिहरेर्नामानिष्ठुष्यकति ॥ १७ ॥ मंत्रस्यैकदेशमुद्धरति ॥ वासुदेवात्मकेनेति ॥ आनमोभगवतेवासुदेवायेत्यनेनेत्यर्थः ॥ तथाचर्विष्णवेयद्
 भाणि ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ आनमोवासुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणइति ॥ तत्तुक्त्यभेदाभिप्रायेणेतिबोद्धव्यम् ॥ जपत्वाजपित्वा॥तप्तेतिपाठेआलोचयित्वाऽभेदेनध्यायन्नित्यर्थः ॥
 विष्णुर्भूत्वायमेद्विष्णुमिति वचनात् ॥ सिद्धिमोक्षाख्याधर्मायकाममोक्षात्मिकांवा ॥ ध्येयमाह ॥ चतुर्भुजमित्यादि ॥ १८ ॥ अतसीलोकप्रसिद्धात्तत्पुष्पसदृशम् ॥ क्षणंसर्वात्मकंपश्यन्
 ति ॥ तथाचोक्तम् ॥ सर्वपापसक्तोपिध्यायन्निमिषमच्युतम् ॥ द्विजस्तपस्वीभवतिपंक्तिपावनपावनइति ॥ सिद्धयतिभूतपाप्माभवति ॥ १९ ॥ नकेवलंसिध्यतिकिन्तुपुत्रानिति ॥ १२० ॥

नोपस्पृशंतिनोपसर्पति ॥ अयमेववापाठः ॥ २१ ॥ पितामहेनस्वायंभुवेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दविरचितायां काशीखण्डटीकायामेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥
सप्तर्ष्यादिष्टमार्गस्य ध्रुवस्यामिततेजसः ॥ वर्ण्यते विंशतितमेऽध्याये चर्यातपःस्थिते ॥ १ ॥ ध्रुवोपितपसेगतइत्युक्तंततः परं किञ्चुत्तमित्याकांक्षायामाहतुः ॥ औत्तानपादिरिति ॥ मधुनाम्नादैत्ये
नाधिष्ठितं वनं मधुवनम् ॥ तदुक्तं त्रैलोक्ये ॥ पुनश्च मधुसंज्ञेन दैत्येनाधिष्ठितं यतः ॥ ततो मधुवनं नाम ख्यातमत्र महीतल इति ॥ १ ॥ महत्त्वे हेतुराद्यमिति ॥ संसारं हरति मेघायस्य सहरिमेघास्तस्य ॥ २ ॥
जपन्निविताच्यवाचकयोरेभेदोपचारात् ॥ निरामयं सर्वोपद्रवहरितम् ॥ ध्यानेन रितमिति निश्चले लोचने यस्य स तथा ॥ ३ ॥ वासुदेवमयत्वं प्रपंचयतो हरिरित्यादिना तत्स्थेक्षणे इत्यतः प्राक्त
नेन ग्रंथेन ॥ हरित्सुदिशाह ॥ हरिमरीचिषु सूर्यरश्मिषु ॥ ४ ॥ शालरोभेकः भेके मंदूकवर्षाभूशालूरुषु बद्धुरा इत्यमरः ॥ मंदुरालुवाजिशालासु ॥ वाजिशाला तु मंदुरेत्यमरः ॥ ५ ॥ अनंतः शेषः ॥

वासुदेवजपासक्तानपि पापकृतोजनान् ॥ नोपस्पृशंति वै विघ्नाय मदूताश्च दारुणाः ॥ २१ ॥ पितामहेन तेप्येष महामंत्र उपासितः ॥ मनुनाराज्यकामेन वै
ष्णवेन महर्द्धिना ॥ २२ ॥ त्वमप्येतेन मंत्रेण वासुदेव परोभव ॥ यथाभिलपितामृद्धिं क्षिप्रमाप्नुहि सत्तम ॥ २३ ॥ इत्युक्तां प्रार्थिताः सर्वे महात्मानो मुनी
श्वराः ॥ वासुदेवमनाभूत्वा ध्रुवोपितपसेगतः ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे
ध्रुवलोकवर्णने ध्रुवोपदेशो नामैकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गणावृत्तुः ॥ ॥ औत्तानपादिर्निर्गत्य ततः काननतो द्विज ॥ रम्यं मधुवनं
प्रापय मुनायास्तटे महत् ॥ १ ॥ आद्यं भगवतः स्थानं तत्पुण्यं हरिमेघसः ॥ पापोपि जंतुस्तत्प्राप्य निष्पापो जायते ध्रुवम् ॥ २ ॥ जपन्स वासुदेवाख्यं
परं ब्रह्म निरामयम् ॥ अपश्यत्तन्मयं विश्वं ध्यानं स्तिमितलोचनः ॥ ३ ॥ हरिर्हरित्सु सर्वासु हरिर्हरिमरीचिषु ॥ शिवामृगमृगेंद्रादिरूपः काननगो हरिः
॥ ४ ॥ जलेशालूरकूर्मादिरूपेण भगवान्हरिः ॥ हरिर्श्वादिरूपेण मंदुरास्वपिभूमुजाम् ॥ ५ ॥ अनंतरूपः पाताल गगनेऽनंतसंज्ञकः ॥ एकोऽप्यनं
ततांया तोरूपभेदैरनंतकैः ॥ ६ ॥ देवेषु यो वसेन्नित्यं देवानां वसतिर्हियः ॥ स वासुदेवः सर्वत्र दीव्येद्यद्वासना वशात् ॥ ७ ॥ विप्लव्याप्ता वयं धातुर्थं त्रसार्थं
कतांगतः ॥ विष्णुनामस्वरूपे हि सर्वव्यापनशीलिनि ॥ ८ ॥ सर्वेषां च हृषीकाणामीशानात्परमेश्वरः ॥ हृषीकेश इति ख्यातो यः स सर्वत्र संस्थितः ॥ ९ ॥

शेषोऽनंत इत्यमरः ॥ अनंतसंज्ञकोऽपरिच्छिन्नरूप इत्यर्थः ॥ श्रुतिविशेषो वा ॥ यस्मिन् व्रतमनंतं तत्र तमित्युच्यते लोके ॥ अलक्ष्यसंज्ञक इति कचित् ॥ नन्वेकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुतेरखंडैकः सत्त्वा
वगमात्कथं तस्य नानारूपत्वं माययेत्याह ॥ एकोपीति ॥ माययेति शेषः ॥ अनंततां नानारूपताम् ॥ रूप्यतेऽनेनेति रूपमज्ञानं तस्य भेदैः कार्यैरित्यर्थः ॥ ६ ॥ वासुदेवादिनामपंचकं पंचभिः श्लोकै
निरुक्तं देवेष्वित्यादिना ॥ देवेषु देवानामिति चोपलक्षणम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ सर्वेषु यो नित्यं वसत्यंतर्यामिरूपेण सर्वेषां यो वसतिर्वसत्यस्यां सर्वमिति वसतिरधिष्ठानं स वासुदेव इत्यन्वयः ॥ कथं त
यात्वं तत्राह ॥ यद्यस्मादात्मयत्नान् संसारेष्विति वासनाऽविद्या तद्गशादीव्येन्द्रच्छेदं तर्यामितयाऽधिष्ठानं तथा च व्याप्नुयादित्यर्थः ॥ तथा च वैष्णवे ॥ सर्वत्रासीत्समस्तं च ब्रह्म तत्रैति वयतः ॥ ततः
स वासुदेवेति विद्वद्भिः परिपठ्यत इति ॥ ७ ॥ सर्वव्यापनं शीलं स्वभावां यस्यास्ति तस्मिन् सर्वव्यापनशीलिनि ॥ शालिनीति कचित् ॥ सर्वव्यापी विराजत इति चान्यत्र ॥ ८ ॥ हृषीकाणामि

द्वियाणाम् ॥ ९ ॥ नच्यवन्तेननइयांति ॥ सांद्रानंदब्रह्मरूपेणविराजमानत्वात् ॥ भुशुंडादिवद्वा ॥ १० ॥ भृत्याभरणेन ॥ भृत्येतिपाठेष्वर्धेणेत्यर्थः ॥ स्वरूपसंपत्त्याकिंवत्स्यमास्याच ॥
 अखिलचराचरमित्यन्वयः ॥ ११ ॥ ईक्षणेनेत्रे ॥ नान्यदित्युपपादयतः ॥ हियस्मान्नियमतःपुंडरीकाक्षपवनरीक्ष्योनितरांद्रुंयोग्योऽतो नान्यइति ॥ १२ ॥ मुकुंदेत्यादिसंबोधनंविनातस्य
 ध्रुवस्यशब्दग्रहो ॥ अपिःसमुच्चये ॥ नकेवलमीक्षणेअन्यन्ननिरीक्षेतेकर्णावप्यन्यशब्दग्रहोनजातावित्यर्थः ॥ १३ ॥ गोविंदचरणधोर्येऽर्चागोविंदचरणार्थांचांतां तस्यविष्णोःप्रियमन्यत्कर्मच
 विनातस्यध्रुवस्यकरीहस्तौकर्मकरीन ॥ एतद्विलक्षणान्यकर्मकरीनभवंतइत्यर्थः ॥ १४ ॥ निर्द्वंद्वेति ॥ हरोर्निर्द्वंद्वं निर्गसंद्वंद्वमाध्यात्मिकादिदुःखप्रयंयस्ययस्मादितिवातत्तयातच्चतश्चरणद्वंद्वंचत
 निर्द्वंद्वचरणद्वंद्वं तन्मनस्तस्यध्रुवस्यमनोमनुते ॥ विजातीयप्रत्ययतिरस्कारेणसर्वदुःखनिवारकभगवच्चरणकमलयुगलमेवनिर्तरंभावयतीत्यर्थः ॥ किंकृत्वा ॥ अन्यदन्यविषयसर्वमननंचितनंहित्वा ॥
 अतएवनिश्चलस्यैर्यमवाप ॥ तन्मनःसध्रुव इतिशेषइतिवा ॥ १५ ॥ चरणाविति ॥ तस्यध्रुवस्यचरणौनारायणस्यांगणमजिरंहित्वाऽन्यप्रनोचरतोनगच्छतइत्यन्वयः ॥ कथंभूतौचरणौ ॥

नच्यवन्तेपियद्भक्तामहतिप्रलयेसति ॥ अतोऽच्युतोऽखिललोकेसएकःसर्वगोऽव्ययः ॥ १० ॥ इदंचराचरंविश्वंयवभारस्वलीलया ॥ भृत्यास्वरूपसं
 पत्त्यासोऽत्रविश्वंभरंऽखिलम् ॥ ११ ॥ तस्येक्षणेसमीक्षेतेनान्यद्विष्णुपदादृते ॥ निरीक्ष्यःपुंडरीकाक्षोनान्योनियमतोह्यतः ॥ १२ ॥ नान्यशब्दग्रहो
 तस्यजातौशब्दग्रहावपि ॥ विनामुकुंदगोविंददामोदरचतुर्भुज ॥ १३ ॥ गोविंदचरणार्थांचांतिप्रियंकर्मवैविना ॥ शंखचक्रांकितौतस्यनान्यकर्मकरोकरो
 ॥ १४ ॥ निर्द्वंद्वचरणद्वंद्वंतन्मनोमनुतेहरेः ॥ हित्वान्यन्मननंसर्वनिश्चलत्वमवापह ॥ १५ ॥ चरणौविष्णुशरणौहित्वानारायणांगणम् ॥ तस्यनो
 चरतोन्यत्रचरतोविपुलंतपः ॥ १६ ॥ वाणीप्रमाणीक्रियतेगोविंदगुणवर्णने ॥ जोषंसमासतातेनमहासारंतपस्यता ॥ १७ ॥ नितांतकमलाकांतनामधे
 यमुधारसम् ॥ रसयंतीनरसनातस्यान्यरससस्पृहा ॥ १८ ॥ श्रीमुकुंदपदद्वंद्वपद्मामोदप्रमोदितम् ॥ गंधांतरंनतद्व्राणंपरिजिघ्रत्यशीघ्रगम् ॥ १९ ॥
 त्वर्गिद्वयंमधुरिपोःपरिस्पृश्यपदद्वयम् ॥ सर्वस्पर्शमुखंप्रापतस्यभूजानिजन्मनः ॥ २० ॥

विष्णुःशरणंरक्षिताययोस्तां ॥ युक्तंभतद्योहियच्छरणोभवतिसंतविहायान्यत्रनगच्छतीति ॥ कथंभूतस्यतस्य ॥ विपुलंतपश्चरतःकुर्वंतइत्यर्थः ॥ १६ ॥ वाणीति ॥ तेनभुवेणगोविंदगुण
 वर्णने ॥ गुणेत्युपलक्षणम् ॥ गोविंदस्यगुणकर्मादिकथनेवर्णनेवाणीप्रमाणीक्रियते ॥ तस्यवर्गिद्वयंभगवद्गुणकर्मादिकमेववक्तीत्यर्थः ॥ कीदृशेन ॥ जोषंसमासताविष्णोःसर्वनं कुर्व
 ताप्रीतिप्राप्तुवतावा ॥ पुनःकीदृशेन ॥ महासारंमहाधैर्ययास्यात्तथातपस्यतातपःकुर्वता ॥ अस्मिन्पद्येत्तृतीयेचरणेविष्णुरेवभूतस्तेनेतिकचित्पाठः ॥ सचनान्यशब्दग्रहावित्यनेनपौ
 नरुत्तयात्याज्यः ॥ १७ ॥ नितांतेति ॥ तस्य ध्रुवस्यरसनारसनेंद्रियेनितांतकेवलंकमलाकांतस्यनामधेयरूपमुधारसंरसयंतीआस्वादयंतीअन्यरसेषुमस्पृहास्पृहायुक्तानभवतीत्यर्थः ॥
 ॥ १८ ॥ श्रीणि ॥ तद्व्राणं तस्यव्राणंद्वयंश्रीमुकुंदस्यपादयुगलयोःआमोदस्तेनप्रमोदितमतिशयेनानंदितंसंदर्धांतरंनपरिजिघ्रतिगुह्यति ॥ अशीघ्रगंस्यरम् ॥ चरणकमलामोदेनप
 रिपूगितत्वात् ॥ १९ ॥ स्वगिति ॥ तस्यध्रुवस्यत्वर्गिद्वयंमधुरिपोःपदद्वयंपरिस्पृश्यपदद्वयसर्वेषांस्वक्चंदनादीनांविषयाणांस्पर्शमुखंप्रापतस्यभूजानिजन्मनः ॥ कथंभूतस्य ॥

भूरेवजायायस्यसभूजानिरुत्तानपादस्तस्माज्जन्मस्यतस्य ॥ २० ॥ उपसंहरति ॥ शब्देति ॥ संप्राप्यसम्यक्प्राप्य ॥ तंप्राप्येतिकचित् ॥ तत्रतश्चन्दादीनांविषयाणामाधारमधिष्ठानं प्राप्येत्यन्वयः ॥ २१ ॥ लुप्तानीति ॥ चन्द्रादीनांतेजांसिलुप्तान्यभिभूतानिनष्टानीत्यन्वयः ॥ कदेत्याकांशायामाह ॥ तस्यध्रुवस्यतपस्वतपनःसूर्यस्तस्योदयेसाति ॥ कथंभूते ॥ प्रदीपितंसंभुव्यजगन्नयनेनतस्मिन् ॥ २२ ॥ समीरणोवायुः ॥ नैर्ऋतोनिर्ऋतिदिगधिष्ठाता ॥ निर्ऋतीतिपाठेउपचारात्सर्वायः ॥ स्वपदेसंकाऽस्माकंपदप्रदीप्यतीत्येवंरूपाजातायेपांतस्वपदशंकिताः ॥ २३ ॥ विमानैश्चरतीतिवैमानिकाः ॥ समुज्ज्वुरतिशयेनत्रासंप्रापुः॥स्वाधिकारे स्वाधिकारनिमित्तेषधितोवर्धितआधिमानसीव्यथायेपांततया ॥ २४ ॥ भिनोतिप्रक्षिपति ॥ २५ ॥ अहोइति ॥ अहोआश्चर्यं ॥ तस्यध्रुवस्यांगसंगीनियानिजलानियमुनादिगतानिअन्यत्रान्यत्रस्थितान्यपीतिशेषः ॥ तानिसर्वाणिजलानिजाड्यंचपदार्थांतरसंसर्गनिमित्तंकालुप्यंविहायरसवंतिपदस्थानिचस्वरूपाणिनैसर्गिकस्वभावानीतिपावत् ॥ सद्च्छानीतिकचित् ॥ स्युर्भवेत्युरित्यर्थः ॥ स्फुरत्यन्यत्रेतिकचित् ॥ जडस्वभावान्यपिजाड्यंचतयजंतिअन्येषांकावांतंतिपूर्वस्यापेरर्थः ॥ तद्वयादित्यत्रतच्छब्दोभ्रुवपरस्तपः

शब्दादिविषयाधारंसारंदामोदरंपरम् ॥ ध्रुवेंद्रियाणिसंप्राप्यकृतार्थान्यभवंस्तदा ॥ २१ ॥ लुप्तानिसर्वतेजांसितत्तपस्तपनोदये ॥ चंद्रसूर्यानलक्षाणां प्रदीपितजगत्रये ॥ २२ ॥ इंद्रचंद्राग्निरुणसमीरणधनाधिपाः ॥ यमनैर्ऋतमुख्याश्चजाताःस्वपदशंकिताः ॥ २३ ॥ वैमानिकास्तथाऽन्येपिवसु मुख्यादिवौकसः ॥ ततोभ्रुवात्समुज्ज्वसुःस्वाधिकारेधिताधयः ॥ २४ ॥ यत्रयत्रध्रुवःपादंभिनोतिप्रथिवीतले ॥ धरातस्यभराकांताविनमेत्तत्रतत्रवै ॥ २५ ॥ अहोतदंगसंगीनित्यक्काजाब्जलान्यपि ॥ रसवंतिपदस्थानिस्फुरत्यन्यत्रतद्वयात् ॥ २६ ॥ यावंतिविविक्तेजांसिसिद्धरूपगुणानिच ॥ नेत्रातिथी नितावंतितत्तपस्तेजसाऽभवन् ॥ २७ ॥ अहोनिजगुणस्पर्शःसततंमातरिभना ॥ दूरदेशांतरस्थोपितत्त्वचोविषयीकृतः ॥ २८ ॥ व्योम्नापिशब्दगुणिनाध्रुवाराधनबुद्धिना ॥ शब्दजातस्वशेषोपितत्कर्णशरणीकृतः ॥ २९ ॥ आराधितोऽनुदिवसंसभूतैरपिपंचभिः ॥ तपएवपरंमेनेगोविंदार्पितमानसः ॥ ३० ॥ कौस्तुभोद्भासितहृदःपीतकौशेयवाससः ॥ ध्यानात्तेजोमयंविश्वंतेनेक्षिन्पसूनुना ॥ ३१ ॥

परोवा ॥ अयवातदंगसंगीनितच्छरीरस्थितानिपञ्चीकृतानिजलानिअन्यत्रापिस्थितानियानिजलानीति ॥ शेषंसमानम् ॥ २६ ॥ यावंतीति ॥ तत्तपस्तेजसा तस्यध्रुवस्यतपसउत्थिततेजसात पोरूपतेजसावाविष्कसर्वत्रयावंतितेजांसिसिद्धरूपगुणानिच सिद्धानांयानिरूपाणिगुणाश्चतानिच ॥ बंदत्वमार्थम् ॥ सिद्धानांरूपाणिगुणाश्चमकमकमत्वेनवर्ततेयेतानितेजांसितथेतिवा ॥ तावंति नेत्रातिथीनिनेत्रगोचराण्यभवन् ॥ तस्यध्रुवस्येतिशेषः ॥ २७ ॥ अहोनिजेति ॥ अहोआश्चर्यं निजगुणभ्यासीत्स्पर्शमेतिनिजगुणस्पर्शःसमाधिरिचभावायुनासततंस्यध्रुवस्यत्वचस्तर्गिद्विपस्यविषयीकृतो गोचरीकृतइत्यर्थः ॥ कथंभूतः ॥ दूरदेशांतरस्थोपिपत्रतत्रस्थितोऽशेषःस्पर्शजातोपीत्यर्थः ॥ २८ ॥ व्योम्नेति ॥ ध्रुवस्याराधनेबुद्धिर्विषयसत्त्वातेनव्योम्नाकाशेनापिशब्दगुणिनाशब्दगुणवताअशेषः शब्दजातोपितत्कर्णशरणीकृतः ॥ ध्रुवस्यभोर्त्रेद्रियाश्रयीकृतइत्यर्थः ॥ अपिःसमुज्ज्वयार्थे ॥ तुःसंभवे ॥ २९ ॥ अनुक्तंसंगुह्यसुपसंहरति ॥ आराधितइति ॥ सध्रुवः ॥ अपिशब्दादन्तरपि ॥ ३० ॥ ऐसिदृष्टम् ॥ ३१ ॥

मरुत्वताइन्द्रेण ॥ चिन्ताभेवाह ॥ चेद्यदिभुवोमत्यदमाकांशिष्यदाकांशितवान्स्यात्तदायुर्वनिश्चितमहारीष्यदृतवान्स्यादित्यर्थः ॥ ३२ ॥ नियंतुंनिराकर्तुंनाशयितुमिति यावत् ॥
 अप्सरोवर्गोऽप्सरःसमूहः ॥ यूनितरुणे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भूतानामालिङ्गितिश्रेणीमित्यर्थः ॥ भूतानादिभीषणाकारानितिकचित् ॥ तद्विषेतस्वध्रुवस्यभयाय ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ उष्ट्रस्येव
 बालंबायमानाशिरोधराभीवायस्यसः ॥ दुर्दर्शदशनायस्यसः ॥ पाठांतरेकिवाविशेषणम् ॥ ३७ ॥ द्विपोहस्ती ॥ ३८ ॥ रयाद्रेगात् ॥ तुशब्दाद्विरेचपिचन् ॥ ३९ ॥ महोक्षोमहात्रयः ॥ ४० ॥

मरुत्वतातिमहतीचिन्ताऽप्रातत्तपोभयात् ॥ मत्पदंचेदकांशिष्यदहरिष्यद्वुभुवः ॥ ३२ ॥ समर्थस्त्वप्सरोवर्गोनियंतुंयमिनायमान् ॥ सतुयुनिप्रभव
 तिनात्रवालेकरोमिकिम् ॥ ३३ ॥ तपस्विनातपोहंतुंद्वौमत्साहाय्यकारिणौ ॥ कामकोधोनतावस्मिन्प्रभवेतांशिरोध्रुवे ॥ ३४ ॥ एकएवकिलोपायो
 वालेमेप्रभविव्यति ॥ भूतालिंभीषणाकारांप्रहिणोमीदृशे ॥ ३५ ॥ बालत्वाद्भीषितोभूतैस्तपस्त्यक्ष्यत्यसौध्रुवम् ॥ इतिनिश्चित्यभूतालिंप्रेषयामा
 सवासवः ॥ ३६ ॥ भल्लकाकारसर्वांगउष्ट्रलंघशिरोधरः ॥ कश्चिदुर्दर्शदशनस्त्वभ्यधावत्तमर्भकम् ॥ ३७ ॥ तंव्याघ्रवदनःकश्चिद्व्यादायविकटान
 नम् ॥ द्विपोच्चेदहसंस्थानोमुहुर्गर्जन्समभ्यगात् ॥ ३८ ॥ रयात्तुमांसकंभुजन्कश्चिद्विकटदंष्ट्रकः ॥ रोषात्तमभिदुद्रावद्व्यासंतर्जयन्निव ॥ ३९ ॥
 अतितीक्ष्णैर्विपाणाग्रैस्तटानुच्चान्विदारयन् ॥ सुराग्रैर्दलयन्भूमिमहोक्षोऽभिजगर्जतम् ॥ ४० ॥ कश्चिद्विपन्नगीभूयफटाटोपभयानकः ॥ अतिलो
 लद्विरसनःपुस्फूर्जनिकपाचितम् ॥ ४१ ॥ कश्चिच्चमहिषाकारःक्षिपन्भृंगाग्रतो गिरिन् ॥ लांगूलताडितधरःश्वसन्वेगात्तमाप्तवान् ॥ ४२ ॥ कश्चिद्वा
 वानलालीढखर्जूरद्रुमसन्निभम् ॥ बिभ्रद्रुद्धयंभूतोव्यात्तास्यस्तमभीपयत् ॥ ४३ ॥ मौलिजैर्भ्रसंचर्षकुर्वन्दीर्घकृशोदरः ॥ निमग्नपिंगनयनःकश्चिद्भी
 पयतिस्मतम् ॥ ४४ ॥ कृपाणपाणिर्भ्रास्योवामहस्तकपालधृत् ॥ प्रचंडंश्वेडयन्कश्चिदभ्यधावत्तमर्भकम् ॥ ४५ ॥ विशालसालमादायकुर्वन्किल
 किलारवम् ॥ कश्चित्तमभितोयातिकालोदंडधरोयथा ॥ ४६ ॥ तमःसंकेतसदनंव्याघ्रवैवदनंमहत् ॥ कृतांतकंदराकारंविभ्रत्कश्चित्तमभ्यगात् ॥ ४७ ॥
 उलूकाकारतांभृत्वाफूत्कारैरतिदारुणैः ॥ हृदयाकंपनैःकश्चिद्भीषयामासतंध्रुवम् ॥ ४८ ॥

पन्नगीभूयसर्पोभूत्वा ॥ पन्नगोऽतीवितिकचित् ॥ रुदायाःफणायाआदोपोविस्तारस्तेनभयानकः ॥ अतिलोलद्विरसनोऽतिचंचलद्विजिह्वः ॥ पुस्फूर्जजगर्जफूत्कारंकृतवानित्यर्थः ॥ निकषासमीपे ॥
 ॥ ४१ ॥ लांगूलताडितधरःपुच्छधातितावनिः ॥ ४२ ॥ आलीढोदग्धः ॥ भूतोदेवयोनिभेदः ॥ भीषतिपाठेभयजनकइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कृपाणपाणिःखड्गहस्तः ॥ प्रचंडंयथास्या
 त्थाश्वेडयन्श्वेडांकुर्वन्खड्गमार्गचरन्नित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमइति ॥ व्याघ्रंव्याघ्रमुखमिव ॥ व्याघ्रमितिकचित् ॥ कृतांतकंदराकारंयममुखांतर्विलाकारम् ॥ ४७ ॥ उलूकाकारतां

कां. म. पु.

॥ ८८ ॥

चक्रवर्णम् ॥ ४८ ॥ मृणालवत्पद्मनालवत् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ वेतालीमूतविशेषः ॥ भंक्राप्रविभज्य ॥ मुक्तेतिकचित् ॥ ५२ ॥ वक्षोघातमुरस्ताडयथास्यात्तया ॥ ५३ ॥ कारुण्य
पूर्णकरुणाव्याप्तं वात्सल्यं वत्सलभावं स्निग्धत्वमिति वा व्यातन्वती विस्तारयती ॥ ५४ ॥ बतेति खेदे संशोधने वा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ दुनोपि परितः पश्ये ॥ दूनास्मि परितः सास्मि ॥
॥ ५८ ॥ त्वात्वाम् ॥ वियोगिनी त्वद्वियोगवती ॥ ५९ ॥ निद्रेति ॥ अहं भदभाग्याय स्मान्मेममसर्वयानं दिव्यत्तवाननं तत्स्वप्नेपिन विलोकयेत्प्रयामि ॥ स्वप्नेपितावन्नास्तीत्याह ॥ निद्रेति ॥
निद्रादरिद्रेनिद्रादहितेनयनेयस्याः साहमिति ॥ ६० ॥ त्वदिति ॥ हे भ्रुवत्त्वदाननमतिनिधिस्तत्र मुखमतिविषकल्पश्चंद्र उदित्वरोऽप्युदयशीलोपितापंत्यक्तु कामयामयानालोकिनावलोकितः ॥ तत्र

यक्षिणीकाचिदानीय रुदंतं कस्यचिच्छिशुम् ॥ अपिबद्गुधिरं कोष्ठाच्च खादास्थिमृणालवत् ॥ ४९ ॥ पिपासिताद्यरुधिरं ते पिपास्याम्यहं भ्रुव ॥ यथा
स्यवालस्य तथा चर्वित्वा स्थीनि वादिनी ॥ ५० ॥ आनीय तृणदारुणिपरिस्तीर्य समंततः ॥ दावाग्निं ज्वालयामास काचिद्वात्याविवर्धितम् ॥ ५१ ॥
वेतालीरूपमास्थाय भंक्राकाचित्तरुङ्गिरीन् ॥ रुरोधगगनाध्वानं कंपयंती च तं भृशम् ॥ ५२ ॥ अन्यासुनीतिरूपेण तमभिप्रेक्ष्य दूरतः ॥ रुरोदातीव दुः
खाता वक्षोघातं मुहुर्मुहुः ॥ ५३ ॥ उवाच च वचश्चाटुबहुमायाविनिर्मितम् ॥ कारुण्यपूर्णवात्सल्यमतीवा तन्वती सती ॥ ५४ ॥ त्वदेकशरणां वत्सवत् मृत्यु
जिघांसति ॥ रक्षरक्षगतासुं मां शरणागतवत्सल ॥ ५५ ॥ प्रतिग्रामं प्रतिपुरं प्रत्यध्वं प्रतिकाननम् ॥ प्रत्याश्रमं प्रतिगिरिश्रान्तत्वं द्रीक्षणातुरा ॥ ५६ ॥
यदा प्रभृतिरेवालनिरगात्तपसे भवान् ॥ तदेव दिनमारभ्य निर्गताऽहं त्वदीक्षणे ॥ ५७ ॥ तैस्तैः सपत्नी दुर्वाक्यैर्दुनोपित्वं यथा भक्त ॥ तथाऽहमपि दूनास्मि
नितरांतद्वचोऽग्निना ॥ ५८ ॥ ननिद्रामिनजागर्मिनाश्रामिनपिबाम्यहम् ॥ ध्यायामिकेवलं त्वाऽहं योगिनी ववियोगिनी ॥ ५९ ॥ निद्रादरिद्रनयनास्वप्ने
पितवताननम् ॥ आनंदिसर्वथायन्मेमदभाग्या विलोकये ॥ ६० ॥ त्वदाननप्रतिनिधिर्विधुर्विधुरयामया ॥ उदित्वरोपिनालोकितापंत्यक्तु कामयामया ॥ ६१ ॥
त्वदालापसमालापं कलयन् कलकाकलीम् ॥ कोकिलोपिमया कर्णनालकाकीर्णकर्णया ॥ ६२ ॥ त्वदंगसंगमधुरो भ्रुवधूपितयामया ॥
नानिलोपिमया लिङ्गिक्चिद्विश्रांतया भृशम् ॥ ६३ ॥

हेतुर्विधुरया त्वद्वियोगिन्येत्यर्थः ॥ ६१ ॥ त्वदालापेति ॥ हे पुत्रकोकिलोपिमया नाकर्णनयुतः ॥ कीदृशः ॥ त्वदालापसमालापं यथा स्यात्तया ॥ पाठांतरे कोकिलविशेषणम् ॥ किल नि
श्चितम् ॥ तथा काकलीं मधुरध्वनिकलयन् ब्रूयन् ॥ अनाकर्णने हेतुं दर्शयंती त्वत्मानं विशिनष्टि ॥ अलकाकीर्णकर्णयेति ॥ अलकैः शोकादप्रथितैराकीर्णकर्णैर्यस्याः सा तथा तया ॥ ६२ ॥
त्वदंगेति ॥ हे भ्रुवानिलोपिमया क्वचित्कदाचिन्नालिगितो नाभिषक्तः ॥ कथं भूतः ॥ त्वदंगसंगमधुरस्त्वदवयवसंवाच्छीतलः त्वदंगसंगवत्कोमल इति ॥ मया कथं भूतया ॥ भृशमत्यर्थं विश्रांत
या विशेषेण संतप्तया विगतश्रांतया सत्यावेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुर्वदंती स्वात्मानं विशिनष्टि ॥ माशब्दस्य मायावाचकत्वान्मयामायायापुत्रस्नेहमया कृत्वा धूपितया त्वद्वियोगभूतयेत्यर्थः ॥ धूपितमायये

का. सं. ३. ५

स. अ. २

॥ ८८ ॥

तिपाठेषु त्रस्नेह रूपेणोद्बुद्धमाययेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अश्रुवंधूवेण च वाराहितम् ॥ अंचयष्टितामं धलकुट्टताम् ॥ ६५ ॥ परुषंतपः परुषांगैः पुरुषैः साध्यं क तव कोमलान्यमृत्तयंगानि केत्यर्थः ॥
 ॥ ६६ ॥ तपसा कीदृशेन ॥ अनेन सानविद्यते एनः पापं यस्मात्तेन सर्वपापनिवर्तकेनेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ सवयः शिशुभिः समानवयस्कैर्बालैः ॥ ६८ ॥ कौमारवयसा सायेत्यन्वयः ॥ अभिष्यानशीलि
 नाऽनुसंधानशीलिनं त्यर्थः ॥ अध्ययनशीलिनं तिकचित् ॥ पारदृश्वना पारगेन ॥ ६९ ॥ चतुरंदशं यौवनम् ॥ यदा कौमारपौगंडकिशोरापेक्षया चतुरंचतुर्वयव इत्यर्थः ॥ अलोपत्रार्थः ॥
 केदेशाः काश्च सारितः केशैलास्त्वत्कृते ध्रुव ॥ मया चरणचारिण्या राजपत्न्या न लंघिताः ॥ ६४ ॥ अश्रुवं सर्वमेवैतत्पश्यंत्यधीकुतास्म्यहम् ॥
 धार्त्र्यात्रायस्वमां पुत्रप्राप्यत्वं मेऽध्ययष्टिताम् ॥ ६५ ॥ मृदुलानितवांगानि केमानि कृतपस्तिवदम् ॥ परुषं पुरुषैः साध्यं परुषांगैर्न र्षभ ॥ ६६ ॥
 अनेन तपसा वत्सत्वं याऽऽप्यं किमनेन सा ॥ धरार्थी शतनूजत्वादधिकं तद्ब्रूयाधुना ॥ ६७ ॥ अनेन वयसा बालखेलनीयं त्वयाऽनिशम् ॥ बालक्री
 डनकैरन्यैः सवयः शिशुभिः समम् ॥ ६८ ॥ ततः कौमारमासाद्य वयोऽभिष्यानशीलिना ॥ भवता सर्वविद्यानां भाव्यं वै पारदृश्वना ॥ ६९ ॥
 वयो यच्चतुरंप्राप्य योषास्रक्चंदनादिकान् ॥ निर्वैश्यसि बहून्भोगानिन्द्रियार्थान्कृतार्थयन् ॥ ७० ॥ उत्पाद्याथ बहून्पुत्रान्गुणिनो धर्मवत्सलान् ॥
 परिसंक्रामितश्रीकस्तेष्वथोत्वं तपश्चर ॥ ७१ ॥ इदानीमेव तपसि बाल्ये वयसि कः श्रमः ॥ पादां गुप्टकरीपाभिः कदामौलिमवाप्स्यति ॥ ७२ ॥ विपक्षप
 रिभूतेन हतमानेन केनचित् ॥ परिभ्रष्टश्रिया वापित सव्यं तेषु को भवान् ॥ ७३ ॥ हतमानेन तपःप्रतिशमयेति वचो ध्रुवः ॥ दीर्घमुष्णं हि निःश्वस्य पुनर्द
 ध्योद्धारं हृदि ॥ ७४ ॥ जनयित्री मनाभाष्यभूतभीतिं विहाय च ॥ ध्रुवोऽच्युतध्यानपरः पुनरेव बभूव ह ॥ ७५ ॥ सापिभूता वलीभीतिं बहुभीषणभूषणा ॥
 दर्शयंती तमभितोऽद्राक्षीच्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ७६ ॥ परितः परिवेषाभं मूर्यस्योच्चैः स्फुरत्प्रभम् ॥ रक्षणाय चरत्क्षोभ्यस्तस्याधोक्षजनिर्मितम् ॥ ७७ ॥
 भूता वली तमालोक्ष्य स्फुरच्चक्रं सुदर्शनम् ॥ ज्वालामालाकुलं तीव्रं रक्षंतं परितो ध्रुवम् ॥ ७८ ॥ अतीव निष्कंपहृदंगोर्विदार्पितचेतसम् ॥ तपोऽङ्कुरमिवो
 द्भिद्यमेदिनीं समुदित्वरम् ॥ ७९ ॥ सापिप्रत्युतभीता तं ध्रुवं ध्रुवविनिश्चयम् ॥ नमस्कृत्य यथायातं याताव्यर्थमनोरथा ॥ ८० ॥ गर्जत्कादं बिनीजालं
 व्योम्नि वैव्याकुलं यथा ॥ वृथा भवति संप्राप्य मनगनिललोलताम् ॥ ८१ ॥ अयं जंभारिणा सार्धं भीताः सर्वे दिवौकसः ॥ संमंज्यस्त्वरिता जग्मुर्ब्रह्माणं
 शरणं द्विज ॥ ८२ ॥ नत्वा विज्ञापयामासुः परिपुत्य पितामहम् ॥ वचोऽवसरमालोक्ष्य पृष्टा गमनकारणाः ॥ ८३ ॥

तथा चोक्तम् ॥ कौमारपंचमाब्दांतं पौगंडं दशमावधि ॥ आपंच दशात्केशोरं यौवनं तु ततः परमिति ॥ निर्वैश्यसि मोक्षयसि ॥ इन्द्रियार्थान् विषयान् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ इदानीमिति ॥ इदानीमेव बाल्ये तप
 सिकः श्रमः ॥ बाल्यमारभ्य वार्धक्यपर्यंतं तपःकरणेऽनंतश्रम इत्यर्थः ॥ अनन्तश्रमे हृष्टांतः ॥ पादां गुप्टेति ॥ करीपाभिर्गोमपाभिः ॥ मौलिमस्तकम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 समुदित्वरं सम्यगुत्थितम् ॥ ७९ ॥ साभूता वली ॥ आस्तां तावन्मोहकर्तृता पर्युतभीतेत्यर्थः ॥ ८० ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ व्याकुलं सत व्याकुलं यदीति कचित् ॥ ८१ ॥ जंभारिणा इन्द्रेण ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

स्कां. म. पु.

॥ ८९ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ सुरुच्याः कुचेष्टितं ज्ञात्वा विहस्य ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पटलीं समुदम् ॥ इन्द्रनीलेत्यनेन दयेन कृष्ण उत्प्रेक्ष्यते ॥ यदा सामान्याकारेणैव पर्यालोकेन मत्रोच्यते ॥ ९३ ॥ कामिवेत्याकांक्षायामाह ॥ प्रत्यग्रेति ॥ प्रत्यग्रविकसंति अत्यन्तमफुल्लानियान्युत्पलानितेषां निकुरंबकैः समूहैः प्रफुल्लितां मकरपेण विकसिताम् ॥ समन्तात्सर्वतः ॥ रोदसीद्यावाभूमिपेव सरसी सरस्तामिव ॥ ९४ ॥ कटाक्षितं विषयीकृतमित्यर्थः ॥ ९५ ॥ एवं सामान्यत उत्प्रेक्ष्य विशेषतः श्रीकृष्णं दृष्टवानित्याह ॥ प्रोद्यदित्यादिना ॥ कादंबिनीमिधमालाप्रसूतं मेघमालानामन्तर्यामिण्युद्दामतडिन्मालातत्समानारुदीमिधस्यसः ॥ तत्र कादंबिनीपाशरीरसाम्यम् विद्युद्दाममालायाः साम्यमिति ॥ तेन ध्रुवेण नेत्रातिथीकृतश्च भुगोचरीकृतः ॥ ९६ ॥

॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ धातरुत्तानपादस्य तनयेन सुवर्चसा ॥ तपतातापिताः सर्वे त्रिलोकी तलवासिनः ॥ ८४ ॥ सम्यक्संविद्गृहेता तध्रुवस्य नमनीपितम् ॥ पदं परिजिहीर्षुः सकस्यास्मासु महातपाः ॥ ८५ ॥ इति विज्ञापितो देवैर्विहस्य चतुराननः ॥ प्रत्युवाचाथ तान्सर्वान् ध्रुवतो भीतमानसान् ॥ ८६ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ न भेतव्यं सुरास्तस्माद्बुवाद्बुवपदैषिणः ॥ ब्रजंतु विज्वराः सर्वे न सवः पदमिच्छति ॥ ८७ ॥ न तस्माद्भगवद्भक्ताद्रेतव्यं केनचित्कचित् ॥ निश्चितं विष्णुभक्ता येन ते स्युः परतापिनः ॥ ८८ ॥ आराध्य विष्णुं देवेशं लब्ध्वा तस्मात्स्वकांक्षितम् ॥ भवतामपि सर्वेषां पदानि स्थिरयिष्यति ॥ ८९ ॥ निश्चयेति चर्गावाणाः प्रणोतं ब्रह्मणो वचः ॥ प्रणिपत्य स्वधिष्यन्निप्रहृष्टाः परिवब्रजुः ॥ ९० ॥ अथ नारायणो देवस्तं दृष्ट्वा दृढमानसम् ॥ अनन्यशरणं शालंगत्वा तादृश्यरथोऽब्रवीत् ॥ ९१ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ प्रसन्नोऽस्मि महाभाग वरं वरय सुव्रत ॥ तपसोऽस्मान्निवर्तस्व चिरं विब्रोसि वालक ॥ ९२ ॥ वचोऽमृतं समाकर्ण्य पर्युन्मील्य विलोचने ॥ इन्द्रनीलमणिज्योतिः पटलीं पर्यलोकयत् ॥ ९३ ॥ प्रत्यग्रविकसन्नीलोत्पलानां निकुरंबकैः ॥ प्रोत्फुल्लितां समंताच्च रोदसी सरसीमिव ॥ ९४ ॥ लक्ष्मीदेवी कटाक्षो वैः कटाक्षितमिवाखिलम् ॥ ध्रुवस्तदानिरेक्षिष्टावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ ९५ ॥ प्रोद्यत्कादंबिनीमध्यविद्युद्दामसमानरुक् ॥ पुरःपीतांबरः कृष्णस्तेन नेत्रातिथीकृतः ॥ ९६ ॥ न भोनिकषपाषाणो मेरुकांचनरेखितः ॥ यथा तथा ध्रुवेणैक्षितदागरुडवाहनः ॥ ९७ ॥ सुनीलगगनं यद्ब्रूषितं तु कलावता ॥ पीतेन वाससायुक्तं सददर्शहरि तदा ॥ ९८ ॥ दंडवत्प्रणिपत्याथ परितः परिलुब्धवः ॥ रुरोददृष्ट्वेव चिरं पितरंदुःखितः शिशुः ॥ ९९ ॥ नारदेन सनंदेन सनकेन सुसंस्तुतः ॥ अन्यैः सनत्कुमाराद्यैर्योगिभिर्योगिनां वरः ॥ १०० ॥ कारुण्यवाष्पनीराद्रिपुंडरीकविलोचनः ॥ ध्रुवमुत्थापयान् चक्रे चक्रीधृत्वा करेण तम् ॥ १ ॥ हरिस्तु परिपस्पर्शत दं गंधूलिधूसरम् ॥ कराभ्यां मुकठोराभ्यां नित्यं शस्त्रपरिग्रहात् ॥ २ ॥

नभ आकाश एव निकषपाषाणः स्वर्णपरीक्षापाषाणः सचासी मेरु रेवकांचनं स्वर्णतेन रोखितो कितम्भस्य पादद्वयतेतया तदागरुडवाहनो हरिर्ध्रुवेणैक्षिष्ट इत्यर्थः ॥ अत्र न भोनिकषपाषाणसाम्यं कृष्णस्य मेरुकांचनरेखितसाम्यं गरुडस्य ॥ ९७ ॥ सुनीलं सुधुनीलं गगनं यद्ब्रूषाकलावता च द्रेण भूषितं पश्यति जनस्त्वया सध्रुवः पीतेन वाससायुक्तं ददर्श हरिं ददर्शेत्यर्थः ॥ पीतवस्त्रेण सादृश्यं त्वं ब्रज चन्द्रस्य निर्मलत्वेन वसायं काले उदयता चन्द्रेणेति व्याख्येयम् ॥ ९८ ॥ पितरं सर्वस्य जनपितारम् ॥ पितरं दृष्ट्वा दुःखितः शिशुर्नित्यं यारोदितं तातं दृष्ट्वेति च ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ मुकठोराभ्यामतिकठिनाभ्याम् ॥

का. सं. ४. पु.

स. अ. २०

॥ ८९ ॥

सहतिपाठेसकृष्णः ॥ २ ॥ १०३ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडेकायां त्रिशततमाध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६४ ॥ एकाधिकतमेविंशेऽध्यायेबालोमहामनाः ॥ तुष्टावजगदीशानंलोका
 तिस्तस्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ सगुणागुणभेदेनतथाविश्वमयात्मना ॥ अस्तावीत्परमानंदं कृष्णं हृष्टमनाधुवः ॥ २ ॥ तत्रप्रथमतोब्रह्मरुद्रविष्णुरूपेणप्रणमति नमोहिरण्यगर्भायेत्यादिना ॥ हिरण्यगर्भाय
 हिरण्यवर्णाडाधाराय ॥ सृष्टिविषयंविज्ञानसामर्थ्यंवाहिरण्यंतर्भेदस्यतस्मादितिवा ॥ सर्वसृष्टिविधायिनेमाध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकसकलप्रपञ्चजनयित्रे ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातः
 पतिरेकमासीदितिश्रुतेः ॥ हिरण्यरेतसेहिरण्यंस्वर्णरेतोवीर्यस्यतस्मै ॥ सुहिरण्यप्रदायिने शोभनंहिरण्यंज्ञानंकांचनंवातमदायिनेदात्रे ॥ सर्वसिद्धिविधायिनइतिपाठेसर्वेषांवृत्तिरूपसिद्धिविधा
 यिनइत्यर्थः ॥ १ ॥ नमइति ॥ इस्वरूपायरुद्ररूपाय ॥ भूतसंहारकारिणेप्राणिमात्रप्रलयकर्त्रे ॥ यद्वा इस्त्वमेवधुत्पादयति ॥ भूतेति ॥ भूतानांसंहारणाद्वरइत्यर्थः ॥ तत्त्वमस्यादिवा
 क्योत्युद्धिद्वृत्त्यामेवक्तःसमज्ञानंतत्कार्यंचहरतीतिहरस्तत्स्वरूपायेतिवा ॥ भूतेतिपूर्ववत् ॥ महाभूतात्मभूताय महाभूतात्मनापारिणतायविवर्तमानयेतिवा ॥ यद्वा महाभूतानामात्माऽहंकारस्तद्रूपाय
 तत्राधिष्ठातृत्वेनजातायेत्यर्थः ॥ भूतानोपतयेप्राणिमात्राणानियंत्रे ॥ २ ॥ स्थितिकरोतीतिस्थितिकृत्स्मैस्थितिकृतेषालपित्रेइत्यर्थः ॥ विष्णवेऽप्यपकाय विशतेप्रविशतइतिवा ॥ प्रभविष्णवे
 स्पर्शनाद्देवदेवस्यसुसंस्कृतमयीशुभा ॥ वाणीप्रवृत्तातस्यास्यात्तुष्टावथश्रुवोहरिम् ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदेमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यांसंहि
 तायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे ध्रुवाख्यानेभगवद्दर्शनेनामविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ध्रुवउवाच ॥ नमोहिरण्यगर्भायसर्वसृष्टिविधायिने ॥
 हिरण्यरेतसेतुभ्यंसुहिरण्यप्रदायिने ॥ १ ॥ नमोहिरस्वरूपायभूतसंहारकारिणे ॥ महाभूतात्मभूतायभूतानांपतयेनमः ॥ २ ॥ नमःस्थितिकृतेतुभ्यं
 विष्णवेप्रभविष्णवे ॥ तृष्णाहरायकृष्णायमहाभारसहिष्णवे ॥ ३ ॥ नमोदैत्यमहारण्यदावर्द्धिस्वरूपिणे ॥ दैत्यद्रुमकुठारायनमस्तेशार्ङ्गपाणये ॥ ४ ॥
 नमःकौमोदकीव्यग्रकराग्रायगदाधर ॥ महादनुजनाशायनमोदकधारिणे ॥ ५ ॥ नमःश्रीपतयेतुभ्यंनमश्चक्रधरायच ॥ धराधरायवाराहरूपिणे
 परमात्मने ॥ ६ ॥ नमःकमलहस्तायकमलवल्लभायते ॥ नमोमत्स्यादिरूपायनमःकौस्तुभवक्षसे ॥ ७ ॥ नमोवेदांतवेद्यायनमःश्रीवत्सधारिणे ॥
 नमोगुणस्वरूपायगुणिनेगुणवर्जिते ॥ ८ ॥

भवनशीलाय ॥ तृष्णातर्षोविषयवासनावातद्वाराय ॥ कृष्णायसदानंदरूपायेतिपुरुषार्थतादृशिता ॥ कृबिर्भुवोचक्रःशब्दोणश्चनिर्गुतिवाचक्रः ॥ तयोरेक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्यभिधीयतइतिस्मृतेः ॥
 महाभारसहिष्णवेवाराहरूपेणकूर्मरूपेणशेरूपेणवा ॥ ३ ॥ विष्णुत्वंपरंचयन्प्रणमति ॥ नमोदैत्येत्यारभ्यजरायुजेत्येतिन ॥ दैत्याएवमहारण्यानितेषुद्वाप्रिस्वरूपिणेवनाप्रिरूपाय
 दितेःपुत्रादैत्यास्तएवद्रुमास्तेषांकुठारायपरश्वधायच्छ्रेष्ठेइत्यर्थः ॥ श्रीगैर्निर्मितंशार्ङ्गधनुःपाणौयस्यतस्मै ॥ ४ ॥ कुमुदारव्यस्यदैत्यस्येयंकौमोदकीगदातस्याधारणार्थव्यप्राणिउद्युक्तानिकराप्रायंगुलयोय
 स्यतस्मै ॥ गदांकौमोदकीधरतीतिगदाधरः ॥ महादनुजाःद्वेजोःकश्यपभार्यायामाजाताविप्रचित्प्रमुखास्तेषांनाशाय ॥ नन्दकस्तन्नामावर्द्धस्तद्वारिणे ॥ ५ ॥ श्रयन्त्येतांयोगिनोऽयोजेनेवेति
 श्रीमद्भविष्यादिविद्यावातयोःपतयेऽधिष्ठात्रेनियंत्रेवा ॥ चक्रंमुददर्शनन्तद्वाराय ॥ धराधरायपृथिव्याश्रयायतदुद्धर्त्रेवाशुमेरवइतिवा ॥ मेरुःशिवरिणामहमितिभगवद्वचनात् ॥ वाराहरूपिणेऽकररूप
 धारिणे ॥ परमात्मनेपरमेश्वराय ॥ ६ ॥ कमलहस्तायलीलाकमलधारिणे ॥ कमलावल्लभायलक्ष्मीकांताय ॥ मत्स्यादिरूपायमीनादिरूपिणे ॥ आदिशब्देनकूर्मादियगृह्णते ॥ कौस्तुभवक्षसेकौ
 त्तमनामामणिवंक्षसित्यस्यतस्मै ॥ ७ ॥ वेदांतवेद्यायवेदैकगम्याय ॥ तंत्यौपनिषदपुरुषपृच्छार्मीतिश्रुतेः ॥ श्रीवत्सोभूगुणादलक्ष्मदक्षिणावतंलोमावलिवेशोवातद्वारिणे ॥ गुणस्वरूपायस

स्वादिहूपाय ॥ गुणनेर्जावात्मने प्रधानात्मनइतिवा ॥ गुणवर्जितेवस्तुतो गुणवर्जिताय ॥ विभक्तिव्यत्ययशब्दांसः ॥ गुणवर्जितइतिवापाठः ॥ ८ ॥ पद्मनाभाय भुवनात्मकंपद्मनाभौयस्यतस्मै ॥
 पंचजननामादित्यस्तदंगप्रभवःशंखःपांचजन्यस्तद्वाराय ॥ वासुदेवः वसुस्तेजोरूपोदेवःप्रकाशात्मावसुश्चासौदेवश्चेतितयावसुदेवएववासुदेवः ॥ स्वायंतद्रितः ॥ सर्वत्रासौवसुनिसमस्तंवाप्रस्मिन्व
 सतीतिवासुदेवः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ सर्वत्रासौसमस्तं च वसुस्य त्रैलोक्यतः ॥ ततःसवासुदेवेन विद्वद्भिःपरिपठ्यतइति ॥ वसुदेवस्यापत्यंवासुदेवइतिवातत्संबोधनंतथा ॥ देवकीनंदनाय दीव्यति
 सुखात्मनासंसारचक्रेणवाक्राडतीतिविद्यादेवकपुत्रीवादेवकीतानंदयतीतितथा ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नाय प्रकृष्टशुभ्रतेजोयस्यतस्मै ॥ नकेनाप्यवतारादौरुद्धत्यनिरुद्धस्तस्मै ॥ उभयत्रार्थांतरंस्पष्टम् ॥
 कंसविनाशाय स्वकार्यकंस्तेव्याप्नोतीति कंसमज्ञानकंसनामाऽसुरोवातद्दिनाशाय ॥ चाणूरमर्दिने चश्चरोर्विवेकापहारित्वाट्टप्रवोपस्तेनाणुःसूक्ष्मतरःउःशिवस्तस्परःप्रकाशोयत्रतच्चाणूरंजगत्वाणू
 राख्योदित्योवानन्मर्दिने ॥ १० ॥ दामबंधनमायाउदरंतयस्यमायाधिष्ठानत्वास्तथा ॥ यशोद्याउलूखलेनास्थोदरंदास्रावद्देवेनशदामोदरस्तत्संबोधनंतथा ॥ हृषीकाणामिन्द्रियाणामीशोनियंता ॥
 चंद्रसूर्ययोश्चमयोद्भूतःकेशास्यसबाह्वर्षिकेशःसंबोधनंतथाहृषीकेश ॥ तथायोक्तंभारते ॥ सूर्योचंद्रमसोःशश्वद्गुभिःकेशसंज्ञितः ॥ बाधयन्वापयंश्चैवजगदुत्तिष्ठतेपृथक् ॥ बोधनात्स्वाप
 नाच्चैवजगतोहर्षणंभवेत् ॥ अग्नीषोममयैरेवंकर्मभिःपांडुनंदन ॥ हृषीकेशोहोमाशानांवरद्वालोकपावनइति ॥ गोविंद हेमात्कामधेवैश्वर्य ॥ अच्युत स्वभावाच्चप्रच्यवतइत्यच्युतस्तत्संबोधनंतथा ॥

नमस्तेपद्मनाभायपांचजन्यधरायच ॥ वासुदेवनमस्तुभ्यं देवकीनंदनायच ॥ ९ ॥ प्रद्युम्नायनमस्तुभ्यमनिरुद्धायतेनमः ॥ नमःकंसविनाशायनम
 आणूरमर्दिने ॥ १० ॥ दामोदरहृषीकेशगोविंदाच्युतमाधव ॥ उदंद्रैःकृष्णमाऽऽतेमधुहंतयोश्चज ॥ ११ ॥ नारायणायनरकहारिणेपापहारिणे ॥ वामना
 यनमस्तुभ्यंहरयेशोरियेनमः ॥ १२ ॥ अनंतायनमस्तुभ्यमनंतशयनायच ॥ रुक्मिणीपतयेतुभ्यंरुक्मिप्रमथनायच ॥ १३ ॥ चैवहंत्रेनमस्तुभ्यं
 दानवारेसुरारये ॥ मुकुंदपरमानंदनंदगोपप्रियायच ॥ १४ ॥ नमस्तेपुंडरीकाक्षदनुजंद्रनिषूदन ॥ नमोगोपालहूपायवेणुवादनकारिणे ॥ १५ ॥

मालक्ष्मीरविद्यावातयोर्ध्वानियंतःहेमाधव ॥ इंद्रयोर्परींद्रइत्युदंद्रः ॥ तथाचहविंशे ॥ ममोपरियंंद्रस्त्वस्यापितोगोभिरीश्वरः ॥ उदंद्रइतिलोकास्वांगास्पर्धतिभुविसर्वतइति ॥ तत्संबोधनंतथा ॥
 इंद्रस्यउपसर्मीषेऽवरजत्वेनजातइतिवाउपेंद्रस्तत्संबोधनंतथा ॥ कैःभारतेकृष्णभार्गोदित्यस्यारि ॥ मधुहंतर्मधुनाभार्गोदित्यस्यनाशकर्तः ॥ अवःइंद्रियेणपादेनावतारादौजायतइत्यधोक्षजः ॥
 यद्वा अक्षजमौद्रियकंज्ञानंतद्वधोऽशंगिवयस्मान्तत्संबोधनंतथा ॥ ११ ॥ नराणांजीवानामाश्रयायनारायणाय ॥ पापिनोपेयुशस्यत्रैतेनरकाःस्थानविशेषाः नरकनामासुरोवातद्वारिणे ॥
 पापहारिणेऽधर्मनाशकर्त्रे ॥ वामयतिभक्तानांसंसारदुःखमितिवा मनस्तस्मै ॥ अज्ञानंतत्कार्यहरतीतिहरिस्तस्मै ॥ शूरस्यापत्यंशौरिस्तस्मै ॥ १२ ॥ अनंताय अनंतनागायत्रिविधपरिच्छेद
 शून्यायवा ॥ नारायणावतारेऽनंतशयनायशेषशायिने ॥ रुक्मिणीपतयेक्ष्मीकांताय ॥ रुक्मिणीकृष्णजन्मनीतिपराशरवचनात् ॥ वैदर्भीर्भीष्मकमुताश्रियोमात्रास्वयंवरइतिशुकोक्तिश्च ॥
 रुक्मिणंरुक्मिण्याभ्रातरंममथपतिवधुरादिकंछिन्वाकेशश्मश्रुणिमुंऽपतीतिरुक्मिप्रमथनस्तस्मै ॥ १३ ॥ चैवहंशेभवश्चैवःशिशुपालस्तद्वंशे ॥ दनोःपुत्रादानवास्तदरेतेषांशत्रो ॥ अहुराणा
 मरयेनाशकाय ॥ मुकुंदधुक्तिमुक्तिद ॥ परमविद्यातत्कार्यविनिर्मुक्तंआनंदमूलरूप ॥ परमानंदेत्येकपदंश ॥ सपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ नंदगोपस्यद्रोणवस्ववतारस्यप्रियायपुत्रायहितैषिणइतिवा ॥
 ॥ १४ ॥ महादेवाराधनकालेपुंडरीकीकृतमक्षिनेत्रयेनमहादेवात्मापुंडरीकतुल्यनेत्रत्वाद्वापुंडरीकाक्षस्तत्संबोधनंतथा ॥ तथाचादित्यपुराणे ॥ एवमुक्त्वा ददौ चक्रमित्युपक्रम्यनेत्रं चः द्रसहसं

विष्णवेप्रभविष्णवइति ॥ यद्वा पुंडरीकेशदेवस्यसतयातत्संबोधनंतया ॥ यद्वा पुंडरीकाक्षदेवस्यपरमधाम ॥ पुंडरीकपरं धामाक्षयमव्ययमुच्यत इतिवचनात् ॥ दनुजैः हिंरण्याकशि
 पुमभृतयस्तेषां निपूदननाशक ॥ गोपालरूपायस्फुरद्दंढलोद्भवादिरूपाय ॥ वेणुवादनकारिणेवेणुवाद्यकर्त्रे ॥ १५ ॥ गोप्योराधामभृतयस्तासां भियाय ॥ केशिन्नेकेशिनामोदित्यस्यद्वे ॥
 गोवर्धनं धरतीतिगोवर्धनधरस्तस्मै ॥ योगिनोरमं देवस्मिन्नितिरामः ॥ तथाचपात्रे ॥ रमंत्योगिनोनेतिसत्त्वानंदेचिदात्मनि ॥ इतिरामपदेनासीपरं ब्रह्माभिधीयतेइति ॥ रमयतिनयनयनांसीतिवारा
 मस्तस्मै ॥ रघुनाथायरघुवंशोद्भवानांस्वामिने ॥ राघवायरघुवंशोद्भवाय ॥ १६ ॥ रावणारेदेशमीक्ष्यशत्रो ॥ विभीषणस्यशरणमेवशरण्यआश्रयस्तंददातीतिवयातत्संबोधनंविभीषणशरण्यद ॥
 अजायजन्मरहिताय ॥ जयरूपायजयस्वरूपाय ॥ रणांगणविचक्षणरणभूमौदक्ष ॥ १७ ॥ क्षणमादिर्यस्वसक्षणादिःकालस्तद्रूपाय ॥ नानारूपायप्रपंचात्मने ॥ शार्ङ्गधनुर्वंततेयस्यतस्मै
 शार्ङ्गिणे ॥ गदाकीमोदक्याख्याप्रयास्तीतिगदीतस्मैगदिने ॥ चक्रंमुददर्शनाख्यं वतंतेप्रयेतिचक्रीतस्मै ॥ दैत्यानांचक्रं समृद्धं विमर्दिंतुंशीलंयस्यतस्मैदैत्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलाधिक्याद्बलः
 संकर्षणस्तस्मैबलाय ॥ बलोच्छ्रयाद्बलभद्रः स एवतस्मैबलभद्राय ॥ बलरयासुरस्यारातिःशत्रुर्विद्वस्तस्यभियाय ॥ बलियज्ञप्रमथन बलिनामोऽसुरस्ययज्ञविध्वंसन ॥ भक्तानांबलप्रदभक्तबल

गोपीप्रियायकेशिन्नेगोवर्धनधरायच ॥ रामायरघुनाथायराघवायनमोनमः ॥ १६ ॥ रावणारेनमस्तुभ्यंविभीषणशरण्यद ॥ अजायजयरूपायरणां
 गणविचक्षण ॥ १७ ॥ क्षणादिकालरूपायनानारूपायशार्ङ्गिणे ॥ गदिनेचाक्रिणेतुभ्यदैत्यचक्रविमर्दिने ॥ १८ ॥ बलायबलभद्रायबलारातिप्रियायच ॥
 बलियज्ञप्रमथननमोभक्तवरप्रद ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्वैशोविदारणरणप्रिय ॥ नमोब्रह्मण्यदेवायगोब्राह्मणहितायच ॥ २० ॥ नमस्तेधर्मरूपायनमः
 सत्त्वगुणायच ॥ नमःसहस्रशिरसेपुरुषायपरायच ॥ २१ ॥ सहस्राक्षसहस्राक्षिसहस्रकिरणायच ॥ सहस्रमूर्तेर्श्रीकांतनमस्तेयज्ञपूरुष ॥ २२ ॥ वेदवेद्यस्व
 रूपायनमोवेदप्रियायच ॥ वेदायवेदगदिनेसदाचाराध्वगामिने ॥ २३ ॥ वैकुण्ठायनमस्तुभ्यंनमोवैकुण्ठवासिने ॥ विष्टरश्रवसेतुभ्यंनमोगुरुद्वगामिने ॥ २४ ॥

प्रद ॥ अभक्तानांबलप्रकर्षणयतिखंडयतीतिवा ॥ दोषखंडनेइतिचातुः ॥ १९ ॥ हिरण्यकशिपोर्दैत्यस्यवशोवक्षःस्यलंविदारयतीतिवया ॥ रणप्रियसंप्रामोत्सुक ॥ ब्रह्मभ्योब्राह्मणादिभ्यो
 हितोब्रह्मण्यःसचासीदैवश्चेतितस्मै ॥ ब्राह्मणरूपायैतिकचित् ॥ गवांब्राह्मणानांचहिताय ॥ २० ॥ चोदनालक्षणोऽर्थोऽर्थमस्तद्रूपाय ॥ तथाचपारमर्षसूत्रं चोदनालक्षणोऽर्थोऽर्थमिति ॥
 धर्मारूपदेवतारूपायेतिवा ॥ सत्त्वंगुणोऽस्मिन्स्तस्मैशुद्धसत्त्वात्मकायेत्यर्थः ॥ सहस्रंशिरांस्यस्यतस्मै ॥ सहस्रशीर्षेत्यादिश्रुतेः ॥ पूर्णत्वात्पुरुषःपुरिश्यनाद्वापुरुषः ॥ नवद्वारेपुरेतेपुरु
 पस्तेनचोच्यते ॥ कार्यकारणतयापूर्वमपिस्थितत्वाद्वापुरुषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ पूर्वमेवाहमिहासंतत्पुरुषस्यपुरुषत्वमिति ॥ तद्रूपाय ॥ परायपरमेश्वराय ॥ २१ ॥ सहस्रमक्षीणस्यतस्मैसंबोधनं
 तथा ॥ सहस्रमग्रयोयस्यतस्मैसंबोधनंतया ॥ सहस्रमपरिमिताःकिरणायस्यसूर्यरूपस्यतस्मै ॥ सहस्रमपरिमिताश्रुतिर्यस्यतस्मैसंबोधनंतया ॥ श्रीकांतलक्ष्मीपते ॥ यज्ञपूरुषयज्ञाधिष्ठातृपुरुष
 ॥ २२ ॥ वेदवेद्योर्वेदैकवेद्यस्तत्स्वरूपाय ॥ वेदप्रियायवेदप्रवर्तकाय ॥ वेदायवेदस्वरूपाय ॥ वेदनंवेदःस्वप्रकाशश्चिदात्मातद्रूपायेतिवा ॥ वेदान्नादितुंकययितुंव्यस्तंवाशीलंयस्यतस्मैवेदव्यासरूपा
 येत्यर्थः ॥ सदाचाररूपोऽगोऽध्वामार्गस्तेनगंतुंशीलंयस्यतस्मैतत्प्रवर्तकायेत्यर्थः ॥ २३ ॥ वैकुण्ठायविकुण्ठायाःपुत्राय ॥ पत्नीविकुण्ठाशुभ्रस्पवैकुण्ठैःसहितःसुरैः ॥ तस्यांसकलयाजज्ञैर्वैकुण्ठोभगवान्भव

स्कां. म. पु.

॥ ९१ ॥

मिति ॥ विकुण्डामायातामधिष्ठायतिष्ठतीतिविकुण्डस्तस्मादिति ॥ वैकुण्ठेवस्तंशीलंयस्यतस्मै ॥ विष्टं व्याप्तिंरति कीर्तयन्तीतिविष्टरापाङ्गवल्क्यादयस्तेभ्यः श्रूयतइतिविष्टरभवाः ॥ विष्टेशन्दप्रपंच
मयेवेदंश्रूयतइतिवातस्मै ॥ गरुडेनगंतुंशीलंयस्यतस्मै ॥ २४ ॥ विष्वक्सेन विष्वगंचतिपलायतेदैत्यक्षेनायस्योद्योगमात्रेण ॥ यद्वा ॥ विष्वगंचनीमर्वतःप्रसर्पतीकेशिदृष्यनिवारितासेनायस्यतत्संबोध
नंतथा ॥ जगन्मयप्रपञ्चरूप ॥ इदंसर्वव्यदयमात्रमेतिश्रुतेः ॥ विरोधिलक्षणयाजनाःपुण्यजनाराक्षसास्तानर्दयतीतिदाशायिरूपेणजनमात्रंवाअर्दयतिप्रलयकालइतितत्संबोधनंहेजनार्दन ॥ त्रिविक्र
मायेति ॥ २५ ॥ केशवाय केशिनामानर्दयंत्यहवानितिकेशवस्तस्मै ॥ तथाचहरिवंश ॥ यस्मात्स्वयाहृतःकेशीतस्मान्मच्छासनंभृशु ॥ केशवोनामनाम्नात्वंल्यातोलोकेभविष्यासि ॥ केशमंजिताःसूर्या
दिसंक्रांताअंशवस्तद्वत्तयावाकेशवः ॥ अंशवोयेमकाशंतेममेतकेशसंज्ञिताः ॥ सर्वज्ञाःकेशवस्तस्मान्मामाहुर्द्विजसत्तमाइतिमहाभारते ॥ ब्रह्मविष्णुशिवाख्याताःशक्तयःकेशसंज्ञिताइत्यादीकेशशब्दः
शक्तिपर्यायः ॥ कोब्रह्मेतिसमाख्यातशोहंसर्वदेहिनाम् ॥ आवांतवाकेशंभूतांततःकेशवनामवान्इतिहरिवंशे ॥ तत्संबोधनंवातथा ॥ मायाख्याशक्तिर्वतंतेयस्यतस्मै ॥ ब्रह्मगायिनेवेदगायिने ॥
तपोरूपायतपःस्वरूपायआलोचनरूपायेतिवा ॥ तपसांतपस्विनांफलदायिनकर्मफलदात्रे ॥ २६ ॥ स्तुत्यायस्तोत्रस्यविषयभूताय ॥ स्तुतिरूपायस्तोत्रस्वरूपाय ॥ भक्तस्तुतिरतायभक्तानां

विष्वक्सेनेनमस्तुभ्यंजगन्मयजनार्दन ॥ त्रिविक्रमायसत्यायनमःसत्यप्रियायच ॥ २५ ॥ केशवायनमस्तुभ्यंमायिनेब्रह्मगायिने ॥ तपोरूपायतप
सांनमस्तेफलदायिने ॥ २६ ॥ स्तुत्यायस्तुतिरूपायभक्तस्तुतिरतायच ॥ नमस्तेश्रुतिरूपायश्रुत्याचारप्रियायच ॥ २७ ॥ अंजजायनमस्तुभ्यंस्वे
दजायनमोस्तुते ॥ जरायुजस्वरूपायनमउद्भिज्जरूपिणे ॥ २८ ॥ देवानामिंद्रूपोसिग्रहाणामसिभानुमान् ॥ लोकानांसत्यलोकोऽसिसिंधूनांक्षी
रसागरः ॥ २९ ॥ मुरापगाऽसिसरितांसरसांमानसंसरः ॥ हिमवानसिशैलानांधेनूनांकामधुग्भवान् ॥ ३० ॥ धातूनांहाटकमसिस्फटिकश्चोपले
प्वसि ॥ नीलोत्पलंप्रसूनेषुवृक्षेषुतुलसीभवान् ॥ ३१ ॥ सर्वपूज्याशिलानांवैशालग्रामशिलाभवान् ॥ मुक्तिक्षेत्रेषुकाशीत्वंप्रयागस्तीर्थपंक्तिषु ॥ ३२ ॥

स्तुतांभीयमाणाय ॥ श्रुतिरूपायवेदरूपाय ॥ वेदरूपायेतिकचित् ॥ श्रुत्याचारप्रियायश्रुत्याचारेणभीयमाणाय ॥ २७ ॥ अण्डजायपक्षिस्वरूपाय ॥ स्वेदजायमन्कुणादिरूपाय ॥ जरायुजस्वरूपा
यमानुपादिरूपाय ॥ उद्भिज्जरूपिणेतद्रूपिणे ॥ २८ ॥ विभूतिरूपेणस्तौति देवानामित्यारभ्यत्वामाहुर्जीवनेश्वरमित्येतेन ॥ देवानांस्वादित्यादीनामिंद्रूपोऽसिभवति ॥ देवानामस्मिन्वासव
इतिभगवद्भचनात् ॥ नवग्रहाणामध्येभानुमान्सूर्योऽसि ॥ चतुर्दशलोकानांमध्येसत्यलोकोब्रह्मलोकोऽसि ॥ सप्तानांसिंधूनांसागराणामध्येक्षीरसागरोऽसीतिसर्वत्रानुषजते ॥ २९ ॥ सरितां
नर्दिनांमध्येमुरापगांगोऽसि ॥ स्रोतसामस्मिन्जाह्नवीतिभगवद्भचनात् ॥ सरसांसरोवराणामध्येमानसं ब्रह्मणोमनसोभवंसरोऽसि ॥ तथाचरामायणे ॥ कैलासेष्वेतरामनसानिमित्संरः ॥
ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसंनामतेनतदिति ॥ शैलानांपर्वतानांमध्येहिमवान्हिमालयोऽसि ॥ स्यावराणांहिमालयइतिभगवद्भचनात् ॥ धेनूनांमध्येकामधुग्भुवर्भिवानस्ति ॥ धेनूनामिहिकामधुगिति
भगवद्भचनात् ॥ ३० ॥ अष्टानांमुवर्णादीनांधातूनांमध्येहाटकंमुवर्णमसि ॥ उपलेषुपाषाणेषुमध्येस्फटिकरूपापाषाणोऽसि ॥ प्रसूनेषुपुष्पेषुनीलोत्पलंनीलपद्ममसि ॥ वृक्षेषुमध्येतुलसीमुरसा
भवानस्ति ॥ तुलसीमुरसागौरीभूतश्रीवड्मंजरीतिधन्वंतरिः ॥ ३१ ॥ सर्वेषांसर्वाबायाःपूज्याशिलास्तांमध्येशालग्रामशिलाभवानस्ति ॥ मुक्तिक्षेत्रेषुमध्येकाशीत्वमसि ॥ तीर्थपंक्तिपुनीथं

का.स.४.पृ.

स.अ. २१

॥ ९१ ॥

समूहेषु प्रयागस्त्वमसि ॥ ३२ ॥ वर्णेषु श्वेतवर्णोऽसि द्विपदां पदद्वययुक्तानां मध्ये ब्राह्मणो भवानस्ति ॥ अंडजेषु पक्षिषु मध्ये गरुडोऽसि ॥ वनतेयश्च पक्षिणामिति भगवद्वचनात् ॥ व्यवहारेषु लोकचर्यासु मध्ये क्षमाणी भवानस्ति ॥ ३३ ॥ वेदेषु ऋगादिषु चतुर्षु उपनिषदेषु वेदांता भागो भवानस्ति ॥ मंत्राणां गायत्र्यादीनां मध्ये प्रणवश्चोकारोऽसि ॥ मंत्राणां प्रणवश्चिद्वृत्तिभागवतोक्तेः ॥ अक्षराणामकारादीनां मध्येऽकारोऽसि ॥ अक्षराणामकारोऽस्मीति भगवद्वचनात् ॥ यज्वनां यज्ञकर्तॄणां मध्ये सोमरूपधृक्चंद्ररूपधृक् ॥ नक्षत्राणामहंशशीतिभगवद्वचनात् ॥ ३४ ॥ प्रतापिनां प्रतापवर्तां मध्येऽग्निरसि ॥ वसूनां पावकश्चास्मीति भगवद्वचनात् ॥ क्षमावतां सहनशक्तिमतां क्षमासहनशक्तिरसि ॥ दातॄणां दानकर्तॄणां मध्ये पर्जन्यो मेघस्तद्विद्यातु देवोऽसि ॥ पवित्राणां मध्ये परोऽसि उत्कृष्टोऽसि ॥ इति मसिद्धौ ॥ एवमन्यत्रापि ॥ पवित्राणां पवित्रं यद्विदुः स्मृतैः ॥ पयोऽस्य सीति पाठे पयोजलम् ॥ ३५ ॥ सर्वशस्त्राणां मध्ये चापोऽसि ॥ आयुधानां धनुर्हमिति भगवदुक्तेः ॥ वेगवतां मध्ये वातोऽसि ॥ पवनः पवतामस्मीति भगवद्वचनात् ॥ इंद्रियवर्गेषु इंद्रियसमुदायेषु मध्ये मनोऽसि ॥ इंद्रियाणां मनश्चास्मीति भगवद्वचनात् ॥ निर्भयाणां मध्ये करोहस्तोऽसि ॥ अतएव भये मृत्युपस्थिते कर्मव्यवसायसित्तवां लोकादिति ॥ ३६ ॥ व्याप्तिमतां विभूनां पदार्थानां मध्ये व्योम आकाशं त्वमसि ॥ वैदित्यपि मसिद्धौ ॥ एवमन्यत्रापि ॥ आत्मनां प्रत्यक् चैतन्यानां मध्ये परमा

वर्णेषु श्वेतवर्णोऽसि द्विपदां ब्राह्मणो भवान् ॥ गरुडोऽस्य अंडजेषु पक्षीशव्यवहारेषु वाग्भवान् ॥ ३३ ॥ वेदेषु पक्षिषु पदद्वययुक्तानां मंत्राणां प्रणवोऽसि ॥ अक्षराणामकारोऽसि यज्वनां सोमरूपधृक् ॥ ३४ ॥ प्रतापिनामग्निरसि क्षमासित्वं क्षमावताम् ॥ दातॄणामसि पर्जन्यः पवित्राणां परोऽसि ॥ ३५ ॥ चापोऽसि सर्वशस्त्राणां वातो वेगवतामसि ॥ मनोऽसि इंद्रियवर्गेषु निर्भयाणां करोहसि ॥ ३६ ॥ व्योम व्याप्तिमतां त्वं वै परमात्माऽसि चात्मनाम् ॥ संध्योपास्तिर्भवान् देव सर्वानित्ये पुकर्मसु ॥ ३७ ॥ क्रतूनामश्वमेधोऽसि दानानामभयं भवान् ॥ लाभानां पुत्रलाभोऽसि वसंतस्त्वमृतुष्वहो ॥ ३८ ॥ युगानां प्रथमोऽसि त्वं तिथीनां त्वं कुहूर्हासि ॥ पुण्योऽसि नक्षत्रगणेषु संक्रमः सर्वपर्वसु ॥ ३९ ॥ योगेषु व्यतिपातस्त्वंतृणेषु हि कुशो भवान् ॥ उद्यमानां हि सर्वेषां निर्वाणं त्वमसि प्रभो ॥ ४० ॥

त्मासि ॥ अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थित इति भगवद्वचनात् ॥ अहमात्मा ह्रस्वामीषां भूतानां मुहूर्द्धांश इति भगवतोक्तेः ॥ हे देव सर्वेषु नित्येषु कर्मसु भवान्संध्योपास्तिः संध्योपासनमस्ति ॥ ३७ ॥ क्रतूनां यागानां मध्येऽश्वमेधोऽसि ॥ दानानां लापुरुषादीनां मध्ये भवानभयरूपं दानमस्ति ॥ लाभानां राज्यमास्यादीनां मध्ये भवान् पुत्रलाभोऽसि पुत्रोत्पात्तिरूपो लाभोऽसि ॥ अहोभो देव ऋतुषु मध्ये त्वं वसंतऋतुरसि ॥ ऋतूनां कुसुमाकर इति भगवदुक्तेः ॥ ३८ ॥ युगानां सत्ययुगादपरकलीनां मध्ये प्रथमो युगः सत्ययुगस्त्वमसि ॥ तिथीनां प्रतिपदादिपंचदशानां मध्ये कुहूरमासस्याऽसि ॥ नक्षत्रगणे नक्षत्रसमूह मध्ये पुण्यो नक्षत्रमसि ॥ पुंस्त्वं नक्षत्राणां स्त्रीपुंरूपत्वात् ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ पुरुषायित संज्ञेन तस्य चत्तपसाऽधुना ॥ भवती भिस्ततः पुंस्त्वमिच्छया बोधविष्यतीति ॥ सर्वपर्वसु सर्वपुण्यकालेषु मध्ये संक्रमः संक्रांतिरसि ॥ ३९ ॥ योगेषु सप्तविंशति संख्येषु व्यतिपाताख्यो योगस्त्वम् ॥ रविवासरसंयुक्ताऽम्बावास्या व्यतिपात इति केचित् ॥ तृणेषु मध्ये भवान् कुशोऽसि ॥ कुशोऽस्मि दर्भजातीनामिति भगवतोक्तेः ॥ उद्यम्यते प्रसाध्यंत इत्युद्यमाद्यर्थकाममोक्षास्तेषां सर्वेषां मुद्यमानां मध्ये निर्वाणमोक्षस्त्वमसि ॥ उपमानां हि सर्वेषां विपाठैः सर्वेषां दुर्गातिकेः उपमानं दृष्टांतो भवानित्यर्थः ॥ ४० ॥

स्कां म. पु.

॥ ९६ ॥

सर्वासां कामादिबुद्धीनां मध्ये इह जगति हे अजघर्मबुद्धिर्भवानास्ति ॥ सर्ववृक्षेषु मध्ये भवानश्वत्थवृक्षोऽस्ति ॥ अश्वत्थः सर्ववृक्षाणामिति भगवद्वचनात् ॥ लतासु मध्ये ॥ चः समुच्चये ॥ एवमन्यत्रापि ॥ सोमवल्ली सोमलता भवानास्ति ॥ ४१ ॥ अहो हे विष्णो पवित्रेषु साधनेषु पापेषु मध्ये भवान्प्राणायामः प्राणसंयमोऽस्ति ॥ सर्वलिङ्गेषु मध्ये सर्वदः श्रीमान्विश्वेश्वरो भवानास्ति ॥ ४२ ॥ मित्राणां मध्ये कलत्रं भार्यात्वमासि ॥ सर्वबंधुनां मध्ये धर्मरूपो बंधुरासि ॥ अनुक्तसर्वसमुच्चयार्थमाह ॥ त्वत्त इति ॥ हे नारायण जीवानामाश्रय चराचरे जंगमस्थावरात्मकेऽस्मिन् जगति त्वत्तोऽन्यत्रास्ति त्वमेव सर्वमित्यर्थः ॥ ४३ ॥ त्वमेव मातेत्यादि श्लोकस्तु त्वत्त इत्यस्मात्पूर्वबोद्धव्यः ॥ अथवा किंतदन्यन्मतोऽन्यत्रास्तीत्याकांक्षायामुपलक्षणार्थत्वेन कानिचिद्वस्तुनिदर्शयति ॥ त्वमेव माता जननी ॥ त्वं तातः पिता ॥ त्वं मुहुत्प्रत्युपकारमनपेक्ष्य हितकारी ॥ महाधर्मनिधिरूपम् ॥ त्वमेव सौख्यसंपत्तिः सुखसंभारः ॥ त्वमायुर्जीवनं जीवनेश्वरो जीवश्च त्वम् ॥ एवकारावन्ययोग्यवार्तकौ सर्वत्र संबध्येते

सर्वासामिह बुद्धीनां धर्मबुद्धिर्भवानज ॥ अश्वत्थः सर्ववृक्षेषु सोमवल्ली लतासु च ॥ ४१ ॥ प्राणायामोऽसि सर्वेषु साधनेषु शुचिष्वहो ॥ सर्वदः सर्वलिङ्गे बुध्रीमान्विश्वेश्वरो भवान् ॥ ४२ ॥ मित्राणां हि कलत्रं त्वं धर्मस्त्वं सर्वबंधुषु ॥ त्वत्तो नान्यज्जगत्यस्मिन् नारायण चराचरे ॥ ४३ ॥ त्वमेव माता त्वं तातस्त्वं सुतस्त्वं महाधनम् ॥ त्वमेव सौख्यसंपत्तिस्त्वमायुर्जीवनेश्वरः ॥ ४४ ॥ साकथायत्र तेनामतन्मनो यत्त्वदर्पितम् ॥ तत्कर्म यत्त्वदर्थं तत्तपो यद्भवत्समृतिः ॥ ४५ ॥ तद्धनं धनिनां शुद्धं यत्त्वदर्थं व्ययीकृतम् ॥ स एव सकलः कालो यस्मिन् जिष्णोस्त्वमर्च्यसे ॥ ४६ ॥ तावच्च जीवितं श्रेयो यावत्त्वं हृदिवर्तसे ॥ रोगाः प्रशममायांति त्वत्पादोदकसेवनात् ॥ ४७ ॥ महापापानि गोविंद बहवज्जन्मार्जितान्यपि ॥ सद्यो विलयमायांति वासुदेवेति कीर्तनात् ॥ ४८ ॥ अहो पुंसां महामोहस्त्वहो पुंसां प्रमादता ॥ वासुदेवमनादृत्य यदन्यत्र कृतश्रमाः ॥ ४९ ॥ इदमेव हि मांगल्यमिदमेव धनार्जनम् ॥ जीवितस्य फलं चैतद्ब्रह्मामोदरकीर्तनम् ॥ ५० ॥ अधोक्षजात्परोधमो नार्थो नारायणात्परः ॥ न कामः केशवादन्यो नापवर्गो हरिर्विना ॥ ५१ ॥ इयमेव पराहानिरुपसर्गो यमेव हि ॥ अभाग्यं परमं चैतद्वासुदेवं न यत्समरेत् ॥ ५२ ॥ हरेराधनं पुंसां किं किं न कुरुते वत ॥ पुत्रमित्रकलत्रार्थं राज्ञ्यस्वर्गापवर्गदम् ॥ ५३ ॥ हरत्यघं ध्वंसयति व्याधीनाधीन्निग्रयच्छति ॥ धर्मविवर्धयेत्क्षिप्रं प्रयच्छति मनोरथम् ॥ ५४ ॥ भगवच्चरणद्वंद्वं निद्रं द्रव्यान्मुत्तमम् ॥ पापिनापि प्रसंगेन विहितं स्वाहितं परम् ॥ ५५ ॥

॥ ४४ ॥ ४५ ॥ एवं ब्रह्मरुद्रविष्णुरुपेण विभूतिरूपेण च स्तुतवा इदानीं नानाविधयास्तौति ॥ इत्युक्त्वेत्यतः प्राक्तनेन प्रत्येन ॥ सफलः संपूर्णः ॥ सकल इति कचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ महापापानि ब्रह्महत्यादीनि वासुदेवेति कीर्तनात् सद्यो विलयमायांतीत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ अहो इति खेदे ॥ यद्येन मोहेन प्रमादेन वा अन्यत्र कृतश्रमास्ते पुंसांसः ॥ अन्यत्र कृतश्रमां ये स्ते तथा ॥ पाठांतरे कृतश्चासौ श्रमश्चेत्यर्थात् पुंसिः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ नार्थ इति नकारः काकाक्षिन्या येनोभयत्र संबध्यते ॥ नाधोक्षजादिति वा पाठः ॥ अपवर्गो मोक्षः ॥ ५१ ॥ उपसर्ग उपद्रवः ॥ नरो नंतं न वेदयेदिति कचित् ॥ ५२ ॥ वतेत्याश्चर्यं ॥ ५३ ॥ आधीन्मानसीर्व्याः ॥ नियच्छति नाशयति ॥ ५४ ॥ भगवदिति ॥ भगवच्चरणयोर्द्वंद्वं निद्रं द्रव्यान् निश्चलं ध्यानमतपबोत्तमं पापिनापि प्रसंगेन घनादिप्राप्त्यर्थं विहितं कृतं चेत्तर्हि

का. सं. ४. पु.

स. अ. २१

॥ ९२ ॥

तत्परं स्वहितमिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ हरिर्हरति पापानि दुष्टचिर्तारपि स्मृतः ॥ अनिच्छयापि संस्पृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥ सर्वपापप्रसक्तोऽपि ध्यायन्निमित्तमच्युतम् ॥ द्विजस्तपस्वी भवति पांक्तिपावनपावन इत्यादि ॥ ५५ ॥ महात्पुपपदानि उपसमीपे पदानि भजितुं शीलये पांता निपापानि तथा ॥ महापापान्यपीत्यर्थः ॥ मुलीनध्यानसंपन्नो निश्चलध्यानसंनद्धः ॥ मुनीलध्यानसंपन्न इति पाठे मुनीलः श्रीकृष्णस्तस्य ध्याने न संपन्न इति व्याख्येयम् ॥ नामोच्चारणो नामोच्चारणम् ॥ ५६ ॥ किंच प्रमादादपीति ॥ अनलकणोऽग्निविस्फुल्लिगः ॥ अर्धपाण्डसंसारं वा ॥ तथाच वैष्णवे ॥ अवेशनापि यन्नामिकीति तसर्वपार्तकः ॥ पुमान् स्यो विमुच्येत मिह त्रस्तैर्वृक्षैरिव ॥ भागवते ॥ सांकेत्यं पारिहास्यं वास्तोभं देहलभेव वा ॥ वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरं विदुः ॥ अत्रापि वक्ष्यति ॥ यदि जानुचिदन्त्य कद्विपस्तवनामौष्ठपुटाद्विनिः ॥ ततम् ॥ शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यसकृत् स्थनसंस्थितिः पुनरिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विष्णुपादांब्वाति ॥ तदुक्तम् ॥ शालग्रामशिलातोयं यदि शंखास्थितं भवेत् ॥ तदा प्रयोजनं नास्ति तीर्थं खिलोऽप्यसंभवं रिति ॥ ५९ ॥ उपहारं नैव च ॥ पुरोडाशो नाम यज्ञे पुं देवभ्यो देयो द्रव्यप्रभेदोऽयं तपविभ्रः पदार्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ सदा पुरोडाशपवित्रताधरा इति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ शंखचक्रांकिततनुरिति

पापिनां यानि पापानि महोपपदभाज्यपि ॥ मुलीनध्यानसंपन्नो नामोच्चारणो हरेर्हरेत् ॥ ५६ ॥ प्रमादादपि संस्पृष्टो यथाऽनलकणो दहेत् ॥ तथोष्ठपुटसंस्पृष्टं हरिनाम हरेदवम् ॥ ५७ ॥ नितान्तं कमलाकृतिशान्तं चित्तं विधाययः ॥ संशीलयेत्क्षणं नूनं कमलातत्र निश्चला ॥ ५८ ॥ अयमेव परो धर्मस्त्विदमेव परंतपः ॥ इदमेव परं तीर्थं विष्णुपादांबुयत्पिबेत् ॥ ५९ ॥ तवोपहारं भक्त्या यः सेवते यज्ञपूरुष ॥ सेवितस्तेन नित्यं तं पुरोडाशो महाधिया ॥ ६० ॥ सचैवावभृथस्नातः सच गंगाजलाश्रुतः ॥ विष्णुपादोदकं कृत्वा शंखेयः स्नानिमानवः ॥ ६१ ॥ शालग्रामशिलायेन पूजिता तु लसीदलैः ॥ स पारिजातमालाभिः पूज्यते मुग्धमनसः ॥ ६२ ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रो वा यदि वेतः ॥ विष्णुभक्तिसमायुक्तो ज्ञेयः सर्वोत्तमश्च सः ॥ ६३ ॥ शंखचक्रांकिततनुः शिरसामंजरीधरः ॥ गोपीचंदनलिप्तांगो दृष्टश्चेत्तदचंकुतः ॥ ६४ ॥ प्रत्यहं द्वादशशिलाः शालग्रामस्य योऽर्चयेत् ॥ द्वारवत्याः शिलायुक्ता सर्वैकुंठमहीयते ॥ ६५ ॥

गोपीचंदनादिना ननु दाहेन ॥ बृहन्नारदीये दाहेन शंखचक्रधारणस्य निषिद्धत्वात् ॥ तथाहि ॥ यस्तु संतप्त शंखादिलिङ्गचिह्नतनुर्नरः ॥ स संयातनाभोगी चांडालो जन्मकोटिभिः ॥ तं दिजंतमं शंखादिलिङ्गांकिततनुं नरः ॥ संभाष्य रौरवं याति यावद्विद्राश्चतुर्दश ॥ चक्रांकिततनुं यत्र तत्र कोपिनसंभवेत् ॥ यदि तिष्ठेन्महापापी स हस्त्रं त्रहाभवेत् ॥ गंगास्नानरतो वापि अश्वमेधरतो वापि ॥ चक्रांकिततनुं दृष्ट्वा पश्येत्सूर्यजपनरः ॥ जपेच्छत रुद्रयमन्यथारौरवं प्रजेत् ॥ ब्राह्मणस्य तनुं ज्ञेया सर्वदेवसमाश्रिता ॥ सा चेत्संतापिताराजन्किमुबक्ष्यामहेततः ॥ चक्रांकिततनुं वापि राजं लिङ्गान्वितोऽपि वा ॥ नाधिकारी परिज्ञेयः श्रौतस्मात्तं पुनर्भवेत् ॥ न च अतस्तनुं तदा मोक्षस्तु इति श्रुतिविरोधेन स्मृतेरग्रामाणम् ॥ श्रुतेरार्थांतरपरत्वात् ॥ कृच्छ्रचंद्रायणादिनाऽतस्तनुरसंतापितदेहोऽतएवामोऽपकोऽदधरागादिः पुमांस्तद्ब्रह्म ज्ञानुतेन प्राप्नोतीति श्रुतेरर्थः ॥ तुलस्यामंजरीधरः ॥ शिरसामंजरीधरः ॥ मुरसामंजरीधर इति पाठे मुरसा तुलसी ॥ तदधमित्यत्र तच्छब्दो द्रष्टव्यः ॥ ६४ ॥ शालग्रामस्य चंकारण्यांतर्गतं

स्कां. म. पु.
॥ ९. ३ ॥

चकतीर्यस्य ॥ शालग्रामस्य शालग्रामाणां द्वादशशिला इति वा ॥ द्वारवत्याः शिला द्वारकाचक्रम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ गायामि गानं करोमि ॥ अयामिति क्वचित् ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ सैण्णैस्समुद्रे ॥ इयामलतनं श्रीकृष्णम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषामिति ॥ हृदयेषु आबसीति हृदयावासो जीवरूपेण ॥ साक्षादपरोक्षः ॥ यत्तासादपरोक्षो द्वाद्वाहंति श्रुतेः ॥ मार्शाजंत
र्यामी ॥ सर्वगं तां विना बहिरंत रन्त्यं न वेत्ति त्वामेव सर्वं वेत्तीत्यर्थः ॥ यदन्यदिति पाठे त्वां विना त्वत्तः सकाशात् यदन्यत्तत्त्वमेवेत्यन्वयः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अत्रादिति ॥ तद्गृहेः साक्षात् सौवृष्टिश्चेति तद्गृहं स्तस्याः

तुलसीयस्य भवने प्रत्यहं परिपूज्यते ॥ तद्गृहं नोपसर्पतिकदाचिद्यमर्किकराः ॥ ६६ ॥ हरिनामाक्षरमुखं भाले गोपीमृदा कितम् ॥ तुलसीमालितोरस्कं स्पृशे
युनयमानुगाः ॥ ६७ ॥ गोपीमृतुलसीशंखः शालग्रामः सचक्रकः ॥ गृहेऽपि यस्य पंचैते तस्य पापभयंकुतः ॥ ६८ ॥ ये मुहूर्ताः क्षणाय च याः काष्ठायै निमे
षकाः ॥ ऋते विष्णुस्मृतेर्यातास्तेषु मुष्टेयमेनसः ॥ ६९ ॥ कद्रवक्षरहरेर्नामस्फुल्लिगसदृशं ज्वलत् ॥ महती पातकानां चराशिस्तु लोपमाकच ॥ ७० ॥
गोविंदं परमानंदमुकुंदं मधुसूदनम् ॥ त्यक्तान्यं नैव जानामि न भजामि स्मरामि न ॥ ७१ ॥ न नमामि न च स्तोमि न पश्यामीह चक्षुषा ॥ न स्पृशामि न वा या
मि गायामि न हरिं विना ॥ ७२ ॥ जले स्थले च पातालेऽप्यनिले चानलेऽचले ॥ विद्याधरासुरसुरेर्किं न वानरं नरे ॥ ७३ ॥ तृणैर्घृणैश्च पापापेतरुगुल्मलता
सुचः ॥ सर्वत्र श्यामलतनुर्वक्षोऽश्रितस्तद्वक्षसम् ॥ ७४ ॥ सर्वेषां हृदयावासः साक्षात्साक्षी त्वमेव हि ॥ बहिरंतं विना त्वां तु न ह्यन्यं वेत्ति सर्वगम् ॥ ७५ ॥
इत्युक्त्वा विररामासौ शिवशर्मन्ध्रुवस्तदा ॥ देवोऽपि भगवान्विष्णुस्तमुवाच प्रसन्नहृत् ॥ ७६ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अविबालविशालाक्षध्रुव
ध्रुवमतेऽनघ ॥ परिज्ञातो मया सम्यक्तवहत्स्थो मनोरथः ॥ ७७ ॥ अत्राद्भवति भूतानि वृष्टेरन्नसमुद्भवः ॥ तद्गृहेः कारणं सूर्यः सूर्याधारोऽधुवैधिभोः ॥ ७८ ॥
ज्योतिश्चक्रस्य सर्वस्य ग्रहर्क्षादेः समंततः ॥ गगने भ्रमतो नित्यं त्वमाधारो भविष्यसि ॥ ७९ ॥ मेदीभूतस्तु वै सर्वान् वायुपाशैर्निर्यात्रितान् ॥ आकल्पंतत्पदं
तिष्ठभ्रामयञ्ज्योतिषां गणान् ॥ ८० ॥

सूर्यः कारणम् ॥ तदिति पृथक्पदं वा ॥ तत्तस्माद्गोहृदयत्वं सूर्याधारधिवेत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अग्नौ प्रास्तादितिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥ आदित्याज्जायते वृष्टिर्गृहे रजततः प्रजा इति ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धान्याक्रमणाय भ्राम्यमाणानां पशूनां वंघनस्तं भो मेदी तत्सदृशो मेदीभूत इत्यर्थः ॥ आकल्पं कल्पपर्यंतम् ॥ कल्पोऽत्र ब्रह्मणो दिनं पार्षदितयं वा ॥ स्यात्सुः परस्तात्कल्पवासिना
मिति भागवतोक्तेः ॥ ८० ॥

का. खं. ४. पु.
स. अ. २१

॥ ९. ३ ॥

आसादिप्राप्तम् ॥ आदायीतिपाठेयुहांतामित्यर्थः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ शकाद्यैरपिदुर्लभैरपिप्राप्तुमशक्यमित्यर्थः ॥ तत्त्वस्तारवर्धनम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ महोपसर्गश
मनीमहादिमहापीडानाशिनी ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ अनेकमिदृशानिदत्त्वानानाव्रतानिचकृत्वायथालाभानवाप्नोति ततथाऽनयास्तुत्याऽनामोति ॥ सर्वदा नवतादिभिर्यत्फलं लभ्यते

आराध्यश्रीमहादेवंपुरापदमिदंमया ॥ आसादियत्तदेतत्तेतपसाप्रतिपादितम् ॥ ८१ ॥ केचिच्चतुर्थ्युगंयावत्केचिन्मन्वंतरंध्रुव ॥ तिष्ठतित्वंतुवैकल्पंपदमे
तत्प्रशास्यासि ॥ ८२ ॥ मनुनापिनयत्प्रापिकिमन्यैर्मानवैर्ध्रुव ॥ तत्पदंविहितंत्वत्साच्छकाद्यैरपिदुर्लभम् ॥ ८३ ॥ अन्यानवरात्प्रयच्छामिस्तवेनाने
नतोषितः ॥ सुनीतिरपितेमातात्वत्समीपेचरिष्यति ॥ ८४ ॥ इदंस्तोत्रवरंयस्तुपठिष्यतिसमाहितः ॥ त्रिसंध्यंमनुजस्तस्यपापंयास्यतिसंक्षयम् ॥ ८५ ॥
नतस्यसदनंलक्ष्मीःपरित्यक्ष्यत्यसंशयम् ॥ नजनन्यावियोगश्चनबंधुकलहोदयः ॥ ८६ ॥ ध्रुवस्तुतिरियंपुण्यामहापातकनाशिनी ॥ ब्रह्महापिवि
शुद्धचेतकाकथेतरपापिनाम् ॥ ८७ ॥ महापुण्यस्यजननीमहासंपत्तिदायिनी ॥ महोपसर्गशमनीमहाव्याधिविनाशिनी ॥ ८८ ॥ यस्याऽस्तिपरमाभ
क्तिर्मयिनिर्मलचेतसः ॥ ध्रुवस्तुतिरियंतेनजप्यामत्प्रीतिकारिणी ॥ ८९ ॥ समस्ततीर्थस्नानेनयत्फलंलभतेनरः ॥ तत्फलंसम्यगाप्नोतिजपन्स्तुत्या
नयामुदा ॥ ९० ॥ संतिस्तोत्राण्यनेकानिममप्रीतिकराणिच ॥ ध्रुवस्तुतेर्नचैतस्याःकलामर्हतिषोडशीम् ॥ ९१ ॥ श्रुत्वापीमांस्तुतिमर्त्यःश्रद्धयाप
रयामुदा ॥ पातकैर्मुच्यतेसद्योमहत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ ९२ ॥ अपुत्रःपुत्रमाप्नोतिनिर्धनोयनमाप्नुयात् ॥ अभक्तोभक्तिमाप्नोतिकीर्तनाच्चध्रुवस्तुतेः ॥
॥ ९३ ॥ दत्त्वादानान्यनेकानिकृत्वानानाव्रतानिच ॥ यथालाभानवाप्नोतितथास्तुत्याऽनयानरः ॥ ९४ ॥ त्यक्त्वासर्वाणिकार्याणित्यक्त्वाजप्यान्यने
कशः ॥ ध्रुवस्तुतिरियंजप्यासर्वकामप्रदायिनी ॥ ९५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ ध्रुवावधेहिबक्ष्यामिहितंतवमहामते ॥ येनतेनिश्चलंसम्यक्पदमे
तद्रविष्यति ॥ ९६ ॥ अहंजिगमिषुस्त्वासंपूर्णवारणसींशुभाम् ॥ साक्षाद्विश्वेश्वरोयत्रतिष्ठतेमोक्षकारणम् ॥ ९७ ॥ विपन्नानांचजंतूनांयत्रविश्वेश्वरः
स्वयम् ॥ कर्णेजापंप्रकुरुतेकर्मनिर्मूलनक्षमम् ॥ ९८ ॥ अस्यसंसारदुःखस्यसर्वोपद्रवदायिनः ॥ उपायएकएवास्तिकाशिकानंदभूमिका ॥ ९९ ॥
इदंरम्यमिदंनेतिबीजंदुःखमहातरोः ॥ तस्मिन्काश्यप्रिनादग्धेदुःखस्यावसरःकुतः ॥ १०० ॥ प्राप्यंसंप्राप्यतेयेननभूयोयेनशोच्यते ॥ परायानिर्वृतेः
स्थानंयत्तदानंदकाननम् ॥ १ ॥ अमृतायनमुत्तमृज्यपुरुषोन्यत्रयोवसेत् ॥ आनंदकानेनंशंभोःकुतस्तस्यसुखोदयः ॥ २ ॥

सत्सर्वमनयास्तुत्याप्राप्यतइत्यर्थः ॥ कामानितिकचित् ॥ नतथाकाममाप्नोतीतिपाठःस्पष्टार्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अबवेदिशृणु ॥ येनहितेनहितानुष्ठानेन ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ प्रसंगात्का
शींस्तौति अत्येत्यादिषड्विः ॥ आनन्दभूमिकाआनंदरूपस्यानम् ॥ ९९ ॥ काश्यप्रिनाकाशीमरणानेमितरुद्रेपादिष्टज्ञानाग्निनेत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ अमृतायनकैवल्याश्रयम् ॥ २ ॥

स्कां. म. पु.

॥ ९४ ॥

निर्गतारिपवोयस्माच्छादनीरिपु ॥ ३ ॥ काशीकाशीमति ॥ कर्मभूतविशेषम् ॥ जगद्वर्चम् ॥ पाठांतरेकाशीविशेषणम् ॥ ४ ॥ सविश्वेश्वरःसुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥ पुरेति ॥ पुरापूर्वहरःपादांगुष्ठस्ययाग्रेखातस्पाजयमुत्पादितचक्रंमुष्ट्याप्रक्षिप्यजालंधरंदैत्यमहरन्मारितवानित्यर्थः ॥ कर्मभूतम् ॥ ममापिपरिकर्षणंरूपजनकम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखावहतिचक्रम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखावहतिचक्रम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखावहतिचक्रम् ॥ पादांगुष्ठस्यरेखावहतिचक्रम् ॥ ६ ॥ समुदर्शनचक्रदइत्युक्तंतत्प्राप्तिमेवकारणादर्शयति ॥ तच्चक्रमिति ॥ एवंहिभूयतेआदित्य

वरंशरावहस्तस्यचांडालागारवीथिषु ॥ भिक्षार्थमटनंकाश्यांराज्यंनान्यत्रनीरिपु ॥ ३ ॥ वैकुण्ठनगरात्काशीनित्यंविश्वेशमर्चितम् ॥ अहमायामिनि यमाजगद्वर्च्यतर्दचिताम् ॥ ४ ॥ मयियापरमाशक्तिस्त्रिलोक्यारक्षणक्षमा ॥ तत्रहेतुर्महेशानःसमुदर्शनचक्रदः ॥ ५ ॥ पुराजालंधरंदैत्यममापिपरिकर्षणम् ॥ पादांगुष्ठाग्रेखोत्थंचक्रंमुष्ट्याहरोऽहरत् ॥ ६ ॥ तच्चचक्रंमयालब्धंनेत्रपद्मार्चनाद्विभोः ॥ एतत्सुदर्शनाख्यंवैदैत्यचक्रप्रमर्दनम् ॥ ७ ॥ तन्मयातवरक्षार्थंभूतविद्रावणंपरम् ॥ तावत्प्रणुन्नंपुरतस्ततश्चाहमिहागतः ॥ ८ ॥ काशीमिदानीयास्यामिविश्वेश्वरविलोकने ॥ अद्ययात्राऽस्तिमहतीकार्तिक्यां बहुपुण्यदा ॥ ९ ॥ कार्तिकस्यचतुर्दश्याविश्वेशंयोलोकयेत् ॥ स्नात्वाचोत्तरवाहिन्यांनतस्यपुनरागतिः ॥ १० ॥ इत्युक्तातार्क्ष्यमारोप्यध्रुवमानं दमेदुरम् ॥ क्षणाद्वाराणसींप्रापहरिःस्मरहरोषिताम् ॥ ११ ॥ पंचकोश्याश्चसीमानंप्राप्यदेवोजनार्दनः ॥ वैनतेयादवारुह्यकरेधृत्वाध्रुवंततः ॥ १२ ॥ मणिकर्ण्यपरिस्त्रायविश्वेशमभिपूज्यच ॥ ध्रुवंभाषेभगवान्हितंतस्यचिकीर्षयन् ॥ १३ ॥ लिंगंस्थापयन्नेत्रक्षेत्रेऽत्रैवाविमुक्तके ॥ त्रैलोक्यस्थापनं पुण्यंयथाभवतितेऽक्षयम् ॥ १४ ॥ नियुतंयत्परिस्थाप्यलिंगानिफलमाप्यते ॥ अन्यत्रतदिहैकेनलिंगेनपरिलभ्यते ॥ १५ ॥ कालेनभंगमापन्नं जीर्णोद्धारंकरोतियः ॥ इहतस्यफलस्यांतःप्रलयेपिनजायते ॥ १६ ॥

पुराणे ॥ स्वर्णकमलसहस्रेणश्रीशंकरंश्रीकृष्णःप्रत्यहंपूजयतिस्म ॥ तत्रकदाचिच्छ्रीकृष्णस्यभावजिज्ञासयैकस्मिन्कमलेविश्वेश्वरेणहृतेतद्वाक्यम् ॥ हृतेपुष्पेनदावेष्णुंश्वितयान्किमिदंति ॥ ज्ञात्वात्मनेत्रमुद्रित्यपूजयामासशंकरम् ॥ ततस्तेनैवसंतुष्टस्यविश्वेश्वरस्यवाक्यम् ॥ दिव्यंददामितेचक्रमद्भुतंतत्सुदर्शनम् ॥ प्रीत्यर्थंस्वदेवानांनिर्भिनयन्मयापुग ॥ गृहीत्वातद्रणेदैत्याआहिविष्णो ममाज्ञया ॥ एवमुक्ताददौचक्रंसूर्यायुतसमप्रभमिति ॥ नेत्रमेवपद्मेनेत्रपद्मेतेनार्चनात्पुजनात् ॥ १७ ॥ मणिकर्ण्येति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

का.सं.४.पु.

स. अ. २२

॥ ९४ ॥

आदीनां फलमाह कालेनेत्यादिना ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीगामानंद
कृतायां काशीखंडी कायामेकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ महर्जनस्तपःसत्पलोकः काश्याः स्तुतिस्तथा ॥ द्वाविंशतितमेऽध्याये वर्ण्यतेऽमरदुर्लभाः ॥ १ ॥ ध्रुवाख्यानमभिर्नंद

वित्तशास्त्रं परित्यज्य प्रासादं योऽत्र कारयेत् ॥ तेन दत्तो भवेत्सर्वो मेरुर्नियुतयोजनः ॥ १७ ॥ कूपवापीतडागानि शस्त्यायोऽत्र तु कारयेत् ॥ अन्य
त्र करणात्तस्य पुण्यं कोटिगुणाधिकम् ॥ १८ ॥ इज्यार्थमत्रयः कुर्यात्सुरभ्यां पुष्पवाटिकाम् ॥ पुष्पे पुष्पे फलं तस्य सुवर्णकुसुमाधिकम् ॥ १९ ॥ अत्र ब्रह्म
पुरीं कृत्वा यो विप्रेभ्यः प्रयच्छति ॥ वर्षाशनेन संयुक्तां तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २० ॥ क्षीयंते सलिलान्यब्धेर्भौमाश्च त्रसरेणवः ॥ श्योनेन तस्य पुण्यस्य
शिवलोके समासतः ॥ २१ ॥ मठानपि तपस्विभ्यः कारयित्वाऽत्र योर्पयेत् ॥ जीवनोपायसंयुक्तान्सोपि पूर्वफलाश्रयः ॥ २२ ॥ कृत्वा महानि पुण्यानि यो
ऽत्र विश्वेश्वरेऽर्पयेत् ॥ न तस्य पुनरावृत्तिर्घोरैस्सारसागरे ॥ २३ ॥ अनंत इति वादोऽयं मयिलोकेऽत्र गीयते ॥ परं काशीगुणानां हि मयाप्यंतो न लभ्यते ॥ २४ ॥
तस्मात्प्रयत्नतः काश्यां ध्रुवश्रेयः समाश्रयेत् ॥ काशीश्रेयः फलं पुंसामक्षया योपजायते ॥ २५ ॥ गणावृचतुः ॥ ॥ ध्रुवमित्युपदिश्याथ जगाम गरुडध्वजः ॥
ध्रुवोऽपिलिङ्गं संस्थाप्य वैद्यनाथसमीपतः ॥ २६ ॥ प्रासादं सुमहत्कृत्वा कृत्वा कुंडं तदग्रतः ॥ विश्वेश्वरं समभ्यर्च्य कृतकृत्यो गृहं ययौ ॥ २७ ॥ ध्रुवं
समभ्यर्च्य ध्रुवकुण्डे कृतोदकः ॥ ध्रुवलोकमवाप्नोति नरो भोगसमन्वितः ॥ २८ ॥ ध्रुवस्य परमाख्यानं यः पठेत्पाठयेदपि ॥ स विष्णुलोकमाप्नोति जायते
विष्णुवल्लभः ॥ २९ ॥ नरो ध्रुवस्य चरितं प्रसंगेन स्मरन्नपि ॥ नपापैर्भूयंतं महत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कदि महापुराण एकाशी
तिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे ध्रुवस्तुतिर्नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ शिवशर्मोवाच ॥ ध्रुवाख्यानमिदं रम्यं महापा
तकनाशनम् ॥ महाश्र्वरं पुण्यं श्रुत्वा ततोऽस्मिन् भोगणौ ॥ १ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ इत्थं यावद्विजो ब्रूते विमानं वायुवेगगम् ॥ तावत्प्रापमहलौ
कं स्वर्लोकं तात्परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ द्विजोऽथ लोके संवीक्ष्य सर्वतो महसावृतम् ॥ तौ गणौ प्रत्युवाचे दंकोऽयं लोको मनोहरः ॥ ३ ॥ तावूचतुस्ततो विप्रं निशाम
यमहामते ॥ अयं सहि महलोकः स्वर्लोकं तात्परमाद्भुतः ॥ ४ ॥ कल्पायुषो वसंत्यत्र तपसा धूतकल्मषाः ॥ विष्णुस्मरणं संक्षीणं समस्तकेशं च यः ॥ ५ ॥
निर्व्याजप्रणिधानेन दृष्ट्वा तेजो मयं जगत् ॥ महार्यो गसमायुक्ता वसंत्यत्र सरोत्तमाः ॥ ६ ॥

स्तस्मिन्नात्मनोऽलं प्रत्ययाभावमाह ध्रुवाख्यानमित्यनेन ॥ १ ॥ २ ॥ महसा तेजसा ॥ ३ ॥ ४ ॥ कल्पायुषो द्विपरार्धभूवादय इत्यर्थः ॥ विष्णोः स्मरणेन व्यानेन नष्टाः
समस्ताः सवासनाः क्लेशानाम्बविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशानां संचयाः समूहा ये पतितया ॥ ५ ॥ निर्व्याजप्रणिधानेन निष्कण्टकमाधिना ॥ तेजो मयं ब्रह्मात्मकम् ॥ महायोगोऽत्र जीवपरयोगिक्य

चितनम् ॥ ६ ॥ इत्थं पूर्वोक्तां कथां कथयतोऽसतोः ॥ तद्वसिष्ठम् ॥ निनायमापयामास ॥ ७ ॥ ८ ॥ इदं निनीतोऽप्यादीनि ॥ ९ ॥ १० ॥ विराजाहिरण्यगर्भेणोत्पादितं वैराजाः ॥ किंच ॥
वासुदेवेति ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिलोच्छेत्वादीनां प्रथमां तानां पदानां तितपोलोकेऽकृतो भयावसंतीति न कमेनाम्बयः ॥ शिलोच्छेत्तवृत्तयः पतितकणिककणवृत्तयः ॥ इन्ता एव उलूखलकंदनीयेषां
दंतोलूखलकाः ॥ १३ ॥ सूर्येण सहचरुर्दिशुचतुर्भिराग्निभिस्तपोयेषां तितपंचाग्नितपसः ॥ स्थंडिलेशयाभूशायिनः हेमंतशिशिरयोर्ऋतोरर्षेणैषां व्याप्य जलेऽपारात्रीः क्षपयन्तीत्यर्थः ॥ १४ ॥
तृषिताऽपि कुशाग्रनीराणां विप्रुषः कणानेवापि वन्येषां मिमावः ॥ दीर्घश्छांदसः ॥ तत्र हेतुर्यतयोपतनशीलास्तप एकनिष्ठानविषयपराऽत्यर्थः ॥ अतिक्षुधिताऽपि वाताशिनः ॥ पादां बुध्नाग्नेण भुवं स्पृ-
शंतीति पादां गुह्याग्रभूस्पृशः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वदोष ऊर्ध्वोऽकृतस्ताः ॥ रविदशः सूर्यगत्पनुसारिनेत्राः ॥ एकेनाग्निना पादेन स्थाणुबन्धिलाः ॥ दिवानिरुच्छासाः संपूर्णदिनं व्याप्य तप्तोच्छासाः

इत्थं कथां कथयतोर्भगवद्गणयोः प्रिये ॥ क्षणार्धेन विमानंतज्जनलोकं निनाय तान् ॥ ७ ॥ निवसंत्यमलायत्रमानसाम्रक्षणः सुताः ॥ सनंदनाद्यायोगीन्द्राः
सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ८ ॥ अन्येतु योगिनो देवैश्च स्वलद्रक्षचारिणः ॥ सर्वद्वंद्वविनिर्मुक्तास्ते वसंत्यतिनिर्मलाः ॥ ९ ॥ जनलोकात्तपोलोकेऽस्तेषां लोचनगो-
चरः ॥ कृतस्तेन विमानेन मनोवेगेन गच्छता ॥ १० ॥ वैराजाय त्रते देवावसेयुर्दाहवर्जिताः ॥ वासुदेवे मनोयेषां वासुदेवार्पितक्रियाः ॥ ११ ॥ तपसातो-
ष्यगोविंदमभिलाषविवर्जिताः ॥ तपोलोकमिमं प्राप्य वसंति विजितेंद्रियाः ॥ १२ ॥ शिलोच्छेत्तयोर्वेदंतोलूखलिकाश्च ॥ अश्मकुट्टाश्च मुनयः शीर्णपर्णा-
शिनश्च ॥ १३ ॥ ग्रीष्मे पंचाग्नितपसो वर्षासुस्थंडिलेशयाः ॥ हेमंतशिशिरार्धे येषां तितसिल्लेक्षणाः ॥ १४ ॥ कुशाग्रनीरविप्रुषस्तृषिताय तयोऽपि वन् ॥
वाताशिनो तिक्षुधिताः पादाग्रगुह्यभूस्पृशः ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वदोषो रविदशस्त्वेकां प्रिस्थाणुनिश्चलाः ॥ यैर्वै दिवानिरुच्छासामासोच्छासाश्च ये पुनः ॥ १६ ॥
मासोपवासव्रतिनश्चातुर्मास्यव्रताश्च ॥ ऋत्वंततो यपानाये येषां मासोपवासकाः ॥ १७ ॥ ये च वर्षनिमेषावै वर्षधारां वुतर्षकाः ॥ ये च स्थाणूयमां-
प्राप्तामृगकंद्वृत्तिसौख्यदाः ॥ १८ ॥ जटाटवीकोटरांतः कृतनीडांडजाश्च ॥ प्ररूढवामलूरांगाः स्यायुनद्धास्थिसंचयाः ॥ १९ ॥ लताप्रतानैः परितो वे-
ष्टिता वयवाश्च ॥ सस्यानि च प्ररूढानियदंगेषु चिरस्थिति ॥ २० ॥

कुम्भकपरायणा इत्यर्थः ॥ मासोच्छासामासमभिव्याप्योच्छासोयेषां तितपारेचकपरायणा इत्यर्थः ॥ १६ ॥ ऋत्वंतमासद्वयं ततो यपानं येषां तितः ऋत्वंततो यपानाः ॥ १७ ॥ वर्षमध्ये वर्षसमाप्तौ वा-
निमेषोयेषां तितवर्षनिमेषाः ॥ वर्षधारां वुतर्षं तपसं तजले तपस्त्वेष्ट्यायेषां तितवर्षधारेकजलपाना इत्यर्थः ॥ ये च स्थाणूयमां स्थाणुल्यतां प्राप्ताः ॥ स्थाणुसाम्योपमामिति कश्चिद् ॥ स्थाणुसाम्योपसमाप्ता इति चा-
न्यत्र ॥ अतएव मृगकंद्वृत्तिसौख्यदाः सुखमेव सौख्यं भृगैः कृत्वा कंद्वृत्तिः सौख्यदायेषां तितया ॥ १८ ॥ जटाटवीविपिनंतस्याः कोटरांतश्छिद्रमध्ये कृतोनीडो वासोयेस्तया भूतामृगजपुतेतया ॥ प्ररूढा वा-
मलूरावल्मीका अंगेषु येषां तितया ॥ वामलूरश्च नाकुशवल्मीकं पुत्रपुंसकमित्यमरः ॥ प्ररूढतुण सर्वांगा इति कश्चित् ॥ स्यायुनद्धो नाडीबद्धोऽस्थिसंचयां येषां तितया ॥ १९ ॥ लताप्रतानैर्वह्नीनां विस्तारः सचै-

वक्रोद्योनाशकरः परइति ॥ तामसीनारकीगतिनेतारमितिलोभादीनां त्रयाणां विशेषणम् ॥ तथाच सार्वज्ञवचः ॥ त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ॥ कामः क्रोधस्तगालोभस्तस्मादेतच्चयं त्यजे
दिति ॥ ३१ ॥ मर्ददर्मम् ॥ सदापदमिति पाठेऽहंकारविशेषणम् ॥ ३२ ॥ दूषणेति मोहविशेषणम् ॥ ३३ ॥ अंधीकरणं ज्ञाननाशकम् ॥ अंधतामिहो नरकविशेषस्तद्विशेषकम् ॥ ३४ ॥ परिशुण्णं
सेवितम् ॥ ३५ ॥ यद्यस्मात् ॥ तत्र कर्मभूमौ ॥ पदेषु स्थानेषु ॥ उच्चावचेषु कृष्टापकृष्टेषु नानाविधेष्वित्यर्थः ॥ ३६ ॥ नार्यावर्तेति ॥ आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविष्यदिमालयोरिति ॥
अस्मादमेवमंडलं देशस्तस्मिन् ॥ अस्मादमंडलं पृथिवीकचित् ॥ यद्यपि काशी ब्रह्मांडमध्यगानभवति तथापि महीत्यभिप्रायेणोक्तमिति ज्ञेयम् ॥ एवमपि ज्ञातव्यम् ॥ ३७ ॥ एवसामान्यतोऽधिकमुक्ता
विशेषतोऽपि वक्तुमाह ॥ संतीति ॥ सुखेतरंदुःखं तद्वर्जिताः ॥ ३८ ॥ स्वर्लोकादधिकं रम्यं सुंदरं नास्तीत्यत्र हेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ ३९ ॥ स्वर्गसदां देवानां मध्ये ॥ ४० ॥ नागांगाभरणप्रोताः

सदामर्दपरित्यज्य प्रमादैकपदप्रदम् ॥ प्रमादैकशरण्यं च संपदां विनिवर्तकम् ॥ ३२ ॥ सर्वत्र लघुताहेतुमहंकारं विहाय च ॥ दूषणारोपणयंत्रं कुर्वणं सज्जने
ष्वपि ॥ ३३ ॥ हित्वा मोहं महाद्रोहरोपणं मतिघातिनम् ॥ अत्यंतमंधीकरणमंधतामिह दर्शकम् ॥ ३४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तं परिशुण्णं महाजनेः ॥
धर्मसोपानमारुह्य दिहायां तिहेलया ॥ ३५ ॥ कर्मभूमिं समीहते सर्वस्वर्गोक्तसोद्विज ॥ यत्तत्रार्जितभोक्तारः पदेषु चावचेष्वमी ॥ ३६ ॥ नार्यावर्तसमोदे
शोनकाशी सदृशी पुरी ॥ नविश्वेशसमं लिङ्गं कापि ब्रह्मांडमंडले ॥ ३७ ॥ संतिस्वर्गा बहुविधाः सुखेतरविवर्जिताः ॥ सुकृतेकफलाः सर्वयुक्ताः सर्वसमृद्धिभिः ॥
॥ ३८ ॥ स्वर्लोकादधिकं रम्यं न हि ब्रह्मांडगोलके ॥ सर्वयतं तैस्वर्गाय तपोदानव्रतादिभिः ॥ ३९ ॥ स्वर्लोकादपिरम्याणि पातालानीति नारदः ॥
प्राह स्वर्गसदां मध्ये पातालेभ्यः समागतः ॥ ४० ॥ आह्लादकारिणः शुभ्रामणयो यत्र सुप्रभाः ॥ नागांगाभरणप्रोताः पातालं केन तत्समम् ॥ ४१ ॥
दैत्यदानवकन्याभिरितश्चेतश्च शोभिते ॥ पाताले कस्य न प्रीतिर्विमुक्तस्यापि जायते ॥ ४२ ॥ दिवार्करश्मयस्तत्र प्रभातं तन्वति नातपम् ॥ शशिनश्च नशी
ताय निशित्योताय केवलम् ॥ ४३ ॥ यत्र न ज्ञायते कालो गतोऽपि दुर्जादिभिः ॥ वनानि नद्यो रम्याणि सदां भांसि सरांसि च ॥ ४४ ॥ कलाः पुंस्को
किलालापाः सुचैलानि शुचीनि च ॥ भूषणान्यतिरम्याणि गंधाद्यमनुलेपनम् ॥ ४५ ॥ वीणावेणुमृदंगादिनिस्वनाः श्रुतिहारिणः ॥ हाटकेशं महार्हलंगं यत्र
वैसर्वकामदम् ॥ ४६ ॥ एतान्यन्यानि रम्याणि भोग्यो ग्यानि दानवैः ॥ दैत्यो रगैश्च भुज्यंते पातालार्तरगोचरैः ॥ ४७ ॥

नागानामंगाभरणलक्षणालंकारेषु प्रोता इति ताम्रयितामणयो यत्र पाताले वर्तते तत्पातालं केन समं केनापि ॥ सर्वोत्तमत्वात् ॥ नागाभरणभूषास्विति पाठेऽपि सप्तवार्यः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ दिवा केंति ॥ यत्र पाताले दिवा दिवसे
ऽर्करश्मयः प्रमामालोकमात्रं तन्वतीति नातपं धर्मविस्तारार्थं व्युत्पद्यते ॥ शशिनश्चेति च शब्दः समासस्य मपि रश्मिपद्मनुवर्तयति ॥ चंद्रस्य च रश्मयो निशिरात्री नशीताय किं लघोताय मन्त्रशाय ॥
एतेनाकेंदुरसमीनां पातालेऽप्यनुप्रवेशो विवक्ष्यते ॥ तथाच मन्त्रपुराणे ॥ सूर्यो गोभिर्जगत्सर्वमादीपयति सर्वशः ॥ त्रीणि त्रीणि तया चान्यौ द्वौ लोको भासयंत्यु
त ॥ शतं चापि अचस्तां पातालं दीपयंत्युतेति ॥ सूर्यो चंद्रमसकैतौ गृहीतदेहांतरीतस्तद्वैतिकाचक्षते ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ कलाविद्याः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ भोग्ययोग्यानि भोग्यार्हाणि ॥ भोग्ययोग्यानि

यागादिभ्यः प्रकृष्टत्वमेव दर्शयति ॥ नाममात्रेति ॥ ६२ ॥ कृतानियानिपनांसिपापानितेषां परिशुद्धितोनाशादित्येव ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ सपापसंचयः ॥ ६५ ॥ पदांतरस्थानांतरम् ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ त्वद्मांसरुधिरसनाय्वस्थिमज्जाशुक्लाणीतिसप्तधातवस्तन्मयीभूततनूतत्स्वरूपशरीरहत्यर्थः ॥ वपनान्मुडनात् ॥ ६८ ॥ सितसितेगंगायमुनयोः संभेदे वेण्यामित्यर्थः ॥ अभिधायसंकल्प्य अभिधायन्नितिकचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ मोक्षमवाप्नोतिसत्त्वशुद्धिद्वारा विविदिषाद्वारावेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ स्फुटं स्फटित्तीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ यथाकथंचिदिति ॥ अनशनेन जलादिप्रवे

नाममात्रस्मृतेर्यस्य प्रयागस्य त्रिकालतः ॥ स्मर्तुः शरीरेनो जातु पापं वसति कुत्रचित् ॥ ६२ ॥ संतितीर्थान्यनेकानि पापत्राणकराणि च ॥ न शक्तान्य धिकं दातुं कृतैः परिशुद्धितः ॥ ६३ ॥ जन्मांतरेष्वसंख्येषु यः कृतः पापसंचयः ॥ दुष्प्रणोद्यो हिनितरां व्रतैर्दानैस्तपो जपैः ॥ ६४ ॥ सतीर्थराजग मनोद्यतस्य शुभजन्मनः ॥ अंगेषु वेपतेऽयं तद्रुमो वातहतो यथा ॥ ६५ ॥ ततः क्रांता धर्मा र्गस्य प्रयागदृढचेतसः ॥ पुंसः शरीराग्निर्यातुमपेक्षेत पदांतरम् ॥ ६६ ॥ भाग्यत्रेत्रातिथीभूते तीर्थराजे महात्मनः ॥ पलायते द्रुततरंतमः सूर्यो दयेयथा ॥ ६७ ॥ सप्तधा तु मयीभूततनूपापानियानिवै ॥ केशेषु तानितिष्ठं तिवपनाद्यां तितान्यपि ॥ ६८ ॥ एवं निष्कलुषीभूय ततः स्नायात्सितासिते ॥ ययंकाममभिधायंस्तंतमाप्नोति नान्यथा ॥ ६९ ॥ पुण्यराशिंच विपुलं पुण्यान्भोगान्यथेप्सितान् ॥ स्वर्गमाप्नोति तत्पुण्यान्निष्कामो मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७० ॥ स्नायाद्योभिलषन्मोक्षं कामानन्यान्विहाय च ॥ सोपिमोक्षमवाप्नो तिकामदात्तीर्थराजतः ॥ ७१ ॥ तीर्थराजं परित्यज्य योऽन्यस्मात्काममिच्छति ॥ भारताख्ये महावर्षे सकामनां मुयात्स्फुटम् ॥ ७२ ॥ सत्यलोके प्रयागे च नांतरं वेदयहं द्विज ॥ तत्र ये शुभकर्माणस्ते मल्लोकनिवासिनः ॥ ७३ ॥ तीर्थाभिलाषिभिर्मर्त्यैस्सेव्यं तीर्थांतरं न हि ॥ अन्यत्र भूमिवलये तीर्थराजात्प्रया गतः ॥ ७४ ॥ यथांतरं द्विजश्रेष्ठ भूषेत्स्वितरसेवके ॥ दृष्टांतमात्रं कथितं प्रयागे तरतीर्थयोः ॥ ७५ ॥ यथाकथंचितीर्थेऽस्मिन्प्राणत्यागं करोति यः ॥ तस्यात्म घातदोषेन प्राप्नुयादीप्सितान्यपि ॥ ७६ ॥ यस्य भाग्यवतश्चात्र तिष्ठंत्यस्य न्यपि द्विज ॥ न तस्य दुःखलेशोपि क्वापि जन्मनि जायते ॥ ७७ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तंचिकीर्षुणा ॥ प्रयागं विधिवत्सेव्यां द्विजवाक्यान्न संशयः ॥ ७८ ॥ किंबहुतेन विप्रेन्द्रमहोदयमभीप्सुना ॥ सेव्यं सितं सितं तीर्थं प्रकृष्टं जगतीतले ॥ ७९ ॥

शेनवेत्यर्थः ॥ न चैतद्वाह्यणातिरिक्तविषयमिति मंतव्यम् ॥ यदित्थं न विजानासिता तविष्णोरवस्थितिम् ॥ गत्वा प्रयागं तत्रैव संत्यक्ष्यामः कलेवरमिति गर्गच्यवनादीनां वचनस्य प्रह्लादसंहितायां द्वारका माहात्म्ये दर्शनात् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ द्विजाः सनकादयो ब्राह्मणाः ॥ द्वाभ्यां शुद्धिष्याभ्यां जायत इति द्विजादेवासेवांनाक्यम् ॥ हे द्विजवाक्यं वचनामिति वा ॥ ७८ ॥ प्रयागमाहात्म्यमुपसंहरति ॥

किं चैनेति ॥ ७९ ॥ यदर्थस्वर्गादीनां रम्यत्वमुक्तं तदिदानीं दर्शयति ॥ प्रयागलोपीति ॥ ८० ॥ अनायासेन मुक्तो हेतुवदन्नतिरम्यत्वमाह ॥ प्रयागादिति ॥ ८१ ॥ अन्वयमुत्तेनातिरम्यत्वमुक्त्वाप्यतिरेकेणापितदाह ॥ अविमुक्तादिति ॥ महाक्षेत्रत्वे हेतुर्विशेषोति ॥ ८२ ॥ तर्हि ब्रह्मांडस्वित्त्वाविशेषादयो ध्यादिक्षेत्रवादक्षेत्रस्यादित्यत आह ॥ अविमुक्तमिति ॥ ८३ ॥ कथं तर्हि नैवेदिनप्रलये प्राकृतप्रलये चात्र काशीतिष्ठेत्तत्राह ॥ यथा यथा हीति ॥ ८४ ॥ कथं तर्हि निराश्रयमिदं तिष्ठेदित्यत आह ॥ क्षेत्रमेतदिति ॥ कथं तर्हि तथात्वेन परमं तित्तत्राह ॥ नेक्षंत इति ॥ ८५ ॥ महापर्वत इणादि ॥ न शुक्रगुर्वोर्महयोरस्तमनोदयान्मांकृतोत्र हास्तोदयकृतः ॥ ८६ ॥ सौम्यायनं प्रसस्तमयनमुत्तरायणमित्यर्थः ॥ ८७ ॥ नन्वयोध्यादिक्षेत्रस्यापि चक्ष्मादिभृतत्वप्रतीतिः कोविशेष इति चेत्तत्राह ॥ तथेति ॥

प्रयागतोपि तीर्थे शास्त्रवेषु भुवनेष्वपि ॥ अनायासेन वै सुक्तिः काश्यादेहावसानतः ॥ ८० ॥ प्रयागादपि वै रम्यमविमुक्तं न संशयः ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षात्स्वयं समधितिष्ठति ॥ ८१ ॥ अविमुक्तान्महाक्षेत्राद्विशेषसमाधिष्ठितात् ॥ न च किंचित्कचिद्रम्यमिह ब्रह्मांडगोलके ॥ ८२ ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रमपि ब्रह्मांडमध्यगम् ॥ ब्रह्मांडमध्येन भवेत्पंचकोशप्रमाणतः ॥ ८३ ॥ यथा यथा द्विवर्षे तजलमेकार्णवस्य च ॥ तथा तथोन्नये दीशस्तत्क्षेत्रं प्रलयादपि ॥ ८४ ॥ क्षेत्रमेतच्चिन्मूलभे शूलिनस्तिष्ठति द्विज ॥ अंतरिक्षेन भूमिद्वन्द्वेक्षते मूढबुद्धयः ॥ ८५ ॥ सदाकृतयुगंचात्रमहापर्वसदाऽत्र वै ॥ नम्रहास्तोदयकृतो दोषो विश्वेश्वराश्रमे ॥ ८६ ॥ सदा सौम्यायनं तत्र सदा तत्रमहोदयः ॥ सदैवमंगलं तत्र यत्र विश्वेश्वरस्थितिः ॥ ८७ ॥ यथा भूमितले विप्रपुर्यः संति सहस्रशः ॥ तथा कारी नमंत व्याकापिलोकोत्तरात्स्वियम् ॥ ८८ ॥ मया सृष्टानि विप्रं ब्रुवुनानि चतुर्दश ॥ अस्याः पुर्या विनिर्माता स्वयं विश्वेश्वरः प्रभुः ॥ ८९ ॥ पुरायमस्तपस्तत्वाबहुकालं सुदुष्करम् ॥ त्रैलोक्याधिकृतिं प्राप्तस्त्यक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ ९० ॥ चराचरस्य सर्वस्य यानि कर्माणि तानि वै ॥ गोचरे चित्रगुप्तस्य काशी वासिकृताहते ॥ ९१ ॥ प्रवेशोयमदूतानां न कदाचिद्विजोत्तम ॥ मध्ये कारी पुरीं कापिरक्षिणस्तत्र तद्गणाः ॥ ९२ ॥ स्वयं नियंता विश्वेशस्तत्र काश्यां तनुत्यजाम् ॥ तत्रापि कृतपापानां नियंता कालभैरवः ॥ ९३ ॥ तत्र पापं न कर्तव्यं दारुणारुद्रयातना ॥ अहोरुद्रपिशाचत्वं नरकेभ्योऽपि दुःसहम् ॥ ९४ ॥

भूमितलेभ्योऽपि दितले इत्यर्थः ॥ तथा मननहेतुमाह ॥ काशीति ॥ तुल्यं इतराभ्योऽस्याऽप्यधिक्यं द्योतयति ॥ तदेवाह ॥ इयं काशी लोकोत्तरात्स्वियं सलोकादूर्ध्वं तियावत् ॥ ८८ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ मयेति ॥ एतत्तु प्राकृतप्रलयानंतरं सृष्टाविति ज्ञातव्यम् ॥ तथा च स्कादे सुतसंहितायाम् ॥ तानि भूतानि सुस्माणि पंचवीकृत्य शिवप्राया ॥ तेभ्य एव सुराः सृष्टं ब्रह्मांडाख्यमिदं मयेति ॥ अयं भावः ॥ अयोध्यादिक्षेत्राणां चक्षादिभिर्भृतत्वेऽपि चतुर्दशभुवनानिःपातित्वा ब्रह्मणा सृष्टत्वा आभ्योऽस्याभ्युदयं शुक्लं चर्हिर्भृतत्वा द्विश्वेश्वरसृष्टत्वाऽप्यधिक्यमिति ॥ ८९ ॥ ९० ॥ काशी वासिकृतात्कर्मणः श्रुते विना ॥ ९१ ॥ तद्गणाः श्रीमद्गुणगणाः ॥ ९२ ॥ नियंता तत्त्वज्ञानोपदेष्टा ॥ तत्रापि तनुत्यजामपिमध्ये ॥ नियंता शासकः ॥ ९३ ॥ तत्र काश्याम् ॥ यत्र कृतात्पापादिति शेषः ॥ रुद्रयातना ॥

नकेवलं काशीकृतात्पापाद्द्रव्यातनामात्रं किंतु सुदुःसहं रुद्रपिशाचत्वमपि भवतीत्याह ॥ अहो इति खेदे ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ननु कामातुराणां भयं न लजेत्यादि दर्शनात्किमिति पापेभिः काशीत्याज्ये
त्याशंक्यप्रसङ्गात्तमाह ॥ अपीति ॥ कामातुरोपीत्यर्थः ॥ अपि पापकृतापापकृतापीत्यर्थः ॥ दृष्टांतदार्ष्टिकयोपेतच्छब्दावध्याहर्तव्यौ ॥ तथा पापकृतेति कश्चित् ॥ ९६ ॥ विपक्षबाधकमाह ॥
परापवादेति ॥ ९७ ॥ पापेभिः काशीनवस्तव्येत्येतत्कैश्वर्यन्यायेनाह ॥ अभिलष्यंतीति ॥ धनं चेति चकारेण वस्त्रादिकं गृह्यते ॥ युक्तास्तु मिति पाठे युक्ताऽयुक्ताः कृताध्यवसाया इत्यर्थः ॥
भोक्तुमन्नं प्रतिग्रहैरिति च कश्चित् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ काशीवासाऽधिकारिणो दर्शयति ॥ त्यक्तेति पंचभिः ॥ १०० ॥ हे विप्र हे शिवशर्मन् ॥ १ ॥ प्रतीपाः प्रतिकूलाः ॥ २ ॥

पापमेव हि कर्तव्यं मतिरस्ति यदीदृशी ॥ सुखेनान्यत्र कर्तव्यं मदीह्यस्ति मदीयसी ॥ ९५ ॥ अपि कामातुरो जंतुरेकारक्षतिमातरम् ॥ अपि पापकृता काशी
रक्ष्यामो शार्थिनैकिका ॥ ९६ ॥ परापवादशीलेन परदाराभिलाषिणा ॥ तेन काशीन संसेव्या कृता काशीनिरयः कृतः ॥ ९७ ॥ अभिलष्यंति ये नित्यं धनं
चात्रप्रतिग्रहे ॥ परस्वं कपटैर्वापि काशीसेव्यानतैर्नरैः ॥ ९८ ॥ परपीडाकरं कर्म काश्यां नित्यं विवर्जयेत् ॥ तदेव चेत्किमत्र स्यात्काशीवासोदुरात्मनाम् ॥
॥ ९९ ॥ त्यक्त्वा वैश्वेश्वरीभक्तियेऽन्यदेव परायणाः ॥ सर्वथा तैर्न वस्तव्याराजधानीपि नाकिनः ॥ १०० ॥ अर्थार्थिनस्तु ये विप्रये च कामार्थिनो नराः ॥
अविमुक्तं न तैः सेव्यं मोक्षक्षेत्रमिदं यतः ॥ १ ॥ शिवनिंदापराये च वेदनिंदापराश्च ये ॥ वेदाचारप्रतीपाये सेव्या वाराणसीनतैः ॥ २ ॥ परद्रोहधियो ये च परे
र्ष्याकारिणश्च ये ॥ परोपतापिनो ये वै तेषां काशीनसिद्धये ॥ ३ ॥ मनसापिनये काशीमाभिनंदंति दुर्धयः ॥ तेषां निर्वाणवार्तापि दूरे दुर्वृत्तचेतसाम् ॥ ४ ॥
ज्ञानेन न विना मोक्षः क्वचिदस्तीह भूतले ॥ तज्ज्ञानं न ब्रतैर्लभ्यमपि चाद्रायणादिभिः ॥ ५ ॥ तुलापुरुषमुख्यैश्च दानैश्च श्रद्धयान्वितैः ॥ देशकाले च
विधिना पात्रेभ्यः प्रतिपादितैः ॥ ६ ॥ नयमेब्रह्मचर्याद्यैर्नयमेर्नार्चनादिभिः ॥ शरीरशोषणैरुग्रैर्न तपोभिर्द्विजोत्तम ॥ ७ ॥ न महामंत्रजप्यैश्च गुरुभिः
प्रतिपादितैः ॥ न स्वाध्यायैर्यथोक्तैश्च न मिश्रश्रवणैः परैः ॥ ८ ॥ न सेवया गुरुणां च न श्राद्धैर्देवतार्चनैः ॥ न नानातीर्थयात्राभिर्ज्ञानं समाधिगम्यते ॥
॥ ९ ॥ न योगेन विना ज्ञानं योगस्तत्त्वार्थशीलनम् ॥ गुरुपदिष्टमार्गेण सदाभ्यासवशेन च ॥ ११० ॥ तस्यांतराया बहवः सुदूरश्रवणादयः ॥ अतो
न प्राप्य ते ज्ञानं योगादेकेन जन्मना ॥ १११ ॥

तेषां काशीनसिद्धये तेषां निर्वाणवार्तापि दूरत्येतद्व्ययं तेषामंतकाले काशीप्राप्त्यभावाभिप्रायेणेति बोद्धव्यम् ॥ अयं तत्काले काशीप्राप्तावपि स्मृतित्यनायासेन कैवल्यभावाभिप्रायेण ॥ तथा चोक्तं पद्मपुराणे
काशीमाहात्म्ये ॥ केवलं धर्मसाक्षेपः कर्णेन जपितुं द्रव्यः ॥ अर्धमिष्टस्य स्पर्शे त्रेयातनातिदिशेन्मसिम् ॥ काश्यां यो निजधर्मेण मुमुक्षुस्तिष्ठति द्विजः ॥ अनायासा बिलं बाभ्यां स एव लभते फलमिति ॥ ३ ॥ ४ ॥
काश्यामेकैर्न जन्मना मोक्षः प्राप्य हतिवक्तुं ज्ञानादिसाधनस्यैकेन जन्मना दुर्लभतमाह ॥ ज्ञानेनेति यावत्समाप्ति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ योगेन चित्तवृत्तिनिरोधेन ॥ तथा च
पातंजलसूत्रम् ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोध इति ॥ तत्त्वानुशीलने तु स्वायोग एव तत्त्वार्थशीलनं निदिध्यासनम् ॥ ११० ॥ ननु योगानुष्ठाने तत्त्वबोधोपाधेऽपि श्रवणादिभिर्ज्ञानं भविष्यति नेत्याह ॥

प्राप्ता इति प्रथमप्रश्नस्योत्तरं कुंभसंगतपृथिव्यन्तरिक्षयोः प्रमाणमाह तु विमेतिमाधेन ॥ हे विप्रपुष्पवंतयोः सूर्याचंद्रमसोः ॥ एकयोस्त्यापुष्पवंती दिवाकरनिशाकरावित्यमरः ॥ ११ ॥ विस्तारपरिमंडलययास्यात् ॥ तत्र विस्तारोर्दध्यम् ॥ परिमंडलं बर्तुलाकारता ॥ भूमेः सकाशादुपरीत्यभिमस्त्यानुगः ॥ योजनानां नियुते लक्षे ॥ एकं शतसहस्रं तु नियुतं प्रोच्यते बुधैरिति ब्रह्मांडदर्शनात् ॥ १२ ॥ लक्ष्यो ह्येषः ॥ लक्ष्ययोजनं यथास्याल्लक्षयोजनमभिधाय्येति वा ॥ उच्छ्रितमुच्चम् ॥ १३ ॥ सौम्योऽधुवः ॥ भौमोऽमंगलः ॥ १४ ॥ सुरेज्यो देवानां पूज्यो बृहस्पतिः ॥ नियुतद्वयलक्षदितये ॥ द्विलक्षयोजनेन प्रमाणेन उत्सेधः उच्चः ॥ सौरिः शनिः ॥ १५ ॥ दशायुतं लक्षं तावत्समुच्छ्रायमुच्चमित्यर्थः ॥ सहस्राणां शताल्लक्षत्वात् ॥ १६ ॥ भूलोकास्त्यस्वरूपमाह ॥ पादगम्यं हीति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ उपरिष्ठादिति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनपरिमितं वर्तमानं मतिर्कांता इति सूचितम् ॥ २० ॥ गंतव्यं च किंपत्युनरित्यस्य द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह तुः ॥ सत्यादुपरीति ॥ एतेनाष्टकोटियोजनमार्गो गंतव्योऽस्तीति

वियञ्चतावदुपरिविस्तारपरिमंडलम् ॥ योजनानां च नियुते भूमेर्भानुर्व्यवस्थितः ॥ १२ ॥ भानोः सकाशादुपरिलक्षे लक्ष्यः क्षपाकरः ॥ नक्षत्रचंडलं सोमाल्लक्षयोजनमुच्छ्रितम् ॥ १३ ॥ उडुमंडलतः सौम्य उपरिष्ठादिलक्षतः ॥ द्विलक्षे तु बुधाच्छुकः शुक्राद्भौमो द्विलक्षके ॥ १४ ॥ माहेयादुपरिष्ठाच्च सुरेज्यो नियुतद्वये ॥ द्विलक्षयोजनोत्सेधः सौरिर्देवपुरोहितात् ॥ १५ ॥ दशायुतसमुच्छ्रायं सौरिः सप्तर्षिमंडलम् ॥ सप्तर्षिभ्यः सहस्राणां शतादूर्ध्वध्रुवः स्थितः ॥ १६ ॥ पादगम्यं हियत्किंचिद्वस्त्वस्ति धरणीतले ॥ तद्भूलोक इति ख्यातः सावित्रीपाद्रिकाननम् ॥ १७ ॥ भूलोकाश्च भुवर्लोको ब्रह्मावधि रुदाहृतः ॥ आदित्यादाध्रुवं विप्रस्वलोक इति गीयते ॥ १८ ॥ महर्लोकः क्षितेरूर्ध्वमेककोटिप्रमाणतः ॥ कोटिद्वये तु संख्यातो जनो भूलोकं तो जनैः ॥ १९ ॥ चतुष्कोटिप्रमाणस्तु तपोलोकोऽस्ति भूतलात् ॥ उपरिष्ठात्क्षितेरष्टौ कोटयः सत्यमीरितम् ॥ २० ॥ सत्यादुपरिवैकुण्ठो योजनानां प्रमाणतः ॥ भूलोकात्परिसंख्यातः कोटिषोडशसंमितः ॥ २१ ॥ यत्रास्ते श्रीपतिः साक्षात्सर्वेषामभयप्रदः ॥ ततस्तुषोडशगुणः कैलासोऽस्ति शिवालयः ॥ २२ ॥ पार्वत्या सहितः शंभुर्गजास्यस्कंदनंदिभिः ॥ यत्र तिष्ठति विश्वेशः सकलः सपरः स्मृतः ॥ २३ ॥ तस्य देवस्य खेलेऽयं स्वलीलामूर्तिधारिणः ॥ स विश्वेश इति ख्यातस्तस्याज्ञाकृदिदं जगत् ॥ २४ ॥ सर्वेषां शासकश्चासौ तस्य शास्तानचापरः ॥ स्वयं सृजति भूतानि स्वयं पातितथात्ति च ॥ २५ ॥ सर्वज्ञ एकः स प्रोक्तः स्वेच्छाधीन विवेष्टितः ॥ तस्य प्रवर्तकः कोपिनहि नैव निवर्तकः ॥ २६ ॥

तिष्ठन्नितमिति भावः ॥ यद्यपि वैकुण्ठलोको ब्रह्मांडाद्द्विर्भागवता दौर्बल्येन तयाप्यत्र कल्पभेदेन वैकुण्ठलोकांतं भेदेन बाधोच्यत इति ज्ञातव्यम् ॥ २१ ॥ प्रसंगाद्भूलोकात् कैलासप्रमाणमाह तुः ॥ तत इति ॥ ततो वैकुण्ठात्षोडशगुणः षोडशकोटिसंमितः ॥ २२ ॥ कैलासं विशिनष्टि ॥ पार्वत्येति ॥ कलामाया भवानी वा तत्सहितः सकलः सर्वस्वरूपो वा ॥ २३ ॥ तस्य खेले लीलारूपोऽयं प्रपंचः ॥ तस्य विशेषणं स विश्वेश इत्यारभ्य तस्येत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ विश्वेशो यमिति कंचित्पाठः ॥ तस्य कीदृशस्य ॥ स्वलीलामूर्तिधारिणः स्वलीलयामायाशरीरधारिणः ॥ तस्याज्ञाकृदिदं जगत् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ भीष्मास्माद्वातः पवते भीषो देति सूर्यः ॥ भीष्मास्मादिदं ब्रह्माग्निश्च मृत्युर्धावति पंचम इति ॥ मद्भयाद्वातिवातो यमिति स्मृतेऽश्व ॥ २४ ॥ २५ ॥ तस्य शास्तानचापर इत्येतदेव विवृणोति ॥ तस्य प्रवर्तक इति ॥ २६ ॥

माययासमूर्तम् ॥ श्रुतिचोदितं श्रुत्याप्रतिपादितम् ॥ यद्वा ॥ अमूर्तवायवाकाशरूपम् ॥ मूर्तपृथिव्यमेजोलक्षणं परं ब्रह्म नयनसदृश्यं ॥ तथाच श्रुतिः ॥ देवावब्रह्मणोरूपे मूर्तं चामूर्तं चेति ॥ ब्रह्मणो निरो
पणं सर्वव्यापीति मार्चद्वयम् ॥ २७ ॥ सर्वेभ्यः कारणेभ्यो महदादिभ्योऽप्युत्पत्तिप्रधानं तस्मादपि परतर्गमनिर्दूरमत एव परम् ॥ कितस्य रूपं कृत्वा तत्र प्रमाणं तद्वाह ॥ आनन्दमिति ॥ श्रुतयश्च सत्यं ज्ञानमनन्तं
ब्रह्मेत्याद्याः ॥ २८ ॥ तर्हि मानेन विषयीकृतत्वाद्नात्मत्वमनित्यत्वं च स्यादित्यत आह ॥ संविदन्त इति ॥ न संविदन्तेन विषयीकुरुते ॥ संविदन्तीति कवेचि ॥ अतस्मिन् सनद्वारावृत्तिविषयत्वात् तावदेव वि
षयत्वमतो नायं दोष इति भावः ॥ किमत्र प्रमाणं वेदेष्वेत्याह ॥ यद्वैति ॥ २९ ॥ यस्मादेतादृग्ब्रह्म सत्तु भूतस्तस्मात्स्वयं वेद्यः स्वभावान्वाप्यनपेक्षः ॥ तत्र हेतुः ॥ परं ज्योतिः स्वयं ज्योतिरित्यर्थः ॥ अत्रायं
पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति श्रुतेः ॥ प्रमाणानि केवलं गोचरे यस्य स प्रमाणैकगोचरः प्रमाणानां मुख्यप्रकाशक इत्यर्थः ॥ क्षुब्धश्च श्रित्यादि श्रुतेः ॥ पूर्वोक्तरीत्या वेदादौ तैकवेद्य इति वा ॥ ३० ॥ माययानानारूपो
पिवस्तुतोऽरूपः ॥ गोचरो विषयः ॥ अंतकवपुरंतकस्वरूपः ॥ यद्वा वस्तुतोऽनंतोपि मायया परिच्छिन्नस्वरूपः ॥ अंतकृत्वेति कवेचि ॥ ३१ ॥ ननु तद्वैविध्यस्य सर्वव्यापिनश्चिद्वैक्यस्य कुतः कैलासाव

अमूर्तयत्परं ब्रह्म समूर्तं श्रुतिचोदितम् ॥ सर्वव्यापिसदानित्यं सत्यं द्वैतविवर्जितम् ॥ २७ ॥ सर्वेभ्यः कारणेभ्यश्च परात्परतरं परम् ॥ आनन्दं ब्रह्मणोरूपं श्रुतयो
यत्प्रचक्षते ॥ २८ ॥ संविदन्तेनयं वेदाविष्णुर्वेदनवैविधिः ॥ यतो वाचो निवर्तते ब्रह्माप्यमनसा सह ॥ २९ ॥ स्वयं वेद्यः परं ज्योतिः सर्वस्य हृदिसंस्थितः ॥
योगिगम्यस्त्वनाख्ये योयः प्रमाणैकगोचरः ॥ ३० ॥ नानारूपोऽप्यरूपोयः सर्वगोपिनगोचरः ॥ अनंतोऽप्यंतकवपुः सर्ववित्कर्मवर्जितः ॥ ३१ ॥ तस्येदमे
श्वरं रूपं खंडचंद्रावतंसकम् ॥ तमालश्यामलगलं स्फुरद्भालविलोचनम् ॥ ३२ ॥ लसद्भामार्धनारीकं कृतशेषशुभांगदम् ॥ गंगातरंगसत्संगसदा यौ
तजटातटम् ॥ ३३ ॥ स्मरांगजरजःपुंजपूजितावयवोच्चलम् ॥ विचित्रगात्रविधृतमहाव्यालविभूषणम् ॥ ३४ ॥ महोक्षस्यंदनगमं विरुताजगवायुधम् ॥
गजाजिनोत्तरासंगदशार्धवदनं शुभम् ॥ ३५ ॥ उच्चासितमहामृत्युमहाबलगणावृतम् ॥ शरणार्थीकृतज्ञानं तन्निर्वाणकारणम् ॥ मनोरथपथातीतं
वरदानपरायणम् ॥ ३६ ॥ तस्य तत्त्वस्वरूपस्य रूपपाती तस्य भोद्विज ॥ परावरेरुद्ररूपे सर्वव्याप्यावतिष्ठतः ॥ ३७ ॥ निराकारोपि साकारः शिव एव हि
कारणम् ॥ मुक्तये मुक्तये वापि न शिवान्मोक्षदोषरः ॥ ३८ ॥ यथा तेनाखिलं ह्येतत्पार्वतीपति सात्कृतम् ॥ इदं चराचरं सर्वं दृश्यादृश्यमरूपिणा ॥ ३९ ॥

स्थितत्वं तत्राह ॥ तस्येदमिति ॥ ऐश्वर्यमीश्वरसंबन्धि ॥ तदेवरूपं विशिष्टं ॥ खंडचंद्रेति पादाविक्रमं चभिः ॥ चंद्ररूपखंडः खंडचंद्रश्चंद्रकलेत्यर्थः ॥ सोऽवतंसः शिरोभूषणं यस्य तत् ॥
भालललाटम् ॥ ३२ ॥ शेषोऽनंतः ॥ गंगातरंगानां यः सत्संगः समीचीनसंगस्तेन चोत्तमप्रभालितं जटानां तटं यस्मिन् सत् ॥ तरंगसंदोहेति कवेचि ॥ ३३ ॥ स्मरः कामस्तदंगाद्गन्धाज्जा
तो यो रजःपुंजो भस्मराशिस्तेन पूजिता उच्छलीकृता येऽप्यवास्ते रुज्ज्वलम् ॥ व्यालाः सर्पाः ॥ ३४ ॥ महानुशाखलविदंश्च स्वयंदनस्तेन गमोगमनं यस्य तत् ॥ गजामुरस्याजिनं चर्मैव उत्तरासंगम्
चरीर्यं वस्त्रं यस्य तत् ॥ ३५ ॥ उच्चासितो महामृत्युर्नयनतट ॥ सकालकालः कालमूपिकभक्षक इति श्रुतिस्मृतिभ्याम् ॥ ३६ ॥ उपसंहरतस्तस्येति द्वाभ्याम् ॥ सर्वव्याप्यावतिष्ठतस्तस्य
परावरे सगुणनिर्गुणरुतंसारदुःखं तद्वातिनाशयतीति रुद्रं तद्वपेत्सारदुःखनाशके रूपे इत्यर्थः ॥ रुद्रसंज्ञकेति वा ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननु सगुणनिर्गुणे रुद्रस्यैव रूपे चेत्तर्हि कथं जगदीश्वरत्वं विष्णोः

प्रख्यातमित्याशंकायामाहतुः ॥ यथेति ॥ तेनारूपिणासर्वेश्वरेण ॥ अखिलमग्रिमंसर्वमिति ॥ चपदद्वयसंकोचव्यावृत्त्यर्थम् ॥ इदं जगद्यथापार्वतीपतिसातकृतमृडानीपत्यधीनकृतं हिमसिद्धौ ॥ ३९ ॥
 तथा मृडानीकांतेन विष्णुसादृष्ट्यधीनमखिलजगदिधायकृत्वा स्वच्छंदलीलया हे विप्र ॥ यद्वा विनापक्षिणागरुडेन प्रातिगच्छतीति तथा हे गरुडगामित्रिभावि गरुडबाह्वनः मूच्यते ॥ तेन ह्यनारुख्येयमि
 ति पाठेन कृतमप्यशक्यमिदं चरारमित्यर्थः ॥ ४० ॥ तर्हि शिवविष्णोस्तरतमभावेन वैषम्यान्मुमुक्षुभिश्चनैयत्येनकाश्रयणीय इति पृच्छायामाहतुः ॥ यथा शिव इति ॥ तथा च हारिवंशे ॥ यो विविष्णुः स वि
 रुद्र इति ॥ भविष्येच ॥ यथा शिवस्तथा विष्णुरिति ॥ ४१ ॥ विष्णुसादृष्ट्यजगदिधायक्रीडघतइत्युक्तं तदेवमपंचयति आहूय पूर्वमित्यारभ्य इति तइत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ आहूयेत्यादित्यवतं कृत्वा
 तथा मृडानीकांतेन विष्णुसादृष्ट्यजगत् ॥ विधाय क्रीड्यते विप्रनित्यं स्वच्छंदलीलया ॥ ४० ॥ यथा शिवस्तथा विष्णुर्यथा विष्णुस्तथा शिवः ॥ अंतरं
 शिवविष्णोश्चमनागपिन विद्यते ॥ ४१ ॥ आहूय पूर्वब्रह्मादीन्समस्तान्देवतागणान् ॥ विद्याधरो रगादींश्च सिद्धगंधर्वचारणान् ॥ ४२ ॥ निजसिंहा
 सनसमंकृत्वासिंहासनं शुभम् ॥ उपवेश्य हरितत्रच्छत्रं कृत्वा मनोहरम् ॥ ४३ ॥ श्लक्ष्णं कोटिशलाकंच विष्वक्कर्म विनिर्मितम् ॥ पांडुरं रत्नदंडं च स्थूलमुक्ता
 वलंबितम् ॥ ४४ ॥ कलशेन विचित्रेण ह्युपरिष्ठाद्विराजितम् ॥ सहस्रयोजनायामंसर्वग्नमयं शुभम् ॥ ४५ ॥ पटसूत्रमयैरम्यैश्चामरैश्च परिष्कृतम् ॥ राजा
 भिपेकयोग्यैश्चद्रव्यैः सर्वोपधादिभिः ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोभिः पंचकुंभैर्मनोहरेः ॥ सिद्धार्थाक्षतदूर्वाभिर्मंत्रैः स्वयमुपस्थितैः ॥ ४७ ॥ देवानां
 चतुर्थर्षीणां सिद्धानां फणिनामपि ॥ आनीय मंगलकृत्याः षोडशोडश ॥ ४८ ॥ वीणा मृदंगाब्जभेरी मरुडिडिमझंजरेः ॥ आनकैः कांस्यतालाद्यै
 र्वाद्यैर्ललितगायनैः ॥ ४९ ॥ ब्रह्मघोषमहारावैराघुरितनभोगणे ॥ शुभेति यौ शुभेलग्रेताराचंद्रबलान्विते ॥ ५० ॥ आबद्धमुकुटं रम्यं कृतकौतुकमंगलम् ॥
 मृडानीकृतं शृंगारं सुश्रिया सुश्रियायुतम् ॥ ५१ ॥ अभिषिच्य महेशेन स्वयं ब्रह्माडमंडपे ॥ दत्तं समस्तमैश्वर्यं यन्निजं नान्यगामिच ॥ ५२ ॥ ततस्तुष्टावदे
 शः प्रमथेः सहशाङ्गिणम् ॥ ब्रह्माणलोककर्तारमुवाच च वचस्त्विदम् ॥ ५३ ॥ मम वंद्यस्त्वयं विष्णुः प्रणमत्वमसुं हरिम् ॥ इत्युक्त्वा स्वयं रुद्रो ननाम गरुड
 ध्वजम् ॥ ५४ ॥ ततो गणेऽवरैः सर्वैर्ब्रह्मणा च मरुद्गणैः ॥ योगिभिः सनकाद्यैश्च सिद्धैर्देवैर्वर्षिभिस्तथा ॥ ५५ ॥ विद्याधरैः सगंधर्वैर्व्यशरक्षोप्सरोगणैः ॥
 गुह्यकैश्चारणैर्भूतैः शेषवासुकि तक्षकैः ॥ ५६ ॥ पतत्रिभिः किंनरैश्च सर्वैः स्थावरजंगमैः ॥ ततो जयजयेत्युक्त्वा नमोस्त्विति नमोस्त्विति ॥ ५७ ॥ ततो ह
 रिर्महेशेन संसदिद्युसदां तदा ॥ एतैर्महारवैरम्यैश्चानर्चिपरमार्चिषा ॥ ५८ ॥

तपदानां तृतीयां तानां च केषांचित्पदानामभिषिच्य महेशेनेत्यभिप्रेतसंबंधः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रत्यक्षतीर्थपाथोभिः प्रत्यक्षाणि पानितीर्थानि तेषां पाथोभिर्जलैः प्रत्यक्षं तीर्थैरेवानी
 तैः पाथोभिरित्यर्थः ॥ प्रत्यक्षफलजनकतीर्थपाथोभिरिति वा ॥ प्रभात्यतीर्थेति कचित्पाठः ॥ सिद्धार्थः श्वेतसर्पः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अजः शंखः ॥ मरुडं मरुः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मृडानीकृतं शृंगारं भवानीरचितव
 पम् ॥ सुश्रियापद्युतं शोभनयाश्रियासमेतम् ॥ कथं भूतया सुश्रिया ॥ शोभनकांतिमत्या ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ततस्तुष्टावदेत्युक्ततामेव स्तुतिं लेशतो दर्शयंतौ इदं तयानिर्देशं वचनमाहतुः ॥ मम वंद्यस्त्विति ॥
 तुष्टावदेषां ॥ अयं विष्णुर्मम वंद्य एव नानुते योऽनस्त्वमप्यसुं हं किं न लं प्रणमेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ संसदिद्युसदां देवानां संभायाम् ॥ आनर्चिपूजितः ॥ परमार्चिपाठपल्लितो हरिः ॥ परमार्चिपेति

पाठपरमाक्षिपाम्नर्थात्यर्थः ॥ ५८ ॥ तामेवाक्षिपमाहुस्त्वंकर्त्तव्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अवांतरप्रकृतमुपसंहरतोवैकुण्ठेतिद्वान्याम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ परम
प्रकृतमुपसंहरतः ॥ इतिवइति ॥ ६७ ॥ एतदध्यायश्रवणपठनत्रयफलमावेदंस्तित्यादिना ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥
चतुर्भिरधिकैर्विंशेऽध्यायेऽत्यंतमनोरमे ॥ कैवल्यं परमानंदं वर्णयति शिवशर्मणः ॥ १ ॥ इदानीं कथयिष्यामस्तव निर्वाणकारणमित्युक्तं पूर्वतः देवसम्पन्नं कथयतः ॥ शिवशर्मणिति ॥ उदकं मुचरकालभाविमुकृत

त्वंकर्त्ता सर्वभूतानां पाताहर्ता त्वमेव च ॥ त्वमेव जगतां पूज्यस्त्वमेव जगदीश्वरः ॥ ५९ ॥ दाता धर्मार्थकामानां शास्ता दुर्नयकारिणाम् ॥ अजेयस्त्वं च सं
ग्रामे ममापि हि भविष्यसि ॥ ६० ॥ इच्छाशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिस्तथोत्तमा ॥ शक्तित्रयमिदं विष्णोर्गृहाण प्रापितं मया ॥ ६१ ॥ त्वद्वेष्टारोहरे नूनं
मया शास्याः प्रयत्नतः ॥ त्वद्भक्तानां मया विष्णोर्देयं निर्वाणमुत्तमम् ॥ ६२ ॥ मायां चापि गृहाणे मां दुष्प्रणोद्यां सुरासुरैः ॥ यया संमोहितं विश्वमर्किचिज्ज्ञं भ
विष्यति ॥ ६३ ॥ वामबाहुर्मदीयस्त्वं दक्षिणोसौ पितामहः ॥ अस्यापि हि विधेः पाताजनितापि भविष्यसि ॥ ६४ ॥ वैकुण्ठेश्वर्यमासाद्य हरेरित्थं हरः
स्वयम् ॥ कैलासे प्रमथेः सार्धस्त्वेरं क्रीडत्युमापतिः ॥ ६५ ॥ तदा प्रभृतिदेवोसौ शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ॥ त्रैलोक्यमखिलं शास्तिदानवांतकरो हरिः ॥ ६६ ॥
इति ते कथिता विप्रलोकानां च परिस्थितिः ॥ इदानीं कथयिष्यामस्तव निर्वाणकारणम् ॥ ६७ ॥ इदंतु परमास्थानं शृणु याद्यः समाहितः ॥ स्वर्लोकम
भिगम्याथ काश्यां निर्वाणमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ यज्ञोत्सवे विवाहे च मंगलेष्वखिलेष्वपि ॥ राज्याभिषेकसमये देवस्थापनकर्मणि ॥ ६९ ॥ सर्वाधिकारदाने
पुनर्वेश्मप्रवेशने ॥ पठितव्यं प्रयत्नेन तत्कार्यं परिसिद्धये ॥ ७० ॥ अपुत्रो लभते पुत्रमधनो धनवान्भवेत् ॥ व्याधितो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्यते बन्धनात् ॥ ७१ ॥
जप्यमेतत्प्रयत्नेन सततं मंगलार्थिना ॥ अमंगलानां शमनं हरनारायणप्रियम् ॥ ७२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंडे पूर्वाद्धे चतुर्भुजाभिषेको नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७३ ॥ गणावचतुः ॥ ॥ शिवशर्मन्नुदकं ते कथयावो निशामय ॥
त्वमत्र वैष्णवे लोके भुक्ता भोगान् सुपुष्कलान् ॥ १ ॥ ब्रह्मणो वत्सरं पूर्णं रममाणोऽप्सरोगणैः ॥ सुतीर्थं रमणोपात्तं पुण्यशेषेण वै पुनः ॥ २ ॥ भविष्यसि मही
पालो नगरेन दिवर्धने ॥ राज्यं प्राप्या स पत्नं च समृद्धं बलवाहनम् ॥ ३ ॥ कृष्टिभिर्हृष्टपुष्टैश्चरम्य हाटकभूषणैः ॥ संजुष्टमिष्टापूर्तानां धर्माणामित्यकर्तुभिः ॥ ४ ॥

फलमित्यर्थः ॥ त्वमत्रेति ॥ वैष्णवे वैकुण्ठे ॥ १ ॥ २ ॥ भविष्यसीति ॥ राज्यं प्राप्स्य महीपालः स श्रीदिवर्धने हर्षजनकैतन्नाम्निनगरे भविष्यसीत्यन्वयः ॥ ३ ॥ राज्यं विशिनाष्टि चतुरक्षरं न्यूनमा
द्वाष्टादशभिः ॥ कृष्टिभिः पंडितैः संजुष्टं संसेवितमित्यन्वयः ॥ वर्णश्चेति कश्चित् ॥ हाटकं सुवर्णम् ॥ इष्टानि अंतर्वेद्यादीयमानानि दानानि पूर्तानि बापीकृपतडागादिनिर्माणानि तेषां कर्मणामित्यकर्तुभिः ॥ ४ ॥

सदासंपन्नानिस्त्यानियस्मिस्तत् ॥ अतएवसर्व्वक्षेत्रसंकुलं सर्व्वराणिशोभनफलमस्यादृष्टभूमिनियानिभेराणिनैःसंकुलं स्यात् ॥ ५ ॥ राजभिःपुंक्तिभिः ॥ यत्रगउये ॥ ६ ॥ सुपुष्पेति ॥ भूमयोऽत्र
विशेष्याअन्यानिविशेषणानि ॥ ससदाफलपादपाःसदाफलानियेवातैःपादपैःसहवर्तमानाः ॥ कासाराःसरांसि ॥ ७ ॥ सदर्भोयस्याःसासदर्भानिम्नगाराजिर्नदीवृन्दम् ॥ पक्षांतरेसदर्भादर्भोयर्म
ध्वजित्वंतत्सहिताजनताजनसमूहोयत्रनेत्यर्थः ॥ सर्व्वशब्दश्चेपालंकारोयम् ॥ कुलानिगोत्राणिताप्येवकुलीनानिकुलीनशब्दवाच्यानि ॥ कौपृषिष्पांलीनानिकुलीनानेत्यन्यथायधनपक्षेव्याकर्तव्यम् ॥
॥ ८ ॥ नारीषुविभ्रमोनामसरीरभावप्रकाशनम् ॥ विद्वत्सुविभ्रमोऽज्ञानम् ॥ कुटिलगामिन्योवक्रगामिन्यः ॥ प्रज्ञापक्षेविमार्गगामिन्यः ॥ विषयेदेशे ॥ ९ ॥ तमोयुक्ताअंधकारामिभ्राःक्षपारा
त्रयः ॥ बहुलषुकृष्णपक्षे ॥ पक्षांतरेतमोयुगयुक्ताः ॥ रजोयुजःऋतुकालीनशोभितयुक्ताः ॥ पक्षांतरेरजोयुगयुजः ॥ १० ॥ अनंभोऽगर्विष्ठः ॥ पक्षांतरेऽयोऽन्नंभक्तमितियावत्तद्वाहितमनंभो
भोजनंभुजिक्रिया ॥ नविद्यतेऽपोलोहयत्रतत्स्यंदनंतया ॥ सुवर्णादिमयमित्यर्थः ॥ पक्षांतरेनयोनीतिस्तद्वाहितोऽनयः ॥ ११ ॥ दंडोनालंदांडादितिप्रतिष्ठः ॥ परशुःकुटाग्रः ॥ बालव्यजनंनचाम

सदासंपन्नसस्यंचनूर्वक्षेत्रसंकुलम् ॥ सुदेशंसुप्रजंसुस्थंसुतृणंवहुगोधनम् ॥ ५ ॥ देवतायतनानांचराजिभिःपरिराजितम् ॥ सुयूपायत्रवैग्रामाःसुवित्त
र्द्धिविराजिताः ॥ ६ ॥ सुपुष्पकृत्रिमोद्यानाःससदाफलपादपाः ॥ सपद्मिनीककासारायत्रारजंतिभूमयः ॥ ७ ॥ सदर्भानिम्नगाराजिर्नयत्रजनताक
चित् ॥ कुलान्येवकुलीनानिनचान्यायधनानिच ॥ ८ ॥ विभ्रमोयत्रनारीषुनविद्वत्सुचर्हिचित् ॥ नद्यःकुटिलगामिन्योनयत्रविषयेप्रजाः ॥ ९ ॥
तमोयुक्ताःक्षपायत्रवहुलेपुनमानवाः ॥ रजोयुजःस्त्रियोयत्रनधर्मवहुलानराः ॥ १० ॥ धनेरनंधोयत्रास्तिमनोनेवचभोजनम् ॥ अनयःस्यंदनंयत्रनचवे
राजपूरुषः ॥ ११ ॥ दंडःपरशुकुटालवालव्यजनराजिषु ॥ आतपत्रेषुनान्यत्रकचित्कोधापराधजः ॥ १२ ॥ अन्यत्राक्षिकवृंदेभ्यःकचित्प्रपरिदेवनम् ॥
आक्षिकाएवदृश्यतेयत्रपाशकपाणयः ॥ १३ ॥ जाड्यवार्ताजलेष्वेवस्त्रीमध्याएवदुर्बलाः ॥ कठोरहृदयायत्रसीमंतिन्योनमानवाः ॥ १४ ॥ औपधेप्वे
वयत्रास्तिकुष्टयोगोनमानवे ॥ वेधोप्यंतःसुरजेषुशूलंमूर्तिकरेषुवे ॥ १५ ॥

रम् ॥ पक्षांतरेक्रोधादपराधाद्वाजातोवनमहणादिरूपोदंडः ॥ १२ ॥ अक्षैःसारिभिर्व्ववहरंतीत्याक्षिकास्तेषांवृंदेभ्यःसमूहेभ्यः ॥ परिदेवनंप्रतकीडा ॥ पक्षांतरे परिदेवनंप्रलापः ॥ आक्षिकाएवपा
शकपाणयः ॥ पक्षांतरेपाशाएवपाशकारजवस्तेपाणिषुपेषातितया ॥ यत्रचानृतवादिनइतिक्वचित्पाठःसंचित्यः ॥ १३ ॥ जाड्यंशैत्यम् ॥ पक्षांतरेजाड्यंशैत्यम् ॥ स्त्रीमध्याःस्त्रीणामध्यप्रदेशा
दुर्बलाःकृशाः ॥ पक्षांतरेदुर्बलावनदिवलहीनाः ॥ कठोरंभुग्धाराभंदृढयासांताःकठोरहृदयाःसीमंतिन्योनार्यः ॥ तथाचभागस्ते ॥ शरत्पक्षोत्सर्व्ववक्रवचश्चभ्रवणास्मृतम् ॥ इदंभुग्धाराभंस्त्रीणां
कोवेदचेष्टितमिति ॥ स्वभावत्वाभ्यासंविशुणः ॥ यदा कठोरहृदयाःकठिनस्तनाइत्यर्थः ॥ पक्षांतरेसमानपरार्थः ॥ १४ ॥ कुष्ठयोगःकुष्ठइतिप्रतिष्ठस्यभौषधविशेषस्यकुष्ठशब्दस्यमयोगः ॥ पक्षांतरेकुष्ठस्य
पिपापरपर्यायस्यरोगस्ययोगःसंबंधः ॥ वेधोप्यंतःसुरत्नेपुशोभनरत्नेष्वेवांतर्मध्येवेधश्छिद्रम् ॥ पक्षांतरेवेधस्ताडनम् ॥ वेधोप्यनःसुरत्नेष्वितिक्वचित्पाठः ॥ तत्रानःमुशकटेपु ॥ शूलंमूर्तिकरेषुच ॥
मूर्त्योविश्वेश्वरप्रतिकृतयः ॥ यदा मूर्त्योमूर्तिमंतस्तासांकरेष्वेवशूलम् ॥ पक्षांतरेशूलंरोगविशेषः ॥ वेधोप्यनःसुरत्नेष्वितिक्वचित्पाठः ॥ तत्रानःमुशकटेपु ॥ शूलंमूर्तिकरेषुच ॥

स्यांति यो न क्षत्रयोः संवदः ॥ शूलः शूलयोगः अन्येषां योगानां च ये तु ॥ पक्षांतरे वैवस्ताडनमित्युक्तमेव ॥ १८ ॥ सात्त्विकभावो भक्तिः स्वभर्तृपुत्रीणां स्वकीयचतुर्ताम् ॥ सैम्बरः कामजनितप्रशोभः ॥ पक्षांतरे संज्वरो घनादिनिमित्तः संतापः ॥ कठुपस्य शपस्य दारिद्र्यं नयनादेः ॥ १९ ॥ नाविद्यते कंठमुखं पस्मादकपापं तस्य सदा दुर्लभत्वं न पुण्यस्य ॥ मुकुतेन च वस्तुनः मुकुते पुण्यनिमित्ते वस्तुनोऽप्यस्य दुर्लभत्वं न च नास्ति ॥ पुण्याप्यसर्वेषु पिघनं यत्पंतीत्यर्थः ॥ दुर्लभत्वं सदैकस्य मुकुते तवस्तुन इति पाठे मुकुते तवस्तुनः पापस्येति व्याकृतं स्यम् ॥ इभागात् एव मन्त्रार्चनाः ॥ शीघ्र्योस्तरंगयोरेव जलाशये सरोवरादौ युद्धं न तु परस्परस्यार्थं याजनानाम् ॥ १७ ॥ दानहानिर्मदोदकत्यागः ॥ पक्षांतरे दानहानिर्दानाभावः ॥ दुर्मेधे वा हि कंटकाः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र कंटकाः कंटकस्तु स्यादुःखदा इत्यर्थः ॥ जनेष्वेव विहरणं विहारा क्रीडा ॥ स्त्रीत्वमार्थम् ॥ विहरणानि विहारा इति बहुवचनं वा ॥ पक्षांतरे विगतहारा विहारा ॥ १८ ॥ बाणेष्वेव गुणविश्लेषोऽयं परित्यागः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र गुणानामुदारतादीनां विश्लेषो विच्छेदोऽनेत्यर्थः ॥ पुस्तके पुस्तिकायामेव दृढा बंधोक्तिः पुस्तकं दृढं बंधनीयमिति वचनम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ तैलाद्द्रव्यजलाद्द्रव्यमार्श्वबंधनात् ॥ आस्तुभ्यः परस्तेभ्य एव दत्ति पुस्तकमिति ॥ पक्षांतरेऽन्यत्राप्यदं

कंपः सात्त्विकभावोऽर्थो न भयात्कापिकस्य चित् ॥ मंज्वरः कामजो यत्र दारिद्र्यं कलुषस्य च ॥ १६ ॥ दुर्लभत्वं सदा कस्य मुकुतेन च वस्तुनः ॥ इभा एव प्रमत्ता वै युद्धं वीच्योर्जलाशये ॥ १७ ॥ दानहानिर्गजेष्वेव दुर्मेधे वा हि कंटकाः ॥ जनेष्वेव विहारा हि न कस्य चिदुरः स्थली ॥ १८ ॥ बाणेषु गुणविश्लेषो बंधोक्तिः पुस्तके दृढा ॥ अहेत्यागः सदैवास्ति यत्र पाशुपते जने ॥ १९ ॥ दंडवार्तासदा यत्र कृतसंन्यासकर्मणाम् ॥ मार्गणाश्चापकेष्वेव भिक्षुका ब्रह्मचारिणः ॥ २० ॥ यत्र क्षपणका एव दृश्यं ते मलधारिणः ॥ प्रायोमधुव्रता एव यत्र चंचलवृत्तयः ॥ २१ ॥ इत्यादि गुणवद्देशे त्वयि राज्यं प्रशासति ॥ धर्मेण राजधर्मज्ञशौर्दीर्यगुणशालिनि ॥ २२ ॥

वधयतामिति वचनं नास्तीत्यर्थः ॥ अपराधाभावात् ॥ पाशुपते पाशुपतयोगयुक्ते परमहंसे एव अहेत्यागो ममताभावः ॥ यदा पाशुपते संन्यासिन्येव स्नेहत्यागः स्नेहद्वयभाष्यं स्नेहात्कर्मैसादित्यागः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ प्राणसंधारणार्थं यथामेदो वृद्धिर्न जायते ॥ औपवधश्च न माचरेत् ॥ हिंसा तैलादिभैषु न च मतिविद्वादि ॥ अस्वं मं वैशर्ता दूळं वर्जयेत् परदारवदित्यादिः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र स्नेहपदवायाः स्नेहद्रव्यस्य घृतादेर्वात्यागो नास्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ कृतसंन्यासकर्मणामेकं दंडिभिर्दंडिनामेव दंडवार्तावंशदंडधारणकथा ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र राजदंडवार्ता राजदंडकथानास्तीत्यर्थः ॥ चापकेषु चापेषु वदुःष्विति यावत् ॥ एवं मार्गणाबाणाः ॥ पक्षांतरेऽन्यत्र मार्गणायाचकानसंतीत्यर्थः ॥ ब्रह्मचारिण एव भिक्षुकारोपजीविनः ॥ संन्यासिनां तत्सदादौ निमंत्रणमेव भवतातिभासः ॥ २० ॥ क्षरणकः अवधूता एव मलधारिणो देहमलधारिणो ह्यस्यति ॥ पक्षांतरे नान्ये इत्यर्थः ॥ मधुव्रता भ्रमरा एव चंचलवृत्तयः ॥ पक्षांतरे नान्ये इत्यर्थः ॥ भ्रमरेष्वपिकेचनचंचलवृत्तयो न भवंतीति मायोऽग्रहणम् ॥ २१ ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादिति ॥ पूर्वोक्तमकारगुणवति देशे च मेणन्यायेन राजपराहः कर्ममजापालनादित्वयि प्रशासति कुर्वति सतिलवप्येनां गसौर्द्वेणां जितापाताशोभनाश्रीयां भिस्तासां गङ्गीनामयुतं

दशसहस्रतासुचकुमाराणां शतत्रयं भाविभविष्यतीति तृतीयेनान्वयः ॥ राजानं विशेषतः शौडीर्येति सपादसार्धेन ॥ शौडीर्यश्रुता ॥ सौदीर्येति कचित् ॥ तत्र सौदीर्यशोभातिशयः ॥ रूपं करच
रणादिघटनसौवर्ण्यमिति यावत् ॥ शौर्यदाक्ष्यम् ॥ औदार्यदातृत्वं महत्त्वं ॥ २२ ॥ २३ ॥ वृद्धकाल इति सार्धपंचकं वाक्यम् ॥ नाम्ना वृद्धकाल इति ख्यातस्त्वं मध्यराजसंभ्राजसभायामध्ये
दूरात्कार्पटिकैर्दृष्टव्यं धारितपासि विशेषैर्दृष्टः सन्पश्चात्सर्वैः कार्पाटिकैरेकशः शोभनाशीर्वादैरभिनंदित आनंदेन संबन्धितो भविष्यतीत्यन्वयः ॥ कथं भूतः स्वाशीर्वादः ॥ तत्कर्मभाविषदृशैस्तदर्थकुंडभो
गावसानपुण्यं कर्म तस्य भावित्यफलं तत्सहस्रं स्तयोग्यैर्यथा धैर्यैरित्यर्थः ॥ त्वद्वाविकर्मसदृशं रितापेयमप्यर्थः ॥ त्वंकथं भूतः ॥ उग्रः प्रतापवान् ॥ २४ ॥ त्रिधा धनं पस्या संतर्पिता मार्गणायाच
कायेन सः ॥ श्रीमत्पतिरिति ऋते पिस्यार्थः ॥ २५ ॥ संततमवभृयेन यज्ञसमाप्त्यनंतरं क्रियमाणेन स्नानेन कृत्वा आर्द्रान्वर्धनाः केशावस्थसः ॥ सतीर्योदकं स्निग्धेति पाठे सतीर्यान्वुत्कृष्टानियानिका

सौभाग्यभाजिरूपाब्धेशौर्यौदार्यगुणान्विते ॥ सीमंतिनीनां श्रयाणां लाघव्यार्जितसुप्रियाम् ॥ २३ ॥ राज्ञीनामयुतं भावि कुमाराणां शतत्रयम् ॥
वृद्धकाल इति ख्यात उग्रः परपुरंजयः ॥ २४ ॥ विजितानेकसमरः श्रीसंतर्पितमार्गणः ॥ अनेकगुणसंपूर्णः पूर्णचंद्रनिभयुतिः ॥ २५ ॥ संतता
वभृथाक्लिन्नमूर्धजः क्षितिर्पर्पभः ॥ प्रजापालनसंपन्नः कोशप्रीणिनभूसुरः ॥ २६ ॥ पदारविंदंगोविंद इति ध्यायन्नतंद्रितः ॥ वामुदेवकथालाप
गिशिप्रदिनक्षपः ॥ २७ ॥ कदाचिदुपविष्टः सन्मध्ये राजसभं द्विज ॥ दूरात्कार्पटिकैर्दृष्टो वाराणस्याः समागतैः ॥ २८ ॥ तत्कर्मभावि सदृशौ
स्तदात्मभिनंदितः ॥ तैः सर्वैराजशार्दूलस्वाशीर्वादैरेकशः ॥ २९ ॥ श्रीमद्विश्वेश्वरदेवो विश्वेषां जगतां गुरुः ॥ काशीनाथस्तुते कुर्यात्कुमते
रपवर्जनम् ॥ ३० ॥ नैः श्रेयसी च संपत्तियो देयात्स्मरणादपि ॥ काशीनाथः सते दिश्याज्ज्ञानं मलविर्वर्जितम् ॥ ३१ ॥ येन पुण्येन ते प्राप्तां
राज्यं प्राज्यमकंटकम् ॥ तत्पुण्यशेषतो भूयाद्विश्वनाथे मतिस्तव ॥ ३२ ॥

वेरीतुंगभद्राक्षणावेणागतं म्यादीनि ॥ तथा चोक्तम् ॥ कावेरीतुंगभद्राक्षणावेणचगौतमी ॥ भागीरथीति विख्याताः पंचगंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ तेषामुद्गैः मंजिन्नामूर्धजायस्यस इत्यर्थः ॥ कोशेन
कोशस्थेन न्यायाजितयनेन प्रीणितास्तापिता भूसुरा ब्राह्मणा येन सः ॥ २६ ॥ गोविंदस्येदं गोविंदम् ॥ पदारविंदे कृष्णस्येति पाठे पदारविंदे इति द्वितीयादिबचनम् ॥ वामुदेवकथालापेन पारिक्षिप्ते निर्वाहिते दिन
क्षपे दिवसरात्रौ येन सः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वाशीर्वादमेवाह तु ॥ श्रीमद्विश्वेश्वर इति पंचकेन ॥ कुमतेरज्ञानस्य अपवर्जनं नाशनम् ॥ ३० ॥ नवाग्रसाधनप्रयाम इत्याह ॥ नः श्रेयसीकैवल्य
ख्याम् ॥ स्मरणादिपि शब्दादुच्चारणादपि ॥ तथाच मकृदुच्चारितयेन हरिरित्युद्गद्यम् ॥ वदः परिकारस्तेन मोक्षाय गमनं प्रतीति ॥ नन्वज्ञानं ज्ञानेनैव निवर्त्यते तदभावात्कथं तस्यापवर्जनं तत्राहुः ॥
काशीनाथः स इति ॥ सप्रसिद्धः ॥ दिश्यादुपदिशतु ॥ ननु तथापि मार्गं याद्विज्ञानं ज्ञानेन मोक्षं तदवस्थं वेत्याशंक्य हर्मलविर्वर्जितमज्ञानतत्काययोर्नाशकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ननु पुण्यं विना कथं विश्वनाथस्मरणं

घटेतत्राहुः ॥ येनपुण्येनेति ॥ प्राज्यमुत्कृष्टप्रजासु सुखम् ॥ तत्रहेतुरकंटकंशुभुरहितम् ॥ ३२ ॥ ननुतथापिप्रसन्नःसन्नेकमेवफलं दद्यान्नचिरजीवनमारभ्यमोक्षावसानमित्यत्राहुः ॥ यस्यप्रसादा
दिति ॥ अंबवस्त्रम् ॥ अंगनाउत्तमास्त्री ॥ वरांगनाइतिवापाठः ॥ समृद्धयोरज्यादिविभूतयः ॥ परमकारुणिकत्वात्तस्येतिभावः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्वमिति ॥ इतिआशीःपरंपरापूर्वोक्तामाशी
वांद्धारान्श्रुत्वा ॥ इदमइमम् ॥ अयंचासौवृत्तांतश्चेतिवा इदंवृत्तांतआवाभ्यामिदानींकथ्यमानस्तत्त्वंस्मरिष्यसीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ आकारेतिसार्धवाक्यम् ॥ आकारगोपनमभिप्रायसंगोपनम् ॥ समुहूर्त

यस्यप्रसादात्सुलभनायुःपुत्रांबरांगनाः ॥ समृद्धयःस्वर्गमोक्षौसविश्वेशःप्रसीदतु ॥ ३३ ॥ नामश्रवणमात्रेणयस्यविश्वेशितुर्विभोः ॥ महापातकविच्छेदः
सविश्वेशोऽस्तुतेहृदि ॥ ३४ ॥ त्वंवृद्धकालोभूपालःश्रुत्वेत्याशीःपरंपराम् ॥ स्मरिष्यसीदंवृत्तांतंपुलकांकवपुस्तदा ॥ ३५ ॥ आकारगोपनंकृत्वातेभ्यो
दत्त्वाधनंवहु ॥ समुहूर्तमनुप्राप्यसुतेराज्यंविधायच ॥ ३६ ॥ अनंगलेखयाराइयाततःकाशींगमिष्यसि ॥ दत्त्वादानानिभूरीणिप्रीणयित्वाऽर्थिनोजनान्
॥ ३७ ॥ स्वनाम्नातत्रसंस्थाप्यालिंगनिर्वाणकारणम् ॥ प्रासादंतत्रकृत्वोच्चैस्तदग्रेकूपमुत्तमम् ॥ ३८ ॥ विधायविधिवत्तत्रकलशारोपणादिकम् ॥
मणिमाणिक्यचापिपयदुकुलेभाश्वगोधनम् ॥ ३९ ॥ महाध्वजपताकाश्चच्छत्रचामरदर्पणम् ॥ देवोत्करणंभूरिविथाण्यश्रमवर्जितः ॥ ४० ॥ त्रतो
पवासनियमैःपरिक्षीणकलेवरः ॥ मध्याह्नेनिर्जनेतत्रद्रक्ष्यस्येकंतपोधनम् ॥ ४१ ॥ अतीवजीर्णवपुंपरिर्पिगजटान्वितम् ॥ मूर्तिमंतमिदंप्रःशुंधर्म
जनमनोहरम् ॥ ४२ ॥ भारंशरीरयष्टेश्वहृदयष्टचांसमर्प्यच ॥ गर्भागाराद्विनिष्कम्याभ्यायांतंरंगमंडपे ॥ ४३ ॥ उपविश्यसमीपेतेप्रक्ष्यत्येवमनुक्रमात् ॥
कोसित्वंकिमिहासित्वंद्वितीयइवकस्त्वयम् ॥ ४४ ॥ प्रासादःकारितःकेनजानास्येपततोवद ॥ अस्यलिंगस्यकिंनामप्रायोजानेनवार्धकान् ॥ ४५ ॥
पृष्टस्त्वमितितेनाथतदावृद्धतपस्विना ॥ कथयिष्यस्यहंराजावृद्धकालइतिश्रुतः ॥ ४६ ॥ दाक्षिणात्यइहप्रातस्त्वेतयासहकांतया ॥ ध्यायामिलिंगमे
तच्चप्रार्थयामिनकिंचन ॥ ४७ ॥

शोभनंलग्नम् ॥ ३६ ॥ दत्त्वेतिसार्धश्लोकवाक्यम् ॥ तत्रकृत्वांतल्यंबतानांपदानांतत्रकाश्यांद्रक्ष्यस्येकंतपोधनमित्यनेनान्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ चापिपयदुकुलंपीतवस्त्रम् ॥ ३९ ॥ विश्राण्यदत्त्वा ॥
श्रमवर्जितःकार्पण्यजन्यखेदरहितः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ मूर्तिमंतंधर्ममिवेत्यन्वयः ॥ प्रांशुशुचंमहांतंधर्ममितिवा ॥ ४२ ॥ गर्भागाराच्छिवालयात् ॥ ४३ ॥ उपविश्येत्यर्धवाक्यम् ॥ सतपोधनइति
शेषः ॥ प्रक्ष्यतिप्रज्ञंकारिष्यति ॥ प्रश्नमेवाहुतुः कोसीतिसार्धेन ॥ द्वितीयइवकस्त्वयमित्यनंगलेस्वामुद्दिश्य ॥ अनेनसम्यग्दृष्टिबलाभावःसूचितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ दाक्षिणात्यादक्षिण

देशोद्भवः ॥ एतयाज्जंगलेखया ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ भवानितिगणवाक्यम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ जोषंतूष्णीम् ॥ ५३ ॥ नुन्नःमेरितःप्रार्थितइतिपावत् ॥ ५४ ॥ तदंविवाति ॥ भूयाद्
विष्यति ॥ सुपार्वणशशिप्रभःशोभनपूर्णमाचंद्रसदृशः ॥ कोशोन्मुक्तोरगोनिर्माकरहितसर्पः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अन्यानिपुण्यश्रेत्राणिकाशीप्राप्तिकराणीतिवक्तुंयतोःपूर्वजन्मवृत्तांत

प्रासादस्यास्यजटिलस्वयंकारयिताशिवः ॥ विशेषतोऽस्यलिंगस्यनामनोवेद्मिनिश्चितम् ॥ ४८ ॥ इतिश्रुत्वानरपतेर्वाक्यंप्राहजटाधरः ॥ सत्यमुक्तंत्व
यैकंहिलिंगनामनवेत्तिसयत् ॥ ४९ ॥ पश्येयंत्वामहंनित्यमुपविष्टंमनिश्चलम् ॥ श्रुतोभविष्यतितवप्रासादोयेनकारितः ॥ ५० ॥ ममाग्रेतत्समा
चक्ष्वयदिजानासितत्त्वतः ॥ आकर्ण्येतिवचस्तस्यपुनःप्राहभवानिति ॥ ५१ ॥ कर्ताकारयिताशंभुःकिमतथ्यंब्रवीम्यहम् ॥ अथवार्चितयार्किमेतप
स्विन्ननयाविभो ॥ ५२ ॥ इतित्वयिस्थितेजोषंसपुनर्वृद्धतापसः ॥ पिपासुरस्मिपानीयमानीयाशुप्रयच्छम् ॥ ५३ ॥ इतितेनचनुव्रस्त्वंवार्यानी
यचकूपतः ॥ पाययिष्यसितंवृद्धतापसंतक्षणाच्चसः ॥ ५४ ॥ तदंबुपानतोभूयात्सुपार्वणशाशप्रभः ॥ तरुणोरूपसंपन्नःकोशोन्मुक्तोरगोयथा ॥ ५५ ॥
जाताश्चर्येणभवतापुनरेवाभ्यभाषिसः ॥ कःप्रभावोहिभगवन्नेषयेनभवान्पुनः ॥ ५६ ॥ परित्यज्यात्रजरसनवोभ्राजसिसांप्रतम् ॥ अस्तिचेदवकाशस्ते
ततोब्रूहितपोधन ॥ ५७ ॥ तपोधनउवाच ॥ ॥ वृद्धकालक्षितिपतेजानेत्वांसुमहामते ॥ इमामपिचजानेऽहंतवपत्नीपतिव्रताम् ॥ ५८ ॥ जन्मनोऽस्मा
दियंराजन्नासीद्विप्रस्यकन्यका ॥ तुर्वसोर्वेदवपुषःशुभाचाराशुभानना ॥ ५९ ॥ तेनदत्ताविवाहार्थनैश्रुवायमहात्मने ॥ सचकालवशंप्राप्तोनेश्रुवोऽप्राप्तयौ
वनः ॥ ६० ॥ वैधव्यंपालयंत्येषामृताऽवंत्यांशुभ्रता ॥ तेनपुण्येनसंजातापांश्चस्यनृपतेःसुता ॥ ६१ ॥ परिणीतात्वयाराजन्पतिव्रतरतासदा ॥
त्वयासहेहसंप्राप्तामुक्तिंप्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ ६२ ॥ अयोध्यायामथावंत्यांमथुरायामथापिवा ॥ द्वाववत्यांचकांच्यावामायापुर्यामथोनृप ॥ ६३ ॥
अपिपातकिनोयेचकालेननिधनंगताः ॥ तेहिस्वर्गादिहागत्यकाश्यांमोक्षमवाप्नुयुः ॥ ६४ ॥ अवैमित्वामपिनृपद्विजोऽभूःपूर्वजन्मनि ॥ माथुरः
शिवशर्माख्योमायापुर्याभवान्मृतः ॥ ६५ ॥

माह जन्मनोऽस्मादियमित्यादिना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ नन्ववंत्यांमोक्षपुर्यामृतायाःकथंपुनर्जन्मतत्राह ॥ अयोध्यायामित्यादि ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ एवंभायांयाःपूर्ववृत्तांत

मुक्तावस्थाप्याह अर्धमीत्यादिना ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अन्यथेति ॥ स्फुटं निश्चितम् ॥ एतदेव युक्तमिति भावः ॥ ६८ ॥ तदेव दर्शयति ॥ मुकुतं न वेति ॥ ६९ ॥ तस्मादिति ॥ निधानव
मिचिवत् ॥ ७० ॥ निश्चितमिति ॥ हिहकारावत्यंतनिश्चयार्थो ॥ प्रसादाद्यपीतिकचिद् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ कूपः ॥ कालं जराव्याधिविधातकमुदकं पश्यसः ॥ तदेव दर्शयति ॥ जराव्याधिवि
धातकमिति ॥ कालदमहतिपाठे कालं मृत्युं दमयतीति तथा ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नकुष्ठमिति ॥ कालदमोदकात्पीतात्स्पृष्टाद्वाकुष्ठाद्योरोगानप्रतिष्ठंतीत्यन्वयः ॥ तत्र कुष्ठं शिग्रमम् ॥ कुष्ठं शिग्रमित्यमरः ॥ विस्फोटो

तत्पुण्यात्प्राप्य वैकुण्ठं भुक्त्वा भोगान् मनोरमान् ॥ तत्पुण्यशेषात्सिति पोजातस्त्वं नं दिवर्धने ॥ ६६ ॥ बृद्धकालावनीपालतेनैव मुकुतेन च ॥ मोक्षक्षेत्रमिदं
प्राप्तो मुक्तिं प्राप्य स्यनुत्तमाम् ॥ ६७ ॥ अन्यच्च शृणुराजेंद्रत्वया यत्समुदीरितम् ॥ कर्ता कारयिता शंभुः प्रासादस्येति तत्स्फुटम् ॥ ६८ ॥ मुकुतं नै
व सततमाख्यातव्यं कदाचन ॥ कृतं मयेति कथनात्पुण्यं क्षयाति तत्क्षणात् ॥ ६९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोपनीयं निधानवत् ॥ मुकुतं कीर्तनाद्वच्यर्थं भवे
द्रस्मद्भुतं तथा ॥ ७० ॥ निश्चितं विश्वनाथेन प्रेरितेन त्वया जनघ ॥ कृतां हि कृतकृत्येन प्रासादादिह वेद्यहम् ॥ ७१ ॥ बृद्धकाले भ्रंशं नाम लिंगमेतन्महीपते ॥
जानीह्यनादिसंसिद्धं निमित्तं किंतु वैभवान् ॥ ७२ ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्तस्य पूजनाच्छ्रवणात्प्रतेः ॥ बृद्धकाले शल्लिङ्गस्य सर्वप्राप्तिर्वाञ्छितम् ॥ ७३ ॥
कूपः कालोदको नाम जराव्याधिविधातकम् ॥ यदीयजलपानेन मातुः स्तन्यमपानवान् ॥ ७४ ॥ कृतकूपोदकस्नानः कृतैर्तल्लिङ्गपूजनः ॥ वर्षेणसि
द्धिमाप्नोति मनोभिलषितानरः ॥ ७५ ॥ नकुष्ठं न च विस्फोटानरं घानविचर्चिका ॥ पीतात्स्पृष्टात्प्रतिष्ठंतीति कफः कालतमोदकात् ॥ ७६ ॥ नाग्रिमार्गं नै
व शूलं न मेहो न प्रवाहिका ॥ नमूत्रकृच्छ्रं नापामापानाय स्यास्यसेवनात् ॥ ७७ ॥ भूतज्वराश्च ये केचिद्येकेचिद्विषमज्वराः ॥ तेषामुपशम्यति ह्ये
तत्कूपोदसेवनात् ॥ ७८ ॥ तवाग्रतो मम जरापलितं च यथाविधि ॥ एतत्कूपोदपानेन क्षणान्नघ्नं नोऽभवम् ॥ ७९ ॥ बृद्धकाले श्वरलिंगे सेवितेन दारि
द्र्या ॥ नोपसर्गानवारोगानपापं नाघजं फलम् ॥ ८० ॥ उत्तरे कुत्तिवासस्य वाराणस्यां प्रयत्नतः ॥ बृद्धकाले श्वरलिंगं द्रष्टव्यं सिद्धिमाप्नुकेः ॥ ८१ ॥

टः पिटकः ॥ विस्फोटः पिटकः स्त्रियामित्यमरः ॥ रंघारं घणीरोगविशेषः ॥ विचर्चिका किलासम् ॥ किलाससिध्मे कच्छात्पुण्यमपामेविचर्चिकेत्यमरः ॥ ७६ ॥ मेहो व्याधिविशेषः ॥ व्याधिभेदाविद्वाधिः
स्त्रीज्वरमेहभगंदरा इत्यमरः ॥ प्रवाहिका प्रहणी ॥ प्रहणी रुक्मप्रवाहिकेत्यमरः ॥ मूत्रकृच्छ्रं मूत्रमरी ॥ अश्मरी मूत्रकृच्छ्रं स्यादित्यमरः ॥ पामविचर्चिकयोरन्तरभेदः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

सानंगलेखाराज्ञीकमनंगलेखयाश्यासहितम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ स्वमुदर्कस्वीयमुत्तरकालीनफलम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ भौमानीति ॥ सुंदरानंधपंगवादिरहितान् ॥ सद्गुणानितिकचित् ॥ ८७ ॥ विश्वेश्वरमिति ॥ निर्वाणपदकैवल्यस्थानमीयिवान् प्राप्तवान् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६९ ॥ पंचाधिकतमेर्विशोऽध्याये कलशजन्मनः ॥ वर्ण्यते त्रसभार्यस्य शिखिवाहनदर्शनम् ॥ १ ॥ एवतावत्पथमतोऽध्यायत्रयेण वृंदारकाहिरण्यगर्भसंवादद्वारेण काशीमाहात्म्यमनामपंचयततोऽप्यगस्त्यमहालक्ष्मीलोपामुद्रासंवादद्वारेणाधिकतरं प्रपंचयततोऽप्यगस्त्यकार्तिकेयसंवादेनाधिकतमं प्रपंचयितुमुपक्रमते ॥ शृण्विति ॥ विरजाविगतरजोगुणः शुद्धसत्त्वइत्यर्थः ॥ १ ॥

इत्युक्तातं महीपालं हस्ते धृत्वा तपोधनः ॥ सानंगलेखाराज्ञीकं तस्मिंल्लिगेलयं यौ ॥ ८२ ॥ महाकालमहाकालमहाकालेति कीर्तनात् ॥ शतधामुच्यते पापैर्नात्र कार्या विचारणा ॥ ८३ ॥ इत्थं भवित्रीते मुक्तिः कैटभारातिदर्शनात् ॥ भोगान्भुक्त्वा बहुविधान्वैकुण्ठनगरे शुभे ॥ ८४ ॥ इति संहृष्टतनूरुहः सविप्रो भगवत्तद्गणवक्त्रतो निशम्य ॥ स्वमुदर्कमथार्ककोटिरम्यं हरिलोकं परिलोकयाचकार ॥ ८५ ॥ ॥ मैत्रावरुणिरुवाच ॥ ॥ लोपामुद्रे सविप्रे द्रोभोगान्भुक्त्वा मनोरमान् ॥ मायापुर्याकृतप्राणत्यागपुण्यबलेन च ॥ ८६ ॥ वैकुण्ठलोकादागत्य पत्तनेन दिवर्धने ॥ भौमानिभुक्त्वा सौख्यानि पुत्रानुत्पाद्य सुंदरान् ॥ ८७ ॥ तेषुराज्यं विनिक्षिप्य प्राप्य वाराणसीपुरीम् ॥ विश्वेश्वरं समाराध्य निर्वाणपदमीयिवान् ॥ ८८ ॥ एतत्पुण्यतमाख्यानां विप्रस्य शिवशर्मणः ॥ श्रुत्वा पापविनिर्मुक्तो ज्ञानं परममृच्छति ॥ ८९ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे शिवशर्मनिर्वाणप्रापणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु सूत प्रवक्ष्यामि कथां कलशजन्मनः ॥ यामाकर्ण्य नरो भूयाद्विरजाज्ञानभाजनम् ॥ १ ॥ गिरिप्रदक्षिणीकृत्य श्रीसंज्ञं कलशोद्भवः ॥ सपत्नीकोददर्शाथरम्यं स्कंदवनं महत् ॥ २ ॥ सर्वर्तकुसुमाब्जं चरसवत्फलपादपम् ॥ सुसेव्यकंदमूलाब्जं सुवल्कलमहीरुहम् ॥ ३ ॥ निवीतश्चापदगणं ससरित्पल्लवावृतम् ॥ स्वच्छगं भीरकासारं सारं सर्वभुवः परम् ॥ ४ ॥ नानापतत्रिसंघुष्टं नानासुनिजनोपितम् ॥ तपःसंकेतनिलयमिवैकं संपदां पदम् ॥ ५ ॥ लोहितो नाम तत्रास्ति गिरिः स्वर्णगिरिप्रभः ॥ सुकंदरप्रस्रवणः स्वसानुशिखरप्रभः ॥ ६ ॥

गिरिमिति ॥ कलशोद्भवः कुंभसंभवः कार्तिकेयवनं दृष्टवान् ॥ तत्र च बने पदानमद्राक्षीदित्यभिप्रेतान्वयः ॥ २ ॥ गिरिविशिनष्टिचतुर्भिः ॥ सर्वेति ॥ सौगंधिकानां कंदः शालकं मूलमित्यावत् ॥ तद्व्यतिरिक्तमन्यमूलम् ॥ यद्वा कंदो बर्तुलाकारमाद्रकहरिद्रासुरणादिः ॥ मूलमयः सुक्ष्ममुपरिविस्तृताकारं मूलकादिताभ्यामादधम् ॥ ३ ॥ नितरां वीतो गतः ॥ चापदानां हिंस्रस्वभावानां व्याघ्रादीनां गणो यत्र तत्तथा ॥ विनीतेति पाठे विनीतस्य तत्क्रौर्यः ॥ चापदानां गणो यत्र तत्तथा ॥ सारिद्रिः संहितानियानि पल्लवान्यलोदकसरांसितैरावृतम् ॥ स्वच्छानि निर्मलानि गंधीराण्यगाधानि सरोवराणि गर्भिस्तत्स्वच्छगं भीरकासारम् ॥ ४ ॥ तपःसंकेतनिलयं तपसोराहस्यस्थानमिवेत्युपेक्षा ॥ एकं मुख्यम् ॥ ५ ॥ किंच लोहितो लोहितगिरिरिति दक्षिणायां प्रसिद्धः पर्वतस्तत्र बनेऽस्ति ॥ स्वर्ण

गिरिप्रभः मुनेरुवर्षुदरः ॥ शोभनाः कंदरादयः प्रसवणानि च निर्भराय त्रसः ॥ सानवः प्रस्थाः पूर्वैकदेशसमभागाः ॥ शिखराणि शृंगाणि ॥ स्वानां स्वसंबंधिनां सानुशिखराणामेभिर्वा प्रभाशो
भाय त्रसः ॥ सुइति कचित् ॥ सुसानुशिखरीत्यन्यत्र ॥ ६ ॥ एकशकलमेकखंडमुद्भवने उच्चैर्यथा स्यात्तथा तपस्तप्तुमागतमिवेत्युत्प्रेक्षा ॥ ७ ॥ साक्षाद्ब्रह्म ॥ यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ तदे
व षडाननम् ॥ भक्तानुजिघृक्षया गृहीतलीलाशरीरमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ सगुणागुणभेदेन भक्त्या परमया मुदा ॥ पदैरष्टाभिरस्तौ पीदगस्त्यो गिरिजामुतम् ॥ षडाननाय नमोऽस्त्वित्यन्यत्र ॥ षडाननं
विशिनाष्टि वृंदारकेत्यारभ्येत्यमित्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ वृंदारकवृंदैर्वसुधैर्वद्ये अभिवंद्योपादाराविदेचरणकमले यस्य तस्मै ॥ मुधाकराया मृताब्धये परमानंदायेत्यर्थः ॥ सपषपरमानंद इत्यादि श्रुतेः ॥
षडाननाय षण्णा मृतूनामाननं प्रापणेन तस्मै संबत्सरादिकालरूपायेत्यर्थः ॥ षण्मुखायेति वा ॥ अमितविक्रमायानंतपराक्रमायेत्यर्थः ॥ गौरीब्रह्मविद्यानिर्मलत्वात्तथा हृदानंदस्य हृदयाभिव्यंग्यानं
दस्य समुद्रवोयस्माद्बुद्धित्वमभिव्यंग्यत्वात्तस्मै ॥ तथा च श्रुतिः ॥ दृश्यते त्वम्यथा बुद्ध्या मुक्षमया मुक्षमर्दिशिभिरिति ॥ पार्वत्या हृदया हृदजनकायेति वा ॥ १० ॥ प्रणतानां भक्तानां वा आर्तिहं त्रे संसा
रदुःखनाशकाय ॥ समस्तभक्तवृंदस्य मनोरथानां मनोभिलषितानां धर्मार्थकाममोक्षाणां कर्त्रे संपादयित्री ॥ परतारकस्य परवंचकत्परथानां मनोरथानां दात्रे त्वं डयित्री ॥ नतानां भित्तिपाठेन तानां समस्तस्यं
कैलासस्यैकशकलं कर्मभूमाविहागतम् ॥ तपस्तप्तुमिव प्रोञ्जेनानाश्चर्यसमन्वितम् ॥ ७ ॥ तत्राद्राक्षीन्मुनिश्रेष्ठोऽगस्त्यः साक्षात् षडाननम् ॥ प्रणम्य दंड
वद्धमौ सपत्नी कोमहातपाः ॥ ८ ॥ तुष्टाव गिरिजामुतं सुतैः श्रुतिसमुद्रवैः ॥ तथा स्वकृतयास्तुत्या प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ९ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ नमो
स्तु वृंदारकवृंदं वंचयादारविंदाय मुधाकराय ॥ षडाननायामितविक्रमाय गौरी हृदानंदसमुद्रवाय ॥ १० ॥ नमोस्तु तुभ्यं प्रणतार्तिहं त्रे कर्त्रे समस्तस्य मनोरथा
नाम् ॥ दात्रे रथानां परतारकस्य हं त्रे प्रचंडासुरतारकस्य ॥ ११ ॥ अमूर्तमूर्ताय सहस्रमूर्तये गुणाय गुण्याय परात्पराय ॥ अपारपाराय परापराय नमो
स्तु तुभ्यं शिखिवाहनाय ॥ १२ ॥ नमोस्तु ते ब्रह्मविदा विराय दिगंबरायां वरसंस्थिताय ॥ हिरण्यवर्णाय हिरण्यबाहवे नमो हिरण्याय हिरण्यरेतसे ॥ १३ ॥

प्रपंचस्य कर्त्रे उदकायेति व्याकर्तव्यम् ॥ परतारकस्य प्रचंडस्यासुरस्य तारकस्य हं त्रे नाशयित्री ॥ अथवा परंपरतारकज्ञानं प्रणवरूप षडक्षरारामं च राजरूपं वानतानां तद्वात्रे ॥ शेषं पूर्ववत् ॥ ११ ॥ अमूर्त
मूर्ताय अमूर्तं वायवाकाशे मूर्तानि पृथिव्यग्नेर्जांसि ॥ मूर्तं चामूर्तं चेति श्रुतेः ॥ तदूपायापंचीकृतभूतपंचकात्मकहिरण्यगर्भायेत्यर्थः ॥ सहस्रमूर्तये पंचीकृतभूतपंचकात्मकविराटरूपायेत्यर्थः ॥ गुणाय रजः सत्त्व
तम आत्मकायाकारप्रकृतेर्विना अगुणाय निगुणाय चैति वा ॥ गुण्याय गुणेभ्यो हितं गुण्यं प्रधानं तस्य त्रिगुणात्मकत्वात्तदूपाय ॥ गुणाग्रगण्यायेति पाठे गुणाश्च अग्रे गण्याय स्य तस्मै निर्दोषायेत्यर्थः ॥ परात्परा
य प्रधानादिपिश्रेष्ठाय दूरायेति वा ॥ प्रधानात्परतः पर इति श्रुतेः ॥ अपारोऽगम्यः पारोऽवधार्यस्य स तया तस्मै ॥ अपरिच्छिन्नायेत्यर्थः ॥ अपारा जीवास्तान् ज्ञानदानेन पारयतीत्यपारपारस्तस्मादिति वा ॥
परापराय मायया कार्यकारणरूपाय ॥ शिखिवाहनाय मयूरयाय ॥ १२ ॥ ब्रह्मविदा विराय तत्त्वज्ञानिनामादिगुरवे ॥ दिगंबराय दिग्वाससे ॥ अम्बरसंस्थिताया काशवासाय ॥ यद्वां वरसंस्थि
ताय अम्बरशरीरत्वेन स्थिताय ॥ आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ हिरण्यवर्णाय स्वर्णकांतये ॥ तथा चोक्तम् ॥ ध्येयः सदा सवितुं लमध्यवर्ती नारायणः सरसि जास न सन्निविष्टः ॥ केयूरवान्मकरकुण्ड
लवान्किरीटीहारी हिरण्यवपुर्धृतांस्त्वचक्रइति ॥ हिरण्यबाहवे हिरण्यानि स्वर्णमयानि केयूरादीनि बाहुषु हस्तादिषु यस्य तस्मै ॥ हिरण्याय स्वर्णरूपाय ॥ शुद्धसत्त्वात्मकायेति वा ॥ हिरण्यरेतो यस्य तस्मै ब्रह्म

स्वरूपायस्वरूपायस्वरूपः ॥ तथाचभागवते ॥ यत्रयत्रापत्न्यमहारितस्तस्यमहात्मनः ॥ तानिरूप्यस्यहेमचन्द्रोत्राण्यसन्महीपतेःइति ॥ १३ ॥ तपःस्वरूपायसाक्षात्तपोरूपाय ॥ तपोधनाय
तपश्चधनमैश्वर्यस्यतस्मै ॥ तपोधनानां तपसःफलानां प्रतिपादकप्रदायकाय ॥ सदाकुमारायसर्वदापञ्चदशार्धमासकृपाय ॥ द्विपिप्पलौ ॥ सनत्कुमारायैतिवा ॥ मारमारिणेकामजेने ॥
एतत्पुण्यमेदाभिमायेणबोद्धव्यम् ॥ देवसेनायांगवर्कन्यायावनपर्वणिपरिणेतुत्वंदर्शनादुद्गम्य ॥ वैष्णवेच ॥ श्रीदेवसेनामैत्रेयदेवसेनापतिर्हरेरिति ॥ यद्वा ब्रह्मणोऽरुदानास्तदाकुमारत्वम् ॥
तदुक्तंकांदि ॥ पुत्रस्तेभवितादेविमहायोगबलान्वितः ॥ सदाबालोऽयमुभयोर्धर्मोचर्मस्तल्लइति ॥ मारयंतीतिमारादुष्टास्तेषामारिण्डइतिवा ॥ माररूपिण्डतिपाटेऽपि कन्दर्पसुभगायैत्यर्थः ॥
एषीकृतमैश्वर्येन विरागोऽस्यास्तीतिविरागी सचसत्तस्मै ॥ १४ ॥ शरजन्मनेशरस्तंबोत्पत्तये ॥ शरस्तंबेनिक्षिप्ताद्वययोर्वीर्यात्कार्तिकेयस्यजन्मेतिप्रसिद्धम् ॥ प्रभातसूर्यारुणदन्तपंकये
भातःकालीनसूर्यसदृशदंतराजये ॥ बालायबालवत्प्रतीयमानाय ॥ अथवाऽबालपराक्रमाय अःविष्णुःसचासौबालश्चेत्यबालःश्रीकृष्णरामवामनादिस्तस्येवपराक्रमोयस्यतस्मै ॥ प्राकृतव्याख्यानं

तपःस्वरूपायतपोधनायतपःफलानांप्रतिपादकाय ॥ सदाकुमारायहिमारमारिणेनणीकृतैश्वर्यविरागिणेनमः ॥ १४ ॥ नमोस्तुतुभ्यंशरजन्मनेविभो
प्रभातसूर्यारुणदन्तपंकये ॥ बालायचाबालपराक्रमायषाण्मातुरायालमनातुराय ॥ १५ ॥ मीढुष्टमायोत्तरमीढुषेनमोनमोगणानांपतयेगणाय ॥
नमोस्तुतेजन्मजरातिगायनमोविशाखायमुशक्तिपाणये ॥ १६ ॥ सर्वस्यनाथस्यकुमारकायक्रौंचारयेतारकमारकाय ॥ स्वाहेयगणियचकार्तिकेयशै
वेयतुभ्यंसततंनमोऽस्तु ॥ १७ ॥ इत्थंपरिष्टुत्यसकार्तिकेयंनमोनमस्त्वित्यभिभाषमाणः ॥ द्विस्त्रिःपरिक्रम्यपुरोविवेशस्थितोमुनीशोपविशेतिचोक्तः
॥ १८ ॥ ॥ कार्तिकेयउवाच ॥ ॥ क्षेमोस्ति कुंभजमुनेत्रिदशैकसहायकृत् ॥ जानेत्वामिहसंप्राप्तंतथाविध्याचलोज्जतिम् ॥ १९ ॥ अविमुक्तेमहाक्षे
त्रेक्षेमंयक्षेणरक्षिते ॥ यत्रक्षीणायुषांसाक्षाद्रूपक्षोऽस्तिमोक्षदः ॥ २० ॥

स्पष्टम् ॥ षण्णांकृतिकानांमातृणामपत्यंषाण्मातुरस्तस्मै ॥ अलमनातुरायात्यन्तदक्षाय ॥ १५ ॥ मीढुष्टमायसकृदपुण्यफलसेचनकर्तृणांमन्त्रेभेदाय ॥ उत्तरमीढुषेभाविफलानांदात्रे ॥ गणा
नारुद्रपार्षदानां देवसेनानां वापत्येस्वामिने ॥ जन्मजरेऽतिक्रम्यगच्छतीतिजन्मजरातिगस्तस्मैपद्माविकाररहितायेत्यर्थः ॥ विशाखायविशाखोनामकुमारस्यानुजस्तस्मै ॥ तथाचवैष्णवे ॥ य
त्रिपुत्रः कुमारस्तुशरस्तंबेव्यजायत ॥ तस्यशाखोविशाखश्चनगमेयश्चपुष्टजइति ॥ मुशक्तिपाणये शोभनाशक्तिरत्नविशेषःपाणौयस्यतस्मै ॥ १६ ॥ सर्वस्यनाथस्येतिव्यापिकरणेषुषु ॥ विश
नाथस्यापत्यायेत्यर्थः ॥ १७ ॥ इत्थमिति ॥ सोऽगस्त्यइत्वंपूर्वोक्तप्रकरणेपरिष्टुत्यस्तुत्वानमोनमइत्यभिभाषमाणः ॥ तुशब्दोभक्तिश्रद्धाविशयचोवनार्थः ॥ द्विस्त्रिःपरिक्रम्यपंचवारान्त्र
दक्षिणीकृत्यपुरःस्थितःपश्चाद्वेमुनीशउपविशेतिकुमारेणोक्तःसन्निवेशचेत्यर्थः ॥ १८ ॥ अथेकाक्षीमाहात्म्यकथनविधासायकुशलप्रश्नपूर्वकंरत्नप्राप्त्यादिर्कृतंरत्नतयाजानामीत्याह ॥ क्षेमोस्तीति ॥
हेत्रिदशैकसहायकृत् ॥ १९ ॥ ननुकाश्याःकुशलंत्यक्काकिमितिममैवकुशलंपृच्छयेतत्राह ॥ अविमुक्तइति ॥ क्षेमक्षेममेव ॥ तत्रहेतुः ॥ त्रयक्षेणैव ॥ त्रयक्षीशेतिपाठेऽप्यस्यसौहृदशब्देतित्रयक्षीशः ॥

अदन्तताभावश्चादसः ॥ किञ्चकुशलस्यकावार्तामोक्षोपियत्रातिमुलभइत्याह ॥ यत्रेति ॥ २० ॥ अथैकचिदपिभूर्भुवःस्वस्तलादौतादृक्क्षेत्रंमयाऽन्विष्यतापिनदृष्टम् ॥ तत्तुमननशील
त्वादेवदर्शनाभावःसंभाव्यतइतिमुच्यते ॥ हेमुनेइति ॥ याहगितिपाठे याहगिदक्षेत्रंतादृक्क्षेत्रंकुत्रापिनदृष्टमित्यर्थः ॥ २१ ॥ काश्यांकृतवासत्वात्त्वमसोपिश्रेष्ठइत्याशयेनाह ॥ अहमेकेति ॥ २२ ॥
तत्क्षेत्रम् ॥ २३ ॥ ईश्वरेति ॥ सुदुर्लभोपिकाशीवासईश्वरानुग्रहादेवसुलभःस्यादित्यर्थः ॥ २४ ॥ अन्यैवेति ॥ विधातुर्याऽतिरेकिणीह्रिग्यगर्भस्यसृष्टेर्वाभिन्नेत्यर्थः ॥ अतिकादिणीतिपाठेऽधिकेत्यर्थः
॥ २५ ॥ तर्हेतादृक्क्षेत्रंकिमितिस्वर्नेनसेव्यतेतत्राह ॥ अहोइति ॥ अहोइतिस्वेदे ॥ दौर्बल्यमांघ्रम् ॥ दौर्बल्यं कुत्तितत्वम् ॥ माहात्म्यंघाष्टवम् ॥ २६ ॥ ननुतथापिबृहद्व्यासस्यामेवकाशीसि
व्यानयोवनेमरणस्यानियतत्वादित्याह शरीरमितित्रिभिः ॥ आयुर्गेवमृगःममृत्युनामृगयुनःकुम्भकेऽकृतलक्ष्यःकृतश्चामीलक्ष्यश्चेतितालक्षीकृतइत्यर्थः ॥ २७ ॥ चपलाचपलंविदुर्दिवास्थिरम् ॥

भूर्भुवःस्वस्तलेवापिनपातालतलेमलम् ॥ नोर्ध्वलोकेमयादृष्टंतादृक्क्षेत्रंकिञ्चिन्मुने ॥ २१ ॥ अहमेकचरोप्यत्रतत्क्षेत्रप्राप्तयेमुने ॥ तप्येतर्पासिनाद्या
पिफलेयुर्मेमनोरथाः ॥ २२ ॥ नतत्पुण्यैर्नतदानैर्नतपोभिर्नतज्जपैः ॥ नलभ्यंविविधैर्यज्ञैर्लभ्यमैशादनुग्रहात् ॥ २३ ॥ ईश्वरानुग्रहादेवकाशीवासः
सुदुर्लभः ॥ सुलभःस्यान्मुनेनननैवमुकृतकोटिभिः ॥ २४ ॥ अन्यैवकाचित्सासृष्टिर्विधातुर्याऽतिरेकिणी ॥ नतत्क्षेत्रगुणान्वक्तुमीश्वरोऽपीश्वरो
यतः ॥ २५ ॥ अहोमतेःसुदौर्बल्यमहोभाग्यस्यदौर्बिधम् ॥ अहोमोहस्यमाहात्म्यंयत्काशीहनसेव्यते ॥ २६ ॥ शरीरंजीयतेनित्यंसंजीयतीन्द्रियाण्यपि ॥
आयुर्मृगोमृगयुनाकृतलक्ष्योहिमृत्युना ॥ २७ ॥ सापदंसंपदंज्ञात्वासापायंकायमुद्धकैः ॥ चपलाचपलंचायुर्मत्वाकाशींसमाश्रयेत् ॥ २८ ॥
यावन्नैत्यायुषश्चांतस्तावत्काशीनमुच्यते ॥ कालःकलालवस्यापिसंख्यातुर्नैवविस्मरेत् ॥ २९ ॥ जरानिकटनिक्षिप्ताबाधंतेव्याधयोभृशम् ॥ तथा
पिदेहो नानेहोनाहोकाशींसमीहते ॥ ३० ॥ तीर्थस्नानेनजप्येनपरोपकरणोक्तिभिः ॥ विनार्थलभ्यतेधर्मोधर्मादर्थःस्वयंभवेत् ॥ ३१ ॥ विनैवार्थार्जनो
पायंधर्मादर्थोभवेद्भवम् ॥ अतोऽर्थचिंतामुत्सृज्यधर्ममेकंसमाश्रयेत् ॥ ३२ ॥ धर्मादर्थोऽर्थतःकामःकामात्सर्वसुखोदयः ॥ स्वर्गोपिसुलभोधर्मात्काश्ये
कादुर्लभापरम् ॥ ३३ ॥ उपायत्रयमेवात्रस्थाणनिर्वाणकारणम् ॥ शर्वाण्यत्रेवभाणाद्धापरिनिर्णयसर्वतः ॥ ३४ ॥

॥ २८ ॥ नचकाशीमाप्ययुनरपिकुत्रचिद्व्यमित्याह ॥ यावदिति ॥ २९ ॥ एवंमरणस्यानियतत्वाद्दालकावस्थायामेवाविमुक्तमाश्रयणीयमित्युक्तंपूर्वमिदानींबृहद्व्यासस्यामपियेकाशीनस
माश्रयंतितेऽतिमंदाइत्याह ॥ जरेति ॥ नानेहो नानाव्यापारवान्स्न ॥ अहोस्वेदे ॥ ३० ॥ नन्वर्थस्यधर्मदेतुत्वात्तदीहांपरित्यज्यकिमितिक्लश्येवाश्रयणीयातत्राह ॥ तीर्थेति ॥ ३१ ॥ धर्मादर्थः
स्वयंभवेदित्येतद्विष्णुस्मृत्यसंग्रहति ॥ विनैवेति ॥ तदुक्तंभारतसावित्र्याम् ॥ ऊर्ध्वबाहुर्विराट्येवचक्रश्चिच्छृणोतिमे ॥ धर्मादर्थश्चकामश्चक्रमर्थनसेव्यतइति ॥ ३२ ॥ ननुतर्हिधर्मपश्यत्रकुत्राप्युत्ते
यस्ततएवकाश्यातिरपितेत्स्यतीतितत्राह ॥ धर्मादिति ॥ परैकेवलम् ॥ ३३ ॥ उपायेति ॥ स्याणुर्विधेःसर्वतःपरिनिर्णयसर्वज्ञास्त्रार्थहर्दनिश्चित्यशर्वाण्यत्रेवावस्थाःसंमुखेउपायत्रयंसाधनत्रय

मेवब्रह्मासाक्षाभिर्वाणकारणकैवल्यहेतुंबाणकेयितवान् ॥ परंपरयाअप्पुपायाःसंतीतिभावः ॥ ३४ ॥ यद्यपिब्रह्मात्मैक्यज्ञानमेवसाक्षान्मुक्तेःकारणंतथापिज्ञानदूरीभावादेतद्व्यत्यसाक्षान्मोक्षहेतुत्वमुक्तमितितदेवप्रयंदर्शयति ॥ पूर्वपाशुपतोयोगादिति ॥ पाशुपतोयोगोनामविभूत्याभिर्धुंधारणंविभूत्युल्लंघनं ॥ सितासितंप्रयागम् ॥ अनायासं नविद्यतेमोक्षदानेआयासोयस्मिस्तद्विमुक्तमानंदकाननम् ॥ अनायासंयथास्याद्यथावसरदेहपातमात्रेणविमुक्तिर्दमित्वा ॥ एतेनसितासितंतीर्थंनुद्धिपूर्वकदेहत्यागेनैवमोक्षदमित्यायातम् ॥ अन्यथानायासमिति विशेषणवैयर्थ्यापत्तेः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्मज्ञानेनमुच्यतेप्रयागमरणेनवा ॥ अथवास्नानमात्रेणगोमत्यांकृष्णसन्निधाविति ॥ ३५ ॥ ननुश्रीशैलशिखरंहृद्वापुनर्जन्मनविद्यते ॥ पयिश्मशानेगृहमंडपेवारथ्याप्रदेशेष्वपि यत्रतत्र ॥ इच्छन्ननिच्छन्पुरुषोत्तमाख्येदेहावसानेऽलभतेचमोक्षमित्यादिवचनैःश्रीशैलादीनामपिमोक्षहेतुत्वंश्रूयते सत्यं तत्तथैवेत्याह श्रीशैलेत्यारभ्यैतानीत्यतःप्राक्तनेन ॥ आद्यपदेनमंदरादयो गृह्यते ॥ नानान्यायतनानिचनानान्यान्यान्यायतनानिपुरुषोत्तमादीनितानिचेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ सिधूनांनदीनांसंभेदाःसंगमाः ॥ अरण्यानिनव ॥ तदुक्तम् ॥ सैधवंदंडकारण्यंजंबूमार्गश्चपुष्क

पूर्वपाशुपतोयोगस्ततस्तीर्थसितासितम् ॥ ततोप्येकमनायासमविमुक्तंविमुक्तिदम् ॥ ३५ ॥ श्रीशैलहिमशैलाद्यानानान्यायतनानिच ॥ त्रिदंडधारणं चापिसंन्यासःसर्वकर्मणाम् ॥ ३६ ॥ तपांसिनानारूपानिब्रतानिनियमायमाः ॥ सिधूनामपिसंभेदाअरण्यानिबहून्यपि ॥ ३७ ॥ मानसान्यपिभौमा निधारतीर्थादिकानिच ॥ ऊषराश्चापिपीठानिह्यच्छिन्नान्नायपाठनम् ॥ ३८ ॥ जपश्चापिमनूनांचतथाऽग्निहवनानिच ॥ दानानिनानाकृतवोदेवतो पासनानिच ॥ ३९ ॥ त्रिरात्रंपंचरात्राणिसांख्ययोगादयस्तथा ॥ विष्णोराराधनंश्रेष्ठमुक्तयेऽभिहितंकिल ॥ ४० ॥ पुर्यश्चापिस्ममाख्यातानृतजंतुविमुक्तिदाः ॥ कैवल्यसाधनानीहभवंत्येवविनिश्चितम् ॥ ४१ ॥ एतानिनानिप्रोक्तानिकाशीप्रातिकराणिच ॥ प्राप्यकाशींभेदेऽमुक्तोजंतुर्नान्यत्रकुत्रचित् ॥ ४२ ॥ अतएवहितत्वेत्रंपवित्रमतिचित्रकृत् ॥ विश्वेशितुःप्रयनित्यंविष्णुग्रन्दाडमंडले ॥ ४३ ॥ इदमेवहितत्वेत्रंकुशलप्रश्नकारणम् ॥ एहोहिदेहिमेस्पर्शनिज्जात्रस्यमुव्रत ॥ ४४ ॥

रम् ॥ उत्पलारण्यमारण्यनैमिषंकुरुजांगलम् ॥ हेमदमर्बुदंर्चवनवारण्याःप्रकीर्तिताइति ॥ ३७ ॥ मानमानिमनःआयाणिधृत्यादीनि ॥ भौमानिभूतवंधीनि ॥ धारातीर्थकीमारतीर्थ दक्षिणदेशेप्रसिद्धम् ॥ ऊपरारेणुकादयोनव ॥ तदुक्तम् ॥ यथाकालखलंसारंबद्रीकंतयैवच ॥ गेणुकासुकरःकाशीकालीकालवेत्रः ॥ कालंजरोमहाकालऊपरानवकीर्तिताइति ॥ काशीत्यन्या काचित् ॥ ऊषराणांमहोषरमितिचनानात् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सांख्यमात्मानात्मविवेकः ॥ योगोऽष्टांगः ॥ आदिपदेनोपामनादयः ॥ ४० ॥ पुरीति॥पुर्यश्चायोध्याद्याःकाशीत्यतिरिक्ताः ॥ ४१ ॥ ननुएतान्यपिकैवल्यसाधनानिचेत्तार्हिकाश्याःकोविशेषः सत्यम् ॥ कैवल्यसाधनत्वमेवासाक्षाद्विशिष्टंपरंपर्यावांश्च्यश्चेदोमितिह्रमः ॥ आद्यश्चेत्तमेत्याह ॥ एतानीति ॥ मुक्तोविदेहमुक्तः ॥ ४२ ॥ अतइति ॥ यतोऽन्यत्सर्वकाशीप्राप्तिकरमतइत्यर्थः ॥ अतिचित्रंकैवल्यम् ॥ ४३ ॥ इदमिति ॥ भेदोस्तिकुंभजमुनइतियःकुशलप्रश्नस्तस्यकारणमिदन्तत्त्वेत्रमेव ॥ हिनिश्चितम् ॥ तत्त्वेत्राच्च

मागतइतिकृतैवकुशलं पृच्छयतइत्यर्थः ॥ अतः हि परिहागच्छागच्छ ॥ आदरेवीप्ता ॥ ४४ ॥ काश्याः सकाशात्समागच्छतः स्पर्शो वर्तते यस्य सकाश्याः समागच्छत्स्पर्शवान्समागच्छन्स्पर्शवान्वायुर्वातस्यापि स्पर्श इष्यते किं पुनस्तव साक्षात्त आगतस्येति भावः ॥ ४५ ॥ पुनन्ति तृणशुल्मादीनपीति शेषः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ तव कृतार्थतायाः किञ्च कृत्यामित्याशयेनाह ॥ त्वत्तत्रेति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अमृतमुधातदेव सरोवारिसरोजलं तद्विगाह्यालोड्य ॥ तद्वात्रस्पर्शजनितामृतसलिलेन छात्वेत्यर्थः ॥ ५० ॥ जयेति ॥ हे विश्वेश जय इति वदन्नपि ॥ कदाचित्तीति पाठे इति वदन्ने

अपिकाश्याः समागच्छत्स्पर्शवत्स्पर्श इष्यते ॥ मया त्रतिष्ठतानित्यं किंतु त्वंतत आगतः ॥ ४५ ॥ त्रिरात्रमपियेकाश्यावसंतिनियतं तद्विद्याः ॥ तेषां पुनं
तिनियतं स्पृष्टाश्चरणेणवः ॥ ४६ ॥ त्वंतु तत्र कृतावासः कृतपुण्यमहोच्चयः ॥ उत्तरप्रवहास्नानजातपिंगलमूर्धजः ॥ ४७ ॥ तव तत्र तु यत्कुण्डमगस्ती
श्चरसंनिधौ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च कृतसर्वोदकक्रियः ॥ ४८ ॥ पितृर्निपडैः समभ्यर्च्य श्रद्धाश्राद्धविधानतः ॥ कृत्यकृत्यो भवेत्तु वाराणस्याः फलं
लभेत् ॥ ४९ ॥ इत्युक्त्वा सर्वगात्राणि स्पृष्ट्वा कुण्डोद्भवस्य च ॥ स्कंदोऽमृतसरोवारिविगाह्यमुखमाप्तवान् ॥ ५० ॥ जय विश्वेशनेत्राणि विनिमील्य वदन्नपि ॥
ततः किञ्चित्क्षणं दध्यौ गुहः स्थाणुमुनिश्चलः ॥ ५१ ॥ स्कंदे विसर्जितध्याने मुप्रसन्न मनोमुखे ॥ प्रतीक्ष्य वागवसरंप्रच्छाद्य मुनिर्गुहम् ॥ ५२ ॥
॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ स्वामिन्यथा भगवता भगवत्येपुराऽकथि ॥ वाराणस्यास्तु महिमा हिमशैलभुवे मुदा ॥ ५३ ॥ त्वया यथा समाकर्णितदुत्संग
निवासिना ॥ तथा कथय षडङ्गतत्त्वे त्रमेऽतिरोचते ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुष्व मे त्रावरुण्यथा भगवताऽकथि ॥ तत्क्षेत्रस्या विमुक्त
स्य मम मातुः पुरःपुरा ॥ ५५ ॥ श्रुतं च यत्तदुत्संगे स्थितेन स्थिरचेतसा ॥ माहात्म्यं तच्छृणु मे न कथ्यमानं मयाऽनघ ॥ ५६ ॥ गुह्यानां परमं गुह्यमविमुक्त
मिहोरितम् ॥ तत्र संनिहिता सिद्धिस्तत्र नित्यं स्थितो विभुः ॥ ५७ ॥ भूलोके नैव संलग्नं तत्क्षेत्रं त्वं तरिक्षगम् ॥ अयोगिनो न वीक्षंते पश्यंत्येव च योगिनः ॥
॥ ५८ ॥ यस्तत्र निवसेद्विप्रसंयतात्मा समाहितः ॥ त्रिकालमपि भुंजानो वायुभक्षसमो भवेत् ॥ ५९ ॥ निमेषमात्रमपि यो ह्यविमुक्तेऽतिभक्तिभाक् ॥
ब्रह्मचर्यसमायुक्तेन तप्तं महत्तपः ॥ ६० ॥

त्राणि विनिमील्य मुद्रयित्वा ॥ षडाननत्वाभे त्राणीति षडुवचनम् ॥ किञ्चिद्वात्मनस यो रोगोचरं यत्स्वरूपं तत्क्षणं दध्यौ चित्त्वानित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विस्तरेण काशीमाहात्म्यं श्रोतुं पृच्छति ॥
स्वामिभिति ॥ ५३ ॥ अतिरोचते प्रतिशयेन रुचिजननम् ॥ अतिपावनमिति कथि ॥ ५४ ॥ उक्तानुवादपूर्वकं भाषयति ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमार्पम् ॥ यथाऽकथि ॥ माहात्म्यमित्यनु
ब्रजते ॥ शृणुष्व शृण्वित्यन्वयभेदात्तपौनरुक्त्यम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्राविमुक्ते सिद्धिः सन्निहिता ॥ तत्र हेतुस्तत्र नित्यमिति ॥ यत्रेति कथि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ब्रह्मचर्यसमायुक्तं ब्रह्म

चयेणसम्यगायुक्तम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अपरस्वविपुष्टांगः नपरस्वेनविपुष्टमंगस्यसः ॥ परस्वपरिपुष्टांगहतिपाठेऽन्यप्रपरस्वपरिपुष्टांगोपीत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ प्रकृतिरविद्या
 ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ननुयावज्जीवंकाशीवासेपापमपिपस्यात्तयाचक्रद्रपिसाचत्वंदुर्वारम् ॥ यथाक्रमेलकस्याः सत्यम् ॥ तथापिकाशीमासौतद्भोगानंतरंभुक्तेरवश्यंभावित्वात्तदपिसाप्यपक्षे
 निक्षिप्याह ॥ कृत्वेति ॥ व्यतिरेकमाह ॥ काशीविनाकृतशतप्राप्यः स्वर्गः किमपिवरंनित्यित्यर्थः ॥ स्वर्गभोगानंतरंमधःपातादित्यर्थः ॥ ऋतुस्रवंप्राप्यस्वर्गोऽतिक्वचित्पाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥
 यस्तुमासंवसेद्धीरोलघ्वाहारोजितेंद्रियः ॥ सर्वतेनव्रतंचीर्णदिव्यपाशुपतंभवेत् ॥ ६१ ॥ संवत्सरंवसंस्तत्रजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ अपरस्वविपुष्टां
 गः परात्रपरिवर्जकः ॥ ६२ ॥ परापवादरहितः किंचिदानपरायणः ॥ समाः सहस्रमन्यव्रतेनतप्तमहत्तपः ॥ ६३ ॥ यावज्जीवंवसेद्यस्तुक्षेत्रमाहात्म्य
 विन्नरः ॥ जन्ममृत्युभयंहित्वासयातिपरमांगतिम् ॥ ६४ ॥ नयगेर्यागतिलभ्याजन्मांतरशतैरपि ॥ अन्यत्रहेलयासाऽत्रलभ्येशस्यप्रसादतः ॥ ६५ ॥
 ब्रह्महायोऽभिगच्छेद्देवाद्द्वाराणसीपुरीम् ॥ तस्यक्षेत्रस्यमाहात्म्याद्ब्रह्महत्यानिवर्तते ॥ ६६ ॥ आदेहपतनंयावद्योविमुक्तंनमुंचति ॥ नकेवलंब्रह्म
 हत्याप्रकृतिश्चनिवर्तते ॥ ६७ ॥ अनन्यमानसोभूत्वातत्क्षेत्रंयोनमुंचति ॥ समुंचतिजरामृत्युंगर्भवासंसुदुःसहम् ॥ ६८ ॥ अविमुक्तंनिषेवेतदेवार्षिगण
 सेवितम् ॥ यदीच्छेन्मानवाधीमान्नपुनर्जननंभुवि ॥ ६९ ॥ अविमुक्तंनमुंचेतसंसारभयमोचनम् ॥ प्राप्यविश्वेश्वरंदेवंनसंभूयोऽभिजायते ॥ ७० ॥
 कृत्वापापसहस्राणिपिशाचत्वंवरत्विह ॥ नतुक्रतुशतप्राप्यः स्वर्गः काशापुरीविना ॥ ७१ ॥ अंतकालेननुप्याणांभिद्यमानेषुमर्मसु ॥ वातेनातुद्यमा
 नानांस्मृतिर्नैवोपजायते ॥ ७२ ॥ तत्रोत्क्रमणकालेतुसाक्षाद्विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ व्याचष्टेतारकंब्रह्मयेनासौतन्मयोभवेत् ॥ ७३ ॥ अशाश्वतमिदंज्ञात्वा
 मानुष्यंबहुकिल्विषम् ॥ अविमुक्तंनिषेवेतसंसारभयनाशनम् ॥ ७४ ॥ विघ्नैरालोड्यमानोपियोऽविमुक्तंनमुंचति ॥ नैःश्रेयसींश्रियंप्राप्यदुःखांतं
 सोधिगच्छति ॥ ७५ ॥ महापापौघशमनींपुण्योपचयकारिणीम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदामंतेकोनकाशीसुधीः श्रयेत् ॥ ७६ ॥ एवंज्ञात्वातुमेधावीना
 विमुक्तंत्यजेन्नरः ॥ अविमुक्तप्रसादेनविमुक्तोजायतेयतः ॥ ७७ ॥ अविमुक्तस्यमाहात्म्यंषड्भिर्वक्त्रैः कथमया ॥ वक्तुंशक्यंनशक्नोतिसहस्रास्योपि
 यत्परम् ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीस्कदि महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे स्कंदागस्त्यदर्शनं नामपंचविंशतितमोऽ
 ध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ प्रसन्नोसियदिस्कंदमयिप्रीतिरनुत्तमा ॥ तत्समाचक्ष्वभगवंश्चिरंयन्मेहदिस्थितम् ॥ १ ॥ अवि
 मुक्तमिदंक्षेत्रंकदारभ्यभुवस्तले ॥ परंप्रथितिमापन्नंमोक्षदंचाभवत्कथम् ॥ २ ॥

क्षेत्रवासिनांतयामरणेभगवतोदयालुतामाह ॥ तत्रोत्क्रमणकालइति ॥ तारकंमण्यंषडक्षराराममंत्रराजंवा ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अंतैः अंतकालेपि ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ सहस्रास्योऽन्तः ॥
 यत्परमाहात्म्यामित्यन्वयः ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायांटीकायांपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ षड्विंशतितमोऽध्यायेकाश्याविर्भावउच्यते ॥ आख्यानं
 मणिकर्ण्याश्चसर्वपापहरंपरम् ॥ १ ॥ एवंक्षेत्रेणकाशीमाहात्म्यंश्रुत्वाविस्तरेणश्रोतुंमार्चयते ॥ प्रसन्नोसीति ॥ १ ॥ अविमुक्तमिति ॥ इदंक्षेत्रंकदारभ्यकालमारभ्यपरांप्रथितिप्रसिद्धि

मापमम् ॥ अविपुक्तनामचकयमापमम् ॥ मोमदचकयमभवादीतेमभत्रयम् ॥ २ ॥ कथमेपेतिचतुर्वः ॥ ईडवास्तुत्या ॥ तत्रासीदितिपंचमः ॥ तत्रोत्रेर्किपुरासीदितिषष्ठः ॥ ३ ॥ वाराणसीत्यादि
मन्त्रचतुष्टयम् ॥ ४ ॥ इतिचेतिचकरादानंदकाननमितिच ॥ एस्तावदेकादशमज्ञाः ॥ ५ ॥ यथाप्येषामिदानीमाप्त्युत्तरं दुर्घटं तथापि जगन्मातुः प्रमानन्तरं यदैवैश्वरेण प्रत्युत्तरितं तैवाहंकययाभिमातुः
कोटिस्थितोभयोर्मेष्ठुत्वादित्याह ॥ मन्त्रभारोयमिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रथममज्ञोत्तरमाह ॥ महाप्रलयेत्यारभ्यस्फटित्यतः प्राक्तनेनमंत्रेण ॥ महाप्रलयकालेमाकृतप्रलयसमयेसर्वविधतमोमयमासी
दित्यन्वयः ॥ महाप्रलयकालस्वरूपमाह ॥ नेष्ट्यावरजंममहा ॥ नेष्टदर्शनंगते ॥ तमोमयमज्ञानस्वरूपम् ॥ तमः शब्देनगुणैकदेशवाचिनाकृतसमुदायरूपाप्रकृतिरुक्ता ॥ तमसश्चोक्तिस्तत्काले
विश्वस्यमुद्रात्मकत्वेनतत्समुत्पत्तिपादत्वात् ॥ तथाचमनुः ॥ आसीदित्तमोभूतमिति ॥ यद्वा तमोमयं तमसाभारणात्मकेनअज्ञानेनव्याप्तमाकृतमित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ मृत्युर्नैवेदमाकृतमासीदिति ॥
तमोमयमंधकारमयमिति तु व्याख्यानं न चारुतरम् ॥ नाहो नरात्रिर्नभोनभूमिर्नासीत्तमो ज्योतिरभूत्तच्चान्यदित्यादिविरोधात् ॥ अनर्कत्वादिद्वादशपदानि क्रियाविशेषणानि ॥ ८ ॥ अप्रधानं विशेषेणात्मकाज्ञान

कथमेवात्रिलोकीड्यागीयतेमणिकर्णिका ॥ तत्रासीत्किंपुरास्वामिन्यदानामरनिमगा ॥ ३ ॥ वाराणसीतिकारीतिरुद्रावासइतिप्रभो ॥ अवापनामधे
यानिकथमेतानिसापुरी ॥ आनंदकाननंरम्यमविमुक्तमनंतरम् ॥ ४ ॥ महाश्मशानइतिचकथंख्यातंशिखिध्वज ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंसदेहमेऽपनो
दय ॥ ५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ प्रश्नभारोयमतुलस्त्वयायःसमुदाहृतः ॥ कुंभयोनेऽमुमेवार्थमप्राक्षीदंबिकाहरम् ॥ ६ ॥ यथाचदेवदेवेनसर्वज्ञेननिवे
दितम् ॥ जगन्मातुःपुरस्ताच्चतथैवकथयामिते ॥ ७ ॥ महाप्रलयकालेचनष्टेस्थावरजंगमे ॥ आसीत्तमोमयंसर्वमनर्कग्रहहारकम् ॥ ८ ॥ अचं
द्रमनहोरात्रमनम्यनिलभूतलम् ॥ अप्रधानंवियच्छून्यमन्यतेजोविवर्धितम् ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादिविहीनंचशब्दस्पर्शसमुज्झितम् ॥ व्यपेतगंधरूपं
चरसत्यक्तमदिङ्मुखम् ॥ १० ॥ इत्थंसत्यंधतमसिसुचीभेद्येनिरंतरे ॥ तत्सद्ब्रह्मेतियच्छ्रुत्यासदेकंप्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरोवाचांविषयं
नकथंचन ॥ अनामरूपवर्णचनस्थूलंचयत्कृशम् ॥ १२ ॥

हीनमस्वतंत्रंवा ॥ अन्यतेजोविवर्धितंसाक्षिचैतन्यभास्यम् ॥ अन्यतेजोविवर्धितमितिचपाठः ॥ ९ ॥ द्रष्टृत्वादिस्थादिपदेनश्रोतृत्वादयोऽप्युक्तं ॥ द्रष्टृत्वादिस्थादिपदेनचतुर्विधं ॥ पोष्टृत्वादिहणम् ॥ अदिङ्मुखं पूर्वा
दिदिग्विभागरहितम् ॥ १० ॥ इत्यमिति ॥ इत्थमंधंतमसिगाढांधकारेआवरणात्मकेअज्ञानेसतितत्प्रसिद्धंस्तत्तत्पंचकालत्रयाबाध्यमित्येतद्रुद्रासीदितिपूर्वाक्रियायाअनुषंगः ॥ पश्चात्सृष्टिसमयेतस्यैकलस्यै
कस्याद्वितीयच्छाभवत्कलितसममेनान्वयः ॥ सप्रेक्षतबहुस्यांमजायेय सद्वितीयमैच्छदित्यादिश्रुतिप्रसिद्धिद्योतायितुं कलेत्युक्तम् ॥ आकरणात्मकस्याज्ञानस्यांधतमः पदेनोपादानं ब्रह्मविद्यामन्तरे
णबुधैरुत्वाभिप्रायेण ॥ अतएवसूचीभेद्येइतिविशेषणम् ॥ भेदकत्वसाम्यात्सूचीवत्सूचीब्रह्मविद्यातयाभेदेनाभ्युपगमः ॥ निरंतरेव्यवधानरहिते ॥ किंतुब्रह्मेत्याकांक्षायांतद्विशिनष्टि ॥ यच्छ्रु
त्येत्यादिना ॥ यच्चसदासर्वदाकालत्रयेएकंसजातीयविजातीयस्वगतमेदृशस्यम् ॥ एकमेवाद्वितीयमित्यादिभृत्याप्रतिपाद्यते ॥ ११ ॥ अमनोगोचरः मनोविषयोनभवतीत्यर्थः ॥ वाचांविषयंवि
षयः ॥ पंडत्वमार्थम् ॥ कथंचनमुख्ययावृत्त्याफलव्याप्यत्वेनवानेत्यर्थः ॥ यतोवाचोनिर्गतेअमाप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ अनामरूपवर्णनामरूपवर्णरहितम् ॥ स्थूलंकृशप्रतियोगि ॥ १२ ॥

हस्वचदीर्घहस्वदीर्घनहस्वदीर्घमहस्वदीर्घम् ॥ हस्वमत्रदीर्घप्रतियोगि ॥ लघुगुरुप्रतियोगि ॥ अनामगोत्रंतदेतत् ॥ गार्ग्यस्थूलमनहस्वदीर्घमित्यादिश्रुतेः ॥ उपचयोवृद्धिः ॥ अपचयोऽपचयः ॥ चकाराभ्यांजन्मास्तित्परिणामविनाशान्निरासः ॥ नजायतेत्रिपतेवेत्यादिश्रुतेः स्मृतेश्च ॥ १३ ॥ ननुभुत्वाप्रातिपाद्यत्वांचामाविषयत्वंचयदुक्तं तत्परस्परविरुद्धमित्याशंकायामाह ॥ अभिषत्तति ॥ सचकितंसंक्षितंयथास्यात्तथा ॥ पुनःयद्ब्रह्मअस्तित्वेनलक्षणयाभूत्वाभूतिव्याप्यत्वेनबाधुतिरभिषत्तेकथंचिद्वोधयतीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अस्तीत्येवोपलब्धव्यमिदम् प्रमेयंभूवमित्यादि ॥ तथामहिम्नस्तोत्रेच ॥ अतीतःपंथानंतवचमहिमावाहमनसयोरतद्व्याकृत्यायश्चित्तमभिषत्तेश्रुतिरपीति ॥ पुनःकीदृशंत्रह्य ॥ यस्यसंज्ञोदितस्यसंज्ञयावेदांतादौव्यवहियमाणस्य ॥ वैप्रसिद्धम् ॥ संज्ञोद्भूतस्यवैदित्पाठेसंज्ञयावार्जितस्यापि सत्यंज्ञानमित्याद्याःसंज्ञाःसंविकल्प्यन्ते परिकल्प्यंतइतिपाठेपिकल्पनपोच्यतेइतिवृत्तिरित्यान्वयः ॥ तत्रसत्यंकालप्रयावाध्यम् ॥ ज्ञानेनजडविरोधि ॥ अनंतत्रिविधपरिच्छेदरहितम् ॥ आनंदमृदानन्दः ॥ परमविद्यातत्कार्यरहितम् ॥ महोज्योतिःस्वप्रकाशमितियावत् ॥ परमहृतिवा ॥ १४ ॥ अप्रमेयंप्रमाणाविषयम् ॥

अहस्वदीर्घमलघुगुरुत्वपरिवर्जितम् ॥ नयत्रोपचयःकश्चित्थाचापचयोपिच ॥ १३ ॥ अभिषत्तेसचकितंयदस्तीतिश्रुतिःपुनः ॥ सत्यंज्ञानमनंतं चयदानंदपरमहः ॥ १४ ॥ अप्रमेयमनाधारमविकारमनाकृति ॥ निर्गुणयोगिगम्यंचसर्वव्याप्येककारणम् ॥ १५ ॥ निर्विकल्पंनिरारंभंनिर्मायं निरुपद्रवम् ॥ यस्येत्यंसंविकल्प्यंतेसंज्ञाःसंज्ञोदितस्यवे ॥ १६ ॥ तस्यैकलस्यचरतोद्वितीयेच्छाभवत्किल ॥ अमूर्तेनस्वमूर्तिंश्चतेनाकल्पिस्वलीलया ॥ १७ ॥ सर्वैश्वर्यगुणोपेतासर्वज्ञानमयीशुभा ॥ सर्वगासर्वरूपाचसर्वहृदसर्वकारिणी ॥ १८ ॥ सर्वैकंवासासर्वाद्यासर्वदासर्वसंकृतिः ॥ परिकल्प्येति तांमूर्तिमीश्वरीशुद्धरूपिणीम् ॥ १९ ॥ अंतर्दधेपराख्यंयद्ब्रह्मसर्वगमव्ययम् ॥ २० ॥ अमूर्तयत्पराख्यंवैतस्यमूर्तिरहंप्रिये ॥ अर्वाचीनपराचीनाईश्वरं मांजगुर्बुधाः ॥ २१ ॥ ततस्तदैकलेनापिस्वैरंविहरतामया ॥ स्वविग्रहात्स्वयंसृष्टास्वशरीरानपायिनी ॥ २२ ॥ प्रधानंप्रकृतिंत्वांचमायांगुणवर्तीपराम् ॥ बुद्धितत्त्वस्यजननीमाहुर्विकृतिवर्जिताम् ॥ २३ ॥

अनाधारमन्याधाररहितम् ॥ अविकारंयद्भावविकाररहितम् ॥ अनाकृत्यशरीरम् ॥ निर्गुणंभूत्वादिगुणानामाश्रयभक्षम् ॥ योगिगम्यंज्ञानिमाप्यम् ॥ सर्वव्यापिसर्वव्यापकम् ॥ एकंकारणंमुख्यं कारणम् ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानंवा ॥ १५ ॥ निर्विकल्पंनिर्भेदम् ॥ निर्गताआरभ्यंतइत्यारंभाव्यापारायस्मिंस्तन्निरारंभंसृष्ट्यादिव्यापारहीनमित्यर्थः ॥ निर्मायंमायारहितम् ॥ निरुपद्रवंसर्वान्येन्यम् ॥ १६ ॥ द्वितीयेच्छाभवनानन्तरंकिंचित्प्रमित्याकाशायामाह ॥ अमूर्तेनेति ॥ अमूर्तेनतेनब्रह्मणास्वलीलयास्वमाययास्वमूर्तिरकल्पिकल्पिता ॥ १७ ॥ स्वमूर्तिविशिष्टे सर्वैश्वर्येतिसाधनं ॥ १८ ॥ सर्वस्यसम्पत्कृतियस्याःसारसंकृतिः ॥ ततःकिंकृतवांस्तत्राह ॥ परिकल्प्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ एतावताप्रस्तुतेकिमायातमित्याशंक्यानुवादपूर्वकतदाह ॥ अमूर्तमिति ॥ यद्वा कासाशुद्धसत्त्वारममूर्तिरित्याशंक्यानुवादपूर्वकतामाह ॥ अमूर्तमिति ॥ अर्वाचीनपराचीनाइदानींतनपूर्वतनाः ॥ द्वितीयांतपाठेकार्यकारणात्मकमीश्वरंमांजगुर्बुधुरित्यर्थः ॥ २१ ॥ ततःकिंचित्प्रमित्याशंकायामाह ॥ ततइति ॥ ततोब्रह्मणोऽन्तरांजानंतरंस्वेच्छयाकीडतामयास्वशरीरानपायिनीमच्छरीराव्यभिचारिणीकाचिन्मूर्तिःसृष्टा ॥ २२ ॥ तामाह प्रधानमित्येकेन ॥ तांचत्वामाहुरितिसंबंधः ॥ कथं

भूतांताम् ॥ प्रधानमधीयतेऽप्येतेमलयकालेकार्यनातमत्रेतिप्रधानम् ॥ नानाविधकार्याकारेणपरिणामित्वंयुज्यति ॥ प्रकृतिमिति ॥ महद्वादिरूपेणपरिणतामित्यर्थः ॥ तस्याभ्यपतिभासमा
प्रशरीरत्वमेववस्तुत्वमित्याह ॥ मायामिति ॥ ननुकथमिदंस्वस्वभूतस्वभावरूपमाययास्वभावाविपरीतजन्मादित्वाह ॥ बुधत्वमीमिति ॥ सिमृतिस्तेद्वादिद्वैषम्यार्थमिदंविशेषजमिति
द्रष्टव्यम् ॥ ननुकथंतादृक्कैवल्येनावस्थानंतत्राह ॥ परामिति ॥ ब्रह्मविद्यामित्यर्थः ॥ अथमभिप्रायः ॥ यावद्विद्यात्मनावरणविक्षेपोक्तोतितावन्नोपरमति ॥ यदास्तुतैवविद्यारूपेणपरिणतातदाऽ
ज्ञानंतत्कार्यचदग्भानिर्दिष्टानामित्वस्ययुपरमेदिति ॥ बुद्धितत्त्वस्वरूप्यगर्भबुद्धेर्बुद्धिबुद्धिमतोरभेदोपचाराद्वाहिरूप्यगर्भस्यजननीमुत्पादयित्रीम् ॥ विकृतिवर्जिताविबर्ताधिष्ठानभूतामित्यर्थः ॥ २३ ॥
युगपदिनि ॥ युगपदेकैवत्वयाज्ञकस्यामकृत्याकालस्वरूपिणाकालेनपुरुषेणचसाकमेतत्क्षेत्रंयथाविनिर्मितम् ॥ मलयकालेऽकिंचित्स्वरतयास्थितानांतत्तत्कार्यकारणसामर्थ्याद्वानमेवैतेषांविनि
र्मितत्वम् ॥ तयाचमकृत्यादिवदस्यक्षेत्रस्यानादित्वंसाधितंभवतीति ॥ २४ ॥ अनुवादपूर्वकमविसृक्तंनामचकयमापन्नमितिद्वितीयमनस्योत्तरमाह ॥ साक्षकिरितित्रयेण ॥ तस्मिन्क्षेत्रेप्रममाणा

युगपञ्चत्वाशक्त्यासाकालस्वरूपिणा ॥ मयाऽऽद्यपुरुषणेतत्क्षेत्रं चापि विनिर्मितम् ॥ २४ ॥ स्कंद उवाच ॥ साशक्तिः प्रकृतिः प्रोक्ता स पुमान् श्वरः परः ॥ ताभ्यां च रममाणो भ्यां तस्मिन् क्षेत्रे च यो द्रव्य ॥ २५ ॥ परमानंदरूपाभ्यां परमानंदरूपिणी ॥ पञ्चक्रोशपरीमाणे स्वपादतलनिर्मिते ॥ २६ ॥ मुन प्रलयकालेऽपि न तत्क्षेत्रं कदाचन ॥ विमुक्तं हि शिवाभ्यां यदविमुक्तं ततो विदुः ॥ २७ ॥ नयदाभूमि वलयं नयदाऽर्पांसमुद्रवः ॥ तदा विहर्तुमीशेन क्षेत्रमेतद्विनिर्मितम् ॥ २८ ॥ इदं रहस्यं क्षेत्रस्य वेदकोऽपि न कुंभजः ॥ नास्ति कायन वक्तव्यं कदाचिच्चर्मचक्षुषे ॥ २९ ॥ श्रद्धालवे विनीताय त्रिकालज्ञानचक्षुषे ॥ शिवभक्ताय शांताय वक्तव्यं च मुमुक्षवे ॥ ३० ॥ अविमुक्तं तदारभ्य क्षेत्रमेतदुदीर्यते ॥ पयकभूतं शिवयोर्निर्ंतरं सुखास्पदम् ॥ ३१ ॥ अभावः कल्प्यते मूढैर्यदा च शिवयोस्तयोः ॥ क्षेत्रस्यास्य तदा भावः कल्प्यो निर्वाणकारिणः ॥ ३२ ॥ अनाराध्यमहेशानमनवाप्य च काशिकाम् ॥ योगाद्युपायविज्ञोऽपि निर्वाणमवाप्नुयात् ॥ ३३ ॥

भ्यांताभ्यांशिवाभ्यांतत्क्षेत्रप्रमलयकालेपिनविमुक्त्यंतस्ततोऽविमुक्तंविदुस्त्वय्यः ॥ २५ ॥ कथंभूतेक्षेत्रे ॥ स्वपादतलनिर्मितेमायावच्छिन्नैकदेशविनिर्मिते ॥ तथाश्रुतिः ॥ पादोऽस्यविश्वाभूता
नीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ एतत्क्षेत्रमैतत्कभृतारव्यत्वेनप्रतीयमानत्वात्प्रतिपन्नवदित्याशंवयस्मृतिबाधितत्वेनपरिरुहति ॥ नपदेति ॥ यद्वा युगपच्चेत्यादिनेदंक्षेत्रविनिर्मितमिदमुक्तंतच्चकदैत्येषाया
माह ॥ नपदेति ॥ भूमिवलयंभूमिमण्डलम् ॥ २८ ॥ इदमिति ॥ भृतानारव्यत्वकीडाधर्मीश्वरेणविनिर्मितवचंदेशशब्दार्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ननुनैयायिकादिभिरनुमानात्कार्यमात्र
स्याभावःप्रत्येस्वीक्रियते ॥ तथाचास्यापि कार्यत्वाविशेषात्प्रत्येयर्नाकभाष्यं नेत्याह ॥ अभावइति ॥ स्मृतिविरोधाजानुमानमुदितनरशिरःकपालानुमानवदित्यर्थः ॥ स्मृतिवचनानितुपूर्वमेवलिखि
तानि ॥ नचनान्नोत्तरिर्नभोनभूमिरिति विष्णुपुराणवचनविरोधः ॥ तस्यसामान्यविषयत्वात् ॥ नचतद्धेतोर्व्याकृतमार्सादिति श्रुतिविरोधः ॥ एवकाराभावात् ॥ नचसदेवसांम्यदम्ययासीदि
ति श्रुतिवचनपत्रकारविरोधः ॥ एवकारस्यस्वायोग्यवचंहेतुत्वात् ॥ अन्यथापकृतेरप्यभावात्ततः ॥ अथवापुराणप्रक्रियानुसारेणैतदुच्यतिसंतोष्टव्यम् ॥ ३२ ॥ अनाराध्याने ॥ महेश्वर

किमसंपाद्यकाश्याममृत्वावाऽष्टांगयोगाद्युपायेमोक्षसाधनेवानिष्णातोपिनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ विघ्नबाहुल्याद्योगादीनामनेकांतफलत्वादित्यर्थः ॥ ३३ ॥ चकाराल्लब्धस्यैकादशप्रश्नस्योत्तरमाह ॥
 अस्त्येति ॥ अस्त्यक्षेत्रस्येत्यन्वयः ॥ पुराप्रथमतः ॥ आनंदहेतुत्वात्परमानन्दावासिमोक्षलक्षणस्यकारणत्वात् ॥ ३४ ॥ अथवाविमुक्तनामान्तरमानंदहेतुत्वमेवसाधयति ॥ आनंदेति ॥
 आनन्दस्यकंद्वीजानांमूलकारणानां ब्रह्मात्मिकात्म्यलक्षणज्ञानानां तस्मिन्नानन्दकाननेयतः सर्वाणि लिङ्गानि अंकुराणि तज्जनकानि ॥ पटत्वमार्थम् ॥ तस्मादस्यानंदकाननं नामेत्यर्थः ॥ एते
 नमोक्षदं चाभवत्कथमिति तृतीयप्रश्नस्याप्युत्तरमुक्तम् ॥ ३५ ॥ अविमुक्तनामनिर्वचनमुपसंहरति ॥ अविमुक्तमिति ॥ एतत्त्वानन्दवननाम्नोप्युपलक्षणम् ॥ कथमेवात्रिलोकी इत्यागी
 यते मणिकर्णिकेति चतुर्थप्रश्नस्य प्रत्युत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ तथाचेति ॥ अविमुक्तमानन्दकाननं च नाम द्वयमस्य क्षेत्रस्य यथासीत् तथारख्यातवानस्मि ॥ अथानंतरं मणिकर्णिकेति यथासीत् तथारख्या
 मिकथयामीत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्वभाक्तः स्वैरचारित्वेपिमोक्षफलदातृत्वमाह ॥ निर्वाणेति ॥ श्राणनन्दानम् ॥ काशिशायिनां काश्यामृतानाम् ॥ ३८ ॥ सृज्यं वि
 अस्यानंदवनं नाम पुराकारिपिनाकिना ॥ क्षेत्रस्यानंदहेतुत्वादविमुक्तमनंतरम् ॥ ३४ ॥ आनंदकंद्वीजानां मंकुराण्यतस्ततः ॥ ज्ञेयानि सर्वाणि लिंगा
 नितस्मिन्नानंदकानने ॥ ३५ ॥ अविमुक्तमिति ख्यातमासीदित्यंघटोद्भव ॥ तथाचार्याम्यथमुनेयथामीन्मणिकर्णिका ॥ ३६ ॥ प्रागानंदवने तत्र
 शिवयोरममाणयोः ॥ इच्छेत्यभूत्कलशजसृज्यः कोप्यपरः किल ॥ ३७ ॥ यस्मिन्न्यस्ते महाभारे आवांस्वः स्वैरचारिणौ ॥ निर्वाणश्राणनं कुर्वः केवलं का
 शिशायिनाम् ॥ ३८ ॥ स एव सर्वं कुरुते स एव परिपाति च ॥ स एव संवृणोत्यंते सर्वे श्रयनिधिः स च ॥ ३९ ॥ चेतः समुद्रमाकुंच्य चिंताकण्डोलोलितम् ॥
 सत्त्वरत्नं तमो ग्राहं रजो विद्रुमवल्लितम् ॥ ४० ॥ यस्य प्रसादात्तिष्ठावः सुखमानंदकानने ॥ परिक्षिप्तमनोवृत्तौ कहिंचित्तातुरे सुखम् ॥ ४१ ॥ संप्रधार्येति स
 विभुः सर्वतश्चित्स्वरूपया ॥ तया सह जगद्धात्र्या जगद्धाताऽथर्जुजटिः ॥ ४२ ॥ सव्ये व्यापारयां च केदृशमंगे सुधासुचम् ॥ ततः पुमानाविरासीदेकस्त्रैलो
 क्यसुंदरः ॥ ४३ ॥ शांतः सत्त्वगुणोद्रिक्तो गभीर्यजितसागरः ॥ तथा च क्षमया युक्तो मुनेऽलव्योपमोऽभवत् ॥ ४४ ॥ इंद्रनीलद्युतिः श्रीमान्पुंडरीकोत्तमे
 क्षणः ॥ सुवर्णाकृतिमुच्छ्रायदुकूलयुगलावृतः ॥ ४५ ॥ लसत्प्रचंडदोर्दंडयुगलद्वयराजितः ॥ उल्लसत्परमामोदनाभीद्वदकुशेशयः ॥ ४६ ॥ एकः
 सर्वगुणावासस्त्वेकः सर्वकलानिधिः ॥ एकः सर्वोत्तमोयस्मात्ततोयः पुरुषोत्तमः ॥ ४७ ॥

शिनाटि ॥ स एव सर्वमिति ॥ यः सृज्यः स्रष्टव्यः स एव विधेय इत्यर्थः ॥ संवृणोति संहरति ॥ ३९ ॥ चेत इति ॥ चेत एव समुद्रस्तमाकुंच्य स्थिरीकृत्य यस्य प्रसादादावां मुखं तिष्ठाव इति संप्र
 धार्य सव्ये पार्श्वे दृशं व्यापारयां च कइति तृतीयमान्वयः ॥ समुद्रसाम्याद्यानि विशेषणान्याह चितेति पादत्रयेण ॥ चिंता एव कण्डोलोलास्तरंगस्तैर्दोलितमांदोलितम् ॥ सत्त्वगुण एष रत्नं यस्मिंस्तम् ॥
 तमोगुण एव माहोजलचरो यस्मिंस्तम् ॥ रजोगुण एव विद्रुमाः प्रवालास्तैर्द्विस्तमुच्छलितम् ॥ वेष्टिमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ ४० ॥ व्यतिरेकमाह ॥ परिक्षिप्तेति ॥ परिक्षिप्ता इतस्ततो नीता मनोवृत्तिर्धनं
 तस्मिंश्चित्तातुरे भौगैकचित्ताविशेषपुरुषे कइति सुखं न कुत्रापि सुखमित्यर्थः ॥ चिंतातर इति पाठे चिंतांतरे यस्येति बहुमीहिणा पुरुष एवोच्यते ॥ ४१ ॥ चित्स्वरूपया ज्ञानरूपया ॥ तया पूर्वोक्तया ॥ पूर्जटिर्विधे
 श्वरः ॥ ४२ ॥ सव्येऽंगे इत्यन्वयः ॥ सुधासुचममृतसाविणीम् ॥ ततोऽहं व्यापारानंतं पुमानाविरासीत् ॥ तं विशिनाटि ॥ एक इत्यादिना ॥ एको मुख्यः ॥ ४३ ॥ शांतः सत्त्वगुणोपेतः ॥ अल
 व्योपमः नलव्या उपमा येन स तथा ॥ ४४ ॥ दुकूलं पीतकौशेयम् ॥ ४५ ॥ कुशेशं वपन्नम् ॥ ४६ ॥ गुल्लद एवार्थे काकाक्षिन्या येनोभयत्र संवध्यते ॥ सर्वगुणाश्रय एक एव सर्वकलानिधिरप्येक ए

वेत्यर्थः ॥ निधिराश्रयः ॥ पुरुषोत्तमनामनिर्वक्ति एकइत्यर्थेन ॥ यस्मादेकोऽनौपचारिको मुख्यइत्यर्थः ॥ सर्वोत्तमः सर्वाभ्यां सराक्षराभ्यामुत्तमः ॥ क्षराक्षरेभ्योऽप्यर्थात् इत्यर्थः ॥ ततस्तस्माच्चः
पुरुषोत्तमः स एतादृश आधिरासीदिति पूर्वक्रिययैवान्वयः ॥ ४७ ॥ महांतव्यापकं श्रेष्ठं ॥ महांतो महिमानो येषां तानि स्यान्मृत्तानि भूषणानि स्युस्तम् ॥ ४८ ॥ त्वेति ॥ निःश्वासवदनायासेनाविभूतत्वाद्देवानिः
श्रुतमित्युपचारः ॥ सामानाधिकरण्यादेवाः प्रमाणमिति वत् ॥ तथाच श्रुतिः ॥ अस्य महतो भूतस्य निःश्रुतमेतद्यहमेदोषपुर्वेदः सामवेदइति ॥ अवैष्यसि ह्यास्यसि ॥ ४९ ॥ बुद्धितत्त्वस्वरूपिणं
समष्टिबुद्धितत्त्वाधिष्ठातारं हिरण्यगर्भरूपिणं नाभिकमलद्वारात् बुत्पादकमित्यर्थः ॥ ज्ञानतत्त्वस्वरूपिणमिति वा ॥ ५० ॥ मौल्यमस्तके ॥ द्रव्योक्तवान् ॥ ५१ ॥ निजांगस्वेदसंदोहसलिलैः स्वगात्र

ततो महांतं तं वीक्ष्य महामहिमभूषणम् ॥ महादेव उवाचे दं महाविष्णुर्भवाच्युत ॥ ४८ ॥ तव निःश्रुतं वेदास्तेभ्यः सर्वमवैष्यसि ॥ वेददृष्टेन मार्गेण कुरु सर्वं
यथोचितम् ॥ ४९ ॥ इत्युक्ता तं महेशानो बुद्धितत्त्वस्वरूपिणम् ॥ शिवया सहितो रुद्रो विवेशानंदकाननम् ॥ ५० ॥ ततः स भगवान्विष्णुर्मौलावाहानि
धाय च ॥ क्षणं ध्यानपरो भूत्वा तपस्येव मनोदधौ ॥ ५१ ॥ त्वनित्वा तत्र च केण रम्यां पुष्करिणीं हरिः ॥ निजांगस्वेदसंदोहसलिलैस्तमपूरयत् ॥ ५२ ॥
समाः सहस्रं पंचाशत्तप उग्रं चारसः ॥ चक्रपुष्करिणीतीरे तत्र स्थाणु समाकृतिः ॥ ५३ ॥ ततः स भगवानीशो मृडान्यासहितो मृडः ॥ दृष्ट्वा ज्वलंतं तपसानि
श्वलं मीलितेक्षणम् ॥ ५४ ॥ तमुवाच हृषीकेशं मौलिमांदोलयन्मुहुः ॥ अहो महत्त्वं तपसस्त्वहो धैर्यं च चेतसः ॥ ५५ ॥ अहो अनिधनो वद्विज्वलत्येष निरं
तरम् ॥ अलंतस्वामहाविष्णो वरं वरय सत्तम ॥ ५६ ॥ मृडस्याम्रोडितमिदं प्रत्यभिज्ञाय भाषितम् ॥ उन्मीलितहगं भोजः समुत्तस्थो चतुर्भुजः ॥ ५७ ॥
श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश देवदेव महेश्वर ॥ भवान्यासाहितं त्वां तद्द्रष्टुमिच्छामि सर्वदा ॥ ५८ ॥ सर्वकर्मसु सर्वत्र त्वामेव शशिरोत्तर ॥ पुरश्चरं
तं पश्यामि यथा तन्मे वरस्तथा ॥ ५९ ॥ त्वदीयचरणां भोजमकरंदमभूत्सुकः ॥ मञ्चेतो ब्रह्मरोत्रांतिविहायास्तु सुनिश्चलः ॥ ६० ॥ श्रीशिव उवाच ॥
एवमस्तु हृषीकेश यत्त्वयोक्तं जनार्दन ॥ अन्यं वरं प्रयच्छामि तमाकर्णय सुव्रत ॥ ६१ ॥ त्वदीयस्यास्य तपसो महोपचयदर्शनात् ॥ यन्मयांदोलितो मौ
लिरहि श्रवणभूषणः ॥ ६२ ॥ तदांदोलनतः कर्णात्पपात मणिर्कर्णिका ॥ मणिभिः स्वचितारम्या ततोऽस्तु मणिर्कर्णिका ॥ ६३ ॥

वर्मे पुरजलैः ॥ ५२ ॥ स्थाणु समाकृतिः स्थाणु समाशाखादिविहीनकृशविशेष समा आकृतिः शरीरं यस्य स तथा ॥ ५३ ॥ मीलितेक्षणं बुद्धितेक्षणम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अहो अनिधन इत्युत्प्रेक्षा ॥ ५६ ॥
आम्रेषितं द्विषिरुक्तम् ॥ इदं पूर्वोक्तम् ॥ आम्रेषितं महोमस्येतिकचित् ॥ भाषितं वचनम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यथा पुरश्चरं तं पश्यामीति यत्तदा तदेव मे वर इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ त्वदीयेति ॥
त्वदीयचरणां भोजयोर्मकरंदः स एवमधुतदुःसुकः ॥ मम चेत एव ब्रह्मरः ॥ पालनादिभ्यांतिविहायाहमेव शरित्तिभ्यांतिविहायवानुनिश्चलोस्त्वित्यर्थः ॥ ६० ॥ हे जनार्दन नेत्यनेन सर्वारिजयन्तत्र संचार
यति ॥ ६१ ॥ मणिर्कर्णिकानामनिर्वक्ति त्वदीयस्येति पंचभिः ॥ महोपचयदर्शनादतिशयबुद्धिदर्शनात् ॥ अहीसर्पांश्रवणयोर्भूषणेष्वस्य समौलिस्तथा ॥ ६२ ॥ तदांदोलनतस्तस्य मौ

लेश्वालनात् ॥ यस्मात्कर्णान्मणिकर्णिकापपात ॥ मणिकर्णिकेरेतदेवव्युत्पादयति ॥ मणिभिर्मुक्तादिभिः खचिताव्यासारम्यामणिकर्णिकेति पूर्वस्यानुवंगः ॥ तस्मान्नाम्नामणिकर्णिका
स्त्वित्यर्थः ॥ कर्णिकाकर्णालंकारविशेषः कुण्डलमिति वा ॥ ६३ ॥ तर्हि चक्रपुष्करिणीतिलोकैः कथमुच्यते तत्राह ॥ चक्रेति ॥ ६४ ॥ अन्यं वरं प्रयच्छामीति यदुक्तं तत्कथयन् कथमेवेति चतु
र्यमश्नमुपसंहरति ॥ ममेति ॥ ६५ ॥ त्रिलोकीद्वयेति यद्विशेषणमुक्तं तदर्थं दर्शयितुमाह ॥ मुक्ताकुण्डलोति ॥ इह मुक्ताकुण्डलपातेनेत्यन्वयः ॥ वैभसिद्धम् ॥ ६६ ॥ काशतइति ॥ तत्तु
सिद्धम् ॥ अनाख्येयं वाचामगोचरम् ॥ एतेन काशीतिनामधेयं कथमापेति सप्तममश्नस्योत्तरमुक्तं भवति ॥ ६७ ॥ अविचारितं यथास्यात् ॥ ६८ ॥ चतुर्गुणायुजांश्च जस्वेदजोद्भिज्जेषु ॥ ६९ ॥
मणिश्रवणभूषणं मणियुक्तं श्रवणभूषणं पतितं यत्र तत्तीर्थं वरं तया तस्मिन् ॥ संध्यामित्यादि श्लोकचतुष्टयमेकैवाक्यम् ॥ संध्यादिकर्मयोऽत्र करोति तस्य कर्मणो विपाकः फलमभ्यासकाविदेहकैवल्यरूप
चक्रपुष्करिणीतीर्थपुरास्यातमिदं शुभम् ॥ त्वया चक्रेण खननाच्छ्रवचक्रगदाधर ॥ ६४ ॥ मम कर्णात्पपातेयं यदा च मणिकर्णिका ॥ तदा प्रभूतिलोकै
ऽत्र ख्यातास्तु मणिकर्णिका ॥ ६५ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ मुक्ताकुण्डलपातेन तवाद्रितनयाप्रिय ॥ तीर्थानां परमं तीर्थमुक्तिक्षेत्रमिहास्तु वै ॥ ६६ ॥
काशतेऽत्र यतो ज्योतिस्तदनाख्येयमीश्वरः ॥ अतो नामापरं चास्तु काशीतिप्रथितं विभो ॥ ६७ ॥ अन्यं वरं वरे देवदेयः सोऽप्यविचारितम् ॥ सतेपरोपकारार्थं
जगद्रक्षामणेशिव ॥ ६८ ॥ आब्रह्मस्तं वरपर्यंतं यत्किंचिज्जंतु संज्ञितम् ॥ चतुर्भूतग्रामेषु काश्यां तन्मुक्तिमाप्स्यतु ॥ ६९ ॥ अस्मिंस्तीर्थवरे शंभो मणिश्रव
णभूषणे ॥ संध्यास्नानं जपं होमं वेदाध्ययनमुत्तमम् ॥ तर्पणं पिंडदानं च देवतानां च पूजनम् ॥ ७० ॥ गोभूतिलहिरण्याश्वदीपात्रांबरभूषणम् ॥ कन्या
दानं प्रयत्नेन सप्ततंतूननेकशः ॥ ७१ ॥ व्रतोत्सर्गवृषोत्सर्गलिंगादिस्थापनं तथा ॥ करोतियो महाप्राज्ञो ज्ञात्वा युःक्षणगत्वरम् ॥ ७२ ॥ विपत्तिविपुलां
चापि संपत्तिमतिभंगुराम् ॥ अक्षयामुक्तिरेकास्तु विपाकस्तस्य कर्मणः ॥ ७३ ॥ अन्यच्चापिशुभं कर्म यदत्र द्रव्यायुतम् ॥ विनात्मघातमीशानत्यक्ता प्रायो
पवेशनम् ॥ ७४ ॥ नैःश्रेयस्याः श्रियो हेतुस्तदस्तु जगदीश्वर ॥ नानुशोचति नाख्याति कृत्वा कालांतरेऽपि यत् ॥ ७५ ॥ तदिहाक्षयतामेतु तस्येशत्वदनुग्रहात् ॥
तव प्रसादात्तस्येशसर्वमक्षयमस्तु तत् ॥ ७६ ॥ यदस्ति यद्भविष्यच्च यद्भूतं च सदा शिव ॥ तस्मादेतच्च सर्वस्मात्क्षेत्रमस्तु शुभोदयम् ॥ ७७ ॥ यथा सदा
शिवत्वतो न किंचिदधिकं शिवम् ॥ तथानंदवनादस्मात्किंचिन्मास्त्वधिकं क्वचित् ॥ ७८ ॥ विना सांख्येन योगेन विना स्वात्मावलोकनम् ॥ विना व्रततपो
दानैः श्रेयोऽस्तु प्राणिनामिह ॥ ७९ ॥

पामुक्तिस्तु इति सर्वप्रार्थना ॥ ७० ॥ गोभूतिलदीनां भूषणां तानां दानम् ॥ सप्ततंतूनं अग्निष्टोमादीन् ॥ तदुक्तम् ॥ अग्निष्टोमस्तथात्पग्निष्टोम उक्तयो यषोडशी ॥ बाजपेयोऽतिरात्रोऽश्वीर्यामः
संस्था इमेकमादिति ॥ ७१ ॥ लिंगादीत्यादिपदेन मतिमादयो गृह्यन्ते ॥ महाप्राज्ञ इति विशेषणस्य तात्पर्यमाह ॥ ज्ञात्वा युरिति पादत्रयेण ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अनुक्तं संगृह्णाति ॥ अन्यच्चेति ॥
अद्रव्यायुतं यद्वत्तत्तत्रैः श्रेयस्याः श्रियो हेतुस्तदस्ति विमेषेणान्वयः ॥ तर्हि आत्मघातस्यापि किंचैवल्यफलनेत्याह ॥ विनेति ॥ तर्हि किंचैवल्यमुद्दिश्य मायोपवेशनेनापि नात्मघातो विधेयो नेत्याह ॥
त्यक्तेति ॥ प्रायोपवेशनं त्यक्त्वा प्रकाशं वरेण यथात्मघातस्तं विनेत्यर्थः ॥ ७४ ॥ नैःश्रेयस्याः कैवल्याख्यायाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ शिवं कल्याणरूपम् ॥ ७८ ॥ सांख्येनात्मानात्म

विवेकेन ॥ योगेनाष्टांगेन ॥ आत्मावलोकनं जीवब्रह्मणोरैक्यानुसंधानम् ॥ ७९ ॥ प्राणिनां श्रेयोऽस्ति त्वत्प्रेतद्विद्वृणोति ॥ शशका इति ॥ निर्वाणे कैवल्ये दीक्षिताः ॥ ८० ॥ एनसः पापस्य ॥ ८१ ॥ कृतयुगं सत्ययुगम् ॥ सतामिति शत्रुतं पदम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ श्रद्धाकाशीनिषेवणाच्छ्रद्धाकाशीवासात् ॥ प्राणायामायुतस्य यदि तेषां प्राणायामेन ईषधुतस्य युक्तस्य जनस्य

शशकामशकाः कीटाः पतंगास्तुरगोरगाः ॥ पंचक्रोश्यामृताः काश्यांसंतु निर्वाणदीक्षिताः ॥ ८० ॥ नामापि गृह्णतां काश्याः सदैवास्त्वेन सः क्षयः ॥ ८१ ॥ सदाकृतयुगं चास्तु सदाचास्तु त्तरायणम् ॥ सदा महोदयश्चास्तु काश्यानि वसतां सताम् ॥ ८२ ॥ यानि कानि पवित्राणि श्रुत्युक्तानि सदा शिव ॥ तेभ्योऽधिकतरं चास्तु क्षेत्रमेतन्निलोचन ॥ ८३ ॥ चतुर्णामपि वेदानां पुण्यमध्ययनाच्च यत् ॥ तत्पुण्यं जायतां काश्यां गायत्री लक्षजाप्यतः ॥ ८४ ॥ अष्टांगयोगाभ्यासेन यत्पुण्यमपि जायते ॥ तत्पुण्यं साधिकं भूयाच्छ्रद्धाकाशीनिषेवणात् ॥ ८५ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणाद्यैश्च यच्छ्रेयः समुपाज्यते ॥ तदेकेनोपवासेन भवत्वानंदकानने ॥ ८६ ॥ अन्यत्र यत्तपस्तप्त्वा श्रेयः स्याच्छ्रद्धादांशतम् ॥ तदस्तु काश्यां वर्षेण भूमिशय्याव्रतेन हि ॥ ८७ ॥ आजन्म मौनव्रततो यदन्यत्र फलं स्मृतम् ॥ तदस्तु काश्यां पक्षाहः सत्यवाक्परिभाषणात् ॥ ८८ ॥ अन्यत्र दत्त्वा सर्वस्वं सुकृतं यत्समीरितम् ॥ सहस्रभोजनात्काश्यां तद्द्रव्यादयुताधिकम् ॥ ८९ ॥ मुक्तिक्षेत्राणिसर्वाण्ययत्संसेव्योदितं फलम् ॥ पंचरात्रात्तदत्रास्तु निषेव्यमणि कर्णिकाम् ॥ ९० ॥ प्रयागस्नानपुण्येन यत्पुण्यं स्याच्छिवप्रदम् ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धया स्त्विह ॥ ९१ ॥ यत्पुण्यमश्वमेधेन यत्पुण्यं राजसूयतः ॥ काश्यां तत्पुण्यमाप्नोतु त्रिरात्रशयनाद्यमी ॥ ९२ ॥ तुलापुरुषदानेन यत्पुण्यं सम्यगाप्यते ॥ काशीदर्शनमात्रेण तत्पुण्यं श्रद्धयास्तु वै ॥ ९३ ॥ इति विष्णोर्वैश्वदेवदेवो जगत्पतिः ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा तथाऽस्तु मधुसूदन ॥ ९४ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ शृणु विष्णो महाबाहो जगतः प्रभवाप्यय ॥ विधेहि सृष्टिं विविधां यथावत्त्वं श्रुतीरिताम् ॥ ९५ ॥ पितेव सर्वभूतानां धर्मतः पालको भव ॥ विध्वंसनीया विविधा धर्मध्वंसविधायिनः ॥ ९६ ॥ धर्मेतरपथस्थाना मुपसंहृतये हरे ॥ हेतुमात्रं भवान्यस्मात्स्वकर्मनिहताहिते ॥ ९७ ॥ यथा परीणतं सस्यं पतेत्प्रसवबंधनात् ॥ ते परीणतपाप्मानः पतिष्यन्ति तथा स्वयम् ॥ ९८ ॥ ये च त्वामवमन्यंते दर्पिताः स्वतपो बलैः ॥ तेषां चैवोपसंहृत्यैव प्रभविष्याम्यहं हरे ॥ ९९ ॥ उपपातकिनो ये च महापातकिनश्च ये ॥ तेऽपि कार्श्या समासाद्य भविष्यन्ति गतैः नसः ॥ १०० ॥ इदं मम प्रियं क्षेत्रं पंचक्रोशी परीमितम् ॥ ममाज्ञा प्रभवेदत्र नान्याज्ञा त्रभवेदिह ॥ १ ॥

साधिकं तत्पुण्यं भूयादित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ शिवप्रदं मोक्षप्रदं कल्याणप्रदं वा ॥ ९१ ॥ यमीत्ययमवान् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्रसवबंधनाद्वनात् ॥ परीणतपाप्मानः फलोन्मुखापाः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ इदमिति ॥ यत्स्विदानीमन्याज्ञापि प्रभवतीति प्रतीयते तस्वीश्वरेच्छयैवेति भावः ॥ यद्वा त्रभूतिमतः सतो ममा

हेवैप्रभवेन्नान्यस्य अन्तर्धनेत्वन्यस्याप्याज्ञाप्रभवतीति ॥ अथवामोक्षप्रदानरुद्रपिशाचभोगादौमममैवप्रभवेदिहान्यस्य ब्रह्मविष्णुधर्मराजादेरिति ॥ एतदेव दिव्याति पापिनामित्यादिना ॥ १ ॥ अत्युग्रतेजसाकृत्वायत्तेजस्तेन भ्रमाभितस्ततः प्रसरन् ॥ त्रैलोक्यस्याविभ्रममाश्रयं बुद्धिर्यस्मात्तः ॥ अत्युग्रतपसक्तिजोविभ्रमैल्लोक्यविभ्रममिति क्वचित्पाठः ॥ अत्युग्रतेजसामिति चान्यत्र ॥ सचस्पष्टपव ॥ २ ॥ पापिनामपीत्यपिशब्दो धार्मिकान्समुच्चिनोति ॥ तत्र धार्मिकाणां शासनं कैवल्यप्रापणमेव पापिनां रुद्रपिशाचभोगप्रापणमिति विवेकः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रियस्येत्यादिकर्मणि पृष्ठीत्रयम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ तत्पुण्यादन्तकाले काशीस्मरणपुण्यात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ विष्णो इति ॥ अस्यायमर्थः ॥ हे विष्णोऽविमुक्तेयः संवासो निवासः ॥ कीदृशः ॥ कर्मनिर्मूलनक्षमः कर्मवासनोत्पादनक्षमः ॥ सनिर्वाणाय सायुज्याय विश्वेश्वरचतुर्भुजादिमूर्त्यां चिन्तापरात्मनैक्याय विदेहकैवल्याय वाजायते ॥ इह काश्यादिहत्यागद्वारेति शेषः ॥ केषामित्यत आह ॥ द्वित्राणां हि पवित्राणामिति ॥ पवित्राणां दीर्घसूचनार्थं द्वित्राणामित्युक्तम् ॥ पापिनां त्वं वरुद्रपिशाचभोगानंतरं निर्वाणं शक्यमशकादीनां च तारतम्येन सालोक्यसामीप्यसार्थं लक्षणमुक्तिरिति विद्विष

पुनर्विष्णुर्भयाप्रोक्तो मृदानि शुभलोचने ॥ अत्युग्रतेजसा तेजोभ्रमं त्रैलोक्यविभ्रमः ॥ २ ॥ पापिनामपि जंतूनामविमुक्तनिवासिनाम् ॥ नान्यः शासयिता विष्णोतेषां शास्ताऽहमेव हि ॥ ३ ॥ योजनानां शतस्थोऽपि याऽविमुक्तस्मरेद्भुवि ॥ बहुपतितकृष्णोऽपि न स पापैः प्रवाध्यते ॥ ४ ॥ मम प्रियस्य क्षेत्रस्य योऽविमुक्तस्य संस्मरेत् ॥ प्राणप्रयाणसमये दूरगोप्य च वानपि ॥ ५ ॥ स पापपूगमुत्सृज्य स्वर्गभोगान्समश्नुते ॥ काशीस्मरणपुण्येन स्वर्गाद्ब्रह्मो हि जायते ॥ ६ ॥ पृथिव्यामेकराड्भूत्वा भुक्त्वा भोगाननेकशः ॥ प्राप्या विमुक्तं तत्पुण्यान्निर्वाणपदभागं भवेत् ॥ ७ ॥ बहुकालमुषित्वाऽनियतं द्वियमानसः ॥ यद्यन्यत्र विपद्येत देवयोगाच्छुचिस्मिते ॥ ८ ॥ सोऽपि स्वर्गमुखं भुक्त्वा भूत्वा क्षितिपतीश्वरः ॥ पुनः काशीमवाप्याथ विदेहैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ ९ ॥ विष्णोऽविमुक्ते संवासः कर्मनिर्मूलनक्षमः ॥ द्वित्राणां हि पवित्राणां निर्वाणायैव जायते ॥ ११० ॥

न्दायः ॥ तत्र सालोक्यमेकस्मिंल्लोके प्रस्थानम् ॥ सामीप्यं समीपे प्रस्थानम् ॥ सारूप्यं तुल्यरूपमाप्तिः ॥ सार्द्धं जगत्सृष्ट्यादिवर्जं तुल्यमभाव इति भेदः ॥ इतोऽन्यथान्याख्याने पुराणां ताराविरोधः पूर्वापरविरोधश्च ॥ यदा द्वित्राणां पवित्राणामविमुक्तैः संवासः सम्यग्भवतिः संवास एव यत्र कुत्रापि मृतान्तिषां द्वित्राणां पवित्राणामिहास्मिन् जन्मन्येव निर्वाणाय भवति ॥ यदा घण्टाकर्णहृदे स्नात्वा हृष्टा विश्वेश्वरं विभुम् ॥ यत्र कुत्र मृतो वा पिवाराणस्यां मृतो भवेत्तदिति ॥ अत्र मरणानंतरं सर्वेषां मुक्तिः सिद्धीरेव ॥ अथ वाऽविमुक्तैः संवासः सर्वेषां मरणद्वारा कर्मनिर्मूलनक्षमः स हजिवदवस्थायां द्वित्राणां पवित्राणां निर्वाणाय जीवन्मुक्तये जायत इत्यर्थः ॥ यदा हे विष्णोऽविमुक्तैः संवासो मरणावधिवासः स द्वित्राणां पवित्राणां हि एव निश्चितं निर्वाणाय कैवल्याय ह मरणाऽप्यवधानसमये सत्त्वं जायते ॥ पापिनां तु कालभैरवयातनानंतरं मोक्षाय भवतीत्यर्थः ॥ अन्यत्सर्वपूर्ववत् ॥ तथा चोक्तं पाद्ये ॥ अस्यां निवासो निर्वाणं द्वावयत्पञ्जसाधुने ॥ केवलं चर्मसापेक्षः कर्णेन पतितद्वयः ॥ अचर्मिहस्य तत्क्षेत्रे यातनातिदिशेन्मतिम् ॥ वाराणस्यां निवसत्किरपि रंगं फलप्रदा ॥ द्वित्राणां च पवित्राणां कल्प्यते सत्त्वं बलवत् ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ महिमनिमहत्त्वे ॥ १३ ॥ १४ ॥ भयात्साह ॥ केपामित्यव्याह ॥ त्रिशूलेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ स्वशास्त्रावरुणैः स्वशास्त्रोक्तस्नानसंबन्धिभिः ॥ अपामार्गः प्रसिद्धः शैलरिकापरपर्यायः ॥ अपामार्गः शैलरिको घामार्गश्चमयूरकौ ॥ प्रत्यक्पर्णीकीर्णपर्णीकिर्णहीस्वरमंजरीत्यमरः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ बहवैकुशाः ॥ २१ ॥ २२ ॥

विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवेशक्षेत्रमाहात्म्यं योनजानातितत्त्वतः ॥ नश्रद्धातिप्रियतेमृतेतस्येहकागतिः ॥ ११ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ अन्यत्रकृत्वापापा निबहूनि सुमहांति च ॥ अश्रद्धधानोऽतत्त्वज्ञो यद्यत्र च विपद्यते ॥ १२ ॥ महिमन्यनभिज्ञोऽपि क्षेत्रस्यास्य जनार्दन ॥ तस्य यागतिरुद्दिष्टां निशामय सुव्रत ॥ १३ ॥ पंचकोशीं प्रविशतस्तस्य पातकसंततिः ॥ बहिरवप्रतिष्ठेतानां निर्विशते क्वचित् ॥ १४ ॥ भयाद्बहिःस्थितायां च तस्य पातकसंततो ॥ त्रिशूल पाशपाणीनां गणानां सीमचारिणाम् ॥ १५ ॥ प्रवेशमात्रादनवसेरैर्नो भिरुज्झितः ॥ संस्नायमणिकर्णिक्यां पुण्यं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ १६ ॥ सर्वतीर्थेषु संस्नानाद्यत्पुण्यं समवाप्यते ॥ तत्पुण्यमाप्यते सम्यङ् मणिकर्णिक्यैकमज्जनात् ॥ १७ ॥ विधिना तत्र संस्नायमृद्रोमयकुशादिभिः ॥ स्वशास्त्रावरुणैर्मंत्रैर्द्वार्षापामार्गदर्भकैः ॥ १८ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ॥ मणिकर्ण्यां विधिस्नातः श्रद्धया तदवाप्नुयात् ॥ १९ ॥ अश्रद्धयापि यः स्नातो मणिकर्ण्यां विधानतः ॥ सोऽपि पुण्यमवाप्नोति स्वर्गप्राप्तिकरं परम् ॥ २० ॥ श्रद्धया विधिवत्स्नात्वा कृत्वा देवादितर्पणम् ॥ तिलबर्हिर्यवैः सम्यक् सर्वं यज्ञफलं लभेत् ॥ २१ ॥ श्रद्धधानो विधिस्नातः कृतसर्वोदकक्रियः ॥ जपन्देवान्समभ्यर्च्य सर्वमंत्रफलं लभेत् ॥ २२ ॥ स्नात्वा मौनेन विश्वेशदर्शनां त्रियतेंद्रियः ॥ सर्वव्रतकृतं श्रेयो लभेद्वाचयमः शिवे ॥ २३ ॥ स्नाने देवार्चने जप्ये मूलमूत्रविसर्जने ॥ मौनं कुर्यात्प्रयत्नेन दंतधावनहोमयोः ॥ २४ ॥ विश्वेश्वरं समभ्यर्च्य सूपचारैर्विधानतः ॥ यावज्जीवं शिवार्चायाः फलमाप्नोति वै सकृत् ॥ २५ ॥ दत्त्वा त्पमपि देवेशि न्यायेनोपाजितं धनम् ॥ अविमुक्ते मम क्षेत्रे न दरिद्रो भवेत् क्वचित् ॥ २६ ॥ विविधं धनमावर्ज्य योऽविमुक्तेन यच्छति ॥ संप्राप्य निधनं मृढोऽन्यत्र शोचति सर्वदा ॥ २७ ॥ रम्याणि यानिरत्ना निगोगजाश्चावराण्यपि ॥ कृतानि तानि श्रेयोर्थमाविमृक्तानि वासिनाम् ॥ २८ ॥

सर्वव्रतकृतमशेषव्रतैः संपादितम् ॥ सर्वयज्ञकृतमितिक्वचित् ॥ श्रेयःफलम् ॥ वाचं यमोमौनी ॥ शिवे हे पार्वति ॥ वाचं यमावतानितिक्वचित् ॥ अत्र वाक्यनियमस्य महत्फलांतरमाह ॥ वाचमिति ॥ वाचं यमावतानि तानि पूर्वोक्तान्सर्वान्कामान् लभत इत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ रम्याणीति ॥ यानिरम्याणिरत्नादीनि तान्यविमुक्तनिवासिनां श्रेयोर्थं

कृतानिदानद्वाराविधात्रेतिशेषः ॥ २८ ॥ तर्हि किं स्वर्गाद्यर्थमेव तदनेत्याह ॥ विश्वेशप्रीणनार्थायैवेति ॥ तत्र दृष्टान्तः ॥ निघनं वायुयेत्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ प्राकृतैः प्रकृतिकार्यैः ॥ ३८ ॥ पाशान्कयपन्कैः सुत्यन्यायमाह ॥ चतुर्विंशतिभिरिति ॥ चतुर्विंशतिभिः प्रकृतिमहदहंकारपंचतन्मात्रयो
डशविकारैः ॥ त्रिगुणैस्त्वमोरजःसत्त्वात्मकैः ॥ क्रियाधर्मार्थकामादिलक्षणया ॥ दृष्टेच्छेद्यैः ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ प्राज्यमुत्कृष्टम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ नपापेभ्यो

विश्वेशप्रीणनार्थाय घनं निघनमेव वा ॥ न्यायेन काश्यायः कुर्यात्सघन्यः सच धर्मवित् ॥ २९ ॥ योसौ विश्वेश्वरो देवः काशीपुर्यामुं स्थितः ॥
लिंगरूपधरः साक्षात्तमश्रेयास्पदं हितम् ॥ १३० ॥ अविमुक्तं महत्क्षेत्रं पंचकोशपरीमितम् ॥ ज्योतिर्लिंगतदेकं हि ज्ञेयं विश्वेशगभिधम् ॥ ३१ ॥
एकदेशस्थितमपि यथामार्तडमंडलम् ॥ दृश्यते सर्वगं सर्वैः काश्या विश्वेश्वरस्तथा ॥ ३२ ॥ निष्प्रत्युद्गेन योगेन नानाजन्मार्जितेन च ॥ यत्फलं लभ्य
तेऽन्यत्र तत्काश्यात्यजतस्तनुम् ॥ ३३ ॥ तत्त्वात्पासिसर्वाणि बहुकालजितेन्द्रियैः ॥ यत्फलं लभ्यतेऽन्यत्र तत्काश्यामेकरात्रतः ॥ ३४ ॥ अक्षेत्रम्
हिमज्ञोऽपि श्रद्धाहीनोऽपि कालतः ॥ काशीप्रवेशादनघोऽमृतत्वं लभते मृतः ॥ ३५ ॥ कृत्वाप्येनांसि चोप्राणिकालात्प्राप्याथ काशिकाम् ॥ त्यक्त्वा तनुं प्रसादा
न्मेमांमेव प्रतिपद्यते ॥ ३६ ॥ विनाममप्रसादवैकः काशीं प्रतिपद्यते ॥ विना ब्रह्मं विशालाक्षिदिनकृत्कइहोच्यते ॥ ३७ ॥ अप्राप्य काशीं को देवि निरंतरमुखं
लभेत् ॥ ब्रह्माद्याः प्राकृतैः पार्श्वैर्यतो बद्धा निरंतरम् ॥ ३८ ॥ चतुर्विंशतिभिः पार्श्वैस्त्रिगुणैः क्रियादृष्टैः ॥ कंठे बद्धा विमुच्यंते कथं काशीं विना जनाः ॥
॥ ३९ ॥ बहुपसर्गो योगो यंकृच्छ्रसाध्यं तपो हियत् ॥ योगाद्ब्रह्म तपो ब्रह्मो गार्भकेशसहः पुनः ॥ १४० ॥ कृत्वापि काश्यां पापानि काश्यामेवाप्रियेत चेत् ॥
भूत्वारुद्रपिशाचोऽपि पुनर्मुक्तिमवाप्स्यति ॥ ४१ ॥ काश्यामृतानां जंतूनां देवात्पापकृतामपि ॥ नपातो नरके ते पाति पांशास्ताहमेव यत् ॥ ४२ ॥
कार्यं विज्ञाय सापायं स्मृत्वा तस्य वेदनाम् ॥ त्यक्त्वा राज्यमपि प्राज्यं सेव्या काशीं निरंतरम् ॥ ४३ ॥ अतर्कितं समभ्येत्यमदृताः सुदारुणाः ॥ बद्धा पार्श्वे
निप्यंति शिप्रं काशीं ततः श्रयेत् ॥ ४४ ॥ नपापेभ्यो भयं यत्र न भयं यत्र वै यमात् ॥ नगर्भवासभीर्यत्र तां काशीं को न संश्रयेत् ॥ ४५ ॥

भयं यत्रेति ॥ अत्र कृतानां पापानां पंचकोशयात्रादिना विनाशात् ॥ तथा च पात्रे ॥ सांचितं यद्ब्रह्मिः क्षेत्राद्वाराण्यन्तर्धेव च ॥ अंतर्गृहे कृतं यच्च जन्मांतरकृतं च यत् ॥ इत्युपक्रम्य ब्रह्महत्यादिपापानि प्रदक्षिण
पदेपदे ॥ नश्यंतिसकलान्येव मत्सेवस्य प्रदक्षिणादिति ॥ अन्यत्र जन्मांतरे वा कृतानां प्रवेशदर्शनादिना क्षयात् ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ पंचकोशीं प्रविशत इति ॥ ब्रह्मवैवर्ते च ॥ कालाद्रयं नास्ति यत्र यत्र
पापभयं न हि ॥ जन्मांतरसहस्रेषु कृतं नश्यति दर्शनादिति ॥ यत्पापमुपरागे काशीमाहात्म्ये पंचाध्याय्यां भृगुगोक्तं काशीकृतं महापातकोपातकानां भोगादेव क्षय इति तत्पंचकोश्यादियात्राव्यतिरेकेणेति ज्ञात

गत्वागंगाराधनेनतत्राह ॥ ब्रह्मशापेति ॥ ६ ॥ ननुकथं तस्याजलमयतादृशं सामर्थ्यं तत्राह ॥ ममेवेति ॥ ७ ॥ तिस्रश्छात्रानक्रियारूपाः सत्त्वरजस्तमोरूपा वा शक्तयो यस्याः सा त्रिशक्तिः ॥ आनं
दाभूतरूपा सुखात्मकैकैवल्यस्वरूपा ॥ धर्मस्य शुद्धत्वं निर्व्याजत्वम् ॥ अविद्यातत्कार्यपोषारणाद्वर्त्मः ॥ शुद्धश्चासौ धर्मश्चेति शुद्धधर्मः परमात्मा तत्स्वरूपिणी शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ किमत्रममा
णमहमेवेष्वरइत्याह ॥ यामेतामिति ॥ यद्वा कासेत्यपेक्षायामंशुल्यानिर्दिशति ॥ यामेतामिति ॥ स्वलीलया स्वस्य क्रीडया ॥ स्वमौलिनैतिकचिद् ॥ परब्रह्मस्वरूपिणी परब्रह्मस्वरूपपरिपूर्णाम् ॥ ९ ॥ १० ॥
सांघाषडंगसहिता ॥ तानि च षडंगानि शिक्षाकल्पव्याकरणं छन्दो निरुक्तज्योतीषि ॥ चतुर्विधा चतुष्पकारा ऋग्यजुः सामाथर्वरूपेत्यर्थः ॥ चतुर्मितेति पाठे चतुर्द्धामिता परिमिता गंगाऽलकनंदा च शुभेदे

ममेव सा परामूर्तिस्तोय रूपा शिवात्मिका ॥ ब्रह्मांडानामनेकानामाधारः प्रकृतिः परा ॥ ७ ॥ शुद्धविद्यास्वरूपा च त्रिशक्तिः करुणात्मिका ॥ आनंदामृतरू
पा च शुद्धधर्मस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ यामेतां जगतां धार्त्राधारयामि स्वलीलया ॥ विश्वस्य रक्षणार्थं यपरब्रह्मस्वरूपिणीम् ॥ ९ ॥ त्रैलोक्येयानि तीर्था
निपुण्यक्षेत्राणि यानि च ॥ सर्वत्र सर्वेये धर्माः सर्वयज्ञाः सदक्षिणाः ॥ १० ॥ तपांसि विष्णोः सर्वाणि श्रुतिः सांगा चतुर्विधा ॥ अहं च त्वं च कश्चापि देवतानां
गणाश्च ये ॥ ११ ॥ पुरुषार्थाश्च सर्वे वै शक्तयो विविधाश्च याः ॥ गंगायां सर्वपत्तये ते सूक्ष्मरूपेण संस्थिताः ॥ १२ ॥ सन्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वकृतुषु दीक्षितः ॥
चीर्णं सर्वव्रतः सोऽपि यस्तु गंगां निषेवते ॥ १३ ॥ तपांसितेन तप्तानि सर्वदानप्रदः स च ॥ सप्राप्तयोगनियमो यस्तु गंगां निषेवते ॥ १४ ॥ सर्ववर्णाश्रमेभ्यश्च वेद
विद्वद्भ्यश्चैतथा ॥ शास्त्रार्थपारगोभ्यश्च गंगास्नानी विशिष्यते ॥ १५ ॥ मनोवाक्कायजैर्देवैर्दुष्टो बह्विधैरपि ॥ वीक्ष्य गंगां भवेत्सूतः पुरुषो नात्र संशयः ॥ १६ ॥
कृते सर्वत्र तीर्थानि त्रेतायां पुष्करं परम् ॥ द्वापरे तु कुरुक्षेत्रं कलौ गंगैव केवलम् ॥ १७ ॥ पूर्वजन्मांतराभ्यासवासनावशतो हरे ॥ गंगातीरे निवासः स्यान्मद
नुग्रहतः परात् ॥ १८ ॥ ध्यानं कृते मोक्षहेतुस्त्रेतायां तच्च वैतपः ॥ द्वापरे तद्वयं यज्ञाः कलौ गंगैव केवलम् ॥ १९ ॥ यो देहपतनाद्यावद्गंगातीरं न मुंचति ॥
स हि वेदांतविद्योगी ब्रह्मचर्यव्रती सदा ॥ २० ॥ कलौ कलुषचित्तानां परद्रव्यरतात्मनाम् ॥ विधिहीनक्रियाणां च गतिर्गंगां विनानहि ॥ २१ ॥ अलक्ष्मीः
कालकर्णी च दुःस्वप्नो दुर्विचिंतितम् ॥ गंगागंगेति जपनात्तानि नोपविशंति हि ॥ २२ ॥ गंगा हि सर्वभूतानामिहामुत्रफलप्रदा ॥ भावानुरूपतो
विष्णोः सदा सर्वजगद्धिता ॥ २३ ॥

तिपरिगणितेति यावत् ॥ कश्चापि ब्रह्मापि ॥ अयमेव पाठः ॥ गणामरुदादयः ॥ ११ ॥ पुरुषार्थाधर्मार्थकाममोक्षाः ॥ मूर्तिमंतोऽप्येते सूक्ष्मरूपेणाद्वयरूपेण संस्थिता इत्यर्थः ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ सर्वदानप्रदः सर्वदानं प्रकर्षेण ददातीति तथा ॥ सर्वदानव्रतइति पाठे सर्वाणि दानानि ब्रह्मज्ञानि च यस्य सतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ पूतो मुक्तः ॥ मुक्तिस्त्वदृशं नादेवीत्युक्तत्वात् ॥ पवित्रो वा ॥
दृष्टा जन्मशतं पापं हति गंगेत्युक्तेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तच्च वैतपः तद्वयं यज्ञाः मोक्षहेतुरिति सर्वत्रान्वेति ॥ कलौ गंगैवेति ॥ तथा चोक्तम् ॥ अग्निहोत्रादिकर्माणि सांप्रदायानि कलौ युगे ॥ गंगा
स्नानं हरेर्नाम निरुपायमिदं दयमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कालकर्णी काकविहाराक्षसीविशेषो वा ॥ दुःस्वप्नं दुःस्वप्नः ॥ पंडत्वमार्षम् ॥ दुःस्वप्न इत्येव पाठः ॥ २२ ॥ भावानुरूपतो

भवत्यनुसारेण ॥ २३ ॥ २४ ॥ गंगायांतत्तीरइत्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ श्रद्धेति ॥ श्रद्धासाध्यत्वाच्छ्रद्धाधर्मस्तु पुनः ॥ एवमपि ॥ तथाचोक्तगीतायाम् ॥ श्रद्धाबोलभतेज्ञानमिति ॥
श्रद्धयाभिः समिद्धचतइतिश्रुतेश्च ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मांडबाह्यस्थमिति ॥ तथाचभागक्ते ॥ यज्ञलिंगस्यविष्णोर्विधक्रमतोवामपादांमुह्यनस्वनिर्भिन्नोर्ध्वादृक्कटाद्विरेणांतःप्रविष्टायाबाह्यजलधारेति ॥

यज्ञदानतपोयोगजपाःसनियमायमाः ॥ गंगासेवासहस्रांशंनलभंतेकलौहरे ॥ २४ ॥ किमष्टांगेनयोगेनकिंतपोभिःकिमध्वरेः ॥ वासएवहिगंगायां
ब्रह्मज्ञानस्यकारणम् ॥ २५ ॥ अपिदूरस्थितस्यापिगंगामाहात्म्यवेदिनः ॥ अयोग्यस्यापिगोर्विदभक्त्यागंगाप्रसीदति ॥ २६ ॥ श्रद्धाधर्मःपरः
सूक्ष्मःश्रद्धाज्ञानं परंतपः ॥ श्रद्धास्वर्गश्चमोक्षश्चश्रद्धयासाप्रसीदति ॥ २७ ॥ अज्ञानरागलोभाद्यैःपुंसांसंमूढचेतसाम् ॥ श्रद्धानजायतेधर्मेगंगायां
चविशेषतः ॥ २८ ॥ बहिःस्थितंजलंयद्वन्नारिकेलान्तरेस्थितम् ॥ तथाब्रह्मांडबाह्यस्थं परब्रह्मांबुजाद्वी ॥ २९ ॥ गंगालाभात्परोलाभःकचिदन्योन
विद्यते ॥ तस्माद्गंगामुपासीतगंगैवपरमःपुमान् ॥ ३० ॥ शक्तस्यपंडितस्यापिगुणिनोदानशीलिनः ॥ गंगास्नानविहीनस्यहरेर्जन्मनिरर्थकम् ॥ ३१ ॥
वृथाकुलंवृथाविद्यावृथायज्ञावृथातपः ॥ वृथादानानितस्येहकलौगंगांनयोभजेत् ॥ ३२ ॥ गुणवत्पात्रपूजायानस्याद्वैतादृशफलम् ॥ यथागंगाजलस्ना
नपूजनेविधिनाफलम् ॥ ३३ ॥ ममतेजोभिर्गर्भेयंममवीर्यातिसंवृता ॥ दाहिकासर्वदोषाणांसर्वपापविनाशिनी ॥ ३४ ॥ स्मरणादेवगंगायाःपापसं
घातपंजरम् ॥ शतधाभेदमायातिगिरिर्वब्रह्मतोयथा ॥ ३५ ॥ गंगागच्छतियस्त्वेकोयस्तुभक्त्यानुमोदयेत् ॥ तयोस्तुल्यंफलंप्रादुर्भक्तिरेवात्रकारणम् ॥
॥ ३६ ॥ गच्छंस्तिष्ठजपन्ध्यायन्भुंजन्पूजन्पूजयन् ॥ यःस्मरेत्सततंगंगांसहिमुच्येतबंधनात् ॥ ३७ ॥ पितृनुदिश्ययोभक्त्यापायसंमधुसं
युतम् ॥ गुडसर्पिस्तिलैःसार्धंगंगाभिसिविनिक्षिपेत् ॥ ३८ ॥ तृप्ताभवन्तिपितरस्तस्यवर्षशतंहरे ॥ यच्छंतिविविधान्कामान्परितुष्टाःपितामहाः ॥
॥ ३९ ॥ लिंगेसंपूजितेसर्वमर्चितंस्याज्जगद्यथा ॥ गंगामानेनलभतेसर्वतीर्थफलंतथा ॥ ४० ॥ गंगायांतुनरःस्नात्वाथोलिंगानित्यमर्चति ॥
एकेनजन्मनामुक्तिं परंप्राप्नोतिसधुवम् ॥ ४१ ॥ अभिहोत्रंचयज्ञाश्चव्रतदानतर्पांसिच ॥ गंगायांलिंगपूजायाःकोट्यंशेनापिनोसमाः ॥ ४२ ॥

तथाभगवत्पादीयवचनंच ॥ ब्रह्मांडंखंडयंतीहरशिरसिजटाबल्लिमुल्लासयंतीस्वलोकंकादापतंतीकनकगिरिमुद्गांडशैलात्स्खलंती ॥ क्षोणीपृष्ठेलुठंतीदुरितचयचभुनिर्भरंभर्त्सयंतीपाथोर्ध्वंपूरयंतीमुरनगरस
रित्पावनीनःपुनात्विति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ममवीर्यातिसंवृतामममावातिशयेनसंपन्नामत्सहशीत्यर्थः ॥ अभिसंवृतेतिपाठेपित्तप्यार्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ हेतुकाः सत्क्रियासु हेतुभिः संदेहोत्पादकाः ॥ ५३ ॥ शवाष्टाष्टकम्
मुनानासंशयवन्तः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ सिद्धयोऽणिमाद्याः ॥ सिद्धिर्लिङ्गानि सिद्धिर्लिङ्गानि प्रत्यक्षनाहात्म्यभांजीतिवा ॥ स्पर्शलिङ्गानि यत्संपर्केण लोहादयः सुवर्णा

गंगां गंतुं विनिश्चित्य कृत्वा श्राद्धादिकं गृहे ॥ स्थितस्य सम्यक्संकल्पात्तस्य नंदंति पूर्वजाः ॥ ४३ ॥ पापानि च रुदंत्या शुहाक्त्रास्याम इत्यलम् ॥ लोभमो
हादिभिः सार्धमंत्रयंति पुनः पुनः ॥ ४४ ॥ यथान गंगायात्येप तथा विप्रं प्रकुर्महे ॥ गंगां गते यथा चैप न उच्छिंति विवा स्यति ॥ ४५ ॥ गृहाद्गंगावगगार्थं
गच्छतस्तु पदे पदे ॥ निराशानि ब्रजं त्येव पापान्यस्य शरीरतः ॥ ४६ ॥ पूर्वजन्म कृतैः पुण्यैस्त्यक्त्वा लोभादिकं हरे ॥ व्युदस्य सर्वविघ्नौ घान्गंगां प्राप्नोति
पुण्यवान् ॥ ४७ ॥ अनुषंगेण मौल्येन वाणिज्येनापि सेवया ॥ कामासक्तोऽपि वामत्यो गंगां स्नातो दिवं ब्रजेत् ॥ ४८ ॥ अनिच्छयापि संप्रष्टोदहनो हि
यथा दहेत् ॥ अनिच्छयापि संस्नाता गंगापापं तथा दहेत् ॥ ४९ ॥ तावद्धमति संसारे यावद्गंगां न सेवते ॥ संसेव्य गंगां नो जंतुर्भवक्लेशं प्रपश्यति ॥ ५० ॥
योगं गंगाभक्तिमतामर्थं भक्त्या संत्यक्त संशयः ॥ मनुष्यचर्मणान्दः स देवो नात्र संशयः ॥ ५१ ॥ गंगास्नानार्थं मुद्युक्तो मध्ये मार्गं मृते यदि ॥ गंगास्नान
फलं सोऽपि तदाप्नोति संशयः ॥ ५२ ॥ माहात्म्यं ये च गंगायाः शृण्वन्ति च पठन्ति च ॥ तेष्य शोभैर्महापापैर्मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥ दुर्बुद्धयो दुराचारा इ
तु का बहु संशयाः ॥ पश्यन्ति मोहिता विष्णो गंगामन्य नदीमिव ॥ ५४ ॥ जन्मांतरकृते दैनैस्तपोभिर्नियमैर्ब्रतैः ॥ इह जन्मनि गंगायानुत्तमां भक्तिः प्रजायते
॥ ५५ ॥ गंगाभक्तिमतामर्थं महद्द्रादिपुरेषु च ॥ हर्म्याणि रम्यभोगानि निर्मितानि स्वयं भुवा ॥ ५६ ॥ सिद्धयः सिद्धिर्लिङ्गानि स्पर्शलिङ्गान्यनेकशः ॥
प्रासादारत्नरचिताश्चितामणिगणा अपि ॥ ५७ ॥ गंगाजलात्स्तिष्ठंतिकलिकल्मषभीतिः ॥ अतएव हि संसेव्या कलौ गंगेष्ट सिद्धिदा ॥ ५८ ॥ सूर्यो
दयेत मां सीव वज्रपातभयान्नगाः ॥ ताक्ष्ये क्षणाद्यथा सर्पमेवावाताहता इव ॥ ५९ ॥ तत्त्वज्ञानाद्यथामोहः सिंहदृष्ट्या यथा मृगाः ॥ तथा सर्वाणि पापानि या
ति गंगेक्षणात्क्षयम् ॥ ६० ॥ दिव्यौषधैर्यथारोगालोभेन च यथा गुणाः ॥ यथा ग्रीष्मोष्मसंपत्तिरगाधद्वदमज्जनात् ॥ ६१ ॥

निर्भवंति तादृशपाषाणघटितानि लिङ्गानीत्यर्थः ॥ स्पर्शमात्रेण च मार्थकाममोक्षमाधकानि लिङ्गानीति वा ॥ रत्नरचितारत्नैर्विनिर्मिताः ॥ रत्नरचिता इति पाठे रत्नैर्निर्बद्धा इत्यर्थः ॥
॥ ५७ ॥ अतएवेति ॥ यतः सिद्धादयः पापभीतिस्तद्वाचापरिहारार्थं गंगाजलमध्ये तिष्ठन्त्यतः सर्वान् कृष्टबाह्मणैः संसेव्येत्यर्थः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ संपत्तिः संपन्नता संप्राप्तिर्वा ॥

संततिरितिकाचित् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ दंभोचर्मध्वजित्त्वम् ॥ कौटिल्यमत्सरः ॥ मायावचनापरमवारणमित्येतद् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नास्तिकास्त्यक्तवेदमामाण्यावौद्धादिप्रभे
 दादित्यर्थः ॥ ६७ ॥ दिवःकांतिमत्याःस्वप्रकाशपरमसुखस्वरूपायानिवृतेरित्यर्थः ॥ सोपानमारोहमार्गम् ॥ ६८ ॥ श्रीमतीजाह्नवीत्यत्रुर्वद्वाभावार्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ शिवभक्तस्त्यलक्षणमाह ॥ हरेयइति ॥ ७४ ॥ वात्याचक्रातः ॥ पुण्यकर्मतोर्वर्णोद्गीर्णलंघ्यस्याःसापुण्यवाहिनी ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तदालयकरस्तयोःशिववि
 तूलशैलःस्फुर्लिगेनयथानश्यतितत्क्षणात् ॥ तथादोषाःप्रणश्यंतितिगंगाभःस्पर्शनाद्भवम् ॥ ६२ ॥ क्रोधेनचतपोयद्वत्कामेनचयथामतिः ॥ अनये
 नयथालक्ष्मीर्विद्यमानेनवैयथा ॥ ६३ ॥ दंभकौटिल्यमायाभिर्यथाधर्मोविनश्यति ॥ तथानश्यंतितिपापानिगंगायादर्शनेनतु ॥ ६४ ॥ मानुष्यंदुर्लभं
 प्राप्यविद्युत्संपातचंचलम् ॥ गंगायाःसेवतेसोत्रबुद्धेःपारंपरगतः ॥ ६५ ॥ विभूतपापायेमर्त्याःपरंज्योतिःस्वरूपिणीम् ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमांगंगांपश्यं
 तितेभुवि ॥ ६६ ॥ साधारणाभसापूर्णासाधारणनदीमिव ॥ पश्यंतितनास्तिकागंगापापोपहतलोचनाः ॥ ६७ ॥ संसारमोचकश्चाहंजनानामनुकंपया ॥
 गंगातरंगरूपेणसोपानंनिर्ममेदिवः ॥ ६८ ॥ सर्वेष्वशुभःकालःसर्वोदेशस्तथाशुभः ॥ सर्वोदनोदानपात्रंश्रीमतीजाह्नवीतटे ॥ ६९ ॥ यथाश्वमेधो
 यज्ञानानगानांहिमवान्यथा ॥ व्रतानांचयथासत्यंदानानामभयंयथा ॥ ७० ॥ प्राणायामश्चतपसामंत्राणांप्रणवोयथा ॥ धर्माणामप्यर्हिसाचकाम्यानां
 श्रीर्यथावरा ॥ ७१ ॥ यथात्मविद्याविद्यानांस्त्रीणांगौरीयथोत्तमा ॥ सर्वदेवगणानांचयथात्वंपुरुषोत्तम ॥ ७२ ॥ सर्वेषामेवपात्राणांशिवभक्तोयथा
 वरः ॥ तथासर्वेषुतीर्थेषुगंगातीर्थंविशिष्यते ॥ ७३ ॥ हरेयश्चावयोर्भेदंनकरोतिमहामतिः ॥ शिवभक्तःसविज्ञेयोमहापाशुपतश्चसः ॥ ७४ ॥ पापपां
 सुमहाशक्त्यापापद्रुमकुठारिका ॥ पापेधनदवाग्निश्चंगेयंपुण्यवाहिनी ॥ ७५ ॥ नानारूपाश्चपितरोगाथागायंतिसर्वदा ॥ अपिकश्चित्कुलेस्माकंगं
 गास्नार्याभविष्यति ॥ ७६ ॥ देवर्षीन्परिसंतप्यदीनानाथांश्चदुःखितान् ॥ श्रद्धयाविधिनास्नात्वादास्यतेसलिलांजलिम् ॥ ७७ ॥ अपिनःसकुले
 भूयाच्छिवेविष्णोचसाम्यदृक् ॥ तदालयकरोभक्त्यातस्यसंमार्जनादिकृत् ॥ ७८ ॥ अकामोवासकामोवातिर्यग्योनिगतोपिवा ॥ गंगायांयोमृतोमर्त्यो
 नरकंसनपश्यति ॥ ७९ ॥ तीर्थमन्यत्प्रशंसंतिगंगातीरेस्थिताश्चये ॥ गंगानबहुमन्यतेतेस्युर्निरयगामिनः ॥ ८० ॥ सांचत्वाचैवयोद्वेष्टिगंगांचपुरुषाधमः ॥
 स्वकीयैःपुरुषैःसार्धसघोरंनरकंव्रजेत् ॥ ८१ ॥ षष्टिर्गणसहस्राणिगंगांरक्षंतिसर्वदा ॥ अभक्तानांचपापानांवासेविघ्नंप्रकुर्वते ॥ ८२ ॥ कामक्रोधमहामो
 हलोभादिनिशितैःशरैः ॥ घ्नंतितेषामनस्तत्रस्थितिंचापनयंतिच ॥ ८३ ॥

ञ्जोःप्रासादकर्ता ॥ तस्यतयोरालयस्यसंमार्जनादिकृद्भजेवार्थादिकृत् ॥ आदिपदेनोक्षणलेपनादीनिगृह्यते ॥ ७८ ॥ तिर्यग्योनिगतोपिनेत्यापिशब्दाज्जलजंत्वादीनिगृह्यते ॥ मर्त्योमरण
 धर्मायःकश्चिदपीत्यर्थः ॥ ७९ ॥ गंगानबहुमन्यतेसर्वतीर्थाधिकानमन्यंतइत्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ मोहोऽविवेकस्तस्यमहत्त्वंनामतत्त्वज्ञानमंतरेणापारिच्छेद्यत्वम् ॥ घ्नंत्युच्चाटयंति ॥

तत्रगंगातीरे ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादियत्संकल्पवाक्यंतत्रापेक्ष्यमित्यर्थः ॥ पर्वोदीतिपाठेऽपिदिनादिर्नगृह्यते ॥ ८९ ॥ भागीरथीतीरासेद्विशेषम् ॥
तथाचोक्तम् ॥ गंगातीरेवसेमित्यभिमुखोऽपरायणः ॥ सिद्धिप्रेतुवज्जेयंयावदनुःशतप्रयमिति ॥ यस्तुभागीरथीगंगांमुखसेव्यांनसेवइतिचित्पाठस्तदातुगंगामित्युक्तेकावेयांदावतिप्रसंगः स्यादेतदु-
क्तंभागीरथीमिति ॥ कावेरीतुंगभद्राचक्रुष्णावेणीचगौतमी ॥ भागीरथीतिविल्याताःपंचगंगाःप्रकीर्तिताइति ॥ तासामपिगंगात्वात् ॥ भागीरथीमित्युक्तेभागीरथेनाधिष्ठितांभागीरथीमित्ययोध्यापुयां-
दावपियातितद्वयवच्छेदार्थमाह ॥ गंगामिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्रतिकृतेऽतिमायाः ॥ ९२ ॥ वाचकप्रीणनाद्वनैर्द्रव्यैर्वाचकस्यसन्तर्पणादित्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ मंत्रजप्तःॐ नमःशिवायेत्यने-
गंगांसमाश्रयेद्यस्तुसमुनिःसचपंडितः ॥ कृतकृत्यःसविज्ञेयःपुरुषार्थचतुष्टये ॥ ८४ ॥ गंगायांचसकृत्स्नातोहयमेधफलंलभेत् ॥ तर्पयंश्चपिस्तुतत्र
तारयेन्नरकार्णवात् ॥ ८५ ॥ नैरंत्येणगंगायांमांसंयःस्नातिपुण्यवान् ॥ शकलोकेसवसतियावच्छक्रःसपूर्वजः ॥ ८६ ॥ अद्वयःस्नातिगंगायांनैरंत्ये-
णपुण्यभाक् ॥ विष्णोर्लोकंसमासाद्यसमुत्संवसेन्नरः ॥ ८७ ॥ गंगायांस्नातियोमत्योग्यावर्जीवंदिनेदिने ॥ जीवन्मुक्तःसविज्ञेयोदेहांतिमुक्तएवसः ॥
॥ ८८ ॥ तिथिनक्षत्रपूर्वादिनापेक्ष्यंजाह्नवीजले ॥ स्नानमात्रेणगंगायांसंचिताध्वनिस्थिति ॥ ८९ ॥ पंडितोपिसमूर्खःस्याच्छक्तियुक्तोऽप्यशक्तिकः ॥
यस्तुभागीरथीतीरंमुखसेव्यांनसंश्रयेत् ॥ ९० ॥ किंवायुषाप्यरोगेणविकासिन्याथार्किथिया ॥ किंवाबुद्ध्याविमलयायदिगंगांनसेवते ॥ ९१ ॥
यःकारयेदायतनंगंगाप्रतिकृतेनैरः ॥ भुक्तासभोगान्प्रेत्याषियातिगंगासलोकताम् ॥ ९२ ॥ शृण्वंतिमहिमानंयेगंगायानित्यमादरात् ॥ गंगास्नानफलं
तेषांवाचकप्रीणनाद्वनैः ॥ ९३ ॥ पितृनुदिश्योर्लिङ्गंस्नपयेद्गंगवारिणा ॥ तृप्ताःस्युस्तस्यपितरोमहानिरयगाअपि ॥ ९४ ॥ अष्टकृत्वोमंत्रजप्तैर्वस्त्रपूतैः
सुगंधिभिः ॥ प्रोचुर्गंगजलेःस्नानंघृतस्नानाधिकंबुधाः ॥ ९५ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेणगंगातोयेनयःसकृत् ॥ मागधप्रस्थमात्रेणताम्रपात्रस्थितेनच
॥ ९६ ॥ भानवेऽर्घ्यप्रदद्याच्चस्वकीयपितृभिःसह ॥ सोतितेजोविमानेनसूर्यलोकेमहीयते ॥ ९७ ॥ आपःक्षीरंकुशाग्राणिघृतंमधुगवांदाधि ॥ रक्तानि
करवीराणिरक्तचंदनमित्यपि ॥ ९८ ॥ अष्टांगार्घ्यमुद्दिष्टस्वतीवरवितोषणः ॥ गर्गिर्वाभिःकोटिगुणोद्भेयोविष्णोऽन्यवारितः ॥ ९९ ॥ गंगातीरे
स्वशक्त्यायःकुर्याद्देवालंयमुधीः ॥ अन्यतीर्थप्रतिष्ठातोभवेत्कोटिगुणफलम् ॥ १०० ॥ अश्वत्थवटचूतादिवृक्षारोपेणयत्फलम् ॥ कूपवापीतडागा-
दिप्रपासत्रादिभिस्तथा ॥ १ ॥

नवदशमाणांविंशत्यक्षरगंगामंत्रेणवाभिर्मंत्रितैः ॥ स्नानंलिङ्गादोरितिशेषः ॥ ९५ ॥ अष्टद्रव्यविमिश्रेणेतिश्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ अष्टद्रव्याण्यापद्रव्येनस्वयंपाकारिष्यति ॥ मागधप्रस्थमात्रेणसार्धं
द्वादशपरिमितेन ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ अष्टद्रव्याण्येवाह ॥ आपइतिसार्धेन ॥ क्षीरघृतंघीतित्रयाणांगवामित्यनेनसंबंधः ॥ ९८ ॥ गर्गिरित्यर्घवाक्यम् ॥ कोटिगुणोऽर्घइतिशेषः ॥ ९९ ॥ गंगातीरइति ॥
अन्यतीर्थप्रतिष्ठातःपुण्यतीर्थेषुप्रतिष्ठापनात्करणादित्येतत् ॥ देवालंयस्येतिशेषः ॥ १०० ॥ अश्वत्थेतिसार्धंवाक्यम् ॥ चूतादीत्यादिपदेनपिचुमंदादयोग्यइति ॥ तथाचोक्तम् ॥ अश्वत्थमेकंपिचुमंदमे

कन्याप्रोद्यमेकदशतिथिणीश्च ॥ कपित्वाविलामलकत्रयंचपंचाम्रवापीनरकंनपश्येदिति ॥ कूपउदपानः ॥ वापीदीर्घिका॥तडागःपद्माकरः ॥ आदिपदेनकासारादयोगृह्यते ॥ प्रपापानीयशालिका ॥ सत्रयज्ञःसदान्नदानंवा ॥ आदिपदेनब्राह्मणतर्पणादीनिगृह्यते ॥ १ ॥ पुष्पवाट्यादीत्यादिरुन्देनाम्रवाट्यादयोगृह्यते ॥ २ ॥ गंगागंडूषपानतःगंगाजलस्यचुलुकमात्रपानात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अक्षयश्चिरकालवस्यायि॥अपीतिनिश्चये ॥ ५ ॥ पादुकायुग्मंस्थंडिलादींचंदनादिनिर्मितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ मंगाभजनशीलस्येतिरुक्लोकदयंवाक्यम् ॥ ९ ॥ दुःखसंकटेदुःखसंवाधे ॥ ११० ॥ दीर्घायुष्यभित्यादिद्वितीयतेषुचतुर्षुपदेषुमाप्रोतीतिशेषः ॥ लभेदिति वैक्रियवाबान्वयः ॥ वासोभिरित्यादिपृथीयतेषुचतुर्षुपदेषुचगंगातटइत्यनुषजते ॥ वासोभिर्दत्तैरितिशेषः ॥ ११॥१२ ॥ धेनुभि

अन्यत्रयद्भवेत्पुण्यंतद्वंगादर्शनाद्भवेत् ॥ पुष्पवाट्यादिभिश्चापिगंगास्पर्शततोऽधिकम् ॥ २ ॥ कन्यादानेनयत्पुण्यंयत्पुण्यंगोऽन्नदानतः ॥ तत्पुण्यंस्याच्छतगुणंगंगागंडूषपानतः ॥ ३ ॥ चांद्रायणसहस्रेणयत्पुण्यंस्याज्जनार्दन ॥ ततोऽधिकफलंगंगाऽमृतपानादवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ भक्त्यागंगावगाहस्य किमन्यत्फलमुच्यते ॥ अक्षयःस्वर्गवासोपिनिर्वाणमथवाहरे ॥ ५ ॥ गंगायाःपादुकायुग्मंनित्यमर्चयितोन्नरः ॥ आयुःपुण्यंधनंपुत्रान्स्वर्गमोक्षौच विंदति ॥ ६ ॥ नास्तिगंगासमंतीर्थकलिकल्मषनाशनम् ॥ नास्तिभुक्तिप्रदंक्षेत्रमविमुक्तसमंहरे ॥ ७ ॥ गंगाम्बानरतंमर्त्यदृष्ट्वैवयमर्किकराः ॥ दिशो दशपलायंतसिंहंदृष्ट्वायथामृगाः ॥ ८ ॥ गंगाभजनशीलस्यगंगातटनिवासिनः ॥ अर्चाकृत्वायथान्यायमश्नमेवफलंलभेत् ॥ ९ ॥ गोभूहिरण्यदानेन भक्त्यागंगातटेऽशुभे ॥ नरोनजायतेभूयःसंसारेदुःखकंटके ॥ ११० ॥ दीर्घायुष्यंचवासोभिर्ज्ञानंपुस्तकदानतः ॥ अन्नदानेनसंपत्तिकीर्तिकन्याप्रदानतः ॥ ११ ॥ अन्यत्रयत्कृतं कर्मव्रतंदानंजपस्तपः ॥ गंगातटेतुतत्सर्वहरेकोटिगुणंभवेत् ॥ १२ ॥ धेनुंसवत्सांयोदद्याद्गंगातीरेविधानतः ॥ गोरोमसं ख्ययाविष्णोयुगान्सर्वसमृद्धिमान् ॥ १३ ॥ गोलोकेममलोकेवाकामधेनुप्रदानतः ॥ भुंजानःसर्वकामांस्तुदिव्यान्नानाविधान्वहन् ॥ १४ ॥ देवानामप्यलभ्यांश्चभुक्तातुसहवांधवैः ॥ पितृभिश्चसुहृद्भिश्चसर्वरत्नविभूषितः ॥ १५ ॥ जायतेसत्कुलेपश्चाद्धनधान्यसमाकुले ॥ रत्नकांचनसंपन्नेशी लविद्यासमन्विते ॥ १६ ॥ भुक्तासविपुलान्भोगान्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ पुनर्गंगांसमासाद्यकाश्यामुत्तरवाहिनीम् ॥ १७ ॥ विश्वेश्वरंसमाराध्यप्राग्ज नुर्वासनावशात् ॥ कालादेहांतमासाद्यब्रह्मसंपद्यतेततः ॥ १८ ॥

तिपद्भिःश्लोकैर्वाक्यम् ॥ सवत्सांस्तसहिताम् ॥ योगैचिकीमितिकचित्पाठस्तत्रनैचिकीगोपुमच्येउत्तमाय ॥ उत्तमागोपुर्नैचिकीत्यमरः ॥ योद्विमुत्तीमितिचान्यत्र ॥ तत्रद्विमुत्तीप्रसूयमानाम् ॥ पयसिनीमितिचापरत्र ॥ तत्रपयसिर्नैवहुदुग्धदोग्राम् ॥ १३ ॥ कामधेनुप्रदानतःपूर्वोक्तायाःकामधेनोर्दानात् ॥ कामधेनुमत्राकृतइतिकचित् ॥ तत्रगोलोकेकामधेनुसपुद्गेनवृत्तःममलोकेकेन्यदी यैर्गणैर्हृतइतिज्ञेयम्॥उभयत्रवातया ॥ १४॥१५॥ शीलंसदाचारः विद्याउपासनादिरूपा ताभ्यांसमन्विते ॥ १६॥१७॥ प्राम्जनुर्वासनावशात्पूर्वजन्मसंस्काराभ्यासात् ॥ ब्रह्मविदेर्हैमस्यम् ॥ १८ ॥

स्वर्ग म. पु.

॥ ११६ ॥

विवर्तनद्वयमिति पंचभिः श्लोकेष्वंशक्यम् ॥ विवर्तनद्वयं निवर्तनद्वयमित्यर्थः ॥ अयमेव वा पाठः ॥ पश्चिदं द्रष्टव्यमात्रमप्यंशमित्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ चतुर्हस्तो भवेदंशः शिष्टांशो निवर्तनमिति ॥ १९ ॥
॥ १२० ॥ २१ ॥ मोचयित्वा मोक्षं दापयित्वा पांचभौतिकीं पंचभूताकारेण परिणताम विद्यां छिन्वा देहेऽभिमानं त्यजेत्यर्थः ॥ पंचपर्वकामिति पाठे तमो मोहो महामोहस्तामिन्नाहं धर्मांस्ततश्च निविष्णु
पुराणोक्तानि पंचपर्वानि यस्यास्तामित्यर्थः ॥ २२ ॥ युं जानो घटयन्नुर्वन्ति ये तत् ॥ योगं जीव परमात्मनो रैक्यम् ॥ अष्टांगयोगव्यवच्छेदार्थमुत्तममिति विशेषणम् ॥ अथ वाऽविमुक्तप्राप्येदेहावमाने
परं कवस्यं गच्छति ॥ २३ ॥ सुवर्णं तिस्रोऽक्षौ चतुष्टयं वाक्यम् ॥ सुवर्णमात्रमापि अशीतिरक्तिकामात्रमपि सुवर्णस्वर्णसुवर्णाय शोभनवर्णाय ब्राह्मणायेत्यर्थः ॥ सुवर्णशोभनवर्णमत्युत्कृष्ट
मित्यर्थः ॥ २४ ॥ स्वचित्तसंबद्धे ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडांतरसंस्थेषु सर्वलोकेष्विति संबंधः ॥ यावदाभूतसंज्ञवं भूतानां प्रलयावधिपर्यंतमित्यर्थः ॥ यावदाहृतसंज्ञमिति पाठे आहृतपदेनाहृतिकार्यं जगद्
विवर्तनद्वयमपि भूमेर्भागीरथीतटे ॥ नरो ददाति यो भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ १९ ॥ तद्भूमित्रसरेणानां संख्यया युगमानया ॥ महेंद्रचंद्रलोके पुंभुक्ताभो
गान्मनःप्रियान् ॥ १२० ॥ सप्तद्वीपपतिर्भूत्वा महाधर्मपरायणः ॥ नरकस्थान् पितृन् सर्वान् प्रापयेच्च दिवं हरे ॥ २१ ॥ स्वर्गस्थांश्च पितृन् सर्वान् मोचयित्वा
हाद्युतिः ॥ अंतर्ज्ञानासिना छित्त्वा ह्यविद्यां पांचभौतिकीम् ॥ २२ ॥ परं वैराग्यमापन्नो युं जानो योगमुत्तमम् ॥ प्राप्याथ वा विमुक्तं च परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
॥ २३ ॥ सुवर्णमात्रमापि सुवर्णसंप्रयच्छति ॥ सुवर्णाय सुवर्णचहरे भागीरथीतटे ॥ २४ ॥ महेश्वरस्वचिते विमाने सर्वगेशुभे ॥ सर्वैश्वर्यसमायुक्तः सर्व
लोकेषु पूजितः ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडांतरसंस्थेषु भुंजन् भोगान् मनो रमान् ॥ सर्वैः संपूजितो विष्णोऽयावदाभूतसंज्ञवम् ॥ २६ ॥ एकराट् वततो भूत्वा जंबूद्वीपे
प्रतापवान् ॥ ततोऽविमुक्तमासाद्य पदं निर्वाणमृच्छति ॥ २७ ॥ जन्मक्षेतु कृतस्नाने गंगायां भक्तिपूर्वकम् ॥ जन्मप्रभृतिपापैर्घातसंचितान्मुच्यते क्षणात्
॥ २८ ॥ वैशाखे कार्तिके माघे गंगा स्नानं सुदुर्लभम् ॥ दशैशतगुणं पुण्यं संक्रांतौ च सदृशम् ॥ २९ ॥ चंद्रमूर्यग्रहे लक्षं व्यतीपाते त्वनंतकम् ॥ अयुतं विषुवे
चैव नियुतं त्वयनद्वये ॥ १३० ॥ सोमग्रहः सोमदिने रविवार रवग्रहः ॥ तच्चूडामणिपर्वारख्यं तत्र स्नानमसंख्यकम् ॥ ३१ ॥ स्नानं दानं जपो होमो
यद्यच्चूडामणौ कृतम् ॥ तदक्षयं सर्वमिह विष्णो भागीरथीतटे ॥ ३२ ॥ श्रद्धया भक्तियुक्तस्तु गंगां स्नात्वा विधानतः ॥ ब्रह्मापि विशुद्धये तर्हि पुनस्त्वं
न्यपातकी ॥ ३३ ॥ कृमिकीटपतंगानां मृता जाह्नवीतटे ॥ कूलात्पतंतिये वृक्षास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्याहस्तसं
युते ॥ गंगातीरे तु पुरुषो नारी वा भक्तिभावतः ॥ ३५ ॥

च्यते ॥ दीर्घश्लादसः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपपत्तिरुक्ते ॥ आदित्याज्जायुते दृष्टिर्बृष्टेरन्ततः प्रजाइति ॥ आहुतिकार्यं प्रलयपर्यंतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ एकराजत इत्येक
राट् चक्रवर्तीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ दशैशवास्यायाम् ॥ २९ ॥ अमावास्यायुक्तो रवि वा सरो व्यतीपातो योगविशेषो वा ॥ अयुतं विषुवे चेति ॥ विषुवे मेघसंक्रमणे ॥ अक्षयं वैभूतौ चैवेति पाठे
भूतिरापि योगविशेष एव ॥ नियुतं लक्षम् ॥ एकं शतसहस्रं तु नियुतं लक्षमुच्यते इति ब्रह्मांडदर्शनात् ॥ १३० ॥ असंख्यकमसंख्यातफलजनकमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ इह जगति भागीरथीतटे भागीरथ्यांतत्
टेचेत्यर्थः ॥ तत्र तीरं वनुः शतत्रयपरिमितमिति ज्ञातव्यम् ॥ गंगातीरे वसेन्नित्यं भिक्षुमोक्षपरायणः ॥ सिद्धिश्चेन्न तत्र श्रेयं यावद्धनुः शतत्रयमिति वचनादित्युक्तमेव ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ज्येष्ठ इति स

का. सं. ४. ५.

म. अ. २७

॥ ११६ ॥

पादशोकोवाच्यम् ॥ इत्तसंयुतेहस्तनक्षत्रसंयुक्तइतिज्येष्ठमासस्यसितपक्षस्यवाविशेषणम् ॥ इत्तसंयुतेहस्तसंयुतायामातिवा ॥ ज्येष्ठमाससितपक्षेदशमीहस्तसंयुतेतिभविष्यदर्शनात् ॥ ३५ ॥ गंगा
मिनिपाटनश्लोकद्वयवाच्यम् ॥ गंगादशविधदशप्रकारैःपुष्पादिभिर्दशकृत्वोदशवारान्पूजयदित्यन्वयः ॥ कथंभूतःपुष्पादिभिः ॥ दशदशोन्मितैः प्रतिवारदशदशसंख्ययापरिमितैः ॥ ३६ ॥
दशांगधूपानालभयनेतद् ॥ पद्मभागकुण्डाद्विगुणो गुडश्चलाक्षात्रयेपञ्चनखस्यभागाः ॥ हरीतकीसर्जरसश्चमांसीभागत्रयंचैवतुशीलजस्य ॥ घनस्यचत्वारिपुरस्पचैकोदशांगधूपःकथितोमुनीन्द्रि
ति ॥ ३७ ॥ प्रमृतीग्रांजलीन् ॥ मन्त्रतोमंत्रेण ॥ ३८ ॥ मंत्रदशैयन्मन्त्रमुद्धरति नमइतिसार्धेन ॥ ३९ ॥ मनुनामंत्रेण ॥ ४० ॥ ४१ ॥ पंचामृतेनविशोधितांस्नापिताम् ॥ ध्यानमाह
न्तर्भुजाःमितिसार्धत्रयेण ॥ ततोध्यायेदितिद्वितीयश्लोकस्यप्रथमचरणप्रथमतोज्ञातव्यम् ॥ ४२ ॥ लावण्यांसोदर्यतदेवामृततस्यनिष्पदःस्रवणम् ॥ निष्पदेतिपाठेपिस्वार्थसंनसंशीलंती

निशायाजागरंकुयादृगांशविधेर्हरे ॥ पुष्पैःसुगंधैर्नैवेद्यैःफलैर्दशदशोन्मितैः ॥ ३६ ॥ प्रदीपैर्दशभिर्धूपैर्दशांगैरुडध्वज ॥ पूजयेच्छूद्रयार्थामान्दशकृत्वा
विधानतः ॥ ३७ ॥ साज्यांस्तिलान्निक्षेपंत्तोयेगंगायाःप्रमृतीर्दश ॥ गुडसक्तुमयान्पिण्डान्दद्याच्चदशमंत्रतः ॥ ३८ ॥ नमःशिवायैप्रथमंनागयण्यैपदं
ततः ॥ दशहग्यैपदमितिगंगार्थमंत्रएव ॥ ३९ ॥ स्वाहांतःप्रणवादिश्वभवेद्विंशाक्षरोमनुः ॥ पूजादानंजपोहोमोऽनेनैवमनुनास्मृतः ॥ ४० ॥
हेम्राहूप्येणवाशक्त्यागंशभृतिविधायच ॥ वस्त्राच्छादितवक्त्रम्यपूर्णकुंभस्यचोपरि ॥ ४१ ॥ प्रतिष्ठाप्यार्चयेद्देवींपंचामृतविशोधिताम् ॥ चतुर्भुजांत्रिनं
त्रांचनदीनयनिपेविताम् ॥ ४२ ॥ लावण्यामृतनिष्पदसंशीलद्रात्रयष्टिकाम् ॥ पूर्णकुंभसितांभोजवरदाभयसत्कराम् ॥ ४३ ॥ ततोध्यायेत्सुसौम्यां
चचंद्रायुतसमप्रभाम् ॥ चामरैर्वीज्यमानांचभूतचछत्रोपशोभिताम् ॥ ४४ ॥ सुधाप्लावितभूपृष्ठादिव्यगंधानुलेपनाम् ॥ त्रैलोक्यपूजितपदां देवर्षिभि
भिपुताम् ॥ ४५ ॥ ध्यात्वासमर्च्यमंत्रेणधूपदीपोपहारतः ॥ मांचत्वांचविधिं ब्रह्मंहिमवंतंभगीरथम् ॥ ४६ ॥ प्रतिमाग्रेसमभ्यर्च्यचंदनाक्षतनिर्मितान् ॥
दशप्रस्थतिलान्दद्याद्दशविप्रेभ्यआदरात् ॥ ४७ ॥ पलंचकुडवःप्रस्थआढकोद्रोणएवच ॥ धान्यमानेनबोद्धव्याःक्रमशोमीचतुर्गुणाः ॥ ४८ ॥
मत्स्यकच्छपमंडूकमकरादिजलेचरान् ॥ हंसकारंडवक्त्रचक्रट्टिभसारसान् ॥ ४९ ॥

गात्रमेक्यष्टिकायस्यास्ताम् ॥ पूर्णकुंभसिताम्भोजाभ्यांसाहितावरदाभयाभक्तानांभयनिवारकाःसंतःकरायस्यास्ताम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ विधिब्रह्माणम् ॥ ब्रह्मसूत्रम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ प्रस्थस्य
मानन्दर्शयन्पलादीनांचतुर्णामपिमानमाह ॥ पलंचेति ॥ अमीपलादयः ॥ धान्यमानेनमुष्टिपरिमितधान्यप्रमाणेन ॥ पलद्वयंतुप्रसूतिर्मुष्टिकंपलंस्मृतम् ॥ अष्टमुष्टिभवेत्किंचित्किंचिदष्टौतुपुष्क
लमितिस्मृतेः ॥ क्रमाच्चतुर्गुणावोद्धव्याज्ञातव्याइत्यर्थः ॥ अयमर्थः ॥ मुष्टिपरिमितधान्यमेकंपलम् ॥ चतुर्भिःपलैरेकःकुडवः ॥ चतुर्भिःकुडवैरेकःप्रस्थः ॥ यद्यपिपलद्वयंतुप्रसूतिरित्यु
क्तं तथापिमतभेदादयंपरिमाणभेदइतिज्ञातव्यम् ॥ चतुर्भिःप्रस्थैरेकआढकः ॥ चतुर्भिःआढकैरेकोद्रोणइति ॥ ४८ ॥ कारंडवःपक्षिविशेषः ॥ चक्रश्चक्रवाकः ॥ टिट्ठिभःपक्षिविशेषः ॥ सारसः

पुष्करः ॥ ४९ ॥ स्वर्णरूप्यताम्रपृष्ठविनिर्मितान्स्वर्णादिमयपात्रोपरिचन्दनादिलिखितानित्यर्थः ॥ पिष्टविनिर्मितानितिकचित् ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ परुषमेवपारुष्यकंठोरवचनमित्यर्थः ॥ असंबद्धप्रलापोनिष्प्रयोजनवाग्व्यवहारः ॥ ५३ ॥ वितथाभिनिवेशो गिध्याभूतेषु कार्येष्वग्रहः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ उद्धरेदिति ॥ घोरान्नरकादित्यन्वयः ॥ ५६ ॥ स्तोत्रमेवाह ॥ अन्नमइति ॥ मंगलार्थेऽङ्कारः ॥ शिवार्थेऽश्विनः श्रेयसरूपिण्यै ॥ भगीरथः स्वर्गाद्रामानातवानिति गंगा ॥ तदुक्तं भविष्ये ॥ यस्माद्भगीरथो देविस्वर्गाद्रात्वाभिधानयत् ॥ अतस्त्वं मुनिभिः सर्वैर्गतेति परिगीयसइति ॥ शिवदायैनिःश्रेयसदायै ॥ नमोनमइत्यादरेषीप्ता ॥ विष्णुरूपिण्यै वैष्णव्यै ॥ ब्रह्ममूर्त्यै सावित्र्यै ॥ ५७ ॥ रुद्ररूपिण्यै माहेश्वर्यै ॥ विष्ण्वादित्रितयरूपिण्या इति वार्थः ॥ शंकरसंविधिन्यै शंकर्यै ॥ सर्वदेवस्वरूपिण्यै सर्वदेवतामया इत्यर्थः ॥ भेषजमूर्त्यै संसाररोगस्योतिशेषः ॥ यद्वा ॥ रोगमात्रस्योषधमूर्त्यै ॥ उक्तं च ॥ शरीरेजर्जरीभूते व्याधिभिः परिपीडिते ॥ औषधं जाह्नवी तैर्यवैद्यो नारायणो हरि रिति ॥ ५८ ॥ न केवलं संसाररोगस्य रोगमात्रस्य वा औषधरूपायै किंतु सर्वस्य प्राणिमात्रस्य सर्वेषां रोगाणां भिषक्छेदश्च श्रेष्ठवैद्यरूपायै ॥ स्थास्तुभ्यो वृक्षादिभ्यां जंगमे यथाशक्तिस्वर्णरूप्यताम्रपृष्ठविनिर्मितान् ॥ अभ्यर्च्य गंधकुसुमैर्गंगायां प्रक्षिपेद्वती ॥ १५० ॥ एवं कृत्वा विधानेन वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ उपवासी वक्ष्यमाणैर्दशपापैः प्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ५२ ॥ पारुष्यमनृतं चैव पेशुन्यं चैव सर्वशः ॥ असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् ॥ ५३ ॥ परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसानिष्टचिंतनम् ॥ वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ५४ ॥ एतैर्दशविधैः पापैर्दशजन्मसमुद्भवैः ॥ मुच्यते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं गदाधर ॥ ५५ ॥ उद्धरेन्नरकात् पूर्वान्दशघोरादृशावरान् ॥ वक्ष्यमाणमिदं स्तोत्रं गंगे त्रैश्रद्वयाजपेत् ॥ ५६ ॥ अन्नमः शिवार्थं गंगायै शिवदायै नमोनमः ॥ नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमोस्तुते ॥ ५७ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शांकर्यै तेन मोनमः ॥ सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्त्यै ॥ ५८ ॥ सर्वस्य सर्वव्याधीनां भिषक् श्रेष्ठ्यै नमोस्तुते ॥ स्थास्तु जंगमसंभूतविषहं नमोस्तुते ॥ ५९ ॥ संसारविपनाशिन्यै जीवनायै नमोस्तुते ॥ तापत्रितयसंहं नमोस्तुते ॥ १६० ॥ शांतिसंतानकारिण्यै नमस्ते शुद्धमूर्त्यै ॥ सर्वसंशुद्धिकारिण्यै नमः पापाग्नौ मूर्त्यै ॥ ६१ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै भद्रदायै नमोनमः ॥ भोगोपभोगदायिन्यै भोगवत्यै नमोस्तुते ॥ ६२ ॥ मंदकिन्यै नमस्तेस्तु स्वर्गदायै नमोनमः ॥ नमस्ते लोकेयभृपायै त्रिपथायै नमोनमः ॥ ६३ ॥

भ्यः सपादिभ्यश्च संभूतं यद्विषंतस्य हं द्र्यं ॥ ५९ ॥ संसारे यद्विषंतं संसारएव वा विषंतं नमो नमो ॥ जीवनायै जीवयतीति जीवनाजलस्वरूपा वा तस्यै जीवनरूपाया इति वा ॥ तापत्रितयसंहं नमोस्तुते ॥ अर्ध्यात्मिकाधिर्भातिकाधिर्देविकदुःखत्रयस्य सम्यक्छेदः ॥ प्राणेभ्यै जीवरूपाय अंतर्भावरूपाय इति वा ॥ प्राणस्य प्राण इति श्रुतेः ॥ १६० ॥ शांतिरोगयम् ॥ संतानो वंशः अयवाशातेः संतानः शांतिपरंपरा तत्कारिण्यै शांतिसंतानकारिण्यै ॥ शुद्धमूर्त्यै निर्मलमूर्त्यै ब्रह्ममूर्त्यै इति वा ॥ शुद्धमपापविद्धमिति श्रुतेः ॥ सर्वस्य प्राणिमात्रस्य संशुद्धिकारिण्यै ॥ पापस्य पापमात्रस्य शत्रुमूर्त्यै ॥ ६१ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै सुखमोक्षप्रदायिन्यै ॥ भद्रदायै कल्याणदायै ॥ भुज्यतेनेनेति भोगः साधनम् उपभोगः सुखं फलमित्येतत् वैपरीत्यं वा ॥ यद्वा भोगे हि उपभोगः पारलौकिकस्तदायिन्यै ॥ रातेर्दातुः परायणमिति श्रुतेः ॥ भोगवत्यै पातालात्तर्गतसरीररूपिण्यै ॥ भोगवतीति चायं इति भागवतदर्शनात् ॥ ६२ ॥ मंदकिन्यै विषद्वेगायै ॥ स्वर्गदायै आनंददायै ॥ त्रैलोक्य

कां. म. पु.

॥ ११८ ॥

दक्षायैऽघटितघटनापटीयस्य ॥ परापरपरयैःक्षराक्षराभ्यामतीतायसर्वोत्तमायैऽत्यर्थः ॥ हेगंगेनिर्वाणदायिनिर्वाणदे ॥ ७२ ॥ हेगंगेममाग्रतःसंमुखेभूयाभव ॥ हेगंगेमेपृष्ठतःपश्चाद्भागेतिष्ठ ॥ हेगंगेमेपार्श्वयोर्दक्षिणवामभागयोरेधिभव ॥ हेगंगेत्वयिमेस्थितिःस्थैर्यमस्तु ॥ गंगापदस्यावृत्तिर्नामधुमाधान्यख्यापनाय ॥ ७३ ॥ किबहुना ॥ आदाविति ॥ आदात्त्वकारणत्वेन अतेत्वमवधित्वे नमध्येचार्कचित्सत्तास्फूर्तिप्रदत्वेन तत्सर्वत्वमेवेत्यर्थः ॥ गांगेतेहेगंगेइत्यर्थः ॥ शिवेपरममुखस्वरूपे ॥ किंचत्वमिति ॥ मूलप्रकृतिरविद्यात्वम् ॥ पुमान्पुरुषः ॥ परईश्वरः ॥ हेगंगेशिवःमुखरूपः परमात्माचत्वमित्यर्थः ॥ शिवेहेशिवशक्ते ॥ इति तत्त्वमासि सर्वत्वस्त्वद्विद्वद्ब्रह्मेत्यादिमामाण्यं सूचयति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ तस्यां प्राप्तिद्वयां उपेष्टे मासि शुक्लपक्षे

गंगेममाग्रतोभूयागंगेमेतिष्ठपृष्ठतः ॥ गंगेमेपार्श्वयोरेधिगंगेत्वय्यस्तुमेस्थितिः ॥ ७३ ॥ आदात्त्वमेतमध्येचमर्वत्त्वंगांगेशिवे ॥ त्वमेवमूलप्रकृतिस्त्वं पुमान्परएवहि ॥ गंगेत्वं परमात्मा च शिवस्तुभ्यं नमः शिवे ॥ ७४ ॥ यद्दं पठतेस्तोत्रं शृणुयाच्छ्रद्धयापियः ॥ दशवासुच्यते पापैः कायवाक्चित्तसंभवेः ॥ ७५ ॥ गेगस्थोगेगतोमुच्येद्विपद्भ्यश्च विपद्युतः ॥ मुच्यते वं वनाद्ब्रह्मोभीतोभीतः प्रमुच्यते ॥ ७६ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति प्रेत्य च त्रिदिवं ब्रजेत् ॥ दिव्यं विमानमारुह्यादिव्यस्त्रीपुंग्वीजितः ॥ ७७ ॥ गृहेपिलिग्विनयम्यसदातिष्ठति धार्गितम् ॥ नाग्निचौरभयंतम्यनसर्पादिभयंकचित् ॥ ७८ ॥ ज्येष्ठे मासे मिते पञ्चदशमीहस्तसंयुता ॥ संहरेत्त्रिविधं पापं बुधवारं गणसंयुता ॥ ७९ ॥ तस्यां दशम्यामेतच्च स्तोत्रं गंगाजले स्थितः ॥ यः पठेद्दशकृत्वस्तु दग्धिद्वेवापि चाक्षमः ॥ ८० ॥ सोपितं फलमाप्नोति गंगां संपूजयन्नरः ॥ पूर्वोक्तेन विधानेन यत्फलं संप्रकीर्तितम् ॥ ८१ ॥ यथा गौरी तथा गंगा तस्माद्गौर्यास्तु पूजने ॥ योतिश्चिर्विहितः सम्यक् सोपि गंगां प्रपूजने ॥ ८२ ॥ यथा संहं तथा विष्णो यथा त्वं तु तथा ह्युमा ॥ उमा यथा तथा गंगा च त्वरूपं न भिद्यते ॥ ८३ ॥ विष्णुरुद्रां तं चैव श्रीगौरीं तं रं तथा ॥ गंगां गौर्यं तं रं चैव यो ब्रूते मूढधीस्तुतः ॥ ८४ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराणे एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे गंगामहिमवर्णनपूर्वकदशहारास्तोत्रकथनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥

जातायामित्यर्थः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ तर्हि मत्तोपि सा श्रेष्ठेति देव्या आशयमालभ्याह भगवान् ॥ यथा गौरीति ॥ यत् एव न तस्माद्गौर्यां स्थितिः ॥ ८२ ॥ तर्हि हे मेवमर्वा निष्कृष्ट इति विष्णो राशयमालभ्य वृत्ते विश्वेश्वरः ॥ यथा हंत्वमिति ॥ ८३ ॥ एतदेव यतिरेकमुखेन द्रवयति ॥ विष्णुरुद्रेति ॥ अन्तर्गमेदम् ॥ तथा च भागवतं वाक्यम् ॥ न तेमयच्युते जेच भिदामण्वपि चक्षत इति ॥ यथामति यथा शक्तिगणानंदो मुनिर्महान् ॥ व्याकरोद्भगवत्पद्याः स्तोत्रं दशहाराभिधम् ॥ ८४ ॥ ॥ इति श्रीगंगामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ छ ॥

का. सं. ४. पु.

स. अ. ९७

॥ ११८ ॥

अष्टाधिकतमेविशोवाहीकारुण्यपूर्वकम् ॥ गंगायाभूरिमाहात्म्यं वर्ण्यते शंभुना हरिम् ॥ १ ॥ अतीताध्यायादिभामेविष्णुं संबोध्य निदेश्य आत्मगगनानुत्वांगं गामागिराद्यविपुर्भगीश्वर इति मन्त्रं जन्तुमे
त्याद्युक्तमीश्वरेण तत्र प्राकृतानां संदेहापनुत्तये संदिहानेव भवानीविश्वेशं परिपृच्छति किंचिदिदं त्रयेण ॥ १ ॥ २ ॥ भाविनिभूतवदुपचार इति न्यायेन भाव्यपि भूतवन्निरिश्यत इत्यभिप्राये
ण प्रत्युत्तरयति ॥ संदेहोत्रेति सार्धेन ॥ ३ ॥ कृथाः कुरु ॥ ४ ॥ यद्वयथा ॥ ५ ॥ ६ ॥ त्रिपुल्लोके पुत्रोत्तमस्यः मात्रिमोतास्तात्रिमोतसम ॥ ७ ॥ पितृकर्मणि तर्पणादौ ॥ ८ ॥

उमोवाच ॥ ॥ किंचित्प्रष्टुमनानाथस्वसंदेहापनुत्तये ॥ वदस्वेदायदिनते त्रिकालज्ञानकोविद ॥ १ ॥ तदा भगीश्वरोगजा कृकभागीरथी तदा ॥ यदा
विष्णुस्तपस्तेपे चक्रपुष्करिणीतटे ॥ २ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ संदेहोऽत्र न कर्तव्यो विशालाक्षिसदामले ॥ श्रुतोऽस्मृतौ पुण्येषु कालत्रयमुदीर्यते ॥
॥ ३ ॥ भूतं भावि भवञ्चापि संशयं मावृथा कृथाः ॥ इत्युक्त्वा पुनरग्रे शोगं गामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ पार्वती नंदन पुनर्द्युनयाः परितो
वद ॥ महिमोक्तो हरौ यद्वदेव देवेन वै तदा ॥ ५ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुनोऽत्र मैत्रावरुणे यथा देवेन भाषितम् ॥ शृणु त्रिपथगामिन् ग्रामाहात्म्यं पातकापहम् ॥ ६ ॥
त्रिमोतसं समासाद्य सकृत्पिंडान्ददाति यः ॥ उद्धृताः पितरस्तेन भवांभो धेस्ति लोदकैः ॥ ७ ॥ यावन्तश्च तिलामर्त्यैर्गृहीताः पितृकर्मणि ॥ तावद्द्रष्टुं सदापि
पितरः स्वर्गवासिनः ॥ ८ ॥ देवाः स पितरो यस्माद्गंगायां सवदा स्थिताः ॥ आवाहनं विसर्गं च ते पातत्रयतो न हि ॥ ९ ॥ पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे तथैव च ॥
गुरुश्च शुरुश्च भूनाये चान्ये बांधवा मृताः ॥ १० ॥ अजातदंता ये केचिद्ये च गर्भे प्रपीडिताः ॥ अग्निविद्युच्चो गृहता व्याघ्रदंष्ट्रिभिरेव च ॥ ११ ॥ उद्ध्वंशन मृता ये
च पतिता आत्मघातकाः ॥ आत्मविक्रियिणश्चोरा ये तथाऽप्याज्ययाजकाः ॥ १२ ॥ रसविक्रियिणे च ये चान्ये पापगणिनः ॥ अग्निदागरदाश्चैव गोघ्राश्चै
व स्ववंशजाः ॥ १३ ॥ असिपत्रवने ये च कुंभीपाके च ये गताः ॥ रौरवेऽप्यंधतामिमे कालसूत्रे च ये गताः ॥ १४ ॥ जात्यंतर्गसहस्रेषु भ्राम्यन्ते ये स्वकर्मभिः ॥
ये तु पक्षिमृगादीनां कीटवृक्षादिवीरुधाम् ॥ १५ ॥ यो निर्गतास्त्वसंख्याताः संख्यातानामशोभनाः ॥ प्रापिता यमलोकं तु सुखे रैर्यमकिंकरैः ॥ १६ ॥
येऽबांधवा बांधवा येऽन्यजन्मनि बांधवाः ॥ ये पि चाज्ञातनामानो ये चापुत्राः स्वगोत्रजाः ॥ १७ ॥

॥ १ ॥ पितृवंशे मृता ये चेत्यादीनामेतान् भ्रान्तसमुच्चार्येत्यभिप्रेतान्वयः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पापगणिनः कुष्ठरोगवन्तः पापनिमित्तरोगिण इति वा ॥ १३ ॥ असिपत्राद्याः पंचनरकविशेषाः ॥
॥ १४ ॥ १५ ॥ संख्यातानामशोभनाः संख्यातानामपि पक्ष्यादीनां मध्येऽशोभना निरुद्धा इत्यर्थः ॥ स्वकर्मभिरशोभना इति पाठे स्पष्टत्वार्थः ॥ १६ ॥ येऽबांधवा इति छेदः ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ एतानिति ॥ एतान्पितृवंशे इत्याभ्यमुक्तिमाप्नुयुरित्यन्तात् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ यत्रत्यामृतसंतृप्ताः काश्युत्तरवहाभजनलेनसंहृष्टाः ॥
स्यामत्वमृतमिति ॥ स्यामभवेम ॥ तुनिश्चितम् ॥ अमृतमैवल्पम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ खंडस्फुटितसंस्कारदेवाल्यादीनामितिशेषः ॥ तत्रखंडमग्रस्फुटितं विदीर्णतयोः
विषेणचमृतावैयेयैश्चुंगिभिराहताः ॥ कृतघ्नाश्चगुरुघ्नाश्चयेचमित्रदुहस्तथा ॥ १८ ॥ स्त्रीबालघातकायेचयेचविश्वासघातकाः ॥ असत्यहिंसानिरताः
सदापापरताश्चये ॥ १९ ॥ अश्वविक्रयिणोयेचपरद्रव्यहराश्चये ॥ अनाथाः कृपणादीनामानुष्यंप्राप्तुमक्षमाः ॥ २० ॥ तर्पिताज्ज्ञातवीतोयैर्नरेणविधि
नासकृत् ॥ प्रयांतिस्वर्गंतितेपिस्वर्गिणोऽमुक्तिमाप्नुयुः ॥ २१ ॥ एतान्मंत्रान्समुच्चार्ययः कुर्यात्पितृतर्पणम् ॥ श्राद्धं पिंडप्रदानंचसविधिज्ञहोच्यते ॥ २२ ॥
कामप्रदानितीर्थानि त्रैलोक्येयानिकानिचित् ॥ तानिसर्वाणिसेवन्तेकाश्यामुत्तरवाहिनीम् ॥ २३ ॥ म्वःसिंधुःसर्वतःपुण्याब्रह्महत्यापहारिणी ॥ काश्यां
विशेषतोविष्णोयत्रचेत्तरवाहिनी ॥ २४ ॥ गायंतिगाथामेतांविदेवर्षिपितरोगणाः ॥ अपिटृभ्योचरानःस्यात्काश्यामुत्तरवाहिनी ॥ २५ ॥ यत्रत्यामृतसं
तृप्तास्तापत्रितयवर्जिताः ॥ स्यामत्वमृतमेवाद्धाविश्वनाथप्रसादतः ॥ २६ ॥ गंगैवकेवलामुत्तयैर्निर्गीतापरितोहरे ॥ अविमुक्तेविशेषेणममाधिष्ठानगौ
रवात् ॥ २७ ॥ ज्ञात्वाकलियुगंधोरंगंगाभक्तिःसुगोपिता ॥ नविंदंतिजनागंगांमुक्तिमार्गैकदायिकाम् ॥ २८ ॥ अनेकजन्मनियुतंभ्राम्यमाणस्तुयो
निपु ॥ निर्वृतिंप्राप्नुयात्कोत्रज्ञातवीभजनंविना ॥ २९ ॥ नराणामल्पबुद्धीनामेनोविक्षिप्तचेतसाम् ॥ गंगैवपरमंविष्णोभेपजंभवरोगिणाम् ॥ ३० ॥
खंडस्फुटितसंस्कारगंगातीरेकरोतियः ॥ ममलोकेचिरंकालंतस्याक्षयसुखंदरे ॥ ३१ ॥ गंतुमुद्दिश्ययोगंगंगारथस्वार्थमेववा ॥ नगच्छतिपरमोहात्सपते
त्पितृभिःसह ॥ ३२ ॥ सर्वाणियेषांगंगेयैस्तोयैःकृत्यानिदेहिनाम् ॥ भूमिस्थाअपितेमर्त्याअमर्त्याएववैहरे ॥ ३३ ॥ चरमेपिवयोभागेस्वःसिंधुयो
निपेवते ॥ कृत्वाप्येनांसिबहुशःसोपियायाच्छुभांगतिम् ॥ ३४ ॥ यावदस्थिमनुष्याणांगंगातोयेषुतिष्ठति ॥ तावद्वदसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ३५ ॥
विष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथजगतांहितकृतप्रभो ॥ कीकसंचेतपतेद्वैवाद्बुधस्तस्यदुरात्मनः ॥ ३६ ॥ जलेद्युनद्यानिप्पापेकथंतस्यपरागतिः ॥ अपमृ
त्युविपन्नस्यतदीशविनिवेद्यताम् ॥ ३७ ॥ ॥ महेश्वरउवाच ॥ ॥ अत्रार्थेकथयिष्यामिपुरावृत्तमधोक्षज ॥ शृणुष्वैकमनाविष्णोवाहीकस्यद्वि
जन्मनः ॥ ३८ ॥ पुराकलिंगविषयेद्विजोलवणविक्रयी ॥ संध्यास्नानविहीनश्चवेदाक्षरविवर्जितः ॥ ३९ ॥ वाहीकोनामतोयज्ञमूत्रमात्रपरिग्रहः ॥
परिग्रहश्चतस्यासीत्कौर्विदीविधवानवा ॥ ४० ॥

संस्कारःसंधानमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लोकानुजिघृक्षयाऽज्ञाननिबभगवान्परिपृच्छति ॥ देवदेवेति ॥ कीकसमस्थि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लोकविश्वंभणायारुपायिक
योत्तरमाह ॥ अत्रार्थइति ॥ वाहीकस्यनाम्नेतिशेषः ॥ ३८ ॥ कलिंगविषयेउत्कलाहक्षिणस्यांदिशि ॥ ३९ ॥ परिग्रहोभार्या ॥ कौर्विदीतनुवायपत्नी ॥ विधवाविगतभर्तृका ॥ नवानूतनवयस्का ॥

गृहेति कचित् ॥ ४० ॥ दुर्भिक्षोति ॥ वृषलीसाकुर्विदीमाणाधारमाणजीवनोपायविना दुर्भिक्षपीडितेन पतिना वाहीकेन तद्देशादेशांतरंगतवतीत्यर्थः ॥ यदा तेन प्रसिद्धेनान्येन केनचिद्वृषलीपतिना सार्धं
 सवाहीकोपयावित्यन्वयः ॥ ४१ ॥ अयसंगवर्जितः सन् तत्र मध्यपेदङ्कारण्यदंडकारण्यस्य मध्यपेद्याघ्रेण घातितः स इत्यन्वयः ॥ ४२ ॥ गृध्रोदाक्षायणः ॥ तस्य वाहीकस्य ॥ ४३ ॥
 गृध्रयोरिति श्लोकद्वयवाक्यम् ॥ आमिषं गृध्नोराकांक्षतोः ॥ पादगुल्फं चरणमंथिः ॥ पंदत्वमार्षम् ॥ कंकोत्रगृध्रश्च ॥ ४४ ॥ मध्येगंगंगायामध्येऽपतदित्यन्वयः ॥ दंडकारिणोर्दुष्टका
 रिणोः सतोः ॥ ४५ ॥ द्वीपीव्याघ्रः ॥ ४६ ॥ कशाभिरभ्रमणोर्दिनीभिः ॥ आराभिर्मर्ममेदिनाभिः परितोदितः समंततोभेदितः सर्वांगेऽप्यथित इति वा ॥ ४७ ॥ आपृच्छिपृष्टः ॥ मापते लक्ष्मीपते ॥
 दुर्भिक्षपीडितेनाथवृषलीपतिना विना ॥ प्राणाधारंतदातेन देशादेशांतरं ययौ ॥ ४८ ॥ मध्येऽथ दंडकारण्यं श्रुत्क्षामः संगवर्जितः ॥ व्याघ्रेण घातितस्तत्र
 नरमांसप्रियेण सः ॥ ४९ ॥ तस्य वामपदं गृध्रो गृहीत्वोदपतत्ततः ॥ मांसाशिनाऽन्यगृध्रेण तस्य युद्धमभूदिति ॥ ५० ॥ गृध्रयोरामिषं गृध्नोः परस्परजयै
 षिणोः ॥ अवापतत्पादगुल्फं कंकचंचुपुटात्तदा ॥ ५१ ॥ तस्य वाहीकविप्रस्य व्याघ्रव्यापादितस्य ह ॥ मध्येगंगंदैवयोगादपतदंडकारिणोः ॥ ५२ ॥
 यदेवहतवान् द्वीपीतवाहीकमरण्यगम् ॥ तस्मिन्नेव वक्षणे बद्धः सपाशैः क्रूरकिंकरैः ॥ ५३ ॥ कशाभिर्वातितोऽत्यंतमाराभिः परितोदितः ॥ वमन् रुधिरमास्ये
 न नीतस्तैः स यमाग्रतः ॥ ५४ ॥ आपृच्छिधर्मराजेन चित्रगुप्तोऽथ मापते ॥ धर्माधर्मविचार्यास्य कथया शुद्धिजन्मनः ॥ ५५ ॥ वैवस्वतेन पृष्टोऽथ चित्रगुप्तो
 विचित्रधीः ॥ सर्वदा सर्वजंतूनां वेदिता सर्वकर्मणाम् ॥ ५६ ॥ जगाद यमुनाबधुं वाहीकस्य द्विजन्मनः ॥ जन्मकर्मदिनारभ्य दुर्वृत्तस्य शुभेतरम् ॥ ५७ ॥
 चित्रगुप्त उवाच ॥ ५८ ॥ गर्भाधानादिकं कर्म प्राकृतं नास्य केनचित् ॥ जातकर्मकृतं नास्य पित्राऽज्ञानवता हरे ॥ ५९ ॥ गर्भेनः शमने हेतुः समस्तायुः सुख
 प्रदम् ॥ एकादशे हि नामास्य न कृतं विधिपूर्वकम् ॥ ६० ॥ ख्यातः स्याद्येन विधिना सर्वत्र विधिपावनम् ॥ नाकार्षीन्निर्गमं चास्य चतुर्थे मासि मंदधीः ॥ ६१ ॥
 जनकः शुभतिथ्यादौ विदेशगमनापहम् ॥ षष्ठेऽन्नप्राशनं मासिन कृतं विधिपूर्वकम् ॥ ६२ ॥ सर्वदामिष्टमश्रातिकर्मणा येन भास्करे ॥ न चूडाकरणं चास्य
 कृतमबदेयथाकुलम् ॥ ६३ ॥ कर्मणा येन केशाः स्युः स्निग्धाः कुसुमवर्षिणः ॥ नाकारि कर्णवैद्योऽस्य जनित्रा समये शुभे ॥ ६४ ॥ सुवर्णग्राहिणोऽप्येन कर्णो
 स्यातां च सुश्रुती ॥ मौजीबधोऽप्यभूदस्य व्यतीतेऽष्टमे हरे ॥ ब्रह्मचर्याभिवृद्धयै यो ब्रह्मग्रहणहेतुकः ॥ ६५ ॥ मौजीमोक्षणवार्तापिकृता नास्य जनुः कृता ॥
 गार्हस्थ्यं प्राप्य तेऽस्मात्कर्मणोऽनंतरं वरम् ॥ ६६ ॥

किंपृष्टं तदाह ॥ धर्मेति ॥ धर्मश्चाधर्मश्च धर्माधर्मम् ॥ समाहारत्वादेकवचनम् ॥ लेखक इति पाठे पापपुण्यलेखनकर्तृत्वार्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ यमुनाया बधुं भ्रातरं यमम् ॥ जन्मकर्मादिनारभ्य
 जन्मैव कर्मजन्मकर्मतद्दिनमारभ्येत्यर्थः ॥ कर्मजन्मदिनारभ्येति पाठः सुगमः ॥ शुभेतरमशुभं पापमित्येतत् ॥ ५० ॥ अज्ञानवताऽज्ञेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ येन नामकरणेन ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥ येनान्नप्राशनकरणं ॥ ५५ ॥ येन चूडाकरणेन ॥ ५६ ॥ येन कर्णवेधेन ॥ सुश्रुतीशोभनाश्रुतिः श्रवणं योऽस्तीकर्णो तथा ॥ यो मौजीबधुः ॥ ५७ ॥ जनुः कृता तन्मकर्मविधेस्त्यर्थः ॥ रमापत इति कचित् ॥

तर्का. म. पु.

॥१२०॥

यस्मान्मर्जीमोक्षणात् ॥५८॥ उदाविवाहिता ॥ त्यक्तकुलाध्वगापरित्यक्तकुलाचारात्यक्तकुलाध्वानंशीघ्रंवागच्छतीति याव्यभिचारिणीत्यर्थः ॥ त्यक्तकुलाध्वगेति पदद्वयं ॥ त्यक्ता इति पाठेयथाकथं
चिदूदाकुलाध्वगासाध्यपि वृषलीपतिना तेन त्यक्तेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ दुरोदरपरायणो घृतंकरतः ॥ ६० ॥ रुमायामिति ॥ रुमायां लवणाकरेभूषणदेशे ॥ हताताडितासतीर्णैर्मृत्युन्वयः ॥ ६१ ॥
॥६२॥ ॥६३॥ भक्षयदभक्षयत् ॥ अयमेव पाठाः ॥ ६४ ॥ सौरेहेसूर्यज ॥ कवलीकृतो ग्रासीकृतो भक्षित इति यावत् ॥ प्रोतो विद्धः ॥ ६५ ॥ दंदशूकैः सर्पः ॥ शुकैरिति पाठे शुकैर्वाश्वकैरित्यर्थः ॥ सदा
कृतमनिष्टं येन सदा कृतानिष्टः ॥ अवश्यसापेक्षत्वात्समाभावाभावः ॥ करयेत्याकांक्षायामाह ॥ आत्मन इति ॥ ६६ ॥ आस्फालितं ताडितं कुट्टितमित्येतत् ॥ कराभ्यामिति शेषः ॥ काष्ठेष्टलां

यथाकथंचिद्वाऽथपत्नीत्यक्तकुलाध्वगा ॥ वृषलीपतिना तेन परदारापहारिणा ॥५९॥ आरभ्यपंचमाद्र्षात्परस्वस्यापहारकः ॥ अभूदेपदुराचारेदुरो
दरपरायणः ॥ ६० ॥ रुमायां वसताऽनेन हता गौरैकवार्पिकी ॥ एकदा दृढदंडेन लिहंती लवणं मृता ॥ ६१ ॥ जननीं पादघातेन बहुशोऽसावनाडयत् ॥
कदाचिदपिनोवाक्यं पितुः कृतमनेन वै ॥ ६२ ॥ विपंभक्षितवानेप बहुशः कलहप्रियः ॥ जनोपतापशीलो सौकृतो दरविदारणः ॥ ६३ ॥ धत्तुरकर्म
रादिव बहुधोपविपाणिच ॥ क्रीडाकलहमात्रेण भक्षयच्चैपदुर्मतिः ॥ ६४ ॥ दग्धो सावग्निना सौरे श्वभिश्च कवलीकृतः ॥ शृंगिभिः परितः प्रोतो विपाणाग्रैर्मसौ
बहु ॥ ६५ ॥ दंदशूकैर्भृशं दंष्ट्रां दुष्टः शिष्टैर्विगर्हितः ॥ काष्ठेष्टलोष्टैः पापिष्ठः कृतानिष्टः सदात्मनः ॥ ६६ ॥ आस्फालितं शिरोनेनासह्यश्चापि दुःसात्मना ॥
यदच्यते सदा सद्भिर्रुतमांगमनेकधा ॥ ६७ ॥ असौ हि ब्राह्मणो मंदोगायत्रीभिर्पित्रे दन ॥ कामतो मत्स्यमांसां निजग्धान् यतेन दुर्धिया ॥ ६८ ॥ आत्मा य
पायसमसौ पर्यपाक्षीदनेकधा ॥ लाक्षालवणमांसां सपयोदधिसर्पिषाम् ॥ ६९ ॥ विषलो हायुधानां च दासीगोवाजिनामपि ॥ विक्रेताऽसौ सदा मृदस्तथा
वैकेशचर्मणाम् ॥ ७० ॥ शुद्रान्नपरिपुष्टांगः पर्वण्यहनि मैथुनी ॥ पराङ्मुखो देवपित्र्यकर्मण्येष दुरात्मवान् ॥ ७१ ॥ पक्षिणो धातितानेन मृगाश्चापि परः
शतम् ॥ अकारणदुर्मच्छेदी सदानिर्दयमानसः ॥ ७२ ॥ उद्वेगजनको नित्यं निजवंधुजनेष्वपि ॥ असत्यवादी सततं सदा हिंसापरायणः ॥ ७३ ॥
अदत्तदानः पिशुनः शिश्रोदरपरायणः ॥ किंबहूक्तेन रविजसा क्षालत्पातकमूर्तिमान् ॥ ७४ ॥ रौरेवेप्यंघतामिस्त्रेकुंभीपाकेऽतिरौरेवे ॥ कालसूत्रकृमिभु
जिपूयशोणितकर्दमे ॥ ७५ ॥ असिपत्रवने घोरैर्यंत्रपीडै सुदंष्ट्रके ॥ अधोमुखे प्रीतिगंधे विष्टाः तैश्च भोजन ॥ ७६ ॥ मूर्चीभेद्येऽथ संदंशे लालापेक्षुरधारके ॥
प्रत्येकं नरके त्वेष पात्यतां कल्पसंख्यया ॥ ७७ ॥ धर्मराजः समाकर्ण्य चित्रगुप्तमुखादिति ॥ निर्भर्त्स्यतं दुराचारं किं करानादिदेशह ॥ ७८ ॥

श्रुतिविधानुषंजनीयम् ॥ ६७ ॥ कामतो जग्धानि भक्षितानि ॥ अनेना कामतो भक्षणेन दोष इति ध्वनितम् ॥ तथाचाहमनुः ॥ देवान् पितृन्समभ्यर्च्यैवा दन्मांसं न दुष्यतीत्यादि ॥ ६८ ॥ पायसं परमा
न्नम् ॥ पर्यपाक्षीत्कवान् ॥ लाक्षेति ॥ लाक्षालवणादीनां विक्रेत इत्यग्निमेणाख्यः ॥ ६९ ॥ केशाश्चामराण ॥ ७० ॥ अहनि दिवसे च ॥ ७१ ॥ शतात्यरे परः शतमभख्याता इत्यर्थः
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ उपसंहरन् शान्तिं दर्शयति ॥ किंबहूक्तेनेति ॥ ७४ ॥ रौरेवाद्यानरकविशेषाः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ कल्पमंख्यया ब्रह्मणो दिनगणनया ॥ ७७ ॥ आदिदेशाज्ञप्तवान् ॥ ७८ ॥

का. सं. ४. ५.

स. अ. २. ८

॥१२०॥

आदेशंकारमाह ॥ भूसंज्ञयाहृतैर्धौलनेनोक्तैरित्यर्थः ॥ भूसंज्ञयायतैरितिकाचित्पाठः ॥ तत्र भूसंज्ञयाऽऽदिदेशेत्यन्वयः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ तत्पादगुल्फम् ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ काप्येषानिरंजन
चित्स्वरूपा ॥ योगोपनिषदोदेविश्वत्स्वरूपीजनार्दनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगां भोनात्र संशय इति ॥ सदाशिवस्येयं सादाशिवा ॥ ८४ ॥ निरंजनस्य कथं द्रवरूपेण प्रवृत्तिरित्याशंकायामाह ॥ कुरु
णोति ॥ ८५ ॥ अतएव एषानान्यसरित्समेत्याह ॥ यथाऽप्याहति ॥ ८६ ॥ श्रुत्यक्षराणीति ॥ हे मुने श्रुत्यक्षराणि उपनिषदक्षराणि निश्चोत्पन्निष्पीडय उपनिषदार्थाभिश्चित्येत्येतत् ॥ तद्वैस्ते

भूसंज्ञयाहृतैर्नीतः सबद्धानिरयालयम् ॥ आकंदरावोयत्रोच्चैः पापिनारोमहर्षणः ॥ ७९ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यातनास्वतितीव्रा सुवाहीके संस्थिते
तदा ॥ तत्कालपुण्यफलदेगाङ्गेयाभिसिनिर्मले ॥ ८० ॥ पतितं तद्विग्रहास्याद्वाहीकस्य द्विजन्मनः ॥ हरे विमानं तत्कालमापन्नं सुरसद्गतः ॥ ८१ ॥
घंटावलंबितं दिव्यं दिव्यस्त्रीशतसंकुलम् ॥ आरुह्य देवयानं स दिव्यवेषधरो द्विजः ॥ ८२ ॥ वीज्यमानोऽप्सरोवृंदैर्दिव्यगंधानुलेपनः ॥ जगाम स्वर्गं भुवनं
गंगास्थिपतनाद्धरे ॥ ८३ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वस्तुशक्तिविचारो यमद्रुतः कोपि कुंभज ॥ द्रवरूपेण काप्येषा शक्तिः सादाशिवा परा ॥ ८४ ॥
करुणामृतपूर्णं देवदेवेन शंभुना ॥ एषा प्रवर्तिता गंगा जगद्गुह्यरणा यवै ॥ ८५ ॥ यथान्याः सरितो लोके वारिपूर्णाः सहस्रशः ॥ तथैषाना नुमंतव्या सद्भि
स्त्रिपथगामिनी ॥ ८६ ॥ श्रुत्यक्षराणि निश्चोत्पन्निष्पीडय च्छंभुना मुने ॥ निर्मिता तद्वैरेषां गंगा गंधारेण वै ॥ ८७ ॥ योगोपनिषदामेतं सारमाकृष्टं शंकरः ॥
कृपया सर्वजंतूनां चकार सरितां वाराम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयो रात्र्यो विपुष्पाश्चैव पादपाः ॥ यथा तथैव ते देशाय त्रनास्त्य मरापगा ॥ ८९ ॥ अनयाः
संपदो यद्गन्म स्वायद्गदक्षिणाः ॥ तद्देशादिशः सर्वाहीना गंगा भिसाहरे ॥ ९० ॥ व्यामां गणमनर्कचनक्तेऽदीपं यथा गृहम् ॥ अवेदा ब्राह्मणाय द्वाद्गंगाही
नास्तथादिशः ॥ ९१ ॥ चांद्रायणसहसंतुयः कुर्याद्देशो धनम् ॥ गंगामृतं पिबेद्यस्तुतयो गंगां बुपोऽधिकः ॥ ९२ ॥ पादेनैकेन यन्तिष्टेऽहं सहस्रं शरदां
शतम् ॥ अद्गंगां बुपो यस्तुतयो गंगां बुपोऽधिकः ॥ ९३ ॥ अवाक्छिराः प्रलंबेद्यः शतसंवत्सराब्धयः ॥ भीष्मसूवा लुका तल्पशयस्तस्माद्गृहे ॥ ९४ ॥
पापतापाभितप्तानां भूतानां मिह जाह्नवी ॥ पापतापहराय द्वाद्गंगानान्यत्तथा कलौ ॥ ९५ ॥ ताक्ष्यं वीक्षणमात्रेण फणिनो निर्विपायथा ॥ निष्प्रभा गितथै
नां सिभागी गन्धर्वलोकनात् ॥ ९६ ॥ गंगा तटोद्भवां मृत्स्नां यो मौलौ बिभृया ब्रह्मरः ॥ बिभर्ति सोऽर्कं विवंचैतमोनाशाय निश्चितम् ॥ ९७ ॥

यामुपनिषदक्षराणां द्रवरूपं सस्तथातिपाद्यैर्ब्रह्मानंदैरित्यर्थः ॥ रसो वै सः रसः ॥ ह्येवायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतः ॥ कारुण्याच्छंभुना सर्वं तामानंदकाग्नेन गंगाधरेण एषा गंगा विनिर्मितेत्यर्थः ॥ ८७ ॥
एतदेव विवृणोति ॥ योगोपनिषदामिति ॥ योगो ब्रह्मात्मनोर्गैक्यं तत्पतिपादकोपनिषदामित्यर्थः ॥ एतं ब्रह्मानंदम् ॥ ८८ ॥ अकलानिधयश्चंद्राहिताः ॥ ८९ ॥ अनया नीतिर्गहिताः ॥
॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ भीष्मसूवा लुका तल्पशयः भीष्मसूतं इति भीष्मसूतं गंगा तस्यावालुका एव तल्पशयस्तत्रोदय इति तथा ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ गंगा तटोद्भवां गंगां तरेजाताम् ॥

स्कां. म. पु.

॥१२१॥

गंगातटोत्तराभिदिपाठे गंगातीरादुत्तरउत्तरगमुद्धारोयस्याः क्षतयातामित्यर्थः ॥ तमोनाशायपापनाशायपरयाऽज्ञाननाशयेति वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ वंशद्वयमातृवंशं पितृवंशं चेत्यर्थः ॥ १९ ॥
 कीर्तनादिति ॥ कीर्तनादङ्गेत्यादिनामकीर्तनादर्शनात्स्पर्शात्पानावगाहनात्पानादवगाहनाच्च पुण्यापुण्यद्विनाशयोर्धर्मोपचयधर्मनाशयोर्गंगादशोत्तरगुणाज्ञेयाइत्यन्वयः ॥ अयमर्थः ॥ गंगायाः
 कीर्तनाद्यावान्पुण्योपचयोभवत्यपुण्यनाशश्चतावतोपिदशगुणोदर्शनात् एवतावतोपिदशगुणः स्पर्शात् एवतावतोपिदशगुणः पानात् एवतावतोपिदशगुणोऽवगाहनादिति ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥
 श्रुतिमद्रावतीमित्यादिकाम् ॥ विनिश्चितार्थामसंदेहायाम् ॥ ३ ॥ श्रुतिमेवदशयति ॥ इरावतीमित्यादिनाविशुद्धिकामइत्यनेन ॥ गंगांभितासःश्रिताआश्रिताइत्यर्थः ॥ मृतासइतिपाठे
 व्यसनैरभिभूतस्यधनहीनस्यपापिनः ॥ गंगेवकेवलंतस्यगतिरुक्तानचान्यथा ॥ १८ ॥ श्रुताभिलषितादृष्टास्पृष्टापीताऽवगाहिता ॥ पुंसांवंशद्वयं
 गंगातारयेन्नात्रसंशयः ॥ १९ ॥ कीर्तनादर्शनात्स्पर्शादङ्गापानावगाहनात् ॥ दशोत्तरगुणाज्ञेयापुण्यापुण्यद्विनाशयोः ॥ १०० ॥ नसुतैर्नचवावित्तै
 र्नान्येनापिसुकर्मणा ॥ तत्फलंप्राप्यतेमर्त्येगंगामाप्ययदाप्यते ॥ १ ॥ जात्यंधाःपंगवस्तेवैजीवंतोप्यथतेमृताः ॥ समर्थाअपियेगंगानस्नायुर्मोक्षग
 मिणीम् ॥ २ ॥ श्रुतिनिशामयहरेगंगामाहात्म्यभाषिणीम् ॥ विनिश्चितार्थांश्रुत्वाश्रयेद्वर्गानरोत्तमः ॥ ३ ॥ इरावतीमधुमतीपयस्विनीममृतरूपा
 मूर्जेस्वतीम् ॥ त्रिदिवप्रसूताङ्गांश्रितासस्त्रिदिवंजति ॥ ४ ॥ ऋषिगुष्ठाविष्णुपदीपुराणासुपुण्यधारामनसाहिलोके ॥ सर्वात्मनाजाह्नवीयेप्रपन्नास्ते
 ब्रह्मणःसदनंसंप्रयाति ॥ ५ ॥ लोकानिमात्रयतियाजननीवपुत्रान्स्वर्गसदासर्वगुणोपपन्ना ॥ स्थानमिष्टब्राह्ममभीप्समानैर्गंगासदैवात्मवशैरुपास्या ॥ ६ ॥
 उल्लेख्यमिषतीविश्वरूपाभिरावतीजनयित्रीगुहस्य ॥ शिष्टैःसेव्याममृताब्रह्मकर्ताङ्गांश्रयेदात्मविशुद्धिकामः ॥ ७ ॥ गंगायातुनरःस्नात्वाब्रह्मचारी
 समाहितः ॥ विधूतपापोभवतिवाजपेयंचविदति ॥ ८ ॥ अशुभैःकर्मभिर्ग्रस्तान्मज्जमानान्महार्णवे ॥ पततोनिरयेगंगासंश्रितानुद्धरेत्सदा ॥ ९ ॥
 ब्रह्मलोकस्तुलोकानांसर्वेषामुत्तमोयथा ॥ सारितासरसांवापिवारिष्ठाजाह्नवीतथा ॥ ११० ॥ अन्यत्रसम्यक्संकल्प्यतपःकृत्वासमात्रयम् ॥ यत्फलं
 तद्भवेद्भक्त्यागंगायांघटिकाधृतः ॥ ११ ॥ स्वर्गस्थस्यनसाप्रीतिभुजतःसुखमक्षयम् ॥ यास्याद्गंगातटपुंसारात्रौचंद्रोदयसति ॥ १२ ॥ जरारोगा
 भिपन्नंतुकुणपंजाह्नवीजले ॥ धैर्येणतृणवत्स्यक्काप्रविशेदमरावतीम् ॥ १३ ॥ वार्योर्ध्वःसततयस्याःश्लाघ्यतेशशिर्मंडलम् ॥ भूयोधिकतरांशोभाविभर्तितदहः
 क्षये ॥ १४ ॥ आहूतस्यजलेयस्याःसद्योनश्यतिपातकम् ॥ महतःश्रेयसःप्राप्तिस्तत्क्षणादेवजायते ॥ १५ ॥ पितृभ्यःश्रद्धयायत्रदत्तास्त्वापःस्ववंशजैः ॥
 प्रयच्छंतिपरांतृप्तिशरदांत्रयमच्युत ॥ १६ ॥ तारयेत्सितियान्मर्त्यानधःस्थांश्चसरीसृपान् ॥ स्वर्गेस्वर्गसदोविष्णोःगंगात्रिपथगततः ॥ १७ ॥

गंगायांमृताःसंतस्त्रिदिवंसुस्वात्मकं कल्पे ब्रजन्तीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ गंगायांचजलेमोहइति ॥ इरावत्यादयःपंचनदीप्रभेदास्तदात्मिकाम् ॥ अर्थातरत्वेस्पष्टवार्थः ॥ ४ ॥ ब्रह्मणःसदनं
 वैकुण्ठम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ उल्लेख्यतेजोमयत्वात् ॥ इषतीमच्छतीमिच्छांकुर्वतीमित्यर्थः ॥ इरावतीमृश्राभूवागाद्यातद्वतीम् ॥ ब्रह्मकर्ताब्राह्मणानांकर्मनीयामभिलषितांसावित्रीरूपांवा ॥ ७ ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ यस्यावार्योर्ध्वःशशिर्मंडलंश्लाघ्यतेइत्यादिनांसातार्थानांपरमंतीर्थमित्यनेनान्वयः ॥ तच्छशिर्मंडलम् ॥ अहःक्षयेरात्रौ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ श्रुतीयातिगच्छंतीतिश्रुति

का.सं.४.१.

स.अ. २८

॥१२१॥

यास्तान् ॥ क्षितिजानितिवापाठः ॥ त्रिपथगानामनिर्वाकः ॥ तारयोदिति ॥ त्रीन्यथः प्रयश्चतेपथानश्चतान्वागच्छतीति तथा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ नमो भगवते तस्मै ब्रह्मविष्णुशिवात्मने ॥ परब्रह्मस्वरूपिण्यै गंगा यै च नमो नमः ॥
 ॥ १ ॥ एकोनविंशदध्याये गंगानामसहस्रकम् ॥ वर्ण्यते भूमिमाहात्म्यं सर्वाद्यैर्विदारणम् ॥ २ ॥ पूर्वोक्तापरिमितशुण्णगणाय गंगायाः स्नानमंतरेण नृणां जन्मव्यर्थस्यादतोऽशक्तदूरदेशस्थ
 तानां येनोपायांतरेण तद्भवति तत्किमस्तीति सर्वलोकोपकाराय पृच्छति विनेति द्वाभ्याम् ॥ १ ॥ २ ॥ उपायांतरमेव विकल्पानुपुच्छति दानं वेति द्वयेन ॥ मंत्रस्तोत्रमिति पाठे एकवद्भावः ॥ ३ ॥
 तीर्थानामुत्तमं तीर्थं सरितामुत्तमा सारित् ॥ स्वर्गदासर्वजंतूनां महापातकिनामपि ॥ १८ ॥ अध्युष्टाः कोटयो विष्णोः संति तीर्थानि सर्वतः ॥ दिवि भुव्यंत
 रिक्षे च जाह्नव्यां तानि कृत्स्नशः ॥ १९ ॥ ज्ञात्वा ज्ञात्वा च गंगायां पंचत्वमवाप्नुयात् ॥ अनात्मघाती स्वर्गी स्यान्नरकान्स न पश्यति ॥ १२० ॥ गंगैव सर्व
 तीर्थानि गंगैव च तपोवनम् ॥ गंगैव सिद्धिं क्षेत्रहिनात्र कार्या विचारणा ॥ २१ ॥ यत्र कामफला वृक्षामही यत्र हरिणमयी ॥ जाह्नवी स्याथिनस्तत्र निवसंति घटो
 द्वव ॥ २२ ॥ धेनुं भागीरथी तीरे सुशीलां च पयस्विनीम् ॥ वासंतरैरलंकृत्वा ब्राह्मणाय ददाति यः ॥ २३ ॥ यावंतित स्यालोमानि मुने तत्संतरेरपि ॥
 तावद्दर्पसहस्राणि सन्वर्गसुखभुग्भवेत् ॥ १२४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गंगामहिमाना
 माष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ विना स्नानेन गंगायानृणां जन्मनिरर्थकम् ॥ उपायांतरमस्त्यन्यद्येन स्नानफलं लभेत् ॥ १ ॥
 अशक्तानां च पंगूनामालस्योपहतात्मनाम् ॥ दूग्देशांतरस्थानां गंगास्नानं कथं भवेत् ॥ २ ॥ दानं वाऽथ व्रतं वाऽथ मंत्रः स्तोत्रं जपोऽथ वा ॥ तीर्थांतराभिषे
 को वा देवतोपासनं तु वा ॥ ३ ॥ यद्यस्ति किंचित्पदङ्गं गंगास्नानफलप्रदम् ॥ विधानांतरमात्रेण तद्ब्रह्मणोऽयमे ॥ ४ ॥ त्वत्तो न वेद स्कंदान्यो गंगागर्भ
 समुद्रव ॥ परं स्वर्गतरंगिण्या महिमानं महामते ॥ ५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ संति पुण्यजलानी ह सरांसि सरितो मुने ॥ स्थाने स्थाने च तीर्थानि जिता
 त्माध्युषितानि च ॥ ६ ॥ दृष्टप्रत्ययकारीणि महामहामभांज्यपि ॥ परं स्वर्गतरंगिण्याः कोऽयं शोपिन तत्र वै ॥ ७ ॥ अनेनैवानुमानेन बुद्धयस्व कलशोद्भव ॥
 दध्रे गंगां तस्मिन् देवदेवेन शंभुना ॥ ८ ॥ स्नानकालेऽन्यतीर्थेषु जप्यते जाह्नवी जने ॥ विनाविष्णुपदीं कान्यत्समर्थमघमोचने ॥ ९ ॥ गंगास्नानफलं ब्रह्मन् गंगा
 यामेव लभ्यते ॥ यथा द्राक्षाफलस्वादो द्राक्षायामेव नान्यतः ॥ १० ॥ अस्त्युपाय इह त्वेकः स्याद्येनाविकलं फलम् ॥ स्नानस्य देवसरितो महाशुद्धतमो मुने ॥ ११ ॥
 विधानांतरमात्रेण केवलानुष्ठानांतरेण ॥ विधानांतरमप्येति किंचित् ॥ ४ ॥ अन्यएव काश्चित्पृच्छ्यति न वाच्यमित्याह ॥ त्वत्त इति ॥ यत्स्वं गंगागर्भसमुद्रयोऽस्त्युपायः परो गंगामाहात्म्यं न ज्ञा
 नातीत्यर्थः ॥ ५ ॥ यद्यपि पृथिव्यां मध्ये मध्ये प्रत्यक्षफलजनकानि मुनिभिरध्युषितानि महामहामयुक्तान्यपि तीर्थानि संति तथापि गंगायाः कोट्यंशस्यांशोपितेषु नास्म्यतो गंगास्नानं फलं गंगाया
 भव लभ्यते नान्यत्रेति सदृष्टान्तमुत्तरमाह संति पुण्यजलानीति पंचभिः ॥ ६ ॥ प्रतीयत इति प्रत्ययः फलम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ द्राक्षागोस्तनी ॥ १० ॥ तर्ह्यघंपंभादीनां कथं निस्तार इत्यत आह ॥

स्कां म. पु.

॥ १०२ ॥

अस्त्युपाय इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ इदं नामां स हस्यमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ शिवसंतोषसंततिशिवसंतोषसंततिः परंपरायत्रतत्तया ॥ संतोषकृदितिकचिद् ॥ १४ ॥ स्तवेषु मध्ये राजंत इति स्तवराजान्तेषु शोभने शोभायमानं चारुतरमित्यर्थः ॥ वेदोपनिषदवेदांतेन तज्जन्यविद्यया वा ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रथमतो गंगानामसहस्रं वक्ष्यन्मंगलमाचरति ॥ अन्नमोगंगादेव्या इति ॥ नन्वत्राकाद्यादिश्रवणार्थं तानि नामानि क्रमेण हस्यते तत्किमिति मध्ये कुरुल्लु अः ङ अठणयादीनि नामानि नोपलभ्यंत इति ॥ नच पतितानीति वाच्यम् ॥ बहुपुस्तकेष्वष्टेः ॥ गणनायां कृतायां किंचिदधिकानि न वशतान्येव लभ्यंत इति ॥ अत्रोच्यते ॥ संपूर्णसहस्रनामां कीर्तनादिना सद्य एव सशरीराणां प्राणिमात्राणां वैकुण्ठशिवलोकादिप्राप्तेरकांक्ष एव सृष्ट्याद्युच्छेदादकारादिनववर्णानां कियतां नामां संगोपनं गंगयैव कृतमिति ॥ यथा दर्शनमात्रेण सर्वजंतूनां सशरीराणां सद्यो वैकुण्ठलोकाप्राप्तिवारणाय पुरुषोत्तमाख्ये भेदं गवैकल्यं श्रीपुरुषोत्तमस्य यथा वा बदरिकाश्रमे श्रीनारायणस्येति ॥ नच तर्हि सांगाभावात्फलाभावः ॥ अग्निहोत्रादि कर्माणि सापायानि कर्तव्या युगे ॥ गंगारनानं हरेर्नामनिरपायमिदं द्वयम् ॥ नेहाभिक्रमनाशोस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य श्रयते महतो भयादित्यादि स्मृतं तस्याकार्यचित्कृतस्यापि गंगास्नानस्य हरिहरगंगादिनामोच्चारणस्य च फलवश्यं भावाद् ॥ अस्तु वा यथा तथा किमस्माकं बराकाणां तच्चित्तया ॥ यथा स्थितिनामां सहस्रस्य समवेशो यथा भवति तथा व्याख्यायत इति ॥ अत्रांकाररूपिणीत्यादिशब्दानां पुनरुक्तानामपि पशुत्तमेदाभ्रपौ नरुक्त्यम् ॥ गणनायां विकारुं द्विविधेः शजननीत्यादीनां वृत्त्येकत्वेऽपि शब्दभेदाभ्रपौ नरुक्त्यम् ॥ अर्थेक्यपौ नरुक्त्यं न दोषाय ॥ योऽसौ निरंज

शिवभक्ताय शान्ताय विष्णुभक्तिपराय च ॥ श्रद्धालो वेत्वास्तिकाय गर्भवासमुपश्रवे ॥ १२ ॥ कथनीयं न चान्यस्य कस्यचित्केनचित्काचित् ॥ इदं रहस्यं परमं महापातकनाशनम् ॥ १३ ॥ महाश्रेयस्करं पुण्यं मनोरथकरं परम् ॥ छुनर्दाप्रीतिजनकं शिवसंतोषसंतति ॥ १४ ॥ नामां सहस्रं गंगायाः स्तवराजेषु शोभनम् ॥ जप्यानां परमं जप्यं वेदोपनिषदासमम् ॥ १५ ॥ जपनीयं प्रयत्नेन मौनिना वाचकं विना ॥ शुचिस्थानेषु शुचिना सुस्पष्टाक्षरमेव च ॥ १६ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्नमोगंगादेव्यै ॥ अंकाररूपिण्यजराऽतुलाऽनंताऽमृतस्रवा ॥ अत्युदाराऽभयाऽशोकाऽलकनंदाऽमृताऽमला ॥ १७ ॥

मेदेविश्वत्स्वरूपी जनार्दनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगाभोना त्रसंशय इति स्मृतेर्गंगायाः परब्रह्मरूपत्वात्संवात्रविशिष्यते ॥ तत्रापि स्त्रीलिंगशब्दां गंगायानपुंसकशब्दां गंगां भसः पुंलिंगशब्दाजनादं न स्याद्विशेषणमिति द्रष्टव्यम् ॥ तत्रांकारस्याकारो कारमकारात्मकत्वादांकाररूपिणीत्यस्याकारादित्वं बोद्धव्यम् ॥ यद्वा अंकारस्य सर्ववर्णात्मकत्वात्मां गलिकत्वाच्चादुपादानं युक्तमिति तदादित्वम् ॥ तदुक्तम् ॥ अंकारप्रभवविदां अंकारप्रभवाः सुराः ॥ अंकारप्रभवं सर्वत्र लोकेयं सचराचरम् ॥ अंकारश्चायशब्दश्च द्वावितां ब्रह्मणः पुरा ॥ कंठमिच्छाविनियतीतस्मान्मां गलिकावुभौ ॥ स्वत्यनं कृतं पूर्वपरस्माच्च विशीर्य तेऽत्यादि ॥ अंकाररूपिणीति ॥ यद्यपि ब्रह्मादिशब्दाः परदेवताया वाचकास्तथापि त्रिप्रामाण्यात्परदेवतानोदिष्टमभिधानमोकारः ॥ अत एव परदेवताप्रतिपत्ताविदं परं साधनम् ॥ तच्च द्विप्रकारेण प्रतीकत्वेन अभिधानत्वेन च ॥ तथा विष्ण्वादिप्रतिमाभेदेन ॥ एवमांकाररूपिणी परादेवताप्रतिपत्तव्या ॥ तथा ह्योंकारालंबनस्य परादेवताप्रसीदति ॥ एतदालंबनं श्रेष्ठमेतदालंबनं परम् ॥ एतदालंबनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके महीयत इति श्रुतेः ॥ तथा चायमर्थः ॥ अंकाररूपिणी अंकारप्रतीका अंकारवाचका सर्वात्मकत्वात्प्रणवस्वरूपाचेत्यर्थः ॥ न विद्यते जराऽपक्षयलक्षणापंचमीविकृतित्यस्याः साऽजरा ॥ न विद्यते तुलापरिमाण्यस्याः साऽतुला ॥ न विद्यते देशतः कालतो वस्तुतोतः परिच्छेदः पक्षो विकारो विनाशो वा यस्य साऽअनंता ॥ अमृतं धर्मं द्रवात्मकं तोयं स्ववति बहति मोहिनीरूपेण देवभ्योऽऽमृतं सुधां ददातीत्यमृतस्रवा ॥ अतिशयेनोदारादात्री महतीत्यादिकांता उदारादातारो महतो वायसा अत्युदारा ॥ न विद्यते भयं यस्य साऽअभया ॥ अद्वितीयत्वाद् ॥ द्वितीयादभयं भवतीति श्रुतेः ॥ न विद्यते शोको

का. सं. ४. पु.

स. अ. २९

॥ १०२ ॥

यस्याः यस्याः सकाशादिति वासाऽंका ॥ तत्रकोमोहः कः शोक एकः स्वमनुष्यत इति श्रुतेः ॥ अलकनंदाभारतवर्षागंगा ॥ साचसप्तधा ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ संमताद्ब्रह्मणः पुर्यांगंगा
पततिर्बहवः ॥ मानत्रपनितादिभुचतुर्धाप्रतिपद्यते ॥ सीताचालकनंदाचक्षुर्भद्राचर्वकमादित्यादि ॥ अमृतासुधास्वरूपा ॥ नविद्यते मृतं मरणं यस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽमृत इति वा ॥ न जायते
म्रियते वा विपश्चिदित्यादि श्रुतेः ॥ अमलानिर्मलाशुद्धसत्त्वंत्यर्थः ॥ नविद्यते समा लक्षणं मलयस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽमला इति वा ॥ १७ ॥ अः विष्णुर्नाथो येषां तेऽनाथा विष्णुभक्तास्ते पुंसं सारांगारपा
पच्यमानपुत्रमलानि नग्नाऽनाथवत्सला ॥ अमोघानामतः शांतनोर्भायो वस्थायाम् ॥ ब्रह्मपुत्रमहाभाग शांतनोः कुलनेदन ॥ अमोघागर्भं भूतगृहाणार्घ्यं नमोस्तुत इति स्मृतेः ॥ नविद्यते मोघाव्ययार्थमा
र्थकाममोक्षायस्यायस्याः सकाशादिति वा ॥ माऽमोघाऽव्ययार्थपरमार्थेत्यावदिति वा ॥ सत्यज्ञानमनंतमित्यादि श्रुतेः ॥ अप्रामपंचीकृतानां जलानां योनिः कारणम् ॥ ताऽपपेक्षतेति श्रुतेः ॥ अपपवससर्जना
विति स्मृतं ॥ समुद्राऽमकत्वाद्वाऽपयोनः कारणम् ॥ यथा सर्वासां सप्तमुद्राका योनिरिति श्रुतेः ॥ अमृतं मोक्षं भक्तेभ्यः प्रददात्य भक्तेभ्यो वा प्रकर्षेण खंडयतीत्यमृतमदा ॥ न केनापि प्रमाणेन व्य
प्यत इत्यव्यक्तं ब्रह्म ॥ येत्त्वभ्रमनिर्देश्यमव्यक्तं पशुपासत इति स्मृतेः ॥ प्रकृतिर्वाऽव्यक्तम् ॥ नारायणः परोऽव्यक्तादिति स्मृतेः ॥ तद्वक्षणात्तत्स्वरूपाऽव्यक्तलक्षणा ॥ न केनापि क्षोभ्यत इत्यक्षोभ्या
कूटस्थेत्यर्थः ॥ न केनाप्यऽवच्छिद्यत इत्यवच्छिन्नविधपरिच्छेदशून्येत्यर्थः ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ नविद्यते परलोककृतो यस्याः साऽपरा ॥ अवतारादिषु कदापि केनचित्प्रजितं त्य

अनाथवत्सलाऽमोघाऽपयोनिरमृतप्रदा ॥ अव्यक्तलक्षणाऽक्षोभ्याऽनवच्छिन्नाऽपराजिता ॥ १८ ॥ अनाथनाथाऽभीष्टार्थसिद्धिदाऽनंगवर्धिनी ॥
अणिमादिगुणाऽधागग्रगण्याऽलीकहाग्नी ॥ १९ ॥ अर्चित्यशक्तिरनघाऽद्भुतरूपाऽवहारिणी ॥ अद्रिराजसुताऽष्टांगयोगसिद्धिप्रदाऽच्युता ॥ २० ॥

जिता ॥ अपराजितेत्यत्र यद्यप्येकनाममतिभाति तथापि सहस्रसंख्यापरिपूर्त्यर्थमेव व्याख्यायत इत्येवमेतादृशेऽस्य ले अशेषिवाद्द्वयम् ॥ १८ ॥ अः विष्णुर्नाथो येषां तेऽनाथेर्वैष्णवैः संसारांगारदं दह्यमान
र्वानाथ्यते प्रार्थ्यते इत्यनाथनाथा ॥ भक्तानां येऽभीष्टाऽर्थास्तेषां सिद्धिदा इति यापिका ॥ अभक्तानां मिद्विखंडिका इत्येव भीष्टार्थसिद्धिदेत्यर्थः ॥ अनंगवर्धिनी कामवर्धिनी कामच्छेद्वा ॥ वृधुच्छेदने
इति धातुः ॥ नविद्यते अंगं यस्यासावनंगः परमात्मा तं वर्धयितुं प्रापयितुं शीलं यस्याः साऽनंगवर्धिनीति वा ॥ अणिमा आर्दियेषां ते अणिमादयः ॥ आदिपदेन महिमागं रिमालधिमे शिखरं शिखरप्रसिद्धाका
म्यानिगृह्यते ॥ तगुणा यस्याः साऽऽणिमादिगुणा ॥ अः विष्णुराधागो यस्याः सा आधागतदेकाश्रयेत्यर्थः ॥ तत्पादपदानिः श्रुतत्वात् ॥ अथेयमथमतो गण्यत इत्यग्रगण्या सर्वेषां मध्यश्रेष्ठेत्यर्थः ॥ एष सर्व
श्रद्धा इत्यादि श्रुतेः ॥ अलीकं मिथ्याभूतमनिर्वचनीयमज्ञानं तत्कार्यं हर्तुं शीलं यस्याः साऽलीकहाग्नी ॥ यत्र त्वस्य सर्वमार्तमेवाभूत् तत्केन कं पश्येदित्यादि श्रुतेः ॥ १९ ॥ अर्चित्या शक्तिर्मायाख्यायस्याऽर्चित्यादुर
धिगम्या च सा शक्तिश्चैकशक्तिश्चेति वासाऽर्चित्यशक्तिः ॥ ममायादुरत्युपेतस्मृतेः ॥ नविद्यतेऽयमज्ञानं तत्कार्यलक्षणं पापलक्षणं वा यस्यायस्याः सकाशादिति वासाऽनघा ॥ निरवर्तानं जनमिति
श्रुतेः ॥ गंगाताम्रयतेषु मामुर्ध्वं शोभवार्णवर्णवर्णितस्मृतेः ॥ अद्भुतमाश्चर्यरूपं यस्याः साऽद्भुतरूपा ॥ आश्चर्योऽस्य वक्ता कुशलोऽस्य मन्ता ॥ आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेनमित्यादि श्रुतेः स्मृतमित्याम् ॥
अर्चं हर्तुं शीलं यस्याः साऽवहारिणी ॥ तदुक्तम् ॥ दृष्टान्जन्मशतं पापं स्पृष्टान्जन्मशतानि च ॥ स्नानान्जन्मसहस्राणि हंति गंगाकलं युगहाते ॥ अद्रिराजस्याहिमवतः सुता कन्याऽद्रिराजमुता ॥ तथा च

बालकादेगमायणे ॥ शैलद्रोहिमवाज्जामग्लानामाकरोमहान ॥ तस्यकन्याद्वयंनारूपेणाप्रतिभंभुवीत्यादि ॥ अष्टौयमनियमामनप्राणसंगोद्यप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिलक्षणाभ्यां गानिमाधनत्वेनय
स्मिन्सचातो जीवात्मनोरैक्यचित्तनयोगश्चतस्यसिद्धिप्रदामुक्तिप्रदेत्यर्थः ॥ स्वस्वरूपाश्चयवतइत्युच्युता ॥ २० ॥ अभुण्णाअखंडिताचासांशक्तिश्चअभुण्णाऽकुण्डिताशक्तिर्यस्याइतिवा माऽभुण्णाशक्तिः ॥
असूत्रप्राणान्ददातिप्रवर्तयतिखंडयतीतिवासुदा ॥ प्राणस्यप्राणमितिश्रुतेः ॥ अनंतानितीर्थानियस्यांसाऽनंततीर्था ॥ सर्वतीर्थमर्यागंगेतिस्मृतेः ॥ अमृतममृतवत्सुदादुअमृतनिमित्तंवाउदकं
यस्याःसाऽमृतोदका ॥ अनंतोऽपरिच्छिन्नोमहिमामहत्त्वंयस्याःसाऽनंतमहिमा ॥ नविद्यतेपारोऽवधिर्यस्याःसाऽपारा ॥ मुखमेवसारूप्यम अनंतसारूप्यंब्रह्ममुखंमददातीत्यनन्तसारूप्यमदा ॥ अन्नं
ददातीत्यन्नदामुक्तिप्रदेत्यर्थः ॥ २१ ॥ अशेषाःसमप्रादेवतामूर्तयस्याःसाअशेषदेवतामूर्तिः ॥ सर्वदेवमयोहरिरितिस्मृतेः ॥ नघोराअघोराशांतस्वभावेत्यर्थः ॥ सरस्वतीरजोरूपातमोरूपा
कलिंदजा ॥ सत्त्वरूपाचंगेगात्रनयंतिब्रह्मनिर्गुणमित्युक्तेः ॥ अमृतरूपिणीकंबल्यरूपा ॥ तदेतद्ब्रह्मामृतमभयमितिश्रुतेः ॥ अमृतवर्षिणीतिक्वचित्पाठः ॥ अविद्यंजालामावरकत्वात्तस्याःशमनी
नाशकर्त्रीअविद्याजालशमनी ॥ अमृतकर्मबाह्यमनसयोरगम्यांगतिप्रत्यगब्रह्मक्यरूपांप्रददातीतिअमृतकर्मगतिप्रदा ॥ हनिश्चये ॥ एवमग्रेपि ॥ २२ ॥ अशेषाणांविघ्नानाममंगलानामाधिदेविका
धिभौतिकाध्यात्मिकानांसंहर्त्रीअशेषविघ्नसंहर्त्री ॥ एवार्थेनुशब्दः ॥ एवमग्रेपि ॥ अशेषैर्गुणैःसर्वज्ञत्वादिलक्षणैर्गुणैःप्रथिताव्याप्ताअशेषगुणगुंफिता ॥ अज्ञानमेवतिमिरंतमस्तस्यज्योतिर्नाश

अभुण्णाशक्तिरसुदाऽनंततीर्थाऽमृतोदका ॥ अनंतमहिमाऽपाराऽनंतसारूप्यप्रदाऽन्नदा ॥ २१ ॥ अशेषदेवतामूर्तिरघोराऽमृतरूपिणी ॥ अविद्याजालश
मनीह्यप्रतर्क्यगतिप्रदा ॥ २२ ॥ अशेषविघ्नसंहर्त्रीत्वशेषगुणगुंफिता ॥ अज्ञानातिमिरज्योतिरनुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥ अभिरामाऽनवद्यांग्यनंतसारा
ऽकलंकिनी ॥ आरोग्यदाऽऽनंदवल्लीत्वापन्नार्तिविनाशिनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यमर्तिरायुष्याह्लादचाऽऽद्याऽऽप्राऽऽर्यसेविता ॥ आप्यायिण्यात्तविद्याऽऽ
ख्यात्वानंदाऽऽवासदायिनी ॥ २५ ॥

कम् ॥ आश्रयत्वविषयत्वयोःप्रदानेनतत्प्रकाशकमितिवा ॥ भक्तानामनुग्रहायपरायणाव्यग्राभनुग्रहपरायणा ॥ २३ ॥ अभिरमंत्यस्यांयोगिनइत्यभिरामा ॥ रमंतेयोगिनोऽनन्तेसत्यानंदेचिदात्मनि ॥
इतिरामपदेनासौपरंब्रह्माभिधीयतइतिस्मृतेः ॥ नावद्यंदुष्टमंगंस्वरूपंयस्याःसानवद्यांगी ॥ निर्दोषंहिसमं ब्रह्मेतिस्मृतेः ॥ अनन्तःसारःस्थिरोऽज्ञोयस्याःसाऽनंतसारा ॥ अनंतमपचेसारभूताइतिवा ॥
नविद्यतेकलंकोयस्याःसाऽकलंकिनी ॥ आरोग्यंददातीत्यारोग्यदा ॥ रोगएवरोग्यमुआसमन्ताद्रोग्यंघातिखण्डयतीतिवाआरोग्यदा ॥ आनन्दवल्लीमुखलातिका ॥ सएवपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ आप
न्नार्तिविनाशिनीभक्तपाडोपशमनी ॥ २४ ॥ आश्चर्यमर्तिःस्वरूपंयस्याःसाआश्चर्यमूर्तिः ॥ आश्चर्यरूपिणीतिक्वचित्पाठः ॥ आयुष्योहिताआयुष्या ॥ आह्लादपरिपूर्णेत्यर्थः ॥ आदौभवा
आद्या ॥ सर्वकारणमित्यर्थः ॥ आसमंतात्प्रमातिपूरयतीत्याप्रा ॥ प्रापूरणइतिधातुः ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ समंताद्ब्रह्मणःपुर्यांगंगापततिवैदेवः ॥ सातत्रपतितादिशुचतुर्धर्मातिपद्यतइत्यादि ॥
पृथोभयाद्गोरूपासतीआसमंताच्चतुःसमुद्रान्व्याप्नोतीतिवाआप्रा ॥ सर्वात्मकत्वाद्गंगायाः ॥ तदुक्तं कालिदासेन ॥ पयोधरीभूतचतुःसमुद्रांजुगोपगोरूपधरामिवोर्वीमिति ॥ आमेतिकाचित्पाठः ॥ आयैः
पूर्य्यविश्वेश्वरादिभिःसेविताउपासिताआर्यसेविता ॥ आप्यायितुंनुमिजनयितुं शीलंयस्याःसाआप्यायिनी ॥ आप्ताचासौविद्याचेतिआप्तविद्या ॥ स्वतोऽपरोक्षब्रह्मात्मैकत्वविद्येत्यर्थः ॥ आप्ताप्राप्ताविद्यायमेति
वा ॥ आसमन्तात्ख्याप्रकथनंयस्याःसाआख्याप्रसिद्धेत्यर्थः ॥ प्रसिद्धत्वाच्चास्याः सितासितेसरितेयप्रसंगे ॥ इमंमंगेयमुनेसरस्वतिइत्याद्याश्रुत्याबोद्धव्यम् ॥ आनन्दामुखस्वरूपा ॥ विज्ञा

नमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ आश्वासनिर्भयं दातुं शीलं यस्य सा आश्वासदायिनी ॥ २५ ॥ अलमस्य भाव आलस्यन्तं दुर्लभं शीलं यस्य सा आलस्यप्रीतिः ॥ आलस्यमूलकामक्रोधादिसर्वदोष ईशित्यर्थः ॥ आपदां हं श्री
 आपदामाध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकानां दुःखानां ईश्रीनाशयित्री ॥ तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति श्रुतेः ॥ आनंदं ब्रह्म सुखममृतं मुखात इत्यंभक्तेभ्यो वर्णितं शीलं यस्य सा आनंदामृतवर्षिणी ॥
 आनन्दा मृतवाहिनी ति पाठे आनंदात्मकं यद्मृतं जलं तद्गोदुं शीलं यस्य सा तथा ॥ योऽमौ निरंजनी देव इत्यादि स्मृतेः ॥ इरावती नदी ममेदस्तद्वेरावती ॥ इरा ईश्वरालक्ष्मीस्तद्वतीति वा ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥
 इरावती मधुमतीमित्यादि ॥ इष्टान्दातीतीष्टदात्री ॥ इष्टाभिप्रेतापरममेमास्पदयेत्यर्थः ॥ इष्टा पूजयेति वा ॥ तु इष्टं तु पूर्वं वापीकूपतडागादिनिर्माणं तयोः फलं प्रददातीति इष्टा पूर्णफलप्रदा ॥ २६ ॥
 इतिहासः पुरावृत्तं श्रुतिर्वेदस्ताम्र्यामीडयः स्तुत्योऽर्थः प्रयोजनं पुरुषार्थो वाच्यस्याः सा इतिहासश्रुतीडयार्थः ॥ इदमपि कथं न नामद्वयं स्वीकृतम् ॥ तु इहास्मिंल्लोकेऽमुत्र च परलोके शुभं सुखं मोक्षं च प्रददाती
 ति इष्टा मुत्र शुभप्रदा ॥ सुखदामोक्षदा गंगा गंगैव परमा गतिरिति स्मृतेः ॥ इज्यायां शीलं स्वभावो येषां ति इज्या शीलः समं ब्रह्म ॥ निर्दोषं हिसमं ब्रह्मेति स्मृतेः ॥ तद्वर्तते येषां तिसमिनस्तेषु ज्येष्ठा कौमिणां
 ज्ञानिनां चोभयेषां मध्ये वा पूजयेत्यर्थः ॥ समी इति पाठे ईश्वरं दत्तम् ॥ तु ईश्वरं ईश्वरं विदितं दाद्विभिर्नुतास्तुना वेत्यर्थः ॥ २७ ॥ इलापृथ्वी तस्या अलंकरणरूपामाला ॥ तथा चोक्तम् ॥
 वसुधाश्च गारहारवलीति ॥ इन्द्रादीमास्वप्रकाशेत्यर्थः ॥ अत्रायं पुरुषः स्वयं यो गतिरिति श्रुतेः ॥ आत्मा स्वप्रकाशः सच्चिद्रूपत्वात् ॥ प्रभाकराभिमतं सर्वविदित्वं यत्तु मानाच्च ॥ तु इन्द्रालक्ष्मीः
 सा स्वं मंदिरमाश्रयो यस्य सा ईश्वरारम्यमंदिरा ॥ इन्द्रिया बास्म्यमंदिररूपा ॥ अयनीमत् ॥ संपदादित्वाद्भावेकिम् ॥ इतज्ज्ञानस्वरूपेत्यर्थः ॥ सर्वगत्यर्थं ज्ञानार्था इति न्यायात् ॥ ईश्वरादिसं

आलस्यघ्न्यापदां हं श्रीज्ञानं दामृतवर्षिणी ॥ इरावतीष्टदात्रीष्टात्विष्टापूर्तफलप्रदा ॥ २६ ॥ इतिहासश्रुतीव्यार्थात्विष्टामुत्र शुभप्रदा ॥ इज्याशीलस
 मिज्येष्ठात्विष्टादिपरिवंदिता ॥ २७ ॥ इलालंकारमालेष्टात्विष्टारम्यमंदिरा ॥ ईश्वरिदिरादिसंसेव्यात्वीश्वरीश्वरवल्लभा ॥ २८ ॥ ईतिभीतिहरेड्याचत्वी
 डनीयचरित्रभृत् ॥ उत्कृष्टशक्तिरुत्कृष्टोडुपमंडलचारिणी ॥ २९ ॥ उदितांबरमार्गोऽखरगलोकविहारिणी ॥ उक्षोर्वरेत्पलोत्कुंभा उपेद्रचरणद्रवा ॥ ३० ॥

सेव्यालक्ष्यादिभिः सेवनीया ॥ आदिपदेन भवानी प्रमुखानुगृह्यते ॥ माहेश्वरीरूपेण मौलधृतत्वादिप्रतीतेः ॥ तु ईश्वरी ईशानशीला सर्वनियंत्री परादेवतेति यावत् ॥ षष्ठसर्वेश्वर इत्यादि श्रुतेः ॥
 ईश्वरवल्लभा ईश्वरस्य विस्नेश्वरस्य बलभाक्ता ॥ मातः शैलमुतासपत्निवसुवेत्यादि स्मृतेः ॥ बलभा इष्टाभिप्रेतवैत्यर्थः ॥ २८ ॥ ईतीनामातिवृष्टचना वृष्टि शैलभूषकशुकप्रत्ययिन्तुपाणां भीति
 स्तां हरतीति तथा ॥ ईड्यास्तुत्या ॥ तु ईडनीयानि च रिश्राणि तानि विभर्तीति ईडनीयचरित्रभृत् ॥ उत्कृष्टशक्तिर्यस्या उत्कृष्टस्य विष्णोः शक्तिर्वा उत्कृष्टशक्तिः ॥ उत्कृष्टा उत्तमा ॥ उडुपश्च
 द्रस्तस्य मंडलं लोकं चर्तुं शीलं यस्य सा उडुपमंडलचारिणी ॥ द्वावयित्वं दुमंडलमित्युक्तेः ॥ २९ ॥ उदित उदयं प्रापितं उडुपमार्गं यया सा उदितांबरमार्गा ॥ उक्षादेवी योतनात्मिकेति यावत् ॥
 तेजोरूपत्वात् ॥ उरगलोके विहर्तुं शीलं यस्य सा उरगलोकविहारिणी ॥ भोगवती च पाताल इत्युक्तेः ॥ उक्षतिफलमेकं करोतीति उक्षा ॥ उर्वराफलस्य दद्याधूस्तस्वरूपा ॥ यद्वा उरुर्महां
 आसीत् ॥ विष्णुश्चेति उर्वो महाविष्णुस्तेरातिप्रापयतीति उर्वरा ॥ उपला उत्पलस्वरूपा ॥ सर्वात्मकत्वाद्गंगायाः ॥ यद्वा उत्कृष्टपातीत्युत्पानारायणस्तं लातिप्रापयतीत्युत्पला ॥ उत् उत्कृष्टाः कुंभा
 यस्याः सा उत्कुंभा ॥ यत्संबंधादपवित्रा अपि कुंभाः पवित्रा भवन्ति ॥ तदुक्तम् ॥ अपि चांडालां दस्यं यजलं पावनं महत् ॥ सेयं गंगा कुशेऽथैव येषामवगाह्यताम् ॥ उच्छन्नेन गर्गरी पुपुष्यमाणा सुजायमा
 नाध्वनय उच्यते ॥ उत्पर्व विष्वेर्ध्वनिभिर्युक्ताः कुंभा यस्य सा तथेति वा ॥ उहं भेति पाठे उह्नो देवो यस्य सा उहं भेत्यर्थः ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन् विवृते प्रथमे शते ॥ यदहमभूदत्र तदि

श्वेतेसमर्पितम् ॥ १ ॥ उपेंद्रचरणद्ववावामनपादावनेजनजला ॥ ३० ॥ उदन्वत्पूतिहेतुः उदन्वतः समुद्रस्य पूतः पूरणस्य हेतुः कारणम् ॥ चः समुच्चये ॥ एवमग्रेपि ॥ उदागदात्रीमहती
तिवा ॥ उत्साहमवर्धिनीप्रियमाणानां दर्शनादिनार्हवर्षकारिणी ॥ उद्देगदीर्घस्थपंहतीत्युद्देगघ्नी ॥ उष्णशमनीतापनाशिनी वृषिदायिनी तियावत् ॥ तदुक्तवासिष्ठे ॥ गंगाजलाभिषेकणपथात्
सिमेवेन्मम ॥ तथात्वं दर्शनात्प्रीतिरंतः शीतयतीवमामिति ॥ उष्णरश्मिसुतायाः सूर्यकन्यायायमुनायाः प्रियाभमीष्टा उष्णरश्मिसुताप्रिया ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिणी ब्रह्मविष्णुशिवरू
पिणीत्यर्थः ॥ उपरिपृथिव्याः स्वर्गलोकस्य ब्रह्मांडस्य वा उपरिचरुं शीलं यस्याः सा उपरिचारिणी ॥ ऊर्जः शंहती ऊर्जवहंतीरमृतं धृतमित्यादिमन्त्ररूपा ॥ ऊर्जवलं प्राणवाधरतीत्यूर्जधरा ॥
ऊर्जावलधारणाप्राणधारणावातद्वती ऊर्जावती च ॥ ऊर्मयस्तरंगारतेषां मालावर्तते यस्याः सा ऊर्मिमालिनी ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वरेतः तां भिक्षुकाणां प्रियाऽभमीष्टा ऊर्ध्वरेतः प्रिया ॥ तथा चोक्तम् ॥ गंगातिरेकसे
न्नित्यं भिक्षुमोक्षपरायणः ॥ सिद्धिसेत्रंतुतः उद्देगं यावद्वनुः शतत्रयमिति ॥ ऊर्ध्वमध्वा मार्गो यस्याः सा ऊर्ध्वाध्वा ॥ विषादूर्ध्व उदंत्युरुष इति श्रुतेः ॥ ऊर्मिस्तंगान् शोकमोहजरा मृत्युभुत्पिपासादी
न्वादेहाध्यासं बालातिगृह्णातीत्यूर्मिला ॥ ऊर्ध्वगतिप्रदा स्वर्गमोक्षादिगतिप्रदेत्यर्थः ॥ ऋषिमर्हः स्तुता ऋषि वृन्दस्तुता ॥ ऋद्धिः समृद्धिरूपा कौबिरीशक्तिरूपा ॥ देवर्षिपितृणामृणत्रयविनाश
यितृ शीलं यस्याः सा ऋणप्रयविनाशिनी ॥ चक्रणेति विसंधिगर्ष एव ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ३३ ॥ ऋमं सत्यं ब्रह्मविभर्तीति ऋतं भरा ॥ ऋद्धिदात्री समृद्धिदात्री च ॥ ऋक्स्वरूपा ऋग्वे

उदन्वत्पूतिहेतुश्चोदारोत्साहप्रवर्धिनी ॥ उद्देगघ्न्युष्णशमनी उष्णरश्मिसुताप्रिया ॥ ३१ ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारिण्युपरिचारिणी ॥ ऊर्जवहंत्यूर्जधरो
र्जावती चोर्मिमालिनी ॥ ३२ ॥ ऊर्ध्वरेतः प्रियोर्ध्वाध्वाधूर्मिलोर्ध्वगतिप्रदा ॥ ऋषिवृन्दस्तुतर्द्धिश्च ऋणत्रयविनाशिनी ॥ ३३ ॥ ऋतं भराद्धिदात्री
च ऋक्स्वरूपा ऋजुप्रिया ॥ ऋक्षमार्गवहर्षार्चिर्ऋजुमार्गप्रदर्शिनी ॥ ३४ ॥ एधिताऽखिलधर्मार्थात्वेकैकामृतदायिनी ॥ एधनीयस्वभावैज्यात्वे
जिताशेषपातका ॥ ३५ ॥ ऐश्वर्यदैश्वर्यरूपाद्येति ह्येदं वीद्युतिः ॥ ओजस्विन्योषधीक्षेत्रमोजोदौदनदायिनी ॥ ३६ ॥ ओष्टामृतौन्नत्यदात्री त्वौपधं
भवरोगिणाम् ॥ औदार्यचंचुरौपेद्रीत्वौग्रीह्यौमेयरूपिणी ॥ ३७ ॥

दारिमका ॥ ऋजुप्रिया अकुटिलप्रिया ॥ ऋक्षाणां चन्द्रादिनक्षत्राणां मार्गवहतीति ऋक्षमार्गवहा ॥ ऋक्षाणां चन्द्रादीनामिवाचिर्दीप्तिर्यस्यास्तेषां वाऽचिर्दीप्तिर्यस्याः सकाशात्सा ऋक्षा
चिः ॥ शंखकुंदेंदुधवलेति वाराहोक्तेः ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः ॥ ऋजुमार्गप्रदर्शिनी मोक्षमार्गप्रकाशिनी ॥ ३४ ॥ एधितौ वर्धिता वरिलौ समग्रौ
धर्माद्यौ यथासा एधिताऽखिलधर्मार्था ॥ तु एकामुख्याऽनुपमेति यावत् अद्वितीयेति वा ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ एकामृतदायिनी एकमद्वितीयं यद्ब्रह्मामृतं तदायिनी ॥ एधनीयस्वभावा
एधनीयो वर्धनीयः स्वभावो यस्याः सा एधनीयस्वभावा ॥ पापानि एजंति कर्पते येभ्यस्ते एजास्ते पुसाध्वी एज्यापुज्या ॥ एजितानि कर्पितान्यशेषपातकानिययासा एजिताशेषपातका ॥ ३५ ॥
ऐश्वर्यददातीत्यैश्वर्यदा ॥ ऐश्वर्यरूपा ईश्वरधर्मस्वभावा ॥ हिरेति ह्यं प्रमाणविशेषरूपा ॥ हिरेद्वीयुतिश्चाद्रमसीकातिः ॥ कांतिस्तेजः प्रभासत्ता चंद्राग्न्यर्कभविद्युतामिति भागवतोक्तेः ॥ ओज इन्द्रियसामर्थ्यं
तद्वती ओजस्विनी ॥ ओषधीनां फलपाकानां क्षेपं भूरूपम् ॥ ओज इन्द्रियसामर्थ्यददातीत्यो जोदा ॥ ओजदेति पाठे सकाराभाव आर्षः ॥ ओदनदायिनी अन्नदात्री अन्नपूर्णेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ओष्ठेऽ
मृतं यस्याः सा ओष्टामृताऽमृतवदनामधुरभाषिणी तियावत् ॥ उन्नते भावं औन्नत्यं तदात्री औन्नत्यदात्री ॥ तु औषधं भवरोगिणां मेमारोगवतामगदस्वरूपं संमारोगे गन्निवर्तकमित्यर्थः ॥ उदागस्य भाव औदार्यं

तत्रचतुर्गदक्षा ॥ उपेन्द्रो वामनस्नस्येयं पत्नी औपेन्द्रीलक्ष्मोरूपेत्यर्थः ॥ यदाहपरगारः ॥ पुनश्च यदादुष्टतापदादित्योऽभवद्गिरिनि ॥ उपेन्द्रचरणवनेजनीन्तरा ॥ न त्वय्ययमर्थः ॥ शक्तिरित्यर्थः ॥ हि औमियोगणेशः कातिकेयो वानद्विपिणी ॥ यदा उमाया इदमुऔमेयन्तचतद्वर्षचेत्यौमेयरूपं तद्वर्षेयस्या इत्यौमेयरूपिणी ॥ उमायथानयामंगेति वचनात् ॥ ३७ ॥ अन्धरा ध्रुवहा आकाशमार्गा ॥ अविष्णुर्वातिशच्छेत्त्येव विष्णवाः ॥ बिभक्तेर्ग्लोपार्थः ॥ तेषु भक्तेषु तिष्ठतीत्येवञ्च ॥ वैश्यायां भार्यायां ब्राह्मणोत्पन्नजानि विशेषावा ॥ विमान्मूर्द्धाभिपिक्तां हि क्षत्रियाया विशः स्त्रियाम् ॥ अवष्टुः शुद्राणां पिपादो जातः पारशवोऽपि बाह्वितियाश्च बल्योक्तेः ॥ अम्बरस्य मा अम्बरमा आकाशशोभातां लातिकर्तो नैति यं वमाला अम्बरस्य मालां वमाला ॥ अंशुजान्येवैक्षणानि अंशुजैश्च वै ईक्षणेयस्याः संतनुजेषणा ॥ अंबिकादुर्गामात्स्वरूपावा ॥ अंशुमहायो निरंशुलकारणम् ॥ अपवससजटाविति स्मृतेः ॥ तदपोऽमृततइति श्रुतेश्च ॥ अंधोऽनंददातीत्यंधोदा ॥ अन्धकटा रिणी अन्धकनमार्नंदेत्यं हर्तुशील्यस्याः सांधकहारिणी ॥ अन्धयतीत्यंधकमज्ञानतद्धारिणीति वा ॥ त्वन्वहारिणीति पाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ ३८ ॥ अंशुनानि जगामालामवृहोऽयस्यां मांशुमाला ॥ हिंशुमतीति जेवती ॥ तु अंगीकृतः पुत्रत्वेन पडाननोऽयया मांसीकृतपडानना ॥ अंकीकृते निवापाठः ॥ स्वाहेयगां गेयेत्याद्यत्रोक्तेः ॥ अन्धताः भिन्नं नृकविशेषस्तद्वर्त्ता ॥ अन्धधुर्वैभक्त्युपमत्स्वरूपा कृपमात्ररूपावा ॥ अञ्जनीत्यंजनाऽविद्यान्मन्वरूपा ॥ इतुमञ्जनयित्रीरूपा ॥ हि अञ्जनावती अविद्यावती ॥ ३९ ॥ कल्याणकारिणी शुभकारिणी ॥ काम्यनडतिकाभ्या ॥ कम

अवगध्रवहाऽवष्टां वमालां वुजेषणा ॥ अंबिकां वुमहायो निरंशोदांधकहारिणी ॥ ३८ ॥ अंशुमालां मांशुमतीत्वंगीकृतपडानना ॥ अंधतामिहं न्यंधुं जनाहं जनावती ॥ ३९ ॥ कल्याणकारिणी काम्या कमलोत्पलगंधिनी ॥ कुमुदनी कमलिनी कांतिः कल्पितदायिनी ॥ ४० ॥ कांचनाक्षी कामधेनुः कीर्तिकृत्केशनाशिनी ॥ क्रतुश्रेष्ठक्रतुफलकर्मबंधविभेदिनी ॥ ४१ ॥ कमलाक्षी कृमद्गच्छानुतपनधुनिः ॥ करुणाद्राचकल्याणी कलिकल्मषनाशिनी ॥ ४२ ॥ कामरूपा क्रियाशक्तिः कमलोत्पलमालिनी ॥ कृतमथाकरुणाकांतकर्मयाना कलावती ॥ ४३ ॥

लानामुत्पलानां च गंधो वर्तते यस्यः सा कमलोत्पलगंधिनी ॥ कुमुदानि वर्तते यस्यः सा कुमुदनी ॥ कुमुदशब्दस्याकारग्लोपऽङ्गादसुः ॥ कमलानि वर्तते यस्यः सा कमलिनी ॥ कांतिश्चंद्रंतजोरूपा ॥ शीतभार्नामसादृत्यत्रोक्तेः ॥ कल्पितदायिन्यर्भाष्टदायिनी ॥ ४० ॥ कांचनेदवाभिणीयस्याः सा कांचनाक्षी ॥ कामधेनुः कामधुक् मुर्गीभर्गिन्यावत् ॥ धेनूनामस्मिकामधुगिनिभगवद्वचनात् ॥ कीर्तिकृद्यशःकर्त्री ॥ अविद्याऽस्मिता रागद्वेषाभिनिवेशाः पंचकलेशास्तत्राशिनी ॥ क्रतुभ्यः श्रेष्ठक्रतुश्रेष्ठ ॥ अश्वमेधादियागाधिकरुद्रप्रदेत्यर्थः ॥ कुतोऽपीचिर्वीचिस्तवयादिगतालोचनपथं त्वमापीतातीर्ता वां गपुनिवासं वितनसि ॥ त्वदुत्संगे गंगेयादिपतिकायस्ननुभृतांतदामातः शातकृतवपदलाभोऽप्यतिलवुरित्याहुतेः ॥ क्रतूनां फलं यस्यां सा क्रतुफलदा ॥ कर्मबंधः कर्मबंधस्तद्विभेदिनी भेद्वी ॥ ४१ ॥ कमलेदवाक्षिणीयस्याः सा कमलाक्षी ॥ कृमद्गच्छान्तिहृग ॥ कृशानुर्वद्विस्तपनः सूर्यस्तयो रिव द्युतिर्यस्याः सा कृशानुतपनधुनिः ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाश इत्यादि स्मृतेः ॥ करुणाद्राकरुणयाद्रास्त्रिधा व्याप्तेति यावत् ॥ चकल्याणं वर्तते यस्यः सा चकल्याणी ॥ कलिकल्मषनाशिनी कलिकालोत्पलानां पापानां नाशिनी ॥ कलौर्गंगवकेवलमिति स्मृतेः ॥ ४२ ॥ काममिच्छैव रूपं यस्याः कामेन स्वेच्छया वारुण्यस्याः सा कामरूपा ॥ क्रियायां शक्तिर्यस्याः सा क्रियाशक्तिः सुश्रात्मकस्वरूपेत्यर्थः ॥ क्रियाशक्तिरूपा ॥ कमलोत्पलानां मालावर्तते यस्यः सा कमलोत्पलमालिनी ॥ कृतयतिच्छलत्यात्मानमार्नंदत्वादिकमाकृत्य संसारेपतयतीति कुटोऽज्ञानं तत्र तिष्ठति तदप्यक्षतया ॥ यदा कृतस्याज्ञानस्य स्थास्थितिर्यस्यां सा ॥ यदा कुटोर्गिरिभृंगं नदन्निष्क्रियनयातिष्ठति ॥ यदा कालत्रयव्यापकतयापक

रूपावद्भावविकाररहिताकूरस्था ॥ कल्लादयास्वरूपा ॥ कांताकमनीया ॥ कूमोयानं कूर्मवत्कूर्मेण लक्षणविशेषणशयानं गमनं यस्याः सा कूर्मयाना ॥ कलाश्चतुःषष्टिकलावर्तते यस्याः सा कललवती ॥ ४३ ॥
 कमलालम्बरीरूपा ॥ कल्पलतिकाकल्पलतामिकासर्वकामपूरणीत्यर्थः ॥ कालीकालिकारूपा ॥ कलुषवैरिणीपातकनाशिनी ॥ कमनीयजलानिर्मलपानीया ॥ जहुं प्रतीपंशांतनुं कामितवती
 तिकम्राकामुकैत्यर्थः ॥ तथाचादिपर्वहर्गिर्वंशयोः ॥ पतिलोभेनयंगंगापतित्वेऽभिमसारह ॥ त्वामहं कामयेराजन्कुरुश्रेष्ठमजस्वमाय ॥ भविष्यामिमहीपालमहिषीतेवशानुगेति ॥ कपर्दिसुकपर्दगाशिवस्य
 शोभनजटाजुटगा ॥ ४४ ॥ कालकूटसमुद्रमथनोत्पन्नविषंतस्य कालाऽज्ञानयोर्वानाशिनीकालकूटप्रशमनी ॥ कंदंबकुसुमानिमियाणि यस्याः सा कंदंबकुसुमप्रिया ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मि
 निद्वितीये विवृते शते ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विशेषेण समर्पितम् ॥ २ ॥ कलिदः पर्वतस्तद्वत्कालिदीपमुनातदूपा ॥ केलिः क्रीडातया तस्यां वामनोहरा केलिललिता ॥ कलामधुरायेकजोलास्तनयः ॥
 मनोहरास्तरंगावतेषामालावर्तते यस्यां सा कलकलोलमालिका ॥ ४५ ॥ कांतव्यामिमिकांतं शालोकत्रयं यस्याः सा कांतलोकप्रया ॥ सभूमिसर्वनःस्पृताऽप्यतिष्ठद्दशांगुलमिति श्रुतेः ॥ कंडूयते कट्टरपविद्यां
 तत्कार्यमिति कट्टः कंडूतिरूपा ॥ कंडूर्मकंडूः ॥ भीमोभीमसेन इति वत् ॥ तस्य तनयस्य मार्कंडेयस्य कट्टलास्मिन् गधा ॥ खड्गोऽस्या अस्तीति खड्गिनी ॥ खड्गघागया इव भाद्रीतिर्यस्याः सा खड्गधाराभा ॥
 पापकाननच्छेत्रात्वाग्निर्मलत्वसादृश्याद्वा ॥ खेआकाशे गच्छतीति खगा ॥ खंडंदुवारिणी शकलचंद्रवारिणी चंद्रकलावर्तनेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ खेआकाशे खेलेन लीलायां गच्छतीति खेखेलगामिनी ॥

कमलाकल्पलतिकाकालीकलुषवैरिणी ॥ कमनीयजलाकम्राकपर्दिसुकपर्दगा ॥ ४४ ॥ कालकूटप्रशमनीकंदंबकुसुमप्रिया ॥ कालिंदीकेलिललिता
 कलकलोलमालिका ॥ ४५ ॥ कांतलोकप्रयाकंडूकंडूतनयवत्सला ॥ खड्गिनीखड्गधाराभाखगाखंडंदुवारिणी ॥ ४६ ॥ खेखेलगामिनीखस्थाखंडं
 दुतिलकप्रिया ॥ खेचरीखेचरीवंध्याख्यातिः ख्यातिप्रदायिनी ॥ ४७ ॥ खंडितप्रणताघोचाखलबुद्धिविनाशिनी ॥ खातैनः कंदसंदोहाखड्गखटांगखेटिनी ॥
 ४८ ॥ ग्वरमंतापशमनीखनिःपीयूषपाथसाम् ॥ गंगागंधवतीगीर्गीगंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥

खेआकाशे गच्छति ॥ कंबध्वखंडं प्रति श्रुतेः ॥ तिष्ठतीति खस्था ॥ खंडंदुतिलकप्रिया विश्वेश्वरकांता ॥ खेचरीणां सिद्धांगानां बंध्याखेचरीबंध्या ॥ ख्यातिः प्रख्यातिः प्रतिष्ठे
 तियावत् ॥ आख्यातयन्यथाख्यातयसख्यातयात्मख्यातयनिर्वचनीयख्यातयंतपंचकख्यातिशतदूपा ॥ ख्यातिप्रदायिनी प्रतिष्ठाकारिणी ॥ ४७ ॥ खंडितोदृक्कृतः प्रणतानां भक्तानामघोचो यया
 सा खंडितप्रणताघोचा ॥ खलानां बुद्धिः खलरूपा बुद्धिस्तस्या विनाशिनी ॥ खाताउत्खाताउत्पादिता इति यावत् ॥ एनसांपापानां कंदसंदोहो मूलकारणनिकटो यया सा खातैनः कंदसंदोहा ॥
 खड्गश्च खट्वांगं च लोहादिनिर्मितद्वादशांगं खट्वायाः खुराकारो वाऽख्यविशेषः खेटं चायुधविशेषश्चर्मश ॥ एतानि वर्तते यस्याः सा खड्गखट्वांगखेटिनी ॥ खड्गखट्वांगां खां खेटिनुं कीडिनुं शीलं यस्याः सा इति
 वा ॥ अस्मिन् पक्षे डकारस्य डकारार्थः ॥ ४८ ॥ खरसंतापशमनीतीक्ष्णसंतापनाशिनी ॥ दुष्टजन्यसंतापशमनीति वा ॥ खनिः पीयूषपाथसामृततुल्योदकानाममृतोदकयोर्वानिः आकर
 स्थानम् ॥ गंगा निर्वजनचित्स्वरूपा ॥ योऽर्मानिर्वजनोदंशित्वस्वरूपी जनार्दनः ॥ स एव द्रवरूपेण गंगां भोनाप्रसंशय इति स्मृतेः ॥ स्वर्गादंगं भगीरथः पृथ्वीमानीतवानिति वा गंगा ॥ तदुक्तं भविष्ये ॥
 यस्माद्गंगारथोदे विस्वर्गाद्वा त्वामिहानयत् ॥ अतस्त्वं मुनिभिः सर्वैर्गंगेति परीक्षित्यं स इति ॥ गंधवती पृथ्वीरूपा ॥ गीरीपार्वती नदीमभेदे वा जलशमहिषी वा ॥ नदीभेदे पीगी गीस्याजले गशोपि यापितीति

कचमात् ॥ गंधर्वनगरेतत्तुल्येर्मपंचेमियाऽप्रीष्टासारभूतेत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ असारेखलुसंसारेसारमेतच्चतुष्टयम् ॥ काश्यावासःसतांसंगोगंगांभःशिवपूजनमिति ॥ गंधर्वाणांयानिनगरा
 णितस्स्यानांजनानांवाप्रियागंधर्वनगरप्रिया ॥ ४९ ॥ गंधीमननगाहर्मगंधर्वपस्याःसांगंधीरांगी ॥ गुणमयीप्रिगुणात्मिकाभाषासर्वज्ञत्वादिगुणावा ॥ गतआतंकःसंश्रान्तोयस्यायस्याः
 सकाशादितिवासागतातंका ॥ गतेर्ज्ञानात्मनोविश्वनाथस्यप्रियागतिप्रिया ॥ गतिर्ज्ञानोपपन्नस्याःसागतिप्रियेतिवा ॥ चतुर्विधाभ्रमतेभामित्युपक्रम्यज्ञानीत्वात्मैवमेतमितिभगवदुक्तेः ॥
 गम्यतइतिगतिःफलसाक्षात्प्राप्त्यापरमप्रेमास्पदाचेतिगतिप्रियाइतिवा ॥ गतिप्रदेतिकचित् ॥ गणनायोगेणेश्वरस्याविकामातागणनायाविका ॥ गीयतइतिगीता ॥ वेदेराभाषणे
 चैवपुराणेभारतेनया ॥ आर्द्रामध्येनयाचातेहरिःसर्वत्रगीयतइतिस्मृतेः ॥ भगवद्गीतारूपावा ॥ गद्यपद्यैश्चपरिदुतागद्यपद्यपरिदुता ॥ ५० ॥ गांधारयतीतिगांधारी ॥ विभक्तेरलो
 पगार्गः ॥ वागहीशक्तिरित्यर्थः ॥ धृतराष्ट्रपत्नीरूपावा ॥ गर्भशमनीजन्मशान्ती ॥ गतिभ्रष्टानांपतितानामपिगतिप्रदा ॥ तदुक्तंभविष्ये ॥ मातापितृत्यजेतुप्रभृद्ब्रह्म
 स्यादिकाणिम् ॥ त्वंपुनर्गोहंतमपुनरीषेदीनवत्सलेति ॥ गतिभ्रष्टागतिप्रदेतिपाठेस्तविशेषणमेकंनाम ॥ गतेर्देवत्वगतेर्भ्रष्टामानुक्तंभामेत्यर्थः ॥ तथाचोक्तम् ॥ ब्रह्महस्तात्परिभ्रष्टे

गंधीरांगीगुणमयीगतातंकागतिप्रिया ॥ गणनायाविकामीतागद्यपद्यपरिदुता ॥ ५० ॥ गांधारीगर्भशमनीगतिभ्रष्टगतिप्रदा ॥ गोमतीगुह्यविद्यागौगो
 प्रीगगनगामिनी ॥ ५१ ॥ गोत्रप्रवर्धिनीगुण्यागुणातीतागुणाग्रणीः ॥ गुहाविकागिरिसुतागोविंदाभिसमुद्रवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयचरित्राचगायत्रीगिरि
 शप्रिया ॥ गूढरूपागुणवतीगुर्वीगौरववर्धिनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडाहरगुंदागरप्रीगानवत्सला ॥ चर्महंघ्रीघृतवतीघृततुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥

ति ॥ हरिवंशेच ॥ इयमप्यायतापांगीगंगासर्वांगशोभना ॥ रूपिणीवैतरिच्छेद्वातव्रत्तामुपयास्यतीति ॥ स्वयंगतिभ्रष्टाभ्येषांगतिप्रदेतिविक्रालंकारोऽयम् ॥ द्वारकास्थानेविचारय्य
 स्थावान्गौमोमतीतद्रपा ॥ गुह्यविद्याब्रह्मविद्या ॥ गौःपृथ्वीरूपागोःरूपदेकरूपावाणीरूपावासवर्गरूपावा गोप्रीपालयित्री ॥ गगनेगंतुंशीलंयस्याःसागगनगामिनीआकाशगामिनी
 इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ गांधारयतीतिगोत्रोभगीरयःपर्वतवृन्दवातेनप्रवर्धितुंशीलंयस्याःसागोत्रप्रवर्धिनी भक्तानांगोत्रप्रवर्तयित्रीतिवा ॥ गुणेभ्योहितागुण्या ॥ गुणानतीतागुणातीतानिगुणेत्यर्थः ॥
 गुणाग्रणीःगुणानानिंयत्री ॥ गुहाविकाकार्तिकेयजननी ॥ गिरिसुतागिरेर्हिमवतःप्रसूतापार्वतीरूपावा ॥ गोविंदस्यांग्रेःसमुद्रस्योयस्याःसागोविंदाभिसमुद्रवा ॥ ५२ ॥ गुणनीयानिगण
 नयोरग्यानिविचारणीयानिचरित्राण्यस्याःसागुणनीयचरित्रा ॥ च गातारत्रायतइतिगायत्री ॥ गिरिशस्थेश्वरस्यप्रियागिरिशप्रिया ॥ गूढंमच्छन्नंरूपंयस्याःसागूढरूपा ॥ गुगाःशांत्यादय
 स्तद्वतीगुणवती ॥ गुर्वीमहती ॥ गौरवंमहत्त्ववर्धयितुंगौरवेणशर्वितुंशीलंयस्याःसागौरववर्धिनी ॥ ५३ ॥ ग्रहपीडाहरतीतिग्रहपीडाहरा ॥ गुंदासुतावद्रातिनका ॥ सर्गोत्पन्नःशत ॥ गूढ
 तैस्वरूपमितिगुरविद्यातांद्रातिकुस्तनेनाशयतीत्येतद्गुंदाइतिवा ॥ विभक्तेःश्रवणनार्थम् ॥ गच्छतिविष्यन्ती ॥ गानवत्सलागीतप्रियेत्यर्थः ॥ चर्महंघ्रीसन्तापहंघ्रीः॥घृतंघृततुल्यमुष्कमालियस्याःसाघृत

वती ॥ धृतेनयातुष्टिस्तांशुशीलंयस्याःसाधृतुष्टिप्रदायिनी ॥ ५४ ॥ घंटाखःप्रियोयस्याः साघण्टाखःप्रिया ॥ घोगेयोऽघौघन्नाद्विध्वंसकारिणी ॥ घ्राणेंद्रियस्यघ्राणमा
त्रेणवातुष्टिकरीघ्राणतुष्टिकरी ॥ घोषानिर्तवपादभूषणकांच्यःकिंकण्यश्चतावर्ततेयस्याःसाघोषा ॥ अर्शआदित्वाद् ॥ तरंगस्रोतोभ्यांघोषयतीति आभीरपल्लीरूपावेतिघोषा ॥ घनएकर
सोयआनंदस्तत्स्वरूपा ॥ स्त्रीत्वंछांदसंवद्वीहिवर्षा ॥ राहोःशिरइतिवद्वेदोपचारात् ॥ सएषपरमानंदइतिश्रुतेः ॥ अतएवघननियानिविडाभिया ॥ परमप्रेमास्पदत्वात् ॥ घनानामेधानांवाप्रियाघन
प्रिया ॥ आकाशगंगारूपेणतेषांघ्रावनात् ॥ ५५ ॥ सर्वेषांपापानामज्ञानतत्कार्यस्यबाधातुक्तानाशिका ॥ घूर्णिनानिजलानिधस्याःसाघूर्णिनजला ॥ घृष्टाघूर्णितापातकर्मनितिर्यासाघृष्टपातकर्मनतिः ॥
घटकोटिभिःप्रपीताआपोयस्याःसाघटकोटिप्रपीतापा ॥ घटितंस्तपादितमशेषमंगलंयथासाघटिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावतीदयावती ॥ घृणनिधिर्दयामुद्रः ॥ ह्रस्वआर्पः ॥ घस्मरामर्कभक्षण
शीला ॥ सकालकालइतिश्रुतेः ॥ कालमृषिकभक्षइतिस्मृतेश्च ॥ घृकानांपक्षानांनदोविद्यतेयस्याःसाघृकनादिनी ॥ घुमुगेनदंगनानामंगरागेशांपिंजगईवत्पीतवर्णातनुयस्याःसाघुमुगापिंज
रतनुः ॥ घर्घगनामाह्वदविशेषस्तत्स्वरूपिणी ॥ घर्घगइतिध्वनिर्गस्याःघर्घगनाम्राहदेनतरंगमनिमित्तेनस्वनोयस्याइतिवासाघर्घगस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिकाउपोत्पन्नारूपा ॥ चंद्रकांतमणिखिवां

घंटाखप्रियाघोराऽघौघविध्वंसकारिणी ॥ घ्राणतुष्टिकरीघोषाघनःनंदाघनप्रिया ॥ ५५ ॥ घातुकाघूर्णिनजलाघृष्टपातकर्मनतिः ॥ घटकोटिप्रपीतापाघ
टिताशेषमंगला ॥ ५६ ॥ घृणावतीघृणनिधिर्वस्मराघृकनादिनी ॥ घुमुगापिंजरतनुर्वर्घराघर्वरस्वना ॥ ५७ ॥ चंद्रिकाचंद्रकांतांघुश्चंदापाचलद्युतिः ॥
चिन्मयीचितिरूपाचचंद्रायुतशतानना ॥ ५८ ॥ चापियलोचनाचारुश्चार्वागीचारुगामिनी ॥ चार्याचारित्रनिलयाचित्रकृच्चित्ररूपिणी ॥ ५९ ॥
चंपूश्चंदनशुच्यंबुश्चर्चनीयाचिगस्थिग ॥ चारुचंपकमालाढयाचमिताशेषदुष्कृता ॥ ६० ॥

बुयस्याःसाचंद्रकांतांघुः ॥ चंचंत्यः स्फुरंत्यआपोयस्याःसाचंचदापा ॥ चंचलोपेतिकचित्पाठः ॥ तत्रापिसएवार्थः ॥ चलंतीस्फुंतीधुतिर्यस्याःमाचलद्युतिः ॥ चिन्मयीज्ञानस्वरूपा ॥ सत्यं
ज्ञानमनंतब्रह्मेतिश्रुतेः ॥ चितिरूपाज्ञानस्वभावा ॥ चंद्राणामयुतशतमिवाननंयस्याःसाचंद्रायुतशतानना ॥ चंद्रायुतशताननेतिकचित्पाठस्तत्रसितत्वंगुह्यत्वम् ॥ ५८ ॥ चापियपुष्पेइवलोचने
यस्याःसाचापियलोचना ॥ चारुर्मनोहरा ॥ चारुण्यंगानियस्याःसाचार्वगी ॥ चारुयथाश्वात्तथागंतुंशीलंयस्याःसाचारुगामिनी ॥ चरणंचारोज्ञानंतर्हनिचार्यनेज्ञायतेवाचार्या ॥ उपनिषत्प्रति
पाद्येत्यर्थः ॥ चरित्राण्येवचरित्राणितेषांनिलया मच्चरित्राश्रयेत्यर्थः ॥ चित्रंविचित्रंजगत्करोतीतिचित्रकृत् ॥ तदुक्तंतामिहे ॥ कश्चव्योमनिचित्रकृदि ॥ चित्रंविचित्रंरूपमस्याअस्तीति
चित्ररूपिणी ॥ ५९ ॥ चंपूश्चंपकवृक्षस्तत्पुष्पंवातद्रूपा ॥ गद्यपद्यमयंकाव्यंचंपूरित्यभिधीयतइतिवचनात्तद्रूपावाचंपूः ॥ चंदनमिवशुचिसुगंधिनिर्मलंचानुयस्याःसाचंदनशुच्यंबुः ॥ चर्च
नीयाविचारणीयाचितनीयेतियावत् ॥ चिरकालंव्याप्यस्थिराचिरस्थिरा अनादिरित्यर्थः ॥ गंगानाममहत्सेज्जिमस्तुतीयेविवृतेशते ॥ यदहमभूदत्रतद्विशेषेसमर्पितम् ॥ ३ ॥ चारुचं
पकपुष्पाणांयामालास्ताभिराढयाव्यामाचारुचंपकमालाढया ॥ चमितानिन्मंत्रांमपितानिभक्षितानीत्येतदशेषदुष्कृतानिययासाचमिताशेषदुष्कृता ॥ चमुअदनइतिधातुः ॥ ६० ॥

चिदेवाकाशश्चिदाकाशस्तंवदितिमापयतीतिचिदाकाशवहा ॥ चित्याध्येया ॥ ध्येयःसदासवितुमण्डलमध्यवर्तीनारायणःसरसिजासनसन्निविष्टः॥केयूरवान्मकरकुण्डलवान्किरीटीहारीहिरण्यवपुर्धृतशं
खचक्रहतिस्मृतेः ॥ चंचत्स्फुरत्स्वमकाशमित्यर्थः ॥ अत्रायंपुरुषःस्वयंज्योतिरितिथुतेः ॥ चामरवीजितावालव्यजनैःसेवितेत्यर्थः ॥ चोरितान्यशेषवृजिनानिययासाचोरिताशेषवृजिना ॥ चरितान्यशेष
मण्डलानिब्रह्मलोकादिस्थानानिययासाचरिताशेषमंडलाः॥६१॥छेदिताखिलपापौघा छेदिताश्छिन्नाश्चखिलाःपापौघाययासाछेदिताखिलपापौघा॥छन्नग्रीछन्नकपटमज्ञानंरोगविशेषवाहंतीतिछन्नग्री ॥
छलकपटंछलयतीतिछलमज्ञानंवातद्वारिणी ॥ छन्नंव्याप्तंविष्टपतलंस्वर्गभुवनंययासाछन्नत्रिविष्टपतला ॥ छोटितानिदूरीकृतान्यशेषबंधनानिययासाछोटिताशेषबंधना ॥ छेदितेतिक्वचित्पाठः
॥ ६२ ॥ द्युरितःक्षरितोऽमृतधाराणांजलप्रवाहाणामोषाययासाद्वुरितामृतधारौघा ॥ छिन्नानिच्छेदिताभ्येनांसिबृजिनानिययासाछिन्नैनाः ॥ छातनाइतिक्वचित्पाठः ॥ छंदगामिनीस्वच्छंदचारि
णीस्वतंत्रित्यर्थः ॥ छत्रीकृतोमरालौघोईससमुद्रोययासाछत्रीकृतमरालौघा ॥ छटीकृतानिछटांपापितानिभ्रष्टीकृतान्येतत् ॥ निजामृतानिस्वस्वरूपभूतानिजलानिययासाछटीकृतानिजामृता ॥६३॥
जहोरपत्तंजाह्वी ॥ तथाचहारिंशे ॥ राजर्षिणाततःपीतांगंगांष्टुमहर्षयः ॥ उपनिन्युर्महाभागान्दृष्ट्वेनजाह्वीमिति ॥ ज्याधनुर्गुणइवप्रतीयमाना ॥ तदुक्तम् ॥ लोलाकंकेशवौ
कोटीगंगाज्यानगरंघनुः ॥ कालिलंक्ष्यःशरोविष्णुःशिवोधन्वीपुनातुमामिति ॥ जगतांमाताजगन्माताविश्वयोनिरित्यर्थः ॥ जप्याजपविषया ॥ जंघालादीर्घावीच्यस्तरंगावस्थाःसाजंघालवीचिका ॥

चिदाकाशवहाचित्याचंचञ्चामरवीजिता ॥ चोरिताशेषवृजिनाचरिताशेषमंडला ॥ ६१ ॥ छेदिताखिलपापौघाछन्नग्रीछलहारिणी ॥ छन्नत्रिविष्टपत
लाछोटिताशेषबंधना ॥ ६२ ॥ द्युरितामृतधारौघाछिन्नैनाच्छंदगामिनी ॥ छत्रीकृतमरालौघाछटीकृतानिजामृता ॥६३॥ जाह्वीज्याजगन्माताजप्याजं
घालवीचिका ॥ जयाजनार्दनप्रीताजुषणीयाजगद्धिता ॥६४॥ जीवनंजीवनप्राणाजगज्येष्टाजगन्मयी ॥ जीवजीवातुलतिकाजन्मिजन्मनिबार्हिणी ॥
॥ ६५ ॥ जाडचविध्वंसनकरीजगद्योनिर्जलाविला ॥ जगदानंदजननीजलजाजलजेक्षणा ॥ ६६ ॥

जयतिसर्बोत्कर्षेणवर्ततइतिजयापार्वतीसखिरूपावा ॥ तथाचाश्र्वदेवोवाक्यम् ॥ सुलक्षणाशुभाचारासखीमेऽस्तुशुभोदया ॥ यथाजयाचविजयेत्यादि ॥ जनार्दनस्यप्रीताजनार्दनोवार्मातोयस्याः
साजनार्दनप्रीता ॥ जुषणीयाश्रीरुद्रादिभिःसेवनीया ॥ तथाचभागवते ॥ यत्पादानिःसृतसरित्प्रबरोदकेनतीर्थेनमुध्न्वीधकृतेर्नाशवःशिवोभूदिति ॥ जगतांहिताजगद्धिता ॥ ६४ ॥ जीवनं
जीवनहेतुः ॥ जीवनेनजलेनप्राणिनांप्राणायस्याःसा जीवनेनप्राणयतिचेष्टयतीतिपाजीवनप्राणाब्रह्मस्वरूपा ॥ कोह्येवान्यात्कःप्राण्याद्यदेपआकाशमनंदोनस्यादितिभुतेः ॥ जगदिति ॥
परस्मात्पुरुषात्तन्निमित्तमिदंजगदित्यभिधीयतेब्रह्म ॥ ब्रह्मैवेदंविश्वमिदंवरिष्ठपुरुषपदेदंविश्वमित्यादिभुतेः ॥ विश्वंविष्णुरितिस्मृतेश्च ॥ यद्वा गच्छतिसर्वव्याप्नोतीतिजगत् ॥ नित्यः
सर्वगतःस्थानुरितिस्मृतैः ॥ ज्येष्ठाआद्यामूलकारणत्वात् ॥ जगन्मयीजगत्स्वरूपास्वाध्यस्तावन्नेत्यर्थः ॥ जीवजीवातुलतिका जीवानांप्राणिनांजीवनौषधरूपा ॥ यदाहामरः ॥ जीवातुजी
वनौषधमिति ॥ जन्मिजन्मनिबार्हिणी जन्मिनामुत्पत्तिमतामुत्पत्तिनिराकर्त्री ॥ ६५ ॥ जाडचस्याज्ञानस्यसन्तापस्यबाविध्वंसनंकर्तुंशीलंयस्याःसाजाडचविध्वंसनकरी ॥ जगद्यो
निर्जगतांकारणम् ॥ जलानांजलानामज्ञानामित्येतत् ॥ आविलंबं हृदिनेदंआहृतेदेहिवाजलादिता ॥ अज्ञानेनावृत्तज्ञानंतेनमुद्यतिजंतवइतिभगवदुक्तेः ॥ जलधर्मद्रवरूपेराविलाव्याप्ताइ

तिवा ॥ जगदानंदजननीदर्शनादिनाजनमात्रस्यसुखकर्त्री ॥ जलमेवजलंविष्णुः ॥ सलिलएकोद्रोटैतिश्रुतेः ॥ तस्माज्जाताजलजा ॥ जलजेक्षणा कमलेक्षणा ॥ ६६ ॥ जनलोचनपीयूषामा
णिमात्रनेत्राभूता ॥ जटातटविहारिणीईश्वरस्यजटाप्रदेशविहारिणी ॥ गंगाजलध्रुवितकेशदेशेतिस्मृतेः ॥ जयंतीजयनक्षीला ॥ शक्रात्मजाऋषभकांतारूपावा ॥ अयाहभगवानऋषभदे
वहृत्यारभ्यजयंत्यामिद्रदत्तायामितिभागवतोक्तेः ॥ जंजपूकानिपापानिहंतीतिजंजपूकक्षी ॥ जन्तुपापघ्नीतिकचिन्पाठः ॥ उत्पादितंज्ञानशरीरंययासाजनितज्ञानविग्रहा ॥ ६७ ॥ झलरी
वाद्यकुशलाझलर्यावाद्येभिज्ञा ॥ झलज्झालशब्दोजलशब्दानुकरणे झांकारझझराशब्दावपि ॥ झलज्झालशब्दायमानेनजलेनावृता ॥ झिटीशेनमहादेवस्यमूर्तिविशेषेणश्रीकंठादिन्यासप्र
सिद्धेनबंधांझिटीशबंधा ॥ तथाचोक्तंशारदातिलके ॥ श्रीकंठानंतसुखमाश्रितमूर्तिरमरेश्वरः ॥ अघीशोभारभूतिश्चातिथीशःस्थानुकोदरः ॥ झिटीशोभौतिकःसद्योजातश्चानुग्रहेश्वरः ॥
अक्रूरश्चमहासेनःषोडशेश्वरमूर्तयइति ॥ झांकारशब्दंकर्तुंशील्यस्याःसाझांकारकारिणी ॥ झझराइतिजलशब्दोक्तंतेयस्याःसाझझरावती ॥ ६८ ॥ टीकितंसेवितमशेषपातालंभोगावतीरूपे
णययासाटीकिताशेषपाताला ॥ एनांस्थेबाद्वयस्तेषांपाटनेविदारणेदंकितापाषाणविदारणशस्त्रविशेषरूपिणी ॥ टंकारशब्दोयथास्यात् टंकारशब्देनवानृत्यंतःकल्लोलायस्यांसाटंकारनृत्यकल्लो
ला ॥ टीकनीयःस्वतंत्रगीःसेवनीयोमहांस्तटोयस्याःसाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ डंबरमाडंबरवेगवत्तरमित्येतत् यथास्यात्तथाप्रवहतीतिडंबरप्रवहा ॥ डीनान्युडुडियमानानियानिराजहं

जनलोचनपीयूषाजटातटविहारिणी ॥ जयंतीजंजपूकघ्नीजनितज्ञानविग्रहा ॥ ६७ ॥ झलरीवाद्यकुशलाझलज्झालजलावृता ॥ झिटीशबंधांझांकारका
रिणीझझरावती ॥ ६८ ॥ टीकिताशेषपातालाटंकिकेनोद्रिपाटने ॥ टंकारनृत्यकल्लोलाटीकनीयमहातटा ॥ ६९ ॥ डंबरप्रवहाडीनराजहंसकुलाकुला ॥
डमडुमरुहस्ताचडामरोक्तमहांडका ॥ ७० ॥ डौकिताशेषनिर्वाणाडक्कानादचलज्जला ॥ दुंदिविघ्नेशजननीदण्डदुणितपातका ॥ ७१ ॥ तर्पणीतीर्थतीर्था
चत्रिपथात्रिदशेश्वरी ॥ त्रिलोकगोप्त्रीतोयेशीत्रैलोक्यपरिवंदिता ॥ ७२ ॥ तापत्रितयसंहर्त्रीतेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिलक्ष्यातारणीतारातारापतिकरार्चिता ७३

सानांकुलानितैराकुलान्याहाडीनराजहंसकुलाकुला ॥ डमदितिशब्दायमानोडमरुहंस्तेयस्याःसाडमडुमरुहस्ताच ॥ डामरोडामरकल्पोनबाक्षरदेवीमंत्रस्यप्रतिपादकोमंथोमहाराष्ट्रेषुप्रसिद्धस्तत्रो
क्तंप्रतिपादितंमहांडकंमंत्रमयंमहच्छरीरंयस्याःसाडामरोक्तमहांडका ॥ गंगागौर्योर्भेदात् ॥ ७० ॥ डौकितंभक्तेभ्यःसेवितंप्रापितमितियावत् ॥ अशेषनिर्वाणंसालोक्यसामीप्यसा
रूप्यसाईसायुज्यलक्षणंपंचविधंनैबल्यंययासाडौकिताशेषनिर्वाणा ॥ दक्कावाद्यविशेषस्तस्यानादवन्मादवंतिचलंतिजलानियस्याःसाडक्कानादचलज्जला ॥ दुंदिआसौविघ्नेशश्चेतितयातस्यजननी
दुण्डिविघ्नेशजननी ॥ दणदितिशब्दानुकरणे ॥ दणच्छब्दोयथास्यात्तादुणितानिदूरीकृतानिपातकानिययासादण्डदुणितपातका ॥ ७१ ॥ सर्वास्तर्पयतीतिटुप्यंत्यस्यामनयेतिवासर्वेइति तर्पणी ॥
तीर्थानांनिपानागमर्षिजुष्टजलगुरुणांतीर्थतीर्थत्वंययासातीर्थतीर्था ॥ यदाहामरः ॥ निपानागमयोस्तीर्थमृषिजुष्टेजलेमुद्राविति ॥ त्रिपथा त्रिबुलोकेषुपंचामागोयस्याःसात्रिपथा ॥ त्रिदशानांदेवा
नामीश्वरीत्रिदशेश्वरी ॥ त्रिदिवेश्वरीतिकचिन्पाठः ॥ त्रिलोकंगोपायतीतित्रिलोकगोप्त्री ॥ तोयेशीजलानांतदधिष्ठानाणामीश्वरी ॥ त्रिलोकस्यैर्जनैःपरितोऽभिवादितास्तुतावेतित्रैलोक्यपरिवंदिता ॥
॥ ७२ ॥ अध्यात्मिकाधिदेविकाधिभौतिकतापत्रयंसंहरतीतितापत्रितयसंहर्त्री ॥ तेजोबलेविवर्धयितुंशील्यस्याःसातेजोबलविवर्धिनी ॥ त्रिबुलोकेषुलक्ष्यतेरूपंयस्याइतित्रिलक्ष्या ॥ तारयतिसर्वा

स्तरं त्यनयाऽस्यामिति वा सर्वे इति वारणी ॥ तारयति भक्तानि तितारा मण्यवरूपानक्षत्ररूपावा ॥ अहल्याद्वीपदीप्तिता तारामंदोदरी तथेत्यश्रोकतारारूपावा ॥ तारापतिकरा चिंता चंद्राभिभिः पूजिता ॥ अथवा तारापतये चंद्राय शिरोधारणेन कंसुखं रातीति तारापतिकरो रुद्रस्तेनार्चिता ॥ ७३ ॥ त्रैलोक्यपावनी पुण्या त्रैलोक्यं पावयंतीति त्रैलोक्यपावन्योगीतमीममुत्तमानद्यस्तासामध्ये पुण्यापुण्यातिशयहेतुः ॥ तुष्टिदासुखदा ॥ तुष्टिरूपिणी तुष्टिस्वरूपा ॥ तृष्णाच्छातस्याश्छेत्री तृष्णाछेत्री ॥ तीर्थमात्राणां सप्तार्णवा ब्रह्मपुत्राणां माता तीर्थमाता ॥ त्रिविक्रमपदोद्भवा त्रिविक्रमोत्तमानस्तस्य पादावने जना जाता ॥ ७४ ॥ तप इन्द्रियमनसामैकाग्र्यम् ॥ मनसश्चन्द्रियाणां चैकाग्र्यं परमं तप इत्युक्तेस्तन्मयी तपोमयी आलोचनमयीत्यर्थः ॥ तपोरूपा कृच्छ्रचंद्रायणादिरूपा ॥ तपःस्तोमफलप्रदा तपोनिकर फलदात्री ॥ त्रैलोक्यं व्याप्तुं शीलं यस्याः सा त्रैलोक्यव्यापिनी ॥ सर्वव्यापिकेत्यर्थः ॥ तृप्तिस्तृप्तिस्वरूपा ॥ तृप्तिमुखं करोतीति तृप्तिकृत् ॥ तत्त्वरूपिणी चतुर्विंशतितत्त्वरूपिणी परमार्थरूपिणीति वा ॥ ७५ ॥ त्रैलोक्ये सुंदरी सौंदर्यस्याः सा त्रैलोक्यसुंदरी त्रैलोक्यमनोहरेति वा ॥ तुर्यां प्रस्थात्रयातीता ॥ तदुक्तम् ॥ अहंभावाद् अहंभावौत्पत्त्या सत्सतीतया ॥ यदसक्तं समं स्वच्छं द्रियतं तत्तु यं भूयत्यत इति ॥ तुर्यस्यापि प्रतियोग्यधीन निरूप्यत्वेन कल्पितत्वात् तदतीतमाति कांतं तत्पदं परं ब्रह्मतत्पददातीति तुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मी त्रैलोक्यसंपत् ॥ त्रैलोक्यस्य लक्ष्मीर्यस्याः सकाशादिति वा ॥ त्रीणि पदान्यभ्या इति त्रिपदा ॥ त्रीणि पदा विचक्रम इति त्रिभुतेः ॥ त्रिपुलके पुपदं स्थानमस्या इति वा ॥ तथ्या कालत्रयावाध्या ॥ सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति त्रिभुतेः ॥ तीर्थेषु सा च्छीतीर्था इति वा पाठः ॥

त्रैलोक्यपावनी पुण्या तुष्टिदा तुष्टिरूपिणी ॥ तृष्णाछेत्री तीर्थमाता त्रिविक्रमपदोद्भवा ॥ ७४ ॥ तपोमयी तपोरूपा तपःस्तोमफलप्रदा ॥ त्रैलोक्यव्यापिनी तृप्तिस्तृप्ति कृत् तत्त्वरूपिणी ॥ ७५ ॥ त्रैलोक्यसुंदरी तुर्या तुर्यातीतपदप्रदा ॥ त्रैलोक्यलक्ष्मी स्त्रिपदी तथ्यातिमिरचंद्रिका ॥ ७६ ॥ तेजोगर्भा तपःसारा त्रिपुरारिशिरो गृहा ॥ त्रयीस्वरूपिणी तन्वी तपनांगजभीतिनुत् ॥ ७७ ॥ तारिस्तरणिजामि त्रंतर्पिता शेषपूर्वजा ॥ तुलाविरहिता तीव्रपापतूलतनूनपात् ॥ ७८ ॥ दारिद्र्यचदमनी दक्षा दुष्प्रेक्षा दिव्यमंडना ॥ दीक्षावती दुरावाप्या द्राक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥

तिमिरमंधकारं तत्र चंद्रिका कौमुदी बोज्ज्वला ॥ तिमिरमज्ञानं तस्य चंद्रिकानाशिकेत्यर्थ इति वा ॥ ७६ ॥ ईश्वरस्य तेजोवीर्यमग्निना त्यक्तं गर्भेयस्याः सा तेजोगर्भा ॥ तपसां सारो बलं यस्याः सा तपःसारा ॥ तपसां सारभूतेति वा ॥ त्रिपुरारेः शिरो गृहं यस्याः सा त्रिपुरारिशिरो गृहा ॥ त्रयीस्वरूपिणी वेदत्रयरूपा ॥ तनोति प्रपंचजातमिति तन्वी ॥ उकारश्छांदसः ॥ सुंदरीति वा ॥ गंगानामहस्ते हिंमश्चतुर्यैर्विद्युते शते ॥ यददृष्टमभूत्तत्र तद्विशेषे समर्पितम् ॥ ४ ॥ तपनांगजस्य यमस्य भीतिमपनुदतीति तपनांगजभीतिनुत् ॥ ७७ ॥ तत्त्वज्ञानं तत्कार्यमिति तारिः भक्तानां सारार्णवनी स्वरूपेति वा ॥ तराणि जोयमस्तस्यामित्रम् ॥ तदधिकारं रवंडनात् ॥ तराणि जायाय मुनाया मित्रमिति वा ॥ तर्पितास्तृप्तिं प्रापिता अशेषा भगीरथस्य पूर्वजाः प्रपिता महाअशेषाणां जनानां पूर्वजाः पितृपितामहाद्यापयेति वा सा तर्पिता शेषपूर्वजा ॥ तुलाविरहिता परिमाणमतीत्यर्थः ॥ तीव्रपापान्येव तुलानि ते पुतनूनपाद् द्विस्तद्वा हि केत्यर्थः ॥ ७८ ॥ दारिद्र्यचदमनी दौर्गत्यच्छेत्री ॥ दक्षा भुक्तिमुक्तिप्रदाने चतुरा ॥ दक्षभायं प्रसूतिरूपावा ॥ प्रसूतिमानवीदक्ष उपये मे ह्यजात्मज इति भागवतोक्तेः ॥ दीक्षेति क्वचित् ॥ दुष्प्रेक्षा भक्तिमन्तरेण द्रष्टव्यमशक्या ॥ दिव्यमलौकिकं मंडनं भूषणं यस्याः सा दिव्यमंडना ॥ वैदिकी तां त्रिकीच दीक्षावत्केत्यस्याः सा दीक्षावती ॥ दुरावाप्या ज्ञानमन्तरेण प्राप्नुमशक्या ॥ तमेव विदित्वा गतिमृत्युमेति नान्यः

२६५॥

॥ ३२८ ॥

पञ्चाविद्यनेऽयनायेनिश्चुनेः ॥ द्राक्षामृद्धाकातद्वन्मधुरं वाग्निविभर्तीति द्राक्षामधुरवारिभृत् ॥ ७९ ॥ दर्शितप्रकाशितमायाविनेवगंधर्वनगरादिकमनेकं नानाविधं कुतुकं कौतुकं जगत्क्षणमाश्चर्ययया
भादर्शितानेककुतुका ॥ दुष्टानियानिदुर्जयदुःखानितानिहरतीति तथा ॥ दुष्टदुर्जयदुःखक्रुदिति पाठे दुष्टानां दुर्जयदुःखक्रुदित्यर्थः ॥ दैन्यं कार्पण्यं हरतीति दैन्यहृत् ॥ दैत्यहृदिति पाठे दैत्यान् हरति
नशयतीत्यर्थः ॥ दुरितानिहन्तीति दुर्गन्तम्रीच ॥ दनोरपत्यानिदानवास्तेषामरोर्विष्णोः पदान्जात्पादपद्माज्जातादानवारिपदान्जजा ॥ विष्णुपादार्घ्यसंभूतेति स्मृतेः ॥ ८० ॥ दन्दशूकाः
गणान्नेपां विपदंतीति दन्दशूकविपत्रीच ॥ दारिताविदारिताधौघसंततिः पापपरंपरायया सा दारिताधौघसंततिः ॥ द्रवतीति द्रुतावेगमाभिनीतियाक्त् ॥ मन्दारपारिजातसंतानकल्पवृक्षहरिचंदनैव्यमिादे
यद्रुमच्छत्रा ॥ दुर्वागणिप्रायश्चित्तादिभिश्छेत्तुमशक्यान्यधानि पापानि विघातयितुं शील्यस्याः सा दुर्वागविघातिनी ॥ उक्तं च ॥ प्रायश्चित्तं यदित्यात्तवजलकणिकाग्रहहन्त्यः ॥ दिपापेकस्त्वांस्तो
नुममर्थं मित्रजगत्पदं देविगेन मस्नेइति ॥ ८१ ॥ दमग्राह्यादमादिसाधनचतुष्टयैः प्राप्या ॥ तथाच श्रुतिः ॥ शांतोदांत उपरतस्तिष्ठः समाहितो भूत्वा तन्मन्येवात्मानं पश्येदिति ॥ देवमाताऽ
शितम्बलपा ॥ देवलोकप्रदर्शिनी ब्रह्मलोकादिप्रापयित्री ॥ देवः स्वप्रकाशः स एवलोक्यत इति लोकस्तत्प्रदर्शिनीति वा ॥ देवदेवप्रियाविश्वेश्वरवल्लभा ॥ देवीद्योतमानास्वप्रकाशेत्यर्थः ॥

दर्शितानेककुतुका दुष्टदुर्जयदुःखहृत् ॥ दैन्यहृदुरितम्रीचदानवारिपदान्जजा ॥ ८० ॥ दन्दशूकविपत्रीचदारिताधौघसंततिः ॥ द्रुतादेवद्रुमच्छत्रा दुर्वा
गविघातिनी ॥ ८१ ॥ दमग्राह्यादेवमातादेवलोकप्रदर्शिनी ॥ देवदेवप्रियादेवीदिकपालपददायिनी ॥ ८२ ॥ दीर्घायुःकारिणी दीर्घादोग्रीदूषणव
र्जिता ॥ दुग्धांशुवाहिनी देह्यादिव्यादिव्यगतिप्रदा ॥ ८३ ॥ द्युनदीदीनशरणदेहिदेहनिवारिणी ॥ द्राघीयसीदाघहंती दितपातकसंततिः ॥ ८४ ॥
दूरदेशांतरचरी दुर्गमादेववल्लभा ॥ दुर्वृत्तम्रीदुर्विगाह्यादयाधारादयावती ॥ ८५ ॥

दिकपालपददायिनी इन्द्रादिपदप्रापयित्रीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ दीर्घमायुःकर्तुं शील्यस्याः सा दीर्घायुःकारिणी ॥ दीर्घाऽनबच्छिन्ना ॥ दोग्रीधर्मार्थकाममोक्षप्रसवा ॥ दूषणवर्जिता अविघात
त्कार्यरहितेत्यर्थः ॥ दुग्धमेवांशुवाहितुं शील्यस्याः सा तथा ॥ गोरूपधरा पृथ्वीस्वरूपेत्यर्थः ॥ सा हि दुग्धांशुना चतुःसमुद्रं प्रूरितवती ॥ अतएव कालिदासोपिकथयति स्म ॥ पयोधरीभूतचतुःसमु
द्रांशुगोपगोरूपधगमिबोर्वीमिति ॥ धर्मार्थकाममोक्षानुद्वहतीति दोग्री ॥ धर्मार्थकाममोक्षायस्याः प्राप्यन्त इत्यर्थः ॥ दिविभवादिव्याऽलौकिकीत्यर्थः ॥ दिव्यगतिप्रदाऽलौकिकपदप्रदेत्यर्थः ॥
॥ ८३ ॥ दिवोनदीद्युनदीस्वर्गोत्पथः ॥ दीनशरणं दीनानां महापातकिनामपिशरणं रक्षित्री ॥ तदुक्तम् ॥ मातापितृसंयत्येत्तु प्रब्रह्महत्यादिकारिणम् ॥ त्वं पुनर्गीर्दितं मप्रनुपेदीनवत्सलेइति ॥
देहिदेहनिवारिणी अविद्यानिरासेन जीवोपाधिभूतदेहद्वयविनाशिनीत्यर्थः ॥ द्राघीयसीदीर्घां महचरेति यावदित्यर्थः ॥ महान्तं विभुमात्मानम् महतोमहीयानित्यादिश्रुतेः ॥ दाघहंती सन्तापच्छेत्री ॥
दितास्वीडितापातकसंततिः पापपरंपरायया सा दितपातकसंततिः ॥ ८४ ॥ दूरदेशांतरेचरुं शील्यस्याः सा दूरदेशांतरचरी ॥ दूरदेशस्थितापि स्वस्मर्तृणां सर्वपापनाशिनीत्यर्थः ॥ श्रद्धाभक्तिध्यान
यमाद्यैर्विनानगम्यत इति दुर्गमा ॥ तदुक्तम् ॥ अद्धाभक्तिध्यानयमार्थैर्यतमानैर्ज्ञातुं शक्यो देव इहैवाशुयईशः ॥ दुर्विज्ञेयोजन्मशतैश्चापि विना तैस्तसंसारध्वांतविनाशं हरिमीडइति ॥ देवानामभी

सा. खं. ४. ९

स. अ. २९

॥ १२८ ॥

सर्ग. ५.

॥१२९॥

कृतस्यमचलधुवमितिस्मृतेष्व ॥ धेनुदानस्यफलंयस्मात्तादृशःस्पर्शोचिनुदानस्ययत्फलं पुण्यतेनवात्सर्गोयस्याःसाधेनुदानफलस्पर्शा ॥ धेनुदानधुवस्पर्शोतिकचित्पाठः ॥ धर्मकामार्थमोक्षदापुरुषार्थं
स्तुष्टयदात्री ॥ ९१ ॥ धर्मरूपाएवोर्मयस्तदाहिनीधर्मोर्मिवाहिनी ॥ धुर्याप्रेक्षा ॥ धात्रीजनवित्रीपोष्टीपृथ्वीतिवा ॥ धात्रीविभूषणपृथ्व्याजलंकरणम् ॥ धात्रीविभूषणेतिकचित्पाठः ॥
धर्मिणीजगद्गुप्तादिधर्मोऽस्ती पुण्यवतीतिवा ॥ धर्मधर्मरूपाशीलंस्वभावोयस्याःसाधर्मशीला ॥ धन्विनांकोटिभिःकृतमवनयस्यास्तत्कोटीनांवाकृतमवनययासाधन्विनांकोटिकृतावनः ॥ तथा
चोक्तम् ॥ धनुर्गांकोटिभिर्महत्तर्द्धजाल्वीजलम् ॥ तर्द्धचहरेर्नामतर्द्धस्नानदानयोरिति ॥ ९२ ॥ ध्यातुःपुरुषस्यापहराध्यातृपापहरा ॥ धातृपापहरेतिकचित्पाठः ॥ ध्येयानुभुषुभिर्मुमुक्षुभिश्च
चित्पा ॥ धावनीपवित्रकारीणीगमनशीलावा ॥ धृतंविधृतंनानाशितमित्येतत् कल्मषंययासाधृतकल्मषा ॥ गंगानाम्प्रसहस्रैस्मिन्पंचमेवितृतेऽंशे ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विशेषेसमर्पितम् ॥ ९३ ॥ धर्म
रूपाधारा ॥ धर्मत्रिगतदातेवधर्मधारा ॥ धर्माणांजघेसाराप्रेक्षाधर्मसारा ॥ धनंदातीतिधनदा ॥ धनवर्धिनीधनवृद्धिकर्त्री ॥ धृतिवर्द्धिनीतिकनित्पाठः ॥ ९३ ॥ धर्मोधर्मलक्षणोयौगुणोतयो
ऽष्टेज्जीनेत्रीधर्मोधर्मगुणच्छेत्री ॥ धनूरकुमुमानिप्रियाणियस्याःसाधनूरकुमुमप्रिया ॥ धर्मेशीतत्रिपंथी ॥ धर्मशास्त्रंजानातीतिधर्मशास्त्राज्ञानं बोधनंयस्याःसाधर्मशास्त्रज्ञा ॥ धर्मचधान्यं चधन
धान्येनयोर्वृद्धिकर्त्रीधनधान्यममृद्धिकृत् ॥ ९४ ॥ धर्मलभ्यायोगैकप्राप्या ॥ धर्मस्वरूपंजलयस्याःसाधर्मजला ॥ धर्मस्यप्रसवोयस्याःसाधर्मप्रसवा ॥ धर्मोदित्वेनवतयेस्याःसाधर्मिणी

धर्मोर्मिवाहिनीधुर्याधार्त्रिधात्रीविभूषणम् ॥ धर्मिणीधर्मशीलाचधन्विनांकोटिकृतावनः ॥ ९२ ॥ ध्यातृपापहराध्येयाधावनीधृतकल्मषा ॥ धर्मधाराधर्म
साराधनदाधनवर्धिनी ॥ ९३ ॥ धर्माधर्मगुणच्छेत्रीधनूरकुमुमप्रिया ॥ धर्मेशीधर्मशास्त्रज्ञाधनधान्यसमृद्धिकृत् ॥ ९४ ॥ धर्मलभ्याधर्मजलाधर्म
प्रसवधर्मिणी ॥ ध्यानगम्यस्वरूपाचधरणीधातृपूजिता ॥ ९५ ॥ धूर्ध्वजटिजटासंस्थाधन्याधीधार्तरावती ॥ नंदानिर्वाणजननीनंदिनीनुव्रपातका ॥
॥ ९६ ॥ निषिद्धविघ्ननिचयानिजानंदप्रकाशिनी ॥ नभोगणचरीनूतिनम्यानारायणीनुता ॥ ९७ ॥ निर्मलानिर्मलारुख्यानानाशिनीतापसंप
दाम् ॥ नियतानित्यसुखदानानाश्वर्यमहानिधिः ॥ ९८ ॥

सात्साधेतिसाविशेषणंनार्मकम् ॥ धर्मस्यप्रसवलक्षणोधर्मोवर्तयेत्यस्याःसाधर्मप्रसवधर्मिणीतिवा ॥ ध्यानेनगम्यस्वरूपंयस्याःसाध्यानगम्यस्वरूपाच ॥ धरणीपृथ्वीरूप ॥ धातृपूजिताब्रह्मा
चिता ॥ ९५ ॥ धूनयतिपापानीतिवृः ॥ धूर्जटेगैश्वर्यस्यजटापांमस्यामंस्त्यनिर्यराःसाधूर्जटेजटासंस्था ॥ धन्याकृतार्योधनापहिताधन्येतिवा ॥ धीःसामान्यात्मिकाबुद्धिः ॥ धारणा
वतीतद्विशेषरूपः ॥ नन्दातन्त्रास्त्री ॥ तदुक्तं नन्दाचालकनंदाचेति ॥ निर्वाणजननीदेवत्यसंपादयित्री ॥ नंदयितुंशीलंयस्याःसानंदिनी वसिष्ठेनुरूपावा ॥ नुत्तानिदूरीकृतानि
पातकानिययागानुव्रपातका ॥ ९६ ॥ निषिद्धादत्तादिताविघ्ननिचयाययासानिषिद्धविघ्ननिचया ॥ निजानंदोब्रह्मानंदस्तंप्रकाशयितुंशीलंयस्याःसानिजानन्दप्रकाशिनी ॥ नभोगणचरी
आकाशमार्गवहा ॥ नूतिःनूतित्वरूपः ॥ दीर्घत्वमार्पम् ॥ नम्यावंद्या ॥ नारायणीनारायणशक्तिः ॥ नुताब्रह्मादितिःभुता ॥ ९७ ॥ निर्गतःसंसाररूपोमलयस्याःसानिर्मला ॥ निर्मलं
संसारनाशकमाख्यानंकरनंयस्याःगानिर्मलारुख्यान ॥ नाशिनीतापसंपदांतापपर्यगणांविघ्ननि ॥ नियताणकरुण ॥ निनगंयतायंयतादितिवा ॥ नित्यसुखंदातीतिनित्यसुखदा ॥
नानाश्वर्यमहानिधिःनानाश्वर्यजगत्तत्स्यमहानिधिःपरममहिमानमित्यर्थः ॥ ९८ ॥

का.सं.४.पु.

स.अ. २९

॥१२९॥

नदीसरिता ॥ नदसरोमातानदानां सरसां च जनयित्री ॥ नायिकाश्रेष्ठा सर्वनियन्त्रीत्यर्थः ॥ नृपकञ्चोस्वरूपानेत्यर्थः ॥ नाकदीर्घिकास्वर्गवापीस्वरूपा ॥ नद्यानां संसारे पतितानां पुद्गरणे
मोचने धीरादक्षान् नद्योद्गणधीराच ॥ नंदयतिसमृद्धान् करोतीति नन्दना ॥ नंदमानन्दं समृद्धिवादानुशील्यस्याः सानंददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णिक्तपवित्रीकृतमशेषं भुवनं यया प्राणिनि काशे पशुवना
निर्गतः संगः संबध्यो यस्याः सानिःसंगा ॥ असंगो न हि स ज्ञत इति श्रुतेः ॥ निर्गत उपद्रव आध्यात्मिकादिलक्षणो यस्याः सानिरुपद्रवा ॥ निर्गतमालंब आश्रयो यस्याः सानिरालंबा ॥ स्वमहिमप्रति
ष्ठितेत्यर्थः ॥ स भगवान् कस्मिन् प्रतिष्ठितः सैव महिम्नीति श्रुतेः ॥ निष्पंचामपंचाऽऽप्ता ॥ एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः ॥ निःशेषेण नाशितं महामलमहान् यया सानिर्णाशितमहामला ॥ १०० ॥ निर्मल
ज्ञानजननी त्रयात्मैकत्वज्ञानोत्पादिनी ॥ निःशेषा ये प्राणितापा आध्यात्मिकादिलक्षणान् स्तान् हरतीति निःशेषप्राणितापहृत् ॥ नित्य उत्सवो यस्याः सानित्योत्सवा ॥ नित्येन मुक्तेन स्वरूपानंदेन नित्यं
सर्वदा वा नृमानि न्यतृषा ॥ नमस्कृत्यार्थानमस्कारविषया ॥ अंजनमज्ञानंतद्रहितानि रंजना ॥ १ ॥ निष्ठा कृष्णानियम इति यावत् तद्वतीति निष्ठावती ॥ निर्निर्गत आर्तक आशंका यस्याः सानिरा
तंका ॥ तत्र को मोहः कः शोक इति श्रुतेः ॥ निर्निर्गतः पापलेपो यस्याः सानिलेपा ॥ शुद्धमपापविद्धमिति श्रुतेः ॥ निश्चलः कूटस्थ आत्मा यस्याः सानिश्चलात्मिका ॥ निर्गतमवचं दूषणं यस्याः सानि

नदीनदसरोमातानायाकानाकदीर्घिका ॥ नद्योद्गणधीराचनंदनानंददायिनी ॥ ९९ ॥ निर्णिक्ताशेषभुवनानिःसंगानिरुपद्रवा ॥ निरालंबानिष्प
चानिर्णाशितमहामला ॥ १०० ॥ निर्मलज्ञानजननी निःशेषप्राणितापहृत् ॥ नित्योत्सवानित्यतृप्तानमस्कृत्यार्थानि रंजना ॥ १ ॥ निष्ठावतीनिरातंका
निलेपानिश्चलात्मिका ॥ निरवद्या निरीहा च नीललोहितसूर्यगा ॥ २ ॥ नंदिभृंगिगणस्तुत्यानागानंदानगात्मजा ॥ निष्प्रत्यूहानाकनदीनिरयार्णवदी
र्वनौः ॥ ३ ॥ पुण्यप्रदापुण्यगर्भापुण्यापुण्यतरंगिणी ॥ पृथुः पृथुफला पूर्णाप्रणतार्तिप्रभंजिनी ॥ ४ ॥ प्राणदाप्राणिजननी प्राणेशी प्राणरूपिणी ॥
पद्मालयापगशक्तिः पुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

वया ॥ निरवद्यं निरंजनमिति श्रुतेः ॥ निरीहा चेष्टारहिता ॥ कूटस्थमचलं ध्रुवमिति श्रुतेः ॥ च नीललोहितसूर्यगा विधेः श्रमस्तकगा ॥ २ ॥ नंदिभृंगिगणस्तुत्या नंदी च भृंगी च गजाश्च न
दिभृंगिगणस्तैस्तैस्त्वेव गणैताभ्यां स्तुत्यास्तुत्यर्हा ॥ नागानागस्वरूपा ॥ नंदयतीति नंदामृद्धिदेत्यर्थः ॥ नगात्मजा हिमवतो दुहिता ॥ हिमाचलकृताश्रयेति श्रुतेः ॥ निष्प्रत्यूहा विप्ररहिता
निर्गतः प्रत्यूहो यस्या इति वा ॥ नाकनदीस्वर्गनदी ॥ निरयार्णवस्य पापसमुद्रस्य दीर्घानांः पापप्रापिका महानीनां केत्यर्थः ॥ ३ ॥ पुण्यं प्रददातीति पुण्यप्रदा ॥ पुण्यं गर्भेयस्याः सापुण्यगर्भा ॥
पुण्यापुण्यस्वरूपा ॥ तदेतुत्वात् ॥ पुण्यरूपा स्तरंगविद्यते यस्याः सापुण्यनदीति वापुण्यतरंगिणी ॥ पृथुर्भरतीति पूर्णेत्यर्थः ॥ पृथ्वतारूपा वा ॥ पृथूनि महार्तिफलानि यस्याः सापृथुफला ॥
पूर्णा सर्वव्यापिका अनवच्छिन्नप्रवाहरूपा वा ॥ प्रणतानामार्तिप्रभंजितुंशील्यस्याः साप्रणतार्तिप्रभंजिनी ॥ ४ ॥ प्राणान्ददाति भक्तानामभक्तानां लंबयतीति वा प्राणदा ॥ प्राणिजननी जंतुत्या
दिनी ॥ प्राणेशी प्राणानां नियन्त्री ॥ प्राणो हिरण्यगर्भः समवर्तते तस्मिन् दृपंतंतेत्यस्याः साप्राणरूपिणी ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तते तस्मिन् इत्यादि श्रुतेः ॥ पद्ममालयो यस्याः सापद्ममालया लक्ष्मीस्वरूपे
त्यर्थः ॥ पराशक्तिर्मायाख्यातद्रवा ॥ परास्यशक्तिर्विविधैव भूयत इति श्रुतेः ॥ पुरजित्स्त्रिपुराणेः परमाचार्याप्रिया चेति पुरजित्परमप्रिया ॥ ५ ॥

परासर्वोत्कृष्टा ॥ नवतमश्वाप्यधिकश्चक्षुःश्रुतिभूतेः ॥ परफलस्यैकैक्यस्यमातिर्यस्याः सा परफलाप्राप्तिः ॥ त्वमापीतापीतांवरपुरनिवासं वितरसीत्युक्तेः ॥ पावनीसर्वपापशोधनी ॥ प्रायश्चित्तं यदस्मात्तज्जलकणिकाब्रह्महत्यादिपापेभ्यस्तुक्तेः ॥ च पयस्विनीमशस्तज्जलवतीपुण्यतोयेत्यर्थः ॥ परमानंदोययापरानंदस्वरूपावासापरानंदा ॥ स्त्रीत्वमार्थम् ॥ प्रकृष्टोऽर्थोयस्याः सा प्रकृष्टार्था ॥ प्रतिनिष्ठत्यस्यांसर्वमिति प्रतिष्ठा ॥ पालनीपालनकर्त्री ॥ परापरस्वरूपा पूरयतीति वापरा ॥ ६ ॥ पुराणेपुपठितापुराणपठितातत्प्रतिपाद्या ॥ अथवापुराणः परमात्मातदूपत्वेन पठिताकथितेत्यर्थः ॥ प्रीतासर्वेषां प्रियतमा सर्वान्प्रीणातीति वा ॥ प्रणवाक्षरमुञ्जकारस्तद्रूपिणी ॥ पार्वतीभवानीरूपा ॥ प्रेमसंपन्नामीतिसंयुक्तापरमेमास्वदेत्यर्थः ॥ पशूनां जीवानां पाशाश्चतुर्विंशतितत्त्वानितेषां विमोचनी पशुपाशविमोचनी ॥ विनाशिनीति पाठेपिसर्वायः ॥ गंगानामसहस्रेस्मिन्विबुधेति स्त्रिकेशेति ॥ यददृष्टमभूदत्र तद्विशेषेऽसंमर्षितम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मेकलक्षणाय ॥ परब्रह्मप्रकाशिनी परब्रह्मप्रकाशकारिणी ॥ परमानंदस्य निरास्यं दक्षलनंतद्वयमित्युक्तिर्यस्याः पुण्यकर्महेतुतात्सापरमानंदनिष्पन्दा ॥ प्रायश्चित्तस्वरूपिणी सर्वपापैकप्रायश्चित्तरूपा ॥ प्रायश्चित्तं तु नैव यत्र गंगानविद्यतइति स्मृतेः ॥ ८ ॥ पानीयरूपनिर्वाणाजलस्वरूपकैवल्यमेव जलस्वरूपेण तिष्ठतीत्यर्थः ॥ परित्राणपरायणा भक्तभरणे पराश्रयरूपा ॥ पापान्येवैव नानितेषु दवजाऽवनामिश्रिता ॥ पापारिः पापानां शत्रुः ॥ पापानिनाशानुदतीति पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी अणिमायैश्वर्यदात्री ॥ प्रकृष्टाज्ञाप्रज्ञास्वप्रकाशज्ञानैकस्वभावा ॥ प्रज्ञानविद्यनेज्ञोयस्याः सा प्रज्ञा प्रकृष्टा

परापरफलप्राप्तिः पावनी च पयस्विनी ॥ परानंदा प्रकृष्टार्था प्रतिष्ठा पालनी परा ॥ ६ ॥ पुराणपठिता प्रीता प्रणवाक्षररूपिणी ॥ पार्वती प्रेमसंपन्ना पशुपाश विमोचनी ॥ ७ ॥ परमात्मस्वरूपा च परब्रह्मप्रकाशिनी ॥ परमानंदनिष्पन्दा प्रायश्चित्तस्वरूपिणी ॥ ८ ॥ पानीयरूपनिर्वाणा परित्राणपरायणा ॥ पापेभ्यः न दवज्जाला पापारिः पापनामनुत् ॥ ९ ॥ परमैश्वर्यजननी प्रज्ञाप्रज्ञा परा परा ॥ प्रत्यक्षलक्ष्मीः पद्माक्षी परव्योमा मृतस्रवा ॥ ११० ॥ प्रसन्नरूपा प्रणिधिः पूता प्रत्यक्षदेवता ॥ पिनाकि परमप्रीता परमेष्ठिकर्मंडलः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्घ्येण प्रसूता पद्ममालिनी ॥ परर्द्धिदा पुष्टिकरी पथ्यापूर्तिः प्रभावती ॥ १२ ॥ पुनानापीतगर्भप्रीता पपर्वतनाशिनी ॥ फलिनी फलहस्ता च पुष्टां बुजविलोचना ॥ १३ ॥

ज्ञाप्रज्ञा विदुषीति वा ॥ परापराकार्यकल्पारूपा ॥ परावरा इति पाठेपेरेहिरण्यगर्भादयः अवरा निष्कृष्टा यस्याः सा तवा ॥ प्रत्यक्षलक्ष्मीरपगेक्षानिर्वाणश्रीर्यस्याः सा प्रत्यक्षलक्ष्मीः साक्षालक्ष्मीस्वरूपेति वा ॥ पद्मेपद्मपत्रे वाऽक्षिणीयस्याः सा पद्माक्षी ॥ परव्योम परमाकाशरूपममृतं मरणरहितं स्वरूपं भक्तेभ्यः स्रवति प्रयच्छतीति परव्योमा मृतस्रवा ॥ आकाशस्तद्विगातिन्यायात् ॥ ११० ॥ प्रसन्नमहानं नकार्यरूपमलेन संस्पृष्टं रूपं स्वरूपं यस्याः सा प्रसन्नरूपा ॥ प्रकर्षेण निर्वीर्यते कर्षयंतां प्रलयकालेऽस्यामिति प्रणिधिः ॥ पुनतीति पूता परमपवित्रस्वरूपा ॥ पवित्राणां पवित्रं यदिति स्मृतेः ॥ प्रत्यक्षदेवताऽपगेक्षप्रत्यक्षतन्मरूपा ॥ यत्साक्षादपगेक्षाद्ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ पिनाकि परमप्रीता विश्वेश्वरस्यात्यंतबलभा ॥ परमेष्ठिनो ब्रह्मणः कर्ममंडलुराश्रयत्वेन यस्याः सा परमेष्ठिकर्ममंडलुः ॥ आदावादिपितामहस्य नियमव्यापारपात्रे जलमित्युक्तेः ॥ ११ ॥ पद्मनाभपदार्घ्येण प्रसूता पद्मविष्णुपादार्घ्येण संभूता ॥ पश्चात्पद्मगणायिनो भगवतः पादोदकं पावनम् ॥ विष्णुपादार्घ्यसंभूतेत्याहुतेः ॥ पद्मनाभपदाघातप्रसूतेति वा पाठः ॥ पद्मानां मालावर्तते यस्याः सा पद्ममालिनी ॥ परामूर्द्धिदातीति परर्द्धिदा ॥ पुष्टिकरोतीति पुष्टिकरी ॥ पथ्यासंसाररोगस्य पथ्यस्वरूपा ॥ पूर्तिः परिपूर्णरूपा उदरादिभरणरूपा वा ॥ प्रभावती प्रकाशवती ॥ १२ ॥ पुनानापीतगर्भप्रीता ॥ पीतानां पीनकर्तृणां पीतामतीति गर्भान्धेतीति पीतगर्भप्रीता ॥ पापान्येवैव नानितेषु दवजाऽवनामिश्रिता ॥ फलद्वयेन वर्तते यस्याः सा फलिनी ॥ भक्तेभ्यो

यत्फलं हस्तोदयस्याः साफलहस्ता फलं मातुङ्गिकादिफलं हस्तोदयस्याः ॥ च कुङ्कुमाङ्गीविकसितानि शोचमानि यस्याः सा कुङ्कुमाङ्गीविकलोचना ॥ १३ ॥ फालितैर्लक्षितमेनसापापानामहासेन
यस्याः सा फालितैर्नोमहासेना ॥ भोगवतीरूपेण सर्पलोकभूषणरूपा फणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलप्रणुत्रेनाः फुल्लविकसितयत्कैरवकुमुदतत्रं
घृङ्गवर्गस्तत्रं घोवावर्तयेयस्याः सा फुल्लकैरवगंधिनी ॥ १४ ॥ फेनिलं फेनयुक्तं यदच्छमं वृत्तस्याधारामवाहस्तेनाभादीतिर्यस्यास्तत्स्वरूपा सा फेनिलाच्छांबुधाराभा ॥ फुडितिसिन्दुजकरणम् ॥ फुडि
तिशब्देनोच्चाटितपातकं यस्याः सा फुडुच्चाटितपातका ॥ फाणितं पकाजविशेषमिदं स्यादु सलिलं यस्याः सा फाणितस्वादुसलिला ॥ फाटितं कंदद्वयं यस्याः सा फालितेनाविलासा फाण्टपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥
विशेषमाताविश्वमाता च ॥ विश्वेशीतर्केश्वरीत्यर्थः ॥ विश्वासवत्स्वरूपा ॥ विश्वेश्वरस्य मियाविश्वेश्वरोवापि यो यस्याः सा विश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मणे परमात्मने हिरण्यगर्भाय वेदाय ब्राह्मणाय वाहिता
ब्रह्मण्या ॥ यगर्भादीन् करोतीति ब्रह्मकृत् ॥ ब्रह्मणः शक्तिर्ब्राह्मी ब्रह्मणि भवान् ईश्वरः परलक्षणसिद्धिरूपेण ॥ ब्रह्मिष्ठास्वमहिमस्येत्यर्थः ॥ ब्राह्मणभक्त्या ॥ विगतं मलं पापं यस्याः सा विपा
मुदकं यस्याः सा विमलोदका ॥ १६ ॥ विभाकरीरारिरूपा भूरिपुद्गलभारारूपा ॥ तयाच पाप्मे ॥ भूरिपुद्गलमहाराजः क्षमार्थं बलपालकः ॥ तस्याः सञ्जितसाहस्यमदाः कमलेशणाः ॥ तासां विभाकरी
श्रेष्ठवर्णवत्तनुमप्यमेति ॥ च विरजाविगतं रजो यस्याः सा विरजाः ॥ शुद्धस्येत्यर्थः ॥ त्रिकांतं व्याप्तमेनं कविष्टं भुवनं यस्याः सा त्रिकांतानेकविष्टा ॥ विश्वमित्रं जगद्विषयी ॥ विष्णुपदाद्भुता

फालितैर्नोमहासेना फणिलोकविभूषणम् ॥ फेनच्छलप्रणुत्रेनाः फुल्लकैरवगंधिनी ॥ १३ ॥ फेनिलाच्छांबुधाराभा फुडुच्चाटितपातका ॥ फाणितस्वादुस
लिला फाण्टपथ्यजलाविला ॥ १५ ॥ विश्वमाता च विश्वेशी विश्वेश्वरप्रिया ॥ ब्रह्मण्या ब्रह्मकृद्ब्राह्मी ब्रह्मिष्ठा विमलोदका ॥ १६ ॥ विभाकरी च
विरजा त्रिकांतानेकविष्टा ॥ विश्वमित्रं विष्णुपदी वैष्णवी वैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षप्रियकरी विश्वतिर्विश्वतोमुखी ॥ विपाशावेधुधी वेद्यावेदाक्षररस
सखा ॥ १८ ॥ विद्यावेगवती वंद्या वृंहणी ब्रह्मवादिनी ॥ वरदा विप्रकृष्टा च वारीष्ठा च विशोधनी ॥ १९ ॥ विद्याधरी विशोका च वयोवृद्धनिषेविता ॥ बहूद
का वलवती व्योमस्था विबुधप्रिया ॥ १२० ॥

विष्णुपदी ॥ विष्णोरियं वैष्णवी ॥ वैष्णवानां विष्णुभक्तानां प्रिया वैष्णवप्रिया ॥ १७ ॥ विरूपाक्षे त्रिनेत्रे मिर्यकरोतीति विरूपाक्षप्रियकरी ॥ विभूतिरणिमाद्यैश्चर्यरूपा ॥ विश्वतः सर्वतो मुखानि
यस्याः सा विश्वतोमुखी ॥ सर्वतः पाणिषा दत्तसर्वतोऽंशे शिरोमुखानि तिस्रस्तुतेः ॥ विगतः पाशोर्बन्धनं संसाररूपं यस्याः सा विपाशानदी विक्षेपकरूपा ॥ तयाच भीष्मपर्वणि ॥ दृष्ट्वा विपाशां च विपाशां स्पृष्ट्वा
बालुकामिति ॥ विबुधस्य विष्णोरियं वैष्णवी विबलोकभवा ॥ वेद्यावेधुयोग्या ॥ वेद्येति चान्यत्र ॥ वेदाक्षरेभ्यो वेदतिभ्यो ब्रह्मानंदं रसं सति ब्रह्मानंदं रसं स्यात्करोयस्याः सा ब्रह्मानंदरससखा ॥ १८ ॥
विद्या ब्रह्मविद्यारूपा ॥ वेगवती स्रोतोगामिनी ॥ वंद्या भिर्वेद्यास्तुत्या ॥ वृंहणी देहेन्द्रियादीनां परिणामयित्री ॥ ब्रह्मसिद्धिर्गुणलं यस्याः सा ब्रह्मवादिनी ॥ वरदातीति वरदा ॥ विश्लेषणमकृष्टा विम
कृष्टा सर्वोत्तमैत्यर्थः ॥ वरिष्ठश्रेष्ठश्च ॥ वीरपक्षिणो हंसेत्येव इति विशो ब्रह्मादः शंकरः द्वाविचारयति पोषयतीति वायो विष्णुस्तः ब्रह्मरुद्रविष्णुभयतिमापयतीति विशोचनी ॥ विश्लेषणमकृष्टा विम
॥ १९ ॥ विद्याधरतीति विद्याधरी विद्याधरस्त्रीरूपेणीति वा ॥ स्त्रीनाम्निकमलोद्भवैति वैष्णवोक्तः ॥ विगतः शोको यस्याः सा विशोका ॥ वयोवृद्धैः पक्षितैर्बृहन्मित्राः सति तस्यो वृद्धनिषेविता ॥
बहूनुदकानि यस्याः सा बहूदका ॥ बलं नियतेष्वस्याः सा बलवती ॥ व्योमस्था भूतका सस्या ॥ परमेष्ठ्यो भित्तिवतीति वा व्योमस्था ॥ परमेष्ठ्यो भित्तिर्यादिश्रुतेः ॥ विबुधानां दिवा नाविश्वेश्वरस्य

स. अ. २९

॥ १३१ ॥

गानयेनसमुदायेनवाऽन्विता ॥ २३ ॥ विपंचावीणातद्रूपा ॥ वीणावेणुमृदंगादिशयकुर्यायेतेनमद्वयप्रैवोक्तः ॥ वाद्यकुशलावादनमात्रेदक्षा ॥ वेणोःश्रुतौश्रवणेरागविशेषविज्ञानेविचक्षणानि
 पुणा ॥ बर्चस्करतिजस्करि ॥ बलकरीसामर्थ्यंकरि ॥ बलेनज्ञानेनसामर्थ्येनबाउन्मूलितानिकल्पषाणिययासाबलोन्मूलितकल्मषा ॥ २४ ॥ विगतःपाप्मायस्याःसाविपाप्माः ॥ विशेषेण
 गतआतंकोभयंस्याःसाविगतार्त्ता ॥ विकल्पपरिवर्जिताअशेषभेदरहिता ॥ वृष्टिकर्त्रीसवितुस्वरूपा ॥ आदित्याज्यायेवृष्टिरितिरमृतेः ॥ वृष्टिजला वृष्टेःकारणभूतंजलंयस्याःसा ॥ इंद्रकारिणी
 हिशुंभाभिर्गाजलमुद्ब्रूयत्येमेधेसंचारयतितदेववृष्टिरूपंजायतइतिलोकप्रसिद्धिः ॥ विदधातीतिविधिर्हिरण्यगर्भरूपेत्यर्थः ॥ विशेषेणच्छिन्नभक्तानंबंधनंययासाविच्छिन्नबंधना ॥ २५ ॥
 भक्तानाम्रतस्यसंकल्पस्यानुसारेणरूपंयस्याःसाभतरूपा एकादस्यादिप्रतस्वरूपावा ॥ वित्तरूपाधनस्वरूपा ॥ बहुनांविघ्नानांविनाशकरोतीतिबहुविघ्नविनाशकृत् ॥ बहुविघ्नविनाशहृदितिकचित् ॥ वसु
 धारावसोधारांरूपा वसुन्भीष्मादीन्मातृरूपेणधरतीतिवा ॥ वसुमतीस्वर्णादिमती पृथ्वीरूपावा ॥ विचित्राण्यंगानियस्याःसाविचित्रांगी ॥ विभावसुःसूर्यरूपाबह्मिरूपावा ॥ २६ ॥ विशेषेण
 जयतीतिविजया भवान्याःसखिरूपावा ॥ विश्ववीजंजगद्रूपादाननिमित्तस्य ॥ बामामनोहराचसादेवीचेतिबामदेवी वामदेवस्यपत्नीतिवा ॥ वरान्प्रददातीतिवर्मदा ॥ वृषोधर्मआश्रितोयया

यमेणाभितेतिवावृषाश्रिता ॥ विषसंसारदुःखं हवीतिविषं ग्री ॥ तथाचोक्तम् ॥ संसारविषनाशिन्याइति ॥ च विज्ञानान्येवोर्मयोऽश्वश्चतेषामालावर्ततेयस्याः साविज्ञानोर्म्यं शुमालिनी विज्ञा
नोर्मिश्चासावंशुमालिनीचेतिवा ॥ २७ ॥ भवायोद्भवायहिताभ्यासमीषीनेतिवा ॥ भोगोवर्ततेयस्याः साभोगवती ॥ भागवतीतिपाठेभगवत्संबंधिनीविष्णुपदीत्यर्थः ॥ भद्रामंगलरूपा ॥
भवानीभवपत्नी ॥ भूतानिभावयत्युत्पादयतिपालयतीतिवाभूतभाविनी ॥ भूतानांचतुर्विधानांपोष्टीपालयित्रीतिवा भूतघात्री ॥ भयंसंसारभयंहरतीतिभयहरा ॥ भक्तानांदारिद्र्यचंहंतुंशीलंयस्याः
साभक्तदारिद्र्यघातिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदामोगमोक्षप्रदा ॥ सुखदामोक्षदागंगांगैवपरमागतिरितिस्मृतेः ॥ भेशीनक्षत्राणानियंत्रिणी ॥ चांद्रमसीशक्तिरित्यर्थः ॥ आचासौईशीचे
तिवा ॥ भक्तानांस्वर्गापवर्गौददातीतिभक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भगीरथेनानीतिभागीरथी ॥ भार्ताविभानुः श्रीकृष्णउत्पादकतयावर्ततेयस्याः साभानुमती तेजस्विनीतिवा ॥ भानुमतीहरणहरि
वंशेपसिद्धासहदेवपत्नीयादवस्यभानोः कन्यारूपावा ॥ तथाचहरिवंशे ॥ कन्यांभानुमतीनामभानोर्द्वैदितरं नृप ॥ एवंभानुमतीवीरसहदेवायदीयतामिति ॥ भाग्यंनियतिरूपम् ॥ भोगवतीपाताल
गासरिह ॥ भोगवतीतिचावृतिस्मृतेः ॥ विभर्तीतिभूतिर्भरणस्वरूपावा ॥ २९ ॥ भवप्रियारुद्रकांताभवप्रियोयस्याभवस्याभीष्टेतिवासातथा ॥ भवदेष्ट्रीसंसारनाशिनी ॥ तथाचश्रू
यते ॥ त्वांभवः शिरसिसादरं दधेत्वं पुनर्भवकथां किरुं पसि ॥ वैपरीत्यमिहतेमुपगमेयेमृतास्तदमरत्वमीहसहि ॥ भूतिदाषेऽव्ययं ॥ भूतिभूषणंयस्याः साभूतिभैश्वर्यवाभूषयतीतिभूतिभूषणा ॥ भूति

भव्याभोगवतीभद्राभवानीभूतभाविनी ॥ भूतघात्रीभयहराभक्तदारिद्र्यघातिनी ॥ २८ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदाभेशीभक्तस्वर्गापवर्गदा ॥ भागीरथीभानुमती
भाग्यंभोगवतीभूतिः ॥ २९ ॥ भवप्रियाभवदेष्ट्रीभूतिदाभूतिभूषणा ॥ भाललोचनभावज्ञाभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ १३० ॥ आतिज्ञानप्रशमनीभिन्नब्रह्मां
डमंडपा ॥ भूरिदाभक्तिसुलभाभाग्यवहृष्टिगोचरी ॥ ३१ ॥ भंजितोपप्लवकुलाभक्ष्यभोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षणीयाभिक्षुमाताभावाभावस्वरूपिणी ॥
॥ ३२ ॥ मंदाकिनीमहानंदामातामुक्तितरंगिणी ॥ महोदयामधुमतीमहापुण्यामुदाकरी ॥ ३३ ॥

दक्षिणेतिपाठेभक्त्यपेक्ष्यदानेसमर्थेत्यर्थः ॥ भवभूषणेतिकचित् ॥ त्रिलोचनस्याभिप्रायंजानातीतिभाललोचनभावज्ञा ॥ भूतंचभवंचभवञ्चभूतभव्यभवंतितेषांप्रभुः ॥ १३० ॥ आंति
ज्ञानप्रशमनीमूलाज्ञाननाशनेनआंतिज्ञानच्छेत्री ॥ भिलोविदारितोब्रह्मांडमंडपोययासाभिन्नब्रह्मांडमंडपा ॥ भूरिददातीतिभूरिदा ॥ भक्तयामुत्प्रेतलभ्यतइतिभक्तिसुलभा ॥ भाग्यवहृष्टिगो
चरीशुभाहृष्टवतानेप्रविषयः ॥ टावंतत्वंकचित् ॥ ३१ ॥ भंजितनाशितंभक्तोपप्लवकानामुपप्लवकाणांकुलंसमूहोययासाभंजितोपप्लवकुला ॥ भक्ष्यपक्वांभोज्यंसिद्धान्तंताभ्यांसुखंप्रददातीतिभक्ष्य
भोज्यसुखप्रदा ॥ भिक्षणीयाभिक्षुभिर्मुमुक्षुभिश्चयाचनीया ॥ भिक्षुणांपरमहंसानांमातामोक्षस्तनदात्री ॥ भावयत्युत्पादयतीतिभावा ॥ भावस्वरूपिणीपदार्थस्वरूपिणी ॥ सर्वस्वत्वदं
ब्रह्मदंसर्वयदयमात्मेतिश्रुतेः ॥ ३२ ॥ मन्दाकिनीस्वर्गगा ॥ महानानंदोयस्याः सामहानंदा महाश्चासावानंदश्चेतिवा ॥ अस्मिन्पक्षेस्त्रीत्वमार्थम् ॥ माताममातासर्वहितैविणीतिवा ॥ पापा
नामुत्पेततरंगोयस्याः अस्तिसामुक्तितरंगिणी ॥ कुतोवीचिर्विस्तवयदिगतालोचनपथमित्युक्तेः ॥ मुक्तिरूपास्तरंगावायस्याः सातथा ॥ महानुदयोयस्याः सामहोदया महोदयस्वरूपावा ॥
मधुमधुरंजलंयस्याः अस्तिसामधुमती नदीविशेषरूपावा ॥ इरावतीमधुमतीत्यत्रैवोक्तेः ॥ महत्पुण्यंययासामहापुण्यामहापुण्यस्वरूपावा ॥ मुदाकरी मुदोहर्षस्याकरीआश्रयभूता ॥ टावंतत्वं

स्कां. म. पु.

॥ १३२ ॥

कचित् ॥ ३३ ॥ मुनिभिःस्तुतामुनिस्तुता ॥ मुनिभिःपूजितासर्वैरिति स्मृतेः ॥ मोहहंत्री अनाद्यज्ञानच्छेत्री ॥ महातिथीयोनियस्यांसामहातीर्था ॥ सर्वतीर्थमपीगंगेत्युक्तेः ॥ महातीर्थरूपावा ॥ मधुम
धुरमुदकस्रवतीति मधुस्रवा ॥ मामापालक्ष्मीर्वातयोर्निर्घन्त्री च रूपामाधवी ॥ तथाचहरिवंशे ॥ मायाविद्याहरेप्रोक्ता तस्याहंशोयतोभवान् ॥ तस्मान्माधवनामासिधवःस्वामीति शब्दवत्तति ॥
माधवस्येयं माधवी मधुवंशोद्भवा सुभद्रारूपामधुविद्यावबोधत्वाद्वा ॥ मननाद्यज्ञानयोगाच्च विद्भिर्भारतमाधवमिति व्यासवचनात् ॥ मानःपूजावर्ततेयस्याः सामानिनी ॥ प्रेमसंरंभोवा मानः शान्तनु
मार्यावस्थायां सवर्ततेयस्या इति वा ॥ मान्यापुत्रा ॥ मनोरथपथमतिक्रम्य च त्रुतिविमनोरथपथातिगा सर्वव्यापकेः ययः ॥ ३४ ॥ मोक्षं ददाति भक्तेभ्यो भक्तेभ्यः खंडयतीति वा मोक्षदा ॥
मतिदाज्ञानदा ॥ पुर्याश्रेष्ठा ॥ महद्भाग्यं येषां तेर्जनैः सेविता महाभाग्यजनाश्रिता ॥ महान्वेगो वर्ततेयस्याः सामावेगवती ॥ मेघापवित्रा ॥ पवित्राणां पवित्रं यदिति स्मृतेः ॥ महाउत्तरवरूपा ॥
महोद्भवा उत्तरव इति वचनात् ॥ महिमानो भूषणानियस्याः सामहिम्नोवा भूषयतीति महिम्नभूषणा ॥ महिमभिर्वा भूषयति इति तथा ॥ ३५ ॥ महान्प्रभावोयस्याः सामहाम्रभावा ॥ महती
अपरिच्छिन्ना ॥ मीना इव मीना एव वा चंचलानि लोचनानियस्याः सामीनचंचललोचना ॥ महाकाकरुण्येन कठगपासं पूर्णव्याप्तमहाकाकरुण्यसंपूर्णा ॥ महतीऋद्धिर्यस्याः सामहार्द्धिः ॥ च
महातुल्यलानियस्यांसामहोत्पला ॥ ३६ ॥ मूर्तिमत्प्रत्यक्षशरीरवत् ॥ पश्यध्वं तदिमांगं गंगामत्यक्षां पुरतः स्थितामित्युक्तेः ॥ मुक्तिरमणी मुक्तिरूपारमणी तुंदरी स्त्री ॥ मणयो माणि क्वया

मुनिस्तुतामोहहंत्रीमहातीर्था मधुस्रवा ॥ माधवीमानिनीमान्यामनोरथपथातिगा ॥ ३४ ॥ मोक्षदामतिदामुरुयामहाभाग्यजनाश्रिता ॥ महावेगवतीमे
ध्यामहामहिम्नभूषणा ॥ ३५ ॥ महाप्रभावामहतीमीनचंचललोचना ॥ महाकाकरुण्यसंपूर्णामहार्द्धिश्चमहोत्पला ॥ ३६ ॥ मूर्तिमन्मुक्तिरमणीमणिमा
णिक्यभूषणा ॥ मुक्ताकलापनेपथ्यामनोनयननंदिनी ॥ ३७ ॥ महापातकराशिघ्नीमहादेवार्धहारिणी ॥ महोर्मिमालिनीमुक्तामहादेवीमनोन्मनी ॥
॥ ३८ ॥ महापुण्योदयप्राप्यामायातिमिरचंद्रिका ॥ महाविद्यामहामाया महामेधामहौषधम् ॥ ३९ ॥ मालाधरीमहोपायामहोरगविभूषणा ॥ महामो
हप्रशमनीमहामंगलमंगलम् ॥ १४० ॥

निचभूषणानियस्यास्तेषां वा भूषणरूपा सामाणिमणिमणिभूषण ॥ मुक्तासंभूहैर्मुक्तासंभूहावनेपथ्यमलंकरणंयस्याः सामुक्ताकलापनेपथ्या ॥ मनांसि मनयनां निचनंदयितुशीलयस्याः सामनोनयननं
दिनी ॥ ३७ ॥ महापातकराशिघ्नीमहापातकसमूहानां छेत्री ॥ महादेवस्यार्धशरीरं हर्तुं शीलंयस्याः सामहादेवार्धहारिणी गौरीरूपेस्ययः ॥ महतीजर्मिमालावर्ततेयस्याः सामहोर्मिमालिनी ॥ मुक्ता
मुक्तस्वरूपा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्नष्टमे विबुधे शते ॥ यदष्टमभूदत्र तद्विषेसे समर्पितम् ॥ ८ ॥ महतीचासौदेवी चेति महादेवी ॥ मनांसि उन्मन्यते उत्कृष्टज्ञानयुक्तानि करोतीति मनोन्मनी ॥ सत्त्वशु
द्धिकारिणीत्यर्थः ॥ संधिरार्धः ॥ ३८ ॥ महतांपुण्यानामुदयेन कठेन माप्यागम्यामहापुण्योदयमाप्या ॥ मायेवतिमिरमंशकारस्तस्य चंद्रिका नाशिकामायातिमिरचंद्रिका ॥ महतीचासौ विद्याचेति महा
विद्यामहाविद्यास्वरूपेस्ययः ॥ महतीचासौ मायाचेति महामाया ॥ स्वकार्यव्यापकत्वं महत्त्वम् ॥ महतीमेधायस्याः सामहामेधा ब्रह्माकारशुद्धिरूपावा ॥ महत्तदौषधं चमहौषधम् ॥ महामोहमहौषधमि
ति पाठेद्भेदः ॥ महान्मोहोयस्याः सामहामोहा ॥ अत्रापिमहत्स्वकार्यव्यापकत्वं मेव ॥ साचमहौषधं चेति तथा ॥ अत्रमहत्स्वं सारगोनिवर्तकत्वम् ॥ अस्मिन्फलेनामदयमिदम् ॥ ३९ ॥ मालावैजयंती
रूपाधरतीति मालाधरी मालाकारपत्नीरूपावा ॥ महानुपायः प्राप्तिसाधनश्रवणादिलक्षणोयस्याः सामहोपाया पुरुषार्थवधुदयेमहोपायस्वरूपावा ॥ महात्तरगावामुक्तिमभृतयोविभूषणानियस्याः

का. सं. ४. पु.

स. अ. २९

॥ १३२ ॥

सामहोरगविभूषणा ॥ महामोहप्रशमयतीतिमहामोहप्रशमनी ॥ महामंगलानामपिमंगलमहामंगलमंगलम् ॥ मंगलानां चर्मगलमितिस्मृतः ॥ १४० ॥ सूर्यमंडलेचरतीतिमार्तडमंडलचरी
आकाशगंगारूपेणसूर्यमण्डलेचरतीतिवा ॥ महतीचासौलक्ष्मीश्चेतिमहालक्ष्मीः ॥ महस्त्वेनिरतिशयसात्म्यम् ॥ मदउज्जितोययामदेनवाउज्जितामदोज्जिता ॥ यशोमहाइत्याविदारिणी
तिवर्ततेयस्याःसायशस्विनी ॥ यशोददातीतियशोदा नंदपत्नीरूपावा ॥ च योग्या योग्याद्विदायोगगम्येतिवा ॥ युक्तमात्मयेषतिःसेवितायुक्तात्मसेविता ॥ ४१ ॥ योगानांषडंगादीनां
सिद्धिप्रदायोगसिद्धिप्रदा ॥ याज्यापूज्यायजमानस्वरूपावा ॥ यज्ञेक्षेपरिपूरिताव्याप्ताऽधिष्ठितेतियावत् ॥ यज्ञेक्षेपरिपूजितेतिकथित्पाठः ॥ तत्रयज्ञेशःपरिपूजितोययासायज्ञेशपरिपूजिता ॥
यदा यज्ञेशःश्रीकृष्णस्तेनपरिपूजितेतिक्याल्लेयम् ॥ तथाचरिवंशेषारिजातहरणे ॥ अथाययौभिष्णुपदीस्मृताकृष्णेनभारत ॥ संपूज्यतांततःकृष्णःकृत्वास्नानमघोक्षजइति ॥ यज्ञेशीयज्ञाधि
ह्याश्रीदेवता ॥ स्मृतायज्ञफलददातीतियज्ञफलदा ॥ अभक्तानांखंडयतीतिवा ॥ यजनीयापूजनीया ॥ यज्ञस्करीभक्तानांकीर्तिकरी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्याजितेन्द्रियैःसेवनीया ॥ योगेनमा
यासंबंधेनयोनिःकारणयोगयोनिः ॥ योगस्यषडंगार्थेह्युरितिवा ॥ योगोजीवात्मनेरिक्पाचतर्नकैयस्याःसायोगिनी योगिनीगणरूपावा ॥ युक्ताबुद्धिर्भस्मात्मैकत्वज्ञानंतददातीति युक्तबुद्धिदा ॥
युक्तेभ्योजितेन्द्रियेभ्योवाबुद्धिदा ॥ युक्तसिद्धिदेतिपाठेजीबन्मुक्तिकृपसिद्धिदेत्यर्थः ॥ योगज्ञानं च योगेनवाज्ञानंतरप्रददातीति योगज्ञानप्रदा ॥ युक्तासंयताजितेन्द्रियेतियावत् ॥ पुंश्रल्यापहंतं चतः

मार्तडमंडलचरीमहालक्ष्मीर्मदोज्जिता ॥ यशस्विनीयशोदाचयोग्यायुक्तात्मसेविता ॥ ४१ ॥ योगसिद्धिप्रदायाज्यायज्ञेशपरिपूरिता ॥ यज्ञेशीयज्ञफ
लदायजनीयायशस्करी ॥ ४२ ॥ यमिसेव्यायोगयोनियोगिनीयुक्तबुद्धिदा ॥ योगज्ञानप्रदायुक्तायमाद्यष्टांगयोगयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रिताघौघसंचारायमलो
कनिवारिणी॥यातायातप्रशमनीयातनानामकृतनी ॥ ४४ ॥ यामिनीशहिमाच्छोदायुगधर्मविवर्जिता ॥ रेवतीरतिकृद्भ्यारत्नगर्भारमारतिः ॥ ४५ ॥ रत्नाक
रप्रेमपात्रंरसज्ञारसरूपिणी॥रत्नप्रासादगर्भाचरमणीयतरंगिणी॥ ४६ ॥ रत्नार्चिरुद्ररमणीरागद्वेषविनाशिनी॥रमारामारम्यरूपारोगिजीवातुरूपिणी ॥ ४७ ॥

कोनिवारयितुंक्षमः ॥ आत्मारामेश्वरमृतेभगवंतमघोक्षजमितिवचनात् ॥ यमाद्यष्टांगयोगयुनक्तीतियमाद्यष्टांगयोगयुक् ॥ ४३ ॥ यंत्रितो निराकृतोऽप्यौघानां पसपृहानां संचारो यया सा यंत्रिता घा
घसंचारा ॥ यमलोकं निवारयितुं क्षीलं यस्याः सा यमलोकनिवारिणी ॥ यातायाते मरणजन्मनीप्रशमयतीति यातायातप्रशमनी ॥ यातनानां नाममात्रं कृततीति यातनानामकृतनी ॥ यातनामूल
कृतनीतिपाठे यातनानां मूलपापम् ॥ यातनानां निहंतनीति चकचिद् ॥ ४४ ॥ यामिनी शहिमाच्छोदा चंद्ररश्मिबन्धिमलोदक ॥ युगधर्मो हितानृतादिभिर्विवर्जिता युगधर्मविवर्जिता ॥ रेवती मह
विशेषो बलदेवकांतावानक्षप्रविशेषो वातद्रुपारेक्सी ॥ रत्तिरमणलक्ष्मीरतिहृद् ॥ रम्यारमणीया ॥ रत्नानिगर्भेयस्याः सारत्नगर्भासमुद्ररूपावा ॥ रमालक्ष्मीरूपा ॥ रतिः रमणकामांगनावा ॥ ४५ ॥
रत्नाकरप्रेमपात्रं स मुद्रस्य स्नेहाश्रयः कतित्यर्थः ॥ रसज्ञारसंजानातीति रसज्ञा ॥ रसो वै स इति श्रुतेः ॥ षड्रसज्ञावा ॥ रसरूपिणी ब्रह्मरूपिणी षड्रसस्वरूपावा ॥ रत्ननिर्मिता देवालयागर्भेयस्या
सारत्नप्रासादगर्भा ॥ प्रासादरत्नखचितरश्मिश्चितामणिगणा अपि ॥ गंगाजलांस्तितृप्तिकलिकल्मषभीतिरित्यत्रैवोक्तेः ॥ रत्नप्रासादगर्भेति पाठेऽतः कृद्भ्यारत्नप्रासादगर्भेत्यर्थः ॥ च रमणीया स्तरंगावर्तते
यस्याः सारमणीयतरंगिणी ॥ ४६ ॥ रत्नानामिवाचिर्दीप्तिर्यस्याः सारत्नाचिः ॥ रुद्ररमयतीति रुद्ररमणी ॥ रागद्वेषविनाशिनी रागद्वेषयोऽत्रि ॥ रमयति नयनमनां सीति रमा ॥ राना उत्तमा स्त्रीस्वरूपा

सांघपत्नीकुंभांडडुहितवा ॥ तथा चवाणासुरयुद्धेहरिवंशे ॥ सांघायदीयतारामाकुंभांडडुहितशुभेति ॥ रमतेऽप्योगिनोऽनंततयानंदेचिदात्मनि ॥ इतिरामपदे
नासौपरं ब्रह्माभिधीयतइति ॥ रम्यमनोहरं रूपं यस्याः सारम्यरूपा ॥ रोगिजीवातुरुपिणी संसारोगप्रस्तानां नीवनौषधिरूपिणी ॥ ४७ ॥ रुचिकरोतीतिरुचिकृत् ॥ रोचयतीतिरोचनी ॥ रमालक्ष्मी
स्तस्यैहितारम्या ॥ रुचिरातीतिरुचिरामनोहराबा ॥ रोगसंसाररोगमात्रं बाहर्तुं शीलं यस्याः सारोगहारिणी ॥ राजतेहंसायस्यां साराजहंसा ॥ रत्नवती मनेकरत्नसंयुक्ता ॥ रत्नवतीतिपाठेसरत्नाः
संगमेनयोरबोधानिः सवर्ततेयस्याः सारत्नवतीतिव्याख्येयम् ॥ तथाचबालकांडे ॥ ततारसारितं पुण्यां सरयुं सागरंगमाम् ॥ राघवस्तुतिन्मध्येषमच्छमुनिपुंगवम् ॥ वारीणां भिद्यमानानां किमेपवि
मलोर्ध्वनिः ॥ राघवस्यतुतच्छुत्वाजातकैतूहलः सच ॥ कथयामासधर्मात्मातस्यशब्दस्यनिश्चयम् ॥ कैलासेष्वेतराममनसानिर्मितंसरः ॥ ब्रह्मणारघुशार्दूलमानसनामतेनतत् ॥ तस्मात्प्रसू
तासरयूः साऽप्योध्यामभ्यभावयत् ॥ सरः प्रसूतासरयूः पुण्या ब्रह्मसरश्च्युता ॥ शब्दोऽप्यविषुलस्तस्याजाह्नव्यामभिवर्तते ॥ अरिसंघर्षजोरामप्रणामं प्रयतः कुर्वति ॥ राजताराजमानानां कल्लोलानां
राजिर्यस्याः साराजत्कल्लोलराजिका ॥ राजकल्लोलेतिपाठेपिसर्गार्थः ॥ ४८ ॥ रमणीया एवामणीयकरेखाजलधाराः सामुद्रोक्तावाकरचरणयोर्यस्याः सारामणीयकरेखा ॥ रामणीयक
कवेशाचेतिक्वचित्पाठः ॥ तत्रवेशः शोभा ॥ च रुजारोगाणामरीरुजारिः ॥ रोगेरोषोवर्ततेयस्याः सारोगरोषिणी ॥ रोषशोषिणीतिक्वचित्पाठः ॥ रोगशोषिणीतिचान्यत्र ॥ राकापूणचंद्रार्पा

रुचिकृद्रोचनीरम्यारुचिरारोगहारिणी ॥ राजहंसारत्नवतीराजत्कल्लोलराजिका ॥ ४८ ॥ रामणीयकरेखाचरुजारिरोगरोषिणी ॥ राकारंकार्तिशमनी
रम्यारोलंबराविणी ॥ ४९ ॥ रागिणीरंजितशिवा रूपलवण्यशेषधिः ॥ लोकप्रसूलो कवंध्यालोलत्कल्लोलमालिनी ॥ १५० ॥ लीलावतीलो
कधूमिलो कलोचनचंद्रिका ॥ लेखस्रवंतीलटभालघुवेगालघुत्वहत् ॥ ५१ ॥ लास्यत्तरंगहस्ताचललितालयभंगिगा ॥ लोकबंधुलोकधात्रीलो
कोत्तरगुणोजिता ॥ ५२ ॥ लोकत्रयहितालोकालक्ष्मीलक्षणलक्षिता ॥ लीलालक्षितनिर्वाणालावण्यामृतवर्षिणी ॥ ५३ ॥

रामासीतस्वरूपा ॥ रंकानांदरिद्राणामातिपीडांशमयतीतिरंकार्तिशमनी ॥ रम्यारमणीया ॥ रम्यः रमणीयः अविष्णुराश्रयत्वेनवर्ततेयस्याः सेतिवा ॥ रोलंबानां भ्रमराणां रावोवर्ततेयस्याः
सारोलंबराविणी ॥ ४९ ॥ सृष्टिस्थितिसंहाररूपोरागोऽस्याऽस्तीतिरागिणी रागमात्राश्रयाबा ॥ रंजितमभिव्यक्तीकृतं शिबं वैकल्पं रंजितोऽनुरंजितः शिवश्चरोवाययासारंजितशिवा ॥
रूपलवण्ययोः सौंदर्यागतौष्ठयोः शेषधिमिधिराश्रयइत्यर्थः ॥ लोकप्रसूलो कनानां जनयित्री ॥ लोकबंध्याजनेः स्तव्याऽभिवाद्याबा ॥ लोलतां लोलंतीवाकल्लोलानां मालावर्ततेयस्याः सालोलत्कल्लो
लमालिनी ॥ १५० ॥ लीलासृष्टिस्थितिसंहाररूपावर्ततेयस्याः सालीलक्ष्मीदिवोदासमहिषीवा ॥ एकदाऽप्यसंसारं प्राप्यदिवोदासस्यभूमुजः ॥ राक्षसीलीलावतीनामराक्षेवंतिव्येदयदित्यत्रैवोक्तेः ॥ लोकमृ
मिधुवनानामीधुवनम् ॥ लोकलोचनचंद्रिकाजनमात्रनेत्राणामाह्लादयित्री ॥ लेखं शास्त्रं स्रवंती उत्पादयंती लेखस्रवंती ॥ तथाचपारमार्थसूत्रम् ॥ शास्त्रयोनित्वादिति ॥ देवनदीतिवा ॥ लटस्यलंपटस्यजनस्ये
वमादीसिः प्रतीतिर्जडब्रह्मसमाप्रतीपस्थानादीयस्याः सालटमा ॥ लटभोरितिपाठे लंपटानां भीमवैषयस्याऽतिव्याख्येयम् ॥ सर्वनिर्णयत्वात् ॥ लघुर्भयरोवेगोयस्याः सालघुवेगा ॥ लघुत्वहृत्कानां
लघुत्वहारिणी ॥ ५१ ॥ लास्यंतो नृत्यतस्तरंगा एव हस्तायस्याः सालास्यत्तरंगहस्ता ॥ च ललितामनोहराललितारूपाकाशीस्यादेवीवा ॥ लयभंग्यागमनपरिपाट्यागच्छतीतिलयभंगिगा ॥
लोकबंधुलोकमात्रहितेविणी ॥ लोकधात्रीजनमात्रस्पर्पोष्टी ॥ लोकेशचतुर्गुणोजितालोकालोकातिक्वचित्पाठः ॥ ५२ ॥ लोकत्रयाणां हितं यया सालोकत्रयहिता ॥ लोक्यतेभालोच्यते

शुद्धभिरितलोकास्तत्स्वरूपा ॥ लक्ष्मीलक्ष्मीस्वरूपा ॥ लक्षणैः सत्यज्ञानंदादिस्वरूपलक्षणैर्जगज्जन्मादितत्स्यलक्षणैः करुणत्वादिगुणैः सर्मार्चनैः सामुद्रिकोक्तलीलक्षणैर्वालिखितान्विता
लक्षणलक्षिता ॥ लीलाभगवत्कीडास्वरूपा पद्मराजमहिषीरूपा ॥ तयाचवालिखे ॥ आसीदस्मिन्महापीठे कुलपद्मो विकसतवान् ॥ पद्मो नामेत्युपक्रम्य तस्यासीत्सुभगा भार्या लीलानामखिला
सिनीति ॥ लक्षितं दक्षितं निर्वाणं यया सा लक्षितनिर्वाणा ॥ लावण्यमेवास्मृतं तद्वर्णिणी लावण्यामृतवर्णिणी ॥ यद्वा लवणार्णवस्य इदं लावण्यं रत्नादिसंपदमृतं कैवल्यं ते वापितुं शीलं यस्याः सा तथा ॥
॥ ५३ ॥ वैश्वानरीवाग्नेयीशक्तिः स्वाहादाहिकावातद्रुपा ॥ गंगानामसहस्रेऽस्मिन्निवृतेन वमेशते ॥ यददृष्टमभूद्रतद्विशेषे सोऽयमपि तम् ॥ ९ ॥ वासवेऽङ्गा इन्द्रस्यस्तुत्या ॥ बन्धत्वं परिहर्तुं
शीलं यस्याः सा बन्धत्वं परिहारिणी ॥ वासुदेवस्याङ्गोऽनेन त्वं हर्तुं शीलं यस्याः सा वासुदेवाङ्गिरेणुग्री ॥ इन्द्रस्य कुलिशनिवारयितुं शीलं यस्याः सा वज्रिक्वनिवारिणी च्यवनादिरूपेण ॥ ५४ ॥
शुभनिवासमंताद्वर्तितेयस्याः सा शुभावती ॥ शुभफलं यस्याः शुभं वा फलतीति शुभफला ॥ शान्तिर्नैक्यं स्वरूपा समरूपा वा शान्तिकर्मरूपा ॥ शान्तनोः समुद्रांस्तस्य लब्धभाभार्या शान्तनुवल्हभा ॥
शान्ततुरिति पाश्चात्यादीक्षणात्पाश्चापठेति ॥ शुभमन्त्रस्याम्यस्तीति शुभिनी ॥ शैशवंशिशुसंबन्धियोयस्याः सा शैशववयाः ॥ शीतलं यदमृतं जलं द्रोणुं शीलं यस्याः सा शीतलामृतवाहिनी ॥ ५५ ॥

वैश्वानरीवासवेऽङ्गा बन्धत्वं परिहारिणी ॥ वासुदेवाङ्गिरेणुग्रीवज्रिक्वनिवारिणी ॥ ५४ ॥ शुभावती शुभफला शान्तिः शान्तनुवल्हभा ॥ शुलिनी शैशववयाः
शीतलाऽमृतवाहिनी ॥ ५५ ॥ शोभावती शीलवती शोषिता शोषकित्विवा ॥ शरण्या शिवदा शिष्टा शरजन्मप्रसूः शिवा ॥ ५६ ॥ शक्तिः शशांकविमला श
मनस्वसृसंमता ॥ शमाशमनमार्गग्री शितिकंठमहाप्रिया ॥ ५७ ॥ शुचिः शुचिकरी शेषा शेषशायिपदोद्भवा ॥ श्रीनिवासश्रुतिः श्रद्धा श्रीमती श्रीः शुभक्रता ॥
॥ ५८ ॥ शुद्धविद्या शुभवर्ता श्रुतानंदा श्रुतिस्तुतिः ॥ शिवेतरग्री शबरी शांढरी रूपधारिणी ॥ ५९ ॥

शोभावती तेयस्याः सा शोभावती ॥ शीलं कर्तयेयस्याः सा शीलवती ॥ शोषितमक्षेपी कित्वं यया सा शोषिता शेषकित्विवा ॥ शरण्या आश्रययोग्या ॥ शिवदा शिवं कल्याणं मोक्षं वा ददातीति शिवदा ॥
शिष्टा सदाचारा शिष्टावशिष्टाऽपि भूतावा ॥ शरजन्मप्रसूः कर्त्तव्येयजननी ॥ शिवा कल्याणरूपामोक्षरूपां श्वरीरूपा ॥ ५६ ॥ शक्तिर्माया ह्लादिनी वा ॥ शशांकविमला चन्द्रवदा ह्लाद
कारिणी चन्द्रवर्जितेति वा ॥ शमनस्वसृसृष्टानायाः संमताभिमतशमनस्वसृसंमता ॥ शमयति नाशयत्यज्ञानं बत्कार्यं चेति शमा ॥ शमनमार्गग्री यममार्गनिवारिणी ॥ शितिकंठमहाप्रिया रुद्रस्यात्यंत
बद्धभा ॥ ५७ ॥ शुचिः पवित्रा ॥ शुचिकरी पवित्रकरी ॥ शेषा मयविभूता अनंतशक्तिर्द्विरेकतीति वा ॥ शुभग्री तिपाठेशोक्ता शिनीत्यर्थः ॥ शेषशायिपदोद्भवा अनंतशायिचरणोत्पन्ना ॥
श्रीनिवासो विष्णुस्तद्रूपेण भूयत इति श्रीनिवासश्रुतिः ॥ श्रद्धा आस्तिक्यशुद्धिरूपा ॥ श्रीवर्तयेयस्याः सा श्रीमती ॥ अयं त्येतां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्यालक्ष्मीरूपा ॥ शुभानि व्रतानि यस्याः सा शुभक्रता ॥
॥ ५८ ॥ शुद्धा चासीद्विद्या चेति शुद्धविद्या ॥ शुभविद्येति कचित् ॥ शुभमावर्त्तोऽभसार्थमोयस्याः सा शुभावर्ता ॥ श्रुतोऽज्ञानं दोषयसा श्रुतानंदा ॥ श्रुतिभिर्वेदैः स्तुतिर्यस्याः सा श्रुतिस्तुतिः ॥
तयाच भागवते ॥ जयजयजह्नु जयामित्यादि ॥ शिवेतरं पापं तन्नाशिनी शिवेतरग्री ॥ शबरी शबरांगनाकिरातरूपधारिणी महेश्वरस्य पत्नीत्वेन ॥ शंभरो मृगस्तत्पत्नी शांढरी ॥ ब्रह्मणा कामितायाः सर

स्कां प. पु.

॥ ३३४ ॥

स्वत्यामृगीरूपत्वेन तस्या रूपं धर्तुं शीलं यस्याः सा शां बरी रूपधारिणी ॥ ५९ ॥ श्मशानं शोधयतीति श्मशानशोधनी ॥ यस्यां मृतानां पुनः श्मशानसंबन्धेन भवतीत्यर्थः ॥ श्मशानं महाश्मशानं काशीतच्छोधनीति वा ॥ तथा चात्रैवोक्तम् ॥ गंगासंगात्ततोधिकेति ॥ शांताशांतस्वभावा दशरथात्मजाया क्रुध्यभृंगपत्नी तद्रूपा वा ॥ तथा च हरिवंशे ॥ अयाचित्रयस्यापि पुत्रो दशरथोऽभवत् ॥ लोमपाद इति ख्यातो यस्य शांतामुताऽभवदिति ॥ शश्वन्नित्या ॥ शतधृतिस्तुता ब्रह्मणा भिर्वेदिता ॥ शालते शोभत इति शालिनी ॥ शालिनी न्यावांतररूपेन याशोभातया दद्यान्वासा शालिशोभादया ॥ शिखिवाहनः कार्तिकेयस्तद्रूपं भविष्यतीति शिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयानिस्तुत्याणि चरित्राणि यस्याः सा शंसनीयचरित्रा ॥ च शांतिता निनाशितान्यशेषपातकानि यया सा शांति तारोपपातका ॥ षड्गुणैश्वर्यसंपन्ना ऐश्वर्यादिगुणपदकान्विता ॥ षडंगानि शिक्षादीनि च भुतिश्च तदुभयरूपिणी ॥ ६१ ॥ षडताम्रीर्यता तद्धारिसलिलं यस्याः सा षडतामरीरसलिला ॥ दृचायन्नदनदीशताम्रदृचायत्संधातमां नुवन्नदनदीनां शतं यस्यां सा तया ॥ दृक्ष्यैस्त्यैश्चन्दसंधातयोरिति धातुः ॥ सरिद्रानदीनां मध्ये श्रेष्ठा ॥ सुरसानागमात्तुरूपा ॥ यद्वा शोभनो रसो यस्याः सा शोभनब्रह्मरमरूपेत्यर्थः ॥ शोभनाप्रभायस्याः सा सुप्रभा ॥ सुरदीर्घिका देवार्पा ॥ ६२ ॥ स्वः सिंधुः सर्वदं ॥ सर्वदुःखघ्नीतापत्रयोन्मूलिनी ॥ सर्वव्याधिमहौषधं सर्वरो

श्मशानशोधनी शांता शश्वच्छतधृतिष्ठता ॥ शालिनी शालिशोभा व्याशिखिवाहनगर्भभृत् ॥ १६० ॥ शंसनीयचरित्रा च शांति तारोपपातका ॥ षड्गुणे श्वर्यसंपन्ना षडंगश्रुतिरूपिणी ॥ ६१ ॥ षडतामरीरसलिला दृचायन्नदनदीशता ॥ सरिद्रा च सुरसा सुप्रभा सुरदीर्घिका ॥ ६२ ॥ स्वः सिंधुः सर्वदुःखघ्नी सर्वव्याधिमहौषधम् ॥ सेव्या सिद्धिः सती सुक्तिः स्कंदसूक्ष्मसरस्वती ॥ ६३ ॥ संपत्तरंगिणीस्तुत्या स्थाणुमौलिकृता लया ॥ स्थैर्यदा सुभगा सौख्या स्त्रीषु सौ भाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिःश्रेणिका सूक्ष्मा स्वधा स्वाहा सुधा जला ॥ समुद्ररूपिणी स्वर्ग्या सर्वपातकघ्नेरिणी ॥ ६५ ॥ स्मृता च द्वारिणी सीता संसारा ब्धितरंडिका ॥ सौभाग्यसुंदरी संध्या सर्वसारसमन्विता ॥ ६६ ॥ हरप्रिया हृषीकेशी हंसरूपा हिरण्मयी ॥ हताघसंचाहितकृद्धेलाहेला घगर्वहत् ॥ ६७ ॥

गाणां निवर्तकम् ॥ सेव्या सेवनीया ॥ सिद्धिः कंबल्याऽणिमादिसिद्धिस्वरूपा ॥ सती पतिव्रता भवपत्नी दाक्षायणीति वा ॥ सुक्तिः शोभनां क्तिस्वरूपा षड्गुणसुक्तादिरूपा वा ॥ स्कंदसूः कार्तिकेयजननी ॥ च सरस्वती वाणी तदधिष्ठात्री देवता वा ॥ ६३ ॥ संपद्रपास्तरंगायस्याः सा संपत्तरंगिणी ॥ स्तुत्यास्तुतेर्विषयः ॥ स्थाणुमौलिकृता लया रुद्रशिरःकृता वासा ॥ स्थैर्यदा भक्तेभ्यः स्वतीरे कस्यति दा ॥ सुभगा शोभनकर्मातिमर्ता प्रिये सति वा ॥ सांख्यासुखायहिता ॥ स्त्रीषु सौभाग्यदातुं शीलं यस्याः सा स्त्रीषु सौभाग्यदायिनी ॥ ६४ ॥ स्वर्गनिःश्रेणिका स्वर्गकसोपाना ॥ तदुक्तं काशीसारे ॥ यादोषा सर्वजंतूनां यास्वर्गसरणिर्नृणामिति ॥ सूक्ष्मा इन्द्रियाद्यगोचरा ॥ स्वधापितृपत्नी मंत्ररूपा वा ॥ स्वाहाप्रिभायां मंत्ररूपा वा ॥ मुधाऽमृतं तुल्यं जलं यस्याः सा मुधा जला ॥ समुद्ररूपिणी समुद्रपत्नी तद्रूपा वा ॥ समुद्रपूरणीति कचित्पाठः ॥ स्वर्ग्या स्वर्गायहिता ॥ सर्वपातकघ्नेरिणी ब्रह्महत्यादिनाशिनी ॥ ६५ ॥ स्मृता सती स्मृतानां वाऽघद्वारिणी स्मृता घद्वारिणी ॥ सीता लालंगलपद्धतिः गंगाप्रभेदे विष्णोर्मायाजानकीति वा ॥ संसाराब्धितरंडिका भवसमुद्रेतरंडिका ॥ तरंडकमिति कचित् ॥ सौभाग्यरूपा चा सौमुंदरी च सौभाग्येन वा सुंदरी सौभाग्यसुंदरी ॥ सम्यग्व्यासंध्या ब्रह्मज्ञानस्वरूपा संध्यारूपा वा ॥ सर्वसारसमन्विता सर्वशक्तियुक्तेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ हरप्रिया शिवकांता ॥ हृषीकेशी इन्द्रियाणां नियंत्री

का. सं. ४. पु.

स. अ. २९.

॥ ३३४ ॥

हृषीकेशपत्नीतिवा ॥ हंसरूपाशुद्धस्वरूपाहंसरूपधारिणीतिवा ॥ तस्याहंसरूपेणसकाशमगमंतदेविभागवतोक्तेः ॥ हिरण्यपीडान्स्वरूपास्वर्णमयीतिवा ॥ इत्यावसंवाक्षपितपापसमूहा ॥ हितकृ
द्वितैषिणी ॥ हेलाभृगारभावरूपा ॥ हर्षश्चइलाभूमिराश्रयस्याःसेविवा ॥ -हेलाघगर्बहृत्लालयापापमदनाग्निनी ॥ अर्धचर्गर्वश्चाघगर्बोहिलयातौहरतीतिवा ॥ ६७ ॥ क्षेमदाकल्याणदा ॥
क्षालिताघोधानाशितपापसंचया ॥ शुद्धविद्राविणीदुष्टानांविधातिनी ॥ क्षमापृथ्वीरूपासहनस्वभावा १००० ॥ गंगानामसहस्रेष्टमिन्विष्टोदक्षमेक्षते ॥ यददृष्टमभूदत्रतद्विशेषोक्षमर्पितम् ॥
॥ १० ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ श्रद्धयापठितंतदितिशेषः ॥ १७० ॥ ७१ ॥ बाढवब्राह्मण हेतत्त्वत्त्रेयर्थः ॥ सत्राह्राणः केनस्यादितिभुतेः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

क्षेमदाक्षालिताघोधाशुद्धविद्राविणीक्षमा ॥ इतिनामसहस्रंहिंगंगायाःकलशोद्भव ॥ कीर्तयित्वानरःसम्यग्गंगानामफलंलभेत् ॥ ६८ ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्व
विघ्नविनाशनम् ॥ सर्वस्तोत्रजपाच्छ्रेष्ठंसर्वपावनपावनम् ॥ ६९ ॥ श्रद्धयाभीष्टफलदंचतुर्वर्गसमृद्धिकृत् ॥ सकृच्चपादवाप्रोतिह्येकक्रतुफलमुने ॥ १७० ॥
सर्वतीर्थेषुयःस्नातःसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ तस्ययत्फलमुद्दिष्टंत्रिकालपठनाच्चतत् ॥ ७१ ॥ सर्वव्रतेषुयत्पुण्यंसम्यक्कीर्णेषुबाढव ॥ तत्फलंसमवाप्रोतित्रिसंध्यं
नियतःपठन् ॥ ७२ ॥ स्नानकालेपठेद्यस्तुवक्त्रकुत्रजलाशये ॥ तत्रसन्निहितानूनंगंगानिपथगामुने ॥ ७३ ॥ श्रेयर्थीलभतेश्रेयोधनार्थीलभतेधनम् ॥
कामीकामानवाप्रोतिमोक्षार्थीमोक्षमामुयात् ॥ ७४ ॥ वर्षत्रिकालपठनाच्छ्रद्धयाशुचिमानसः ॥ ऋतुकालाभिगमनादपुत्रःपुत्रवान्भवेत् ॥ ७५ ॥ नाकाल
मरणंतस्यनामिचोराहिसाध्वसम् ॥ नाम्रासहस्रंगंगायायोजपेच्छ्रद्धयामुने ॥ ७६ ॥ गंगानामसहस्रंतुजस्वाभ्रामांतरं व्रजेत् ॥ कार्यसिद्धिमवाप्रोतिनि
र्विभोगेहमाविरोत् ॥ ७७ ॥ तिथिवारर्क्षयोगानानंदोषःप्रभवेत्तदा ॥ यदाजस्वाव्रजेदेतस्तोत्रंभ्रामांतरंनरः ॥ ७८ ॥ आयुरारोग्यजननंसर्वोपद्रवनाशनम् ॥
सर्वसिद्धिकरंपुंसंगंगानामसहस्रकम् ॥ ७९ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयत्पापंसम्यगर्जितम् ॥ गंगानामसहस्रस्यजपनात्तत्क्षयंव्रजेत् ॥ १८० ॥ ब्रह्मप्रो
मद्यपःस्वर्णस्तेयीचगुरुतल्पगः ॥ तत्संयोगीभूणंहंतामातृहापितृहामुने ॥ ८१ ॥ विश्वासचातीगरदःकृतप्रोमित्रघातकः ॥ अग्निदोगोवधकरोगुरुद्रव्या
पहारकः ॥ ८२ ॥ महापातकयुक्तोपिसंयुक्तोप्युपपातकैः ॥ मुच्यतेश्रद्धयाजस्वांगंगानामसहस्रकम् ॥ ८३ ॥

॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ उपपातकैर्गोवधादिभिः ॥ इत्यादिबहुवचनांताःशब्दागणस्यसंख्यकाभवंतीतिन्यायद्रव्यचनेनजातिभ्रंशकरणसंकलीकरणाप्राप्तीकरणमालिनीकरणाणि
गृह्यन्ते ॥ तानिचमनुनोक्तानि ॥ ब्रह्मइत्याहुरापानंस्तेयंयुर्वर्गनागमः ॥ महाविपातकान्याहुःसंसर्गश्चापितैःसह ॥ गोवधोऽप्याज्यसंयाज्यंपारदार्यामविक्रयौ ॥ गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्न्योः
सुतस्यच ॥ पारिवर्तिताभुजेनपरिवेदनमेवच ॥ तयोर्दानंचकन्यायास्तयोरेवचयाजनम् ॥ कन्यायादूषणंचैवबाधुपितृव्रताच्छ्रुतिः ॥ तडागारामदाराणामपत्यस्यचविक्रयः ॥ प्रात्यतावांचवत्यागोभृतकाध्याप
नंतया ॥ भृतादध्ययनंदानमपत्यानांचविक्रयः ॥ सर्वाकरोष्वर्षाकरोमहायंत्रप्रवर्तनम् ॥ हिसौपथीनांस्त्रीजीवोभिचारोमूलकर्मच ॥ इधनार्थमशुष्कणांमुमाणामवपातनम् ॥ आत्मार्यचाक्रियारभोनिदिता

आदनेतया ॥ अनाहिताप्रितास्तेन्यमृणानामनपक्रिया ॥ धान्यकुप्यपशुस्तेयमपत्यस्त्रीनिषेचनम् ॥ स्त्रीशूद्रविद्वत्क्षत्रधोनास्ति कथंचोपपातकम् ॥ ब्राह्मणस्य रुजः कृत्याघ्रातिरग्रेयमद्योः ॥ जैहयं सुसिचमैशु
न्यजातिभ्रंशकरं स्मृतम् ॥ स्वराशोष्ट्रं शृगेभानामजाविक्रवस्तया ॥ संकलीकरणं ज्ञेयं भीनाहिमहिषस्य च ॥ निदितेभ्यो धनादानं वाणिज्यं शूद्रसेवनम् ॥ अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ॥ कृमिकीटवयो
इत्यामयानुगतभोजनम् ॥ फलैषः कुसुमस्तेयमधैर्यचमलावहमिति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ वेदपारायणात् उपवासपूर्वकं समग्रायाः स्वशाखायाः पाठात् ॥
आधिव्याधिपरिक्षिप्तो घोरतापपरिप्लुतः ॥ मुच्यते सर्वदुःखेभ्यः स्तवस्यास्यानुकीर्तनात् ॥ ८४ ॥ संवत्सरेण युक्तात्मा पठन् भक्तिपरायणः ॥ अभी
प्सितालभेत्सिद्धिं सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ८५ ॥ संशयाविष्टचित्तस्य धर्मविद्वेषिणोऽपि च ॥ दाम्भिकस्यापि हिंस्रस्य चेतो धर्मपरं भवेत् ॥ ८६ ॥ वर्णाश्रमपथी
नस्तुकामक्रोधविवर्जितः ॥ यत्फलं लभते ज्ञानी तदा प्रोत्यस्य कीर्तनात् ॥ ८७ ॥ गायत्र्ययुतजप्येन यत्फलं समुपार्जितम् ॥ सकृत्पठनतः सम्यक्तदशे
षमवाप्नुयात् ॥ ८८ ॥ गादत्त्वावेदविदुषे यत्फलं लभते कृती ॥ तत्पुण्यं सम्यगाख्यातं स्तवराजसकृज्जपात् ॥ ८९ ॥ गुरुशुश्रूषणं कुर्वन् यावज्जीवं नरोत्तमः ॥
यत्पुण्यमर्जयेत्तद्गावर्षत्रिषवणं जपन् ॥ १९० ॥ वेदपारायणात् पुण्यं यदत्र परिपठ्यते ॥ तत्पण्मासेन लभते त्रिसंध्यं परिकीर्तनात् ॥ ९१ ॥ गंगायाः स्तव
राजस्य प्रत्यहं परिशीलनात् ॥ शिवभक्तिमवाप्नोति विष्णुभक्तोऽथवा भवेत् ॥ ९२ ॥ यः कीर्तयेदनुदिनं गंगानामसहस्रकम् ॥ तत्समीपे सहचरी गंगा देवी
सदा भवेत् ॥ ९३ ॥ सर्वत्र पूज्यो भवति सर्वत्र विजयी भवेत् ॥ सर्वत्र सुखमाप्नोति जाह्नवीस्तोत्रपाठतः ॥ ९४ ॥ सदाचारी स विज्ञेयः स शुचिस्तु सदैव हि ॥
कृतसर्वसुरार्चः सकीर्तयेद्यद्मस्तुतिम् ॥ ९५ ॥ तस्मिंस्तु ते भवेत्तु ताजाह्नवीनां त्रिसंशयः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गंगाभक्तं समर्चयेत् ॥ ९६ ॥ स्तवराजमिमं
गांगं शृणुयाद्यश्च पठेत् ॥ श्रावयेदथ तद्भक्तान्दंभलो भविर्वाजितः ॥ ९७ ॥ मुच्यते त्रिविधैः पापैर्मनोवाक्कायसंभवेः ॥ क्षणान्निष्पापतामेति पितृणां च प्रियो
भवेत् ॥ ९८ ॥ सर्वदेवप्रियश्चापि सर्वावर्षगणसंमतः ॥ अंते विमानमारुह्य दिव्यस्त्रीशतसंवृतः ॥ ९९ ॥ दिव्याभरणसंपन्नो दिव्यभोगसमन्वितः ॥ नंदना
दिवने स्वैरंदेववत्स प्रमोदते ॥ १०० ॥ भुज्यमानेषु विप्रेषु श्राद्धकाले विशेषतः ॥ जपन्निदं महास्तोत्रं पितृणां तृप्तिकारकम् ॥ १ ॥ यावन्तितत्र सिक्त्यानि
यावन्तोऽबुक्काः स्थिताः ॥ तावन्त्येवाहि वर्षाणि मोदते स्वः पितामहाः ॥ २ ॥ यथा प्रीणीति पितरोगंगार्यापिंडदानतः ॥ तथैव तृणुः श्राद्धे स्तवस्यास्यानुसं
श्रवात् ॥ ३ ॥ एतत्स्तोत्रं गृहे यस्य लिखितं परिपूज्यते ॥ तत्र पापभयं नास्ति शुचितद्भव न सदा ॥ ४ ॥ अगस्तो किं बहुतेन शृणु मे निश्चितं वचः ॥ संशयो
नात्र कर्तव्यः संदेशरिफलं हि ॥ ५ ॥ यावन्ति मर्त्येस्तोत्राणि मंत्रजालान्यनेकशः ॥ तावन्ति स्तवराजस्य गंगियस्य समानिनः ॥ ६ ॥ यावज्जन्म जपेद्यस्तु नाम्नामे
तत्सहस्रकम् ॥ सकीकटेष्वपि मृतो न पुनर्गर्भमाविशेत् ॥ ७ ॥ नित्यं नियमवानेतद्योजयेत्स्तोत्रमुत्तमम् ॥ अन्यत्रापि विपन्नः स गंगातीरे मृतो भवेत् ॥ ८ ॥
मंत्रजगति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ सहचरी सखी ॥ तन्निष्ठे कृत्वा स्तेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ स्वैस्त्वेच्छया ॥ १०० ॥ भुज्यमानेति ॥ इदं सहस्र
नामयोजनं भवति तस्य पितृणां भिदंस्तोत्रं तृप्तिकारकं भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ सिक्त्यानि अम्लेः शाक्या इति यावत् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ कीकटेषु गणपतेश्च ॥ ७ ॥ ८ ॥

मुक्तीति ॥ मुक्तः कैवल्यस्य बीजभूतानियान्यक्षराणि तेषामास्पदमाश्रयः मोक्षकारणभूतब्रह्मास्पदं वा मुक्तिबीजं च तत्क्षरस्य ब्रह्मण आस्पदं चेति वा ॥ ९ ॥ प्रतिनिधिस्तुल्यम् ॥ सिद्धासुर्गंगायां मञ्जनस्रान्
मन्तेरेणपिगंगास्नानेच्छुः ॥ मातापितृसंस्तुतेषु प्रमितिशास्त्रप्रमाणतः ॥ आदिमात्रिजगन्मातर्गोविष्णुपदोद्भवे ॥ २१० ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायामेकोनविंशत्तमोऽ
ध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६४ ॥ अथ त्रिंशत्तमेऽध्याये रहस्यं द्युतिसंमितम् ॥ धनं जयकयागर्भं वर्ण्यते काशिरंजमहत् ॥ १ ॥ मणिः कर्ण्यो गंगायाः समागमात्सेत्रस्याधिक्यं वर्ण्यं गंगागमनप्रकारं भावयति ॥
शृण्वति ॥ समसिद्धो भगीरथो गंगां भूमिमानिनायेति दिक्षीये नान्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ तर्हि ऋजुपात्रेण पितामहाय व्रतमुत्तमस्तत्र नेत्रपात्रैः कृत्वा मणिः कर्ण्यमानयनेन तत्राह ॥ त्रयाणामिति ॥ ३ ॥
एतदेव स्पष्टयति ॥ आनंदकाननमिति ॥ आनंदकानने प्रतिहरेः संबंधिनी चक्रपुष्करिणी ॥ दैलीपिर्दिलीपस्तथापत्यं भगीरथो गंगां समानैषीत् तत्रापि यामासेत्यपि मे गान्वयः ॥ आनंदकाननं प्राप्य यादरेऽश्वक्रु

एतत्स्तोत्रवरं रम्यं पुरा प्रोक्तं पिनाकिना ॥ विष्णवे निजभक्त्यमुक्तिबीजाक्षरास्पदम् ॥ ९ ॥ गंगामानप्रतिनिधिः स्तोत्रमेतन्मयेरितम् ॥ सिद्धासुर्गंगायां मञ्जनस्रान्
तस्मादेतत्स्तोत्रं जपेत्सुधीः ॥ २१० ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे गंगासहस्रनामकथनं नामैकोनविं
शत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्व गस्त्यमहाभाग स च राजा भगीरथः ॥ आराध्य श्रीमहदेवमुद्दिधीर्षुः पितामहान् ॥ १ ॥ ब्रह्मशाप
विनिर्दग्धान्सर्वा ब्राजर्षिसत्तमः ॥ महता तपसा भूमिमानिनाय त्रिकर्मणाम् ॥ २ ॥ त्रयाणामपि लोकानां हिताय महते नृपः ॥ समानैषीत् ततो गंगां यत्रासी
न्मणिकर्णिका ॥ ३ ॥ आनंदकाननं शंभोश्चक्रपुष्करिणीहरेः ॥ परब्रह्मेकमुक्षेत्रं लीला मोक्षसमर्पकम् ॥ ४ ॥ प्राप यामास तां गंगां दैलीपिः पुरतश्चरन् ॥
निर्वाणकाशनाद्यत्र काशीति प्रथितापुरी ॥ ५ ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं न मुक्तं शंभुना क्वचित् ॥ प्रागेव हि मुनेऽनर्घ्यजात्यं जांबूनदं स्वयम् ॥ ६ ॥ पुनर्वारितरे
णापि हीरेण यदिसंगतम् ॥ चक्रपुष्करिणी तीर्थं प्रागेव श्रेयसां पदम् ॥ ७ ॥ ततः श्रेष्ठतरं शंभोर्मणिश्रवणभूषणात् ॥ आनंदकानने तस्मिन् ब्रविमुक्ते शिवा लये ॥
॥ ८ ॥ प्रागेव मुक्तिः संसिद्धा गंगा संगत्ततो धिका ॥ यदा प्रभृति सा गंगामणिः कर्ण्यो समागता ॥ ९ ॥ तदा प्रभृति तत्क्षेत्रं दुष्प्रापं त्रिदशैरपि ॥ कृत्वा कर्मा
ण्यनेकानि कल्याणानि तराणि वा ॥ १० ॥ तानि शृणु तस्मिन् दिक्ष्य काशी संस्थोऽमृतो भवेत् ॥ तस्य विदांत वेद्यस्य निदिध्यासनात् ॥ ११ ॥

ष्करिणीतामिति वा ॥ गांपयोदो गंधीति वा हि कर्मकता वा ॥ आनंदकानने गंगां प्राप यामासेत्यर्थः ॥ आनंदकाननं विशिनष्टि ॥ परब्रह्मेकमुक्षेत्रमित्यर्थेन ॥ परब्रह्मेवेति केचित् ॥ ४ ॥ पुनरपि तदेव विशेषयन्
वोक्तं नाम द्रव्यनिर्वचनमनुवदति निर्वाणकाशनादित्येकेन ॥ यत्रानंदवने ॥ यद्वा गंगां विशिनष्टि ॥ निर्वाणेति ॥ यत्र पस्यां गंगायां काश्यामुत्तरादिन्यानिमित्तभूतायां निर्वाणकाशनात् कैवल्यस्य प्रकाशनात् का
शीतिपुरी प्रथिता तां गंगां समानैषीदिति पूर्वोक्तं गान्वयः ॥ ५ ॥ अविमुक्तं च प्रथितमिति विपरिणमन्यमानं ॥ तत्र हेतुर्न मुक्तमिति ॥ तदुक्तं मात्स्ये ॥ विमुक्तं न मया यस्मान्मोक्षयते न कदाचन ॥ महत्क्षेत्रमिदं
तस्मादविमुक्तमिति स्मृतमिति ॥ यदर्थं भवति तत्तदुक्तपुरःसरमाह प्रागेवैत्यारभ्य कृत्वा कर्माणां तत्पतः प्राक्तनेन ॥ हेतुनेऽगस्त्यं जांबूनदं मुवर्णां जात्यं मुजात्यं स्वयमनर्घ्यं पुनर्वारितरेण हीरकेण संगतं सद्यथा
ऽनर्घ्यं भवतीत्यर्थः ॥ तया गंगा संगत्ता चक्रपुष्करिणी तियोजयम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ इतराणि पापानि ॥ १० ॥ संस्थो मृतः ॥ तदुक्तं जैने ॥ नाविमुक्ते नरः कश्चिन्नरकं पातितं किं विषी ॥ ईश्वरानुग्रहादेव सर्वे

स्कां. म. प.

॥ १३६ ॥

यातिपरांगतिमिति ॥ काशीकृतानांपापानांपंचकोशयात्रादिनाश्यादितिभावः ॥ निदिध्यासनतोनिदिध्यासनमित्यर्थः ॥ निदिध्यासनतामितिकचित् ॥ ११ ॥ सांख्येनात्मानात्मविवेकेन ॥ योगेनाष्टगेन ॥ काश्यासंस्थासंस्थितिर्भूतिःसम्यक्करणपर्यतावस्थितिर्यस्यसतया ॥ कंठेकालइत्यादिवद्वल्लक्षमासः ॥ विनाज्ञानेनदेहत्यागाव्यवहितसमयात्प्राक्साक्षात्कारविनेत्यर्थः ॥ ज्ञानादेवतुल्यमित्युक्तेः ॥ १२ ॥ एतदेवस्फुटयति ॥ यत्नतोऽप्यत्नतोवाशमादेरनुष्ठानादननुष्ठानादेत्यर्थः ॥ १३ ॥ प्राकृतैर्गुणैःप्रकृतिगुणकार्यैःसंसारपाशैः ॥ १४ ॥ असिसंभेदयोगेनअस्याऽसिसंज्ञयानघासंभेदःसंभेदनछेदनामितियावत् ॥ अर्थात्पाशानांसंययोगउपायस्तेन ॥ असिधारयेत्युक्तेः ॥ यद्वा अस्यासहसंभेदोयस्यतदसिसंभेदगंगाभस्तत्संबन्धेनेत्यर्थः ॥ गंगासंगात्ततोऽधिकेत्युक्तेः ॥ प्राकृतं व्याख्यानमसिसंभेदस्यप्राशस्त्यमात्रविवक्षया ॥ असिसंभेदसंयोगेइतिकचित् ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वदेहम् ॥ १७ ॥ पुरःकश्याः ॥ रक्षामेवाह असिमितिप्रवेण ॥ पापिना विनासांख्येनयोगेनकाश्यासंस्थोऽमृतोभवेत् ॥ कर्मनिर्मूलनवताविनाज्ञानेनकुंभज ॥ १२ ॥ शशिमौलिप्रसादेनकाशीसंस्थोऽमृतोभवेत् ॥ यन्नतोऽयन्नतोवापिकालात्यक्काकलेवरम् ॥ १३ ॥ तारकस्योपदेशेनकाशीसंस्थोऽमृतोभवेत् ॥ अनेकजन्मसंसिद्धैर्बद्धोऽपिप्राकृतैर्गुणैः ॥ १४ ॥ असिसंभेदयोगेनकाशीसंस्थोऽमृतोभवेत् ॥ देहत्यागोऽत्रवैदानंदेहत्यागोत्रवैतपः ॥ १५ ॥ देहत्यागोऽत्रवैयोगःकाश्यानिर्वाणसौरूपकृत् ॥ प्राप्योत्तरवहां काश्यामतिदुष्कृतवानपि ॥ १६ ॥ यायात्स्वदेहलात्यक्कातद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ यमैर्द्राग्निमुखादेवाहृष्टासुक्तिपथोन्मुखान् ॥ १७ ॥ सर्वान्सर्वसमालो क्यरक्षांचक्रुःपुरापुरः ॥ असिमहासिरूपांचपाप्यसन्मतिस्वडनीम् ॥ १८ ॥ दुष्टप्रवेशंधुन्वानांधुनीदेवाविनिर्मसुः ॥ वरणांचव्यधुस्तत्रक्षेत्रविघ्ननिवारिणीम् ॥ १९ ॥ दुर्वृत्तमुप्रवृत्तेश्चनिवृत्तिकरणीमुराः ॥ दक्षिणोत्तरदिग्भागेकृत्वाऽसिंवरणांमुराः ॥ २० ॥ क्षेत्रस्यमोक्षनिक्षेपरक्षानिर्वृतिमाप्नुयुः ॥ क्षेत्रस्यपश्चादिग्भागेतंदेहलिविनायकम् ॥ २१ ॥ स्वयंव्यापारयामासरक्षार्थशशिशेखरः ॥ अनुज्ञातप्रवेशानांविश्वेशेनकृपावता ॥ २२ ॥ तेप्रवेशं प्रयच्छंतिनान्येषांहिकदाचन ॥ इत्यर्थेकथयिष्येऽहमितिहासपुरातनम् ॥ आश्चर्यकारिपरमंकाशीभक्तिप्रवर्धनम् ॥ २३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ दक्षिणावधितटेकश्चित्संतुबंधसमीपतः ॥ वणिग्धनंजयेनाममातृभक्तिसमन्वितः ॥ २४ ॥ पुण्यमार्गाजितधनोधनतोषितमार्गणः ॥ मार्गणस्फारितयशायशोदातनयार्चकः ॥ २५ ॥

मसन्मतिमस्यतिस्वडयतीत्यसिश्चन्दार्थनिर्वक्ति ॥ पापीति ॥ १८ ॥ असिंविशिनाष्टि ॥ धुनीमिति ॥ दुष्टानामवेक्षणंधुनीतिनिवारयतीतिधुनीसंन्दार्थमाह ॥ दुष्टेति ॥ व्यधुश्चक्रुः ॥ सर्वान्क्षेत्र विघ्नान्वारयतीतिवरणाशब्दार्थनिर्वक्ति ॥ क्षेत्रेति ॥ १९ ॥ निर्वचनान्तरमाह ॥ दुर्वृत्तमुप्रवृत्तेश्चेति ॥ दुर्वृत्तस्यमुप्रवृत्तेरितिकचित् ॥ पाठद्वयेप्येकवचनार्थः ॥ दक्षिणेति ॥ दक्षिणदिग्भागेऽसिमुत्तर दिग्भागेवरणमित्यर्थः ॥ २० ॥ तेषांविशिनाष्टि ॥ क्षेत्रस्यमोक्षेति ॥ क्षेत्रस्यैकैवल्यदानसंपादायित्रीमित्यर्थः ॥ निर्वाणस्याप्यरक्षाकर्त्रीमितिवा ॥ तंप्रसिद्धम् ॥ २१ ॥ व्यापारयामासस्थापया मास ॥ फलितमाह ॥ अनुज्ञातेति ॥ २२ ॥ तेऽप्युपायः ॥ विश्वेशेनानुज्ञातानांचमार्गान्गात्काशीमाप्यापिबहिर्निर्गमइत्यस्मिन्नर्थेइतिहासमाह ॥ इत्यर्थेइति ॥ २३ ॥ दक्षिणार्धवतीरेरामसेतु निरुद्धेधनंजयेनामवणिग्धनभूवेतिशेषः ॥ तेषांविशिनाष्टि मातृभक्तीतिपादाधिकपंचभिः ॥ २४ ॥ मार्गणापाचकाः ॥ २५ ॥

का. सं. ४. ५.

स. अ. ३०

॥ १३६ ॥

संपत्तिर्धनदिसृष्टिः ॥ आकारगोपकः स्वगुणामरूपापकः ॥ २६ ॥ संपूर्णाश्चतुःषष्टिसंख्याकाः कलावेद्यायस्यसंपूर्णकलः ॥ निर्गतः कलंकोपस्मात्सुदयोयस्यसनिष्कलंकोदयः ॥ संपूर्ण
कलोपिचंद्रोद्गमलंछनादुरुदाराभिर्मशदासकलंकोदयप्रेतितस्मादस्याधिक्यं ध्वनितम् ॥ २७ ॥ सत्यानृतवाणिज्यम् ॥ वर्णेतरोपिचतुर्वर्णेभ्योऽप्युपिमुवर्णनशोभनब्राह्मणादिनावनकृतावर्ण
नास्तुतिर्यस्यसः ॥ हीनवर्णोपिब्राह्मणस्तदाचारद्वयः ॥ पक्षांतरेसुवर्णस्वकृतेनकारणेनघटनेनेति यावत् ॥ वर्णनंकथनंयस्यस्तथास्वर्णकारद्वयः ॥ २८ ॥ मुखयानचरोनौकयानचारी ॥
नीरेः पानं पानं नौभिर्यानंयानम् ॥ शिशुभिर्लीलालीलाभ्यपदानमयानमलीलेतिदर्शनात् ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रावृण्णदीपूरसमं वपांतरंगिष्योघसमम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
अधोमुखस्योर्ध्वपादस्पृक्षेभ्रलंबमानस्यगेदुरादितिप्रसिद्धस्यपक्षिविशेषस्यपत्नीकस्युली ॥ उलूकीपेचिका ॥ ३५ ॥ दुःस्पर्शादुष्टसंस्तेनात् दुःखात्मकात्संपर्शादित्यर्थः ॥ ननुदुःस्पर्शोऽप्युक्तमशुचि
स्तत्राह ॥ मुखभासात्मकत्वं मुखमिवभासतइतिमुखभासास्तदात्मकादित्यर्थः ॥ ३६ ॥ पातिव्रत्यभंगेदोषमुक्त्वातद्वक्षणं गुणमाह ॥ अनेनैवशरीरिणेति ॥ अनेनैवशरीरिणरक्तमांसतयाप्रतीते

समुन्नतोपिसंपत्त्याविनयानतकंधरः ॥ आकरोपिगुणानां हिगुणिष्वाकारगोपकः ॥ २६ ॥ रूपसंपदुदारोपिपरदारपराङ्मुखः ॥ ससंपूर्णकलोप्यासी
त्रिष्कलंकोदयः सदा ॥ २७ ॥ ससत्यानृतवृत्तिश्चप्रायः सत्यप्रियोमुने ॥ वर्णेतरोप्यभूढोकेसुवर्णकृतवर्णनः ॥ २८ ॥ सदाचरणगोप्येषमुखयानचरः
कृती ॥ अदरिद्रोपिमेधावीसोभृत्पापदरिद्रधीः ॥ २९ ॥ तस्यैवंवर्तमानस्यकदाचित्कालपर्ययात् ॥ जननीनिधनंप्राप्ताव्याधिताऽतिजरातुरा ॥ ३० ॥
तयाचयौवनंप्राप्यमेवच्छायातिचंचलम् ॥ प्रावृण्णदीपूरसमंस्वपतिः परिवंचितः ॥ ३१ ॥ दिनत्रिचतुरस्याधियानारीप्राप्ययौवनम् ॥ भर्तारिवंचये
न्मोहात्साऽश्चयंनरकं व्रजेत् ॥ ३२ ॥ शीलभंगेननारीणांभर्तार्धर्मपरोपिहि ॥ पतेदुःखार्जितात्स्वर्गाच्छीलंरक्ष्यततःस्त्रिया ॥ ३३ ॥ विष्ठागतैचनिरये
स्वयंपततिदुर्मतिः ॥ आभूतसंश्रयंवावत्ततःस्याद्द्वामसूकरी ॥ ३४ ॥ स्वविष्ठापायिनीचाथवल्लुगुलीवृक्षलंबिनी ॥ उलूकीवादिवांघास्यादृक्षकोटरवासिनी ॥
॥ ३५ ॥ रक्षणीयंमहायन्नादिदंसुकृतभाजनम् ॥ वपुःपरस्यदुःस्पर्शात्सुखाभासात्मकात्स्त्रिया ॥ ३६ ॥ अनेनैवशरीरिणभर्तृसाद्विहितेनाह ॥ किंस
तीनचतस्तंभभानुमुद्यंतमाज्ञया ॥ ३७ ॥ अत्रिपत्न्यनसूयाकिंभर्तृभक्तिप्रभावतः ॥ दधारनत्रयंगभेपतिव्रतपरायणा ॥ ३८ ॥

नेत्यर्थः ॥ सतीपतिव्रताउद्यंतमुद्रच्छंतंभानुं किंनतस्तंभस्त्वभितर्किनचकारअपितुस्तंभितव्येवेत्यर्थः ॥ कथंभूतेनशरीरेण ॥ भर्तृसाद्विहितेनभर्त्रधीनसंपादितेनेत्यर्थः ॥ तथाचश्रूयतेमार्कंडेयपुराणे ॥
कदाचिच्चोराननुधावंतोरजभटामांडव्यस्यकृपेस्तपश्चरतोमौनव्रतधारिणआश्रमेतान्तंप्राप्यतेनसार्धंवृद्धानीपराज्ञेनिवेद्यतदाज्ञयासर्वाङ्गुलेश्वारोपयामासुः ॥ तदैवांधकारभूतायारज्यविषामिला
पुर्कभर्तारंस्कंधमारोप्यतद्वृद्धंयंतीपातिव्रताशूलस्यमांडव्यमहानात्संवष्टयामास ॥ ततोदुःखाकृतेनतेनोक्तंयस्यप्रियंविचिकीर्षत्यात्वर्यैवंकृतंसुसुयोदयेप्रियतातच्छ्रुत्वाप्रतिदुःखितयावयोर्कयपहंपति
भ्रातास्यांतदासुयोनोदेतु तदातदाज्ञयासुयोनोदयंचकारेति ॥ ३७ ॥ प्रयंविद्व्रयात्मिकां ब्रह्मविष्णुशिवांस्तोमदसात्रेयदुर्वांसोभिधामित्यर्थः ॥ एवंहिश्रूयतेतत्रैव ॥ पतिव्रतायावाक्यात्सू
यानुदयेसृष्टिलोपमाकल्यसंवेदेदेवःसहिताब्रह्मविष्णुकृदाश्रितपत्नीमनसूयापुत्रः ॥ पतिव्रतायाःशापभायात्सुयोनोदेतितदभावाच्चगमनइत्यतःपतिव्रताशिरोमण्याभवत्यामसादनीयापायामूयान्नमा

स्कां. म. पु.

॥ १३७॥

यसाश्चच्छंददाति ॥ तदातयोक्तैर्द्वयसासंपाद्यनेयदिभवंममपुत्राभवेयुः ॥ तथैवैतःस्त्रीकृतेतथाचतयासाधनेमोदत्तदुर्वाससोब्रह्मविष्णुरुद्रांशास्त्रयःपुत्राःसवभूवृगिति ॥ ३८॥ नकेवलंपाति
वत्परक्षणं गुणमात्रं परमसुखलाभश्चेत्याह ॥ इहकीर्तिश्चेति ॥ ३९ ॥ प्रस्तुतमाह ॥ सादुर्वृत्त्येति ॥ साधनं जयमातादुर्वृत्त्यापतिवर्मपरित्यज्येति संबंधः ॥ सादुर्वृत्तेति क्वचित् ॥ ४० ॥ ननु
निकृष्टजातजातस्य धनं जयस्य कथं पुंशोक्तं गुणत्वं तत्राह ॥ धनं जयोपि चेति ॥ अपि चेति समुच्चये ॥ शिवयोगिना सार्धं तपोदयात् शिवयोगिनः संगमात्तपम उदयादित्यर्थः ॥ विसर्गलोपेऽपि संधिरापः ॥
तपश्च दया च तपोदयं तस्मादिति वा ॥ इत्यपूर्वोक्तप्रकारेण इत्येकेनापि भाग्योदयेनेति वा ॥ ४१ ॥ इत्यप्रसक्तानुप्रसक्तमुक्त्वा प्रस्तुतमाह ॥ धनं जयोपि ॥ गंगामार्गस्थितोऽभवत् गंगामार्गेण
गंगाद्वारमार्गेण सेतुं वाद्येन मार्गेण हरिद्वारं गम्यते तेन मार्गेण प्रस्थानं कृतवानित्यर्थः ॥ यद्वा गंगाः कावेर्याद्याः पंच ॥ तदुक्तम् ॥ कावेरितुंगभद्राचक्रवर्णावेष्याचर्गातमी ॥ भार्गव्यातिविरवाताः पंच
गंगाः प्रकीर्तिता इति ॥ तासामार्गे वर्तमानस्थितः प्रस्थितोऽभूत् ॥ श्रीरंगानंतशायिराजमहं दमिहाद्रिकूर्मपुरुषोत्तमभार्गव्यासंगमपयाप्रस्थानं कृतवानित्यर्थः ॥ त्रिस्यलीं कर्तुं भित्तेशः ॥ ४२ ॥

इहकीर्तिश्च विपुलास्वर्गवासस्तथाऽक्षयः ॥ पातिव्रत्यात्स्त्रियालभ्यं सखित्वं च श्रियासह ॥ ३९ ॥ सादुर्वृत्त्यापरित्यज्य पतिधर्मसनातनम् ॥ स्वच्छंदचा
रिणीभूत्वा मृतानिरयमुद्ययौ ॥ ४० ॥ धनं जयोपि च मुनेकेन चिच्छिवयोगिना ॥ सार्धं तपोदयादित्यसोऽभवद्धर्मतत्परः ॥ ४१ ॥ धनं जयोपि धर्मात्मा
तृभक्तिपरायणः ॥ आदायास्थीन्यथोमातुर्गंगामार्गस्थितोऽभवत् ॥ ४२ ॥ पंचगव्येन संस्त्राप्यततः पंचामृतेन वै ॥ यक्षकर्मलेपेन लिङ्वापुष्पैः प्रपूज्य च
॥ ४३ ॥ आवेष्ट्य नेत्रवस्त्रेण ततः पट्टांबरेण वै ॥ ततः सुगवस्त्रेण ततो मांजिष्ठवाससा ॥ ४४ ॥ नेपालकंजलेनाथमृदाचाऽथ विशुद्धया ॥ ताम्रसंपुटके कृत्वा
मातुरंगान्यहोवणिक् ॥ ४५ ॥ अस्मृष्टहीनजातिः स शुचिष्मान् स्थंडिलेशयः ॥ आनयञ्ज्वरितोऽप्यासीन्मध्ये मार्गं धनं जयः ॥ ४६ ॥ भारवाहः कृतस्तेन क
श्चिद्वत्त्वोचितार्भृतिम् ॥ किं बहुक्तेन घटजकाशीप्राप्ताऽथ तेन वै ॥ ४७ ॥ धृत्वासंभृतिरक्षार्थं भारवाहं धनं जयः ॥ जगामापणमानेतुं किंचिद्वस्त्वशनादिकम्
॥ ४८ ॥ भारवाहं तं प्राप्य तस्य संभृतिमध्यतः ॥ ताम्रसंपुटमादाय धनं ज्ञात्वा गृहं ययौ ॥ ४९ ॥

पंचगव्येनेत्यादिपंचभिर्वाक्यम् ॥ अहोक्तेहर्षेवा ॥ वणिग्धनं जयोमातुरंगान्यस्थीनि ताम्रसंपुटे कृतवानयन्मध्ये मार्गं मार्गस्य मध्येऽवरितोऽज्वरेण वातोऽपिशब्दात्सार्धं हीनश्चासीदित्यन्वयः ॥ अथोव
णिगिति पाठे आनयन्सन् अथोऽनंतरं अवरितोऽसीदित्यर्थः ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ यक्षकर्मलेपेन कर्पूरागुरुकस्तुरीकिंकोलपिष्टलेपेन ॥ यद्वा लिप्यतेऽनेनेतिलेपो यक्षकर्मरूपो लेपस्तेन लिप्त्वा ॥ अयानं
तरं विशुद्धयामृदागोपीचन्दनप्रमुखयाचलिप्त्वा ॥ पुनः किं कृत्वा ॥ नेत्रवस्त्रेण गौडेनैतद्वस्त्रेण वस्त्रेण वस्त्रेण ॥ अस्याप्रेषितुं पुंशुपदेपुंसंबंधः ॥ सुगवस्त्रेणाचक्रणकार्पासवस्त्रेण ॥ मांजिष्ठ
वाससामंजिष्ठेन रक्तवाससा ॥ नेपालकंजलेन नेपालदेशोद्भवेन कंजलेन ॥ शुचिष्मान्पाविष्यान् ॥ स्थंडिलेशयोभूभिशापी ॥ भृतिः कर्ममूल्यम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ संभृ
तिरक्षार्थमायमक्षयम् ॥ आपणं पण्यवीथिकाम् ॥ अथ तेऽनुग्रहत इत्यशनंतदादिकं वस्तु ॥ आदिपदेन स्नानभादविशेषरादिदेवपूजाद्रप्यं गृह्यते ॥ ४८ ॥ अन्तरं छिद्रमवसरं वा ॥ ४९ ॥

का. सं. ४. ५

स. अ. ३०

॥ १३७॥

संभृतिं सामग्रीम् ॥ ताम्रसंपुटवर्जितां ताम्रसमुद्रकरहिताम् ॥ ५० ॥ चक्रंदवरोदीत् ॥ तदनुसारतः तस्य भारवाः ॥ नुसारवोऽनुसारायान्वेषणायेत्यर्थः ॥ ५१ ॥ संवसथं गृहम् ॥ ५२ ॥ भारं वदतीति भारवादः ॥ अरण्यान्यामहारण्ये ॥ तानि अस्थीनि ॥ ५३ ॥ चैलशकलं धेनवस्त्वखेन संज्ञायास्थीन्यानीतानि चैलशकलमित्यर्थः ॥ अन्तरेमध्ये उपरीतिवा ॥ ५४ ॥ आशयाऽस्थीनि प्राप्तव्यानीति वाञ्छया ॥ आश्वस्य विश्रम्य विश्वासं कृत्वेति वा ॥ आश्वस्येति पाठे तत्पत्नीं विश्वासं जनायित्वा पृष्ठवानित्यर्थः ॥ ५५ ॥ आशवासमेवाह इत्युक्त्यतः प्राक्तनेन ॥ वसुध नम् ॥ ५६ ॥ अस्थनामाधारसंपुटोऽस्थिसंपुटः ॥ अयसंपुट इति पाठे पिसृगार्थः ॥ ५७ ॥ भोमिह्लिहेश्वरि ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अधिकं बहु ॥ ६० ॥ अरण्यानीमहारण्यम् ॥ शवगेभिह्लः ॥ ६१ ॥

वासस्थानमथागत्य तमदृष्ट्वा धनं जयः ॥ त्वरावान्संभृतिर्वीक्ष्य ताम्रसंपुटवर्जिताम् ॥ ५० ॥ हाहेत्याताव्यहृदयं चक्रंदवदुशोभिशम् ॥ इतस्ततस्तमालो क्यगतस्तदनुसारतः ॥ ५१ ॥ अकृत्वा जाह्नवीस्नानमनवेक्ष्य जगत्पतिम् ॥ तस्य संवसथं प्राप्तो भारवो दुर्धनं जयः ॥ ५२ ॥ भागवाडप्यरण्यान्यां ताम्रसं पुटमध्यतः ॥ दृष्ट्वा स्थीनि विनिःश्वस्य तानित्यक्का गृहं ययौ ॥ ५३ ॥ वणिक् च तद्गृहं प्राप्य शुष्ककंठोष्ठतालुकः ॥ दृष्ट्वाऽथ चैलशकलं नृणकुञ्चनरेनदा ॥ ५४ ॥ आशयार्किचिदाश्वस्य तत्पत्नीं परिपृष्ठवान् ॥ सत्यं ब्रूहि न भेतव्यं दास्याम्यन्यदपि ध्रुवम् ॥ ५५ ॥ वसुक्ते गतो भर्ता मातुरस्थीनि मेऽर्पय ॥ वयं कार्पटिकाभद्रे भवामो न च दुःखदाः ॥ ५६ ॥ अज्ञात्वा लोभवशतस्तेन नीतोऽस्थिसंपुटः ॥ तस्यैष दोषो नो भद्रे मातुर्मे कर्मतादृशम् ॥ ५७ ॥ अथवानप्रमूढोपोमं दभाग्योऽस्मितस्तुतः ॥ सुतेन कृत्यं यत्कृत्यं तत्प्राप्तिर्नास्ति भिह्लिमे ॥ ५८ ॥ उद्यमं कृतवानस्मि न सिद्धं चेन्नमंदभाग्यतः ॥ आयातु सत्यवाक्यान् मे माविभेतु वने चरः ॥ ५९ ॥ अस्थीनि दर्शयत्वा शुधनं दास्येऽधिकंततः ॥ इत्युक्ता तेन साभिर्लोक्याजहार निजं पतिम् ॥ ६० ॥ लब्धानम्रशिराः सोऽथ वृत्तांतं विनिवेद्य च ॥ निनाय तामरण्यानीं शबरस्तं धनं जयम् ॥ ६१ ॥ वने चरोऽथ तत्स्थानं देवा द्विस्मृतवान्मुने ॥ दिग्भ्रातिसमवाप्याथ परिवभ्राम कानने ॥ ६२ ॥ इतो रग्यात्ततो याति ततो रण्यदितो ब्रजे ॥ वनाद्दनांतरं भ्रात्वा खिन्नः सोऽपि वने चरः ॥ ६३ ॥ विहाय मध्येऽरण्यानि तं यथोचस्वपक्कणम् ॥ द्वित्राण्यहानि संभ्रम्य सकर्पटिकसत्तमः ॥ ६४ ॥ क्षुत्क्षामः शुष्ककंठोऽहोहाहेति परिदेवयन् ॥ पुनः काशीपुरीं प्राप्तः परिम्लानमुखो वणिक् ॥ ६५ ॥ तन्मंदभाग्यतां श्रुत्वा लोकात्कार्पटिको मुने ॥ कृत्वा गयां प्रयागं च ततः स्वविषयं ययौ ॥ ६६ ॥ काश्यां प्रवेशं प्राप्या पितदस्थीनि वटोद्भव ॥ विनावैश्वेऽवरीमाज्ञां बहिर्याता नितक्षणात् ॥ ६७ ॥ एवं काश्यां प्रविश्यापि पापी धर्मानुपगतः ॥ नक्षेत्रफलमाप्नोति बहिर्भवति तत्क्षणात् ॥ ६८ ॥

॥ ६२ ॥ वनादिति ॥ विहाय मध्येऽरण्यानि सर्वेऽरण्येषु मध्येष्वेव अस्थीनि प्रक्षिप्तानि तान्यरण्यानि विहाय वनाद्दनांतरं भ्रात्वा खिन्नः सन् नृपसिद्धं स्वपक्कणं स्वीयं शबरालपंथया वित्यनवयः ॥ ६३ ॥ द्वे च त्रीणि च द्विषाणि अहानि पंचदिनानीत्यर्थः ॥ ६४ ॥ परिदेवयन्परितापं कुर्वन् ॥ ६५ ॥ तन्मंदभाग्यतां ज्ञायामातुः पशुहृषगाभिज्ञात् ॥ कर्पटेन रक्तशामादिनाव्यवहरीति कार्पटिकः ॥ स्वविषयं स्वीयं देशम् ॥ ६६ ॥ दृष्टांतं विनिगमय दर्शयतीति विनिगमयति ॥ काश्यामिति द्रवेन ॥ ६७ ॥ धर्मानुपगतः नाह्नुपुण्यवशादित्यर्थः ॥ क्षेत्रफलं कैवल्यम् ॥ तत्र हेतुर्बाहिर्भवतीति ॥ ६८ ॥

परममकृतमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ वाराणसीनामनिर्वक्ति ॥ अस्मिन्नेति सार्धेन ॥ यत्रयास्मिन्काननेअसिर्वरणाचदेनद्यौशेखरक्षाकृतौकृते शेत्रक्षांकुरुतइतिशेखरक्षाकृतौ ॥ शेत्ररक्षाकारणेनिमित्त
इतिवा ॥ कृतेदेवैःसंपादिते ॥ ६९ ॥ तदारभ्यतकालमारभ्यदेमहामुनेअस्तपत्रयशेखरणायाश्चैवगमंशपुकाशिकाशाराणसीतिविरुयातातदारभ्यमहामुने ॥ ७० ॥ अतिहर्षेणपुनरपि कार्शोवर्ण
यति वाराणसीहेत्यारभ्यारुद्ररुद्राक्षेत्यतःआक्तनेनमथेन ॥ इहजगतिवाराणसीसाकरुणामयदिव्यमूर्तिः करुणामयीचासौदिव्याऽलौकिकीमूर्तिश्च करुणामयीदिव्यामूर्तिर्यस्याःसातयेतिवा ॥
उभयत्रहेतुमाह ॥ उत्सृज्ययत्रोते ॥ यत्रयस्यांवाराणस्यांतनुभूमाणिमात्रंमुखेननुमुखेनैवतनुमुत्सृज्ययद्यस्माद्विशेशहृदमहसिबिभ्रमेशोविशेशोविभ्रमशासर्वांशश्चेतिवासचासीद्गङ्गांनचतश्चतन्महः
स्वमकाशंचतस्मिन्विशेशहृदमहसिलइयेतत्पदार्थइत्यर्थः ॥ सहसातत्क्षणादेहत्यागाद्यवहितसमयइत्यर्थः ॥ रूपाखंडसंक्षिप्तमकेनलक्ष्येनत्वंपदार्थेनप्रविश्यप्रत्यग्भ्रष्टाणैरेकयमःभूयेत्येतत् ॥
तांप्रसिद्धांस्तिनुतांपदवींविगतदेहभावार्कैरुत्पारुपांमुक्तिं दधातिवारयतिमामोतीत्यर्थः ॥ ७१ ॥ जातइति ॥ वाराणसीतिनिगदतीत्यन्वयः ॥ किंनिगदति ॥ रेहेमंतोवहुपुतीर्यवरेपुनिमज्ज्यम्राना
दिकंबिवायत्वंजातोमृतश्चभूभावविकारादीन्मांसवानतीत्यर्थः ॥ जातुकदाविदपितवशांतिर्नाभूत् ॥ अतोऽनुनाइहअस्यांमयिमृतःसन्नमृतत्वंमाप्सयायुर्जलंश्चास्मरशासनःस्याःविश्वेश्वरोभूयाः ॥

तस्माद्विश्वेश्वराज्ञेवकाशीवासेऽप्रकारणम् ॥ असिश्चवरणायत्रशेखरक्षाकृतौकृते ॥ ६९ ॥ वाराणसीतिविरुयातातदारभ्यमहामुने ॥ असेश्चवरणायाश्चसं
गमंप्राप्यकाशिका ॥ ७० ॥ वाराणसीहकरुणामयदिव्यमूर्तिरुत्सृज्ययत्रतुतनुंतनुभूत्सुखेन ॥ विश्वेशहृदमहसियत्सहसाप्रविश्यरूपेणतांवितनुतांपदवीं
दधाति ॥ ७१ ॥ जातोमृतोबहुपुतीर्यवरेषुतेजंतोनजातुतवशातिरभून्निमज्ज्य ॥ वाराणसीनिगदतीहमृतोऽमृतत्वंप्राप्याधुनाममबलात्स्मरशासनः
स्याः ॥ ७२ ॥ अन्यत्रतीर्थसलिलेपतितोद्विजन्मादेवादिभावमयतेनतथातुकाश्याम् ॥ चित्रंयदत्रपतितःपुनरुत्थितिनप्राप्नोतिपुल्कसजनोपिकिमम
जन्मा ॥ ७३ ॥ नैषापुरीसंसृतिरूपपारावारस्यपारंपुरहापुरारिः ॥ यस्यांपरंपौरुषमर्थमिच्छन्सिद्धिनयेत्पौरपरंपरांसः ॥ ७४ ॥

तत्रहेतुर्ममबलादिति ॥ स्मरशासनस्येतिपाठेममस्मरशासनस्यचबलादमृतत्वंप्राप्यतवशांतिर्भवितेतेशेवइत्यर्थः ॥ अयंवैवमन्वयः ॥ बहुपुतीर्यवरेषुनिमज्ज्यमृतः अंतर्जलेत्यक्तप्राणोपित्वंजात
इत्यर्थः ॥ अन्यत्समानम् ॥ ७२ ॥ एतद्विष्णोति ॥ अन्यत्रेति ॥ अन्यत्रापोध्यादीतीर्थसलिलेपतितोमृतःसन्दिजन्मादेवादिभावैर्बहुकुंठादिसालोक्यभावमयतेमामोति काश्यांतुतयानेत्यर्थः ॥
तुशब्दोक्तविशेषदर्शयति ॥ चित्रमिति ॥ अहोएतच्चित्रम् ॥ किंउत् ॥ अत्रकुत्रापिपुल्कसजनोपिपतितःसन्पुनरुत्थित्यतिपुनर्देहसंबंधंनप्राप्नोति ॥ अप्रजन्माब्राह्मणोनप्राप्नोतीतिक्वत्कव्यमितिषत् ॥
यदातुशब्दोक्तविशेषमेवहेतुमाह ॥ चित्रमिति ॥ यद्यस्मात् ॥ शेषंपूर्ववत् ॥ ७३ ॥ सैवेति ॥ सापकाकाशोपुरी ॥ साकेत्याकांक्षायामाह ॥ यस्यांकाश्यांसमसिद्धःपुरा
रिषिपुरारिः परंपौरुषमर्थमिच्छन्पुरुषकारमाप्यंपरमर्षकैरुत्पंदातुंवांछमित्यर्थः ॥ पौरपरंपरापुरसंबंधिप्राणिमुदायंसंसृतिरूपपारावारस्यसंसाररूपसमुद्रस्यपारमवधिमधिष्ठानंसमार्तिवायवा
स्याचयासिद्धितारकोपदेशरूपांश्चविद्यामित्यर्थः ॥ नयेत्प्रापयेत् ॥ अवेत्सिद्धिनित्यमितिपाठेपरंपौरुषमितिप्रक्रियाविशेषणम् ॥ नित्यंपारंनयेदित्येवंसंबंधः ॥ कथंभूतः ॥ पुरहातव

मस्यादिवाक्योत्पत्तिवृत्त्यभिव्यक्तः सन् जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिस्वप्नलक्षणं पुरं हवीति तथा ॥ प्राकृतं व्याख्यानं स्पष्टम् ॥ पुरुष इति पाठे पूर्ण इत्यर्थः ॥ ७४ ॥ तीर्थांतराणीति ॥ कलुषितां पापसंबन्धां
तनुं वाराणसीपरिसरे वाराणस्याः पर्यंतं भुवि यत्र कुत्रापि प्रदेश इत्यर्थः ॥ हित्वा त्वं क्त्वा देहदशाप्तये पिता युज्यादियुक्तिमाप्तये पितृदेहभागभवति किमु तसामान्यदेवतांतरमाप्त्यै ॥ विदेहैकैवल्यमेव प्रा
येण प्राप्नोतीति भावः ॥ तथा चोक्तम् ॥ काश्यामवश्यं त्यजतां शरीरं शरीरिणां नास्ति पुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौला इति ॥ अतएव संदेहभागभवतीत्युक्तम् ॥ ७५ ॥
वाराणसीति ॥ या वाराणसी सा योगादं गुरुपाजीव्य ब्रह्मणो रं क्यचितनरूपात्समरसीकरणादतोपि समं ब्रह्मतत्त्वसो रामस्तत्करणादतोपि ब्रह्माभ्यासं विनापीत्यर्थः ॥ अयोगिजनतां जनतापहं श्रीयोगर
हितजनसमुदायस्य अज्यतेऽनेनेत्यं जनमुपाधिरह्णानमित्येतत् ॥ अजनेति पाठे अज्ञा मेका मित्यादिभुक्तेरजनमज्ञानमेकजनं जनो जन्मेति वा ॥ अस्मिन्पक्षे जन्मांतरभावित्वादाध्यात्मिकादितापत्रयस्य त
त्कृतत्वमिति ज्ञातव्यम् ॥ तत्कृताध्यात्मिकादितापत्रयच्छेद इति त्वर्थः ॥ अयोगिजनतामज्ञानसमूहं ब्रह्मद्वैतं पश्यतीति वाच्यः ॥ तर्हि तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पंचाविद्यतेऽप्यनायेत्यादिभ्युति
विरोध इत्याशंक्याह ॥ तत्प्रसिद्धं तारकं मणवं पंडशरराममंत्रं राजंश्रवणगोचरतां मापयंती तद्ब्रह्म दर्शयति ॥ कीदृशं ब्रह्म ॥ येन ब्रह्मदर्शनेन ज्ञानात्मेकेन ब्रह्मणा पुनर्भवो न भवति तादृशमित्यर्थः ॥ यद्य

तीर्थांतराणि मनुजः परितोऽवगाह्य हित्वा तनुं कलुषितां दिवि देवतं स्यात् ॥ वाराणसीपरिसरे तु विमृज्य देहं संदेहभागभवति देहदशाप्तयेपि ॥ ७५ ॥ वाराणसी
समरसीकरणादतेपि योगादयोगिजनतां जनतापहं श्री ॥ तत्तारकं श्रवणगोचरतां नयंती तद्ब्रह्म दर्शयति येन पुनर्भवो न ॥ ७६ ॥ वाराणसीपरिसरे तु मि
ष्टदार्जी धर्मार्थकामनिलयामहं विमृज्य ॥ इष्टं पदं किमापि हृष्टतरो भिलष्यलाभोस्तु मूलमपिनोयदवापश्च न्यम् ॥ ७७ ॥ आः कारिवासि जनताननुवं
चिताभूद्भाले विलोचनवता वनितार्थभाजा ॥ आदाय यत्सुकृतभाजनमिष्टदेहं निर्वाणमात्रमपवर्जयता पुनर्भु ॥ ७८ ॥ वाराणसीस्फुरदसीमगुणैकभूमिर्मयत्र
स्थितास्तनुभृतः शशिभृत्प्रभावात् ॥ सर्वे गले गरलिनोऽक्षियुजोललाटे वामार्धवामतनवोऽनवस्ततोऽस्ते ॥ ७९ ॥

पिबिष्वेशेष्वतारकोपदेष्टा तथापि काश्यां मृतानामेवोपदिशतीति सैव दर्शयतीत्युच्यत इति ॥ ७६ ॥ वाराणसीति ॥ अहो हित्वा देहं ॥ योजनः किमपि बाह्यमनसयोरगोचरमिष्टं पदं स्थानमभिलष्य वाराणसी
परिसरे इष्टदार्जीतनुम् ॥ इष्टदार्त्वे हेतुर्धर्मार्थकामनिलयाम् ॥ चतुर्णामनिलयत्वेऽपि मोक्षस्य सिद्धत्वादेव मुक्तम् ॥ आविष्टज्यसवासनं कारणं त्यक्तेत्यर्थः ॥ हृष्टतरोऽर्षवचरो भवति ॥ तस्य जनस्य लाभो
स्तुलाभस्तावच्छिष्टतुल्यमपिनोस्वयमपि न तिष्ठतीत्यर्थः ॥ यद्यतः शून्यं शून्यसदृशम् ॥ तथाच भागवते ॥ स्थिरचरजातयः स्युरजयोत्यनिमित्तयुजो विहरउदीक्षयायदि परस्य विमुक्ततः ॥ न हि परमस्य
कश्चिदपरो न परश्च भवेद्विद्यत इवापदस्य तव शून्यतुलां दधत इति ॥ अवाप प्राप्तवान् ॥ विरोधालंकारो यम् ॥ ७७ ॥ एतद्विज्ञोति ॥ आइति ॥ आः कोपेपीडायां वा ॥ भालेललाटे विलोचनवता विशिष्टेन
वता वनितार्थभाजा वनितया भवान्या अर्धदेहं भजत इति वनितार्थभाजातेन विष्वेरेण काश्यां सज्जनताननुनिश्चिंतं चिताऽभूत् ॥ कुत इत्याशंक्य हेतुपूर्वकं तं विशिनष्टि ॥ यद्यस्मात्सुकृतस्य भाजनं पात्र
मभिलषितदेहमादाय गृहीत्वा निर्वाणमात्रमपवर्जयता प्रयच्छता ॥ कथं भूतं निर्वाणमात्रम् ॥ अपुनर्भु न विद्यते पुनर्भू र्जन्मयस्मिंस्तत् ॥ ७८ ॥ वाराणसीति ॥ या वाराणसी सारफुरदसीमगुणैकभूमिः
स्फुरंतश्च ते येऽसीमगुणानि निरवधिका युगाः करुणामयत्वमोक्षदा तृत्वाद्यास्तेषामेकभूमिर्भूत्यमधिष्ठानम् ॥ तत्र हेतुर्न प्रसिद्धा इत्यादि ॥ यत्र यस्यां वाराणस्यां स्थिता मरणपर्यंतं कृतवसतयः त्यक्ते दहा

इत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः संस्थिता मृता इत्येतत् ॥ बामार्धवामतनवः ऋगर्थोत्तरे देहास्ततस्तदनंतरं मते सारूप्यश्रुतिभोगाज्जसनेऽननवः कैवल्यभाजो भवंतीत्यर्थः ॥ यद्वा स्थिताः कृतवसतयो ये जीवंत एवेत्यर्थः ॥ तथा चोक्तम् ॥ काश्चांतिष्ठन्ति ये कश्चिच्चान्पश्यन्ति पुरोक्षमाः ॥ चतुर्भुजां स्निग्धनाम्नंगोद्गासितमूर्ध्वजानिति ॥ अस्मिन्मूर्ध्नेऽप्येदेहावसाने ॥ ७९ ॥ आनंदकाननमिति ॥ चक्रसरसी चक्रनिर्मितसर इति मणि कर्ण विशेषणम् ॥ स्वः सिधुसंगतिर्गंगा मेलनम् ॥ परमाखण्डं मुख्य आश्रयः ॥ इहानंदकानने विमुक्तये यन्न तत्किं किंचिदपि तु सर्वविमुक्तय इत्यर्थः ॥ ८० ॥ बाराणसी हेति ॥ इह संसारे या बाराणस्य स्थितिः स्फुटता मिमांसा विद्यायुद्धजंतुः ॥ उवितर्कं किंसीदति किमर्थं गच्छति अस्तीदतीति वा ॥ विद्याया गमने हेतुगर्भाणि विशेषणान्याह ॥ बाराणासिसारद्व्यां दक्षिणोत्तरतः सीमरूपाभ्यां वरिष्ठाश्रेष्ठा ॥ तथा चोक्तम् ॥ अक्षौ वरणयोर्मध्ये पंचश्लोशं महत्तरम् ॥ देवा मरणमिच्छन्ति का कथा इतरे जना इति ॥ सम्यग्भेदः संभेदस्तत्वेदस्य तत्त्वाज्ञास्य जननी कर्त्रीत्यर्थः ॥ दमनीति वा पाटः ॥ ऐक्यपद्योऽविरिष्टोऽदोषः संभेदस्तस्येत्यादौ पूर्ववत् ॥ यद्वा वरिष्ठोऽसंभेदः संगमस्तेन खेदजननी पापस्य संसारस्य वेत्यर्थादिति ॥ शुनद्यांगं ग्यालसंती श्रीर्यस्याः सा तथा ॥ अमलायामोक्षलक्ष्म्या विश्रामभूविश्रमणस्थानम् ॥ मोक्षलक्ष्म्या अमलत्वेनामस्वप्रकाशत्वम् ॥ अचला मलयपिनाशरहिता ॥ ८१ ॥ किमिति ॥ अहहत्वेद ॥ भवता गमनं ज्ञानमनस्य दुःखम् ॥ कृतांतोय

आनंदकाननमिदं सुखदं पुरैव तत्रापि चक्रसरसीमणिकर्णिकाऽथ ॥ स्वःसिंधुसंगतिरथोपरमास्पदं च विधेशितुः किमिहतत्र विमुक्तयेयत् ॥ ८० ॥ वाराणसी
हवरणासिसरिद्वारिष्ठासंभेदस्वेदजननीद्युनदीलसच्छ्रीः ॥ विश्रामभूमिरचलाऽमलमोक्षलक्ष्म्याहैर्नां विहाय किमुसीदति मूढजंतुः ॥ ८१ ॥ किं विस्मृतं
त्वहहर्भजमामनस्यं कर्तात दूतकृतवंधनताडनं च ॥ शंभोरनुग्रहपरिग्रहलभ्यकार्शीमूढो विहाय किमु यातिकरस्थमुक्तिम् ॥ ८२ ॥ तीर्थांतराणि कलुषा
णि हरंतिसद्यः श्रेयोददत्यपि बहुत्रिदिवं नयंति ॥ पानावगाहनविधानतनुप्रहाणैर्वाराणसीतुकुरुते बतमूलनाशम् ॥ ८३ ॥ काशीपुरीपरिसरे मणिकर्णिकायां
त्यक्ता तनुं तनुभृतस्तनुमाप्नुवंति ॥ भाले विलोचनवर्ती गलनीललक्ष्मीवामार्धबंधुरवधूं विपुरावरोधाः ॥ ८४ ॥ ज्ञात्वा प्रभावमतुलं मणिकर्णिकायां यः
पुद्गलं त्यजति चाशुचिपुयगंधि ॥ स्वात्मावबोधमहसा सहसामिलित्वा कल्पांतरेष्वपि स नैव पृथक्कमेति ॥ ८५ ॥

मस्तदीयाः कार्तातायेदुतास्तत्कृतबर्धनताडनंचाकिवस्मृतमेव ॥ विस्मरणेहेतुमाह ॥ शंभोरनुग्रहस्यदयायाः परिग्रहेणमात्यालभ्याचात्तौकाशीचेतिवाविहायभ्रष्टान्क्रमुयातिक्रमर्थयाति ॥
विस्मरणाभावेष्टतत्रघटतइतिभावः ॥ कथंभूताम् ॥ करस्यशुक्तिमिति साधनेसाध्योपचारः ॥ करस्याशुक्तिर्यस्यामितिबहुव्रीहिर्वा ॥ अतोभवान्भूइति ॥ ८२ ॥ ननुतीर्थतरकरणेना
पिमुक्तिर्भविष्यत्यस्तदर्थयातीत्याक्षंयाह ॥ तीर्थातराणीति ॥ श्रेयःपुत्रपशुचनादि ॥ अतेतिलेदेवैषा ॥ भवभूलनाशमितिबापाठः ॥ ८३ ॥ अविकारिभेदप्रतमादायाह ॥ काशीपुरीति ॥
अन्यथासायुज्यशुक्तिर्मणिकर्णिकायामित्यनेनविरोधापत्तेः ॥ लक्ष्मीशोभाम् ॥ नामार्धेवंधुराष्टुन्दरिवर्षवानीयस्यास्ताम् ॥ बिधुरावरोधागतावरोधागतावरणाज्ञानादित्यर्थः ॥ स्वतन्त्राह
तिवा ॥ विबुधावरोधाइतिपाठेविबुधादेवावरोधोऽन्तःपुरेयेषांतेतया ॥ बिधुरावरोधाइतिपाठेविपुरोऽवरोधोऽज्ञानदेहेहादिविषयिषांतेतया ॥ ज्ञानैकस्वभावाहइत्यर्थः ॥ ८४ ॥ क्षेत्रप्रभावाज्ञा
नामधिकारिणांविशेषमाह ॥ ज्ञात्वेति ॥ प्रभावंमाहात्म्यंक्षेत्रस्यमणिकर्णिकायावेत्यर्थात् ॥ मणिकर्णिकायांप्रसङ्गरिर्यस्यजति ॥ कथंभूतम् ॥ विपुयगंधिपुयंपक्षोणितम् ॥ विशेषे

जपुयगंधोचतेत्येवमस्तथा ॥ स्वात्मावबोधमहसास्वरूपभूतप्रकाशचैतन्येनसहसातत्त्वाणादेविमित्वाएकभावंप्राप्यपृथक्पृथग्भावंवेतिनैवमाप्रोतीत्यर्थः ॥ ८५ ॥ ननु काशीवासयुगान्पृष्टादिनैकपुरु
षोत्तमे ॥ तदेवाद्भुतगुणंविजगामुत्तमदक्षिणे ॥ यागतिथौगयुक्तस्यवाराणस्यांमृतस्यच ॥ सागतिर्घटिकाधेनुरुषोत्तमदक्षिणे ॥ सिंहाचलसमभ्रेसमतायोजनत्रयम् ॥ गयायगाकाशीभ्यःसत्यंशत
गुणाधिकमित्यादिवचनात्काशीतोपिमहत्तरतीर्थार्थान्श्रूयते तत्किमर्थमवतिस्नुतिःक्रियतइत्याशंकाह ॥ रागादीति ॥ काशीपुरीमपरतीर्थसमामन्यतीर्थसमान्यूनानामित्यर्थः ॥ येकल्पयंतिसमंतात्सर्वतः
सर्वत्रित्यर्थः ॥ तैःसहनसंभाषणीयमित्यन्वयः ॥ कथंभूताः ॥ रागादिदेवैःपरिपुराणिपरिपूरितानिमनोहृषीकाणिअंतरिद्विषयवर्गिर्द्विषयाण्येषतितथा ॥ पाठान्तरे परिभूतान्यवशीकृतानिमनो
हृषीकाण्येषांइत्यर्थः ॥ समस्ताइतिपाठेयसर्वेइत्यर्थः ॥ कुतस्तैःसहनपरिभाषणीयमित्यत्रआह ॥ तेषापिनृति ॥ शतमप्यंधानानपश्यतीतिन्यायादितिभावः ॥ कथंभूताम् ॥ अतुलः
परिमाणरहितोदिव्योऽलौकिकमेवह्यामभोऽतिशयसामर्थ्ययस्यास्ताम् ॥ विषयाभिमुखानारागिणितैस्तैर्वचनैस्तत्तीर्थकर्मणेतुह्युत्पादनमात्रंक्रियतेननुकाश्यादिभ्योऽधिकत्वमन्येषांतीर्थार्थानांविधी
यते मन्ययातत्रतत्रक्रियोद्यमसंगात् ॥ ८६ ॥ वाराणसीमिति ॥ प्रावेणस्पष्टम् ॥ कुतःकस्माभिमितात् ॥ राज्यादिलक्ष्मीप्राप्त्यर्थमितिचेत्तत्रआह ॥ प्राप्येति ॥ अजोब्रह्मा ॥ आविपदेनेन्द्रादयो
गृह्णते ॥ तैरप्युल्लभामित्यपिशब्दस्योभयप्रसंगंघः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीस्वरूपावस्थानकैवल्यप्रियःसाधनभूतामितिसाधनेसाध्योपचारइत्यर्थः ॥ स्थिरमोक्षलक्ष्मीस्वरूपांवाराणसीमितिवा ॥ किमुकाम

रागादिदोषपरिपूरमनोद्वेषीकाःकाशीपुरीमतुलदिव्यमहाप्रभावाम् ॥ येकल्पयन्त्यपरतीर्थसमांसमन्तात्तेपापिनो नसहतैःपरिभाषणीयम् ॥ ८६ ॥
 वाराणसीस्मरहरप्रियराजधानीत्यक्काकुतोव्रजसिमूढदिगंतरेषु ॥ प्राप्याप्यजाद्यसुलभांस्थिरमोक्षलक्ष्मीलक्ष्मींस्वभावचपलांकिमुकामयेथाः ॥ ८७ ॥
 विद्याधनानिसदनानिगजाश्वभृत्याःस्रक्चंदनानिवनिताश्चनितांतरम्याः ॥ स्वर्गोप्यगम्यइह नोद्यमभाजिपुंसिवाराणसीत्वसुलभाशलभादिमुक्तिः ॥ ८८ ॥
 धात्राधृतानितुलयातुलनामवैतुर्वेकुंठमुख्यभुवनानिचकारिकाच ॥ तान्युद्युर्लघुतयान्यगियंगुरुत्वात्तस्थोपुरीहपुरुषार्थचतुष्टयस्य ॥ ८९ ॥ काशी
 पुरीमधिवसन्दिनरोनरोपिह्यारोप्यमाणइहमान्यइवैकरुद्रः ॥ नानोपसर्गजनिसर्गजदुःखभारेःकर्मापनुद्यसविशेत्परमेशधाम्नि ॥ ९० ॥

येषाः किमर्थवाञ्छिताः ॥ केनापि भाग्योदयेन स्थिरमाश्लक्ष्मीवाराणसीसाक्षादनायासेन लब्ध्वा चंचलायाराज्यादिलक्ष्म्याः भाग्यस्य मन्त्रगमनमनुचितमिति भावः ॥ ८७ ॥ अजायमुलभामित्येतद्वि
जोति ॥ विधेति ॥ अगम्यः अग्राप्यः ॥ पूर्वो विधायार्थोऽयं विपरिणमन्नप्यानयैव क्रियया संबन्धः ॥ तुल्यः पूर्वो कबैलक्षण्यार्थः ॥ तदेकैलक्षण्यामाह ॥ शलभादिमुक्तिः शलभादीनामपि मुक्तिस्वरूपा शल
भादीनामुक्तिर्यस्यां सेति वा ॥ ८८ ॥ अन्यानि क्षेत्राणि काशीसमानानि भवन्तीति कैमुत्यन्यायेनाह ॥ धात्रेति ॥ तुलया तुलनापत्रेण ॥ तुलनां परिमाणम् ॥ वैकुण्ठमुख्यमादित्येषां सत्यादीनां भुवनानां ता
नितया उच्यते च येषु ॥ लघुतया प्रत्येन ॥ इयं काशीन्यक्त्वयस्तस्यावित्यन्वयः ॥ ८९ ॥ काशीस्थोयः कश्चिदपि विश्वेश्वर इव माननीय इत्याह ॥ काशीपुरीमिति ॥ इहाकाश्यामारोप्यमाणः स्थाप्य
मानोऽर्थादीश्वरेण काशीपुरीमाधिवसन् काश्यां तिष्ठन्नरः अनरो वापुःस्थावरादियो भवति स एकतद्वैकल्यविश्वेश्वर इव मान्यो माननीयः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ नानोपसर्गैर्जनैरुत्पत्तिर्येषां सर्गजदुःखभाराणां तैः ॥
यदा नानोपसर्गाणां प्रतीतिरुत्पत्तिर्येषां स्वभावश्चासनेति यावत् ॥ तच्च नितैर्दुःखभारैः कृशनिवहैः कर्मपापकर्मपापनुयुक्तानन्दारापरमात्मज्योतिरपि प्रविशेदिति ॥ ज्ञानमुत्पद्यते प्रसांक्षयात्पापस्य
कर्मण इति श्रुतेः ॥ साधारण्येन वा पुण्यपापलक्षणकर्मोपनुयुक्तः ॥ ९० ॥

स्थिरापदस्तनदेहेनस्वप्रकाशं परानंदवपुरबंधनः कथंनगृह्णातीत्यनुकांशविवाहः ॥ स्थिरापायमिति ॥ स्थिरापायं निश्चलापदम् ॥ तत्र हेतुर्जननेति ॥ बुद्धिस्थत्वादस्यामिति निर्देशः ॥ काशोऽस्यस्य
विश्वेश्वरस्य देव्या अग्रे कथनानुवादरूपत्वाद् ॥ अहोऽस्यनुतापेऽप्रहर्षमाक्रोशेति ॥ काशपांकार्यविहायस्वप्रकाशमत्यंतनिश्चलं स्वात्मानंदरूपं पदं वयुः स्वरूपं ब्रह्म असौ विमूढोलोकः कथं कुतो न परिगृह्णीत ॥
निकृष्टस्य त्यागेऽतः कृष्टस्य च प्राप्तौ दृष्टांतमाह ॥ स्फुटितं भ्रमं कांस्याप्राप्तादिकं विनिमयन्यारिवर्तयन् युयाददतरं समुज्ज्वलप्राप्तादिकं गृह्णातीति दत्त ॥ काशपांविनिमयमिति पाठे काश्यामित्यस्य दृष्टांतं न संबं
धान् पौनरुक्त्यम् ॥ ९१ ॥ पुनरप्याकोशविवाहः ॥ अहो इति ॥ विपद्गारं विपत्तिस्तमुहः ॥ सारं हर्दः ॥ ध्वंसितधनं विनाशितार्थः ॥ शितावेति प्रतीत्यभिप्रायेण ॥ कथं भूतायाम् ॥ यत्र काश्यां
शिवो निधने मग्नावसरे श्रुतीदक्षिणकर्णे किंचिद्वाङ्मनसातीतं वस्तु कथयति ॥ ततः किमत आह ॥ प्रविशति न येनेति ॥ उदरदरीमुदररूपां कंदराम् ॥ ९२ ॥ नन्वन्यत्र गत्वा वनवाससमीरभक्षणादि
ना कैवल्यं साधनीयं किं काशीनरया ज्येत्प्राप्तेण तत्राह ॥ काशीवासिनीति ॥ काशीवासिने चरयो रया संख्यं द्वितीत्यादिविशेषणानि ॥ वने चरो वानप्रस्थादिः ॥ अहो इत्याश्चर्यं ॥ तयोर्मध्ये
पूर्वोक्तविशेषणविशिष्टकाशीवासिनि जने विशिष्टता भेदत्वम् ॥ वनवासादेः कैवल्यसाधकत्वात् काशीवासस्य दुःकृतिनोपि कैवल्यहेतुत्वात् काशीनत्याज्येति भावः ॥ अविशिष्टतेति पाठे काशीवासिनि तत्र
गर्वासिनि जने वने चरे काशीस्थवनचरे इत्यादौ तिबोद्धव्यम् ॥ ९३ ॥ विशिष्टतायां हेतुमाह ॥ नास्तीति ॥ अंतमरणं कुर्वतीति तं तत्कृतस्तेषां प्राप्तमरणानामित्यर्थः ॥ विशेषगत्यभावे हेतुमाह ॥ यद्य

स्थिरापायं कायं जननमरणकृशेनिलयं विहायास्यां काश्यामहहपरिगृह्णीत न कुतः ॥ वपुस्तेजोरूपं स्थिरतरपरानंदसदनं विमूढोऽसौ जंतुः स्फुटितमिव कां
म्यं विनिमयन् ॥ ९१ ॥ अहोलोकः शोकं किमिह सदहेतुं तद्वत्तर्ही विपद्गारेः सारं निर्यत निधने ध्वंसितधने ॥ शितो सत्यां काश्यां कथयति शिवो यत्र निधने
श्रुतो किंचिद्भूयः प्रविशति न येनोदरदरीम् ॥ ९२ ॥ काशीवासिनि जने वने चरे द्वित्रिभुज्यपिसमीरभोजने ॥ स्वैरचारिणि जितेंद्रियेऽप्यहो काशीवासि
नि जने विशिष्टता ॥ ९३ ॥ नास्तीह दुःकृतकृतां सुकृतात्मनां वा काचिद्विशेषगतिरंतकृतादिकाश्याम् ॥ बीजानि कर्मजनिता नित्यदूषरायानां क्रूरयंति
हरद्वज्ज्वलितानि तेषाम् ॥ ९४ ॥ शशाकमशकावकाः शुकाः कलविकाश्च वृकाः सजंबुकाः ॥ तुरगोरगवानरानरागिरिजेकाशिमृताः परामृतम् ॥ ९५ ॥

स्मादूषरायामुपरवत्पां काश्यां पुण्यपापकर्ममात्रजनितानि बाजान्यदृष्टानितपां नां क्रूरयंति नारो हंत्युद्रवंतीत्यर्थः ॥ ऊषरायां हेतुवदन्बीजानि विक्षिणष्टि ॥ हरद्वज्ज्वलितानि हरचक्षुर्दृग्बानि हरोपदिष्ट
ज्ञानज्ज्वलितानीति वा ॥ नन्वेतन्काश्यां कृतपापानां कालभरवयातनाश्रवणेन विरुध्यते ॥ न ॥ पापे मर्त्यां तमांभूदित्यभिप्रायेणाभिपीपिकामात्रं तत् ॥ तथा चोक्तम् ॥ ऊषरापुण्यपापानां धन्यावाराणसी
पुरीति ॥ पाप्मे च ॥ उपपातकिनश्चैव महापातकिनश्च ये ॥ तेषां तस्तेषां मर्त्यां दधानि भयमाप्नुयुः ॥ लगेपि ॥ नाविमुक्तेनः कश्चिन्नरकं याति किं त्विषी ॥ ईश्वरानुगृहीता हि सर्वे याति परां गतिमिति ॥
काश्यनधिकरणपापकृद्दिष्यत्वाद् इतस्य ॥ रुद्रयातनापापकर्मतीतिरिक्तपुण्यपापकर्मदाहेन मुक्त्याभिप्रायेणैवैतद्वचनम् ॥ तथा च काशीकृतेभ्योऽकृतमायिश्च तेभ्यः पापकर्मभ्योऽतिरिक्तकर्ममात्राणि
कर्मजनितानीत्यत्र कर्मशब्देन विवक्षितानि ॥ क्षीयंते चास्य कर्मणां तत्र प्रारब्धातिरिक्तानि कर्मणि तत्त्वज्ञानेन नाश्यानीति वत् ॥ ९४ ॥ अधिकारिविशेषणामेवात्र कैवल्यनपधादीनामिति मतं निराकुर्व
आह ॥ शशाका इति ॥ कलविकाश्च वृकाः ॥ चटकः कलविकः स्यादित्यमरः ॥ परामृतं परब्रह्म स्वरूपा भवतीत्यर्थः ॥ अत्र यद्यपि मरणस्य सर्वेषामविशेषणपरममुक्तिः फलत्वेन श्रूयते तथापि शुचिनां
परमात्मभक्तानां तदपि तत्कर्मणां परममुक्तिस्तदपकृष्टानां भ्रमवशादीनां सामीप्यंति यत्र भूतीनामत्यंतपापीयसां च सारूप्यंततोप्यधमानां पतितानां सांलोक्यमिति केचित् ॥ चतुर्विधपरिमाणयां काश्यां

याजायबरेखातन्मध्येक्षेत्रमुत्तमम् ॥ काशीतिथिद्विर्बदास्तत्रमुक्तिः प्रविष्टिता ॥ काश्यंतः परमंक्षेत्रं विशेषफलदायकम् ॥ वाराणसीतिथस्तत्कार्तन्मानं निगदाभिवः ॥ दक्षिणोत्तरयोर्न्यौवरणासिधुर्वतः ॥ जाह्नवीपाश्वमेव पिपाशापाणिर्गणेश्वरः ॥ तस्यामंतः स्थितं दिव्यं विशेषफलसाधनम् ॥ अविमुक्तामिह स्तुत्यातन्मानं च प्रसीदिवः ॥ विशेषश्चास्तुर्दिशु चतुः सतयुगोन्मितम् ॥ अविमुक्ताभिर्धंसेत्रमुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ गोकर्णेशः पश्चिमे पूर्वतश्च गंगामध्यमुत्तरेभारभूतः ॥ ब्रह्मेशानौ दक्षिणे तं प्रदिष्टस्तु प्रोक्तं भवनं विश्वभर्तुरिति ॥ अस्तु वायया तथातयापि परंपरया कैवल्योपपत्तेः ॥ तथा च सति काश्यामवश्यं त्यजतां शरीरं शृंगिणानां रितपुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौला कृत्वा दिवचनं वसतमं जसं भवति ॥ ९५ ॥ एवं काश्यामृतानि कैवल्यमुक्ता जीवतां रुद्राक्षरूपमाह अरुद्रेति द्वाभ्याम् ॥ अथ वारुद्रावाप्तनामनिर्वर्तुं प्रथमं तावत्काशीस्थानां जंतुमात्राणां रुद्ररूपतामाह ॥ अरुद्रेति ॥ हे गिरिं द्रजेनिरंतरं सर्वदा काशिनिवासिनो जनामपारिपदा गणामताः संमता इत्यन्वयः ॥ ननु च त्पार्यदा अंतं रिक्षेलोके तिष्ठतीति प्रसिद्धं तत्राह ॥ धरांगताः कर्मभूमिं प्राप्तास्ततोऽप्येते प्रधिका इत्यर्थः ॥ प्रसिद्धपारिपदा रूप्यमाह ॥ अरुद्राक्षमयं कराः शोभना इति यावत् ॥ रुद्राक्ष एव कर्णाद्राः शेषादयो भूषणानियेषांते तथा ॥ यद्वा प्रसिद्धारुद्रानभवंतीत्यरुद्रास्ते च ते रुद्राक्षफणां द्रभूषणाश्च ॥ त्रिपुंड्रनामां गुलित्रयेण ललाटे दीपमाना विभूतिस्तदेव चंद्रार्धधरांतीति तथा ॥ अथ वारूपकभंते रणयथाभुत एवायः ॥ तथा च पात्रे ॥ काश्यां वसंतिये जीवास्तान्पश्यंत्युत्तमाः ॥ चतुर्भजां स्निग्धनाम्नां गोद्रास्ति मूर्धं जानिति ॥ ९६ ॥ तर्हि किं जनामनुष्या एवात्र रुद्रशरीरामस्य सृगालाद्याने

अरुद्ररुद्राक्षफणां द्रभूषणास्त्रिपुंड्रचंद्रार्धधरा धरांगताः ॥ निरंतरं काशिनिवासिनो जना गिरिं द्रजे पारिपदा मता मम ॥ ९६ ॥ यावंत एव निवसंति च जंतवोऽत्र काश्यां जलस्थलचगझपजं बुकाद्याः ॥ तावंत एव मदनुग्रहरुद्रदेहादेहावसानमधिगम्य मयि प्रविष्टाः ॥ ९७ ॥ ये तु वर्षे पवोरुद्रादिविदेवि प्रकीर्तिताः ॥ वाने पवोऽंतरिक्षे ये भुव्यत्र पवः प्रिये ॥ ९८ ॥ रुद्रा दशदशप्राच्यवाची प्रत्यगुदक्स्थिताः ॥ ऊर्ध्वदिक्स्थाश्च ये रुद्राः पञ्च ते वेदवादिभिः ॥ ९९ ॥

त्यनन्तरं ॥ यावंत इति ॥ जलस्थलयोश्च गंतीति तथा ॥ एतस्यैव विवरणं संपजं बुकाद्या इति ॥ मत्स्यसृगालादय इत्यर्थः ॥ सर्वपामविशेषेण कंवलयाश्विमाह ॥ देहावसानमिति ॥ मयि परमात्मनि ईश्वरशरीरे ॥ ९७ ॥ एवं काशीमाहात्म्यं निर्वर्ण्य रुद्रावासं नाम निर्वर्ति यत्त्वितिसार्धत्रयेण ॥ अथैवं श्लोकद्वयेन भूमिकामाचर्य रुद्रावासं नाम निर्वर्ति यत्त्वितिसार्धत्रयेण ॥ वर्षे पवो वर्षाण्येवं पवो वाणायेपांते तथा ॥ वाते पवो वाता एव पवो वायेपांते तथा ॥ अत्रे पवोऽन्नमेव पवो वाणायेपांते तथा ॥ ९८ ॥ रुद्रा इत्यस्यावृत्तिः सर्वत्रान्वयार्था ॥ दशदशेत्युपलक्षणं यैके चनेत्यर्थः ॥ चकारादयो दिक्स्था विदिक्स्थाश्च गृह्यंत ॥ वेदवेदिभिः श्रुत्याभिज्ञः ॥ तथा च वेदवचनम् ॥ अयत्रोणियं जुंष्युच्यते नमो रुद्रेभ्यो यि पृथिव्यां यंतं रिक्षे ये दिव्ये पात्रं वातो वर्षाभिपवस्तेभ्यो दशमाचीं दशदक्षिणा दशमतीचीं दशोदीचीं दशोऽध्वारंतेभ्यो नमस्तनोमडयंतु ते यं दिव्यो यश्च नोद्रेष्टितो जेभिर्धामांति ॥ अस्याः श्रुतेरयमर्थः ॥ अयं पृथिव्यादिलोकत्रयभेदेनोद्दिष्टलोकभेदाच्च पञ्चस्य द्रव्यम् ॥ तदा एवं पाठः संपद्यते ॥ नमो रुद्रभ्यो द्युपक्रम्य च पृथिव्यां यामन्नमिपव इत्याद्योमंत्रः ॥ यं रक्षिरक्षेयं वात इव पव इति द्वितीयोमंत्रः ॥ ये दिव्ये यो वर्षाभिपव इति तृतीयोमंत्रः ॥ तेभ्यो दशमाचीं रित्यादिसर्वत्र समानम् ॥ ये रुद्राः पृथिव्यां यंतं तेनैव पवि रुद्रपुत्रेणां रुद्रविशेषाणामन्नमेव पवो वाणा अपथ्यान्नभक्षणे प्रकृत्यैव अन्नार्थं यैः कारयित्वा वायान्ति संतिता मतिर्हिसं कानां रुद्राणामन्नमेव पवस्तेभ्यः पृथिव्यां स्थितेभ्योऽन्नवाणकेभ्यश्च रुद्रेभ्यो नमः ॥ तथा ये रुद्रा अंतरिक्षे वर्तंते तेषां मध्ये पियं वात एव पवस्तीति वायुनारोगानुत्पाद्यार्हं संतितेभ्योऽंतरिक्षवर्तिभ्यो वातेभ्यश्च रुद्रेभ्यो नमोऽस्तु ॥ तथा ये रुद्रा दिव्ये वर्तंते तेषां पिये वात रुद्रविशेषाणां

वर्षमेवेषवोवाणाअतिवृष्ट्यनाश्रुष्टिभ्यां प्राणिनोर्दिसंति तेभ्यो दिवसितेभ्यो त्वेष्वंभ्यश्चरुद्रेभ्योनमोऽस्तु ॥ दशमाचीः ॥ दशोत्पुपलक्षणम् ॥ येकेचनरुद्राः पूर्वोक्तिवेषमाचीः प्राचीदिग्जाः । मवीचीः प्रतीचीदिग्जाः ॥ विभक्तिव्यत्ययेनोपचारात् ॥ तेभ्योनमोस्तिस्वयिभणनमः पदेनसंबंधः ॥ एवं दशक्षिणादिदशोत्पुपलक्षणम् ॥ दशोत्पुपलक्षणम् ॥ यत्र दशक्षिणादिपुष्पातिपुपलक्षणम् ॥ चित्स्थितेभ्योरुद्रेभ्योनमोऽस्तु ॥ अत्र केचित् ॥ कीदृशोनमस्कार इति स एव विशिष्यते ॥ दशमाचीः प्राक्मुखत्वेनां जलकरणे दशांगुलयः प्रागमा भवति ॥ एवं दक्षिणादिपुष्पातिपुपलक्षणम् ॥ ईदृशैरंजलि विशेषेभ्योरुद्रेभ्योनमोऽस्तु ॥ यद्वा तेभ्योरुद्रेभ्यो दशमाचीरंगुलीः करोमिनमस्कारार्थमिति सर्वत्र संबध्यते ॥ दशदक्षिणादिपुष्पातिपुपलक्षणम् ॥ चक्षते ॥ तेषामते ॥ रुद्रादशमाच्यवाचीप्रत्ययमुद्विष्यताः ॥ ऊर्ध्वदिक्स्थाश्च ये रुद्राः पृथ्वीदेववादिभिर्गतिस्कांद्वचनं विरुध्यते ॥ अतो विचार्य ययुक्तं तदेव विद्वद्भिर्ग्राह्यमिति ॥ तेच रुद्रानोऽस्मान्मृडयंतु सुखयंतु त्वयं नमस्कृत रुद्राः संतोयं वैरिणं तूष्णीमवस्थितमपि द्विभ्यः यश्च वैरिणोऽस्मांस्तूष्णीमवस्थितानपि द्विष्टिदुःखयवैरिणं हे रुद्रावो युष्माकं जमे विदारितास्वेदधामिस्था पयामांति ॥ १९ ॥ पूर्वोक्तान् रुद्राननूयनामनिर्वचनमाह ॥ असंख्याता इति ॥ अधिभूतल इत्यंता रक्षादीनामुपलक्षणम् ॥ तेच ते संबंधतेभ्यः ॥ १०० ॥ नामनिर्वचनप्रयोजनमाह ॥ तस्मादिति ॥ वर्णान्ब्राह्मणादीन् ॥

असंख्याताः सहस्राण्ये रुद्रा अधिभूतले ॥ तत्सर्वेभ्योऽधिकाः काश्यां जंतवोरुद्ररूपिणः ॥ १०० ॥ रुद्रावासस्ततः प्रोक्तमविमुक्तं चटोद्व ॥ तस्मात्समर्च्य काशिस्थान्वर्णान्वर्णंतराश्रमान् ॥ १ ॥ श्रद्धये श्वरुद्ध्याच रुद्रार्चाफलभाङ्गरः ॥ २ ॥ श्मशब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते ॥ निर्वचति श्मशानार्थं मुनेशब्दार्थकोविदाः ॥ ३ ॥ महान्त्यपि च भूतानि प्रलये समुपस्थिते ॥ शेरतेऽत्र शवाभूत्वा श्मशानंतु ततो महत् ॥ ४ ॥ अप्सु भूरि हलये लयं व्रजे दाप ओर्व वदनोऽग्रं कंदरे ॥ मातरि श्वनिमहातनूनपाद्यो भ्रिसंक्षयति वै सदा गतिः ॥ ५ ॥ व्योमचापिलयमेत्यहं कृतौ सापिपोडशविकारसंयुता ॥ लीयते महति बुद्धिर्मां ज्ञेहामहान् प्रकृतिमध्यगो भवेत् ॥ ६ ॥ सागुणत्रयमयी च निर्गुणं तं पुमां समवगुह्यतिष्ठति ॥ पंचविंशतितमः परः पुमान् देहगेहपतिरेपजीवकः ॥ ७ ॥

वर्णंतराश्वरजकादयः ॥ आश्रमानिति ॥ आसमंताच्छर्मकुर्वतीत्याश्रमाश्च पशुपक्षिरूपादयः ॥ यद्वा आश्रमाश्च ब्रह्मचर्यायाश्च भवन्तः ॥ यद्वा वर्णोभ्येतरये आश्रमाः आश्रमवन्तस्तान् ॥ वर्णत्वेनाश्रमत्वेन च समर्च्येत्यर्थः ॥ १ ॥ नरोऽमन्यमानो रुद्रार्चाफलभागे भवेदित्यर्थः ॥ २ ॥ महाश्मशाननामनिर्वक्ति श्मशब्देनेति द्वाभ्याम् ॥ श्मशानार्थश्मशानशब्दयोरर्थम् ॥ ३ ॥ एवं श्मशानशब्दयोरर्थं प्रदर्शयति निर्वचनमाह ॥ महान्त्यपीति ॥ अपिशब्देनाहंकारादयोग्यद्वयते ॥ शवाभूताः ॥ शेरते लीयते ॥ अत्र काश्यां शवीभूय ॥ ४ ॥ शयनमेव ॥ तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादि श्रुत्युक्तसृष्टिप्रतिलोभ्येन दर्शयति अप्सु भूरिति चतुर्भिः ॥ इहाविमुक्ते ॥ और्वशब्देनात्र तेजो गृह्यते ॥ तस्य वदनोऽग्रं कंदरे मुखवर्तिमहादर्यातेजसीत्यर्थः ॥ मातरि श्वनिमहातनूनपात् महाभूतलक्षणं तेज इत्यर्थः ॥ वशब्दः श्रुतिप्रसिद्धिद्योतनार्थः ॥ संक्षयति लीयते ॥ सदा गतिर्वायुः ॥ ५ ॥ एति प्राप्नोति ॥ अहंकृतौ अहंकारे ॥ सा अहंकृतिः ॥ अधिष्ठातृदेवैः सहंदिद्याणामभेदविवक्षया विकाराणां पोडशत्वम् ॥ तेचैकादशेन्द्रियपंचमहाभूतरूपास्त संयुता हरिण्यगर्भीसमष्टिबुद्धिर्महत्त्वमिति वेदांतिमतं गृहीत्वामहां संविशिनष्टि ॥ बुद्धिसंज्ञक इति ॥ आधिदेवाध्यात्मभेदेन वापदद्वयम् ॥ हाकटे ॥ प्रकृतिमध्यगः प्रकृतौ लीन इत्यर्थः ॥ ६ ॥ तं प्रसिद्धं प्रकृत्यधिष्ठातारमति यावत् ॥ तमेव पुमां संविशिनष्टि ॥

पंचविंशतितम इति ॥ पंचविंशतेः पूरणः परः प्रमान् प्रकृतेः परः पुरुष इत्यर्थः ॥ देहवर्गो हंतस्य देहदेहिष्वोर्वापतिः ॥ देहिद्रियादीन् जीवयतीति जीवकः ॥ ७ ॥ प्राकृतः प्रकृतिकार्यमात्रसंबंधी ॥ कीदृशः ॥ हंसयानहरिरुद्राणां वर्जितवर्जनं यस्मिन्सतया ॥ हंसयानो ब्रह्मा ॥ तथा चोक्तं विष्णोः सामान्यलक्षणे परेऽहमेवासमित्यस्मिन् लोके कैवल्यदीपिकाकारेण ॥ न च सगुणे पुच्छुर्वाव्याप्तिस्तेषामपि स्वरूपातिरोधानात् ॥ यत्तु ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे ॥ परस्यांते कृतात्माना विजति परंपदमितितत्त्वमेषादिना हिरण्यगर्भत्वप्राप्तपरमिति ज्ञातव्यम् ॥ कल्पभेदाभिप्रायेण वै तद्वचनम् ॥ यदा हंसैः परमहंसैर्यानि ज्ञानं प्राप्तिर्वायस्य ॥ यदा हंत विपक्षमिति हंसो गरुडः सयानं यस्य सतया ॥ हंसयानश्चासौ हरिश्चेति व्याख्येयम् ॥ अथवा हंसयानहरिरुद्रैरपि वर्जितो रहित इत्यर्थः ॥ तथा च वासिष्ठे ॥ परमेष्ठ्यपि निष्ठावान्दीयते हरिरप्यजः ॥ भवोऽप्यभावमायाति कैलास्यामादृशेऽन इति ॥ प्रकृत्यधिष्ठानादपि पुरुषस्य परमात्मनिलयमाह ॥ कालमूर्तिरित्यर्थेन ॥ कालमूर्तिः सर्वसंहरकः ॥ कलयति संहरत्यात्मसात्करोतीत्यर्थः ॥ परं श्वरः परमात्मेत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिरीश्वरोऽग्र इति ॥ ८ ॥ ईश्वरस्वरूपदर्शयन्माधवो माधवयोरैक्यमाह ॥ स वै इति ॥ वैशन्दः

प्राकृतः प्रलय एष उच्यते हंसयानहरिरुद्रवर्जितः ॥ कालमूर्तिरथ तंच पुरुषं हेलया कलयतीश्वरः परः ॥ ८ ॥ स वै महाविष्णुरितीर्यते बुधैस्त वै महादेवमुदाहरंति ॥ सौंस्तादिमध्येः परिवर्जितः शिवः स श्रीपतिः सोऽपि हि पार्वतीपतिः ॥ ९ ॥ दैनंदिनेऽथ प्रलये त्रिशूलकोटौ समुत्क्षिप्य पुरीं हरः स्वाम् ॥ विभर्तिसंवर्तमहास्थिभूषणस्ततो हि काशीकालिकालवर्जिता ॥ ११० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणसीतिकाशीतिरुद्रावास इति द्विज ॥ महाश्मशानमित्येष प्रोक्तमानंदकाननम् ॥ १११ ॥ इति देवीपुरः प्रोक्तं देवदेवेन शंभुना ॥ यथा विष्णोः पुराख्यातं तथैव च मया श्रुतम् ॥ तच्च त्वदग्रे कथितं रहस्यं काशिजं महत् ॥ ११२ ॥

प्रसिद्धावद्याता ॥ वेवेष्टिव्याप्नोतीति विष्णुः ॥ जीवकालाकाशादिव्यावृत्त्यर्थमहेति विशेषणम् ॥ यदा विशतिव्याप्नोतीति विष्णुः ॥ विशतेर्व्याप्नोतेर्वेतियास्कवचनात् ॥ यदा महाविर्महापक्षी जीवात्मा ॥ परमात्मन इव आत्मनोऽपि द्वास्तु पर्णेत्यादि श्रुत्योपचारवृत्त्यापक्षितस्याभिधानात् ॥ महावेर्जीवात्मनो जटायोर्वाकरुणा मृतं स्तुतं येन समहाविष्णुः ॥ तथा च हनुमद्वाक्यम् ॥ यो महान् पूजितो व्यापी महावेः करुणामृतम् ॥ स्तुतं येन जटायोश्च महाविष्णुं नमाम्यहमिति ॥ देवदेवः स्वप्रकाशस्तस्य महत्त्वं नाम ब्रह्मादिनिर्यतुत्वम् ॥ शिव आनंदरूपः ॥ ९ ॥ एवमर्थोऽप्राकृतप्रलये विष्वे श्वरस्य कीदृशमिच्छानत्वेन काश्याः स्थितिमभिधाय देनन्दिनेऽपि स्थितिप्रकारमाह ॥ दैनंदिन इति ॥ अथवा ननु प्राकृतप्रलये काश्यामपि किं लयेन भाव्यतेत्याह ॥ दैनन्दिन इति ॥ अथोऽपि दैनन्दिनप्रलये तावद्विभर्त्येव प्राकृतप्रलयेऽपि विभर्तीत्यर्थः ॥ संवर्तमहास्थिभूषणः प्रलयकालीन बह्वर्थ्यलंकरणः ॥ कल्लिखल्लल्लमृत्तुस्तान्यां वर्जितारहितामयवाताभ्यां श्रुतिप्रतिबंधीनेत्यर्थः ॥ ११० ॥ वाराणस्यादिनाम निर्वचनमुपसंहरति ॥ वाराणसीति ॥ १११ ॥ काशीरहस्यकथनमुपसंहरति ॥ इति देवीपुर इति ॥ पुरोऽग्रतः ॥ यथा विष्णोः पुराख्यातं कथितं देव्याः पुरः प्रोक्तं तथैव च तादृशमेवमाहुः

रुत्संगस्थितेनमयाभुनमित्यर्थः ॥ १२ ॥ अध्यायपाठादेःफलमाह ॥ जप्त्वेति ॥ पठित्वेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अत्यौत्सुक्येनप्रश्नकरणेस्वच्छंदयति ॥ अतःपरमिति ॥ ११४ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृ
तायांकाशीखण्डटीकायांत्रिशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ एकात्रिशत्तमेऽध्यायेमहापुण्यप्रदंनृणाम् ॥ वर्ण्यतेकालराजस्यमाहात्म्यंजन्मनासह ॥ १ ॥ एतादृक्तपःप्रभाववानप्यहंश्रीकालराजेनकाश्या
निष्कासितइतिमनसिन्धायपरमसंभ्रमेणश्रीकालभैरवकथांमृमुक्तानुवादपूर्वकपूर्वोक्तांकथामात्मनस्तुप्यभावावेदनेनाभिनन्दति ॥ सर्वंजति ॥ स्कंदितःशोषितोमारितस्तारकनामाऽभुरोयनतत्संबो
धनंतथा ॥ १ ॥ २ ॥ भैरवगंकथनमेवविरतरेणपृच्छति ॥ कोमाविति ॥ कोमावित्यर्थेनैकःप्रभः ॥ अत्रअस्याम् ॥ किरूपमित्यर्थेनप्रश्नत्रयम् ॥ ३ ॥ कथमाराधितइत्यर्थेनैकः ॥ आरा
धितइत्यर्थेनैकइतिपदभ्राः ॥ ४ ॥ भैरवकथांकथयिष्यन्मयमंप्रष्टारंस्तौति ॥ वागणस्यामिति ॥ प्रेमभक्तिः ॥ वर्ततेजायते ॥ यथाप्रेमप्रवर्ततेइतिकचित् ॥ तंवतिशेषः ॥ कस्यचिदित्यत्रान्ये
तिच ॥ यथातेप्रेमवर्धतेइतिपाठोऽप्युच्यते ॥ ५ ॥ श्रोतृन्प्रोत्साहयति ॥ प्रादुर्भावमिति ॥ ६ ॥ श्रीभैरवाविर्भाववंचुङ्गजद्रक्षांप्रार्थयानोमंगलार्थतंपूजयति ॥ पाणिभ्यामिति ॥ महा

जम्बाध्यायमिमंपुण्यमहापातकनाशनम् ॥ श्रावयित्वाद्विजान्सम्यक्छिन्नलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ अतःपरंकलशजकिंशुश्रूषसितद्वद ॥ काशीकथा
कथ्यमानाममापिपरितोषकृत् ॥ ११४ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वार्द्धेवाराणसीमहिमवर्णनंनाम
त्रिशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ सर्वज्ञहृदयानंदस्कंदस्कंदिततारक ॥ नतृप्तिमधिगच्छामिशृण्वन्वाराणसीकथाम् ॥ १ ॥
अनुग्रहोयदिमयिद्योग्योस्मिथ्रवणेयदि ॥ तदाकथयमेनाथकाश्यांभैरवसंकथाम् ॥ २ ॥ कोसौभैरवनामात्रकाशिपुर्याव्यवस्थितः ॥ किरूपमस्य
किंकर्मकानिनामानिचास्यवै ॥ ३ ॥ कथमाराधितश्चैतसिद्धिदःसाधकस्यवै ॥ आराधितःकुत्रकालेक्षिप्रंसिद्धयतिभैरवः ॥ ४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
वाराणस्यामहाभागयथातेप्रेमवर्तते ॥ तथानकस्यचिन्मन्येततोवक्ष्याम्यशेषतः ॥ ५ ॥ प्रादुर्भावंभैरवस्यमहापातकनाशनम् ॥ यच्छ्रुत्वाकाशिवास
म्यफलंनिर्विग्रमामुयात् ॥ ६ ॥ पाणिभ्यांपरितःप्रपीड्यसुदृढंनिश्चोत्यानिश्चोत्यचब्रह्मांडंसकलंपचेलिमगसालोच्चैःफलाभंमुहुः ॥ पायंपायमपायत
स्त्रिजगतीमुन्मत्तवत्तैरसेर्नृत्यंस्तांडवडंबरेणविधिनापायान्महाभैरवः ॥ ७ ॥

भैरवोऽपायतोऽजानतत्कार्यलक्षणात्रिजगतीस्त्रिजगतीस्यलोकब्रह्मांडांतर्वीत्यर्त्तिकचित्पाणिजातमित्येतत् ॥ पायादभुनक्तुमोचयत्वित्यन्वयः ॥ किंकुर्वन् ॥ तांडवाडंबरेणविधिनानृत्याटोपप्रकारेण
नृत्यन्तृत्तुंकुर्वन् ॥ मामान्यविशेषभावादपीनरुक्त्यम् ॥ कइव ॥ उन्मत्तवदुन्मत्तइव ॥ तत्रहेतुः ॥ तैरसैर्ब्रह्मांडांतर्वीततद्वातासादनरसैरित्यर्थः ॥ किंरुत्वेत्यपेक्षायारंसाविकरणमाह ॥ सुदृढं
यथास्यात्तथासकलंमंपूर्णम् ॥ यद्वा कलामायातत्सहितम् ॥ पाणिभ्यांपरितःसर्वतःप्रपीडयतिशयेननिष्पीडयतिश्चोत्यानिश्चोत्यचसंचुष्यसंचुष्य ॥ चकारःसमुच्चये ॥ नकेवलंप्रपीडयतिश्चोत्य
निश्चोत्यचेत्यर्थः ॥ पायंपायंपीत्वापीत्वा ॥ मुहुर्वांग्वागमतिशयेनेत्यर्थः ॥ कीदृशम् ॥ पचेलिमंपकशीलम् ॥ यद्गसालोच्चैःफलंमहदाप्रफलतदभितजुल्यम् ॥ यद्वा पाणिभ्यांकरवन्निर्भेदाभ्यामनु
भवनित्यबोधाभ्यांमायामहितंब्रह्मांडंमपीत्यर्थकुच्य ॥ नथाचोक्तम् ॥ नित्यबोधपरिपीडितंजगदिभ्रमंतुदतिबाध्यजामतिः ॥ वासुदेवनिहतंयनेजयोइतिकीरवकुलंयथायुनारति ॥ निश्चोत्यनिश्चोत्य

चमननिदिध्यासनाभ्यां क्षरणतामापाद्य चर्पात्वापी वा अत्यंतनाशं नीत्वा सर्वसंहरणतः कालः कुयोगिनां भयंकरत्वाद्देवः परमात्मा तत्त्वमस्यादिवाक्योत्पत्तिवृत्त्यभिव्यक्तस्तरैः प्रसिद्धं ब्रह्मानं दानुभवेन
 त्यंस्त्रिजगतीत्यंलोकं पायादित्यन्यत्समानम् ॥ यो वारं वारं सकलं ब्रह्मांडं पायं पायं वर्तते स इदानीं त्रिजगतीपायादित्यध्याहृत्य योजनेति प्रामाण्यं व्याख्यानम् ॥ ७ ॥ महर्देव स्वरूपाऽज्ञानाद्भवकुर्वतो हि गण्य
 गर्भस्य शिरःस्थे सुकालमैरवमुत्पादितवानीश्वर इति प्रथमप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं ब्रह्मादीनां तदज्ञानमाह ॥ कुंभयोने इति ॥ ८ ॥ तयो रप्येवेदने हेतुमाह ॥ न चित्रमिति ॥ ९ ॥ तर्ह्यनिर्मोक्षो दुर्मेयत्वादित्या
 शंक्याह ॥ वेदोदिति ॥ १० ॥ ननु सर्वगत्यात्मैवैदं व्यतामित्यत आह ॥ स सर्वग इति ॥ ननु देवत्वेन सर्वज्ञापत एवेत्यत आह ॥ देववदुपते मृदो गति ॥ देवत्वाधारण देवतावत् ॥ ११ ॥ एत

कुंभयोनेन वेत्येवमहिमानं महेशितुः ॥ चतुर्भजोपिवैकुण्ठश्चतुर्वक्त्रोपिविश्वकृत् ॥ ८ ॥ न चित्रमत्र भूदेव भवमायादुरत्यया ॥ तथा संमोहिताः सर्वे नावयं
 त्यपितं परम् ॥ ९ ॥ वेदयेद्यदि चात्मानं स एव परमेश्वरः ॥ तदा विंदति ब्रह्माद्याः स्वेच्छयै वनतं विदुः ॥ १० ॥ स सर्वगोपिनेक्ष्ये तस्वात्मारामो महेश्वरः ॥
 देववद्भूयते मृदोरतीतो यो मनो गिराम् ॥ ११ ॥ पुरापितामहं विप्रमेरुशृंगे महर्षयः ॥ प्रोचुः प्रणम्य लोकेशं किमेकं तत्त्वमव्ययम् ॥ १२ ॥ समाययामहे
 शस्य मोहितो लोकसंभवः ॥ अविज्ञाय परं भावमात्मानं प्राह वार्ष्णिजम् ॥ १३ ॥ जगद्यो निरहं धाता स्वयं भूरेक ईश्वरः ॥ अनादिमदहं ब्रह्म मामनर्च्य न मु
 च्यते ॥ १४ ॥ प्रवर्तको हि जगतामहमेको निवर्तकः ॥ नान्यो मदधिकः सत्यं कश्चित्कोपि सरोत्तमाः ॥ १५ ॥ तस्यैवं ब्रुवतो धातुः क्रतुर्नारायणांशजः ॥
 प्रोवाच प्रहसन्वाक्यं रोपताम्रविलोचनः ॥ १६ ॥ अविज्ञाय परं तत्त्वं किमेतत्प्रतिपाद्यते ॥ अज्ञानं योगयुक्तस्य न चैतदुचितं तव ॥ १७ ॥ अहं कर्ता हिलो
 कानां यज्ञो नारायणः परः ॥ न मामनादृत्य विधेजीवनं जगतामज ॥ १८ ॥ अहमेव परं ज्योतिरहमेव परा गतिः ॥ मत्प्रेरितेन भवता सृष्टिरे पाविधीयते ॥
 ॥ १९ ॥ एवं विप्रकृतौ मोहात्परस्परजयैषिणौ ॥ पप्रच्छतुः प्रमाणज्ञानागमांश्चतुरोपितौ ॥ २० ॥ ॥ विधिकतूळचतुः ॥ ॥ वेदाः प्रमाणं सर्वत्र प्रति
 ष्ठां परमामिताः ॥ यूयमेव न संदेहः किं तत्त्वं प्रति तिष्ठत ॥ २१ ॥ श्रुतय ऊचुः ॥ ॥ यदिमान्यावयं देवो सृष्टिस्थितिकरौ विभू ॥ तदा प्रमाणं वक्ष्यामो
 भवत्संदेहभेदकम् ॥ २२ ॥

देवदर्शयितुमिति हासमाह ॥ पुरोति ॥ तत्त्वं वस्तु ॥ १२ ॥ वर्षिणं श्रेष्ठम् ॥ १३ ॥ श्रेष्ठत्वेन वाह जगद्यो निरिति द्वयेन ॥ अनर्च्या पूज्याज्ञात्वेति वा ॥ १४ ॥ १५ ॥ क्रतुर्यज्ञो यज्ञाधि
 ष्ठाता विष्णुरिति यावत् ॥ यज्ञो विष्णुरिति श्रुतेः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ एवमिति स्कंदोक्तिः ॥ विप्रकृतौ विरुद्धौ ॥ आगमान्मूर्तिधरान्वेदान् ॥ चतुरश्रतुः संख्याकान् ॥
 ॥ २० ॥ तयोः प्रश्नभेददर्शयति ॥ वेदाः प्रमाणमिति ॥ तर्हि किं प्रत्यक्षादीनामिव प्रामाण्यमस्माकं नेत्याह ॥ परमां प्रतिष्ठां यूयमेवेताः प्राप्ता इति ॥ अपौरुषेयत्वात्तर्काप्रतिष्ठानादिनिन्यायोपपन्नं हि त
 व्याससूत्राच्चेति भावः ॥ प्रति तिष्ठत प्रतिजानीत आश्रयतेति वा ॥ प्रति तिष्ठयेति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ प्रति तिष्ठतीति च कचित्पाठः ॥ २१ ॥ श्रुतीनां प्रतिवचनमाह ॥ यन्मनि ॥

हेदेवी ॥ प्रमाणं यथार्थम् ॥ २२ ॥ श्रुत्युक्तमिति ॥ श्रुतीः प्रतिवेदान्प्रति ॥ किमुचतुस्तदाह ॥ युष्मदुक्तं प्रमाणं नाविति ॥ अयं भावः ॥ वेदवचनमेव तावानिर्दुष्टत्वात्स्वतः प्रमाणं किमुनर्वक्तव्यं तदधिष्ठातृणां श्रुतिमतां भवतामिति ॥ २३ ॥ चतुर्णां विद्वानां चत्वारिंशन्नामिदं मेण दर्शयति ॥ यदिति ॥ यदंतःस्थानि प्रलयकाले ॥ यतः सर्वप्रवर्तते सृष्टिसमये ॥ २४ ॥ योगेन चाष्टांगिन ज्ञानयोगेन वा ॥ २५ ॥ भासतेः फुगति ॥ तथाच श्रुतिः ॥ नतत्रमूर्त्योर्भातिनचंद्रतागं केनेमाविष्टुतोभांतिकुनोऽयमग्निः ॥ तमेव भातं मनुभातिमर्बयस्य भासां सर्वमिदं विभातीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ स्मिन्वाहपदास्यं कृत्वा ॥ क्रतुविधीयज्ञः द्वाणां ॥ मोहांध्यनां किर्ता मोहेनाज्ञानेन जातं यदाध्यमज्ञत्वं तेनां किर्ताचिह्नितायुक्तावितियावत् ॥ २८ ॥ कथमिति ॥ कथमसीपरब्रह्म त्वमापन्नः प्राप्त इति द्वितीयान्वयः ॥ विटं कवेशः कुत्सितालं ॥ कुत्सिताकाङ्क्षिणः ॥ तदेवाह ॥ प्रमथनाय इत्यादिना ॥ पितृवनेऽभ्युपनिशिवया ताह प्रूपयाममाण इति संबंधः ॥ तद्ब्रह्म कचकीह

श्रुत्युक्तमिदमाकर्ण्य प्रोचतुस्तौ श्रुतीः प्रति ॥ युष्मदुक्तं प्रमाणं नौ किंतु त्वंसम्यगुच्यताम् ॥ २३ ॥ ऋगुवाच ॥ ॥ यदंतःस्थानि भूतानि यतः सर्वप्रवर्तते ॥ यदाहुस्तत्परंतत्त्वं सरुद्रस्त्वेक एव हि ॥ २४ ॥ ॥ यजुर्वाच ॥ ॥ यो यज्ञैरखिलैरीशो योगेन च समिज्यते ॥ येन प्रमाणं हि वयंस एकः सर्वहृद्विष्णुः ॥ २५ ॥ ॥ सामोवाच ॥ ॥ येनेदं भ्राम्यते विश्वं योगिभिर्यो विचिंत्यते ॥ यद्वासाभासते विश्वं स एक इत्येव कः परः ॥ २६ ॥ ॥ अथर्वोवाच ॥ ॥ यं प्रपश्यंति देवेशं भक्त्या नुग्रहिणो जनाः ॥ तमाहुरेकं कैवल्यं शंकरं दुःखतस्करम् ॥ २७ ॥ ॥ श्रुतीरिति निशम्येत्यंतावतीव विमोहितौ ॥ स्मिन्वाह तुः क्रतुविधीमोहांध्यनां किंतौ मुने ॥ २८ ॥ कथं प्रमथनाथो सौरममाणो निरंतरम् ॥ दिगंबरः पितृवने शिवया धूलिधूसरः ॥ २९ ॥ विटं कवेशो जटिलो वृषगो व्यालभूषणः ॥ परंब्रह्मत्वमापन्नः कचतत्संगवर्जितम् ॥ ३० ॥ तदुदीरितमाकर्ण्य प्रणवात्मा सनातनः ॥ अमूर्तो मूर्तिमान् भूत्वा हसमान उवाच तौ ॥ ३१ ॥ प्रणव उवाच ॥ न ह्येष भगवाञ्छत्त्या स्वात्मनो व्यतिरिक्तया ॥ कदाचिद्रमते रुद्रो लीलारूपधरो हरः ॥ ३२ ॥ असौ हि भगवानीशः स्वयं ज्योतिः सनातनः ॥ आनंदरूपा तस्यैषा शक्तिर्नागंतुकी शिवा ॥ ३३ ॥

शम ॥ संगवर्जितमसंगम् ॥ असंगो न हि सज्जत इति श्रुतेः ॥ संगवर्जिनामिति पाठे संगवर्जिनां परमहंसानां प्राप्य तद्ब्रह्म कचताह वसंगवानयमतिशेषो तस्त्परंब्रह्म कथमयं प्राप्त इत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तदुदीरितमिति ॥ प्रणवात्मा प्रणवेनामेश्वरादुत्पन्नो भगवतो बोधको वेदात्पत्तिहेतुस्तदात्मा तत्स्वरूपः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ ततो भूत्रिवृद्धांकारो व्योमो व्यक्तप्रभवः स्वराद् ॥ यत्तल्लिङ्गं भगवतो ब्रह्मणः परमात्मन इति ॥ गीतासारे च ॐकारप्रभावेदा ॐकारप्रभवाः स्वराः ॥ ॐकारप्रभवं सर्वत्र लोके यमचराचरमिति ॥ ब्रह्मनागायणयोगिप्रमोह इति ॥ हसमानो हसन् ॥ असहमान इति कचित् ॥ ३१ ॥ प्रणववचनमाह ॥ न ह्येष इति ॥ स्वात्मनो व्यतिरिक्तयाभिन्नया शक्त्या एव कदाचिदपि रमते इति नाहिकं भिन्नस्यैवेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ तर्हि कीदृगस्य स्वरूपं शक्तेर्वेति पृच्छायां तदाह ॥ असौ हीति ॥ नागंतुकी

नित्येत्यर्थः ॥ ३३ ॥ इत्येवमिति ॥ अजस्यहिअजस्यच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ज्योतिरिति ॥ ददृशेष्टोविधिस्तुभ्यामिति शेषः ॥ ३६ ॥ संभावयेदितर्कयेत् ॥ ३७ ॥ भालाक्षोललाटनेत्रः ॥ नागोदुपविभूषणः सर्पागदचंद्रावतंसः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अणेति ॥ अथानंतरं स ईश्वरः पद्मयोनेर्गिरंश्रुत्वाकोपतः पुरुषमुत्पाद्यतं प्रहेति द्वितीयेनान्वयः ॥ स्वकोपतइति कचित्पाठः ॥ किरूपीमिति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ भैरवाकृतिमिति ॥ ४१ ॥ कानिनामानानीति चतुर्थस्य प्रश्नस्योत्तरमाह ॥ कालेति ॥ ४२ ॥ कालराजनामसान्वयमुक्त्वा कालभैरवनामनिर्वक्ति ॥ विश्वमिति ॥ ४३ ॥ पुनरपि नामद्वयनिर्वक्ति आमर्दयिष्यतीति द्वयेन ॥ आमर्दयिष्यति पीडयिष्यति ॥ तुष्टः प्रायश्चित्तरूपत्वात् पीडयाः ॥ रुष्टइति वापाठः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

इत्येवमुक्तेऽपि तदामस्वमूर्तेरजस्यहि ॥ नाज्ञानमगमन्नाशं श्रीकंठस्यैवमायया ॥ ३४ ॥ प्रादुरासीत्ततो ज्योतिरुभयोरंतरे महत् ॥ पूरयन्निजयाभासाद्यावा भूम्योर्यदंतरम् ॥ ३५ ॥ ज्योतिर्मंडलमध्यस्थो ददृशेष्टो रुरुपाकृतिः ॥ प्रजज्वालाथकोपेन ब्रह्मणः पंचमं शिरः ॥ ३६ ॥ आवयोरंतरं कोसौ बिभृयात्पुरु पाकृतिम् ॥ विधिः संभावयेद्वावत्तावत्सहिविलोकितः ॥ ३७ ॥ स्रष्टाक्षणेन च महान्पुरुषो नीललोहितः ॥ त्रिशूलपाणिर्भालाक्षो नागोदुपविभूषणः ॥ ३८ ॥ हिरण्यगर्भस्तं प्राह जानेत्वांचंद्रशेखरम् ॥ भालस्थलान्मम पुरारुद्रः प्रादुरभूद्भवान् ॥ ३९ ॥ रोदनाद्बुद्धनाम्नापियोजितोसिमयापुरा ॥ मामे वशरणं याहि पुत्रक्षां करोमि ते ॥ ४० ॥ अथेश्वरः पद्मयोनेः श्रुत्वा गवर्वतीं गिरम् ॥ सकोपतः समुत्पाद्य पुरुषं भैरवाकृतिम् ॥ ४१ ॥ प्राह पंकजजन्मासौ शास्यस्ते कालभैरव ॥ कालवद्वाजसेसाक्षत्कालराजस्ततोभवान् ॥ ४२ ॥ विश्वं भर्तुं समर्थोऽसि भरणाद्भैरवः स्मृतः ॥ त्वत्तोभेष्यतिकालोपिततत्त्वं कालभैरवः ॥ ४३ ॥ आमर्दयिष्यति भवांस्तुष्टोदुष्टात्मनो यतः ॥ आमर्दकइति ख्यातिरतः सर्वत्रास्यति ॥ ४४ ॥ यतः पापानि भक्तानां भक्षयिष्य तितत्क्षणात् ॥ पापभक्षणइत्येव तव नाम भविष्यति ॥ ४५ ॥ यामे मुक्तिपुरीकाशी सर्वाभ्योपि गरीयसी ॥ आधिपत्यं च तस्यास्ते कालराजसदैवहि ॥ ४६ ॥ तत्र ये पापकर्तारस्तेषां शास्ता त्वमेव हि ॥ शुभाशुभं न तत्कर्मचित्रगुणोलिखिष्यति ॥ ४७ ॥ एतान्वरान् प्रगृह्याथ तत्क्षणात्कालभैरवः ॥ वामांगुलिनखाग्रे णच कर्तच शिरोविधेः ॥ ४८ ॥ यदंगमपराधोति कार्यतस्यैव शासनम् ॥ अतो येन कृतानि दातच्छिब्रं पंचमं शिरः ॥ ४९ ॥ यज्ञमूर्तिधरो विष्णुस्ततस्तुष्टा वशं करम् ॥ भीतो हिरण्यगर्भोऽपि जपशतरुद्रियम् ॥ ५० ॥ आश्वास्यतौ महादेवः प्रीतः प्रणतवत्सलः ॥ प्राह स्वांमूर्तिमपरां भैरवंतं कपर्दिनम् ॥ ५१ ॥

कालभैरवाय वरान् दाति ॥ यामेऽतिद्वाम्याम् ॥ अनेन किं कर्मास्येति तृतीयप्रश्नस्योत्तरमुक्तम् ॥ आधिपत्यं पालकत्वम् ॥ अनयोक्तं कालभैरवाष्टकेऽस्माभिः ॥ ईश्वरदत्तनिःशरत्पल्लवः कुकुमचंद्रमंडितभालम् ॥ भूतपिशाचपुरस्कृततालं नीमिसदां शिवभैरवदेवमिति ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ एतानिति ॥ वामांगुलिनखाग्रे गजाम रुनिद्रिकांगुलिनखाग्रे गेः ॥ ४८ ॥ ननु ब्रह्मणः पंच शिरःकर्त्तव्यमित्येकमेव शिरोऽच्छिन्नं च दाह ॥ यदंगमिति ॥ ४९ ॥ तुष्टावशतरुद्रियेनेत्यभिप्रेत्य विपरिणमय्यानुपंगः ॥ शतरुद्रियं न मरुते रुद्रमन्यव इत्यादिस्तोत्रम् ॥ ५० ॥ स्वांस्वीयाम् ॥

अथएवनीलोलोहितेत्यादिभेदेननिर्देशः ॥ तामेवापरामर्शमिदं दर्शयति ॥ भैरवमिति ॥ ५२ ॥ वैश्वस्यैवसःसंभवि ॥ ५३ ॥ ब्रतंचभिषाटनादिरूपंवाप ॥ पुनिलोकापदंशत्रिजिह्वकित् ॥ तत्रधृतिर्धर्मम् ॥ एतदेवदर्शयति ॥ चरत्वमिति ॥ कापालध्वनंकापालधारणरूपंअसंस्कल्पम् ॥ मंकल्पपूर्वंकपालधारणंकुर्वन्त्यर्थः ॥ तथाचमृतिः ॥ शिखःकापालध्वनवाग्निताशोक्तमवेदय जित्यादि ॥ अन्तर्हितोभैरवस्येतिशेषः ॥ ५३ ॥ सर्वात्मनोऽन्वयानमाह उपायेतिपंचभिः ॥ एकांकन्यामुत्पाद्यकालंकालभैरवमनुगच्छेतितांनियोजयन्ततोऽन्वयानंगमद्वित्वंचनेनान्वयः ॥ कन्यांस्त्रियम् ॥ तांविशिनाष्टि रक्तावरधगमितिसार्धदेवेन ॥ रक्तचक्रसमूहःसर्वगंधःमण्डलेनप्रभुलेपनंयस्यान्ताम् ॥ ५४ ॥ ललंवावर्हिनिःमर्त्यवातिपयातिशयभूषणामतिशयेनभयं कराम् ॥ ५५ ॥ कर्षाकरकाविशेषस्तस्याःकर्षणंखण्डंहस्ताग्रेयस्यास्तां हस्ताप्रकृतभप्रकरकामित्यर्थः ॥ यदा कर्षादात्रविशेषः ॥ कर्षणंरक्तपात्रम् ॥ दात्रेणच्छिन्नावधिर्गंधर्वांनुतुमुदयदस्ताग्रामित्यर्थः ॥ स्फुरंत्यौपंगेउभेतराकेकनीनिकेयस्यास्ताम् ॥ गजयंतीभर्तयंतीम् ॥ महान्वेगोयस्यास्ताम् ॥ भैरवस्यापिभीषणोभीतिहेतुंजनयंतीम् ॥ महोद्देगंभैरवस्यापिभीषणमिनिकंयत्पाटः ॥ ५६ ॥

मान्योऽध्वरोसौ भवनातथाशतधृतिस्त्वयम् ॥ कपालवैथसंचापिनां ललोहितधाग्य ॥ ५२ ॥ ब्रह्महत्यापनोदायव्रतं लोकाय दर्शय ॥ चरत्वंसतं
भिक्षां कपालव्रतमास्थितः ॥ इत्युक्त्वाऽर्चितो देवस्तेजोरूपस्तदाशिवः ॥ ५३ ॥ उत्पाद्य कन्यामेकां तु ब्रह्महृत्येति विश्रुताम् ॥ रक्तां वधगं कां गतमृगं
धलेपनाम् ॥ ५४ ॥ दंष्ट्राकरालवदनां ललज्जिह्वातिभीषणाम् ॥ अंतर्गैश्चैकपादाग्रपिचंतीरुधिरं बहु ॥ ५५ ॥ कर्त्री कर्पहस्ताग्रान्मुगन्पिगोश्रतां कम् ॥
गर्जयंतीं महावेगाभैरवस्यापिभीषणाम् ॥ ५६ ॥ यावद्भागणसीं दिव्यां पुरीमे पगमिष्यति ॥ तावत्त्वं भीषणे कालमनुगच्छोग्ररूपिणि ॥ ५७ ॥ सर्वव्रते
प्रवेशोऽस्ति त्यक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ नियोज्यतामिति शिवोऽप्यंतर्धानं गतस्ततः ॥ ५८ ॥ तत्सान्निध्याद्भैरवोऽपि कालो भूत्कालकालतः ॥ स देवदेव वाक्ये
न बिभ्रत् कपालिकं व्रतम् ॥ ५९ ॥ कपालपाणिर्विश्वात्मा च चारुभुवनत्रयम् ॥ नात्यासीच्चापितं देवं ब्रह्महत्यासुदारुणम् ॥ ६० ॥ सत्यलोकेऽपि वैकुण्ठे महं
द्रादिपुरीष्वपि ॥ त्रिजगत्पतिरूपोऽपि व्रती त्रिजगतीश्वरः ॥ ६१ ॥ प्रतितीर्थं भ्रमन्नापि विसुको ब्रह्महृत्यया ॥ ६२ ॥ अनेनैवानुमानेन महिमा त्ववगम्यताम् ॥
ब्रह्महत्यापनोदिन्याः काश्याः कलशसंभव ॥ ६३ ॥

यावदिति ॥ यावदेवकालभैरवोवाराणसीप्रवेद्यतितावदनुगच्छेत्यर्थः ॥ ५७ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ ५८ ॥ तत्सान्निध्यादिति ॥ तस्याब्रह्महत्यायाःसान्निध्यात्तयानिभूतत्वादित्यर्थः ॥ भैरवोपिकालस्यभयजनकोपि ॥ एतदेवाह ॥ कालकालतः ॥ प्रयमांतात्तसिल् ॥ कालकालोपात्यर्थः ॥ कालकालनृतिवापाठः ॥ कालःकृष्णवर्णोऽभूदित्यर्थः ॥ अतएवोक्तकालभैरवाष्टकेऽस्माभिः ॥ कज्जलमुन्दरेदमनाथंमृत्युयमांतकभीषणकायम् ॥ नामविघूर्णतपापकट्वंनंमिसदाशिवभैरवदेवमिति ॥ अयवाअन्यब्रह्महंतामिवकिमितिनाक्रमेत्तत्राह ॥ तत्सान्निध्यादिश्वेश्वरसान्निध्याद्भैरवोपिकालकालतःकालस्यापिभक्षकःकालःकलयतिजनयतिप्रकाशयतीतिवाकालःपरब्रह्मस्वरूपोऽभूदित्यर्थः ॥ अतुगमनंतुलोकतंत्रप्रार्थकाश्यामहस्त्व्यापनार्थचेतिभावः ॥ एतदेवाह ॥ सदेवेदेवाक्येनेति ॥ ५९ ॥ विश्वस्यात्माकारणभूतःप्रकाशकइत्यर्थः ॥ सत्यलोकादिभ्यःसर्वतोभ्यंश्चकाश्याःश्रेष्ठतामाह ॥ नात्यासीदितिपंचभिः ॥ मुद्रारुणाऽतिभयंकरा ॥ अतिदारुणेतिपाठोपि सप्तवार्यः ॥ ६० ॥ वैकुण्ठोपि ॥ त्रिजगत्पतिस्त्रिजगतांपालकः ॥ त्रिजगतीश्वरस्त्रिजगत्यानिर्यता ॥ ६१ ॥ भ्रमन्नापीत्यपिशब्दोभिन्नकमे ॥ प्रतितीर्थंभ्रमन्नापिब्रह्महत्यायानविमुक्तइत्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

आयतनानिसेत्राणि ॥ चकारात्सत्यलोकादयःसंगृह्यते ॥ अधित्रिलोकित्रिलोकीमध्यइत्यर्थः ॥ नोनिषेधे ॥ ६४ ॥ पापाचलाशनेःपापपर्वतवन्नस्यतब्राह्मकस्येत्यर्थः ॥ ६५ ॥ वैकुण्ठेपिनात्या
क्षीदितियदुक्तंदर्शयति ॥ निवेतनं वैकुण्ठम् ॥ यदा नारायणनिकेतनेष्वेदीपमहाकालपुरां ॥ ६६ ॥ अथायांतमितिरुद्रस्यपरमोविष्णुर्वैष्णोश्चपरमःशिवइतिहरिवंशोक्तभूतंरुद्रमेवकाल
भैरवंदृष्ट्वाविष्णोर्दंडवद्भूमौपतननाश्चर्यमिति विष्णुभक्तैर्मनोनखेदनीयम् ॥ अतपत्तमहादेवाभेदेनस्तोष्यतिभगवान्अयंघातेत्यादिना ॥ एवंविष्णुं दृष्ट्वाशिवस्यापिनत्यादिकंनाश्चर्यमिति शिवभक्तैः संतो
ष्टव्यमिति ॥ ६७ ॥ भूमौतत्स्थाने ॥ देवादयश्चनिपेतुर्दंडवत्ततिताइत्यर्थः ॥ ६८ ॥ दंडपातानंतरंकिमकरोद्भगवानित्याकांक्षायामाह ॥ प्रणिपत्येति ॥ प्रणिपत्यस्तकृत्य ॥ ६९ ॥ ७० ॥

संतितीर्थान्यनेकानिबहून्यायतनानिच ॥ अधित्रिलोकिनोकाश्याःकलामहंतिषोडशीम् ॥ ६४ ॥ तावद्भजंतिपापानिब्रह्महत्यादिकान्यलम् ॥ याव
न्नामनशृण्वंतिकाश्याःपापाचलाशनेः ॥ ६५ ॥ प्रमथैःसेव्यमानोऽयंत्रिलोकींविचरन्हरः ॥ कापालिकोययौदेवोनारायणनिकेतनम् ॥ ६६ ॥
अथायांतंमहाकालंत्रिनेत्रं सर्पकुंडलम् ॥ महादेवांशसंभूतंभैरवंभीषणाकृतिम् ॥ ६७ ॥ पपातदंडवद्भूमौदृष्ट्वातंगरुडध्वजः ॥ देवाश्चपुनयश्चैवदेवनार्यः
समंततः ॥ ६८ ॥ निपेतुःप्रणिपत्येनंप्रणतःकमलापतिः ॥ शिरस्यंजलिमारोप्यस्तुत्वाबहुविधैःस्तवैः ॥ ६९ ॥ क्षीरोदमथनो प्राप्राहपद्मालयांहरिः ॥
प्रियेपस्थाञ्जनयनेधन्याऽसिसुभगेनघे ॥ ७० ॥ धन्योऽहं देविसुश्रोणियत्पस्थावोजगत्पतिम् ॥ अयंघाताविधाताचलोकानांप्रभुरीश्वरः ॥ ७१ ॥
अनादिःशरणःशांतःपरःषड्विंशसंमितः ॥ सर्वज्ञःसर्वयोगीशःसर्वभूतैकनायकः ॥ ७२ ॥ सर्वभूतांतरात्माऽयंसर्वेषांसर्वदःसदा ॥ यंविनिद्राविनिःश्वासाः
शांताध्यानपरायणाः ॥ ७३ ॥ धियापश्यंतिहृदयेसोयमद्यसमीक्ष्यताम् ॥ यंविदुर्वेदतत्त्वज्ञायोगिनोयतमानसाः ॥ ७४ ॥ अरूपोरूपवान्भूत्वासो
यमायातिसर्वगः ॥ अहोविचित्रं देवस्यचेष्टितं परमेश्विनः ॥ ७५ ॥ यस्याख्यांनुवर्तानित्यंनदेहःसोपिदेहधृक् ॥ यंदृष्ट्वानपुनर्जन्मलभ्यतेमानवैर्भुवि ॥ ७६ ॥
सोयमायातिभगवांरुयंबकःशशिभूषणः ॥ पुंडरीकदलायामेधन्यमेऽद्यविलोचने ॥ ७७ ॥ धिग्धिवपदंतुदेवानांपरंदृष्ट्वाऽत्रशंकरम् ॥ लभ्यतेयन्ननिर्वाणं
सर्वदुःखांतकृत्तुयत् ॥ ७८ ॥

अयमित्यंशुत्वानिर्दिशति ॥ स्वयमितिकचित् ॥ घाताधर्तापोष्टासामान्यतोज्ञार्यामिरूपेण ॥ विधाताविशेषतोमात्रादिरूपेणभृगोःपुत्रद्वयरूपोवा ॥ सर्वात्मकत्वात्कालराजस्य ॥ ७१ ॥ षड्विंशसंमितः
परमात्मतयानिरूपितः ॥ ७२ ॥ सर्वभूतांतरात्मासर्वप्राणिनामंतर्यामी ॥ विनिःश्वासाजितप्राणाइत्यर्थः ॥ ७३ ॥ वेदतत्त्वं ब्रह्मतज्ज्ञावेदतत्त्वज्ञाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ इयंबकस्त्रिनेत्रः ॥
पुंडरीकदलायामेपन्नप्रवदायतेविस्तृतेइतियावत् ॥ ७७ ॥ परंपरमेवैकैकलभितेयः ॥ किंतुनिर्वाणंतदाह ॥ सर्वदुःखांतकृत्तुयदिति ॥ अशेषानयोच्छित्तिरुदेवयदित्यर्थः ॥ सर्वदुःखांतकर्तृयदितिकचित् ॥

सर्वदुःखांतकर्तृवदितितान्यत्र ॥ तत्रकर्मकर्तृवदितिसाधर्म्यैवैधर्म्यैवाहृष्टानः ॥ ७८ ॥ एतदेवविष्णोति ॥ देवत्वादिति ॥ भारतवर्षस्यैवाहुल्येनमोक्षादिस्थानत्वादितिभावः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ शक्तिपहेमायानियंतः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ यदप्रतिवर्तदधस्यप्रतिवर्त ॥ ८५ ॥ स्मिन्त्वाग्रहोर्ध्वरलीलेनिविस्मयेनर्द्धपद्मास्यंकृत्वा ॥ सर्वविष्टपनायकश्रोतृपलोकपते ॥ ८६ ॥ छादयितुं वंचयितुम् ॥ मायात्वमेव दर्शयति नाभीत्यादिना ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मदादयोऽत्यंतदुष्णसंविज्ञानोबुद्धीहिः ॥ तेदेवदर्शयति ॥ यथावदिति ॥ यद्वा मदादयोऽहंविष्णुगदियेपांते मदादयस्त्वमाययामोहिताः ॥ अतस्तवचेष्टितंयथावत्परमार्थमिवावगच्छामि ॥ ८९ ॥ नैवतत्संगच्छतइत्याह ॥ संहारति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ अस्थानांस्त्रीकृतानांमाला ॥ तदातदातस्मिन्तस्मिन्तस्मात्काले ॥ ककुत्र ॥ नुपृच्छायाम् ॥ गतामासा

देवत्वादशुभंकिंचिद्देवलोकेनविद्यते ॥ दृष्ट्वापिसर्वदेवेशंयन्मुक्तिंनलभामहे ॥ ७९ ॥ एवमुक्ताहर्षीकेशःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ प्रणिपत्यमहादेवमिदमाहवृषध्वजम् ॥ ८० ॥ किमिदं देवदेवेन सर्वज्ञेन त्वया विभो ॥ क्रियते जगतां धात्रा सर्वपापहराऽव्यय ॥ ८१ ॥ क्रीडेयंतव देवेश त्रिलोचन महामते ॥ किं कारणं विरूपाक्ष चेष्टितं ते स्मरार्दन ॥ ८२ ॥ किमर्थं भगवच्छंभो भिक्षां च रसि शक्तिप ॥ संशयो मे जगन्नाथ न तत्रैलोक्य राज्यद् ॥ ८३ ॥ एवमुक्तस्ततः शंभुर्विष्णुमेतद्दाहरत् ॥ ब्रह्मणस्तु शिरोऽध्वं गुल्यग्रनखेन ह ॥ ८४ ॥ तदघप्रतिघंविष्णोचराम्येतद्वर्तं शुभम् ॥ एवमुक्तो महेशेन पुंडरीकविलोचनः ॥ ८५ ॥ स्मिन्त्वा किंचिन्नत शिरःपुनरेवंयजिज्ञपत् ॥ यथेच्छसितथा क्रीड सर्वविष्टपनायक ॥ ८६ ॥ माययामां महादेव न च्छादयितुमर्हसि ॥ नाभीकमलकोशात्तुकोटिशः कमलासनान् ॥ ८७ ॥ कल्पेकल्पेसृजामीश त्वन्नियोगबलाद्विभो ॥ त्यज मायामिमां देव दुस्तरामकृतात्मभिः ॥ ८८ ॥ मदादयो महादेवमायया तव मोहिताः ॥ यथावदवगच्छामि चेष्टितं तं शिवापते ॥ ८९ ॥ संहारकाले संप्राप्ते स देवान्खिलान्मुनीन् ॥ लोकान्वर्णा मवतो हरिष्यसि यदाहर ॥ ९० ॥ तदाकाले महादेवपापं ब्रह्मवधादिकम् ॥ पारतंत्यं न तेशं भो स्वैरंकीडेततोभवान् ॥ ९१ ॥ अतीतब्रह्मणामस्त्रांस्त्रकंठेतवभासते ॥ तदातदाक्नुगता ब्रह्महत्यातवानघ ॥ ९२ ॥ कृत्वापि सुमहत्पापं त्वांयः स्मरति भावतः ॥ आधारं जगतामीशतस्य पापं विलीयते ॥ ९३ ॥ यथा तमोनतिष्ठेतसंनिधावं शुमालिनः ॥ तथानभवभक्तस्य पापं तस्य ब्रजेत्क्षयम् ॥ ९४ ॥ यश्चितयति पुण्यात्मा तव पादांजुजद्वयम् ॥ ब्रह्महत्यादिकमपि पापं तस्य ब्रजेत्क्षयम् ॥ ९५ ॥ तव नामानुरक्तावाग्यस्य पुंसे जगत्पते ॥ अप्यद्रिकूटतुलितं नैनस्तमनुबाधते ॥ ९६ ॥ रजसा तमसा विवर्धितं क्रतुपापं परितापदायकम् ॥ क्वचते शिवनाममंगलं जनजीवा तु जगद्रुजापहम् ॥ ९७ ॥

आगतंतिवा ॥ ९८ ॥ कैमुत्यन्यायेन सृष्टांतपापाभावमाह कृत्वापीतिद्वयेन ॥ भावतो भक्त्या ॥ ९३ ॥ भवस्य तव भक्तो भवभक्तस्तस्य सन्निधौ पापं न तिष्ठेदित्यस्यार्थमाह ॥ पापं तस्येति ॥ तथानतव भक्तस्याप्यर्घं सन्निधौ मृच्छतीति पाठेऽङ्गुरेवार्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ पुनरपि कैमुत्यन्यायमभिप्रेत्याह तवेति त्रिभिः ॥ अद्रिकूटतुलितं पर्वतशृंगसदृशं पर्वतराशुहृत्यंवा ॥ एनः पापम् ॥ ९६ ॥ विवर्धितं विशेषणवर्धितम् ॥ विभावितमिति पाठे विशेषणभावितं संपादितमित्यर्थः ॥ जनजीवा तु जनानां जीविनां पक्षम् ॥ जीवा तु जीविनां पक्षमिति वचनात् ॥ न केवलं जीवनमात्रस्य

षर्वांकितुजगद्गुणपहंसंसाररोगनाशकं च ॥ पूर्वपदेषंदत्त्वमार्पकर्मधारयोवा ॥ ९७ ॥ यंदीति ॥ हेक्षित्वस्यपुरुषस्यजातुक्तदाचिदपिअंधकद्विस्तवशिवशंकरचंद्रशेखरेतिनामओष्ठपुटाद्दिनिःसृतं
कस्यपुनरसकृत्युनःपुनर्जायमानासंसृतिर्न ॥ तन्नहीतिपाठेतत्तस्यनहिनैवेत्यर्थः ॥ ९८ ॥ इतःपरमन्यच्छ्रेयोनास्तीतिबहुधासंबोधयन्प्रकृतमुपसंहरति ॥ परमात्ममिति ॥ ९९ ॥ १०० ॥
ननुवेकुटैर्नैतल्यपतेस्तवकथमयमलापस्तत्राह ॥ त्वदृष्टीति ॥ तृणतुच्छम् ॥ परमितिपाठेपरंदूरंनिकृष्टमितियावत् ॥ १ ॥ विमलाशुद्धापवित्रेतियावत् ॥ मनोरथवतीअभीष्टवतीअमृतकल्पे
त्यर्थः ॥ २ ॥ भिक्षाटनायेति ॥ अन्यत्रापिभिक्षाटनायनिरगान्निर्गतुमुद्यतइत्यर्थः ॥ ३ ॥ अनेनमिषेणव्याजेनभवदर्शनंशिवदर्शनं भवस्यसंसारस्यदर्शनमितिवा ॥ ४ ॥ स्मेरास्यःप्रह

यदिजातुचिदंधकद्विस्तवनामौष्ठपुटाद्दिनिःसृतम् ॥ शिवशंकरचंद्रशेखरेत्यसकृत्तस्यनसंसृतिःपुनः ॥ ९८ ॥ परमात्मनपरंधामस्वेच्छाविधृतविग्रह ॥
कुतूहलंतवेशोदंक्षपराधीनतेश्वरे ॥ ९९ ॥ अद्यधन्योस्मिदेवेशयंनपश्यंतियोगिनः ॥ पश्यामितंजगन्मूलंपरमेश्वरमक्षयम् ॥ १०० ॥ अद्यमेपरमो
लाभस्त्वद्यमेमंगलंपरम् ॥ १ ॥ इत्येवदतिगोविंदेविमलापद्मयातया ॥ मनोरथवतीनामभिक्षापात्रेसमर्पिता
॥ २ ॥ भिक्षाटनायदेवोपिनिरगात्परयासुदा ॥ दृष्ट्वाऽनुयायिनींतांतुसमाह्वयजनार्दनः ॥ संप्रार्थयद्ब्रह्महत्याविमुंचत्त्वंत्रिशूलिनम् ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्महत्यो
वाच ॥ ॥ अनेनापिमिषेणाऽहंसंसेव्यासुंबृषध्वजम् ॥ आत्मानंपावयिष्यामिक्वपुनर्भवदर्शनम् ॥ ४ ॥ सातत्याजनतत्पार्श्वव्याहृतापिसुरारिणा ॥
तमूचेऽथहरिशंभुःस्मेरास्योवचनंशुभम् ॥ ५ ॥ त्वद्वाक्पीयूषपानेनतुतोस्मिबहुमानद ॥ वरंवृणीष्वगोविंदवरदोऽस्मितवानव ॥ ६ ॥ नमाद्यंतियथाभे
क्षेर्भिक्षवोप्यतिसंस्कृतैः ॥ यथामानसुधापानैर्नुब्रभिक्षाटनज्वराः ॥ ७ ॥ महाविष्णुरुवाच ॥ ॥ एषएववरःश्लाघ्योयदहंदेवताधिपम् ॥ पश्यामित्वां
देवदेवंमनोरथपथातिगम् ॥ ८ ॥ अनभ्रेयंसुधावृष्टिरनायासोमहोत्सवः ॥ अयन्नोनिधिलाभोयद्वीक्षणहरतेसताम् ॥ ९ ॥ अवियोगोऽस्तुमेदेवत्वदंघ्रि
युगलेनवै ॥ एषएववरःशंभोनान्यंकंचिद्वरंवृणे ॥ १० ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ एवंभवतुतेऽनंतयत्त्वयोक्तंमहामते ॥ सर्वेषामपिदेवानांवरदस्त्वंभविष्यसि
॥ ११ ॥ अनुगृह्येतिदैत्यारिंकेंद्रादिभुवनेचरन् ॥ भजेविमुक्तिजननींनाम्नावाराणसीपुरीम् ॥ १२ ॥

सितवदनः ॥ स्मेरास्यहृतिपाठेवैकसितनेत्रइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ननुमनोरथवतींभिक्षांत्यक्त्वाकिमितिवाक्सुधापानेनैवतृप्तिरावेद्यतेतत्राह ॥ नमाद्यंत्यीति ॥ नमाद्यंतिनहृष्यंति ॥ नुब्रभिक्षाटन
ज्वरागतभिक्षाटनहृष्याः ॥ ननुभिक्षाटनज्वराइतिपाठे ननुनचविद्यतेभिक्षाटनज्वरोभिक्षाटनकृतोऽज्वरोयेपांतेतयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ननुवरान्विहायकिमितिदर्शनमेवमृग्यतेतत्राह ॥ अनभ्रेति ॥
हेहरतेसतांत्वद्भक्तानाम् ॥ यद्वा सतांशिवविष्ण्वोरभेददर्शनां तैतवयदर्शनं सतांतवचदर्शनमितिवा ॥ इयमनभ्रासुधावृष्टिर्बृहद्यपेक्षितसमयेमेवरहिताजलवृष्टिः ॥ निधिलाभःशेवधिलाभः ॥ ९ ॥
यत्तत्त्वमतोऽवियोगोस्त्विति ॥ अथवातथापिममतंतोपार्थक्यद्विद्वदःप्रार्थयामितिचेत्तत्राह ॥ अवियोगोस्त्विति ॥ अपार्थितमपिददाति ॥ सर्वेषामिति ॥ ११० ॥ ११ ॥ केंद्रादिभुवनेब्रह्मादीनां

लोके ॥ १२ ॥ प्रसंगात्काशीर्स्ताति यत्रस्थितानामित्यारभ्यक्षेत्रविष्टित्यवःप्राक्तनेन ॥ पदामिसत्यलोकादिस्थानानि ॥ नार्हतीत्यत्रेदुर्गर्भविशेषणमाह ॥ विपदांपदमाभयः ॥ १३ ॥
जटीपाशुपतादिः ॥ मुंडीणकदंडादिः ॥ दिगंबरोऽवधूतादिः ॥ १४ ॥ अन्यतोऽन्यत्र ॥ तद्विक्षाशोवाराणसीभिक्षाभोजी ॥ १५ ॥ भिक्षेति ॥ यत्रकाश्यांसंन्यासिभ्यश्चामलकपरिमिता
पिदत्तायाभिक्षासामेरुणातुलितातुलनार्थमुन्मानपात्रेधूतासतीवाराणस्यांभिक्षागुरुर्बुद्ध्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ सीदत्कुटुंबिनेधुधापीडितकलत्रादिमते ॥ इज्यतेदेवरितिशेषः ॥ १७ ॥ निरुपायिनेजीवो
पायरहिताय ॥ तदधुधासंपन्नदुःखम् ॥ यद्वा तदधुधास्तृषःधुधाश्चतदुभयजन्यसामान्यबादुःखंनोमुक्तेनप्राप्नोतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ संवासयितुःसम्यग्वासंकारयितुः ॥ तुएवमविकलमेकसमग्रमेवभवे

यत्रस्थितानांजंतूनांकलानांहतिषोडशीम् ॥ अपिब्रह्मादिदेवानांपदानिविपदांपदम् ॥ १३ ॥ वरंवाराणसीवासीजटीमुंडीदिगंबरः ॥ नान्यत्रच्छत्रसं
छन्नवसुधामंडलेश्वरः ॥ १४ ॥ वरंवाराणसीभिक्षानलक्षाधिपताऽन्यतः ॥ लक्षाधीशोविशेद्वर्भतद्विक्षाशीनगर्भभाक् ॥ १५ ॥ भिक्षापियत्रभिधुभ्यो
दत्तामलकसंमिता ॥ सुमेरुणापितुलितावाराणस्यांगुरुर्भवेत् ॥ १६ ॥ वर्षाशानंहियोबद्धात्काश्यांसीदत्कुटुंबिने ॥ यावंत्यब्दानितावंतियुगानिसदिवी
ज्यते ॥ १७ ॥ वाराणस्यांवर्षभोज्ययोदद्यान्निरुपायिने ॥ सकदाचित्तृदधुधानोदुःखंमुक्तेनरर्षभः ॥ १८ ॥ वाराणस्यांनिवसतांयत्पुण्यमुपजायते ॥
तदेवसंवासयितुःफलत्वविकलंभवेत् ॥ १९ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानियस्यानामोपिकीर्तनात् ॥ त्यजंतिपापिनंकाशीसाकेनेहोपमीयते ॥ १२० ॥ क्षेत्रे
प्रविष्टमात्रेऽथभैरवेभीषणाकृतौ ॥ हाहेत्युक्ताब्रह्महत्यापातालतलमाविशत् ॥ २१ ॥ कपालं ब्रह्मणोरुदुःसर्वेषामेवपश्यताम् ॥ इस्तात्पतितमालोक्यन
नर्तपरयामुदा ॥ २२ ॥ विधेःकपालंनानुचत्करमत्यंतदुःसहम् ॥ हरस्यभ्रमतःकापितत्काश्याक्षणतोऽपतत् ॥ २३ ॥ शूलिनोब्रह्मणोहत्यानापैतिस्म
चयाक्वचित् ॥ साकाश्याक्षणतो नष्टाकथंकाशीनदुर्लभा ॥ २४ ॥ अतःप्रदक्षिणीकार्यापूजनीयापुरीत्वियम् ॥ २५ ॥ वाराणसीतिकाशीतिमहामंत्रमिमं
जपन् ॥ यावज्जीवंत्रिसंध्यंतुजंतुर्जातुनजायते ॥ २६ ॥ अविमुक्तंमहाक्षेत्रंस्मरन्प्राणास्तुयस्त्यजेत् ॥ दूरदेशांतरस्थोपिसोपिजातुनजायते ॥ २७ ॥
आनंदकाननेयस्यचित्तंसंस्मरतेसदा ॥ तत्क्षेत्रनामश्रवणात्प्रभूयोऽभिजायते ॥ २८ ॥ रुद्रावासेवसेन्नित्यंनरोनियतमानसः ॥ एनसामपिसंभारंकृत्वा
कालाद्विमुच्यते ॥ २९ ॥

दित्यर्थः ॥ १९ ॥ नाम्नोपिकीर्तनात् ॥ किंपुनःप्रवेशनादिकादितिभावः ॥ १२० ॥ २१ ॥ रुत्संसारदुःखंभक्तानांद्रावयतीतिरुद्रःकालभैरवः ॥ २२ ॥ पुनरपिकाशीवर्णयति विधेरित्यारभ्यकपाल
मोचनमित्यतःप्राक्तनेन ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अविमुक्तस्यमंत्रद्रव्यमाह ॥ वाराणसीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ आनंदेति ॥ काश्यायस्यचित्तंसंस्मरतेसम्यक्स्मरतिकालभैरवमितिशेषः ॥ सतत्क्षेत्रनाम
श्रवणादानंदकाननेतिनामश्रवणादिपिभूयोनजायतइत्यर्थः ॥ आनंदकाननंतत्क्षेत्रनामस्मरणादितिचस्थलद्वयेपाठेस्पष्टवार्थः ॥ २८ ॥ नियतमानसत्वंदुःशकमित्याशङ्क्यपक्षांतरमाह ॥

एनमामर्षति ॥ कालाकालयतिक्षेत्रस्थानिपापानीतिकालंपंचक्रोश्यादिप्रदक्षिणतस्मात् ॥ यद्वा कालाद्बुद्धिपिज्ञाचभोगानंतरमित्यर्थः ॥ २९ ॥ १३० ॥ कपालमोचनमिति ॥ इहकाश्या
मन्यत्रापि कृतं यत्पातकं तत्सर्वमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तीर्थप्रवरेकपालमोचने ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अनिर्वाच्यावागगोचरा ॥ ३४ ॥ मुच्यते विदेहकैवल्यं प्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ योगेन ब्रह्मात्मनोरित्यहानेन ॥
॥ ३५ ॥ परंपदमित्यादिसाधने साध्योपचारात् ॥ ३६ ॥ विरुणद्धि विशेषेणावृणोति पीडयतीति यावत् ॥ निरुणद्धीति पाठेऽपि सपर्ययः ॥ अत्रोषित्वापीशभक्तैर्विरोधं चाचरेतुं यदिति कचित्पाठः ॥ ३७ ॥
पापभक्षणमामर्दं कतिनामद्वयं निर्वक्ति कपालमोचनमिति त्रिभिः ॥ तत्रैवमंदाकिन्यादक्षिणतटप्रदेश एव ॥ इदमायतनं श्रेष्ठं मणिमाणिक्यनिर्मितम् ॥ श्रीमतः कालराजस्य कलिकालार्तिहारिणः ॥ निज
भक्तजनं पातियः पापात्पापभक्षणः ॥ क्षेत्रविघ्नकरान्पापान्यातयन्त्यातनाशतैः ॥ इयं मंदाकिनी रम्या तपस्तप्तुमिहागता ॥ काशीवासमुखं प्राप्य नाचापि दिवमीह ते इत्यप्रेक्ष्यमाणत्वाद् ॥ कालोदतीर्थस्यात्रैव सर्व

महाश्मशानमासाद्य यदि देवादिप्रपद्यते ॥ पुनः श्मशानशयनं न कपिलभते पुमान् ॥ १३० ॥ कपालमोचनं काश्यायि स्मरिष्यंति मानवाः ॥ तेषां विनश्य
तिक्षिप्रमिहान्यत्रापि पातकम् ॥ ३१ ॥ आगत्य तीर्थप्रवरे स्नानं कृत्वा विधानतः ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवान् मुच्यते ब्रह्महत्यया ॥ ३२ ॥ अशाश्वतमिदं
ज्ञात्वा वाराणस्यां वसंतिये ॥ देहं तितत्परं ज्ञानं तेषां दास्यति शंकरः ॥ ३३ ॥ इयं काशीपुरी विप्रसाक्षाद्बुद्धतनुः परा ॥ अनिर्वाच्या परानंददुष्प्राप्येशविरो
धिभिः ॥ ३४ ॥ अस्यास्तत्त्वमहं जाने शिवभक्तिपरोपि वा ॥ मुच्यंते जंतवोऽत्रैव यथा योगेन योगिनः ॥ ३५ ॥ परंपदमियं काशी परानंद इयं पुरी ॥
इयमेव परं ज्ञानं सेव्याऽसौ मोक्षकाक्षिभिः ॥ ३६ ॥ अत्रोषित्वा पीशभक्तान् विरुणद्धि तु यः कुधीः ॥ पुयेंद्रुह्यति वामूढस्तस्यान्यत्रात्र नोगतिः ॥ ३७ ॥
कपालमोचनं तीर्थपुरस्कृत्वा तु भैरवः ॥ तत्रैव तस्थौ भक्तानां भक्षयन्नच संततिम् ॥ ३८ ॥ पापभक्षणमासाद्य कृत्वा पापशतान्धपि ॥ कुतो विभेति पापेभ्यः
कालभैरवसेवकः ॥ ३९ ॥ आमर्दयति पापानि दुष्टानां च मनोरथान् ॥ आमर्दक इति स्यात्ततोऽसौ कालभैरवः ॥ ४० ॥ कलिकालं कलयति सदा काशी
निवासिनाम् ॥ अतः ख्यातिं परां प्राप्नोति कालभैरवसंज्ञिताम् ॥ ४१ ॥ सदैव यस्य भक्तेभ्यो यमदूताः सुदारुणाः ॥ परमाभीरुतां प्राप्तास्ततोऽसौ भैरवः स्मृतः
॥ ४२ ॥ मार्गशीर्षासिताष्टम्या कालभैरवसंनिधौ ॥ उपोष्य जागरं कुर्वन् महापापैः प्रमुच्यते ॥ ४३ ॥

लोकाज्जादिसिद्धत्वात् ॥ कुलस्तंभस्थलं तु यातनास्थलम् ॥ एतदप्युक्तं तत्रैव ॥ अयं सहि कुलस्तंभो यत्र श्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतः शास्तिदर्शयंती व्रयातनामिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ प्रकारं
तरेण कालभगवनामनिर्वक्ति ॥ कलिमिति ॥ काशीनिवासिनां कलिकालनामानं कालं युगं कलयति नाशयति अतोऽसौ कालः स्मृत इति शेषः ॥ अतः ख्यातिमित्यर्थं ततोऽसौ भैरवः स्मृत इति द्वितीयश्लोकस्था
नंतरं ज्ञातव्यम् ॥ यद्वा ननु यथाश्रुतव्युत्पत्त्यनुसारेण कालसंज्ञितामिति वक्तव्ये कथं कालभैरवसंज्ञितामित्युक्तं तत्राह ॥ सदैवेति ॥ अप्रेक्ष्यमाणस्य प्रयमं सितं बहिर्दिष्टत्वाभावाद्दोष इति भावः ॥
अथवा कलयति भीरुतां प्रापयतीत्यर्थः ॥ तदा क्रुदुरेवार्थः श्लोकस्य ॥ ४१ ॥ इदानीं प्रकारं तरेण भैरवनामव्युत्पादयति ॥ सदैवेति ॥ भक्तेभ्य एव विभ्यति किं पुनस्तस्मादिति भावः ॥ ४२ ॥ कथं
मार्गभित्थं पाराधितः कुत्र काल इति पंचमपष्टमनयोरुत्तरमाह मार्गशीर्षेत्यादिना ॥ मार्गशीर्षासिताष्टम्यामात्रमात्राणि कृष्णाष्टम्याम् ॥ महापापैः काश्यां कृतैः ॥ बहिः कृतानां प्रवेशमात्रेण

नाशात् ॥ ४३ ॥ यत्किंचित्काशीकृतमित्येव ॥ दर्शनादत्र ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ वार्षिकं विप्रमिति साधारणम् ॥ क्षेत्रस्य बाहिः स्थंचेत्यर्थः ॥ ४६ ॥ भूमिजो मंगलस्तस्य च वासरे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
॥ ४९ ॥ अत्र स्वस्वरारहितः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ प्रतिभूताष्टमी कुजमिति ॥ भूताचचतुर्दशी अष्टमी च कुजश्च मंगलवासरस्ते तथा भूताष्टमी कुजाः भूताष्टमी कुजान् पतीति प्रसिद्धिः
भूताष्टमी कुजं न भजेदित्यन्वयः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृता यांकाशीखंडटीकायामेकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ द्वाविंशतितमोऽध्यायः सर्वापैकनाशके ॥ हरिके

यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषबुद्धितः ॥ तत्सर्वविलयं यातिकालभैरवदर्शनात् ॥ ४४ ॥ अनेकजन्मनियुतेर्यत्कृतं जंतुभिस्त्वघम् ॥ तत्सर्वविलयं त्याग्य शुका
लभैरवदर्शनात् ॥ ४५ ॥ कृत्वा च विविधां पूजां महासंभारविस्तरेः ॥ नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं विप्रमुत्सृजेत् ॥ ४६ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां विभूमिज
वासरे ॥ यात्रां च भैरवीं कृत्वा कृतैः पापैः प्रमुच्यते ॥ ४७ ॥ कालभैरवभक्तानां सदा काशीनिवासिनाम् ॥ विप्रं यः कुरुते मूढः सदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ४८ ॥
विश्वेश्वरेऽपि ये भक्तानो भक्ताः कालभैरवे ॥ काश्यातिविप्रसंघातं लभंते तु पदे पदे ॥ ४९ ॥ तीर्थे कालोदके स्नात्वा कृत्वा तर्पणमत्वरः ॥ विलोक्य कालराजं
च निरयादुद्धरेत्पितृन् ॥ ५० ॥ अष्टौ प्रदक्षिणी कृत्य प्रत्यहं पापभक्षणम् ॥ नरो न पापैर्लिप्येत मनोवाक्कायसंभवेः ॥ ५१ ॥ तस्मिन्नामर्दके पीठे जप्त्वा स्वाभी
ष्टदेवताम् ॥ षण्मासं सिद्धिमाप्नोति साधको भैरवाज्ञया ॥ ५२ ॥ वाराणस्यामुषित्वा यो भैरवं न भजेन्नरः ॥ तस्य पापानि वर्धन्ते शुक्लपक्षे यथाशशी ॥ ५३ ॥
यं यं संचितयेत् कामं पापभक्षणसेवया ॥ बलिपूजोपहारैश्च तंतं स समवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥ कालराजं नयः काश्यां प्रतिभूताष्टमी कुजम् ॥ भजेत्तस्य क्षयेत्पुण्यं
कृष्णपक्षे यथाशशी ॥ ५५ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिमं पुण्यं ब्रह्महत्यापनोदकम् ॥ भैरवोत्पत्तिं संज्ञं च सर्वापापैः प्रमुच्यते ॥ ५६ ॥ बंधनागारसंस्थोऽपि प्राप्नोति
विपदं पराम् ॥ प्रादुर्भावभैरवस्य श्रुत्वा मुच्येत संकटात् ॥ ५७ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे भैरवप्रादुर्भा
वो नामैकात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ बर्हिंयानसमाचक्ष्व हरिकेशसमुद्रवम् ॥ कोसौक्यस्य सुतः श्रीमान्कीदृगस्य तपो महत् ॥ १ ॥
कथंच देवदेवस्य प्रियत्वं समुपेयिवान् ॥ काशीवासिजनीनो भूत्कथं वा दंडनायकः ॥ २ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं प्रसादं कुरु मे विभो ॥ अन्नदत्तं च संप्राप्तः
कथमेव महामतिः ॥ ३ ॥

असमुत्पादिवर्ण्यतेऽतिमनोहरा ॥ १ ॥ एवंभूतो जितेन्द्रियोऽप्यहं क्षेत्राद्बर्हिंश्चास्तिः कालराजवदनेनापीति परमाश्चर्येण दंडपाणेऽप्युत्पत्त्यादिकं पृच्छति बर्हिंति चतुर्भिः ॥ बर्हिंयानमयूररथ ॥ १ ॥
समुपेयिवान् प्राप्तवान् ॥ काशीवासिजनीनोऽभूत् काशीवासिजनेषु प्रख्यातोऽयम् ॥ काशीवासिजनेष्वासीदिति कचित्पाठः ॥ दंडनायको दंडवर्त्ता ॥ २ ॥ अन्नदत्तं च काशीवासिजनेष्वित्येव ॥ ३ ॥

नृणामित्युपलक्षणं क्षेत्रवैरिमात्राणामित्यर्थः ॥ तत्रप्रथमश्लोके प्रश्नश्चतुष्टयद्वितीयेद्वयं तृतीयैकश्रुतुर्वैकद्वयद्वयैः ॥ ४ ॥ प्रथमभिनंदति ॥ सम्यगिति ॥ सम्यगासमंतादित्समाहितम् ॥ सदाहितमितिकचित् ॥ कथानकमाभाषणं कथेत्यर्थः ॥ कथात्मकमिति पाठे कथारूपमित्यर्थः ॥ ५ ॥ कथानकमेव विशेषयन् श्रोतृप्ररोचनाय तच्छ्रवणफलमाह ॥ यदाकर्ण्येति ॥ नरो मनुष्यमात्रः ॥ हेमाद्रौ तिसाभिप्रायसंबोधनम् ॥ एतादृक्प्रश्नः पंडितस्य तवोचितइति भावः ॥ ६ ॥ प्रथमप्रश्नस्य प्रत्युत्तरं वक्तुमाख्यायिका माह ॥ रत्नभद्रइति ॥ यक्षो देवयोनिविशेषः ॥ सुकृतलक्ष्यतीति सुकृतलक्षात् यथाविधाश्रियस्य सतथोक्तः ॥ तत्र हेतुः ॥ परमधार्मिकइति ॥ ७ ॥ ८ ॥ शांभवेन शिवध्यानात्मकेन ॥ शांताः सर्वेन्द्रियायां विषयायस्य सतांत सर्वेन्द्रियावैकः ॥ स्वार्थकः ॥ त्यक्तेति कचित् ॥ ९ ॥ पितरिति ॥ पितरिमृतेऽनंतरं संपूर्णभद्रोऽपत्यं विना सवान् मनोरथाल्लेभ इत्यभिप्रेयान्वयः ॥ कथंभूतः महायशा बृहत्कीर्तिः ॥ पुनः कीदृशः ॥ सुकृतेनोपात्ताये

संभ्रमो विभ्रमश्चोभौ कथं तदनुगामिनौ ॥ विभ्रातिकारिणो क्षेत्रवैरिणां सर्वदानृणाम् ॥ ४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सम्यगापृच्छिभवताकाशीवासिसमाहितम् ॥ कुंभसंभवविप्रर्षेदंडपाणिकथानकम् ॥ ५ ॥ यदाकर्ण्यनरः प्राज्ञकाशीवासस्य यत्फलम् ॥ निष्प्रत्यूहंतदाप्रोतिविश्वभर्तुर्नुग्रहात् ॥ ६ ॥ रत्नभद्रइति ख्यातः पर्वते गंधमादने ॥ यक्षः सुकृतलक्ष्मीः पुरापरमधार्मिकः ॥ ७ ॥ पूर्णभद्रं सुतं प्राप्य सोऽभूत्पूर्णमनोरथः ॥ वयश्चरममासाद्य भुक्ता भोगाननेकशः ॥ ८ ॥ शांभवेनाथयोगेन देहमुत्सृज्य पार्थिवम् ॥ आससादाशवंशांतं शांतं सर्वेन्द्रियार्थकः ॥ ९ ॥ पितर्युपरते सोऽथ पूर्णभद्रो महायशाः ॥ सुकृतोपात्तविभवसंभोगभुक्तिभाक् ॥ १० ॥ सर्वान् मनोरथाल्लेभे विना स्वर्गे कसाधनम् ॥ गार्हस्थ्याश्रमेने पथ्यं पथ्यं पैतामहं महत् ॥ ११ ॥ संसारतापसंतप्तावयवामृतसीकरम् ॥ अपत्यं पततां पोतं बहुक्लेशमहर्णवे ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रोऽथ संवीक्ष्य मंदिरं सर्वसुंदरम् ॥ तद्वालकोमलालापविकलं त्यक्तमंगलम् ॥ १३ ॥ शून्यंदारिद्र्यदिवजीर्णारण्यमिवाथवा ॥ पांथवत्प्रांतरमिव खिन्नोऽजीवानपत्यवान् ॥ १४ ॥ आहूय गृहिणीं सोऽथ यक्षः कनककुंडलाम् ॥ उवाच यक्षिणीं श्रेष्ठां पूर्णभद्रो घटोद्भव ॥ १५ ॥ नहर्म्यं सुखदं कांते दर्पणोदरसुंदरम् ॥ मुक्तागवाक्षसुभगं चंद्रकांतशिलाजिरम् ॥ १६ ॥ पद्मरागेंद्रनीलाचिरचिताट्टालकं कण्ठत् ॥ विद्रुमस्तंभशोभाब्जस्फुरत्स्फटिककुडचवत् ॥ १७ ॥

विभवाः समृद्धयस्तैर्ये भवसंभोगाः सांसारिकाभोगास्तेषां भुक्तिभजतइति तथा ॥ १० ॥ अपत्यं विंशति स्वं कसाधनमिति षडक्षराचिकेन सार्वेन ॥ नेपथ्यं भूषणम् ॥ पैतामहं महत्पथ्यं पितामहादीनामत्यंतहितकरमित्यर्थः ॥ ११ ॥ संसारतार्यः संतप्तावयवायेषतिषाममृतसीकरं सुधाकणम् ॥ पततां बहुक्लेशमहर्णवे संसारसागरे मज्जतां पोतं नावम् ॥ १२ ॥ पूर्णभद्रइति ॥ पूर्णभद्रः स्वर्गे कसाधनमपत्यं विना मंदिरं संवीक्ष्य कनककुंडलामाहूयोवाचेति तृतीयेनान्वयः ॥ तत्प्रसिद्धं मंदिरमित्यन्वयः ॥ विकलं रहितम् ॥ १३ ॥ शून्यमिति दृष्टांतत्रयेण संबध्यते ॥ पांथवत्पांथस्येव ॥ १४ ॥ पूर्णभद्रइति पुनरुक्तिरन्वयार्था ॥ पूर्णसंपूर्णभद्रस्य सतथेति वा ॥ १५ ॥ किमुवाचतदाह ॥ नहर्म्यमिति ॥ हर्म्यं विंशति दर्पणेत्यादिना गम्यरूपेत्यतः प्राक्तेन ग्रंथेन ॥ गवाक्षमिति चिह्नद्रुम् ॥ अजिरमंगणम् ॥ १६ ॥ पद्मरागाणामिंद्रनीलानां चार्चिर्भिर्दीप्तिभिर्विचिताभ्युज्ज्वलाजटालकायस्मिस्तत् ॥ कण्ठस्थं प्रायमानं प्रतिस्वनवदित्यर्थः ॥ विद्रुमः प्रवालः ॥ कुडचं भित्तिः ॥ १७ ॥

प्रेखत्पताकानिकरं प्रिखत्तीनांचलंतीनांपताकानानिकरः समृद्धोयस्मिस्तत् ॥ कृष्णायुरुभिः कालाद्बुद्धभियं महाधूपस्तेन जातोयोबहुलाभोदोमहान्गंधस्तेन मोदितमाभोवितम् ॥ १८ ॥ एयंकानिखत्वाः ॥ अगंलानिपरिघाः ॥ १९ ॥ राजिः समृद्धः ॥ कृष्णदित्युक्तं विदुषोति किंकिगीनादन्नादिभिन्यादिना ॥ यद्वा कणदिवेदाध्ययनादिभिरितिज्ञातव्यम् ॥ २० ॥ नूपुरारावेणस्मेरकंठकेकिकेनो मयूरास्तेषां केकारवाकुलं व्याप्तम् ॥ गुरुमदत् ॥ तारिमातीकाकीडापत्तिणी ॥ शुक्रसारीतिक्वचिद् ॥ २१ ॥ खेलत्कीडत्तरालयुगलं हंसयुगं यस्मिस्तत् ॥ जीवंजीविकेश्वरैः कांतिमत्तुभ्यो भायुक्तम् ॥ माल्यानां गंधैराकृष्टत्वाद्भूषणामाल्याद्भूषणामित्युक्तम् ॥ तेषां मंडुगुं जैमनोदराद्वर्त्तरसमंताद्वैरावृतम् ॥ २२ ॥ कर्पूरैणमदयोयं आमोदस्तेन सहितमुदरं यत्तेनाभिले नवीजितम् ॥ क्रीडावानैर्दंष्ट्राप्रीकृतानिमाणिमाणिकयान्येवमाणिमाणिकयमयानिवादाडिमानियरिम् ॥ अथवाखेलावलीमुखेदंष्ट्राप्रीकृतानिमाणिमाणिकयानिदाडिमफलानीवयस्मिन् ॥ २३ ॥

प्रेखत्पताकानिकरं मणिमाणिक्यमालितम् ॥ कृष्णायुरुमहाधूपबहुलामोदमोदितम् ॥ १८ ॥ अनर्घ्यासनसंयुक्तं चारुपर्यंकभूषितम् ॥ रम्यार्गलकपा टाढ्यंदुकूलच्छन्नमंडपम् ॥ १९ ॥ सुरम्यरतिशालाढ्यं वाजिराजिविराजितम् ॥ दासदासीशताकीर्णकिंकिणीनादनादितम् ॥ २० ॥ नूपुरारावसो त्कंठकेकिकेकारवाकुलम् ॥ कूजत्पारावतकुलं गुरुसारीकथावरम् ॥ २१ ॥ खेलन्मरालयुगलं जीवंजीविकर्णमितिम् ॥ माल्याद्भूषणामाल्याद्भूषणामित्युक्तम् ॥ २२ ॥ कर्पूरैणमदामोदसोदरानिलवीजितम् ॥ क्रीडामर्कटदंष्ट्राप्रीकृतमाणिमाणिक्यदाडिमम् ॥ २३ ॥ दाडिमीबीजसंभ्रांतशुकुण्डात्तमो क्तिकम् ॥ धनभान्यसमृद्धं चपद्मालयमिवापरम् ॥ २४ ॥ कमलामोदगर्भचगर्भरूपविनाप्रिये ॥ गर्भरूपमुखं प्रेस्येकथं कनककुंडले ॥ २५ ॥ यद्युपायोऽस्ति तदब्रूहिधिगपुत्रस्य जीवितम् ॥ सर्वशून्यमिवाभातिमृहेतदनंगजम् ॥ २६ ॥ धिगेतत्सौधसौंदर्यधिगेतद्धनसंचयम् ॥ विनापत्यं प्रियतमेजीवितं च धियावयोः ॥ २७ ॥ प्रलपंतमिव प्रोचैः प्रियं कनककुंडला ॥ बभाषेऽर्तविनिःश्वस्य यक्षिणी सापतिव्रता ॥ २८ ॥ कनककुंडलो वाच ॥ किमर्थं खिद्यसे कांतज्ञानवानसियद्भवान् ॥ अत्रोपायोऽस्त्यपत्यस्यैवैवमवधारय ॥ २९ ॥ किमुद्यमवतांपुंसादुर्लभं हि चराचरे ॥ ईश्वरार्पितबुद्धीनां स्फुरंत्यप्रेमनोरथाः ॥ ३० ॥ देवं हेतुवंदत्येवंभृशं कापुरुषाः पते ॥ स्वयंपुराकृतं कर्म देवं तच्च न हीतरत् ॥ ३१ ॥ ततः पौरुषमालंब्य तत्कर्म परिशांतये ॥ ईश्वरं शरणं यायात्सर्वकारणकारणम् ॥ ३२ ॥

दाडिमीबीजानां तिस्रं भांतेः शुक्लं तु दंडः कृत्वा आचानिगृहीतानि मौक्तिकानि यस्मिस्तत् ॥ एतेन विशेषणद्वयेन माणिक्यानां मुक्ताफलानां च बाहुल्यं सूचितम् ॥ २४ ॥ कमलानां कमलायावामोदआम दोहवोवायस्मिन् ॥ गर्भरूपमुखं पुत्रमुखम् ॥ गर्भस्यापत्यस्वरूपयुक्तं पुत्रमिति वा ॥ २५ ॥ यद्युपायोऽस्ति पुत्रोत्पत्ताविशेषः ॥ नविद्यते गजः पुत्रोयस्मिस्तत् ॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रलपंतमितिलोकोक्तिः ॥ प्रोचैरिवेति वान्वयः ॥ अन्तर्भनसि ॥ २८ ॥ यद्यतः ॥ २९ ॥ ३० ॥ नन्वदृष्टमेव फलसिद्धौ कारणं किमुद्यमेन तत्राह ॥ दैवमिति ॥ दैवमेव हेतुसितियद्दंते त्यर्थः ॥ एवमिति ॥ दैवं हेतुवंकापुरुषावदंतीत्यन्वयः ॥ एवं वदने कुतस्तेषां कुत्सितपुरुषत्वं तत्राह ॥ तच्च तत्पुनर्दैवं हि यस्मात्पुरास्वयंकृतं कर्म नेतरदिति ॥ ३१ ॥ पुरुषकारस्य कारणत्वेन प्रवेष्ट

लितमाह ॥ ततइति ॥ तत्पापपुण्यलक्षणं कर्मयस्मात्तत्कर्मजज्ञानं पुराकृतं कर्मेति वा तस्य परिश्रान्तयेनाशाय ईश्वरं शरणं यायाच्छेदिति ॥ ३२ ॥ न केवलमेतावदपित्वपत्यमिति ॥ ३३ ॥
विधातुरिति ॥ शांभवीभक्तिविधातुः कर्तुर्यस्य कस्यचिदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तदेव दर्शयति नारायणोपीत्यादिना ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मृत्युं जयतीति मृत्युं जयंस्तु तं नंदिनां शिलमतीति शिलादः कश्चि
हृषिलं मे लब्धवानिति ॥ शंभोगनुग्रहादित्यनुपप्लवते ॥ उत्तरप्राप्यस्य यथासंभवमन्वयः ॥ एवं हिलं गे श्रूयते ॥ शालं कायनात्मजः शिलादनामा मुनिर्बहुकालं तपस्तेपे ततस्तपसा तुष्टेन देवराजनागत्य वरं
वरयेत्यभिहितम् ॥ शिलादोप्ययोनिरजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रं वने ॥ तच्छ्रुत्वेद्रेणाभ्यधापि ॥ योनिजं मृत्युसंयुतं पुत्रं दास्याम्यन्यं न दास्यामि यतोऽयोनिरजामृत्युहीनानसंति यतः पितामहोप्ययोनिरजो मृत्युहीनश्च
न भवति सोऽपि अंजः पद्मजो महोदवांगजो भवान्यास्तनयः परार्धद्वयनाशेन ऋषयि चैति श्रूयते किमुनान्यस्य वार्ता किनुपदिदेवेश्वरो रुद्रः प्रसीदति तदामृत्युहीनोऽयोनिरजः पुत्रो दुर्लभो न भवति अन्यथा मया वा
ब्रह्मणा वा विष्णुना र्वतादृशः पुत्रो दातुं न शक्य इत्येवं तमनुगृह्य महोदयौ ॥ ततो महोद्रेगे तं भवमागधयतः शिलादस्य दिव्यं वर्षसहस्रं प्रक्षणमिव गतम् ततो बलमीकेना वृतां गंतं शिखीगणैर्ब्रह्मचर्यं चामुखं विश्रान्त्य गन्त
स्त्रीभिश्च सर्वतो निर्मास रुधिरत्वं च विज्ञापय गणः सोमः प्रादुरभूत् तपसाऽलं सर्वज्ञं सर्वशास्त्रार्थपारंगं पुत्रं दास्यामीति चोक्तवान् ततो भवमणम्य शिलाशन उवाचा योनिजं मृत्युहीनं सुव्रतं पुत्रं मिच्छामीति ततः
श्रीरुद्रः प्राह पुराममावतारार्थं ब्रह्मणामुनिभिर्देवैश्चाह मागधितोऽंताहं भवा योनिजो मृत्युहीनो नंदिना मातवपुत्रो भविष्यामीति ततो यज्ञांगणं कर्षतः शिलादस्य शंभोराज्ञा पानं दिकेश्वरो जात इति ॥ तथा हि ॥

अपत्यं द्रविणं दाराहारा इर्म्यहयागजाः ॥ सुखानि स्वर्गमोक्षौ च न दूरे शिवभक्तिः ॥ ३३ ॥ विधातुः शांभवीभक्तिं प्रियसर्वे मनोरथाः ॥ सिद्धयोष्टौ गृहद्वारं से
वन्ते नात्र संशयः ॥ ३४ ॥ नारायणोऽपि भगवानं तं रात्मा जगत्पतिः ॥ चराचराणामविता जातः श्रीकंठसेवया ॥ ३५ ॥ ब्रह्मणः सृष्टिं कर्तुं त्वं दत्तं ते नैव शंभुना ॥
इंद्रादयो लोकपाला जाताः शंभोरनुग्रहात् ॥ ३६ ॥ मृत्युं जयंस्तु तं लेभे शिलादोप्यनपत्यवान् ॥ श्वेतकेतुरपि प्राप जीवितं कालपाशतः ॥ ३७ ॥ श्रीगर्ग
वाधिपतितामुपमन्युरवाप्तवान् ॥ अंधकोप्यभवद्गंगीणाणपत्यपदोर्जितः ॥ ३८ ॥

सनत्कुमारं प्रति नंदिकेश्वरवाक्यम् ॥ प्रजाकामः शिलादोऽभूत्पितामममहामुने ॥ मां पीह सुचिरं कालं तपस्तेपेऽबुद्धुश्चरामित्यादि ॥ ग्रंथगौरवभाषात्समग्रं न लिख्यते ॥ एवमग्रेपि ॥ श्वेतकेतुरिति तस्यैव
नामांतरम् ॥ कालपाशितः कालेन पाशेन बद्धः ॥ एवं हि श्रूयते तत्रैव ॥ श्वेतो नाम कश्चिन्मुनिर्गतायुर्गिरिगह्वरे महादेवमभ्यर्च्य स्तौति स्म ततश्चापान् कालं तेनेतुं कालः सांनिध्यमकरात् तदापान् कालोऽपि
श्वेतस्तं कालं दृष्ट्वा विश्रमभ्यर्च्य चर्चो मेवराकः कालः किं करिष्यति यतो मृत्योरपि मृत्युर्हं रित्यतोऽस्मीति भावयन् शंकरमनुस्मरन् शंकरं पुजयामास तं तादृशं निर्भयं दृष्ट्वा कालः सस्मितमाह हविष्येष्टो हि किमन
यापूजया यतो ममाग्रतस्त्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा अपि परित्रातुं न शक्नुवंति अनेन रुद्रेण मम किम विधिवशादेव यस्माद्रातामुस्त्वं तस्मात्स्वनेतुमहमुद्यत इति ततस्तस्य धर्ममिश्रितं भयं कमेवं श्रुत्वा मुनिर्हार्द्रेति
विललाप पश्चादेकया दृशा बाष्पमिश्रयासमिष्यो वाचारि मां हिलं गे म वृषध्वजः स्वस्त्यस्तित्त्वे च स्वाविधिना वाकिम् तस्माद्यथागतं तया गच्छ तदनंतरं तद्वचनं श्रुत्वा तीक्ष्णदंष्ट्रैर्भयं करः कालः पाशहस्तः सिंहादं
कृत्वा मुहुर्मुहुर्दृष्ट्वा सोऽद्य कालमाप्तं तं मुनिं बंधव आह च मया त्वं बद्धो सियमालयने तु तवरुद्रेण मम कृतं मयं कवास रुद्रं तव भक्तिं वा कुत्र पूजा वा कुत्र पूजाफलं वा कुत्राहं वा कमेव भूतिं वा कातोऽस्मि हिलं गे चेतव शं
करः कथं निश्चेद इति कथय तदनंतरं नंदिना गणेश्वरसहद्विजं निहंतुं मागतं कालं निहंतुं भगवान् लिंगात्प्रादुर्बभूव ततश्च कालस्तं रुद्रं निरीक्ष्य क्षणाज्जीवितं विसर्जय पातयेति ॥ तथा हि ॥ श्वेतो नाम मुनिः
श्रीमान्गतायुर्गिरिगह्वरेत्यादि ॥ ३७ ॥ श्रीगर्गवाधिपतितामिति ॥ एवं हि महाभारते श्रूयते ॥ उपमन्युः किल दुर्गं पिबतो मुनिं कुमारं हृष्ट्वा पातं दुर्गं निर्वधेन याचितवान् तन्माता च दारिद्र्यवशाद्गया

स्कां. म. पु.

॥ १४९ ॥

भावात्पिष्टेनदुग्धनिर्मायादात् तत्पीत्वात्तन्ननत् तदेतत्सर्वज्ञात्वावाला जहसुः ततोहास्यकारणं पृथक्तेतस्मिन्स्वद्विर्द्यमातान्यवेदयत् ॥ तज्ज्ञात्वा श्रीमहादेवमागध्यदुग्धसागराधिपत्यं सलेभइति ॥ अंधका
पीति ॥ एवं हि वामनपुराणे श्रूयते ॥ अंधको हि देत्याधिपस्त्वं तन्निधीनारदः समागम्य बहुधा तं स्तुत्वा च त्वं पुरुषरत्नं त्वत्सदृशं तव स्त्रीरत्नं नास्ति ततस्तेनोक्तम् तर्हि ब्रह्मन्कथय कुत्र मत्सह शंखीरत्नं वि
यतइति तदानारदेनोक्तं ब्रह्मांडे त्रयमेव स्त्रीरत्नं विद्यते ॥ सत्यलोके सावित्री वैकुण्ठे लक्ष्मीः मत्स्यभूमौ कैलासे च पार्वतीति ॥ तत्र त्वं सामर्थ्यं चेन्निकटं विचिन्त्वा त्पार्वतीं समानयेति ॥ ततः सकामाभिभूतः पार्वतीं
मभिलष्य ममैः सार्धं वारं वारं बहुयुद्धं कुर्वन्नेकदेशेरेणवर्षाणामयुतं त्रिशूलप्रेमेन आतपेनातिशुष्कं श्वरघ्यानेन निष्पापः सत्री भग्नं तुष्टाव ततो मे हेशेनानुगृहीतः पुत्रं परिकल्प्य देव्या दत्तस्ततः स्रगणानामाधिप
त्येपेदे उज्जित उदितो मृगं शोनाम बभूवति ॥ ३८ ॥ जिगाय शाङ्गिणमिति ॥ अत्रैवं कथालं गे ॥ ब्रह्मणः भुतमभयस्थलं धव प्रस्यस्व कार्या र्थं मिदमेरणया स्वेच्छयै वनरशरीरिणस्तं जातनरपालस्य भुप
स्य च्यवनात्मजस्य दधीचस्य च क्षत्रियस्य श्रेष्ठो विमप्य श्रेष्ठ इति भिन्नभावेन चित्प्रसंगाद्विवादोऽभूत्ततः कदाचिदष्टलोकपालानां वपुर्वयो धारयतोऽहमिन्द्रो हं शक्तिरहं यमादिरीश्वर इति त्वया च्यावनेनाहं नावमंतव्यः
किंतु सदा संपूजनीय इति तस्य भुपस्य मतं श्रुत्वा दधीच आत्मनो महत्त्वाद्दाममुष्ट्या भुपं मूर्ध्नि व्यनाडयत् ततश्चक्रोधात् भुपो च लवांस्तपोऽन्विता वज्रधरतुल्यो वज्रेण दधीचं चिच्छेद ततो दधीचो भूमौ निपपात पति
त्वाच्चतुःखाच्छुक्रं संस्मार शुक्रोऽप्यागत्य दधीचस्य देहं योगवलात्संघयामास आह च भो दधीचो मापतिसमाराध्यावधो भव मया पिमृतं संजीवनी विद्या तत एव लब्धा शंभुभक्तानां मृत्युभयं नास्त्येव मृतं सं
जीवनीमपि तु भयमहं ददामीति मृतं संजीवनीमंत्रं कथितवान् तस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा तपसांशं क्रमागध्य वज्रास्थित्वमवधत्त्वं वाप एतं परमेश्वरमाराध्यावधत्त्वं वज्रास्थित्वं च प्राप्य पादभूलेन राजेंद्रं संभाषां मूर्ध्नि
मयलतोऽजाडयत् ततः भुपो दधीचं पुनर्गविवज्रेण ताडयामास तत्ताडनं तस्य वज्रवद्वर्शं स्य परमेशस्य प्रभावान्मनागपि दुःखाय नाभूत् तदा दधीचस्य बाध्यत्वमहीनत्वं च दृष्ट्वा भुपो विष्णुं पूजयामास पूजया

जिगाय शाङ्गिणं संस्ये दधीचिः शंभुसेवया ॥ प्राजापत्यपदं प्राप दक्षः संश्लिय शंकरम् ॥ ३९ ॥

च संतोषेण दत्तदर्शनं भगवंतं तुष्टाव च स्तुत्या प्रत्यक्षीभूतस्य च विष्णोरेतस्य केभ्योऽपि भयाभावं च शमपादताडनादिकं च कथयित्वा यथाऽहं तं जेष्ठाभितथा कर्तुं महति भवानितिकथितवान् ॥ तदा विष्णुनोक्तं
ब्राह्मणमात्रस्य तावत्कस्यापि भयं नास्ति शिवभक्तानां तु प्राणिमात्राणाम् दधीचस्य तदुभयरूपत्वाद्द्वयं नास्तीति क्वचित्कथ्यम् तस्मात्तव विजयो नास्ति तथापि दक्षयज्ञे तस्य सापेन सुदैः सार्धं मम विनाशो भविता
पुनरुत्थानं चेति ॥ समुद्रस्य मे शापार्थं तस्य दुःखं कर्तामि संवत्सेन तं मे त्यतव विजयाय यत्नं करिष्यामि तदा तथा स्तिवति भुषेणाभिहितं ब्राह्मणवेषं कृत्वा दधीचस्य श्रमं प्राप्य तमभिव्यं माह भो दधीच त्वत्तोह
मेकं वरं वृणेतं दानुमर्हसीति ॥ ततस्तेनोक्तं तव अभितं मया ज्ञानं ब्राह्मणरूपेण भुषार्थं तेनाराधितो भक्तशक्तस्येन च विष्णुर्वागतो सितथाप्यहं नाविभेमि रुद्राचं कस्य भीतिरस्ति चेत्तर्हि सर्वस्वत्वं द देवैर्देत्यादिना
दप्येतस्मिन् जगति नाहं विभेमीति तदा विष्णुर्देधोचस्य वचः श्रुत्वा द्विजां क्षणाद्विहाय स्वरूपं गृहीत्वा सस्मितं माह भवा च नरतस्य तव भयं नास्त्येव सर्वज्ञ एव भवं स्तथापि मम नियोगात्मदमिभुषं प्रतिजयस्तवप
रं तु त्वत्तोहं विभेमीति सकृदुक्तुमर्हसीति एवं सान्त्विष्णोर्वाक्यं श्रुत्वा पिना विभेमीति तं माह ततस्तस्य तादृशं वचः श्रुत्वा कुपितो हरिस्तं दिधुश्रुक्रं मुमोच ततो दधीचस्य प्रभावात् सुदारुणमपि तच्चक्रं भुपस्य संनिधा
वेकं कुठितधारमभवत् कुठितधारं तच्चक्रं दृष्ट्वा दधीच आह शिवस्य एतच्चक्रं ततस्त्वया लब्धं मानं जिघांमति अतो ब्राह्माद्यैस्त्रीर्माहं तु मयत्नं कुर्वति तस्य तद्द्वचः श्रुत्वा सर्वां प्यस्त्राणि तस्मै सज्जदेवा अपि वि
ष्णोः साहाय्यं चक्रुः तदा कुशमुष्टिमादाय भवं संस्मरन् दधीचिः ससर्ज सचक्रं शुशुभुर्दिग्यं कालाग्निं स हशमंत्रं त्रिशूलमभवत् तेन च देवान् दुग्धं समतिचके तदस्त्रं प्रभावाभारायणादिभिस्त्यक्तान्यस्त्रा
णि च प्रणेयुर्देवाश्च दुद्भुवः तत आत्मनः स हशान्दिन्यान्लक्षायुतान् गणान् गभगवान्ससर्ज तान्सवनि कदैव स मुनि सत्तमो ददाह ततस्तस्य विस्मापनार्थं हरिर्षिश्च शर्तिरभूत्तं दृष्ट्वा दधीचेनोक्तं हे महाविष्णो
मायां त्यज ममाप्येतादृशं विश्वरूपं त्वं प्रत्येत्युक्तास्व तनौ विश्वरूपं दर्शयामास आह च इमं नयामायाय किम् तस्मान्मायां त्यक्त्वा योऽहं मर्हसीति एवं तस्य वचः श्रुत्वा तमं माहात्म्यं च दृष्ट्वा देवाश्च भूयोऽपि दुद्भुवः

म. सं. ४. १

स. म. ३२

॥ १४९ ॥

गयणचानश्च ब्रह्मावागयामास ततो ब्रह्मणो वचनं निशम्य पतेन निर्मितस्तं महा मुनिं मणिपत्य भगवान्ययौ ततः क्षुपापिदुःखानुरोभूतशदधीचं ब्राह्मणा एव श्रेष्ठाः मयाऽपराद्धं समस्वेति प्रार्थयामास ततो दधी
चस्तंग जानमनु गृह्य सुगंतमानदक्षयज्ञे विष्णुना गणेश्वरमहं देवाः ध्वस्ता भवतेति शशाप भुपंमं बोध्य ब्राह्मणा एव पुण्या हृत्या युक्ता स्वादृजं प्रविश दधीचमभिवंद्य भुपोपि विस्मितः सन् जगामेति ॥ तथा हि ॥
ब्रह्मपुत्रां महातेजा गजाक्षुप इति श्रुतः ॥ अभून्मित्रं दधीचस्य मुनिं द्रस्यन्नेव श्रद्धयादि ॥ नेर्गाल्य मम्यग व्यात्वा ॥ एतत्त्वोत्थरे देवात्पूर्वपश्चाद्वाज्ञातव्यम् ॥ ३९ ॥ किंचिदुनामक्षेपतः शृण्वित्याह ॥ मन इति ॥
मनोरथ पथातीने वाचाम गोचरं गत्यपदे केल्यंतद्रोचः प्रत्यक्षीभूतः मन्मृडः क्षणतस्तत्क्षण एव गोचरीकुर्यात्प्रत्यक्षीकुर्यादित्यर्थः ॥ ४० ॥ अन्यमुक्त्वा व्यतिक्रमाह ॥ अनागध्वेति ॥ ४१ ॥

मनोरथ पथातीने यच्च वाचाम गोचरम् ॥ गोचरो गोचरी कुर्यात्तत्पदं क्षणतो मृडः ॥ ४० ॥ अनाराध्य महेशानं सर्वदं सर्वदेहिनाम् ॥ कोपिकापिकिमप्यत्र न
लभेनेति निश्चितम् ॥ ४१ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शंकरं शरणं व्रज ॥ यदिच्छसिप्रियं पुत्रं प्रियं सर्वजनीनकम् ॥ ४२ ॥ इति श्रुत्वा वचः पत्न्याः पूर्णभद्रः
सयक्षगद ॥ आगच्छ श्रीमहादेवं गीतज्ञो गीतविद्यया ॥ ४३ ॥ दिनेः कृतिपयैरेव परिपूर्ण मनोरथः ॥ पुत्रकाममवापो चैस्तन्यां पत्न्यां हृदयतः ॥ ४४ ॥
नादेश्वरं समभ्यर्च्य कैः कैर्नापि मन्त्रचितितम् ॥ तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन नेत्रयोनादेश्वरो नृभिः ॥ ४५ ॥ अंतर्वर्त्य यथकालेन नत्पत्नीसु पुत्रेषु नत् ॥ नस्य नाम
पिता च केह गिकेश इति द्विज ॥ ४६ ॥ प्रीतिदायं ददौ चाथ भृगुपुत्राननेक्षणान् ॥ पूर्णभद्रस्तथागस्त्य हृष्टाकनककुंडला ॥ ४७ ॥ बालोऽपि पूर्णं च
द्राभवदनो मदनोपमः ॥ वृद्धिप्रतिक्षणं प्राप शुक्लपञ्चदशो दुग्द ॥ ४८ ॥ यदा पृथ्वर्देशीयो हरिकेशोऽभवच्छिशुः ॥ नित्यं तदा प्रभृत्येवं शिवमेकमन्यत
॥ ४९ ॥ पांसुकीडनमत्कोपिकुर्याल्लिंगं जोमयम् ॥ शादलैः कोमलतृणैः पूजयेच्च सकौतुकम् ॥ ५० ॥ आकारयति मित्राणि शिवनाम्नाऽग्निलानिसः ॥
चंद्रशेखरभूतेश नृत्यं जयमृडेश्वर ॥ ५१ ॥ वर्जदेवं दण्डपशुमृडानीश विलोचन ॥ भर्गशंभो पशुपते पिनाकि वृषशंकर ॥ ५२ ॥ श्रीकण्ठनीलकण्ठे
शस्मरगरे पार्वतीपते ॥ कपालिन् भालनयनशूलपाणे महेश्वर ॥ ५३ ॥ अजिनां वरदिग्धामः स्वर्धुनीक्षिप्रमौलिज ॥ विरूपाक्षाहिने पथ्यगृणन्नामावर्ला
मिमाम् ॥ ५४ ॥ सवयम्कानिति मुहुः समाह्वयति लालयन् ॥ शब्दग्रहैर्न गृहीतस्तस्यान्याख्यां हरादने ॥ ५५ ॥ पद्भ्यां पद्भ्यते चान्यद्वते भूतेश्वरा
जिरात् ॥ द्रष्टुं रूपांतं तस्य वीक्षणेन विचक्षणे ॥ ५६ ॥

फलितमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ हेमिय सर्वजनीनकं सर्वलोकश्रेष्ठमतिप्रसिद्धमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ काम्यत इति कामः पुत्ररूपकामं पुत्रकामं पुत्ररूपमभिलाषामित्यर्थः ॥ पुत्ररूपं वरं
वा ॥ ४४ ॥ नादेश्वरम् अकारम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ प्रीतिदायं हर्षेण दर्पवस्त्राङ्कणादिकमित्यर्थः ॥ हृष्टा भूतिशयः ॥ हृष्टा मनीदराविति पूर्वकिंवायावानुबन्धः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ एवं
वक्ष्यमाणप्रकारेण ॥ ४९ ॥ तमेव प्रकारं दर्शयति ॥ पांसविति ॥ शादलेर्हीनतृणैः ॥ ५० ॥ मित्रनाम्नेत्युक्तं देवनामदर्शयति चंद्रशेखरेतिसादृश्येण ॥ ५१ ॥ खंडपशोभ
प्रकुठार ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अहिने पथ्यसर्पभूषण ॥ ५४ ॥ सवयम्कान् यमानवयमो मित्राणीत्येतत् ॥ पूर्वस्यायमनुवादोऽन्वयायः ॥ शब्दग्रहोक्तयोः ॥ ५५ ॥ पद्यते गम्यते ॥ वीक्ष

नेविशिष्टेचक्षुषी ॥ विचक्षणं निःशेषं चतुर्दशतयावत् ॥ ५५ ॥ रसयेदास्वाद्येत् ॥ रमनाजिह्वः ॥ शिवांश्रिकमलामोदादन्यदितिशेषः ॥ घ्राणं घ्राणं द्विषम् ॥ जिघृक्षन्ति भ्रूतिरिच्छति ॥ ५७ ॥ तत्कौतुककरोतत्सपयांकरावित्यर्थः ॥ मनतिचितयति ॥ शिवसात्कृत्यशिवायसमर्प्य ॥ एतेन तत्स्थवार्णाङ्गिगायन्त्यतमलिगपूजकत्वं सूचितम् ॥ तथा च वचनम् ॥ बाणालिगेख्यं भूतेचंद्रकान्तिहृदिस्थिते ॥ तत्र क्रतुशतं पुण्यं शोभने विद्यमानमिति ॥ सद्दियाशोभनधिया ॥ ५८ ॥ त्र्यक्षप्रत्यक्षगानि त्रिलोचनाग्रे आनीय समर्पितानीत्यर्थः ॥ अपि भिन्नक्रमेण शृणोत्यनेन संबध्यते ॥ ५९ ॥ ऐक्षिष्टप्रपश्यत् ॥ भावंपदाद्येम् ॥ चिकेतितानाविषयीकरोति जानातीत्येतत् ॥ किञ्जलान् इति बाहुः ॥ ६० ॥ क्षणदासुरात्रिषु ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ शिक्षामेवाह एतदित्या

रसयेत्तत्स्यरसनाहरनामाक्षरामृतम् ॥ शिवांश्रिकमलामोदाद्घ्राणं नेव जिघृक्षति ॥ ५७ ॥ करौ तत्कौतुककरो मनोमनतिनापरम् ॥ शिवसात्कृत्यपेया निपीयंते तेन सद्दिया ॥ ५८ ॥ भक्ष्यंते सर्वभक्ष्याणि त्र्यक्षप्रत्यक्षगान्यपि ॥ सर्वावस्थासु सर्वत्र न स पश्येच्छिवं विना ॥ ५९ ॥ गच्छन् गायन् स्वपंस्तिष्ठ च्छयानोऽदन्पि वन्नपि ॥ परितरुयक्षमौ शिष्टेनान्यभावं चिकेतिसः ॥ ६० ॥ क्षणदासु प्रसुप्तोपि क्रियासीति वदन्मुहुः ॥ शण्ड्यक्षप्रतीक्षस्वबुध्यती तिसवालकः ॥ ६१ ॥ स्पष्टां चेष्टां विलोक्येति हरिकेशस्य तत्पिता ॥ अशिक्ष्यत्सुतं सोऽथ गृहकर्मरतो भव ॥ ६२ ॥ एते तुरंगमावत्सलवैतेऽथ क्रिशो रकाः ॥ चित्राणीमानि वासांसि सुदुकूलान्यमूनि च ॥ ६३ ॥ रत्नान्याकरशुद्धानि नानाजातीन्यनेकशः ॥ कुप्यं बहुविधं चैतद्बोधनानिमहांति च ॥ ६४ ॥ अमत्राणि महार्हाणि रौप्यकांस्यमयानि च ॥ पणनीयानि वस्तुनि नानादेशोद्भवान्यपि ॥ ६५ ॥ चामराणि विचित्राणि गंधद्रव्याण्यनेकशः ॥ यान्यन्यानि बहुशस्त्रनेकेधान्यराशयः ॥ ६६ ॥ एतत्त्वदीयं सकलं वस्तु जातं समंततः ॥ अर्थोपार्जनविद्याश्च सर्वाः शिष्यस्वयुवक ॥ ६७ ॥ चेष्टास्त्वजदग्नि द्राणां धूलिधूसारिणाममूः ॥ अभ्यस्य विद्याः सकला भोगान्निर्विशेषां चोत्तमान् ॥ ६८ ॥ तां दशां च रमां प्राप्य भक्तियोगं ततश्च ॥ अमकृच्छि क्षितः प्रियेत्यव मन्यगुरोर्गिरम् ॥ ६९ ॥ रुष्टदृष्टिं जनकं कदाचिदवलोक्य सः ॥ निर्जगाम गृहाद्भीतो हरिकेश उदारधीः ॥ ७० ॥ ततश्चितामयापोऽनैर्दिग्भ्रातिमपि चाप्तवान् ॥ अहो बालिशबुद्धित्वात्कुतस्त्यक्तं गृहं मया ॥ ७१ ॥ क्रयामिकस्थितेशंभो मम श्रेयो भविष्यति ॥ पित्रा निर्वसितश्चाहं न च वंशं यत्किंचन ॥ ७२ ॥ इति श्रुतं मया पूर्वं पितुरुत्संगवर्तिना ॥ गदतस्तात पुरतः कस्यचिद्वचनं स्फुटम् ॥ ७३ ॥

रभ्यासकृतित्यतः प्राक्तेन ग्रंथेन ॥ अथ क्रिशोरकास्तरुणाश्चाबालाश्चावेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ आकरशुद्धानि जन्मशुद्धानि ॥ कुप्यं स्वर्णं जतातिरिक्तं स्फटिकादिभाजनम् ॥ ६४ ॥ अमत्राणि पात्राणि ॥ पणनीयानि विक्रयार्हाणि ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ निर्विशेषमुक्त्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ भीतः पितुः सकाशात् ॥ स्नातइति पाठे भोजनाय कृतरनान इत्यर्थः ॥ ७० ॥ चितामेव विलापद्वारा स्पष्टयन्त्यहो विसायेन ॥ अहो इत्यादीनां हरिकेशो विचार्येति यातो वाराणसीमिति त्रयोदशेनान्वयः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ कुत्र गच्छामि कुत्र वारिष्यते मम श्रेयो भविष्यतीत्येतद्व्यंनिश्चि

नोति श्रुतमित्यादिना ॥ ७३ ॥ तेषांपूर्वोक्तानां सर्वेषामपीत्यर्थः ॥ अग्रेपितेषामित्यत्रापिशब्दोद्भूतः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तीत्येतस्यावृत्तिर्बाराणस्यातिकारुणिकताद्योतनार्था ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ आनन्ददं चेति चकारादपमाननाशकमित्यपिज्ञेयम् ॥ ८१ ॥ रुचिरभिरुचिः ॥ वैनिश्चितम् ॥ आनन्दजोदयःमुखजन्योऽह्लासविशेषोदयः ॥ सततमितिपाठश्चित्यः ॥ तेनस्वानन्दजोदयइतिपाठेनैवविशेषानुग्रहेण ॥ ८२ ॥ प्रकारांतरेणमहाश्मशाननामानिर्वचनं कुर्वन्नगतीनांगतिविविशेषतःसाधयति ॥ भर्ज्यतइति ॥ कर्मबीजानिकर्माणिबीजानितद्वासनासहितान्यज्ञानानिचेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ यातोगतः ॥ ८४ ॥ तनुद्वेषीकाशीस्यानांतनुभ्रमत्राणांतनुमात्रद्वेषीमलयकालेवातनुमात्रद्वेषीविश्वनाथः ॥ वाराणसीमागत्यकिंकृतवानित्यत्राहानंदवनमिति ॥ सहरिकेशः ॥ ८५ ॥ कीदृशमस्यतपोमहदिति तृतीयमनस्यतपमुत्तरविशदवितुं प्रसंगमाह ॥ अथेति ॥ अथेतिवाक्यारम्भे ॥ ८६ ॥

मात्रापित्रापरित्यक्तायेत्यक्तानिजबन्धुभिः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७४ ॥ जरयापरिभूतायेयेव्याधिविकलीकृताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७५ ॥ पदेपदेसमाक्रांतायेविपद्भिर्हर्निशम् ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७६ ॥ पापराशिभिराक्रांतायेदारिद्र्यचपराजिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७७ ॥ संसारभयभीतायेयेबद्धाःकर्मबंधनैः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७८ ॥ श्रुतिस्मृतिविहीनायेशौचाचारविवर्जिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ७९ ॥ येचयोगपरिभ्रष्टास्तपोदानविवर्जिताः ॥ येषांकापिगतिर्नास्तितेषांवाराणसीगतिः ॥ ८० ॥ मध्येबंधुजनयेपामपमानंपदेपदे ॥ तेषांमानंददंचैकंशंभोरानंदकाननम् ॥ ८१ ॥ आनंदकाननेयेषारुचिर्वैवसतांसताम् ॥ विश्वेशानुगृहीतानांतेपामानंदजोदयः ॥ ८२ ॥ भर्ज्यतेकर्मबीजानियत्रविश्वेशवह्निना ॥ अतोमहाश्मशानंतदगतीनांपरागतिः ॥ ८३ ॥ हरिकेशोविचार्येतियातोवाराणसीपुरीम् ॥ यत्राविमुक्तेजंतूनांत्यजतांपार्थिवीतनुम् ॥ ८४ ॥ पुनर्नोतनुसंबंधस्तनुद्वेषिप्रसादतः ॥ आनंदवनमासाद्यसतपःशरणंगतः ॥ ८५ ॥ अथकालांतरेशंभुःप्रविश्यानंदकाननम् ॥ पार्वत्यैदर्शयामासनिजमाक्रीडकाननम् ॥ ८६ ॥ अमंदाभोदमंदारंकोविदारपरिष्कृतम् ॥ चारुचंपकचूताब्जं प्रोत्फुल्लनवमल्लिकम् ॥ ८७ ॥ विकसन्मालतीजालंकरवीरविराजितम् ॥ प्रस्फुटत्केतकिवनंप्रोद्यत्कुरवकोर्जितम् ॥ ८८ ॥

आक्रीडंविशेषयन्नेतदेवविद्वणोति अमंदेतिचतुर्विंशतिभिः ॥ एतेषांश्लोकानांदर्शयन्नित्यमाक्रीडंदेव्यदेशोविशद्वनमित्यप्रिमेणान्वयः ॥ इत्यमेकंभूतम् ॥ एवंभूतत्वमेवाह ॥ अमंदेति ॥ अमं दामोदाःमहापरिमलामंदागःपारिजातायस्मिन् कोविदारिश्चमार्गिकःपरिष्कृतंभूषितम् ॥ चारुभ्यांचंपकचूताभ्यामादृशंपरिपूर्णमित्यर्थः ॥ प्रोत्फुल्लाविकसितानवानृतनामल्लिकास्तृणशून्यानियत्र ॥ ८७ ॥ विकसंतीनांमालतीनांजातीनांजालानिसमूहायत्र ॥ करवीरैःप्रतीहोर्षविराजितंप्रकाशितम् ॥ प्रस्फुटंतीनांविकसंतीनांकेतकीनांतृणजातिभेदानांवनानियत्र ॥ याकागंस्त्रीकृतौहस्वीकाचिदीतिह्रस्वः ॥ दीर्घएवपाठः ॥ प्रोद्यंतियनिकुरवकानिअम्लानम्यजुअस्यशोणकुमुदानितैर्कोर्जितमुद्रितम् ॥ अम्लानस्तुमहासहा ॥ तत्रशोणकुरवकस्तत्रपीतेकुरटंकइत्यमरः ॥ ८८ ॥

जुंभतामुज्जुंभतामिस्ततामिति यावत् ॥ विचकिलानां दुर्मिशेषाणां मांभोदोयस्मिन् ॥ लसंतीनां कंकेलीनां यशोकराणां पल्लवायस्मिन् ॥ नवमालतीनां नूतनमालतीनां परिमलैर्गंधैराकृष्टैराकण्ठैः
 षट्पदेनां दिवंतादयुक्तम् ॥ ८९ ॥ पुष्पेषु हिताः पुष्प्याः पुष्प्याणां पुष्पाणां देववल्गुभानां निक्तरः समुद्रोयस्मिन् ॥ पुष्प्यदिति पाठे पुष्प्यतां पुष्पाणि जनयतां पुष्पाणां नामित्यर्थः ॥ वकुलानि किं
 राणां मांभोदोयैर्दिवंगंधितम् ॥ मेदस्विनो वपावंतोऽस्मिन् गन्धा इत्यर्थः ॥ ये पाटलास्तेषां मांभोदैः सदा मोदितानि दिशां मुखानियत्र ॥ ९० ॥ बहुशः शाखादिपुष्पीयानां रोल्बानां भ्रमराणां ॥
 रोल्बो मधुलंपट्ट इति रत्नमाला ॥ मालयासमूहेन मालितं संजातमालं भूतलं यत्र ॥ चलत्सु चन्दनशाखाग्रममाणैः पिकैः कोकिलैराकुलं व्याप्तम् ॥ ९१ ॥ गुरुणामहतां गुरुणा काला गुरुणामचमभद्रजा
 तयो उत्कृष्टजातयोर्विहंगमायत्र ॥ नागकेसराणां शाखासु कौतुकार्थं विश्वकर्मणानिर्मिताः क्रीडार्थमागता वासुरांगना एव याः शाकास्थाः शालभंजयः पुच्छलिकास्ताभिर्विनोदितं विलासयुक्तम् ॥ अतएव पूर्व
 मुक्तं निजमाक्रीडकाननमिति ॥ ९२ ॥ मेरुतुं गने मेरुस्थच्छाया सुमेरुश्च रुद्राक्षवृक्षजातच्छाया सुक्रीडिताः क्रीडा युक्ताः किंनरायत्र ॥ किंनरीमिथुनानां किंनरपत्नीयुगलानां स्थाने स्थानेऽदुर्बैर्गंतयत्र ॥

जुंभद्विचकिलामोदं लसत्कंकेलिपल्लवम् ॥ नवमल्लीपरिमलाकृष्टषट्पदनादितम् ॥ ८९ ॥ पुष्प्यपुष्पागनिकरं वकुलामोदमोदितम् ॥ मेदस्विपाटलामो
 दसदामोदितदिदुस्सुखम् ॥ ९० ॥ बहुशो लंबिरोल्बमालामालितभूतलम् ॥ चलच्चंदनशाखाग्रममाणपिकाकुलम् ॥ ९१ ॥ गुरुणाऽगुरुणामत्तभद्र
 जातिविहंगमम् ॥ नागकेसरशाखास्थशालभंजिविनोदितम् ॥ ९२ ॥ मेरुतुंगनमेरुस्थच्छाया क्रीडितकिंनरम् ॥ किंनरीमिथुनोद्गीतंगानवच्छ्रुक
 किंशुकम् ॥ ९३ ॥ कदंबानां कदंबेषु गुंजद्रोल्बयुग्मकम् ॥ जितसौवर्णवर्णोच्चकर्णिकारविराजितम् ॥ ९४ ॥ शालतालतमालालीहिताली
 लकुचावृतम् ॥ लसत्सप्तच्छदामोदं खर्जूरीराजिराजितम् ॥ नारिकेलतरुच्छन्नारंगीरागरंजितम् ॥ ९५ ॥ फलिजंबीरनिकरं मधूकमधुपाकुलम् ॥
 शाल्मलीशीतलच्छायं पिचुमंदमहावनम् ॥ ९६ ॥ मधुरामोदमनच्छन्नं मरुवनोदितम् ॥ लवलीलोललीलाभृन्मंदमारुतलोलितम् ॥ ९७ ॥ भिड्डी
 हल्लीसकमीति झिड्डीरावविराविणम् ॥ कचित्सरः परिसरक्रीडत्कोडकदंबकम् ॥ ९८ ॥

गानवंतो मधुरध्वनयः शुकाः कीरायेषु तथा भूताः किंशुकाः पलाशायत्र ॥ ९३ ॥ कदंबानां हलिमियाणां कदंबेषु समूहेषु गुंजद्रोल्बयुग्मकानि भ्रमरयुगलानियत्र ॥ जितः सौवर्णः सुवर्ण
 संबधीवर्णो यस्ते च ते उच्चकर्णिकारामहापरिव्याघास्तैर्विराजितम् ॥ ९४ ॥ लसद्भिः सप्तच्छदैर्विशालत्वमिभ्रामोदोयत्र ॥ खर्जूरीणां तृणद्रुमावांतरजातीनां राजिभिः पंक्तिमीराजितं शोभितम् ॥ नारि
 केलतकमिलीगलितं सुमेरुस्थच्छाया ॥ येरावतापरपर्याया यानां गरगा एव नारंग्यस्तासां रंगैर्जितं व्याप्तमिति यावत् ॥ नागेति पाठे नागैः समूह इति व्यर्थः ॥ ९५ ॥ फलिनां फलवतां जंबीराणां समीरणानां नि
 कराः समूहायत्र ॥ मधुकेषु बुडपुष्पेषु ये मधुपाः भ्रमरास्तैराकुलम् ॥ शाल्मलीनां पिच्छलानां शीतलाश्छायायत्र ॥ पिचुमन्दानां विंबानां महावनं यत्र ॥ ९६ ॥ मधुरोरम्यमोदो येषां तैर्दमन
 कैराच्छन्नम् ॥ मरुवेण मरुवकेन पिडीतकेन नोदितमुच्छलितं मरुणामरुषकानां वावनैरुदितं प्रकाशितम् ॥ मरुबमोदिनमिति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ लवल्यामुक्ता फलाय लवलीति गौडे मसिद्धाया लोलां चंच
 लांचालनरूपमिति यावत् लीलां विभर्त्सति लीलाभृत् यो मंदमारुतस्तेन लोलितमादोलितम् ॥ ९७ ॥ भिड्डीनां शबरसीणां हल्लीसकमीती प्रीयते ज्ञेनेति प्रीतिः क्रीडनं कद्वल्लीसकाख्येनूयक्रीडनके

वायस्थानीयोऽक्षिणीनां भृंगारीणां कठोरानि सूक्ष्मकीटानाम् ॥ भृंगारीषीरिकावीरिः सिद्धीकाक्षसमाह्वयः ॥ रावः शब्दस्तेन विराविणं शब्दयुक्तम् ॥ कचित्कुत्रचित्तरसां परिसरेषु पर्यतम्
मिथुकीडतां क्रोडानां सुकराणां कर्द्वः समूहो यत्र ॥ ९८ ॥ मरालीनां हंसीनां गलनालीस्थेषु बिसेषु पद्मिनीसंतुष्यासक्ताः सितच्छदाहंसा यत्र ॥ हंसीकंठसंस्तुहंसमित्यर्थः ॥ विशोकस्य शोकर
हितस्य कोकमिथुनस्य च कवाक्युग्मस्य कीडाकंकाराभ्यां लीलातज्जातिशब्दाभ्यां सुंदरं मनोहरम् ॥ ९९ ॥ वक्शावकानां वक्त्रपोतानां संचारो यत्र ॥ लक्ष्मणासुसारसयोपित्वासक्ताः सारसाः पुष्करा
ह्वयत्र ॥ मत्तर्वाहिनैर्मयूरैः संघुष्टं सनादितम् ॥ कर्पिजलानां कपिञ्जलानालभेति श्रुतिप्रसिद्धपक्षिविशेषाणां कुलैराकुलं व्याप्तम् ॥ १०० ॥ जीवं जीवैः पक्षिविशेषैर्लसन्त उल्लसन्तो जीवाः प्राणिनो
यस्मिन् ॥ कण्ठिः शब्दायमानैः कारंडवैः पक्षिविशेषैरुत्कटधुवैर्व्याप्तमित्यर्थः ॥ दीर्घिकावारिसंचारिणवाप्युदकमसरणवताशीतेन वातेन वीजितं सेवितमित्यर्थः ॥ १ ॥ मंदादोलितक
हाराणामिषच्चलितसंगंधिकानां परागैरजोभिः परिर्पिगलमत्यंतं पिंजरम् ॥ इदानीं ध्रुवेण निरूपयति ॥ उल्लसदिति ॥ विकसत्पद्मं वक्रं यस्य तत् ॥ नीलेंदीवरे पद्मे पल्लोचने यस्य तत् ॥ २ ॥
तमालः कालस्कन्धः कवरीभारः केशपाशसमूहो यस्य तत् ॥ कवयोऽप्येकैवोपतदवयवानां बहुत्वाद्भारग्रहणम् ॥ विलसंत्योदाडिभ्योरदादंता यस्य तत् ॥ विदलदिति पाठे विदलंत्यो विदारं

मरालीगलनालीस्थविसासक्तसितच्छदम् ॥ विशोककोकमिथुनकीडाकंकारसुंदरम् ॥ ९९ ॥ वक्शावकसंचारं लक्ष्मणासक्तसारसम् ॥ मत्तर्वाहिनसं
घुष्टं कर्पिजलकुलाकुलम् ॥ १०० ॥ जीवं जीवलसज्जीवं कण्ठकारंडोत्कटम् ॥ दीर्घिकावारिसंचारिणीतमारुतवीजितम् ॥ १ ॥ मंदादोलितकहार
परागपरिर्पिगलम् ॥ उल्लसत्पंकजमुखं नीलेंदीवरलोचनम् ॥ २ ॥ तमालकवरीभारं विलसदाडिमीरदम् ॥ भ्रमरालीलसद्भ्रुकंशुकनासतविराजितम्
॥ ३ ॥ महाधुश्रवणं दूर्वाश्मश्रुभिः परिशोभितम् ॥ कमलामोदनिः श्वासं बिंबीफलरदच्छदम् ॥ ४ ॥ सुपद्मपत्रवसनं कर्णिकारविभूषणम् ॥ कम्पकं
बुलसत्कंठशंकरस्कंधबंधुरम् ॥ ५ ॥ गंधसारसमासक्ताहीनदोर्दंडमंडितम् ॥ अशोकपल्लवांगुष्ठकेतकीनखरोज्ज्वलम् ॥ ६ ॥

प्राप्तवत्येत्यर्थः ॥ भ्रमराल्यां भ्रमरपंक्तीलसंत्यौ भ्रुवौ यस्य तत् ॥ शुक्रः कीरश्च शुकानां वायानासातयाविराजितम् ॥ ३ ॥ महान्तौ बंधूकूपौ श्रवणे यस्य तत् ॥ दूर्वाः शतपर्विकाश्च ॥
दूर्वांशुशतपर्विकेत्यमरः ॥ श्मश्रूणि ध्रुवखरुदलोमानितः परिशोभितम् ॥ कमलस्यामोदनिः श्वासो यस्य तत् ॥ बिंबीफलवद्गौडेप्रसिद्धलोलाकुचाफलवद्दच्छदो यस्य तत् ॥ ४ ॥
शोभनं पद्मपत्रवसनं यस्य तत् ॥ कर्णिकाराः परिब्याधाः सुपुष्पितवृक्षविशेषा विभूषणानि यस्य तत् ॥ कम्पकंबुः कमनीयशुक्तिः शोभनवृक्षविशेषः स एव लसच्छोभमानः कंठो यस्य तत् ॥ शुक्तिः शंखः खुरः
कोलदलं खमित्यमरः ॥ यद्वा कम्पः कामुकोयः कंबुः शंखः स एव लसत्कंठो यस्य तत् ॥ कामातुरो हि शंखशब्दं कुर्वाणो भवति स एव लसत्कंठो नोत्प्रेक्ष्यत इत्यर्थः ॥ कामुकेकमितानुकः कम्पः कामयिता
भीकः कमनः कामनोभित्यमरः ॥ शंकरः शिवाख्यो विवृणक्तपरपर्यायः कालानुसार्यपरपर्यायो वा वृक्षविशेषः ॥ अथ विवृणक्तः शृटामलाशृटातालीशिवातामलकीति च ॥ कालानुसार्यवृक्षाश्मश्रुषु
शीतशिवा निवृत्तौ ॥ शैलेयमित्यमरः ॥ स एव स्कंधबंधुरे स्कंधस्थे बंधुरे उन्नतानतेत्यस्मिन् ॥ बंधुरं तून्नतानतमित्यमरः ॥ अथवा कीडार्थमागतः शंकर इति सादिकद्रवपद्मसंभेदेन स्कंधबंधुरे स्कंधस्थे शूल
प्ररोहस्थं बंधुरमुन्नतानतं त्यस्मिन् ॥ ५ ॥ गंधसारचंदने समासक्तः सैलप्रोयः अहीनोऽहिश्रेष्ठः स एव दोर्दंडो हस्तस्तेन मंडितम् ॥ अशोकपल्लवैर्बहुलपल्लवांबुधौ यस्य तत् ॥ केतव्यस्त्वनुगम

फां. य. पु.

॥ १५२ ॥

विशेषास्तपवनश्वगनस्तेरुज्ज्वलम् ॥ ६ ॥ लसत्कंठीरवःसिंहएवउरोयस्यतत् ॥ गंडशैलोगिरेश्च्युतः पाषाणःसएवपृथुविस्तीर्णमुदरंयस्यतत् ॥ जलावतोभ्रसांभ्रमएवलसन्नाभिर्यस्यतत् ॥ तरुणवज्रंवायुगंताभ्यामन्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाजौपद्मौचरणौयस्यतत् ॥ मत्तमातंगेनगंतुंशीलंयस्यतत् ॥ पुंस्त्वभार्यम् ॥ लसत्कदलीनकेदोरेषुवनेषु ॥ पुनपुंसकयोर्वनःकेदारःक्षेत्रमित्यमरः ॥ दलंतःमेमर्दतोयिचीनाहरिणविशेषाः ॥ कदलीकंदलीचीनश्चमूहप्रियकावपि ॥ समूहश्चेतिहरिणाअमीअजिनयोनयइत्यमरः ॥ तेषांशुकानिवस्त्राणितैरावृतम् ॥ यद्वा लसत्कदलीक्षेत्रेषुपानिदलानिकदलीपत्राणितान्येवचीनांशुकानिचीनदेशोद्भववस्त्राणितैरावृतम् ॥ ८ ॥ विविधपुष्पस्रग्भिर्मालितंसंजातमालम् ॥ समंततःसर्वत्र ॥ चकारःसमुच्चये ॥ अकंटकिभिःकंटकरहितैस्तरुभिश्छन्नम् ॥ महिषःश्वापदंश्चव्याघ्रादिभिर्मित्रैरिवैकत्रस्यितैरावृतम् ॥ ऐकपद्यपाठेकर्मधारयः ॥ अकंटकिनस्तरवोयस्मिन्स्तथा ॥ छन्नाःप्रच्छन्नामावृतवैरिविहायएकत्रस्थिताइतियावत् ॥ येमहिषश्वापदास्तैरावृत

लसत्कंठीरवोरस्कगंडशैलपृथुदरम् ॥ जलावर्तलसन्नाभितरुजंचायुगान्वितम् ॥ ७ ॥ स्थलभाक्पद्मचरणंमत्तमातंगामिनम् ॥ लसत्कदलिकेदारदलचीनांशुकावृतम् ॥ ८ ॥ नानासुकुममालाभिर्मालितंचसमंततः ॥ अकंटकितरुच्छन्नमहिषश्वापदावृतम् ॥ ९ ॥ चंद्रकांतशिलासुप्तकृष्णेणहरितोडुपम् ॥ तरुप्रकीर्णकुसुमजितस्वलोकतारकम् ॥ दर्शयन्निथमाक्रीडदेव्यैषोविशद्वनम् ॥ ११० ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ यथाप्रियतमा देविममत्वंसर्वसुंदरि ॥ तथाप्रियतरंचैतन्मेसदानंदकाननम् ॥ ११ ॥ अत्रानंदवनेदेविमृतानांमदनुग्रहात् ॥ वपुस्त्वमृततांप्राप्तमपुनर्भविनस्तुते ॥ १२ ॥ भविनोयेविपद्यंतेवाराणस्याममाज्ञया ॥ तेषांबीजानिदग्धानिश्मशानज्वलदग्निना ॥ १३ ॥ महाश्मशानेयेप्राप्तादीर्घनिद्रागिरिद्रिजे ॥ नपुनर्गर्भशयनेतेस्वपंतिकदाचन ॥ १४ ॥ ब्रह्मज्ञानेनमुच्यंतेनान्यथाजंतवःकचित् ॥ ब्रह्मज्ञानमयेक्षेत्रेप्रयागेवातनुत्यजः ॥ १५ ॥ ब्रह्मज्ञानंतदेवाहंकाशीसंस्थितिभागिनाम् ॥ दिशामितारकंप्रतिसुच्यंतेतेतुतत्क्षणात् ॥ १६ ॥ गृह्णीयुःपापकर्माणिकारीमृतविनिंदकाः ॥ सुकृतानिस्तुतिकृतोमुच्यंतेतेऽव्रजंतवः ॥ १७ ॥

मितिवा ॥ अकंटकिमिस्तरुभिश्छन्नाच्छादितयेमीहपादयस्तरावृतमितिवा ॥ ९ ॥ चंद्रकांतशिलासुप्तेनकृष्णसारेणहरितोहरिद्रणीकृतःकलंकितइतियावत् ॥ उडुपतिर्विभीभूतश्चंद्रेयव्रतत् ॥ तरुषुप्रकीर्णानियानिकुसुमानिवैर्जिताःस्वलोकस्थास्तारकायेनतत् ॥ ११० ॥ काननंप्रविश्यकिमकरोत् ॥ काशीवर्णयामासेत्याह ॥ देवदेवउवाचेति ॥ यथाप्रियतमेत्यादीनामितिब्रुवाणोदेवेशो हरिकेशमर्वक्षनेत्याग्रिमेणान्वयः ॥ भेमम ॥ सदैवेतिकचित् ॥ ११ ॥ अत्रोति ॥ हेदेविअत्रानंदकाननेषांममानुग्रहान्मृतानांजंतूनांबुःशरीरममृततांपुनर्मरणाभावंप्राप्तिपुनर्भविनएवपुनःसंसारिणोनभवंत्येवेत्यर्थः ॥ १२ ॥ श्मशानंकाशीसएवज्वलदग्निः ॥ यद्वा श्मशानेकाश्यांज्वलदग्निर्विशेषस्तेन ॥ १३ ॥ एतदेविवृणोति ॥ महाश्मशानइति ॥ १४ ॥ ब्रह्मज्ञानमयेब्रह्मज्ञानमाप्तिमाधने ॥ १५ ॥ संस्थितिर्मरणंसम्यकस्थितिर्वा ॥ १६ ॥ काशीमरणादमुक्तिमुक्तीकथयतोर्दोषवृणावाह ॥ गृह्णीयुरिति ॥ अत्रयेजंतवोभ्रियंतेतेनमुच्यंतेइतिकाशीमृतविनिंदकाःपापानिगृह्णीयुर्ग

का.सं.४.१.

स. अ. ३२

॥ १५२ ॥

हन्ति ॥ तेषु च्यतः तिसृति कृतः मुकृतानि गृह्णति प्राप्नुवन्तीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अंतमरणं कुर्वन्तीत्यंतकृतो मरणं प्राप्ता इत्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ सम्यग्भ्यासः सभ्यासस्तस्मात् ॥ कृताभ्यासादितिकचित् ॥ २२ ॥ ननु केचिद्योगेन तपसा वा मुच्यन्त इति श्रूयते सत्यं तत्तु कलौ न सिध्यतीत्याह ॥ नासध्यतात ॥ न्यायार्जितधनस्योत्सर्गस्त्यागो यस्य स नरः ॥ पर इति पाठे परः केवलः सद्यः सिध्येदिति ॥ २३ ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ न व्रतमिति ॥ मुक्त्यै परंपरयेत्यर्थः ॥ तदेवाह ॥ काशीदानैरित्यादिना ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्राप्नोति प्राप्नुयोग्ये ॥ प्राप्त इति पाठे प्राप्त

ब्रह्मज्ञानं कुतो देविकलिनोपहतात्मनाम् ॥ स्वभावचंचलाक्षाणां तद्ब्रह्मेह दिशम्यहम् ॥ १८ ॥ योगिनो योगविभ्रष्टाः पतंत्यैश्वर्यमोहिताः ॥ काश्याप तित्वानपुनः पतंत्यपिमहालये ॥ १९ ॥ ब्रह्मज्ञानं न विदंतियोगैरेकेन जन्मना ॥ जन्मनैकेन मुच्यन्ते काश्यामंतकृतोजनाः ॥ १२० ॥ यथेह मुच्यते जं तुर्गिरिजे मदनुग्रहात् ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे न तथान्यत्र कुत्रचित् ॥ २१ ॥ बहुजन्मसमभ्यासाद्योगी मुच्येतवानवा ॥ मृतमात्रो विमुच्येत काश्यामे केन जन्मना ॥ २२ ॥ न सिध्यति कलौ योगो न सिध्यति कलौ तपः ॥ न्यायार्जितधनोत्सर्गः सद्यः सिध्येत् कलौ नरः ॥ २३ ॥ न व्रतं न तपो न ज्ञानजपो न मुरार्चनम् ॥ दानमेव कलौ मुक्त्यै काशीदानैरवाप्यते ॥ २४ ॥ कलौ विश्वेश्वरो देवः कलौ वाराणसीपुरी ॥ कलौ भागीरथी गंगा कलौ दानं विशिष्यते ॥ २५ ॥ गंगोत्तरवहाकाश्यालिंगं विश्वेश्वरं मम ॥ उभे विमुक्तिदे पुंसां प्राप्ये दानबलात् कलौ ॥ २६ ॥ पुण्यवानितरो वापि मम क्षेत्रस्य सेवया ॥ मुक्तो भवति देवेशिनात्र कार्याविचारणा ॥ २७ ॥ अविमुक्तस्य माहात्म्यात् पुण्यपापेन कर्मणा ॥ देवि प्रभवतः पुंसामपि जन्मशतार्जिते ॥ २८ ॥ अविमुक्तं न मोक्तव्यं तस्मादे विमुमुक्षुणा ॥ हन्यमानेन बहुधा ह्युपसर्गशतैरपि ॥ २९ ॥ विधाय क्षेत्रसंन्यासं ये वसंतीह मानवाः ॥ जीवन्मुक्तास्तु ते देवितेषां विप्रंहराम्य हम् ॥ १३० ॥ न योगिनां हृदा काशेन कैलासेन मंदरे ॥ तथा वासरति मेऽस्ति यथा काश्या रतिर्मम ॥ ३१ ॥ काशीवासिजनो देवि मम गर्भे वसेत्सदा ॥ अतस्तं मोचयाम्यंते प्रतिज्ञेयं यतो मम ॥ ३२ ॥ तामसीं प्रकृतिं प्राप्य कालो भूत्वा चराचरम् ॥ ग्रसामि लीलायां देविकां शीरक्षामि गन्तः ॥ ३३ ॥

व्ये इत्यर्थः ॥ २६ ॥ ननु भवतु पुण्यवतां दानेन काश्यादिप्राप्त्या मोक्ष इतरेषां तु कावार्ता तत्राह ॥ पुण्यवानिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ उपसर्गशतैर्विघ्नशतैः ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ काशीवाणिमात्रमोचने हेतुमाह ॥ काशीवासीति ॥ हे देविका शीवासीजनः काशीस्थप्राणिमात्रो यतः स दाममगर्भे वसेत् ॥ प्राणेभ्योऽपि प्रियो ममेति कचित् ॥ अतस्तं काशीवासिनं जनमेते मोचयामि ॥ मोचयाम्येवेति कचित् ॥ विपक्षे वाचकमाह ॥ यत इयं काशीस्था प्राणिमात्रमोचनरूपा ॥ मम प्रतिज्ञा ॥ हृदाममेति कचित् ॥ ३२ ॥ यतः काशीमगर्भभूताऽस्तस्मात्समीति ॥

स्कां. प. पु.

॥ १०३ ॥

तामसतमोगुणोद्वेगम् ॥ प्रकृतिमायाम् ॥ तामसस्वभावा ॥ ३३ ॥ लयेकाशीरक्षणेहृत्तरमाह ॥ प्रेमपात्रमिति ॥ ३४ ॥ निर्वाणविदेहकल्पम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मांडेति ॥ ब्रह्मां
डमध्येहेलयाऽनायासेनकाऽप्राप्यद्वययामुक्तिर्व्यवस्थितातथाऽन्यतोन्वयाष्टांगयोगस्ययुक्त्यायुंजनेनअभ्यासेनापिनेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ कीदृगस्यतपोमहदितचतुर्थस्यप्रश्रस्यप्रत्युत्तरंदातुंविश्वनायेन
हृंहर्गकशांविशिनष्टि इतिब्रुवाणइत्यष्टभिः ॥ मध्येवनंवनमध्ये ॥ ३७ ॥ शुष्कस्नायुभिर्निरसनाडीभेदेऽपिनद्धश्छन्नोऽस्थिसंचयस्यतम् ॥ निश्चलाकृतिनिश्चलशरीरम् ॥ बल्मीककीटा
वामलूरकाटाः ॥ वामलूरश्वनाकुश्वबल्मीकंयुनपुंसकमित्यमरः ॥ तएवकीटकास्तेपामासमंतात्कोट्याशोषितमसृक्शोणित्वासांताअसृग्धराःसिरायस्यतम् ॥ ३८ ॥ निर्मासोमामरहितःकीक
सचयोऽस्थिसमृहोयस्यतम् ॥ स्फटिकोपलनिश्चलंस्फटिकमयपर्वतवत्पाणवद्वास्थिम् ॥ शंखादीनामिबलसंतीश्रीःशोभायस्यतम् ॥ तत्रमहाशंखःशुक्तिर्नरास्थिवा ॥ ३९ ॥ सत्त्वेऽतः

प्रेमपात्रद्वयंदेविनितरंनितरन्मम ॥ त्वातपोधनेगौरिकाशीवानंदभूमिका ॥ ३४ ॥ विनाकाशीनमेस्थानंविनाकाशीनमेरतिः ॥ विनाकाशीननिर्वा
णंसत्यंसत्यंवदाम्यहम् ॥ ३५ ॥ ब्रह्मांडगोलकेयद्रन्मुक्तिःकाश्याव्यवस्थिता ॥ अष्टांगयोगयुक्त्यावानतथाहेलयाऽन्यतः ॥ ३६ ॥ इतिब्रुवाणोदेवेशो
हरिकेशमवैशत ॥ मध्येवनंतपस्यंतमशोकतरुमूलगम् ॥ ३७ ॥ शुष्कस्नायुपिनद्धास्थिसंचयंनिश्चलाकृतिम् ॥ बल्मीककीटकाकोटिशोषितासृगम्
ग्धरम् ॥ ३८ ॥ निर्मासकीकसचयंस्फटिकोपलनिश्चलम् ॥ शंखकुंदंदुतुहिनमहाशंखलसच्छिद्यम् ॥ ३९ ॥ सत्त्वावलंबितप्राणमायुःशेषेणरक्षितम् ॥
निःश्वासोच्छ्वासपवनवृत्तिमूचितजीवितम् ॥ १४० ॥ निमेषोन्मेषसंचारपिशुनीकृतजंतुकम् ॥ पिंगतारस्फुरद्भस्मिनेत्रदीपितदिङ्मुखम् ॥ ४१ ॥
तत्तपोमिश्रित्वादावजुं वितम्लानकाननम् ॥ तत्सौम्यहृत्सुधावर्षसंसिक्ताऽखिलभूरुहम् ॥ ४२ ॥

करणेऽखलविताःस्थिताःप्राणायस्यतम् ॥ आयुःशेषेणप्रारब्धेनकर्मणारक्षितम् ॥ निःश्वासोच्छ्वासपवनस्यप्राणस्यवृत्तिभ्यामूचितंजापितंजीवितंजीवनंयस्यतम् ॥ १४० ॥ निमेषोन्मेष
संचारेणप्राणिधर्मेणअपिशुनाःपिशुनायुणेषुदोषारोपकाःकृतार्जतवोव्याघ्रादयोयेनतम् ॥ तेषामस्मिन्व्याघ्रबुद्धिजांतेतिभावः ॥ पिंगेपिंगलेतारेकनीनिकेयपोःस्फुरंतोरश्मयोपयोस्तेचतेनेत्रेचताभ्यां
दीपितानिदिशांमुखानियेनतम् ॥ ४१ ॥ सप्तसिद्धश्वासौतपोऽग्निश्चतस्यशिवैवदावोवनाग्निस्तेनचुंबितानिसंलग्नानिअतएवम्लानानिकाननानियेनतम् ॥ तत्तपोमिश्रित्वादावजुं वितेनसं
वेनम्लानानिकाननानियेनतम् ॥ तत्सौम्यहृत्सुधावर्षसंसिक्ताऽखिलभूरुहायेनतम् ॥ ४२ ॥

का.सं.४.पु

स. अ. ३२

॥ १०३ ॥

नराकृतिमनुष्यसरीरधृत्वासाक्षात्पश्यतपस्यतम् ॥ किंकृत्स्वेषेसायामाह ॥ निराकांक्षेयथास्यात्तथानिराकृतिमाकारशून्यामनिर्वाण्यांकांचनभक्तिकृत्वाविधाय ॥ निराकांक्षेयथास्यादिति
यद्यपितथापिनिराकृतिंकांचनाकांक्षांकृत्वेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ कुरंगशवैर्गणशोभ्रमद्भिःपरिवारितम् ॥ नितांतभीषणास्त्यै
प्रयुक्तैःपरिरक्षितम् ॥ ४४ ॥ तंतयेति ॥ तंपूर्वोक्तभक्तिदंवाहरिकेशंतथाभूतंपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टमालोक्यदेवीभवानीदेवविशेषचरंव्याजिज्ञापद्विज्ञापयामास ॥ विज्ञापनप्रकारमाह ॥ हेईशंमुं
निजभक्ततपस्विनवरेणवरदानेनछंदयश्छांधूरयअनुमहंकुर्विस्थयः ॥ ४५ ॥ एतदेवविष्णोति ॥ त्वदेकेति ॥ स्पष्टम् ॥ ४६ ॥ अवरुह्यावतीर्य शैलादिनानंदिनादत्तःकरावलंबो
यस्यसः ॥ समाधिसंकोचितंमुद्रितंनेत्रमेवपत्रंपत्रप्रयस्यतम् ॥ ४७ ॥ समक्षंप्रत्यक्षम् ॥ हर्षेणाकुलंगददंवाक्षरंयथास्यात्तथाजगाद ॥ ४८ ॥ किजगादतदाह ॥ जयेति ॥ जयो
त्कर्माविष्कुरु ॥ इतःपरमन्यच्छेयोनास्तीतिबहुधासंबोधयति ॥ हेकृपालोदयालो ॥ तवहस्तपंकजंप्राप्यामृतीभूततानूलतादेहकृष्णस्यतथाभूतोहमभवंजातोस्मि ॥ कथंभूतंहस्तपंकजम् ॥

साक्षात्तपस्यंतमिवतपोधृत्वानराकृतिम् ॥ निराकृतिंनिराकांक्षंकृत्वाभक्तिचकांचन ॥ ४३ ॥ कुरंगशवैर्गणशोभ्रमद्भिःपरिवारितम् ॥ नितांतभीषणास्त्यै
अपंचास्त्यैःपरिरक्षितम् ॥ ४४ ॥ तंतथाभूतमालोक्यदेवीदेवव्याजिज्ञापत् ॥ वरेणच्छंदयेशांमुनिजभक्तंतपस्विनम् ॥ ४५ ॥ त्वदेकचित्तंत्वदधीनजी
वित्तंत्वदेककर्माणममुंत्वदाश्रयम् ॥ तीव्रैस्तपोभिःपरिशुष्कविग्रहंकुरुष्वयस्तस्यवैरनुग्रहम् ॥ ४६ ॥ देवोवृषेद्रादवरुह्यदेव्याशैलादिनादत्तकरावलंबः ॥
समाधिसंकोचितनेत्रपत्रंप्रत्यक्षंहस्तेनदयार्द्रचेताः ॥ ४७ ॥ ततःसयशोविनिमील्यचक्षुषीज्यक्षंपुरोवीक्ष्यसमक्षमात्मनः ॥ उद्यत्सहस्रांशुसहस्रतेजसं
जगादहर्षाकुलगददाक्षरम् ॥ ४८ ॥ जयेशशंभोगिरिजेशशंकरत्रिशूलपाणेशशिखंडशेखर ॥ स्पर्शतृकृपालोतवपाणिपंकजंप्राप्यामृतीभूततनूलतो
ऽभवम् ॥ ४९ ॥ श्रुत्वोदितांतस्यमहेश्वरोगिरिमृद्रीकयासाम्यमुपेयुर्षीमृदु ॥ भक्तस्यधीरस्यमहातपोनिधेददौवराणानिकरंतदामुदा ॥ १५० ॥
क्षेत्रत्रययक्षास्यममप्रियस्यमेभवाधुनादंडधरोवरान्मम ॥ स्थिरस्त्वमद्यादिदुरात्मदंडकःसुपालकःपुण्यकृतांचमत्प्रियः ॥ ५१ ॥ त्वंदंडपाणिर्भ
वनामतोऽधुनासर्वान्गणाञ्छाधिममाज्ञथोत्कटान् ॥ गणाविमौत्त्वामनुयायिनौसदानांभ्रायथार्थेनृषुसंभ्रमोद्धमौ ॥ ५२ ॥

स्पर्शतममस्पर्शकुर्वन् ॥ स्पर्शकृपालोतवपाणिपत्रजमितिपाठेपाणिपद्माज्जातंस्पर्शंप्राप्येत्यर्थः ॥ ४९ ॥ कथंचदेवदेवस्तेत्यादिमश्नचतुष्टयस्योत्तरंदातुंप्रक्रमते ॥ श्रुत्वेति ॥ हेमहातपोनिधे
अगस्त्य ॥ विसर्गातपाठेहरिकेशविशेषणम् ॥ महेश्वरस्तस्यहरिकेशस्यमृदुयथास्यात्तथागिरिश्रुत्वावराणानिकरंप्राददित्यन्वयः ॥ मृदुमितिपाठेगिरोविशेषणम् ॥ कथंभूताम् ॥ मृद्रीकयाद्राक्षस्य
मधुरसपेत्यावत् ॥ साम्यंसमभावमुपेयुर्षींप्राप्नुवतीम् ॥ १५० ॥ वरसहमेवदक्षयात क्षेत्रस्येत्यादिना ॥ भोहरिकेशतमममियस्यास्यक्षेत्रस्यममवराहदनायकोदंडधारकोभव ॥ अद्यदिनमादिभया
दितयथास्यात्तथास्थिरःसमित्यर्थः ॥ दंडधारकत्वमेवदर्शयति ॥ दुरात्मनांदुष्टानांदंडकोदुरात्मदंडकः ॥ पुण्यकृतांमुपालकःसुमुखकः ॥ अनुपालकइतिक्वचित्पाठः ॥ तृतीयपादादौक्षेत्रस्यता
न्याहीतिच ॥ ५१ ॥ शाधिनिपमय ॥ उत्कटानुद्गटानपि ॥ त्वामनुयायिनौत्वदनुवर्तिनौभविष्यतः ॥ यथाअबाधितोऽप्योययोस्तौ ॥ तमेवाह ॥ सम्यग्भ्रमोयस्मादित्येकः उवत्कटो

कां. म. पु.

॥ १५४ ॥

धर्मोयस्मादित्यपरस्तां ॥ ५२ ॥ अपृष्टमपिकथयति ॥ त्वमिति ॥ काशीवासिनां जनानां त्वमंत्यभूषामंतिमकालीनामलंकृतिं कुरु ॥ गले सुनीलं यस्याम् ॥ कंठे कालइत्यादिबद्धं कुरु ॥ भुजगेंद्राः कंकणानि करभूषणानि यस्याम् ॥ भालेषु शोभनानि नेत्राणि यस्याम् ॥ करिणां गजानां कृत्तयश्चर्मणिषां सांसि यस्याम् ॥ वामे मनोहरेर्दक्षणे नेत्रे यासां ताभिरुपलक्षितो वामभागो यस्याम् ॥ ५३ ॥ मौलौ मस्तके लसतां कांतिमतां पिंगकपर्दानां पिंगलजटाजूटानां भारो वस्त्रे यस्याम् ॥ विभूतिभिरग्निहोत्रजभस्मभिः संक्षालितः पुण्यो विग्रहो यस्याम् ॥ अहः स्वपिहिमांशोऽर्धस्य कलया लसती श्रियं यस्याम् ॥ अहो इत्याश्चर्ये संबोधने वा ॥ वृषेन्द्रस्य लीलागत्यामंदं गुंशुलीलं यस्यास्ताम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नदति ॥ अघ्राधिकोक्तिर्युक्तमोक्तिश्च भक्तिरसावेशेनेति बोद्धव्यम् ॥ ननु त्वमेव तारकोपदेशान्मोक्षदः कथमहमिति चेत्तत्राह ॥ मन्मुखसूपदेशतो मन्मुखनिःसृतशोभनोपदेशाभिभिन्नास्त्वमेक एव मोक्षद इत्यर्थः ॥ इत्यनेन शास्त्राभिर्दिष्टातेत्यति ॥ सदसर्तिसम्यक्निवासम् ॥ ५५ ॥ विघ्नपूगेः

त्वमंत्यभूषां कुरु काशिवासिनां गले सुनीलां भुजगेंद्रकंकणाम् ॥ भाले सुनेत्रां करिकृत्तिवासं सवामेक्षणालक्षितवामभागाम् ॥ ५३ ॥ मौलौ लसति पिंगकपर्दभारिणीं विभूतिसंक्षालितपुण्यविग्रहाम् ॥ अहो हिमांशोः कलया लसच्छ्रियं वृषेन्द्रलीलागतिमंदगामिनीम् ॥ ५४ ॥ त्वमन्नदः काशिनिवासिनां सदा त्वंप्राणदो ज्ञानद एक एव हि ॥ त्वं मोक्षदो मन्मुखसूपदेशतस्त्वं निश्चलां सदसर्तिसंविधास्यसि ॥ ५५ ॥ त्वं विघ्नपूगेः परिपीड्य पापिनः संभ्रांतिमुत्पाद्य विनेष्यसे बहिः ॥ आनीय भक्तान्क्षणतोऽपि दूरतो मुक्तिं परां दापयितासि पिंगल ॥ ५६ ॥ त्वत्सात्कृते श्रेत्रवरे हियशरादकस्त्वामनाराध्यविमुक्तिभाजनम् ॥ सभाजनं पूर्वत एव ते चरेत्ततः समर्चाममभक्त आचरेत् ॥ ५७ ॥ त्वं ग्रामवासप्रद एव मे पुरेऽध्यक्षस्त्वमेधीह च दंडनायकः ॥ दुष्टान्समुद्धाटय काशिवैरिणः कार्शीपुरीरक्षसदा मुदान्वितः ॥ ५८ ॥ पूर्णभद्रसुतदंडनायकस्य क्षयक्षहरिकेशपिंगल ॥ काशिवासवसतां सदान्नदज्ञानमोक्षदगणाग्रणीर्भव ॥ ५९ ॥ मद्भक्तियुक्तोऽपि विना त्वदीयां भक्तिं न काशीवसति लभेत् ॥ गणेषु देवेषु हि मानवेषु तदग्रमान्यो भवदंडपाणे ॥ ६० ॥ ज्ञानोदतीर्थे विहितो दकक्रियो यस्त्वां समाराधयिता गणेशम् ॥ स एव लोके कृतकृत्यतामगान्ममातुलानुग्रहतोऽत्र पुण्यवान् ॥ ६१ ॥ त्वंदक्षिणस्यां दिशि दंडपाणे सदैव मे नेत्रसमक्षमत्र ॥ त्वंदं डयन् प्राणभृतो दुरीहानिहास्वनृन्स्वानभयं दिशन्वै ॥ ६२ ॥

प्रत्यहसमूहः ॥ पिंगलहेतुपार्पिंगलपूते सूर्यपारिपार्थकस्य पिंगलस्यावतारत्वाद्वा तया संबोध्यते ॥ ५६ ॥ त्वदिति ॥ यशरादह्यशराजक्षेत्रवरेऽस्मिन् भविष्युक्ते त्वत्सात्त्वदर्शने कृते सति कस्त्वा मनाराध्यापूजयित्वा मुक्तिभाजनं मुक्तेः पार्श्वे स्यात् ॥ अतः पूर्वत एव प्रथममेव ते तव सभाजनं पूजनं चरेत् ॥ ततस्तदनंतरं मम समर्चाममभक्त आचरेत्कुर्यात् ॥ अन्यथा कृते मम भक्त एव न स्यादिति भावः ॥ ५७ ॥ दंडनायकस्त्वमेधिभव ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ तत्तस्मादग्रमान्यः प्रथमत एव पूज्यः ॥ ६० ॥ गणेशं गणानां निर्यंतरं त्वमिति ॥ ६१ ॥ हे दंडपाणे त्वमिह क्षेत्रे सदैव मे मनेत्रसमक्षं प्रत्यक्षमास्वतिष्ठे त्यन्वयः ॥ कुत्रेत्याकांशायामाह ॥ मे दक्षिणस्यां दिशीति ॥ किं कुर्वन् ॥ द्रुष्टेष्टान् प्राणभृतः प्राणिनो दंडयन् ॥ पुनः किं कुर्वन् ॥ स्वान्भक्तान् नृन्पुण्यान् प्रतिअभयं दिशन् ॥ वैनिश्चये ॥ ६२ ॥

का. सं. ४. पु.

स. अ. ३२

॥ १५४ ॥

विशेषपरिचचार ॥ ६३ ॥ निदेशतर्ह्यश्वराज्ञया ॥ चतुष्टयविकचिदपाठः ॥ ६४ ॥ अहमिति ॥ तदनुसूययातदुणदोषाविष्कारेण ॥ गुणेषुदोषाविष्करणमेवाह ॥ वसन्नपीति ॥
 कत्रयावसन्नपिसमयानसंभावितोयतः अतस्तदनुसूययाहमप्यत्रवसतिचक्रइत्यर्थः ॥ त्वयेतिपाठोबाहुल्येनहृदयतेसंचित्यः ॥ ६५ ॥ मुनेइति ॥ हेमुनेर्षविवोधशीजितेन्द्रियोपिज्ञेयत्वमत्याशी
 स्यक्तवानसि ॥ यदात्याशीरितिपाठेआसमंततःसर्वात्मनेत्यर्थः ॥ तत्रत्यागेकामंनिरावावंतस्यैवदंडपाणेरेवविक्रियां प्रातिकूल्यहेतुमहंशकेआशंकइत्यर्थः ॥ ६६ ॥ तद्विक्रियायांहितुंदर्शयन्पृ
 वीकमेवविशृणोति ॥ मनागिति ॥ निर्वृतिःसुखम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ अतःस्वयमपिकाशीवासायोद्विक्तभक्तिस्तमेवमार्ययते ॥ रत्नभद्रेति ॥ उत्तमश्रेष्ठ ॥ शिवाप्तयेमोक्षाय ॥ ६९ ॥

॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इतिदत्तावरान्विप्रगिरीशोदंडपाणये ॥ वृषेद्रमधिरुद्धाथविवेशानंदकाननम् ॥ ६३ ॥ कुंभोद्भवतदारभ्ययक्षराइदंडनायकः ॥
 पुरींवारणसीसम्यगनुशास्तिनिदेशतः ॥ ६४ ॥ अहमप्यत्रवसतिचक्रेतदनुसूयया ॥ वसन्नपिमयाकाश्यायतःसंभावितोनसः ॥ ६५ ॥ मुनेक्षेत्रंयदत्याशी
 स्वमप्येवंविधोवशी ॥ शंकेतत्राहमेवाद्धाकामंतस्यैवविक्रियाम् ॥ ६६ ॥ मनाग्विरुद्धाचरणंयदिद्विजविलक्षयेत् ॥ हरिकेशस्तदाकाश्यांक्रस्थितिः
 कचनिर्वृतिः ॥ ६७ ॥ दंडपाणिमनाराध्यकःकाश्यांसुखमाप्नुयात् ॥ प्रविविक्षुरहंकाशीदूरगोपिभजामितम् ॥ ६८ ॥ रत्नभद्रांगजोद्भूतपूर्णभद्रसुतो
 त्तम ॥ निर्विभ्रंकुलमेयक्षकाशीवासंशिवाप्तये ॥ ६९ ॥ धन्योयक्षःपूर्णभद्रोद्विक्तभक्त्याकांचनकुंडला ॥ ययोर्योर्जठरपीठेभूदंडपाणेमहामते ॥ १७० ॥ जययक्ष
 पतेधीरजयपिंगललोचन ॥ जयपिंगजटाभारजयदंडमहायुध ॥ ७१ ॥ अविमुक्तमहाक्षेत्रसूत्रधारोप्रतापस ॥ दंडनायकभीमास्यजयविश्वेश्वरप्रिय
 ॥ ७२ ॥ सौम्यानांसौम्यवदनभीषणानांभयानक ॥ क्षेत्रपापधियांकालमहाकालमहाप्रिय ॥ ७३ ॥ जयप्राणदयुक्षेद्रकाशीवासान्नमोक्षद ॥ महार
 त्रस्फुरद्भस्मिचयचर्चितविग्रह ॥ ७४ ॥ महासंभ्रांतिजनकमहोद्धांतिप्रदायक ॥ अभक्तानांचभक्तानांसंभ्रांत्युद्धांतिनाशक ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुर
 जयज्ञाननिधिप्रद ॥ जयगौरीपदाब्जालेमोक्षेक्षणविचक्षण ॥ ७६ ॥

शुद्धाप्रत्यक्षीकृत्यतस्तोनुमुपक्रमते ॥ धन्यइति ॥ हेदंडपाणेहेमहाम्नेययोर्योर्जठरपीठेभवतीतिभूस्त्वंसपूर्णभद्रोद्विक्तभक्त्याकांचनकुंडलाधन्येति ॥ १७० ॥ स्तुतिमाह जयत्यष्टभिः ॥
 दंडएवमहायुधंयस्य ॥ ७१ ॥ सूत्रधारस्थपते ॥ ७२ ॥ महाम्प्रियोमहाप्रियः ॥ ७३ ॥ महारत्नानांस्फुरत्तारभस्मिचयेनचर्चितोविग्रहोयस्य ॥ ७४ ॥ अभक्तानांचेत्यस्यपूर्वेणान्वयः
 ॥ ७५ ॥ प्रांतनेपथ्यचतुरर्धंतिमकालीनालंकरणेदक्ष ॥ गौरीपदाब्जालेभवानीपादपद्मभ्रमरः ॥ मोक्षस्येक्षणमोक्षहृदानींभविष्यतीतिज्ञानेविचक्षणनिपुणमोक्षेक्षणविचक्षण ॥ मोक्षेक्षणेतिक्

स्कां. म. पु.

॥ १५५ ॥

चित् ॥ ७६ ॥ स्वफलमाह ॥ यक्षेति ॥ ७७ ॥ फलमाह ॥ दंडपाणीतिह्याभ्याम् ॥ श्रद्धयाजपभित्तिसंबंधः ॥ ७८ ॥ विपत्तिमरणम् ॥ ७९ ॥ एतदध्यायश्रवणपठनफलमाह ॥ श्रुतेति ॥ १८० ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखण्डटीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ७९ ॥ चिदाप्यावर्णनं चित्रचित्रकाशीक्षणांतरम् ॥ त्रयस्त्रिंशत्तमेऽध्यायेतत्संकल्प्यतेभूवम् ॥ १ ॥ ज्ञानोदतीर्षेविहितोदकक्रियस्त्युक्ततत्रपृच्छति ॥ स्कन्देति ॥ विशेषतएतत्प्रश्नेहेतुमाह ॥ ज्ञानवापीमिति ॥ स्वर्गोक्तोदेवापि ॥ अलमन्वर्थम् ॥ १ ॥ २ ॥ अनादीति ॥ देवयुगेस्त्ययुगे ॥ ईशानः पूर्वोत्तरांगलदिग्धिष्ठाताऽष्टानां रुद्राणां मध्ये एकः नमः ॥ तथा चोक्तं वैष्णवेनीललोहितरुद्रमुपक्रम्य ॥ भवंशर्वमेहेशानंतयाभूतपतिर्दिज ॥ भीममुग्रमहादेवमुवाचमपितामहइति ॥ निर्वाणकमलायामोक्षलक्ष्म्याः क्षेत्रमानंदकाननं प्राप्तइति ॥ तृतीयान्वयः ॥ ३ ॥ कदाप्राप्तइत्याकांक्षायां कालनिर्दिशति ॥ नवर्षतियदेतिह्याभ्याम् ॥ ४ ॥ क्षारस्वादुनीउदउदकेयपोस्ताक्षारस्वादूदोलवणयक्षराजाष्टकंपुण्यमिदं नित्यं त्रिकालतः ॥ तपामिमैत्रावरुणेवाराणस्यापिकारणम् ॥ ७७ ॥ दंडपाण्यष्टकंधीमात्रपन्विघ्नेर्नजातुचित् ॥ श्रद्धयापरिभूयेतकाशीवासफलं लभेत् ॥ ७८ ॥ प्रादुर्भावंदंडपाणेः शृण्वन्स्तोत्रमिदं गृणन् ॥ विपत्तिमन्यतः प्राप्यकाशीं जन्मांतरे लभेत् ॥ ७९ ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यं दंडपाणिं समुद्भवम् ॥ पठित्वा पाठयित्वापि न विघ्नैरभिभूयते ॥ १८० ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धं दंडपाणिप्रादुर्भावो नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ स्कंदं ज्ञानोदतीर्षस्य माहात्म्यं वदसांप्रतम् ॥ ज्ञानवापीप्रशंसं नित्यतः स्वर्गोक्तसोप्यलम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ घटोद्भवमहाप्राज्ञं शृणु पापप्रणोदिनीम् ॥ ज्ञानवाप्याः समुत्पत्तिकथ्यमानां मया धुना ॥ २ ॥ अनादिसिद्धे संसारे पुरा देवयुगे मुने ॥ प्राप्तः कृतश्चिदोशानश्चरन्स्वैरमितस्ततः ॥ ३ ॥ नवर्षतियदा भ्राणिनः प्रावर्तत निव्रगाः ॥ जलाभिलाषो न यदा स्नानपानादिकर्मणि ॥ ४ ॥ क्षारस्वादूदयोरेव यदा सीजजलदर्शनम् ॥ पृथिव्यां नरसंचारे वर्तमाने क्वचित् क्वचित् ॥ ५ ॥ निर्वाणकमलाक्षेत्रं श्रीमदानंदकाननम् ॥ महाश्मशानं सर्वेषां बीजानां परमृषरम् ॥ ६ ॥ महाशयनमुत्तानां जंतूनां प्रतिबोधकम् ॥ संसारसागरावर्तपतञ्जंतुतरंडकम् ॥ ७ ॥ यातायातातिसंखिन्नजंतुविश्राममंडपम् ॥ अनेकजन्मगुणितकर्मसूत्रच्छिदाक्षुरम् ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदनिलयं परब्रह्मरसायनम् ॥ सुखसंतानजनकं मोक्षसाधनसिद्धिदम् ॥ ९ ॥ प्रविश्य क्षेत्रमेतत्स ईशानो जटिलस्तदा ॥ लसन्निशूलविमलरश्मिजालसमाकुलः ॥ १० ॥

जलाणवीतयोः ॥ ५ ॥ क्षेत्रं विक्षिपति निर्वाणेति त्रिभिः ॥ महातिभूतानि श्मशवीभूयशानं शेरतेऽस्मिन्निति महाश्मशानम् ॥ तदुक्तम् ॥ ३ मशब्देन शवः प्रोक्तः शानं शयनमुच्यते इति ॥ बीजानां कर्मणा मृषरमनुद्भवहेतुम् ॥ ६ ॥ महाशयनमुत्तानां मात्माज्ञानं भित्तानां जंतूनां प्रतिबोधकं ज्ञानजनकम् ॥ संसारसागरावर्तं संसाररूपस्य समुद्रस्य जलस्थानीयानां रागादीनामावर्तं भ्रमेपततां जंतूनां तरंडकं बेलारूपमित्यर्थः ॥ यद्वा तरंडकं महानौकास्वरूपं पदमभाषया तरंडो नाम अं पिंगलो जयइति दर्शनात् (?) ॥ ७ ॥ गमनागमनाभ्यामति संखिन्नानां जंतूनां विश्राममंडपं कवल्यैकगृहम् ॥ अनेकजन्मभिर्गुणितानि प्रथितानि न्यायिककर्मरूपाणि सूत्राणि तेषां छिदापाच्छेदनस्य धुरमतितीक्ष्णधारं शस्त्रविशेषः ॥ विच्छेदकमित्यर्थः ॥ ८ ॥ सच्चिदानंदलक्षणस्य विश्वेश्वरस्य निलयमाश्रयम् ॥ परब्रह्मचासां रम्यश्चेति ॥ रमोर्वसः रम्यो वायं लब्ध्वानंदीभवतीति श्रुतेः ॥ नमयते प्रापयति तस्यायनं मामिदं स्मादिति वातम् ॥ ९ ॥ प्रविश्येति ॥ मम निष्ठः पूर्वोक्तो वा ॥ एतत् पूर्वोक्तविशेषणावि

क. सं. ३. ५

स. अ. ३३

॥ १५५ ॥

क्षिप्तमेतत्क्षेत्रं प्रविश्य महालिंगमालुलोके ददर्शेति द्वितीयेनान्वयः ॥ कथं भूतो जटिलोजटावान् ॥ शोभमानत्रिशूलस्य निर्मलरश्मिसमूहेन व्याप्तः ॥ १० ॥ किं लिंगं यदैकुंठपरमेष्ठिनोर्यज्ञहरिष्वर्गभयोर्महाहमहमिकायां महानहमिति संस्वक्रियायाम् ॥ आदितः कालभैरवाभ्याये पूर्वमिति वा ॥ प्रादुरासमादुरभूत् ॥ ११ ॥ लिंगमिदं निष्ठितं ज्योतिरिति चतुर्भिः ॥ ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिर्वेदीप्यमानाभिः पुष्पादिमालाभिस्तेजःपुञ्जैर्वाचतुर्दिग्भ्यामिति व्यर्थः ॥ वृंदारकादेवाद्भुतपुण्यश्चेत्पां वृंदैः समूहैर्निरंतरमर्च्यमानमित्यन्वयः ॥ १२ ॥ सिद्धानां कपिलादीनां योगिनां च सनकादीनां स्तोमैः समूहैश्च निरंतरमर्च्यमानम् ॥ गंधर्वैर्निरंतरं गीयमानं च चारणैर्वैद्यानां स्तुतिपाठकैर्निरंतरं स्तुयमानं चेत्यर्थः ॥ १३ ॥ अंगहारैर्नृत्यैरुर्वस्यादिभिरनेकधा सेव्यमानम् ॥ नागकन्याभिर्मणिदीपैर्मणिफूतैः प्रदीपैः सततं नीराज्यमानं नीराजनं प्राप्यमाणम् ॥ १४ ॥ विद्याधरकिन्नरांगनाभिः कालत्रयं व्याप्य कृतमंडनं भूषणं यस्य कृतानिमंडनानि सर्वतोभद्रादीनि वायस्मै तत् ॥ अमरीभिर्देवस्त्रीभिश्चमरीराजिभिश्चामरपंक्तिभिर्वीज्यमानं देवांगनाभिश्चामरव्यजनैः सेव्यमानमित्यर्थः ॥ १५ ॥ अस्त्येति अस्त्यप्रकृतस्पर्शानस्य तल्लिङ्गं दृष्ट्वा इति पताह स्त्रीदृच्छाभवत् ॥ कीदृशीत्याकांक्षायामाह ॥

आलुलोके महालिंगं वैकुंठपरमेष्ठिनोः ॥ महाहमहमिकायां प्रादुरासयदादितः ॥ ११ ॥ ज्योतिर्मयीभिर्मालाभिः परितः परिवेष्टितम् ॥ वृंदैर्वृंदारकर्षणांगणानां च निरंतरम् ॥ १२ ॥ सिद्धानां योगिनां स्तोमैरर्च्यमानं निरंतरम् ॥ गीयमानं च गंधर्वैः स्तुयमानं च चारणैः ॥ १३ ॥ अंगहारैरप्सरोगैः सेव्यमानमनेकधा ॥ नीराज्यमानं सततं नागीभिर्मणिदीपकैः ॥ १४ ॥ विद्याधरीकिन्नरीभिश्च कालं कृतमंडनम् ॥ अमरीचमरीराजिवीज्यमानमितस्ततः ॥ १५ ॥ अस्त्येशानस्य तल्लिङ्गं दृष्ट्वा चेत्येव भवत्तदा ॥ स्तपयामि महालिंगं कलशैः शीतलैर्जलैः ॥ १६ ॥ चखानचत्रिशूलेन दक्षिणाशोपकंठतः ॥ कुंडं प्रचंडवेगेन रुद्रोरुद्रवपुर्धरः ॥ १७ ॥ पृथिव्यावरणां भांसिनिष्क्रान्तिना तदा मुने ॥ भूप्रमाणादशगुणैर्यैरियं वसुधावृता ॥ १८ ॥ तैर्जलैः स्नापयां च के इत्यन्वयः ॥ जलानि विविशति तत्स्पृष्टैरिति पादोनस्तभिः ॥ तुषारैर्जांब्वविधुरैर्जंजपूकौधहारिभिः ॥ १९ ॥ सन्मनोभिरिवात्यच्छैरनच्छेज्योमवर्त्मवत् ॥ ज्योत्स्नावदुज्ज्वलच्छायाैः पावनेः शंभुनामवत् ॥ २० ॥ पीयूषवत्स्वादुतरैः सुखस्पर्शैर्गंगावत् ॥ निष्पापधीवद्वर्भैरिस्तरलैः पापिशर्मवत् ॥ २१ ॥ विजिताब्जमहागंधैः पाटलामोदमोदिभिः ॥ अदृष्टपूर्वलोकानां मनोनयनहारिभिः ॥ २२ ॥

जपयामीति ॥ १६ ॥ चखानकुंडं खनितवान् ॥ कुत्र ॥ विश्वेष्टस्थानादक्षिणाशाया उपकंठतः कंठप्रसमीपमुपकंठं तस्मिन् विश्वेश्वरस्य दक्षिणां दक्षिणतिसमीप इत्यर्थः ॥ १७ ॥ पृथिव्यावरणां भांसि पृथिव्याद्वितीयावरणां भांसि ॥ कथं भूतानि ॥ भूप्रमाणात्पंचाशत्कोटिलक्षणांशगुणैर्यैर्भोभिर्मलैरियं वसुधावृता तानि ॥ १८ ॥ तैर्जलैः स्नापयां च के इत्यन्वयः ॥ जलानि विविशति तत्स्पृष्टैरिति पादोनस्तभिः ॥ तुषारैश्च अन्यप्राणिभिरस्पृष्टैरेवेत्यर्थः ॥ तुषारैस्तुल्यैः शीतलैरित्यर्थः ॥ जाडचविधुरैः जाडस्य भावो जाड्यं तद्विधुरैर्ज्ञानैश्च रूपैः ॥ जंजपूकौधहारिभिः पापनिकर्षणं सिद्धिभिः ॥ १९ ॥ सन्मनोभिः संतिसमीचीनानि यानि प्रमत्तानि तेतिरिवात्यच्छैरित्यंतनिर्मलैः ॥ अनच्छैर्नीलसदृशैर्योमवर्त्मवदाकाशमार्गैरिव ॥ न विद्यमानमच्छेद्येभ्यस्तैरिति वा ॥ अनुच्छेदिरिति कश्चित् ॥ ज्योत्स्नावत् ज्योत्स्नाभिरिवोज्ज्वलाच्छायाकांतिर्येषां तैः ॥ पावनेः पवित्रैः शंभुनामवत् शिवनामभिरिव ॥ २० ॥ पीयूषवत् जमृतैरिवास्वादुतरैरित्यंतं पुत्राः ॥ सुखं स्पृशं येषां तैः गंगां वद्वामंगैरिव ॥ निष्पापधीवत् निष्कलुषबुद्धिभिरिव गंधैरिव ॥ तरलैश्चंचलैः पापिशर्मवत् पापिनां मुक्तैरिव ॥ २१ ॥ विजितस्तिरस्कृतोऽज्ञानां पद्मानां महागंधैः ॥ पाटलायाः पाटलैः

स्कां. म. पु.

॥ १५६ ॥

रिवायत्तामोदोहर्षो गन्धो वा तेन तस्मादापि वामोदितुं शीलयेषति ॥ नष्टानि पूर्वैस्तेऽष्टपूर्वास्ते च ते लोकाश्चेत्तां मनोनेत्रहरणशीलैः ॥ २२ ॥ अज्ञानरूपताऽसन्तमप्राणिप्राणानां मुख्यगणिलैः ॥
 दधिदुग्धघृतमधुशर्कराणां कुम्भैर्यत्स्नानं ततोऽप्यतिफलं प्रददतीति तेषां ॥ २३ ॥ अद्रोपस्पष्टमाचमिषुं शीलयेषति तेषां हृदयेषु लिङ्गाव्रित्यहेतुभिरिङ्गाव्रितयजनकैः ॥ अज्ञानमविद्यादेशनिमित्तमयं का-
 रस्तत्राकैस्तत्राशंकरित्यर्थः ॥ ज्ञानस्य दाने प्रदाने निवृत्तादायकैः प्रदायकैः ॥ निदानकैरिति पाठे आदिकारणैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ विश्वभर्तुर्विश्वेशस्य कांताया उमायाः पार्वत्याः स्पर्शेन मुखे दद्यात्सुखमातिश-
 यितं सुखं कर्तुं शीलयेषति ॥ महावभृथमुत्सनेभ्यो महावभृथशोभनस्नानात्सकाशाद्दामहर्तां शुद्धिविधातुं शीलयेषति ॥ २५ ॥ सहस्रधारैरसंख्यताधिशुद्धैः ॥ सहस्रमुखैश्च वयधैरिति वा ॥ सहस्र
 अज्ञानतापसतप्तप्राणिप्राणैरक्षिभिः ॥ पंचामृतानां कलशैः स्नपनातिफलप्रदैः ॥ २६ ॥ अद्रोपस्पष्टमिह दयलिङ्गाव्रित्यहेतुभिः ॥ अज्ञानतिमिरार्का
 भैर्ज्ञानदाननिदायकैः ॥ २७ ॥ विश्वभर्तुरुमास्पर्शसुखातिमुखकारिभिः ॥ महावभृथसुस्नानमहाशुद्धिविधायिभिः ॥ २८ ॥ सहस्रधारैः कलशैः सई
 शानो घटोद्भव ॥ सहस्रकृत्वः स्नपयामास संहृष्टमानसः ॥ २९ ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्विश्वत्मा विश्वलोचनः ॥ तमुवाच तद्देशानं रुद्रं रुद्रवपुर्धरम् ॥ ३० ॥
 तव प्रसन्नोऽस्मि शानकर्मणानेन सुव्रत ॥ गुरुणानन्यपूर्वेण ममातिप्रीतिकारिणा ॥ ३१ ॥ ततस्त्वं जटिलेशानवरं ब्रूहि तपोधन ॥ अदेयं न तवास्त्यद्यमहो
 द्यमपरायण ॥ ३२ ॥ ॥ ईशान उवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देवेशवरयोग्योऽस्म्यहं यदि ॥ तदेतदतुलंतीर्य तव नाम्नास्तु शंकर ॥ ३३ ॥ ॥ विश्वेश उवाच ॥
 त्रिलोक्यायानितीर्थानि भूषुः स्वः स्थितान्यपि ॥ तेभ्योऽखिलेभ्यस्तीर्थेभ्यः शिवतीर्थमिदं परम् ॥ ३४ ॥ शिवं ज्ञानमिति ब्रूयुः शिवशब्दार्थचित्तकाः ॥
 तच्च ज्ञानं द्रवीभूतमिह मे महिमोदयात् ॥ ३५ ॥ अतो ज्ञानोदनामेतत्तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३६ ॥ ज्ञानोदती-
 र्थसंस्पर्शादश्वमेधफलं भवेत् ॥ स्पर्शनाचमनाभ्यां च राजसूयाश्वमेधयोः ॥ ३७ ॥ फल्गुतीर्थेन रः स्नात्वा सन्तर्प्य च पितामहाव ॥ यत्फलं समवाप्नोति
 तदत्र श्राद्धकर्मणा ॥ ३८ ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्यां व्यतीपातो यदा भवेत् ॥ तदा त्रिश्राद्धकरणाद्वयाकोटिगुणं भवेत् ॥ ३९ ॥ यत्फलं समवाप्नोति पितृन्सं-
 तर्प्य पुष्करे ॥ तत्फलं कोटिगुणितं ज्ञानतीर्थे तिलोदकैः ॥ ४० ॥ सत्रिहत्यां कुरुक्षेत्रे तमोऽग्रे स्ते विवस्वति ॥ यत्फलं पिंडदानेन तज्ज्ञानादिदेनेने ॥ ४१ ॥
 पिंडनिर्वपणं येषां ज्ञानतीर्थे सुतैः कृतम् ॥ मोदंते शिवलोके ते यावदाभूतसंख्यम् ॥ ४२ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यामुपवासीनरोत्तमः ॥ प्रातः स्नात्वाथ पी-
 तां भस्वंतर्लिङ्गमयो भवेत् ॥ ४३ ॥

धारैः कलशैरिति व्यधिकरणे वाच्यं ॥ धारासमाना चोधारशब्दोऽप्यस्ति ॥ २६ ॥ २७ ॥ अनेन कुंडोद्भूतजलस्नानेन ॥ गुरुणामहत्तरेण ॥ न विद्यतेऽन्यस्त्वत्तः पूर्वोऽयं स्नानेन पूर्वत्वदन्येनानाहनेनेत्यर्थः ॥
 यदा न विद्यतेऽन्यत्पूर्वयस्मात्प्रथमोत्पत्तेनेत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ शिवशब्दार्थकययनज्ञानोदमितिनानांतरनिर्दिशति शिवमितिसार्थेन ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ फल्गुतीर्थे
 गयांतर्गते ॥ ३५ ॥ अमावास्यायुक्तोरविासरो व्यतीपातो योगविशेषो वा ॥ गुरुपुण्यासिताष्टम्यां व्यतीपातो योगो यदा भवेदित्येकं वाक्यम् ॥ ३६ ॥ पुष्करे चिच्रूटदेशांतर्गतपारियात्रपर्वताविदूरे ॥ ३७ ॥
 सत्रिहत्यां रामदे ॥ सप्तम्यर्थे द्वितीया ॥ सत्रिहत्यां प्राप्येति शेष इति वा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पीतमंभोयेनेति पीतांभः ॥ आकाराभावश्छांदसः ॥ पीत्वेति वा पाठः ॥ तुष्यंतर्लिङ्गमयो भवेदेत्यर्थः ॥ ४० ॥

का. सं. ४. ५

स. अ. ३३

॥ १५२ ॥

चतुर्कत्रयं चतुर्कत्रयम् ॥ ४१ ॥ ईशानतीर्थं ईशानकृते तीर्थज्ञानोदे ॥ विशेषादिशेषेण ॥ ४२ ॥ श्रीलिंगविशेषोऽमीशानेश्वरं बाह्यानेश्वरं वा ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तारकालीकितारकं तदास्मत्तन्मात्रम् ॥ ४५ ॥ क्षयेत्तन्मयेत् ॥ ज्ञानोदेक्षीयत्तद्विपाठे ज्ञानोदविषये स्मरणाद्विषयतीत्यर्थः ॥ ४६ ॥ शाकिनीशाकिनीस्वांतरभेदः ॥ शोर्टिगाः भेदविशेषाः ॥ शोर्टिगाद्विपाठे तत्त्वार्थः ॥ कुर्जरेक्षे प्रसिद्धाः ॥ कालकर्णीराक्षस्यवांतरभेदः ॥ ४७ ॥ द्वितीयकचतुर्थकाः द्वाहाहिकचतुर्थाहिकज्वरविशेषाः ॥ उक्ताणां द्वाभ्युक्ताणां ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ निर्वृतिर्ज्ञानं दमाप्तवान् जीवन्मुक्तो बभूवेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ईशानस्य तत्त्वज्ञानाद्वारात्स्वानंदावासि रित्येतन्मात्रं चित्रं प्राकृतानामपि तद्दर्शनादितिकथयितुमिति विहासमवधारयति ॥ कळशोद्भवेति ॥ ५३ ॥ तन्पतेर्वक्ष्येति तन्मया ॥

एकादश्यामुपोष्यात्र प्राश्रतिचतुर्कत्रयम् ॥ हृदये तस्य जायंते त्रीणि लिंगान्यसंशयम् ॥ ४१ ॥ ईशानतीर्थेयः स्नात्वा विशेषात्सोमवासरे ॥ संतर्प्य देवर्षि पितृन्दत्त्वादानं स्वशक्तितः ॥ ४२ ॥ ततः समर्च्य श्रीलिंगं महासंभारविस्तरे ॥ अत्रापि दत्त्वा नानार्थान्कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ ४३ ॥ उपास्य संध्यां ज्ञानो देयत्पापं काललोपजम् ॥ क्षणेन तदपाकृत्य ज्ञानवाञ्छायते द्विजः ॥ ४४ ॥ शिवतीर्थमिदं प्रोक्तं ज्ञानतीर्थमिदं शुभम् ॥ तारकाल्यमिदं तीर्थं मोक्षतीर्थमिदं ध्रुवम् ॥ ४५ ॥ स्मरणादपि पापौघो ज्ञानोदस्य क्षयेद्भुवम् ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्स्नानात्पानाद्दमार्दिसंभवः ॥ ४६ ॥ डाकिनीशाकिनीभूतप्रेतवेतालराक्षसाः ॥ ग्रहाः कूश्मांडशोर्टिगाः कालकर्णीशिशुग्रहाः ॥ ४७ ॥ ज्वरापस्मारविस्फोटद्वितीयकचतुर्थकाः ॥ सर्वप्रशममायातिशिवतीर्थजलेक्षणात् ॥ ४८ ॥ ज्ञानोदतीर्थपानीये लिंगं यः स्नापयेत्सुधीः ॥ सर्वतीर्थोदके स्तेनध्रुवं संस्नापितं भवेत् ॥ ४९ ॥ ज्ञानरूपो हमेवात्र द्रवमूर्तिविधाय च ॥ जात्य विध्वंसनं कुर्यात्कुर्यात्ज्ञानोपदेशनम् ॥ ५० ॥ इति दत्त्वा वराञ्छुस्तत्रैवांतरधीयत ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं सोप्यमंस्तत्रिशूलभृत् ॥ ५१ ॥ ईशानो जटिलोरुद्रस्तत्राश्रयपरमोदकम् ॥ अवाप्तवान्पञ्चज्ञानं येन निर्वृतिमाप्तवान् ॥ ५२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कलशोद्भवचित्रार्थमिति हासं पुरातनम् ॥ ज्ञानवाप्याहियद्भूतं तदाख्यामिनिशामय ॥ ५३ ॥ इरिस्वामीति विख्यातः काश्यामासीद्विजः पुरा ॥ तस्यैकातनया जाता रूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ ५४ ॥ नसमाशीलसंपत्त्या तस्याः काचन भूतले ॥ कलाकलापकुशलास्वरेण जितकोकिला ॥ ५५ ॥ ननारीतादृगस्तीह नामरीकिन्नरीन च ॥ विद्याधरीननो नागीगंधर्वीनागुरीन च ॥ ५६ ॥ सर्वसौंदर्यनिलया सर्वलक्षणसत्त्वनिः ॥ अधिशोते ध्रुवं ध्वांतं तन्मौलिं ब्रह्मसाध्वसात् ॥ ५७ ॥ तदास्यं शरणं यातो मन्ये दर्शभयाच्छशी ॥ दिवापि न त्यजेतां तु व्रतश्चंडमरीचितः ॥ ५८ ॥ तद्ब्रह्मरराजीवगंडपत्रलतांतरे ॥ उदंचन्यंच दुर्द्धनि गते रभ्यासभाजिनी ॥ ५९ ॥ तां विशिनष्टि रूपेणेति सपादपंचदशभिः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ तादृगित्सर्वव्रतसंबध्यते ॥ किन्नरीति चेति पाठेति चेति पक्षांतरे ॥ ५६ ॥ खनिर्गर्तः आश्रय इत्यर्थः ॥ तन्मौलिं क्लृप्ते शमित्यर्थः ॥ पतेन के शानां नीलतासुचिता ॥ ब्रह्मसाध्वसात्सूर्यभयात् ॥ ५७ ॥ दर्शभयादमावास्यायां नाशभयादित्यर्थः ॥ दिवापि अपिशब्दात्तत्त्वमपि ॥ चंडमरीचितः सूर्यात् ॥ ५८ ॥ तस्याभूद्वक्षो रूर्ध्वस्थरोमालीगंडयोः कपोलयोर्यत्पत्रमलं करणविशेषस्तदेकलता तस्यामग्रंतरे मध्ये उदंचंती ऊर्ध्वगच्छंती न्यंचंती अयोगच्छंती च या उद्धुनि गतिः खगगतिरिति या विशेषस्तस्या ब्रह्मसाध्वसात् रभा

स्कां. म. पु.

॥ १५७ ॥

जिनीआवृत्तिभाजिनीतिवा ॥ भ्रमराजीवभ्रमरपंक्तिरिवैतिसर्वत्रोत्प्रेक्षा ॥ उदंचदित्यादिपृथग्वा ॥ उदंचदित्यादिभाजिनीवेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ तच्चारुलोचनक्षेत्रे तस्याश्चारुलोचनयाः क्षेत्रम्
उपनासामूलं तस्मिंस्तत्समीपइत्यर्थः ॥ खंजनौखंजरीटी ॥ शारदींशरत्नबंधिनीम् ॥ निर्विशेषे प्राप्ताः ॥ एतेनलोचनयोगाद्वाकारित्वं सूचितम् ॥ यदा कंचनखंजरीतिश्रुतेः खंज
हानंदमुखंरूपदशनेनजनयतइतिखंजनौसर्वेषांलोचनेतस्याश्चारुरूपेक्षेत्रेविचरंतौपश्यंतौसदैवशारदींशीतिंप्राप्तइत्यर्थः ॥ ६० ॥ शोभनादातापस्याःसामुद्रतीतस्यारदनश्रेणीछंदेषुदंतपंक्तिरूपपुपत्रं
पुविषमेपुणाकामेनयादृशीकांचनीरेखाविहिताईदं चंद्रपतावतीईदृशीकलरेखाकेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ तस्यारदनवाससीदेओष्ठोमायोबाहुल्येनमदनभूपालस्यहर्म्यगृहेयानिगन्तानितान्यंतरेयस्यांस्तेतथेव
तिलुप्तोपमेत्यर्थः ॥ ६२ ॥ तस्याःकंबुकंठरेखात्रितयस्यव्याजेनछलेनकामःस्वर्गादीस्त्रिषामेपारेखाक्वचिन्नेतितस्याःसर्वाधिक्यार्थशपथकरोतीवेत्यर्थः ॥ ६३ ॥ तस्यावक्षोरुहद्वयं
मदनमर्हापतेर्लसत्पटकुटीद्वयंशोभमानवस्त्रगृहद्वयमितिशेकिमाशंकं ॥ वस्त्रेणाच्छादितत्वात् ॥ कथंभूतम् ॥ अनर्घ्यरत्नकोशादयममूल्यमुखरत्नसंचयसंपूर्णम् ॥ ६४ ॥ नतभ्रुवस्तस्या
तच्चारुलोचनक्षेत्रेविचरंतौखंजनौ ॥ सदैवशारदींशीतिंनिर्विशेषेतिनिजेच्छया ॥ ६० ॥ सुदत्यारदनश्रेणीछंदेषुविषमेषुणा ॥ विहिताकांचनीरेखाक्वैदावे
तावतीकला ॥ ६१ ॥ प्रायोमदनभूपालहर्म्यरत्नांतरेषुभे ॥ जितप्रवालमुच्छायेतस्यारदनवाससी ॥ ६२ ॥ स्वर्गेमत्येचपातालेनैपारेखाक्वचित्त्रियाम् ॥
तत्कंठरेखात्रितयव्याजेनशपतेस्मरः ॥ ६३ ॥ शंकैचित्तुवोराज्ञोलसत्पटकुटीद्वयम् ॥ अनर्घ्यरत्नकोशादयममूल्यमुखरत्नसंचयसंपूर्णम् ॥ ६४ ॥ अनंगभू
नियमतोऽदृश्येमध्येनतभ्रुवः ॥ रोमालीलक्षिकामूर्ध्वाभिवयार्ष्टिविधिव्यधात् ॥ ६५ ॥ तस्यानाभीदरींप्राप्यकंदर्पोऽनंगतांगतः ॥ पुनःप्राप्तुमिवांगा
नितप्यतेपरमंतपः ॥ ६६ ॥ गुरुणैतन्नितंवेनमहामन्मथदीक्षया ॥ भुविकेकेयुवानोनस्वाधीनाःप्रापितादृशाम् ॥ ६७ ॥ ऊरुस्तंभेनचैतस्याःस्तंभव
त्कस्यनोभनः ॥ तस्तंभेनमुनेर्वापिसुवृत्तेनसुवर्तनम् ॥ ६८ ॥ पादांशुघ्ननखज्योतिःप्रभयाकस्यनप्रभा ॥ विवेकजनिताऽध्वंसिमुनेतस्यामृगीदृशः ॥
॥ ६९ ॥ सप्रत्यहंज्ञानवाप्यास्नायंस्नायंशिवालये ॥ संमार्जनादिकर्माणि कुरुतेऽनन्यमानसा ॥ ७० ॥ तत्पादप्रतिबिंबेषुरेखाशष्पांकुरंचरन् ॥
नान्यद्नातारंयातिकाश्यायूनामनोमृगः ॥ ७१ ॥

अनंगभूनियमतःकामस्यस्थानपरिचयार्थसंप्रवृत्तिरितिस्मृतंस्वशरीरस्यमध्येयदृश्यंवरंगभगःतस्मिन्रोमाभ्यारोमपंत्यालक्षिकामूर्ध्वापष्टिमिबिधिविज्ञाद्व्यधात् ॥ यथाधकारोस्थितं वस्तुपृष्ट्या
लक्ष्यतेतथाऽदृश्यंवरंगलक्षितुंरोमाभ्याप्राप्यव्यधादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ नाभीदरीनामिमुहाम् ॥ अनेननिघ्ननाभित्वंसूचितम् ॥ ६६ ॥ गुरुणापतस्यानितंवेनमहान्योमन्मथःकामस्त
स्यदीक्षयातद्विषयदीक्षानिमित्तेनमूलोकेयुवानोदृशानिप्राणांस्वाधीनाःसुवृधनतानप्रापितानकारिताअपितुसर्वेष्वप्रापिताः ॥ तन्मितं वैकृष्टयोयुवानोबभूवुरित्यर्थः ॥ दशामितिपाठेदशाकाम
दशाम् ॥ स्वाधीनाःस्वनिर्तनैकनिहाइत्यर्थः ॥ कामदक्षांप्रापिताइत्येवा ॥ अन्यत्सर्वपूर्वकम् ॥ ६७ ॥ ऊरुस्तंभऊरुस्तंभःकदल्यादिरूपस्तेनमुनेर्मनशीलस्यापिकस्यमनोनतस्तंभे ॥ ब्रह्मा
कारादिशृतिवृत्तामस्तंभितंननिवर्तितमपितुस्तंभितमेवस्वभवत् ॥ यथास्तंभेनस्याध्वादिनागमनादिप्रतिबध्यतेतद्वत् ॥ कीदृशेन ॥ सुवृत्तेनसुवृत्तुलेन ॥ कथंभूतंमनः ॥ सुवर्तनंशोभनवृत्तम्
॥ ६८ ॥ अध्वंसिध्वंसिता ॥ शृंगाररसनिमग्नोमाभूदितिसंबोधयतिमुनेर्हेऽगस्त्येति ॥ ६९ ॥ स्नायंस्नायंस्नात्वास्नात्वा ॥ ७० ॥ तत्पादेति ॥ काश्यायूनांतरुणानांमनपवमृगोमनोमृगस्तस्याः

का. खं. ५. ५

स. अ. ३६

॥ १५७ ॥

सुशीलायाः पादप्रतिविम्बे पुवालुकादिप्रदेशोत्थितपुंश्चक्राशष्पाङ्कुरैस्त्वात्मकपद्मवद्भादिरूपकामलतुणाङ्कुरचङ्गानन्दकाननैस्त्वाशष्पाङ्कुरैर्वनवाविहायान्यदनांतरं स्थानेन मेयानात्यर्थः ॥ ७१ ॥ नदा
स्येति ॥ तस्या आस्यपंकजं मुखपद्मं हित्वा युष्मिन्नेवाण्येवाल्यस्तेषामालयासमूहे नलतांतरं नामेविनसंवितम् ॥ कथंभूतम् ॥ अप्यामोदप्रमूनयुक्ः आमोदप्रमूर्नः मृगंधिपुष्पयुनक्तीनितथानाह
शमपात्यर्थः ॥ आसवीतिविमं धिगर्पः ॥ ७२ ॥ प्रेक्षेतपश्यति ॥ शोभनंश्रवःश्रवणेन्द्रियंश्रवणंवायस्याःसामुश्रवाः ॥ नादनेनगृह्णातिनशृणोतीतिपावत् ॥ ७३ ॥ सुशीलानाम्ना ॥
तदेवार्थतोनिर्वक्ति ॥ शीलमपेक्षेति ॥ गृह्णाति ॥ तद्विरहानुरस्तत्प्राप्तौवनकार्तरैः ॥ बवंधचकार ॥ ७४ ॥ शीलेनमुचाग्निप्रेतहोत्रिताश्रीःशोभायस्याःमा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

तदास्यपंकजं हित्वा युनक्ति तत्रालिमालया ॥ नलतांतरमासेविअप्यामोदप्रमूनयुक् ॥ ७२ ॥ मुलोचनापिसाकन्याप्रेक्षेतस्यनकन्यचित् ॥ सुश्रवाअ
पिमावाला नादत्तेकस्यचिद्वचः ॥ ७३ ॥ सुशीलाशीलसंपन्नारहस्तद्विरहातुरैः ॥ प्रार्थितापिसुरूपाब्धेर्नाभिलापंबबंधसा ॥ ७४ ॥ धनैस्तस्याजनेता
पियुवभिः प्रार्थितोवहु ॥ नाशकत्तांसुलीलांसदातुंशीलोर्जितश्रियम् ॥ ७५ ॥ ज्ञानोदतीर्थभजनात्सामुशीलाकुमारिका ॥ बहिरंतस्तदाऽद्राक्षत्सर्व
लिङ्गमयंजगत ॥ ७६ ॥ कदाचिदेकदातातुप्रसुप्तांसदनांगणे ॥ मोहितोरूपसंपत्त्याकश्चिद्विद्याधरोऽहरत् ॥ ७७ ॥ व्योमवर्त्मनितांरात्रौयावन्मलयपर्व
तम् ॥ मनिनीपतितावच्चविद्युन्मालीसमागतः ॥ ७८ ॥ राक्षसोभीषणवपुःकपालकृतकुंडलः ॥ वसारुधिरलिप्तांगःश्मश्रुलःपिंगलोचनः ॥ ७९ ॥
राक्षसउवाच ॥ ॥ ममदृग्गोचरंयातोविद्याधरकुमारक ॥ अद्यत्वामेतयासार्धंप्रेषयामियमालयम् ॥ ८० ॥ इतिश्रुत्वाथसावाक्यंव्याम्राप्रातामृगीयथा ॥
चकंपेर्तावमंभीताकदलीदलवन्मुहुः ॥ ८१ ॥ निजघानत्रिशूलेनरक्षोविद्याधरंचतम् ॥ विद्याधरकुमारोपिनितरांमधुराकृतिः ॥ ८२ ॥ तद्भीषणत्रि
शूलेनभिन्नैर्गस्कोमहावलः ॥ जघानमुष्टिघातेनवज्रातोपमेनतम् ॥ ८३ ॥ नरमांसवसामत्तंविद्युन्मालिनमाहवे ॥ चूर्णितोमुष्टिघातेनसोऽपतद्रमुधा
तल ॥ ८४ ॥ राक्षसोमृत्युवशगोवज्रेणवमहीधरः ॥ विद्याधरोपितच्छूलघातेनविकलीकृतः ॥ ८५ ॥ उवाचगद्गदंवाक्यंविघर्णितविलोचनः ॥ प्रिये
मुधाममानातामुशित्यधोक्तिमुच्चरन् ॥ ८६ ॥ जहौप्राणाव्रणेवीरस्तांप्रियांपरितःस्मरन् ॥ ८७ ॥ अनन्यपूर्वसंस्पर्शमुखंसमनुभूयसा ॥ तमेवचपार्ति
मत्वाचकेशोकाग्रिसात्तनुम् ॥ ८८ ॥

सदनांगणेगृहाजिरे ॥ कदाचिदेकदाकामिंश्चत्कालइत्यर्थः ॥ मुतांमत्तांप्रमत्तांवारहोयत्रोपगच्छति ॥ सपापिहोक्त्वाहानांप्रसाचःकथितोऽष्टमहर्तिपशाचांक्त्वाहस्यनिन्दितत्वात्प्रमदप्रहण
मकृत्वाकश्चिदित्युक्तम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वसामेदः ॥ श्मश्रुलोदीर्घचिबुकलोमा ॥ ७९ ॥ ममविपुन्मालिनोदृग्गोचरेनविषयंयातोगतः ॥ दृग्गोचरंचिरंयातइतिपाठेचिरंवहु
कालेन ॥ ८० ॥ व्याघ्रेणाप्रातामभक्षणार्थंविषयीकृता ॥ ८१ ॥ रक्षोराभसः ॥ चकारोऽप्यर्थे ॥ गहस्यनेनसंबध्यते ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ चूर्णितश्चूर्णयामास ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
स्वर्गवर्जनेनश्रमिलित्वापडक्षरनाम्नाऽर्थोक्तिःनुश ॥ उच्यतेतामुच्चरन्नुवन् ॥ प्राणान्जहौ ॥ सुशीतीतिपाठोऽश्वत्यः ॥ ८६ ॥ परितःसर्वतोभावेन ॥ ८७ ॥ नविद्यतेऽन्यःपूर्वोयस्मात्सः

स्कां. म. पु.

अनन्यपूर्वःसत्त्वार्तसंस्पर्शश्चतज्जन्यमुत्सृज्य ॥ यद्वा नविद्यतेऽन्यत्पूर्वस्यस्मात्संस्पर्शमुत्वात्तथातच्चतत्संस्पर्शमुत्वंचेतितथा ॥ अनन्यपूर्वपुंस्पर्शेतिकचित् ॥ चकारादेवंच ॥ शोकाप्रित्वाच्छोकाप्रितवुं
शरीरंचक्रेचकार ॥ शोकेनजहावित्यर्थः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पर्णिकृतोमलगृहत्वेनदत्तःप्राणोयेनसतथा ॥ जनुर्जन्म ॥ मलयकेतुतस्तबाम्नःपितृतः ॥ ९० ॥ कर्णादेविद्यानगरे ॥ ९१ ॥ माल्यकेतुर्नाम्ना ॥
अनंगःकामस्तस्येवश्रीःशोभायस्यसः ॥ कामदेवइवातिमुद्गरादित्यर्थः ॥ पित्राकर्णदेश्वरेण ॥ नाम्नाकलावती ॥ ९२ ॥ मलयजसोद्वंद्वेनचूर्णम् ॥ बद्धवंस्तबहुवेने ॥ ९३ ॥ नेपथ्यमलंकारणम् ॥
अनर्घ्यममूल्यम् ॥ गर्भमुद्गरीसाहजिकरूपवती ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ औदीच्यउत्तरदिगुत्पन्नः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्राणदेवताविधनायस्तद्धिगाधरात्पाटपटधपितयाताम् ॥ स्वंदेहम् ॥ अपिर्निश्चये ॥

लिंगत्रयशरीरिण्यास्तस्याः सान्निध्यतः सहि ॥ दिव्यवपुः समासाद्य राक्षसस्त्रिदिव्ययो ॥ ८९ ॥ रणे पणीकृतप्राणो विद्याधरमुतोपिसः ॥ अंते प्रियास्मर
न्यापजनुर्मलयकेतुतः ॥ ९० ॥ ध्यायन्ती सापितृबालाविद्याधरकुमारकम् ॥ विरहाग्रौ विसृष्टासुः कर्णाटे जन्मभागभूत् ॥ ९१ ॥ सुतोमलयकेतोस्तां काले
नपरिणीतवान् ॥ माल्यकेतुरनंगश्रीः पित्रादत्तां कलावतीम् ॥ ९२ ॥ सापिप्राग्वासनायोगाङ्घ्रिगार्धनरतासती ॥ हित्वा मलयजक्षोदं विभूर्तिबह्वमस्तवै ॥
॥ ९३ ॥ मुक्तवैदूर्यमाणिक्यपुष्परगेभ्य एव सा ॥ मेने रुद्राक्षनेपथ्यमनर्घ्यगर्भसुन्दरी ॥ ९४ ॥ कलावतीमाल्यकेतुं प्रतिप्राप्य पतिव्रता ॥ अपत्य
त्रितयं लभे दिव्यभोगसमृद्धिभाक् ॥ ९५ ॥ एकदा कश्चिदौदार्यो माल्यकेतुं नरेश्वरम् ॥ चित्रकूचित्रपटिकां चित्रां दर्शितवानथ ॥ ९६ ॥ तां तु चित्रपटीं
राजा कलावत्यै समर्पयत् ॥ सा च चित्रपटीं रम्यां संप्रहृष्टतनू रुहा ॥ ९७ ॥ मुहुर्मुहुः प्रपश्यन्ती रहसि प्राणदेवताम् ॥ विसस्मार स्वमपि च समाधिस्थे वयो
गिनी ॥ ९८ ॥ क्षणमुन्मील्य नयने कृत्वानेत्रातिथिपटीम् ॥ तर्जन्यग्रमथोत्क्षिप्य स्वात्मानं समबोधयत् ॥ ९९ ॥ संभेदो यमसेरम्य उपलो लार्कमग्रतः ॥
उपश्रीकेशवपदं वरणैपासरिद्वरा ॥ १०० ॥ स्वर्गे प्रार्थितं संपर्शा सैपास्वर्गतं रंगिणी ॥ उदग्बहाभिलष्यन्ति यां दिवोद्युसदः सदा ॥ १०१ ॥ अलक्ष्यामोक्षलक्ष्मी
र्यां वेदंति परिपठ्यते ॥ विमुक्तये सतां सैपाश्रीमतीमणिकर्णिका ॥ २ ॥ मरणं मंगलयत्रसफलं यत्र जीवितम् ॥ स्वर्गस्तृणाय ते यत्र सैपाश्रीमणिकर्णिका ॥
॥ ३ ॥ यत्र संपत्तिं सभारान्विश्राप्य निधनेच्छया ॥ याति व्रतं समालं व्यतिष्ठते मूलकंदमुक् ॥ ४ ॥

चकारादृष्टादिकंच ॥ ९८ ॥ उन्मील्यविकचरय ॥ नेत्रातिर्धिनेत्रगोचरम् ॥ ९९ ॥ उपलोलाकंलोलकंसमीपे ॥ उपश्रिकेशवपंश्रिकेशवस्थानस्यसमीपे ॥ १०० ॥ स्वर्गेप्राथितसंस्पर्शेत्यस्या
यभावः ॥ यद्यपिस्वर्गतरंगिणीगंगास्वर्गवर्ततएव तथापिकाश्यधिकरणिकायाउद्बन्धायाअतिशयितत्वेनदुर्लभत्वास्वर्गेप्राथितसंस्पर्शेत्युक्तमिति ॥ उद्बन्धाउत्तरवाहिनी ॥ दिवोद्युसदःस्वर्गसंबन्धि
नोदेवादित्यः ॥ १ ॥ अलक्ष्यावाङ्मनसपारंगोचरा ॥ सतांतस्यामुत्पृष्टदेहानाम् ॥ सर्वातकिचत्पाठः ॥ २ ॥ मंगलहेतुत्वान्मंगलम् ॥ सफलमुक्तिलक्षणफलहेतुत्वात् ॥ ३ ॥ यत्रयस्यां
स्थल्यास्यानेवासंपत्तिर्भारान्धनस्तोमान्निधनेच्छयामरणव्याविश्राण्यदत्त्वंयतिवर्गविरागाहिसादिलक्षणसमालम्ब्याश्रित्यमूलकंदुष्कमुक्तोजनस्तिष्ठतेतिष्ठतिसैषाश्रीमणिर्कणिकेतिपूर्वणाग्रिमेण

का.सं.४.५.

स. अ. ३३

1194E

वापंचानामन्वयः ॥ तत्रमूलकंदयोरपिडपिडाकारतयाभेदः ॥ तिष्ठतेमोक्षकामुकाइतिकचित्पाठः ॥ ४ ॥ यत्रमृतान्प्रतिमुक्तिमार्गदर्शयन्हरोवर्ततइतिशेषः ॥ कथंभूतः ॥ स्वमौलिबालचं
 द्रेणसहगंगांमार्गमाणः ॥ अधिकारिभेदेनसारूप्यमुक्तिदानार्थस्वाशिरःस्थचंद्रादिकंवाऽन्विष्यमाणइत्यर्थः ॥ मार्गमाणोऽधियमाणइतिवा ॥ ५ ॥ दुर्वारन्तत्त्वज्ञानमंतरेणाविनश्वरंप्रतारयति नाशयति ॥
 शंकल्याणकरोतीतिशंकरः ॥ तदेवाह ॥ यतःकर्णधारात्सन्मार्गमापकान्मृताअप्यमृतायतेमुक्ताभवति ॥ विरुद्धालंकारोयम् ॥ मृत्वापुनर्नजायन्तइत्यर्थः ॥ मृत्तानराइत्यन्वयः ॥ नराइ
 त्यधिकारप्रदर्शनार्थनत्वयेपांपारिसंख्यायम् ॥ कृमिकीटानामपिशुक्तिश्रवणात् ॥ ६ ॥ संसारसारपदवीसंसाररूपदृढमार्गःयत्रादवीयसीमदूरेस्यात् ॥ तत्रहेतुमाह ॥ कर्णेजपादिति ॥ कर्णे
 दक्षिणकर्णेतारकंजपतीतिकर्णेजपस्तस्मात् ॥ पुनःकीदृशात् ॥ करुणावरुणालयात्तदयासमुद्रात् ॥ ७ ॥ तेनराइत्यन्वयः ॥ भवंमहादेवम् ॥ ८ ॥ यद्वलेनयस्याःप्रभावात् ॥ कृतांतंयमम् ॥ ९ ॥
 अर्धोपापपञ्चात्मनोयत्परनीति ॥ आत्मावैजायतेपुत्रइतिचक्षुतेनिजंदेहिमित्यनेनस्त्रीपुत्रदेहयोरपिसंग्रहः ॥ अतएवसपत्नीकइत्युक्तम् ॥ पुत्रस्यत्वत्पत्न्यालत्वादेवानुष्ठेयः ॥ व्यक्रीणात्विक्तीतवान् ॥

यत्रत्रिमार्गगंगांमार्गमाणोमृतान्हरः ॥ स्वमौलिबालचंद्रेणमुक्तिमार्गप्रदर्शयन् ॥ ५ ॥ संसारयत्रदुर्वारंप्रतारयतिशंकरः ॥ मृताअप्यमृतायतेकर्णधारा
 द्यतो नराः ॥ ६ ॥ संसारासारपदवीयत्रस्याददवीयसी ॥ कर्णेजपान्महेशानात्करुणावरुणालयात् ॥ ७ ॥ अनेकभवसंभूतप्रभूतमुकृतैर्नराः ॥ कर्णेजपं
 भवंयत्रलभंतेतेभवापहम् ॥ ८ ॥ स्त्रीकृत्यक्षेत्रसंन्यासंयद्वलेनमहाधियः ॥ तृणकृतांतमन्यंतेसेयंश्रीमणिकर्णिका ॥ ९ ॥ तृणीकृत्यनिजंदेहंयत्रराज
 र्पिसत्तमः ॥ हरिश्चंद्रःसपत्नीकोव्यक्रीणाद्दूरिर्यंहिसा ॥ ११० ॥ अभिलष्यंतियत्रत्यमपिवैकुण्ठवासिनः ॥ सैकतंमृदुलंतल्पंसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥
 ॥ ११ ॥ अनेकजन्मजनितकर्मसूत्रनियंत्रणम् ॥ उन्मुच्ययत्रमुक्ताःस्युःसैषाश्रीमणिकर्णिका ॥ १२ ॥ सत्यलोकेऽपियेलोकास्तेऽर्थयतिनिरंत
 रम् ॥ यामहोदीर्घनिद्रायैसेयंश्रीमणिकर्णिका ॥ १३ ॥ अयंहिसकुलस्तंभोयत्रश्रीकालभैरवः ॥ क्षेत्रपापकृतःशास्तिदर्शयंस्तीव्रयातनाम् ॥ १४ ॥
 अन्यत्रविहितपापंनश्येत्काशीनिरीक्षणात् ॥ काश्यांकृतानांपापानांदारुणेयंतुयातना ॥ १५ ॥ कपालमोचनंतीर्थमेतत्तदपिपावनम् ॥ कपालंपतितंयत्र
 विधेर्भैरवपाणितः ॥ १६ ॥ ऋणत्रयाद्विमुच्येतयत्रज्ञातानरेतमाः ॥ तीर्थविशुद्धिजनकंतेतदहणमोचनम् ॥ १७ ॥

हीत्यनेनमार्कडेयादिपुराणागमप्रमिद्धिद्योतयति ॥ ११० ॥ यत्रत्यंयत्रस्थंसैकतंबालुकामयंमृदुलंकोमलंतल्पंशयनमित्यर्थः ॥ ११ ॥ नियंत्रणंभवनम् ॥ १२ ॥ अर्थयंतिप्रार्थयंति ॥ अहोआश्चर्यं ॥
 दीर्घनिद्रायैकेवलयावास्यै ॥ १३ ॥ क्षेत्रपापकृतःक्षेत्रपापकारिणोमनुष्यान् ॥ वहिःकृतानांपापानांक्षेत्रप्रवेशमात्रेणशेषयात् ॥ १४ ॥ ननु नाविमुक्तेनरःकश्चिन्नरकंयातिकिल्बिषी ॥ ईश्वरानुगृ
 हीताहिसर्वयंतिपरंगतिमितिलोकोक्तेःकथमिदंसंगच्छतइतिस्वयमेवाशंक्याहान्यत्रेति ॥ तुशब्दायमयातनातोपीयंयातनाऽधिकोतेष्वनितम् ॥ दारुणारुद्रयातनेतिकचिद् ॥ तत्ररुद्रःकालभैरवएव ॥
 लैंगवचनेतुक्लिबधीत्यत्रान्यत्रेतिज्ञातव्यम् ॥ यमयातनाविषयोवानरकशब्दः ॥ १५ ॥ तदपीत्यपिशब्दादन्यदपितीर्थीतरंपावनमितिध्वनितम् ॥ १६ ॥ ऋणत्रयादेवार्थपितृणामृणादित्यर्थः ॥
 विशुद्धिजनकमंतःकरणशोधकम् ॥ १७ ॥

प्रणवाख्यमिति वाच्यवाचक्योरभेदोपचारात् ॥ अकारोकारमकाराविदुनादाः पंचायतनानि तैरुपेतस्तदाश्रयः ॥ १८ ॥ एतदेवाह ॥ अश्वेत्येकेन ॥ १९ ॥ मत्स्योदरीनदी ॥ तथाचब्राह्मे ॥ अयासावपि मूर्त्तुर्नदीमत्स्योदरीमुने ॥ जगामाथददर्शासौ स्नायमानामघोर्वशीमिति ॥ यत्स्नातोयस्यां स्नातः ॥ जातु कदाचित् ॥ १२० ॥ त्रिलोचनं सारूप्यमुक्तिभाजम् ॥ तुल्यं दयाश्रयं ॥ अपि भिन्नक्रमे देशांतरस्थितमित्यनेन संबध्यते ॥ २१ ॥ दुर्वासा अपि अक्षांति सारसर्वस्वोप्यतिक्रानोपीत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं वैष्णवे ॥ अक्षांति सारसर्वस्वं दुर्वाससमवेदिमामिति ॥ अनेन क्रोधाद्या विष्टानामनधिकारिणामप्यत्र फलं भवतीति ध्वनितम् ॥ २२ ॥ निर्वचनपूर्वकं स्वर्लोकं निशंकयति ॥ स्वयमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ विनायकाविग्रहेतवः ॥ २६ ॥ इयमिति ॥ क्षेत्राधिष्ठात्री

प्रणवाख्यं परं ब्रह्म यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ संपंचायतनोपेतं अकारेशोयमद्भुतः ॥ १८ ॥ अश्वउश्वमकारश्चनादोर्विदुश्चपंचमः ॥ पंचात्मकं परं ब्रह्म यत्र नित्यं प्रकाशते ॥ १९ ॥ एषामत्स्योदरीरम्यायत्स्नातो मानवोत्तमः ॥ मातुर्जातूदरदरीनविशेषनिश्चयः ॥ १२० ॥ त्रिलोचनोयं भगवान्कुर्यादेव त्रिलोचनम् ॥ निजभक्तं कृपायुक्तस्त्वपि देशांतरस्थितम् ॥ २१ ॥ असौ कामेश्वरो देवोयः कामान्पूरयेत्सताम् ॥ दुर्वासा अपि यत्रापि निजकाममहोदयम् ॥ २२ ॥ स्वयं लोकोमहेशोत्रभक्तकामसमृद्धये ॥ तस्मात्स्वर्लोकं न संज्ञास्य देवदेवस्य शूलिनः ॥ २३ ॥ वाराणस्यां महादेवोयः पुराणेषु पठ्यते ॥ क्षेत्राभिमानो भगवांस्तत्प्रासादोयमद्भुतः ॥ २४ ॥ असौ स्कंदेश्वरो देवः श्रद्धयायद्विलोकनात् ॥ आजन्म ब्रह्मचर्यस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ २५ ॥ विनायकेश्वरश्चायं सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ यत्सेवया प्रणश्यंति नृणां सर्वे विनायकाः ॥ २६ ॥ इयं वाराणसी देवी साक्षान्मूर्त्तिमयी शुभा ॥ यस्याविलोकनात् पुंसां भूयो नो गर्भसंभवः ॥ २७ ॥ पार्वती चरलिंगस्य महदायतनं त्विदम् ॥ यत्र नित्यं महेशानो गौर्या सह विमुक्तिदः ॥ २८ ॥ एष भृंगीश्वरः श्रीमान्महापातकनाशनः ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भृंगीयस्य लिंगस्य सेवया ॥ २९ ॥ चतुर्वेदेष्वश्वेषु चतुर्वेदधरो विधिः ॥ लभेद्यद्वीक्षणाद्विप्रो वेदाभ्ययनजं फलम् ॥ ३० ॥ यज्ञैः संस्थापितं चैतल्लिंगं यज्ञेश्वराभिधम् ॥ यदर्चनाल्लभेन्मर्त्यः सर्वयागफलमहत् ॥ ३१ ॥ पुराणेश्वरनामेतल्लिंगमष्टादशांगुलम् ॥ अष्टादशानां विद्यानां स्यादाधारोयदीक्षणात् ॥ ३२ ॥ धर्मशास्त्रेश्वरश्चायं स्मृतिभिश्च प्रतिष्ठितः ॥ स्मृत्यभ्ययनजं पुण्यं यद्विलोकनतो भवेत् ॥ ३३ ॥

देवतेत्यर्थः ॥ २७ ॥ आयतनं स्थानं गृहमिति यावत् ॥ २८ ॥ जीवन्मुक्तोऽभवद्भृंगीति ॥ तथाचवासिष्ठं वचनम् ॥ एतद्व्रतत्रयं रामपुराचंद्रार्धमौलिना ॥ भृंगीशा यत्तुं प्रोक्तं येनासौ विज्वरः स्थित इति ॥ २९ ॥ चतुरो वेदान्धरतीति तथा ॥ चतुर्वक्त्र इति कचित् ॥ विदधातीति विधिः सर्वोपादक इत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अष्टादशांगुलं तिर्यगूर्ध्वमष्टादशांगुलपरिमितमित्यर्थः ॥ तदुपयोगमाष्टादशेति ॥ ३२ ॥ प्रतिष्ठितः स्थापितः ॥ प्रलंबित इति पाठे आभित इत्यर्थः ॥ ३३ ॥

सर्वेषां जाड्यमज्ञानं तद्दिनाशकृत् ॥ यद्वा सर्वजाड्यमूलाविद्यातूलारूपं तद्दिनाशकृदिति ॥ विशुद्धिदमंतःकरणशुद्धिदमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विभर्तिवारयति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पुरायुगे सत्ययुगे ॥ ३७ ॥ त्रिपुरेशस्य त्रिपुरस्येशस्येत्यर्थः ॥ त्रिपुरैः त्रिपुरस्यैः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इति प्रसिद्धौ ॥ इति पाठे पिसपवार्यः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ स्वर्विनायकः स्वर्वनामागणाधिपः ॥ तर्हि स्वर्वत्वात् स्वर्वफलद्वयकिनेत्याह ॥ अखर्वसिद्धिदइति ॥ शेषेणान्वेन ॥ ४५ ॥ सर्वतद्विनासं कर्षणमुखानलेन ॥ शंखपंचजननामानाममुरम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

सारस्वतमिदं लिंगं सर्वजाड्यविनाशकृत् ॥ सर्वतीर्थेश्वरं लिंगमेतत्सद्यो विशुद्धिदम् ॥ ३४ ॥ शैलेश्वरस्य लिंगस्य मंडपोयं महाद्रुतः ॥ सर्वेषां रत्नजातानां यो विभर्ति परां श्रियम् ॥ ३५ ॥ सप्तसागरसंज्ञं वै लिंगमेतन्मनोहरम् ॥ यद्वीक्षणाल्लभेन्मर्त्यः सप्ताब्धिस्मानजं फलम् ॥ ३६ ॥ असौ मंत्रेश्वरः श्रीमान्मंत्रजाप्यफलप्रदः ॥ सप्तकोटिमहामंत्रैः स्थापितो यः पुरायुगे ॥ ३७ ॥ त्रिपुरेशस्य लिंगस्य पुरःकुण्डमिदं महत् ॥ त्रिपुरैः खानितं पूर्वं त्रिपुरारिप्रियं परम् ॥ ३८ ॥ इदं वाणेश्वरं लिंगं सहस्रभुजपूजितम् ॥ द्विभुजस्यापि वाणस्य सहस्रभुजहेतुकम् ॥ ३९ ॥ वैरोचनेश्वरश्चैव पुरःप्रहादकेशवात् ॥ नलिकेशवनामा सावेष्णारदकेशवः ॥ ४० ॥ आदिकेशवपूर्वेण त्वयमादित्यकेशवः ॥ भीष्मकेशवनामा सौदत्तात्रेयेश्वरस्त्वयम् ॥ ४१ ॥ दत्तात्रेयेश्वरात्पूर्वमेव आदिगदाधरः ॥ भृगुकेशवनामा सावेष्णवामनकेशवः ॥ ४२ ॥ नरनारायणावेतौ यज्ञवाराहकेशवः ॥ विदारनारसिंहोयंगोपीगोविंद एषह ॥ ४३ ॥ एष लक्ष्मीनृसिंहस्य प्रासादोरत्नकेतनः ॥ यस्य प्रसादात्प्रहादः पदमैद्रमवाप्तवान् ॥ ४४ ॥ अखर्वसिद्धिदः पुंसामेष स्वर्वविनायकः ॥ शेषमाधवनामा सौशेषेण स्थापितः पुरा ॥ ४५ ॥ यस्य भक्तानदहंत्ये त्वपि सर्वतद्विना ॥ शंखमाधवनामा सौशंखं हत्वा त्रसंस्थितः ॥ ४६ ॥ इदं सारस्वतं स्रोतः परं ब्रह्मरसायनम् ॥ सरस्वत्यामहानद्याः संगमो यत्र गंगया ॥ ४७ ॥ यत्राफ्लुतानराभूयः संभवन्ति न भूतले ॥ श्रीविंदुमाधवस्त्वेव साक्षात् लक्ष्मीपतिः परः ॥ ४८ ॥ श्रद्धया यं नमन्मर्त्यो न वसेद्भवे श्मनि ॥ न दारिद्र्यमवाप्नोति व्याधिभिर्नाभिभूयते ॥ ४९ ॥ विंदुमाधवभक्तो यस्तं यमोपि न मस्यति ॥ प्रणवात्मा य एकोऽस्ति नादविंदुस्वरूपधृक् ॥ ५० ॥ अमूर्तं यत्परं ब्रह्म विंदुमाधव एव सः ॥ एतत्पंचनदीतीर्थं पंचब्रह्मात्मसंज्ञकम् ॥ ५१ ॥ यत्र स्रज्जातो नृगृहीयाच्छरीरं पांचभौतिकम् ॥ एषा सामंगला गौरी काश्या परममंगलम् ॥ ५२ ॥ यत्प्रसादादवाप्नोति नरोऽत्र च परत्र च ॥ मयूखादित्यसंज्ञो यं रश्मिमालीतमोपहः ॥ ५३ ॥

॥ १५० ॥ पंचनदपदार्थमाह ॥ पञ्चेति ॥ अकारो कागमकारविंदुनादाः किरणाधूतपापासंस्वती गंगा यमुनानद्यो वा सद्योजातवामदेवाघोरतत्पुरुषेशानमंज्ञावा पंचब्रह्माणस्तदात्मकतत्संज्ञकतत्स्वरूपनामकम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ यस्याः प्रसादात्परममंगलमाप्नोति मन्त्राभंगलागौरीत्यन्वयः ॥ गडिममालीमूर्यः ॥ तमोपहोऽज्ञाननाशकः अंधकारध्वंसकोवा ॥ ५३ ॥

गभस्तीशदतिपुंस्त्वमार्षम् ॥ दिव्यमहःस्वप्रकाशं ज्योतिस्तत्प्रदम् ॥ मृकंडुसूनुनामार्कडेयेन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ किरणमालिनः सूर्यस्य ॥ पातकधावनं पापस्य शोधनं नाशकामिति यावत् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कपयो वानराः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्वचनपूर्वकं रत्नेश्वरं लिङ्गं दर्शयति ॥ यानीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृत्तिवासेश्वरस्येत्यत्रादंतत्त्वमार्षम् ॥ ६६ ॥ लिङ्गात्म

गभस्तीशो महालिङ्गमेतद्दिव्यमहःप्रदम् ॥ मृकंडुसूनुनाप्यत्रतपस्तप्तं पुरामहत् ॥ ५४ ॥ लिङ्गं संस्थाप्य परमं स्वनाम्नायुःप्रदं परम् ॥ किरणेश्वरनामैत
लिङ्गं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ५५ ॥ सकृन्नतमिदं लोकेन येति किरणमालिनः ॥ ध्यौतपापेश्वरं लिङ्गमेतत्पातकधावनम् ॥ ५६ ॥ निर्वाणनरसिंहोयं भक्त
निर्वाणकारणम् ॥ मणिप्रदीपनागोयं महामणिविभूषणः ॥ ५७ ॥ यदर्चनात्प्ररोजा तु न नागैः परिभूयते ॥ कपिलेशमिदं लिङ्गं कपिलेन प्रतिष्ठितम् ॥
॥ ५८ ॥ मुच्यंते कपयोऽप्यस्य दर्शनात्किमुमानवाः ॥ प्रियव्रतेश्वरं लिङ्गं महदेतत्प्रकाशते ॥ ५९ ॥ यस्यार्चनाल्लभेजंतुः प्रियत्वं सर्वजन्तुषु ॥ इदमायतनं
श्रेष्ठं मणिमणिक्यनिर्मितम् ॥ १६० ॥ श्रीमतः कालराजस्य कलिकालार्तिहारिणः ॥ निजभक्तं जनं पातियः पापात्पापभक्षणः ॥ ६१ ॥ क्षेत्रवि
प्रकरणपापान्यातयन्त्यातनाशते ॥ इयं मंदाकिनी रम्या तपस्तप्तुमिहागता ॥ ६२ ॥ काशीवासमुखं प्राप्य नाद्यापि दिवर्माहते ॥ स्नात्वा त्रिसंतर्प्यपि
तृच्छ्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ ६३ ॥ नरो न नरकं पश्येदपि दुष्कृतकर्मकृत् ॥ यानिकानि च लिङ्गानि काश्यां संतिसहस्रशः ॥ ६४ ॥ रत्नभूतमिदं तेषु लिङ्गं
रत्नेश्वराभिधम् ॥ रत्नेश्वरप्रसादेन भुक्त्वा रत्नान्यनेकशः ॥ ६५ ॥ पुरुषार्थमहारत्नं निर्वाणं को न लब्धवान् ॥ कृत्तिवासेश्वरस्यैषा महाप्रासादनिर्मितिः ॥
॥ ६६ ॥ यादृष्ट्यापि नरो दूरात् कृत्तिवासः पदं लभेत् ॥ सर्वेषामपि लिङ्गानां मौलित्वं कृत्तिवाससः ॥ ६७ ॥ ॐकारेशः शिखाज्ञेयालोचनानि त्रिलोचनः ॥
गोकर्णभारभूतेशो तत्कर्णौ परिकीर्तितौ ॥ ६८ ॥ विश्वेश्वरा विमुक्तौ च द्रवितौ दक्षिणौ करौ ॥ धर्मेशमणिकर्णेशौ द्रौ करौ दक्षिणेतारौ ॥ ६९ ॥ कालेश्वरकपर्दी
शोचरणावतिनिर्मलौ ॥ ज्येष्ठेश्वरो नितंबश्च नाभिर्वैमध्यमेश्वरः ॥ १७० ॥ कपर्दीस्य महादेवः शिरोभूषाश्रुतीश्वरः ॥ चंद्रेशो हृदयंतस्य आत्मावीरेश्वरः
परः ॥ ७१ ॥ लिङ्गंतस्य तु केदारः शुक्रं शुक्रेश्वरं विदुः ॥ अन्यान्यानि लिङ्गानि परः कोटिशतानि च ॥ ७२ ॥ ज्ञेयानि न खलो मानि वपुषो भूषणान्यपि ॥
यावेतौ दक्षिणौ हस्तौ नित्यनिर्वाणदौ हितौ ॥ ७३ ॥

कं विश्वेश्वरशरीरं कथयति सर्वेषामित्यारभ्य यावेतावित्यतः प्राक्तनेन मन्येन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ धर्मेशमणिकर्णेशौ शिवित्यत्रातिमपदे टावंतत्त्वमार्षम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ आत्माऽहंकारः ॥ ७१ ॥ कोटि
शतेभ्यः पराणि परः कोटिशतानि अनंतानीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यावैतौ विश्वेश्वराऽविमुक्तेश्वरावित्युक्ताऽनुवाचोऽप्यत्र दृष्टम् ॥ तदेवाह नित्येति पादत्रयेण ॥ स्थितिसमयेऽभयं न विद्यते भयं यस्मात्तत्तारकं

बादस्वा ॥ नित्यं यन्निर्वाणं तद्दीनित्यं सर्वदा बानिर्वाणमदाक्वियुत्तरेणान्वयः ॥ इति श्रुतिप्रसिद्धिद्योतयति ॥ ७३ ॥ पितृलिङ्गपित्रोश्चरम् ॥ ७४ ॥ ईशीर्इश्वरीचित्रघण्टाचासावीशीचेत्येकं पदंवा ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वभुजाविश्वबाहुकावर्दीमात्रा ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ श्रोतस्तीर्थगंगायां प्रवाहरूपंवा ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ इति श्रीरामानन्दकृतार्याकाशीखण्डटीकायां त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ६४ ॥ चतुस्त्रिंशत्तमोऽध्याये मर्वर्षा पकहारके ॥ ज्ञानवापीप्रशंसाचवर्ण्यते मरुदुर्लभा ॥ १ ॥ ज्ञानवाप्याः प्रशंसावक्तुं पुनरपि चित्रपटीदर्शनमेव प्रस्तावयति ॥ पुनरिति ॥ १ ॥ मणिकर्णिकाया आधिव्ययोतनार्थं पुनः प्रशंसामाह संसारेत्यादिना ॥ अपसव्येन दक्षिणेन ॥ अपमर्पेणेति पाठेऽपदेत्यानां भयराहित्यार्थः ॥ करणस्वास्थ्यार्थं दूरीकृतसर्पेण हस्तेन श्रुतिदक्षिणकर्णं

जंतूनामभयंदत्त्वापततां मोहसागरे ॥ इयंदुर्गाभगवतीपितृलिङ्गमिदं परम् ॥ ७४ ॥ इयंहिचित्रघंटे शीघंटाकर्णद्वदस्त्वयम् ॥ इयं साललिता गौरी विशालाक्षी यमद्रुता ॥ ७५ ॥ आशाविनायकस्त्वेपथर्मकूपो यमद्रुतः ॥ यत्र पिंडाग्नौ दत्त्वा पितृन् ब्रह्मपदं नयेत् ॥ ७६ ॥ एपाविश्वभुजा देवी विश्वैकजननी पग ॥ असौ वंदीमहादेवी नित्यं त्रैलोक्यवंदिता ॥ ७७ ॥ निगडस्थानपिजनान्पाशान्मोचयति स्मृता ॥ दशाश्वमेधिकं तीर्थमेतत्रैलोक्यवंदितम् ॥ ७८ ॥ यत्राहुतित्रयेणापि अग्निहोत्रफलं लभेत् ॥ प्रयागाख्यमिदं त्रैलोक्यं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ७९ ॥ अशोकाख्यमिदं तीर्थं गंगाकेशव एष वै ॥ मोक्षद्वारमिदं श्रेष्ठं स्वर्गद्वारमिदं विदुः ॥ १८० ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे ज्ञानवापीवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ पुनर्ददर्शतन्वंगी चित्रपद्मां घटोद्भव ॥ स्वर्गद्वारात्पुरोभागे श्रीमतीं मणिकर्णिकाम् ॥ १ ॥ संसारसर्पदण्डानां जंतूनां यत्र शंकरः ॥ अपसव्येन हस्तेन ब्रूते ब्रह्मस्पृशन् छुतिम् ॥ २ ॥ न कापिलेन योगेन न सांख्येन न च ब्रूते ॥ यागतिः प्राप्यते पुंभिस्तां दद्यान्मोक्षभूरियम् ॥ ३ ॥ वैकुण्ठे विष्णुभवने विष्णुभक्तिपरायणाः ॥ जपेयुः सततं मुक्तये श्रीमतीं मणिकर्णिकाम् ॥ ४ ॥ हुत्वा अग्निहोत्रमपि च यावज्जीवं द्विजोत्तमाः ॥ अंते श्रयंते मुक्तयै यांसेयं श्रीमणिकर्णिका ॥ ५ ॥ वेदान् पठित्वा विधिवद्ब्रह्मयज्ञरता भुवि ॥ यां श्रयंति द्विजमुत्तये सेयं श्रीमणिकर्णिका ॥ ६ ॥ इष्ट्वा कतूनपि नृपा बहून्प्राप्तदक्षिणान् ॥ श्रयंते श्रेयसे धन्याः प्राप्तिं धिमणिकर्णिकम् ॥ ७ ॥ सीमंतिन्योऽपि सततं पतिव्रतपरायणाः ॥ मुक्तये पतिमनुब्रज्य श्रयंति मणिकर्णिकाम् ॥ ८ ॥ वैश्या अपि च सेवते न्यायोपाजितसंपदः ॥ धनानि साधुसात्कृत्वा प्राप्तिं श्रीमणिकर्णिकाम् ॥ ९ ॥

स्पृशन् ब्रह्मब्रह्मज्ञानं ब्रूते ॥ कथयतीत्यर्थः ॥ २ ॥ कापिलेन देवहूत्यै स्वमात्रे श्रीकापिलोक्तेन सांख्येनात्मानात्माविवेकेन ॥ ३ ॥ यां मणिकर्णिकां जपेयुः सेयं मोक्षभूरिति पूर्वां क्रियायां अनुपंगः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ब्रह्मयज्ञरता ज्ञानयज्ञरताः ॥ अतएव शंकराचार्यप्रभृतीनां मणिकर्णिकाश्रयणं श्रूयते ॥ यद्वा ब्रह्मवेदस्तद्यज्ञरता इत्यर्थः ॥ ६ ॥ मणिकर्णिकाया आधि अधिमणिकर्णिकं तदुपरीत्यर्थः ॥ ७ ॥ सीमन्तिन्यो नार्यः पतिमनुब्रज्य मृतं भर्तारमनुपश्चात्त्वा आवनुमरणं साहमरणं वा कृत्वेत्यर्थः ॥ ८ ॥ प्राप्तिं साधुसात्कृत्वा सत्प्राप्तेभ्यो दत्त्वा यां सेवते तेनैव मोक्षभूरिति शेषः ॥ प्राप्तिं सेवन्त इति वान्वयः ॥ ९ ॥

भजेयुर्मज्जन्ति ॥ १० ॥ ११ ॥ देवयज्ञपितृयज्ञमनुष्ययज्ञभृतयज्ञब्रह्मयज्ञादिति पञ्चयज्ञाः ॥ त्यजेयुस्त्यजन्ति ॥ १२ ॥ मणिकर्णोमुपासते इत्यादिपुन्ययायोग्यं यांयामेयं मोक्षभूतिना इमामिति वा बोद्धव्यम् ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनां स्वतः सिद्धां स्वप्रकाशामिति वा ॥ मणिकर्णिकामंतेण न विद्यतेऽन्यसाधनं यस्याः सा तथातामिति वा ॥ १४ ॥ दंडयित्वेति ॥ तत्र मनोदण्डः प्राणायामः ॥ याचोदंडो मौनम् ॥ कायदण्डो वृथा व्यापाराहित्यम् ॥ तथा च भागवते भगवद्वचनम् ॥ मां नाऽनीहानिलायामादण्डावाग्देहचेनसाम् ॥ न ह्येते मन्ति यस्यां गवेणुभिर्न भवेद्यतिगतिः ॥ नैः श्रेयसां च कंचन्यसं वंधिनीम् ॥ १५ ॥ संन्यस्तेति ॥ अस्य विद्वद्विषयत्वादनन्येत्यस्य विविदिषु विषयत्वादानरुत्तयम् ॥ १६ ॥ अनन्येत्यादि शृङ्खलकत्रयं क्तमुपसंहरति ॥ शिखीनि ॥ शिखी त्रिदंडी ॥ मुंडी एकदंडी ॥ जटी पाशुपतादिः ॥ कौपीनी केवलकौपीनमात्रग्राही ॥ मुमुक्षुरिति सर्वेषां विशेषणम् ॥ अन्यां वायः कश्चिन्मुमुक्षुः ॥ १७ ॥ १८ ॥ तु शब्दोक्तविशेषमाह ॥ हेलयेति ॥ १९ ॥ उभाभ्यामनशनत्रतत्यक्तापुत्रकलत्रादिसच्छूद्रान्यायमार्गगाः ॥ निर्वाणप्राप्तये चैनां भजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १० ॥ यावजीवंचरंतोऽपि ब्रह्मचर्यं जितेंद्रियाः ॥ निःश्रेयसे श्रयं त्येनां श्रीमती मणिकर्णिकाम् ॥ ११ ॥ अतिथीनपिसंतर्पणंच यज्ञरता अपि ॥ गृहस्थाश्रमिणे न मां त्यजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १२ ॥ वानप्रस्थाश्रमयुजां ज्ञात्वा निर्वाणसाधनम् ॥ सन्नियम्येंद्रियग्रामं मणिकर्णोमुपासते ॥ १३ ॥ अनन्यसाधनां मुक्तिज्ञात्वा शास्त्रेण कथा ॥ मुमुक्षुभिस्त्वेकदंडैः सेव्ये ते मणिकर्णिका ॥ १४ ॥ दंडयित्वा मनोवाचं कार्यं नित्यं त्रिदंडिनः ॥ नैः श्रेयसां श्रियं प्राप्तुं श्रयं ते मणिकर्णिकाम् ॥ १५ ॥ संन्यस्ताखिलकर्माणां दंडयित्वा चलं मनः ॥ एकदंडव्रतामुत्तये भजेयुर्मणिकर्णिकाम् ॥ १६ ॥ शिखीमुंडीजटीवापिकौपीनीवादिगंवरः ॥ मुमुक्षुः को न सेवेत मुक्तिदामणिकर्णिकाम् ॥ १७ ॥ तपःकर्तुं शक्तायेदानं वा दातुमक्षमाः ॥ योगाभ्यासविहीना ये ते पापे पाविमुक्तिदा ॥ १८ ॥ संत्युपायाः सहस्रं तु मुक्तये न तथा मुने ॥ हेलये पायथा दद्यात् निर्वाणं मणिकर्णिका ॥ १९ ॥ अनशनव्रतभृते त्रिकालाभ्यवहारिणे ॥ प्राते दद्यात्समां मुक्तिमुभाभ्यां मणिकर्णिका ॥ २० ॥ यथोक्तमाचरेद्देको निष्ठापाशुपतं व्रतम् ॥ निरंतरं स्मरेद्देको ह्येनां मणिकर्णिकाम् ॥ २१ ॥ दृष्टाव्रतपुषः पाते द्रयोऽस्य सदृशी गतिः ॥ तस्मात्सर्वविहायाशुसेव्ये पा मणिकर्णिका ॥ २२ ॥ स्वर्गद्वारे विशेषयुयै विगाह्य मणिकर्णिकाम् ॥ तेषां विधृतपापानां कापि स्वर्गो न दूरतः ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारः स्वर्गभूषणमोक्षभूर्मणिकर्णिका ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैव नोपरिष्ठात्र चाप्यधः ॥ २४ ॥ दत्त्वा दानान्यनेकानि त्रिगाह्य मणिकर्णिकाम् ॥ स्वर्गद्वारं प्रविष्टा येन ते निरयगामिनः ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गयोरर्थः कोविदश्च निरूपितः ॥ स्वर्गः सुखं समुद्दिष्टमपवर्गो महासुखम् ॥ २६ ॥

त्रिकालाभ्यवहारिभ्याम् ॥ चतुर्थ्यादिवचनमेतत् ॥ २० ॥ यथोक्तमितिसार्धवाक्यम् ॥ निष्ठातात्पर्यतत्पूर्वकंपाशुपतव्रतं निषमम् ॥ कीदृशम् ॥ यथोक्तं मनःकुमारमंहितायां यावत्प्रोक्तं विभूतिभिः सिद्धुद्धारणादिरूपमेकमाचरेदनुतिष्ठेत् ॥ एको निरंतरं ह्येनां मणिकर्णिकां स्मरेत्तयोर्द्वयोरत्र मणिकर्ण्यावपुषः पाते महशी गतिर्दृष्टेयर्थः ॥ २१ ॥ फलितमाह तस्मादित्यर्थेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्वर्गद्वारः स्वर्गस्य द्वाररूपाः स्वर्गभूषणमोक्षभूर्मणिकर्णिका ॥ तस्मात्स्वर्गापवर्गावत्रैव मणिकर्णिकाया मेव नोपरिष्ठादप्यधः कौपीत्यर्थः ॥ स्वर्गदेति पाठे स्वर्गसुखं तद्ददातीति तथा ॥ अत्रैवेत्यस्यार्थभावः ॥ अत्रैव स्वर्गमोक्षोपापापित्तमाप्तये भूदा अन्यत्र यां त्यत्र कस्मात्त्रायां तीत्यनुकोशति भगवान्कार्षिकेय इति ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैवेति स्वानुभवेन दर्शयितुं स्वर्गापवर्गयोरर्थं

माह ॥ स्वर्गपवर्गयोरिति ॥ २६ ॥ इदानीं तौ दर्शयति मणिकर्णीति द्वाभ्याम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ ब्रह्मनालिकायामणिकर्णिकायाश्चिदाह ॥ स्वर्गद्वारादिति ॥ सौभाग्यं सौन्दर्यं भाग्यं चै
 श्वर्यादिषां गुण्यंतयोरेकनिधिमुत्पन्नं त्रयः काचिदपरिमेयगुणगहना ॥ एकमुत्पन्ना ॥ २९ ॥ द्रुहिणाश्चतुर्भुवाः ॥ जम्बुगताः ॥ नैतृषाणामणिकर्णिकान् एतिनगच्छतीत्यर्थः ॥
 ॥ ३० ॥ सन्तीति ॥ मणिकर्णिकां परितो व्याप्येष्टयित्वेत्यर्थः ॥ तावन्तीतीर्थानि सन्ति यावद्भिस्तिर्यङ्गुलमात्रा पिकतिलपरिमितापि भूमिर्न विरलीकृताननिरवकाशीकृत्यर्थः ॥ ३१ ॥
 कोपिपुंजीवः स्त्रीजीवित्वेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्थूलमणिकर्णिकायाः प्रमाणमाह ॥ आमध्यादेति ॥ ३४ ॥ नगच्छति न प्राप्नोति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ एतदिति ॥ त्रिलोक

मणिकर्ण्युपविष्टस्य तत्सुखं जायते सतः ॥ सिंहासनोपविष्टस्य तत्सुखं शतकतोः ॥ २७ ॥ महामुखं यदुद्दिष्टं समाधौ विस्मृतात्मनाम् ॥ श्रीमत्यां
 णिकर्ण्योत्सहजेनैव जायते ॥ २८ ॥ स्वर्गद्वारात्पुरोभागे देवनाथश्च पश्चिमे ॥ सौभाग्यभाग्येकनिधिः काचिदेकमहास्थली ॥ २९ ॥ यावन्तोभास्वतः
 स्पर्शाद्भासते सैकताः कणाः ॥ तावन्तोद्गुहिणा जम्बुनैतृषाणामणिकर्णिका ॥ ३० ॥ सन्तीतीर्थानि तावन्ति परितो मणिकर्णिकाम् ॥ यावद्भिस्तिर्यङ्गुलमात्रा पिनभू
 मिर्विरलीकृता ॥ ३१ ॥ यदन्वये कोपि मुक्तः संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ तद्वन्त्यास्तत्प्रभावेण मान्याः स्वर्गोक्तसामपि ॥ ३२ ॥ तर्पिताः पितरो येन संप्राप्य म
 णिकर्णिकाम् ॥ सप्तसप्ततथा सप्तपूर्वजास्तेन तारिताः ॥ ३३ ॥ आमध्यादेव सरित आहंरिश्चन्द्रमण्डपात् ॥ आगंगा केशवादाचस्वर्गान्मणिकर्णिका ॥
 ॥ ३४ ॥ एतद्रजः कणतुलां त्रिलोक्यपिनगच्छति ॥ एतत्प्राप्त्यै प्रयतते त्रिलोकस्थोऽखिलो भवी ॥ ३५ ॥ कलावती चित्रपटी पश्यन्ती तथं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञानवा
 पीददर्शाथ श्रीविश्वेश्वरदक्षिणे ॥ ३६ ॥ यदंबुसततं रक्षेद्बुद्धतादंडनायकः ॥ संभ्रमो विभ्रमश्चासौ दत्त्वा भ्रातिं गरीयसीम् ॥ ३७ ॥ योष्टमूर्तिर्महादेवः
 पुराणे परिपठ्यते ॥ तस्यैषां भुमयी मूर्तिर्ज्ञानदाज्ञानवापिका ॥ ३८ ॥ नेत्रयोरिति थीकृत्य ज्ञानवापी कलावती ॥ कदंबकुसुमाकारां वभारक्षणतस्तनुम् ॥
 ॥ ३९ ॥ अंगानिवेषयुं प्रापुः स्विन्नाभालस्थलीभृशम् ॥ हर्षबाष्पां बुकलिले जाते तस्याविलोचने ॥ ४० ॥ तत्संभगात्रलतिकामुखं वैवर्ण्यमापच ॥
 स्वरोथगद्गदो जातो व्यभ्रंशतत्करात्पटी ॥ ४१ ॥

स्थललोके वर्तमानः ॥ त्रिलोकीत्येतद्विचिच्छ ॥ अखिलो भवी कृत्स्नः संसारी ॥ अनीमिति पाठे त्रिलोकस्थस्त्रिजगतीत्येव जन एतत्प्राप्त्यर्थं मन्त्रोपयतते पर्यटतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥ रक्षणे हेतुमाह ॥ योष्टमूर्तिरिति ॥ पंचभूतसोमसूर्यात्मनः आत्मानं त्यक्त्वा दीक्षितब्राह्मणां तावाष्टौ मूर्तयः ॥ ३८ ॥ कदंबकुसुमाकारां कदंबकुसुमवद्भोमां चिनाम् ॥ ३९ ॥
 स्विन्नास्वेदाद्वाष्पद्रूपावा ॥ हर्षबाष्पां बुनाकलिले व्यामिश्र ॥ बाष्पां बुनेति सामान्यविशेषभावान्नर्गान्कृत्यम् ॥ विलोचने विशिष्टलोचने इति द्विवचनम् ॥ ४० ॥ तत्संभनिश्चलाभूत् ॥

व्यञ्जदधःपपान ॥ ४१ ॥ म्बेदेहम् ॥ सौषुमायांमुष्मसंवाधेन्याम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ साकदंबकुपुमाकारत्वादिरूपावस्यायस्याःमातदवस्थाताम् ॥ विज्ञायतामवस्थामिनिशेषः ॥ ४४ ॥
 पेशिदृष्टम् ॥ ४५ ॥ अयेतिचेदर्थे ॥ इत्यनचेत्कथमियमकांडादनवसरात् ॥ लपल्लोपेपंचमी ॥ अकांडमाप्यपर्यमुहत्सर्वतोभावेनमोहमाप्तवतीत्यर्थः ॥ अतिपटीयसीमतिशयेनपटुतराम् ॥ ४६ ॥
 तन्मोहस्यनिदानंसचार्त्तमोहश्चतस्यांवामोहस्तन्मोहस्तस्यकारणम् ॥ उपचर्यतेभिरित्युपचाराव्यजनादपस्तरैनाकुलमनावधंपयास्थात्तयाउपचरुपचारांश्चकुः ॥ ४७ ॥ उपचारानेवदर्शयति
 साक्षणंस्वंविस्मरकाहंकाहंनवेत्तिच ॥ सौषुमायां दशायांचपरमात्मेवनिश्चला ॥ ४२ ॥ अथतत्परिचारिण्यस्त्वरमाणाइतस्ततः ॥ किंकिंकिमेतदे
 तत्किंपृच्छंतिस्मपरस्परम् ॥ ४३ ॥ तदवस्थांसमालोक्यतांताश्चतुरचेतसः ॥ विज्ञायसात्त्विकैर्भावैरिदमूचुःपरस्परम् ॥ ४४ ॥ भवांतरेप्रेमपात्रमेतयै
 क्षितुर्किंचन ॥ विगत्तेनचसंगत्यमुखमूर्च्छामवापह ॥ ४५ ॥ अथनेत्यंकथमियमकांडात्पर्यमुहत् ॥ प्रेक्षमाणाऽश्वित्रपटीमतिपटीयसीम् ॥ ४६ ॥
 तन्मोहस्यनिदानंताःसम्यगेवविचार्यच ॥ उपचरुर्महाशातिरुपचारैरनाकुलम् ॥ ४७ ॥ काचित्तांवीजयांचक्रेऽदलीतालवृंतकैः ॥ विसिनीवल्यै
 रन्याधन्यातांपर्यभूयत ॥ ४८ ॥ अमंदैश्चंदनरसैरभ्यर्षिचदमुपरा ॥ अशोकपल्लवैरस्याःकाचिच्छोकमनीनशत् ॥ ४९ ॥ धारामंडपधारांबुसीकरै
 स्तत्तनूलताम् ॥ इष्टार्थविरहग्लानांसिचयामासकाचन ॥ ५० ॥ जलाद्रवाससाकाचिदेतस्यास्तनुमावृणोत् ॥ कर्पूरशोदजालेपैरन्यास्तामन्वलेपयन्
 ॥ ५१ ॥ पद्मिनीदलशय्यांचकाचिद्वरचयन्मुदुम् ॥ काचित्कुलिशनेपथ्यंदूरीकृत्यतदंगतः ॥ ५२ ॥ मुक्ताकलापंरचयांचक्रेवक्षोजमंडले ॥ का
 चिच्छशिमुखीतांतुचंद्रकांतशिलालले ॥ ५३ ॥ स्वापयामासतन्वर्गंस्त्रिवच्छीतांबुशीतले ॥ दृष्टोपचार्यमाणांतामित्थंबुद्धिशरीरिणी ॥ ५४ ॥ अति
 तापपरीतांगीताःसखीःप्रत्यभाषत ॥ एतस्यास्तापशांत्यर्थंजानेहंपरमौषधम् ॥ ५५ ॥ उपचारानिमान्सर्वान्दूरीकुरुतमाचिरम् ॥ अपतापांकरोग्येनां
 सद्यःपश्यतकौतुकम् ॥ ५६ ॥ दृष्ट्वाचित्रपटीमेपासद्योविह्वलतामगात् ॥ अत्रैवकाचिदेतस्याःप्रेमभूरस्तिनिश्चितम् ॥ ५७ ॥ अतश्चित्रपटीस्पर्शात्परितापं
 विहास्यति ॥ वाक्याद्बुद्धिशरीरिण्यास्ततस्तत्परिचारिकाः ॥ ५८ ॥ निधायतत्पुरःप्रोचुःपटीपश्यकलावति ॥ तवानंदकरीयत्रकाचिदस्तीष्टेदेवता ॥
 ॥ ५९ ॥ सापीष्टेदेवतानाम्रातत्पटीदर्शनेनच ॥ सुधासेकमिवप्राप्यमूर्च्छांहित्वोत्थिताद्भुतम् ॥ ६० ॥ अवग्रहपरिम्लानावर्षांसारैरिवौषधीः ॥
 पुनरालोकयांचक्रेज्ञानदाज्ञानवापिकाम् ॥ ६१ ॥

काचिदित्यारभ्यसापीष्टेत्यतःमाक्तनेन ॥ वृंतकैर्यजनैः ॥ विसिनीवल्यैःपद्मिनीकटुकैः ॥ पर्यभूषयद्दवांचकार ॥ ४८ ॥ अमंदैःस्निग्धैः ॥ अनोनशनाशयामास ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 कर्पूरशोदजालेपैःकर्पूरचूर्णजैगलैः ॥ ५१ ॥ कुलिशनेपथ्यंश्चालंकरणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ बुद्धियुक्तशरीरंवर्ततेयस्याःसाबुद्धिशरीरिणीतिसान्त्वयासंज्ञा ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ माचि
 रंशीघ्रम् ॥ मन्वर्गमितिकचित् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तत्परिचारिकाःकलावत्याःसरूपः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अवग्रहेणदृष्टिप्रतिघातेनसूर्यतापेनेतियावत् ॥ परिम्लानाईषच्छुष्काः ॥

ओषधीरोषध्यः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ उपविश्वेश्वरविश्वेश्वरसमीपे ॥ ६६ ॥ मध्येमार्गमार्गस्यमध्ये ॥ उपमलयाचलमलयाचलसमीपे ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ निर्वेद्यामोतितरां प्राप्स्यामः ॥ महाभोगादिति पाठे निर्वेद्यामो निर्विण्णाभावेऽप्यामर्त्यर्थः ॥ ७४ ॥ साभक्तेभ्यो ज्ञानमुप्येदीयतेऽनयेति ज्ञानवापीनाम्नाययार्थाख्याभवितुमर्हती

स्पृष्टाकलावतीतांतुवापीचित्रगतामपि ॥ लेभेभवांतरज्ञानं यथासीत्पूर्वजन्मनि ॥ ६२ ॥ पुनर्विचार्याचक्रेवापीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ अहोचित्रगतापीयंसं
स्पृष्टाज्ञानवापिका ॥ ६३ ॥ ज्ञानं मे जनयामास भवांतरसमुद्भवम् ॥ अथ तासां पुरोहृष्टाकथयामास सुंदरी ॥ ६४ ॥ निजं प्राग्भववृत्तांतं ज्ञानवापीप्रभावजम् ॥
॥ कलावत्युवाच ॥ ॥ एतस्माज्जन्मनः पूर्वमहं ब्राह्मणकन्यका ॥ ६५ ॥ उपविश्वेश्वरं काश्यां ज्ञानवाप्यारं मे मुदा ॥ जनको मे हरिस्वामी जनयित्री प्रियं
वदा ॥ ६६ ॥ आख्याममसुशीलेति मां च विद्याधरोऽहरत् ॥ मध्येमार्गनिशीथेतदोपमलयाचलम् ॥ ६७ ॥ रक्षसासहतो वीरो रक्षसं सज्जानह ॥ रक्षो
पिमुक्तं शापात्तु दिव्यं वपुरवापह ॥ ६८ ॥ अवापजन्मगंधर्वस्त्वसौ मलयकेतुतः ॥ कर्णाटनृपतेः कन्या बभूवाहं कलावती ॥ ६९ ॥ इति ज्ञानं ममोद्भूतं
ज्ञानवापीक्षणात्क्षणात् ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा सापिबुद्धिं शरीरिणी ॥ ७० ॥ ताश्च तत्परिचारिण्यः प्रहृष्टास्यास्तदाऽभवन् ॥ प्रोचुस्तां प्रणिपत्याथ पुण्य
शीलां कलावतीम् ॥ ७१ ॥ अहो कथं हि सालभ्यायत्प्रभावो यमीदृशः ॥ धिग्जन्मतेषां मर्त्येऽस्मिन् न्यैर्नेक्षि ज्ञानवापिका ॥ ७२ ॥ कलावतिनमस्तुभ्यं
कुरुनोपि समीहितम् ॥ जनिं सफलयास्माकं नयनः प्रार्थ्य भूपतिम् ॥ ७३ ॥ अयंचनियमोस्माकमद्यारभ्य कलावति ॥ निर्वेद्यामो महाभोगान्दृष्ट्वा तां
ज्ञानवापिकाम् ॥ ७४ ॥ अवश्यं ज्ञानवापीसानाम्नाभवितुमर्हति ॥ चित्रं चित्रगतापीहयातवज्ञानदायिनी ॥ ७५ ॥ ॐ कृत्यतासां वाक्यं सास्वाकारं परि
गोप्य च ॥ प्रियाणि कृत्वा भूभर्तुः प्रस्तावज्ञान्यजिज्ञपत् ॥ ७६ ॥ कलावत्युवाच ॥ जीवितेश न मे तत्तः किंचित्प्रियतरं क्वचित् ॥ त्वामासाद्य पातिं
राजन्प्राप्ताः सर्वे मनोरथाः ॥ ७७ ॥ एको मनोरथः प्रार्थ्यो ममास्त्यत्रार्यपुत्रक ॥ विचारपथमापन्नस्तवापि समहाहितः ॥ ७८ ॥ ममतु त्वदधीनायाः
सुदुष्प्रापतरो महान् ॥ तव स्वाधीनवृत्तेस्तु सिद्धप्रायो मनोरथः ॥ ७९ ॥ प्राणेश किं बहुक्तेन यदि प्राणेः प्रयोजनम् ॥ तदाभिलषितदेहि प्राणायास्यंत्यथा
न्यथा ॥ ८० ॥ प्राणेभ्योऽपि गरीयस्यास्तस्या वाक्यं निशम्य सः ॥ उवाच वचनं राजा तस्याः स्वस्यापि च प्रियम् ॥ ८१ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नाहं प्रिये
तवादेयमिह पश्यामि भामिनि ॥ प्राणा अपि मम कृतास्त्वया शीलकलागुणैः ॥ ८२ ॥

त्यर्थः ॥ ७५ ॥ ॐ कृत्यस्वीकृत्यस्वाकारं पटीदर्शनेन सत्त्विकपदेन विज्ञातं शरीरं परिगोप्याच्छाद्य पूर्ववत्कृत्वैत्यर्थः ॥ व्यजिज्ञपद्विज्ञापयामास ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ आपन्नः प्राप्तः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥
मन्ययाभिलषितस्यादानेऽथानन्तरमेव प्राणायास्यंतीत्यन्वयः ॥ मन्व्यं यथा तत्कृत् ॥ ८० ॥ गरीयस्याऽधिकयाः ॥ ८१ ॥ कृताः स्वाधीनाः कृता इत्यर्थः ॥ कांत इति वा पाठः ॥ कैः

शीलकलागुणैः शीलं सत्स्वभावः कलाश्चतुः षष्टिविधाः गुणाः पातिप्रत्याचारतः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्रार्थ्यप्रार्थनीयप्रार्थयितुणामभावादिपितवाप्राप्यंनार्त्तात्याह ॥ कइति ॥ प्रार्थ्योयाच्यः ॥ पृथग्जनवत्प्राकृतलोकवत् ॥ नौआवयोः ॥ ८४ ॥ उक्तविवृणोति ॥ देशइति ॥ देशोजनपदः ॥ कोशोभांडागारः ॥ बलं हस्त्यश्वरयपादातम् ॥ दुर्गवार्शपावतमौदकं कृत्रिमं च ॥ तत्र वार्शवृक्षनिर्मितम् ॥ पार्वतपर्वतनिर्मितम् ॥ पर्वतभवंवा ॥ औदकमुदकनिर्मितम् ॥ कृत्रिमं प्राकारादि ॥ यदन्यच्छत्रचामरादितत्सर्वं त्वदीयमेव मेममना किंचित्किंतु स्वामिन इदं स्वाम्यंतन्मा प्रमेवममास्ति ॥ ८५ ॥ तत्रममस्वाम्यंतं त्वहतेत्वा विनाऽन्यत्र ॥ अहमपित्वदीयमेवत्यर्थः ॥ ८६ ॥ मर्हाजानेः पृथ्वीभर्तुः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ जनिर्जन्म ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ नवि

आविलंबितमाचक्ष्वकृतं विद्विकलावति ॥ भवद्विधानां साध्वीनामन्येऽप्राप्यंन किंचन ॥ ८३ ॥ कः प्रार्थ्यः प्रार्थनीयं किं कोवा प्रार्थयिता प्रिये ॥ न पृथग्जनवत्किंचिद्वर्तनं नौकलावति ॥ ८४ ॥ देशः कोशो बलं दुर्गं यदन्यदपि भामिनि ॥ तत्त्वदीयं न मे किंचित्स्वाम्यमात्रमिहास्ति मे ॥ ८५ ॥ तत्र स्वाम्यं ममान्यत्र त्वहते जीवितेश्वरि ॥ राज्यं त्यजेयं त्वद्वाक्यात्तृणीकृत्यापि मामिनि ॥ ८६ ॥ माल्यकेतोर्मर्हीजानेरिति वाक्यं निशम्य सा ॥ प्राह गंभीरयावाचा वचश्चारु कलावती ॥ ८७ ॥ कलावत्युवाच ॥ नाथ प्रजासृजा पूर्वसृष्टानां विधाः प्रजाः ॥ प्रजाहिताय संसृष्टं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ ८८ ॥ तद्विहीना जनिरपि जलबुद्बुदवन्मुधा ॥ तस्मादेकोपि संसाध्यः परत्रेह च शर्मणे ॥ ८९ ॥ यत्रानुकूल्यं दंपत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्धते ॥ यदुच्यते पुरा विद्विरिति तत्तथ्यमीक्षितम् ॥ ९० ॥ मद्विधानां तु दासीनां शतं तेऽस्तीह मंदिरे ॥ तथापि नितरमिह स्वामिनो मयि दृश्यते ॥ ९१ ॥ तव दास्यपि भोगाभ्यां किमु तां कस्थलीचरी ॥ तत्राप्यनन्यसंपत्तिस्तत्र स्वाधीनभर्तृता ॥ ९२ ॥ विपश्चित्संचयेदर्थानिष्टापूर्ताय कर्मणे ॥ तपोर्थमायुर्निर्विप्रंदारांश्चापत्यलब्धये ॥ ९३ ॥ तवैतत्सर्वमस्तीह विष्वेशानुग्रहात्प्रिय ॥ पूरणीयोऽभिलाषो मे यदि तद्वच्च्यं हं शृणु ॥ ९४ ॥ तूर्णं प्राहिणुर्मानाथ विश्वनाथ पुरीं प्रति ॥ प्राणाः प्रयाताः प्रागेव वपुः शेषास्मिकेवलम् ॥ ९५ ॥ माल्यकेतुः कलावत्या इत्याकर्ण्य वचः स्फुटम् ॥ क्षणं विचार्य स्वहृदि राजा प्रोवाच तां प्रियाम् ॥ ९६ ॥ प्रिये कलावतियदितव गंतव्यमेव हि ॥ राज्यलक्ष्म्यानया किमेव लयात्तद्विहीनया ॥ ९७ ॥ नराज्यं राज्यमित्याह राज्याज्यश्रीः प्रेयसी ध्रुवम् ॥ सप्तांगमपितद्राज्यं तया हीनं तृणायते ॥ ९८ ॥ निःसंपन्नं कृतराज्यं भुक्ता भोगाग्निरंतरम् ॥ हृषीकार्थाः कृतार्थाश्चाविधृता आधृतिः प्रिये ॥ ९९ ॥

यतेऽन्यायस्याः सा अनन्या अनन्या चासौ संपत्तिश्चेति तथा ॥ अपत्यसंपत्तिरिति कचित्पाठः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ प्राहिणुमस्याप्य ॥ ९५ ॥ स्वहृदि स्वांतःकरणे ॥ सहृदीति कचित् ॥ सहृदीति चान्यत्र ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ प्रेयसी प्रेमवती महिषी ॥ सप्तांगमिति ॥ स्वाम्यमात्मसुहृत्कोशराट्टुर्गवलानि चेति सप्तांगानि ॥ तृणायते तृणवदाचरति ॥ ९८ ॥ निरंतरं भोगान् भुक्ता हृषीकार्था इन्द्रियार्थाश्चाविधृताः कृतार्थाः कृता इति बहुवचनेन परिणम्य पूर्वक्रियया संबन्धः ॥ जाता इति शेष इति वा ॥ भुक्ता भोगास्तथा सहेति कचित् ॥ आधृतिरासमंताद्वैर्यविक्रमेण धृता

विभूतत्यर्थः ॥ १९ ॥ १०० ॥ प्रकृतीः पौरुषेणाः ॥ १ ॥ पुत्राद्वन्जातमर्थमगृह्येति संबन्धः ॥ नृपः स्वर्गपाटे स्पष्टपदार्थः ॥ २ ॥ ३ ॥ अर्बुतज्ञातवती ॥ ४ ॥ ५ ॥
 व्रजं समूहम् ॥ दुकूलानि पट्टवस्त्राणि ॥ ६ ॥ दीपोऽभ्यास्तीति दीपीदीपावाग्यष्टिरित्यर्थः ॥ दीप्यादीनां त्रयाणां द्वंद्वः ॥ दीर्घत्वमार्पम् ॥ ध्वजस्तंभयुक्ताः पनाका ध्वजस्तंभपताकाः ॥
 उल्लोचकानि चंद्रानपानि ॥ ७ ॥ न्यायार्जितं धनं मद्भनमृकं धनं वा ॥ ८ ॥ तार्यत्रिकमहोत्सवैः नृत्यगीतवादित्रपूर्वकः महोत्सवः ॥ ९ ॥ आचमनक्रिया आचमनक्रिया ॥ गङ्गाकलावत्या ॥ १० ॥

अपत्यान्यपि जाता न किं कर्तव्यमिहास्ति मे ॥ अवश्यमेव गंतव्याऽऽवाभ्यां वाराणसीपुरी ॥ १०० ॥ माल्यकेतुः प्रियामित्यमाश्वास्य कृतनिश्चयः ॥
 समग्र्यच देवज्ञानप्रकृतीः परिपूज्य च ॥ १ ॥ पुत्रे राज्ञ्यं निधायाथ राजा कार्शीप्रतस्थिवान् ॥ गन्जातं कियदपि पुत्रार्थं प्रगृह्य च ॥ २ ॥ दृष्ट्वा विश्वेश्वरपुरीं
 दृष्ट्वा गमानं रत्नैः ॥ मेन कृतार्थमात्मानं संसारां वृषिपारगम् ॥ ३ ॥ प्राग्जन्मवासनायोगात्मापि गङ्गीकलावती ॥ ग्रामांतरादागते वपुरीमार्गानवैत्स्वयम्
 ॥ ४ ॥ मणिकर्ण्यमथ स्नात्वा भृगुदत्त्वा ततो वसु ॥ विश्वेशमर्चयित्वाथ गजानेनेकशः ॥ ५ ॥ दन्वा तत्रापि रत्नानि गजानश्चान्गवां व्रजम् ॥ दुकूलानि
 विचित्राणि पूजोपकरणानि च ॥ ६ ॥ सुवर्णरूप्यकलशान् दीपीदपणचामरान् ॥ ध्वजस्तंभपताकाश्च विचित्रोल्लोचकानि च ॥ ७ ॥ अथ प्रदक्षिणी
 कृत्यमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ तत्र धर्मकथां श्रुत्वा तत्त्वा तत्रापि सद्भनम् ॥ ८ ॥ सायंतर्नामहा पूजां पुनः कृत्वा क्षितीश्वरः ॥ तत्र जागर्गं कृत्वा तौर्यत्रिकमहो
 त्सवैः ॥ ९ ॥ अथ प्रातः समुत्थाय कृत्वा शौचाचमक्रियाम् ॥ गङ्गाविनिर्दिष्टपथाज्ञानवार्पान्नृपो ययौ ॥ १० ॥ नृपः सार्धकलावत्या तत्र सन्नो प्रहृष्टवत् ॥
 अथ पिंडान्सनिर्वाप्य सतर्प्यथ दद्यापितुम् ॥ ११ ॥ तत्र रूप्यसुवर्णादिपात्रेभ्यः प्रतिपाद्य च ॥ दीनां धनकृपणानाथान् महार्हैरत्नजातकैः ॥ १२ ॥ प्रीण
 यित्वानरपतिः पारणांकृतवास्ततः ॥ संस्कार्य रत्नसोपानैर्ज्ञानवार्पांकलावती ॥ १३ ॥ आब्रवींश्चरितं तत्र सह भर्त्रा तपस्विनी ॥ एकांतरोपवासैश्च कदा
 चिच्चयहोव्रतैः ॥ १४ ॥ पडहो भोजनेऽपि पक्षार्थनियमे रथ ॥ पक्षांतरोपवासैश्च मासोपवसनादिभिः ॥ १५ ॥ चांद्रायणव्रतैः कृच्छ्रैर्भर्तुः शुश्रूषणे रपि ॥
 निनाय क्षणवत्कालमायुः शेषस्य सानवा ॥ १६ ॥ एकदा ज्ञानवाप्यांतु प्रातः स्नात्वा उपविष्टयोः ॥ आगत्य जटिलः कश्चिद्विभृतिदत्तवान्करे ॥ १७ ॥
 उवाच च प्रसन्नास्य आशीर्भिरभिनंद्य च ॥ उत्तिष्ठतं प्रकुरुतं महानेपथ्यमद्य वै ॥ १८ ॥ तारकोदयसंप्राप्तिर्भवित्वा क्षणादिह ॥ यावदित्थं समाचष्ट जटिलो
 ऽप्येतयोर्वचः ॥ १९ ॥ तावद्विमानमापन्नं सक्रण्णत्किं किणीगणम् ॥ पश्यतां सर्वलोकानां चन्द्रमौलिरथोरथात् ॥ १२० ॥ उत्तीर्य तच्छ्रुतिपुटे किमपि
 स्वयमादिशत् ॥ अनाख्यं यत्परं ज्योतिरुचक्राम च तत्क्षणात् ॥ २१ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ महानेपथ्यं महदलंकरणम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ कण्ठासद्वता किं किणीगणेन सहितं सक्रण्णत्किं किणीगणम् ॥ प्रकण्णत्किं किणी
 गणमितिकचित् ॥ १२० ॥ उत्तीर्या वतीर्य किमपि वाङ्मनसयोरगोचरं यद्ब्रह्मात्मैकत्वं तदादिशदुपदिष्टवान् ॥ उपदेशानंतरं मनारुपं यत्परं ज्योतिर्वाङ्मनसातीतं स्वप्रकाशं ब्रह्मतत्क्षणाच्छीघ्रमेव

अकाममाप्तवान् ॥ अर्थात्सकलावतीकोमाल्यकेतुरित्यर्थः ॥ अथवाअनाख्यमित्यादेःपूर्वेणैवान्वयः ॥ उपदेशानंतरंतद्विमानंक्षणदुष्कामकर्ममगमत् ॥ २१ ॥ तर्हि किं देवोऽत्रैवस्थितवान् न ह्येत्याह ॥ उद्घोतयन्निति ॥ तेनैवविमानेननभोवर्मघोतयन्देवश्चंद्रमौलिः स्वालयकैलासंययावित्यर्थः ॥ यद्वा नभोवर्मउद्घोतयद्विमानमुष्कमेत्यन्वयः ॥ तर्हिदेवः किंकृतवांस्तत्राह ॥ देवोपि स्वालयवैश्वरंलिंगंययौस्वप्रकाशज्योतिर्मयवैश्वरंलिंगेएकीभावंप्राप्तवानित्यर्थः ॥ स्पष्टमन्यत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ १२७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायांचतुर्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ६५ ॥ पंचविंशत्तमेऽध्याये सदाचारो निरूप्यते ॥ सामान्येन चतुर्वर्णाश्रमाणां च विज्ञेयतः ॥ १ ॥ ज्ञानवाप्याः कथाभ्रवणजनितानंदकदं

उद्घोतयन्नभोवर्मदेवोपि स्वालयंययौ ॥ ॥ स्कन्दउवाच ॥ ॥ तदाप्रभृतिलोकेऽब्रज्ज्ञानवापीविशिष्यते ॥ २२ ॥ सर्वेभ्यस्तीर्थमुख्येभ्यः प्रत्यक्ष ज्ञानदामुने ॥ सर्वज्ञानमयी चैषा सर्वलिंगमयी शुभा ॥ २३ ॥ साक्षाच्छिवमयी मूर्तिर्ज्ञानकृज्ज्ञानवापिका ॥ सन्ति तीर्थान्यनेकानि सद्यः शुचिकरण्य पि ॥ २४ ॥ परंतु ज्ञानवाप्यादिकलानां हतिषोडशीम् ॥ ज्ञानवाप्याः समुत्पत्तियः श्रोष्यतिसमाहितः ॥ न तस्य ज्ञानविभ्रंशो मरणे जायते क्वचित् ॥ २५ ॥ महाख्यानमिदं पुण्यं महापातकनाशनम् ॥ महादेवस्य गौर्याश्च महाप्रीतिविवर्धनम् ॥ २६ ॥ पठित्वा पाठयित्वा वा श्रुत्वा वा श्रद्धयान्वितः ॥ ज्ञानवाप्याः शुभाख्यानां शिवलोके महीयते ॥ १२७ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे ज्ञानवापीप्रशंसनं नाम चतुर्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ कुंभयो निरुवाच ॥ ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं परं निर्वाणकारणम् ॥ क्षेत्राणां परमं क्षेत्रं मंगलानां च मंगलम् ॥ १ ॥ श्मशानानां च सर्वेषां श्मशानं परमं महत् ॥ पीठानां परमं पीठं मूषराणां महोषरम् ॥ २ ॥ धर्माभिलाषि बुद्धीनां धर्मराशिकरं परम् ॥ अर्थार्थिनां शिखिरथ परमार्थ प्रकाशकम् ॥ ३ ॥ कामिनां कामजननं पुंभूषणां च मोक्षदम् ॥ श्रूयते यत्र यत्रैतत्तत्र तत्र परामृतम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रैकदेशवर्तिन्यः ज्ञानवाप्याः कथां पराम् ॥ श्रुत्वे मा मिति मन्ये हं गौरीहृदयनंदन ॥ ५ ॥ अणुप्रमाणमपि यामध्ये काशिविकासिनी ॥ महीमहीयसी ज्ञेया सा सिद्धये न मुधा क्वचित् ॥ ६ ॥ कियं तिसंति तीर्थानि नेह क्षोणीतलेऽखिले ॥ परं काशीरजोमात्रतुला साम्यं कृतेष्वपि ॥ ७ ॥ कियं त्योन सवंत्योन्नरत्नाकरमुदावहाः ॥ परं स्वर्गतं रंगिण्याः काश्यां कासाम्यमुद्रहेत् ॥ ८ ॥ कियं तिसंति नो भूम्यां मोक्षक्षेत्राणि षण्मुख ॥ परं मन्येऽविमुक्तस्य कोऽयं शोपि न तेऽप्यहो ॥ ९ ॥

वेनात्यौत्सुक्यादुक्तानुवादपूर्वकमविमुक्तंस्तुत्वाऽविमुक्तमापकंसदाचारं पृच्छति अविमुक्तमित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ शिखिरथमयूरवाहन ॥ ३ ॥ यत्र यत्र स्थाप्यमाने माख्याने ॥ एतदविमुक्तम् ॥ ४ ॥ क्षेत्रेति ॥ अणुप्रमाणं यथा स्यात्तथामध्ये काशिकाशीमध्ये याविकासिनी मख्याता प्रकाशिनीति वा अर्थात्कैवल्यस्य अतएव महीयसी महत्तरामहीयतेति ॥ सा सिद्धयेऽपि मुक्तयेऽपि क्वचित् ॥ कदाचिदपि मुधामिध्यानेति ज्ञानवाप्या इमां कथां श्रुत्वा इमं न्येति द्वयोरन्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ रत्नाकरस्य समुद्रस्य मुदं हर्षमावहंतीति रत्नाकरमुदावहाः ॥ ८ ॥ ९ ॥

काशीमूर्तिमतीशेप्राधिपत्येति ॥ यतोयस्मिन्नेत्ररूपेऽविमुक्ते ॥ १० ॥ त्रयाणांगंगाविश्वेश्वरकाशीनांसमाहारस्त्वयी ॥ नियतमवश्यंयथास्मात्तथेत्यर्थः ॥ ११ ॥ त्वतःतुपुनरतएवमोक्षःकुतः ॥ तपआदेरभावात्सत्त्वशुद्धयः ॥ त्वर्थः ॥ १२ ॥ तर्हिकलौतपआदेरभावान्मोक्षोनास्त्येवकिनेत्याह ॥ विनापीति ॥ १३ ॥ अतःकाशीमाप्नुयुपायंवदेतिपृच्छति ॥ किंकिमिति ॥ तत्रतावन्मनोरथमात्राणामदाचारमाप्नुयुपायंवेदितुंनशक्यमितिद्योतयन्संवेधयति ॥ पण्मुखेति ॥ नचस्वयमुद्दिष्टासंक्षेपवाक्यनीयमित्याह ॥ देवदेवइति ॥ १६ ॥ सदाचारंरक्तुंमतिजानीते ॥ मित्रावरुणजेति ॥ देवपुत्रत्वात्सैवैतच्छ्रवणेऽधिकारइत्योतयन्संवेधयति ॥ मित्रेति ॥ सदाचारंशिशुःचारंसतांसाधूनांहितंहितकरम् ॥ शिवोदितमतिकचिद् ॥ १७ ॥ सदाचारशीलिनासततर्भाव्यमितिवक्तुंतद्विमुक्ताःपातकिनोऽनुभूतनानानरकास्तदिपाकशेषेणतामसादिगुणत्रयसंकराततन्पानुबन्धमिहानिस्थावरादिजन्मानियावन्मोक्षंक्रमेणवापुन्वर्तित्याह ॥ स्थावराइतिहोकाभ्याम् ॥ स्थावरावृक्षादयः ॥ क्रमयःपिपीलिकाद्याअनस्त्यमंतः ॥ अञ्जामत्स्यादयः ॥ पक्षिणोमयूरादयः ॥ पशवोवायः ॥ नराननुष्याः ॥ एतेसर्वक्रमेणस्थावरेभ्यःक्रमयःक्रमिभ्योऽञ्जाइत्यादिक्रमेणधार्मिकाः ॥ अप्यर्थेतुशब्दोभिन्नक्रमे एतेभ्यःअनेनसंवेध्यते ॥ एतेभ्योपिसुराधार्मि

गंगाविश्वेश्वरःकाशीजागर्तित्रितयंततः ॥ तत्रनैःश्रेयमीलक्ष्मीलभ्यतेचित्रमत्राकिम् ॥ १० ॥ कथमेषात्रयीस्कंदप्राप्यतेनियतंनरैः ॥ तिप्येयुगेविशेषेणनितरांचंचलेंद्रियैः ॥ ११ ॥ तपस्तादृक्कवातिप्येतिप्येयोगःकृतादृशः ॥ कवाव्रतंकवादानंतितप्येमोक्षस्त्वतःकुतः ॥ १२ ॥ विनापितपसास्कंदविनायोगेनपण्मुख ॥ विनाऽत्रतैर्विनादानैःकाश्यामोक्षस्त्वयेरितः ॥ १३ ॥ किंकिमाचरतास्कंदकाशीप्राप्येततद्वद ॥ मन्येविनासदाचारंसिद्धयेयुर्मनोरथाः ॥ १४ ॥ आचारःपरमोधर्मआचारःपरमंतपः ॥ आचाराद्वर्धतेह्यायुराचारात्पापसंक्षयः ॥ १५ ॥ आचारमेवप्रथमंतस्मादाचक्ष्वषण्मुख ॥ देवदेवोयथाप्राहृतवाग्मेत्वंतथावद ॥ १६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मित्रावरुणजाख्यामिसदाचारंसतांहितम् ॥ यदाधरव्ररोनित्यंसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १७ ॥ स्थावराःक्रमयोऽञ्जाश्चपक्षिणःपशवोनराः ॥ क्रमेणधार्मिकास्त्वेतेह्येतेभ्योधार्मिकाःसुराः ॥ १८ ॥ सहस्रभागःप्रथमाद्वितीयोनुक्रमात्तथा ॥ सर्वएतेमहाभागायावन्मुक्तिसमाश्रयाः ॥ १९ ॥

काइत्यर्थः ॥ १८ ॥ विशेषस्त्वमीषामुत्तरोत्तरमल्पीयस्त्वमित्याह ॥ सहस्रेति ॥ प्रथमात्प्रथमनिर्दिष्टास्थावरादिरूपाद्वितीयस्तदनन्तरंनिर्दिष्टःक्रम्यादिरूपोऽनुक्रमात्सहस्रभागःप्रथमनिर्दिष्टाद्वितीयोनिर्दिष्टरूपःसहस्रस्यसहस्रस्यएकैकोऽइत्यर्थः ॥ सहस्रभागाद्वितीयोदितिपाठसहस्रभागंशमपिभजतीतिहसहस्रभागात् ॥ तथा ॥ द्वितीयद्वितीयत्वंप्रथमनिर्दिष्टादनन्तरनिर्दिष्टत्वंक्रम्यादिरूपत्वमपिभजतइतिद्वितीयादितिपूर्वोक्तएवार्थः ॥ सर्वएतेमहाभागाःमहान्भागोभोग्ययेषांतेतथा ॥ कियत्कालपर्यंतमेतेएवंरूपाभवंतीतिपृच्छायामाह ॥ यावन्मुक्तीति ॥ यावन्मुक्तिमुक्तिपर्यंतं समस्तुल्यःसंसारलक्षणआश्रयोयेषांतेस्युरित्यर्थः ॥ एतेनपापिनांबाहुल्यंधार्मिकाणामल्पत्वमोक्षिणामल्पतमत्वंचोक्तम् ॥ तथाचोक्तंविष्णुपुराणे ॥ स्थावराःक्रमयोऽञ्जाश्चपक्षिणःपशवोनराः ॥ धार्मिकास्त्रिंशस्तद्वन्मोक्षिणश्चयथाक्रमम् ॥ सर्वेप्येतेमहाभागायावन्मुक्तिसमाश्रयाः ॥ सहस्रभागःप्रथमाद्वितीयोनुक्रमात्तथेति ॥ यदा विदेःपतस्त्वमीषामुत्तरोत्तरंमहाभागत्वमित्याह ॥ सहस्रेति ॥ अथवापूर्वोक्तमेवविवृणोति ॥ सहस्रभागेति ॥ प्रथमात्स्थावरादिरूपाद्वितीयोनुक्रमात्क्रम्यादिरूपोऽनुक्रमात्सहस्रभागोऽसहस्रभागेनसहस्रगुणेनेतिपावद् ॥ सर्वएतेमहाभागाइत्यादिपूर्ववत् ॥ १९ ॥

ब्राह्मणेन सदाचारोऽवयमनुग्रह इति वक्तुं सर्वेभ्यो ब्राह्मणानां भेदमाह चतुर्णामित्यादिना ॥ चतुर्णां जरायुजां इजस्वेदजोद्भिज्ज्ञानां प्राणिनश्चेष्टावन्तः कृम्यादयामुद्भुजपुष्पजीविनां ज्ञानपूर्वकापुष्पजीवो
हितानुमन्थानाः पश्यादयः ॥ २० ॥ मतिमद्बोधो ज्ञानवद्भुजपुष्पजीविभ्य इति यावत् ॥ वाडवा ब्राह्मणाः ॥ विद्वांसः शास्त्रार्थज्ञाः ॥ कृतासंपादिता इदमित्यमिति बुद्धिर्निश्चयात्मिकायाम्ने कृतबुद्ध्यः ॥ २१ ॥
कर्तारो नृपतागः ॥ ब्रह्मतत्पराः परमात्मकनिष्ठाः ॥ २२ ॥ तप आलोचनम् ॥ यस्य ज्ञानमयं तप इति श्रुतेः ॥ विद्या ब्रह्मविद्या ताभ्यामविशेषतोऽर्जुनेषात् ॥ २३ ॥ तर्हि किमाधारण्येन सर्वेष्वब्रा
ह्मणोजगद्भूतैर्वर्तते इति चेत् ॥ मदाचार इति ॥ यस्मादेवं तस्मात् ॥ २४ ॥ सदाचारमलक्षणमाह ॥ विद्वेपोति ॥ यं क्रियाकलापम् ॥ धर्ममूलं पुण्यस्य हेतुम् ॥ २५ ॥ मदाचारानुष्ठानम्यफलमाह ॥
लक्षणगति ॥ अनमयुर्गुणं पुद्गापादिभिरुपार्जितम् ॥ ममाहृत्य त्वत्संयोगो द्वितीया ॥ २६ ॥ उदितं कथितम् ॥ २७ ॥ सदाचारं स्तुत्वा दुर्गाचारं निन्दति ॥ दुर्गाचारं गत इति ॥ इदं गगनयुक्ताः पुरुषा अभयं

चतुर्णामपि भूतानां प्राणिनोऽस्तीवचोत्तमाः ॥ प्राणिभ्योऽपि मुनेऽपि श्रेष्ठाः सर्वे बुद्ध्युपजीविनः ॥ २० ॥ मतिमद्बोधो ज्ञानार्थः श्रेष्ठास्तेभ्यः श्रेष्ठास्तु वाडवाः ॥ विप्रेभ्यो
पि च विद्वांसो विद्वद्भ्यः कृतबुद्ध्यः ॥ २१ ॥ कृतधीभ्योऽपि कर्तारः कर्तृभ्यो ब्रह्मतत्पराः ॥ न ते पामर्चनीयोऽन्यस्त्रिषु लोकेषु कुंभज ॥ २२ ॥ अन्योन्यमर्च
कास्ते वै तपोविद्याऽविशेषतः ॥ ब्राह्मणो ब्रह्मणामृष्टः सर्वभूतेश्वरो यतः ॥ २३ ॥ अतो जगत्स्थितं सर्वं ब्राह्मणोऽर्हतिना परः ॥ मदाचारं हि मदाचारानां चारः
द्विच्युतः पुनः ॥ तस्माद्विप्रेण मतं तं भाव्यमाचारशीलिना ॥ २४ ॥ विद्वेपगगरहिता अनुतिष्ठति यमुने ॥ विद्वांसस्तं सदाचारं धर्ममूलं विदुर्बुधाः ॥ २५ ॥
लक्षणैः परिहीनोऽपि सम्यगाचारतत्पराः ॥ श्रद्धालुरनमूयश्च नरो जीवेत्समाः शतम् ॥ २६ ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं स्वेष्टेषु च कर्मसु ॥ मदाचारं निषेवं
तर्धर्ममूलमतं द्रितः ॥ २७ ॥ दुर्गाचारं तोलं केगर्हणीयः पुमान् भवेत् ॥ व्याधिभिश्चाभिभूयेत सदा लपायुः सुदुःखभाक् ॥ २८ ॥ त्याज्यं कर्म पराधीनं
कार्यमात्मवशं सदा ॥ दुःखीयतः पराधीनः सदैवात्मवशः सुखी ॥ २९ ॥ यास्मिन्कर्मण्यन्तरात्मा क्रियमाणे प्रसीदति ॥ तदवकर्म कर्तव्यं विपरीतं न च
चित् ॥ ३० ॥ प्रथमं धर्मं सर्वस्वंप्रोक्ताय त्रियमायमाः ॥ अनन्तेष्वेवैवैव नः कर्तव्यो धर्ममिच्छता ॥ ३१ ॥ मृत्युं क्षमार्जवं ध्यानमानुशंस्य महिमानम् ॥
दमः प्रसादो माधुर्यमृदुतैतियमादश ॥ ३२ ॥ शौचं स्नानं तपो दानं मौने ज्याध्ययनं व्रतम् ॥ उपोषणोऽप्यथ दंडो दशैते नियमाः स्मृताः ॥ ३३ ॥

मूलमर्थः कलापं कुर्वन्ति मदाचारः ॥ २८ ॥ परायत्तं धर्ममपि त्याज्यमित्याह ॥ त्याज्यमिति ॥ २९ ॥ स्वार्थानमपि कर्मन सर्वकार्यमित्याह ॥ यास्मिन् प्रति ॥ अन्तरात्मा मनः ॥ तथा च मनः ॥
मनःपूतं ममाचरेदिति ॥ ३० ॥ यथस्मादधर्मं सर्वस्वंप्रथमं मनियमाः श्रमोक्ता अतस्तेष्वेव धर्मानि धर्मेष्वेव धर्ममिच्छता यतः कर्तव्य इत्यर्थः ॥ प्रोक्तमिति कचित्पाठः ॥ ३१ ॥ तत्र क्रम
नाहृत्य श्लोकाभ्यां यमनियमावाह ॥ सत्यं यथा दृष्टस्य यथा श्रुतस्य वा आत्मानुभवस्य परबुद्धिर्मांसांतयेतर्थावबोधार्थमाणा वा कस्य मुच्यते ॥ क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा विकृत
चित्तता ॥ अर्जवं मृदुता अवक्रतोति यावत् ॥ ध्यानं शिवस्य विष्णोर्वाचिन्तनम् ॥ आनृशंस्यममारात्मकता ॥ अहिंसा प्राणिमात्राणामपीडा ॥ दमो बाह्येन्द्रियोपशम इन्द्रियमात्रस्य वा ॥ प्रसादः
प्रसन्नता स्वच्छतेति यावत् ॥ माधुर्यमधुरतामधुरस्वभाव इति यावत् ॥ मृदुता कोमलतामकाठिन्यमिति यावत् ॥ एते दण्डयमाः ॥ ३२ ॥ शौचं द्विविधं बाह्याभ्यन्तरभेदेन ॥ तत्र बाह्यं मृजलादिना

स्का. न. पुं.

॥ १६६ ॥

आविपदेनसुरम्यादयो गृह्यते ॥ ४७ ॥ कल्पवृक्षादीत्यादिपदेनाभवाद्योग्यते ॥ कांचनमुद्रास्तः सुवर्णमुद्रा ॥ उर्वशीमुख्यास्तत्रधानारंभातिलोत्तमाद्याः ॥ गरुडादीनिस्वादिपदेनजटायुः
प्रमुखा गृह्यते ॥ ४८ ॥ शेषोऽनंतस्तत्रप्रमुखास्तदादीनित्यर्थः ॥ देरावतादिकानित्यादिपदेनपुंडरीकादयो गृह्यते ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वदान्यान्दातु ॥ ५३ ॥ नैर्ऋतीयामी
वारुण्योर्मध्याम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कर्णे उपवीतं वर्ततेत्यस्य सतथा ॥ ५६ ॥ रथ्याचसेव्यभूतलंचतस्मिन् ॥ ५७ ॥ अमलमित्यनेन समलस्यालोकेन दोषः ॥ ५८ ॥ नाकुलानकुलाज्जाताभि
कल्पवृक्षादिवृक्षांश्चधातुनकांचनमुख्यतः ॥ दिव्यस्त्रीरुर्वशीमुख्या गरुडादीन्यतत्रिणः ॥ ४८ ॥ नागांश्चशेषप्रमुखान्गजनैरावतादिकान् ॥ अश्वातुच्चे
श्रवोमुख्यान्कोस्तुभादीन्मणीञ्छुभान् ॥ ४९ ॥ स्मरेदरुंधतीमुख्याः पतिव्रतवतीर्वधूः ॥ नैमिषादीन्यरण्यानिपुरीः काशीपुरीमुखाः ॥ ५० ॥ विश्वे
शादीनिर्लिङ्गानिवेदानृक्प्रमुखानपि ॥ गायत्रीप्रमुखान्मंत्रान्योगिनः सनकादिकान् ॥ ५१ ॥ प्रणवादिमहाबीजं नारदादींश्चवैष्णवान् ॥ शिवभक्तां
श्चवाणादीन्प्रहादादीन्ष्टब्दकतान् ॥ ५२ ॥ वदान्यांश्चदधीच्यादीन्हरिश्चंद्रादिभूपतीन् ॥ जननीचरणौ स्मृत्वासर्वतीर्थोत्तमोत्तमौ ॥ ५३ ॥ पितरं
चगुरुंश्चापिहृदिध्यात्वा प्रसन्नधीः ॥ ततश्चावश्यं कर्तुं नैर्ऋतीं दिशमाश्रयेत् ॥ ५४ ॥ ग्रामादनुः शतं गच्छेन्नगराच्चतुर्गुणम् ॥ तृणैराच्छाद्यवसुधां शिरः
प्रावृत्य वाससा ॥ ५५ ॥ कर्णोपवीत्युदग्बक्रोदिवसे संध्ययोरपि ॥ विष्णुत्रेविसृजेन्मौनी निशायां दक्षिणामुखः ॥ ५६ ॥ नतिष्ठन्प्राप्सुनो विप्रगमे बह्वच
निलसंमुखः ॥ नफालकृष्टे भूभागेन रथ्यासेव्यभूतले ॥ ५७ ॥ नालोकयेद्दिशो भागाञ्ज्योतिश्चक्रं नभोमलम् ॥ वामेन पाणिना शिश्रं धृत्वा तिष्ठेत्प्रयत्न
वान् ॥ ५८ ॥ अथोमृदं समादाय जंतुकर्करजिताम् ॥ विहाय मूषकोत्तरां शौचोच्छिष्टां च नाकुलाम् ॥ ५९ ॥ गुह्योदद्यान्मृदं चैकां पायौ पंचांबुसां
तराः ॥ दशवामकरे चापि सप्तपाणि द्वये मृदः ॥ ६० ॥ एकैकां पादयोर्दद्यात्तिस्रः पाण्यो मृदस्तथा ॥ इत्थं शौचं गृहीकुर्याद्द्वंद्वलेपक्षयावधि ॥ ६१ ॥
क्रमाद्वैगुण्यमेतस्माद्ब्रह्मचर्यादिषु त्रिषु ॥ दिवा विहितशौचस्य रात्रावर्धसमाचरेत् ॥ ६२ ॥ रुज्यर्धचतुर्ध्वचपथि चौरादिबाधिते ॥ तदध्वयोषितां चापि
सुस्थेन्यूनं न कारयेत् ॥ ६३ ॥ अपि सर्वनदीतोयैर्मृत्कूटैश्चापि गोमयैः ॥ आपादमाचरञ्छौचं भावदुष्टेन शुद्धिभाक् ॥ ६४ ॥ आर्द्रधात्री फलोन्मानामृदः शौचे
प्रकीर्तिताः ॥ सर्वाश्चाहुतयोप्येवं प्रासाश्चाद्रायणे पिच ॥ ६५ ॥ प्रागास्य उदगास्यो वासूपाविष्टः शुचौ भुवि ॥ उपस्पृशेद्दिहीनायां तुषांगारास्थिभस्मभिः ॥ ६६ ॥
त्यर्थः ॥ नाकुलीमिति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ तिस्रः पाण्यो मृदस्तथेति ॥ एतेन पूर्वोक्तभिः सप्तभिर्मिलित्वा द्योर्हस्तयोर्दशमृदोदातव्या इत्यर्थः ॥ ६१ ॥ क्रमादिति ॥ एतस्माद्गृ
हस्थशौचाद्ब्रह्मचारिणोद्दिगुणम् ॥ ब्रह्मचारिशौचाद्दानप्रस्थस्योद्दिगुणम् ॥ वानप्रस्थशौचात्संन्यासिनोद्दिगुणं शौचमित्यर्थः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निर्मलांतःकरण एव शौचफलभाक् न दुष्टांतःकरण
इत्याहापि सर्वेति ॥ ६४ ॥ शौचमृदः परिमाणमाह आर्द्रधात्रीत्यर्थेन ॥ अथवा त्रीतिपाठेऽथ स्रग्धोऽर्कौरे ॥ प्रसंगादाहुतिचांद्रायणप्रासयोरपि परिमाणमाह सर्वाश्चेति पादद्वयेन ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

अ. सं. ४. पु.

स. अ. ३५

॥ १६६ ॥

ब्राह्मर्षीर्देनांगुष्ठमूलेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शिरःसि ॥ अलेजलमध्वे ॥ शुष्कंनखंपरिधायेत्पर्यः ॥ ६९ ॥ आचमनप्रकारमाह ॥ त्रिःपीत्वेति ॥ स्वानिर्द्वायाणिविशोधयेत्विशेषेणशुद्धानिकुर्यादित्यर्थः ॥ एतदेवविवृणोति अंगुष्ठेत्यादिना ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ सांगुयथास्याचपासर्वत्रसंस्पृशेदित्यर्थः ॥ तथाचदक्षः ॥ प्रसास्यपाशैस्तौचत्रिःपिवेदंबुवीक्षितम् ॥ संवृत्यांगुष्ठमूलेनद्विःप्रमृज्यात्ततोमुखम् ॥ संहताभिस्त्रिभिःपूर्वमास्यंतुसमुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठेनप्रदेशिन्याघ्राणंपश्चादनुन्तरम् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यामुचक्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोर्नाभिहृदयंतुलेनैव ॥ सर्वाभिस्तुशिरःपश्चाद्वाह्वाघ्रेणसंस्पृशेदिति ॥ ७३ ॥ शिराचमननिमित्तान्याह आचांतःपुनराचामेदितिद्वयेन ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ सहेतुकंदंतधावनप्रकारमुत्पापयति ॥ अयेति ॥ विप्लेबाधक

अनुष्णाभिरफेनाभिरद्भिर्हृद्वाभिरत्वरः ॥ ब्राह्मणोब्राह्मतीर्थेनदृष्टिपूताभिराचमेत् ॥ ६७ ॥ कंठगाभिर्नृपःशुद्धचेत्तालुगाभिस्तथोरुजः ॥ स्त्रीशूद्रावास्यसंस्पर्शमात्रेणापिविशुद्धयतः ॥ ६८ ॥ शिरःप्रावृत्यकंठवाजलेमुत्तरिखोऽपिच ॥ अक्षालितपदद्वंद्वआचांतोप्यशुचिर्मतः ॥ ६९ ॥ त्रिःपीत्वांबुविशुद्धयर्थततःस्वानिविशोधयेत् ॥ अंगुष्ठमूलदेशेनद्विदिरोष्ठाधरोऽस्पृशेत् ॥ ७० ॥ अंगुलीभिस्त्रिभिःपश्चात्पुनरास्यंसंस्पृशेत्सुधीः ॥ तर्जन्यंगुष्ठकोट्याचघ्राणरंध्रेपुनःपुनः ॥ ७१ ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यामुचक्षुःश्रोत्रेपुनःपुनः ॥ कनिष्ठांगुष्ठयोगेननाभिरंध्रमुपस्पृशेत् ॥ ७२ ॥ स्पृष्टातलेनहृदयंसमस्ताभिःशिरःस्पृशेत् ॥ अंगुल्यग्रेस्तथास्कंधौसांबुसर्वत्रसंस्पृशेत् ॥ ७३ ॥ आचांतःपुनराचामेत्कृतेरप्योपसर्पणे ॥ स्नात्वाभुक्तापयःपीत्वाप्रारंभेशुभकर्मणाम् ॥ ७४ ॥ सुत्वावासःपरीधायतथाहृद्वाप्यमंगलम् ॥ प्रमादादशुचिस्त्वृष्टादिराचांतःशुचिर्भवेत् ॥ ७५ ॥ अथोमुखविशुद्धयर्थंगृहीयादंतधावनम् ॥ आचांतोप्यशुचिर्यस्मादकृत्वादंतधावनम् ॥ ७६ ॥ प्रतिपदशेषघ्नीपुनवम्यारविवासरे ॥ दंतानांकाष्ठसंयोगोदहेदासप्तमंकुलम् ॥ ७७ ॥ अलाभेदंतकाष्ठानानिषिद्धेवाथवासरे ॥ गंडूषाद्वादशप्राणामुखस्यपरिशुद्धये ॥ ७८ ॥ कनिष्ठाग्रपरीमाणंसत्वचंनिर्वणंक्रुजम् ॥ द्वादशांगुलमानंचसार्धस्यादंतधावनम् ॥ ७९ ॥ एकैकांगुलद्वासेनवर्णेष्वन्येषुकीर्तितम् ॥ आभ्राभ्रातकधात्रीणांकंकोलखदिरोद्भवम् ॥ ८० ॥ शम्यपामार्गखर्जूरीशेलुश्रीपर्णिपीलुजम् ॥ राजादनंचनारंगंकषायकटुकंकम् ॥ ८१ ॥ क्षीरवृक्षोद्भवंवापिप्रशस्तंदंतधावनम् ॥ जिह्वोष्ठेखनिकांचापिकुर्याच्चापाकृतिंशुभाम् ॥ ८२ ॥ अत्राद्यायव्यूहध्वंसोमोराजायमागमत् ॥ समेमुखंप्रमाहृत्येतयशसाचभगेनच ॥ ८३ ॥

माह ॥ आचांतइति ॥ ७६ ॥ सहेतुकंदंतधावनकाष्ठनिषेधसमयमाह ॥ प्रतिपदिति ॥ ७७ ॥ ननुतर्हिदंतकाष्ठानामभावेमितिषिद्धदिनेवाकिंविधेयंतत्राह ॥ अलाभइति ॥ ७८ ॥ दंतकाष्ठस्यमानमाह ॥ कनिष्ठेति ॥ कनिष्ठाग्रपरीमाणमितिविस्तरेण ॥ द्वादशांगुलमानंचेतिदध्येण ॥ ७९ ॥ अन्येषुसत्रियादिषुकीर्तितंकथितम् ॥ दूदितमितिकचिद् ॥ किंस्तोद्भवंदंतकाष्ठविषेयमित्यत्राह ॥ आभ्रेति ॥ ८० ॥ राजादनमित्यर्थकार्यकारणयोरेवमिमांशयेण ॥ ८१ ॥ जिह्वापावनमाह ॥ जिह्वेति ॥ जिह्वाउल्लिख्यतेसोप्यतेयथासाजिह्वोष्ठेखनिका ॥ चापाकृतिचनुराकारम् ॥ ८२ ॥ दंतधावनमंत्रद्वयमाह ॥ अनायायेति ॥ तत्रप्रथममंत्रस्यायमर्थः ॥ अमायायमनायमनायमनायमिर्मलतांमाप्यव्यूहध्वंसोमोराजायमागमत् ॥ यतःसोमोराजाचंद्रोयंकाष्ठस्य

वनस्पतिप्रत्यागतःसमेदीतिकारीशोभनकृत् मेमममुत्तमास्यंममाक्षर्यतेप्रमाक्षर्यतिशोधयिष्यतीत्यर्थः ॥ केन ॥ यस्तसाक्षीत्याभगेनभागेनच ॥ दंतधावनस्यनित्यकाम्यत्वादुभयथाफलसंबंधः ॥ सोमोवनस्पतीनामिति श्रुतेः ॥ वनस्पतीनामाधिपत्येयमग्निं सूर्यचप्रतिसोमोराजागतोभक्षयतया ॥ अयवाहेदंताम्युहृष्वंमलादिभक्तानिर्मलाभवत् ॥ यतोयंवनस्पतिर्मेदंतकाष्टरूपःसोमोराजाआगत इत्याकारप्रच्छेपेणव्याख्यायते ॥ ८३ ॥ द्वितीयोमंत्रःस्पष्टएव ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ उपवासेपीति ॥ दंतधावनमित्यनेनदादशगंडूषादिभिर्दंतानांशोधनमेवात्रविवक्षितंनतुदंतकाष्ठानांभक्षणम् ॥ प्रतिपहर्षाषष्ठीपुनर्वस्येकादशीषुच ॥ अत्रश्राद्धोपवासेपुदंतकाष्ठंभक्षयेदितिनिषेधात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्राजापत्योव्रतविशेषः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ उपग्रहीप्रगृहीतकुशइत्यर्थः ॥ उरुःहीति ॥ उरुःहिराजावरुणश्चकारसूर्यायपंपायमन्वेतवाउ ॥ अपदेपादाप्रतिधातवेऽकृतापवक्ताहृदयाविधश्चित् ॥ नमोवरुणायाभिहितोवरुणस्यपाश

आयुर्वलयशोवर्चःप्रजाःपशुवमूनिच ॥ ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वन्नोदेहिवनस्पते ॥ ८४ ॥ मंत्रावेतौसमुच्चार्ययःकुर्यादंतधावनम् ॥ वनस्पतिगतःसो मस्तस्यनित्यंप्रसीदति ॥ ८५ ॥ मुखेपयुषितेयस्माद्भवेदशुचिभाग्नरः ॥ ततःकुर्यात्प्रयत्नेनशुद्धचर्यदंतधावनम् ॥ ८६ ॥ उपवासेपिनोदुष्येहं तधावनमंजनम् ॥ गंधालंकारसद्मस्त्रपुष्पमालानुलेपनम् ॥ ८७ ॥ प्रातःसंध्यांततःकुर्यादंतधावनपूर्विकाम् ॥ प्रातःस्नानंचरित्वाचशुद्धेतीर्थेविशेषतः ॥ ८८ ॥ प्रातःस्नानाद्यतःशुद्धयेत्कायोयमलिनःसदा ॥ छिद्रितोनवभिश्चिद्वैःस्वत्येवदिवाशिषम् ॥ ८९ ॥ उत्साहमेधासौभाग्यरूपसंपत्प्रवर्त कम् ॥ मनःप्रसन्नताहेतुःप्रातःस्नानंप्रशस्यते ॥ ९० ॥ प्रस्त्रेदलालाद्याङ्गिन्नोनिद्राधीनोयतोन्नरः ॥ प्रातःस्नानात्ततोर्हःस्यान्मंत्रस्तोत्रजपादिषु ॥ ९१ ॥ प्रातःप्रातस्तुयत्स्नानंसंजातेचारुणोदये ॥ प्राजापत्यसमंप्राहुस्तन्महाधविघातकृत् ॥ ९२ ॥ प्रातःस्नानंहरत्यापमलक्ष्मींग्लानिमेवच ॥ अशुचित्वं चदुःस्वप्नंतुष्टिंष्टिप्रयच्छति ॥ ९३ ॥ नोपसर्पतिवैदुष्टाःप्रातःस्नायिजनकचित् ॥ दृष्टादृष्टफलंयस्मात्प्रातःस्नानंसमाचरेत् ॥ ९४ ॥ प्रसंगतः स्नानविधिंवक्ष्यामिकलशोद्धव ॥ विधिस्नानंयतःप्राहुःस्नानाच्छतगुणोत्तरम् ॥ ९५ ॥ विशुद्धांमृदमादायवर्हीपितिलगोमयम् ॥ शुचौदेशेपरि स्थाप्यत्वाचम्यस्नानमाचरेत् ॥ ९६ ॥ उपग्रहीवद्धशिरवोजलमध्येसमाविशेत् ॥ उरुःहीतिमंत्रेणतोयमावर्त्यमृष्टितः ॥ ९७ ॥ येतेशतंतोजत्वातो यस्यामंत्रणायच ॥ सुमित्रियानोमंत्रेणपूर्वकृत्वाजलांजलिम् ॥ क्षिपेद्देप्यंसमुद्दिश्यजपन्दुर्मित्रियाइति ॥ ९८ ॥

इतिमंत्रस्यशेषः ॥ उरुंविस्तीर्णहिजतिशयेनराजावरुणःचकारकृतवान् ॥ सूर्याय षष्ठ्यर्थेचतुर्थी सूर्यस्यपंपायनम् ॥ अन्वेतवैयःअन्वहमागमनाय ॥ अपदेपादाप्रतिधातवेकःयत्रपदंदंतप्रतिमुद्रान्याये ननोपलक्ष्यतेअस्मिन्अपदेअंतरिक्षलोके पादापादानाम् षष्ठीवद्वचनस्थानेआकारः ॥ प्रतिधातवेप्रतिनिधानायअकःकृतवान्आलंबनमितिशेषः ॥ सूर्यस्येव ॥ उतापवक्ताहृदयाविधश्चित् ॥ उतापिचापवक्ताअपवदितक्षेमाहृदयाविधश्चित् ॥ चिच्छब्दोऽप्यर्थः ॥ हृदयंयोविधयतिमर्माण्युच्चार्यपिशुनःतस्याप्यपवक्ताऽपवदितकिमुतान्येषामितिशेषः ॥ यइत्यंभूतोवरुणःसोऽत्रमृथायतीर्थ वदात्त्वितिशेषः ॥ अपउच्चारकमयन्वाचयति ॥ नमोवरुणायनमोस्तुवरुणायाभिहितआकांतोवरुणस्यपाशेनालंबचनायेति ॥ ९७ ॥ येतेशतमिति ॥ वरुणयेसहस्रंयज्ञियाः पाशाविततामहांतः ॥

तेभिर्नोद्यसवितोतविष्णुर्विश्वेषु संतुमरुतः स्वर्काः इति मंत्रशेषः ॥ सतसहस्रशब्दवचनपुत्रार्थः ॥ तत्त्वात्त्वमर्चः ॥ मोरुणयेतवसर्तसहस्रमसंख्यातायज्ञियायज्ञकालेभवायज्ञियाः श्रेयः प्रत्युहाः पाशाः
कर्माकरोषकाबंधनप्रकारादित्ताविस्तृतामर्हांतो वृहस्परास्तेभिस्तैः तेभ्यः सकाशादित्यर्थः ॥ नोऽस्मान्प्रवृत्तद्वानासितासर्वेषां सवितोऽतापि च विष्णुर्व्यापकः विश्वेष्वेव संतुमोचयंतु मरुतो देवाः
स्वर्काः सुरोचनाः स्वर्चनाः स्वर्चनावेति ॥ सुमित्रियानइति ॥ आपोषधयः संवितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सुमित्रियाः साधुमित्रत्वेनावस्थिता आपोषधयश्च संविति ॥ दुर्मित्रिया
इति ॥ तस्मै संतु योऽस्मान्देष्टियं चर्चयिष्ये इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ दुर्मित्रिया दुष्टमित्रत्वेनावस्थिता आपोषधयश्चेत्यनुवर्तते तस्मै संतु योऽस्मान्देष्टियं चर्चयिष्ये इति शब्दोक्त्या ॥ ९८ ॥ इदं विष्णुरिति ॥
विचक्रमेधेधानिदधेपदम् ॥ समृद्धमस्य पाः सुर इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ इदं जगत् विष्णुर्विचक्रमेधिकां सवान् ॥ सर्वप्राणिनां भूतं त्रियमनो जीवभावेन विशतीति विष्णुः ॥ किंच धेधानिदधेपदं पद्यते
ज्ञापनेऽनेनेति पदं भूयस्परिस्फुरल्लोकेषु त्रिभिर्वायुसूर्यरूपेण त्रेधानि हितवान्यदम् ॥ किंच समृद्धमस्य पां सुरे ॥ अस्त्यैव विष्णोर्न्यत्पदां तरं विज्ञानघनानंदमजमक्षरमित्येवं लक्षणं समृद्धमंत
हितमविज्ञातमकृतात्मभिः पां सुरे पां सुले मदेधेने हितमिव न दृश्यते तद् दृढव्यमिति वाक्यशेषः ॥ ९९ ॥ आपोऽस्मानिति ॥ मातरः शुंघयंतु घृतेन नो घृतं पुनंतु ॥ विश्वः हिरिप्रं प्रवर्हति देवीरिति मंत्रशेषः ॥
अस्यार्थः ॥ आपोऽस्मान्मातरः शुंघयंतु आप उच्यते या एता आपो जगतो निर्मादयस्ता अस्मान् शुंघयंतु शोचयंतु ॥ किंच घृतेन नोऽस्मान् घृतं पुनंतु ॥ घृतेन पाः पुनंति ता घृतं पुनंतु ॥ घृतं पां परमं तेजः पवित्रं च तदं
सुपुतं यद् घृतेन पुनंतीति श्रुतेः ॥ सुवर्णमाशो घृतमाश इति मेघ्यानीति गौतमः ॥ पुनंतु पक्षयोग्यं कुर्वंतु ॥ स्तुतिपूर्वहियाच्चादिक्रियेन चात्र स्तुतिरत आह ॥ विश्वं हिरिप्रं प्रवर्हति देवीः ॥ दिशोऽयस्मादर्थः ॥

इदं विष्णुरिमं जप्त्वा लिपेदंगानि मृत्सु नया ॥ मृदेकया शिरः क्षाल्य द्वाभ्यां नाभेस्तथोपरि ॥ १९ ॥ नाभेरधस्तुतिं सुभिः पादौषडभिर्विशोध्येत ॥ मज्जे
त्प्रवाहाभिमुख आपोऽस्मानि मंजपन् ॥ १०० ॥ उदिदाभ्यः शुचिरिति मंत्र उन्मज्जने मतः ॥ मानस्तोक इमं जप्त्वा लिपेद्वात्राणि गोमयैः ॥ १ ॥ इमं मे
वरुणे त्यादि मंत्रः स्वात्माभिषेचनम् ॥ तत्त्वायामितथा त्वन्नः सत्त्वं नश्चाप्युदुत्तमम् ॥ २ ॥

सयोरिमिति पापनामनी भवतः यस्मात्स्वभावत एव सर्वपापं मकरेण वर्हति देव्य इति ॥ १०० ॥ उदिदाभ्यः शुचिरिति ॥ आपूत एवेति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ उदेमि उद्गच्छाभि ॥ इच्छन्दोऽनर्थकः ॥
आम्भोऽद्भ्यः शुचिः सन्नापुतश्चावदिति ॥ मानस्तोक इति ॥ ननयेमान आयुषि मानो गोषु मानो अश्वेषुरीरिषः ॥ वीरान्मानो रुद्रा भामिनो वधीर्हविर्धमंतः स दमिस्त्वाहवाम इति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ मारीरिषः
रिषति हिंसाकर्मा ॥ माहिंसीः ॥ नोऽस्माकं तोकेषु त्रिविषये तनयेषु त्रिविषये माहिंसीः ॥ नोऽस्माकमायुषि विषयभूते मानो गोषु माहिंसीः नोऽस्माकं गोषु विषयभूता सुमानो अश्वेषु माहिंसीः नोऽस्माकमश्वेषु
विषयभूतेषु ॥ यद्वा विभक्तिव्यत्ययेन व्याख्यानम् ॥ मारीरिषः अस्माकं तोकं नयमायुर्गर्वाश्चान् ॥ मानो वीरान् रुद्रा भामिनो वधीर्मावधीर्नोऽस्माकं मीरान् रुद्रा ॥ भामिनः भामः क्रोधः क्रोधसंयुक्तान् ॥
कः प्रत्युपकार इति चेद्विष्मंतः हविषा संयुक्ताः संतः सर्वसदा कालमृद्वा इच्छन्द्वायै त्वामेव हवामहे आह्वयामः ॥ यागाचर्चमन्यश्रणावयमित्यभिप्रायः ॥ १ ॥ इमं मेवरुणे त्यादीति ॥ आदिशब्देन शुधी
हवमद्याचमृदय ॥ त्वामस्युराच के इति मन्त्रशेषो गृह्यते ॥ अस्यार्थः ॥ इमं मेममेवरुणं शुषिभृशुहवमात्मानमद्यास्मिन्मृदयस्वयमाकालांतरमपेक्षस्व ॥ किं कारणम् ॥ यत्स्वामहमाचके
आचक इति कांतिकर्मा ॥ कामये ॥ कर्तुं भूतः ॥ अवस्युरात्मनोऽन्नं पालनमिच्छामि ॥ तत्त्वायामीति ॥ अद्भ्योऽन्वमानस्तदाशास्तेयमानो हविर्भिः ॥ अहेहमानो वरुणे हवोऽयुराह ॥ स मा
म आयुः प्रमोषीरिति मन्त्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ तत्त्वात्तदाशास्त इति श्रवणादिह पदमयोगः ॥ त्वात्वांयामियाचाभि ॥ अद्भ्योऽन्वमानस्तदाशास्तेयमानो हविर्भिः ॥ अहेहमानो वरुणे हवोऽयुराह ॥ स मा

डमानः अकुप्यन् हेवरुण इह कर्मणि वर्तमानः अस्माकं प्रयोजनं यज्ञसमाप्तिं लक्षणं बोधयिष्यन् ॥ इन्द्राच उरुहस्त इव सुसेतं व्यं मानमायुः प्रमोषीमांस्माकमायुरत्सवं दयेति ॥ त्वज्जहाति ॥ अग्नेव रुणस्य विद्वान् देवस्य देहो अवयासि सीढाः ॥ यजिष्ठो वज्रितमः शोशुचानो विश्वादेवा ॥ सिप्रमुमुग्धस्मादिति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ हे अग्ने त्वन्नः अस्मान् प्रति विद्वान् जानानः वरुणस्य देवस्य देहः क्रोधः अवयासि सीढाः ॥ यमु उपक्षये ॥ अस्य ण्यंतस्य लिङ्गं चेतद्रूपमवपूर्वस्य ॥ अपगमय ॥ यस्मात्स्वर्ग्यजिष्ठो यज्ञकृतमोदितमोदुतमोदुतिषा शोशुचानो देदीप्यमानो भवसितस्मात्प्रार्थये ॥ विश्वा विश्वानि देवांसि सर्वाणि दीर्घाभ्यानि प्रमुमुग्धि विमुञ्च अस्मदस्मच्छति ॥ सत्संनइति ॥ अग्नेव मोमवोतीने विष्टो अस्या उपसोऽप्युष्टौ अवपदवनो वरुण ५ रराणो वीहि मुडीक ५ सुवहो न एधोति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ सत्संभवं प्रार्थयमानो नोऽस्माकं हे अग्ने अवमः अविशुतमः पालयितुमोभव ॥ उती उत्था प्रनेन नेदिष्ठ आतिक्रमः अस्या उपसोऽप्युष्टौ व्युष्टिकालेऽस्मिन्नेवाहनीत्यभिप्रायः ॥ ततोऽप्यश्व अवपूर्वो यजिर्नाशने वर्तते इह तु धात्वर्थयोगात् स्वकीयमेवार्थं बोधयति ॥ अवगत्य यज ॥ नोऽस्माकं वरुण रराणो रादाने इदं ददाह विस्ततोऽब्रवी भिबीहि मुडीकं भक्षय पुरोडाशं मुखकरम् ॥ ततः सुवहः स्वाहानः अस्माकमेधीति ॥ उदुत्तममिति ॥ वरुण पाशमस्मदवाचमं विमध्यम ५ श्रथाय ॥ अवाक्यमादित्यमनेतवानागतो मदितयेऽप्येति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ उदित्ययमुपसर्गः श्रथायेति संवध्यते ॥ हे वरुण उत्तमन्तावत्पाशमुत्तु श्रथाय श्रयशीथिल्ये ॥ श्रयीकृत्य उत्तुर्ध्वनायस्मदस्मच्छः ॥ अवाक्यमवचमं च पाशमवाचीनं श्रय विमध्यमं स्यान् सितमेव श्रय ॥ अथैव कृते सति वर्येऽदादित्यमदितेः पुत्रत्वकर्मणि वर्तमाना अनागतोऽनपराधाः संतोऽदितयेऽग्निं तवाप्येति ॥ २ ॥ धाम्नो धाम्नइति ॥ राजंस्ततो वरुण नोऽमुं चेति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ हे वरुण राजन् धाम्नो धाम्नः धामशब्दः स्थानवचनः ॥ यतो यतः पाशसमन्विता त्स्यानाद्भिभीमस्तत्स्ततो नोऽस्मान् विमुञ्चेति ॥ मापो मौषधीरिति ॥ हिंसीरित्वेव शेषः ॥ अस्वार्थः ॥ इदयश्च लुप्तमुपगृह्णति मापो मौष

धाम्नो धाम्नस्तथामापो मौषधीरिति संजपेत् ॥ यदादुरच्यामुं चंतुमेति चावभृथेति च ॥ ३ ॥

धीरिदं वैषशोः संज्ञाप्यमानस्येत्युपक्रम्य इदयश्च लुप्तमुपगृह्णति मापो मौषधीरिति संजपेत् ॥ अतएव प्रुच्यते ॥ मां हिंसीरपो मावौषधीरिंसीरिति ॥ यदादुरच्याइति ॥ वरुणेति शपामहेततो वरुण नोऽमुं चेति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ अद्याइति गोनामप्रकरणात् ॥ इहानुबंध्याविषयं बहुवचनमनुबंध्यावदुत्तेऽर्थवत् ॥ एकानुबंध्यापक्षे तूपजार्थम् ॥ यद्देवेभ्योऽक्रमन्त्रवाक्यान् यादुरहन्तव्या अज्या अवंध्याः बंध्याः पूजनीया इति कारणेन वाक्यस्यार्थमभिनयेन दर्शयति ॥ वर्ये हे वरुण शपामहे ॥ इतिकरणः प्रदर्शनायः ॥ श्रपति हिंसायः ॥ एवमनेन विधिनाऽहिंस्यामज्या अतएव वर्यत्वां शपामहे ॥ ततो वरुण नोऽमुं चततस्तस्मादेनसः वरुण नोऽस्मान् विमुञ्चेति ॥ मुञ्चंतुमेति ॥ श्रपय्यादो वरुण पादुत ॥ अयो यमस्य पद्मीशात्सर्वमादेव किल्बिषात् इति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ मुञ्चंतुमाशपय्यात् शपयेमवः शपय्यस्तस्माच्छपय्यात् शपयन्निमित्तात् किल्बिषादोषघपो मामां मुञ्चंतु ॥ अयोऽपि चरुण्यात् वरुणे मो वरुण्यस्तस्माच्छपय्यात् वरुण निबंधनात् किल्बिषान्मां मुञ्चंतु ॥ उतऽपि चयमस्य यमयति नियमयति सर्वजगदितियमस्तस्य यमस्य संबन्धिनः पद्मीशात् पद्मीशब्दोऽवचनवचनः ॥ बंधनाद्बन्धननिमित्तात् किल्बिषान्मां मुञ्चंतु ॥ अयोऽपि च देव किल्बिषादेव तापराधनिमित्तात् किल्बिषान्मां मुञ्चंतु ॥ किंचात्र बहुनो केन सर्वस्मात् किल्बिषाद्द्रष्टव्यादिपापान्मां मुञ्चंरिति ॥ अवभृथेति ॥ निजुं पुण निचेरुसि निजुं पुणः ॥ अवर्देवैव कृतमेनोयासि यममर्त्यैर्मर्त्यैः कृतं पुरा लोको देव रिषपाहीति मन्त्रशेषः ॥ अस्वार्थः ॥ अवभृथो यज्ञः हे अवभृथ वयमवाचीनं पात्राण्यस्मिन् भ्रियं तद्वत्त्वमवभृथः ॥ निजुं पुनः नीचैः कृण्वतां शुभ्रवभृथेष्टया चरंतीति श्रुतेः ॥ यस्त्वं नीचैश्चरणोऽसि नीचैः कृण्वतं त्वां प्राप्यैव मवदेवैव वक्तुमेनोयासि पंकृतमेनोयासि पंकृतवान् ॥ अवननीतवान् ॥ किमवननीतवान् ॥ वनः पापम् ॥ कैः सत्सिभूते देवैः ॥ किमपि यदेव कृतं विषययेत्कृतम् ॥ अवमर्त्यैर्मर्त्यैः कृतं मवनीतवांश्चमर्त्यैर्मर्त्यैश्च इति अभिः सत्सिभूतैः मर्त्यैः कृतं मनुष्यविषये कृतं पापम् ॥ अतस्त्वं हे मवभृथे वरिषः पाहि श्रपति हिंसायः ॥ रिष हिंसापाकिं बन्तस्तस्य पंचमी रिषः बंधात्पाहि गोपाय ॥ कथं भूताद्गच्छात् ॥

यत॥ यत्नाभिदुद्रोहान्तरं दुर्हजिवासायाम् ॥ यदपि चाभिदुग्धवानस्मिन्नमत्तममृतायाम् ॥ यच्चशेषेअभीरुणम् ॥ शपआक्रांशे यच्चपितवानस्मिअभारुणमपराधिनमनपराधतिनायभेनयद्वाऽभिदुनानिष्ठिन
स्मिर्मर्माणियदुच्चरितंमत् ॥ यत्नाभीरुणम् ॥ आपःमांसांतस्मादेनमःपापात्पवमानःगोमेवायुर्वांभुंक्षुपुष्पकरोत्विति ॥ हविष्मतांगिति ॥ इमाआपोहविष्मांआविवांसति ॥ हविष्मान्देवोअश्व
रोहविष्मांअमनुसूर्येइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ लिंगात्काहीवष्मतीहविषासंयुक्ताहमाआपःहविष्मान्देविषासंयुक्तोयजमानआविवांमति ॥ आविपूर्वावर्तनः ॥ पांचरतीत्यर्थः ॥ यजमानोहविः
प्रदानायपरिचरति ॥ हविष्मानध्वरोयज्ञःस्वशगिनिष्पत्त्यर्थहविष्मानभवतुहविःसंपन्नोस्तु ॥ सुशोभनतयाईरणात्मयैर्देवोयजमानस्यफलदानायस्वतुप्यर्थहविष्मानभवतुहविःसंपन्नोऽस्त्विति ॥
देवीरापइति ॥ अपात्रपाद्योवउर्मिहविष्यः ॥ इंद्रियावान्मादन्तमहतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ इंद्रियआपःअपात्रपात्संज्ञकांयावउर्मिस्तरंगःकटालोहविष्यःहवियोग्यःयाजियः इंद्रियावान् दीर्घ
श्छांदसः ॥ वीर्यवान् मर्दिनमः मर्दयितुमइति ॥ अपोदवाइति ॥ मधुमतीगृभ्णन्नुर्जस्वतीगजस्वश्चितानाः ॥ याभिर्मिश्रावरुणावभ्यर्पिचन्याभिर्दिद्रमनयन्त्यगतीगितिमंत्रशेषः ॥
अस्यार्थः ॥ मधुमतीःमधुरतयास्वादुरतोपेतामधुमत्यस्तामधुमतीःऊर्जस्वतीविंशतिशतगवतीः राजस्वःगजमुवः ॥ पुत्रप्राणिप्रमवः ॥ राजानंमुवनेजनयनीनिगजमुवःचिनानादेवनात्वमनेनचनयमानाः
परिहृष्टचारिण्यःअन्धवताः ॥ भकारश्छांदसः ॥ अगृभ्णन्गृहीतवतः ॥ अपोविशिनिष्ट ॥ याभिर्मिश्रावरुणावति ॥ याभिर्गर्दिमिश्रावरुणादेवाअभ्यर्पिचन् मिश्रावरुणयोग्यभेकेककृत्तवः ॥
याभिर्दिद्रमनयन्याभिर्दिदेवगजमुवतिअगतीगदानशीलाः ॥ शुभंसेनाअनयन शत्रुनतीत्यर्थआतकम्यअधःकृत्यानयन्आनीतवतः ताअपागृभ्णावतिशेषइति ॥ दृपदादिब्रह्मकाइति ॥ मुमुचानः
स्विन्नःआतोमलादिव ॥ पूतंपवित्रेणेवाउपमापः शुभंतुमनसइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ द्रोःपादोदृपदः ॥ दृशब्दोवृत्तचनः ॥ दृपदोवृत्तमयःपादःपादुक्कः ॥ एकवचनमविवक्षितम् गमन

शत्रोदेवीरपोदेवीस्तथापांरसमित्यपि ॥ पुनंतुमेतिचनवपावमान्यःप्रकीर्तिताः ॥ ७ ॥

साधनत्वेनपादुकाभ्याम् ॥ मुमुचानोमुच्यमानोयथापुमान्गमनावसानेहज्जेनमुच्यते स्विन्नःस्वेदं प्राप्तःपुत्रांस्तत्रिबृत्त्यर्थस्नातोमलादिवयथामलाद्विमुच्यते ॥ पूतंपवित्रेणेवाउपमापवित्रेणपुनमाज्यं
पवित्राद्विमुच्यतेपुथकक्रियन्ततयाआपःशुभंतुमनसःमामांयथाउपामिताआपपनमःपापात्सकाशाच्छुभंतु मस्विन्नस्यकृतस्नानमलात्तापादिकृतःअतःशुद्धिविशेषतोमपापनिवृत्तिशेषंतु पुथककृत्तवति ॥
॥ ६ ॥ शत्रोदेवीगिति ॥ अभिष्टयाआपोभवंतुपातये ॥ शंयोरभिसंबन्तुनइतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ नोस्माकंदेवीर्देव्यआपोअभिष्टयेअभिषेकायाभीष्टायवापीतयेपानायचशंसुखरूपाभवन्तु ॥
शंयोरभिसंबन्तुनःयोरोगाणांपृथक्करणहेतोःशंसुखरूपाःसत्यआपोनोऽस्मानभिसंबन्ति ॥ आपोदेवीरिति ॥ उपमृजमधुमतीरयक्ष्मायमजाभ्यः ॥ तासामास्थानादुज्जिहतामोषधयःमुपिप्ला
इतिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ सिधुद्रीपआपिन्यंकुमारीणिबृहती ॥ बिधुममप्रत्ययानंतर्यादत्रकर्तृत्वेनाग्निर्विष्यतेर्द्यावा ॥ प्रजाभ्यः ॥ अत्रविभक्तिव्यत्ययः ॥ प्रजानामयक्ष्माययक्ष्मात्पाधिगयक्ष्मा
र्थमधुमतीर्देवीगपउपमृजेतिसंबंधः ॥ देवीर्देवनादिगुणसंयुक्तामधुमतीःरसवतीर्बृहिरूपाआपउपसृजनिक्षिप ॥ तासांभूमिगतानामपामास्थानादपांगससंबंधितयाअपारसमंप्रकृजितंक्षेत्रलक्षणस्था
नात्सुपिप्लाःसुधुपिप्लफलंयासामोषधीनांताः सुपिप्लाः फलपाकांताओषधयःशास्त्रादयज्जिहताम् ओहाङ्गती उद्रच्छंति ॥ अपांगसमिति ॥ उदयसंसूर्येसंतःसमाहितम् ॥ अपांरसः
स्ययोरसस्तंबोगृह्णाम्युत्तममितिमंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ रसःसारःसोऽर्वावायुः ॥ एषवाअपारसोपोयंपवतेइतिश्रुतिः ॥ उदयसमउत्तरतंबयोऽंयस्माद्वायोस्तमुदयसंवायुंसूर्येमंतंसमाहितमित्यनयोः
पदयोर्व्यत्ययोऽर्थेसंबंधात्सूर्येसमाहितंसंतसमारोपितस्त्वापितसंतंगृह्णामीतिवक्ष्यमाणेनसंबंधः ॥ अपारसस्ययोरसस्तंबोगृह्णाम्युत्तमम् अपारसोवायुस्तस्यापिरसःसारःप्रजापतिःसहियज्ञलोककालाग्नि
वायुसूर्यःअयश्शुःसामादिवपुस्तंबयःशब्देनाह॥अपोगृह्णामिउत्तममुत्कृष्टतमम्॥यद्वा वयःशब्दोऽन्वर्थः॥अपारसस्यवायोयोरसःप्रजापतितस्तंगृह्णामीतिस्मिन्पक्षेयोजना॥पुनंतुमेतीति ॥ पावमान्यःपा

विद्यकः अथः अथः ॥ तत्र पुनर्तुमापितरः सोम्यासः पुनर्तुमापितामहाः पुनर्तुमापितामहाः पवित्रेण शतायुषेति प्रथमो मंत्रः ॥ पुनर्तुमापितरः सोम्यासः सोमार्हाः सोम्याः सोमसंपादिनो वा सोम्याः सोम्या ए
व सोम्यासः पितरो मामां यजमानं पुनर्तुशोचयंतु ॥ पितः ॥ महाः पितुः पितरो मामां पुनर्तु- तत्पितरः प्रपितामहाः पुनर्तु ॥ केन पुनर्तु पवित्रेण पवनहेतुभूतेन शतायुषा केन पवित्रेण पूतः शतायुर्मम तितत्पवित्रं शतायुस्तेन
शतायुषा पवित्रेण मां पुनर्तु पावनं च पापनोदनम् शुद्धिफलग्रहणयोग्यता शुद्धिमापादयंति ॥ पुनर्तु मापितामहाः पुनर्तुमापितामहाः ॥ पवित्रेण शतायुषा विश्वमायुष्यं भवैति द्वितीयो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥
पुनर्तुमापितामहाः पुनर्तुशतायुषा पवित्रेण पुनर्तु प्रपितामहाः पुनर्तु विश्वमायुरेतेः सर्वैर्दत्तं विश्वं सर्वमायुष्यं भवे ॥ अक्षुष्याहो ॥ अक्षुष्यं भवत्यनुयामिति ॥ अन्नमायूषिपक्ता आमुर्जोर्मिषं चनः ॥
आरेबाधस्वदुच्छुनामिति तृतीयो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ आग्नेयीगायत्रीर्वाभानरः ॥ हे श्रीभगवन्नरे नोऽस्मान्ममिति आयुषि आयुः प्रापकानि कर्माणि पक्ते अंतर्गतं निज्योषं पावयस्ते गमयसि ॥ किंच आमु
र्जोर्मिषं चनः इषं ब्रह्मादिकमुज्जैर्दक्षिणीराशुपसेचनं नोऽस्मभ्यमास्तु व अभ्युजानीहि ॥ आरेदूरैर्यवस्थितं संतं दुच्छुनां दुच्छुर्दौर्गत्यं व्याचक्ष ॥ दुर्जनप्रभृतयो लक्ष्यं ते तान्वाचस्वेत्ययः ॥ पुनर्तुमादेव
जनाः पुनर्तुमनसाधिया ॥ पुनर्तु विश्वाभूतानि ज्ञात वेदः पुनीहि मेति चतुर्थो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ लिगोक्तदेवत्यास्तुष्टुपादेव जना देवानुगाजनामामां पुनर्तु पुनर्तुमनसाधियः मनसा विवेकेन संपन्नं मनसा सं
जाताधियो देवता विषयज्ञानानि कर्माणि ज्ञानां पुनर्तु ॥ विश्वानि भूतानि मां पुनर्तु ॥ हे श्रीजातवेदः मां पुनीहीति ॥ आग्नेयीगायत्री ॥ पवित्रेण पुनीहि माशुकेण देवदीद्यत ॥ अग्नेकृत्वाकनूः नुइति पंचमो
मंत्रः ॥ हे देवदीद्यत दीप्यमान श्रीभगवन्नरे शुकेण शुद्धेन पवित्रेण मां पुनीहीति ॥ यत्ते पवित्रमधिष्यन्नेविततमंतरा ॥ ब्रह्मतेन पुनातु मा इति षष्ठो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ आग्नेयी ब्राह्मि च गायत्री तृतीयः पादो
ब्रह्मदेवत्यः ॥ हे श्रीभगवन्नरे यत्ते पवित्रमधिष्यन्नेविततमंतरा मध्ये विततं ते तदेव त्वत्पवित्रं पवनहेतुभूतं विततमिति विस्तृतकृपं पवित्रेति ह्यति तेन पवित्रेण मां पुनीहि ॥ ब्रह्मतेन पुनातु मविदलक्षणं यद्ब्रह्म पंचमं

ततोऽधमर्षणं जवाद्गुपदांच ततो जपेत् ॥ प्राणायामं च विधिवदथवा तर्जले जपेत् ॥ ८ ॥

तेन ब्रह्मणा मां पुनातु ॥ यद्वा अधिषिषितं यत्पवित्रं तन पवित्रेणाभ्यनुज्ञातेन ब्रह्मणा पुनात्विति ॥ पवमानः सोमधनः पवित्रेण विचर्षणिः ॥ यः पोता स पुनातु मेति सप्तमो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ मोमदेव
त्या गायत्री तृतीयः पादो वायव्यः ॥ पवमानः स सोमः अथास्मिन्नहनिनोऽस्मान्पवित्रेण पावनेन विचर्षणिर्द्रष्टा कृताकृतं मस्य वेक्ष्यामि ॥ कोमां पुनातु ॥ यः स्वभावतः पोता पवनकर्ता वायुः स मां पुनात्विति ॥
उभाभ्यां देवसवितः पवित्रेण सवेन च ॥ मां पुनीहि विश्वत इत्यष्टमो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ सवितु देवता गायत्री ॥ हे देवसवितः पवित्रेण सवेन च अनेन पवित्रेण सवेनानेन यागेन चेत्युभाभ्यां पवित्रसत्वाभ्यां मां पुनी
हि विश्वतः सर्वतो मां पावयेति ॥ वैश्वदेवी पुनर्तु दीव्या गायस्यामि मा बह्व्यस्तन्वो वीतपृष्ठाः ॥ तयामर्दतः सधमादेव बुवयः स्याम पतयोरयीणामिति नवमो मंत्रः ॥ अस्यायः ॥ वैश्वदेवी त्रिष्टुप ॥ वैश्वदेवी विश्वदेवत्या
सुराकुंभी पुनर्तु पावनं कुर्वाणा देवी देवता आगात् आगता यस्यां देव्यामि मा बह्व्यस्तन्वो वीतपृष्ठाः ॥ वीतपृष्ठाः वीता परभागा निरंतरा धारा बह्व्यः संति तथा सुराकुंभ्यां देव्यामर्दतो मोदमानाः सधमादेव बुसहर्ष
मांसि स्थानेषु वर्यं रयीणां धनानां पतयः स्याम भवेम ॥ ७ ॥ ततोऽधमर्षणमिति ॥ ऋतंच सत्यं चाभीष्टात्तपसोऽप्यजायत ॥ ततोराप्यजायत ततः समुद्रोऽजर्णवः ॥ समुद्रादण्डं शश्विं संवत्सरोऽजजायत ॥
अहोरात्राणि विदधद्भिः स्यामिषतो वशी ॥ सूर्याचंद्रमसौ घातायथा पूर्वमकल्पयत् ॥ दिवं च पृथिवीं चांतरिक्षमथोऽसः इत्यधमर्षणमंत्रः ॥ अस्यायः ॥ ऋतंच सत्यमिति परब्रह्मोच्यते ॥ तथा च श्रुतिः ॥
ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्मेति ॥ आसीदित्यप्याहार्यम् ॥ तदयमर्षः ॥ ऋतंच सत्यं चासीत् परब्रह्मासीत् ॥ एतेन महामलयावस्थामतिपादितम् ॥ महामलयसमये केवलं ब्रह्मा मात्रमासीदित्यर्थः ॥
ततो महामलयावस्थायामेव रात्रिः समुत्पन्ना केवलमंधकारमयमासीदित्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अपक्वसप्तर्जादाविति ॥ किंभूतात्तपसः ॥ अभीष्टात्तपसि सवितो भावेन समुद्रात् ॥
लव्यमलयसमये हि ऋद्वददृष्टं भवति ॥ ततः समुद्रादण्डं वाह्यतात्पराऽजजायत ॥ किंभूतः ॥ मिषतः प्रकटीभवतो विश्वस्य वशीमभुः ॥ महामलये विलुप्तसृष्टजगतो निर्माणमभुरित्यर्थः ॥ सघाताय

यापूर्वयथाक्रमं सूर्याचंद्रमसावकल्पयत् ॥ किंभूतौ ॥ अहोरात्राणि विदधत कुर्वन्तौ ततः सूर्यचंद्रयोस्तत्पुनरंतरं संवत्सरोऽजायत ॥ सूर्यचंद्रोत्पत्तौ रात्रिदिनविभागकल्पनया संवत्सरः सृष्टः ॥ अथानंतरं दिवं स्वर्गपृथिवीमहोमंतरिक्षमाकाशं सर्वत्र लोकोपरिस्थितं स्वर्गलोकं सप्तपथाताऽकल्पयत् ॥ चराचरात्मकं सकललोकं सप्तपथानि ॥ द्रुपदाभितिप्रतीकमहणाभिप्रायेण ॥ ८॥ ९॥ ११०॥ १११॥ १२॥ चतुःसक्तिरिति ॥ नाभिर्हृतस्य सप्तधाः ॥ सनो विश्वायुः सप्तधाः ॥ सनः सर्वायुः सप्तधाः ॥ अपदेवोऽपहृदोऽन्यत्र तस्य सश्विमेति मंत्रशेषः ॥ अस्यार्थः ॥ चतुःसक्तिर्दिशोऽथ श्वीरस्य सक्तयः कोणेषु चतुःसक्तिर्पश्चनाभिर्नहनस्य सप्तधाः ॥ अभ्यासे भूयांसमर्थमन्यते ॥ त्वत्प्रसादाच्चापदेवः अपगच्छतु द्वेपोऽप्रपतः ॥ वीतरागाः स्यामेत्यभिप्रायः ॥ अपहरः भरहरचलने अपगच्छतु चलनमस्मत्तः ॥ जनित्वा प्रियते मृत्वा जायते इत्येतच्छ्रुत्वा नमभिप्रेतम् ॥ अन्यत्र तस्य सश्विममन्यहृतं कर्म यस्य प्रमुप्यकर्मणः सकाशादार्तानुग्रहात्मकं सतथोक्तस्तस्य कर्मवयं सेवामहेसाधुवयं प्राप्ताः संत इति ॥ १३॥ १४॥ प्रणवंत्रिजपेद्वापि विष्णुं वासं स्मरेत्सुधीः ॥ स्नात्वेत्यं वस्त्रमापीज्यगृहीयाद्भौतवाससी ॥ ९॥ आचम्य च ततः कुर्यात्प्रातः संध्यां कुशान्विताम् ॥ योनं संध्यामुपासीत ब्राह्मणो हि विशेषतः ॥ ११०॥ सजीवन्नेव शूद्रस्तु मृतः श्वाजायते ध्रुवम् ॥ संध्याहीनोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु ॥ ११॥ यदन्यत्कुरुते कर्म न तस्य फलमागमवेत् ॥ प्रणवं प्राग्दिशि स्मृत्वा ततो दत्त्वा कुशासनम् ॥ १२॥ चतुःसक्तिरिमं त्रं पठित्वानान्यदहम्भनाः ॥ १३॥ प्राङ्मुखो बद्धचूडो वाप्युपविष्ट उदङ्मुखः ॥ प्रदक्षिणं स्वमभ्युक्ष्य प्राणायामं समाचरेत् ॥ १४॥ गायत्रीं शिरसा सार्धं सप्तव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ त्रिजपेत्सदशोऽकारः प्राणायामो यस्य मुच्यते ॥ १५॥ प्राणायामांश्चरन्विप्रो नित्यं तैर्द्रियमानसः ॥ अहोरात्रकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥ १६॥ दशद्वादशसंख्यावा प्राणायामाः कृतायदि ॥ नियम्यमानसं तेन तदा तप्तं महत्तपः ॥ १७॥ सव्याहृतिप्रणवकाः प्राणायामास्तु षोडश ॥ अपि भूणहनं मासात्पुनंत्यहरहः कृताः ॥ १८॥ यथा पार्थिवधातूनां दह्यंत धेमनान्मलाः ॥ तथैर्द्रियैः कृतादोषा ज्वालयंत प्राणसंयमात् ॥ १९॥ एकं संभोज्य विधिवद्ब्राह्मणं यत्फलं लभेत् ॥ प्राणायामेर्द्वा दशभिस्तत्फलं श्रद्धयाप्यते ॥ १२०॥ वेदादिवाङ्मयं सर्वं प्रणवेत्यप्रतिष्ठितम् ॥ ततः प्रणवमभ्यस्येद्वेदार्दि वेदजापकः ॥ २१॥ प्रणवेनित्ययुक्तस्य सप्तसु व्याहृतिष्वपि ॥ त्रिपदायां तु गायत्र्या नभयं जायते कश्चित् ॥ २२॥ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामः परंतपः ॥ गायत्र्यास्तु परं नास्ति पावनं कलशोद्भव ॥ २३॥ कर्मणामनसा वाचा यद्वा त्रैकुरुते त्वधम् ॥ उत्तिष्ठन्पूर्वं संध्यायां प्राणायामोर्विशोधयेत् ॥ २४॥

गायत्रीमिति ॥ शिरसा सार्धं मृत्पापोऽयोतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो मित्यनेन सहस्रहितामित्यर्थः ॥ सप्तव्याहृतयो भूरादयः पूर्वमयमयस्यास्ताम् ॥ ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यं ॐ तत्सविर्बुर्वर्णं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपोऽयोतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरो मित्येवंभूतां गायत्रीं त्रिवारं त्रयं जपेत् ॥ सोऽयं दशोऽकारो दशोऽकारसाहितो वाऽयं प्राणायाम उच्यते इत्यर्थः ॥ १५॥ १६॥ १७॥ भूणहनं गर्भहंतारं श्रेष्ठं ब्राह्मणहंतारं वा ॥ १८॥ दक्षिणाहं कर्तुं भिरिति शेषः ॥ घमनादभिसंयोगात् ॥ ज्वालयंतानां स्तिग्नां प्राणायामकर्तुं भिरिति शेषः ॥ प्राणसंयमां प्राणायामात् ॥ १९॥ १२०॥ वेदादिरूपं यद्वाङ्मयं तत्सर्वं यस्मात्प्रणवेति प्रतिष्ठितं तत्सत्त्वादेर्दजापकः प्रणवमभ्यसेत् ॥ कथं भूतम् ॥ वेदादि वेदादेः स्वरणम् ॥ तथा चोक्तम् ॥ ॐ कारप्रभवा वेदाः ॐ कारप्रभवाः स्वराः ॥ ॐ कारप्रभवं तत्रैलोक्यं संचराचरमिति ॥ २१॥ २२॥ मयाभावे हेतुमाह ॥ एकाक्षरमिति ॥ एकाक्षरं प्रणवम् ॥ २३॥ उत्तिष्ठन्नाममाह ॥ अथवा पूर्वसंध्यायामुत्तिष्ठन् उत्कर्षेण तिष्ठं स्तां

कुर्वन्निर्त्ययः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गायत्र्यभ्यासमात्रः गायत्रीसारमात्रः ॥ जितेंद्रियः सूर्यत्रितः ॥ तथाचमनुः ॥ गायत्रीसारमात्रोपिवरं विमः सूर्यत्रितः ॥ नार्यत्रितं
स्त्रिवेदोपिसर्वाशीसर्वविकर्षति ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपदेव्याः प्रातः कालोपास्याया गायत्र्याः ॥ ३४ ॥ सूर्यश्चेतीति ॥ मामन्युश्चमन्युपतयश्चमन्युकृतेभ्यः पापेभ्योरक्षताम् ॥
यदात्र्यापापमकार्षं मनसावाचाहस्ताभ्याम् पद्मचामुदरेणाशिशना अहस्तदवलंपतु यत्किंच दूरितं मयि इदमहं माममृतयोनी सूर्यज्योतिषिपरमात्मनि जुहोमि स्वाहेति मंत्रशेषः ॥ अस्त्यार्थः ॥ मामां
रक्षताम् ॥ के सूर्यश्चमन्युश्चमन्युर्यज्ञः ॥ केभ्यः पापेभ्यः ॥ किंभूतेभ्योमन्युकृतेभ्यः असांगयज्ञकृतेभ्यः ॥ तथामन्युपतयोयज्ञपतयोमन्युः क्रोधावाक्रोधपतय इन्द्रियाणि क्रोधकृतेभ्यः पापेभ्यः क्रोधो
रक्षतामिति किमुक्तं स्यात् ॥ ममैतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं न करोमीति ॥ किंच यत्पापं प्राञ्ज्याकार्षेन मनसावाचाहस्ताभ्यां पद्मचामुदरेणाशिशनाशिशनेन तत्पापमहर्दिवसोऽब्रह्मणुपतुल्यं दयतु यत्किं

यदद्वाकुरुते पापं मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ आसीनः पश्चिमां संध्यां तत्प्राणायामतो हरेत् ॥ २५ ॥ पूर्वां संध्यां जपं स्तिष्ठेत्सावित्रीमार्कदर्शनात् ॥ पश्चिमां
तु समासीनः सम्यगृक्षविभावनात् ॥ २६ ॥ पूर्वां संध्यां जपं स्तिष्ठेत्त्रैशमेनोव्यपोहति ॥ पश्चिमां तु समासीनो मलं हंति दिवाकृतम् ॥ २७ ॥ नोपतिष्ठेत्तुयः
पूर्वानोपास्ते यस्तु पश्चिमाम् ॥ सशूद्रवद्रहिष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मणः ॥ २८ ॥ अपांसमीपमासाद्य नित्यकर्म समाचरेत् ॥ गायत्रीमप्यधीयीत ग
त्वारण्यं समाहितः ॥ २९ ॥ गृहाद्बहुगुणायस्मात्संध्या बहिरुपासिता ॥ गायत्र्यभ्यासमात्रोपिवरं विप्रो जितेंद्रियः ॥ १३० ॥ त्रिवेद्यपि च नोमान्यः
सर्वभुक्सर्वविक्रयी ॥ सविता देवतायस्यामुखमग्निसिपाचया ॥ ३१ ॥ विश्वामित्रेऽऋषिश्छंदोगायत्रीसाविशिष्यते ॥ गायत्रीमुषसि ध्यायेद्धोहितां
ब्रह्मदेवताम् ॥ ३२ ॥ हंसारूढामष्टवर्षारक्तस्रगनुलेपनाम् ॥ ऋक्स्वरोपामभयदामक्षमालावलंबिनीम् ॥ ३३ ॥ व्यासर्षिणास्तूयमानां छं
दसानुष्टुभायुताम् ॥ एतद्वचानादुपदेव्या नैशमेनोव्यपोहति ॥ ३४ ॥ सूर्यश्चेति चमत्रेण स्यादाचमनमुत्तमम् ॥ आपोहिष्ठेति तिसृभिर्मार्जनं तु ततश्चरेत्
॥ ३५ ॥ भूमौ शिरसि चाकाश आकाशे भुवि मस्तके ॥ मस्तके च तथा काशे भूमौ च नवधा क्षिपेत् ॥ ३६ ॥ भूमिशब्देन चरणावाकाशं हृदयं स्मृतम् ॥
शिरस्येव शिरःशब्दो मार्जनं ज्ञेयं रुदाहृतः ॥ ३७ ॥ वारुणादपि चाग्नेयाद्राव्यादपि चैन्द्रतः ॥ मंत्रस्नानादपि परं ब्राह्मं स्नानमिदं परम् ॥ ३८ ॥

चमयिमदाश्रितं दुरितं पापं तदिदमहं सूर्ये जुहोमि ॥ किंभूते ॥ ज्योतिषिहृत्य अग्न्यस्थितमकाशस्वरूपे ॥ परमात्मनि परमात्मस्वरूपे ॥ अमृतयोनी चेतनात्मकारणे ॥ पानीयरूपेण तत्पापं जुहोमि स्वाहा सुदुर्तं
भवत्विति ॥ ३५ ॥ आपोहिष्ठेति तिसृभिर्व्याख्यातं ब्राह्मं स्नानमाह भूमा कित्यादिद्राभ्याम् ॥ ३६ ॥ भूमाविति श्लोकगतं पादत्रयं स्वयमेव व्याचरेत् ॥ भूमिशब्देनेति ॥ ३७ ॥ वारुणादिति ॥ इदं भूमा
नित्यादिनोक्तं ब्राह्मं स्नानं वारुणादित्यादिपंचस्नानात्परं भिन्नं परं श्रेष्ठं चेत्यन्वयः ॥ तत्र वारुणं जलजम् ॥ आग्नेयमग्निहोत्रविभूतिजम् ॥ वायव्यं वायुनानीयमानगोरजोजम् ॥ ऐन्द्रमभ्रविनाशैरावतकरो
क्षितवारिजम् ॥ मां प्रभूमूलमंत्रजं वेदिकमंत्रजं वा ॥ तथा चोक्तम् ॥ मां प्रभूमंतथा प्रेयं वायव्यं दिव्यमेव ॥ वारुणं मानसं चैव सप्तैवैषं कीर्तितमिति ॥ तत्र भूमिं मूलं दालं वनं तिलकादिधारणमित्यावत् ॥
दिव्यमैन्द्रम् ॥ मानसं संशुणनिर्गुणभेदेन हरिहरयोश्च तनम् ॥ तथा च ब्राह्मणादिपि स्नानात्मानं संस्नात्वा भविकमिति दर्शितं भवति ॥ यद्वा भूमा कित्यादि श्लोकद्वयं मार्जनविशेषपरं तदा वारुणादित्यस्यायमर्थः ॥

बारुणादिपंचस्नानादित्युपलक्षणं भौमस्नानादपि ब्राह्मस्नानं यदिदं परं भिक्षुपरं श्रेष्ठं चेत्तत्पर्यः ॥ अस्मिन् ऋषेः ब्राह्मं मानसमेव ॥ १८ ॥ तत्तत्तौति ॥ ब्राह्मस्नानेनेति ॥ १९ ॥ ननु बारुणाग्नेययोरेव श्रेष्ठत्वं प्रतिभाति प्रायशः सर्वैः क्रियमाणत्वादित्याशंक्य निराकरोति नक्तमिति द्वयेन ॥ १४० ॥ रत्नमागर्द्धमाः ॥ ४१ ॥ एवं स्थिते कलितमाह ॥ सस्नात इति ॥ ४२ ॥ तर्हि तत्कर्म स्यादित्याकांक्षापूर्वकं सहेतुकमाह ॥ तदेवेति ॥ ४३ ॥ समाश्रयेति चेत् ॥ मनोमलाः कामाः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ननु विश्वेशानुमह एष कुतः स्यात्तत्राह ॥ विश्वेशानुमह इति ॥ तंसदाचारम् ॥ ४६ ॥
 ब्राह्मस्नानेनयः स्नातः स बाह्याभ्यंतरे शुचिः ॥ सर्वत्र चार्हतामेति देवपूजादिकर्मणि ॥ ३९ ॥ नक्तं दिनं निमज्ज्याप्सु कैवर्ताः किमु पावनाः ॥ शतशोपितथा स्नातान शुद्धाभावदूषिताः ॥ १४० ॥ अंतःकरणशुद्धयेतान्विभूतिः पवित्रयेत् ॥ किं पावनाः प्रकीर्त्यते रासभाभस्मधूसराः ॥ ४१ ॥ सस्नातः सर्व तीर्थेषु सर्वमलवर्जितः ॥ तेन क्रतुशतैरिष्टं चेतो यस्येह निर्मलम् ॥ ४२ ॥ तदेव निर्मलं चेतो यथा स्यात्तन्मुने शृणु ॥ विश्वेशश्चेत्प्रसन्नः स्यात्तदा स्यान्नान्यथा क्वचित् ॥ ४३ ॥ तस्माच्चेतो विशुद्ध्यर्थं कार्शनाथं समाश्रयेत् ॥ तदाश्रयेणानियतं संक्षीयं ते मनोमलाः ॥ ४४ ॥ संक्षीणमानसमलो विश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ इदं शरीरमुत्सृज्य परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ विश्वेशानुग्रहे हेतुः सदाचारो मतो नृणाम् ॥ श्रुतिस्मृतिभ्यामुदितं तस्मात्तमनुसंश्रयेत् ॥ ४६ ॥ द्रुपदांतुतोजत्वा जलमादाय पाणिना ॥ कुर्याद्व्रतं च मंत्रेणाविधिं तत्स्वचमर्षणम् ॥ ४७ ॥ निमज्ज्याप्सु च यो विद्वाञ्जपेन्निरघमर्षणम् ॥ यथा स्वमेधावभृत्स्तस्य स्यात्तत्तथा ध्रुवम् ॥ ४८ ॥ जले वापि स्थले वापि यः कुर्याद्व्रतमर्षणम् ॥ तस्याचौघो विनश्येत्तथा सूर्यो दयेतमः ॥ ४९ ॥ इमं मंत्रं ततश्चोक्ता कुर्यादाचमनं द्विजः ॥ आचार्याः केचिदिच्छंति शाखाभेदेन चापरे ॥ १५० ॥ अंतश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतो मुखः ॥ त्वं यज्ञस्त्ववषट्कार आपोज्योतीरसोऽमृतम् ॥ ५१ ॥ गायत्रीं शिरसा हीनां महाव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ प्रणवाद्यां जपं स्तिष्ठन्निषेदं भोजलित्रयम् ॥ ५२ ॥ तेन वज्रोदकेनाशुमं देहानामराक्षसाः ॥ सूर्यारयः प्रलीयंते शैलावब्रह्माहव ॥ ५३ ॥ विवस्वतः सहायार्थं यो द्विजो नांजलित्रयम् ॥ क्षिपेन्मंदेहनाशाय सोऽपि मंदेहतां व्रजेत् ॥ ५४ ॥ प्रातस्तावज्जपं स्तिष्ठेद्यावत्सूर्यस्य दर्शनम् ॥ उपविष्टो जपेत्सायमृक्षाणामाविलोकनात् ॥ ५५ ॥ काललोपो न कर्तव्यो द्विजेन स्वहितेऽप्युना ॥ अर्धोदयास्तसमये तस्माद्ब्रजोदकं क्षिपेत् ॥ ५६ ॥ विधिनापिकृता संध्या कालातीताऽफला भवेत् ॥ अयमेव हि दृष्टांतो वंध्यास्त्रीमेषु न यथा ॥ ५७ ॥ जलं वामकरे कृत्वा यासंध्या चरिता द्विजैः ॥ वृषलीसापरिज्ञेयारक्षोगणमुदावहा ॥ ५८ ॥ उद्धृतं मुदुत्यं च चित्रदेवेति तत्परम् ॥ तच्च क्षुरित्युपस्थानं मंत्राब्रध्नस्य सिद्धिदाः ॥ ५९ ॥
 द्रुपदमिति ऋतं चेति मंत्रद्वयं पूर्वमेव व्याख्यातमिति प्रतीकतया एकदेशमहणाभिप्रायेण ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इममिमेकमुक्तेति मंत्रम् ॥ आचार्या इति ॥ केचिदपरे आचार्याः शाखाभेदेनांतश्चरसीत्याचमनं मंत्रमिच्छंतीति शेषः ॥ इमं वक्ष्यामि मंत्रमुक्त्वाऽऽचमनं कुर्यादित्यत्र हेतुमाह ॥ आचार्या इति ॥ मन्त्रमेकदशयति ॥ अंतश्चरसीत्येवं वाक्यः ॥ गुहायां बुद्धौ ॥ विश्वतो मुखः सर्वत्राननः ॥ रत्नानंदः जन्मृतं पद्विकाररहितम् ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उद्धृतमित्यनुस्वारमार्गः ॥ प्रतीकमिमांशोः ॥ मसः

परिस्वः पश्यंत उत्तरम् ॥ देवदेवशास्यं मग्नं ज्योतिरुत्तममिति मंत्रशेषः ॥ अस्याऽर्थः ॥ तत्त्वयंतमसः परि तमः प्रचुरादस्माद्धोकात्तमसः पाप्मनोवापरिउपरिस्वः स्वर्गलोके देवत्रादेवे पु उत्तरस्वः
 देवनादिगुणयुक्तमुत्तमं सर्वज्योतिर्भ्यं उत्तममुत्कृष्टतमं सूर्यसर्वमेरकं पश्यंतः शास्त्रदृष्ट्या साक्षात् कुर्वतः सूर्यज्योतिः उत् ॥ अग्न्यवदृष्टास्मेति (१) ॥ उदुत्पमिति ॥ जातवेदसं देवं हंतिके तवः ॥ दृष्टो विश्वायसूर्यमिति
 मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ उदित्युपसर्गः ॥ उदिति च निपातः ॥ त्यच्छन्दस्य रूपं त्यमिति ॥ त्वं जातवेदसं जातं जातं वै चिचेदयतीति जातवेदास्तं जातवेदसं सर्वं देवदेवनादिगुणयुक्तम् ॥ सूर्यम् ॥
 चिती ज्ञाने ॥ केतवः प्रज्ञानात्मका असंख्यातारश्मयः उपबद्धा इति विश्वाय विश्वस्य सर्वस्य जगतः दृष्टे दर्शनाय सर्वलोकस्य दर्शनादि व्यवहारसिद्धयर्थं हंती उद्वहंतीति संबध इति ॥ चित्रं देवेति ॥ नामुदगादनीकं
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्रे ॥ आपाद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्यात्मा जगतस्तस्युषश्चेति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ चित्रमिति क्रियाविशेषणम् ॥ चित्रं विचित्रं यथाभवति तथोदगात् ॥ आश्चर्यं हि
 स्वकीयेन ज्योतिषा शर्वंतमोपहृत्या न्येषां च ज्योतिषां ज्योतिरादाय गच्छतीति ॥ यद्वा चित्रं चायनीयं दर्शनाय उदगात् ॥ देवानां रश्मीनामनीकं मुखं प्रयममुदगात् ॥ ततो देवानां रश्मीनामनीकं
 शिमसंघातांश्चित्रं विचित्रं चायतनीयमादित्यमंडलमुदगादित्यर्थः ॥ तच्च मित्रस्य वरुणस्याग्रे रित्येतेषां चक्षुर्दृष्टिः स देवमनुष्यस्य जगतो यस्तदादित्यमंडलमापाद्यावापृथिवी अंतरिक्षं प्रापुर्गे यावा
 पृथिवी तन्मध्यमंतरिक्षं स्वकीयेन प्रकाशेन आसमंतात्माः प्ररुषत्यत्ययः ॥ अमात् आपूरितवान् ॥ सूर्योदये हि रूपादयोऽभिष्यज्यंते कालस्यापि विशिष्टक्रियादेतुत्वं यजमानानां च विशिष्टक्रियाकर्तृ

सहस्रकृत्वो गायत्र्याः शतकृत्वो थवापुनः ॥ दशकृत्वो थदेव्यैव कुर्यात्सौरीमुपस्थितिम् ॥ १६० ॥ सहस्रपरमं दिव्यं शतमध्यां दशवाराम् ॥ गायत्रीं योजये
 द्विप्रोनसपापैः प्रलिप्यते ॥ ६१ ॥ विभ्राडित्यनुवाकं वासूक्तं वापोरुषं जपेत् ॥ शिवसंकल्पमथवा ब्राह्मणमंडलं तुवा ॥ ६२ ॥ एतानि चोपस्थानानि रवि
 प्रीतिकराणि च ॥ रक्तचंदनमिश्राद्विरसतेः कुम्भैः कुशैः ॥ ६३ ॥ वेदोक्ते रागमोक्ते र्वा मंत्रै र्चप्रदापयेत् ॥ अर्चितः सविता येन तेन त्रैलोक्यमर्चितम् ॥ ६४ ॥
 अर्चितः सविता सूते सुतान् पशुवसूनि च ॥ व्याधीन् हरेद्दद्यात्पायः पूरयेद्वा छित्तान्यपि ॥ ६५ ॥ अयं हि रुद्र आदित्यो हारिरेष दिवाकरः ॥ रविर्हिरण्यगर्भो सौ
 त्रयीरूपो यमर्मयमा ॥ ६६ ॥

त्वं देवानां च विशिष्टपूजाविषयत्वमित्यादिकं सर्वसूर्योदयाय तमित्यर्थः ॥ स एव सूर्यात्मा जगतस्तस्युषः अस्य जगतः जगति गच्छतीति जगत्तस्य जगतो जंगमस्य तस्युषः स्थितिशीलस्य स्वावरस्य सूर्यः सर्व
 मेरको भगवान् आत्मा सर्वस्य प्रत्यगात्मभूतः ॥ परमात्मदृष्ट्या सूर्यः स्तूयते इति ॥ तत्परमुदुत्पमिति स्यात्परम् ॥ तच्च श्रुतिरिति ॥ देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः
 शतं शृणुयाम शरदः शतमिति मंत्रशेषः ॥ अस्यायमर्थः ॥ तच्च भुरादित्यात्मकं चक्षुर्देवहितं देवेन श्रीभगवता हितं प्रतिष्ठितं देवेभ्योऽर्थाय वाहितं पुरस्तात्प्राच्यां दिशि शुक्रं प्राप्नोति संपृष्टमुच्चरत्तु देति ॥
 पश्येम सर्वाणि पुरुषार्थसाधनानि पश्येम ॥ शरदः शतमिति बहुकालं जीवेम ॥ शरदः शतं शतसंक्तरपरिमितकालम् ॥ शृणुयाम श्रीभगवन्माहात्म्यप्रभाववादिनीः श्रुतीः ॥ शरदः शतं कल्पेन शृणु
 यामेति ॥ ५९ ॥ सहस्रकृत्वः सहस्रवारान् ॥ एवमग्रेपि ॥ वाशब्दो विकल्पार्थः ॥ १६० ॥ सौर्युपस्थितेः फलमाह ॥ सहस्रपरमां दशशतेनोत्तमाम् ॥ शतवारजपेन मध्यामं ध्यामां
 दशवारजपेन अवरां लघ्वीम् ॥ ६१ ॥ विभ्राडिति ॥ विभ्राड्बृहत्पिषत्कित्यादि चतुर्दशानुवाकं वा जपेत् पौरुषं सूक्तं सहस्रशीर्षेत्यादिषोडशैर्वा जपेत् शिवसंकल्पं यजामत इति षड्भुक्त्वा जपेत् मंडलं
 ब्राह्मणं यदेतन्मंडलमित्यादि त्रयोविंशतिकं डिक्तामं क्वा जपेत् ॥ एतेषां स्वरूपं संहितादौ ॥ व्याख्यानं च गुणविष्णवादीं द्रष्टव्यम् ॥ एवमग्रेपि ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ वेदोक्ते र्वाऽऽदिपि दित्याद्यैः ॥
 आगमोक्तेः पक्षिभ्यः सहस्रांशो दित्याद्यैः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अयं हीति ॥ अयमादित्योरुद्रः एष दिवाकरो हरिः असौरविर्हिरण्यगर्भः तस्मादयमर्थमात्रयीरूपोरुद्रहरिहिरण्यगर्भस्वरूप इति ॥

तथाचस्मृतिः ॥ नमःसवित्रेजगदेकच्छुषेजगत्प्रभृतिस्थितिनाशहेतवे ॥ त्रयीमयायत्रिगुणात्मवारिणेविरिचिनारायणशंकरात्मनइति ॥ ६६ ॥ यतश्चमहोरेवेति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेनसव्येनदक्षिणहस्तसंलग्नेनवामेनहस्तेन ॥ षड्विनायकान्चंदमचंदचर्वविनायकप्रभिराजमहागणपतीन् ॥ १७० ॥ ७१ ॥ निवीतीकंछलयज्ञोपवीती ॥ ७२ ॥
प्राचीनावीतिकोदक्षिणस्कंधयज्ञोपवीतवान् ॥ ७३ ॥ तिलतर्पणस्यनिषेधमाह ॥ रवाविति ॥ ७४ ॥ तत्रापियाहच्छिक्रप्रतिप्रसन्नमाह ॥ यदीति ॥ चतुर्दशेति ॥ यमायधर्मराजायमृत्यवर्चां

रवेस्तुतोषणात्तुष्टाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ इंद्रादयोखिलादेवामरीच्याद्यामहर्षयः ॥ ६७ ॥ मानवामनुमुख्याश्चसोमपाद्याःपितामहाः ॥ रवेरर्चाविधाये
त्यंततस्तर्पणमारभेत् ॥ ६८ ॥ दर्भानगर्भानादायनवसप्तचपंचवा ॥ साम्राज्यमूलानच्छिन्नान्द्विजोदक्षिणपाणिना ॥ ६९ ॥ अन्वारब्धेनसव्येनतर्प
येत्षड्विनायकान् ॥ ब्रह्मादीनखिलान्देवान्मरीच्यादींस्तथामुनीन् ॥ १७० ॥ चंदनागुरुकस्तूरीगंधवत्कुसुमैरपि ॥ तर्पयेच्छुचिभिस्तोयेस्तृप्यं
त्वितिसमुच्चरन् ॥ ७१ ॥ सनकादीन्मनुष्यांश्चनिवीतीतर्पयेद्यवैः ॥ अंगुष्ठद्वयमध्येतुकृत्वादर्भानृज्जुन्दिजः ॥ ७२ ॥ कव्यवाडनलार्दींश्चपितृन्दिव्या
न्प्रतर्पयेत् ॥ प्राचीनावीतिकोदर्भैर्द्विगुणेस्तिलमिश्रितैः ॥ ७३ ॥ रवौशुकैश्चयोदश्यांसप्तम्यानिशिसंध्ययोः ॥ श्रेयार्थोब्राह्मणोजातुनकुर्व्यात्तिलतर्प
णम् ॥ ७४ ॥ यदिकुर्यात्ततःकुर्याच्छुक्लैरेवतिलैःकृती ॥ चतुर्दशयमान्पश्चात्तर्पयेन्नामउच्चरन् ॥ ७५ ॥ ततःस्वगोत्रमुच्चार्यतर्पयेत्स्वपितृन्मुदा ॥
सव्यजानुनिपातेनपितृतीर्थेनवायतः ॥ ७६ ॥ एकैकमंजलिदेवाद्वौद्वौतुसनकादिकाः ॥ पितरस्त्रीन्प्रवांछंतिस्त्रियएकैकमंजलिम् ॥ ७७ ॥ अंगुल्य
ग्रेभवेद्देवमार्षमंगुलिमूलगम् ॥ ब्राह्ममंगुष्टमूलेतुपाणिमध्येप्रजापतेः ॥ ७८ ॥ मध्यंगुष्ठप्रदेशिन्योःपित्र्यंतीर्थप्रचक्षते ॥ नवर्चमुच्चरन्विद्वान्विदध्या
त्पितृतर्पणम् ॥ ७९ ॥ उदीरतामंगिरसआयंतुनइतीष्यते ॥ ऊर्जवहंतीपितृभ्यःस्वधायिभ्यस्ततःपठेत् ॥ १८० ॥

तकायच ॥ वैवस्वतायकालायसर्वभूतक्षयायच ॥ औदुंबरायदध्रायनीलायपरमेष्ठिने ॥ वृकोदरायचित्रायचित्रहृतायर्वनमहत्सर्वभूतान् ॥ ७५ ॥ पितृतीर्थेनांगुष्ठप्रदेशिन्योर्मध्येन ॥ ७६ ॥ ७७ ॥
देवादितीर्थान्याह अंगुल्यग्रहृतिसार्धेन ॥ ७८ ॥ पितृतर्पणमंत्रानाह ॥ नवर्चमिति ॥ ७९ ॥ नवर्चमिबोदाहृत्यदर्शयति उदीरतामितिपादोनद्वयेन ॥ उदीरतामित्येककंडिका ॥
अंगिरसइतिदे आयंतुनइतिस्त्रिः ऊर्जवहंतीतिचतस्रः पितृभ्यःस्वधायिभ्यःइतिपंच येचेहेतिषड् मनुष्याताइतिर्कंडिकाप्रथम इतिनवर्चमुक्तापितृतर्पणविदध्यादितिपूर्वेणैवान्वयः ॥ १८० ॥

मातुरभंशकंसंतर्प्यमातामहतर्पणमाह ॥ नमोवहति ॥ ८१ ॥ आब्रह्मेतिमंत्रत्रयंपठन्मुविजलंतिचेदित्तिपादव्रजानाम्बधः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ उपसंहरति ॥ प्रातः
कृत्यमिति ॥ ८७ ॥ प्रातःस्नानासक्तान्प्रस्थाह ॥ अयवेति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ त्र्यक्षरांप्रणवारिमन्त्रम् ॥ ९३ ॥ पचनाग्निंश्चदेवार्थमग्निम् ॥ ९४ ॥ निष्पावान्
शिबीः बह्मबल्लाह्मतिर्गौडेमसिद्धाः ॥ कोद्रवान्कोरदूषकान् ॥ माषान्प्रस्थातान् ॥ कलायान्सूक्ष्मान्बाहुलाहतिप्रसिद्धान् ॥ चणकान्हरिमंयकान् ॥ पक्कांशं सर्वलवणयुक्लवणसंबद्धं सर्व

येचेहपितरस्तद्वन्मधुवाताइतितृचम् ॥ नमोवःपितरश्चोक्तापठन्सिचेषलंभुवि ॥ ८१ ॥ आब्रह्मस्तंबपर्यंतं देवर्षिपितृमानवाः ॥ तृप्यंतुपितरः सर्वेमातृ
मातामहादयः ॥ ८२ ॥ अतीतकुलकोटीनांसप्तद्वीपनिवासिनाम् ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तुतिलोदकम् ॥ ८३ ॥ येचास्माकंकुलेजाताअपुत्रागो
त्रिणोमृताः ॥ सर्वेतेतृप्तिमायातुवस्त्रनिष्पीडनोदकैः ॥ ८४ ॥ अग्निकार्यततः कृत्वावेदाभ्यासंततश्चरेत् ॥ श्रुत्यभ्यासः पंचधास्यात्स्वीकारोर्थविचारणम्
॥ ८५ ॥ अभ्यासश्चजपश्चापिशिष्येभ्यः प्रतिपादनम् ॥ लब्धस्यप्रतिपालार्थमलब्धस्यचलब्धये ॥ ८६ ॥ दातारंसमुपेयाद्वैस्वगुरुत्वंचवर्धयेत् ॥
प्रातःकृत्यमिदंप्रोक्तं द्विजातीनां द्विजोत्तम ॥ ८७ ॥ अथवाप्रातरुत्थायकृत्वावश्यकमेवच ॥ शौचाचमनमादायभक्षयेदंतधावनम् ॥ ८८ ॥ विशो
ध्यसर्वगात्राणिप्रातःसंध्यासमाचरेत् ॥ वेदार्थानधिगच्छेच्चशास्त्राणिविविधान्यपि ॥ ८९ ॥ अध्यापयेच्छुचीं शिष्यान्हितान्मेधासमन्वितान् ॥
उपेयादींश्चरंचेवयोगक्षेमादिसिद्धये ॥ ९० ॥ ततोमध्याह्नसिद्धयर्थपूर्वोक्तंस्नानमाचरेत् ॥ स्नात्वामध्याह्निकासंध्यामुपासीतविचक्षणः ॥ ९१ ॥
नवयौवनभिन्नांगीशुद्धस्फटिकनिर्मलाम् ॥ त्रिष्टुब्धदःसमायुक्तांसावित्रीरुद्रदेवताम् ॥ ९२ ॥ कश्यपं सिसमायुक्तांयजुर्वेदस्वरूपिणीम् ॥ त्र्यक्षरां
वृषभारूढांभक्ताभयकरांपराम् ॥ ९३ ॥ देवतांपरिपूज्याथनैत्यिकंविधिमाचरेत् ॥ पचनाग्निंसमुष्वालयैश्चदेवंसमाचरेत् ॥ ९४ ॥ निष्पावान्को
द्रवान्माषान्कलायांश्चणकास्त्यजेत् ॥ तैलपकंचपक्कांशं सर्वलवणयुक्त्यजेत् ॥ ९५ ॥ आढकीश्चमसूरांश्चवर्तुलान्वरटांस्तथा ॥ भुक्तशेषंपर्युषितं वै
श्वदेविविजयेत् ॥ ९६ ॥ दर्भपाणिःसमाचम्यप्राणायामंविधायच ॥ पृष्ठोदिवीतिमंत्रेणपर्युक्षणमथाचरेत् ॥ ९७ ॥ प्रदक्षिणंचपर्युक्ष्यत्रिःपरिस्तीर्य
वैकुशान् ॥ एषोहदेवमंत्रेणकुर्याद्ब्रह्मसुसंमुखम् ॥ ९८ ॥ वैश्वानरंसमभ्यर्च्यसाज्यपुष्पाक्षतैरथ ॥ भूराद्याश्चाहुतीस्तिस्रःस्वाहांताःप्रणवादिकाः
॥ ९९ ॥ अंभुर्भुवःस्वःस्वाहेतिविप्रोदद्यात्तथाहुतिम् ॥ तथादेवकृतस्याद्याजुहुयाच्चषडाहुतीः ॥ २०० ॥

पक्कांशसिद्धमंत्रं त्यजेदित्यर्थः ॥ ९५ ॥ आढकीः तुवरीः ॥ मसूरान्सूक्ष्मकलायसदृशान् रक्तवर्णान् ॥ कर्तुलान्सूक्ष्मकलायान् ॥ वरटान् कर्वटीतिप्रसिद्धान् ॥ ९६ ॥ पृष्ठोदिविपृष्ठोभिरित्यादिमंत्रेण
पर्युक्षणमभ्युक्षणमंत्रपूर्वकं जलेनाग्निवह्मना ॥ ९७ ॥ सुसंमुखं तृतीयेस्वोपयेकीकृत्यस्थापितम् ॥ आहुतौ देवममसंमुखो भवेत्येवं रूपं वा ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ देवकृतस्याद्याहति ॥ एनसोषय

जनमसिस्वाहामनुष्यकृतस्येनसोबयजनमसीत्यादयमादिपदेनगृह्यते ॥ २०० ॥ स्विष्टकृतीद्वयमग्नयेस्विष्टकृतेस्वोहेत्याहुतिद्वयम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनुचानःसांगाधीतीः ॥ ६ ॥ ७ ॥ तर्हि किमध्वगाद्यष्टौविहायान्येभ्योऽन्नं देयम् केनोक्तमित्याह ॥ अन्नार्थिनीति ॥ किनुष्टुनामिति ॥ ८ ॥ तत्रकाकबलिमंत्रमाह ॥ ऐद्रेति ॥ ९ ॥ श्वबलिमंत्रमाह ॥ द्वाविति ॥

यमायतूष्णीमेकांचतथास्विष्टकृतीद्वयम् ॥ विश्वेभ्यश्चापिदेवेभ्योभूमौदद्यात्ततोबलिम् ॥ १ ॥ सर्वेभ्यश्चापिभूतेभ्योनमोदद्यात्तदुत्तरे ॥ तदक्षिणेपि तृभ्यश्चप्रार्चीनावीतिकोददेत् ॥ २ ॥ निर्णेजनोदकात्रचैशान्यावैयक्ष्मणेऽर्पयेत् ॥ ततोब्रह्मादिदेवेभ्योनमोदद्यात्तदुत्तरे ॥ ३ ॥ निर्वीतीसनकादिभ्यः पितृभ्यस्त्वपसव्यवान् ॥ हंतःषोडशभिर्ग्रासश्चतुर्भिःपुष्कलंस्मृतम् ॥ ४ ॥ ग्रासमात्राभवेद्विक्षागृहस्थसुकृतप्रदा ॥ अध्वगःक्षीणवृत्तिश्चविद्यार्थी गुरुपोषकः ॥ ५ ॥ यतिश्चब्रह्मचारीचषडेतेधर्मभिक्षुकाः ॥ अतिथिःपथिकोज्ञेयोऽनृचानःश्रुतिपारगः ॥ ६ ॥ मान्यावेतोगृहस्थानांब्रह्मलोकमभीप्सताम् ॥ अपिश्वपाकेऽनुनिवानैवान्ननिष्फलंभवेत् ॥ ७ ॥ अन्नार्थिनिसमायातेपात्रापात्रंनचितयेत् ॥ शुनांचपतितानांचश्वपचांपापरोणिगाम् ॥ ८ ॥ काकानांचकृमीणांचबहिरन्नंकिरेद्भुवि ॥ ऐंद्रवारुणवायव्याःसौम्यावैनेर्ऋताश्चये ॥ ९ ॥ प्रतिगृह्णत्वमपिपिंडंकाकाभूमौमयापितम् ॥ द्रौश्चानौ श्यामशबलौवैवस्वतकुलोद्भवौ ॥ २१० ॥ ताभ्यांपिंडंप्रदास्यामिस्त्यातामेतावर्हिसको ॥ देवामनुष्याःपशवोरक्षोयक्षोरगाःखगाः ॥ ११ ॥ दैत्याःसिद्धाःपिशाचाश्चप्रेताभूताश्चदानवाः ॥ तृणानितरवश्चापिमहत्ताम्राभिलाषुकाः ॥ १२ ॥ कृमिकीटपतंगाद्याःकर्मबद्धाबुभुक्षिताः ॥ तृथर्थमन्नं हिमयादत्तंतेषांमुदेस्तुवे ॥ १३ ॥ इत्थंभूतबलिंदत्त्वाकालंगोदोहमात्रकम् ॥ प्रतीक्ष्यातिथिमायातंविशेद्भोज्यगृहंततः ॥ १४ ॥ अदत्त्वावायसबलिं नित्यश्राद्धेसमाचरेत् ॥ नित्यश्राद्धेस्वसामर्थ्यान्नीन्द्रावेकमथापिवा ॥ १५ ॥ भोजयेत्पितृयज्ञार्थंदद्यादुद्धृत्यदुर्बलः ॥ नित्यश्राद्धंदेवहीनंनियमादिविवर्जितम् ॥ १६ ॥ दक्षिणारहितंत्वेतदातृभोक्तृवतोऽज्झितम् ॥ पितृयज्ञंविधायेत्यंस्वस्थबुद्धिरनातुरः ॥ १७ ॥ अदुष्टासनमध्यास्यभुंजीत शिशुभिःसह ॥ सुगंधिःसुमनाःसखीशुचिवासोद्वयान्वितः ॥ १८ ॥ प्रागास्यउदगास्योवाभुंजीतपितृसेवितम् ॥ १९ ॥ विधायान्नमनग्रंतदुपरि घादधस्तथा ॥ आपोशनविधानेनकृत्वाश्रीयात्सुधीर्द्रिजः ॥ २२० ॥ प्रदद्याद्भुवःपतयेभुवनपतयेतथा ॥ भूतानांपतयेस्वाहेत्युक्त्वाभूमौबलित्रयम् ॥ २१ ॥

॥ २१० ॥ भूतबलिमंत्रमाह देवाइतिसार्धद्वयेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ दद्यादुद्धृत्यदुर्बल इति ॥ दग्निद्वयमवस्मात्स्वभोज्यात्किंचित्किंचिदुद्धृत्यसर्वेभ्यएकंबलिंदद्यादित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ विधायेति ॥ आपोशनविधानेनकृत्वातदन्नमधउपरिघ्राजानग्रतांविधायसुधीर्द्रिजोऽन्नीयादित्यन्वयः ॥ २२० ॥ आपोशनविधानक्रमं दर्शयति ॥ प्रदद्या

दिति ॥ २१ ॥ सकृदिति ॥ अमृतोपस्तरणमसीतिमंत्रेणसकृदाचम्येत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

सकृच्चापउपस्पृश्यप्राणाद्याहुतिपंचकम् ॥ दद्याज्जठरकुंडाग्नौदर्भपाणिःप्रसन्नधीः ॥ २२ ॥ दर्भपाणिस्तुयोभुंक्तेतस्यदोषो न विद्यते ॥ केशकीटा
दिसंभृतस्तदश्रीयात्सदर्भकः ॥ २३ ॥ यावद्रुच्यन्नमश्रीयान्नब्रूयात्तद्गुणागुणान् ॥ भुंजतेपितरस्तावद्यावन्नोक्तागुणागुणाः ॥ २४ ॥ अतोमौनेनयोभुं
क्तेसुभुंक्तेकेवलामृतम् ॥ अनुपीयततःक्षीरंतकंपानीयमेववा ॥ २५ ॥ अमृतापिधानमसीत्येवंप्राश्योदकंसकृत् ॥ पीतशेषंक्षिपेद्द्रूमौतोयमंत्रमिमंप
ठन् ॥ २६ ॥ अप्रक्षालितहस्तस्यदाक्षिणांगुष्ठमूलतः ॥ रौरवेऽपुण्यनिलयेपद्मार्बुदनिवासिनाम् ॥ २७ ॥ उच्छिष्टोदकमिच्छूनामक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥
॥ २८ ॥ पुनराचम्यमेधावीशुचिर्भूत्वाप्रयन्नतः ॥ हस्तेनोदकमादायमंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ २९ ॥ अंगुष्ठमात्रःपुरुषस्त्वंगुष्ठंचसमाश्रितः ॥ ईशःसर्वस्यजगन्
प्रभुःप्रीणातिविश्वभुक् ॥ ३० ॥ इत्यत्रंपरिसंकल्प्यप्रक्षाल्यचरणौकरौ ॥ ततोन्नपरिणामार्थमंत्रानेतामुदीरयेत् ॥ ३१ ॥ अग्निराप्याययन्धातून्पा
र्थिवान्पवनेरितः ॥ दत्तावकाशोनंभसाजरयत्वस्तुमेसुखम् ॥ ३२ ॥ प्राणापानसमानानामुदानव्यानयोस्तथा ॥ अन्नंपुष्टिकरंचास्तुममास्त्वयाहंतसुखम्
॥ ३३ ॥ समुद्रोवडवाग्निश्चन्नभ्रोन्नस्यनंदनः ॥ मयाभ्यवहंतंयत्तदशेषंजरयंत्विमे ॥ ३४ ॥ मुखशुद्धिततःकृत्वापुराणश्रवणादिभिः ॥ अतिवाह्यादि
वाशेषंततःसंध्यासमारभेत् ॥ ३५ ॥ गृहेगोष्ठेनदीतीरेसंध्यादशगुणाक्रमात् ॥ संभेदेस्याच्छतगुणाह्यनंताशिवसन्निधौ ॥ ३६ ॥ उपासितावहिः
संध्यादिवामेधुनपातकम् ॥ शमयेदनृतोक्ताधमद्यगंधजमेवच ॥ ३७ ॥ सामवेदस्वरूपांचवसिष्ठर्षिसमायुताम् ॥ कृष्णांगींकृष्णवसनांमनाक्स्वलित
यौवनाम् ॥ ३८ ॥ सरस्वतीताड्यर्षयानांविप्रर्घ्याविष्णुदेवताम् ॥ जगतीच्छंदसायुक्तांध्यायेदेकाग्रपरां ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिचमंत्रेणविधायान्नम
नंसुधीः ॥ पश्चिमास्योजपेत्तावद्यावन्नक्षत्रदर्शनम् ॥ ४० ॥ अतिथिसायमायांतमपिवाग्भृतृगोदकैः ॥ संभाव्यपरिकल्प्येत्यंनिशःप्राक्प्रहरंसुधीः
॥ ४१ ॥ इत्थंदिवाकर्मकृत्वाश्रुतेःपठनपाठनैः ॥ एककाष्ठमर्यांशय्यानातितृप्तोथसंविशेत् ॥ ४२ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अग्निश्चेतिमंत्रःसूर्यश्रमामन्तुश्चमंत्रेणैवव्याहृत्यचमयः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ न चममात एककाष्ठमर्यामेकजानीयकाग्रमयीम् ॥ अथैककाष्ठमर्याम् ॥ ४२ ॥

स्कां. म. पु.

॥ १७४ ॥

उपसंहरति ॥ उद्देशतइति ॥ कथनस्यफलमाह ॥ इत्यमिति ॥ १४३ ॥ वेदपाठार्थयोरोषाध्ययनस्वरूपमिदं ॥ संतव्यं तद्विशेषणवेदेदेवार्थपारगैः ॥ १ ॥ इति श्रीगामानंदकृताया
काशीखंडटीकायांपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ पट्टत्रिंशत्तमकेऽध्यायेपाठनेत्यंतशोभने ॥ प्रथमाश्रमिणां तावत्सदाचारो निरूप्यते ॥ १ ॥ एवंसाधारण्येन चर्मा नुक्ताप्रथमाश्रमिणां
वर्मान्वक्तुमुपक्रमते ॥ पुनर्विशेषमिति ॥ १ ॥ २ ॥ निवेकोगर्भाधानम् ॥ इमशानमंत्येष्टिः ॥ ३ ॥ स्पंदनाश्रमस्थबालस्यचलनात्पष्ठान्नासादर्वाकं पुंनवनंगर्मस्पर्शपुंस्त्वाधानं कर्म ॥ सीमंतो

उद्देशतः समाख्यातो ह्येष नित्यतमो विधिः ॥ इत्थं समाचरन्विप्रो नावसीदति कर्हिचित् ॥ २४३ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे सदाचारो नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ पुनर्विशेषं वक्ष्यामि सदाचारस्य कुंभज ॥ यं श्रुत्वापि न रोधी
मात्राज्ञानातिमिरं विशेत् ॥ १ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यास्त्रयो वर्णा द्विजाः स्मृताः ॥ प्रथमं मातृतां जाता द्वितीयं चोपनायनात् ॥ २ ॥ एषां क्रियानि पेका
दिश्मशानां तावदेदिकी ॥ आदधीतसुधीर्गर्भमृतौ मूलं मचांत्यजेत् ॥ ३ ॥ स्पंदनात्प्राक्पुंसवनं सीमंतोन्नयनं ततः ॥ मासि षष्ठेऽष्टमे वा पिजाते थोजातक
र्म च ॥ ४ ॥ नामाह्नयेकादशे गेहाच्चतुर्थे मासि निष्क्रमः ॥ मासे त्रप्रशानं पष्ठे चूडां देवायथा कुलम् ॥ ५ ॥ शममेनो ब्रजे देवैर्वैजंगर्भजमेव च ॥ स्त्रीणामे
ताः क्रियास्तूर्ण्णीपाणिग्राहस्तुमंत्रवान् ॥ ६ ॥ सप्तमेथाष्टमे वा देसावित्री ब्राह्मणोर्द्विती ॥ नृपस्त्वेकादशे वैश्योद्वादशे वायथा कुलम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मतेजो
भिवृद्धचर्यं विप्रो ब्देपंचमेहति ॥ ब्रह्मबलार्थं नृपतिर्मौजं वैश्योऽष्टमे प्रियेत् ॥ ८ ॥ महाव्याहृतिपूर्वंचवेदमध्यापयेद्गुरुः ॥ उपनीय च तं शिष्यं शौचाचारे
च योजयेत् ॥ ९ ॥ पूर्वोक्तविधिना शौचं कुर्यादाचमनं तथा ॥ दंताज्जिह्वां विशोऽध्यायकृत्वा मलविशोधनम् ॥ १० ॥ स्नात्वा बुदेव तैर्मंत्रैः प्राणानायम्य यन्नतः ॥
उपस्थानं रवेः कृत्वा संध्ययोरुभयोरपि ॥ ११ ॥ अग्निकार्यं ततः कृत्वा ब्राह्मणानभिवादयेत् ॥ ब्रुवन्नमुकगोत्रो हमभिवादय इत्यपि ॥ १२ ॥ अभिवादनशी
लस्य वृद्धसेवारतस्य च ॥ आयुर्यशो बलं बुद्धिर्वर्धतेऽहरहो धिकम् ॥ १३ ॥ अधीते गुरुणा हूतः प्राप्तं तस्मै निवेदयेत् ॥ कर्मणा मनसा वाचा हितं तस्याचरेत्सदा
॥ १४ ॥ अध्याप्या धर्मतो नार्थात्साध्वाप्तज्ञानवित्तदाः ॥ शक्ताः कृतज्ञाः शुचयोऽश्रोहकाश्चानुसूयकाः ॥ १५ ॥ धारयेन्मेखलादंडोपवीताजिनमेव च ॥
अनिद्येषु चरेद्भैक्ष्यं ब्राह्मणेष्वात्मवृत्तये ॥ १६ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशामादिमध्यावसानतः ॥ भैक्ष्यचर्याक्रमेण स्याद्भवच्छब्दोपलक्षिता ॥ १७ ॥

अयनं कर्म विशेषः षष्ठेऽष्टमश्चि कुलाचारभेदेन ॥ ४ ॥ ५ ॥ एनः पापम् ॥ पाणिग्राहो विवाहः ॥ ६ ॥ ७ ॥ कर्मन्योपनयनमाह ॥ ब्रह्मेति ॥ बलार्थं सामर्थ्यां ॥ धनार्थं तिकचित् ॥
प्रियेदारयेत्कृद्वादिबुत्पभिक्षुचर्यामिति शेषः ॥ विप्रैस्त्रिपाठकृत्वादिबुत्तिविज्ञानायैत्यर्थः ॥ ८ ॥ शौचाचारे वैविचकारः समुच्चये ॥ योजयेन्मियो जयेत्मेरयेदिविवाहत् ॥ निमंत्रयेदिति पाठे
पितृवार्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अग्निद्येषु भिक्षुसप्तपतितवर्जितेषु ॥ ब्राह्मणेभ्यस्तर्पणां साधारण्येन ॥ १६ ॥ विशेषमाह ॥ ब्राह्मणेति ॥ ब्राह्मणानां

का. सं. ४. पु.

स. अ. ३६

॥ १७४ ॥

भवातिभिक्षादिहीति क्षत्रियाणांभिक्षांभवतिदेहीति वैश्यानांभिक्षादिभिवतीतिक्रमेणेत्यर्थः ॥ १७ ॥ एकत्रमेकस्यान्नंनसमश्नीयात् ॥ आपदिदुनरेकांभादेचाश्नीयादित्यन्वयः ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥ अग्निहोत्रविधानविदग्निहोत्रानुष्ठानः ॥ अग्निहोत्रविधानवानितिपाठेपित्तपरायः ॥ २० ॥ भास्करालोकनवर्जनंतुदयादिषु ॥ तथाचमनुः ॥ नेशेवोद्यतमादित्यमित्यादि ॥ पयुषितंचो
 ष्छिष्टंचेत्येकमद्भावः ॥ २१ ॥ उपनयनमृगणसमयस्यपुत्रपक्षमुक्त्वागौणपक्षावधिमाह ॥ औपनायनिककृति ॥ २२ ॥ २३ ॥ एणठवोरवांतरभेदः ॥ बस्तुच्छागः ॥ २४ ॥ शाणंशणतंतु
 विनिर्मितम् ॥ क्षौमंदुकूलम् ॥ आविकंमेपरोमनिर्मितम् ॥ मौजीमुंजसंबंधिनी ॥ मृरुस्तृणावांतरभेदोयेनधनुर्जाक्रियतेतत्संबंधिनीमौर्वी ॥ शणतांतवीशणतंतुनिर्मिता ॥ त्रिष्विगुणा ॥

वाग्यतोर्गुर्वनुज्ञातोर्मुंजीतान्नमकुत्सयन् ॥ एकात्रंनसमश्नीयाच्छ्रद्धेऽश्रीयात्तथापदि ॥ १८ ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यंचातिभोजनम् ॥ अपुण्यं
 लोकविद्विष्टंतस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ १९ ॥ नाद्विर्भुंजीतचैकस्मिन्दिवाकापिद्विजोत्तमः ॥ सायंप्रातर्द्विजोऽश्रीयादग्निहोत्रविधानंवि ॥ २० ॥ मधुमां
 संप्राणिर्हिंसांभास्करालोकनांजने ॥ स्त्रियंपर्युषितोच्छिष्टंपरिवादंविर्वर्जयेत् ॥ २१ ॥ औपनायनिकःकालोब्रह्मक्षत्रविशांपरः ॥ आषोडशादाद्वाविं
 शादाचतुर्विंशदब्दतः ॥ २२ ॥ इतोप्यूर्ध्वनसंस्कार्याःपतिताधर्मवर्जिताः ॥ ब्रात्यस्तोमेनयज्ञेनतत्पातित्यंपरिव्रजेत् ॥ २३ ॥ सावित्रीपतितैःसार्धसं
 बंधंनसमाचरेत् ॥ ऐणंचरौरवंबास्तंक्रमाच्चर्मद्विजन्मनाम् ॥ २४ ॥ वसीरत्रानुपुर्व्येणशाणक्षौमाविकानिच ॥ द्विजस्यमेखलामौजीमौर्वीचमुजजन्मनः ॥
 भवेन्निवृत्तसमाश्लक्षणाविशस्तुशणतांतवी ॥ २५ ॥ मुंजाभावेविधातव्याकुशाश्वंतकबल्वजैः ॥ ग्रंथिनैकेनसंयुक्तात्रिभिःपंचभिरेववा ॥ २६ ॥ उपवी
 तंक्रमेणस्यात्कार्पासंशाणमाविकम् ॥ त्रिवृद्ध्वंभृतंतच्चभवेदायुर्विवृद्धये ॥ २७ ॥ बित्त्वपालाशयोर्दंडोब्राह्मणस्यनृपस्यतु ॥ न्यग्रोधबालदलयोः
 पीलूदुंबरयोर्विशः ॥ २८ ॥ आमौलिंवाऽऽललाटंवाऽऽनासमध्वंप्रमाणतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशोर्दंडस्त्वगादयोनाग्निदूषितः ॥ २९ ॥ प्रदक्षिणंपरी
 त्याग्निमुपस्थायदिवाकरम् ॥ दंडाजिनोपवीतादद्यश्चरेद्रैक्ष्यंयथोदितम् ॥ ३० ॥ मातृमातृष्वसृत्स्वसृपितृस्वसृपुरःसराः ॥ प्रथमंभिक्षणीयाः
 स्युरेतायाचननोवदेत् ॥ ३१ ॥

समासमगुणत्रयनिर्मिता ॥ श्लक्षणास्त्रिगुणस्पर्शा ॥ अत्रत्रिवृत्तसमाश्लक्षणेतिस्मृणांविशेषणंगम्यते ॥ मनौतुत्रिवृत्तसमाश्लक्षणेतिमौज्याएवेति ॥ तथाचमनुः ॥ मौजीत्रिवृत्तसमाश्लक्षणाकार्या
 विप्रस्यमेखला ॥ क्षत्रियस्यतुमौर्वीज्यावैश्यस्यशणतांतवीति ॥ तत्रत्रैगुण्यंसाधारणमेव ॥ त्रिगुणप्रदक्षिणामेखलेतिसाधारण्येनप्रचेतसात्रैगुण्याभिधानाद् ॥ २५ ॥ मुंजाभावइति ॥ मुंजाय
 भावइत्यर्थः ॥ विधातव्याइतिबहुवचनंतोवापाठः ॥ पंचभिर्वैतिवास्तुन्ययोगाजविमादिभिःक्रमेणसंबंधःकित्तुसर्वत्रययाकुलाचारसंबंधः ॥ अश्मंतकःमालूयातृणम् ॥ बल्वजःवागयीतिप्रसिद्धः ॥
 ॥ २६ ॥ उर्ध्वंश्लक्षणावर्धितम् ॥ २७ ॥ बालदलःसविरः ॥ पीलुर्गुडफलः ॥ २८ ॥ २९ ॥ यद्योदितंपूर्वोक्तमकारेणोक्तम् ॥ ३० ॥ ननोवदेन्नास्तीतिननुयाद् ॥ याचनंनावमानये

दितिपाठेऽनं ब्रह्मचारिणं नावमानयेत्प्रत्यारूप्यानेन ॥ एनामिति पाठेऽनां भिक्षाम् ॥ ३१ ॥ वेदव्रतानि बुकुरु शुभ्रादीनि ॥ ऊर्ध्ववेदिपाठसमाप्त्यनंतरम् ॥ ३२ ॥ असौ पूर्वोक्तः ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ वेदश्च यज्ञश्चादिर्यस्यैलंगस्य चिद्व्यस्ततया ॥ वेदयष्ट्यादीति पाठाश्चित्यः ॥ ३७ ॥ उपलक्षणं चिद्व्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ केशांतं समावर्तनम् ॥ ४० ॥ एकामुख्या केवला ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ वह्निर्नदीतीरादौ ॥ ४४ ॥ अत्यन्दमिति ॥ इत्यनेन प्रकारेण ॥ अत्यन्दं किंचिदधिकं संवत्सरम् ॥ अत्यन्दमेतदिति क्वचित्पाठः ॥ प्रतिघ्नं प्रतिदिनम् ॥

यावद्वेदमधीतेचचरन्वेदव्रतानिच ॥ ब्रह्मचारीभवेत्तावदूर्ध्वस्नातो गृहीभवेत् ॥ ३२ ॥ प्रोक्तोसावुपकुर्वाणोद्वितीयस्तत्रनैष्ठिकः ॥ तिष्ठेत्तावद्भूकुले
यावत्स्यादायुषःक्षयः ॥ ३३ ॥ गृहाश्रमंसमाश्रित्ययः पुनर्ब्रह्मचर्यमाह ॥ नासौयतिर्वनस्थोवास्यात्सर्वाश्रमवर्जितः ॥ ३४ ॥ अनाश्रमीनतिष्ठेत्तदिनमे
कमपिद्विजः ॥ आश्रमंतुविनातिष्ठन्प्रायश्चित्तीयतोहिसः ॥ ३५ ॥ जपंहोमं व्रतं दानं स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥ कुर्वाणोथाश्रमब्रह्मोनासौतत्फलमाप्नुयात् ॥
॥ ३६ ॥ मेखलाजिनदंडाश्चलिंगं स्याद्ब्रह्मचारिणः ॥ गृहिणोवेदयज्ञादिनखलोमवनस्थितेः ॥ ३७ ॥ त्रिदंडावियतेरुक्तमुपलक्षणमत्रवे ॥ एतच्छृणही
नस्तुप्रायश्चित्तीदिनेदिने ॥ ३८ ॥ जीर्णकमंडलुदंडमुपवीताजिनेअपि ॥ अप्सवेवतानिनिशिष्यगृहीतान्यन्नमंत्रवत् ॥ ३९ ॥ विदध्यात्पोडशवर्षे
केशांतकर्मचक्रमात् ॥ द्वाविंशेचचतुर्विंशेगार्हस्थ्यप्रतिपत्तये ॥ ४० ॥ तपोयज्ञव्रतेभ्यश्चसर्वस्माच्छुभकर्मणः ॥ द्विजातीनांश्रुतिर्लोकहृतुर्निःश्रेयस
श्रियः ॥ ४१ ॥ वेदारंभेविसर्गेचविदध्यात्प्रणवंसदा ॥ अफलोऽनोक्तोयस्मात्पठितोपिनसिद्धये ॥ ४२ ॥ वेदस्यवदनंप्रोक्तं गायत्रीत्रिपदापरा ॥ तिमृ
भिः प्रणवाद्याभिर्महाव्याहृतिभिः सह ॥ ४३ ॥ सहस्रं साधिकं किंचिन्निकमेतच्चपन्यमी ॥ मासंबहिः प्रतिदिनं महावादापिमुच्यते ॥ ४४ ॥ अत्यन्दमिति
योभ्यस्येत्प्रतिघ्नमनन्यधीः ॥ सव्योममूर्तिः शुद्धात्मापरंब्रह्माधिगच्छति ॥ ४५ ॥ त्रिवर्णमयमोकारंभूर्भुवःस्वारीतित्रयम् ॥ पादत्रयंचसावित्र्यास्त्रयोवे
दाअदृदुहन् ॥ ४६ ॥ एतदक्षरमेनांचजपेव्याहृतिपूर्विकाम् ॥ संध्ययोर्वेदविधिप्रोवेदपुण्येनयुज्यते ॥ ४७ ॥ विधिक्रतोर्दशगुणंजपस्यफलमश्रुते ॥
विधिक्रतोर्दशगुणोजपकतुरुदीरितः ॥ ४८ ॥ उपांशुस्तच्छतगुणः सहस्रोमानसस्ततः ॥ ४९ ॥ अधीत्यवेदान्वेदौवावेदंवाशक्तितोद्विजः ॥ सुवर्ण
पूर्णधरणीदानस्यफलमश्रुते ॥ ५० ॥ श्रुतिमेवसदाभ्यस्येत्तपस्तप्तुं द्विजोत्तमः ॥ श्रुत्यभ्यासोहि विप्रस्यपरमंतपउच्यते ॥ ५१ ॥ हित्वाश्रुतेरध्ययनं
योन्यत्पठितुमिच्छति ॥ सदोग्रभीधेनुमुत्सृज्यग्रामक्रोडीदुधुक्षति ॥ ५२ ॥

ध्योमन्त्रैः शुद्धशरीरःपरिपूर्णरूपोवा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ विधिकृतोरिति ॥ विधिनानुष्ठितःक्रतुर्विधिक्रतुर्दशैर्षोणमासादिस्वरूपदशगुणफलप्रणवादीनां जपस्य यत्तदनुते प्राप्नोतीत्यर्थः ॥
 तत्रैतेनमाह ॥ विधीति ॥ ४८ ॥ ततउपांशुजपकृतोः ॥ उपांशुस्तत्पथः ॥ स्मृत्यतिक्वचित् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ तपस्तप्तुतपःकर्तुम् ॥ तपस्तप्यभितिक्वचित् ॥ ५१ ॥ ग्रामकोडीग्रामसूक्रीम् ॥

दुष्टसतिदोग्धुमिच्छति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ आहवनीयाद्यन्युत्पादकं कर्ममन्वायेवम् ॥ पाक्यह्नात्पक्वनस्त्यग्निमित्तान्वाहवनीया ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कृत्तिमय
 शर्ममयः ॥ ५९ ॥ द्विजोचिमादिः ॥ विप्रइतिपाठेविप्रइतिक्षत्रियैश्चयोरुपलक्षणम् ॥ पुनर्मांमित्युच्यमिति ॥ पुनर्मांमेतिद्वितीयमित्येतामृचंवारत्रयं जपेत् ॥ ६० ॥ वेदमनुगृहस्याश्रमेषु ॥ ६१ ॥
 मवकीर्णिव्रतं मायश्चित्तम् ॥ ६२ ॥ अविशेषणविशेषणरहितं केनलमित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ परिभोक्ताभ्यस्तोभोक्ता ॥ ६५ ॥ ज्ञातृणां ज्ञाता ॥ ज्ञानिनेति क्वचित् ॥ जानतेति चान्यत्र ॥ पक्षत्रये
 उपनीयचवैशिष्यवेदमध्यापयेद्विजः ॥ सकल्पं सरहस्यं च तमाचार्यविदुर्बुधाः ॥ ६६ ॥ यो ध्यापयेदेकदेशं श्रुतेरंगान्यथापि वा ॥ वृत्त्यर्थं स उपाध्यायो
 विद्वद्भिः परिगीयते ॥ ६७ ॥ यथाविधिनिषेकादियः कर्मकुरुते द्विजः ॥ संभावयेत्तथाज्ञेन गुरुः सह इह कीर्त्यते ॥ ६८ ॥ अग्न्याधेयं पाकयज्ञानमिष्टोमादि
 कान्मखान् ॥ यः करोति वृतो यस्य स तस्य र्त्विगिहोच्यते ॥ ६९ ॥ उपाध्यायादश्राचार्यं आचार्यात्तु शतं पिता ॥ सहस्रं तु पितुर्माता गौरवेणातिरिच्यते
 ॥ ७० ॥ विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठ्यं बाहुजानां तु वीर्यतः ॥ वैश्यानां धान्यधनतः पञ्जातानां तु जन्मतः ॥ ७१ ॥ यथादारुमयो हस्ती यथा कृत्तिमयो मृगः ॥
 तथा विप्रोऽनधीयानस्त्रयोऽमीनामधारिणः ॥ ७२ ॥ स्वप्ने सिक्ता ब्रह्मचारी द्विजः शुक्रमकामतः ॥ स्नात्वा कर्मचर्यित्वा त्रिः पुनर्मांमित्युचं जपेत् ॥ ७३ ॥
 स्वधर्मनिरतानां च वेदयज्ञक्रियावताम् ॥ ब्रह्मचारी चरेद्भैक्ष्यं वैश्वसुप्रयतोऽन्वहम् ॥ ७४ ॥ अकृत्वा भैक्ष्यचरणमसमिध्य हुताशनम् ॥ अनातुरः सतरात्र
 मवकीर्णिव्रतं चरेत् ॥ ७५ ॥ यथेष्टचेष्टेन भवेद्गुरोरन्यनगोचरे ॥ ननामपरिगृहीत्यात्परोक्षेऽप्यविशेषणम् ॥ ७६ ॥ गुरुर्निदा भवेद्यत्र परिवादस्तु यत्र च ॥
 श्रुतीपि धायवास्थेयं यातव्यं वा ततो न्यतः ॥ ७७ ॥ खरोगुरोः परीवादाच्छा भवेद्गुरुर्निदकः ॥ मत्सरीक्षुद्रकीटः स्यात्परिभोक्ता भवेत्कृमिः ॥ ७८ ॥
 नाभिवाद्या गुरोः पत्नी स्पृष्ट्वां ग्रीयुवती सती ॥ कापि विंशतिवर्षेण ज्ञातृणां गुणदोषयोः ॥ ७९ ॥ स्वभावश्चंचलः स्त्रीणां दोषः पुंसामतः स्मृतः ॥ प्रमदासुप्रमाद्यं
 तिक्रिचिन्नेव विपश्चितः ॥ ८० ॥ विद्वांसमप्यविद्वांसं यतस्तावर्षयंत्यलम् ॥ स्ववशं वापि कुर्वन्ति सूत्रबद्धशकुंतवत् ॥ ८१ ॥ नमात्रानदुहित्रावानस्वस्त्रेकां
 तशीलता ॥ बलवंतीन्द्रियाण्यत्र मोहयंत्यपि कोविदान् ॥ ८२ ॥ प्रयत्नेन खनन्यद्ब्रह्मैर्वायुधिगच्छति ॥ शुश्रूषया गुरोस्तद्ब्रह्मैर्वायुधिगच्छति ॥ ८३ ॥
 शयानमभ्युदयतब्रह्मश्चेद्ब्रह्मचारिणम् ॥ प्रमादादथ निम्लोचेन पण्डितपवसे दिनम् ॥ ८४ ॥ सुतस्य संभवे केशं सहेते पितरोचयत् ॥ शक्यावर्षशतेनापि नो
 कर्तुं तस्य निष्कृतिः ॥ ८५ ॥ अतस्तयोः प्रियं कुर्याद्गुरोरपि च सर्वदा ॥ त्रिषुतेषु सुतुष्टेषु तपः सर्वं समाप्यते ॥ ८६ ॥ तेषां त्रयाणां शुश्रूषा परमंतप उच्यते ॥
 तानतिक्रम्य यः कुर्यात्तत्र सिद्धयेत्कदाचन ॥ ८७ ॥

पिगुणदोषयोरितिकर्मणिषष्ठी ॥ ६६ ॥ अतश्चंचलस्वभावात् ॥ प्रमाद्यंतिविश्वासयंतीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ विश्वासागमने हेतुर्विद्वांसमिति ॥ वर्षं पतिशोभयंति ॥ अलं सर्वं प्रकारेण ॥ तदेवाह ॥ स्ववश
 मिति ॥ ६८ ॥ एकांतशीलता एकप्रस्थितिर्न कर्तव्येति शेषः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ जपन्यायमीति शेषः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ तान्पित्रादीन् ॥ तानीति पाठे तेषां शुश्रूषादीनीत्यर्थः ॥ ७४ ॥

सुधीर्धार्मिकः ॥ सदेतिपाठेसदामाराध्येतिसंबंधः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऋच्छतिप्राप्नोति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ततः आनुकूल्यात्तदेतिवा ॥ एवमग्रेषु ॥ ८३ ॥ साचेति ॥ साचभार्याविनीतायाचसतित्रिवर्गोविनयश्चधुवस्यादित्यर्थः ॥ विनीताचेदितिकचित्पाठः ॥ त्रिवर्गस्तत्रैदितिकचित् ॥ त्रिवर्गविनयेदितितान्यत्र ॥ तत्रविनयेद्विशेषेणप्रापयेदित्यर्थः

त्रीनेवामृन्समाराध्यत्रील्लोकान्सजयेत्सुधीः ॥ देववह्निर्विदिव्येततेषां तोषं विवर्धयन् ॥ ७५ ॥ भूलोकं जननी भक्त्या भुव लोकं तथा पितुः ॥ गुरोः शुश्रूषणा तद्रत्नस्वर्लोकं च जयेत्कृती ॥ ७६ ॥ एतदेव नृणां प्रोक्तं पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ यदेतेषां हि सतोष उपधर्मो न्य उच्यते ॥ ७७ ॥ अर्धीत्येवेदान्वेदौ वा वेदं वापि क्रमाद्विजः ॥ अप्रस्वलद्वल्लचर्यो गृहाश्रममथाश्रयेत् ॥ ७८ ॥ अविश्रुतब्रह्मचर्यो विवेशानुग्रहाद्भवेत् ॥ अनुग्रहश्च वैश्वेशः काशीप्राप्तिकरः परः ॥ ७९ ॥ काशीप्राप्त्या भवेज्ज्ञानं ज्ञानात्रिर्वाणमृच्छति ॥ निर्वाणार्थं प्रयत्नो हि सदाचारस्य धीमताम् ॥ ८० ॥ सदाचारो गृहे यद्ब्रतं तथास्त्याश्रमांतरे ॥ विद्याजातं पठित्वांते गृहस्थाश्रममाश्रयेत् ॥ ८१ ॥ गृहाश्रमात्परं नास्त्यदिपत्नीवशंवदा ॥ आनुकूल्यं हि दंपत्योस्त्रिवर्गोदयहेतवे ॥ ८२ ॥ आनुकूल्यं कलत्रं चेन्न विदिवेनापि किंततः ॥ प्रातिकूल्यं कलत्रं चेन्न रकेणापि किंततः ॥ ८३ ॥ गृहाश्रमः सुखार्थाय भार्यामूलं च तत्सुखम् ॥ साचभार्याविनीतायात्रिवर्गोविनयो ध्रुवम् ॥ ८४ ॥ जलौकयोपमीयंतं प्रमदामंदबुद्धिभिः ॥ मृगीदृशां जलौकानां विचारान्महदंतरम् ॥ ८५ ॥ जलौका केवलं रक्तमाददानात्पत्विनी ॥ प्रमदा सर्वदादत्ते चित्तं चित्तं बलं सुखम् ॥ ८६ ॥ दक्षाप्रजावती सा ध्वीप्रियवाक् च वशंवदा ॥ गुणैरमीभिः संयुक्ता सा श्रीः स्त्रीरूपधारिणी ॥ ८७ ॥ गुरोरनुज्ञया स्नात्वा व्रतं वेदं समाप्य च ॥ उद्वहेत ततो भार्यासवर्णासाधुलक्षणम् ॥ ८८ ॥ जनेतुरसगोत्रायामातुर्याप्यसर्पिडका ॥ दारकर्मणियोग्यासाद्विजानां धर्मवृद्धये ॥ ८९ ॥ स्त्रीसंबंधेऽप्यपस्मारिक्षयिश्चित्रिकुलंत्यजेत् ॥ अभिशस्तिसमायुक्तं तथा कन्याप्रसूत्यजेत् ॥ ९० ॥ रोगहीना भ्रातृमतीं स्वस्मात्किंचिच्छीयसीम् ॥ उद्वहेत द्विजो भार्यासौम्यास्यामृदुभाषिणीम् ॥ ९१ ॥ नपर्वतर्क्षवृक्षाह्वानं नदीसर्पनामिकाम् ॥ नपक्ष्यहि प्रेथ्यनाम्रीं सौम्यास्यामुद्वहेत्सुधीः ॥ ९२ ॥ नचातिरिक्तहीनार्गिनातिदीर्घानवाकृशाम् ॥ नालोमिकानां तिलोर्मानां स्निग्धस्थूलमौलिजाम् ॥ ९३ ॥ मोहात्समुपयच्छेत्कुलहीनानं कन्यकाम् ॥ हीनोपयमनाद्यातिसंतानमपि हीनताम् ॥ ९४ ॥ लक्षणानि परीक्ष्यादौ ततः कन्यासमुद्वहेत् ॥ सुलक्षणा सदाचारापत्युरायुर्विवर्धयेत् ॥ ९५ ॥ ब्रह्मचारिसमाचारइतिते समुदीरितः ॥ घटोद्भवप्रसंगेन स्त्रीलक्षणमथ ब्रुवे ॥ ९६ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ तपस्विनी संतप्ताऽऽहाराभावेन जलवासादा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ पर्वतश्चक्रुः च नक्षत्रं च ऋक्षश्च भद्रकृतिवा वृक्षश्च तदाहं तदाख्यामित्यर्थः ॥ सर्पाहो विष्णुश्च कर्कशत्वेनांतरमेव स्तत्राह्योनागाः ॥ प्रेथ्यनाम्रीं दास्यसूचकनाम्रीम् ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इति श्रीकाशीखंडटीकायां षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥

त्रिंशत्तमेयसमोऽध्यायेति वमनोरमे ॥ लक्षणं वष्यते स्त्रीणां मृगीदग्भिर्हतात्मनाम् ॥ १ ॥ ननु निवृत्तिमार्गविहाय किमित्यतिवीभस्ति तत्र ह्यज्ञानमतिबुद्धं स्त्रीयोन्यादि वर्णनं नैरुप्यन्धगता व्यासेन ॥
तथा चोक्तं भाष्यकारेण ॥ स्त्रीपिंडसंपर्ककलुषितचेतसो ब्रह्मज्ञानंतीति ॥ सत्यम् ॥ किंतु गुडजिह्विकान्यायेन बहिर्मुखानां विषेभ्यः कथायां प्रवृत्त्यर्थमिति मूमः ॥ तथा च भागवतं भव्यं प्रतिबिदुरवचनम् ॥
मुनिर्विबुधैर्भगवद्गणानां सत्वापिते भारतमाह कृष्णः ॥ यस्मिन् नृणां प्राप्स्यमुखानुवादैर्मतिर्गृहीतानुहरेः कथापामिति ॥ अपिरत्र भिन्नक्रमे भारतमपीत्यनेन संबध्यमानः पुराणानि सप्रुश्चिनोति ॥ हरेरित्यर्थपरो नि
देशः ॥ पूर्वाध्यायापिते स्त्रीलक्षणमयबुद्धयुक्तमतस्ते देवसदेतुकमनुक्रामति ॥ सदा गृहीति ॥ १ ॥ तत्र प्रथमं लक्षणाधिकरणं निर्दिशति ॥ वपुरिति ॥ वपुर्द्वस्वायव्यवरहितम् ॥ आवर्तः पाणि
नाभ्यादौरोर्मणां दक्षिणावर्तः ॥ छायाकांतिः ॥ सत्त्वमंतःकरणं परपुरुषोपस्थितौ मनोनिवारणकारणं गुणविशेषो वा ॥ वर्णो गौरादिः ॥ अष्टाष्टप्रकारालक्षणभूमिकालक्षणस्थानम् ॥ २ ॥
वपुर्पालक्षणवक्तुं प्रतिजानीते ॥ आपादेति ॥ यावन्मौलिरुदयावत्केशम् ॥ ३ ॥ शरीरस्य प्रत्यंगलक्षणं वक्तुं मंगानि कथयति ॥ आदाविति षडभिः ॥ योऽपि देवं भूतेति षष्ठेनान्वयः ॥ कथं भूताप्युत्तरा
पादः षडधिकषष्ट्यवयवयुक्तैत्यर्थः ॥ कासेत्यत आह ॥ अंगलक्षणं सत्त्वनिःशुभाशुभांगलक्षणं सत्त्वानं समीचीनाशुभाभिरित्यर्थः ॥ यदा षष्टिरिव विशेष्या षडधिकषष्ट्यवयवैत्यर्थः ॥ कासेत्यत आह ॥
गलक्षणं सत्त्वनिरीति ॥ तान्येव षडधिकानि षष्ट्यंगानि लक्षणस्थानानि दर्शयति ॥ पादतलमित्यादिना ॥ पादतलं चेति पादतलमित्येकवद्भावः ॥ पादतलेति पादे द्विवचनम् ॥ रेखादिपंचकं
पादस्यैव ॥ अंगुष्ठश्चांगुली च नखश्चेति तेषां ॥ गुल्फद्वयं पादं मथिद्वयम् ॥ पाष्णी प्रायो गुल्फयोरधः पादयोः पश्चाद्भागौ ॥ जंघे मथ्यते जानुनोरधोभागौ ॥ जानुनी ऊरुर्पूर्वांगौ आबुद्धिरुपातावि

स्कंद उवाच ॥ ॥ सदा गृहीमुखं भुक्ते स्त्रीलक्षणवती यदि ॥ अतः सुखसमृद्धयर्थमादौ लक्षणमीक्षयेत् ॥ १ ॥ वपुरावर्तगंधाश्छायासत्त्वस्वरो गतिः ॥
वर्णश्चेत्यष्टधा प्रोक्तानुधैर्लक्षणभूमिका ॥ २ ॥ आपादतलमारभ्य यावन्मौलिरुदं क्रमात् ॥ शुभाशुभानि वक्ष्यामि लक्षणानि मुने शृणु ॥ ३ ॥ आदौ पा
दतलं रेखास्तौ गृष्ठांगुली नखाः ॥ पृष्ठगुल्फद्वयं पाष्णी जंघे रोमाणि जानुनी ॥ ४ ॥ ऊरुकटीनितंबस्तिग्भगोजघनवस्तिके ॥ नाभिः कुक्षिद्वयं प
दरमध्यवलित्रयम् ॥ ५ ॥ रोमालीहृदयं वक्षो वक्षोजद्वयचूचुकम् ॥ जत्रुस्कंधांसकक्षादोर्मणिबंधकरद्वयम् ॥ ६ ॥

त्यर्थः ॥ तद्वंथीष्टुटंकगुल्फोपुमान्पाष्णिस्तयोरधः ॥ जंघानुमेखतजानुनोरुर्पूर्वाष्टविदक्षिणामित्यमरः ॥ ४ ॥ ऊरुसक्चिनी जानुनोरपरिभागौ ॥ कटी उन्नतमांससंवेष्टोष्णाविति वावत् ॥
नितंबौ च स्त्रीकटयोः पश्चाद्भागौ कटिः श्रोणिः ककुभती ॥ पश्चाजितंबः स्त्रीकट्यादित्यमरः ॥ स्त्रिकौ कटिप्रोथौ ॥ स्त्रियां स्त्रिकौ कटिप्रोथोऽयमित्यमरः ॥ नितंबश्च स्त्रिकवेतिसमाहारत्वादिकनद्भावः ॥
भगोभगं योनिरित्यर्थः ॥ भगं यो निर्दयोरित्यमरः ॥ नितंबस्तिग्भगं इति कचित्पाठः ॥ जघनं स्त्रीकट्याः पुरोभागः ॥ स्त्रीकट्याः कृत्वेतुजघनं पुर इत्यमरः ॥ वस्तिर्नाभेरधोभागः ॥ वस्ति
र्नाभेरधोद्वयोरित्यमरः ॥ जघनं च वस्तिश्चेति तथा ॥ नाभिः प्रसिद्धा ॥ कुक्षिद्वयं जठरद्वयम् ॥ पिचंडकुक्षीजठरोदंतुदमित्यमरः ॥ पार्श्वं च बाहुमूलस्थाधोभागः ॥ पार्श्वं च स्त्रीतयोरध इत्यमरः ॥
उदरं च ॥ यद्यपि कुक्ष्युदरयोः पर्यायत्वतयापि मध्यप्रदेश उदरं तदुभयपार्श्वप्रदेशः कुक्षिरिति ज्ञातव्यम् ॥ अतएव कुक्षिद्वयमिति द्विपदं भावुकम् ॥ मध्यं च मध्यमम् ॥ मध्यं च वलिग्नं च मध्यो
स्त्रीद्वीपौ द्वयोरित्यमरः ॥ वलित्रयं च ॥ त्रयपदं शुभलक्षणाभिप्रायेण नोदेक्षमात्रापेक्षया ॥ समाहृतत्वादेकवद्भावः ॥ ५ ॥ रोमालीरोमपंक्तिः ॥ हृदयं हृदाधार उदरादूर्ध्वप्रदेशः ॥ कस उरः ॥
उरो वत्सं च स्त्रीतयोरित्यमरः ॥ वक्षो जघनं स्तनद्वयम् ॥ चूचुकं चूचाम् ॥ चूचुकं चूचवत्स्यादित्यमरः ॥ कसो जघनं चूचुकं चेत्येकवद्भावः ॥ जघनं च वस्तनिः ॥ संघीतस्यैकमनुगीत्यमरः ॥ स्कन्ध
श्च भुजाक्षिरः ॥ स्कन्धो भुजाक्षिरौ सोऽस्त्रीतयोरित्यमरः ॥ अंसश्च तस्यैव परिभाग इत्यन्वयः ॥ कसश्च बाहुमूलम् ॥ बाहुमूले उमेक्षतावित्यमरः ॥ तेषां ॥ दोहस्तः ॥ भुजबाहु

प्रवेष्टोवेरित्यमरः ॥ शण्डिककटपंतपयंतदस्तद्विमित्यर्थः ॥ ६ ॥ पृष्ठिः पृष्ठम् ॥ कृष्णटिकावमदुःपुष्पस्योपरिमाणोवाटद्विगौदेमसिद्धः ॥ अटुर्वटाटिकाटिकेयमरः ॥ कंठ
 श्रगलः ॥ कंठेगलइत्यमरः ॥ तेषां ॥ द्विषत्पर्याप्तम् ॥ कृष्णटिकाकंठद्विषातेष्वप्यपदम् ॥ विष्णुमरस्तत्कपोमानः ॥ अकस्ताविष्णुमरित्यमरः ॥ हनुः कपोलयोः परममरः ॥ कपोल
 राहनुमरित्यमरः ॥ ७ ॥ कपोलीगण्डी ॥ गण्डीकपोलावित्यमरः ॥ अक्षरश्चउत्तरोहृद्व्यमकरोत्तरोहृददनच्छदी ॥ उत्तरपक्षंनुसृष्टार्थम् ॥ यदा अकरोत्तरोहृदयालोहो ॥ योहावरोहृददनच्छदीकन
 वाससीइत्यमरः ॥ द्विजादंताश्चजिह्विकांचजिह्वास्तया ॥ घण्टिकाजिह्वायाव्यवभागः ॥ तालुकाकुदंजिह्वातउपरिप्रदेशः ॥ तालुकाकुदमित्यमरः ॥ इतिहास्यम् ॥ कुक्षुत् ॥ कौमुदीप्रमाणेन
 पुंसीत्यमरः ॥ ८ ॥ पक्ष्मभृकर्णभालानिमौलिमीमंतमौलिजाः ॥ ऊर्ध्वहर्म्यांभुवौक्षियामित्यमरः ॥ कर्णौचभालंचललाटंनितया ॥ मौलिश्चक्षिरःसीमन्तश्चसिद्धराधारकश्चैवविस्तार
 विशेषः ॥ मौलिजाश्चैवास्तेतया ॥ ९ ॥ कन्त्रेणपादतलयोःशुभाशुभेक्षणमेवाह स्त्रीणामितिद्वयेन ॥ मांसलंमांसयुक्तंमांसैःमुल्लितमित्यर्थः ॥ १० ॥ खण्डितप्रतिषिद्धकर्मालुकादात्मजातचिदम् ॥
 पाणिपृष्ठपाणितलरेखांशुघ्रांशुलीनखाः ॥ पृष्ठिः कृष्णटिकाकंठेचिबुक्चहनुद्वयम् ॥ ७ ॥ कपोलौवक्रमधरोत्तरोहृद्विजजिह्विकाः ॥ वंटिकातालुहसितं
 नासिकाश्रुतमक्षिणी ॥ ८ ॥ पक्ष्मभृकर्णभालानिमौलिमीमंतमौलिजाः ॥ पृष्ठिः पदुत्तरायोषिदंगलक्षणसत्त्वनिः ॥ ९ ॥ स्त्रीणांपादतलंस्निग्धमां
 सलंमृदुलंसमम् ॥ अस्वेदमुष्णमरुणंबहुभोगोचितंस्मृतम् ॥ १० ॥ कृष्णंविषणंपरुषंखंडितप्रतिषिद्धकर्म ॥ शूर्पाकारंविशुष्कंचदुःखदोर्भाग्यमुचकम्
 ॥ ११ ॥ चक्रस्वस्तिकरंस्वाब्जध्वजमीनातपत्रवत् ॥ यस्याःपादतलरेखास्त्राभवेत्सितिपांगना ॥ १२ ॥ भवेदखंडभोगायोद्धर्मध्यांशुलिसंगता ॥
 रेखासुसर्पकाकाभादुःखदारिद्र्यसुचिका ॥ १३ ॥ उन्नतोमांसलोगुष्ठोवर्तुलोतुलभोगदः ॥ वक्रोद्वस्वश्चिपिटःसुखसोभाग्यमंजकः ॥ १४ ॥
 विधवाविपुलेनस्यादीर्घागुष्ठेनदुर्भगा ॥ मृदवौगुलयश्चास्ताधनावृत्ताःसमुन्नताः ॥ १५ ॥ दीर्घांशुलीभिःकुलटाकृशाभिरतिनिर्वना ॥ द्वस्वायुष्याचह्रस्वा
 भिर्भुग्राभिर्भुग्वर्तिनी ॥ १६ ॥ चिपिटभिर्भवेद्दासीविरलाभिर्दरिद्रिणी ॥ परस्परंसमारूढाःपादांशुत्योभवंतिहि ॥ १७ ॥ इत्वावहूनपिपतीन्परप्रे
 ष्यातदाभवेत् ॥ यस्याःपथिसमायांत्यारजोभूमेःसमुच्छलेत् ॥ १८ ॥ सापंशुलाप्रजायेतकुलत्रयविनाशिनी ॥ यस्याःकनिष्ठिकाभूमिनगच्छंत्याःप
 रिस्पृशेत् ॥ १९ ॥ सानिहत्यपतियोषाद्वितीयंकुरुतेपतिम् ॥ अनामिकाचमध्याचयस्याभूमिनसंस्पृशेत् ॥ २० ॥ पतिद्वयंनिहत्याद्याद्वितीयाचप
 तित्रयम् ॥ पतिहीनत्वकारिण्योहीनेतेद्वेइमेयदि ॥ २१ ॥ प्रदेशिनीभवेद्यस्याःशुभ्राव्यतिरेकिणी ॥ कन्यैवकुलटासास्यादेवविनिश्चयः ॥ २२ ॥
 एवंशुभाशुभलक्षणद्वयमुक्तम् ॥ ११ ॥ पादतलरेखायाःशुभाशुभेक्षणमेवाह चक्रेतिद्वयम् ॥ स्वरितकंठिकेणरेखाविशेषः ॥ सितिपांगनाराजपत्नी ॥ तदुक्तंतामुदिके ॥ यस्याःपाणितलेपक्षपादेचै
 वविशेषतः ॥ चामरंरंसंस्वच्छंक्षसापिराज्ञीभविष्यतीति ॥ १२ ॥ ऊर्ध्वोर्ध्वगामिनी ॥ आसुर्यकर्मण्यप्यप्यकर्मण्येवामाभाकारोयस्याःसारेस्तादुःखदारिद्र्यसुचिकेत्यन्वयः ॥ नख्यहीतिपाटेनसीजं
 नुविशेषः ॥ १३ ॥ पादांशुस्वशुभेक्षणमेवाह उन्नतद्वितिसाधेन ॥ चिपिटःचिपिटकक्षरः ॥ चेमद्विषातेप्रसिद्धइत्यर्थः ॥ १४ ॥ अंशुलीनांशुभाशुभेक्षणमेवाह सुखद्वितिसाधेन ॥ १५ ॥
 शुभाभिःकुटिलाभिः ॥ शुभविनीकुटिलव्यवहारवर्तिनी ॥ १६ ॥ १७ ॥ परमेष्ठ्यापराधीनाःसमुच्छलेदूर्ध्वगच्छेत् ॥ १८ ॥ पांशुलाव्यभिचारिणी ॥ नपरिस्पृशेद्विषयः ॥ १९ ॥ २० ॥
 आयाजामिकासृष्टमृमिका ॥ द्वितीयाभ्यमाप्रसृष्टमृमिका ॥ तेजनामिकमभ्येतिरित्येन ॥ २१ ॥ अंगुष्ठव्यतिरेकिणीअंगुष्ठेनसंबद्धा ॥ अंगुष्ठव्यतिरेकिणीतिपाटे

अंगुष्ठेनात्पंतमित्राविरला ॥ अंगुष्ठदक्षिरेकिणीविपाठेअंगुष्ठदक्षिर्वित्त्वर्धः ॥ कन्येनाभिवाहिते ॥ कुलटाङ्गुली ॥ २२ ॥ पादनस्तामाङ्गुलमल्लमाह ॥ सिग्धाहते ॥
 इतिपरीताजमुभाहृत्यर्धः ॥ एतदुक्तंभवति ॥ एवमन्यत्रापिअत्राङ्गुलमल्लमाह ॥ २३ ॥ पादपृष्ठस्यमुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ रात्रीवेतिद्वयेन ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥ पादग्रंथपरपर्याप्तस्यमुल्लस्यशुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ गूढाक्षिर्वेकेन ॥ स्वपुटौनिर्गौ ॥ सुपुटौविपाठेस्यूलवित्त्वर्धः ॥ दृश्योप्राकृतैकुसितावित्त्वर्धः ॥ यदा दृष्टौनेत्रेपश्यस्तत्कुल
 इतिदृष्टौनेत्रयोर्वोडाजमकावित्त्वर्धः ॥ २६ ॥ पादपश्चाद्भागस्यपाण्योःशुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ समपाण्णिरित्येकेन ॥ २७ ॥ जानुमुल्लमध्यमभागस्यजंघारूपस्यमुल्लमल्लमाह ॥ रोमहीन
 इति ॥ यस्याःजंघेरोमहीनभवतःसाराजपत्नीभवतीतिसंबंधः ॥ कमस्तुलिजबोभागमारम्योपर्युपरिर्किंचित्किंचिदधिकस्तुलेदत्तवर्धः ॥ समस्तुलिहतिपाठेसमेतजनीचरितेचेत्केतुलंचेतित्वा ॥

स्निग्धाःसमुन्नतास्ताप्रावृत्ताःपादनखाःशुभाः ॥ २३ ॥ रात्रीत्वसूचकंस्त्रीणांपादपृष्ठंसमुन्नतम् ॥ अस्वेदमरिराढ्यंचमसृणंमृदुमांसलम् ॥ २४ ॥
 दरिद्रामध्यनम्रेणशिरालेनसदाध्वगा ॥ रोमाढ्येनभवेदासीनिर्मासेनचदुर्भगा ॥ २५ ॥ गूढोमुल्लफोरिवायोक्तावशिरालोमुवर्तुलो ॥ स्थपुटौशिथिलौ
 दृश्योस्यातादौर्भाग्यसूचकौ ॥ २६ ॥ समपाण्णिःशुभानारीपृथुपाण्णिश्चदुर्भगा ॥ कुलटोन्नतपाण्णिस्त्याहीर्षपाण्णिश्चदुःखभाक् ॥ २७ ॥ रोमहीने
 समेस्निग्धेयज्जंघेकमवर्तुले ॥ साराजपत्नीभवतिविशिरसुमनोहरे ॥ २८ ॥ एकरोमाराजपत्नीद्विरोमाचमुखावहा ॥ त्रिरोमारोमकूपेभुभवेद्वेधव्यदुः
 खभाक् ॥ २९ ॥ वृत्तंपिशितसंलग्नंजानुयुग्मंप्रशस्यते ॥ निर्मांसंस्वैरचारिण्यादरिद्रायाश्चविश्लथम् ॥ ३० ॥ विशिरेःकरभाकारेरुहभिर्मसृणैर्वनेः ॥
 सुवृत्तैरोमरहितैर्भेव्युर्ध्वपल्लभाः ॥ ३१ ॥ वैधव्यरोमशैरुक्तदौर्भाग्यंचिपिटेरपि ॥ मध्यच्छिद्रेर्महादुःखंदारिद्र्यंचकठिनत्वचैः ॥ ३२ ॥ चतुर्भिर्गुलेः
 शस्ताकटिर्विशतिसंयुतेः ॥ समुन्नतनिःत्वाढ्याचतुरस्रामृगीदृशाम् ॥ ३३ ॥ विनताचिपिटादीर्घानिर्मासासंकटाकटिः ॥ ह्रस्वारोमयुतानार्यादुःखवै
 धव्यसूचिका ॥ ३४ ॥ नितंबविंबोनारीणामुन्नतोर्मांसलःपृथुः ॥ महाभोगायसंप्रोक्तस्तदन्योऽशर्मणेमतः ॥ ३५ ॥ कपित्थफलवद्भूतोमृदुलोमांसलो
 घनो ॥ स्फिचोवलिविनिर्मुक्तोरतिसौख्यविवर्धनो ॥ ३६ ॥

अथदेवद्विपरीतममुल्लक्षणमित्युक्तमेव ॥ २८ ॥ कूपेत्स्वरोम्यःशुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ एकरोमेत्येकेन ॥ रोमकूपेधितित्रिचपिसंबध्यते ॥ २९ ॥ जानुनःशुभाङ्गुलमल्लमाह
 वृत्तमित्येकेन ॥ वृत्तंकुलम् ॥ पिशितसंलग्नमांसपिहितम् ॥ क्लिष्टमदृढम् ॥ ३० ॥ अथपदाः १२ ॥ ऊरोःशुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ विशिरेरितिद्वयेन ॥ करभाकारैर्भविंवादाकनिहाहस्तस्य
 कर्भोमस्तद्वैरित्तुंदाकरैरित्वा ॥ मसृणैश्चिपिटेः ॥ घनैर्निषिटेः ॥ सुवृत्तैःसुकुलैः ॥ ३१ ॥ चिपिटेर्भिन्नेः ॥ मध्यच्छिद्रेर्मध्येशिरालैः ॥ मध्येछिद्राग्निप्रसक्तानामिवेशिरैरित्वा ॥
 ॥ ३२ ॥ कटबाःशुभाङ्गुलमल्लमाह ॥ चतुर्भिर्निषिटेन ॥ चतुरस्राचतुःकोणायावत्येव ॥ ३३ ॥ विनतानम्रा ॥ संकटासम्पक्काटिनासंकीर्णा ॥ ३४ ॥ नितंबस्यशुभाङ्गुलमल्लमाह
 नितंबित्येकेन ॥ तदन्यस्तद्विपरीतः ॥ अशर्मणेदुःसाय ॥ ३५ ॥ कटिप्रोवापरपर्याप्तःसिद्धचःशुभलक्षणमाह ॥ कपित्थफलंस्त्रीफलाकारफलमिश्रेणः ॥ ३६ ॥

भगस्यशुभाशुभलक्षणेऽह शुभदतिर्षचभिः ॥ कमठपृष्ठाभः कूर्मपृष्ठत्रिभिर्दोहदइतिवावत् ॥ गजस्कंधोपमः करिस्कंधवदुभतः ॥ कन्याजः कन्याजनकः ॥ पुत्रजः पुत्रजनकः ॥ ३७ ॥ आस्तुरोमागूढमणिः सुम्लिष्टः संहतः पृथुः ॥ तुंगः कमलपर्णाभः पद्मपत्राकारः ॥ कमलवर्णाभदतिक
चित्र ॥ कमलगर्भाभदित्चान्यत्र ॥ अश्वत्थदलाकृतिः पिप्पलपत्रसदृशः ॥ ३८ ॥ कुरंगसुररूपो हरिणस्तुल्यः ॥ तथा च श्रूयते ॥ अन्यत्रभीष्माद्विगयादन्यत्र च हनूमतः ॥ हरिणीस्तुरमात्रेण चर्मणामोहि
तंजगदिति ॥ बुद्धिकोदरसन्निभः पाकान्याचारमध्यसदृशः ॥ रोमशोरोमबहुलः ॥ विवृतास्योऽतिविस्तीर्णमुखः ॥ हृदयास्थुलास्यष्टावनासायस्यसतया ॥ अत्रनासानामासतायायोनिर्मध्यप्रदेशः ॥
अतिदुर्भगोऽतिकृत्तितः ॥ अतिदुर्भगत्वे हेतुर्वा ॥ ३९ ॥ शंखावर्तः शंखसदृशः शंखवज्रिरेखाद्यं कितइतिवा ॥ गर्भेच्छतिर्ध्याभवतीत्यर्थः ॥ खर्पराकारः भ्रमचटखर्पराकारः ॥ तस्मैव हेतुमुद
कं चटखर्परेणेत्युक्तः ॥ कर्पटाकारइति पाठेऽस्य विशेषाकारइत्यर्थः ॥ तथा च दृश्यते ॥ कोककर्पटैकैव आयमेतावत्राभाजने ॥ भुजन्निभस्तर्जनीलप्येतलिप्येतुपरिग्रहादिति ॥ ४० ॥ वंशवेतसपत्राभः वंशः

शुभः कमठपृष्ठाभोगजस्कंधोपमोभगः ॥ वामोन्नतस्तुकन्याजः पुत्रजोदक्षिणोन्नतः ॥ ३७ ॥ आस्तुरोमागूढमणिः सुम्लिष्टः संहतः पृथुः ॥ तुंगः कमलपर्णाभः
शुभोऽश्वत्थदलाकृतिः ॥ ३८ ॥ कुरंगसुररूपोयश्चुद्धिकोदरसन्निभः ॥ रोमशोविवृतास्यश्चदृश्यनासोऽतिदुर्भगः ॥ ३९ ॥ शंखावर्तोभगोयस्याः सागर्भ
मिहनेच्छति ॥ चिपिटः खर्पराकारः किंकरीपदोभगः ॥ ४० ॥ वंशवेतसपत्राभोगजरोमोच्चनासिकः ॥ विकटः कुटिलाकारो लंबगच्छस्तथाऽशुभः ॥ ४१ ॥
भगस्यभालंजघनविस्तीर्णतुंगमांसलम् ॥ मृदुलंमृदुलोमाब्जदक्षिणावर्तमीडितम् ॥ ४२ ॥ वामावर्तचनिर्मांसंभुग्नवैधव्यसूचकम् ॥ संकटस्थपुटंरुसं
जघनदुःखदंसदा ॥ ४३ ॥ वस्तिः प्रशस्ताविपुलामृद्वीस्तोकसमुन्नता ॥ रोमशाचशिरालाचरेखांकानैवशोभना ॥ ४४ ॥ गंभीरादक्षिणावर्तानाभी
स्यात्सुखसंपदे ॥ वामावर्तासमुत्तानाव्यक्तग्रंथिर्नशोभना ॥ ४५ ॥ सूतेसुतान्बह्व्राग्रीपृथुकुक्षिः सुखास्पदम् ॥ क्षितीशंजनयेत्पुत्रंमंडकाभेनकुक्षिणा
॥ ४६ ॥ उन्नतेनवलीभाजासावर्तेनापिकुक्षिणा ॥ वंध्याप्रव्रजितादासीकमाद्योषाभवेदिह ॥ ४७ ॥

प्रसिद्धवित्तोवानोरस्तयोः पत्रसदृशः ॥ गजस्येवरोमाणियस्यसतया ॥ उच्चनासिकोदीर्घनासिकः ॥ विकटः कुत्तितः ॥ कुटिलाकारोवक्राकारः ॥ लंबगच्छदीर्घमुखोऽवोभागः ॥ अशुभदतिच्छेदः
॥ ४१ ॥ जघनस्यशुभाशुभलक्षणेऽह भगस्येतिद्विभाष्य ॥ भालंललाटंभगस्योपरिभागइत्यर्थः ॥ तुंगमांसलं तुंगं च तन्मांसलं मांसलं युक्तं च तस्य ॥ मृदुलंकोमलम् ॥ दक्षिणावर्त
यथास्याचयामृदुलोमादचमित्यन्वयः ॥ ईडितंस्तुनंशुभमित्यर्थः ॥ ४२ ॥ वामावर्तचरेखाणारोमणामित्येव ॥ भुग्नं कुटिलं विस्तिष्ठत्यव्यमित्यर्थः ॥ संकटस्थपुटं संकटं संकुचितं च तस्य
पुटं निम्नचेतितया ॥ ४३ ॥ वस्तेः शुभाशुभलक्षणेऽह वस्तिरित्येकेन ॥ मृद्वीकोमला ॥ स्तोकसमुन्नता ईषदुन्नता ॥ रेखांकारेखांकिता ॥ ४४ ॥ नाभेः शुभाशुभलक्षणेऽह
गंभीरित्येकेन ॥ गंभीरानिम्ना ॥ दक्षिणावर्तरोमभीरेखाभिर्वेतिज्ञेयम् ॥ समुत्तानाट्टा ॥ व्यक्ताव्यक्तौ व्यक्तौ प्रथिमेन मध्यभागोयस्याः सातया ॥ ४५ ॥ अवपवाः २० ॥ कुक्षेः शुभाशुभ
लक्षणेऽह मृद्वीद्वयेन ॥ मुखस्यास्पदं मुखस्यास्पदं मुखभाजनमित्यर्थः ॥ मण्डकाभेन भेकोदग्नृत्येन ॥ ४६ ॥ वलीभाजाश्लेषचर्मभाजा ॥ सावर्तेनावर्तसहितेन ॥ क्रमादिति ॥

उत्तेनकुक्षिणांघ्या ॥ वलीमाजाम्रजितापरिभ्रमिका ॥ आनर्तसाहितेनदासीभवेदिति ॥ ४७ ॥ पार्श्वस्थुमाशुमेलक्षणमेवाह समैरितिद्वयेन ॥ योषित्स्त्रीसमैरित्यादिविशेषणविक्षिष्टैः ॥
पार्श्वैःसौभाग्यमुखयोर्निधानमाश्रयःस्यादिवियोजना ॥ पार्श्वयोरवांतरमेदविकस्यापार्श्वैरितिबहुवचनम् ॥ यद्वा योषिदितिजातावेकवचनम् ॥ पार्श्वैरितिव्यक्ताविति ॥ ४८ ॥ दुःस्नानांशेवधिर्नि
धिर्दुःस्नानामाश्रयइत्यर्थः ॥ ४९ ॥ उदरेणेतुच्छेनासिस्फुमेनेत्यर्थः ॥ ५० ॥ दरिद्रायाःस्त्रियाःकुंभाकारादिरूपमुदरंजायतइत्यन्वयः ॥ ५१ ॥
देवरंभर्तुश्चातरम् ॥ ५२ ॥ मध्यस्थशुभलक्षणमाह मध्येतिपादेन ॥ वलेःशुभलक्षणमाह भोगादचेतिपादेन ॥ अंगावयवसंस्कारेनिप्रयपदंशुभलक्षणाभिप्रायेण ॥ रोमात्याः

समैःसमासैर्मृदुभिर्योषिन्मग्रास्थिभिःशुभैः ॥ पार्श्वैःसौभाग्यमुखयोर्निधानंस्यादसंशयम् ॥ ४८ ॥ यस्याहस्यशिरपार्श्वेउन्नतेरोमसंयुते ॥ निरपत्याचदुः
शीलासाभवेदुःखशेवधिः ॥ ४९ ॥ उदरेणातितुच्छेनविशिरेणमृदुत्वचा ॥ योषिद्भवतिभोगादयानित्यंमिष्टान्नसेविनी ॥ ५० ॥ कुंभाकारंदरिद्रायाजठरं
चमृदंगवत् ॥ कूर्ष्मांडाभंयवामंचदुष्पूरंजायतेस्त्रियाः ॥ ५१ ॥ सुविशालोदरीनारीनिरपत्याचदुर्भगा ॥ प्रलंबजठराहंतिश्वशुरंचापिदेवरम् ॥ ५२ ॥
मध्यक्षामाचसुभगाभोगादयासवलित्रया ॥ ऋज्वीतन्वीचरोमालीयस्याःसारमर्ममभूः ॥ ५३ ॥ कपिलाकुटिलास्थूलाविच्छिन्नारोमरग्निका ॥
चौरवैधव्यदोर्भाग्यविदध्यादिहयोषिताम् ॥ ५४ ॥ निर्लोमहृदयंयस्याःसमंनिन्नत्ववर्जितम् ॥ ऐश्वर्यंचाप्यवैधव्यंप्रियप्रेमचसालभेत् ॥ ५५ ॥
विस्तीर्णहृदयायोषांपुंश्वलीनिर्दयातथा ॥ उद्विन्नरोमहृदयापतिहंतिविनिश्चितम् ॥ ५६ ॥ अष्टादशांगुलतत्सुरःपीवरमुन्नतम् ॥ सुखायदुःखायभवेद्रो
मशंविषमंपृथु ॥ ५७ ॥ घनोवृत्तोदोपीनोसमोशस्तौपयोधरो ॥ स्थूलाग्रोविरलोऽशुष्कोवामोरूणानशर्मदौ ॥ ५८ ॥ दक्षिणोन्नतवक्षोजापुत्रिणी
त्वग्रणीर्मता ॥ वामोन्नतकुचासूतेकन्यांसौभाग्यसुंदरीम् ॥ ५९ ॥ अरघट्टघटीतुल्योऽकुचोदौःशील्यसूचको ॥ पीवरास्योसांतरालोपृथूपतौनशोभनौ
॥ ६० ॥ मूलेस्थूलोऽक्रमकृशावमेतीक्ष्णोपयोधरो ॥ सुखदोपूर्वकालेतुपश्चादत्यंतदुःखदौ ॥ ६१ ॥ सुहृदं चूडुकयुगंरास्तंस्थामंसुवर्तुलम् ॥ अंतर्मग्नंचदी
र्घचक्रशंक्लेशायजायते ॥ ६२ ॥ पीवराभ्यांचजजुभ्यांचनधान्यनिधिर्वधूः ॥ श्लयास्थिभ्यांचनिग्राभ्यांविषमाभ्यांदरिद्रिणी ॥ ६३ ॥

शुमाशुमेलक्षणमेवाह ऋज्वीतिसाधेन ॥ शर्मनर्मभूःमुखमृदयोःस्थानम् ॥ ५३ ॥ चौरादीनांत्रपाणामेकवद्वाक्यं ॥ तत्रचौरंचौर्यम् ॥ ५४ ॥ हृदयस्थशुमाशुमेलक्षणमेवाह निर्लो
मेतिद्राम्याम् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वक्षसःशुमाशुमेलक्षणमेवाह अष्टदंशेयेन ॥ ५७ ॥ वक्षोमस्यशुमाशुमेलक्षणमेवाह घनासित्विच्छुर्भिः ॥ अस्तौप्रसस्तौ ॥ ५८ ॥ तुल्य ॥
यवणीःप्रेहा ॥ स्वयणीरितिकवित् ॥ पुत्रिणीस्वयणीरितिकवित् ॥ ५९ ॥ अरघट्टघटीकन्यांरहृदसिगुर्जरदेशेप्रसिद्धम् ॥ तन्त्रस्यायावटीतुल्यौ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ चूडुकस्थशुमाशुमे
लक्षणमेवाह सुहृदमित्येकेन ॥ सुहृदशामितिकवित् ॥ ६२ ॥ अक्षराः ३० ॥ जजुणःशुमाशुमेलक्षणमेवाह पीवराभ्यामित्येकेन ॥ श्लयास्थिभ्यांचनिग्राभ्यांविषमाभ्यांदरिद्रिणी ॥ ६३ ॥

स्कंभस्त्रुभाशुभेलस्रणेमाहावहास्तिवेकेन ॥ प्रैषदास्यम् ॥ ६४ ॥ अंतस्यशुभाशुभेलस्रणेमाह भिक्षुदेत्येकेन ॥ सशुभाशुभेलस्रणेमाह ॥ ६५ ॥ कस्योःशुभाशुभेलस्रणेमाह
कसेत्येकेन ॥ क्षिरालेक्षिरायुके ॥ स्वेदमेदुरेस्वेदक्षिणे ॥ ६६ ॥ दोषःशुभाशुभेलस्रणेमाह स्यात्तामिद्वेकेन ॥ गूदोऽस्तिष्ठांसीययोस्तौगूदास्तिष्ठांसीतोक्तौक्षेमलौचेतिष्ठा ॥ ६७ ॥
॥ ६८ ॥ मणिबंधावविकरस्त्रुभलस्रणेमाहोभेत्येकेन ॥ अंगुष्ठोऽगुल्यश्चसम्यक्शुभसंयस्यतत्तथा ॥ ६९ ॥ क्रममनादृत्पपाणितलस्यशुभाशुभेलस्रणेमाह मृदुमध्योभतमितिद्वेकेन ॥ ७० ॥

अवद्धावनतोस्कंधावदीर्घावकृशौशुभौ ॥ कर्णस्थूलोचरोमाब्जोप्रेष्यवैधव्यसूचकौ ॥ ६४ ॥ निमृदसंधीस्वस्ताप्रोशुभावंसोसुसंहतौ ॥ वैधव्यदोसमु
च्चाप्रौनिर्मासावतिदुःखदौ ॥ ६५ ॥ कसेसुसुभरोमेतुतुंगेस्निग्धेचर्मासले ॥ शस्तेनशस्तेगंभीरेशिरालेस्वेदमेदुरे ॥ ६६ ॥ स्यातांदोषोऽमुनिदोषोमृदा
स्थिग्रंथिकोमलौ ॥ विशिरोचविरोमाणोसरलौहरिणीदृशाम् ॥ ६७ ॥ वैधव्यंस्थूलरोमाणोद्वस्वोदोर्भाग्यसूचकौ ॥ परिक्रेशायनारीणांपरिदृश्यशिरौ
भुजौ ॥ ६८ ॥ अंभोजमुकुलाकारमंगुष्ठांगुलसंमुखम् ॥ हस्तद्वयंमृगाक्षीणांबहुभोगायजायते ॥ ६९ ॥ मृदुमध्योन्नतरंस्तलंपाण्योररंध्रकम् ॥
प्रशस्तंरशस्तेखादचमत्परेखंशुभश्रियम् ॥ ७० ॥ विधवाबहुरेखेणविरिखेणदरिद्रिणी ॥ भिक्षुकीसुरिशरादचेननारीकरतलेनैव ॥ ७१ ॥ विरोमविशिरं
शस्तंपाणिपृष्ठसंभुव्रतम् ॥ वैधव्यहेतुरोमादचंनिर्मासंस्नायुमत्यजेत् ॥ ७२ ॥ रक्ताव्यक्तागभीराचस्निग्धापूर्णाचवर्तुला ॥ कररेखांगनायाःस्याच्छु
भाभाग्यानुसारतः ॥ ७३ ॥ मत्स्येनसुभगानारीस्वस्तिकेनवसुप्रदा ॥ पद्मेनभूपतेःपत्नीजनयेद्वर्तिसुतम् ॥ ७४ ॥ चक्रवर्तिस्त्रियाःपाणौनद्यावर्तःप्रद
क्षिणः ॥ शंखातपत्रकमठानृपमातृत्वसूचकाः ॥ ७५ ॥ तुलामानाकृतीरेखेवाणिक्पत्नीत्वहेतुके ॥ गजवाजिवृषाकाराःकरेवामेमृगीदृशाम् ॥ ७६ ॥
रेखाप्रासादवज्राभाश्चयुस्तीर्यकरंसुतम् ॥ कृषीवलस्यपत्नीस्याच्छकटेनयुगेनवा ॥ ७७ ॥ चामरांकुशकोदंदैराजपत्नीभवेद्भुवम् ॥ अंगुष्ठमूलात्रिर्ग
त्यरेखायातिकनिष्ठिकाम् ॥ ७८ ॥ यदिसापतिहंत्रीस्याहूतस्तात्यजेत्सुधीः ॥ त्रिशूलासिगदाशक्तिदुंदुभ्याकृतिरेखया ॥ नितंबिनीकीर्तिमतीत्यागे
नपृथिवीतले ॥ ७९ ॥

॥ ७१ ॥ पाणिपृष्ठस्यशुभाशुभेलस्रणेमाह विरोमेत्येकेन ॥ ७२ ॥ हस्तेरेखायाःशुभाशुभेलस्रणेमाह रक्तेत्यादिसावांष्टभिः ॥ ७३ ॥ स्वस्तिकेनत्रिकोणांकिरेखाविज्ञेयेन ॥ ७४ ॥
नंयावर्तःस्वस्तिकः ॥ सौवोऽक्षीराजसदनशुपक्षयौपकारिका ॥ स्वस्तिकःसर्वतोमद्गेनंयावर्तदक्षेपिचेत्यमरः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तीर्थकरंमुतंतीर्थपर्यटनकर्तारंशास्त्रकर्तारंवापुत्रमित्यर्थः ॥ तीर्थकरंशुभमिति
कश्चिद् ॥ तीर्थकरेशुभमितिवान्यत्र ॥ तत्रकरेरेखादृश्यः ॥ युगेनबलीकृदस्त्वनिमित्तेनकाष्ठेन ॥ ७७ ॥ अंगुष्ठस्तोत्रम् ॥ कोदंदोषवतुः ॥ ७८ ॥ दुंदुभिर्मांघमांघविज्ञेयः ॥ त्यागेनदामेन ॥

पादेनेतिपाठेपदमेवपादतिनव्यवसायेन ॥७९॥ ८० ॥ अंगुष्ठस्वशुभलक्षणमाह शुभदइत्यर्थेन ॥ सरलऋतुः ॥ शुभोवर्तुलः ॥ वृत्तनखोवर्तुलनखः ॥८१॥ अंगुलीनांशुभाशुभेलक्षणेआहंगुल्यदिति
द्वयेन ॥ कृशाइत्यस्यानंतरंशुभाइतिशः ॥ चिपिटाअत्रद्वस्वाः ॥ स्थपुटानिम्नाः ॥८२॥ बहुपर्वसमन्विताःविस्तृतपर्वसमन्विताइत्यर्थः ॥८३॥ नखानांशुभाशुभेलक्षणेआहारुणाइतिसार्धेन ॥ सुदृशां
शोभनाक्षीणाम् ॥ ८४ ॥ प्रसंगात्पुरुषाणामपिनखानामशुभलक्षणमाह ॥ पुरुषाइत्यर्थेन ॥ पुष्पितैःश्वेतपुष्पवर्णैरित्यर्थः ॥ ८५ ॥ पृष्ठेःशुभाशुभेलक्षणेआहांतरितिसार्धेन ॥ अंतर्निमग्नंतिर्यम्बंशाकारम
स्थियस्यांसांतर्निमग्नवंशास्थिः ॥८६॥ कृकाटिकायाःशुभाशुभेलक्षणेआह ऋज्वीत्येकेन ॥ ८७ ॥ कंठस्थशुभाशुभेलक्षणेआह मांसलइतिसार्धेन ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ चिबुकस्थशुभाशु

कंकजंबुकमंडूकबृश्चिकभोगिनः ॥ रासभोष्ट्रबिडालाःस्युःकरस्थादुःखदाःस्त्रियाः ॥ ८० ॥ शुभदःसरलौंगुष्ठोवृत्तोवृत्तनखोमृदुः ॥ ८१ ॥
अंगुल्यश्चसुपर्वाणोदीर्घावृत्ताःक्रमात्कृशाः ॥ चिपिटाःस्थपुटारूक्षाःपृष्ठरोमयुजोऽशुभाः ॥ ८२ ॥ अतिद्वस्वाःकृशावक्राविरलारोगहेतुकाः ॥ दुःखायां
गुलयःस्त्रीणांबहुपर्वसमन्विताः ॥ ८३ ॥ अरुणाःसशिखास्तुंगाःकरजाःसुदृशांशुभाः ॥ निम्नाविवर्णाःशुक्तयाभाःपीतादारिद्र्यदायकाः ॥ ८४ ॥
नखेषुबिंदवःश्वेताःप्रायःस्युःस्वैरिणीस्त्रियाः ॥ पुरुषाअपिजायंतदुःखिनःपुष्पितैरनखैः ॥ ८५ ॥ अंतर्निमग्नवंशास्थिःपृष्ठिःस्यान्मांसलशुभा ॥ पृष्ठे
नरोमयुक्तेनवैधव्यंलभतेध्रुवम् ॥ ८६ ॥ भुमेनविनतेनापिसशिरेणापिदुःखिता ॥ ऋज्वीकृकाटिकाश्रेष्ठसमांसाचसमुन्नता ॥ ८७ ॥ शुष्कारिरालारो
मादद्याविशालाकुटिलाशुभा ॥ मांसलोवर्तुलःकंठःप्रशस्तश्चतुरंगुलः ॥ ८८ ॥ शस्ताग्रीवात्रिरेखांकात्वव्यक्तास्थिःसुसंहता ॥ निर्मासाचिपिटादीर्घा
स्थपुटानशुभप्रदा ॥ ८९ ॥ स्थूलग्रीवाचविधवावक्रग्रीवाचर्किकरी ॥ वंध्यादिचिपिटग्रीवाह्रस्वग्रीवाचनिःसुता ॥ ९० ॥ चिबुकंद्वयंगुलंशस्तंवृत्तंपीनं
सुकोमलम् ॥ स्थूलंद्विधासंविभक्तमायतंरोमशंत्यजेत् ॥ ९१ ॥ हनुश्चिबुकसंलग्नानिलोमासुचनाशुभा ॥ वक्रास्थूलःकृशाह्रस्वारोमशानशुभप्रदा
॥ ९२ ॥ शस्तोकपोलौवामाक्ष्याःपीनोवृत्तोसमुन्नतौ ॥ रोमशोपुरुषौनिम्नौनिर्मासोपरिवर्जयेत् ॥ ९३ ॥ समंसमांसंस्तुग्धंस्वामोदंवर्तुलंमुखम् ॥
जनेतृवदनच्छायंधन्यानामिहजायते ॥ ९४ ॥ पाटलोवर्तुलःस्निग्धोलेखाभूषितमध्यभूः ॥ सीमंतिनीनामधरोधराजानिप्रियोभवेत् ॥ ९५ ॥ कृशः
प्रलंबःस्फुटितोरूक्षोदौर्भाग्यसूचकः ॥ श्यावःस्थूलोऽधरोष्ठःस्याद्वैधव्यकलहप्रदः ॥ ९६ ॥

भेलक्षणेआह चिबुकमित्येकेन ॥ त्यजेत्स्थूलादिचिबुकर्षीनोदोदित्यर्थः ॥ एवमपेपिदृष्टव्यम् ॥ ९१ ॥ हनोःशुभाशुभेलक्षणेआह हनुरित्येकेन ॥ ९२ ॥ कपोलयोःशुभाशुभेलक्षणेआह शस्ता
वित्येकेन ॥ वामाक्ष्याःशोभननेत्रायाः ॥ ९३ ॥ वक्रस्थशुभलक्षणमाह सममित्येकेन ॥ ९४ ॥ अधरोष्ठस्यशुभाशुभेलक्षणेआह पाटलइतियेन ॥ पाटलःपाटलपुष्पवर्णः ॥ लेखाभूषितमध्यभूः
रेखालंकृतमध्यस्थानः ॥ रभुतेर्लक्ष्म्यतिरिक्तायेनरेफस्थलकारः ॥ धराजायापत्यसधराजानिर्नृपतिस्त्वस्यमियः ॥ एवंविधोह्रस्वतीसानृपतेर्भार्याभवतीत्यर्थः ॥ ९५ ॥ श्यावःकापिशः ॥ ९६ ॥

अवयवसंख्या ५०॥ उत्तरोष्ठस्य शुभाशुभलक्षणेष्वह मसृणइत्येकेन ॥ विपरीतः कुत्सितः पूर्वस्माद्विपरीतो वा ॥ ९७ ॥ द्विजानां शुभाशुभलक्षणेष्वह गोक्षीरिति त्रिभिः ॥ स्तोकसमुन्नताई
 षडुच्चाः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ जिह्वायाः शुभाशुभलक्षणेष्वह जिह्वेति सार्धद्वयेन ॥ शोणाशोणवर्णा ॥ १ ॥ २ ॥ क्रममनादृत्य तालुनः शुभाशुभलक्षणेष्वह स्निग्धमिति सार्धेन ॥
 कोकनदाभासं शोणच्छविम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ घण्टिकायाः शुभाशुभलक्षणेष्वह कंठइत्येकेन ॥ तीक्ष्णासूक्ष्मा ॥ ५ ॥ हस्तिस्तस्य शुभलक्षणमाह अलक्षितेत्येकेन ॥ ६ ॥ नासिकायाः
 मसृणो मत्तकाशिन्याश्चोत्तरोष्ठः सुभोगदः ॥ किंचिन्मध्योन्नतोऽरोमाविपरीतो विरुद्धकृत् ॥ ९७ ॥ गोक्षीरसन्निभाः स्निग्धाद्वा त्रिंशदशनाः शुभाः ॥
 अधस्तादुपरिष्ठाच्च समाः स्तोकसमुन्नताः ॥ ९८ ॥ पीताः श्यावाश्च दशनाः स्थूला दीर्घा द्विपक्तयः ॥ शुक्त्याकाराश्च विरलादुःखदोर्भाग्यकारणम्
 ॥ ९९ ॥ अधस्तादधिकैर्दन्तैर्भक्षयेत्स्फुटम् ॥ पतिहीना च विकटेः कुलटा विरलैर्भवेत् ॥ १०० ॥ जिह्वेष्टमिष्टभोक्त्री स्याच्छोणामृद्धी तथासिता ॥
 दुःस्वायमध्यसंकीर्णा पुरोभागसविस्तरा ॥ १ ॥ सितयातोयमरणं श्यामया कलहप्रिया ॥ दरिद्रीणीमांसलया लंबयाऽभक्ष्यभक्षिणी ॥ २ ॥ विशालया
 रसनया प्रमदातिप्रमादभाक् ॥ स्निग्धं कोकनदाभासं प्रशस्तं तालुकोमलम् ॥ ३ ॥ सिते तालुनि वैधव्यपीते प्रव्रजिता भवेत् ॥ कृष्णेऽपत्यवियोगार्ता
 रुक्षे भूरिकुटुंबिनी ॥ ४ ॥ कंठे स्थूला सुवृत्ता च कमतीक्ष्णा सुलोहिता ॥ अप्रलंबा शुभा घंटी स्थूला कृष्णा च दुःखदा ॥ ५ ॥ अलक्षितद्विजं किंचिच्चि
 चित्फुल्लकपोलकम् ॥ स्मितं प्रशस्तं सुदृशामनिमीलितलोचनम् ॥ ६ ॥ समवृत्तपुटानां सालघुच्छिद्रा शुभावहा ॥ स्थूला ग्रामध्यनम्रा च न प्रशस्ता स
 मुन्नता ॥ ७ ॥ आकुंचितारुणा ग्राचवैधव्यक्ते शदायिनी ॥ परप्रेष्या च चिपिटा ह्रस्वादीर्घा कलिप्रिया ॥ ८ ॥ दीर्घायुः कृत्स्नुतं दीर्घयुगपद्वित्रिपिंडितम् ॥
 ललनालोचने शस्तेरक्ताति कृष्णतारके ॥ ९ ॥ गोक्षीरवर्णविशदे सुस्निग्धे कृष्णपक्ष्मणी ॥ उन्नताक्षीनदीर्घायुर्वृत्ताक्षी कुलटा भवेत् ॥ ११० ॥ मेघाक्षी म
 हिषाक्षी च केकराक्षी न शोभना ॥ कामगृहीलानितरांगोपि गाक्षी सुदुर्वृता ॥ १११ ॥ पारावताक्षी दुःशीलारक्ताक्षी भर्तृघातिनी ॥ कोटरानयनादुष्टा गजने
 त्रानशोभना ॥ ११२ ॥ पुंश्चली वामकाणाक्षी विंध्यादक्षिणकाणिका ॥ मधुर्पिगाक्षी रमणी धनधान्यसमृद्धिभाक् ॥ ११३ ॥ पक्ष्मभिः सुघनैः स्निग्धैः
 कृष्णैः सूक्ष्मैः सुभाग्यभाक् ॥ कपिलैर्विरलैः स्थूलैर्निघाभवति भामिनी ॥ ११४ ॥ भ्रुवौ सुवर्तुले तन्व्याः स्निग्धे कृष्णे असंहते ॥ प्रशस्तं मृदुरोमाणौ
 सुभुवः कार्मुकाकृती ॥ ११५ ॥

शुभाशुभलक्षणेष्वह समवृत्तपुटेति द्वयेन ॥ समेदीर्घादिवैषम्यरहितेष्वेकुंलेषु पुटे पाचंसमौ वृत्तपुटी संचारमार्गो वायस्याः सातया ॥ ७ ॥ ८ ॥ भ्रुवस्तस्य शुभलक्षणमाह दीर्घायुः कृदित्येकेन ॥
 द्वित्रिपिंडितं द्विवारं प्रिवारं चेत्यर्थः ॥ अक्ष्णोः शुभाशुभलक्षणेष्वह लक्ष्मेति सार्धैश्च त्रिभिः ॥ ९ ॥ कृष्णपक्ष्मणी श्यामनेत्रतारके ॥ ११० ॥ गृहीला गृहिनी ॥ १११ ॥ कोटरानयनाकोट
 रवदृक्षाच्छिद्रवदासमंताम्रयनेयस्याः सातयानिघनेत्रेत्यर्थः ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ पक्ष्मणः शुभाशुभलक्षणेष्वह पक्ष्मभिरित्येकेन ॥ ११४ ॥ अवयवसंख्या ६० ॥ भ्रुवः शुभाशुभलक्षणेष्वह भ्रुवाविति द्वयेन ॥

कार्यकृत्वीधनुराकरे ॥ शोभनेधुवौयस्यास्तासुभ्रुस्तस्याःसुधुवः ॥ १५ ॥ १६ ॥ कर्णयोःशुभाशुभेलक्षणेमाह लंबावित्येकेन ॥ १७ ॥ भालस्यशुभाशुभेलक्षणेमाह भालद्वितिसार्ध
द्वयेन ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रांशुनाउञ्चने ॥ प्रांशुलारोगिणीतिकविपाठः ॥ १२० ॥ क्रममनाहत्ससीमंतस्यशुभलक्षणमाह ॥ सीमंतद्विपादेन ॥ मौलिःशुभाशुभेलक्षणेमाह मौलिरितिपादो
मद्वयेन ॥ २१ ॥ २२ ॥ मौलिजानांशुभाशुभेलक्षणेमाह केशाद्विद्वयेन ॥ अलिकुलच्छायाःभ्रमरकक्षय्यामाः ॥ २३ ॥ लघवोहस्ताः ॥ २४ ॥ अंगानि ६६ ॥ एवंषट्पटीनामंगानांशुभा

खररोमाचपृथुलाविकीर्णासरलास्त्रियाः ॥ नभ्रःप्रशस्तामिलितादीर्घरोमाचर्पिंगला ॥ १६ ॥ लंबौकर्णौशुभावर्तोमुखदौचशुभप्रदौ ॥ शङ्कुलीरहि
तोर्निघ्नोशिरालोकुटिलोकृशौ ॥ १७ ॥ भालःशिराविरहितोनिर्लोमार्धेदुसन्निभः ॥ अनिम्नरुयंशुलोनायाःसौभाग्यारोग्यकारणम् ॥ १८ ॥ व्यक्त
स्वस्तिकरेखंचललाटंराज्यसंपदे ॥ प्रलंबंमस्तकंयस्यादेवरंहन्तिसाधुवम् ॥ १९ ॥ रोमरोनशिरालेनप्रांशुनारोगिणीमता ॥ १२० ॥ सीमन्तःसरलः
शस्तोमौलिःशस्तःसमुन्नतः ॥ गजकुंभनिभावृत्तैःसौभाग्यैर्धर्मसूचकैः ॥ २१ ॥ स्थूलमूर्धाचविधवादीर्घशीर्षाचबंधकी ॥ विशालेनापिशिरसाभवेदौ
भाग्यभाजनम् ॥ २२ ॥ केशाअलिकुलच्छायाःसूक्ष्माःस्निग्धाःसुकोमलाः ॥ किंचिदाकुंचिताम्राश्वकुटिलाश्चातिशोभनाः ॥ २३ ॥ परुषाःस्फुटि
ताम्राश्वविरलाश्चाशिरुरुहाः ॥ पिंगलालघवोक्ष्मादुःखदारिद्र्यबंधदाः ॥ २४ ॥ ध्रुवोरन्तर्ललाटेवामशकोराज्यसूचकः ॥ वामेकपोलेमशकःशोणो
मिध्नादःस्त्रियाः ॥ २५ ॥ तिलकंलांछनंवापिहृदिसौभाग्यकारणम् ॥ यस्यादक्षिणवक्त्रोशोणेतिलकंलांछने ॥ २६ ॥ कन्याचतुष्टयंमूतेमूतेसाच
सुतत्रयम् ॥ तिलकंलांछनंशोणंयस्यावामेकुचेभवेत् ॥ २७ ॥ एकंपुत्रंप्रसूयादौततःसाविधवाभवेत् ॥ युद्धस्यदक्षिणेभागेतिलकंयदियोषितः ॥ २८ ॥
तदाक्षितिपतेःपत्नीमूतेवाक्षितिपंतुतम् ॥ नासाग्रमशकःशोणोमहिष्याएवजायते ॥ २९ ॥ कृष्णःसएवभर्तृकन्याःपुंश्रल्याश्चप्रकीर्तितः ॥ नाभेरधस्ता
त्तिलकंमशकोलांछनंशुभम् ॥ १३० ॥ मशकस्तिलकंचिह्नंशुल्फदेशेदरिद्रकृत् ॥ करेकर्णेकपोलेवाकण्ठेवामेभवेद्यदि ॥ ३१ ॥ एपांत्रयाणामेकं
तुप्राग्भेपुत्रदंभवेत् ॥ भालगेनत्रिशूलेननिर्मितेनस्वयंभुवा ॥ ३२ ॥ नितान्विनीसहस्राणांस्वामित्वंयोषिदाम्प्रयात् ॥ सुप्तापरस्परंयातुदंतान्किटि
किटायते ॥ ३३ ॥ मुलक्ष्मापिनसाशस्तायाकिंचित्प्रलपेत्तथा ॥ पाणोप्रदक्षिणावर्तोधर्म्यांवामोनशोभनः ॥ ३४ ॥

शुभेलक्षणेउक्ताप्रसंगान्मशकतिलकंलांछनानामपितेमाह ध्रुवोरित्यष्टभिः ॥ तत्रमशकोमशकाकारश्चविशेषःचिपिटाकाररहिता ॥ २५ ॥ तिलकस्तिलकाकारःपिपुतिरितिवा ॥ तिलकस्तिलका
कारोमशकश्चिपिटोमतः ॥ जडुलःकालकःपिपुस्तिलकस्तिलकालकद्विवचनात् ॥ लांछनंषड्वक्त्रांशुलक्षणंशुलादि ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ महिष्याःकृताभिषेकायाराध्याः ॥ २९ ॥
॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सर्वलक्षणसंपन्नापिदोषविशेषेणत्याग्येत्याह सुस्तेत्येकेन ॥ किटिकिटायेतदंघर्षणंशब्दं करोतीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ वपुषःशुभाशुभेलक्षणेअभिधायकमप्राप्तस्यावर्त

स्यतेआह पाणावित्यारभ्यमुलक्षणेत्यतः प्राक्तनेनमयेन ॥ प्रदक्षिणावर्तोरिष्णामिति शेषः ॥ धर्म्यो धर्माहः ॥ वामो वामावर्तः ॥ ३४ ॥ श्रुतौ कर्णः ॥ इदितः स्तुतः ॥ ३५ ॥ अंतः पृष्ठं पुत्रमध्ये ॥
नाभिसमः नाभिवदन्तुलाकारः ॥ भगमौ लौयोनेरुपरिभागे ॥ भगमूल इति क्वचित् ॥ ३६ ॥ सप्रदक्षिणावर्तः ॥ शकटभंगः शकटतुल्यः ॥ गुह्यवेधेन तत्पर्यतेन ॥ ३७ ॥ उदरवेधेन उदरपर्यतेन प्राप्तेन ॥
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मध्ये कृकाटिकं कृकाटिकामध्ये ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ गंधादीनां वृष्णां शुभाशुभलक्षणानिरतिशयादौ द्रष्टव्यानि ॥ तथा च ॥ पश्मिनी पद्मगंधाचमीनगंधाच
चित्रिर्णा ॥ शंखिनी शारंगंधाचमदगंधाच हस्तिनी ॥ हंसपुष्पागवर्णाभायानारिरक्तलोचना ॥ अष्टौ जनयते पुत्रान् प्रमोति पतिरमं सुखम् ॥ काकस्वराकाकजंघातथैवोर्ध्वस्वरातया ॥ लंबोष्ठी लंबवदना
तांकन्यां परिवर्जयेत् ॥ हंसतुल्यगतिर्नारी राजपत्नी च सा भवेत् ॥ यस्यागमनमात्रेण भूमिकंप्रजायते ॥ सार्द्धा दैव्यकरीक्षेया सा मुद्रवचनं यथा ॥ आवर्तः प्रजनेयस्यामध्ये चैव प्रदक्षिणः ॥ एकं सा ज
नाभौ श्रुतावुरासिवादक्षिणावर्त ईडितः ॥ सुखाय दक्षिणावर्तः पृष्ठवंशस्य दक्षिणे ॥ ३५ ॥ अन्तः पृष्ठेनाभिसमो बह्वायुः पुत्रवर्धनः ॥ राजपत्न्याः प्रहस्ये
त भगमौ लोप्रदक्षिणः ॥ ३६ ॥ सचेच्छकटभंगः स्याद्ब्रह्मपत्यसुखप्रदः ॥ कटिगो गृह्यवेधेन पत्युः पत्युनिपातनः ॥ ३७ ॥ स्यातामुदरवेधेन पृष्ठावर्तौ न शो
भनौ ॥ एकेन हंति भर्तारं भवेदन्त्येन पुंश्चली ॥ ३८ ॥ कण्ठगो दक्षिणावर्तौ दुःखवेधव्यहेतुकः ॥ सीमन्ते थललटे वात्याज्योदूरात्प्रयत्नतः ॥ ३९ ॥
सापतिहंति वर्षेण यस्यामध्ये कृकाटिकम् ॥ प्रदक्षिणो वा वामो वारोष्णामावर्तकः स्त्रियाः ॥ १४० ॥ एको वाममूर्धनि द्वौ वा वाममेवामगतीयदि ॥ आदशाहं
पतिप्रौतो त्याज्योदूरात्सुबुद्धिना ॥ ४१ ॥ कट्यावर्ताचकुलटानाभ्यावर्तापतिव्रता ॥ पृष्ठावर्ताचभर्तृप्रीकुलटावाथ जायते ॥ ४२ ॥ स्कंद उवाच ॥
मुलक्षणापि दुःशीला कुलक्षणशिरोमणिः ॥ अलक्षणापि सा साध्वी सर्वलक्षणभूस्तु सा ॥ ४३ ॥ मुलक्षणासुचारित्रास्वाधीनापतिदेवता ॥ विश्वेशानुग्रहा
देवगृहे योपि दवाप्यते ॥ ४४ ॥ अलंकृताः स्ववासिन्यो याभिः प्राक्तनजन्मनि ॥ नानाविधैरलंकारैस्ताः मुरूपामवन्ति हि ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु वपुर्याभिः क्ष
यितं वा विहायितम् ॥ तालावण्यतरंगिण्यो भवन्तीह मुलक्षणाः ॥ ४६ ॥ अर्चिता जगतां मातायाभिर्मृदुवधूरिव ॥ ताभवंति सुचारित्रा योषाः स्वाधीनभ
र्तृकाः ॥ ४७ ॥ स्वाधीनपतिकानां च सुशीलानां मृगीदृशाम् ॥ स्वर्गापवर्गावत्रैव मुलक्षणफलं हितम् ॥ ४८ ॥ मुलक्षणैः सुचारितैरपि मंदायुषं पतिम् ॥
दीर्घायुषं प्रकुर्वति प्रमदाः प्रमदास्पदम् ॥ ४९ ॥

नयेत्पुत्रं राजानं पृथिवीपतिमित्यादीनां त ॥ ४३ ॥ ननु तर्हि मुलक्षणत्वादिगुणविशिष्टासाध्वीस्त्रीकस्मादुभ्येतत्राह ॥ मुलक्षणेति ॥ ४४ ॥ स्त्रीणां मुरूपत्वलावण्यमुचारित्र्यस्वाधीनभर्तृत्व
प्राप्तौ हेतुनाह अलंकृता इति त्रिभिः ॥ उदाग्रनुदागपितृगृहे सयौवनाः स्त्रियः ॥ स्ववासिन्यः ॥ स्वेष्टप्रातिपुवस्तुशीलं यासां भित्तिव्युत्पत्तेः ॥ सुवासिन्यः विपाठे पितृपत्यार्थः ॥ चिरं तथ इत्यर्थः ॥
स्ववासिनी चिरं दीप्त्या हृती पवयसि स्त्रियामिति रुद्रः ॥ चिरं दीप्तमुवासिनीति चाभारः ॥ ४५ ॥ सुतीर्थेषु मया गादिषु ॥ क्षयितं क्षयं नीतम् ॥ क्षालितमिति पाठे अपि तमित्यर्थः ॥ विहायितं त्यक्तम् ॥
लावण्यतरंगिण्यः अंगसौष्ठवोर्मिमत्पः ॥ नद्य इत्यर्थः ॥ ४६ ॥ मृदुवधूरिवेत्यत्रैव कारोऽप्यधारणार्थः ॥ इहेति वा पाठः ॥ शोभनं चारित्र्यं पाति प्रत्यादिलक्षणं यासां ताः सुचारित्राः ॥ स्वाधीनः
शुश्रूषादिभिर्वशीकृतः संतोषितो न तु स्त्रीजितो भर्ता यासां तास्तथा ॥ ४७ ॥ मुलक्षणवतीनां फलं दर्शयति ॥ स्वाधीनेति ॥ ४८ ॥ मुलक्षणैरिति ॥ तर्हि किं तमुपजीव्योपपत्तिभिः सहारमि तुमित्यां

संक्षयपतिविशिनाष्टि ॥ प्रमदास्पदं प्रकृष्टहर्षाश्रयम् ॥ प्रसिद्धं चैतद्गनपर्वणि ॥ पतिव्रतयासाविभ्यास्तत्पत्न्योदीर्घायुर्धर्मप्रहर्षाश्रयत्वं च ॥ ४९ ॥ लक्षणविचारप्रयोजनमाह तद्भि ॥ यतोऽस्यायुर्धर्मपति
सुलक्षणाः स्त्रियश्चरं जीविनं कुर्वति अत इत्यर्थः ॥ सु लक्षणाः परिणया इत्यस्य व्यावर्त्यमाह ॥ इति चेति ॥ अपीति निश्चये ॥ ५० ॥ उक्तानुवादपूर्वकमुत्तराध्यायार्थमस्तावयति ॥ लक्षणानीति ॥
॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदविरचितायां काशी खंडटीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ अथाष्टत्रिंशके धर्म्येऽध्यायेतीवमुत्तमने ॥ क्रियते सप्तद्वारात्सद्धर्मपरिवर्णनम् ॥ १ ॥
पूर्वाध्यायांतो विवाहान्वक्ष्यामीत्युक्तमतस्तानेव दर्शयति ॥ विवाहा इति ॥ ब्राह्मदेवार्षा विवाहा उच्यंते प्राजापत्यासुरौ च विवाहा उच्यंते ॥ इति धर्मविपरिणामस्य उच्यत इत्यस्यः क्रियाया एवानुपगः ॥
तत्र ब्राह्मो वरमाहूय दानम् ॥ देवक्रतुजि दानम् ॥ आपर्णो मिथुना दानेन दानम् ॥ प्राजापत्यः सहोभौ चरतां धर्ममित्यभिधाप दानम् ॥ आसुरः शुल्कं गृहीत्वा दानम् ॥ गांधर्वः समयान्मिषः ॥
राक्षसो भित्वाच्छिन्नाहरणम् ॥ पश्चाच्चः मुक्तायां मत्तायां वागमनम् ॥ तथा च मानवानि वचनानि ॥ आच्छाद्य चार्हयित्वा च शुतशीलवते स्वयम् ॥ आहूय दानं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥ यत्ने

अतः सुलक्षणायां पापरिणयाविचक्षणैः ॥ लक्षणानि परीक्ष्यादौ हित्वा दुर्लक्षणान्यपि ॥ १५० ॥ लक्षणानि मयोक्तानि सुखाय गृहमेधिनाम् ॥ विवाहान्
पिवक्ष्यामि तत्रिबोधघटोद्भव ॥ १५१ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशी खंडे पूर्वाद्धे स्त्रीलक्षणवर्णनं नाम सप्तत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३७ ॥ स्कंद उवाच ॥ विवाहा ब्राह्मदेवार्षाः प्राजापत्यासुरौ तथा ॥ गांधर्वो राक्षसश्चापि पेशाचोऽष्टम उच्यते ॥ १ ॥ स ब्राह्मो वरमाहूय यत्र कन्या
स्वलंकृता ॥ दीयते तत्सुतः पूयात्पुरुषानेकं विंशतिम् ॥ २ ॥ यज्ञस्थाया त्विजे देवस्तजः पाति चतुर्दश ॥ वरादादाय गोद्वंद्वमार्धस्तजः पुनाति षट् ॥ ३ ॥
सहोभौ चरतां धर्ममित्युक्ता दीयते र्थिने ॥ यत्र कन्या प्राजापत्यस्तज्जो वंशान्पुनाति षट् ॥ ४ ॥ चत्वार एते विप्राणां धर्म्याः पाणिग्रहाः स्मृताः ॥
आसुरः क्रयणा द्वयैर्गांधर्वो न्योन्यमैत्रतः ॥ ५ ॥ प्रसह्य कन्याहरणा द्राक्षसो निर्दितः सताम् ॥ छलेन कन्याहरणा त्पेशाचो गृहीतोऽष्टमः ॥ ६ ॥ प्रायः
क्षत्रविशोरुक्ता गांधर्वासुराक्षसाः ॥ अष्टमस्त्वेव पापिष्ठः पापिष्ठानां च संभवेत् ॥ ७ ॥

शुचिते सप्तम्यगृत्विजे कर्म कुर्वते ॥ अलंकृत्य सुता दानं देवं धर्मप्रचक्षते ॥ एकं गोमिथुनं देवा वरादा दाय धर्मतः ॥ कन्याप्रदानं विधिवदार्धो धर्मः स उच्यते ॥ सहोभौ चरतां धर्ममिति वाचानुभाष्यतु ॥
कन्याप्रदानमभ्यर्थ्य प्राजापत्यो विधिः स्मृतः ॥ ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यायाश्चैव शक्तिः ॥ कन्याप्रदानं स्वाच्छं द्यादासुरो धर्म उच्यते ॥ इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्चरस्य च ॥ गांधर्वः स तु विज्ञेयो मे
कुण्डः कर्मसंभवः ॥ इत्वाच्छिन्ना च भित्वा च कोशं तीरुदतीं गृहात् ॥ प्रसह्य कन्याहरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ मुद्रां मत्तां प्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति ॥ स पापिष्ठो विवाहानां पेशाचः कथितोऽष्टम इति ॥ १ ॥
एतामेव लक्षणतो विवृण्वन्त्यस्य वर्णस्यो विवाहो धर्म्यो यस्य विवाहस्य यौगुणदोषौ तत्पदिवा हेतुपक्षापत्येषु ध्येयगुणा अगुणाश्च तत्सर्वं दर्शयति स ब्राह्म इत्यादिना सवर्ण इत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ २ ॥ ३ ॥
यत्र विवाहकन्या दीयते स विवाहः प्राजापत्य इत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ प्राय इति ॥ सत्रियस्वरक्षसपक्षधर्म्यः वैश्यगृह्योरासुरपक्षधर्म्यः प्राजापत्यः क्षत्रियादीनां जघन्यः गांधर्वश्चतुर्णां जघन्यः

राक्षसो वैश्यशूद्रयोर्जघन्यइत्यादिसर्वप्रायोग्रहणेन सूच्यते ॥ तथाचमनुः ॥ चतुरो ब्राह्मणस्याद्यान्मशस्ता न्कन्ययो विदुः ॥ राक्षसं क्षत्रियस्वैकमासुरं वैश्यशूद्रयोः ॥ ७ ॥ सवर्णयेति ॥ सवर्णामपि व
र्णानां विवाहेषु सवर्णयाभार्यभाकरो ब्राह्मः ॥ क्षत्रियापाणिमहणस्थाने ब्राह्मणविवाहेषु क्षत्रिययाशरो ब्राह्मणहस्तपरिगृहीतदंडैकदेशो ब्राह्मइत्यर्थः ॥ वैश्यया ब्राह्मणक्षत्रियविवाहे ब्राह्मणक्षत्रियविधृततामे
दैकदेशो ब्राह्मः ॥ शूद्रया पुनर्दिजातित्रयविवाहे प्राकृतवस्त्रदशा ब्राह्म ॥ ८ ॥ असवर्णइति ॥ असवर्णोऽसवर्णसंबन्धी एषविधिः धार्यः क्षत्रिययाशरइत्यादिप्रकार एव ॥ वेदने विवाहे विन्यते ज्ञाप
तेऽनेनेति वेदनं शास्त्रं तस्मिन्निवा ॥ स्मृतो हृष्टश्चेत्यर्थः ॥ असवर्णास्त्वेष्टइति कचित् ॥ सवर्णयाकरो ब्राह्मइत्युक्तं स्पष्टयति ॥ सवर्णाभिस्त्विति ॥ ९ ॥ मंदानि भाग्यवनायुपिपेपांते तथा ॥ १० ॥
ऋत्विति ॥ स्त्रीणां वर्गभानुपचातसंभोगम् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ शश्वत्कामवरेणां हस्तुरीर्यजगृहुः स्त्रियः ॥ तथाचमनुः ॥ ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा ॥ पर्ववर्जं ज्ञेयं तदवतोरति काम्ययेति ॥

सवर्णयाकरो ब्राह्मो धार्यः क्षत्रिययाशरः ॥ प्रतोदो वैश्यया धार्यो वासोतः पञ्चया तथा ॥ ८ ॥ असवर्णस्त्वेष्टविधिः स्मृतो हृष्टश्चेदने ॥ सवर्णाभिस्तु सर्वा
भिः पाणिग्रहस्त्वयं विधिः ॥ ९ ॥ धर्म्यैर्विवाहेर्जायते धर्म्या एव शतायुषः ॥ अधर्म्यैर्धर्मरहिता मंदभाग्यवनायुषः ॥ १० ॥ ऋतुकालाभिगमनं धर्मोयं
गृहिणः परः ॥ स्त्रीणां वरमनुस्मृत्ययथाकाम्यथवा भवेत् ॥ ११ ॥ दिवाभिगमनं पुंसामनायुष्यं परमतम् ॥ श्राद्धाहः सर्वपर्वणि यत्रात्त्याज्यानि धीमता
॥ १२ ॥ तत्र गच्छन्स्त्रियं मोहाद्धर्मात्प्रच्यवते परात् ॥ १३ ॥ ऋतुकालाभिगामीयः स्वदारनिरतश्च यः ॥ ससदा ब्रह्मचारी च विज्ञेयः स ब्रह्माश्रमी ॥ १४ ॥
ऋतुः षोडश्यामिन्यश्नत्सस्तासुगर्हिताः ॥ पुत्रास्तास्वपियायुग्मा अयुग्माः कन्यका प्रजाः ॥ १५ ॥ त्यक्त्वा चंद्रमसंदुःस्थं मघां पौष्णं विहाय च ॥ शुचिः
सत्रिर्विशेत्पत्नीं पुत्रामर्शे विशेषतः ॥ शुचिं पुत्रं प्रसूयेत पुरुषार्थं प्रसाधकम् ॥ १६ ॥ आपे विवाहे गोद्वंद्वं यदुक्तं तत्राश्रयते ॥ शुल्कमण्वपिकन्यायाः कन्या
विक्रयपापकृत् ॥ १७ ॥ अपत्यविक्रयी कल्पं वसेद्विद्वद्भूमिभोजने ॥ अतो नाण्वपिकन्याया उपजीवेत्पिताधनम् ॥ १८ ॥ स्त्रीधनान्युपजीवंतिये मोहा
दिह बांधवाः ॥ न केवलं निरयगास्तेषामपि हि पूर्वजाः ॥ १९ ॥ पत्या तुप्यति यत्र स्त्री तु ध्येद्यत्र स्त्रियापतिः ॥ तत्र तुष्टामहालक्ष्मीं निर्वसेद्दानवाऽरिणा
॥ २० ॥ वाणिज्यं नृपतेः सेवावेदानध्यापनं तथा ॥ कुविवाहः क्रियालोपः कुलेपतनहेतवः ॥ २१ ॥

यया यथावत् ॥ यथाभिलषितमित्यर्थः ॥ ११ ॥ तत्रापि निषेधविशेषमाह ॥ सर्वपर्वणीति ॥ तदुक्तम् ॥ कुहूपणेंदुसंक्रांतिचतुर्दश्यष्टमीपुच ॥ नरश्चांडालयोनिः स्यात्स्त्रीतैलमांससेवनादिति ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ ऋतुकालेऽभिगंतुं शीलं यस्य स तथा ॥ तथाचश्रुतिः ॥ ऋतौ भार्यो मुपेयादिति ॥ १४ ॥ कन्यकाः प्रजाः याभ्यस्तथा ॥ १५ ॥ दुःस्थं राहुणा मस्तम् ॥ पुत्रामर्शं श्रवणहस्तपु
नर्वसुप्लपुष्यमृगशीर्षाणि ॥ १६ ॥ आर्षइति ॥ आपे विवाहे गोद्वंद्वं गोमिथुनं शुल्कं यदुक्तं कैश्चित्तत्राश्रयते प्रशस्यते ॥ यतः कन्याया मण्वपि आपे शब्दाद्ब्रह्मपित्रा शुल्कं कन्याविक्रये यत्पापं तत्कृदेवे
त्यर्थः ॥ नन्वेवं च त्वमतपरमतयोर्लक्षणैव यादितो घापातिः ॥ न ॥ आपे विवाहे गोमिथुनं शुल्कमुत्कोचरूपमित्यन्येषां मतम् ॥ स्कन्दस्य तु नेदं मतं किंवापे विवाहसंपत्त्यै अवश्यकर्तव्ययागादिसिद्धये कन्या
यादातुं शास्त्रीयं धर्मार्थमेतदगृह्यतइति ॥ अत्रैवार्पणमापयेत्तज्जः पुनाति पठितुक्तम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वाणिज्यमिति ॥ वेदानध्यापनं वेदानामपाठनम् ॥ वेदानध्ययनं तेषां

विकचिह्न ॥ विवाहमकरणसमाप्तम् ॥ २१ ॥ इदानीं विवाहिकाग्निसंपाद्यं महायज्ञानुष्ठानमाह ॥ कुर्यादिति ॥ विवाहे भवेत् विवाहिकः तस्मिन्मन्त्रौ गृह्योक्तं कर्म सायं मातर्होमादृकादिभिरसंपाद्यपञ्च
यज्ञांतर्गतैश्वदेवाद्यनुष्ठानं प्रति दिनसंपाद्यं च पाकं गृहस्थः कुर्यादित्यर्थः ॥ २२ ॥ गृहस्थेति ॥ पशुपचस्थानं सूना सूनेकसूना हिंसास्थानं स्वगुणयोगात् ॥ कंडन्याद्यः पंचगृहस्थस्य बीजादि हिं
सास्थानानि ॥ कंडनी उलूखलमुसले ॥ पेषणी दृषदुपल युगलात्मिका ॥ चुल्ली उंचानम् ॥ उदकुम्भो जलाधारकलशः ॥ मार्जनी विर्चन्य परपर्यायगृहोपकरणसंमार्जनादिकर्त्री ॥ २३ ॥
तासांमिति ॥ तासां कंडन्यादिसूनानां वयाक्रमेण निष्कृत्य रथतदुत्पन्नपापनाशनार्थं गृहिणां पंचमहायज्ञात्मन्वादिभिरनुष्ठेयतयानिर्दिष्टाः ॥ २४ ॥ तानेव पंचयज्ञाभिर्दिशति ॥ पाठनमिति ॥ पाठन

कुर्याद्वैवाहिके वह्नौ गृह्यं कर्मन्वहं गृही ॥ पंचयज्ञक्रियां चापि पक्तिर्देनं दिनीमपि ॥ २२ ॥ गृहस्थाश्रमिणः पंचसूनाकर्मदिनेदिने ॥ कंडनी पेषणी चुल्ली
ह्युदकुम्भस्तु मार्जनी ॥ २३ ॥ तासां च पंचसूनानां निराकरणहेतवः ॥ क्रतवः पंचनिर्दिष्टा गृहिश्रेयोभिर्वर्चनाः ॥ २४ ॥ पाठनं ब्रह्मयज्ञः स्यात्तर्पणं च पि
तृकृतुः ॥ होमो देवो बलिर्भेतोऽतिथ्यर्चानृकृतुः क्रमात् ॥ २५ ॥ पितृप्रीतिं प्रकुर्वाणः कुर्वीत श्राद्धमन्वहम् ॥ अन्नोदकपयोमूलेः फलेर्वापि गृहाश्रमी ॥ २६ ॥
गोदानेन च यत्पुण्यं पात्राय विधिपूर्वकम् ॥ सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षां दत्त्वा तत्फलमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ तपोविद्यासमिद्धीप्ते हुतं विप्रास्य पावके ॥ तारयेद्विभ्रसं च
भ्यः पापाब्धेरपि दुस्तरात् ॥ २८ ॥ अनर्चितोऽतिथिर्गैहाद्रग्राशोयस्य गच्छति ॥ आजन्मसंचितात्पुण्यात्क्षणात्सहिबहिर्भवेत् ॥ २९ ॥ सांत्वपूर्वा
णि वाक्यानि शय्यार्थं भूस्तृणोदके ॥ एतान्यपि प्रदेयानि सदाभ्यागततुष्टये ॥ ३० ॥ गृहस्थः परपाकादीप्रेत्यतत्पशुतां व्रजेत् ॥ श्रेयः परात्र पुष्टस्य गृह्णी
यादन्नदोयतः ॥ ३१ ॥ आदित्योढोऽतिथिः सायं सत्कर्तव्यः प्रयत्नतः ॥ असत्कृतो न्यतो गच्छन् दुष्कृतं धूरियच्छति ॥ ३२ ॥ भुंजानोऽतिथिशेषान्न
मिहायुधनभागभवेत् ॥ प्रणोद्यातिथिमन्नाशी किल्बिषी च गृहाश्रमी ॥ ३३ ॥ वैश्वदेवांतं संप्राप्तः सूर्योढो वातिथिः स्मृतः ॥ न पूर्वकालायातो न च दृष्टचरः
कचित् ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरे विप्रेयद्यन्योतिथिरागतः ॥ अदत्त्वा तं बलिं तस्मै यथाशक्त्यान्नमर्पयेत् ॥ ३५ ॥ कुमारश्च स्ववासिन्योर्गर्भिण्योऽतिरुजा
न्विताः ॥ अतिथेरादितोप्येते भोज्यानां विचारणा ॥ ३६ ॥ पितृदेवमनुष्येभ्यो दत्त्वा श्रात्यमृतं गृही ॥ स्वार्थपचन्नं भुंक्ते केवलं स्वोदरं भरिः ॥ ३७ ॥

मध्यापनम् ॥ होमो देवो देवकृतुः ॥ बलिर्भेतो भूतकृतुः ॥ अतिथ्यर्चाऽतिथीनां सत्कारो नृकृतुर्मुन्ययज्ञः ॥ क्रमात् कंडन्यादीनां पंचसूनानां क्रमेण पंचपापनिवर्तका इमे पंचयज्ञा इत्यर्थः ॥ चतुर्थे पा
दे नृयज्ञोऽतिथिसत्कृत्येतिकचित्पाठः ॥ २५ ॥ अन्नमदनीयम् ॥ अर्थमिति कचित् ॥ अर्घ्येति चान्यत्र ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परपाकान्नमनुं ग्रीह्यस्य परपाकस्यान्नस्यादोऽदन्नं
वास्यास्तीति परपाकादी ॥ तत्र पशुतां यस्य पाकमचित्तस्य पशुतामित्यर्थः ॥ ३१ ॥ आदित्योढ आदित्येनास्मिन्नेन सहोदः प्राप्त इत्यर्थः ॥ ३२ ॥ प्रणोद्यत्यक्त्वा दुरीकृत्येतियावत् ॥ ३३ ॥ अतिथेर्ल
क्षणमाह वैश्वदेवत्येकेन ॥ ३४ ॥ बलिपात्रकरे भूतबलिपात्रहस्त इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ स्ववासिन्यश्चिर्दिष्टः ॥ ३६ ॥ अधमघहेतुत्वात् ॥ तथा चोक्तं भगवता ॥ भुंजते ते त्वंचपापायेपंचत्यात्मकरणादिवि ॥

सर्ग. ५.
॥१८३॥

स्वार्चपचक्रित्यस्यार्चमाह ॥ केवलमिति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ देवतिपाठेदेवत्वार्चः ॥ देवतिपाठेदेवति ॥ अथब्रह्मान्तरे ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भगवतो ॥ ४३ ॥ उपसृष्टंस्तम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतेति ॥ असकृदितिहेयम् ॥ कस्तर्जनीबंधनेनकस्तसम्बद्धारंजुंवत्सबंधनरत्नमात्रमितिवा ॥ ४५ ॥ मृदंगोपीचन्दनद्विरूपम् ॥ ४६ ॥ चैत्यकृतमातृपादिसमवेष्टेभ्यमानं कृतं पूज्यं कृतं वाक्स्वाच स्तान्प्रजाक्रियतेतं कृतं वा ॥ सिद्धार्चसर्पम् ॥ ४७ ॥ पीठग्रंथरेणासनमुत्कटासनंतस्मिन् ॥ ४८ ॥ अन्तर्तीमोअनकुर्वतीम् ॥ ४९ ॥ पक्कामंलङ्कृदिकम् ॥ नोमांसमितिपृथग्मात्म्यम् ॥ दीर्घकालंजिजी

माध्याह्निकं वैश्वदेवंगृहस्थः स्वयमाचरेत् ॥ पत्नीसायंबलिंदद्यात्सिद्धान्नैर्मंत्रवर्जितम् ॥ ३८ ॥ एतत्सायंतनंनामवैश्वदेवंगृहाश्रमे ॥ सायंप्रातर्भवेदेवैवैश्व देवंप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥ वैश्वदेवेनयेहीनाआतिथ्येनविवर्जिताः ॥ सर्वेतिवृषलाज्ञेयाः प्राप्तवेदाअपिद्विजाः ॥ ४० ॥ अकृत्वावैश्वदेवंतुभुंजतेयेद्विजाधमाः ॥ इहलोकेब्रह्मिणाः स्युः काकयोर्निब्रजंत्यथ ॥ ४१ ॥ वेदोदितंस्वकंकर्मनित्यंकुर्यादतंद्रितः ॥ तद्विकुर्वन्त्यथाशक्तिप्राप्त्यात्सद्गतिपराम् ॥ ४२ ॥ षष्ठ्यष्टम्योर्वसेत्पापंतेलेमांसेसदैवहि ॥ पंचदश्यांचतुर्दश्यांतथैवचभगेश्वरे ॥ ४३ ॥ उदयंतं चेक्षेतनास्तंयंतं नमध्यगम् ॥ नराहुणोपसृष्टंचनान्बुसंत्यं दिवाकरम् ॥ ४४ ॥ नवीक्षेतात्मनोरूपमाशुधावेववर्षति ॥ नोच्छंघयेद्वत्सतर्जनीनम्राजलमाविशेत् ॥ ४५ ॥ देवतायतनंविप्रंधेनुंमधुमृदंघृतम् ॥ जातिवृद्धंवयोवृद्धंविद्यावृद्धंतपस्विनम् ॥ ४६ ॥ अश्वत्थंचैत्यवृक्षंचगुरुंजलभृतंचटम् ॥ सिद्धान्नंदधिसिद्धार्थगच्छंकुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ४७ ॥ रजस्वलां नसेवेतनाश्रीयात्सहभार्यया ॥ एकवासानभुंजीतनभुंजीतोत्कटासने ॥ ४८ ॥ नाश्रंतीर्क्षींसमीक्षेततेजस्कामोद्विजोत्तमः ॥ असंतर्प्यपितृन्देवान्नाद्यादन्नं नवंकचित् ॥ ४९ ॥ पक्कान्नंचापिनोमांसंदीर्घकालंजिजीविषुः ॥ नमूत्रंगोव्रजेकुर्यान्नवल्मीकेनभस्मनि ॥ ५० ॥ नगर्तेषुससत्वेषुनतिष्ठन्नवज्रपि ॥ गोविप्रसूर्यवाय्वग्निचंद्रक्षंबुगुरुनपि ॥ ५१ ॥ अभिपश्यन्नकुर्वीतमलमूत्रविसर्जनम् ॥ तिरस्कृत्यावर्निलोष्टकाष्टपर्णतृणादिभिः ॥ ५२ ॥ प्रावृत्यवाससामौलिमौनीविष्णुमृत्रमुत्सृजेत् ॥ यथासुखमुत्तोरत्रौदिनेच्छार्याधिकारयोः ॥ ५३ ॥ भीतिषुप्राणबाधायांकुर्यान्मलविसर्जनम् ॥ मुखेनोपधमेन्नाग्निंनग्निक्षेतयोषितम् ॥ ५४ ॥

विषुः पितृनभ्यर्च्यनभ्यर्च्यमांसंनेअद्यादित्यर्थः ॥ पश्चिष्टंचविनेतिपाठेपश्चालंमनंयागंविनादीर्घकालंजिजीविषुर्देवान्पितृन्सन्तर्प्यसन्तर्प्यवामांसंनद्यादित्यन्वयः ॥ कस्मीकिनाममूरोद्वत्सृजते ॥ ५० ॥ ससत्वेषुप्राणिषु ॥ तिष्ठन्नाचष्टन् ॥ ५१ ॥ मलमूत्रयोर्विसर्जनंत्यागम् ॥ मलोच्चारोतिपाठेपिसत्त्वार्थः ॥ तिरस्कृत्याच्छाद्य ॥ अवर्तिपृथ्वीम् ॥ ५२ ॥ मौलिमस्तकम् ॥ ५३ ॥ मलविसर्जनंमलेत्युपलक्षणमलमूत्रयोर्विसर्जनमित्यर्थः ॥ मुखेनोपधमेन्मुखवायुनाप्रज्वालयेत् ॥ एतनुलौकिकाग्निविषयंनवैदिकाग्निविषयम् ॥ नक्षत्रेणधमेदग्निंनवक्षेणनपाणिना ॥ मुखेनो

१ नपश्येदात्मनश्छायामितिमनूक्तेनाभेदायः ।

का. सं. ४. १.
स. म. ३८

॥१८३॥

पचमेदमिमुखादभिरजायतेतिवचनात् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संविशेत्स्वपेत् ॥ प्रत्यक्सौम्यशिराःपश्चिमोत्तराक्षः ॥ प्रत्यम्प्याम्भिराद्विपाठभिरवः ॥ विष्णुत्रादीनामेकवद्भावः ॥ धीवनंयूत्कुरप
 स्तेष्वविशेषः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतनकथयति ॥ धर्मतीमस्यतीर्तिपिबन्तिवा ॥ ज्ञानंजयेहंनमबोधयेत् ॥ ५७ ॥ मञ्जलिनाकरपुटेन ॥ उक्तसारंरुरीकृतमस्मीतिवादि ॥ उक्तसारंगतस्नेहपिण्याकादी
 तिवा ॥ ५८ ॥ तौर्यत्रिकप्रियःगीतनृत्यवाद्यप्रियः ॥ नवावयेभ्रमालयेत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नासीतनोपविशेत् ॥ ६१ ॥ प्रेतधूमंश्रवदाहधूमम् ॥ सरिचरनदीतरणबाहुम्यामितिशेषः ॥ नबाहुभ्यां
 नदीतरेदितिमनूक्तेः ॥ बालातपमातःकालीनसूर्यातपम् ॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्गात्रंकरस्नानवस्त्राभ्यामितिशेषः ॥ करेणोत्प्रेक्षात्रंस्नानवस्त्रेणवापुनः॥शुनोच्छिष्टंभवेद्गात्रपुनःस्नानेनशुद्धयती

नांभीप्रतापयेदग्नौनवस्त्वशुचिनिक्षिपेत् ॥ प्राणिर्हिसानकुर्वीतनाश्रीयात्संध्योर्द्वयोः ॥ ५५ ॥ नसंविशेतसंघ्यायांप्रत्यक्सौम्यशिराअपि ॥ विष्णुत्राष्टी
 वनंनाप्सुकुर्याद्दीर्घजिजीविषुः ॥ ५६ ॥ नाचक्षीतधर्मतीर्गानिर्द्रवापंप्रदर्शयेत् ॥ नैकःसुप्यात्कचिच्छ्रन्येनशयानंप्रबोधयेत् ॥ ५७ ॥ पंथानंनैकलोयाया
 व्रवार्यजलिनापिबेत् ॥ नदिवोद्धृतसारंचभक्षयेद्दधिनोनिशि ॥ ५८ ॥ स्त्रीधर्मिण्यानाभिवदेन्नाद्यादातृप्तिरात्रिषु ॥ तौर्यत्रिकप्रियोनस्यात्कांस्येपादौ
 नधावयेत् ॥ ५९ ॥ श्राद्धंकृत्वापरश्राद्धेयोऽश्रीयाज्ज्ञानवर्जितः ॥ दातुःश्राद्धफलंनास्तिभोक्ताकित्त्विषमुग्भवेत् ॥ ६० ॥ नधरयेदन्यभुक्तंवासश्चो
 पानहावपि ॥ नभिन्नभाजनेश्रीयान्नासीताभ्यादिद्विषिते ॥ ६१ ॥ आरोहणंगवांपृष्ठेप्रेतधूमंसरित्तरम् ॥ बालातपंदिवास्वापंत्यजेद्दीर्घजिजीविषुः
 ॥ ६२ ॥ स्नात्वानमार्जयेद्गात्रंविमृजेन्नशिखांपथि ॥ हस्तौशिरोनधुनयान्नाकर्षेदासनंपदा ॥ ६३ ॥ नोत्पाटयेल्लोभनस्वंदशनेनकदाचन ॥ करजेः
 करजच्छेदंतृणच्छेदंविर्वर्जयेत् ॥ ६४ ॥ शुभायनयदायत्यांत्यजेत्तत्कर्मयत्नतः ॥ अद्वारेणनगंतव्यंस्ववेश्मपरवेश्मनोः ॥ ६५ ॥ क्रीडेन्नाक्षैःसहासी
 तनधर्मभैरोगिभिः ॥ नशयीतकचित्रग्रःपाणौभुंजीतनैवच ॥ ६६ ॥ आर्द्रपादकरास्योश्रन्दीर्घकालंचजीवति ॥ संविशेन्नार्द्रचरणोच्छिष्टःक
 चिदाव्रजेत् ॥ ६७ ॥ शयनस्थोनचाश्रीयान्नापिबेन्नजपेद्भिजः ॥ सोपानत्कश्चनाचामेन्नतिष्ठन्धारयापिबेत् ॥ ६८ ॥ सर्वतिलमयंनाद्यात्सायंशर्मा
 भिलाषुकः ॥ ननिरीक्षेतविष्णुत्रेनोच्छिष्टःसंस्पृशेच्छिरः ॥ ६९ ॥

तिवचनात् ॥ तर्पणात्पूर्वमित्येकेनाकर्षेदुपवेशनार्थनानयेदित्यर्थः ॥ ६३ ॥ करजैर्नखैःकरजच्छेदनंस्वच्छेदंच ॥ दंतैश्छेदंविबर्जयेदितिपाठेदंतैश्चेत्यर्थः॥करेणैवस्वच्छेदयेदितिपाठेकरेणापीत्यर्थः ॥ ६४ ॥
 मायत्पामुत्तरकाले ॥ स्ववेश्मपरवेश्मनोद्वारेणमुख्यद्वारंविहायद्वारद्वारेणनगंतव्यमित्यर्थः ॥ परवेश्मचेच्छिष्टचित्पाठः ॥ ६५ ॥ पाणावितिपत्यन्यविषयम् ॥ करेकपंतकेवैवमायसेताम्रभाजने ॥
 भुंजन्भिर्भुजंलिप्येतलिप्यंतेगृहमेधिन्द्रतिवचनात् ॥ ६६ ॥ आर्द्रांभिपादकरास्यानित्यस्यतः ॥ संविशेत्स्वपेत् ॥ ६७ ॥ शयपतेऽस्मिन्नितिज्ञयनंज्ञय्यातत्रस्यः ॥ सोपानत्कःउपानद्रथांपादुकाभ्यां
 युक्तः ॥ चःसमुच्चये ॥ नतिष्ठमित्यनेनसंबध्यते ॥ तिष्ठंश्चउत्तिष्ठन् ॥ धारयाहस्ताभ्यांपानपात्रधारणमंतरेणधारयापानपात्रमुखधारयेतिवा ॥ ६८ ॥ सर्वतिलमयंयात्किंचित्तिलसंबद्धंक्रसरामो

दकादीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ तुषादिकंचनाधितिष्ठेभस्मृशेत् ॥ तुषादीनधिष्ठायनतिष्ठेदितिवा ॥ कपालिकाभप्रस्वर्पगादिखंडाः ॥ ७० ॥ वैदिकंमंत्रंनश्रावयेदित्यनेनतंत्राद्युक्तंश्रावयेदित्यभ्यनुजानाति ॥
॥ ७१ ॥ धर्मोपदेशोब्राह्मणकर्तृकःशूद्रकर्तृकोवा ॥ स्वश्रेयइत्यप्रस्वशब्दउपदेष्टृपरः ॥ द्वितीयश्रोतृपरोपि ॥ ७२ ॥ कराभ्यामित्यस्याप्रेपिमबंधः ॥ ७३ ॥ सान्वयोवंशसहितः ॥ ७४ ॥
अकालविद्युत्स्तनितेवर्षत्वंतिरिक्तकाले भेषगर्जितेविद्युत्सहितगर्जितइतिवा ॥ ७५ ॥ वृषलस्याधार्मिकम्यवाउपतिंसमीपे ॥ राज्ञोराहोश्चसूतकेनृपस्यमृतकेराहोश्चसूतकेग्रहणइत्यर्थः ॥ ७६ ॥

नाधितिष्ठेत्तुषांगारभस्मकेशकपालिकाः ॥ पतितैःसहसंवासःपतनायैवजायते ॥ ७० ॥ श्रावयेद्वैदिकंमंत्रंनशूद्रायकदाचन ॥ ब्राह्मण्याद्धीयतेविप्रः
शूद्रोधर्माच्चहीयते ॥ ७१ ॥ धर्मोपदेशःशूद्राणांस्वश्रेयःप्रतिघातयेत् ॥ द्विजशूश्रूषणधर्मःशूद्राणांहिपरोमतः ॥ ७२ ॥ कंडूयनंहिशिरसःपाणिभ्यां
नशुभंमतम् ॥ आताडनंकराभ्यांचक्रोशनंकेशलुंचनम् ॥ ७३ ॥ अशास्त्रवर्तिनोभूपाललुब्धात्कृत्वाप्रतिग्रहम् ॥ ब्राह्मणःसान्वयोयातिनरकानेकविंशतिम्
॥ ७४ ॥ अकालविद्युत्स्तनितेवर्षत्तोपांमुवर्षणे ॥ महावातध्वनौरात्रावनध्यायाःप्रकीर्तिताः ॥ ७५ ॥ उल्कापतेचभूकंपेदिग्दाहेमध्यगत्रिषु ॥
संध्योर्वृषलोपतिराज्ञोराहोश्चसूतके ॥ ७६ ॥ दर्शाष्टकासुभूतायांश्राद्धिकंप्रतिगृह्यच ॥ प्रतिपद्यपिपूर्णायांगजोष्टाभ्यांकृतांतरे ॥ ७७ ॥ खरोष्ट्रको
ष्ट्विस्तुतेसमवायेरुदत्यपि ॥ उपाकर्मणिचोत्सर्गेनाविमार्गेतरोजले ॥ ७८ ॥ आरण्यकमधीत्यापिबाणसाम्नोरपिध्वनौ ॥ अनध्यायेषुचैतेषुनाधीयीत
द्विजःकचित् ॥ ७९ ॥ कृतांतरायोनपठेद्रेकासुश्वाहिबभ्रुभिः ॥ भूताष्टम्योःपंचदश्योर्ब्रह्मचारीसदाभवेत् ॥ ८० ॥ अनायुष्यकरंचैवपरदारोपसर्प
णम् ॥ तस्मात्तदूतस्त्याज्यवैरिणांचोपसेवनम् ॥ ८१ ॥ पूर्वदिग्भिःपरित्यक्तमात्मानंनावमानयेत् ॥ सदोद्यमवतांयस्माच्छिद्योविद्यानदुर्लभाः ॥ ८२ ॥
सत्यंब्रूयात्प्रियंब्रूयात्त्रय्यात्सत्यमप्रियम् ॥ प्रियंचनानृतंब्रूयादेषधर्मोघटोद्भव ॥ ८३ ॥ भद्रमेववदेन्नित्यंभद्रमेवविचिंतयेत् ॥ भद्रेरेवेहसंसर्गोनाभद्रेश्चक
दाचन ॥ ८४ ॥ रूपवित्तकुलैर्हीनान्सुधीर्नाधिषिपेन्नरान् ॥ पुष्पवंतौनचेसेतत्वशुचिज्योतिषांगणम् ॥ ८५ ॥

श्राद्धिकंश्राद्धनिर्मंत्रणंश्राद्धसंबंधिद्वयंवा ॥ पूर्णायांषड्वंदपरिमितायांप्रतिपद्यापिननुन्यायाम् ॥ ७७ ॥ उत्सर्गेऽङ्गादीनाम् ॥ ७८ ॥ बाणसाम्नोः झरसामवेदयोर्ध्वनौश्रूयमाणे ॥ अपिशब्दादा
तस्वनेपि ॥ ७९ ॥ बभ्रुनकुलः भूताचतुर्दशी ॥ पंचदश्योः पूर्णिमाभावात्स्योः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ इहमनुष्ययोनी संसर्गः कार्यइतिशेषः ॥ ८४ ॥ पुष्पवंतौचन्द्रसूर्यौ ॥ सूर्यौ

सोमावितिकचित्पाठः ॥ ८५ ॥ उत्कोचद्रव्यनामभयादिकंपदस्यैवदगुह्यते ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ विनम्रधमनिःपणतनादिकः ॥ विनम्रकंधरप्रतिकचित् ॥ विनम्रधर्मनिष्ठः स्यादितिचान्यत्र ॥ यस्मादयं विनम्रधमन्यादिर्भवेत्तस्मात्ताननुयायादित्यन्वयः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ सान्त्वयोर्यस्यसहितः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ मुप्रजाः शोभनपुत्रः ॥ ९७ ॥

वाचोवेगं मनोवेगं जिह्ववेगं च वर्जयेत् ॥ उत्कोचयुतदौत्यार्तद्रव्यदूरात्परित्यजेत् ॥ ८६ ॥ गोब्राह्मणाग्रीनुच्छिष्टपाणिनानैवसंस्पृशेत् ॥ नस्पृशेदनिमित्ते नस्वानिस्वानित्वनातुरः ॥ ८७ ॥ गह्वजान्यपिलोमानितत्स्पर्शादशुचिर्भवेत् ॥ पादधौतोदकं मूत्रमुच्छिष्टात्रोदकानि च ॥ ८८ ॥ निष्ठीवनं च श्लेष्माणं गृहासूरं विनिक्षिपेत् ॥ अहर्निशं श्रुतेर्जाप्याच्छौचाचारनिषेवणात् ॥ अद्रोहवत्याषुद्र्याचपूर्वजन्मस्मरेद्भिजः ॥ ८९ ॥ वृद्धान्प्रयत्नाद्दंदेदद्यात्तेषां स्वमासनम् ॥ विनम्रधमनिस्तस्मादनयायात्ततश्चतान् ॥ ९० ॥ श्रुतिभूदेवदेवानां नृपसाधुतपस्विनाम् ॥ पतिव्रतानां नारीणामिदां कुर्यान्नकर्हिचित् ॥ ९१ ॥ नमनुष्यस्तुतिं कुर्यान्नात्मानमपमानयेत् ॥ अभ्युद्यतं प्रपुष्टं तत्परमर्माणिनोच्चरेत् ॥ ९२ ॥ अधर्मादेवते पूर्वविद्वेष्टनपिसंजयेत् ॥ सर्वतोभद्रमाप्यापिततो नश्येच्चसान्वयः ॥ ९३ ॥ उद्धृत्य पंचमृत्पिंडान्नायात्परजलाशये ॥ अनुद्धृत्य च तत्कर्तुरेन सः स्यात्तुरीयभाक् ॥ ९४ ॥ श्रद्धया पात्रमासाद्य यत्किंचिदीयते वसु ॥ देशकाले च विधिना तदानं त्यागकल्पते ॥ ९५ ॥ भूप्रदोमंडलाधीशः सर्वत्र सुखिनोन्नदाः ॥ तोयदाता सदा तृतेरूपवान् रूप्यदोभवेत् ॥ ९६ ॥ प्रदीपदो निर्मलशो गोदाताऽर्यमलोकभाक् ॥ स्वर्णदाता च दीर्घाशुस्तिलदः स्यात्तुमुप्रजाः ॥ ९७ ॥ वेश्मदोऽत्युच्चसौधेशो वस्त्रदश्चंद्रलोकभाक् ॥ हयप्रदो दिव्ययानोलक्ष्मीवान्वृषभप्रदः ॥ ९८ ॥ सुभार्यः शिबिकादाता सुपर्यंकप्रदोपि च ॥ धान्यैः समृद्धिमान्नित्यमभयप्रदईशिता ॥ ९९ ॥ ब्रह्मदो ब्रह्मलोके ज्योत्स्नदः सर्वदोमतः ॥ उपायेनापियो ब्रह्मदापयेत्सोपितत्समः ॥ १०० ॥ श्रद्धया प्रतिगृह्णाति श्रद्धयायः प्रयच्छति ॥ स्वर्गिणो तावुभौ स्यातां पततोऽश्रद्धया त्यथः ॥ १ ॥ अनृतेन क्षरेद्यज्ञस्तपो विस्मयतः क्षरेत् ॥ क्षरेत्कीर्तनतोदानमायुर्विप्रापवादतः ॥ २ ॥ गंधपुष्पकुशाच्छय्यां शाकं मांसं पयोदधि ॥ मणिमत्स्यगृहं धान्यं ग्राह्यमेतदुपस्थितम् ॥ ३ ॥ मधूदकं फलं मूलमेधांस्यभयदक्षिणा ॥ अभ्युद्यतानि ग्राह्याणित्वेतान्यपि नि कृष्टतः ॥ ४ ॥ दासनापितगोपालकुलमित्रार्धसीरीणः ॥ भोज्यान्नाः शूद्रवर्गमीतथात्मविनिवेदकः ॥ ५ ॥ इत्यमानृण्यमासाद्य देवर्षिपितृजादृणात् ॥ माध्यस्थ्यमाश्रयेद्देहे सुते विष्वग्विसृज्य च ॥ ६ ॥

॥ ९८ ॥ शिबिकानरयानम् ॥ पर्यंकः खट्वा ईशिताशास्त्रार्थस्वरूपः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अत्यथः मतिस्थेनाथः ॥ १ ॥ विस्मयतोगर्वात् ॥ २ ॥ ग्राह्यानि कृष्टत इत्यग्निमेणान्वयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अर्धसीरीणोऽर्धहलिकाः ॥ आत्मनिवेदकोऽत्यन्तभक्तः ॥ ५ ॥ माध्यस्थ्यमौदासीन्यमाश्रयेत् ॥ किं कृत्वा ॥ निष्कसर्वतो गृहव्यापारान्मुते विसृज्य च काराद्वार्यादींश्च ॥ आश्रयेद्देहीतिकचित्पाठः ॥

मुतेभारमिविकाशीवासंचेतेशेवः ॥ ६ ॥ उभयत्रकभेणहेतुमाह ॥ सम्यगिति ॥ ७ ॥ अविष्मपन्नस्फुल्लभस्वेनाधिक्यमाह ॥ सम्यगिति ॥ ८ ॥ शतात्परपरः सत्तन्त्रमात्रेन्निग्रयतद्विशेषः ॥ ९ ॥ सदाचारनिरूपणफलमाह ॥ साचेति ॥ यस्यांशरीरत्यागमात्रतोद्धुवामुक्तिः सेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ काशीतियद्वद्व्यस्रतदेवपीयूषकेवलंपिबामि ॥ इतिनिश्रये ॥ चकारोपचारणे ॥ पीयूषाघारोजीवामीतिकचित् ॥ १४ ॥ १५ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६३ ॥ ॥ त्रिंशेनवाधिकेपुण्येऽध्यायेत्यंतमनोरमे ॥ वाराणसीदिबोदासा विमुक्तमहिमोच्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेविमुक्तस्यमाहात्म्यंवक्तुंसमपचक्रमेद्व्युक्तमतस्तदेवप्रस्तावयति ॥ शृण्वगस्त्येति ॥ नैश्रेयस्यामोक्षरूपायाः ॥ १ ॥ काश्यामहिमानमाह ॥ परमिति ॥

गेहेपिज्ञानमभ्यस्येत्कार्श्यावाथसमाश्रयेत् ॥ सम्यग्ज्ञानेनवामुक्तिः किंवाविशेषेश्वेशमनि ॥ ७ ॥ सम्यग्ज्ञानंभवेत्सुंसांक्रुतएकेनजन्मना ॥ वाराणस्यां ध्रुवामुक्तिः शरीरत्यागमात्रतः ॥ ८ ॥ अद्यश्वोवापरश्वोवाकालाद्वाथपरः शतात् ॥ सत्करोऽतरोदेहः कार्श्याचेदमृतीभवेत् ॥ ९ ॥ साचवाराणसीलभ्या सदाचारवतासदा ॥ मनसापिसदाचारमतोविद्वान्नलंघयेत् ॥ १० ॥ आकर्ण्येतिततोगस्त्यः पुनःप्राहषडाननम् ॥ पुनः कार्श्यासमाचक्ष्वसदाचारे णयाप्यते ॥ ११ ॥ कानिकानिचलिंगानिस्कंदज्ञानप्रदानिच ॥ वाराणस्यांपरिब्रूहितांनिमेपरिपृच्छतः ॥ १२ ॥ विनाकार्श्यांनमेप्रीतिर्विनाकार्श्यां नमेरतिः ॥ चित्रपुत्रकवच्चास्मिन्विनाकार्श्याषडाननम् ॥ १३ ॥ ननिद्रामिनजागर्भिनाश्रामिनपिबाम्यपः ॥ कार्श्याव्यक्षरपीयूषंपिबामिहचकेवलम् ॥ १४ ॥ इतिश्रुत्वावचः स्कंदोमैत्रावरुणिभाषितम् ॥ अविमुक्तस्यमाहात्म्यंवक्तुंसमुपचक्रमे ॥ १५ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां काशीखंडेपूर्वार्द्धेसदाचारवर्णनंनामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ स्कंदउवाच ॥ शृण्वगस्त्यमहाभागकथांपापप्रणाशिनीम् ॥ नैःश्रेयस्याः श्रियोहेतुमविमुक्तसमाश्रयाम् ॥ १ ॥ परं ब्रह्मयदाम्रातंनिष्प्रपंचंनिरात्मकम् ॥ निर्विकल्पंनिराकारमव्यक्तंस्थूलसूक्ष्मवत् ॥ २ ॥ तदेतत्क्षेत्रमापूर्य स्थितंसर्वगमप्यहो ॥ किमन्यत्रनशक्तोसौजंतुंनमोचयितुंभवात् ॥ ३ ॥ भवोद्ध्रुवंयदत्रैवमोचयेतंनिशामय ॥ महत्यायोगयुत्तयावामहादानैरकामिकैः ॥ ४ ॥ सुमहद्भिस्तपोभिर्वाशिवोन्यत्रविमोचयेत् ॥ योगयुक्तिंनमहतींनदानानिमहतींतिच ॥ ५ ॥ नतपांस्यतिदीर्घाणिकाश्यामुत्तयैशिवोर्थयेत् ॥ विद्युनक्तिनयत्काश्याउपसर्गमहत्यपि ॥ ६ ॥

यत्परंब्रह्मवेदतिष्ठात्मातंतदेतत्क्षेत्रमापूर्यस्थितमित्यग्रेणसंबंधः ॥ निरात्मकंशरीरद्वयरहितम् ॥ निर्विकल्पंभेदरहितम् ॥ निष्प्रपंचमित्यादीनांपयेहेतुमत्त्वम् ॥ स्थूलसूक्ष्मवत्कार्यकारणरूपम् ॥ २ ॥ अहोशाश्रयेहर्षेणा ॥ काश्यामेवमोचयितनान्यत्रेत्यभिनयपूर्वकंदर्शयति ॥ किमन्यत्रेति ॥ भवात्संसारात् ॥ भवेदितिकचित् ॥ ३ ॥ अक्षामेकैर्नैष्कामैरित्युभयत्रसंबध्यते ॥ ४ ॥ ५ ॥ अतिदीर्घकालमारम्यकृतानिवातिदीर्घाणि ॥ अतितीव्राणीतिकचित् ॥ अर्थयेत् प्रार्थयेत् ॥ किमितिनिमार्थयेत् अन्यथैवतच्चित्रस्यजातत्वादित्याह ॥ विद्युनक्तीति ॥ उपसर्गोपीडायाम् ॥

कस्यान्तःकालविद्युत्किपृक्ममतीतिवदमेवमहस्योमहत्कवः ॥ काशीमितिकविः ॥ ६ ॥ ७ ॥ सुमनोवृत्त्यानिष्क्रमेनविषेयबुद्धयाना ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ मृतायां
चतुर्दश्याम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ वर्षमिति ॥ यद्वज्रितवचनकल्पमिति कविपाठः ॥ लङ्कम्भितुकरावेषि स्फुटं स्यात् शिरात्रौ कश्चास्यामविकलं फलमिति च ॥ १६ ॥ चुलुकेन गंडूषेण ॥ १७ ॥
विपत्तिमिच्छतो मरणं प्राप्नुवतः ॥ १८ ॥ कर्णे जपमेवाभिनयपूर्वकं फलसहितं दर्शयति ॥ संमुस्तदिति ॥ १९ ॥ आवेमुक्तमहिमवर्षनायमेव दिवोदासमाहिमानं वक्तुं प्रस्तावयति ॥ स्मारं स्मारमिति ॥

अयमेव महायोग उपयोगस्त्विहापरः ॥ नियमेन तु विश्वेशोपुष्पं पत्रं फलं जलम् ॥ ७ ॥ यदत्तं सुमनोवृत्त्या महादानं तदत्र वै ॥ मुक्तिमंडपिकायां चक्षणं
स्थिरमास्यते ॥ ८ ॥ स्नात्वा गंगा मृते शुद्धे तप एतद्विहोत्तमम् ॥ सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षाय त्काश्यां परिदीयते ॥ तुला पुरुष एतस्याः कलानां इति षोडशीम्
॥ ९ ॥ हृदिसंचित्य विश्वेशं क्षणं यद्विनिमील्यते ॥ देवस्य दक्षिणे भागे महायोगो यमुत्तमः ॥ १० ॥ इदमेव तपोत्पुष्पं यदि द्रियविलोलाताम् ॥ निषिध्य स्थी
यते काश्यां शुक्तापाद्य वमन्य च ॥ ११ ॥ मासि मासि यदाप्येतत्र तत्राच्चां द्रायणात्फलम् ॥ अन्यत्र तदिहाप्येत भूतार्थान्तर्गतं भोजनात् ॥ १२ ॥ मासोपवा
सादन्यत्र यत्फलं समुपाज्यते ॥ श्रद्धयै कोपवासेन तत्काश्यां स्यादसंशयम् ॥ १३ ॥ चातुर्मास्यत्र तत्प्रोक्तं यदन्यत्र महाफलम् ॥ एकादश्युपवासेन तत्काश्यां
स्यादसंशयम् ॥ १४ ॥ षण्मासान्नपरित्यागाद्यदन्यत्र फलं लभेत ॥ शिवरात्र्युपवासेन तत्काश्यां जायते ध्रुवम् ॥ १५ ॥ वर्षकृत्वोपवासानिलभेदन्यत्र
यद्वती ॥ तत्फलं स्यात्त्रिरात्रेण काश्यामविकलं मुने ॥ १६ ॥ मासि मासि कुशाग्रौषधानादन्यत्र यत्फलम् ॥ काश्यामुत्तरवाहिन्यामेकेन चुलुकेन तत्
॥ १७ ॥ अनंतो महिमा काश्याः कस्तं वर्णयितुं प्रभुः ॥ विपत्तिमिच्छतो जंतो र्यत्र कर्णे जपः शिवः ॥ १८ ॥ शंभुस्तर्त्तिकविदा चष्टे प्रियमाणस्य जन्मिनः ॥
कर्णेऽक्षरं यदा कर्ण्यमृतोप्यमृततां व्रजेत् ॥ १९ ॥ स्मारं स्मारं स्मरति पोः पुरीत्वमिव शंकरः ॥ अदुनोन्मदं रंयातो बहुशस्तदवाप्तये ॥ २० ॥ अगस्त्य उवाच ॥
स्वकार्यनिपुणेः स्वामिर्नार्वाणैरतिदारुणेः ॥ त्याजितो हं पुरीं कार्शीं हरोत्याक्षीत्कुतः प्रभुः ॥ २१ ॥ परार्धीनो हं मिवाकिं देवदेवः पिनाकवान् ॥ काशिकां
सोऽप्यजत्कस्मात्त्रिवाणमणिराशिकाम् ॥ २२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मित्रावरुणसंभूतकथयामि कथामिमाम् ॥ तत्त्याजचयथास्थाणुः कार्शीं
विध्युपरोधतः ॥ २३ ॥ प्रार्थितस्त्वं यथालेखैः परोपकृतये मुने ॥ द्रुहिणेन तथारुद्रः स्वरक्षणविचक्षणः ॥ २४ ॥

स्मारं स्मारं स्मृत्वा स्मृत्वा ॥ २० ॥ विश्वेशस्य कार्शीं शिवायान्यत्र गमनं मुमुक्षुर्दुर्घटमिति मनवानः पूजति स्वकथं विद्वाम्याम् ॥ २१ ॥ उक्तमेव स्पष्टयति ॥ परोति ॥ पिनाकवाना जमवान् ॥ पिना
कशृगिति कविः ॥ एवं विचित्राणां भिषायेण कश्चिन्नमित्युक्तम् ॥ २२ ॥ विध्युपरोधतो हि रज्ज्वगर्ममार्जनया ॥ २३ ॥ लेखैर्देवैः ॥ स्वरक्षणविचक्षणो भक्तस्वरक्षणचतुरः स्वांशमृतानां जीवानां मोक्ष

दानेनरक्षणविचक्षणइतिवा ॥ २४ ॥ २५ ॥ पादो कल्पे विष्णोर्नाभिपद्मे दूरादिलोकत्रयकल्पनासृष्टौ मनोरन्धरे ॥ कथं भूते ॥ स्वायं भुवे स्वायं भुवमनु तम्भन्विनिस्वायं भुवस्य मनोरन्तरइत्ययं ॥ प्रकं
पिनीप्रचालिनी इतस्ततोनेत्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कच्छेषु पर्वतमान्तेषु ॥ मुनि हृत्पाकः कृष्णलाहारेण ॥ अण्णानीमहारण्यम् ॥ ग्रामाभ्युपगताः ॥ विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्र चैव वसन्ति ते ॥ सतु ग्रामा इति
प्रोक्तः शूद्राणां वास एव चेति ॥ सर्वटागिरितटग्रामाभ्युपगताः ॥ एकतोयत्रुग्रामो नगरं चैकतः स्थितम् ॥ विश्वं सुखं र्वेदनामन ईगिरिसमाश्रयमिति ॥ २८ ॥ कृपादामांसात्तारः ॥ अभ्रं लिहो मेघपर्व

॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कथं स भगवान् रुद्रोद्बुद्धिगेन कृपां बुद्धिः ॥ प्रार्थितो भूत्किमर्थं च तन्मे ब्रूहि षडानन ॥ २५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पादो कल्पे
पुरावृत्ते मनोः स्वायं भुवन्तरे ॥ अनावृष्टिरभूद्रिप्रसर्वभूतप्रकंपिनी ॥ २६ ॥ तया तु षड्विहायिन्यापीडिताः प्राणिनोऽखिलाः ॥ केचिदंबुधितरिषु गिरिद्रो
णीषु केचन ॥ २७ ॥ महानिम्नेषु कच्छेषु मुनिवृत्त्या जनाः स्थिताः ॥ अरण्यान्यवनिर्जाता ग्रामास्त्वर्ध्वजिता ॥ २८ ॥ क्रव्यादा एव सर्वेषु नगरेषु पुरेषु च ॥
आसन्नभ्रं लिहो वृक्षाः सर्वत्र क्षोणिमंडले ॥ २९ ॥ चोरा एव महाचौरैरुल्लुठयंत इतस्ततः ॥ मांसकृत्योपजीवंति प्राणिनः प्राणरक्षणः ॥ ३० ॥ अराजके
समुत्पन्ने लोकेऽन्याहितशंसिनि ॥ प्रयत्नो विफलस्त्वासीत्सृष्टेः सृष्टिकृतस्तदा ॥ ३१ ॥ चिंतामवापमहतीं जगद्योनिः प्रजाक्षयात् ॥ प्रजासुक्षीयमाणा सुक्षी
णायज्ञादिकाः क्रियाः ॥ ३२ ॥ तासु क्षीणासु संक्षीणाः सर्वे यज्ञभुजोऽभवन् ॥ ततश्चितयता स्रष्टा दृष्टो राजर्षिसत्तमः ॥ ३३ ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रे तपस्यन्निश्च
लेंद्रियः ॥ मनोरन्वयजोर्वारः क्षात्रोधर्म इवोदितः ॥ ३४ ॥ रिपुंजय इति ख्यातो राजा परपुरंजयः ॥ अथ ब्रह्मा तमासाद्य बहु गौरवपूर्वकम् ॥ ३५ ॥ उवा
च च च नं राजन् रिपुंजय महामते ॥ इलां पालय भूपाल स समुद्राद्रिकाननाम् ॥ ३६ ॥ नागकन्यानां गराजः पत्न्यर्थं ते प्रदास्यति ॥ अनंगमो हिर्नीनाम्रा वासु
किः शीलभूषणम् ॥ ३७ ॥ दिवोपि देवादास्यंति रत्नानि कुसुमानि च ॥ प्रजापालनं संतुष्टामहाराज प्रतिक्षणम् ॥ ३८ ॥ दिवोदास इति ख्यातमतो नाम
त्वमाप्स्यसि ॥ मत्प्रभावाच्च नृपते दिव्यं सामर्थ्यमस्तुते ॥ ३९ ॥ परमेष्विव चः श्रुत्वा ततो सौराजसत्तमः ॥ वेधसंबहुशः स्तुत्वा वाक्यं चेदमुवाच ह ॥ ४० ॥

तमुवाचः ॥ तेषु गुणैरतिशेषः ॥ २९ ॥ उल्लुठयन्ते उदुबुल्लुठयन्ते निःस्वीक्रियंत इत्यर्थः ॥ ३० ॥ अत्याहितमप्यनिर्दम्यंतं च संसिनि ॥ सृष्टेः प्रपन्न इति सम्बन्धः ॥ सृष्टिसम्बन्धीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
॥ ३३ ॥ मनोः स्वायं भुवस्य ॥ क्षात्रः सत्रियजात्पविहितः ॥ ३४ ॥ रिपुंजयाख्यायां हेतुमाह ॥ परपुरमिति ॥ परमर्षाभिः कृतिकचित् ॥ ३५ ॥ इलां पृथ्वीम् ॥ इमामिति पाठे पितृवार्थः ॥
॥ ३६ ॥ अनंगमो हिर्नीकमस्यापि शोभकशीमिति सान्धर्वं भाषिमायेण ॥ ३७ ॥ रिपुंजयस्य सान्धर्वं भाषितं सान्धर्वं संक्षिप्तं दिवोपि विसायेन ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वेधसं ब्रह्माणम् ॥

स्तुत्वास्तोत्रेणसन्तोष्य ॥ ४० ॥ कर्णकिंकमर्यम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ दिविषद्विदिसामिमायंविशेषजम् ॥ अतो नौनरुत्तयम् ॥ ४६ ॥ स्तावभिर्वन्धेप्रयोजनंदर्शयति ॥
देवेति ॥ ४७ ॥ पटहंङ्गाय ॥ मर्जतुतिशब्दमुच्चार्य ॥ मर्जतिवद्विपाठेतिशब्दोऽप्याहर्ष्यः ॥ ४८ ॥ नराःसर्वमाणिनः ॥ मजाइतिक्वचित् ॥ इतोऽप्यत्र ॥ उभयत्रसाटोपहेतुमाह ॥
मयीति ॥ घुरादतिनागानामुपलक्षणम् ॥ स्वस्थाःस्वर्गस्थाइतिपातालस्थानाम् ॥ स्वस्थानेस्विताह्विः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कुशद्वीपापृथ्वीयाद्वीपात् ॥ तप्येतकरोतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ तपरयतेतपःकुर्वते ॥

॥ राजोवाच ॥ ॥ पितामहमहाप्राज्ञजनाकीर्णमहीतले ॥ कथंनान्येचराजानोमाकथंकथ्यतेत्वया ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ त्वयिराज्यंप्रकुर्वा
णेदेवोवृष्टिविधास्यति ॥ पापनिष्ठेचवैराज्ञिनदेवोवर्षतेपुनः ॥ ४२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ पितामहमहामान्यत्रिलोकीकरणक्षम ॥ महाप्रसादइत्या
ज्ञात्वदीयां मूर्ध्न्युपाददे ॥ ४३ ॥ किंचिद्विज्ञप्तुकामोहंतन्मदर्थकरोषिचेत् ॥ ततःकरोम्यहंराज्यंपृथिव्यामसपन्नवत् ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
अविलंबेनतद्ब्रह्मकृतमन्यस्वपार्थिव ॥ यत्तेहृदिमहाबाहोतवादेयंनकिंचन ॥ ४५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ यद्यहंपृथिवीनाथःसर्वलोकपितामह ॥
तदादिविषदोदेवादिवितिष्ठंतुमाभुवि ॥ ४६ ॥ देवेषुदिवितिष्ठत्सुमयितिष्ठतिभूतले ॥ असपन्नेनराज्येनप्रजासौख्यमवाप्स्यति ॥ ४७ ॥ तथेतिवि
श्वसुक्प्रोक्तोदिवोदासोनेश्वरः ॥ पटहंघोषयांचक्रेदिवंदेवाब्रजंत्विति ॥ ४८ ॥ मागच्छंतिहवेनागानराःस्वस्थाभवंत्वितः ॥ मयिप्रशासतिशोर्णोसुराः
स्वस्थाभवंत्विति ॥ ४९ ॥ एतस्मिन्नंतरेब्रह्माविश्वेशंप्रणिपत्यह ॥ यावद्विज्ञप्तुकामोभूत्तावदीशोब्रवीद्विधिम् ॥ ५० ॥ लोकेऽवरसमायाहिमंदरोनामभू
धरः ॥ कुशद्वीपादिहागत्यतपस्तप्येतदुष्करम् ॥ ५१ ॥ यावस्तस्मैवरंदातुंषड्बुधकालंतपस्यते ॥ इत्युक्त्वापार्वतीनाथोनंदिभृंगिपुरोगमः ॥ ५२ ॥ जगा
मवृषमारुह्यमंदरोयत्रतिष्ठति ॥ उवाचचप्रसन्नात्मादेवदेवोवृषध्वजः ॥ ५३ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रतेवरंब्रह्मिधरोत्तम ॥ सोथश्रुत्वामहेशानंदेवदेवंत्रिलोचनम् ॥
॥ ५४ ॥ प्रणम्यबहुशोभूमावद्विरेतव्यजिज्ञपत् ॥ लीलाविग्रहमृच्छंभोप्रणतैककृपानिधे ॥ ५५ ॥ सर्वज्ञोपिकथंनामनवेत्यममवांच्छितम् ॥ शरणागतसं
त्राणसर्ववृत्तांतकोविद ॥ ५६ ॥ सर्वेषांहृदयानंदशर्वसर्वगसर्वकृत् ॥ यदिदेयोवरोमह्यंस्वभावाद्दृष्टात्मने ॥ ५७ ॥ याचकायातिशोच्यायप्रणतार्तिप्रभं
जक ॥ ततोऽविमुक्तक्षेत्रस्यसाम्यंद्वाभिलषाम्यहम् ॥ ५८ ॥ कुशद्वीपउमासार्धनाथाद्यसपरिच्छदः ॥ मन्मौलौविहितावासःप्रयात्वेषवरोमम ॥ ५९ ॥

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ लीलाविग्रहंकीडाशरीरंविभर्तिगृह्णातीति तथा ॥ कृदितिक्वचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अविमुक्तसाम्यमेवदर्शयति ॥ कुशद्वीपइति ॥ उमासार्धपाव
त्यासह ॥ कुशद्वीपेमायासार्धमितिपाठेउक्तरलोपगार्धः ॥ श्रीगौरीभेदान्माशब्दस्यमायावाचकत्वात्मायात्मकत्वाच्चमयापार्वत्येतिपथाभुतस्त्वर्थः ॥ प्रयातुपातुभवानितियावत् ॥ ५९ ॥

व्यजिज्ञपदिज्ञापयामास ॥ ६० ॥ व्यापारितोऽभियुक्तः ॥ चतुर्विंशजरायुजांश्चस्वेदजोद्विज्जपाम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ इदंजगन्महद्यथास्यात्तथाप्राजकमासीदतत्सदुरक्स्वमतीवदुःस्वित्तमभू
दित्यन्वयः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ नादीद्वयंघटिकाद्वयम् ॥ ६७ ॥ निषेधार्चनिषेधिणामनिषेधार्चनिषेधितुंशील्यपत्तिवृत्तेषाम् ॥ ६८ ॥ विषेधश्चक्षणापि ॥
॥ ६९ ॥ ७० ॥ सर्वसिद्धीनामणिमादीनाम् ॥ कर्मणिषही ॥ समर्पितुंदातुम् ॥ समर्पकमितिकाचित् ॥ ७१ ॥ नैःश्रेयसीनिर्वाणसंविनीम् ॥ इहकथासंस्थानांसम्यक्

सर्वेषांसर्वदःशंभुःक्षणयावद्विचितयेत् ॥ विज्ञातावसरोऽज्ञातावच्छंभुव्यजिज्ञपत् ॥ प्रणम्याग्रेसरोभूत्वामौलौबद्धकरद्वयः ॥ ६० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
विश्वेशजगतांनथपत्याव्यापारितोऽस्म्यहम् ॥ कृतप्रसादेनविभोमृष्टिकर्तुंचतुर्विधाम् ॥ ६१ ॥ प्रयत्नेनमयामृष्टसामृष्टिस्त्वदनुज्ञया ॥ अवृष्ट्यापट्टिहा
यिन्यातत्रनष्टाऽप्रजाभुवि ॥ ६२ ॥ अराजकंमहद्वासीदुरवस्थमभूच्चगत् ॥ ततोरिपुंजयोनामराजर्षिर्मनुवंशजः ॥ ६३ ॥ मयाभिषिक्तोराजर्षिःप्रजाः
पातुंनेश्वरः ॥ चकारसमयंसोपिमहावीर्योमहातपाः ॥ ६४ ॥ तवाज्ञयाचेत्स्थास्यंतिसर्वेदिविषदोदिवि ॥ नागलोकेतथानागास्ततोरारज्यंकरोम्यहम् ॥
॥ ६५ ॥ तथेतिचमयाप्रोक्तंप्रमाणीक्रियतांतुतत् ॥ मंदरायकरोदत्तोभवेदेवंकृपानिधे ॥ ६६ ॥ तस्यराज्ञःप्रजास्रातुंभूयाच्चैषमनोरथः ॥ ममनादीद्वयं
राज्यंतस्यापिचशतक्रतोः ॥ ६७ ॥ मर्त्यानांगणनाक्केहनिषेधार्चनिषेधिणाम् ॥ देवोपिनिर्मलंमत्त्वामंदरंचारुकंदरम् ॥ ६८ ॥ विषेधश्चगौरवंरक्षंस्तथोरी
कृतवान्हरः ॥ जंबूद्वीपेयथाकाशीनिर्वाणपददासदा ॥ ६९ ॥ तथाबहुतिथंकालंद्वीपोभूत्सोपिमंदरः ॥ यियासुनाचदेवेनमंदरंचित्रकंदरम् ॥ ७० ॥ निजमृ
र्तिमयंलिंगमविज्ञातंविधेरपि ॥ स्थापितंसर्वसिद्धीनांस्थापकेभ्यःसमर्पितुम् ॥ ७१ ॥ विपन्नानांचजंतूनांदातुंनेःश्रेयसींश्रियम् ॥ सर्वेषामिहसंस्थानांक्षे
त्रंचैवाभिरक्षितुम् ॥ ७२ ॥ मंदराद्रिं गतेनापि क्षेत्रे नैतत्पिनाकिना ॥ विमुक्तंलिंगरूपेणअविमुक्तमतःस्मृतम् ॥ ७३ ॥ पुरानंदक्वन्नंमक्षेत्रमेतत्प्रकी
र्तितम् ॥ अविमुक्तंतदारभ्यनामास्यप्राथितंभुवि ॥ ७४ ॥ नामाविमुक्तमभवदुभयोःक्षेत्रलिंगयोः ॥ एतद्वयंसमासाद्यनभूयोगर्भभागभवेत् ॥ ७५ ॥
अविमुक्तेश्वरंलिंगंदृष्ट्वाक्षेत्रेऽविमुक्तके ॥ विमुक्तएवभवतिसर्वस्मात्कर्मबंधनात् ॥ ७६ ॥ अर्चतिविश्वेविश्वेशंविश्वेशोर्चतिविश्वकृत् ॥ अविमुक्तेश्वरंलिंगं
भुविमुक्तिप्रदायकम् ॥ ७७ ॥ पुरानस्थापितंलिंगं कस्यचित्केनचित्कचित् ॥ किमाकृतिर्भवोऽङ्गिर्नैतद्वेत्यपिकश्चन ॥ ७८ ॥

स्थितानांसदाचाराणामित्यर्थः ॥ संज्ञानमित्तिपाठेसम्यक्ज्ञानंयस्यादित्तित्रयविज्ञेयम् ॥ ७२ ॥ कस्यामविमुक्तनामनिर्वचनमाह मंदराद्रिमिद्वयेन ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ लिंगोपिनामा
सिद्धिस्तु ॥ नामाविमुक्तमिति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ विश्वेसर्वे ॥ सुवीत्युपलक्षणम् ॥ सुकीर्तिकृत् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ कुतः कदाचिदपि ॥ पुनरितिकचित् ॥ ८५ ॥ स्तुतेति ॥ अविमुक्तेः कस्याम् ॥ यथाशक्त्यवयवमतिस्तुत्वाचैपित्वान्नान्नरस्तिष्ठतिस्तु
 तेऽर्च्यतेनम्यतेदेवैरितिशेषइत्यर्थः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ चतुर्दशीकृष्णाम् ॥ ८८ ॥ मृतायांचतुर्दश्याम् ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ यः पशुपदपक्षिजोनामसंभूतोनाम्नानाशयसंभूतोऽक्षीकृतः शेषां
 गच्छेत्सकेत्यर्थः ॥ अनादिपापेतिपाठेऽप्येवमस्यउभयत्रयोजनीयः ॥ नामसंभूतत्वनामिदंस्मृत्तुदितिकिपाठः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृता
 आकारमविमुक्तस्यहृद्वाङ्मनोच्युतादयः ॥ लिंगसंस्थापयामासुर्वसिष्ठाद्यास्तथर्षयः ॥ ७९ ॥ आदिलिंगमिदं प्रोक्तमविमुक्तेः शरं महत् ॥ ततोऽलिंगांतरा
 ण्यत्रजातानिक्षिपतिमंडले ॥ ८० ॥ अविमुक्तेरानामापिश्रुत्वाजन्मार्जितादधात् ॥ क्षणान्मुक्तोभवेन्मर्त्योनात्रकार्याविचारणा ॥ ८१ ॥ अविमुक्तेः शरं
 लिंगं स्मृत्वा दूरगतोपि च ॥ जन्मद्वयकृतात्पापात्क्षणादेवविमुच्यते ॥ ८२ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रे विमुक्तमवलोक्य च ॥ त्रिजन्मजनितपापंहित्वा पुण्यमयो
 भवेत् ॥ ८३ ॥ यत्कृतं ज्ञानविभ्रंशादेनः पंचमुजन्मसु ॥ अविमुक्तेरसंस्पर्शात्तत्संयदेव नान्यथा ॥ ८४ ॥ अर्चयित्वा महालिंगमविमुक्तेः शरं नरः ॥
 कृतकृत्यो भवेदत्र न च स्याज्जन्मभाक्कुतः ॥ ८५ ॥ स्तुत्वा न त्वार्चयित्वा च यथाशक्त्यवयवमति ॥ अविमुक्ते विमुक्तेः संस्तुयतेनम्यतेऽर्च्यते ॥ ८६ ॥ अना
 दिमदिदं लिंगं स्वयं विभ्रंशार्चितम् ॥ काश्यां प्रयत्नतः सेव्यमविमुक्तं विमुक्तये ॥ ८७ ॥ संति लिंगान्यनेकानि पुण्येष्वायतनेषु च ॥ आयाति तानि लिंगा
 नि मार्वा प्राप्य चतुर्दशीम् ॥ ८८ ॥ कृष्णायां माघभूतायामविमुक्तेराजगरात् ॥ सदा विगतनिद्रस्य योगिनो गतिमागमवेत् ॥ ८९ ॥ नाना यतनं लिंगा
 नि चतुर्वर्गप्रदान्यपि ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामविमुक्तसुपासते ॥ ९० ॥ किं विभ्रंशेति नरोधीरः कृतादधरिलोच्ययात् ॥ अविमुक्तेरालिंगस्य भक्तिवज्रधरो
 यदि ॥ ९१ ॥ का विमुक्तं महालिंगं चतुर्वर्गफलोदयम् ॥ कृपापि पापशूलोऽप्योयः क्षयेन्नामसंभूतः ॥ ९२ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रे विभ्रंशसमधिष्ठिते ॥ येन
 दृष्टं विमूढास्तेऽविमुक्तं लिंगमुत्तमम् ॥ ९३ ॥ द्रष्टारमविमुक्तस्य हृद्वाङ्मनोच्युतादयः ॥ दूरादेव प्रणमति प्रवद्वक्त्रसंभुटः ॥ ९४ ॥ घन्यं तत्रेति निर्माणं कृतकृत्यो
 तुतौ करौ ॥ अविमुक्तेः शरं येन याभ्यामैक्षिष्ठयः स्पृशेत् ॥ ९५ ॥ त्रिसंध्यमविमुक्तेः शं योजेन्नियतः शुचिः ॥ दूरदेशविपन्नोपिकारी मृतफलं लभेत् ॥ ९६ ॥
 अविमुक्तं महालिंगं दृष्ट्वा प्राप्तांतरं व्रजेत् ॥ लब्धाशु कार्यसंसिद्धिं क्षेमेण प्रविशेद्ब्रह्म ॥ ९७ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशी
 खंडे पूर्वाह्णे अविमुक्तेः शरं विभावोनामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अविमुक्तेः समाहात्म्यं श्रावं श्रावं श्रुतीमम ॥ अतीव सुश्रुते जाते तथापि न विनोम्यहम् ॥ २ ॥
 यां काशी खंडटीकायां मैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ छ ॥ चत्वारिंशेति स्त्रीर्द्धं श्रीमतिकाराः शुभाः ॥ गृहस्ववर्मांस्तेति निषेधविमोचराः ॥ १ ॥ उक्तं नुवाद्पूर्वकं व्रजान्म
 रेऽगस्त्यं च चन्दयते ॥ अविमुक्तेः शरं ॥ १ ॥ श्रुतानुवादपूर्वकमात्मनस्तुत्यवयवमवेदयन्पृच्छति ॥ अविमुक्तेः शरं इदम्याम् ॥ श्रावं श्रावं श्रुतामुत्ता ॥ सुश्रुतेऽशोभने प्रवर्जिते ॥ न विनोमि

अलं प्रत्ययं नयामि ॥ २ ॥ ३ ॥ स्वश्रेयः कैवल्यम् ॥ सुश्रेयः तिपाठेऽप्ययमेवार्थः ॥ अविमुक्तस्येत्यनेन तत्रेणालिङ्गक्षेत्रयोर्ग्रहणम् ॥ ४ ॥ पुण्यभारतः पुण्यगौरवात्पुण्यसमूहाद्वा ॥ श्रुतिवर्त्मसभाज
माद्वेदमार्गसंसेवनात् ॥ वेदधर्मेति कचित् ॥ ५ ॥ श्रुतीति ॥ छिद्रं पापावसरं प्राप्य यो कलिकालौ प्राणिनो जिघांसतो नाशयतस्तैर्वेदमार्गं सेवमानस्य पुंसः संस्पर्शनाद्भवत्युत्पन्नयः ॥ पाठान्तरे
दमार्गं सेवमानस्यैकैवल्यफलमुक्त्वा स्मृतिवर्त्मजुषः पुंसः फलमाह ॥ स्मृतीति ॥ प्रथमपाठे श्रुतिमूलत्वात् स्मृतस्तस्याः पृथगनुल्लेख इति भावः ॥ ६ ॥ उत्तरार्धे विवृणोति ॥ वर्जितस्येति ॥ चः स
मुच्ये ॥ वैदिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अकरणेयत्वं इति पाठे तु संहेतुकत्वातिरेकमाह ॥ वर्जितस्येति ॥ इतो नाशयतः ॥ रं धर्शनात् छिद्रदर्शनात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ पलांडुं रक्तलशुनभेदं प्याजइति प्रसिद्धम् ॥
विडुराहं पुरीषभुजं ग्राम्यसूकरम् ॥ शेरुं बहुवारकं ह्येष्मातकफलमित्यर्थः ॥ लशुनं शुक्लवर्णं प्रसिद्धमेव ॥ गृजं नहरितमूलकं गाजरइति लेकप्रसिद्धम् ॥ गोः पीयूषमनिर्देशाया गोः क्षीरं पीयूषमिति मन्य
दो दृश्यते ॥ तंडुलीयं विद्याप्रभवमल्पमारिषम् ॥ तंडुलीयोऽल्पमारिष इत्यमरः ॥ तथा च मनुः ॥ अभक्ष्याणि द्विजातीनामभेद्यं प्रभवाणि चेति ॥ विदजातानीति पाह्नवत्कव्यवचनाच्च ॥ कवकं लज्जाकं

अविमुक्ते श्वरं लिङ्गक्षेत्रं चाप्यविमुक्तकम् ॥ एतयोस्तु कथं प्राप्तिर्भवेत्पण्डितद्वद ॥ ३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गृणकुं भजवक्ष्यामि यथा प्राप्तिर्भवेदिह ॥
स्वश्रेयोदातुरेतस्याविमुक्तस्य महामते ॥ ४ ॥ समीहितार्थं संसिद्धिर्लभ्यते पुण्यभारतः ॥ तच्च पुण्यं भवेद्विप्रश्रुतिवर्त्मसभाजनात् ॥ ५ ॥ श्रुतिवर्त्मजुषः
पुंसः संस्पर्शान्नश्यतो मुने ॥ कलिकालावपि सदा छिद्रं प्राप्य जिघांसतः ॥ ६ ॥ वर्जितस्य विधानेन प्रोक्तस्याकरणेन वै ॥ कलिकालावपि हतो ब्राह्मणं रं धर्श
नात् ॥ ७ ॥ निषिद्धाचरणं तस्मात्कथायिष्येत वा प्रतः ॥ तदूरतः परित्यज्य नरो न निरयी भवेत् ॥ ८ ॥ पलांडुं विडुराहं च शेरुं लशुनं गृजं ॥ गोपीयूषं तं
डुलीयं वर्ज्यं च कवकं सदा ॥ ९ ॥ ब्रश्चनान्वृक्षनिर्घासान्पायसापूपशष्कुलीः ॥ अदेवपित्र्यं पललमवत्सागोपयस्त्यजेत् ॥ १० ॥ पयपेकशर्फहेयं
तथाक्रामेलकाविकम् ॥ रात्रौ न दधिभोक्तव्यं दिवान्नवनीतकम् ॥ ११ ॥ टिट्ठिभं कलविकं च हंसं च कंठुवं च कम् ॥ त्यजेन्मांसांशिनः सर्वांस्तारसंकुटं
शुकम् ॥ १२ ॥ जालपादान् खंजरीटान् बुडित्वा मत्स्यभक्षकान् ॥ मत्स्याशीसर्वमांसांशीतन्मत्स्यान्सर्वथा त्यजेत् ॥ १३ ॥

मौडिमाकृत्यस्य शाकः क्रियते ॥ ९ ॥ ब्रश्चनान्वृक्षनिर्घासान् पायसापूपशष्कुलीः ॥ अदेवपित्र्यं पललमवत्सागोपयस्त्यजेत् ॥ १० ॥ पयपेकशर्फहेयं
तथाक्रामेलकाविकम् ॥ रात्रौ न दधिभोक्तव्यं दिवान्नवनीतकम् ॥ ११ ॥ टिट्ठिभं कलविकं च हंसं च कंठुवं च कम् ॥ त्यजेन्मांसांशिनः सर्वांस्तारसंकुटं
शुकम् ॥ १२ ॥ जालपादान् खंजरीटान् बुडित्वा मत्स्यभक्षकान् ॥ मत्स्याशीसर्वमांसांशीतन्मत्स्यान्सर्वथा त्यजेत् ॥ १३ ॥

खंजरीटान्खंजनान् ॥ बुद्धित्वमत्स्यभक्षकान्बुद्धित्वाजलेनिमज्ज्ययेमत्स्यान्तत्वादतितान्बुद्धिमन्वीनित्यर्थः ॥ तवाचमनुः ॥ निमज्जतश्चमत्स्यादाति ॥ तत्तस्मात् ॥ १३ ॥ हव्यानिक्कम्प्यानिचदे
 सनापितृणांचानानिपुनियुक्तौविहितौपाठीनरोहितौ पाठीनःसहस्रदंष्ट्रोबोपालइतिगौडिमसिद्धः रोहितोमत्स्यमेवमसिद्धस्तौ ॥ शशोमृगमेव ॥ कच्छकःश्ववित् ॥ कच्छपःकूर्मः ॥ १४ ॥ श्ववि
 दिति ॥ संबोधलक्षगार्थश्चाविधःपुनर्महणम् ॥ ज्ञाताःशिष्टपरंपरयाभक्ष्यत्वेनप्रख्याताहारिणकर्पिजलादयःप्रसस्ताः ॥ १५ ॥ अखंडस्नेहवर्जितंनिःशेषस्नेहरहितमित्यर्थः ॥ पाठांतरेखंडस्नेहाम्यां
 हव्यकव्यनियुक्तौतुभक्ष्यौपाठीनरोहितौ॥मांसाशिभिस्त्वमीभक्ष्याःशशशल्लककच्छपाः ॥ १४ ॥ श्वविद्रोघेप्रशस्तेचज्ञाताश्चमृगपक्षिणः ॥ आयुष्कामैः
 स्वर्गकामैस्त्याज्यमांसप्रयत्नतः ॥ १५ ॥ यज्ञार्थपशुर्हिंसायासास्वर्ग्यानेतराक्वचित् ॥ त्यजेत्पयुषित्सर्वमखंडस्नेहवर्जितम् ॥ १६ ॥ प्राणात्ययेकतौ
 आद्वेभेषजेविप्रकाम्यया ॥ अलौल्यमित्यंपललंभक्षयत्रैवदोषभाक् ॥ १७ ॥ नतादृशंभवेत्पापंमृगयावृत्तिकक्षिणः ॥ यादृशंभवतिप्रेत्यलौल्यान्मांसो
 पसेविनः ॥ १८ ॥ मखार्थब्रह्मणासृष्टाःपशुद्रुममृगोषधीः ॥ निघ्नब्राह्मसंकोविप्रस्तासामपिशुभागतिः ॥ १९ ॥ पितृदेवक्रतुकृतेमधुपर्कार्थमेवच ॥ तत्र
 हिंसाप्याहिंसास्याद्धिंसान्यत्रसुदुस्तरा ॥ २० ॥ योजंतूनात्मपुष्ट्यर्थंदिनस्तिज्ञानदुर्बलः ॥ दुराचारस्यतस्येहनासुत्रापिसुखंक्वचित् ॥ २१ ॥ भोक्तानुमं
 तासंस्कर्तृक्रियिविक्रयिहिंसकाः ॥ उपहर्ताचातयिताहिंसकाश्चाष्टधास्मृताः ॥ २२ ॥ प्रत्यब्दमश्वमेधेनशतंवर्षाणियोयजेत् ॥ अमांसभक्षकोयश्चतयो
 रंत्योविशिष्यते ॥ २३ ॥ यथैवात्मापरस्तद्वद्बुद्धयःसुखमिच्छता ॥ सुखदुःखानितुल्यानियथात्मनितथापरे ॥ २४ ॥ सुखंवायदिवाचान्यद्यत्किंचि
 क्रियतेपरे ॥ तत्कृतंहिपुनःपश्चात्सर्वमात्मनिसंभवेत् ॥ २५ ॥ नकुशेनविनाद्रव्यमर्थहीनेकुतःक्रियाः ॥ क्रियाहीनेकुतोधर्मोधर्महीनेकुतःसुखम् ॥
 ॥ २६ ॥ सुखंहिंसर्वैराकाक्ष्यंतच्चधर्मसमुद्भवम् ॥ तस्माद्धर्मोत्रकर्तव्यश्चातुर्वर्ण्येनयत्नतः ॥ २७ ॥ न्यायागतेनद्रव्येणकर्तव्यंपारलौकिकम् ॥ दानंच
 विधिनादेयंकालेपात्रेचभावतः ॥ २८ ॥ विधिहीनंतथाऽपात्रेयोददातिप्रतिग्रहम् ॥ नकेवलंहितद्यातिशेषंतस्यचनश्यति ॥ २९ ॥ व्यसनार्थेकुटुं
 बार्थेयदृणार्थेचदीयते ॥ तदक्षयंभवेदत्रपरत्रचनसंशयः ॥ ३० ॥ मातापितृविहीनंयोमौजीपाणिग्रहादिभिः ॥ संस्कारयेन्निजैरर्थैस्तस्यश्रेयस्त्वनंतकम् ॥
 ॥ ३१ ॥ अग्निहोत्रेनतच्छ्रेयोनाग्निष्टोमादिभिर्मखैः ॥ यच्छ्रेयःप्राप्यतेमर्त्यैर्द्विजेचैकेप्रतिष्ठिते ॥ ३२ ॥ योह्यनाथस्यविप्रस्यपाणिग्राहयतेकृती ॥
 इहसौख्यमवाप्नोतिसौक्षयंस्वर्गमाप्नुयात् ॥ ३३ ॥ पितृगेहेतुयाकन्यारजःपश्येदसंस्कृता ॥ धूणहातत्पिताज्ञेयोवृषलीसापिकन्यका ॥ ३४ ॥ यस्तां
 परिणयेन्मोहात्सभवेद्वृषलीपतिः ॥ तेनसंभाषणंत्याज्यमपाङ्क्तेयेनसर्वदा ॥ ३५ ॥

निर्मित्यन्नमतिवदखंडस्नेहनिर्मितम् ॥ १६ ॥ भेषजेऔषधे ॥ अलौल्यमलोभंयथास्यात्तथा ॥ पल्लंमांसम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ मधुपर्कार्थंश्लोक्तकर्मविशेषार्थम् ॥ २० ॥ २१ ॥ स्मृतादि
 द्विरिविशेषः ॥ मृष्टाऽप्यमादतिपाठः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ चतुर्वर्णाश्चचातुर्वर्ण्येन ॥ २७ ॥ माकसोभक्तिः ॥ २८ ॥ श्रेयमन्यदपिपुण्यम् ॥ २९ ॥ अस्त्यंयदुकाष्ठस्यापिअन्नं
 भवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ श्रेयःपुण्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ पाणिग्राहयतेविवाहकरयति ॥ ३३ ॥ धूणहातृश्चैवग्राहणान्ता ॥ गर्भस्यग्राहणान्ताह्येतिता ॥ वृषलीपतिः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

पश्चाद्जोदस्तेनस्यार्वाकपूर्वमित्यर्थः ॥३६॥३७॥ पूर्वस्त्रियइति ॥ भुक्ताचिवादानन्तरंक्रमेणविभुक्तिसेषु॥तथाचश्रुतिः ॥ सोमःप्रथमोविविदेगंधर्वोविविदउत्तरः ॥ तृतीयोऽग्निष्टेपतितुरीयस्तेमनुष्यजा
इत्यादि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनग्निकामन्यादिनाभुक्तांरजआदिकालइत्यर्थः ॥ कन्याभुंक्तेरजःकालइतिपूर्वमुक्तेः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ कुणपंकुणपेक्षन्देनखइगपात्रादि ॥ स्त्रीमुखंभो
गकाले ॥ तथाचमनुः ॥ नित्यमास्थंशुचिस्त्रीणांमिति ॥ नदुष्पन्तिनदूषयंतिदुष्टबुद्धचानपश्यन्तीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ त्यागोनविधीयते ॥ पोषणावेक्षणेकार्येइतिभावः ॥ यथाश्रुतेष्वं
विज्ञायदोषमुभयोःकन्यायाश्चवरस्यच ॥ संबन्धंरचयेत्पश्चादन्यथादोषभाविपता ॥ ३६ ॥ स्त्रियःपवित्राःसततंनैतादुष्यंतिकेनचित् ॥ मासिमा
सिरजस्तासांदुष्कृतान्यपकर्षति ॥ ३७ ॥ पूर्वस्त्रियःसुरैर्भुक्ताःसोमगंधर्ववह्निभिः ॥ भुंजतेमानुषाःपश्चात्रेतादुष्यंतिकेनचित् ॥ ३८ ॥ स्त्रीणांशौचंददौ
सोमःपावकःसर्वमेध्यताम् ॥ कल्याणवार्णांगंधर्वास्तेनमेध्याःसदास्त्रियः ॥ ३९ ॥ कन्याभुंक्तेरजःकालेऽग्निःशशीलोमदर्शने ॥ स्तनोद्रेदेषुगंधर्वा
स्तत्प्रागेवप्रदीयते ॥४०॥ दृश्यरोमात्वपत्यग्रीकुलच्युद्रतयौवना ॥ पितृच्युत्वाविष्कृतस्तरजास्ततस्ताःपरिवर्जयेत् ॥४१॥ कन्यादानफलप्रेप्सुस्तस्माद्
द्यादनग्निकाम् ॥ अन्यथानफलंदातुःप्रतिग्राहीपतेदधः ॥४२॥ कन्यामभुक्तांसोमाद्यैर्ददद्दानफलंलभेत् ॥ देवभुक्तांददद्दानतानस्वर्गमधिगच्छति ॥४३॥
शयनासनयानानिकुणपंस्त्रीमुखंकुशाः ॥ यज्ञपात्राणिसर्वाणिनदुष्यंतिवुधाःक्वचित् ॥ ४४ ॥ वत्सःप्रसवणेमेध्यःशकुनिःफलपातने ॥ नायोरतिप्रयोगे
षुश्चामृगग्रहणेशुचिः ॥ ४५ ॥ अजाश्वयोर्मुखंमेध्यंगवावोमेध्यास्तुपृष्ठतः ॥ पादतोब्राह्मणामेध्याःस्त्रियोमेध्यास्तुसर्वतः ॥ ४६ ॥ बलात्कारोपभुक्तावाचो
रहस्तगतापिवा ॥ नत्याज्यादयितानारीनास्यास्त्यागोर्विधीयते ॥ ४७ ॥ आम्लेनताम्रशुद्धिःस्याच्छुद्धिःकांस्यस्यभस्मनां ॥ संशुद्धीरजसानार्यास्त
टिन्यावेगतःशुचिः ॥४८॥ मनसापिहियानेहर्चितयेत्पुरुषांतरम् ॥ सोमयासहसौख्यानिभुंक्तेचात्रापिकीर्तिभाक् ॥४९॥ पितापितामहोभ्रातासकुल्यो
जननीतथा ॥ कन्याप्रदःपूर्वनाशेप्रकृतिस्थःपरःपरः ॥ ५० ॥ अप्रयच्छन्समाप्नोतिभ्रूणहत्यामृतावृतौ ॥ स्वयंत्वभावेदातृणांकन्याकुर्यात्स्वयंवरम् ॥
॥ ५१ ॥ हताधिकारामलिनांपिंडमात्रोपजीविनीम् ॥ परिभूतामधःशय्यावासयेद्यभिचारिणीम् ॥ ५२ ॥ व्यभिचाराहतौशुद्धिर्भेत्यागोविधीयते ॥
गर्भभर्तृवधादौतुमहत्यापिचकल्मषे ॥ ५३ ॥ शूद्रस्यभार्याशूद्रैवसाचस्वाचविशःस्मृते ॥ तेचस्वाचैवराज्ञस्तुताश्चस्वाचाग्रजन्मनः ॥ ५४ ॥
शूद्रमाणेमावणहस्तगतायाबलात्कारोपभोगशंकितायालक्ष्म्याविष्णुनात्यागायोगात् ॥ ५५ ॥ रजसासंशुद्धिर्भनोव्यभिचारेसतीत्यर्थः ॥ यथाश्रुतमितितैर्भुक्तास्तत्तरजसास्त्रीमनोदुष्टेतियाहवल्क्यवच
नविरोधात् ॥ शुचिःशुचित्वम् ॥ तटिनीतिवापाठः ॥ ४८ ॥ उमयापार्वत्या ॥ चकारोभिन्नक्रमे ॥ अत्रापिचेत्यर्थः ॥ ४९ ॥ संकुल्यःसमानकुलोत्पन्नः ॥ प्रकृतिस्थःस्वभावस्थः ॥ ५० ॥
॥ ५१ ॥ परिभूतांतिरस्कृताम् ॥ अधःशय्याशय्यायाबहिः ॥ ५२ ॥ व्यभिचारान्मानसव्यभिचारात् ॥ महतिक्लमप्येवहापातके ॥ ५३ ॥ शूद्रस्योति ॥ शूद्रस्यशूद्रैवभार्याभवतिनतुक्लृष्टवैश्यादप

स्तिसः ॥ विश्वैश्वस्यशूद्रावैश्याचभार्योमन्वादिभिः स्मृते ॥ क्षत्रियस्यवैश्याशूद्रक्षत्रियाच ॥ ब्राह्मणस्यशूद्रावैश्याशूद्राब्राह्मणीच ॥ ५४ ॥ आरोप्यशूद्रामिति ॥ मवर्णामपरिणीयदेवाच्यशूद्रापरि
 णेतुब्राह्मणस्यगमननिषेधोयम् ॥ जनयित्वासुततस्यामितिकृतुकालनिषेधपरम् ॥ ब्राह्मण्यादेवहीयतइतिदोषभूयस्त्वार्यम् ॥ दैवेति ॥ ५५ ॥ यदिकयंचित्सर्वणोत्क्रमणेनवाशूद्रापरिणीयतेतदाभार्यात्वे
 नमसक्तानितत्कटुकाणिदेवादीन्यनेननिषिध्यन्ते ॥ दैवंहोमादि ॥ पित्र्यंश्राद्धादि ॥ आतिथेयमतिथिभोजनादिब्रतानियस्यशूद्रासम्प्राधानेतद्व्यंककृत्यपितृदेवानाग्नंतिनचतेनातिथ्येनसगृहीस्वर्गयाति
 ॥ ५६ ॥ जामयइति ॥ यानिगेहानिजामयोज्ञातिभार्याभिगनीपत्नीदुहितृस्तु पाद्याअपूजिताः सत्योऽभिज्ञपतिइदमनिष्टमेपामस्त्वितान्यभिचारहतानावधनपञ्चादिमहितानिनश्यंतियस्मात् ॥ ५७ ॥
 तदभ्यर्च्याइति ॥ तत्तस्मात्सत्कारपुर्कौतुकादिपुत्सवेपुनयनादिभ्युदयिकेपुमुवांसिन्योजामयः सदापूजनीयाइति ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ यत्रेति ॥ भर्त्रास्त्रीतिहेतौतृतीया ॥ यत्रेश्वमनिभार्याश्चाग्निना
 आरोप्यशूद्राशयनेविप्रेगच्छेदधोगतिम् ॥ उत्पाद्यपुत्रंशूद्रायांब्राह्मण्यादेवहीयते ॥ ५५ ॥ दैवपित्यातिथेयानितत्प्रधानानियस्यतु ॥ देवाद्यास्तत्रचाश्रं
 तिसचस्वर्गनगच्छति ॥ ५६ ॥ जामयोयानिगेहानिशपंत्यप्रतिपूजिताः ॥ कृत्याभिर्निहतानीवनश्येयुस्तान्यसंशयम् ॥ ५७ ॥ तदभ्यर्च्याः सुवा
 सिन्योभूषणाच्छादनाशनेः ॥ भृतिकामैर्नरैर्नित्यंसत्कारेपूत्सवेपुच ॥ ५८ ॥ यत्रनार्यः प्रमुदिताभूषणाच्छादनाशनेः ॥ रमंतेदेवतास्तत्रस्युस्तत्रसफलाः
 क्रियाः ॥ ५९ ॥ यत्रतुप्यतिभर्त्रास्त्रीस्त्रियाभर्ताचतुप्यति ॥ तत्रवेश्मनिकल्याणसंपद्येतपदेपदे ॥ ६० ॥ अहुतंचहुतंचैवप्रहुतंप्राशितंतथा ॥ ब्राह्मंहुतंपंच
 मंचपंचयज्ञाइमेशुभाः ॥ ६१ ॥ जपोऽहुतोहुतोहोमः प्रहुतोभौतिकोवलिः ॥ प्राशितंपितृसंतृतिर्हुतंब्राह्मंद्विजार्चनम् ॥ ६२ ॥ पंचयज्ञानिमान्कुर्वन्ब्राह्म
 णोनावसीदति ॥ एतेषामननुष्ठानात्पंचसूनाअवाप्नुयात् ॥ ६३ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेद्ब्राह्मणंजातमनामयम् ॥ वैश्यंसुखंसमागम्यशूद्रंसंतोषमेवच ॥ ६४ ॥
 जातमात्रः शिशुस्तावद्यावदष्टौसमाः स्मृताः ॥ भक्ष्याभक्ष्येषुनोदुप्येद्यावन्नैवोपनीयते ॥ ६५ ॥ भरणोप्यवर्गस्यदृष्टादृष्टफलोदयम् ॥ प्रत्यवायोह्यभरणे
 भर्तव्यस्तत्प्रयत्नतः ॥ ६६ ॥ मातापितागुरुपत्नीः त्वपत्यानिसमाश्रिताः ॥ अभ्यागतोतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्गाअमीनव ॥ ६७ ॥ सजीवतिपुमान्योऽ
 ब्रबहुभिश्चोपजीव्यते ॥ जीवन्मृतोथविज्ञेयः पुरुषः स्वोदरंभरिः ॥ ६८ ॥ दीनानाथविशिष्टेभ्योदातव्यंभृतिकाम्यया ॥ अदत्तदानाजायंतेपरभाग्यो
 पर्जाविनः ॥ ६९ ॥ विभागशीलसंयुक्तोदयावांश्चक्षमायुतः ॥ देवतातिथिभक्तस्तुगृहस्थोधार्मिकः स्मृतः ॥ ७० ॥ शर्वरीमध्ययामौयौहुतशेषंचयद्धविः ॥
 तत्रस्वपंस्तदश्रंश्चब्राह्मणोनावसीदति ॥ ७१ ॥

श्रीताभक्तिकलहादिकंकनकरोतिभार्ययाचभर्ताश्रीतोभवति०यंतराभिलाषंनकरोतितस्मिन्पुद्गलेशेक्षणेक्षणेकल्याणंसंपद्यते ॥ गृहप्रहणात्केवलंभार्यापतीकृतुतद्ग्रेष्टुप्रपौत्रादिसंततिरिप्रेयोभागिनीभवती
 त्वर्यः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ अहुतंचेतिश्लोकांन्याचष्टे ॥ जपोऽहुतइति ॥ अहुतश्चन्देनब्रह्मयज्ञाख्योपपच्यते ॥ हुतश्चन्देनदेवयज्ञाख्योहोमः ॥ प्रहुतश्चन्देनभूतयज्ञाख्योवलिः ॥ ब्राह्मणश्चन्देनमनुष्यय
 ज्ञाख्याब्राह्मणस्यार्चा ॥ प्राशितश्चन्देनपितृयज्ञाख्यंनित्यश्राद्धम् ॥ ६२ ॥ एतेषांपंचयज्ञानाम् ॥ एतस्यादितिपाठेपंचेतिरित्यर्थः ॥ पंचसूनाः पंचानां हिंसावधानित्यर्थः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्वोदरंभरिः स्त्रीयोदरमात्रपुरकः ॥ ६८ ॥ परभाग्योपजीविनः परात्रापुपजीविनइत्यर्थः ॥ ६९ ॥ विभागोविभजनंशीलंसदाचारः सत्त्वभावोवाताम्यांसंयुक्तः ॥ ७० ॥ ७१ ॥

मुधाव्ययानिमुधातुल्यान्वयानिकुशलागीत्येकम् ॥ यत्सौम्यमितिवाक्यादीनांविशेषणम् ॥ ७२ ॥ इहायातआगच्छतेविस्नेहपूर्वभाषणमित्येकम् ॥ उपासनंपादसंवाहनादि ॥ गृहस्थानामुन्नतिहेतवेष्टिहेतवे ॥ ७३ ॥ तथेति ॥ एतान्विषयमाणानि ॥ यथाश्रुत्येतिसर्वत्रसंबध्यते ॥ ७४ ॥ मृणस्योपयोगःश्रुत्यापामवस्तादास्तरणेप्रतिपापनेवेतिज्ञातव्यम् ॥ ७५ ॥ पैशुन्यंक्रौर्यम् ॥ द्रोहोहिंसा ॥ क्रोधादीनांद्वंद्वैक्यम् ॥ द्वेषःपरोत्कर्षसहनम् ॥ दंभोधर्मव्यजित्वम् ॥ मायाकपटम् ॥ स्वर्गमार्गार्गलानिस्वर्गमार्गनिषेधकानीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ नवेति ॥ स्वाध्यायो वेदाध्ययनम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ जन्मर्क्षजन्मनोनक्षत्रम् ॥ धनंचापमानंचेतिद्वंद्वैक्यम् ॥ ७९ ॥ अकुत्सितंसंघीचीनम् ॥ प्रायोग्यप्रयोगसंबंधि ॥ मृणशुद्धिरधमर्णस्यानित्वापाकरणमित्यर्थः ॥ ८० ॥

नवैतानिगृहस्थस्यकार्याण्यभ्यागतेसदा ॥ मुधाव्ययानियत्सौम्यंवाक्यंचक्षुर्मनोमुखम् ॥ ७२ ॥ अभ्युत्थानमिहायातसस्नेहपूर्वभाषणम् ॥ उपास नमनुब्रज्यागृहस्थोन्नतिहेतवे ॥ ७३ ॥ तथेषद्वययुक्तानिकार्याण्येतानिवैनव ॥ आसनंपादशौचंचयथाशक्त्याशानंक्षितिः ॥ ७४ ॥ शय्यातृणजलाभ्यं गदीपागार्हस्थ्यसिद्धिदाः ॥ तथानवविकर्माणित्याज्यानिगृहमेधिनाम् ॥ ७५ ॥ पैशुन्यंपरदाराश्चद्रोहःक्रोधानृताप्रियम् ॥ द्वेषोदंभश्चमायाचस्वर्गमार्गार्गलानिहि ॥ ७६ ॥ नवावश्यककर्माणिकार्याणिप्रतिवासरम् ॥ घ्नानंसंध्याजपोहोमःस्वाध्यायोदेवतार्चनम् ॥ ७७ ॥ वैश्वदेवंतथातिथ्यनवमंपितृतर्पणम् ॥ नवगोप्यानियान्यत्रमुनेतानिनिशामय ॥ ७८ ॥ जन्मर्क्षमैथुनमंत्रोगृहच्छिद्रंचवंचनम् ॥ आयुर्धनापमानंस्त्रीनप्रकाश्यानिनिसर्वथा ॥ ७९ ॥ नवैतानिप्रकाश्यानिरहःपापमकुत्सितम् ॥ प्रायोग्यमृणशुद्धिश्चसान्वयःक्रयविक्रयो ॥ कन्यादानंगुणोत्कर्षोऽन्यान्यत्केनापिकुत्रचित् ॥ ८० ॥ पात्र मित्रविनीतेषुदीनानाथोपकारिषु ॥ मातापितृगुरुष्वेतन्नवकंदत्तमक्षयम् ॥ ८१ ॥ निष्फलंनवमूत्सुष्टंचाटचारणतस्करे ॥ कुर्वेद्येकितवेधूर्तेशठेमल्लेचंचं दिनि ॥ ८२ ॥ आपत्स्वपिनदेयानिनववस्तूनिनिसर्वथा ॥ अन्वयेसतिसर्वस्वंदाराश्चशरणागतान् ॥ ८३ ॥ न्यासाधीकुलवृत्तिंचनिक्षेपंस्त्रीधनंसुतम् ॥ योददातिसमृद्धात्माप्रायश्चित्तैर्विशुध्यति ॥ ८४ ॥ एतन्नवानानवकंज्ञात्वाप्रियमवामुयात् ॥ अन्यच्चनवकंवच्चिसर्वेषांस्वर्गमार्गदम् ॥ ८५ ॥

पात्रेति ॥ पात्रादिपुनवमुद्रसंपदेतन्नवकंवसंख्यापरिमितद्रव्यंतदक्षयमित्यर्थः ॥ यदिदलवकमितिपाठःस्यात्तद्वत्त्वमपीत्यर्थः ॥ ८१ ॥ निष्फलमिति ॥ चाटोवाचालः चारणःस्तुतिपाठकः तम्कारश्चौरःप्रयाणांद्वंद्वैक्यद्वयः ॥ चाटचारणाभ्यांसहितस्तस्करइतिवा ॥ कितवेवंचके ॥ धूर्तधृष्टे ॥ शठेदुष्टे ॥ बंदिनिप्रस्तावसदृशोक्तावमलप्रभे ॥ ८२ ॥ आपत्स्विति ॥ अन्वयेमंततौ ॥ ८३ ॥ आसमंतादीयतइत्याधिवर्धकः ॥ न्यासश्चाधिश्रेतिन्यासाधी ॥ तत्रन्यासोत्पत्त्यधीनिक्षेपश्चिरस्थायीतिभेदः ॥ ८४ ॥ एतदिति ॥ नवानांपूर्वोक्तानामध्यं ॥ प्रियंमुखम् ॥

श्रियमितिकचित्पाठः ॥ ८५ ॥ सत्यामिति ॥ दमर्हद्वियनिग्रहः ॥ कथंचिद्विषयेषु परापततामिद्वियाणां मस्याहरणां द्वियाणामाकोचः प्रत्याहारइत्यर्थः ॥ ८६ ॥ दशभिर्नवैकैर्मिलितवानवतिम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ समर्घमल्पमूल्यम् ॥ महर्घबहुमूल्यम् ॥ उभयत्रयकारवान्पाठोदश्यते ॥ ९० ॥ अग्रहति ॥ अग्रमध्येअन्तेचह्येतिसर्वेषांसंबन्धः ॥ आदेइतिशेषः ॥ ९१ ॥ स्वयमेवमाचष्टे महिषीतिद्वयेन ॥ कामयतेतस्यादूषणमनादत्यवायुपगच्छतीत्यर्थः ॥ यद्वा कामयतेप्रभिलाषमात्रं करोतीत्यर्थः ॥ ९२ ॥ स्ववृषंस्वपतिम् ॥ परवृषेपरपतीवृषायतेपरपतिवाञ्छतीत्यर्थः ॥

सत्यंशौचमर्हिसाचक्षांतिर्दानंदयादमः ॥ अस्तेयमिद्वियाकोचःसर्वेषांधर्मसाधनम् ॥ ८६ ॥ अभ्यस्यनवर्तितैतांस्वर्गमार्गप्रदीपिकाम् ॥ सतामभिमतां पुण्यांगृहस्थोनावसीदति ॥ ८७ ॥ जिह्वाभार्यासुतोभ्राताभिन्नदाससमाश्रिताः ॥ यस्येतेविनयाभ्याश्चतस्यसर्वत्रगौरवम् ॥ ८८ ॥ पानंदुर्जनसंसर्गः पत्याचविरहोदनम् ॥ स्वप्नोन्यगृहवासश्चनारीणांदूषणानिषद् ॥ ८९ ॥ समर्घधान्यमुद्धृत्यमहर्घयःप्रयच्छति ॥ सहिवार्धुपिकोनामतस्यान्नंनैवभक्षयेत् ॥ ९० ॥ अग्रमाहिषिकं दृष्ट्वा मध्येचवृषलीपतिम् ॥ अंतेवार्धुषिकंचैवनिराशाःपितरोगताः ॥ ९१ ॥ महिषीत्युच्यतेनारीयाचस्याभ्यभिचारिणी ॥ तांदुष्टां कामयेद्यस्तुसर्वेमाहिषिकःस्मृतः ॥ ९२ ॥ स्ववृषंयापरित्यज्यपरवृषेवृषायते ॥ वृषलीसाहिविज्ञेयानशूद्रीवृषलीभवेत् ॥ ९३ ॥ यावदुष्णंभवत्यन्नंयावन्मौनेनभुज्यते ॥ तावदश्रंतिपितरोयावन्नोक्ताहविर्गुणाः ॥ ९४ ॥ विद्याविनयसंपन्नश्चोत्रियेगृहमागते ॥ क्रीडंत्योषधयःसर्वायास्यामःपरमांगतिम् ॥ ९५ ॥ अष्टशौचव्रताचारेविप्रवेदविवाजिते ॥ रोदित्यन्नंदीयमानंकिंमयादुष्कृतंकृतम् ॥ ९६ ॥ यस्यकोष्ठगतंचान्नंवेदाभ्यासेनजीर्यति ॥ सतारयतिदातारं दशपूर्वान्दशापरान् ॥ ९७ ॥ नक्षीणावपनंकार्यनचगाःसमनुव्रजेत् ॥ नचरात्रौवसेद्वोष्ठेनकुर्वद्वेदिकींश्रुतिम् ॥ ९८ ॥ सर्वान्केशान्समुद्धृत्यच्छेदयेदंगुलद्वयम् ॥ एवमेवतुनारीणांशिरसोमुंडनंभवेत् ॥ ९९ ॥ राजावाराजपुत्रोवाब्राह्मणोवाबहुश्रुतः ॥ अकारयित्वावपनंप्रायश्चित्तंविनिर्दिशेत् ॥ १०० ॥ केशानारक्षणार्थायद्विगुणंव्रतमादिशेत् ॥ द्विगुणादक्षिणादेयाब्राह्मणेवेदपारगे ॥ १ ॥ योऽगृहीत्वाविवाहार्मिगृहस्थइतिमन्यते ॥ अन्नंतस्य नभोक्तव्यंवृथापाकोहिसस्मृतः ॥ २ ॥ दारामिहोत्रदीक्षाचक्रुरुतेयोऽप्रजेस्थिते ॥ परिवेत्तासविज्ञेयःपरिवित्तिस्तुपूर्वजः ॥ ३ ॥

तथाचमनुः ॥ वृषस्पृशितुकाशुर्वति ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ यस्येति ॥ दशपूर्वान्दशापरान्दातुरितिशेषः ॥ ९७ ॥ नक्षीणामिति ॥ नचगाःसमनुव्रजेद्वेदरेक्षणवृत्तिर्नभवेदित्यर्थः ॥ ९८ ॥ तर्हि किंनारीणावपनंनस्त्येवतत्राह ॥ सर्वानिति ॥ ९९ ॥ राजावेति ॥ अक्षिराजेतिपाठोऽक्षिराजपुत्रोमहाराजपुत्रः ॥ तान्नवपनमकारयित्वा ॥ १०० ॥ १ ॥ योऽगृहीत्वेत्यत्राकारप्रक्षेपः ॥ २ ॥ दारामिहोत्रेति ॥ अग्निहोत्रशब्दोयमग्निहोत्रायाधानपरः ॥ यःसोदयेज्येहप्रातरिअनूदेऽग्निमिकेचदारपरिमहणंश्रौतस्मार्ताभिर्महणंचक्रुरुतेसपरिवेत्ता ॥ पूर्वजोऽप्येहःपरिवित्ति

मैवति ॥ ३ ॥ प्रसंगात्परिवेदनसम्बन्धिनानां पंचानामप्यनिर्दिष्टमाह ॥ परिवित्तिरिति ॥ परिवित्तिः परिवेत्ताययाचकन्ययापरिवेदनं क्रियते सा कन्यामदातायाजकश्चतुर्वाहोमकर्ता संपंचमोयेषांते सर्वे नरकं याति ॥ ४ ॥ परिवेदने विवाहे ॥ ५ ॥ अर्थकारणेऽर्थादिमाप्स्यस्यम् ॥ ६ ॥ प्रसंगात्स्त्रीलम्पटं भिक्षुं निन्दति ॥ यस्त्विति ॥ ७ ॥ ८ ॥ शूद्राज्जमानीयतेन निर्वापं पचन्ति ॥ निरूप्यत इति निर्वापं च पुरोडाशादिकम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ विदसमं पुरीषमुल्यम् ॥ १२ ॥ अंगुल्यादन्तकाष्ठं केवलपाशुं स्यैव दन्तशोषनमित्यर्थः ॥ तर्जन्यावा ॥ शणशाकं मृतमांसं करेण मथितं दधि ॥

परिवित्तिः परिवेत्ताययाचपरिविद्यते ॥ सर्वेनेनरकं याति दातृयाजकपंचमाः ॥ ४ ॥ ऋग्वेदेशांतरस्थे च मूके प्रव्रजिते जडे ॥ कुञ्जे खर्वे च पतिते न दोषः परिवेदने ॥ ५ ॥ वेदाक्षराणि यावन्ति नियुज्यः दर्थकारणे ॥ तावती वै भूण हत्यावेदविक्रयकृलभेत् ॥ ६ ॥ यस्तु प्रव्रजितो भूत्वा सेवते मैथुनं पुनः ॥ पृथिवर्ष सहस्राणि विष्टायां जायते कृमिः ॥ ७ ॥ शूद्रान् शूद्रसंपर्कः शूद्रेण च सहासनम् ॥ शूद्राद्विद्यागमः कश्चिज्ज्वलन्तमपि पातयेत् ॥ ८ ॥ शूद्रादाहृत्य निर्वापये पचन्त्यबुधा द्विजाः ॥ तेषां तिनरकं चोरं ब्रह्मतेजो विवर्जिताः ॥ ९ ॥ माक्षिकं फाणितं शाकं गोरसं लवणं घृतम् ॥ हस्तदत्तानि भुक्तानि दिनमेकमभोजनम् ॥ ११० ॥ हस्तदत्ताश्च ये स्नेहा लवणं व्यंजनानि च ॥ दातारं नोपतिष्ठते भोक्ता भुंक्ते तु किल्बिषम् ॥ ११ ॥ आयसेनैव पात्रेण यदन्नमुपदीयते ॥ भोक्ता तद्विदसमं भुंक्ते दाता च नरकं व्रजेत् ॥ १२ ॥ अंगुल्यादन्तकाष्ठं च प्रत्यक्षं लवणं च यत् ॥ मृत्तिकाभक्षणं यच्च समं गोमांसभक्षणैः ॥ १३ ॥ पानीयं पायसं भैक्षं घृतं लवणमेव च ॥ हस्तदत्तं न गृह्णीयात्तुल्यं गोमांसभक्षणैः ॥ १४ ॥ अग्रतो निवसेन्मूर्खो दूरतश्च गुणान्वितः ॥ गुणान्विताय दातव्यं नास्ति मूर्खे व्यतिक्रमः ॥ १५ ॥ ब्राह्मणातिक्रमो नास्ति विप्रैर्वेदविवर्जिते ॥ ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्म निहूयते ॥ १६ ॥ सन्निकृष्टमधीयानं ब्राह्मणं यो व्यतिक्रमेत् ॥ भोजने चैव दाने च देहासप्तमं कुलम् ॥ १७ ॥ गोरक्षकान्वाणिजकांस्तथा कारुकुशीलवान् ॥ प्रेष्यान्वार्षुषिकांश्चैव विप्राञ्छूद्रवदाचरेत् ॥ १८ ॥ देवद्रव्य विभागेन ब्रह्मस्वहरणे न च ॥ कुलान्याशुविनश्यन्ति ब्राह्मणातिक्रमेण च ॥ १९ ॥ मादेहीति चोब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणेषु च ॥ तिर्यग्योनिशतं गत्वा चांडालेष्वभिजायते ॥ १२० ॥ वाचाय च प्रतिज्ञातं कर्मणानोपपादितम् ॥ ऋणं तद्धर्मसंयुक्तमिह लोके परत्र च ॥ २१ ॥

तर्जनीदन्तधारश्च योगो मांसभक्षणमिति वचनात् ॥ मृत्युलवणं केवललवणम् ॥ चक्षुर्हृदयलवणमिति केचित् ॥ मृत्तिकाभक्षणं मयकं मृदक्षणं सामान्यमृदक्षणं वा ॥ मृत्तिकायाभक्षणमिति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अग्रतो निवसेदित्येतदेव हेतु उपपादयति ॥ ब्राह्मणेति ॥ १६ ॥ सन्निकृष्टमिति ॥ चक्षुर्हृदयलवणं मयकं मादेहीति चोब्रूयाद्वाग्निब्राह्मणेषु च ॥ तिर्यग्योनिशतं गत्वा चांडालेष्वभिजायते ॥ १२० ॥ २१ ॥

विचसाशीत्यर्चस्वयं व्याचष्टे यज्ञशेषइत्यर्चने ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ गणां बन्धुभिरेकत्रपक्कं मक्षम् ॥ गणिकां भवेदया म् ॥ स्त्रीणां प्रथमगर्भेषु सीर्मतो जपनादिषु ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥
 यज्जोर्णेऽभ्युदिते जाते ॥ २९ ॥ चैत्यवृक्षं ग्राम्यजनपूर्यत रुम् ॥ शिवनिर्मात्यभोजिनमिति वाणादिलिङ्गव्यतिरेकेण बोद्धव्यम् ॥ १३० ॥ १३१ ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ यातुधाना इति ॥ मंडलेन विवर्जितं भोजनं य

विचसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चामृतभोजनः ॥ यज्ञशेषोऽमृतं भुक्तशेषं तु विचसं विदुः ॥ २२ ॥ सव्यादंसात्परिभ्रष्टेनाभिदेशे व्यवस्थिते ॥ वस्त्रे स एव वासास्तं
 देवे पित्र्ये च वर्जयेत् ॥ २३ ॥ यदेव तर्पयत्यग्निः पितृन् स्नात्वा द्विजोत्तमः ॥ तेनैव सर्वमाप्नोति पितृयज्ञक्रियाफलम् ॥ २४ ॥ हस्तौ प्रक्षाल्य गंडूपं यः पिबेद्भो
 जनोत्तरम् ॥ देवं पित्र्यं तथात्मानं त्रयं स उपचातयेत् ॥ २५ ॥ गणां गणिकां च यद्वंशं ग्राम्याजके ॥ स्त्रीणां प्रथमगर्भेषु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ २६ ॥
 पक्षे वा यदि वामासे यस्य गेहे त्तिन द्विजः ॥ भुक्त्वा दुरात्मनस्तस्य चरेच्चंद्रायणव्रतम् ॥ २७ ॥ सत्रिणां दीक्षितः नाचयतीनां ब्रह्मचारिणाम् ॥ एतेषां मृतकं ना
 स्ति ब्रह्मत्विजां कर्म कुर्वताम् ॥ २८ ॥ अजीर्णेऽभ्युदिते वातिश्मश्रुकर्मणि मेधुने ॥ दुःस्वप्ने दुर्जनस्पर्शे स्नानमेव विधीयते ॥ २९ ॥ चैत्यवृक्षं चित्तिपूषं
 शिवनिर्मात्यभोजिनम् ॥ वेदविक्रयिणं स्पृष्ट्वा स चैलोजलमाविशेत् ॥ १३० ॥ अग्न्यागारे गवां गोष्ठे देवब्राह्मणसन्निधौ ॥ स्वाध्याये भोजने पाने पादुके वै
 विसर्जयेत् ॥ १३१ ॥ खलक्षेत्रगतं धान्यं कूपवापीषु यज्जलम् ॥ अग्राह्यादपि तद्वाह्यं च गोष्ठगतं पयः ॥ १३२ ॥ यद्वेष्टितशिराभुंक्ते यो भुंक्ते दक्षिणा मुखः ॥
 सोपानत्कश्च यद्भुंक्ते दैर्क्षासिभुंजते ॥ १३३ ॥ यातुधानाः पिशाचाश्च राक्षसाः क्रूरकर्मिणः ॥ हरंति रसमन्नस्य मंडलेन विवर्जितम् ॥ १३४ ॥ ब्रह्माद्याश्च सुराः
 सर्वे विषाद्या महर्षयः ॥ मंडलं चोपजीवन्ति ततः कुर्वीत मंडलम् ॥ १३५ ॥ ब्राह्मणे चतुरस्रं स्यात्तस्य स्रवैवाहुजन्मनः ॥ वर्तुलं च विशः प्रोक्तं शूद्रस्याभ्युक्षणं
 स्मृतम् ॥ १३६ ॥ नोत्संगे भोजनं कृत्वानोपाणौ नैव कर्पटे ॥ नासनेन च शय्यायां भुंजत न मलार्दितः ॥ १३७ ॥ धर्मशास्त्ररथारूढा वेदग्वद्गंधराद्विजाः ॥
 क्रीडार्थमपि यद्भुयुः सधर्मः परमः स्मृतः ॥ १३८ ॥ रात्रौ धानादधियुतं धर्मकामो न भक्षयेत् ॥ अश्रतो धर्महानिः स्याद्वाधिभिश्चोपपीड्यते ॥ १३९ ॥
 फाणितं गोरसंतोयं लवणं मधुकांजिकम् ॥ हस्तेन ब्राह्मणो दत्त्वा कृच्छ्रं चांद्रायणं चरेत् ॥ १४० ॥ गंधाभरणमाल्यानि यः प्रयच्छति धर्मवित् ॥ स सुगंधिः
 सदा हृष्टो यत्र यत्रोपजायते ॥ १४१ ॥ नीलीरक्तं तु यद्ब्रह्मं दूरतः परिवर्जयेत् ॥ स्त्रीणां क्रीडार्थं संयोगे शयनीयेन दुष्यति ॥ १४२ ॥

दिस्पादितिशेषः ॥ यदा मंडलेन विवर्जितं यदन्नं तस्यान्नस्पर्शे इतरतीत्यर्थः ॥ १३४ ॥ १३५ ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ धानादधियुतं लाजद्विभ्यां मिश्रितमन्नादीत्यर्थः ॥ १३९ ॥ फाणितं कृणीति प्रसिद्धम् ॥
 कंजिकैव कांजिका ॥ मधुचकांजिका च मधुकांजिकमित्येकवद्भावः ॥ यदा कांजिकं कंजिकां स्रवन्निवृत्त्यांतरं यदा यो ब्राह्मणो वा दत्तं दासकृच्छ्रं चांद्रायणं कुर्यादित्यर्थः ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥

पालनालीत्यादित्यर्थात् ॥ तद्वत्तेर्नीलीकपणविक्रयणवृत्तेरित्यर्थः ॥ ४३ ॥ तपःकृच्छ्रचांद्रायणादि ॥ जपइतिकचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अमृतमिति ॥ यतःकृम्यजुः
सामसंस्कृतंविप्रांतेनहेतुनाचतदमृतमित्यन्वयः ॥ ४९ ॥ व्यवहरेति ॥ तेनार्जनेनश्रित्रयस्यान्नमितिशेषः ॥ पयःपयोक्तृपवित्रमित्यर्थः ॥ १५० ॥ प्रहरमात्रमभिव्याप्त्यासम्पद्यव्यवहारेण

पालनादिक्रियाश्चैतद्वृत्तेरुपजीवनात् ॥ अपवित्रोभवेद्विप्रस्त्रिभिःकृच्छ्रैर्विशुध्यति ॥ ४३ ॥ स्नानंदानंतपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ वृथातस्यम
हायज्ञानीलीवासोविभर्तियः ॥ ४४ ॥ नीलीरक्तंयदावस्त्रविप्रःस्वांगेषुधारयेत् ॥ तंतुसंततिसंख्याकेनरकेसवसेद्ब्रुवम् ॥ ४५ ॥ अहोरात्रोपितोभूत्वापं
चगव्येनशुध्यति ॥ ४६ ॥ नीलीरक्तेनवस्त्रेणयदन्नमुपकल्पयेत् ॥ भोक्ताविष्टासमंभुंक्तेदाताचनरकंजजेत् ॥ ४७ ॥ अमृतंब्राह्मणस्यान्नंश्रियान्नंपयः
स्मृतम् ॥ वैश्यस्यचान्नमेवान्नंशुद्रस्यरुधिरंस्मृतम् ॥ ४८ ॥ वैश्वदेवेनहोमेनदेवताभ्यर्चनैर्जपैः ॥ अमृतंतेनविप्रान्नमृग्यजुःसामसंस्कृतम् ॥ ४९ ॥
व्यवहारानुरूपेणन्यायेनतुयदर्जनम् ॥ क्षत्रियस्यपयस्तेनप्रजापालनतोभवेत् ॥ १५० ॥ प्रहरानद्धवाहाद्यदन्नमुत्पाद्ययच्छति ॥ सीतायज्ञविधानेनवै
श्यान्नंतेनसंस्कृतम् ॥ ५१ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्यमद्यपानरतस्यच ॥ रुधिरंतेनशूद्रान्नंवेदमंत्रविवर्जितम् ॥ ५२ ॥ नवृथाशपथंकुर्यात्स्वलपेयथेनरो
त्तमः ॥ वृथाहिशपथंकुर्वन्प्रेत्यचेहविनश्यति ॥ ५३ ॥ कामिनीषुविवाहेचगवांभुक्तेधनक्षये ॥ ब्राह्मणाभ्युपपत्तौचशपथेर्नास्तिपातकम् ॥ ५४ ॥ सत्ये
नशापयोद्विप्रंश्रियंवाहनायुधैः ॥ गोबीजकांचनैर्वैश्यंशूद्रं सर्वेस्तुपातकैः ॥ ५५ ॥ अग्निवाहारयेदेनमप्युचैनंनिमज्जयेत् ॥ स्पर्शयेत्पुत्रदाराणांशिरोत्येनं
चवापृथक् ॥ ५६ ॥ नयमंयममित्याहुरात्मावैयमउच्यते ॥ आत्मासंयमितोयेनतंयमःकिंकरिष्यति ॥ ५७ ॥ ननिस्त्रिंशस्तथातीक्ष्णःफणीवादुरति
क्रमः ॥ रिपुर्वानित्यसंकुद्धोयथात्मादुरधिष्ठितः ॥ ५८ ॥ एकःक्षमावतांदोषोनद्वितीयःकथंचन ॥ यदेनंक्षमयायुक्तमशक्तंमन्यतेजनः ॥ ५९ ॥ नश
ब्दशास्त्राभिरतस्यमोक्षोन्चेवरम्यावसथप्रियस्य ॥ नभोजनाच्छादनतत्परस्थनलेकवित्तग्रहणेतरस्य ॥ १६० ॥ एकांतशीलस्यसदैवतस्यसर्वेन्द्रियप्री
तिनिवर्तकस्य ॥ स्वाध्याययोगेगतमानसस्यमोक्षोभूवन्तित्यमर्हिसकस्य ॥ ६१ ॥ कैकांतशीलत्वमिहास्तिपुंसःक्वचेंद्रियप्रीतिनिवृत्तिरस्ति ॥ कयो
गयुक्तिःक्वचदैवतेज्याकाश्याविनैभिःसहजेनमुक्तिः ॥ ६२ ॥ विश्वेशसंशीलनमेवयोगस्तपश्चविश्वेशपुरीनिवासः ॥ व्रतानिदानंनियमायमाश्चस्नानं
युनद्यायदुदगवायाम् ॥ ६३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ न्यायागतधनस्तत्त्वज्ञाननिष्ठोतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृतसत्यवादीचगृहस्थोपीदमुच्यते ॥ ६४ ॥

कर्णधार्यमानद्विद्वद्वाहद्विनीवर्त्तातीतालांगलपद्वितस्तत्संबंधियज्ञविधानेनान्नमुत्पाद्ययतोयच्छतिवैश्यस्तेनहेतुनातदन्नसंस्कृतंपवित्रमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥
एवंशूद्रम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ दुरधिष्ठितोऽन्नः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वित्तग्रहणेधनादाने ॥ वित्तग्रहणइतिपाठेचित्तानुरंजनइत्यर्थः ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ न्यायेति ॥ इहजगति

अन्मन्निवाप्यते ॥ सत्त्वशुद्धिदारेणेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ १६७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्थाकाशीखंडटीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ६४ ॥ एकेनाधिकचत्वारिंशकेऽध्याये
शुद्धोप्पने ॥ उच्यते विविधायोगाधर्माश्चयतिवानगाः ॥ १ ॥ क्रमप्राप्तान्वनस्यधर्मानाह ॥ उपित्वैवमिति ॥ बलीत्त्वचःशुद्धतापलितंजरसाशौक्ल्यं ताभ्यांयुतः ॥ १ ॥ अपत्येति ॥ वनवासमनि
च्छतीभार्यापुत्रेषुसमर्प्यइच्छंत्यातुसहवनंगच्छेदित्यर्थः ॥ २ ॥ प्रगेष्टातः ॥ स्नानद्वयमाध्यादिकस्नानस्योपलक्षणम् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषणमिति मनुवचनात् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनादाताऽगृहीता ॥
गार्हपत्यकुण्डस्थानामग्नीनामाहवनीयदक्षिणाश्रिकुण्डयोर्विहारोवितानन्तद्वैतानिकम् ॥ ५ ॥ मुन्यन्नैर्नारिदिभिः ॥ ६ ॥ शेलुशिशुशेलुश्वसिमुश्वशोभांजनःतौ ॥ कवकंछत्राकम् ॥ पल्लंमांसम् ॥

दीनांघकृपणार्थिभ्योदत्त्वान्नानिविशेषतः ॥ कृत्वागार्ह्याणिकर्मणिगृहस्थःश्रेयआप्नुयात् ॥ ६५ ॥ इत्यमाचरतांपुंसांकाशीनाथःप्रसीदति ॥ काशी
नाथप्रसादेनकाशीप्राप्तिस्तुमोक्षकृत् ॥ ६६ ॥ ससर्वतीर्थसुप्तातःससर्वकतुदीक्षितः ॥ सदत्तसर्वदानस्तुकाशीयेननिषेविता ॥ १६७ ॥ इति श्रीस्कदि
महापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडेपूर्वाद्धेगृहस्थधर्मास्थानंनानामचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ६४ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ उपित्वै
वंगृहेविप्रोद्वितीयादाश्रमात्परम् ॥ वलौपलितसंयुक्तस्तृतीयाश्रममाविशेत् ॥ १ ॥ अपत्यापत्यमालोक्यग्राम्याहारान्विसृज्यच ॥ पत्नीपुत्रेषुसंत्यज्य
पत्यावावनमाविशेत् ॥ २ ॥ वसानश्चर्मचीराणिसाग्निर्मुन्यन्नवर्तनः ॥ जटीसायंप्रगेष्टायाश्मश्रुलो नखलोमभृत् ॥ ३ ॥ शाकमूलफलैर्वापिपंचयज्ञान्नहा
पयेत् ॥ अम्मूलफलभिक्षाभिरर्चयेद्भिक्षुकातिथीन् ॥ ४ ॥ अनादाताचदाताचदातःस्वाध्यायतत्परः ॥ वैतानिकंचजुहुयादग्निहोत्रयथाविधि ॥ ५ ॥
मुन्यन्नैःस्वयमानीतेःपुरोडाशांश्चनिर्वपेत् ॥ स्वयंकृतंचलवणंस्वादेत्स्नेहंफलोद्भवम् ॥ ६ ॥ वर्जयेच्छ्रेष्ठशिशुचकवकंपल्लंमधु ॥ मुन्यन्नमाश्विनेमा
सित्यजेद्यत्पूर्वसंचितम् ॥ ७ ॥ ग्राम्याणिफलमूलानिफालजात्रंचसंत्यजेत् ॥ दंतोलूखलकोवास्यादश्वकुट्टोथवाभवेत् ॥ ८ ॥ सद्यःप्रक्षालकोवास्यादथ
वामाससंचयी ॥ त्रिषड्द्वादशमासान्नफलमूलादिसंग्रही ॥ ९ ॥ नक्ताश्वेकांतराशीवाषष्ठकालाशनोपिवा ॥ चांद्रायणव्रतीवास्यात्पक्षभुग्वाथमासभुक् ॥
॥ १० ॥ वैखानसमतस्थस्तुफलमूलाशनोपिवा ॥ तपसाशोषयेद्देहंपितृन्देवांश्चतर्पयेत् ॥ ११ ॥ अग्निमात्मनिचाधायविचरेदनिकेतनः ॥ भिक्षयेत्प्राण
यात्रार्थतापसान्वनवासिनः ॥ १२ ॥ ग्रामादानीयवाश्रीयादग्रेग्रासान्वसन्वने ॥ इत्थं वनाश्रमीविप्रोब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १३ ॥

शेलुश्वकादीनांदिजातिविषयेपूर्वाध्यायेनिषेधेसत्यापिपुनर्निषेधःसमग्रायश्चित्तविधानार्थः ॥ ७ ॥ फालजात्रमुत्सृष्टमापिफालकुण्डप्रदेशेजार्तस्वामिनोपेक्षितमापिब्रीह्यादिसन्त्यजेन्नाथात् ॥ ८ ॥
सद्यःप्रक्षालकःएकाहमेवजीवनेचित्तमात्रसंग्राहकइत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अशक्तंवरैराम्यनिर्मत्त्याह ॥ अग्निमिति ॥ श्रांतमार्गवैखानसशास्त्रविधानेनभस्मपानादिनास्वात्मनिसमारोप्यानिकेतनो
लौकिकाश्रिवद्गृहस्थोविचरेत् ॥ भिक्षयेदिति ॥ तापसान्वानप्रस्थान्तदभावेऽन्यान्वावनवासिनोऽगृहस्थान्दिजान् ॥ १२ ॥ तदभावेग्रामादानीयग्राम्यस्यान्नस्याद्यैग्रासान्पर्णमुटेनक्षरावादिखण्डेन
वापाणिनिस्वागृहीत्वावनप्रस्थोभुंजात् ॥ तथाचमनुः ॥ तापशोषेवविषेषाश्रिकंमैत्र्यमाहरेत् ॥ गृहवासिषुचान्येषुदिजेषुवनवासिषु ॥ ग्रामादाहृत्यवाग्नीयादद्यैग्रासान्वनेवसन् ॥ प्रतिगृह्यपुटेनैवपाणि

नाशकलेनवेति ॥ आश्रमधर्मांनुपानाफलमाह ॥ इत्यमिति ॥ ब्रह्मलोकेतपात्तंके ॥ १३ ॥ शक्तंविगत्तंमत्याह ॥ अतिवाह्येति ॥ इत्येवंप्रकारेण ॥ १४ ॥ आश्रमसमुच्चयपक्षमाश्रित्याह ॥ ऋणत्रयमिति ॥ ऋषिपितृदेवानामृणत्रयमसंशोध्य ॥ एतेदेवविबुध्वृणत्रयमेवदर्शयति ॥ अनुत्पाद्येति ॥ अपिशब्दाद्देवाननर्थात् ॥ तथाचमनुः ॥ अनर्थात्पिदेवेदाननुत्पाद्यतथामुना ॥ अनिष्टाचैवयज्ञैश्चमोक्षमिच्छन्ब्रजत्यधः ॥ एतदप्यसमंजसमेवब्रह्मचर्यादेवप्रयत्नं ॥ यदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रजेदित्यादिश्रुतिविरोधात् ॥ तथाचसुरेश्वरवार्तिकम् ॥ ब्रह्मचर्यादेवेत्यादिवाक्यानिजनशःश्रुताः ॥ श्रूयंतनुः ऋणवचोविरोधात्स्यादपस्मृतिरित्यादि ॥ अथवेतदुभयंस्मृतिवाक्यमदिरक्तपरम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ अनग्निःलौकिकाग्निरहितः ॥ शास्त्रीयाग्नित्यागस्यपूर्वमुक्तत्वात् ॥ अनिकेतनागृहशून्यः ॥ सिद्धचर्यमांशार्थमसहायःसहायशून्यः ॥ १७ ॥ यातःसंन्यासी ॥ यमीतिपाठाश्लेषः ॥ प्रवृत्त्यन्तरंवा ॥ किंतुकालमेवस्वकर्माधीनमगणकालमेवमतीक्षेत् ॥ निर्दिश्यनेइतिनिर्देशोऽतिस्तत्परि

अतिवाह्यायुषोभांगंतृतीयमितिकानने ॥ आयुषस्तुतुरीयांशेत्यक्कासंगान्परिव्रजेत् ॥ १४ ॥ ऋणत्रयमसंशोध्यत्वनुत्पाद्यसुतानपि ॥ तथायज्ञाननिष्ठाचमोक्षमिच्छन्ब्रजत्यधः ॥ १५ ॥ मनागपिनभूतानांयस्मादुत्पद्यतेभयम् ॥ सर्वभूतानितस्येहप्रयच्छंत्यभयंसदा ॥ १६ ॥ एकएवचरेन्नित्यमनग्निरनिकेतनः ॥ सिद्धचर्यमसहायःस्याद्द्वाममन्नार्थमाश्रयेत् ॥ १७ ॥ जीवितमरणंवाधनाभिकक्षेत्क्वचिद्यतिः ॥ कालमेवप्रतीक्षेतनिर्देशंभृतकोयथा ॥ १८ ॥ सर्वत्रममताशून्यःसर्वत्रसमतायुतः ॥ वृक्षमूलनिकेतश्चमुमुक्षुरिहशस्यते ॥ १९ ॥ ध्यानंशौचं तथाभिक्षानित्यमेकांतशीलता ॥ यतेश्वत्वारिकर्माणिपंचमंनोपपद्यते ॥ २० ॥ वार्षिकांश्चतुरोमासान्विहरेन्नयतिःकचित् ॥ वीजांकुराणांजंतूनांहिसातत्रयतोभवेत् ॥ २१ ॥ गच्छेत्परिहरन्जंतून्पिबेत्कंवस्त्रशोधितम् ॥ वाचंवेददुद्वेगांनकुप्येत्केनचित्कचित् ॥ २२ ॥ चरेदात्मसहायश्चनिरपेक्षोनिराश्रयः ॥ नित्यमध्यात्मनिरतोनीचकेशनखोवशी ॥ २३ ॥ कुसुंभवासादंडाब्जोभिक्षाशील्यातिवर्जितः ॥ अलाबुदारुमृद्रेणपात्रंशस्तनपंचमम् ॥ २४ ॥ नग्राह्यंतैजसंपात्रंभिक्षुकेणकदाचन ॥ वराटकसंगृहीतेतत्रतत्रादिनेदिने ॥ २५ ॥ गोसहस्रवधंपापंश्चुतिरेषासनातनी ॥ हृदिसस्नेहभावेनचेद्भक्षेत्स्त्रियमेकदा ॥ २६ ॥ कोटिद्वयं ब्रह्मकल्पंकुंभीपाकीनसंशयः ॥ एककालंचरेद्भक्षंनकुर्यात्तत्रविस्तरम् ॥ २७ ॥

शो घनकालमिवभूतकःकर्मकारः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ कंजलम् ॥ २२ ॥ अध्यात्मरतो ब्रह्मध्यानपरइत्यर्थः ॥ नीचकेशनखःअसंस्कृतकेजानखरइत्यर्थः ॥ २३ ॥ कुसुंभवासाःकुसुंभाक्तवासाः ॥ गेरिकाद्यक्तवस्त्रादेरुपलक्षणमेतत् ॥ रत्यातिवर्जितःश्रेष्ठद्याख्यापकः ॥ वेणुपात्रंवंशादिदलखंडनिर्मितम् ॥ २४ ॥ वराटकेरुपर्दमात्रे ॥ २५ ॥ इदियन्तःकरणेस्नेहभावेनकामुकतया एकदापियोयतिःस्त्रियंद्रक्षेत्पश्येत्संन्यासीकोटिद्वयं ब्रह्मकल्पंकुंभीपाकेनरकविशेषेपच्यतइतितथाविधिस्तर्जतीतिशेषइत्युत्तरेणान्वयः ॥ सस्नेहभावेनकामसाहितेनाभिप्रायेणेतिवा ॥ कोटिद्वयंब्राह्मकल्पमितिपाठेब्राह्मकल्पंब्रह्मकल्पभवंकोटिद्वयंयुगानामितिशेषः ॥ २६ ॥ एककालमिति ॥ एककालमेकवारंप्राणधारणार्थमेक्षं चरेत् ॥ तत्रापिबिस्तरंमचुराभिक्षामसर्त्किनकुर्यात् ॥ यतोबहुभक्षणेसक्तोयतिश्चरमवातुबुद्ध्यादिविषयेष्वपिसज्जतीत्यर्थः ॥ तथाचमनुः ॥ एककालंचरेद्भक्षंनसज्जेतुनविस्तरे ॥ भिक्षामसक्तोहियतोवंपयेष्वपिसज्जतीति ॥ अत्रत्वर्चपद्यमेववक्ष्यते ॥ एतन्कुटीचकवृद्धकादि

विषयम् ॥ एकवारं द्विवारं वा भुञ्जीत परहंसकः ॥ येन केन प्रकारेण ज्ञानाभ्यासो भवेत्स देतिवचनात् ॥ २७ ॥ विधूम इति ॥ विधूमे विगतपाकधूमे सन्नमुमलेन वृत्तावहननकुट्टनदंढे भुक्तवज्जने गृहस्य पर्यते जने भुक्तवति वृत्तेशगवसं पाते भोजनोच्छिष्टशरगवेत्यक्ते सर्वदायतिभिक्षां चरेत् ॥ एतच्च दिनशेषमुहूर्तत्रयरूपसायाभोपलक्षणम् ॥ तदाह याज्ञवल्क्यः ॥ अप्रसक्तश्चरद्देशं सायाभोनाभिसंधित इति ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ अनेकतंत्रेणानेकजास्रोक्तविधानेनेत्यर्थः ॥ ३० ॥ निर्धक्ष्यतिभस्ममात्कारिष्यतीत्यर्थः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्यादिद्वितीयांतपदानां दृष्ट्यामुक्तयेत्यन्तं कुर्वीतत्यग्निमेणान्वयः ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ एवं पूर्वोक्तप्रकरणेनृणां माने कथागतिः फलतोद्देशेनेत्यर्थः ॥ गतीर्नृणामनेकधेतिपाठश्चेत्तर्हि ऋगुरेवार्थः ॥ दृष्टेतिपदस्यावृत्तिः सर्वत्रान्वयार्था ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ प्रकृतमुपसंहरति ॥ आश्रमानिति ॥ ३७ ॥ असंयत इति ॥ आत्मा आत्मोपाधिर्देहं द्रियादिसंघातः ॥ धीमद्भिर्विवेकिभिः ॥ संयतो बशीकृतः ॥ पदकैवल्यम् ॥ अनामयं मर्षोपद्रवग्रन्थम् ॥ ३८ ॥ श्रुतीति ॥

विधूमे सन्नमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने ॥ वृत्तेशगवसं पाते भिक्षां नित्यं चरेद्यतिः ॥ २८ ॥ अल्पाहारो रहः स्थायी त्विन्द्रियांश्च लोलुपः ॥ रागद्वेषादिनिर्मुक्तं भिक्षुमोक्षाय कल्पते ॥ २९ ॥ आश्रमे तु यतिर्यस्य मुहूर्तमपि विश्रमेत् ॥ किं तस्यानेकतंत्रेण कृतकृत्यः स जायते ॥ ३० ॥ संचितं यद्गृहस्थेन पापमामरणां तिकम् ॥ निर्धक्ष्यति हितस्सर्वमेकरात्रोपितो यतिः ॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा जराभिभवनमसङ्गं रोगपीडितम् ॥ देहत्यागं पुनर्गर्भं गर्भं क्लेशं च दारुणम् ॥ ३२ ॥ नाना यो निनिवासं च वियोगं च प्रियैः सह ॥ अप्रियैः सह संयोगमधर्माद्दुःखसंभवम् ॥ ३३ ॥ पुनर्निरयसंवासं नाना नरकयातनाः ॥ कर्मदोषसमुद्भूतानृणां गतिरने कथा ॥ ३४ ॥ देहेष्वनित्यतां दृष्ट्वा नित्यतां परमात्मनः ॥ कुर्वीत मुक्तये यत्र यत्र यत्राश्रमे रतः ॥ ३५ ॥ करपात्रीति विख्याता भिक्षापात्रविवर्जिता ॥ तेषां शतगुणं पुण्यं भवत्येव दिने दिने ॥ ३६ ॥ आश्रमांश्च तुरस्त्वेवं क्रमादासेव्यपंडितः ॥ निर्द्वंद्वस्त्यक्तसंगश्च ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ३७ ॥ असंयतः कुबुद्धी नामात्मा बांधाय कल्पते ॥ धीमद्भिः संयतः सोऽपि पदं दद्यादनामयम् ॥ ३८ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणंच विद्योपनिषदस्तथा ॥ श्लोकाः मुत्राणि भाष्याणि यच्चान्यद्रा ड्मयं क्वचित् ॥ ३९ ॥ वेदानुवचनं ज्ञात्वा ब्रह्म चर्यतपोदमः ॥ श्रद्धोपवासः स्वातंत्र्यमात्मनो ज्ञानहेतवः ॥ ४० ॥ सहिसर्वैर्विजिज्ञास्य आत्मैवाश्रमव तिभिः ॥ श्रोतव्यस्त्वथ मंतव्यो द्रष्टव्यश्च प्रयत्नतः ॥ ४१ ॥ आत्मज्ञानेन मुक्तिः स्यात्तच्च योगादृतेन हि ॥ सच योगश्चिरं कालमभ्यासादेव सिध्यति ॥ ४२ ॥

श्रुतिस्मृत्यादीनि यानि स्वातंत्र्यं यथा स्यादात्मनो ज्ञानहेतवो वर्तन्ते तानि सर्वाणि ज्ञात्वा प्रसिद्धात्मा सा सर्वैराश्रमवर्तिभिर्विजिज्ञास्यो विचारणीय इति तृतीयेनान्वयः ॥ यज्ञा इति पाठे भुत्त्यादयो ज्ञानहेतवस्तै स्सर्वैर्विजिज्ञास्य इत्यर्थः ॥ तत्र विद्याउपासना ॥ बाड्मयं वात्स्यायनादिप्रणीतं शास्त्रम् ॥ अपि वात्स्यायनादीनां ब्रह्मण्येव समन्वय इति वचनात् ॥ ३९ ॥ वेदानुवचनं वेदपाठः ॥ वेदांतवचनमिति पाठे उपनिषत्स्वेव कश्चिद्भागविशेषः ॥ ४० ॥ विचारमेव श्रवणपरं सांगं दर्शयन्नुपलक्षणत्वेनोपनिषदं दर्शयति ॥ श्रोतव्य इत्यर्थेन ॥ अस्यायमर्थः ॥ आत्मा बाधो द्रष्टव्यो दर्शनार्हो दर्शनविषयमापादयितव्यः ॥ श्रोतव्यः पूर्वमाचार्यत आगतश्च ॥ पश्चान्मंतव्यस्तर्कतस्ततो निदिध्यासितव्यो निश्चयेन ध्यातव्य इति ॥ ४१ ॥ कलौ तत्त्वज्ञानसाधनानां योगादीनां दुःसंप्रच्यत्वान्मुक्तये कसाधनस्याविमुक्ते देहत्याग

स्यास्येवाराणसीसमाश्रयर्णायेतिवक्तुंज्ञानसाधनभूतान्योगान्दर्शयति आत्मज्ञानेनेत्याभ्यर्चयेत्तन्मत्तत्तन्नेनग्रथेन ॥ ४२ ॥ व्यतिरेकमाह ॥ नारण्येति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ चिरं कालमभ्यासादिति विवृणोति अभियोगादिति त्रयेण ॥ अभियोगादध्यवसायात् ॥ सदाभ्यासात्सदानुष्ठानात् ॥ ब्रह्मणः आत्ममंतादभ्यासादिति वा ॥ पुनः पुनरनिर्वेदादेवाराण्यादेवैवृण्व्यादित्यर्थः ॥ ४५ ॥ आत्ममिथुनस्य परमात्मक्यभावमापन्नस्य ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ जीवपरमात्मनोरेक्यमेवमुक्त्योयोगशब्दार्थ इति वक्तुं मुख्यविद्योगत्रयमाह ॥ संयोगस्त्विति ॥ तथाचकथयति ॥ आत्मानमनसासंयुज्यत इति ॥ समायोगो मेलेन कुम्भक इत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अर्थपंडितैरिति पाठे अर्थविषये विषयभोगविषये पंडितैरित्यर्थः ॥ तद्वैतैरेवज्ञानं मोक्षश्च साध्यात् ॥ तथाचश्रुतिः ॥ कामोऽकार्षीत् कामः करोति कामः कर्ता कामः कारयितेत्यादि रित्याशं कथांतिमपक्षस्य तयोरसाधकत्वमाह विषयेत्यर्थेन ॥ ४९ ॥ पूर्वयोस्तत्साधकत्वमाह दुर्निवारत्येकेन ॥ दुर्निवारायामनोवृत्तिः सायावन्ननिवर्तते तावद्योगस्य जीवब्रह्मणोरेक्यलक्षणस्य नेदीयसीनिकटवर्तिनी अल्पापि किंचिदन्तीवार्ताकुत इत्यन्वयः ॥ ५० ॥ मुख्ययोगशब्दार्थमाह ॥ वृत्तिहीनामिति ॥ क्षेत्रज्ञे शोधितत्वं पदार्थस्वरूपे परमात्मनि वृत्तिहीनमन एकोकृत्यतदात्मनेवम

नारण्यसंश्रयाद्योगोनानाग्रंथचित्तनात् ॥ नदानैर्नव्रतैर्वापिनतपोभिर्नवामखैः ॥ ४३ ॥ नचपद्मासनाद्योगेनवाध्राणाप्रवीक्षणात् ॥ नशौचेननमोनेननमंत्राराधनेरपि ॥ ४४ ॥ अभियोगात्सदाभ्यासात्तत्रैवचविनिश्चयात् ॥ पुनः पुनरनिर्वेदात्सिध्यद्योगेनचान्यथा ॥ ४५ ॥ आत्मक्रीडस्यसततं सदात्ममिथुनस्यच ॥ आत्मन्येवसुतुप्तस्ययोगसिद्धिर्नदूरतः ॥ ४६ ॥ अत्रात्मव्यतिरेकेण द्वितीयं योनपश्यति ॥ आत्मारामः संयोगो ब्रह्मब्रह्मभूतो भवेदिह ॥ ४७ ॥ संयोगस्त्वात्ममनसोयोग इत्युच्यते बुधैः ॥ प्राणापानसमायोगो योग इत्यपि कैश्चन ॥ ४८ ॥ विषयेंद्रियसंयोगो योग इत्यप्यपंडितैः ॥ विषयासक्तचित्तानां ज्ञानं मोक्षश्च दूरतः ॥ ४९ ॥ दुर्निवारामनोवृत्तिर्यावत्साननिवर्तते ॥ किंचिदंत्यपि योगस्य तावन्नेदीयसीकुतः ॥ ५० ॥ वृत्तिहीनमनः कृत्वा क्षेत्रज्ञे परमात्मनि ॥ एकीकृत्य विमुच्येत योगयुक्तः स उच्यते ॥ ५१ ॥ बहिर्मुखानि सर्वाणि कृत्वा खान्यंतराणि वै ॥ मनस्येवेंद्रियग्रामं मनश्चात्मनियोजयेत् ॥ ५२ ॥ सर्वभावविनिर्मुक्तं क्षेत्रज्ञं ब्रह्मण्यसेत् ॥ एतद्व्यानं च योगश्च शेषो न्योग्रंथविस्तरः ॥ ५३ ॥ यन्नास्ति सर्वलोके पुतदस्तीति विरुध्यते ॥ कथ्यमानं तदन्यस्य हृदयेनावतिष्ठते ॥ ५४ ॥

विलाप्ययो विमुच्येत मुक्तं भवतिसंयोगयुक्तो मुख्ययोगयुगुच्यत इत्यर्थः ॥ ५१ ॥ एतदेव विवृणोति बहिर्मुखानि तद्वाभ्याम् ॥ बहिर्मुखानि द्विषाणि चक्षुरादीनि बहिर्निद्रियाणीत्यर्थः ॥ अन्तराणि खानि बुद्धयर्हकारचित्तान्यन्तरिन्द्रियाणि च मनस्येव कृत्वा विषयेभ्यः प्रत्याहृत्य तद्विन्द्रियग्रामं बहिर्नन्तरीन्द्रियसमुदायं मनश्चात्मनि योजयेत् ॥ प्रत्यगात्मनि क्षेत्रज्ञे विलापयेदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ तं क्षेत्रज्ञं सर्वभावविनिर्मुक्तं साक्षित्वदृष्टव्यं प्रत्यक्त्वा दिसर्वविकाररहितं शुद्धं त्वंपदार्थं ब्रह्मणि शुद्धे तत्पदार्थं सजातीयविजातीयस्वगतभेदरहिते परमानन्दस्वरूपे न्यसेदकीकृत्यादित्यर्थः ॥ उपसंहरति ॥ एतद्व्यानमिति ॥ ५३ ॥ ननु पथेतादृशं ध्यानं योगश्च वर्तते तर्हि सर्वेषां चेत्तसि किमिति न भूयात्तत्राह ॥ यन्नास्तीति ॥ सर्वलोकेषु यत्प्रत्यग्ब्रह्मैक्यं नास्ति न स्फुरति तदस्तीति तत्त्वज्ञेन कथ्यमानं विरुध्यते भूत्वे पुनस्तदभ्यस्यमाकृतस्य हृदयेनावतिष्ठते नोऽस्तीत्यर्थः ॥ तथाचाहुः प्राकृताः ॥ बाधितमर्थे दोषिनोऽपि बोधयित्वा किंचन ॥ असंभाव्यं न वक्तव्यं प्रत्यक्षं दृश्यते यदि ॥ शिलातरतिपानीयं गीतं गापतिवानर इत्यादि ॥ ५४ ॥

स्याप्तयेवाराणसीसमाश्रयणायैतिवक्तुंज्ञानसाधनभूतान्योगान्दर्शयति आत्मज्ञानेनेत्याभ्येकेनअन्वयेस्तत्मात्तनेनप्रथेन ॥ ४२ ॥ व्यतिरेकमाह ॥ नारण्येति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ चिरंकालम
भ्यासादितिबिबुणोति अभियोगादितित्रयेण ॥ अभियोगादध्यवसायात् ॥ सदाभ्यासात्सदानुष्ठानात् ॥ ब्रह्मणःआत्ममंतादभ्यासादित्वा ॥ पुनःपुनरनिर्वेदादभ्यासादवैवृण्यदित्यर्थः ॥ ४५ ॥
आत्ममिथुनस्यपरमात्मक्यभावमापन्नस्य ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ जीवपरमात्मनोरैक्यमेवमुख्ययोगशब्दार्थइतिवक्तुंमुख्यादियोगत्रयमाह ॥ संयोगस्तिवति ॥ तथाचकथयंति ॥ आत्माननसासंयुज्यतइति ॥
समायोगोमेलेनकुम्भकइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ अर्थपंडितैरतिपाठैर्अर्थविषयेविषयभोगविषयेपंडितैरित्यर्थः ॥ तर्ह्येतेवज्ञानंमोक्षश्चसाह ॥ तथाचश्रुतिः ॥ कामोऽकार्षीत्कामःकरोतिकामःकर्ताकामःकार
यितेत्यादिरीत्याशंकायांतिमपक्षस्यतयोरसाधकत्वमाह विषयेत्यर्थेन ॥ ४९ ॥ पूर्वयोस्तत्साधकत्वमाह दुर्निवारत्येकेन ॥ दुर्निवारयामनोवृत्तिःसायावन्ननिवर्ततेतावद्योगस्यजीवब्रह्मणोरैक्य
लक्षणस्यनेदीयसीनिकटवर्तिनीअल्पापिक्वदन्तीवार्ताकुतइत्यन्वयः ॥ ५० ॥ मुख्ययोगशब्दार्थमाह ॥ वृत्तिहीनमिति ॥ श्रेष्ठज्ञेशोचितत्वंपदास्वरूपेपरमात्मनिवृत्तिहीनमनएकीकृत्यतदात्मनेवम

नारण्यसंश्रयाद्योगोननानाग्रंथचित्तनात् ॥ नदानैर्नव्रतैर्वापिनतपोभिर्नवामखैः ॥ ४३ ॥ नचपद्मासनाद्योगेनवाप्राणाग्रवीक्षणात् ॥ नशौचेननमोने
ननमंत्राराधनैरपि ॥ ४४ ॥ अभियोगात्सदाभ्यासात्तत्रैवचविनिश्चयात् ॥ पुनःपुनरनिर्वेदात्सिध्येद्योगोनचान्यथा ॥ ४५ ॥ आत्मक्रीडस्यसततं
सदात्ममिथुनस्यच ॥ आत्मन्येवसुतृप्तस्ययोगसिद्धिर्नदूरतः ॥ ४६ ॥ अत्रात्मव्यतिरेकेणद्वितीयंयोनपश्यति ॥ आत्मारामःसयोगीद्रोब्रह्मभूतोभवे
दिह ॥ ४७ ॥ संयोगस्त्वात्ममनसोर्योगइत्युच्यतेबुधैः ॥ प्राणापानसमायोगोयोगइत्यपिकेश्वन ॥ ४८ ॥ विषयेंद्रियसंयोगोयोगइत्यप्यपंडितैः ॥
विषयासक्तचित्तानांज्ञानंमोक्षश्चदूरतः ॥ ४९ ॥ दुर्निवारामनोवृत्तिर्यावत्साननिवर्तते ॥ किंवदंत्यपियोगस्यतावन्नेदीयसीकुतः ॥ ५० ॥ वृत्तिहीनमनः
कृत्वाक्षेत्रज्ञेपरमात्मनि ॥ एकीकृत्यविमुच्येतयोगयुक्तःसउच्यते ॥ ५१ ॥ बहिर्मुखानिसर्वाणिकृत्वाखान्यंतराणिवै ॥ मनस्येवेंद्रियग्रामंमनश्चात्म
नियोजयेत् ॥ ५२ ॥ सर्वभावविनिर्मुक्तंक्षेत्रज्ञंब्रह्माणिन्यसेत् ॥ एतद्व्यानंचयोगश्चशेषोन्योग्रंथविस्तरः ॥ ५३ ॥ यन्नास्ति सर्वलोकेषुतदस्तीति
विरुध्यते ॥ कथ्यमानंतदन्यस्यहृदयेनावतिष्ठते ॥ ५४ ॥

विलाप्ययोविमुच्येतमुक्तंभवतिसयोगयुक्तोमुख्ययोगयुगुच्यतइत्यर्थः ॥ ५१ ॥ एतदेवविबुणोति बहिर्मुखानीतिद्विभ्याम् ॥ बहिर्मुखानीन्द्रियाणिचक्षुरादीनिबहिर्निद्रियाणीत्यर्थः ॥ अन्तराणि
खानिबुद्धचर्चकारचित्तान्यन्तरिन्द्रियाणिचमनस्येवकृत्वाविषयेभ्यःप्रत्याहृत्यतद्विन्द्रियग्रामंबहिर्नर्तरीन्द्रियसमुदायंमनश्चात्मनिनियोजयेत् ॥ प्रत्यगात्मनिक्षेत्रज्ञेप्रविलापयेदित्यर्थः ॥ ५२ ॥ तंक्षेत्रज्ञं
सर्वभावविनिर्मुक्तंसाक्षित्वदृष्टवत्प्रत्यक्त्वादिसर्वविकारराहितंशुद्धंत्वंपदार्थब्रह्मणिशुद्धेतत्पदार्थसजातीयविजातीयस्वगतभेदराहितेपरमानन्दस्वरूपेन्यसेदकीकुर्यादित्यर्थः ॥ उपसंहरति ॥ एतद्व्यान
मिति ॥ ५३ ॥ ननुपयेतादृशंध्यानयोगश्चनर्ततेतर्हि सर्वेषांचेतसिकिमितिनभूयाच्चत्राह ॥ यन्नास्तीति ॥ सर्वलोकेषुयत्प्रत्यग्ब्रह्मैक्यंनास्तिनस्फुरतितदस्तीति तत्त्वज्ञेनकथ्यमानंविरुध्यतेपूर्वेषुअतस्तद
न्यस्यमाकृतस्यहृदयेनावतिष्ठतेनोदसतीत्यर्थः ॥ तथाचाहुःमाकृताः ॥ बाधितमर्थवेदोपिनबोधयतिकंचन॥ असंभाव्यंनवक्तव्यंप्रत्यक्षंइत्येतेयदि ॥ शिलातरतिपानीयंगीतंगायतिबानरइत्यादि ॥ ५४ ॥

एतदेवसदृष्टांतं स्पष्टयति ॥ स्वसंवेद्यमिति ॥ तत्प्रत्यग्रहस्वसंवेद्यं पुण्यकर्मादिना शुद्धांतःकरणयोगाभ्यासेन चोगिभिः स्वयमेव ज्ञेयम् ॥ तत्र दृष्टांतः ॥ कुमारीस्त्रीमुखं यथेति ॥ कुमारीयथास्त्रीमुखं
भर्तृसंगं स्त्रीभिः कथ्यमानमपि स्वसंवेद्यत्वात् जानाति तथा तत्स्वसंवेद्यं प्रत्यग्रहयोगनिबन्धेन जानाति ॥ अत्रापि दृष्टांतः ॥ जात्यंधो वर्तिकादीपदशाभिवेति ॥ वर्णिकांमिति पाठे चित्रिकांमिवेत्यर्थः ॥
॥ ५५ ॥ ननु योगाभ्यासवन्तोऽपि सर्वतज्ज्ञानंतीति दृश्यते तत्राह ॥ नित्येति ॥ यदा कदाचिद्भ्यासवतानलभ्यत इति भावः ॥ तत्किमिष्याकांक्षायामाह ॥ तत्सूक्ष्मत्वादिति ॥ तत्परब्रह्मपक्षेणमपि
स्थिरतां नैवात्मनो लब्धेदित्यन्वयः ॥ तत्र हेतुनिर्देश्यं वागादिभिर्निर्देश्यं शक्यम् ॥ बाह्यमनसयोरविषय इत्यर्थः ॥ तत्रापि हेतुः सूक्ष्मत्वादिति ॥ ५६ ॥ बहिरंतरंगभावेनास्थिरत्वे दृष्टांतद्वयमाह ॥
वाताहतमुदकं यथा यथा चित्तमिति च ॥ तस्मात्तस्य ब्रह्मणो न विश्वसेत्तद्वत्तत्प्रतिविश्वासं न कुर्यादित्यर्थः ॥ ५७ ॥ किंचाचलस्यापि ब्रह्मणोऽस्थिरत्वं चित्ताधीनं यतो तश्चित्तस्य स्वैर्यथार्थबाधुं स्थिरीकुर्या
त्तस्य च स्थिरीकरणार्थं पद आसनादीन्ध्यानियस्य तेषां समभ्यसेत्तु बाधुत्वात् कुर्वादिति ॥ ५८ ॥ तान्येवांगादिदृशयति ॥ आसनमिति ॥ ५९ ॥ आसनानीति ॥ यावंत्यो जीवयोनयो जीवोत्पादनकारणा

स्वसंवेद्यं हितं ब्रह्मकुमारीस्त्रीमुखं यथा ॥ अयोगीनेव तद्वेत्ति जात्यंध इव वर्तिकां ॥ ५५ ॥ नित्याभ्यसनशीलस्य स्वसंवेद्यं हितं ब्रवेत् ॥ तत्सूक्ष्मत्वादिर्न
क्षयं परब्रह्मसनात्तनम् ॥ ५६ ॥ क्षणमप्येकमुदकं यथा न स्थिरतामियात् ॥ वाताहतं यथा चित्तं तस्मात्तस्य न विश्वसेत् ॥ ५७ ॥ अतोऽनिलं निरुधीत चि
त्तस्य स्वैर्यथेति तवे ॥ मरुन्निरोधनार्थाय षडंगयोगमभ्यसेत् ॥ ५८ ॥ आसनं प्राणसंरोधः प्रत्याहारश्चधारणा ॥ ध्यानं समाधिरेतानि योगांगानि भवन्ति
षट् ॥ ५९ ॥ आसनानीह तावन्तियावंत्यो जीवयोनयः ॥ सिद्धासनमिदं प्रोक्तं योगिनो योगसिद्धिदम् ॥ ६० ॥ एतदभ्यसनान्नित्यं वर्षमदाढ्यं मवाप्नुयात् ॥
॥ ६१ ॥ दक्षिणं चरणं न्यस्य वामोरूपारि योगवित् ॥ याम्योरूपरिवामं च पद्मासनमिदं विदुः ॥ ६२ ॥ कराभ्यां धारयेत्पश्चादंगुष्ठौ दृढबन्धवित् ॥ भवेत्पद्मा
सनादस्मादभ्यासाद्दृढविग्रहः ॥ ६३ ॥

नितावन्त्येवासनानि सिद्धासनस्य योनिघटितत्वात् तावन्त्यो जीवयोनयस्तावन्त्येव सिद्धासनानीत्यर्थः ॥ एतदेवाभिर्निर्दिशति ॥ सिद्धासनमिति ॥ तथा चोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ योनिद्वारकमंघ्रिगुलवाटि
कृत्वा दृढं विन्यसेन्मेढ्रे पादमथैकमेव हृदये धृत्वा समं विग्रहम् ॥ स्थाणुः संयमितीति द्वयोऽचलदृशापश्येद्भुवोरंतरमेतन्मोक्षकपाटभेदजनकं सिद्धासनं मोच्यते ॥ मतांतरे तु मेढ्रादुपरिविन्ध्य वामगुल्फंतयोपरि ॥
गुल्फांतरं च निक्षिप्य सिद्धासनमिदं भवेत् ॥ पूर्वोक्तमेवमस्त्यासनम् ॥ एतत्सिद्धासनं मादुरन्येव आसनं विदुः ॥ मुक्तासनं वदन्त्येमादुर्ज्ञास्येन परं इति ॥ सिद्धासनं च पद्माख्यमिति पाठे पद्मासनमेव सिद्धासनम् ॥
तथा सत्यासनानीह तावन्तियावन्त्यो जीवयोनय इत्यासना नामान्यमाश्रुतमिति ज्ञेयम् ॥ ६० ॥ सिद्धासनस्यावांतरफलमाह ॥ एतदिति ॥ ६१ ॥ पद्मासनस्वरूपमाह दक्षिणं विदुः ॥ याम्योरूपरि
दक्षिणोरूपरि ॥ ६२ ॥ अस्य फलमाह ॥ भवेदिति ॥ दृढविग्रहोऽप्यधिरोहितदेहो भवेदित्यर्थः ॥ एतदप्युक्तं तस्यामेव ॥ वामोरूपरि दक्षिणं च चरणं संस्थाप्य वामंतया वक्षोरूपरि पश्चिमेन विधिना धृत्वा कार्भ्या दृढम् ॥
अंगुष्ठौ हृदये निधाय चिबुकं नासाग्रमालोकयेत्तदध्याधिविनाशनं च यमिनां पद्मासनं मोच्यते ॥ मतांतरे तु ॥ उक्तानौ चरणौ कृत्वा ऊरुसंस्पर्शं प्रयत्नतः ॥ ऊरुमध्ये तयोर्चार्नापाणी कृत्वा ततो दृशी ॥ नासाग्रे विन्यसे

प्राज्ञदंतमूलचंजिह्वाया ॥ उरुम्यचिबुक्कं वक्षस्तुत्याप्यपवनं शनैः ॥ इदं पद्मासनं प्रोक्तं योगिनां सर्वसिद्धिदम् ॥ दुर्लभं येन केनापि बीमतालम्यते शुवीति ॥ ६१ ॥ योगाभ्यासे मासने नियमाभावमाह ॥ अपवेति ॥ यस्मिन्स्वस्तिकादावितिसंबंधः ॥ आदिशब्देन बीरासनं कूर्मासनं कुक्कुटासनं घनुरासनं मत्स्यासनं दीनिरुह्यते ॥ एतेषामपि लक्षणानि तस्यामेवोक्तानि ॥ जानूवोरंतरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ॥ ऋजुः कण्ठः समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रचक्षते ॥ सव्ये दक्षिणगुल्फं तु सव्ये पादं नियोजयेत् ॥ दक्षिणे तु तथा सव्यं गोमुखं गोमुखं यथा ॥ एकपादं तथैकस्मिन् विन्यसेदुरुसंस्थितम् ॥ इतरस्मिन्स्तथा चोर्ध्वं बीरासनमितीरितम् ॥ शुद्धं निरुध्य गुल्फाभ्यां व्युत्क मेण समाहितः ॥ कूर्मासनं भवेदेतदिति योगविदो विदुः ॥ पद्मासनं तु संयोज्य जानूवोरंतरे कतौ ॥ निवेश्य भूमौ संस्थाप्य लघ्वो मस्यं कुक्कुटासनम् ॥ कुक्कुटासनं वक्षस्योर्ध्वं सव्यं कंधरा ॥ भवेत्कूर्मं वदु तानेन तदु तानं कूर्मं कम् ॥ पादां गुह्ये तु पाणिभ्यां गृहीत्वा भवणावधि ॥ घनुराकर्षणं कृत्वा घनुरासनमिरीतम् ॥ वामोरुमूलार्पितं वक्षजानुरंतर्वर्द्धितं दक्षदोर्ध्वम् ॥ मृदुलं विन्यस्य परिवर्तितांगः श्रीमत्स्यनायो दितमासनं स्यादित्यादीनि ॥ ६४ ॥ निषेधमुखेन योगस्यानं निर्दिशति नतोयेति द्वयेन ॥ दंशो मक्षिकाकारस्ततः स्थूलः कीटविशेषः ॥ चेत्येवमास्यपूज्यवृक्षे ॥ महाभूताश्रयदेवकुल इत्यर्थः ॥

अथवा ह्यासने यस्मिन् सुखमस्योपजायते ॥ स्वस्तिकादौ तदध्यास्य योगं युंजीत योगवित् ॥ ६४ ॥ नतोयवद्विसामिप्येन जीर्णारण्यगोष्ठयोः ॥ नंदं शमश कार्कीर्णेन चैत्येन च चत्वरे ॥ ६५ ॥ केशभस्म तुषांगारकं कसादिप्रद्वारिते ॥ नाभ्यसेत्पूतिगंधादौ न स्थाने जनसंकुले ॥ ६६ ॥ सर्वबाधाविरहिते सर्वे द्वियसुखावहे ॥ मनः प्रसादजनने स्रग्धूपामोदमोदिते ॥ ६७ ॥ नातितृप्तः क्षुधातोननविष्मृत्रप्रवाधितः ॥ नाध्वस्त्रिन्नोर्चितातो योगं युंजीत योगवित् ॥ ६८ ॥ ऊरुस्थोत्तानचरणः सव्ये न्यस्योत्तरं करम् ॥ उत्तानं किंचिदुग्रम्यवक्रं विष्टभ्यचोरसा ॥ ६९ ॥ निमीलिताक्षः सत्त्वस्थो दंतं देतान्नसंस्पृशेत् ॥ तालुस्था चलजिह्वं श्वसंवृतास्यः सुनिश्चलः ॥ ७० ॥ सन्नियम्येंद्रियग्रामं नातिनीचोच्छ्रितासनः ॥ मध्यमं चोत्तमं चाथ प्राणायाममप्युपक्रमेत् ॥ ७१ ॥ चलेऽनिले च लं सर्वानिश्चले तन्न निश्चलम् ॥ स्थाणुत्वमाप्नुयाद्योगी ततोऽनिलनिरुंधनात् ॥ ७२ ॥ यावद्देहे स्थितः प्राणो जीवितं तावदुच्यते ॥ निर्गते तत्र मरणं ततः प्राणं निरुंधयेत् ॥ ७३ ॥ यावद्ब्रह्मो मरुद्देहे यावच्चेतो निराश्रयम् ॥ यावद्दृष्टिर्भुवोर्मध्ये तावत्कालमयं कुतः ॥ ७४ ॥ कालसाध्वस्तो ब्रह्मा प्राणायामं सदाचरेत् ॥ योगिनः सिद्धिमापन्नाः सम्यक् प्राणानियंत्रणात् ॥ ७५ ॥

चत्वरे प्रांगणे ॥ ६५ ॥ कीकसमास्थिआदिपदेन शोणितादीनि रुह्यते ॥ ६६ ॥ निषेधमुखेनोक्ताविधिमुखेनाप्याह सर्वेत्येकेन ॥ ६७ ॥ किंविशिष्टो योगं कुर्यादिति पृच्छायां योगिनं निर्दिशति ॥ नातितृप्तिरिति ॥ ६८ ॥ आसनस्यानाधिकारिणो निरुप्य एवं भूतः सन् प्राणायामं कुर्यादित्याह ऊरुस्थेति त्रयेण ॥ ऊरुस्थौ उत्तानौ चरणौ यस्य सः ॥ सव्ये ऊराविति शेषः ॥ उत्तानं पूर्वोक्तांशुलम् उत्तानं किंचिदुग्रमप्येति वा ॥ विष्टभ्यसंयोज्य ॥ ६९ ॥ निमीलिते मुद्रिते अक्षिणीयेन सः ॥ तालुस्था कुक्कुटस्था अचला जिह्वा यस्य सः ॥ ७० ॥ मध्यमं चोत्तमं चेत्येव चकाराह्युचं ॥ तदुक्तं मार्कंडेयपुराणे ॥ लघुद्वादशमात्रं तद्विष्णुः स तु मध्यमः ॥ त्रिगुणाभिस्तु मात्राभिः कृत्तरीय उदाहृत्यति ॥ अत्राप्यप्येव वक्ष्यति ॥ ७१ ॥ चल इति ॥ अनिले चले चंचले सति सर्वशरीरं चंचलं भवति ॥ तत्र तस्मिन्निश्चले निश्चलं भवति ॥ ततो वायुनिरोधाद्योगी स्थिरतां प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यावद्देह इति ॥ प्राणो वायुः ॥ तत्र तस्मिन् प्राणे ॥ ७३ ॥ यावदिति ॥ मरुत्पवनः ॥ निराश्रयं बाह्यविषयाकारशून्यम् ॥ ७४ ॥ अत्र विशिष्टाचारं प्रमाणयति ॥ कालेति ॥ साध्वस्तो भयात् ॥ ब्रह्माचतुराननः ॥ उक्तं च ॥ ब्रह्मादयोऽपि त्रिदशाः पवनाभ्यासयोगतः ॥ तेन सिद्धिं गतास्ते च तस्मात्पवनमभ्यसेदिति ॥ योगिन उदाहल क्रीत

प्राणायामदर्शयति ॥ इति ॥ चंद्रेणचंद्रदेवतेनेडारूपेणमार्गेणपूरयेत्पूरकारूपंमार्गायामंक्रुयात् ॥ रेचयेत्रेचकारूपंमार्गायामंक्रुयात् ॥ सूर्येणसूर्यदेवतेनपिंगलारूपेणमार्गेणप्राणायामोरेचकसूरकारूपदिविषोपमनंतरोक्तउच्यतेकथ्यते ॥ वामायामहतिपाठेशोभनप्राणायामहत्यर्थः ॥ ८४ ॥ कुंभकारूपमार्गायाममाह ॥ सवविति ॥ योगीन्द्रःप्राणायामेनकुंभकारूपेणकृतंतात्सुखंमाप्नोति ॥ किंकुर्वन् ॥ सर्वसीनापीयूषधाराणामोर्ध्वंचितपन् ॥ कर्षभूतम् ॥ चंद्रसमन्वितंचंद्रेणतद्गीर्जेनवाउकारेणलकारेणवासंयुक्तम् ॥ वामायामेनेतिकदित्पाठः ॥ ८५ ॥ पूर्वरेचकसूरककुंभकक्रमेणप्राणायामाउक्ताः ॥ इदानींपूरककुंभकरेचकक्रमेणमार्गेवैपरीत्येनैवतानाहरविणेतिसिद्धोक्तेन ॥ ८६ ॥ ध्येयंदर्शयन्ध्यानमेतन्निषेधप्राणायामस्यचफलंदर्शयति ॥ उवलदिति ॥ प्रदीप्तवदिराशिसहशमुष्मशुंस्पर्पाधिष्ठानंश्रीविश्वेश्वरंश्रीनारायणंवा ॥ हृदिद्रिष्याण्यमुष्योमवापुराग्निर्जलमही ॥ सूर्यश्चंद्रस्तपश्चैस्स्थानान्येकादशैवते ॥ ध्येयःसदासकित्तुर्मंडलमध्यवर्तीनारायणःसरसिनामनसाम्बिविष्टः ॥ केयूरान्मकरकुंडलवान्किरीटीहारीहरिष्मयवपुर्धृतर्क्षस्वचक्रहतिवचनात् ॥ इदित्येसूर्यर्मंडलेक्षीलर्याश्चिन्तयन्योगीन्द्रेनेनानंतरोक्तेनयमर्थतइतियाम्पाःप्राणास्तेषामायामेनेत्यर्थः ॥ शर्मभागब्रह्मानंदभागभवेदित्यर्थः ॥ ८७ ॥ इत्यमिति ॥ इत्यंभूतशुद्धिपूर्वकंपूर्वोक्तप्रकारेणमासत्रयंयथाप्यायातोयस्मिन्स्तस्मादुभयायामसेवनात्तद्दासनोपयाशर्कात्यादिनोक्तद्विविधप्राणायामसेवनात्तदासनोपयाशक्तिप्राणंचंद्रेणपूरयेत् ॥ रेचयेदथसूर्येणप्राणायामोयमुच्यते ॥ ८८ ॥ सत्वपीयूषधारोचंध्यायंश्चंद्रसमन्वितम् ॥ प्राणायामेनयोगीन्द्रःसुखमाप्नोतितत्क्षणात् ॥ ८९ ॥ रविणाप्राणमाकृष्यपूरयेदोर्दरीदरीम् ॥ कुंभयित्वाशनेःपश्चाद्योगीचंद्रेणरेचयेत् ॥ ९० ॥ ज्वलज्वलनपुंजाभंशीलयन्नुष्मगुंहदि ॥ अनेनयाम्यायामेनयोगीन्द्रःशर्मभागभवेत् ॥ ९१ ॥ इत्यंमासत्रयाभ्यासादुभयायामसेवनात् ॥ शुद्धनाडीगणोयोगीसिद्धप्राणोभिधीयते ॥ ९२ ॥ यथेष्टंधारणंवायोरनलस्यप्रदीपनम् ॥ नादाभिष्यक्तिरारोग्यंभवेन्नाडीविशोधनात् ॥ ९३ ॥ प्राणोदेहगतोवायुरायामस्तन्निबंघनम् ॥ एकश्वासमयीमात्राप्राणायामोनिरुच्यते ॥ ९४ ॥ प्राणायामेऽधमेधर्मःकपोभवतिमध्यमे ॥ उत्तिष्ठेदुत्तमेदेहोषद्धपद्मासनोसुहुः ॥ ९५ ॥ प्राणायामेर्देहोषान्प्रत्याहारेणपातकम् ॥ मनोर्ध्वंधारणयाध्यानेनेश्वरदर्शनम् ॥ ९६ ॥ समाधिनालभेन्मोक्षंत्यक्ताधर्मशुभाशुभम् ॥ आसनेनवपुर्दाह्यंषडंगमितिर्कीर्तितम् ॥ ९७ ॥ प्राणायामद्विषटकेनप्रत्याहारउदाहृतः ॥ प्रत्याहारेर्द्वादशभिर्धारणापरिर्कीर्तिता ॥ ९८ ॥

वनाच्छुद्धनाडीसमूहोयोगीसिद्धप्राणोवशीकृतवायुराभिधीयतेकथ्यतइत्यर्थः ॥ सिद्धनाडीतिकचित् ॥ तत्रापिस्पष्टार्थः ॥ ९९ ॥ नाडीविशोधनस्वफलमाह ॥ यथेष्टमिति ॥ नाडीनांविशोधनादयायथेष्टंधारणंस्वेच्छयाधारणम् अनलस्यजाठरस्यप्रदीपनंनादाभिष्यक्तिरधारचक्रस्यावाःपराख्यायाःवाचःश्रवणम् ॥ तथाचश्रुतिः चत्वारिवाक्परिमितापदान्तीत्यादिः ॥ आरोग्यरोगाभावश्चभवेदित्यर्थः ॥ पाठांतरेऽल्लयोरैकत्वमित्युभेयम् ॥ १०० ॥ प्रकारान्तरेणप्राणायामनामनिर्वक्ति ॥ प्राणद्वयं ॥ तन्निबन्धनंप्राणघटितंप्राणनिबंघनंवा ॥ तदेवाह ॥ एकश्वासमयीमात्रेति ॥ मात्राद्वस्वाक्षरोच्चार्यमाणःकालः ॥ १०१ ॥ प्राणायामइति ॥ उत्तिष्ठेदुत्तमपारित्यज्यांतरिक्षगच्छेदित्यर्थः ॥ तथाचोक्तंइत्येवमपीपिकायाम् ॥ कनीयसिभवत्स्वेदःकपोभवतिमध्यमे ॥ उत्तिष्ठत्युत्तमेप्राणरोधेपद्मानेहइति ॥ १०२ ॥ फलसहितंषडंगंदर्शयति प्राणायामेतिद्वयेन ॥ १०३ ॥ धर्मशुभाशुभम् ॥ धर्मोऽधर्मोऽप्युपापेऽशुभाशुभेतज्जन्यशुभाशुभाहतेत्यक्तेत्यर्थः ॥ कर्मतिपाठेस्पष्टार्थः ॥ षडंगमितिजातवेकचक्रम् ॥ १०४ ॥ प्रत्याहारदीर्घापरिभाषिकीःसंज्ञादर्शयति प्राणायामेतिद्वयाभ्याम् ॥ द्विषटकेनद्वादशभिः ॥ प्रत्याहारेर्द्वादशभिः

गुह्यस्वरिंशदधिकशतप्राणायामैरित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ईश्वरसंगत्यैध्याप्यैद्वादशधारणमष्टाविंशत्यधिकसप्तशतोत्तरसहस्रप्राणायामायस्मिन्तद्दधानंभवेत् ॥ ध्यानद्वादशकेनषट्प्रिशदधिकसप्तशतो
त्तरविंशतिसहस्रेणप्राणायामात्मकेन ॥ ९५ ॥ षडंगयोगप्राप्यंदर्शयति ॥ समाधेरिति ॥ उपोतिःस्फुरद्वृषं ब्रह्म अनन्तंमृतपुरहितदेशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यंवा ॥ स्वप्रकाशकंस्वयमेवभासमानम् ॥
अत्रार्थपुरुषःस्वयंज्योतिरिति श्रुतेः ॥ पुरुषार्थतामाह ॥ तस्मिन्निति ॥ क्रियाकांडंतत्प्रतिपाद्यं कर्म ॥ याज्ञायातंयातंस्वर्गादिगमनमायातंमनुष्यादावागमनम् ॥ यद्वा यातंमरणंआयातंजन्मतच्चनि
वर्तते ॥ ९६ ॥ पवनइति ॥ पवनेप्राणवायौव्योमब्रह्मरन्ध्रंसंप्राप्तेसतिघंटादीनांप्रकृष्टवाद्यानांमहान्ध्वनिरुत्पद्यतेततोध्वनेरनन्तरमदूरतो निकट एवसिद्धियोगफलमित्यर्थः ॥ ९७ ॥ प्राणायामेनेति ॥
युक्तेनयथावदनुष्ठितेन ॥ अयुक्ताभ्यासयोगेनासम्यगनुष्ठितेनाग्नेडितेनप्रयोगेणव्युत्क्रमाभ्यासेनयोगेनवेतिवा ॥ तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ प्राणायामेनयुक्तेनसर्वपापपरिक्षयः ॥ अयुक्ताभ्यासयो
गेनसर्वरोगसमुद्भवइति ॥ ९८ ॥ उक्तंविवृणोति ॥ हिक्वेति ॥ हिक्काउत्काशिका ॥ व्यतिक्रमादयुक्ताभ्यासात् ॥ ९९ ॥ तर्हि कीदृशयोगमभ्यस्यन्तिध्यातयितामाह ॥ युक्तंयुक्तमिति ॥ युक्तंयु
क्तंपरिमितंपरिमितमित्यर्थः ॥ बध्नीयात्स्थिरिकुर्वान्कुम्भयेदित्यर्थः ॥ तथाचहठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पादत्रयंयथाश्लोकमेव ॥ एवंसिद्धिमवाप्नुयादिति ॥ १०० ॥ प्रत्याहागदीनांपाग्मिषिकीःमंज्ञाः

भवेदीश्वरसंगत्यैध्यानद्वादशधारणम् ॥ ध्यानद्वादशकेनैवसमाधिरभिधीयते ॥ ९५ ॥ समाधेःपरतो ज्योतिरनंतंस्वप्रकाशकम् ॥ तस्मिन्ष्टेक्रियाकां
डंयातायातंनिवर्तते ॥ ९६ ॥ पवनेव्योमसंप्राप्तेध्वनिरुत्पद्यतेमहान् ॥ घंटादीनांप्रवाद्यानांततःसिद्धिरदूरतः ॥ ९७ ॥ प्राणायामेनयुक्तेनसर्वव्या
धिसंशयोभवेत् ॥ अयुक्ताभ्यासयोगेनसर्वव्याधिसमुद्भवः ॥ ९८ ॥ हिक्काश्वासश्वासश्चशिरःकर्णाशिवेदनाः ॥ भवंतिविविधादोषाःपवनस्यव्यति
क्रमात् ॥ ९९ ॥ युक्तंयुक्तंयुक्तेज्जायुंयुक्तंयुक्तंचपूरयेत् ॥ युक्तंयुक्तंचबध्नीयादित्यंसिध्यतियोगवित् ॥ १०० ॥ इंद्रियाणांहिचरतांविषयेषुयदृच्छया ॥
यत्प्रत्याहरणंयुक्त्याप्रत्याहारःसउच्यते ॥ ३ ॥ प्रत्याहरतियःखानिकूर्मोगानीवसर्वतः ॥ प्रत्याहृतिविधानेनसस्याद्रिगतकल्मषः ॥ २ ॥ नाभि
देशेवसेद्भानुस्तालुदेशेचचंद्रमाः ॥ वर्षत्यधोमुखश्चंद्रोग्रसेदूर्ध्वमुखोरविः ॥ ३ ॥ करणंतच्चकर्तव्यंयेनसाप्राप्यतेमुधा ॥ ऊर्ध्वनाभिंघस्तालुर्ध्व
भानुरधःशशी ॥ करणंविपरीताख्यमभ्यासादेवजायते ॥ ४ ॥ काकचंचुबदास्येनशीतलंशीतलंपिबेत् ॥ प्राणंप्राणविधानज्ञायोगीभवतिनिर्जरः ॥ ५ ॥

प्रदर्शयित्वाइदानींसांख्याःसंज्ञादर्शयति ॥ इंद्रियाणामिति ॥ प्रत्याहरणंयथावर्तानयनम् ॥ युक्त्या विषयदोषदर्शनेन ॥ १ ॥ प्रत्याहारस्यफलमाह ॥ प्रत्याहरतीति ॥ प्रत्याहृतिविधानेनविषयेषु
दोषाद्यनुसन्धानेन ॥ २ ॥ महामुद्रादीनांदशमुद्राणामध्वेविपरीताख्यांकरणांमुद्रांवक्तुंप्रस्तावयति ॥ नाभीति तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ महामुद्रामहाबन्धोमहाबंधश्चवेचरी ॥ उज्ञयानं
मूलबन्धोबन्धोजालंघराभिः ॥ कर्णीविपरीताख्याबज्रोलीशक्तिचालबम् ॥ एतद्विमुद्रादशकंजगमरणवर्जितमिति ॥ वर्षतिमुधाभितिशेषः ॥ एवंग्रसेदित्यत्रापि॥तदुक्तं तस्यामेव ॥ यास्किश्चित्भवते
चन्द्रादमृतांदिव्यरूपिच ॥ तत्सर्वग्रसतेसूर्यस्तेनतस्यविनाशितेति ॥ ३ ॥ तद्योगशास्त्रेप्रसिद्धंकरणंविपरीताख्यम् ॥ तदुक्तं तस्यामेव ॥ तत्रास्तिकारणंदिव्यसूर्यस्यमुखबन्धनम् ॥ गुरुपेदशतोज्ञयंन
तुशालस्यकोटिभिरिति ॥ यथावन्तिभ्यतस्यनाभ्यादेवंपरीत्येनावस्थानंविपरीताख्यंकरणमित्यर्थः ॥ एतदपितस्यामुक्तम् ॥ पादद्वयंयथाश्लोकमेव ॥ कर्णीविपरीताख्यागुरुबाधयेनलभ्यतइति ॥ ४ ॥
विपरीताख्यंतत्करणविशेषमेवतत्फलमहितंदर्शयति काकेत्यागभ्यासेनेत्येतःप्राक्तनेग्रन्थेन ॥ काकचंचुबदास्येनकाकत्रोटितुल्येनमुखेन ॥ शीतलंशीतलमत्यन्तशीतलमित्यर्थः ॥ प्राणविधानज्ञः

प्राणायामानुष्ठानज्ञानवान् ॥ ५ ॥ धयन्नपिबन् ॥ लिहाभितिकषित् ॥ ६ ॥ ७ ॥ संपीडयेत् ॥ राजदीप्तिमत् ॥ अंतर्विलिंजिह्वायामूलभागस्यंछिद्रम् ॥ ८ ॥ अमृतेति ॥ अग्निमादिगुणानामुद्यो
यस्माच्चतस्तथा ॥ अग्निमादिगुणोदयंयथास्यादिति क्रियाविशेषणम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ धारणायाः पारिभाषिकलक्षणान्तरमाह हृदयइत्येकेन ॥ १२ ॥ तामेवधारणां दर्शयति
हरितालेतिपंचभिः ॥ सलकारां पृथ्वीबीजेनलकारेणसाहितम् ॥ सवेधसम्प्रदायैवेताम् ॥ १३ ॥ कण्ठ्यति ॥ अमृतत्वंजलपदार्थम् ॥ वकारोबीजंयस्यतत्तथाअंजयेजलतत्त्वविलक्षणमात्मानमा
खयेदेवमपि ॥ यद्वा जलदिध्वमतिहतगतित्वेद्विदाद्यभावाच्चापुयादित्यर्थः ॥ १४ ॥ तालुस्थमिति ॥ इन्द्रगोपाभं वर्षतो हृदयमानरक्तवर्णकीटविशेषाभम् ॥ रेफेणसंयुतं वद्विबीजेनमाहितम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

रसनांतालुविवरेनिधायोर्ध्वमुखोऽमृतम् ॥ धयन्निरर्जरागच्छेदाषण्मासात्रसंशयः ॥ ६ ॥ ऊर्ध्वजिह्वःस्थिरोभूत्वासोमपानं करोति यः ॥ मासाधेननसं
देहोमृत्युंजयतियोगवित् ॥ ७ ॥ संपीड्यरसनाग्रेणराजदंतर्विलंभित् ॥ ध्यात्वासुधामर्यादेर्वीषण्मासेनकाविर्भवेत् ॥ ८ ॥ अमृतापूर्णदेहस्ययोगिनो
द्वित्रिवत्सरात् ॥ ऊर्ध्वप्रवर्ततेरेतोऽग्निमादिगुणोदयम् ॥ ९ ॥ नित्यंसोमकलापूर्णशरीरंयस्ययोगिनः ॥ तक्षकेणापिदष्टस्यविपंतस्यनसर्पति ॥ १० ॥
आसनेनसमायुक्तः प्राणायामेनसंयुतः ॥ प्रत्याहारेणसंपन्नोधारणामथचाभ्यसेत् ॥ ११ ॥ हृदयेपंचभूतानांधारणायः पृथक्पृथक् ॥ मनसोनिश्चलत्वे
नधारणासाभिधीयते ॥ १२ ॥ हरितालनिर्भाश्र्मिसलकारांसवेधसम् ॥ चतुष्कोणाहृदिध्यायेदपास्याक्षितिधारणा ॥ १३ ॥ कंठेऽनुतत्त्वमर्थेदु
निर्भविष्णुसमन्वितम् ॥ वकारबीजंकुंदाभं ध्यायन्नंबुजयेदिति ॥ १४ ॥ तालुस्थमिन्द्रगोपाभं त्रिकोणं रेफसंयुतम् ॥ रुद्रेणाधिष्ठितं तेजो ध्यात्वावाह्निं जये
दिति ॥ १५ ॥ वायुतत्त्वं भ्रुवोर्मध्ये वृत्तमंजनसन्निभम् ॥ यं बीजमीशदैक्यं ध्यायन्वायुं जयेदिति ॥ १६ ॥ आकाशंचमरीचिवारिसदृशं यद्ब्रह्मरंस्थितं
यन्नाथेनसदाशिवेनसहितंशांतंहकाराक्षरम् ॥ प्राणंतत्रविनीयपंचघटिकंचिंतान्वितंधारयेदेषामोक्षकपाटपाटनपटुः प्रोक्तानभोधारणा ॥ १७ ॥
स्तंभनीप्लावनीचैवदहनीभ्रामणीतथा ॥ शमनीचभवंत्येताभूतानांपंचधारणाः ॥ १८ ॥ ध्येचिंतायांस्मृतोधातुश्चित्तातत्त्वेमुनिश्चला ॥ एतद्व्यान
मिहप्रोक्तसगुणं निर्गुणं द्विधा ॥ १९ ॥

आकाशंचेति ॥ पानभोधधारणामोक्षेत्यन्वयः ॥ कासेत्याकांक्षायामाह ॥ आकाशंयद्वर्ततेतत्रप्राणंविनीयविशेषेणनीत्वाधारयेदिति ॥ यत्कीदृशम् ॥ मरीचिवारिसदृशंसूर्यसदृशंसदाशिवेनेश्वरेण
सहितंशान्तंनिरुपद्रवंबीजत्वेनहकारमक्षरंयत्रतत्तथा ॥ तत्राकाशतत्त्वेपंचघटिकंचालंयथास्यादभिध्याप्येति ॥ यद्वा पंचघटिकंपंचात्मकंचित्तान्वितमनःसहितम् ॥ चित्तान्वितमिति पाठे आत्मानुसं
न्धानसहितमित्यर्थः ॥ कीदृशीधारणा ॥ मोक्षकपाटपाटनपटुः मोक्षदारेपिहितयत्कपाटंतस्यपाटनमुद्राटनंतत्रपटुर्दक्षा ॥ १७ ॥ उक्तानांधारणानां नामविशेषानाह स्तंभनीत्येकेन ॥ १८ ॥
ध्यानस्वरूपमाह ॥ ध्याइति ॥ ध्येवातुश्चित्तायां स्मृतः कथितः ॥ तत्राप्युक्तं ध्येचिंतायामिति ॥ चित्तातत्त्वेपदार्थेमुनिश्चलापकात्मकारूपा ॥ एतद्व्यानमपिरूपारूपभेदेनसमंभ्रामन्भेदेनवादिबिध

मित्याहृतदधानमिति सार्वेन ॥ १९ ॥ कर्मभेदेन रूपभेदेन ॥ केवलरूपादिरहितम् ॥ १२० ॥ ध्यानमुद्रामाहातश्चेतइति ॥ सुखासनं शरीरस्य समत्वं च तस्याप्यचेतोऽप्रीयते च शुभ्रवर्हिः क्रियते इत्येवेषां तिसिद्धिदा ध्यानमुद्रेत्यर्थः ॥ २१ ॥ ध्यानफलमाह नाश्वमेधेनैत्येकेन ॥ तथाचोक्तम् ॥ सर्वपापमसक्तोऽपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् ॥ यतिस्तपस्वी भवति पंक्तिपावनपावन इति ॥ २२ ॥ ध्यानसमाधयोर्विभागमाह ॥ शब्दादीनां चेति ॥ तन्मात्रासूक्ष्मावस्था ॥ अतः परं तन्मात्रोपलब्धेः परम् ॥ २३ ॥ धारणा ध्यानसमाधीनां कालकृतविभागमप्याह ॥ धारणेति ॥ पंचनाडयः पंचदशल्लूनि अवच्छेदककालोयस्याः साधारणा पंचनाडिका ॥ नपुतश्चेत्यनेन कप् ॥ षष्टिर्नाडयोऽवच्छेदककालोयस्मिंस्तद्विधानंतथा ॥ इहयोगमार्गेशास्त्रेवा ॥ २४ ॥ एवं प्रसंगागतं कालकृतं धारणादीनां विभागमभिधाय स्यात्समाधिरतः परमित्युक्तं तस्मादिदं दर्शयति जलसैधवयोरिति त्रिभिः ॥ सिद्धौ भवः सैधवो लब्धवत्त्वः ॥ जलसैधवयोर्ध्यायोगतो मे लनात्साम्यमैक्यं भवति तत्तत्तमनसोरैक्यं संसाम्यं बहिर्विषयं परित्यज्यात्मान्येवल्लभं सन्मनस्तिष्ठतीति यत्तत्समाधिरिह भण्यते ॥ अथ बाह्यमात्मनो मनो न उपाधिर्जीवस्तयोरैक्यमिति ॥ २५ ॥ यदेति ॥ मानसं मनः ॥ समरसत्त्वमेकरसं परमानंदं त्वमर्थाद्यो

सगुणं वर्णभेदेन निगुणं केवलं मतम् ॥ समं त्रंसगुणं विद्धि निगुणं त्रं वर्जितम् ॥ १२० ॥ अंतश्चेतो बहिः शुभ्रवस्थाप्य सुखासनम् ॥ समत्वं च शरीरस्य ध्या नमुद्रा तिसिद्धिदा ॥ २१ ॥ नाश्वमेधेन तत्पुण्यं न च वैराजसूयतः ॥ यत्पुण्यमेकं ध्यानेन लभेद्योगी स्थिरासनः ॥ २२ ॥ शब्दादीनां च तन्मात्राया वत्कर्णादिषु स्थिता ॥ तावदेव स्मृतं ध्यानं स्यात्समाधिरतः परम् ॥ २३ ॥ धारणा पंचनाडीका ध्यानं स्यात्षष्टिनाडिकम् ॥ दिनद्वाराशकेन स्यात्समाधि रिह भण्यते ॥ २४ ॥ जलसैधवयोः साम्यं यथा भवति योगतः ॥ तथा त्ममनसोरैक्यं समाधिरिह भण्यते ॥ २५ ॥ यदा संक्षीयते प्राणो मानसं च प्रली यते ॥ तदा समरसत्वं यत्समाधिरिहोच्यते ॥ २६ ॥ यत्समत्वं द्रयोरत्र जीवात्मपरमात्मनोः ॥ स नष्टसर्वसंकल्पः समाधिरभिधीयते ॥ २७ ॥ नात्मानं न परं वेत्ति न शीतं नोष्णमेव च ॥ समाधियुक्तो योगीन्द्रो न सुखं न सुखेतरत् ॥ २८ ॥ काल्यते नैव कालेन लिप्यते नैव कर्मणा ॥ भिद्यते न च शास्त्रा स्त्रैर्योगी युक्तः समाधिना ॥ २९ ॥ युक्ताहारविहारश्च युक्तचेष्टो हिकर्मसु ॥ युक्तनिद्रावबोधश्च योगी तत्त्वं प्रपश्यति ॥ १३० ॥ तत्त्वं विज्ञानमानंदं ब्रह्म ब्रह्म वि दोविदुः ॥ हेतुदृष्टांतरहितं वाङ्मनोभ्यामगोचरम् ॥ ३१ ॥

गिनः ॥ रसवैसः ॥ रसः ह्येवायं लब्धवानंदी भवतीति श्रुतेः ॥ २६ ॥ तत्र प्रथमं लोकेन ससाधनयोस्तत्त्वं पदार्थयोरैक्यमुक्तं द्वितीयेन निषेधमुखेन तृतीयेन विधियुक्तेनेति द्रष्टव्यम् ॥ २७ ॥ समाधिफलमाह नात्मानमिति द्वाभ्याम् ॥ आत्मानं स्वदेहम् ॥ सुखं विषयजम् ॥ सुखेतरदुःखम् ॥ २८ ॥ काल्यते नीयते चाल्यते इत्यर्थः ॥ कं पतइति पाठे कालेन हेतुनानकं पतेभीतो न भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥ योगिनो भोजनवि हारादिनियमं दर्शयन् योगफलं दर्शयति युक्ताहरेत्येकेन ॥ युक्तशब्दोऽत्र परिमितवाची ॥ तदुक्तं भगवता ॥ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ॥ युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहेति ॥ १३० ॥ तत्त्वशब्दार्थमाह ॥ तत्त्वमिति ॥ विज्ञानं विशिष्टज्ञानं स्वप्नकाशचैतन्यमित्यर्थः ॥ प्रपंचितमिति शेषः ॥ प्रपंचितमेतद्ब्रह्म बोधिनीटीकायामस्माभिः ॥ आनंदं सुखं ब्रह्म ब्रह्म देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्यं हेतुः कारणं दृष्टांतो निदर्शनं तद्ब्रह्म ॥ वाङ्मनोभ्यामगोचरं तत्त्वतस्तत्त्वशब्दवाच्यं ब्रह्म ब्रह्म विदो विदुरित्यर्थः ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म ॥ यतो वाचो निवर्तते अग्रपथमनसा स ह्येत्यादि

499611

तत्रयोगीनिरालम्बेनिरातंकेनिरामये ॥ षडंगयोगविधिनापरेब्रह्मणि लीयते ॥ ३२ ॥ यथाघृतेघृतंक्षिप्तंघृतमेवहितद्रवेत् ॥ क्षीरेक्षीरं तथा योगीतत्रतन्मयतां
ब्रजेत् ॥ ३३ ॥ अनसंजातपानीयैर्विदध्यादंगमर्दनम् ॥ त्यजेत्कदुष्फलवणंक्षीरभोजी सदा भवेत् ॥ ३४ ॥ ब्रह्मचारी जितक्रोधोजितलोभो विमत्सरः ॥
'अब्धमित्यसदाभ्यासात्स योगीति निगद्यते ॥ ३५ ॥ महामुद्रानमोमुद्रासुद्धियानंजलंधरम् ॥ मूलबंधंतुयोवेत्तिस योगीयोगसिद्धिभाक् ॥ ३६ ॥
शोधनंनाडीजालस्य घटनंचंद्रसूर्ययोः ॥ रसानंशोषणंसम्यङ्महामुद्राभिधीयते ॥ ३७ ॥ योर्निवामांघ्रिणाऽऽपीड्यकृत्वावक्षस्थले हनुम् ॥ हस्ताभ्यां
प्रसृतं पादंधारयेद्दक्षिणंचिरम् ॥ ३८ ॥ प्राणेनकुक्षिमापूर्यचिरंसेचयेच्छूने ॥ एषाप्रोक्तामहामुद्रामहाघोषविनाशिनी ॥ ३९ ॥ चंद्रगितुसमभ्यस्य
सूर्यगिपुनरभ्यसेत् ॥ यावत्तुल्या भवेत्संख्याततोमुद्रां विसर्जयेत् ॥ १४० ॥ नहिपथ्यमपथ्यंवारसाः सर्वेपिनीरसाः ॥ अपिघोरंविषपीतंपीयूषमिवजी
र्यति ॥ ४१ ॥ क्षयकुष्ठमुदावर्तशुल्माजीर्णपुरोगमाः ॥ तस्यदोषाः क्षयंयातिमहामुद्रांचयोभ्यसेत् ॥ ४२ ॥

शोषणमिति ॥ नाडीजालस्य पूरककुम्भकरोचकैः शोषणम् ॥ घटनयोजनम् ॥ प्राणापानाभ्यासः ॥ रसानां विकारहेतुनाम् ॥ ३७ ॥ लक्षणांतरमाह योनिमिति द्वाभ्याम् ॥ वामाग्निणा वामपादेन योनिं सिध्मापीडयन् भूत्वा वक्त्रस्थले हृदये तु चिपुर्कं हृत्वा हस्ताभ्यां मधुतमसारितं वसिष्ठं पादं चिरं धारयेत् ॥ ३८ ॥ प्राणेन वायुना कृत्स्निमुद्रमापूर्य्यं पश्चाच्छनैः स्तरेष्वेदितिये वा श्रीमहामुद्रा प्रोक्ता ॥ कर्णभूता ॥ सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ३९ ॥ मुद्रायास्त्यागावधिमाह ॥ चंद्रांगमिति ॥ एवं प्रथमतः चंद्रांगे हृदयां सप्तमस्य पश्चात्सूर्यांगे पिण्डगलायां पुनरभ्यसेत् ॥ यावत्संख्यामात्रा तु लया ॥ यस्य प्राणस्य पश्चात् श्रीमात्रा संख्या विहितमभेदावती वा स्यात् ॥ पूरककुम्भकरोचकर्णानुत्थामात्रा संख्या वा तस्या चात्मन्यर्थवतित्यर्थः ॥ ततो मुद्रां विसर्जयेत्यनेन ॥ ४० ॥ महामुद्राभ्यासस्य फलमाह नदीति द्वाभ्याम् ॥ यदा मुद्रामभ्यसतः पथ्यमपथ्यं वानास्ति ॥ पार्तिवचिन्त्यते तत्सर्वपथ्यमिति व्यर्थः ॥ विकारहेतवो वैरासास्तेजोऽपि न रसा इत्यर्थः ॥ ४१ ॥ श्लेयति ॥ गुदावतोऽंशः ॥ तदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥

सू.अ. ४१

॥३९८॥

पादमूलेनवामेनयोर्निक्षेपविषयक्षिणम् ॥ पादंमसारितंकृत्वाकराभ्यां पूरयेन्मूलम् ॥ कंठेऽधंसमारोप्यधारयेद्वायुमूर्ध्वतः ॥ यथावद्वहतः संपोदंष्ट्राकारः प्रजापते ॥ ऋज्वीभूतातयाशक्तिः कुण्डलीसहस्रम
वेत् ॥ तथासीमरणावस्थां हरेतेद्रिष्टान्प्रयाम् ॥ नहिपथ्यमपथ्यंवारसाः सर्वेपिनीरसाः ॥ अपिभुक्तंविषंघोरंपीयूषमिवजीयते ॥ चन्द्रांगेतुसमभ्यस्यसूर्यांगेतुसमभ्यसेत् ॥ क्षयः कुहोऽनुदावर्तोऽनु जीर्णपुरो
गमाः ॥ तस्यदोषाः क्षयंयान्तिमहामुद्रांतुयोभ्यसेत् ॥ कथितेयंमहामुद्राजरामृत्युविनाशिनी ॥ गोपनीयामपत्येननदेयास्यकस्यचिदिति ॥ ४२ ॥ नभोमुद्रायाः स्वकपमाह ॥ कपालेति ॥ कपालकुहरेकपालस्या
भ्यन्तरेछिद्रेविपरीतगाविपर्यस्ताविपरीतमासतीप्रविष्टाजिह्वाहृष्टिश्चक्षुर्बोरेन्तर्गतयदातदाखेचरीमुद्राभवति ॥ तथाचोक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कपालकुहरेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४३ ॥ एतन्मुद्रा
ज्ञानस्यफलमाह ॥ नपीड्यतेहृति ॥ एतदपिस्फुटंतस्यामेव ॥ पीड्यतेनेत्यादियथाश्लोकमेव ॥ ४४ ॥ नभोमुद्रायास्वखेचरीनामनिर्वर्ति ॥ चित्तं चरतीति ॥ एतदपि तस्यामेवोक्तम् ॥ चित्तमित्यादि
यथाश्लोकमेव ॥ तेनस्मृतेतिविशेषः ॥ ४५ ॥ परंपरयाखेचरीमुद्रायामरणाभावहेतुतामाह ॥ यावद्भिरुति ॥ बिदुश्चरमोधातुः ॥ ४६ ॥ उड्डीयानंबंधं वक्तुमादौ तन्नामनिर्वर्ति ॥ उड्डीनमिति ॥
महाखगोमहामाणः ॥ महत्सर्वेन्द्रियाचारकत्वम् ॥ ४७ ॥ तत्र उड्डीयानंबंधमेवाह ॥ जठरति ॥ पश्चिमंतानं हस्ताभ्यां मध्ये धृत्वा प्रसारितस्य पादद्वयस्य मध्यं यथाभवति तया जठरेनाभेरूर्ध्वधारयेदिति

कपालकुहरोजिह्वाप्रविष्टाविपरीतगा ॥ भुवोरंतर्गतं तां हृष्टिमुद्राभवति खेचरी ॥ ४३ ॥ नपीड्यते शरीरं घेणनचलियेत कर्मणा ॥ बाध्यते न सकालेन यो मुद्रा वि
त्तिखेचरीम् ॥ ४४ ॥ चित्तं चरति खेयस्माजिह्वा चरति खेगता ॥ तेनैवाखेचरीनाममुद्रा सिद्धे निषेविता ॥ ४५ ॥ यावद्भिदुःस्थितो देहे तावन्मृत्युभयं
कुतः ॥ यावद्ब्रह्मानभोमुद्रा तावद्भिरुर्न गच्छति ॥ ४६ ॥ उड्डीनं कुरुते यस्मादहोरात्रं महाखगः ॥ उड्डीयानंततः प्रोक्तं तत्र बंधो विधीयते ॥ ४७ ॥ जठरे
पश्चिमंतानं नाभेरूर्ध्वं च धारयेत् ॥ उड्डीयानो ह्ययं बंधो मृत्योरपि भयं त्यजेत् ॥ ४८ ॥ बध्नाति हि शिराजालमधोगामिनभोजलम् ॥ एष जालंधरो बंधः
कंठे दुःखौघनाशनः ॥ ४९ ॥ जालंधरे कृते बंधे कंठसंकोचलक्षणे ॥ नपीयूषं पतत्यग्नौ न च वायुः प्रधावति ॥ १५० ॥ पार्ष्णिभागेन संपीडय यो निमाकुंचये
द्बद्धम् ॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्य मूलबंधो विधीयते ॥ ५१ ॥ अपानप्राणयोरैक्ये क्षयो मूत्रपुरीषयोः ॥ युवा भवति वृद्धोऽपि स तं मूलबंधनात् ॥ ५२ ॥

क्षेप उड्डीयानंबंधः ॥ अस्माद्भ्रंशं मृत्योरपि मयं त्यजेत् ॥ तदेतदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ बद्धे येन मुषु झार्यामाणस्तु उड्डीयते यतः ॥ तस्मादुड्डीयनाख्योऽयं यो मिभिः समुदाहृतः ॥ उड्डीनं कुरुते यस्माद
विभ्रांतं महाखगः ॥ उड्डीयानंतं देवस्यात्तत्र बंधो विधीयते ॥ उदरे पश्चिमंतानं नाभेरूर्ध्वं धृतुं कारयेत् ॥ उड्डीयानो ह्ययं बंधो मृत्युमातंगं केशरीति ॥ ४८ ॥ निर्वचनपूर्वकं जालंधरबंधमाह ॥ बध्नातीति ॥
बध्नाति धारयति ॥ शिराजालं नाडीसमूहम् ॥ नभोजलं शरीरं तर्गं तीक्ष्णजलम् ॥ ४९ ॥ अस्य बंधस्य फलांतरमाह ॥ जालंधर इति ॥ कंठसंकोचलक्षणे कंठमाकुंच्य हृदये स्यापनलक्षणेऽप्याहयोः पीयू
षममृतं ललाटश्चंद्रमंडले स्थितम् ॥ अग्नौ जाठरे प्रधावति प्रकुप्यति ॥ एतेतदुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ कंठमाकुंच्य हृदये स्यापयेद्बद्धमिच्छया ॥ बंधो जालंधराख्योऽयं मृत्याख्योऽप्यकारकः ॥ बध्नाति हि
शिराजालमधोगामिनभोजले ॥ ततो जालंधरो बंधः कंठे दुःखौघनाशनः ॥ जालंधरे कृते बंधे कंठसंकोचलक्षणे ॥ नपीयूषं पतत्यग्नौ न च वायुः प्रकुप्यतीति ॥ १५० ॥ मूलबंधस्तत्त्वमाह ॥ पार्ष्णिभागेनेति ॥
पार्ष्णिभागेन पादमूलभागं ॥ आकुंचयेत्संकोचयेत् ॥ ५१ ॥ अस्य बंधस्य फलमाहापानेति ॥ सततं संक्षुब्धमूलबंधनादेतोरपानप्राणयोरैक्यादापो भवतीत्यर्थः ॥ अपानप्राणयोरैक्ये इति कचित् ॥ तदेव
दुक्तं हठयोगप्रदीपिकायाम् ॥ पार्ष्णिभागेन संपीडय यो निमाकुंचयेत् ॥ ५२ ॥ अपानमूर्ध्वमाकृष्य मूलबंधो विधीयते ॥ अथो गतमपानं निर्वर्ध्वा गुरुते इत्यह ॥ आकुंचनेन तं मातुर्न मूलबंधं तु योगिनः ॥ गुदं पाप्मं तु सं

वीर्यवायुमाहं च ये हलात् ॥ वारंवारं तपाचोर्ध्वं समायातिसमीरणः ॥ प्राणापानौ नादं विदूषून् यमिन् वै कृतम् ॥ मन्त्रापो गस्पसंतिर्दिग्गच्छतो नात्र संस्रयः ॥ अपानप्राणयोरैक्यं स यो भृशुरीक्ष्योः ॥ युवाभ्य-
तिष्ठन् पितृसततं मूलबंधनादिति ॥ ५२ ॥ मन्त्रात्मनः कूटस्थत्वादि काराभावाद्योगेन किं क्रियते तत्राह ॥ प्राणापानेति ॥ प्राणापानवशस्तदायस्तदुपाधिरित्यर्थः ॥ वामदक्षिणमार्गेण ह्यर्धं गच्छन्नादी-
द्वयेन ॥ अतएव चंचलः सन् स्थितिर्न लभेन्न मजेत् ॥ अयमेकवापाठः ॥ ५३ ॥ सहृष्टांतमाह ॥ गुणबद्ध इति ॥ गुणेन उज्ज्वागुणकार्यया वार उज्ज्वाबद्ध इत्यर्थः ॥ गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिस्तत्कार्यैर्वा कार्य-
कारणसंघातैः ॥ ५४ ॥ अतो योगविज्जीवस्य निश्चलतया प्रवस्थानार्थमाणापानयोरैक्यं करोतीत्याह ॥ अपान इति ॥ ५५ ॥ हकारेणेति ॥ हकारेणाकाशबीजेन बहिर्गच्छतीति ॥ यदा हकारेण प्ररूप-
बीजेन सकारेण प्रकृतिबीजेन पुनर्विशेत् ॥ पुं प्रकृत्यात्मकौ हं साविती शारदा तिलकवचनात् ॥ अतो हेतोर्हं स हं सेति मंत्रं जीवः सर्वदा जपति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ हं स हं सेति सदायः सर्वदेहेषु व्याप्तो वर्तते यया ह्यग्निः
काष्ठेषु तिलेषु तैलमिव विदित्वानमृत्युमेतीति ॥ तैगे च ब्रह्मणो वचनम् ॥ एवं व्याहृत्य विन्वात्मा स्वरूपमकरोत्तदा ॥ वाराहमहमप्याशु हं सत्त्वं प्राप्तवान्धुराः ॥ तदा प्रभृतिमा माहुर्हं सो हं सो विराडिति ॥ हं स हं से

प्राणपानवशो जीव ऊर्ध्वाधः परिधावति ॥ वामदक्षिणमार्गेण चंचलो नास्थितिर्लभेत् ॥ ५३ ॥ गुणबद्धो यथापक्षी गतोप्याकृष्यते पुनः ॥ गुणैर्बद्धस्तथा जी-
वः प्राणायामेन कृष्यते ॥ ५४ ॥ अपानः कर्षति प्राणं प्राणोपानं च कर्षति ॥ ऊर्ध्वाधः संस्थिता वेतौ संयोजयति योगवित् ॥ ५५ ॥ हकारेण बहिर्यातिसका-
रेण विशेत्पुनः ॥ ५६ ॥ सेत्यतो मंत्रं जीवो जपति सर्वदा ॥ ५६ ॥ षट्शतानि दिवारात्रौ स हस्त्राण्येकविंशतिः ॥ एतत्संख्यान्वितं मंत्रं जीवो जपति सर्वदा ॥
॥ ५७ ॥ अजपानामगायत्रीयोगिनां मोक्षदायिनी ॥ अस्याः संकल्पमात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ ५८ ॥ अंतराया भवती हयोगिनो योगहानिदाः ॥
श्रूयते दूरगावार्ता दूरस्थं दृश्यते पुरः ॥ ५९ ॥ योजनानां शतं यातुं शक्तिः स्यान्निमिषार्धतः ॥ अचंचितानि शास्त्राणि कंठपाठी भवन्ति हि ॥ १६० ॥ धारणा श-
क्तिरत्युग्रामहाभारोलघुर्भवेत् ॥ क्षणं कृशः क्षणं स्थूलः क्षणमल्पः क्षणं महान् ॥ ६१ ॥ परकायं प्रविशति तिरश्चावेत्ति भाषितम् ॥ दिव्यगंधं तनो धत्ते दिव्यां
वार्णां प्रवक्ति च ॥ ६२ ॥ प्रार्थ्यते दिव्यकन्याभिर्दिव्यधारयते वपुः ॥ इत्यादयोऽंतरायाः स्युर्योगसंसिद्धि सूचकाः ॥ ६३ ॥

विद्योऽयान्माहं सः समविष्णुतीति ॥ भागवते च ॥ हं सत्त्वं रूपं बद्धं द्रव्यं तस्मात्प्रयोगमिति ॥ अस्यामंत्रस्य च ऋष्यादयः श्रुता वेत्ताः ॥ तथा हि ॥ अस्यामंत्रस्य ऋषिरव्यक्तं छंदः परमं ईसो देवता भवतीति ॥ ५६ ॥
रात्रिदिनमध्ये कियद्द्वारं जपतीति पृच्छायामाह ॥ षट्शतानीति ॥ सर्वदा दिवारात्रौ षट्शतान्येकविंशतिस्तस्मात्प्राणायामादिति ॥ एतत्संख्यान्वितं षट्शतानि चैकविंशतिस्तस्मात्संख्यान्वितं मन्त्रं
सहस्रैस्ति स्वरूपं जीवो जपतीत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ षट्संख्या होरात्रयोरेकविंशतिस्तस्मात्प्राणायामादिति ॥ अस्यायमर्थः ॥ मन्त्रजपसंख्यामाह ॥ षट्संख्या षट्षट्कादिकारमको हि
दिवसः षोडशभिः षट्संख्या तस्मिन्संवत्सराहोरात्राणां प्रतिघटिकं गणनया संख्या षट्संख्या षट्कादिकं दशके त्रिंशदहं षट्शतानि चैकविंशतिस्तस्मात्प्राणायामादिति ॥
दशतान्यधिकानि स्पष्टम् ॥ अतो न श्रुतिविरोधः ॥ ५७ ॥ अस्यामन्त्रस्य नाम कथयति ॥ अजपेति ॥ ५८ ॥ योगं युंजतो योगिनो विस्तरूपाः सिद्धय आपांतिता उपेक्ष्य ब्रह्मण्येव मनो धेयमित्थान्तराया
इत्यादिभ्यः परमाप्येत्यतः प्राक्तनेन ब्रह्मणेन ॥ अन्तरायानेव संक्षिपतो दर्शयति ॥ श्रूयते इति चतुर्भिः ॥ श्रुतोऽयतः ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ तिरश्चापश्चादीनाम् ॥ ६२ ॥ दिव्यकन्याभिरप्सरोभिः ॥ ६३ ॥

क्षिप्यतेऽभ्यस्यते ॥ अस्वयोगिनः ॥ इहभोगभूमौ ॥ तद्वत् ॥ तदेवमुल्लुभिः पच्येज्ञायत इति पश्य ॥ ६४ ॥ तदेवपदं दर्शयन् योगफलमुपसंहरति ॥ यत्माप्येति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ दयावार्धिः कृपासमुद्रः ॥ ६९ ॥ १७० ॥ काश्यामिति ॥ सदासर्वदा ॥ इहसंसारे ॥ स इति पृथक्पदं वा ॥ अंतिमकाशीनित्यर्थः ॥ समोऽप्यार्यमाह ॥ मुच्यतेनेहेति ॥
 ॥ ७१ ॥ ननुयोगेनान्तेवमुच्यते ॥ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥ शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मन इत्यादि विवचनाद्योगो देववैवर्त्यमन्यते तत्कथं काश्यादि इत्यागमात्रेण मुक्तिरित्याशंकायां तु प्यतुर्जुन

यद्येभिरंतरायैर्न क्षिप्यतेऽस्येहमानसम् ॥ तदमेतत्समाप्नोति पदं ब्रह्मादिदुर्लभम् ॥ ६४ ॥ यत्प्राप्य न निवर्तेत यत्प्राप्य न च शोचति ॥ तच्छ्रूयते षडंगेन योगेन कलशोद्भवः ॥ ६५ ॥ एकेन जन्मना योगः कथमित्थं प्रसिध्यति ॥ ऋते च योगसंसिद्धेः कथं मुक्तिरिहाप्यते ॥ ६६ ॥ उभे एव हि निर्वाणवर्त्मनी किल कुंभजः ॥ किं वा काश्यांतनुत्यागः किं वा योगो यमीदृशः ॥ ६७ ॥ चंचलैर्द्रियवृत्तित्वात्कालिकल्मषजृम्भणात् ॥ अल्पायुषांतथानृणां किं हयोगमहोदयः ॥ ६८ ॥ अत एव हि जंतूनां महोदयपदप्रदः ॥ सदैव सदा वार्धिः काश्यां विश्वेश्वरः स्थितः ॥ ६९ ॥ काश्यां सुखेन कैवल्यं यथा लभ्येत जंतुभिः ॥ योगयुक्त्याद्युपायैश्च न तथान्यत्र कुत्रचित् ॥ १७० ॥ काश्यां स्वदेहसंयोगः सम्यग्योग उदाहृतः ॥ मुच्यते नेह योगेन क्षिप्रमन्येन केनचित् ॥ ७१ ॥ विश्वेश्वरो विशालाक्षी युनर्दीकालभैरवः ॥ श्रीमान्दुर्दिदंडपाणिः षडंगो योग एष वै ॥ ७२ ॥ एतत् षडंगं योगं नित्यं काश्यां निषेवते ॥ संप्राप्य योगं निद्रांसदीर्घां ममृतमश्नुते ॥ ७३ ॥ ओंकारः कृत्तिवासाश्च केदारश्च त्रिविष्टपः ॥ वीरेश्वरोऽथ विश्वेशः षडंगो यमिहापरः ॥ ७४ ॥ पादोदकासि संभेदज्ञानोदमणि कर्णिकाः ॥ षडंगो यमहायोगो ब्रह्मधर्मद्वदावपि ॥ ७५ ॥ षडंगसेवनादस्माद्वाराणस्यानरोत्तमः ॥ न जातु जायते जंतुर्जननीजठरेषु नः ॥ ७६ ॥ गंगास्नानं महासुद्रामहापातकनाशनी ॥ एतन्मुद्राकृताभ्यासोऽप्यमृतत्वमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ काशीवीथिषु संचारो मुद्राभवति खेचरी ॥ खेचरो जायते नूनं खेचर्यामुद्रायानया ॥ ७८ ॥

इति न्यायेन सुखसाध्यमन्यमेव षडंगयोगं दर्शयति ॥ विश्वेश्वर इति ॥ ७२ ॥ योगः समाधिस्तद्वापि निद्रां बहिर्वृत्त्यभावसाध्यात् ॥ ७३ ॥ द्वितीयं षडंगं दर्शयति ॥ ओंकार इति ॥ त्रिविष्टपस्त्रिलोचनः ॥ ७४ ॥ तृतीयं षडंगमाह ॥ पादोदकोति ॥ पादोदकं वरुणा ॥ संभेदः संगमः ॥ ज्ञानोदं ज्ञानवापी ॥ ब्रह्मधर्म इदौ ब्रह्महृदो ब्रह्मनालं ब्रह्मेश्वरसमीपे ब्रह्मकुण्डं धर्मद्वदः पांश्चनवेद्युतपापाशापेन वर्मस्यैव हृदत्वात् ॥ ब्रह्मावर्तेति पाठे भावतोऽपि द्वविशेषो ज्ञातव्यः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तथा सुखसाध्याः अन्या एव मुद्रा दर्शयति ॥ गंगास्नानमिति ॥ ७७ ॥ काशीवीथिषु काश्यामार्गेषु ॥ खेचर

विचरतीति च रोमहर्षनिष्ठः ॥ कर्मप्रहारत्वं ह्येति श्रुतेः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ द्विविधं यागमुपसंहरति ॥ इति यागोद्धारः ॥ समुद्रो मुद्रासंहितः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ उत्तमयोगजीवन्मरणो रैवैव लक्षणम् ॥ ८४ ॥ कालं मरणकालम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ आतिथ्येनेह सित्यतिथिसमर्चनवेलायाम् ॥ कालं मरणसमयम् ॥ आयान्तमागच्छन्तम् ॥ ८७ ॥ त्रिकण्टकं रुष्टकम् कण्टकं संसारानर्पदासीत्यर्थः ॥ ८८ ॥ १८९ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ द्विचत्वारिंशकेऽध्याये काशीमाहात्म्यमिश्रिताः ॥ कालस्वर्ण

उड्डीयसर्वतो देशाद्यानं वाराणसीं प्रति ॥ उड्डीयानो महाबन्धपृषमुत्तयै प्रकरुपते ॥ ७९ ॥ जलस्य धारणं मूर्ध्नि विश्वेशस्नानजन्मनः ॥ एष जालंधरो बन्धः समस्तसुरदुर्लभः ॥ १८० ॥ वृतो विप्रशतेनापियन्नकाशीं त्यजेत्सुधीः ॥ मूलबन्धः स्मृतो ह्येष दुःखमूलनिर्कुंतनः ॥ ८१ ॥ इति योगः समाख्यातो मया ते द्विविधो मुने ॥ सषडंगः समुद्रश्च मुक्तये शंभुभाषितः ॥ ८२ ॥ यावन्नैन्द्रियवैकुण्ठ्यं यावद्वाधिर्न बाधते ॥ यावत्कालविलंबोऽस्ति तावद्योगरतो भवेत् ॥ ८३ ॥ उभयो र्योगयोर्मध्ये काशीयोगो यमुत्तमः ॥ काशीयोगं समभ्यस्य प्राप्नुयाद्योगमुत्तमम् ॥ ८४ ॥ आधिव्याधिसहायिन्या जरयामृत्युलिंगया ॥ कालं निकटतो ज्ञात्वा काशीनाथं समाश्रयेत् ॥ ८५ ॥ काशीनाथं समाश्रित्य कुतः कालभयं नृणाम् ॥ कुब्जोऽपि जीवहत्कालस्तच्च काश्यां सुमंगलम् ॥ ८६ ॥ आतिथ्येनेह सित्यथा प्रतीक्षेतातिथिं कृती ॥ काश्यां कालं तथा यातं भाग्यवान्संप्रतीक्षते ॥ ८७ ॥ कलिः कालः कृतं कर्म त्रिकंठकमितीरितम् ॥ एतन्नयं न प्रभवेदानंदवनवासिनाम् ॥ ८८ ॥ अन्यत्रातर्कितः कालः कलियुष्यत्यसंशयम् ॥ कालादभयमिच्छेच्चैततः काशीं समाश्रयेत् ॥ १८९ ॥ इति श्रीस्कन्दि महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वोद्देशे योगाख्यानां नामैकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ कथं निकटतः कालो ज्ञायते हरनंदन ॥ तानि चिह्नानि कतिचिद्ब्रूहि मे परिपृच्छतः ॥ १ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ वदामि कालचिह्नानि जायंते यानि देहिनाम् ॥ मृत्योर्निकटमापन्ने मुने तानि निशामय ॥ २ ॥ याम्यनासापुटे यस्य वायुर्वाति दिवा निशाम् ॥ अखंडमेव तस्यायुः क्षयत्यब्दत्रयेण हि ॥ ३ ॥ ब्रह्मोरात्रं त्र्यहोरात्रं विवर्हति संततम् ॥ अब्दमेकं च तस्येह जीवनावधिरुच्यते ॥ ४ ॥ वहेन्नासापुटयुगे दशाहानि निरंतरम् ॥ वातश्चेत्सहस्रं कांतिस्तया जीवे हि न त्रयम् ॥ ५ ॥ नासावर्त्मद्वयं हित्वा मातरि श्वा मुखाद्वहेत् ॥ शंसे दिनद्वयादवाकप्रयाणं तस्य चाध्वनिः ॥ ६ ॥ अकस्मादेव यत्काले मृत्युः सन्निहितो भवेत् ॥ चित्तनीयः प्रयत्नेन सकालो मृत्युभीरुणा ॥ ७ ॥ सूर्यसप्तमराशिस्थे जन्मर्क्षस्थे निशाकरे ॥ पौष्णः सकालो द्रष्टव्यो यदायाम्ये रिविर्वहेत् ॥ ८ ॥

वनोपाया उच्यन्ते तिस्रस्तदाः ॥ १ ॥ कालं निकटतो ज्ञात्वा काशीनाथं समाश्रयेदित्युक्तं त्रिपृच्छति ॥ कथमिति ॥ कतिचित्कथंति ॥ १ ॥ २ ॥ याम्यनासापुटे दक्षिणनासाधिद्वे ॥ अखण्डं निश्चिद्रम् ॥ ३ ॥ रविर्दक्षिणनाडी ॥ तस्यां वायुर्वहतीत्यर्थः ॥ ४ ॥ कथं भूतेत्वातः ॥ सहस्रं कांतिः सम्यक्कांतिः संकातिकृत्कांतिरित्यर्थः ॥ तया सहस्रं मानः ॥ तया संकांत्या ॥ तदेति वापाठः ॥ ५ ॥ नासेति ॥ मुखान्मुखद्वारा ॥ अध्वनियममार्गे ॥ ६ ॥ एतदेव स्पष्टयति ॥ अकस्मादिति ॥ ७ ॥ सूर्य इति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ पौष्णः सूर्यदेवताकः ॥ याम्ये दक्षिणनासापुटे ॥

रविर्वायुः ॥ ८ ॥ तस्मिन्नेवपौष्णकालएव ॥ अरुपंरुपांतरमुक्तम् ॥ ९ ॥ यस्येति ॥ बीजंशुक्रम् ॥ मलंशुतीषम् ॥ मूत्रमेतन्नित्यं ॥ इहसंसारे ॥ सहेतिपाठेमत्यव्ययहितसमपदित्यर्थः ॥ १० ॥
इद्रेति ॥ प्रसृमरमितस्तोगमनशीलम् ॥ ११ ॥ व्यचेइति ॥ फूत्कृत्यफूत्कारशब्दकृत्वेतिपूर्वोणान्वयः ॥ फूत्कृत्येतिपाठेपित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अरुंधतीमितिश्लोकंस्वयमेवव्याचष्टे ॥
अरुंधतीभवेदिति ॥ १४ ॥ वेतीति ॥ अकस्माच्छुद्धौषजरादिकंविनेत्यर्थः ॥ १५ ॥ षण्मासेति ॥ षण्मासान्मृत्युर्यस्यतस्यमर्त्यस्यकंडश्चओषधसनाजिह्वाचरदादन्ताश्चतालुपंचमाप

अकस्माद्वीक्षतेयस्तुपुरुषंकृष्णपिंगलम् ॥ तस्मिन्नेवक्षणेऽरुपंसजीवेद्वत्सरद्वयम् ॥ ९ ॥ यस्यबीजंमलंमूत्रंशुतंसूत्रंमलंतुवा ॥ इहेकदापतेद्यस्यअब्दं
तस्यायुरिष्यते ॥ १० ॥ इंद्रीनीलनिभंव्योमिनागवृंदयईक्षते ॥ इतस्ततःप्रसृमरंषण्मासेनसजीवति ॥ ११ ॥ व्यभ्रेद्विवारिपूर्णास्यःपृष्टीकृत्यदिवाकरम् ॥
फूत्कृत्याभिद्रचापनपश्येत्पण्मासजीवितः ॥ १२ ॥ अरुंधतीध्रुवंचैवविष्णोस्त्रीणिपदानिच ॥ आसन्नमृत्युर्नोपश्येच्चतुर्थमातृमंडलम् ॥ १३ ॥ अरुंधती
भवेज्जिह्वाध्रुवोनासाग्रमुच्यते ॥ विष्णोःपदानिभ्रूमध्येनेत्रयोर्मोतृमंडलम् ॥ १४ ॥ वेत्तिनीलादिवर्णस्यकटम्लादिरसस्यहि ॥ अकस्मादन्यथाभावं
षण्मासेनसमृत्युभाक् ॥ १५ ॥ षण्मासमृत्योर्मर्त्यस्यकंडोष्ठरसनारदाः ॥ शुष्यंतिसततंतद्वद्विच्छायास्तालुपंचमाः ॥ १६ ॥ रेतःकरजनेत्रांतानीलिमानं
भजंतिचेत् ॥ तर्हिकीनाशनगरीपष्ठेमासिब्रजेन्नरः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्तेनिधुवनेमध्येतैक्षौतिचेन्नरः ॥ निश्चितंपंचमेमासिधर्मराजातिथिर्भवेत् ॥ १८ ॥
द्रुतमारुह्यशरठस्त्रिवर्णोयस्यमस्तकं ॥ प्रयातियातितस्यायुःषण्मासेनपरिक्षयम् ॥ १९ ॥ सुस्नातस्यापियस्याशुहृदयंपरिशुष्यति ॥ चरणौचकरौ
वापित्रिमासंतस्यजीवितम् ॥ २० ॥ प्रतिबिंबंभवेद्यस्यपदखंडपदाकृति ॥ पांसौवाकर्दमेवापिपंचमासान्सजीवति ॥ २१ ॥ छायाप्रकंपतेयस्यदेहबंधे
पिनिश्चले ॥ कृतांतदूतावध्रंतितुर्थेमासितंनरम् ॥ २२ ॥ निजस्यप्रतिबिंबस्यनीराज्यमुकुरादिषु ॥ उत्तमांगंनयःपश्येत्समासेनविनश्यति ॥ २३ ॥
मतिभ्रंश्येत्स्खलेद्वानीधनुर्द्वेनिरीक्षते ॥ रात्रौचंद्रद्वयंचापिदिवाद्भौचदिवाकरौ ॥ २४ ॥ दिवाचतारकाचक्रंरात्रौव्योमवितारकम् ॥ युगपच्चतुर्दि
क्षुशाकंकोदंडमंडलम् ॥ २५ ॥

तेशुष्यंतितद्वत्तयाविच्छायाश्चभवन्तीत्यर्थः ॥ १६ ॥ रेतइति ॥ कीनाशोऽत्रयमः ॥ १७ ॥ संप्रवृत्तइति ॥ निधुवनेमैथुने ॥ शैतिश्रुतं करोति ॥ १८ ॥ द्रुतमिति ॥ शरठः
कृकलासः ॥ त्रयोनीलरक्तपीतवर्णायस्यसत्रिवर्णः ॥ १९ ॥ २० ॥ प्रतिबिम्बमिति ॥ खण्डपदाकृतिमूर्धादिचगणाकारम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ निजस्येति ॥ नीराज्यमुकुरादिषु
दृष्टिप्रतिबन्धकरहितजलग्रतदपणादिषु ॥ २३ ॥ मतिगितिश्लोकत्रयवाक्यम् ॥ २४ ॥ तारकमित्यनेनैकस्यद्वयोर्वादेशेननास्तिदोषइतिध्वनितम् ॥ शाकमिन्द्रसम्बन्धिकोदंडमंडलं

धनुःसमूहः ॥ २५ ॥ गंधर्वनगरालयमाकाशेऽकस्माद्भयमानंनगराकारमाश्रयम् ॥ पंचत्वहेतवोमृत्युहेतवः ॥ हेतवेदितकचित् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ मोक्षतद्विच्छेदकद्वयं
वाक्यम् ॥ मोक्षनेपृष्टादास्यापयित्वानीयते ॥ गोमायुःशृगालः ॥ ३० ॥ करभैरुष्टः ॥ कीशैर्वातैः ॥ इषेनैःशीचानइतिपक्षिदैःपक्षिविशेषैः ॥ अश्वत्थैर्गर्दभैः ॥ ३१ ॥ गंधेति ॥ शोणे
रक्तवर्णैः ॥ अनितांतीर्जवतीत्यर्थः ॥ अहोइत्यगस्त्यसंबोधनम् ॥ ३२ ॥ पांस्विति ॥ बल्मीकंजामलूरम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्वमौलाविति ॥ स्वप्रगःस्वप्रभूमिष्ठः ॥ स्वप्रगइतिपाठेस्वप्रइत्यर्थः ॥
॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कालीति ॥ ब्रह्मीयादालंगेत् ॥ शमनोपितांयमेनाधिष्ठिताम् ॥ ३७ ॥ नरइति ॥ स्वपन्स्वप्रपञ्चयन्मन् ॥ ३८ ॥ कृपणइति ॥ वदान्यउदारोदातेतिवाचत् ॥ प्रकृतेर्विकृतिः
भूरुहेभूधराग्नेचगंधर्वनगरालयम् ॥ दिवापिशाचनृत्यंचपतेपंचत्वहेतवः ॥ २६ ॥ सर्वेष्वेतेपुचिह्नेषुयद्येकमपिबीक्षते ॥ तदामासावधिंमृत्युःप्रतीक्षेतनचा
धिकम् ॥ २७ ॥ करावरुद्धश्रवणःशृणोतिनयदाध्वनिम् ॥ स्थूलःकृशःकृशःस्थूलस्तदामासान्निवर्तते ॥ २८ ॥ यःपश्येदात्मनश्छायांदिशिणाशासमा
श्रिताम् ॥ दिनानिपंचर्जावित्वापंचत्वमुपयातिसः ॥ २९ ॥ मोक्षतेभक्ष्यतेवापिपिशाचासुरवायसैः ॥ भूतैःप्रेतैःश्वभिर्ग्रेगोमायुखरसूकरैः ॥ ३० ॥
रासभैःकरभैःकीशैःश्येनैरश्वतैर्गर्दभैः ॥ स्वप्नेसर्जावितंत्यक्वावर्पातेयममीक्षते ॥ ३१ ॥ गंधपुष्पांशुकैःशोणैःस्वातनुंभूषितानरः ॥ यःपश्येत्स्वप्नसमये
सोऽष्टौमासाननित्यहो ॥ ३२ ॥ पांसुराशिचवल्मीकंयूपदंडमथापिवा ॥ योधिरोहातिवैस्वप्नेसपष्टेमासिनश्यति ॥ ३३ ॥ रासभारूढमात्मानंतै
लाभ्यक्तंचमुंडितम् ॥ नीयमानंयमाशांयःस्वप्नेपश्येत्स्वपूर्वजान् ॥ ३४ ॥ स्वमौलौस्वतनौवापियःपश्येत्स्वप्नगोनरः ॥ तृणानिशुष्काष्टानिषष्टेमा
सिनतिष्ठति ॥ ३५ ॥ लोहदंडधरंकृष्णपुरुषंकृष्णवाससम् ॥ स्वयंयोप्रेस्थितंपश्येत्सत्रीन्मासान्नलंचयेत् ॥ ३६ ॥ कालीकुमारीयंस्वप्नेब्रह्मीयाद्वाहु
पाशकैः ॥ समासेनसमीक्षेतनगरींशमनोषिताम् ॥ ३७ ॥ नरोयवानरारूढोयायात्प्राचींदिशंस्वपन् ॥ दिनैःसपंचभिरेवपश्येत्संयमिनींपुरीम् ॥ ३८ ॥
कृपणोपिवदान्यःस्याद्दान्यःकृपणोयदि ॥ प्रकृतेर्विकृतिश्चेत्स्यात्तदापंचत्वमृच्छति ॥ ३९ ॥ एतानिकालचिह्नानिसंत्यन्यानिब्रूह्यन्यपि ॥ ज्ञात्वाभ्यसे
न्नरोयोगमथवाकाशिकांश्रयेत् ॥ ४० ॥ नकालवंचनोपायंमुनेन्यमवयाम्यहम् ॥ विनामृत्युंजयंकाशीनाथंगर्भवरोधकम् ॥ ४१ ॥ तावद्भर्जतिपापा
नितावद्भर्जेद्यमोनुपः ॥ यावद्विश्वेशशरणंनरोनिरतोब्रजेत् ॥ ४२ ॥ प्राप्तविश्वेशरावासःपीतोत्तरवहापयाः ॥ स्पृष्टविश्वेशसल्लिङ्गःकश्चयातिनवं
द्यताम् ॥ ४३ ॥ करिष्येत्कुपितःकालःकिंकाशीवासिनांनृणाम् ॥ कालेशिवःस्वयंकर्णेयत्रमंत्रोपदेशकः ॥ ४४ ॥

स्वभावस्यत्यागइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ कालचिह्नान्युपसंहरन्कालवंचनोपायेद्वेगतीआह ॥ एतानीति ॥ ४० ॥ तत्राप्यतिमगतेःश्रेष्ठत्वमाह ॥ नकालेति ॥ ४१ ॥ श्रेष्ठत्वमेवदर्शयति ॥ ताव
दिति ॥ विश्वेशमेवशरणंरक्षितारंविश्वेशस्यशरणमावासमविमुक्तमितिवाचदितिवा ॥ निरतोनितरांतरतः ॥ निपतइतिवापाठः ॥ ४२ ॥ प्राप्तेति ॥ पीतमुत्तरवहायागंगायाःपयोयेनसपीतोत्तरवहा
पयाः ॥ वंद्यतदिवादीनामितिशेषः ॥ कस्येतिपाठेऽयदेवादेर्व्यतानायातिअपितुसर्वस्वेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ननुस्वाधिकारोलेघनेनकालोऽपिचिह्नंकरिष्यमितिवाह ॥ करिष्येदिति ॥ यदा ननुकाल

एवमजनीयोमारकत्वात्तत्राह ॥ करिष्येदिति ॥ करिष्येत्करिष्यति ॥ कालेभरणावबहिनसमये ॥ ४४ ॥ सन्तु नवंमकुतंसारमुपसेहरति ययेतिद्वाभ्याम् ॥ ४५ ॥ सर्वपुत्रकलत्रादि ॥ फल्गुरूप
मनिर्वचनीयरूपं तु च्छरूपा ॥ ४६ ॥ अहोभाग्यलोका नामित्पुनोक्षति ॥ अन्यानीति ॥ लक्ष्माणि चिह्नानि ॥ लक्ष्माणि तिवायाः ॥ एवमग्रेषु ॥ ४७ ॥ जराह्वान्शोभनाह पराभूतइति
त्रिभिः ॥ इतनारुण्यमेवमाणिक्यं यस्यसः ॥ ४८ ॥ रहःसंवेद्यस्तुदूरेप्रेमापिमुंचतीत्यर्थः ॥ ४९ ॥ एतदेवसोत्प्रेक्षेप्रपंचयति ॥ आश्लिष्टमिति ॥ ५० ॥ जरानिदामुपसेहरति ॥ नजरेति ॥ ५१ ॥
ननुतर्ह्यन्यस्यित्वैवकालजयःकर्तव्यस्तत्राह ॥ नजीयतइति ॥ चिंगेदेहत्यागपर्ययेन ॥ अचिंगेनेपदच्छेदेकाशीवासात्नमरणपर्यतादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ननुतर्हि सर्वोपिलोकाःकिमिति यार्थककाश्यां

यथाप्रयातिशिशुताकौमार्गचयथागतम् ॥ सत्वंगन्तवंगतद्र्यौवनंचापिवार्धकम् ॥ ४५ ॥ यावन्नदिजगत्कांतिर्यावन्नैद्रियवैकृत्वम् ॥ तावत्सर्वफलगुरुपं
हित्वाकाशींश्रयेत्सुधीः ॥ ४६ ॥ अन्यानि काललक्ष्माणिनिष्ठंतुकलशोद्भव ॥ जैवप्रथमंलक्ष्मचित्रंतत्रापिभीर्नहि ॥ ४७ ॥ पराभूतोहिजरयासर्वैश्चप
रिभूयते ॥ हततारुण्यमाणिक्योधनहीनःपुमानिव ॥ ४८ ॥ सुतावाक्यंनकुर्वतिपत्नीप्रेमापिमुंचति ॥ बांधवानैवमन्यतेजरसाश्लेषितंनरम् ॥ ४९ ॥
आश्लिष्टंजगत्प्रापरयोषिद्विशकिना ॥ भवेत्पगङ्गमुर्वानित्यं प्रणयिन्यपिकामिनी ॥ ५० ॥ नजगसदृशोव्याधिर्नदुःखंजरयासमम् ॥ कारयिष्यपमा
नस्यजैवमरणंनृणाम् ॥ ५१ ॥ नजीयतेनथाकालस्तपसायोगयुक्तिभिः ॥ यथाचिरेणकालेनकाशीवामाद्विजीयते ॥ ५२ ॥ विनायज्ञैर्विनाशनेर्वि
नाब्रतजपादिभिः ॥ विनातिपुण्यसंभारैःकःकाशींप्राप्तुमीहते ॥ ५३ ॥ काशीप्राप्तिरयंयोगःकाशीप्राप्तिरिदंतपः ॥ काशीप्राप्तिरिदंदानंकाशीप्रतिःशि
वैकता ॥ ५४ ॥ कःकलिःकोथवाकालःकाजराकिंचदुष्कृतम् ॥ कारुजःकेंतरायावाश्रितावाराणसीयदि ॥ ५५ ॥ कलिस्तानेवबाधेतकालस्तांश्च
जिघांसति ॥ ५६ ॥ एनांसितांश्चबाधंतेयेनकाशींसमाश्रिताः ॥ काशीसमाश्रितायैश्चयैश्चविश्वेश्वरोर्चितः ॥ तारकंज्ञानमासाद्यतेमुक्ताःकर्मपाशतः ॥
॥ ५७ ॥ धनिनोनतथासौख्यंप्राप्नुवंतिनराःक्वचित् ॥ यथानिधननःकाश्यालभंतेसुखमव्ययम् ॥ ५८ ॥ वरंकाशीसमावामीनासीनोद्युसदांपदम् ॥
दुःखांतिलभतेपूर्वःसुखांतिलभतेपरः ॥ ५९ ॥

नायातितत्राह ॥ विनायज्ञैरिति ॥ ५३ ॥ अतोमहतामयत्नेनकाश्यांमरणमेवसंपादनीयमित्याह ॥ काशीप्राप्तिरिति ॥ योगादीनांयत्फलंतदातृत्वात्काशीप्राप्तेःकाश्यांमरणमेवयोगादित्यर्थः ॥
॥ ५४ ॥ ननुकाश्यामाश्रितायामपिकलिप्रभृतयोविघ्नान्करिष्यंतिनेत्याह ॥ कःकलिरिति ॥ यदिवाराणसीश्रितामरणावध्याश्रितातदाकालादयःकेंतराकाइत्यर्थः ॥ ५५ ॥ एतदेवाह ॥
कलिस्तानिति ॥ ५६ ॥ नकेवलंकाश्याश्रितानांकलिकालादीनांबाधाद्यभावमात्रंकिंतुमोक्षोपितेषांमुलभस्वेत्याह ॥ काशीति ॥ ५७ ॥ इतोपिहेतोःकाशींसमाश्रयणीयेत्याह धनिनइतिद्वा
भ्याम् ॥ ५८ ॥ वरमिति ॥ काश्यांसम्यग्यथाशास्त्रमावासःस्थितिर्यस्यास्तिनरश्रेष्ठः ॥ वरमित्यर्थश्रेष्ठवाची ॥ एतदादेवानांपदंस्वर्गमासीनआश्रितोयःसनगेनवगमित्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥

स्कां. म. पु.

॥२०२॥

पूर्वः काशीसमावासीयः सटुः खंतं मोक्षं लभते ॥ परोपुसदापदमासीनोयः समुत्सवस्यां तं नाशं लभते ॥ ५९ ॥ विश्वनाथस्यापिकांशीपरमानंदजनिका किमु तान्येषामित्याह ॥ स्थितोपीति ॥ ६० ॥ ॥
इति श्रीरामानंदं का० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ त्रिचत्वारिंशेऽध्याये नानाश्रममुच्यते ॥ दिवोदासस्य भूजानेः प्रतापस्तावदुच्यते ॥ १ ॥ स्थितोपि भगवानीशो मंदरं चारुकंदरम् ॥ काशीं
विनारतिनापि दिवोदासमुपोषितामित्यनेतरश्लोके मंदरेत्यभावाद् दिवोदासेनृपातिच्यवयित्वा भगवान्काश्यामगादित्यर्थादुक्तं तत्र पृच्छति ॥ दिवोदासमिति ॥ सार्धश्लोकं वाक्यम् ॥ भगो ह्युच्यते ॥ १ ॥
तत्र प्रथमतो भगवतो मंदरगमने कारणमाह मंदरमिति श्लोकेन ॥ तस्य शाकद्वीपस्य ॥ २ ॥ न केवलं भगवानेव गतवानपितु सर्वदेवा इत्याह ॥ गत इति ॥ गिरिसुंदरं पर्वतं पुमध्वमेनोहरम् ॥ चारुकंदर
मिति क्वचित् ॥ ३ ॥ एतदेव पंचयति क्षेत्राणीति त्रिभिः ॥ इह काश्यां काशीतोऽन्यत्र क्षितेः गिरिभेदाणि ॥ सर्वत्राक्षितिशब्दो जंबूद्वीपविषयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ सूरः सूर्यः ॥ अरमत्यर्थम् ॥ निर्नरा देवाः ॥

स्थितोपि भगवानीशो मंदरं चारुकंदरम् ॥ काशीं विनारतिनाऽऽपि दिवोदासमुपोषिताम् ॥ ६० ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां
चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे कालवंचनोपायो नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ दिवोदासं नरपतिं कथं देवस्त्रिलोचनः ॥ काशीं सं
त्याजयामास कथमागाच्च मंदरात् ॥ एतदाख्यानमाख्याहि श्रोतॄणां प्रमुदे भगोः ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मंदरं गतवान् देवो ब्रह्मणो वाक्यगौरवात् ॥
तपसा तस्य संतुष्टो मंदरस्थैव भूभृतः ॥ २ ॥ गते विश्वेश्वरे देवे मंदरं गिरिसुंदरम् ॥ गिरिशेन समं जगदुरपि सर्वे दिवौकसः ॥ ३ ॥ क्षेत्राणि वैष्णवानीह त्यक्त्वा
विष्णुरपि क्षितेः ॥ प्रयातो मंदरं यत्र देवदेव उमाधवः ॥ ४ ॥ स्थानानि गाणपत्यानि गणेशोपितो ब्रजत् ॥ हित्वा ह मपि विभ्रेद्रं गतवान् मंदरं प्रति ॥ ५ ॥
सूरः सौराणि संत्यज्य गतश्चायतनादरम् ॥ स्वस्वस्थानं शितौ त्यक्त्वा युरन्येऽपि निर्जराः ॥ ६ ॥ गतेषु देवसंघेषु पृथिव्याः पृथिवीपतिः ॥ चकार राज्यं निर्द्वंद्वं
दिवोदासः प्रतापवान् ॥ ७ ॥ विधाय राजधानीं सवाराणस्यां सुनिश्चलाम् ॥ एधांचक्रे महाबुद्धिः प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ ८ ॥ सूर्यवत्सप्रतपिता दुर्हृदा ह
दिनेत्रयोः ॥ सोमवत्सुहृदामासीन्मानसेषु स्वकेष्वपि ॥ ९ ॥ अखंडमाखंडलवत्कोदंडं कलयत्रणे ॥ पलायमानैरा लोकि शत्रुसैन्यबलाहकैः ॥ १० ॥
सधर्मराजवज्जातो धर्माधर्मविवेचकः ॥ अर्द्धान्मण्डयन् राजा दर्द्धांश्च परिदंडयन् ॥ ११ ॥ धनं जय इवाधाक्षीत्परां गणान्यनेकशः ॥ पाशीवपश्यां
चक्रे वैरिचक्रं विदूरगः ॥ १२ ॥

आयतनात्स्वस्थानात् ॥ परमिति पाठे परं मंदरं विश्वेश्वरं वा ॥ ६ ॥ ततश्च गतेष्विति ॥ ७ ॥ मुनिश्चलांशुस्थिराम् ॥ मुनिश्चलमिति पाठे क्रियाविशेषणम् ॥ धर्मेण पालयन् प्रजाः एधांचक्रे त्वर्थं यामः ॥ ८ ॥
सूर्यादीनां दशलोकापालानां साधर्म्यमाह सूर्यवदिति षडभिः ॥ प्रतपिता प्रकृष्टतापकर्ता ॥ ततापसूर्य इव स इति क्वचित्पाठः ॥ ९ ॥ अखंडमिति ॥ मराजाशत्रुसैन्यान् येषु बलाहकामेघाः ॥ बुद्धिश्चन्द्रमक्षेपकास्तै
रा लोकि हृष्टः ॥ कथं भूतेः ॥ पलायमानः पलायनं कुर्वन् ॥ किं कुर्वन् हृष्टः ॥ अखंडं समग्रं वैकल्यं वायथास्यात् लीलयेत्येतत् ॥ तथा कोदंडं घनुः कलयन् कारयन् विष्णुर्जयमित्यर्थः ॥ कीदृशं घनुः ॥
आखंडलवत् इन्द्रधनु रित्यर्थः ॥ १० ॥ मइति ॥ मराजाधर्मराजवज्जात इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ धनं जयोऽभिः ॥ अधाक्षीद् दाह ॥ परेशश्च वषागण्यानि परारण्यानि ॥ पाशीवरुणः ॥ पाश्यां चक्रं वच ॥ विदूरगे

का. सं. ४. पु.

स. अ. ४३

॥२०२॥

ऽतिदूरस्थोपि ॥ १२ ॥ पुण्यजनाधार्मिकाजनास्तेषामधीशःश्रेष्ठः ॥ पक्षांतरेपुण्यजनाराक्षसास्तेषामधीशोनिर्ऋतिः ॥ रिपवोराक्षसास्तेषां वर्धनश्छेदकः ॥ वृधुच्छेदनइतिधातुः ॥ पक्षांतरेअरेप्विति
 वाछेदः ॥ तेषां वर्धनोवृद्धिकारकः ॥ श्लेषालंकारोयम् ॥ जगत्प्राणोवायुस्तत्समानः ॥ तत्रहेतुर्जगत्प्राणनतत्परइति ॥ वायुरपितथा ॥ १३ ॥ राजराजःकुबेरः ॥ प्रैक्षिष्टदृष्टः ॥ १४ ॥ १५ ॥ अन्येभ्योदेवेभ्य
 आधिक्यमाह ॥ असाध्योऽजेयः ॥ साध्यानां देवानाम् ॥ वसुभ्योदेवेभ्यः ॥ वसुनां धनेन ॥ विग्रहधरःसंप्रामकर्ता ॥ अनिष्टकरणेनिवारकइत्यर्थः ॥ शरीरधरइतिवा ॥ दक्षतोऽध्वनीकुमाराभ्याम् ॥ अजस
 रूपभाक्अधिकरूपभागित्यर्थः ॥ दक्षयोश्चस्वरूपभागितिपाठेऽप्येवार्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ निजगीतिभिःस्वर्कायैर्गीतैः ॥ स्वर्गसोदरंस्वर्गसमानम् ॥ १८ ॥ नागबलीयसो गजेभ्यःसर्वेभ्योवाबलि
 ष्टस्य ॥ दनुजादनोःपुत्रादानवाइत्यर्थः ॥ १९ ॥ गुह्यचराहस्यकार्येषुचराः ॥ गुह्यतराइतिपाठेऽपि स एवार्थः ॥ गुह्यकादेवयोनिविशेषाः ॥ समिति ॥ हेराजन्वयममुराःस्वैर्भवेस्त्वांसंसेविष्यामइतिर्यो
 सोभूत्पुण्यजनाधीशोरिपुराक्षसवर्धनः ॥ जगत्प्राणसमानश्चजगत्प्राणनतत्परः ॥ १३ ॥ राजराजःसएवाभूत्सर्वेषां धनदःसताम् ॥ सएवरुद्रमूर्तिश्चप्रैक्षिष्ट
 रिपुभीरणे ॥ १४ ॥ विश्वेषांसहिदेवानांतपसारूपधृग्यतः ॥ विश्वेदेवास्ततस्तंतुस्तुवंतिचभजंतिच ॥ १५ ॥ असाध्यःसहिसाध्यानावसुभ्योवसुना
 धिकः ॥ ग्रहाणांविग्रहधरोदक्षतोऽजस्वरूपभाक् ॥ १६ ॥ मरुद्गणानगणयंस्तुषितांस्तोषयन्गुणैः ॥ सर्वविद्याधरोयस्तुसर्वविद्याधरेष्वपि ॥ १७ ॥
 अगर्वानेवगंधर्वान्यश्चकेनिजगीतिभिः ॥ ग्रन्थुर्यक्षरक्षांसितदुर्गस्वर्गसोदरम् ॥ १८ ॥ नागानागांसिचक्रुश्चतस्यनागबलीयसः ॥ दनुजामनुजाकारं
 कृत्वातंचसिषेवरे ॥ १९ ॥ जातागुह्यचरायस्यगुह्यकाःपरितोनृषु ॥ संसेविष्यामहेराजन्नमुरास्त्वांसवैभवेः ॥ २० ॥ वयंयतस्त्वद्विषयेमुरावासोऽ
 पिदुर्लभः ॥ अशिक्षयत्क्षितिपतेरिहयस्यतुंगमान् ॥ आशुगश्चाशुगामित्वंपावमानेपथिस्थितः ॥ २१ ॥ अगजान्यस्यतुगजान्नगवर्ष्मसुवर्ष्मणः ॥
 अजस्रदानिनोदृष्टाभवन्नन्येपिदानिनः ॥ २२ ॥ सदोजिरेचबोद्धारोयोद्धारश्चरणजिरे ॥ नयस्यशास्त्रैर्विजितानशस्त्रैःकेनचित्कचित् ॥ २३ ॥
 ननेत्रविषयेजाताविषयेयस्यभूभृतः ॥ सदानष्टपदाद्रेप्यास्तदाऽनष्टपदाःप्रजाः ॥ २४ ॥ कलावानेकएवास्तित्रिदिवेपिदिवौकसाम् ॥ तस्यक्षोणिभृतः
 क्षोण्यांजनाःसर्वेकलालयाः ॥ २५ ॥

चुरितिशेषः ॥ २० ॥ स्वर्गविहायात्रस्थित्वाकिमितिमांसंविष्ययतत्राह ॥ यतइति ॥ यतस्त्वद्वाष्ट्रेमुराणामप्यावासःस्थितिर्दुर्लभाकुतस्तत्रास्माकमितिभावः ॥ आशुगोवायुःपावमानेपथिअश्वग
 तिशिक्षारूपेशास्त्रेपावमानेवायुमार्गेस्थितोपीतिवा ॥ २१ ॥ अगजान्पर्वतजान् ॥ नविद्यन्तेप्रतिपक्षभूतागजायेषांतानितिवा ॥ नगवर्ष्मसुवर्ष्मणः पर्वतदेहेभ्योपिशोभनदेहान्स्थूलदेहानित्यर्थः ॥
 अजस्रदानिनोऽनिरन्तरमदस्त्राविणः ॥ २२ ॥ बोद्धारोविचारकाः ॥ यस्यसदोजिरेसभागणेरणां गणेचबोद्धारोयोद्धारश्चास्त्रैःशस्त्रैश्चयथासंख्यंनकेनचित्कुत्रापिनिविजिताइत्यर्थः ॥ २३ ॥
 ननेत्रेति ॥ यस्यभूभृतोविषयेराज्येमदासर्वदानष्टपदानष्टाश्रयानष्टप्राणावाकेनचिद्रेप्याश्वप्रजाश्चगुणैश्चरेनजाताःकिन्तुतदातस्मिन्राजनिअनष्टपदाअद्रेप्याएवप्रजाजाताः ॥ २४ ॥ कलावांश्चन्द्रः ॥

स्कां. म. पु.

॥ २०३ ॥

कलालयाश्चतुःषष्टिकलाश्रयाः ॥ २५ ॥ सांगोपांगाः अंगानिमुख्यावयवाऽपांगानिचतदवयवास्तत्सहिताः ॥ पक्षांतरेसांगोपांगाः समग्राः ॥ २६ ॥ उपवर्तनेऽस्मिन्निष्ठोपवर्तनराज्यतस्मिन् ॥ २७ ॥
आकर्णयुतः ॥ दृष्टस्यकावर्तेतिभावः ॥ २८ ॥ अनवग्रहाः वृष्टिप्रतिघातशून्याः ॥ २९ ॥ ३० ॥ सदंशुकाः संतोऽश्वः कांतयोपेयतेतथा ॥ प्रतिदिनं सर्वदा ॥ प्रतिगृहमिति ग्राष्टः ॥ ३१ ॥
यथास्वर्भूः सदप्सराः सत्योप्सरसो यस्यां सतया तत्पुत्री अपि किंसदप्सराः अपितु नाभ्योप्यधिकस्तदप्सरोभिर्मंडितेत्यर्थः ॥ पद्माकरालक्ष्म्यालयाः ॥ पक्षांतरेपद्माकरास्तडागाः ॥ ३२ ॥ न. विद्यते
तयोऽतिवृष्टयना वृष्टिशलभमूपकशुकस्वचक्रप्रतिकूलराजलक्षणायेषु तेषामास्तथा ॥ धनदाधनदातारः ॥ नाकेस्वर्गे ॥ अलकापतिः कुबेरः ॥ सर्वत्रायंशव्यंशपालंकारः ॥ ३३ ॥ प्रस्तुतमाह ॥

एकएवहिका मोस्तिस्वर्गे सोप्यंगवर्जितः ॥ सांगोपांगाश्च सर्वेषां सर्वे कामाहितद्रुवि ॥ २६ ॥ तस्योपवर्तनेनप्येकोनश्रुतोगोत्रभित्कचित् ॥ स्वर्गेस्वर्गसदामी
शोगोत्रभित्परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ क्षयीचतस्यविषयेकोप्याकर्णिकेनचित् ॥ त्रिविष्टपेक्षपानाथः पक्षेपक्षेक्षयीप्यते ॥ २८ ॥ नाकेनवग्रहाः संतिदेशा
स्तस्याऽनवग्रहाः ॥ २९ ॥ हिरण्यगर्भः स्वर्लोकेप्येकएवप्रकाशते ॥ हिरण्यगर्भाः सर्वेषां तत्पौराणामिहालयाः ॥ ३० ॥ सप्ताश्वणकः स्वर्लोकेनितरा
भासतेऽंशुमान् ॥ सदंशुकाः प्रतिदिनं बह्वंशास्तत्पुत्रोक्तसः ॥ ३१ ॥ सदप्सरायथास्वर्भूस्तत्पुत्र्यपिसदप्सराः ॥ एकैवपद्मावैकुण्ठेतस्यपद्माकराः शतम् ॥
॥ ३२ ॥ अनीतयश्चतद्वामानराजपुरुषाः कचित् ॥ गृहेगृहेत्रधनदानाकएकोऽलकापतिः ॥ ३३ ॥ दिवोदासस्य तस्यैवकाश्यांराज्यं प्रशासतः ॥ गतं वर्ष
दिनप्रायं शरदामयुताष्टकम् ॥ ३४ ॥ गीर्वाणाविप्रतीकारमथ तस्यचिकीर्षवः ॥ गुरुणामंत्रयांचक्रुर्धर्मवर्तमानुयायिनः ॥ ३५ ॥ भवादृशाभिवसुनेप्रायंशो
धर्मचारिणाम् ॥ विबुधाविदधत्येवमहतीरापदांतीः ॥ ३६ ॥ यद्यप्यसौधराधीशोव्याधिनोर्दुर्धराध्वरैः ॥ तानध्वरभुजोऽत्यंतं तथापिमुहूदोनते ॥ ३७ ॥
स्वभावएवद्युसदापरोत्कर्षासहिष्णुता ॥ बलिबाणदधीच्याद्यैरपराद्धं किमत्रतैः ॥ ३८ ॥ अंतरायाभवंत्येवधर्मस्यापिपदेपदे ॥ तथापिनिजोधर्मो धर्मधी
भिर्विमुच्यते ॥ ३९ ॥ अधर्मिणः समेधंते धनधान्यसमृद्धिभिः ॥ अधर्मादेवचपरं समूलं यात्यधोगातिम् ॥ ४० ॥ प्रजाः पालयतस्तस्य पुत्रानिवनिजौ
रसान् ॥ रिपुंजयस्यनात्पोपिबभूवाधर्मसंग्रहः ॥ ४१ ॥ षाड्गुण्यवेदिनस्तस्य त्रिशत्तयुजितचेतसः ॥ चतुरोपायवित्तस्यनरंभ्रविविदुः सुराः ॥ ४२ ॥

दिवोदासस्येति ॥ तस्य पूर्वोक्तगुणवतः शरदामयुताष्टकमशीतिसहस्रं वर्षदिनमायं दिनमात्रमायं गतमेव ॥ एकदिनमायमितिकचित् ॥ ३४ ॥ विप्रतीकारमपकारम् ॥ गुरुणा वृहस्पतिना सह ॥
॥ ३५ ॥ प्रत्यक्षसिद्धदृष्टांतमाह ॥ भवादृशाभिवेति ॥ ततीः परंपराः ॥ ३६ ॥ व्याधिनोत् आराधितवान् पूजितवानित्यर्थः ॥ मुहूदोनतस्येत्येषः ॥ ३७ ॥ पूजकेऽमुहूद्वावहेतुमाह ॥ स्वभाव इति ॥
हेतुमंतर्केण साधयति ॥ बलीति ॥ अत्रतेषु देवेषु ॥ ३८ ॥ तर्हि विप्रशंकपाधर्मस्तथाज्यएवनेत्याह ॥ अंतराया इति ॥ श्रेयांसि बहुविधानीति न्यायादित्यर्थः ॥ ३९ ॥ विपशेवाधकमाह ॥
अधर्मिण इति ॥ परं केवलं पश्चादिति वा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ षाड्गुण्यवेदिन इति ॥ संधिविग्रहयानासर्नदधीभावसंश्रयाः षड्गुणास्तेषां भावः षाड्गुण्यं तदेदिनः ॥ वृद्धिबलतेजोरूपास्तिस्रः शक्तयस्ताभिरु

का. ख. ६.

स. अ. ४२

॥ २०३ ॥

जितं महत्तरं चेतो यस्य तस्य ॥ चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणामुपायेषु वित्तं ज्ञानं यस्य तस्य ॥ वेदं वित्तम् ॥ भवेति श्रुतिः ॥ उकारस्थाने ओकारश्रवणमात्रं ॥ चतुराणां निपुणानामुपायानां वित्तं यस्येति वा ॥ ४२ ॥
विप्रतीकर्तुमपकर्तुम् ॥ तदीशितुः काशीपतेर्दिवांदासस्येत्येतत् ॥ सचासीईशिताचतत्तेति वा ॥ ४३ ॥ पुनरपि तद्वाट्टगुणानुवर्णयति ॥ एकपत्नीत्यारभ्य इत्यमित्यतः मातृनेन ग्रथेन ॥ एकस्यां
पत्न्यां पाणिगृहीतायां व्रतं संकल्पो येषां ते तथा ॥ परस्त्रीषु विमुखा इत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वनवृत्तिकृतादराः वनवृत्तावरण्यवर्तने कृतआदरो यैस्ते ॥ ४९ ॥ ५० ॥
अनुलोमजन्मानः पूर्वावसिक्तावष्टकरणाः ॥ प्रतिलोमभवाः सूत्रमागधर्ववेदाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चाटाश्चलाः ॥ वाचाटा बहुभाषिणः ॥ मंडा मंडकाः ॥ शौडिकामयविक्रैतारः ॥ ५३ ॥

बुद्धिमंतोऽपि विबुधा विप्रतीकर्तुमुद्यताः ॥ मनागपि न संशोकुरपकर्तुं तदीशितुः ॥ ४३ ॥ एकपत्नीव्रताः सर्वेषु मांसस्तस्य मंडले ॥ नारीषु काचित्रैवासीदप
तिव्रतधर्मिणी ॥ ४४ ॥ अनधीतो न विप्रो भूदशूरो नैव बाहुजः ॥ वैश्येन भिक्षोर्नैवासीदर्थो पार्जनकर्मसु ॥ ४५ ॥ अनन्यवृत्तयः शूद्राद्विजशुश्रूषणं प्रति ॥
तस्य राष्ट्रे समभवन्दिवादोदासस्य भूपतेः ॥ ४६ ॥ अविप्लुतव्रजचर्यास्तद्वाष्ट्रे ब्रह्मचारिणः ॥ नित्यं गुरुकुलार्थिनां वेदग्रहणतत्पराः ॥ ४७ ॥ आतिथ्यधर्म
प्रवणा धर्मशास्त्रविचक्षणाः ॥ नित्यं साधुसमाचारागृहस्थास्तस्य सर्वतः ॥ ४८ ॥ तृतीयाश्रमिणो यस्मिन्वनवृत्तिकृतादराः ॥ निःस्पृहा ग्रामवार्तासु वे
दवर्तमानुसारिणः ॥ ४९ ॥ सर्वसंगविनिर्मुक्तानिर्मुक्तानिष्पृग्ग्रहाः ॥ वाङ्मनः कर्मदंडाढ्या यतयो यत्र निःस्पृहाः ॥ ५० ॥ अन्येऽनुलोमजन्मानः प्रतिलो
मभवा अपि ॥ स्वपारंपर्यतो दृष्टं मनाग्वर्त्मनस्त्यजुः ॥ ५१ ॥ अनपत्यानतद्वाष्ट्रे धनहीनोऽपि कोऽपि न ॥ अवृद्धसेवीनोऽपि दकांडमृतिभाक् च न ॥ ५२ ॥
नचाटानैव वाचाटा वंचकानो न हिंसकाः ॥ नपापंडानवैभंडानरंडानचशौडिकाः ॥ ५३ ॥ श्रुतिघोषो हि सर्वत्र शास्त्रवादः पदे पदे ॥ सर्वत्र सुभगालापासु दामं
गलगीतयः ॥ ५४ ॥ वीणावेषु प्रवादाश्च मृदंगमधुरस्वनाः ॥ सोमपानं विनाऽन्यत्र पानगोष्ठी न कर्णगा ॥ ५५ ॥ मांसाशिनः पुरोडाशेनैवान्यत्र कदाचन ॥
न दुरोदरिणो यत्र नाधमर्णानतस्कराः ॥ ५६ ॥ पुत्रस्य पित्रोः पदयोः पूजनं देवपूजनम् ॥ उपवासो व्रतं तीर्थं देवताराधनं परम् ॥ ५७ ॥ नारीणां भर्तृपद
योरर्चनं तद्वचः श्रुतिः ॥ समर्चयंति सततं मनुजानि जमग्रजम् ॥ ५८ ॥ सपर्थयंति मुदिताभृत्याः स्वामिपदां युजम् ॥ हीनवर्णैरग्रवर्णोऽवर्ण्यते गुणगौरवैः ॥
५९ ॥ वरिवस्यंति भूयोऽपि त्रिकालं काशिदेवताः ॥ सर्वत्र सर्वे विद्वांसः समर्चयंते मनोरथैः ॥ ६० ॥

श्रुतिघोषो वेदघोषः ॥ पदे पदे क्षणेक्षणे ॥ ५४ ॥ सोमेति ॥ सोमपानं विनाऽन्यत्र पानगोष्ठी मद्यादिपानं शतानि कर्णगाश्चोत्रं दियं मासेष्वर्थः ॥ कर्मगा इति पाठे कर्मणि क्रियमाणेन जायत इत्यर्थः ॥ ५५ ॥
यज्ञस्य प्रथमसमये पुरोडाशेऽग्निपक्षे मांसखंडे हूयमाने मांसाशिनः ॥ अन्यत्र पुरोडाशं विहाय नैवेत्यर्थः ॥ दुरोदरिणो द्यूतकराः ॥ अधमर्णः ऋणग्रहीता ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अग्रतंजयेष्ठभ्रातरम् ॥ ५८ ॥
सपर्थयंति पूजयंति ॥ ५९ ॥ वरिवस्यंति ते तस्यापि स एवार्थः ॥ काशिदेवताः काशीतद्देवताश्चेत्यर्थः ॥ भूमिदेवता इति पाठे ब्राह्मणानिःपर्थः ॥ समर्चयंति पूजयंति माधारणं जनः ॥ अस्याः क्रियाया

अप्रेपिसंबंधः ॥ ६० ॥ शिवयोगिनःशिवैकशरणाः ॥ पाशुपताइतिकेचित् ॥ ६१ ॥ वाडवानां ब्राह्मणानाम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ मृगयुसौनिकान्मृगयबोलुब्धकाःसौनिकाःपशुवातकाश्चान् ॥ ६४ ॥ इत्यमिति ॥ इत्यत्रसमनंतरवर्णितं गुणव्रतोदिवोदासस्यमहीजानेर्महीजायाभार्यायस्यसतयातस्यसर्वत्रशुचिरूपे गमवर्तमानस्य ॥ अग्निमिषानिमेषरोहितादेवाउन्मिषंतोपिउद्यौर्मंतोप्युन्मेषपूर्वकं विचारयंतोपीत्यर्थः ॥ ईषदप्यवकाशंछिद्रंनलेभिरेदति ॥ ६५ ॥ अयेति ॥ अपचिकीर्षुकानपकारंकरुमिच्छुकान् ॥ मंत्रवेदिषुमध्येवरिष्ठे ॥ ६६ ॥ संधिविग्रहश्चयानं च वास्तिरासर्नचसं श्रयंचेतितपंचानामेकवद्भावः ॥ ६७ ॥ चतुर्षुसामदानभेददंडेषुमध्ये ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ समाकर्ण्येति सार्धं तावत्तुहस्पतीरितं तावत्तमाकर्ण्येति देवास्त्वस्मादेव वाक्यात्तस्य वाक्यं विद्वद्भिश्चतपोनिष्ठास्तपोनिष्ठैर्जितेंद्रियाः ॥ जितेंद्रियैर्ज्ञाननिष्ठाज्ञानिभिः शिवयोगिनः ॥ ६९ ॥ मंत्रपूतं महार्हं च विधियुक्तं सुसंस्कृतम् ॥ वाडवानां मुखाग्रोच हूयतेऽहर्निशं हविः ॥ ६२ ॥ वापीकूपतडागानामारामाणां पदे पदे ॥ शुचिभिर्द्रव्यसंभरैः कर्तारो यत्र भूरिशः ॥ ६३ ॥ यद्राष्ट्रे हृष्टपुष्टाश्च हृश्यं ते सर्वजा तयः ॥ अनिद्यसेवासंपन्ना विनामृगयुसौनिकान् ॥ ६४ ॥ इत्थंतस्यमहीजानेः सर्वत्रशुचिवर्तिनः ॥ उन्मिषंतोप्यग्निमिषामन्वाविच्छिद्रं नले भिरे ॥ ६५ ॥ अथोवाचामरगुरुर्देवानपचिकीर्षुकान् ॥ तस्मिन् राजनिधर्मिष्ठे वरिष्ठे मंत्रवेदिषु ॥ ६६ ॥ गुरुवाच ॥ संधिविग्रहयानास्ति संश्रयं द्वेधभावनम् ॥ यथासराजासंवेत्तिन तथात्रापि कश्चन ॥ ६७ ॥ उपायोप्येक एवास्ति चतुर्विध इदिवौकसः ॥ भेदो नाम स चेत्सिध्येत तपो बलिनितत्र हि ॥ ६८ ॥ तेन यद्यपि भूभर्त्रा भूमेर्देवा विवासिताः ॥ तथापि भूरिशस्तत्र संत्यस्मत्पक्षपातिनः ॥ ६९ ॥ कालो निमिषमात्रोऽपि यान्वि नानुसुखं व्रजेत् ॥ अस्माकमपि तस्यापि संतिते तत्र मानिताः ॥ ७० ॥ अंतर्बहिश्चरानित्यं सर्वविश्रंभभूमयः ॥ समागतेषु तेष्वत्र सर्वनः सेत्स्यति प्रियम् ॥ ७१ ॥ समाकर्ण्य च ते सर्वे त्रिदशागीष्पतीरितम् ॥ निर्णीतं तस्तस्यार्थं तस्मादंतर्बहिश्चरान् ॥ अभिनंद्याथ तं सर्वेषां चुरित्थं भवेदिति ॥ ७२ ॥ ततः शक्रः समाहूय वीतिहोत्रं पुरःस्थितम् ॥ ऊचेमधुरयावाचाबहुमानपुरःसरम् ॥ ७३ ॥ हव्यवाहनयामूर्तिस्तव तत्र प्रतिष्ठिता ॥ तामुपासंहरक्षिप्रं विषयात्तस्य भूपते ॥ ७४ ॥ समागतायां तन्मूर्तेः सर्वानष्टाग्रयः प्रजाः ॥ हव्यकव्यक्रियाशून्या विरजिष्मंति राजनि ॥ ७५ ॥ प्रजासु च विरक्ता सुराज्यकामदुचासु वै ॥ कृच्छ्रेणोपार्जितोऽपार्थो राजशब्दो भविष्यति ॥ ७६ ॥ प्रजानां रंजनाद्राजायेयं रूढिरुपार्जिता ॥ तस्यां रूढ्यां प्रनष्टायां राज्यमेव विनश्यति ॥ ७७ ॥ प्रजाविरहितो राजा कोऽशु दुर्बलादिभिः ॥ समृद्धोऽप्यचिरान्नश्येत्कूलसंस्थ इव द्रुमः ॥ ७८ ॥ त्रिवर्गसाधनाहेतुः प्राक् प्रजैवमहीपते ॥ क्षीणवृत्त्यां प्रजायां वै त्रिवर्गः क्षीयते स्वयम् ॥ ७९ ॥

स्वार्थनिर्णीतवंतः ॥ अर्थमेवाह ॥ अंतर्बहिश्चरानिति ॥ अद्यानंतरमभिनंद्यात्त्यं भवेदिति मोक्षः ॥ यदाहं तं रिति पाठे तस्यार्थात् ॥ ७२ ॥ वीतिहोत्रमग्निम् ॥ ७३ ॥ हव्येति ॥ तत्र हव्यम्याम् ॥ तामं च इति पाठे मत्तोमभिर्मितान्मद्रौरवादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ ततः कितदाह ॥ समागतायामिति ॥ ७५ ॥ ततोऽपि कितत्राह ॥ प्रजास्त्विति ॥ अपार्थोऽपगतोऽर्थोऽस्येत्यपार्थोऽर्थशून्य इत्यर्थः ॥ ७६ ॥ अस्तु तथा तावता किं स्यात्तत्राह ॥ प्रजानामिति ॥ ७७ ॥ मास्तु मजानामनुगतावता किम् ॥ यदा राज्यनाशेऽपि कितत्राह ॥ प्रजेति ॥ ७८ ॥ किंच त्रिवर्गेति ॥ साधना इति

स्त्रीत्वमार्थम् ॥ त्रिवर्गसाधने आहेतुः सम्यग्हेतुरिति वा ॥ त्रिवर्गसाधयतीति त्रिवर्गसाधनाप्रवहेतुरिति वा ॥ साधन इति पाठे स्पष्ट एवार्थः ॥ ७९ ॥ प्रघट्टकायं मुपसंहरति क्षीण इत्यर्थेन ॥ ८० ॥
 अत्रायशीघ्रम् ॥ तथेति स्वीकृत्येति वा ॥ अव्ययार्थे शब्दः मूर्तिरिति तस्य ॥ ८१ ॥ त्रेतामाहवनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्निरूपमित्यर्थः ॥ निजशक्तिः पाकाहोणामन्नादीनां दाहिकाशक्तिस्तत्समन्वितम् ॥
 ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ महानसेऽधिकृतिरधिकारो वर्तते ये पातितया पाकशालाधिकारिण इत्यर्थः ॥ भुधार्तमपि तस्मिन्समये विज्ञापनानर्हमपीत्यर्थः ॥ अतएवाप्यकांड इति वक्ष्यति ॥ व्यजिज्ञपन् विज्ञापयामासुः ॥ ८४ ॥ अत्येति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ अत्यंतिकांतमहस्करस्य सूर्यस्य तेजो येन तत्संबोधने हे अत्यहस्कर तेजस्क ॥ अकांडेऽनवसरेपि ॥ ८५ ॥ विश्राणयेत्प्रयच्छेत् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कुसुत्यायक

क्षीणे त्रिवर्गसंक्षीणागातिर्लोकद्वयात्मिका ॥ ८० ॥ इतींद्रवचनाद्द्विरह्वायक्षोणिमंडलात् ॥ आचकर्षन्निजां मूर्तियोगमायाबलान्वितः ॥ ८१ ॥ निन्ये
 न केवलं त्रेतां जाठराग्निमपि प्रभुः ॥ वज्रिणो वचसा वह्निर्निजशक्तिसमन्वितम् ॥ ८२ ॥ वह्नौ स्वर्लोकां मापन्ने जाते मध्यं दिने नृपः ॥ कृतमाध्याह्निकस्तूर्णं
 प्राविशद्भोज्यमंडपम् ॥ ८३ ॥ महानसाधिकृतयो वेपमानास्ततो मुहुः ॥ भुधार्तमपि भूपालमिदं मंदं व्यजिज्ञपन् ॥ ८४ ॥ सूपकारा ऊचुः ॥ अत्यहस्क
 रतेजस्क प्रतापविजितानल ॥ किंचिद्विज्ञप्तुकामाः स्मोप्यकांडेरणपंडित ॥ ८५ ॥ यदि विश्राणयेद्वा जन्मवानभयदाक्षिणाम् ॥ तदा विज्ञापयिष्यामः
 प्रबद्धकरसंपुटाः ॥ ८६ ॥ भूसंज्ञया कृतदेशाः प्रशस्तास्येन भूभुजा ॥ मृदुविज्ञापयांचकुः पाकशालाधिकारिणः ॥ ८७ ॥ नजानीमावयं नाथ त्वत्प्रता
 पभयार्दितः ॥ कुसुत्याथ कया विद्वांश्चोर्वैश्वानरः पुरात् ॥ ८८ ॥ कुशानौ कुशतां प्राप्ते कथं पाकक्रिया भवेत् ॥ तथापि सूर्यपाकेन सिद्धापत्तिर्हि काचन
 ॥ ८९ ॥ प्रभो रादेशमासाद्यतामिहैवानयामहे ॥ मन्यामहे च भूजानेपक्तिरद्य तनी शुभा ॥ ९० ॥ श्रुत्वा धसिकवाक्यं समहासत्त्वो महामतिः ॥ नृप
 तिश्चितयामास देवानवैकृतं त्विदम् ॥ ९१ ॥ क्षणं संशीलयंस्तत्र दर्शय तपसो बलात् ॥ न केवलं जहौ गेहं हुतभुक् चोदरीर्दरीः ॥ ९२ ॥ अप्यहासीदितोलो
 काब्जगामचसुरालयम् ॥ भवत्विह हि काहानिरस्माकं ज्वलने गते ॥ ९३ ॥ तेषामेव विचाराच्च हानिरेषा मुपवर्णाम् ॥ तद्वलेन च किं राज्यं मये दसुरीकृतम्
 ॥ ९४ ॥ पितामहेन महतो गौरवात् प्रतिपादितम् ॥ इति चिंतय तस्तस्य मध्यलोकशतक्रतोः ॥ ९५ ॥ पौराः समागता द्वा रिसहजानपदे नरेः ॥ द्वास्थे
 न चाज्ञयाराज्ञस्तस्ततः प्रवेशिताः ॥ ९६ ॥

याकयापि कुसुत्येत्यर्थः ॥ अविद्वान्मूर्खः तव माहिमानमजानमिति वा ॥ ८८ ॥ कुशानौ वदौ कुशतां क्षीणतां नाशमिति वा ॥ ८९ ॥ मन्यामह इत्यर्थं वाक्यम् ॥ दिनांतरे वा द्विपाकेन यापयितुं तस्याः तका
 शात्सूर्यपाकेन जाताऽद्य तनीपक्तिः शुभोत्कृष्टेति वयं मन्यामह इत्यर्थः ॥ ९० ॥ अथ सान्नेन व्यवहरतीत्यांधसिकाः पाककर्तारस्तेषां वाक्यम् ॥ विरुद्धा कृतिर्विकृतिस्त्वस्यात्वात् वैकृतमिव गेहादग्नेर्गमनम् ॥
 वैदिति पृथक्पदम् ॥ कृतं कर्म ॥ ९१ ॥ क्षणमितिसार्धं श्लोकं वाक्यम् ॥ संशीलयन् ध्यायन् ॥ गेहं पाकादिगृहम् ॥ औदरीरुदरसंबंधिनीर्दरीर्जुहाश्चेति चकार स्यान्वयः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ विचाराय हाय करणे
 न तेषामेव सतेः ॥ मुपवर्णनादेवानाम् ॥ तद्वलेन देवानां बलेन ॥ उररीकृतं स्वीकृतम् ॥ ९४ ॥ महता सर्वोत्तमेन ॥ महत् इति पाठे गौरवविशेषणम् ॥ मध्यलोकशतक्रतोः चरातलं द्रव्यम् ॥ ९५ ॥ पौराः पुर

संबन्धिनः ॥ जानपदैर्दशस्यैः ॥ ९६ ॥ उपसर्गपेदीयतइत्युपदमुपदोक्तम् ॥ उपदामितिपाठेपिसप्तार्थः ॥ आदरस्यसोदरयासमानगर्भया दसोदरयाशंखंनितुल्ययेतिवा ॥ ९७ ॥ समुदाहर्षसहितया ॥ विसर्जितेतिश्लोकद्वयवाक्यम् ॥ ९८ ॥ तेषांरजानपदामेजरेषिष्ठिताग्रामनानीत्यर्थः ॥ विमर्जितासनाइतिपूर्वमुक्तत्वात् ॥ कुत्रअजिरेप्रांगणे ॥ अजिरेविशिनाष्टि रत्नाचिरितिसपादेनश्लोकेन ॥ सुरानोकहसौरभैःसुरदुमामोदैःकृत्वाविजितामोदसंदोहेतिस्कृतान्यगंधसमूहे ॥ यदा ते अन्तःप्रवेशिताइत्युक्तंनद्वान्तःपुराविशिनाष्टि ॥ रत्नाचिरिति ॥ शेषसमानम् ॥ अभेजरेइतिवापदच्छेदः ॥ नविद्यतेमादीमित्यस्मात्तस्मिन्नत्युज्ज्वलेइत्यर्थः ॥ भेजरेभेजरेइतिपाठोयद्यप्यपाठस्तथापिब्याख्यायते ॥ भेजरेशिरसाभिबन्धनात् ॥ अभेजरेइतिच्छेदः ॥ अशब्दोनिषेधे ॥ नभेजरेसाक्षादनर्थाद्विहितत्वात् ॥ ९९ ॥ विशामिति ॥ विशांपातेःराजातदभिप्रायंतेषांपौरादीनामभिप्रायंज्ञातवोवाच ॥ अभिप्रायज्ञानेहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ तन्मुखच्छाययेरितंतेषांमुखकांत्यासूचि

दत्त्वोपदंयथाहतेप्रणेमुःक्षोणिवज्रिणम् ॥ केचित्संभाषिताराज्ञादरसोदरयागिरा ॥ ९७ ॥ केचिच्चसमुदाहृष्ट्याकेचिच्चकरसंज्ञया ॥ विसर्जितासनाराज्ञा बहुमानपुरःसरम् ॥ ९८ ॥ तेजिरेभेजिरेसर्वैरत्नाचिःपरिसेविते ॥ विजितामोदसंदोहेसुरानोकहसौरभैः ॥ राज्ञःशतशलाकस्यच्छत्रस्यच्छाययाशुभे ॥ ९९ ॥ विशांपातिरथोवाचतन्मुखच्छाययेरितम् ॥ विज्ञायतदभिप्रायमलंभीत्यापुरौकसः ॥ १०० ॥ विकारकारिभिल्लैखैर्यदिनीतोऽनलोभुवः ॥ एतावतैर्वाक्यैःसिद्धयेन्मयितेपांपराभवः ॥ १ ॥ चिकीर्षुरहमेवासंपौराःकार्यमिदंपुरा ॥ परंतुपेक्षितप्रायंदिष्ट्यातैःस्मारितंचिरात् ॥ २ ॥ गतोऽनलोऽभवद्भद्रजगत्प्राणोपियात्तितः ॥ वरुणःपुष्पवंताभ्यामविलंबंप्रयात्तितः ॥ ३ ॥ अहमेवहिपर्जन्योभविष्यामितिपोबलात् ॥ मुदेजनपदानांचसर्व सस्यसमृद्धिदः ॥ ४ ॥ तपोयोगवलेनाहमात्मानंपरिकल्पयच ॥ त्रिधावह्निस्वरूपेणपत्नीष्टिव्युष्टिकृत्तमः ॥ ५ ॥ अंतर्बहिश्चयोद्रेधानभस्वत्पद्वीदधत् ॥ सर्वेषामेववेत्स्यामित्वंतःकरणचेष्टितम् ॥ ६ ॥ विधायचांभसींमूर्तिसर्वजीवैकजीवनीम् ॥ प्रजाःसंजीवायिष्यामिर्किंजडैर्विपयेमम ॥ ७ ॥ यदाखे तमसापौराग्रस्येतेशशिभास्करो ॥ तदानांकिंविनाताभ्यांजीवामःक्षितिमंडले ॥ ८ ॥ श्रियंचांद्रमसींप्राप्यद्वादयिष्याम्यहंप्रजाः ॥ निशाचरेणकि मिहक्षयिणाचकलंकिना ॥ ९ ॥

तम् ॥ किमुवाचतदाह ॥ अलम्भीत्येति ॥ १०० ॥ विकारकारिभिरपकारकारिभिल्लैखैर्द्वैः ॥ तेषांपराभवस्तैःकृतोभिवदित्यर्थः ॥ १ ॥ स्मारितन्तुतदितिवापाठः ॥ २ ॥ जगत्प्राणोवायुः ॥ पुष्पवन्ताभ्यांचन्द्रसूर्याभ्यांसह ॥ ३ ॥ पर्जन्यइन्द्रः ॥ ४ ॥ पत्नीष्टिव्युष्टिकृत्तमःपाकयज्ञदाहकृत्तमः ॥ तत्रपाकोमहानसादी यज्ञोऽग्निहोत्रादिरूपः दाहःशीतापनयनादी ॥ ५ ॥ अन्तरिति ॥ अन्तर्बहिश्चयोद्रेधावर्ततेतस्यनभस्वतोवायोःपद्वीदधत्सन्नित्यर्थः ॥ अन्तर्बहिश्चइतिपाठेअन्तर्बहिश्चयोद्रेधाभूत्वानभस्वतोवायोःपद्वीदधत्सन्नित्यर्थः ॥ ६ ॥ आम्भसींजलाधिष्ठात्रिवाक्यणीमित्यर्थः ॥ जडैर्जाड्यगुणयुक्तैर्जलैरित्यर्थः ॥ जडैर्जलैरितिवाडलयेरिक्तत्वात् ॥ ७ ॥ यदेति ॥ खेआकाशे ॥ अग्रइतिपाठेअग्रसंमुखेप्रत्यक्षमित्यर्थः ॥ तमसागुणानेहारादिरूपेणां चकारेणवा ॥ पौराइतिप्राधान्यात्केपांचित्सम्बोधनम् ॥ ८ ॥ निशाचरेणचन्द्रेण ॥ शब्दच्छलेनराक्षससादृश्यंनितम् ॥ किंचक्षयिणादक्षशापात्क्षययोगवत् ॥ कलंकिनाशुवर्गनागमनकलंकव

तात् ॥ १ ॥ पदयोमान्यनःकोपावेशेनसर्वेषामेवस्वाविपयाद्रमनमनुजायपश्चादिमृश्यकरयाचिदन्वयथा ॥ ॥ ११० ॥ ननुतथाभूतोपिसयथानिष्टकार्गतिर्हिक्यंस्थापनीयस्तत्राह ॥
 सएकइति ॥ संवेत्तव्यंवादिशेषात्कुलदैवतत्वाच्चमोऽपकर्तुंनजानात्येव ॥ किंचतस्येदमपकारकरणाज्ञानमुत्तमंभ्रतंपरमःसंकल्पः ॥ ११ ॥ इतीति ॥ पारवर्गइत्युपलक्षणम् ॥ आधिमुक्तचि-
 तोमानस्यात् ॥ १२ ॥ क्षितिपतिरिति ॥ तदग्न्यादिकर्म ॥ तथार्थवत् ॥ अतिवह्यर्कवह्यर्कौअतिक्रम्यवर्ततइत्यतिवह्यर्कम् ॥ द्युसदांदेवानाम् ॥ शल्यंकीलकंइतीतिशेषः ॥
 ॥ ११३ ॥ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकायांत्रिचत्वारिंशोध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ चतुर्भिर्धिकेचत्वारिंशकेध्यायउत्तमे ॥ विश्वेशविरहांतस्यंकाशीवर्णनमुच्यते ॥
 ॥ १ ॥ कयमागाच्चमंदरादितिप्रश्नस्योत्तरंवक्ष्यन्नागमनकारणंकाशीवियोगजातमानन्दभावमीश्वरस्यदर्शयति ॥ अथेति ॥ श्लोकद्वयंवाक्यम् ॥ अयवहुकालस्थित्यनन्तरंशंकरःशर्मसुखंनलभते
 स्मनालभत ॥ किंकुर्वन् ॥ निवसन्ननिवासंकुर्वन् ॥ क मन्दरस्यपर्वतस्यकन्दरोदलसंतिउच्चरतिस्फुरन्तीतिवायत् ॥ असमधुतीनिनिविद्यतेसमानाद्युतिःकांतियंपांतानिरत्नानियींस्मस्तन्मंदरकंदरोदरोह

अस्मत्कुलेमूलभूतोभास्करोमान्यएव नः ॥ सतिष्ठतुमुखेनात्रयातायातंकरोतुच ॥ ११० ॥ सएकोजगतामात्माविशेषात्कुलदेवता ॥ सोपकर्तुंनवेत्त्ये-
 वतस्येदंभ्रतमुत्तमम् ॥ ११ ॥ इतिनरपतिवाक्सुधारसौधंश्रुतिपुटकैःपरिपीयपारवर्गः ॥ विकसितवदनांबुजोजगामनिजनिजमालयमाधिमुक्तचित्तः
 ॥ १२ ॥ क्षितिपतिरपितत्तथाविधायतपसोसाध्यमिहास्तिर्किंचिलोक्याम् ॥ अतिवह्यर्कमसौदधच्चतेजोद्युसदांशल्यमिवोच्चकैर्बभूव ॥ १३ ॥
 इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वाद्धैदिवोदासप्रतापवर्णनंनामत्रिचत्वारिंशोध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
 अथमंदरकंदरोदरोहसदसमद्युतिरन्नमंदरे ॥ पारितःसमधिष्ठितामरेनिजशिखरैर्वसनीकृतांबरे ॥ १ ॥ निवसन्नगदीश्वरोहरःकृशरजनीशकलामनो-
 हरः ॥ लभतेस्मनशर्मकांकरःप्रसरत्काशिवियोगजज्वरः ॥ २ ॥ विरहानलशांतयेतदासमलेपित्रिपुरारिणापियः ॥ मलयोद्भवपंकपसप्रतिपेदेह्यधुना
 पिपांसुताम् ॥ ३ ॥ परितापहृगणिपद्मिनीनामृदुलान्यपिकंकणीकृतानि ॥ गदितानियदीश्वरेणसर्पास्तदभूस्तस्यमहोमहेश्वरेच्छा ॥ ४ ॥ यदुदुग्धनि-
 धिनिमग्न्यदेवैर्मृदुसारःसमकर्पिपूर्णचंद्रः ॥ सबभूवकृशोवियोगतत्तेश्वरमूर्धोष्मपरिक्षरच्छरीरः ॥ ५ ॥

सदसमधुतिरन्तर्गतंनमंदरंनमंदरं ॥ पारितःसर्वतःसम्यगधिष्ठिताअमरायास्मिन् ॥ वसनीकृतंवर्णाकृतमंवरंयास्मिन् अत्युच्चैर्इत्यर्थः ॥ १ ॥ जगदीश्वरस्यप्रलयकालेसर्वहरस्यबाबालचन्द्रकलया
 मनोहरस्यापि ॥ शर्मालभनेहेतुमाह ॥ प्रसगदिति ॥ प्रसरन्नुदच्छन्काशीवियोगजोच्चरोयस्यसः ॥ २ ॥ भगवद्वात्रसंलभंषामुत्तमंभक्षणःकाशीविरहज्वरस्यतीव्रतामाह ॥ विरहेति ॥ तदात्रिपुरह-
 रेणविरहाप्रशान्त्यर्थसचन्द्रनरसःस्वः ॥ त्रिमय्यकअलेपिलिप्तःसएवाधुनापिपांसुतांघृतंभस्मतांवाप्रतिपेदेप्रापेत्यर्थः ॥ ३ ॥ भगवद्वात्रस्थिताःसर्पाउत्प्रेक्ष्यंते ॥ परितापेति ॥ कंकणीकृतानियानिपद्मिनीनां
 मृणालानिइतिशेषः ॥ कथंभूतानि ॥ परितापहृगणिमृदुलानिकोमलान्यपिनानिययस्मात्सर्पांइतिईश्वरेणगदितानितत्तस्मात्कारणात्सत्यंययास्यात्तयातान्येवमर्पाःअभूवन्नित्यर्थः ॥ ईश्वरेणसर्पांइतिगदितानि
 नियतद्रदनमेकसत्यमभूदितिवा ॥ अहोस्वेदंआश्चर्यंवा ॥ तत्रहेतुमाह ॥ महेश्वरेच्छेति ॥ तदुक्तंविषमप्यमृतंकचिद्वेदमृतंवाविषमीश्वरेच्छयेति ॥ ४ ॥ यदुदुग्धनिधिमिति ॥ यत्पःउविस्मये

देवैर्दुग्धनिधिनिमध्यमृदुसारः शतिलः पूर्णचन्द्रः समर्कापि आकृष्ट उद्धृत इति यावत् ॥ सकृशः कलामात्रावशिष्टो बभूव ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीवियोगतस्तस्य ईश्वरस्य मस्तके तापेन क्षीणशरीरः ॥ ५ ॥ यददीधरदिति ॥ यद्यतपहरः काशीवियोगाज्जाततापः संस्तदानीं परितापहरां धुनर्दीमौ लिजटा एव निकुञ्जस्तस्य कोणे विस्तीर्णो दवारतपवहेतोरधुना पिता नो ज्जिहीते न त्यजति ॥ यत्तु यामि
ति वा ॥ ६ ॥ महत इति ॥ तस्य महतो विरहस्य शंकरो बभूव पितृवशगतः सन् सभास्थैरपि सुरैर्न विविदेन ह्यतः ॥ तत्र हेतुगर्भविशेषणमाह ॥ संवीतसुतापवेष्टितः अमकटात्यन्ततापव्याप्तः ॥ काशीविरहजन्यत्वमेव तापस्य शोभनत्वम् ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिति ॥ इदमतिचित्रम् ॥ किं तत् ॥ जगन्नये श्वरोपि शुचिः पवित्रोपि ॥ यद्वा प्रलयकाले सर्वसन्तापकोपि संकर्षणमुखानलोत्य कालाग्नि
रुद्ररूपत्वात् परिताप्येतेति यत् ॥ परितप्येतेति क्वचित् ॥ केन ॥ कृपीटयोनिनाविहना ॥ कथं भूतेन ॥ आत्मना स्वस्थैव मूर्त्या ॥ अष्टमूर्तिं त्वान्महेश्वरस्य ॥ पुनः कथं भूतेन ॥ काशीवियोगादु
त्थितेन ॥ ८ ॥ निजभालतलमिति ॥ यस्य कलानिधेः श्वन्द्रस्य कलया रेखया र्क ईश्वरी न जभालतलमलं करोति स कलानिधिः तदीश्वरमपि स चासावीश्वरश्चेति तदीश्वरस्तमप्यतापयत्संततं चकार अतएक एव वि
यददीधरदेपजाततापः पृथुलेमौ लिजटानि कुञ्जकोणे ॥ परितापहरां हरस्तदानीं धुनर्दीतामधुना पिता नो ज्जिहीते ॥ ६ ॥ महतो विरहस्य शंकरः प्रसभंतस्य वशी
वशगतः ॥ विविदेन सुरैः स दोगतैरपि संवीतसुतापवेष्टितः ॥ ७ ॥ अतिचित्रमिदं यदात्मना शुचिरप्येष कृपीटयोनिना ॥ स्वपुरीविरहोद्भवेन वै परिताप्ये
तजगन्नये श्वरः ॥ ८ ॥ निजभालतलं कलानिधेः कलया नित्यमलं करोति यः ॥ स तदीश्वरमप्यतापयद्विधुरेको विपरीत एव तु ॥ ९ ॥ गरलंगलनालि
कातले विलसेदस्य न तेन तापितः ॥ अमृतांशुतुषारदीधितिप्रचयैरेव तु तापितोऽद्भुतम् ॥ १० ॥ विलसद्धारिचंदनोदकच्छटया तद्विरहापनुत्तये ॥ हृदया
हितयाप्यदृतप्रसरद्गोफिटा भवैर्न तु ॥ ११ ॥ सकलं भ्रममेव नाशयेत्स गदित्वाद्यपदेशजं हरः ॥ इदमद्भुतमस्य यद्भ्रमः स्फुटमाल्येपि महाहिंसंभवः ॥ १२ ॥
१ स्मृतिमात्रपथंगतोपि यस्मिन् विधंतापमपाकरोत्यलम् ॥ सहिकाशिवियोगतापितः स्वगतं किंचिदजल्पदित्यजः ॥ १३ ॥ अपिकाशिसमागतोऽनिलोय
दिग्गात्राणि परिष्वजेन्मम ॥ दबधुः परिशांतिमेतितत्र हिमानी परिगाहनैरापि ॥ १४ ॥

धुर्विपरीतः ॥ त्वित्याश्रवं ॥ कलानिधिरिति पाठे तस्येत्यर्थात् ॥ ९ ॥ गरलमिति ॥ एतदद्भुतम् ॥ किं तत् ॥ अस्पगलनालिकातले कण्ठे गरलं कालकूटं विलसेत्सुरेतेनायं तापितस्तापं न प्रा
पितः ॥ अमृतांशुतुषारदीधितिप्रचयैरेव तु तापितोऽद्भुतम् ॥ १० ॥ अन्यच्चादुर्लभं शृण्वित्याह ॥ विलसदिति ॥ तद्विरहापनुत्तये काश्याविरहनाशाय हृदयादितया बक्षःस्थलापितया
विलसद्धारिचंदनोदकच्छटयाप्येषोऽदृततापमनुभूतवान् ॥ प्रसरद्गोफिटा भवैः प्रस्फुरत्सर्पकाजातैर्विपरीतशेषः ॥ न दृत इति ॥ ११ ॥ सकलभ्रममिति ॥ एष विश्वेश्वरः सकलभ्रमं जगदभ्र
मनाशयेत् ॥ कथं भूतम् ॥ स गदित्वाद्यपदेशजं स्रक्तमर्पत्वातिदृष्टांतसिद्धम् ॥ तथाच प्रयोगः ॥ जगदभ्रमरूपं दृश्यत्वात् स्रक्तमर्पत्वादि वदिति ॥ आदिपदेन शुक्तिरजतस्थानुषुरुषादयो गृह्यन्ते ॥
एतादृशस्य तस्य स्फुटमाल्येस्पष्टमालायामपि महाहिंसंभवः स्रक्तमर्पत्वातिदृष्टांतसिद्धतामिति ॥ १२ ॥ स्मृतिमात्रपथमिति ॥ स्मृतिमात्रपथं समरणैकविषयंगतोपि यस्मिन् विधंतापमपाकरोत्यलम् ॥ स हि भौतिकतापमपाकरोति नाशयति सहस्रपवकाशीवियोगात्तप्तः सन् किंचिद्वक्ष्यमाणलक्षणमजल्पतुल्यलपत् ॥ अजो जन्मादिषड्भावविकारशून्य इत्यर्थः ॥ १३ ॥ विलापमेवाहापीति षडभिः ॥

काशीस्पर्शनन्तावधुरेतिष्ठतुकाश्रीतःसमागतोऽनिलोपियदिममगात्राणिपरिष्कजेदालिंगेसदाभेदबधुर्विरहकंपःशांतिमेति॥अन्यथाहिमानीहिमंभहतिस्तस्याःपरिगाहनैःसंस्पृशैरपिशान्तिर्नैतीत्यर्थः॥१४॥
 अगमिष्यदिति॥अहोइतिखेदे॥ममदक्षांगजयासत्पादक्षरोपान्यक्तदेहयायस्तापृषधितोवर्धितःसतापोयदिस्रटितिहिमाद्रिजापार्वतीहिनिश्चितनाभविष्यन्नजाताचस्यात्तदाकथमगमिष्यत्कथंगतःस्यान्नक
 थंचिदित्यर्थः॥कथंभूतादक्षांगजापार्वतीवा॥ममजीवातुलताजीवनौषधिरूपालता॥१५॥किंतुनतयेति॥दशोद्भवयामममनस्तयानादुनोदुपस्रमभूत्॥कथंभूतया॥उज्जिततदेहयात्यक्तशरीरया॥अवि
 मुक्तस्यवियोगेनजन्मस्यतेनमहोष्मणामहाविरहाग्निनायथापरिदूयेतपरितप्येत॥इतमुगुततदेहयाययेतिपाठेयेत्यर्थात्॥इतमुज्जितोदेहोययासातयातया॥१६॥१७॥अमृतांशुश्चंद्रस्तत्कलातो
 मृदुद्रवैःशीतलामृतैः॥१८॥तस्मिन्नापिकाशीवियोगजतापशांत्यर्थमन्यदेवोपायांतरंचित्यतांतत्राहागमदिति॥हिमवत्सुतेवौषधेतेनसतीवियोगजःकंपोमेऽगमत्प्राक्अधुनायदिकार्शानपश्यामितर्हिका
 शीविरहानलस्यशांतिर्नयेयान्माप्नोमीत्यर्थः॥१९॥मनसेति॥तदाजगदंबिकयाजगतांमात्रापार्वत्याधियांसमष्टिव्यष्टिबुद्धीनांजनन्यासाक्षिण्यापरदेवतयाकथमपिकेनापिपदार्थेनएषोहंवियुक्तो

अगमिष्यदहो कथं सतापो ननु दक्षांगजयाय पथितः ॥ ममजीवा तुलता झटित्यलंभविष्यन्न हिमाद्रिजाय दि ॥ १५ ॥ नतथोज्जिततदेहया तयाममदक्षो
 द्रवयामनोऽदुनोत् ॥ अविमुक्तवियोगजमनापरिदूयेतयथामहोष्मणा ॥ १६ ॥ अयिकारिशुदाकदा पुनस्तवलप्ये सुखमंगसंगजम् ॥ अतिशीत
 लितानियेन मेऽद्भुतगात्राणि भवंतितत्क्षणात् ॥ १७ ॥ अयिकारिशिविनाशिता घसंघेतव विस्लेषज आशुशुक्षणिः ॥ अमृतांशुकलामृदुद्रवैरिति चित्रं हविषे
 ववर्धते ॥ १८ ॥ अगमन्ममदक्षजावियोगजोदवधुः प्राग्निमवत्सुतौषधेन ॥ अधुना खलु नैव शांतिमीयांयदिकार्शान विलोकयेहमाशु ॥ १९ ॥ मनसेति
 गृणंस्तदाशिवः सुतरां संवृततापवैकृतः ॥ जगदंबिकयाधियांजनन्याकथमप्येषवियुक्त इत्यमानि ॥ २० ॥ प्रिययावपुषोर्ध्यानयाप्यपरिज्ञातवियो
 गकारणः ॥ वचनैरुपचर्यते स्म स प्रणतप्राणिनिदाघदारणः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॥ तव सर्वग सर्वमस्ति हस्ते विलसद्योगवियोग एव कस्ते ॥
 तवभूतिरहोविभूतिदात्री सकलापत्कलिकापिभूतधात्री ॥ २२ ॥ त्वदनीक्षणतः क्षणाद्भिभोप्रलयंयांतिजगतिशोच्यवत् ॥ च्यवतेभवतः कृपालवादितरो
 पीशनयस्त्वयोंकृतः ॥ २३ ॥

विरहित इत्यमानि अलक्षितज्ञात इत्यर्थः ॥ कदादृशः ॥ मनसेति गृणन्पूर्वोक्तं विलपन् ॥ शिवः सुखस्वरूपः ॥ सुतरामतिशयेन संबुतोऽस्पृष्टोयस्तापस्तेन वैकृतः विकृतिनीत इत्यर्थः ॥ विष्णुः कृतिपाठेऽपि स एवार्थः
 ॥ २० ॥ एवं सामान्यविरहकारणज्ञानानंतरं यत्कृतं तदाह ॥ प्रिययेति ॥ अनया प्रिययावपुषोर्धरूपयापि न परिज्ञातं विशेषतो वियोगस्य कारणं यस्य स तथा ॥ प्रणतस्य प्राणिमात्रस्य निदाघदारणः संतापनाशनः ॥
 एतादृशः स शिवस्तथैव प्रियया उपचर्यते स्म सेवित इत्यर्थः ॥ २१ ॥ तदेव परिचरणमाह तवेति चतुर्भिः ॥ हेतुवर्गहे विलसद्योगविलसन्योगो यस्य तत्संबोधनं तथा ॥ तव हस्ते सर्वमस्त्येव त्वदधीनमेव सर्वमित्यर्थः ॥
 अतस्ते तव को वियोगो विरहः ॥ विलसद्योगेन कृत्वा वियोगस्ते कइति वान्वयः ॥ अहो आश्चर्यं ॥ तवभूतिर्विभूतिर्ब्रह्मादीनां विभूतिदात्री ॥ भूतधात्री प्राणिमात्रस्य धारिका सर्वापत्कलिका सर्वासामापदानाशिकापी
 त्यर्थः ॥ २२ ॥ त्वदिति ॥ हे विभो त्वदनीक्षणतस्तव करुणा दृष्ट्यभावात्क्षणदेवजगति प्रलयं यांति ॥ हे ईश कृपालवात्कृपालेन वस्तुयानां कृतः सेवकत्वेन न स्वीकृतः स भवत इतरोपि त्वत्प्रतियोगी ब्रह्मा

दिरपिच्यवतेभ्रश्यनेसंस्मरतीत्यर्थः ॥ २३ ॥ तापहेत्वभावादिपितवतापोनसंभवतीत्याह ॥ भवतइति ॥ हेत्रिनेत्रद्वैद्वादयस्तवपरितापहेतवो न भवन्ति यतस्तेऽमी तवनयनानि प्रणयिनीप्रियाचङ्गामौलीमस्तकेऽस्ति ॥ कथंभूता ॥ लसज्जलालसत्कमनीयं ब्रह्मजलं स्यात्सा तथा ॥ तथा चोक्तम् ॥ योसावित्यादि ॥ शोभनजलावा ॥ २४ ॥ भुजगाइति ॥ तेषां सिद्धां अमी भुजगाः शेषादयस्ते भुजगाहस्तगाः अंगदादिरूपेण स्थिताः ॥ अतस्तेषां विपिनसंकमतेत्यन्यत्र भवति ॥ नीलकण्ठेति संबोधनस्यायं भावः ॥ कालकूटभक्षणेपितवशो भिज्जातानकाचिद्वानिरतो वराकाणामेषां विपैस्तव किमिति ॥ हेवामदेव तव वामं वपुर्वामशरीरमहमस्मि ॥ कथंभूता ॥ वामाशोभना ॥ रामेति पाठमुंदरीत्यर्थः ॥ चित्तयुक्ताचित्तानुसारिणी ॥ २५ ॥ इतिसंसृतिसंबीजजनन्यासंस्तेः सङ्ग्यबीजं मूलकारणमज्ञानं महत्तत्त्वात् जननी अभक्ता नांतदुत्पादयिषीतया ॥ इत्थं पूर्वोक्तप्रकारं यथा स्यात्तथा हितेभिहिते सति गिरिशोऽयानंतरंगिरं वक्तुमाददे उपक्रमं कृतवान् ॥ कथंभूतेहि ते ॥ गिरानिगुफे गिरां वचसां नितरामतिशयेन गुंफो गुंफनं प्रयनं यत्र तस्मिन् ॥ वक्तुमपीत्यत्र गद्गदामितिक्रचित्पाठः ॥ २६ ॥ तामेव गिरं दर्शयति ॥ अयाति ॥ अयिहेकाशित्वया काश्याहरोऽहं हतो वियोगद्वारा संतापित इति शिखापावत्याऽज्ञायिज्ञातः ॥ कीदृशो हरोऽष्टमूर्तिः पंचभूतचंद्रसूर्यात्मानो मूर्तयो यस्य सः ॥ भवत्यस्मादिति भवः ॥ भाव्यं ते जायंते पदार्था एभिरीतिभावाः प्रमाणानि भावाश्चेष्टौ च प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्थापत्त्यैतिह्यानुपलब्धिसं

भवतः परितापहेतवो न भवन्तीदु दिवाकराग्रयः ॥ नयनानियतस्त्रिनेत्रतेऽमी प्रणयिन्यस्तिलसज्जलाचमौली ॥ २४ ॥ भुजगाभुजगाः सदैव तेऽमी न विषं संक्रमते च नीलकण्ठ ॥ अहमस्मि च वामदेव वामातव वामं वपु रत्रचित्तयुक्ता ॥ २५ ॥ इतिसंसृतिसंबीजजनन्याभिहितेहि ते ॥ गिरानिगुफे गिरिशो वक्तुमप्या ददे गिरम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अयिकाशीत्यष्टमूर्तिर्भवो भावाष्टको भवत् ॥ सत्वरं शिवयाज्ञायिभ्रुवं काश्याहृतो हरः ॥ २७ ॥ अथ बालसखी भूततत्तत्काननवीरुधम् ॥ शिवाप्रस्तावयाच के विमुक्तां मुक्तिदां पुरीम् ॥ २८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ गगनतलमिलितसलिले प्रलयेऽपि भवत्रिशूलपारि विधृताम् ॥ कृतपुंडरीकशोभां स्मरहरकाशीं पुरीं यावः ॥ २९ ॥ धराधरं द्रस्य धराति सुंदरानमां तथा स्यापि धिनोति धूर्जटे ॥ धरागतापीहनयाभ्रुवं धरापुरीधुरीणातवकाशिकायथा ॥ ३० ॥ नयत्रकाश्यां कलिकालजं भयं नयत्रकाश्यां मरणात्पुनर्भवः ॥ नयत्रकाश्यां कलुषोद्भवं भयं कथं विभोसानयनातिथिर्भवेत् ॥ ३१ ॥

भवाइति भावाष्टौ तत्स्वरूपो भावाष्टकः ॥ तथा चोक्तं ब्रह्मविद्धिः ॥ वृत्त्यारूढः प्रमाणमिति ॥ भवत्स्वरूपतादृशोपीत्यर्थः ॥ २७ ॥ काश्याहृतो हर इति भगवन्मुखदेवाकर्ण्यपार्वतीभवस्यामे काशीं प्रस्तावितवतीत्याह ॥ अयेति ॥ अयानंतरं बालकाले सखीभूतास्तत्तत्काननसंबन्धिन्यो वीरुधोलतायस्यांताम् ॥ २८ ॥ प्रस्तावनमेवाह गगनतलमित्यारभ्य प्रमथाधिपेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ हेस्मरहर आवां काशीं पुरीं यावो गच्छाव इत्यन्वयः ॥ कथंभूताम् ॥ कृतपुंडरीकशोभां मुत्पादितपद्मशोभां ॥ गगनतले मिलितं सलिलं पारिं मस्तस्मिन्दैनं दिनप्रलये त्रिशूलस्योपरिविशेषणधृताम् ॥ उकारलोपशब्दादसः ॥ त्रिशूलेन परिसर्वतो विधृतामिति वा ॥ अपिशब्दात्माकृतप्रलयादावपि ॥ २९ ॥ धरेति ॥ पूर्वोपिशब्दो भिन्नक्रमे ॥ अस्य धराधरं द्रस्ययापि धराम त्यतुरपि धरानधरातयामां न धिनोत्पुतापयतितवपुरीकाशिकाधुरीणाभ्रेष्ठापयाधिनोति ॥ कीदृशी ॥ धरागतापियाभ्रुवं निश्चिंतं धरानभवति त्रिशूलाप्रेरिततत्वात् ॥ यद्वा धरागताधरारूपतां प्राप्तापिया धरानभवति किन्तु ध्रुवं ब्रह्मवेत्यर्थः ॥ ३० ॥ नयत्रेति ॥ हे विभो कथं सा काशी नयनातिथिर्नयत्रविषयः स्यात् ॥ कीदृशी ॥ यस्यां कलिकालजं भयं नास्ति कलेरत्राप्रवेशात् ॥ प्रवेशे वा तस्यां किंचित्कर

त्वात् ॥ यत्त्विदानीं कलिधर्मादृश्यन्तेतेषां रुद्ररूपाणां काशयेकनिवासानां प्रारब्धत्वात् ॥ नयत्र काश्यां भरणाय न भवः ॥ जन्ममरणव्यवहितसमये तत्त्वज्ञानेन कैवल्यप्राप्तेः ॥ नयत्र काश्यां कलुषोद्भवभयं पाप
स्यात्र फलानुत्पादकत्वात् ॥ तथा च श्रूयते ॥ ऊपरः पुण्यपापानां धन्यावाराणसि पुरीति ॥ लेंगे च ॥ नाविमुक्ते नरः काश्चिन्नरकयाति कलिं वी ॥ ईश्वरानुग्रहादेव सर्वेयान्ति परांगतिमिति ॥ न च कालभैर
वयातनाशास्त्रविरोधस्तस्याः पश्चाद्भावित्वात् ॥ तथा च ब्रह्मवैवर्ते काशीविश्वेश्वरयोर्वोक्यानि ॥ प्रतिज्ञाममदेवेशस्यावराजंगमाजनाः ॥ तारणीयाः सर्वतो मे सागच्छति कर्ला शुभा ॥ तत्रापि मनुजादेव धर्मा
धर्माधिकारिणः ॥ न चान्ये त्रिविधाजीवाः पूर्वकर्मोपजीविनः ॥ परदाररताः केचित् केचिद्व्यपरायणाः ॥ परापवादेषु न्यपरदोहरताः खलाः ॥ केचिद्रोवचक्तारः केचिन्मद्यपरायणाः ॥ केचित्पाखण्डकुशलव
चकाः सूचकाः परे ॥ तीर्थद्रोहकरालिगविष्णुब्राह्मणविद्भवाम् ॥ द्रोहिणो निवसन्त्येव द्वापरान्ते कलौ तथा ॥ अन्यान्यपि च पापानि बहूनि मुमहात्यपि ॥ कुर्वत्येवं नराः सर्वे मय्येव च विशेषतः ॥ अद्य यावत्तारितास्ते म
तिज्ञाग्न्यायमे ॥ अतः परं त्वच्छरणंगतास्मां शेषशंकर ॥ विश्वेश्वरवाक्यम् ॥ पुण्यं कृत्वा काशियेकाशिकां त्वां प्राप्ताः प्राप्तास्ते तु तद्वस्तुनित्यम् ॥ पापं कृत्वा क्षेत्रमध्ये मृता ये तेषां मुक्तिर्यतनान्ते भवेद्दि ॥
धर्मः काश्यां शुद्धिहेतुः प्रदिष्टः पापं पुनर्दुःखमालादिभूलम् ॥ तस्मात्प्रतिज्ञातवासिद्धरूपामुक्तिर्भवत्येवमलावसाने इत्यादि ॥ यद्दोषमप्यत्र मोक्षप्रविबन्धनिमित्तं भयमिति वार्यः ॥ ३१ ॥ किमत्रेति ॥ पदे पदे

किमत्र नो संति पुरःसहस्रशः पदे पदे सर्वसमृद्धिभूमयः ॥ परं न काशीसदृशीदृशोः पदं कचिद्भूतामेभवता शपेशिव ॥ ३२ ॥ त्रिविष्टपे संति न किं पुरःशतं
समस्तकोतुहलजन्मभूमयः ॥ तृणी भवंती ह च ताः पुरःपुरः पदं पुरारे भवतो भवद्विषः ॥ ३३ ॥ न केवलं काशिवियोगजो ज्वरः प्रबाधते त्वां तु तथा यथात्र माम् ॥
उपाय एषो त्रिनिदाघशान्तिपुरीतुसावाममजन्मभूरथ ॥ ३४ ॥ मयानमेनेममजन्मभूमिकावियोगजन्मापरिदाघ ईशितः ॥ अवाप्य काशीं परितः
प्रशान्तिदासमस्तसंतापविघातहेतुकाम् ॥ ३५ ॥ नमोऽक्षलक्ष्म्योत्रसमक्षमीक्षितास्तनूभृताकेन चिदेव कुत्रचित् ॥ अवैम्य हं शर्मदसर्वशर्मदासरूपिणी
मुक्तिरसौ हि काशिका ॥ ३६ ॥

स्थाने स्थाने त्रयुधिव्याससहस्रशोऽसंख्याताः पुरः किन्नमन्तपितुस्तन्येव ॥ कथं भूताः ॥ सर्वसमृद्धिभूमयः सर्वैश्वर्यस्थानानि ॥ परं केवलं किं तु वा काशीसदृशीदृशोऽनेन त्रयोः पदं विषयं न गतानयाता ॥
हेशिवास्मिन्नर्थे भवता शपे ॥ एतच्चेदहं मिथ्यावदेत्तदा भवतः शपथं करोमीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ननु तर्हि स्वर्गोऽप्युत्पादकपुःस्थास्यति तत्राह ॥ त्रिविष्टप इति ॥ त्रिविष्टपे स्वर्गोऽशतपुरः अनेकाः पुर्यः किं नस्तन्यपि
तुस्तन्येव ॥ कथं भूताः ॥ ममस्तेति ॥ ममस्ताश्चर्योत्पत्तिस्थानानि ॥ किंतु हे पुरागे भवद्विषः मंसारद्रेष्टुर्भवत इह पुरः काश्याः पदमेकमपि प्रदेशमासाद्येति शेषः ॥ ताः पुरस्तुणी भवन्ति चकाराज्यं तिच ॥
पुरःपुरः पुर इति पाठे भवतः पुरःपुर्याः पुरःपुरस्तात् ॥ शेषं पूर्ववत् ॥ ३३ ॥ न केवलमिति ॥ न केवलं काशीवियोगजो ज्वरस्त्वामेव प्रबाधते किं त्वमन्दरे यथा त्वां प्रबाधते न यामापीतियोजना ॥ किंतु
निदाघशान्त्येकाशीवियोगजज्वरनाशायात्र जगत्प्रेष उपायः कोऽसौ ॥ पुरीतुसावाममजन्मभूरिति ॥ ३४ ॥ किंच ॥ मयेति ॥ हे ईशितः हेनियन्तः मयानजन्मभूमिकायाः वियोगाज्जन्मयस्य सप
रिदाघस्तापो न मेनेन ज्ञातो नानुभूत इति यावत् ॥ तत्र हेतुमाहावाप्येति ॥ परितः सर्वतः प्रशान्तिदासमस्तसंतापविघातहेतुः काशिका ॥ ३५ ॥ नमोऽक्षेति ॥ हेशर्मदानन्दकेन चिदपि तु भृताकुत्रचित्पिमोक्षलक्ष्म्योत्रजगति समक्षं प्रत्यक्षं यथास्यात्तयानेक्षितानदृष्टाननुभूता इत्यर्थः ॥

किन्तु सर्वेषां शर्मदासरूपिणी मृतिमती काशिकाहिनिश्चितमसौ प्रत्यक्षामुक्तिरित्यहमवैमिजानामीति योजना ॥ ३६ ॥ नमुक्तिरिति ॥ यथा काश्यां विग्रहं शरीरं परिहाय मुक्तिरस्ति न तथा इह जगति समाध्यादिना मुक्तिरिति योजना ॥ कथम्भूतेन ॥ समाध्यादिना अस्थिरं द्रियत्वेन च अलं द्रियवृत्त्या उज्जितस्त्यक्तस्तत्समाधिर्ग्रसमाधानं यस्मिन् स्तेन समाधिना समाध्यभावेनेत्यर्थः ॥ क्रतुक्रियाभिर्नृणां चानुष्ठानैः ॥ वेदविद्याउपासनादिरूपया ॥ ३७ ॥ ननाकेति ॥ काश्यांतनुमात्रधारिणि देहभृन्मात्रेयादृक्मुखं तादृक्मुखं नालोके स्वलोकेनास्ति ॥ अतोतिमुन्दरेपि पातालतले ॥ स्वलोकादपिरम्याणि पातालानीति नारदः प्राह ॥ स्वर्गसदामध्ये पातालेभ्यो गतो देवीत्यादिदर्शनात् ॥ कुतस्तादृक्मुखम् ॥ यदा स्वर्गे पाताले च तादृक्मुखं नास्ति तदा मर्त्ये मनुष्यलोके सुखसंश्रयावार्तापि क्वा ॥ वाशब्दः कटाक्षे ॥ नकापीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ क्षेत्रेति ॥ हे त्रिशूलिन् भवतोऽविमुक्ते क्षेत्रे तत्रान्यत्र वा स्थितो यो मनोपियुं क्तमनोवृत्तिमात्रमपि प्रयच्छति स देवषडंगयोगं युं क्तं युनक्ति ॥ मनःसंयोजने हेतुः प्राणिवरोऽतीव पुण्यकृदित्यर्थः ॥ अविमुक्तनामनिर्वर्त्ति ॥ विमुक्तिलक्ष्म्येति ॥ ३९ ॥ किंच ॥ षडंगेति ॥ हे शिवनृभिर्नरेस्तादृशी शरीरेण सिद्धिः षडङ्गयोगसिद्धिर्निश्चितमत्र लोके न लभ्यते ॥ काशीसमवाप्यत्वयिक्षणं ह शौनेत्रे स्थिरीकृत्य सुखेन यादृशी लभ्यत इति ॥ ४० ॥ वरमिति ॥ हिनिश्चितम् ॥ अपीति वा ॥ तिर्यक्त्वं पशुत्वमपि वरं श्रेष्ठम् ॥ कीदृशम् ॥ न विद्यते बुद्धेर्देहवत्तमानात्

नमुक्तिरस्तीह तथा समाधिना स्थिरं द्रियत्राज्जिततत्समाधिना ॥ क्रतुक्रियाभिर्न न वेदविद्यायथा हि काश्यां परिहाय विग्रहम् ॥ ३७ ॥ ननाकलोके सुखमस्ति तादृशं कुतस्तु पातालतलेऽति सुन्दरे ॥ वार्तापि मर्त्ये सुखसंश्रयाक्त्वा काश्यां हि यादृक्तनुमात्रधारिणि ॥ ३८ ॥ क्षेत्रे त्रिशूलिन् भवतोऽविमुक्ते विमुक्ति लक्ष्म्या न कदापि मुक्ते ॥ मनोपियः प्राणिवरः प्रयुं क्तं षडंगयोगं स देवयुं क्तं ॥ ३९ ॥ षडंगयोगाद्ब्रहितादृशी नृभिः शरीरसिद्धिः सहसात्र लभ्यते ॥ सुखे न काशीसमवाप्ययादृशी दृशौ स्थिरीकृत्य शिवत्वयिक्षणम् ॥ ४० ॥ वरं हितिर्यक्त्वं न बुद्धिर्वै भवं मानवत्वं बहु बुद्धिभाजनम् ॥ अकाशिसं दर्शननिष्फलो दयंसंमतः पुष्करबुद्धोपमम् ॥ ४१ ॥ दृशौ कृतार्थं कृतकाशिदर्शनेतनुः कृतार्था शिवकाशिवासिनी ॥ मनःकृतार्थं धृतकाशिसंश्रयं सुखं कृतार्थं कृतकाशिसंमुखम् ॥ ४२ ॥ वरं हित्काशिरजोतिपावनं रजस्तमोऽध्वंसि शशिप्रभोज्ज्वलम् ॥ कृतप्रणामैर्मणिकर्णिकाभुवे ललाटगंयद्बहुमन्यते सुरैः ॥ ४३ ॥

विवेकविस्तारो यस्मिन् ॥ बहूनां बुद्धीनां भाजनं योग्यमपि मानवत्वं मनुष्यत्वं न वरम् ॥ तत्र हेतुर्गर्भविशेषणमाह ॥ अकाशिसं दर्शननिष्फलो दयं काशीदर्शनाभावेन फलोदयश्च न्यूनम् ॥ ननु काशीसन्दर्शनं विनापि यत्र कुत्रापि सुखेन स्यात् तद्वत्ततः समयांतरदर्शनादिकं विधेयं तत्राह ॥ पुष्करबुद्धोपमं पुष्करशब्देनाप्रपन्नप्रलक्ष्यते ॥ बुद्धुदशब्देन जललवः ॥ तथा चोक्तमाचार्यैः ॥ नलिनीदलगतजललवतरलं तद्जीवनमतिशयचपलमिति ॥ पुष्करजलमिति वा ॥ ४१ ॥ अदशनं कृतार्थतामुक्त्वा दर्शने कृतार्थतामाह ॥ दृशौ हितिविति ॥ कृतं काश्यादर्शनं याभ्यां ते दृशौ नेत्रे कृतार्थं कृतार्थः पुरुषार्थो याभ्यां ते तथा ॥ शिवाचासौ काशी च शिवकाशी तस्यां वस्तुं शीलं स्यात्सा तनुः शरीरं कृतार्था ॥ शिवेति संबोधनं वा ॥ यत्र कुत्रापि गमनं परित्यज्य धृतः काश्ये वसंश्रय आश्रयोपेत न मनःकृतार्थम् ॥ कृतकाशीसंमुखा येन तन्मुखं कृतार्थमिति ॥ ४२ ॥ वरमिति ॥ तत्काश्या रजोपुल्लिखं श्रेष्ठम् ॥ श्रेष्ठत्वे हेतवः ॥ हियस्मादतिपावनं रजस्तमसाध्वंसितुं शीलं स्यत्तथा ॥ शशिप्रभोज्ज्वलं चन्द्रतेजोवच्छुक्लम् ॥ अतएव मणिकर्णिकाभुवे कृतप्रणामैः सुरैः स्वकीयललाटगंयद्बहुमन्यते तत्सर्वोत्कृष्टं मन्यते ॥ यदा कृताये प्रणामास्तैः कृत्वा काशीस्थानां ललाटगम् ॥ यदा पञ्चधैर्यं तृतीया ॥

मणिकर्णिकाभुवेकृतप्रणामानाललाटगंमुखैर्यद्गुह्यमन्यतहाति ॥ ४३ ॥ नदेवेति ॥ देवलोकादिर्मणिकर्णिकायास्तुलां साम्यं नम्रजेन्नगच्छेत् ॥ कुतः ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकायांमहाप्रयाणकृच्छ्र-
तिर्मरणकृतांश्रवणंदिप्यं ब्रह्मरसायनंरसरूपआश्रयस्तदास्पदं तदाश्रयम् ॥ यद्वा अयतेज्ञायतेब्रह्मरसोनेनेत्यवर्णमणवःषडक्षरराममन्त्रराजोवा ॥ ब्रह्मरसायनस्यप्रणवस्यराममन्त्रराजस्यवाऽऽस्पदमा-
श्रयोभवतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ महेति ॥ मणिकर्णिकास्थलीमहामहोभूःपरिपूर्णतेजःस्थानम् ॥ कुतः ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकास्थल्यांसातमस्ततिरंधकारपरम्पराआवरकत्वसाम्यादज्ञानपरंपरेत्यर्थः ॥
संक्षयं समेति ॥ समुपसर्गाभ्यामत्यन्तनाशं प्राप्नोतीतिसूचितम् ॥ साक्षा ॥ यापरःशतैःशतात्परैरसंख्यातैर्जन्मभिरेधितावर्द्धिताधनीभूतेत्यर्थः ॥ साधनान्तरैर्विनाशतामाह ॥ दिवाकेति ॥
अनिग्रहाविनाशा ॥ यस्यांजीवितानामेवाज्ञानसन्ततिर्नश्यतिर्किंपुनर्मृतानांश्रीरुद्रोपदेशेनेतिभावः ॥ ४५ ॥ किञ्चित् ॥ किंप्रश्नेउचितकं ॥ उत्प्रेक्षायांवाकिमुशब्दः ॥ निर्वाणं कैवल्यमेवपदस्या-
नयस्यतस्यपरमेश्वरस्य अथवा निर्वाणस्यकैवल्यचक्रवर्तिनःपदस्यपादस्यभद्रपीठंतिहासनंकिमुमणिकर्णिकास्थलीतिसर्वत्रान्वेति ॥ अथोअथवानुनिश्चितम् ॥ मोक्षलक्ष्म्यामृदुलतल्पकोमलाशय्या ॥

नदेवलोकोनचसत्यलोकोननागलोकोमणिकर्णिकायाः ॥ तुलान्वयेद्यत्रमहाप्रयाणकृच्छ्रतिर्भवेद्ब्रह्मरसायनास्पदम् ॥ ४४ ॥ महामहोभूमणिकर्णिकास्थ-
लीतमस्ततिर्यत्रसमेतिसंक्षयम् ॥ परःशतैर्जन्मभिरेधितापियादिवाकरार्मीदुकरैरनिग्रहा ॥ ४५ ॥ किमुनिर्वाणपदस्यभद्रपीठंमृदुलतल्पमथोनुमो-
क्षलक्ष्म्याः ॥ अथवामणिकर्णिकास्थलीपरमानंदसुकंदजन्मभूमिः ॥ ४६ ॥ समतीतविमुक्तजंतुसंख्याक्रियतेयत्रजनेःमुखोपविष्टैः ॥ विलसद्द्युति-
सूक्ष्मशर्कराभिःस्ववपुःपातमहोत्सवामिलालैः ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अपर्णापरिवर्ण्येतिपुरींवाराणसींमुने ॥ पुनर्विज्ञापयामासकाशीप्रास्थ्यैपि-
नाकिनम् ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॥ प्रमथाधिपसर्वेशानित्यस्वाधीनवर्तन ॥ यथानंदवनंयायां तथाकुरुवरप्रद ॥ ४९ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥
जितपीयूषमाधुर्याकाशीस्तवनसुंदरीम् ॥ अथाकर्ण्यहमुदितोगिरिशोगिरिजांगिरम् ॥ ५० ॥ श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ अयिप्रियतमेगौरित्वद्वा-
गमृतसीकरैः ॥ आप्यायितोस्मिनितरांकाशीप्रास्थ्यैयतेषुना ॥ ५१ ॥

अथवापरमानन्दपवसुकन्दःशोभनंमूलंकारणम् ॥ परमानन्दस्यवासुकन्दःशोभनंमूलंकारणं तारकोपदेशस्तस्यजन्मभूःस्थानमिति ॥ ४६ ॥ समतीतेति ॥ यत्रयस्यांमणिकर्णिकास्थल्यांमु-
खोपविष्टैर्जनेःसमतीतायेविमुक्ताजंतवस्तेषांसंख्यागणनाक्रियते ॥ कथमभूतः ॥ स्ववपुःपातपवमहोत्सवस्तत्रैवाभिलाषोयेषान्तैः ॥ तथाचात्रैवेत्तम् ॥ यत्रसर्वमतीक्षन्तेमृत्युंमिथ्यमिवातिथिमिति ॥
कैः ॥ विलसन्तीद्युतियांसांताविलसद्द्युतयश्चताःसूक्ष्मशर्कराश्चुद्रपापाणास्ताभिः ॥ ४७ ॥ अपर्णेति ॥ अपर्णंत्पेनेनशुद्धसत्त्वायास्तस्याःकाशीमुणवर्णनेऽधिकारोस्तीतिध्वन्यते ॥ पार्वतीतिकाचित्
॥ ४८ ॥ प्रमथाधिपेत्यादिसम्बोधनचतुष्टयेनतत्रकिमप्यशक्यंनस्तीतिसूचयति ॥ ४९ ॥ जितेति ॥ गिरिशशर्वभूतांपूर्वोक्तांगिरमाकर्ण्यमुदितःसन्नयानन्तरंगिरिजां प्राहेत्यन्वयः ॥ कथमभू-
ताम् ॥ जितपीयूषस्यामृतस्यमाधुर्यंयथासातयाताम् ॥ तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ काशीस्तवनेमुन्दरीशोभनाम् ॥ ५० ॥ अपीतिसम्बोधने ॥ त्वद्वागमृतसीकरैस्तववचनपीयूषकणैः ॥ यते

कां. म. पु.

॥ २०९ ॥

यत्नकरोमि ॥ ५१ ॥ त्वमिति ॥ उपाशनामिभुजमेवइत्यर्थः ॥ ५२ ॥ तर्हि काश्या अर्न्यराधिपन्येनानाश्रितत्वात्सिद्धेनः समीहितेनेत्याह ॥ पितामहस्येति ॥ ५३ ॥ तर्हि बलाभिः सारणीय
स्तत्राह ॥ कथमिति ॥ ५४ ॥ तर्हि विप्रमुत्पाद्योत्कृष्टव्योनेत्याह ॥ अधर्मेति ॥ तस्मात्तद्देशेन केनापि प्रकारेण यस्तं काश्यावियोजयेत्तं कप्रेषयामीति योजना ॥ ५५ ॥ ननु विप्रमुत्पाद्यनिःसरणे को
दोषस्तत्राह ॥ धर्मेति ॥ ५६ ॥ तर्हि च्छिद्रादीन्नेववाहिनैतव्योनेत्याह ॥ विनेति ॥ तत्र हेतुर्मेयेवेति ॥ धर्मरूपधुरंधराः ॥ ५७ ॥ किंच ॥ न जंरति ॥ धर्मवर्मधर्म
मार्गविभर्तीति धर्मवर्मभृत् ॥ अत्र कर्मभूमौ ॥ तथा च मनुः ॥ बालस्यादन्नदोषाच्च मृत्युर्विमान् जिघांसतीति ॥ ५८ ॥ इति पूर्वोक्तम् ॥ योगिनीनां चकंसमूहम् ॥ अतिमहार्मादमतिशयेन दक्ष

त्वं ज्ञानासिमहादेवि मम यत्तन्महद्व्रतम् ॥ अभुक्तपूर्वमन्येन वस्तूपाश्रामिनेतरत् ॥ ५२ ॥ पितामहस्यवचनादिवोदासेमहीपतौ ॥ धर्मेण शासति पुर्णं कउपायो
विधीयताम् ॥ ५३ ॥ कथं सराजार्थमिष्टः प्रजापालनतत्परः ॥ वियोज्यते पुरः काश्यादिवोदासोमहीपतिः ॥ ५४ ॥ अधर्मवर्तिनो यस्माद्विघ्नः स्यान्नैतरस्य तु ॥
तस्मात्कप्रेषयामीशेयस्तं काश्यावियोजयेत् ॥ ५५ ॥ धर्मवर्त्मानुसरतां यो विघ्नं समुपाचरेत् ॥ तस्यैव जायते विघ्नः प्रत्युत प्रेमवर्धिनि ॥ ५६ ॥ विनाच्छिद्रे
णतं भूपं नोत्सादयितुमुत्सहे ॥ मयैव हियतोरक्ष्याः प्रिये धर्मधुरंधराः ॥ ५७ ॥ न जरातमतिक्रामेन्न तं मृत्युर्जिघांसति ॥ व्याधयस्तं न वाधते धर्मवर्म
भृदत्रयः ॥ ५८ ॥ इति संचितयन्देवो योगिनीचक्रमग्रतः ॥ ददर्शातिमहार्मादं गढकार्यस्य साधनम् ॥ ५९ ॥ अधदेव्यासमालोच्य व्योमकेशो महामुने ॥
योगिनीवृंदमाहूय जगौ वाक्यमिदं हरः ॥ ६० ॥ सत्त्वं रयात योगिन्यो मम वाराणसीपुरीम् ॥ यत्र राजादिवोदासो राज्यं धर्मेण शास्त्यलम् ॥ ६१ ॥ स्वधर्म
विच्युतः कार्शायथातूर्णत्यजेन्नृपः ॥ तथोपचरत प्राज्ञायोगमायाबलान्विताः ॥ ६२ ॥ यथा पुनर्नवीकृत्य पुर्णवाराणसीमहम् ॥ इतः प्रयामि योगिन्यस्तथा
क्षिप्रं विधीयताम् ॥ ६३ ॥ इति प्रसादमासाद्य शासनं शिरसा वहन् ॥ कृतप्रणामो निर्यातो योगिनीनां गणस्ततः ॥ ६४ ॥ ययुराकाशमाविश्य मनसोप्य
तिरंहसा ॥ परस्परं भाषमाणो योगिन्यस्तामुदान्विताः ॥ ६५ ॥ अद्य धन्यतराः स्मो वै देवदेवेन यत्स्वयम् ॥ कृतप्रसादाः प्रहिताः श्रीमदानंदकाननम् ॥ ६६ ॥

मत्पुत्रगाढकार्यस्य दृढक्रियायाः साधनकारणम् ॥ ५९ ॥ अधदेव्यासमालोच्येत्यस्यायं भावः ॥ यद्यप्यन्यद्वारास्वधर्मचयावनमप्यन्यद्वार्यं तथापि सर्वैः स्वार्थसमीहिते स्वकार्यमुदरेत् ॥ ६० ॥
दिन्यायात्काशीप्राप्त्यन्यथानुपपत्त्याच्च स्वधर्मादन्यद्वाराव्युत्पाप्य कार्शाय जायित्वा सहगणे नावाभ्यान्तत्र गन्तव्यमिति देव्यासहपर्यालोचनं कृत्वेति ॥ जगौ उवाच ॥ इदं वक्ष्यमाणम् ॥ ६० ॥
॥ ६१ ॥ उपचरत समाचरत ॥ तस्माद्विभीम इति चेत्तत्राह ॥ योगेति ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ततो मन्दरात् आज्ञानन्तरं वा ॥ ६४ ॥ अतिरंहसातिशयितवेगेन ॥ ६५ ॥ परस्परं भाषणमेवाहव्यस्ये

का. सं. ४. १.

स. अ. ४४

॥ २०९ ॥

तिद्वाभ्याम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इतीति ॥ इतीत्यं परस्परं संकथयन् ॥ तुल्यं भ्रमे ॥ अयानन्तरं स योगिनीनां निकुरं बः समुद्रस्तां पुरीं नयनातिथ्यं नेत्रगोचरमलं भयत्प्रापयदित्यन्वयः ॥ मुदितं मनो यस्य सः ॥ मन्दरादिरेव कुञ्जः तस्मिन्वायः कुञ्जस्तस्मात् ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृता याकाशीखण्डटीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ छ ॥ ॥ चत्वारिंशोऽध्यायश्चोर्ध्वेऽध्यायेतीवमुशो भने ॥ योगिनीनां समुद्रस्यागमनं वर्णयते स्फुटम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायाते योगिनीनां निकुरं बः स्तां पुरीं नयनातिथ्यं मलं भयदित्युक्तं तदनन्तरं किं वृत्तमित्यपेक्षायामाह ॥ अयेति ॥ अयं पुण्यानेत्रविषयमास्य नन्तरं त योगिनीनां वृन्दं दूरादेव दृष्टिप्रसार्य स्वचक्षुषोर्दौर्ध्वनिर्माणं फलान्वितं प्रशशंसेत्यन्वयः ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्च प्रशशंसेत्यनुपजते ॥ कथम्भूताश्चलाश्च पलाः पल्लवाः अत्राणि यासां तास्तथा ॥ ताउत्प्रेक्षन्ते ॥ सादरमिति ॥ सादरं यथा स्यात्तथा दूरमार्गस्थान्पांथान्पाधिकानां ह्यतीराकारयतीरिवेति ॥ २ ॥ चञ्चदिति ॥ सुनीलतमालाश्यामलमपि व्योमाकाशं सुनिर्मलं शुक्लमास्वरन्तेजो

अद्यसद्यो महालाभावभूतानोति दुर्लभो ॥ त्रिनेत्रराजसंमानस्तथा काशीविलोकनम् ॥ ६७ ॥ इति मुदितमनाः स योगिनीनां निकुरं बः स्वथमन्दराद्रिकुं जात ॥ नभसिलघुकृतप्रयाणवेगो नयनातिथ्यं मलं भयत्पुरीं ताम् ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कान्दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वार्धे काशीवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अथ तद्योगिनी वृन्दं दूरादृष्टिप्रसार्य च ॥ स्वनेत्रदौर्ध्वनिर्माणं प्रशशंस फलान्वितम् ॥ १ ॥ दिव्यप्रासादमालानां पताकाश्चलपल्लवाः ॥ सादरं दूरमार्गस्थान्पांथानां ह्यतीरिव ॥ २ ॥ चञ्चत्प्रासादमणिष्यैर्विजृम्भितमरीचिभिः ॥ सुनीलमपि च व्योमवीक्ष्यमाणं सुनिर्मलम् ॥ ३ ॥ देवत्वमाययाच्छाद्य वेपंकार्पटिकोचितम् ॥ विधाय काशीमविशद्योगिनीचक्रमक्रमम् ॥ ४ ॥ काचिच्च योगिनीभूताकाचिज्जाता तपस्विनी ॥ काचिद्भूवसैरंश्रीकाचिन्मासोपवासिनी ॥ ५ ॥ मालाकारवधूः काचित्काचिन्नापितमुंदरी ॥ सूतिकर्मविचारज्ञाऽपराभेषज्यकोविदा ॥ ६ ॥ वैश्याचकाचिदभवत्क्रयविक्रयचंचुरा ॥ व्यालग्राहिण्यभूत्काचिद्दासी धात्री चकाचन ॥ ७ ॥ एकाचनृत्यकुशला त्वन्यागानविशारदा ॥ अपरावेणुवादज्ञा परावीणाधराभवत् ॥ ८ ॥ मृदंगवादनज्ञान्याकाचित्तालकलावती ॥ काचित्कार्मणतत्त्वज्ञाकाचिन्मौक्तिकगुफिका ॥ ९ ॥ गंधभागविधिज्ञान्याकाचिदक्षकलालया ॥ आलापोलासकुशलाकाचिच्चत्वरचारिणी ॥ १० ॥

भास्वरं वा वीक्ष्यमाणं दृश्यमानं प्रशशंसेति पूर्वक्रियैव संबन्धः ॥ कैः ॥ चञ्चत्तः स्फुरन्तो वेपमासादास्तत्र स्यैव प्राणिष्वैः कृत्वा विजृम्भिता देदीप्यमाना ये मरीचयस्तैरित्यर्थः ॥ ३ ॥ देवत्वमिति ॥ रक्तवस्त्रादिधारिणस्तपस्विशेषाः कार्पटिकास्तेषां विंशतिधायाऽक्रमं यथा स्यात्तथा योगिनीचक्रं काशीमविशदित्यन्वयः ॥ ४ ॥ एवं प्रथमतः प्रविश्य पश्चाज्जाना रूपं कृतवदित्याह काचित्यादिना ॥ योगिनी अष्टांगयोगयुक्ता कापालिकी वा ॥ तपस्विनी चान्द्रायणादि व्रतपरा ॥ सैरन्ध्री परवेशमस्या ॥ ५ ॥ भेषज्यकोविदा वैद्यकर्मणि निपुणा ॥ ६ ॥ क्रयविक्रयविषयचंचुरा दत्ता ॥ व्यालः सर्पस्तद्ग्राहिणी ॥ धात्री उपमाता ॥ ७ ॥ वीणाधनेति पाठे शौणैव धनं धनसाधनं यस्याः सा तथा वीणावादनपरेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ताल एव कलाविद्या तद्वती ॥ कार्मणतत्त्वज्ञा वशीकरणकर्मतत्त्वज्ञेत्यर्थः ॥ मौक्तिकगुफिका मुक्तामालाप्रथिका ॥ ९ ॥ गंधभागविधिज्ञा गंधविभागप्रकारज्ञा ॥ अक्षकलालाद्युतविद्याभ्यभूता ॥ आलापस्योलासे विलासे चातुर्यं इति यावत् ॥ कुशला ॥ चत्वर

चारिणीभिः कुरूपेण प्रांगणचारिणी ॥ १० ॥ वंशस्य ऊर्ध्वीकृत्य धृतस्योपर्यधिरुणे दक्षा ॥ इतरा उभयपार्श्वे ऊर्ध्वीकृत्य बद्धायारज्ज्वा मार्गेण तदुपरि गमने इतरा दक्षतरपदयोः परस्परमुभयत्रान्वयः ॥ पथि चोपरिवेष्टनापथि पतितं यस्मिन् वस्त्रं तत्परिधानेत्यर्थः ॥ ११ ॥ परान्येत्युभयत्र संवध्यते ॥ लक्षणानि साधुदिकोक्तानि ॥ चिकेति जानाति कथयति वित्यर्थः ॥ किञ्चान इति किंवा तोरूपमिदम् ॥ १२ ॥ नैपुण्याद्वाक्ष्यात् ॥ १३ ॥ पुरुषस्य स्त्रिया स्त्रिया वा पुरुषेण रहः संबंधे जायमाने यया वीर्ये न क्षरति सा गुटिका ॥ गुटिका वृत्ति सिद्धिदा काचित् ॥ चक्षुषोर्जनस्पर्शमात्रेणाभीष्टदेशमाप्त्वा दर्शनादिसिद्धिरंजनसिद्धिस्तदा काचित् ॥ धातुवादेषु वर्णादिसिद्धिकथनेऽन्याविदग्धानि पुणा ॥ पादुकायाः पादस्पर्शमात्रेणः भीष्टदेशमाप्तिः पादुकासिद्धिस्तदा परा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभादिपुत्रेषु पुरे त्यनुषजते ॥ खेचरीत्वमाकाशगामित्वम् ॥ अहयत्वं च क्षुब्धतः संमुखेऽपि दर्शनानर्हत्वं ॥ १५ ॥ आकर्षणीसिद्धिर्नाम हृच्छया स्त्रियाः पुरुषस्य बलादानयनम् ॥ उच्चाटनं सुस्यस्यापि दौस्थ्यपापाद

वंशाधिरोहणे दक्षारज्जु मार्गेण चेतरा ॥ काचिद्वा तुलचेष्टाऽभूत्पथि चोपरिवेष्टना ॥ ११ ॥ अपत्यदाऽनपत्यानां परातत्रपुरेऽवसत् ॥ काचित्करात्रिरेखाणां लक्षणानि चिकेति च ॥ १२ ॥ चित्रलेखननैपुण्यात्काचिज्जनमनोहरा ॥ वशीकरणमंत्रज्ञाकाचित्त्रचचारह ॥ १३ ॥ गुटिकासिद्धिदा काचित्काचिदंजनसिद्धिदा ॥ धातुवादविदग्धान्यापादुकासिद्धिदा परा ॥ १४ ॥ अग्निस्तंभं जलस्तंभं वाक्स्तंभं चाप्यशिक्षयत् ॥ खेचरीत्वं ददौ काचिदहश्यत्वं पराददौ ॥ १५ ॥ काचिदाकर्षणीसिद्धिददा उच्चाटनं परा ॥ काचित्रिजांगसौंदर्ययुक्ता चित्विमोहिनी ॥ १६ ॥ चिंतितार्थप्रदा काचित्काचिज्योतिः कलावती ॥ इत्यादिवेषभाषाभिरनुकृत्य समंततः ॥ १७ ॥ प्रत्यंगणं प्रतिगृहं प्राविशद्योगिनी गणः ॥ इत्थमब्धं चरंत्यस्तायोगिन्योऽहर्निशं पुरि ॥ १८ ॥ नच्छिद्रं लेभिरैकापि नृपविघ्नचिकीर्षवः ॥ ततः समेत्यताः सर्वयोगिन्यो बंध्यवांछिताः ॥ तस्थुः संमंज्यतत्रैव न गतामंदरं पुनः ॥ १९ ॥ प्रभुकार्यमनिष्पाद्य सदः संभावनैधितः ॥ क्रः पुरः शक्रुयात्स्वातुं स्वामिनो क्षतविग्रहः ॥ २० ॥ अन्यच्च चिंतितं ताभिर्योगिनीभिरिदं मुने ॥ प्रभुं विना पीजीवामो न तु काशीं विना पुनः ॥ २१ ॥ प्रभूरुष्टोऽपि सद्भृत्ये जीविकामात्रहारकः ॥ काशीहरेत्कराद्दृष्टापुरुषार्थं च तुष्टयम् ॥ २२ ॥ नाद्यापि काशीं संत्यज्य तदारभ्य महामुने ॥ योगिन्योन्यत्र तिष्ठति चरंत्योऽपि जगन्नयम् ॥ २३ ॥

नम् ॥ निजांगस्य सौंदर्येण लावण्येन यूनां चित्तस्थविमोहिनी क्षोभकर्त्री ॥ १६ ॥ चितितार्थप्रदाऽभीष्टार्थप्रदा ॥ ज्योतिः कलाज्योतिर्विद्यातद्वती ॥ उपसंहरति ॥ इत्यादीति ॥ अनुकृत्यात्मानं रचयित्वेत्यर्थः ॥ १७ ॥ गणः समूहः ॥ जन इति कचित् ॥ १८ ॥ बंध्यं व्यर्थं वांछितं तं यामांतास्तथा ॥ १९ ॥ प्रभवति ॥ प्रभोः कार्यमनिष्पाद्या कृत्वा सदः संभावनैधितः सदसि सभायां संभावनया कार्यकरणे दक्षतया एधितो वर्धितोऽक्षतविग्रहः सन् जीवन्सन्तित्यर्थः ॥ स्वामिनोऽप्येकः स्यात्तुं शक्नुयात्क्रोपीत्यर्थः ॥ २० ॥ किंचान्यच्चेति ॥ इदं शब्दार्थमेवाह प्रभुं विना पीति साधेन ॥ २१ ॥ सद्भृत्यत्वं नाम यथा शक्ति कार्यकारित्वम् ॥ २२ ॥ नाद्यापीति स्कंदोक्तिः ॥ हे महा मुने तदारभ्य तत्कालमारभ्य जगन्नयं चरंत्योऽपि योगिन्योऽद्यापि काशीं विहायान्यत्र नैव तिष्ठति ॥ यत्र कुत्रापि गत्वा काश्यामेवागत्य तिष्ठती

त्वर्थः ॥ २३ ॥ पुनरपितासामेवचितितमाह प्राप्यापीतिपंचभिः ॥ तितिक्षातित्यकुमिच्छति ॥ किमुनर्यस्यजतिवत्त्वान्वा यइति ॥ २४ ॥ मोक्षरूपस्यनिक्षेपस्यकलश्रीमाश्रयमित्यर्थः ॥ २५ ॥
 विमुखोपीश्वरोयदास्माकंसंमुखोभवितातदावयंकृतकृत्याः स्मेत्यन्वयः ॥ कथंभूतश्वरः ॥ पुण्यंपुण्यहेतुःपुण्यस्वरूपोवा ॥ २६ ॥ २७ ॥ कुतो नरमतेतत्राह ॥ शंभोरिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यमिच्छो क
 दयेनमश्रुचतुष्टयम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ सर्वेषांश्रानांमत्पुत्तरंप्रत्यभिज्ञापयतिभगवान्यासः ॥ श्रुत्वोति ॥ ३२ ॥ फलसाहितंमथमममप्रत्युत्तरंमतिजानातिस्कंदः ॥ नामधेयानीति ॥ ३३ ॥
 नामान्याह गजाननेत्यष्टभिः ॥ तत्रप्रचण्डाचण्डविक्रमेतिविशेषणमेकं नाम ॥ तापनीशोषणीदृष्टिरितिनामद्वयम् ॥ तापनीदृष्टिःशोषणीदृष्टिरितिवा ॥ तापनीशोषणौदृष्टीयस्याःसातपनी
 प्राप्यापिश्रीमतींकाशींयस्ति तितिक्षतिदुर्मतिः ॥ सष्वप्रत्युत्तत्यक्तोधर्मकामार्थमुक्तिभिः ॥ २४ ॥ कःकाशीप्राप्यदुर्बुद्धिरपरत्रयियासति ॥ मोक्षनिक्षेपकलशीं
 तुच्छश्रीकृतमानसः ॥ २५ ॥ विमुखोपीश्वरोस्माकंकाशीसेवनपुण्यतः ॥ संमुखोभवितापुण्यंकृतकृत्याःस्मद्वयम् ॥ २६ ॥ दिनेःकतिपयैरेवसर्वज्ञो
 पिसमेप्यति ॥ विनाकाशींनरमतेयतोऽन्यत्रत्रिलोचनः ॥ २७ ॥ शंभोःशक्तिरियंकाशीकाचित्सर्वैरगोचरा ॥ शंभुरेवहिजानीयादेतस्याःपरमंसुखम् ॥
 ॥ २८ ॥ इतिनिश्चित्यमनसिशंभोरानंदकानने ॥ अतिष्ठद्योगिनीबुंदंकयाचिन्माययावृतम् ॥ २९ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ इत्थंसमाकर्ण्यमुनिःपुनः
 पप्रच्छषण्मुखम् ॥ कानिकानिचनानामानितासांतानिवदेश्वर ॥ ३० ॥ भजनाद्योमिनीनांचकाश्याकिंजायतेफलम् ॥ कस्मिन्पर्वणिताःपूज्याःकथं
 पूज्याश्चतद्वद ॥ ३१ ॥ श्रुत्वेतिप्रश्नमौमेयोयोगिनीसंश्रयंततः ॥ प्रत्युवाचमुनेवच्चि शृणोत्ववहितोभवान् ॥ ३२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ नामधेया
 निवक्ष्यामियोगिनीनांचटोद्भव ॥ आकर्ण्ययानिपापानिश्चयतिर्भविनांक्षणात् ॥ ३३ ॥ गजाननासिंहमुखीगृध्रास्याकाकतुंडिका ॥ उग्रग्रीवाहयग्रीवावाराही
 शरभानना ॥ ३४ ॥ उलूकिकाशिवावामयूरीविकटानना ॥ अष्टवक्राकोटराक्षीकुब्जाविकटलोचना ॥ ३५ ॥ शुष्कोदरीललजिह्वाश्वदंष्ट्रावानरानना ॥
 ऋक्षाक्षीकेकराक्षीचबृहत्तुंडामुराप्रिया ॥ ३६ ॥ कपालहस्तारक्षाक्षीशुकीश्येनीकपोतिका ॥ पाशहस्तादंडहस्ताप्रचंडाचंडाविक्रमा ॥ ३७ ॥ शिशुग्री
 पापहंत्रीचकालीरुधिरपायिनी ॥ वसाधयागर्भभक्षशवहस्तांत्रमालिनी ॥ ३८ ॥ स्थूलकेशीबृहत्कुक्षिःसर्पास्याप्रेतवाहना ॥ दंदशूकराक्षीचीमृगशी
 र्षावृषानना ॥ ३९ ॥ व्यात्तास्याधूमनिःश्वासाव्योमैकचरणोर्ध्वदृक् ॥ तापनीशोषणीदृष्टिःकोटरीस्थूलनासिका ॥ ४० ॥ विद्युत्प्रभावला
 कास्यामार्जारीकटपूतना ॥ अष्टादहासाकामाक्षीमृगाक्षीमृगलोचना ॥ ४१ ॥ नामानीमानियोमर्त्यश्चतुःषष्टिदिनेदिने ॥ जपेन्निसंध्यंतस्येहदुष्टबाधाप्र
 शाम्यति ॥ ४२ ॥ नडाकिन्योनशाकिन्योनकूर्माडानराक्षसाः ॥ तस्यपीडांप्रकुर्वतिनामानानीमानियःपठेत् ॥ ४३ ॥
 शोषणीदृष्टिरितिचैकं नाम ॥ तदाप्रचण्डाचण्डविक्रमेतिनामद्वयम् ॥ पूर्वस्मिन्पक्षेप्रतिष्ठोकमष्टावतौनामानि ॥ अपरस्मिन्पक्षेचतुर्थेक्षोकेनवनामानि ॥ सप्तमक्षोकेसप्तैतिविशेषः ॥ ३४ ॥ अष्टौ
 अवयवावकायस्याःसातया ॥ अष्टवक्त्रैतिकंचित् ॥ कोटरेइवाक्षिणीयस्याःसातया ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वसाधयावसान्धयतिपिबतीतिवसाधयामेदःपायिनीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ दंदशूकर
 रासर्पहस्तासर्पाकारहस्तेतिवा ॥ ३९ ॥ कोटरीकोटरवद्भारीस्थूलोदरेत्यर्थः ॥ पुरुषोत्तमदेशेप्रसिद्धादेव्यामूर्तिविशेषरूपावा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ डाकिन्यःशाकिन्यश्चदुष्टप्रहविशेषाः

कृष्मांडागणविशेषाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ लघुकोलिप्रमाणतः सूक्ष्मवदरीफलप्रमाणेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ इति काशीस्थान्द्रा

शिश्नानां शान्तिकरीणि गर्भशान्तिकराणि च ॥ रणे राजकुले वापि विवादे जयदान्यपि ॥ ४४ ॥ लभेदभीप्सितां सिद्धिं योगिनी पीठसेवकः ॥ मंत्रांतराण्यपि जपंस्तत्पीठे सिद्धिभाग्भवेत् ॥ ४५ ॥ वलिपूजोपहारैश्च धूपदीपसमर्पणैः ॥ क्षिप्रं सन्नाया योगिन्यः प्रयच्छेद्युर्मनोरथान् ॥ ४६ ॥ शरत्काले महापूजां तत्र कृत्वा विधानतः ॥ हवीं पिबुत्वा मंत्रज्ञो महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ आरभ्याश्च युजः शुक्लांतिथिं प्रतिपदं शुभम् ॥ पूजयेन्नवमीयावन्नरिंचति तमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ कृष्णपक्षस्य भूतायामुपवासीनरोत्तमः ॥ तत्र जागरणं कृत्वा महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ प्रणवादिचतुर्थ्यैर्नामभिर्भक्तिमाव्रतः ॥ प्रत्येकं दहनं कृत्वा शतमष्टोत्तरं निशि ॥ ५० ॥ ससर्पिषा गुग्गुलुना लघुकोलिप्रमाणतः ॥ यायां सिद्धिं मभीप्सेत तां प्राप्नोति मानवः ॥ ५१ ॥ चैत्रकृष्णप्रतिपदितत्रयात्राप्रयत्नतः ॥ क्षेत्रविघ्नप्रशान्त्यर्थं कर्तव्या पुण्यकृज्जनैः ॥ ५२ ॥ यात्रांचसावत्सरिकीं योनिकुर्यादवज्ञया ॥ तस्य विघ्नं प्रयच्छं तियोगिन्यः काशिवासिनः ॥ ५३ ॥ अग्रे कृत्वा स्थिताः सर्वास्ताः काश्यां मणिकर्णिकाम् ॥ तत्र मस्कारमात्रेण नरो विघ्नैर्न बाध्यते ॥ ५४ ॥ इति श्रीस्कां देमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे चतुःषष्टियोगिन्यागमनं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गते थयोगिनी वृंदे देवदेवो घटोद्भव ॥ काशीप्रवृत्तिं जिज्ञासुः प्राहिणोदं शुमालिनम् ॥ १ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ सप्ताश्वत्थरितो याहिपुरीं वाराणसीं शुभम् ॥ यत्रास्ति सदिवोदासो धर्मसूतिर्महीपतिः ॥ २ ॥ तस्य धर्मविरोधेन यथा तत्क्षेत्रमुद्भसेत् ॥ तथा कुरुष्व भो क्षिप्रं मावमंस्थाश्वतंतृपम् ॥ ३ ॥ धर्ममार्गं प्रवृत्तस्य क्रियते यावमानना ॥ सा भवेदात्मनो नूनं महदेन श्रजायते ॥ ४ ॥ तव बुद्धि विकासेन च्यवते चेतसधर्मतः ॥ तदा सानगरी भानोत्वयोद्वास्याऽसहैः करैः ॥ ५ ॥ कामक्रोधौ लोभमोहौ मत्सराहं कृती अपि ॥ ते तत्र न भवेतां यत्तत्कालोपिनतं जयेत् ॥ ६ ॥ यावद्धर्मस्थिरा बुद्धिर्यावद्धर्मस्थिरं मनः ॥ तावद्धिप्रोदयः कास्ति विपद्यपि रवेनृषु ॥ ७ ॥

दशादित्यान्वक्तुं प्रस्तावयति ॥ गतेऽथेति ॥ अंशुमालिनसूर्यम् ॥ १ ॥ २ ॥ उद्भसेदुच्छिन्नं भवेत् ॥ ३ ॥ एनः पापम् ॥ ४ ॥ असहैर्दुःसहैः करैरपि ॥ ५ ॥ पक्षान्तरे भूतिभेदेन करैर्हस्तैः ॥ ६ ॥ कामक्रोधाविति ॥ यद्यस्मात्तत्र राजनिते प्रसिद्धे मत्सराहं कृती तौ कामक्रोधौ तौ लोभमोहौ च न भवेतां संभवत इत्यर्थः ॥ तत्तस्मात्कालोपिनतं जयेदित्यन्वयः ॥ ६ ॥ विपद्यपि आपत्काले ॥ ७ ॥

अग्रहेसूर्ययस्मात्सर्वेषां चेष्टितं केस्यस्य एव जगच्चक्षुर्जगत्पक । शको चर्मा चर्म बोधक इति वाकार्यसिद्धये ज ॥ ८ ॥ देवस्याहाराविरादाय न भो ध्वानमाकाशमागच्छतीति न भो ध्वगामन्यां प्रति
प्रकल्प्याहोरात्रं दिननक्तमभिव्याप्य काशीमभिमुखोऽभवत् काशीप्राप्तुं प्रवृत्त इत्यर्थः ॥ ९ ॥ त्वरया काश्यभिमुखत्वे हेतुमाह ॥ मनसोति ॥ लोलः क्षुब्ध आकुल इति यावत् ॥ आनंदित इति वा ॥ नैकपादतां
बहुपादतामित्यर्थः ॥ १० ॥ हंसत्वमिति ॥ तस्य सदा सर्वेदानभो ध्वनीनस्य न भो मार्गगामिनः सूर्यस्य हंसत्वं हीतगच्छतीति हंसस्तस्य भावो हंसत्वस्य फलतामगात् फलवजातमित्यर्थः ॥ तत्र हेतुगर्भविशे
षणमाह ॥ काशीप्रतिपत्तियासतोगंतुमिच्छतः ॥ ११ ॥ अथेत्यानंतये मंगले वा ॥ धर्मध्वस्ति धर्मलोपम् ॥ १२ ॥ विभावसुः सूर्यः ॥ अवसरं छिद्रम् ॥ स्वधर्मिणि स्वधर्मनिष्ठे ॥ सुधर्मणीति क्वचित् ॥ १३ ॥
नानारूपमेव दर्शयति कदाचिदित्यादिना ॥ १४ ॥ दीनतां दिदताम् ॥ १५ ॥ वेदबाह्यापापं डात्मिकम् ॥ दृष्टः प्रत्ययो ज्ञानं यस्य तद्दृष्टप्रत्ययं प्रत्यक्षज्ञानविषयमैहिकमेव वस्तु जातम् ॥ चार्वा

सर्वेषामिह जंतूनां त्वं वेत्सि ब्रह्म चेष्टितम् ॥ अत एव जगच्चक्षुर्व्रजत्वं कार्यसिद्धये ॥ ८ ॥ रविरादाय देवाज्ञां मूर्तिमन्यां प्रकल्प्य च ॥ न भो ध्वगामहोरात्रं काशी
मभिमुखोऽभवत् ॥ ९ ॥ मनसा तीव्रलो लोऽभूत् काशीदर्शनलालसः ॥ सहस्रचरणोऽप्येच्छत दाखेनैकपादताम् ॥ १० ॥ हंसत्वं तस्य सूर्यस्य तदा सफ
लतामगात् ॥ सदानभो ध्वनीनस्य काशीप्रतिपत्तियासतः ॥ ११ ॥ अथ काशीसमासाद्य रविरंतर्वा हि श्वरन् ॥ मनागपि न तद्रूपे धर्मध्वस्ति मवैक्षत ॥ १२ ॥
विभावसुर्वसन्काश्यां नानारूपेण वत्सरम् ॥ क्वचिन्नावसरं प्राप तत्र राज्ञि सुधर्मिणि ॥ १३ ॥ कदाचिदतिथिर्भूतो दुर्लभं प्रार्थयन् रविः ॥ न तस्य राज्ञो विषये
दुर्लभं किंचिद्वेक्षत ॥ १४ ॥ कदाचिद्याचको जातो बहुदोषिकदाप्यभूत् ॥ कदाचिद्दीनतां प्रातः कदाचिद्गणकोप्यभूत् ॥ १५ ॥ वेदबाह्यां क्रियां चापि कदा
चित्प्रत्यपादयत् ॥ कदाचित्स्थापयामास दृष्टप्रत्ययमैहिकम् ॥ १६ ॥ कदाचिज्जटिलो जातः कदाचिच्चादिगंबरः ॥ सकदाचिजां गुलिको विषविद्याविशारदः ॥
॥ १७ ॥ सर्वपापं डधर्मज्ञः कदाचिद्ब्रह्मवाद्यभूत् ॥ ऐंद्रजालिक आसीच्च कदाचिद्भ्रामयजनान् ॥ १८ ॥ नानाव्रतोपदेशैश्च कदाचित्सपतिव्रताः ॥ क्षो
भयामास बहुशः सट्टांतकथानके ॥ १९ ॥ कापालिकव्रतधरः कदाचिच्चाभवद्विजः ॥ कदाचिदपि विज्ञानी धातुवादी कदाचन ॥ २० ॥ क्वचिद्विप्रः क्व
चिद्राजपुत्रो वैश्यांत्यजः क्वचित् ॥ ब्रह्मचारी क्वचिदभूद्ब्रह्मिवनचरः क्वचित् ॥ २१ ॥ यतिः कदाचिदिति सरूपैरभ्रामयजनान् ॥ सर्वविद्यासुकुशलः
सर्वज्ञश्चाभवत्क्वचित् ॥ २२ ॥

काणां मतस्थापयामासेत्यर्थः ॥ तथा च श्रूयते ॥ प्रत्यक्षमेकं चार्वाका इति ॥ १६ ॥ जटिलः पाशुपतो जटामात्रधारी वा ॥ जां गुलिको वैद्यविशेषः ॥ एतस्यैवार्थमाह ॥ विषविद्याविशारद इति ॥
॥ १७ ॥ सर्वः श्रीरुद्रस्तेन निर्मितः पापं डधर्मो वेदविरुद्धशैवागमोक्तधर्मस्तजानातीति सर्वपापं डधर्मज्ञः ॥ तथा च पाप्मे ॥ स्वागमैः कल्पितं स्त्वं च जनान् मद्भिमुखान् कुर्वीति भगवद्भवनम् ॥ ब्रह्मवादी
वेदवादी ॥ इंद्रजालं कुहं कतेन व्यहरतीत्येन्द्रजालिकः ॥ १८ ॥ सट्टांतकथानके ॥ १९ ॥ कापालिकः शैवविशेषो लोकयोगीति प्रासिद्धस्तद्व्रतधरः ॥ द्विजः पक्षी ॥ द्विजो ब्राह्मणः
सन्कापालिकव्रतधर इति वा ॥ विज्ञानी ब्रह्मज्ञानी ॥ धातुवादी स्वर्णादिसिद्धिवादी ॥ २० ॥ अथवा कदाचिदभविज इत्येतत्प्रपंचयति क्वचिद्विप्र इति सार्वपादेन ॥ २१ ॥ अभ्रामयद्भ्रामयामास ॥ २२ ॥

कां. ५. १.

॥ २१२ ॥

॥ २३ ॥ चित्तवार्तःपीडितः ॥ २४ ॥ चितामेवाह मंदरमितिचतुर्भिः ॥ तत्तदा ॥ २५ ॥ उररीकृत्यस्वीकृत्य ॥ तस्यविशेषरस्यपुरःकर्षतिष्ठेस्यास्यामि ॥ २६ ॥ मांकृत्यस्वीकृत्य ॥ अवहेलमवज्ञाम् ॥ चएवार्थे ॥ यामिचेतिसंबध्यते ॥ २७ ॥ वतंगतांशलभताम् ॥ २८ ॥ यस्मादेवंतस्मादत्रैवस्यास्यामीति ॥ एवकारार्थमेवाह ॥ नत्यस्यामीति ॥ २९ ॥ तर्हिकार्यानिवेदने पापस्याज्ञेत्याह ॥ पुरइति ॥ कार्यरूपमर्थकार्यार्थमगोचरयित्वा इहकाश्यातिष्ठतोमेयत्वापंभाविभविष्यतितस्यपापस्यकाशीनिष्कृतिःप्रापश्चिचम् ॥ काशीवासइतिकचित्पाठः ॥ ३० ॥ नकेवलमेतस्यैवपापस्यकाशीनिष्कृतिःकित्वन्येषामपीत्याह ॥ अन्यान्यपीति ॥ सतामितिनप्रविशतांविशेषणंकिंतुकाशीप्रविष्टानां तथात्वाचोक्तम् ॥ ३१ ॥ किंच बुद्धीति ॥ आशासिशासितोर्हकिंचमोहिरक्ष्यता

इतिनानाविधैरूपैश्चरन्काश्याग्रहेश्वरः ॥ नकदापिजनेकापिच्छिद्रंप्रापकदाचन ॥ २३ ॥ ततोनिर्निदचात्मानंचितार्तःकश्यपात्मजः ॥ धिक्परप्रेष्यतां यस्यांयशोलभ्येतनकचित् ॥ २४ ॥ ॥ मार्तडडवाच ॥ ॥ मंदरंयदियाम्यद्यसद्यस्तत्कुद्व्यतीश्वरः ॥ अनिष्पादितकार्यार्थमयिसामान्यभृत्यवत् ॥ २५ ॥ कोपमप्युररीकृत्ययदियार्याकथंचन ॥ कथंतिष्ठेपुरस्तस्यतर्हिबैमूढभृत्यवत् ॥ २६ ॥ अथौकृत्यावहेलंवायामिचेच्चकथंचन ॥ क्रोधाग्निर्रीक्षेत्यक्षोमांविषंपेयंतदामया ॥ २७ ॥ हरकोपानलेनूनयदियातःपतंगताम् ॥ पितामहोपिमांजातुंतदाशक्ष्यतिनस्फुटम् ॥ २८ ॥ स्थास्याम्यत्रैवतन्त्रित्यं नत्यक्ष्यामिकदाचन ॥ क्षेत्रसंन्यासविधिनावाराणस्यांकृताश्रमः ॥ २९ ॥ पुरःपुरारेःकार्यार्थमनिवेद्येहतिष्ठतः ॥ यत्पापंभाविमेतस्यकाशीपापस्यनिष्कृतिः ॥ ३० ॥ अन्यान्यपिचपापानिमहांत्यल्पानिन्यानिच ॥ क्षयंतितानिसर्वाणिकार्शीप्रविशतांसताम् ॥ ३१ ॥ बुद्धिपूर्वमयाचैतन्नपापंसमुपाजितम् ॥ पुरारिणैवहिपुराऽऽशासिधर्मोहिरक्ष्यताम् ॥ ३२ ॥ धर्मोहिरक्षितोयेनदेहेसत्वरगतवरे ॥ त्रैलोक्यंरक्षितंतेनकिंकामार्थैःसुरक्षितैः ॥ ३३ ॥ रक्षणीयोयदिभवेत्कामःकामारिणाकथम् ॥ क्षणादनंगतानीतोबहूनांसुखकार्यपि ॥ ३४ ॥ अर्थश्चेत्सर्वथारक्ष्यइतिकैश्चिदुदाहृतम् ॥ तत्कथंनहरिश्चंद्रोऽरक्षत्कुशिकनंदने ॥ ३५ ॥ धर्मस्तुरक्षितःसर्वैरपिदेहव्ययेनच ॥ शिबिप्रभृतिभूपालैर्दधीचिप्रमुखैर्द्विजैः ॥ ३६ ॥ अयमेवहिवैधर्मःकाशीसेवनसंभवः ॥ रुषितादपिरुद्रान्मारक्षिष्यतिनसंशयः ॥ ३७ ॥ अवाप्यकार्शीदुष्प्रापांकोजहातिसचेतनः ॥ रत्नंकरस्थमुत्सृज्यकःकाचंसंजिघृक्षति ॥ ३८ ॥

मिति ॥ रक्षतेतिपाठेचर्मरक्षतात्रिपुरारिणाधर्मोऽशासिरक्षितव्यइत्युक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ धर्मरक्षणेनापिकित्वाह ॥ धर्मोहीति ॥ सुरक्षितैःशोभनप्रकारेणरक्षितैरपिकामार्थैःकिं नकिमपीत्यर्थः ॥ ३३ ॥ कामार्थयोरक्षणाभावंतर्क्योपपादयति रक्षणीयइतिद्वयेन ॥ ३४ ॥ अरक्षदर्थमितिशेषः ॥ कुशिकनंदनेविष्णुमित्रे ॥ ३५ ॥ पूर्वकर्मार्थयोररक्षणंतर्क्योपपादयधर्मस्वरक्षणंसाधयति ॥ धर्मस्त्विति ॥ शिबिर्हिशरणगतकपोतप्राणायस्वमांसंददावितिभारतेप्रसिद्धम् ॥ दधीचिस्तुयाचकेभ्योदेवेभ्यःस्वास्थीन्यददादितिचभागवते ॥ प्रभृतिप्रमुखशब्दाभ्यांकार्जंजीभृतवाहनादयोग्यइत्येते ॥ तथाचश्रूयते ॥ त्वचंकर्णःशिबिर्मांसंजीवंजीभृतवाहनः ॥ ददौदधीचिरस्थीनिर्किनदेयंमहात्मनामिति ॥ ३६ ॥ नन्वेवमपिरुद्रस्यरोषादनिष्टंभविष्यतितत्रा ॥ अयमिति ॥ ३७ ॥ ननुतथाप्येता

का.सं. ४

स. अ. ४

॥ २१२ ॥

यतानिधिनालमित्याशंक्यकाशीमाहात्म्यं वर्णयन्काशीं प्राप्यप्राणिमात्रस्य गमनाभावं द्रव्यति अप्येतच्चतुर्भिः ॥ संजिघृक्षति प्रहीतुमिच्छति ॥ ३८ ॥ यियासति गन्तुमिच्छति ॥ किंउ
नयों गत इति भावः ॥ निधानं निधिम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अनिष्टं स्वीकृत्यापि गमनाभावमाह कुपित इति द्वाभ्याम् ॥ स्वात्मावबोधजं स्वस्य आत्मना आत्मत्वेनेति यावत् ॥ योऽवबोधो ज्ञानं तस्मा
जातम् ॥ स्वस्यात्मनो योऽवबोधो नित्यशुद्धमुक्तस्वरूपत्वेन ज्ञानं तस्मा ज्ञातमिति वा ॥ ४२ ॥ खद्योताभानिरात्रौ प्रकाशमानः शुद्धकीटविशेषः खद्योतो जुनीति गौडेमासिद्धस्तत्सदृशानि ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

वाराणसीसमुत्सृज्य स्वस्वन्यत्र यियासति ॥ हत्वानिधानं पादेन सौम्यमिच्छति भिक्षया ॥ ३९ ॥ पुत्रमित्रकलत्राणि क्षेत्राणि च धनानि च ॥ प्रतिजन्मे
हलभ्यं ते काश्येकानैवलभ्यते ॥ ४० ॥ येन लब्धापुरीकाशीत्रैलोक्योद्धरणक्षमा ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यदुष्प्रापं तेन लब्धं महासुखम् ॥ ४१ ॥ कुपितोऽपि हि मे
रुद्रस्तेजोहानिं विधास्यति ॥ काश्यांचलस्ये तत्तेजोयद्रे स्वात्मावबोधजम् ॥ ४२ ॥ इतराणीह ते जांसि भासंते तावदेव हि ॥ खद्योताभानियावन्नो जृम्भते
काशिजं महः ॥ ४३ ॥ इति काशीप्रभावज्ञोजगच्चक्षुस्तमो नुदः ॥ कृत्वा द्वादशधात्मानं काशीपुर्याव्यवस्थितः ॥ ४४ ॥ लोलार्क उत्तरार्कश्चावादि
त्यस्तथैव च ॥ चतुर्थोऽद्रुपदादित्यो मयूखादित्य एव च ॥ ४५ ॥ खखोल्लकश्चारुणादित्यो वृद्धकेशवसंज्ञकौ ॥ दशमो विमलादित्यो गंगादित्यस्तथैव च ॥
॥ ४६ ॥ द्वादशश्च यमादित्यः काशिपुर्याचटोऽव ॥ तमोऽधिकेभ्यो दुष्टेभ्यः क्षेत्रं रक्षन्त्यमी सदा ॥ ४७ ॥ तस्यार्कस्य मनो लोलं यदा सीत्काशिदर्शने ॥
अतोलोलार्क इत्याख्या काश्यां जाता विवस्वतः ॥ ४८ ॥ लोलार्कस्त्वसि संभेदे दक्षिणस्यां दिशि स्थितः ॥ योगक्षेमं सदा कुर्यात्काशीवासि जनस्य च ॥
॥ ४९ ॥ मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां पष्ठ्यां वागविवासरे ॥ विधाय वार्षिकीयात्रां नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ ५० ॥ कृतानि यानि पापानि नरैः संवत्सरावधि ॥ नश्यं
ति क्षणतस्तानि पष्ठ्यकं लोलदर्शनात् ॥ ५१ ॥ नरः स्नात्वा सिसंभेदे संतर्प्य पितृदेवताः ॥ श्राद्धं विधाय विधिना पित्रा नृण्यमवाप्नुयात् ॥ ५२ ॥ लोलार्कसं
गमे स्नात्वा दानं होमं सूरार्चनम् ॥ यत्किंचित्क्रियते कर्म तदानं त्यागकल्पते ॥ ५३ ॥ सूर्योपरागे लोलार्कं स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कुरुक्षेत्रादशगुणभवं
तीह न संशयः ॥ ५४ ॥ लोलार्कैरथ सप्तम्यां स्नात्वा गंगासिसंगमे ॥ सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥ ५५ ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तमोधिकेभ्य आत्यन्तिकतामसेभ्यः ॥ ४७ ॥ लोलार्कं नाम निर्वक्ति ॥ तस्यार्कस्योति ॥ लोलमानन्दितम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ षष्ठ्यकं षष्ठ्यायुक्तेऽर्कदिने ॥
॥ ५१ ॥ ५२ ॥ लोलार्कसंभेदे लोलार्कसमीपे सङ्गमे लोलार्कं वासङ्गमे लोलार्कसंगमस्तस्मिन् ॥ लोलार्कसम्भव इति पाठे लोलार्कस्य सम्भवोऽयस्मिन् संगमे तस्मिन् इत्यर्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ रथसप्तम्यां

स्की. य. पु.

112,230

क.सं.४.

स. अ. ४

प्रत्यर्कवारं लोकार्कयः पश्यति शुचिव्रतः ॥ नतस्य दुःखं लोके स्मिन्कदाचित्संभविष्यति ॥ ५६ ॥ नतस्य दुःखं नोपमानदद्गुर्न विचारिका ॥ लोकार्कमर्कयः पश्येत्तत्पादोदकसेवकः ॥ ५७ ॥ वाराणस्यामुषित्वापि यो लोकार्कं न सेवते ॥ सेवेतेतनं नूनं क्लेशाः शुद्ध्याधिसंभवाः ॥ ५८ ॥ सर्वेषां काशितीर्थानां लोकार्कः प्रथमं शिरः ॥ ततोऽङ्गान्यन्यतीर्थानितजलश्रवितानि हि ॥ ५९ ॥ तीर्थांतराणि सर्वाणि भूमीवलयगान्यपि ॥ असिसंभेदतीर्थस्य कलानां हि तिषोडशीम् ॥ ६० ॥ सर्वेषामेव तीर्थानां नानाद्यल्लभ्यते फलम् ॥ तत्फलं सम्यगप्येतनरैर्गंगासिसंगमे ॥ ६१ ॥ नार्थवाद्योयमुदितः स्तुतिवादनैव मुने ॥ सत्यं यथार्थवाद्योयं श्रद्धेयः सद्भिरादरात् ॥ ६२ ॥ यत्राविश्वेश्वरः साक्षाच्च त्रस्वर्गतरंगिणी ॥ मिथ्यातत्रानुमन्यते तार्किकाश्चानुसूयकाः ॥ ६३ ॥ उदाहरतिये मूढाः कुतर्कबलदर्पिताः ॥ काश्यां सर्वेष्वेव वाद्योयं ते विदुर्काटायुगे युगे ॥ ६४ ॥ कस्यचित्काशितीर्थस्य महिम्नो महत्स्तुलाम् ॥ नाधिरोहेन्मुने नूनमपि त्रैलोक्यमंडपः ॥ ६५ ॥ नास्तिकावेदबाह्याश्च शिश्रोदरपरायणाः ॥ अंत्यजाताश्च ये तेषां पुरः काशीनवर्ण्यताम् ॥ ६६ ॥ लोकार्ककरानि पृष्ठा असिधारविखंडिताः ॥ काश्यां दक्षिणदिग्भागेन विशेष्युर्महामलाः ॥ ६७ ॥ महिमानमिमं श्रुत्वा लोकार्कस्य नरोत्तमः ॥ न दुःखी जायते कापि संसारे दुःखसागरे ॥ ६८ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे लोकार्कवर्णनं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अथोत्तरस्यामाशार्थाकुं डमर्काख्यमुत्तमम् ॥ तत्र नाम्नोत्तरार्केण रश्मिमालीव्यवस्थितः ॥ १ ॥

[illegible]

॥२१३॥

तस्यकृत्यमाह ॥ तापयमिति ॥ २ ॥ ३ ॥ शुभमतानाम्ना ॥ ४ ॥ मूलक्षणां नाम्ना ॥ ५ ॥ मूलक्षस्यमूलनक्षत्रस्यमयमेपादेतथाहस्पतौकेदेलप्रचतुर्दशमसप्तमान्यतमास्मिन्
राशीस्थितेसति ॥ ६ ॥ ७ ॥ समेधिष्टवर्धत ॥ ८ ॥ ९ ॥ कस्मैदत्तासतीयंमूलंलभेत् ॥ दत्तासुखंलभतिक्वचित् ॥ १० ॥ ११ ॥ तन्मूलक्षविपाकेनकन्यायामूलनक्षत्रफलन ॥ तत्तदे

तापयन्दुःखसंघातंसाधूनाप्याययन्विः ॥ उत्तरार्कमहातेजाःकार्शिरक्षतिसर्वदा ॥ २ ॥ तत्रेतिहासोयवृत्तस्तंनिशामयसुव्रत ॥ विप्रःप्रियव्रतोनामक
श्चिदात्रेयवंशजः ॥ ३ ॥ आसीत्काश्यांशुभाचारःसदातिथिजनप्रियः ॥ भार्याशुभव्रतातस्यबभूवातिमनोहरा ॥ ४ ॥ भर्तृशुश्रूषणरतागृहकर्मसुपे
शला ॥ तस्यांसजनयामासकन्यामेकामूलक्षणाम् ॥ ५ ॥ मूलक्षप्रथमेपादेतथाकेद्रेष्टहस्पतौ ॥ ववृधेसागृहेपित्रोःशुक्लेपक्षेयथाशशी ॥ ६ ॥ सुरूपा
विनयाचारापित्रोश्चप्रियकारिणी ॥ अतीवनिपुणाजातागृहोपस्करमार्जने ॥ ७ ॥ यथायथासमेधिष्टसाकन्यापितृमंदिर ॥ तथातथापितुस्तस्याश्चितासं
ववृधेतराम् ॥ ८ ॥ कस्मैदेयावराकन्यासुरम्येयंमूलक्षणा ॥ अत्याअनुगुणोलभ्यःकमयावरउत्तमः ॥ ९ ॥ कुलेनवयसाचापिशीलेनापिश्रुतेनच ॥
रूपेणार्थेनसंयुक्तःकस्मैदत्तासुखंलभेत् ॥ १० ॥ इतिचिंतयतस्तस्यज्वरोभूदतिदारुणः ॥ यश्चित्ताख्योज्वरःपुंसामौषधेर्नापिशाम्यति ॥ ११ ॥
तन्मूलक्षविपाकेनचित्ताख्येनज्वरेणच ॥ सविप्रःपंचतांप्राप्तस्त्यक्कासर्वगृहादिकम् ॥ १२ ॥ पितर्युपरतेतस्याःकन्यायाःसाजनन्यपि ॥ शुभव्रतापरि
त्यज्यतांकन्यांपतिमन्वगात् ॥ १३ ॥ धर्मोयंसहचारिण्याजीवताजीवतापित्रा ॥ पत्यासहैवस्थातव्यंपतिव्रतयुजासदा ॥ १४ ॥ नापत्यंपातिनोमातान
पितानैववांधवाः ॥ पत्युश्चरणशुश्रूषापायाद्वैकेवलंस्त्रियम् ॥ १५ ॥ मूलक्षणापिदुःखार्तापित्रोःपंचत्वमाप्तयोः ॥ और्ध्वदैहिकमापाद्यदशाहंविनिवर्त्यच ॥
॥ १६ ॥ चितामवापमहतीमनाथादन्यमागता ॥ कथमेकाकिनीपित्रामात्राहीनाभवांबुधेः ॥ १७ ॥ दुस्तरंपारमाप्स्यामिस्त्रीत्वंसर्वाभिभावियत् ॥
नकस्मैचिद्वरायाहंपितृभ्यांप्रतिपादिता ॥ १८ ॥ तददत्ताकथंस्वैरमहमन्यंवरंवृणे ॥ वृतोपिनकुलीनश्चेद्गुणवान्नचशीलवान् ॥ १९ ॥ स्वाधीनोपि
नतत्तेनवृतेनापिहिकिंभवेत् ॥ इतिसंचितयंतीसाख्यौदार्यगुणान्विता ॥ २० ॥ युवभिर्बहुभिर्नित्यंप्रार्थितापिमुहुर्मुहुः ॥ नकस्यापिददौबालाप्रवेशं
निजमानसे ॥ २१ ॥ पित्रोरुपरतिदृष्ट्वात्सल्यंचतथाविधम् ॥ निनिंदबहुधात्मानंसंसारंचनिनिंदह ॥ २२ ॥ याभ्यामुत्पादिताचाहंयाभ्यांचपरिपा
लिता ॥ पितरौकुत्रतोयातोदेहिनोधिगनित्यताम् ॥ २३ ॥

तिवा ॥ पंचतांमरणम् ॥ १२ ॥ पतिमन्वगात्ताम्रिपतिदेहमनुस्त्रयमप्रौविशेत्पत्यः ॥ १३ ॥ अनुगमनंहुमाह ॥ धर्मोयमिति ॥ १४ ॥ पत्यासहैवस्थातव्यमित्यत्रापिहेतुमाह ॥ नापत्य
मिति ॥ १५ ॥ और्ध्वदैहिकम् ॥ द्वादशाहपिंडादि ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वैरभिभविर्तुशीलंयस्यनत्सर्वाभिभावि ॥ १८ ॥ गुणशत्रवेदित्यनुपजते ॥ १९ ॥ तत्तदा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ देहिनोधिगनित्यतां

देहिनोजीवस्यानित्यताप्रतिधिगस्त्वित्यर्थः ॥ २३ ॥ अहोइति ॥ अहोखेदे ॥ खेदातिशयायांविप्ता ॥ यथाममपुरोऽप्रतःपिश्रोरंगत्वंत्वप्रत्ययोऽत्राविश्रितः ॥ अंगमित्यर्थः ॥ तथाममापिदेहोवि
नाशीत्यर्थः ॥ अयं देहोऽप्यहोर्गतेतिपाठेस्पष्टपर्ययः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पंचषासुपंचषाष्टमुवासमासुसंवत्सरेषुः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कठणाआत्मानियस्यास्तयादायास्वरूपयेतिवा ॥
यादेवीसर्वभूतेषुदयारूपेणसंस्थितेत्युक्तेः ॥ कठणायुक्तात्मनेतिव्याधिकरणंवा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मुखपीयूषवर्षिणीमास्यामृतस्त्राविणीम् ॥ उदमीलयद्व्यकासयत् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
अहोदेहोऽप्यहोर्गत्वंयथापित्रोःपुरोमम ॥ इतिनिश्चित्यसाबालाविजितेंद्रियमानसा ॥ २४ ॥ ब्रह्मचर्यदृढंकृत्वातपउग्रंचचारह ॥ उत्तरार्कस्यदेवस्यसमी
पेस्थिरमानसा ॥ २५ ॥ तस्यांतपस्यमानायामेकाच्छागीलधीयसी ॥ तत्रप्रत्यहमागत्यतिष्ठेत्तत्पुरतोऽचला ॥ २६ ॥ तृणपर्णादिकंकिंचित्सायमभ्यवह
त्यसा ॥ तत्कुंडपीतपानीयास्वस्वामिसदनंब्रजेत् ॥ २७ ॥ ततइत्थंन्यतीतासुपंचषासुसमासुच ॥ लीलयाविचरन्देवस्तत्रदेव्यासहागतः ॥ २८ ॥
सन्निधावुत्तरार्कस्यतपस्यंतीसुलक्षणाम् ॥ स्थाणुवन्निश्चलांस्थानुरद्राक्षीत्तपसाकृशाम् ॥ २९ ॥ ततोगिरिजयाशंभुर्विज्ञातःकरुणात्मना ॥ वरेणानुगृहाणे
मांबंधुहीनांमुमध्यमाम् ॥ ३० ॥ शर्वाणीगिरमाकर्ण्यततःशर्वःकृपानिधिः ॥ समाधिमीलिताक्षीतामुवाचवरदोहरः ॥ ३१ ॥ सुलक्षणेप्रसन्नोस्मिवरं
वरयमुब्रते ॥ चिरंखिन्नासितपसाकस्तेऽस्तीहमनोरथः ॥ ३२ ॥ सापिशंभोर्गिरंश्रुत्वामुखपीयूषवर्षिणीम् ॥ महासंतापशमनीलोचनेउदमीलयत् ॥ ३३ ॥
त्र्यक्षंप्रत्यक्षमावीक्ष्यवरदानोन्मुखंपुरः ॥ देवींचवामभागस्थांप्रणनामकृतांजलिः ॥ ३४ ॥ किंवृणेयावदित्थंसाचितयेच्चारुमध्यमा ॥ तावत्तयानिरै
क्षिष्टवराकीर्बर्करीपुरः ॥ ३५ ॥ आत्मार्थजीवलोकेस्मिन्कोनजीवातिमानवः ॥ परंपरोपकारार्थयोजीवतिसजीवति ॥ ३६ ॥ अनयामत्तपोवृत्तिसा
क्षिण्याबह्वनेहसम् ॥ असेव्यहंतदेतस्यैवरयामिजगत्पतिम् ॥ ३७ ॥ परामृश्यमनस्येतत्प्राहज्यक्षंसुलक्षणा ॥ कृपानिधेमहादेवयादिदेयोवरोमम ॥
॥ ३८ ॥ अजशावीवराक्येषातर्हिप्रागनुगृह्यताम् ॥ वक्तुंपशुत्वान्नोवेत्तिकिंचिन्मद्रक्तिपेशला ॥ ३९ ॥ इतिवाचंनिशम्येशःपरोपकृतिशालिनीम् ॥
सुलक्षणायानितरंतुतोषप्रणतार्तिहा ॥ ४० ॥ देवदेवस्ततःप्राहदेविपश्यगिरिंद्रजे ॥ साधूनामीदृशीबुद्धिःपरोपकरणोर्जिता ॥ ४१ ॥ तेधन्याःसर्वलो
केषुसर्वधर्माश्रयाश्चते ॥ यतंतैसर्वभावेनपरोपकरणायये ॥ ४२ ॥ संचयाःसर्ववस्तूनांचिरंतिष्ठंतिनोकचित् ॥ सुचिरंतिष्ठतेचैकंपरोपकरणंप्रिये ॥ ४३ ॥
धन्यासुलक्षणाचेषायोग्याऽनुग्रहकर्मणि ॥ ब्रूहिदेविवरोदेयःकोऽस्येच्छायैचकःप्रिये ॥ ४४ ॥ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ ॥ सर्वसृष्टिकृतांकर्तःसर्वज्ञप्रणता
र्तिहन् ॥ सुलक्षणाशुभाचारासखीमेस्तुशुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ यथाजयाचविजयायथाचैवजयंतिका ॥ शुभानंदासुनंदाचकौमुदीचयथोर्मिला ॥ ४६ ॥

निरिक्षिष्टदृष्टा ॥ वराकीनुच्छा ॥ बर्करीच्छामी ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बह्वनेहसंबहुकालम् ॥ असेवितेविता ॥ अहंसुलक्षणा ॥ तत्तस्मात् ॥ एतस्यैतदर्थम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अजशावीच्छाग
मुता ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अनुग्रहकर्मणिअनुकूलकार्ययोग्या ॥ अत्येमुलक्षणाये ॥ ४४ ॥ शुभायोद्यमोयस्याःसाशुभोद्यमा ॥ ४५ ॥ जयतिसर्वोत्कर्षेणतिष्ठतीतिजया ॥

विशेषेण जयति विजया ॥ अन्यामामपि यथायथं नामनिर्वचनं ज्ञेयम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ समयामांस्तसमीपे ॥ चंचलामगधारिणीं स्फुरद्गालव्यजनहस्ता ॥ ५२ ॥ एपापिकंती
तितंबंधः ॥ इह काश्याम् ॥ अत्रैव काश्यामेवेति शब्देन श्रीच्छायाभगवत ईश्वरस्वरदानाच्चक्रां मृताया अपि वर्क्यादेहसंबन्ध इति चोत्पत्ते ॥ न ह्यवदितघटनापटीयस्यास्तस्याः कर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुं
समर्थस्य तस्य च न किमप्यशक्यमिति भावः ॥ केनचित्त्रिमितेन क्षेत्राद्वा हि निःसृत्य मृतासत्य श्रोतृभेति वा ज्ञेयम् ॥ ५३ ॥ अभ्रवच्चिन्तास्थिरांतःकरणया ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ वर्करीकुंडमिति ॥ नृशब्देन

यथाचंपकमालाचयथामलयवासिनी ॥ कर्पूरलतिकायद्वंद्वधारायथाशुभा ॥ ४७ ॥ अशोकाचविशोकाचयथामलयगंधिनी ॥ यथाचंदानिः
श्वासायथामृगमदोत्तमा ॥ ४८ ॥ यथाचकोकिलालापयथामधुरभाषिणी ॥ गद्यपद्यनिधिर्यद्वदनुक्तज्ञायथाचसा ॥ ४९ ॥ दृगंचलंगितज्ञानय
थाकृतमनोरथा ॥ गानचित्तहरायद्वत्तथास्त्वेषा सुलक्षणा ॥ ५० ॥ अतिप्रियाभवित्रीमेयद्वालब्रह्मचारिणी ॥ अनेनैव शरीरेण दिव्यावयवभूषणा ॥
॥ ५१ ॥ दिव्यांबरादिव्यगंधादिव्यज्ञानसमन्विता ॥ समयामांसदैवास्तांचंचामरधारिणी ॥ ५२ ॥ एपापिकाशिराजस्य कुमार्यस्त्विह वर्करी ॥
अत्रैव भोगान्संप्राप्य मुक्तिं प्राप्स्यत्यनुत्तमाम् ॥ ५३ ॥ अनया त्वर्ककुंडे स्मिन्पुण्ये मासिरवेर्दिने ॥ स्नातं त्वनुदिते सूर्ये शीतादलुब्धचित्तया ॥ ५४ ॥
राजपुत्रीततः पुण्यादस्त्वेषा शुभलोचना ॥ वरदानप्रभावेण तव विश्वेश्वरप्रभो ॥ ५५ ॥ वर्करीकुंडमित्याख्या त्वर्ककुंडस्य जायताम् ॥ एतस्याः प्रतिमापू
ज्याभविष्यत्यत्र मानवैः ॥ ५६ ॥ उत्तरार्कस्य देवस्य पुण्ये मासिरवेर्दिने ॥ कार्यासांवत्सरीयात्रानतैः काशीफलेप्सुभिः ॥ ५७ ॥ मृडान्याभिहितं सर्वकृतं
ताद्विश्वगोविभुः ॥ विश्वनाथो विवेशाथ प्रासादं स्वमर्कितः ॥ ५८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ लोलार्कस्य च माहात्म्यमुत्तरार्कस्य च द्विज ॥ कथितं
महाभाग सांवा दित्यं निशामय ॥ ५९ ॥ श्रुत्वा तत्पुण्यमाख्यानं शुभं लोलोत्तरार्कयोः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत न दारिद्र्येण वा ध्यते ॥ ६० ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वार्द्धे उत्तरार्कवर्णनं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुष्व मे त्राव
रुणे द्वारवत्यां यद्वद्वहः ॥ दानवानां विधार्थाय भुवो भारापनुत्तये ॥ १ ॥

कुंडांतरादस्य कुंडस्याधिक्यं चोत्पत्ते ॥ एतस्याः वर्क्याः ॥ ५६ ॥ नैवेर्नैर्भर्तृरिति यावत् ॥ नरोरिति बापाठः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ श्रुत्वेति ॥ एतद्व्यापदयेनोक्तम् ॥ लोलार्कस्यात्र कथनं
श्रवणफलख्यापनाय ॥ ६० ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ६१ ॥ अष्टाधिकेयचत्वारिंशोऽध्याये मनोरमे ॥ सांवादित्यस्य माहिमावर्ण्य
तेति स्फुटः शुभः ॥ १ ॥ सांवादित्योत्पत्तिं ज्ञेयं श्रुत्वा तत्रैव भुवो भारापनुत्तये ॥ शृणुष्वेति ॥ आत्मनेपदमार्पम् ॥ श्लोकचतुष्टयं वाक्यम् ॥ द्वारवत्यां स्वयंकृष्णः सदानंदरूपो देवक्यां वसुदेवतः

सकाशाद्वासुदेवनामा जगद्धाम जगतामाश्रय आविरासीत्तस्य साक्षी तिलक्ष्मणः साक्षी तिलक्ष्मणः कुमारा आसन्नित्यन्वयः ॥ एकपादिसङ्घं चान्यद्द्रोहव्यस्य ॥ किमर्थमाविरासीत्तदा ॥ दानवानां मिति ॥ १ ॥ २ ॥ कुमारान्विशिनाष्टे स्वर्गोपतितायेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ यस्यां द्वारकाया माविरासीत्तद्वारकां द्रष्टुं नारद आजगामेति चतुर्थोऽर्थः ॥ तानि त्रिपाठे तान्वाल्क्यान् द्रष्टुमित्यर्थः ॥ नारदं विशिनाष्टे मानसः पुत्रो ब्रह्मण इत्यादिना ॥ तपसां निधिराश्रयः ॥ कृतवल्कलकोपी नो धृतः ॥ कृतं कृष्णाजिनमेवावस्थितः ॥ ५ ॥ गृहीतो ब्रह्मदंडो ब्रह्मचारि योग्यो दंडो येन सः ॥ त्रिवृषि गुणितामोर्जीमुं जनिमितामेखलायस्य सः ॥ उरस्थले उरस्थलेन बालसंतीया तुलसीमालातया समलंकृतः ॥ उरस्थलस्येति कचिरपाठः ॥ लसज्जलस्येति पाठे संतीया जलस्याऽऽर्द्रा तुलसीमालातयेत्यर्थः ॥ ६ ॥ गोपीचंदननिर्यासेन रसेन गोपीचंदननिर्यासेन बालसदंगविलेपनं यस्य सः ॥ पूर्वश्चासावुत्कृष्टो ज्वलनश्चेति मूर्तो ज्वलनस्तद्वत् ॥ मूर्तो ज्वलनवदिति पाठे तद्विज्ञायां पसंजनं स्यात्पज्वलनस्य मूर्त इति आविरासीत्स्वयंकृष्णः कृष्णवर्त्मप्रतापवान् ॥ वासुदेवो जगद्धाम देवक्यां वासुदेवतः ॥ २ ॥ साक्षी तिलक्ष्मणस्तस्यासन्कुमारा अर्कवर्चसः ॥ स्वर्गोपिता दृशा बालाः सुशीलानहिकुंभज ॥ ३ ॥ अतीवरूपसंपन्ना अतीव सुमहाबलाः ॥ अतीव शस्त्रास्त्रज्ञा अतीव शुभलक्षणाः ॥ ४ ॥ तां द्रष्टुं मानसः पुत्रो ब्रह्मणस्तपसां निधिः ॥ कृतवल्कलकोपी नो धृतः कृष्णाजिनांबरः ॥ ५ ॥ गृहीतब्रह्मदंडश्च त्रिवृन्मोर्जीसुमेखलः ॥ उरस्थलस्थ तुलसीमालया समलंकृतः ॥ ६ ॥ गोपीचंदननिर्यासेन सलसदंगविलेपनः ॥ तपसा कृशशर्वांगो मूर्तो ज्वलनवज्ज्वलन् ॥ ७ ॥ आजगामांबरचरो नारदो द्वारकापुरीम् ॥ विश्वकर्मविनिर्माणां जितस्वर्गपुरीश्रियम् ॥ ८ ॥ तं दृष्ट्वा नारदं सर्वे विनम्रतरकंधराः ॥ प्रबद्धमूर्धाजलयः प्रणेमुर्बुष्णिनंदनाः ॥ ९ ॥ सांभः स्वरूपसौंदर्यगर्वसर्वस्वमोहितः ॥ नननामसु नितत्रहसस्तद्रूपसंपदम् ॥ १० ॥ सांभस्य तमभिप्रायं विज्ञाय समहामुनिः ॥ विवेश सुमहारम्यं नारदः कृष्णमंदिरम् ॥ ११ ॥ कृष्णोऽथ दृष्ट्वाऽऽगच्छंतं प्रत्युद्गम्य च नारदम् ॥ मधुपर्केण संपूज्य स्वासने चोपवेशयत् ॥ १२ ॥ कृत्वा कथाविचित्रार्थास्ततः एकांतवर्तिनः ॥ कृष्णस्य कर्णेऽकथयन्नारदः सांभचेष्टितम् ॥ १३ ॥ अवश्यं किंचिदत्रास्तियशोदानंदवर्धन ॥ प्रायशस्तत्र वटतेऽसंभाल्यं नाथवास्त्रियाम् ॥ १४ ॥ यूनां त्रिभुवनस्थानां सांभोऽतीव सु रूपवान् ॥ स्वभावचंचलाक्षीणांचेतोवृत्तिः सुचंचला ॥ १५ ॥ अपेक्षतेन मुग्धाक्ष्यः कुलं शीलं श्रुतं धनम् ॥ रूपमेव समीक्षते विषमेषु विमोहिताः ॥ १६ ॥ अथवा विदितं तोते बलवीनां विचेष्टितम् ॥ विनाष्टौ नायिकाः कृष्णकामयतेऽत्र लह्यमुम् ॥ १७ ॥ वामभुवां स्वभावाच्च नारदस्य च वाक्यतः ॥ विज्ञाताऽखिलवृत्तांस्तत्स्थं कृष्णोऽप्यमन्यत ॥ १८ ॥

विशेषणं दंडसम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ उपवेशयदुपवेशयत् ॥ अहभावार्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ अक्षयमिति ॥ हेयशोदानंदवर्धन अत्रांतःपुरं किंचिदस्ति किं नु प्रायशस्तत्र वटते ॥ अथवा स्त्रियामसंभाल्यं नापितु सर्वसंभाव्यमित्यर्थः ॥ १४ ॥ किंचिच्छब्दोक्तमेव दर्शयति यूनामिति द्रष्टेन ॥ इवैवार्थः ॥ शोभनरूपवानेवेत्यर्थः ॥ सरूपशानिति पाठे सांभः ॥ १५ ॥ विषमेषु कामस्तेन मोहिताः ॥ १६ ॥ एवं सामान्येनोक्तं विशेषतो भिनयेन दर्शयति ॥ बलवोऽथोऽनार्यः ॥ अतएव गोपालस्तव राजे बलवीने दनमित्यत्र बलवामित्यपिकेचन पठंते ॥ अथवा गोपप्रेषधारित्वाद्बलवः श्रीकृष्णस्तत्स्थो बलवस्तत्सां तव भार्याणां मित्यर्थः ॥ अथैकस्मिन् सत्यानां प्रजितोऽसु नंदं तमिदं विदामुदतिजां बभूवुः सुशीलानां यिकाः पट्टमहिषीः ॥ अमुं सांभम् ॥ १७ ॥ वामभुवामिति स्कंद

वाक्यम् ॥ १८ ॥ तावदितिल्लोकप्रयवाक्यम् ॥ विज्रनस्योपावदर्थोपार्थकोनभवेचावदेवधैर्येचेतोविबोक्ताच ॥ विवेक्तेऽर्थेनिसातितद्वयनक्तिवन्ययाअर्थैर्यमविवेक्तिवंचे
 त्यर्थः ॥ १९ ॥ स्विचयार्थितयत् ॥ क्रोधपवनदीतस्यारयवेगविवेकपवनेतुबचस्तेनाऽऽस्तभ्यनिवार्य ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ चितामेवाह कथमितिसार्धैश्चतुर्भिः ॥
 स्त्रीणांसमूहःस्त्रैणसपसखायस्यतम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ श्रोदितउपहसितः ॥ २६ ॥ अत्याहितमहापीतिःतच्चतदागोद्वयंचापराचद्वयंतदर्शनात् ॥ २७ ॥ दावदग्धवदनाग्निदग्धव ॥ २८ ॥
 इतीति ॥ इतिक्षणंयात्वासंवाःपितुरंतःपुरमविशत् ॥ ततोमध्येस्त्रेणसभंस्त्रेणसभामध्येकृष्णंयावद्विज्ञप्तिकारतावमारदस्वंतांमन्वगच्छदितिद्वयोरन्वयः ॥ स्त्रेणसखमितिकचित् ॥ २९ ॥
 तावद्वैर्यचलाक्षीणातावचेतोविवेकिता ॥ यावन्नार्थीविविक्तस्थोविविक्तेर्धिनिनान्यथा ॥ १९ ॥ इत्थंविवेचयंश्चित्तेकृष्णःक्रोधनदीरयम् ॥ विवेकसेतुना
 ऽऽस्तभ्यनारदंप्राहिणोत्सुधीः ॥ २० ॥ सांबस्यवैकृतंकिंचित्कचित्कृष्णोनवैक्षत ॥ गतेदेवमुनौतस्मिन्वीक्षमाणोप्यहर्निशम् ॥ २१ ॥ कियत्यपिगतेकाले
 पुनरप्याययोमुनिः ॥ मध्येलीलावतीर्नाचज्ञात्वाकृष्णमवस्थितम् ॥ २२ ॥ बहिःक्रीडंतमाह्वयसांबमित्याहनारदः ॥ याहिकृष्णांतिकंतूणंकथयागमनं
 मम ॥ २३ ॥ सांबोपियामिनोयामिक्षणमित्थमर्चितयत् ॥ कथंरहःस्थं पितरंयामिस्त्रेणसखंप्रति ॥ २४ ॥ नयामिचकथंवाक्यादस्याहंब्रह्मचारिणः ॥
 ज्वलदंगारसंकाशस्फुरत्सर्वांगतेजसः ॥ २५ ॥ प्रणमत्सुकुमारेषुव्रीडितोयंमयैकदा ॥ इदानीमपिनोययामस्यवाक्यान्महामुनेः ॥ २६ ॥ अत्याहितं
 तदस्तीदतदागोद्वयदर्शनात् ॥ पितुःकोपोपिसुष्ठायोमयिनोब्राह्मणस्यतु ॥ २७ ॥ ब्रह्मकोपाग्निनिर्दग्धाःप्ररोहंतिनजातुचित् ॥ अपराग्निविनिर्दग्धारो
 हतेदावदग्धवत् ॥ २८ ॥ इतिध्यात्वाक्षणंसांबोऽविशदंतःपुरंपितुः ॥ मध्येस्त्रेणसभंकृष्णंयावजांबवतीसुतः ॥ २९ ॥ दूरात्प्रणम्यविज्ञप्तिसचकारसशं
 कितः ॥ तावत्तमन्वगच्छन्नारदःकार्यसिद्धये ॥ ३० ॥ ससंभ्रमोथकृष्णोपिदृष्ट्वासांबंचनारदम् ॥ समुत्तस्थोपरिदधत्पीतकौशेयमंबरम् ॥ ३१ ॥
 उत्थितेदेवकीमुनौताःसर्वाअपिगोपिकाः ॥ विलज्जिताःसमुत्तस्थुर्गृह्यत्यःस्वंस्वमंबरम् ॥ ३२ ॥ महार्हशयनीयेतंहस्तेधृत्त्वामहामुनिम् ॥ समुपावे
 शयत्कृष्णःसांबश्चक्रीडितुंयौ ॥ ३३ ॥ तासांस्वलितमालोक्यतिष्ठंतीनांपुरोमुनिः ॥ कृष्णलीलाद्रवीभूतवरांगानांजगौहर्म् ॥ ३४ ॥ पशु
 पश्यमहाबुद्धेदृष्ट्वाजांबवतीसुतम् ॥ इमाःस्वलितमापन्नास्तद्रूपशुब्धचेतसः ॥ ३५ ॥ कृष्णोपिसांबमाह्वयसहसैवाशपत्सुतम् ॥ सर्वाजांबवतीतुल्याः
 पश्यंतमपिदुर्विधेः ॥ ३६ ॥ यस्मात्त्वद्रूपमालोक्यगोपाल्यःस्वलिताइमाः ॥ तस्मात्कुष्ठीभवक्षिप्रमर्काडागमनेनच ॥ ३७ ॥

सशंकितःशंकयायुक्तः ॥ कार्यसिद्धयेसांस्वशापदानाय ॥ ३० ॥ ३१ ॥ गोपिकाइति ॥ गाईन्द्रियाणिपांतीतिगोपादेवाऽऽदियाभोग्याःस्त्रियोगोपिकाः ॥ अष्टावक्रस्यवरदानेनरुक्मिण्याद्यष्टमहिषी
 व्यतिरिक्तषोडशसहस्रैकज्ञताप्तरसांभार्यात्वात् ॥ प्रसिद्धंचैतद्विष्णुपुराणादिषु ॥ द्वारकायांगोपस्त्रीणांकृष्णसंगत्यभावाच्चगोपिकाशब्दस्ययुक्तपदार्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ तासांभिति ॥ तासां
 स्वलितंवीर्यंच्युतिमालोक्यनारदःकृष्णजगावित्यन्वयः ॥ तासांस्वललनेहेतुर्गर्भविश्लेषणमाह ॥ कृष्णलीलेति ॥ कृष्णेनसहलीलयाक्रीडयाद्रवीभूतानिआर्द्राणिजातानिवरांगानियोनयोयासां
 तासाम् ॥ ३४ ॥ किमुक्तवांस्तदाह ॥ पश्यपश्येति ॥ ३५ ॥ दुर्विधेर्दुरदृष्टाद्वेनोः ॥ ३६ ॥ गोपालस्यइत्यस्यपूर्वदेवार्थः ॥ यदा गोपालरूपस्यभगवतःपत्न्यइतितुबल्लवीनामित्यत्रैवव्याख्यात

मिति ॥ अकांडागमनेनानवसरागमनेन ॥ चःसमुच्चये ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ प्राकृतेभ्यःप्रकृतिकार्येभ्यः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तत्त्वेरितंसत्यत्वेनकथितम् ॥ त्वरितमिति
कचित् ॥ शापाभिमिच्छाभिर्वृतिःसुखम् ॥ शापनिष्कृतिरितिकचित् ॥ ४४ ॥ ततइति ॥ ततःकृष्णमनुज्ञाप्यनारदोव्योममार्गेणययौ ॥ कीदृशः ॥ कृतंकृत्यंयेनतयाविधःसमित्यर्थः ॥

वेपमानोमहाव्याधिभयात्सांबोपिदारुणात् ॥ कृष्णंप्रसादयामासबहुशःपापशान्तेये ॥ ३८ ॥ कृष्णोप्यनेनसंजानन्सांबंस्वसुतमोरसम् ॥ अब्रवीत्कुष्ठमो
क्षायव्रजवैश्वेश्वरीपुरीम् ॥ ३९ ॥ तत्रब्रह्मसमाराध्यप्रकृतिस्वामवाप्त्यसि ॥ महैनसांक्षयोन्यत्रनास्तिवाराणसीविना ॥ ४० ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षाद्य
त्रस्वर्गापगाचसा ॥ येषामहैनसांदृष्टासुनिभिर्नैवनिष्कृतिः ॥ तेषांविशुद्धिरस्त्येवप्राप्यवाराणसीपुरीम् ॥ ४१ ॥ नकेवलंहिपापेभ्योवाराणस्यांवि
मुच्यते ॥ प्राकृतेभ्योपिपापेभ्योमुच्यतेशंकराज्ञया ॥ ४२ ॥ पुरापुरारिणासृष्टमविमुक्तंविमुक्तये ॥ सर्वेषामेवजंतुनांकृपयतितनुत्यजाम् ॥ ४३ ॥
तत्रानंदवनेशंभोस्तवशापनिराकृतिः ॥ सांबतत्त्वेरितंयाहिनान्यथाशापनिर्वृतिः ॥ ४४ ॥ ततःकृष्णंसमापृच्छयकर्मनिर्मुक्तचेष्टितः ॥ नारदःकृतकृत्यः
सन्ययावाकाशवर्त्मना ॥ ४५ ॥ सांबोवाराणसींप्राप्यसमाराध्यांशुमालिनम् ॥ कुंडंतत्पृष्ठतःकृत्वानिजांप्रकृतिमाप्तवान् ॥ ४६ ॥ सांबादित्यस्तदार
भ्यसर्वव्याधिहरोरविः ॥ ददाति सर्वभक्तेभ्योऽनामयाःसर्वसंपदः ॥ ४७ ॥ सांबकुण्डेनरःस्नात्वारविवारेऽरुणोदये ॥ सांबादित्यंचसंपूज्यव्याधिभिर्ना
भिभूयते ॥ ४८ ॥ नक्षीवैधव्यमाप्नोति सांबादित्यस्यसेवनात् ॥ वंध्यापुत्रप्रसूयेतशुद्धरूपसमन्वितम् ॥ ४९ ॥ शुद्धायाद्विजसत्तम्यामाघेमासिरेवे
र्दिने ॥ महापर्वसमाख्यातंरविपर्वसमंशुभम् ॥ ५० ॥ महारोगात्प्रमुच्येततत्रस्नात्वारुणोदये ॥ सांबादित्यंप्रपूज्यापिधर्ममक्षयमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥
सन्निहत्यांकुंरुक्षेत्रेयत्पुण्यंराहुदर्शने ॥ तत्पुण्यंरविसत्तम्यामाघेकाश्यांनसंशयः ॥ ५२ ॥ मघौमासिरेवेवरियात्रासांवत्सरीभवेत् ॥ अशोकैस्तत्रसं
पूज्यकुण्डेस्नात्वादिधानतः ॥ ५३ ॥ सांबादित्यंनरोजातुनशोकैरभिभूयते ॥ संवत्सरकृतात्पापाद्बहिर्भवतितत्क्षणात् ॥ ५४ ॥ विश्वेशात्पश्चिमाशा
यांसविनात्रमहात्मना ॥ सम्यगाराधितासूर्तिरादित्यस्यशुभप्रदा ॥ ५५ ॥

ननुपरानिष्टकरणेननारदस्यप्रत्यवायोभवेच्छाह ॥ कर्मनिर्मुक्तचेष्टितइति ॥ कर्मणाशुभाशुभाहटेननिर्मुक्तानिचेष्टितानियस्य सः ॥ तस्यजीवन्मुक्तत्वादितिमात्रः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
सेवनात्पुनरात् ॥ अयमेववीपाठः ॥ ४९ ॥ सूर्यपर्वसमंसूर्यग्रहणसमम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मघौचैत्रे ॥ माघेमासीतिवापाठः ॥ अशोकैरशोकपुष्पैः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

मष्टीप्रदक्षिणाश्रकृत्वा ॥ प्रदक्षिणमिति पाठेऽपि सप्तमः ॥ ५६ ॥ हेमहामतेऽहदुबुद्धे ॥ महामुने इति कश्चित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटीकायामष्टचत्वारिंशो
ध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ छ ॥ ॥ एकेनोनेयपंचाशेऽध्याये परमपावने ॥ द्रौपदादित्यमायूषादित्ययोर्विष्यते कथा ॥ १ ॥ अनंतराध्यायावसाने इदानीं द्रौपदादित्यं कथयिष्यामीत्युक्तं तत्र
द्रौपद्याभविष्यत्वात्तदानींतयाराधनस्यासंभवादाक्षिपति ॥ पाराशर्येति ॥ १ ॥ पुराणेऽप्युक्तं त्रयसंबंधिनीर्जस्य कथनाभायं दोष इति परिहरति ॥ पुराणेति ॥ पुराणसंहितापुराणरूपधर्मशास्त्र

इयं भविष्यात्तन्मूर्तिरगस्ते त्वत्पुरोऽकथि ॥ तामभ्यर्च्य नमस्कृत्य कृत्वाष्टौ च प्रदक्षिणाः ॥ नरो भवति निष्पापः काशीवासफलं लभेत् ॥ ५६ ॥ सांवा
दित्यस्य माहात्म्यं कथितं ते महामते ॥ यच्छ्रुत्वाऽपि नरो जातु यमलोकं न पश्यति ॥ ५७ ॥ इदानीं द्रौपदादित्यं कथयिष्यामि तेन च ॥ तथा द्रौपदादित्यः
संसेव्यो भक्तसिद्धिदः ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे पूर्वाद्धे सांवादित्यमाहात्म्यं कथनं नामाष्टचत्वा
रिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ पाराशर्यमुने व्यासकुमारः कुंभजन्मने ॥ यदावदत्कथामेतां तदा कद्रुपदात्मजा ॥ १ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥
पुराणसंहितां सूतव्रते त्रैकालिकं कथाम् ॥ संदेहो नात्र कर्तव्यो यतस्तद्गोचरोऽखिलम् ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ आकर्णय मुने पूर्वपंचकोहरः स्वयम् ॥
पृथिव्यां पंचधा भूत्वा प्रादुरासीजगद्धितः ॥ ३ ॥ उमापि च जगद्धात्री द्रुपदस्य महीभुजः ॥ यजतो वह्निं कुंडाच्च प्रादुश्चक्रे तिसुंदरी ॥ ४ ॥ पंचापि पांडुतनयाः
साक्षाद्रुद्रवपुर्धराः ॥ अवतरु रिव स्वर्गाद्गुह्यसंहारकारकाः ॥ ५ ॥ नारायणोऽपि कृष्णत्वं प्राप्य तत्साहचर्यं कृत् ॥ उद्धृतवृत्तशमनः स इवृत्तस्थितिकारकः ॥
॥ ६ ॥ प्रतपंतः पृथिव्यतिपार्थाश्चैरुः पृथक्पृथक् ॥ उदयानुदयौ तस्मिन्संपदां विपदामपि ॥ ७ ॥ कदाचित्ते महावीरा भ्रातृव्यप्रतिपादिताम् ॥ विप
त्तिमाप्यमहर्तां विभूतुः काननौकसः ॥ ८ ॥ पांचाल्यापि च तत्पत्नीपतिव्यसनतापिता ॥ धर्मज्ञा प्राप्य तन्वंगी ब्रह्ममाराधयद्भृशम् ॥ ९ ॥

मित्यर्थः ॥ त्रैकालिकं भूतभविष्यद्गतमानकालसंबंधिनीम् ॥ तद्गोचरस्तस्याः पुराणसंहिताया विषयः ॥ तद्गोचरे इति कश्चित् ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रादुश्चक्रे प्रादुर्भावं चकार प्रादुरभूदित्यर्थः ॥ ४ ॥
द्रुष्टानां संहारकारकाः ॥ संहारकारिण इति कश्चित् ॥ ५ ॥ तस्मिन्नुदयविशेषः ॥ ६ ॥ उदयानुदयौ चेदः प्रादुरित्यन्वयः ॥ ७ ॥ भ्रातृव्यप्रतिपादितां शत्रुभिः संपादिताम् ॥ ८ ॥ तापिता ताप

युता ॥ कश्चित्तद्विकचित् ॥ प्राप्यकाशीमिति शेषः ॥ ९ ॥ बालनाथर्षपात्रविशेषोऽर्वातस्तद्विहातांस्थालीपाकपात्रविशेषम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
मन्यदेशादागतानामपिकाश्यांसि यत्तत्त्वात्काशीस्थितानामित्युक्तम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ नव्याधिजमिति ॥ द्वौपदीदेवर्षमप्रियेहेमनवेकाश्यांतवेक्षणतोदर्शनात्कापेव्याधिर्जभयंशुप्रावेव
दोस्तत्तत्संभवंचमयेत्येवम् ॥ २२ ॥ इतीति ॥ इति पूर्वोक्तान् ॥ एवमित्येवार्थवन्तान्तरान् ॥ धर्मयुधिष्ठिरम् ॥ २३ ॥ एनः पापम् ॥ २४ ॥ उक्तानुवादपूर्वकं मयूखादित्यस्य माहात्म्यं
आराधितोऽथ सविता तयाद्रुपदकन्यया ॥ सदर्वीसपिधानांचस्थालिकामक्षयांददौ ॥ १० ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा भास्करोद्रुपदात्मजाम् ॥ आराधयंतीं
भावेन सर्वत्र शुचिमानसाम् ॥ ११ ॥ स्थाल्येतयामहाभागेयावंतोऽप्राथिनो जनाः ॥ तावंतस्तृप्तिमाप्स्यंति यावन्नत्वं न भोक्ष्यसे ॥ १२ ॥ भुक्तायां त्व
यिरिक्तैषा पूर्णभक्ता भविष्यति ॥ रसवद्भजननिधिरिच्छामक्षयप्रदायिनी ॥ १३ ॥ इत्थं वरस्तया लब्धः काश्यामादित्यतो मुने ॥ अपरश्वरोदत्तस्तस्यै
देवेन भास्वता ॥ १४ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ विश्वेशादक्षिणे भागे यो मां त्वत्पुरतः स्थितम् ॥ आराधयिष्यति नरः क्षुद्राधातस्य नश्यति ॥ १५ ॥
अन्यश्च मेवरोदत्तो विश्वेशेन पतिव्रते ॥ तपसा परितुष्टेन तं निशामय वच्मि ते ॥ १६ ॥ प्राग्मेव त्वासंमाराध्यो मां द्रक्ष्यति मानवः ॥ तस्य त्वंदुःखति
मिरमपानुदनिजैः करैः ॥ १७ ॥ अतो धर्मप्रिये नित्यं प्राप्य विश्वेश्वराद्वरम् ॥ काशीस्थितानां जंतूनां नाशाय च संचयम् ॥ १८ ॥ ये मामत्र भजिष्यंति
मानवाः श्रद्धयान्विताः ॥ त्वद्गरोदतपाणि च तेषां दास्यामि चितितम् ॥ १९ ॥ भवतीं मां तस्मीपस्थायुधिष्ठिरपतिव्रताम् ॥ विश्वेशादक्षिणे भागे दंडपाणेः
समीपतः ॥ २० ॥ ये च यिष्यंति भावेन पुरुषा वा स्त्रियोऽपि वा ॥ तेषां कदाचिन्नो मा विभयं प्रियवियोगजम् ॥ २१ ॥ नव्याधिर्जभयं कापिनश्चुत्तृदोपसं
भवम् ॥ द्वौपदीक्षणतः काश्यांतव धर्मप्रिये नवे ॥ २२ ॥ इति दत्त्वा वरान् देव आदित्यः सर्वदः सताम् ॥ शंभुमाराधयामास धर्मद्रौपद्युपाययो ॥ २३ ॥
आदित्यस्य कथामेतां द्वौपदाराधितस्य वै ॥ यः श्रोष्यति नरो भक्त्या तस्यैनः क्षयमेप्यति ॥ २४ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ द्वौपदादित्यमाहात्म्यं संक्षेपात्कथितं
मया ॥ मयूखादित्यमाहात्म्यं शृण्विदानीं च योऽहम् ॥ २५ ॥ पुरा पंचनदीर्थां त्रिषु लोकेषु विश्रुते ॥ सहस्ररश्मिर्भगवांस्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ २६ ॥ प्रति
घ्राप्य महालिङ्गं भस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ गौरीचमंगलानां भक्तमंगलदांसदा ॥ २७ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं तु शतेन शुणितं मुने ॥ आराधय शिवं सोमं सोमार्थ
कृतशेखरम् ॥ २८ ॥ स्वरूपतस्तु तपनस्त्रिलोकीतापनक्षमः ॥ ततो तितीव्रतपसा ज्वालनितरां मुने ॥ २९ ॥ मयूखेस्तत्र सवितुः श्लोकोक्त्यदहनक्षमैः ॥
ततंसमस्तंतत्काले द्यावाभूम्योर्यदंतरम् ॥ ३० ॥ वैमानिकैर्विष्णुपदे तज्जे च गतागतम् ॥ तीव्रेपतंगमहसिपतंगत्वभयादिव ॥ ३१ ॥

प्रावयति ॥ द्वौपदेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ मंगलानां भक्तिमंगलदायाम् ॥ मंगलवतीमिति पाठे भक्त्योर्देयं मंगलमस्याऽस्तीति मंगलवती ॥ एतदेवाह ॥ भक्तमंगलदामिति ॥ २७ ॥ श्रुतेन
शुणितं प्रथितं संबद्धमित्यर्थः ॥ दिव्यं वर्षमिति सप्तद्वयार्थः ॥ सोममुपयासद्विहृतः ॥ सोमार्थेनार्चयन्नृतेनः श्वेतरः शिरोमूषण्येन ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैमानिकैरेति ॥ वैमानिकैरेव

विष्णुपदेषु बलोकै गतागतं गमनागमनंतं तज्येत्युक्तम् ॥ क्रामेति ॥ त्रिंशतीक्ष्णोपतंगमहसि सूर्यतेजसि पतंगत्वभयादिवपतंगनिमत्तत्त्वभयादित्यर्थः ॥ तद्व्यायमर्थः ॥ यथापतंगानामग्रीपाताभाशेष
वमस्माकंचनाशो भविष्यतीति भयादिवेति ॥ ३१ ॥ मयूखा इति ॥ मयूखारश्मयः ॥ कीदृशस्यादित्यस्य ॥ नीपपुष्पस्य कर्दंबकुसुमस्येव स्थितिरित्यस्य ॥ समासांतर्निविष्टस्यापीव शब्दस्य बाहिर्नि
र्देशाच्छांदसः ॥ यथा कर्दंबकुसुमस्य याकर्णिकासानदृश्येति कुलिका एव तद्वदिति भावः ॥ ३२ ॥ तस्येति ॥ तपोर्विषांतपोज्वालानां साध्वसाध्व्याश्च कपे संवचाल ॥ ३३ ॥ कपनहेतुमतिपादकं
लोकानां भवहिवाक्यमाह ॥ सूर्य इति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यो सावादित्ये पुरुषः सो सावहमिति ॥ चेद्यदि ॥ ३४ ॥ अन्यथैव कश्चिन्नात्रापणीयो न स्याद् जगच्च भूरिति त्रयेण ॥ जगदात्मत्वे हेतुमाह ॥
जगद्य इति ॥ यद्यस्मात् ॥ ३५ ॥ तमएवांधकूपस्तत्र पतितम् ॥ उच्यन् उदच्छन् ॥ एष सूर्यः ॥ प्रसार्य विस्तार्य ॥ परितः सर्वतः ॥ पाणी नृरश्मीन् ॥ प्राणिजातं नीवसमूहं समुद्धरेत् ॥

मयूखा एव दृश्यंते तिर्यगूर्ध्वमधोऽपि च ॥ आदित्यस्य नचादित्यो नीपपुष्पस्थितो रिव ॥ ३२ ॥ तस्यैव महसारांशेस्तपोराशेस्तपोर्विषाम् ॥ चकपेसाध्वसात्ती
व्रात्रैलोक्यं संचराचरम् ॥ ३३ ॥ सूर्य आत्मास्य जगतो वेदेषु परिपठ्यते ॥ स एव चेज्ज्वालयिताको न स्यातामवेदिह ॥ ३४ ॥ जगच्च भूरसौ सूर्यो जगदात्मै
व भास्करः ॥ जगद्योयन्मृतप्रायं प्रातः प्रातः प्रबोधयेत् ॥ ३५ ॥ तमोंधकूपपतितमुद्यन्नेष दिने दिने ॥ प्रसार्य परितः पाणीन् प्राणिजातं समुद्धरेत् ॥ ३६ ॥
उदितेऽत्रोदिमो नित्यमस्तं यात्यस्तमाप्नुमः ॥ उदयेऽनुदये तस्मादस्माकं कारणं रविः ॥ ३७ ॥ इति व्याख्युल्लितं विन्धं पश्यन्विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ विश्वत्राता वरं
दातुं संजग्मेति गमश्मये ॥ ३८ ॥ मयूखमालिनं शंभुरालोक्याति सुनिश्चलम् ॥ समाधिविस्मृतात्मानं विस्मयाय तपः प्रति ॥ ३९ ॥ उवाच च प्रस
व्रात्माश्रीकंठः प्रणतार्तिहृत् ॥ अलंतस्वावरं ब्रूहिद्युमणे महसानिधे ॥ ४० ॥ निरुद्धेन्द्रियवृत्तित्वाद्ब्रह्मो ध्यानसमाधिना ॥ न जग्राह वचः शंभोर्द्वित्रिकुतो
प्यकर्णवत् ॥ ४१ ॥ काष्ठीभूतंतुतं ज्ञात्वा शिवः पस्पर्श पाणिना ॥ महातपः समुद्धृतं संतापामृतवर्षिणा ॥ ४२ ॥ तत उन्मीलयांचके लोचने विश्वलोचनः ॥
तस्योदयमिव प्राप्य प्रगे पंकजिनीवनी ॥ ४३ ॥ परिव्यपेत संतापस्तपनः स्पर्शनाद्विभोः ॥ अवग्रहितसस्य श्रीरुद्धलासयथांबुदात् ॥ ४४ ॥

॥ ३६ ॥ अत्रास्मिन्सूर्ये अत्र जगतीति वा ॥ उदितेर्थात्सूर्य इति ॥ वर्पन् नित्यमुदयमउदयं प्राप्नुमः ॥ अस्तं याति सत्यस्तं प्राप्नुमः ॥ उपसंहार इति ॥ उच्यते इति ॥ ३७ ॥ इत्येवं प्रकारेण ॥ अतिव्याकु
लितमिति कश्चित् ॥ संजग्मे संजगाम ॥ ३८ ॥ विस्मया विस्मयंचक्रे ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अकर्णवद्विरवत् ॥ अकर्णयदिति पाठेन केवलं सकृदुक्तः सन् चोर्न जग्राह इति त्रिकुतोपि नाकर्णय
दित्यर्थः ॥ ४१ ॥ पाणिना कर्णभूतेन ॥ महातपसः सकाशात्समुद्धृतायः संतापस्तत्रामृतवर्षिणा तस्मिन्स्पर्शममृतवर्षिण्येत्यर्थः ॥ ४२ ॥ विस्मयनामेष्टांतस्तस्येति ॥ तस्य सूर्यस्य प्रगे प्रातः काले
उदयं प्राप्य पंकजिनीवनीजलस्य पद्मिनीययेति ॥ वनशब्दस्य जलवाचकत्वात् ॥ पंकजिनीवनीपद्मिनीवनीवनमिति वा ॥ ४३ ॥ परीति ॥ अवग्रहो वृष्टिप्रतिबंधो यस्य स्तीत्यवग्रहितं सत्यं तस्य
श्रीर्यथांबुदान्मेघादुल्लासेति तथा विभोः स्पर्शात्तपन उल्लास उज्ज्वलितवानित्यर्थः ॥ ४४ ॥

मित्रः सूर्यः ॥ प्रत्यक्षं मूर्तिमंतम् ॥ उच्चैस्तुष्टाव ॥ चः समुच्चये ॥ ४५ ॥ स्तुतिमेवाह देवदेवेत्यष्टभिः ॥ इतः परमन्यच्छ्रेयोनास्तीति बहुधा संवाधयति ॥ देशान् दिवहे जगतां पते विभोर्भर्गभीमभवहे चंद्रभूषणहे भूतनाथहे भवभीतिहारकहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ४६ ॥ हे चंद्रचूडहे मृडभूर्जटहे हरः प्रक्षदक्षशततंतुशातनदक्षपक्षविध्वंसनदेशांतदेशाश्वतनित्यहेशिवापते हे शिवहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ४७ ॥ हे नीललोहितसमीहितार्थद्वेष्टकलोचनप्रनेत्रहे विरूपलोचनहं व्योमकेशपशुपाशनाशनजीवानां संसारनाशनहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ४८ ॥ हे वामदेवशितिकंठशूलभृच्छंशेखरफणींद्रभूषणहे कामकृतपशुपते महेश्वरहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ४९ ॥ हे त्र्यम्बकहे त्रिपुरसूदनहे श्वरहे त्राणकृत् हे त्रिनयनहे त्रयीमयहे कालकूटदलनेहे अन्तकान्तकहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ५० ॥ हे शर्वरीरहितमायाविनिर्मुक्तदेशर्वहे सर्वगहे स्वर्गमार्गसूर्यात्मने हे सुखदस्वर्गमार्गमुखदेतिवा ॥ हे अत्र

मित्रोनेत्रातिथीकृत्यः प्रत्यक्षं प्रत्यक्षमग्रतः ॥ दंडवत्प्रणनामोच्चैस्तुष्टावचपिनाकिनम् ॥ ४५ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ देवदेव जगतां पते विभोर्भर्गभीमभवचंद्रभूषण ॥ भूतनाथ भवभीतिहारकत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४६ ॥ चंद्रचूडमृडभूर्जटहे हरः प्रक्षदक्षशततंतुशातन ॥ शांतशाश्वतशिवापते शिवत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४७ ॥ नीललोहितसमीहितार्थद्वेष्टकलोचनविरूपलोचन ॥ व्योमकेशपशुपाशनाशनत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४८ ॥ वामदेवशितिकंठशूलभृच्छंशेखरफणींद्रभूषण ॥ कामकृतपशुपते महेश्वरत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ४९ ॥ त्र्यम्बकत्रिपुरसूदनेश्वरत्राणकृत् त्रिनयनत्रयीमय ॥ कालकूटदलनांतकांतकत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५० ॥ शर्वरीरहितशर्वसर्वगस्वर्गमार्गसुखदापवर्गद ॥ अंधकामुररिपोकपर्दभृत्त्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५१ ॥ शंकरोग्रगिरिजापते पते विश्वनाथविधिविष्णुसंस्तुत ॥ वेदवेद्यविदिताऽखिले गितत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५२ ॥ विश्वरूपपररूपवर्जितब्रह्मजिह्वरहितामृतप्रद ॥ बाहमनोविषयदूरदूरगत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रद ॥ ५३ ॥ इत्थं परीत्य मार्तंडो मृडं देवं मृडानिकाम् ॥ अथ तुष्टावप्रीतात्मा शिववामार्धहारिणीम् ॥ ५४ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ देवित्वदीयचरणबुजरेणुगौरीं भालस्थलीं वहतियः प्रणतिप्रवीणः ॥ जन्मांतरेऽपि रजनीकरचारुलेखातां गौरयत्यतितरां किल तस्य पुंसः ॥ ५५ ॥

वर्गदेव अन्धकामुरगोहे कपर्दभृत् हे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ५१ ॥ हे शंकरहे उग्रगिरिजापते हे पते स्वामित्रहे विश्वनाथहे विधिविष्णुसंस्तुत हे वेदवेद्यहे विदिताऽखिले गितहे नतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ ५२ ॥ हे विश्वरूपहे पररूपवर्जितहे ब्रह्मस्वरूपहे जिह्वरहितनिर्मायहे अमृतप्रदहे बाहमनोविषयदूरदूरगत्वांनतोस्मिनतवांछितप्रदत्वांनतोस्मीति ॥ नतवांछितप्रदेत्येतस्यावृत्तिर्भक्तानां प्राधान्यव्यापनाय ॥ ५३ ॥ इत्यमिति ॥ परीत्यप्रदक्षिणपूर्वकस्तुत्येत्यर्थः ॥ परीडयेति वा पाठः ॥ अथानन्तरं मृडानिकां तुष्टावास्तीत् ॥ स्तुतीहेतुः ॥ शिववामार्धहारिणीमिति ॥ ५४ ॥ स्तुतिमेवाह देवित्यष्टभिः ॥ हे देविस्वप्रकाशेद्योतमाने इति वा ॥ यस्त्वदीयचरणाम्बुजरेणुभिर्गौरीं भालस्थलीं ललाटस्थलीं वहति धारयति तस्य पुनस्तां भालस्थलीं जन्मांतरे रजनीकरचारुलेखानितगंगौरयति शोभयति त्यन्वयः ॥ वहनेन कान्दशंयस्तं विशिनाष्ट ॥ प्रणतोदण्डवत्प्रणिपाते प्रवीणोदक्षशति ॥ अपिशब्दादिह जन्मानि च ॥ बाणांधकादीनां तथादशनात् ॥ ५५ ॥

भक्त्युद्देकाद्रुधासम्बोधयति ॥ हे श्रीमंगले श्रीयुक्तमूर्तिमन्मंगले ॥ हे सकलमंगलजन्मभूमे ॥ श्रियो लक्ष्म्याः मंगलयस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले हे सकलकल्मषतूलवहे श्रयत्वेनां योगिन इति श्रीब्रह्मविद्यातस्यामंगलयस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले ॥ श्रीमंगले इत्यस्यां वृत्तिर्मंगलान्नः प्राधान्यस्यापनाय ॥ हे सकलदानवदर्पहं त्रि श्रयन्त्येतामविबेकिन इति श्रीरविद्यातस्याः मंगलं सौभाग्यं यस्यास्तत्सम्बोधनं हे श्रीमंगले अखिलमिदं विश्वं परिपाहि परिपालय ॥ परिपासीति क्वचित् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेश्वररूपेण स्तौति ॥ हे विश्वेश्वरि सर्वनिर्यन्त्रविश्वजनस्य त्वं कर्षसि तथा त्वं पालयिष्यसि शक्तिशक्तिमतोरभेदात् ॥ अपिः समुच्चये ॥ त्वन्नामकीर्तने भवत्त्वन्नामसंकीर्तने न वासमुल्लसन्तीया अच्छुण्या स्रोतस्विनी ॥ स्रोतस्वतीति क्वचित्पाठः ॥ सापातकान्येव कूलस्थवृक्षास्ता नहरतीति ॥ ५७ ॥ हे मातर्भवानि हे भवती ब्रदुःखसंभारहारीणि शरण्यमिहा स्तिनान्या ये पुतवश्शुभः करुणाकटाक्षः स्फुरेदुल्लसेत् भुवनेषु मध्येत पवन्त्या स्त एवमान्या इति ॥ ५८ ॥ ये जनास्त्वांसततस्मरंति तान् स्मरहरः स्मरेदित्यन्वयः ॥ कथं भूताम् ॥ सहजप्रकाशांस्वप्रकाशामित्यर्थः ॥ काशीपुर्यां स्थितिमती कृतनिवासामित्यर्थः ॥ नतानां मोक्षल

श्रीमंगले सकलमंगलजन्मभूमे श्रीमंगले सकलकल्मषतूलवहे ॥ श्रीमंगले सकलदानवदर्पहं त्रि श्रीमंगलेऽखिलमिदं परिपाहि विश्वम् ॥ ५६ ॥ विश्वेश्वरित्वमसि विश्वजनस्य कर्त्री त्वं पालयिष्यसि तथा प्रलये पिहं त्री ॥ त्वन्नामकीर्तनसमुल्लसदच्छुण्या स्रोतस्विनी हरति पातककूलवृक्षान् ॥ ५७ ॥ मातर्भवानि भवती भवती ब्रदुःखसंभारहारीणि शरण्यमिहा स्तिनान्या ॥ धन्यास्त एव भुवनेषु त एव मान्या येषु स्फुरेत्तव शुभः करुणाकटाक्षः ॥ ५८ ॥ ये त्वां स्मरंति सततं सहजप्रकाशां काशीपुरीं स्थितिमतीं नतमोक्षलक्ष्मीम् ॥ तान् संस्मरेत्स्मरहरो धृतशुद्धबुद्धिर्निर्वाणरक्षणविचक्षणपात्रभूतान् ॥ ५९ ॥ मातस्तवां प्रियुगलं विमलं हृदि स्थंयस्यास्तितस्य भुवनं सकलं करस्थम् ॥ यो नाम ते जपति मंगलगौरि नित्यं सिद्धचष्टकं न परिमुंचति तस्य गेहम् ॥ ६० ॥ त्वं देवि वेदजननी प्रणवस्वरूपा गायत्र्यसित्वमसि वैद्विजकामधेनुः ॥ त्वं व्याहृतित्रयमिहाऽखिलकर्मसिद्धयै स्वाहा स्वधासि सुमनः पितृवृत्तिहेतुः ॥ ६१ ॥ गौरित्वमेव शशि मौलिनि वेधसित्वं सावित्र्यसित्वमसि च क्रिणि चारुलक्ष्मीः ॥ काश्यां त्वमस्य मलरूपिणि मोक्षलक्ष्मीस्त्वमेशरण्यमिह मंगलगौरि मातः ॥ ६२ ॥

क्षभीर्यस्यास्तां मोक्षलक्ष्मीस्वरूपा मिति वा ॥ तान् कीदृशान् ॥ धृतासम्पादिता शुद्धा बुद्धिर्व्यस्तान् निर्वाणरक्षणे कैवल्यचारणा यामित्यर्थः ॥ विचक्षणपात्रभूतान् निपुणाधिकारिण इत्यर्थः ॥ ५९ ॥ हे मातस्तवां प्रियुगलं यस्य हृदि स्थमस्ति सकलं भुवनं तस्य करस्थमेव स्वाधीनमेव स तु सर्वज्ञ इति वा ॥ हे मंगलगौरि हस्वत्वं छांदसम् ॥ मंगलयुक्ता गौरी मंगलगौरीति वा ॥ यस्ते नाम नित्यं जपति तस्य गेहं सिद्धचष्टकं पद्माद्यष्टनिधिरूपमणिमाद्यष्टसिद्धिरूपवानविमुंचतीति ॥ ६० ॥ हे देवि त्वं वेदजननी प्रणवस्वरूपा ओंकारस्वरूपा च ॥ प्रणवस्वरूपा वेदजननी गायत्री वासि ॥ कथं भूता ॥ द्विजकामधेनुं दिनातीनां कामदोग्ध्री ॥ त्वं व्याहृतित्रयं भूर्भुवःस्वरितरूपम् ॥ इह जगति अखिलकर्मसिद्धयै सुमनः पितृवृत्तिहेतुस्त्वं स्वाहा स्वधासि सुमनसा देवानां वृत्तिहेतुः स्वाहासि पितृणां वृत्तिहेतुः स्वधासि त्वर्थः ॥ ६१ ॥ हे मातर्हे मंगलगौरि त्वमेह शरण्यं शरणम् ॥ शशि मौलिनि महो देव्या त्वमेव गौरी ॥ वेधसि ब्रह्मणि सावित्र्यसि ॥ चक्रिणि विष्णौ चारुलक्ष्मीरसि ॥ हे अमलरूपिणि शुद्धस्वरूपे

काश्यां त्वं मोक्षलक्ष्मीरसीति ॥ ६२ ॥ स्तुत्वेति ॥ स्मरहरार्धशरीरस्य शोभाय स्यास्तां शोभा रूपांवा ॥ श्रीमंगलाष्टकं च तन्महास्तव न च महास्तोत्रे तेन परितः प्रणम्य प्रदक्षिणीकृत्य नत्वा ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ एतच्चतुःषष्ट्यात्मकं मंगलाष्टकं च स्तोत्रं वरं स्तव श्रेष्ठम् ॥ स्तोत्रद्वयमिति कचित् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ एष चराचररूपः प्रपंच आवा

स्तुत्वेति तां स्मरहरार्धशरीरशोभां श्रीमंगलाष्टकमहास्तवनेन भानुः ॥ देवीं च देवमसकृत्परितः प्रणम्य तूष्णीं बिभूवसविता शिवयोः पुरस्तात् ॥ ६३ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते प्रसन्नोऽस्मि महामते ॥ मित्रमन्नेत्रगो नित्यं प्रपश्येत् चराचरम् ॥ ६४ ॥ मम स्मृतिर्भवान्मूर्त्युर्वसर्वज्ञो भव सर्वगः ॥ सर्वेषां महाराशिः सर्वेषां सर्वकर्मवित् ॥ ६५ ॥ सर्वेषां सर्वदुःखानि भक्तानां त्वं निराकुरु ॥ त्वयानाम्राचतुःषष्ट्या यदष्टकमुदीरितम् ॥ ६६ ॥ अनेन मां परिष्टुत्य नरो मद्रक्तिमाप्स्यति ॥ अष्टकं मंगलागौर्यामंगलाष्टकसंज्ञकम् ॥ ६७ ॥ अनेन मंगलागौरीं स्तुत्वा मंगलमाप्स्यति ॥ चतुःषष्ट्याष्टकं स्तोत्रं मंगलाष्टकमेव च ॥ ६८ ॥ एतत्स्तोत्रं वरं पुण्यं सर्वपातकनाशनम् ॥ दूरदेशांतरस्थोऽपि जपन् नित्यं नरोत्तमः ॥ ६९ ॥ त्रिसंध्यं परिशुद्धात्मा कार्श्यां प्राप्स्यति दुर्लभां ॥ अनेन स्तोत्रयुग्मेन जप्तेन प्रत्यहं नृभिः ॥ ७० ॥ ध्रुवं दैनं दिनं पापं क्षालितं नात्र शंखः ॥ न तस्य देहिने देहे जातु चित्किल्बिषस्थितिः ॥ ७१ ॥ त्रिकालं योजयेत् नित्यमेतत्स्तोत्रद्वयं शुभम् ॥ किञ्चैवैव नृभिः स्तोत्रे श्वंचलश्रीप्रदेनृणाम् ॥ ७२ ॥ एतत्स्तोत्रद्वयं दद्यात्काश्यानिःश्रेयसीं श्रियम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मानवैर्मोक्षकांक्षिभिः ॥ ७३ ॥ एतत्स्तोत्रद्वयं जप्यं त्यक्त्वा स्तोत्राण्यनेकशः ॥ प्रपंच आवयोरेव सर्वेष्वचराचरः ॥ ७४ ॥ तदा वयोः स्तवादस्माद्विप्रप्रपंचो जनो भवेत् ॥ समृद्धिमाप्य महतीं पुत्रपौत्रवतीं मिह ॥ ७५ ॥ अंते निर्वाणमाप्नोति जपन् स्तोत्रमिदं नरः ॥ अन्यच्च शृणु सप्ताश्वमहराजदिवाकरा ॥ ७६ ॥ त्वया प्रतिष्ठितं लिंगं भस्तीश्वरसंज्ञितम् ॥ सेवितं भक्तिभावेन सर्वसिद्धिसमर्पकम् ॥ ७७ ॥ त्वया गभस्तिमालाभिः शपिषां बुजकांतिभिः ॥ यदर्चित्वैश्वरं लिंगं सर्वभावेन भास्कर ॥ ७८ ॥ गभस्तीश्वर इत्याख्यातं तोलिंगं भाव्याप्यति ॥ अर्चयित्वा गभस्तीशं स्नात्वा पंचनदेनरः ॥ ७९ ॥ न जातु जायते मातुर्जठरे धूतकल्मषः ॥ इमां च मंगलागौरीं नारीवापुरुषोऽपि वा ॥ ८० ॥ चैत्रशुक्लतृतीयाया सुषोषणपरायणः ॥ महोपचारैः संपूज्य दुकूलाभरणादिभिः ॥ ८१ ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतनृत्यकथादिभिः ॥ प्रातः कुमारीः संपूज्य द्वादशाच्छादनादिभिः ॥ ८२ ॥ संभोज्य परमात्राद्यैर्दत्त्वा न्येभ्योऽपि दक्षिणाम् ॥ होमं कृत्वा विधानेन जातवेदस इत्युवाच ॥ ८३ ॥

योरावाभ्यां विरचितः ॥ ७४ ॥ तच्च स्मात् ॥ आवयोरेस्मात्तत्त्वादित्यन्वयः ॥ ७५ ॥ नरो मनुष्यमात्रः ॥ ७६ ॥ गभस्तीश्वरनाम निर्वर्ति ॥ त्वयेति ॥ ७७ ॥ चापेयश्वपकः अंबुजपद्मदत्तांतिभिः ॥ तुशान्देन श्रेष्ठं यद्येत्ये ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ धूतकल्मषो विगतपापः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ जातवेदस इत्युवाच ॥ जातवेदसे शुभं नाम सोमवरासी यतो निवृत्ताति

वेदः ॥ सनः पर्यदतिदुर्गाणि विश्वानवेवसिंधुंदुरितात्यग्निरिवमंत्रशेषः ॥ ८३ ॥ प्रगेमातः काले ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ जातुचित्कदाचिदित्यर्थः ॥ नापुरुषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥
॥ ८९ ॥ ९० ॥ तस्यांतिषौशुक्लृतीयायाम् ॥ ९१ ॥ मयूखादित्यनामनिर्वक्ति अपरमिति सार्धेन ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ भूतोभूतवान् ॥ जातहातिवापाठः ॥ ९५ ॥ अध्याय
श्रवणफलमाह ॥ श्रुत्वाख्यानमिति ॥ ९६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अध्यायेत्यर्थपंचाशेनानामर्थमनोहरे ॥ खखोल्कादित्यता

अष्टोत्तरशताभिश्चतिलाज्याहुतिभिः प्रगे ॥ एकंगोमिथुनंदत्त्वाब्राह्मणायकुटुंबिने ॥ ८४ ॥ श्रद्धयासमलंकृत्यभूषणेर्द्विजदंपती ॥ भोजयित्वा महाहोत्रैः
प्रीयेतामंगलेश्वरो ॥ ८५ ॥ इति मंत्रं समुच्चार्य प्रातः कृत्वाथ पारणम् ॥ न दुर्भगत्वमाप्नोति न दारिद्र्यं कदाचन ॥ ८६ ॥ न वै संतानविच्छिर्त्तं भोगोच्छि
र्त्तिन जातु चित् ॥ स्त्रीवैधव्यं न चाप्नोति न नायोषिद्वियोगभाक् ॥ ८७ ॥ पापानि विलयं याति पुण्यराशिश्च लभ्यते ॥ अपि वंध्या प्रसूयेत कृत्वैतन्मंगलाव
तम् ॥ ८८ ॥ एतद्व्रतस्य करणात्कुरूपत्वं न जातु चित् ॥ कुमारीविंदतेत्यंतं गुणरूपयुतं पतिम् ॥ ८९ ॥ कुमारोऽपि व्रतं कृत्वा विंदति स्त्रियमुत्तमाम् ॥ संति
व्रतानि बहुशोधनकामप्रदानि च ॥ ९० ॥ नाप्नुयुर्जातु चित्तानि मंगलाव्रततुल्यताम् ॥ कर्तव्या चाब्दिकी यात्रामधौ तस्यांतिथौ नरैः ॥ ९१ ॥ सर्वविघ्नप्रशां
त्यर्थं सदा काशीनिवासिभिः ॥ अपरं शुभमणेव च्छित्तवचात्र तपस्यतः ॥ ९२ ॥ मयूखा एव खेदहृष्टान च हृष्टं कलेवरम् ॥ मयूखादित्य इत्याख्यात तस्ते दि
ति नंदन ॥ ९३ ॥ त्वदर्चनान्नृणां कश्चिन्नव्याधिः प्रभव विष्यति ॥ भविष्यति न दारिद्र्यं रविवा रे त्वदीक्षणात् ॥ ९४ ॥ इत्यं मयूखादित्यस्य शिशोदत्त्वा
बहून्वरान् ॥ तत्रैवांतर्हितो भूतोरविस्तत्रैव तस्थिवान् ॥ ९५ ॥ श्रुत्वाख्यानमिदं पुण्यं मयूखादित्यसंश्रयम् ॥ द्रौपदादित्यसहितं नरो न निरयं ब्रजेत् ॥ ९६ ॥
इति श्रीस्कंदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे पूर्वाद्धे द्रौपदादित्यमयूखादित्ययोर्वर्णनं नामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणस्यां तथादित्याये चान्ये तान् वदाम्यतः ॥ कलशोद्भवते प्रीत्या सर्वे सर्वा च नाशनाः ॥ १ ॥ खखोल्को नाम भगवानादित्यः प
रिकीर्तितः ॥ त्रिविष्टपोत्तरे भागे सर्वव्याधि विघातकृत् ॥ २ ॥ यथा खखोल्क इत्याख्यात स्यादित्यस्य तच्छृणु ॥ पुरा कद्रुश्च विनता दक्षस्य तनये शुभे ॥
॥ ३ ॥ कश्यपस्य च ते पत्न्यौ मारीचिः प्राक् प्रजापतेः ॥ क्रीडंत्यावेकदान्यो न्यमुने ते उच्चतुस्त्विति ॥ ४ ॥ ॥ कद्रुरुवाच ॥ ॥ विनते त्वं विजानासि य
दितद्रूहि मे प्रतः ॥ अखंडिता गतिस्ते स्ति यतो गगनमंडले ॥ ५ ॥ यो सावुच्चैः श्रवावाजी श्रूयते स विदूरथे ॥ किं रूपः सोऽस्ति शबलो धवलो वा वदामु मे ॥ ६ ॥

स्वैशकया प्रस्तूयतेऽद्भुता ॥ १ ॥ अवशिष्टानादित्यान्वक्तुं प्रतिजानीते ॥ वाराणस्यामात ॥ कथनफलमाह ॥ सर्वइति ॥ सर्वेषामघानां सर्वेषां यदर्थं कस्य वा नाशनाः ॥ १ ॥ खखोल्क इति ॥ मध्ये
मूर्धन्यपकारवानपि कचिद्दृश्यते ॥ त्रिविष्टपं त्रिलोचनं स्थानं तस्योत्तरे उत्तरप्रदेशे ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ विजानासि विशेषेण जानासि ॥ नु जानासीति कचित् ॥ ५ ॥ सवितूरये मतिमासं पृथगधिका

रित्वेनसूर्यभावापन्नस्यैदस्परयेत्यर्थः ॥ शबलः कर्बुरः ॥ ६ ॥ पर्णजयानन्तरं ज्ञेयम् ॥ नयातुमागच्छतु ॥ नयातीतिकचित् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ कुधः क्रोधस्य ॥ खेलस्य क्रीडायाः पर्णे पणानि
मिषे ॥ १० ॥ प्वनाशिनिरहसर्पिणि ॥ सर्पाकारत्वात्कट्टाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ पतत्रिणीपक्षिणी पक्ष्याकारत्वाद्दिनतायाः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कल्माषयतकल्मषवर्णमिवकुरुत ॥
॥ १७ ॥ बालचिलांगूलम् ॥ कृष्णकुन्तलतांकृष्णकेशताम् ॥ तथातदंगलोमान्यध्यास्यविषय कर्बुरतामिति शेषः ॥ कैविषसीत्कृतविषसाहितैस्सत्कृतविषोद्गारध्वनिभिरित्यर्थः ॥ विषसीत्कृतविष

पर्णचकुरुकल्याणितुभ्यं योरोचतेनचे ॥ एवमेवनयात्येषकालः क्रीडनकंविना ॥ ७ ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ किंपणेनभगिन्यत्रकथयाम्येवमेवहि ॥
त्वज्येकाचमेप्रीतिर्मज्येकिनुतेसुखम् ॥ ८ ॥ ज्ञात्वापणोनकर्तव्योमिथः स्नेहमभीप्सता ॥ ध्रुवमेकस्यविजयेक्रोधोन्यस्येहजायते ॥ ९ ॥ कद्रूवाच ॥
क्रीडेयं नात्रभगिनिकारणं किमपि कुधः ॥ खेलस्यव्यवहारोयंपणेयत्किंचिदुच्यते ॥ १० ॥ ॥ विनतोवाच ॥ ॥ तथाकुरुयथाप्रीतिस्तवा
स्तिपवनाशिनि ॥ अथतां विनतामाहकद्रूः कुटिलमानसा ॥ ११ ॥ तस्यास्तुसाभवेद्वासीपराजीयेतयायया ॥ अस्मिन्पणेइमाः सर्वाः सख्यः सा
क्षिण्यएव नौ ॥ १२ ॥ इत्यन्योन्यंपणीकृत्यसर्पिण्यपिपतत्रिणी ॥ उदाचकर्बुरंकद्रूश्चैतंगरुतमती ॥ १३ ॥ कदागंतव्यमितिचचक्रातेतेगमाव
धिम् ॥ जग्मतुश्चविरम्याथक्रीडनात्स्वस्वमालयम् ॥ १४ ॥ विनतायांगतायांतुकद्रूराह्यचांगजान् ॥ उवाचयातवैपुत्राद्रुतंवचनतोमम ॥ १५ ॥
तुरंगमुच्चैः श्रवसं प्रोञ्जतंक्षीरनीरधेः ॥ सुरासुरैर्मथ्यमानान्मंदराघातसाध्वसात् ॥ १६ ॥ कार्यकारणरूपस्यसादृश्यमधिगच्छति ॥ अतस्तंक्षीरवर्णा
भंकल्माषयतपुत्रकाः ॥ १७ ॥ तस्यबालधिमध्यास्यकृष्णकुन्तलतांगताः ॥ तथातदंगलोमानिविधत्तविषसीत्कृतैः ॥ १८ ॥ इतिश्रुत्वावचोमातुः
काद्रवेयाः परस्परम् ॥ संमंज्यमातरंप्रोचुः कद्रूंकद्रूपमागताः ॥ १९ ॥ ॥ नागाऊचुः ॥ ॥ मातर्वयंत्वदाह्वानाद्विहायक्रीडनंचलात् ॥ प्राप्ताः प्रह
ष्टामृष्टाभ्रंदास्यत्यद्यप्रसूरिति ॥ २० ॥ मृष्टंतिष्ठतुतूरंविषादप्यधिकंकटु ॥ तत्त्वयावादियन्मंत्रैरोषधेर्नोपशाम्यति ॥ २१ ॥ वयंनयामोयद्वाव्यं
तदस्माकंभवत्विह ॥ इतिप्रोक्तंविषास्यैस्तैस्तदाकुटिलगामिभिः ॥ २२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्येपियेकुटिलगाः पररंघ्रनिषेविणः ॥ अकर्णाः
क्रूरहृदयाः पितरोव्रीडयंतिते ॥ २३ ॥ पित्रोर्गिरंनिसकृत्ययेतिष्ठेयुः सुदुर्मदाः ॥ अत्याहितमिहप्राप्यगच्छेयुस्तेऽचिराद्भयम् ॥ २४ ॥

फूट्कृतैरितिवा ॥ यद्वा विषसीत्कृतैरिति विषेणेतृतीया ॥ विषोद्गारविशिष्टान्यंगलोमानिविषत्तेत्यर्थः ॥ १८ ॥ कद्रूपंकुत्स्तिरूपम् ॥ १९ ॥ २० ॥ अवादिउक्तम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ अकर्णाः कर्णरहिताः ॥
पित्रोर्बाक्यंभृजंतोप्यभृजंत इत्यर्थः ॥ व्रीडयंतितुपहसंतितिरस्कुर्वन्तिज्वलन्तीतितावत् ॥ चाटयंतीतिपाठेसपरार्थः ॥ २३ ॥ अत्याहितंमहामीतिम् ॥ अचिराद्भयंशीघ्रंमरणम् ॥ २४ ॥

उरगीकट्टः ॥ आगःसमागतान्अपरार्धमासान् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुच्छमौञ्चैःभवसमुच्चैःभवसःपुच्छमित्यर्थः ॥ पुच्छगोक्षैरितिपाठेविसर्गलोपेप्सिंघिरार्धः ॥ मुनीलचिकुराभासमतिकृष्णकेश
सष्टशम् ॥ २८ ॥ तत्स्वेदानलधूमौघेस्तेषांसर्पाणांविषाग्निप्रस्रंसयूहैः ॥ फूत्कारभरनिःसृतैःफूत्कारसमूहनिर्गतैः ॥ ननुसूर्यनैकटयातिकमितिवद्विभिस्तेनदग्धास्तत्राह ॥ मात्रिति ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ विस्रब्धंविनम्रंयथास्यादधोभूयेत्यर्थः ॥ विस्रब्धंकृतविश्वासंयथास्यादितिवा ॥ ३१ ॥ उष्णगोःसूर्यस्य ॥ उष्णगोभिस्तीक्ष्णरश्मिभिः ॥ विस्रब्धानिरपेक्षा ॥ ३२ ॥ सापेक्षत्वमे

तेषांविचनमाकर्ण्यनयामइतिसोरगी ॥ शशापतान्कुधाविष्टानागांश्चागःसमागतान् ॥ २५ ॥ ताक्ष्यस्यभक्ष्याभवतयूयंमद्वाक्यलंघनात् ॥ जातमात्रां
श्चसर्पिण्योभक्षयंतुस्वबालकान् ॥ २६ ॥ इतिशापानलाद्गीतैःकैश्चित्पातालमाश्रितम् ॥ जिजीविषुभिरन्यैश्चद्वित्रैश्चकेप्रसूवचः ॥ २७ ॥ तेपुच्छमौ
ञ्चैःश्रवसमधिगम्यमहाधियः ॥ मुनीलचिकुराभासंचक्रुरंगंचकर्बुरम् ॥ २८ ॥ तत्स्वेदानलधूमौघैःफूत्कारभरनिःसृतैः ॥ मातृवाक्यतिजाद्वर्मात्रदग्धा
भानुभानुभिः ॥ २९ ॥ विनतापृष्ठमारुह्यकट्टःस्नेहवशात्ततः ॥ वियन्मार्गमलंकृत्यददर्शोष्णांशुमंडलम् ॥ ३० ॥ तिग्मरश्मिप्रभावेणव्याकुली
भूतमानसा ॥ कट्टस्ततःखर्गीप्राहविस्रब्धंविनतेब्रज ॥ ३१ ॥ उष्णगोरुष्णगोभिर्मैताप्यतेनितरांतनुः ॥ विस्रब्धाहंस्वभावेनत्वंसापेक्षाहिसर्वतः ॥
॥ ३२ ॥ स्वरूपेणपतंगीत्वंपतंगोसोसहस्रगुः ॥ अतएवनेतेबाधागगनेतापसंभवा ॥ ३३ ॥ वियत्सरसिहंसोयंभवतीहंसगामिनी ॥ चंडरश्मिप्रतापा
ग्निस्त्वामतोनेहबाधते ॥ ३४ ॥ खर्गीमुद्गीयमानांखेपुनरुचबिलेशया ॥ त्राहित्राहिभगिन्यत्रयावोन्यत्रवियत्पथः ॥ ३५ ॥ विनतेविनतांमांत्वंकिनाव
सिपतत्रिणी ॥ तवदासीभविष्यामित्वदुच्छिष्टनिषेविणी ॥ ३६ ॥ यावज्जीवमहंभूयांत्वत्पादोदकपायिनी ॥ खखोल्लकानिपतेदेषाभृशंगद्वदभाषिणी ॥
॥ ३७ ॥ मूर्च्छांगतवतीपक्षपुटोद्धृत्वाबिडोरगी ॥ सख्युल्लकानिपतेदेषावक्तव्येत्वितिसंभ्रमात् ॥ ३८ ॥ खखोल्लकेतियदुक्तागीःकद्रासंभ्रांतचेतसा ॥
तदाखखोल्लकनामार्कःस्तुतोविनतयाबहु ॥ ३९ ॥ मनागतिग्मतांप्राप्तेखेप्रयातिविवस्वति ॥ ताभ्यांतुरंगमोदर्शिकिंचित्किर्मिरवान्स्थे ॥ ४० ॥

वदर्शयति स्वरूपेणेतिद्वयेन ॥ पतंगीपक्षिणी ॥ पतंगशब्देनसूर्योप्युच्यते ॥ शब्दश्लेघेणसापेक्षत्वंतत्रोन्नेयम् ॥ ३३ ॥ वियदेवसरस्तस्मिन् ॥ ३४ ॥ ऊचेउक्तवती ॥ बिलेशयासर्पिणी ॥
॥ ३५ ॥ अवसिरक्षसि ॥ ३६ ॥ खखोल्लकनामत्वेअर्कस्यहेतुमाह खखोल्लकेतिद्वयेन ॥ ३७ ॥ बिडोरगीबिलसर्पिणी ॥ डलयोरैक्यात्बिलाभयत्वात्सूर्यस्यातपंसोदुमभ्रमेतिविडपदस्यता
त्पर्यम् ॥ पूर्वार्धविवृण्वन्हेतुमेवस्पष्टयति ॥ सखीति ॥ तुशब्दोप्रभिन्नक्रमे ॥ इतितुवक्तव्येसंभ्रमादित्यन्वयः ॥ ३८ ॥ यद्यदा ॥ गीर्वाणी ॥ ३९ ॥ किर्मोरवान्कर्बुरखण्वान् ॥ किर्मोरिति

इतिपाठेकिमीरः कर्बुरवर्णोऽयस्यसंजातः ॥ इतच्मत्ययः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विनताधाराविनम्रतायाऽधारभूता ॥ विनताचारेतिकचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
दूनारिउपतप्तासि ॥ कृतसाध्वसेकृतभये ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ येषामातायन्मातः ॥ चकारात्तत्पुत्रानपि ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सकूरचेतस इतिपाठेकूरचित्तयुक्ताया इत्यर्थः ॥ ५२ ॥

उक्ताविनतयैवैषातापोपहतलोचना ॥ क्रूरामरीसृपीसत्यवादिन्याविश्वमान्यया ॥ ४१ ॥ कद्रुत्वयाजितंभद्रेयतउच्चैःश्रवाहयः ॥ चंद्रशिमप्रभोप्ये
पकल्माषइवभासते ॥ ४२ ॥ विधिर्बलीयान्भुजगिचित्रंजयपराजये ॥ क्रूरोपिविजयीकापित्वक्रूरोपिपराजयी ॥ ४३ ॥ विनताविनताधारावदंतीति
यथागतम् ॥ कद्रुनिवेशनंप्राप्तातस्यादास्यमचीकरत् ॥ ४४ ॥ कदाचिद्विनतादर्शिसुपर्णेनाश्रुलोचना ॥ विच्छायामलिनादीनादीर्घनिःश्वासवत्यपि ॥
॥ ४५ ॥ सुपर्णउवाच ॥ ॥ प्रातःप्रातरहोमातःकयासित्वंदिनेदिने ॥ सायमायासिचकुतोविच्छायादीनमानसा ॥ ४६ ॥ कुतोनिःश्वासिसिप्रोच्चै
रश्रुपूर्णविलोचना ॥ यथाक्लीबसुतायोषिद्यथापतितिरस्कृता ॥ ४७ ॥ ब्रूहिमातर्ज्ञटित्यद्यकुतोदूनारिसिपत्रिणि ॥ मयिजीवतितेवालेकालेपिकृतसाध्वसे ॥
॥ ४८ ॥ अश्रुनिर्माणकरणेकारणंकिंतपस्विनि ॥ सुचारित्रासुनारीपुनामंगलमिहेष्यते ॥ ४९ ॥ धित्तांश्चपुत्रान्यन्माततेषुजीवत्सुदुःखभाक् ॥ वरं
ध्वेयसायस्याःसुतावंध्यमनोरथाः ॥ ५० ॥ इत्यूर्जस्वलमाकर्ण्यवचःसूनोर्गरुतमतः ॥ विनताप्राहतंपुत्रमातृभक्तिसमन्वितम् ॥ ५१ ॥ अहंदास्यस्मिरे
बालकद्राश्चक्रूरचेतसः ॥ पृष्ठेवहामितानित्यंतत्पुत्रानपिपुत्रक ॥ ५२ ॥ कदाचिन्मंदरंयामिकदाचिन्मलयाचलम् ॥ कदाचिदंतरीपेषुचरेयंतदुदन्वताम् ॥
॥ ५३ ॥ यत्रयत्रनयेयुस्तेकाद्रवेयाःसुदुर्मदाः ॥ ब्रजेयंतत्रतत्राहंतदधीनायतःसुत ॥ ५४ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ दासीत्वकारणंमातःकिंतेजातंसुलक्षणे ॥
दक्षप्रजापतेःपुत्रिकश्चपस्यप्रियेऽनवे ॥ ५५ ॥ विनतोवाचगरुडंपुरावृत्तमशेषतः ॥ दासीत्वकारणंयद्गदादित्याश्वविलोकनम् ॥ ५६ ॥ श्रुत्वेतिगरुडः
प्राहमातरंसत्वरं व्रज ॥ पृच्छाद्यमातस्तान्दुष्टान्काद्रवेयानिदंवचः ॥ ५७ ॥ यद्गुर्लभं हिभवतांयत्रात्यंतरुचिश्चवः ॥ महासीत्वविमोक्षायतद्याचध्वंददाम्यहम् ॥
॥ ५८ ॥ तथाकरोच्चविनतातेपिश्रुत्वातदीरितम् ॥ सर्पाःसंमंथ्यतांप्रोबुर्विनतां हृष्टमानसाः ॥ ५९ ॥ मातृशापविमोक्षायदिदास्यतिनःसुधाम् ॥
तदासमीहितंतेस्तुनदास्यत्यथदास्यसि ॥ ६० ॥

अन्तरीपेषुमध्यवर्तिजलगर्भितद्दीपेषु ॥ केषां तदुदन्वतान्तेषांप्रसिद्धानांलवणादीनांसमुद्राणाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ संमंथ्यमात्रासार्धमितिशेषः ॥ ५९ ॥
मातृशापविमोक्षायतादृश्यमक्षयभवतेतिमात्राकद्रादचस्यशापस्यनाशाय ॥ अमृतेपीतेऽमरत्वेनगरुडमक्षयत्वाभावादित्यभिप्रायः ॥ यद्गदागरुडोमातुर्विनतायाःशापविमोक्षार्थमितिवा ॥ दास्य

तीत्युभयप्रगरुडएवभवतीतिवा ॥ दास्यसीतिवापाठः ॥ नदास्यतिमुष्मन्तिपुष्पजते ॥ अयचेदास्यसिदासीभवति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निषादाश्चाण्डालाः ॥ वेलातटनिवा
साःसमुद्रजलतीरवासिनःसमुद्रतीरोच्चभेदशनिवासाइतिवा ॥ वेलाकूलनिवासाइतिपाठेपिसपर्ययः ॥ ६४ ॥ शासनीयाःमारणीयाः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ मत्स्यादीनामत्स्यभक्षका
णाम् ॥ मत्स्याशिनामितिकचित् ॥ आत्यकयय ॥ लकारव्यत्ययश्छान्दसः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नीवीपरिधानवस्त्रम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ लक्ष्मचिह्नम् ॥ ७२ ॥ प्रसूहेमातः ॥ ७३ ॥ खदिरांगारव

इत्यौकृत्यसमापृच्छयकद्रुद्रुतगतिःखगी ॥ गरुमंतंसमाचष्टदृष्टासंहृष्टमानसम् ॥ ६१ ॥ नागांतकस्ततःप्राहमातरांचितयातुराम् ॥ आनीतंविद्विपी
युषंमातर्मेदेहिभोजनम् ॥ ६२ ॥ विनताप्राहंतपुत्रंसंप्रहृष्टतनूरुहा ॥ भोःसुपर्णार्णवतूर्णयाहिमंगलमस्तुते ॥ ६३ ॥ संतितत्रापिबहुशोनिषादामत्स्यचा
तिनः ॥ वेलातटनिवासाश्चतान्भक्षयदुरात्मनः ॥ ६४ ॥ परप्राणैर्निजप्राणान्येषुष्णंतीहदुर्धियः ॥ शासनीयाःप्रयत्नेनश्रेयस्तच्छासनंपरम् ॥ ६५ ॥
बहुहिंसाकृताहिंसाभवेत्स्वर्गस्यसाधनम् ॥ विहिंसितेषुदुष्टेषुरक्ष्यंतभूरिशोयतः ॥ ६६ ॥ निषादेष्वपिचेद्विप्रःकश्चिद्वतिपुत्रक ॥ सरक्षणीयोयत्नेनभक्षणी
योनकहिंचित् ॥ ६७ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ मत्स्यादिनावसनमध्येकथंज्ञेयोद्विजोमया ॥ अभक्ष्योयस्त्वयाप्रोक्तस्तच्चिह्नंकिंचनात्थमे ॥ ६८ ॥ ॥
विनतोवाच ॥ ॥ यज्ञसूत्रंगलेयस्यसोत्तरीयंसुनिर्मलम् ॥ नित्यघौतानिवासांसिभालंतिलकलांछितम् ॥ ६९ ॥ सपवित्रौकरौयस्ययत्रीवीकुशगर्भिणी॥
यन्मौलिःसशिस्वाग्रंथिःसज्ञेयोब्राह्मणस्त्वया ॥ ७० ॥ उच्चरेद्वयजुःसाम्नामृचमेकामपीहयः ॥ गायत्रीमात्रमंत्रोपिसविज्ञेयोद्विजस्त्वया ॥ ७१ ॥
गरुडउवाच ॥ मध्येसदानिषादानांयोत्रसेचननिद्विजः ॥ तस्यैतेष्वेकमध्येवनमन्येलक्ष्मबोधकम् ॥ ७२ ॥ लक्ष्मांतरंसमाचक्ष्वद्विजबोधकरंप्रसूः ॥
येनविज्ञायतंविप्रंत्यजेयमपिकंठगम् ॥ ७३ ॥ तच्छ्रुत्वाविनताप्राहयस्तेकंठगतोऽगज ॥ खदिरांगारवद्व्यात्तमपाकुरुदूरतः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रे
पियाहिंसासाहिंसाकुशालायन ॥ देशवंशांश्रियंस्वंचनिर्मूलयतिकालतः ॥ ७५ ॥ निशम्यकाश्यपिरितिप्रसूपादौप्रणम्यच ॥ गृहीताशीर्ययौशीघ्रंखमार्गे
णखगेश्वरः ॥ ७६ ॥ दूरादालोकयांचकेनिषादान्मत्स्यजीविनः ॥ पक्षौविधूयपर्शद्रोरजसापूर्यरोदसी ॥ ७७ ॥ अंधीकृत्यदिशोभागानब्धिरोधस्युपा
विशत् ॥ व्यादायवदनंचोरमहाकंदरसन्निभम् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकानिषादास्तुविविधस्तत्रचस्वयम् ॥ मन्त्रानेष्वथपंथानंतेषुकंठविशत्स्वपि ॥ ७९ ॥
जज्वालंगलसंस्पशोद्विजस्तत्कंठकंदलीम् ॥ प्राक्प्रविष्टानथोताक्ष्योनिषादानौदरींदरीम् ॥ ८० ॥

तत्वादिरकाष्ठस्यज्वलदंगारवादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ द्विजमात्रेपिब्राह्मणमात्रेयाहिंसाहिंसामात्रं प्राणनाशोवांसकुशलायननाशोवांसकुशलायनकिमुदेशमिति ॥ स्वंधनम् ॥ कालतःकालकमेण ॥ ७५ ॥ ७६ ॥
विधूयप्रकंठम् ॥ रोदसीचावाभूमी ॥ ७७ ॥ अब्धिरोधसिसमुद्रतीरे ॥ कन्दरसन्निभन्दरीतुल्यम् ॥ ७८ ॥ कांदिशीकामयद्वुताः ॥ ७९ ॥ इंगलसंस्पशोवादेतुल्यसंपर्कः ॥ कण्ठएवकन्दलीकन्द

री ॥ रलयोरेकत्वात् ॥ कण्ठकंदलमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ बंदत्वमार्थम् ॥ यद्वा कन्दलीगुल्मविशेषः ॥ कलध्वनौ कंदली तु मृगगुल्मप्रभेदयोरिति मेदिनीकारः ॥ ८० ॥ उदगिरदुर्दीर्घवान्मुखात्रि
ष्काशितवानित्यर्थः ॥ ८१ ॥ निगदकथय ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ प्रेष्यप्रस्थापयित्वा ॥ ८४ ॥ विभ्युर्भयं प्रापुः ॥ ८५ ॥ बर्मभृतः कवचवारिणः ॥ ८६ ॥ तिर्यग्गतीति श्लोकत्रयं वाक्यम् ॥ रविर्नायं
यतस्तिर्यंगतिः ॥ नायमतिर्यतः सोऽग्निर्धूमवान् ॥ क्षणप्रभाविद्युदसौ न तस्यावस्थिरत्वात् ॥ अस्पृचस्थिरप्रभावत्वादित्यर्थः ॥ ८७ ॥ आकृतिराकारः ॥ ८८ ॥ दुधावन्नकंपयत् ॥ ८९ ॥
पार्णतार्णवत्पणैस्तृणैश्च निर्मिताः पुरुषप्रतिकृतयो यथा वायुनानीयते तद्वत् ॥ स्वार्थे वा तद्वित्तः ॥ तृणपर्णवदित्यर्थः ॥ ९० ॥ प्रणष्टे च दर्शनं गतेषु ॥ ९१ ॥ आधूपउत्सार्यदूरीकृत्येतियावत् ॥

प्रवेश्य कंठतालुस्थं तं विज्ञाय द्विजं स्फुटम् ॥ भयादुदगिरत्तूर्णमातृवाक्येन यंत्रितः ॥ ८१ ॥ तमुर्दीर्घानं रंहट्वा पक्षिराट्समभाषत ॥ कस्त्वं जात्यासि नि
गदममकंठविदाहकृत् ॥ ८२ ॥ सतदा हेति विप्रो हं पृष्ठः सन्नगरुडाग्रतः ॥ वसाम्येषु निषादेषु जातिमात्रोपजीवकः ॥ ८३ ॥ तं प्रेष्य गरुडो दूरं भक्षयि
त्वाथ भूरिशः ॥ न भो विशो भयाचक्रे प्रलयानिलसन्निभः ॥ ८४ ॥ तं दृष्ट्वा तिग्मतेजस्कं ज्जालाततदिगंतम् ॥ ज्वलदावानलं शैलमिव विभ्युर्दिवौकसः ॥
॥ ८५ ॥ ते सन्नद्धं तयुद्धाय सज्जीकृतवला युधाः ॥ अध्यास्य वाहनान्याशु सर्वैर्बर्मभृतः सुराः ॥ ८६ ॥ तिर्यग्गती रविर्नायं नायमग्निः सधूमवान् ॥
क्षणप्रभाप्य सौ नैव कोनः सम्मुख एत्यसौ ॥ ८७ ॥ न दैत्येषु प्रभेदकस्यात्राकृतिर्दानवेध्वियम् ॥ महासाध्वसदः कोयमस्माकं हृत्प्रकंपनः ॥ ८८ ॥ यावत्सं
भावयंतीति नीतिज्ञा अपि निर्जराः ॥ तावदुधावस्त्रौ पशौ पक्षिराजो महाबलः ॥ ८९ ॥ निपेतुः पक्षवातेन सायुधाश्च सवाहनाः ॥ न ज्ञायंते कसं प्राप्तावात्य
या पार्णतार्णवत् ॥ ९० ॥ अथ तेषु प्रणष्टेषु बुद्ध्या विज्ञाय पक्षिराट् ॥ कोशागारं सुधायाः सतत्रापश्यच्च रक्षिणः ॥ ९१ ॥ शस्त्रास्त्रोद्यतपार्णीस्तान् सुराना
धूय सर्वशः ॥ ददर्श कर्तरीयं त्रममृतो पारि संस्थितम् ॥ ९२ ॥ मनःपवनवेगेन भ्रममाणं महारयम् ॥ अपि स्पृशं तं मशकं यत्स्वं डयति कोटिशः ॥ ९३ ॥
उपोपविश्य पक्षीं द्रिस्तस्य यंत्रस्य निर्भयः ॥ क्षणं विचार्या मासकिमत्र करवाण्यहो ॥ ९४ ॥

कर्तरीयं त्रं कर्तनशीलं यंत्रम् ॥ कर्तनं कर्तस्तरा तु शीलं यस्येति व्युत्पत्तेः ॥ यकारागमाभावोर्दैर्घ्यं चार्थम् ॥ यद्वा कर्तः कर्तृनेछेदं कर्तृस्य छेदनं स्फुरादानं विद्यते पस्मिन् ॥ ग्रीवादिभ्यश्चेत्यनकारांतादिनिः ॥
स्त्रीत्वमार्थम् ॥ यद्वा कर्तनं रायते कारणत्वेन गच्छतीति कर्तरी ॥ रीदृशताविति धातुः ॥ कर्तरी केशादिच्छेद्री शस्त्रविशेषस्तदाकारं यंत्रमिति ॥ तद्वच्छेदकं यंत्रमिति केचित् ॥ ९२ ॥ यत्कर्तरीयं त्रम् ॥
स्वं डयति स्वं डं करोति च्छिनत्तीति यावत् ॥ ९३ ॥ उपोपविश्य तस्य कर्तरीयं त्रस्य समीपे उपविश्य ॥ क्वचिदुत्सर्गस्यापि द्विर्बचनम् ॥ तथा च श्रूयते ॥ प्रपृच्छन् महादेवं संसंयम्य मनः सदा ॥ उपोपहाय

संसर्गनिर्निर्गतः सत्तापसद्वाति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ देहं चेति ह्येकद्वयं वाक्यम् ॥ पूर्वाधमेव विवृणोति परमाश्रित्यर्धेन ॥ २ ॥ देहस्य लाघवाच्छ्रुत्वा
 त्कर्तरीयं त्रयमधः प्रविश्य ॥ किं कुर्वन् ॥ तद्यत्र तत्तस्माद्यं प्रात् ॥ विभ्यद्वयं प्राप्नुवन् ॥ देहं च यन्ति रश्नीनो भूत्वा तस्माद्रक्षयन् ॥ कथं भूतायं प्रात् ॥ वायुखंडनाद्वायोरपि गतिवैकल्यकृतिरित्यर्थः ॥
 ॥ १ ॥ मूलमुत्पादयस्मिस्तदमृतभाजनं स्थापितं तदुत्पादयामृतभाजनं गृहीत्वा स्वर्गसंस्तु देवे पुण्ये शस्तु सस्तु अमृतं हरतीत्यार्षस्वरं कुर्वाणे पुस्तमुपावने मार्गे जावहमवहादिवायुमार्गे निर्ययाविति ॥

स्प्रष्टुं न लभ्यते चैतद्वात्मानं प्रभवेदिह ॥ कउपायोत्र कर्तव्यो वृथा जातो ममोद्यमः ॥ ९५ ॥ न बलं प्रभवेदन्न किंचिदपि पौरुषम् ॥ अहो प्रयत्नो देवानामे
 तत्पीयूषरक्षणे ॥ ९६ ॥ यदि मे शंकरे भक्तिर्निर्द्वद्वाती वनिश्चला ॥ तदा स देवदेवो मां वियुनक्तु महाऽधिया ॥ ९७ ॥ यद्यहं मातृभक्तोऽस्मि स्वामिनः शंकरादपि ॥
 तदामे बुद्धिरत्रास्तु पीयूषहरणक्षमा ॥ ९८ ॥ आत्मार्यनोद्यमश्चायं हृत्स्थो वेत्तीति विश्वगः ॥ मातृदास्य विमोक्षाय यतेह ममृतं प्रति ॥ ९९ ॥ जरितौ
 पितरौ यस्य बालापत्यश्चयः पुमान् ॥ साध्वी भार्या च तत्पुष्ट्यै दोषोऽकृत्ये पितस्य न ॥ १०० ॥ इति चित्तयतस्तस्य बुद्धिरासीन्महात्मनः ॥ १ ॥ देहं
 चकार सोत्यंतमणीयां समणोरपि ॥ परमाणुसहस्रांशं कृत्वा रूपं महाद्रुतम् ॥ २ ॥ प्रविश्य कर्तरीयं त्रयमधो देहस्य लाघवात् ॥ विभ्यत्तद्यत्र तो देहं वं
 चयन्वायुखंडनात् ॥ मूलमुत्पाद्य तत्र सागृहीत्वा मृतभाजनम् ॥ ३ ॥ निर्ययोपावने मार्गे कोशस्तु स्वर्गसंस्तु ॥ ४ ॥ तथा वैकुण्ठनाथं ते गत्वा प्रोचुः
 सुधाभुजः ॥ निजित्यनीयते च किन्सुधानो जीवितं परम् ॥ ५ ॥ इत्याकर्ण्य हरिस्तेभ्योऽभयं दत्त्वा त्वरायुतः ॥ कृत्वा युद्धं च सुमहार्द्रं शार्कघटिकाद्वयम् ॥
 ॥ ६ ॥ शुभदेवो र्यथा मृतगरुडस्तत्र चाधिकः ॥ तदा प्रसन्नो भगवान्महायुद्धेन सर्वदः ॥ ७ ॥ गत्वा गरुडमाहेदं प्रसन्नोऽस्मि खगेश्वर ॥ वरं वृणीहि भद्रं ते
 जितवृंदारवृंदक ॥ ८ ॥ हसित्वा गरुडः प्राह विश्वरूपं जनार्दनम् ॥ अहमेव प्रसन्नोऽस्मि त्वं प्रार्थयस्व रद्वयम् ॥ ९ ॥ ततः कैटभजि त्प्राह वै न ते यं मुदान्वितः ॥
 वृतं वृतं महोदारदेहि देहि वरद्वयम् ॥ ११० ॥ इति विष्णुदितं श्रुत्वा प्रहसन्नाह पक्षिराट् ॥ किं विलंबेन तद्देहि दत्तं वरद्वयम् ॥ ११ ॥ अलब्धलाभे
 संजाते द्यूतादिविजयोदये ॥ दातव्यं सुधिया पात्रे स दालाभजयोक्त्वा ॥ १२ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ बलवानसिपक्षी द्रतन्मेवाहनतां ब्रज ॥
 एको वरो यं वरद्वितीयं शृणु काश्यप ॥ १३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ विंशार्कघटिकाद्वयं विंशोर्विंशतिः अर्को द्वादशविंशार्को च ताघटिकाश्च तासां द्रव्यं चतुःषष्टिदंडाः ॥ दंडचतुष्टयाधिका होरात्रमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तत्र विष्णुगरुडयोर्मध्ये ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 वृतं वृतमिति हर्षेति रुक्तिः ॥ ११० ॥ दत्तं दत्तमित्यौ त्मुक्ये ॥ ११ ॥ औत्सुक्येन रिपवे रद्वयदाने स्वयमेवेह तु माह ॥ अलब्धलाभ इति ॥ १२ ॥ इयं प्रार्थयति बलवानिति सार्धद्विभ्याम् ॥ १३ ॥

स्कां. म. पु.
॥ २२३ ॥

द्विजिह्वेभ्यः इति भाविस्वरूपं जानता भगवतोक्तम् ॥ द्रग्मदिति ॥ १४ ॥ दिवः स्वर्गात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ इव शब्दोभिन्नकमेदेवेभ्योऽर्वां चैषां जीवित
मितिवेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ उक्तन्यायमन्यत्राप्यतिदिशति ॥ अन्येदृति ॥ बुभुक्षंति भोक्तुमिच्छंति ॥ अन्यायलब्धानामिति वापाठः ॥ परिणतिपरिपाकम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ एवमु

दर्शयित्वा मृतं प्राज्ञमातृदास्यविमोक्षकम् ॥ द्विजिह्वेभ्यः कुरुतथा द्रग्मश्रंतिनतेयथा ॥ १४ ॥ देयासुधासु बाभुभ्यो द्वितीयोस्तु वरोमम ॥ तथेति सप्र
तिज्ञायनिर्ययोपक्षिराद्दिवः ॥ १५ ॥ समातरं विनिर्मोच्य दास्यात्काश्यपनंदनः ॥ नागानां पुरतो धृत्वा मदा मृतकमंडलुम् ॥ १६ ॥ अमृतं पातुकामां
स्तानित्याचष्टमहामतिः ॥ नागाः शुचित्वमासाद्य भोक्तव्येषां सुधाशुभा ॥ १७ ॥ नो चेदशुचिभिः स्पृष्टा म्रानादिपरिवर्जितेः ॥ यास्यत्यदृश्यतामे
षां सुधाऽनिमिषरक्षिता ॥ १८ ॥ सामान्यमपि यद्द्रव्यं स्पृश्यतेऽशुचिभिः कश्चित् ॥ हरंति तद्रसं देवास्तच्च तिष्ठति नीरसम् ॥ १९ ॥ इत्युक्त्वा सहितो
मात्रावेन ते यो विनिर्ययो ॥ कुशासने च तैरुक्तो धृत्वा पीयूषभाजनम् ॥ १२० ॥ यावत्प्रातुंगताः सर्पास्तावत्पीयूषभाजनम् ॥ आदाय विष्णुना दत्तं देवे
भ्य इव जीवितम् ॥ २१ ॥ आगत्य भुजगाः स्नात्वा न दृष्ट्वा मृतभाजनम् ॥ अहो प्रतारितानीतममृतं चेति चुकुशुः ॥ २२ ॥ ततः पर्यलिहन् दर्भान् पीयूषस्पर्श
काक्षिणः ॥ आस्तां तावत्सुधादृग्जिह्वास्तेषां द्विधा भवन् ॥ २३ ॥ अन्येऽप्यन्यायलब्धार्थयेषु बुभुक्षंति केवलम् ॥ तन्नोपरिणतिगच्छेद्भोक्तुं वा तैर्न लभ्यते ॥
॥ २४ ॥ न्यायाध्वस्थेन ताक्ष्येण सुधाप्राप्तातिदुर्लभा ॥ लब्धाप्यन्यायतो नागैर्दृष्ट्वा मात्राक्षणाद्गता ॥ २५ ॥ अथ दास्याद्विनिर्मुक्ता विनतो वाचखेरम ॥
पुत्रकांशीं प्रयास्यामि दास्य पापापनुत्तये ॥ २६ ॥ तावत्पापानि जुंभंते नानाजन्मा र्जितान्यपि ॥ यावत्काशीन हस्तं स्थापुनर्भवविधातिनी ॥ २७ ॥
काशीं स्मरणमात्रेण किंचिन्नयदध्वं ब्रजेत् ॥ गर्भवा सोपि नश्ये तविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ २८ ॥ यत्र विश्वेश्वरः साक्षात्तारापतिविभूषणः ॥ तारयेत्तारकद्रो
ण्यादुत्तराद्भवसागरात् ॥ २९ ॥ विश्वेशानुगृहीतानां विच्छिन्नाखिलकर्मणाम् ॥ भवेत्काशीं प्रतिमतिर्न तरेषां कदाचन ॥ १३० ॥ काशीं प्रतिमनोयेषां
निःशेषक्षालितैर्न साम् ॥ तत्त्वमानवालोके सत्यं नृपशत्रोपरे ॥ ३१ ॥ तैरेव कालो विजितस्तत्त्वद्विगतैर्न सः ॥ अपुनर्गर्भवासास्ते प्राप्ता वाराणसीद्वयैः ॥
॥ ३२ ॥ श्रेयसां भाजनं चैतन्नृजन्मनमुधानयेत् ॥ देवानामपि दुष्प्राप्यं काशीं संदर्शनादृते ॥ ३३ ॥ कः कलिः कोथवाकालः किं वाकमोप्यनेकधा ॥ परानं
दप्रदं क्षेत्रमविमुक्तं यदीक्षितम् ॥ ३४ ॥ ते गर्भवासे तिष्ठंति पुनस्ते गर्भवासिनः ॥ येन गर्भवनच्छेद्रीसेवंते वरणामसिम् ॥ ३५ ॥

पोदातमारचय्य प्रस्तुतं वक्रमाह अथेत्यत आरभ्य उभावपीत्यतः प्राक्तेन मयेन ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तारापतिविभूषणं चंद्रलांछनः ॥ तारकद्रोण्यात्तारकः प्रणवः पदसंस्तराममंत्रराजो वासप
द्रोणी नौका विशेषस्तथेत्पर्यः ॥ द्रोणीकाष्ठांशुवाहिनीत्यमरः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ गर्भपवनं तच्छेद्रीम् ॥ गर्भवासच्छेद्रीमिति पाठेऽंशोर्भंगजार्थः ॥ ३५ ॥

का. सं. ४. ५
स. अ. ५०

॥ २२३ ॥

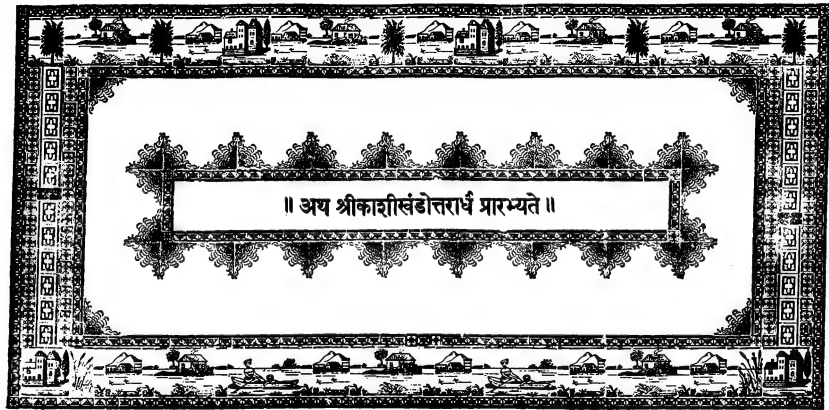
॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भेदहमेदज्ञानम् ॥ चकारपचार्ये ॥ मास्वेत्यर्थः ॥ नौआवयोः ॥ ४४ ॥ पतसिगच्छतीतिप्रयानम् ॥ सत्पत्रांघ्राद्वानता

निशम्येतिवचःप्राहताह्योनत्वाथमातरम् ॥ अहमप्यागमिष्यामिकारीद्रष्टुंशिर्वाचिताम् ॥ ३६ ॥ मातुराज्ञामथप्राप्यजनन्यासहपक्षिराट् ॥ क्षणाद्वारा
णसीप्रापमोक्षानिक्षेपभूमिकाम् ॥ ३७ ॥ उभावपिचतेपातेतपउग्रमहामती ॥ संस्थाप्यशांभवंलिङ्गपतर्ज्ज्वोऽचलेंद्रियः ॥ ३८ ॥ नाम्नाखखोल्लकमा
दित्यंसंस्थाप्यविनताशुभम् ॥ अचिरेणैवकालेनमहतस्तपसस्तयोः ॥ ३९ ॥ काश्यांप्रसन्नोसंजातौदेवौशंकरभास्करो ॥ गरुडस्थापिताल्लिङ्गादाविरासी
दुमापतिः ॥ १४० ॥ गरुडायवरान्प्रादात्सुबहूनतिदुर्लभान् ॥ स्वर्गेद्रममभक्तोसितवह्मनंभविष्यति ॥ ४१ ॥ वेत्स्यसित्वंरहस्यंमेयव्रज्जातंसुरेरेपि ॥
त्वयेतत्स्थापितंलिङ्गंगरुडेश्वरसंज्ञितम् ॥ ४२ ॥ परमज्ञानदंपुंसांहृष्टंस्पृष्टंसमर्चितम् ॥ अन्यच्चशृणुपक्षीद्रहितंतेवच्चिसांप्रतम् ॥ ४३ ॥ असावहंसवे
विष्णुर्मास्तुतेभेदहक्चनौ ॥ एवंतस्यैवपक्षीद्रदेत्येंद्रबलहारिणः ॥ ४४ ॥ प्राप्यसत्पत्रतांपत्रिस्त्वमप्यर्च्योभविष्यसि ॥ इतिदत्त्वावरंशंभुःस्वभक्त्यायग
रुतमते ॥ ४५ ॥ तत्रैवातर्हितोजातोगरुडोपिहरिययो ॥ हरेरथत्वंसंप्राप्यसोपिपूज्योऽभवद्भुवि ॥ ४६ ॥ तपस्यंतीमथालोक्यकदाचिद्विनतांप्रभुः ॥
शिवस्यैवपरामूर्तिःखखोल्लकोनामभास्करः ॥ ४७ ॥ दत्त्वावरंचपापघ्नंशिवज्ञानसमन्वितम् ॥ काशीवासिजनानेकभवपापक्षयंकरः ॥ ४८ ॥ विनता
दित्यइत्याख्यःखखोल्लकस्तत्रसंस्थितः ॥ इत्थंखखोल्लकादित्यःकाशीविप्रतमोहरः ॥ ४९ ॥ तस्यदर्शनमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ काश्यापिशं
गिलेतीर्थंखखोल्लकस्यविलोकनात् ॥ नरश्चित्तमाप्नोतिनीरोगोजायतेक्षणात् ॥ १५० ॥ नरःश्रुत्वेतदारूयानंखखोल्लकादित्यसंभवम् ॥ गरुडेशेनस
हितंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ १५१ ॥ इतिश्रीस्कदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखण्डेपूर्वाद्धंखखोल्लकादित्यगरुडेशयोर्वर्णनंनानामपं
चाशतमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ इतिकाशीखंडपूर्वार्धसमाप्तम् ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

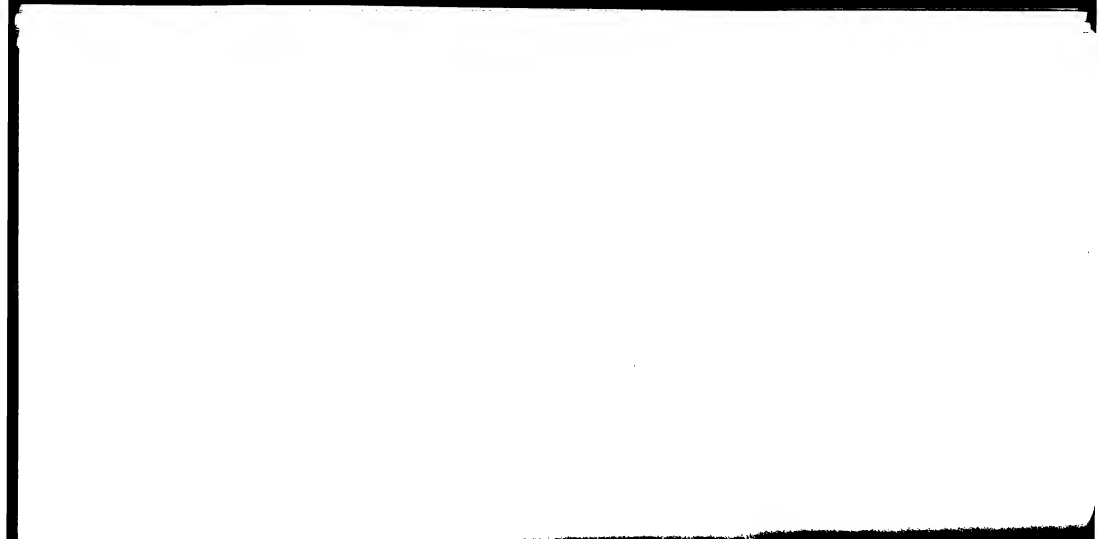
मित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पैशंगिलेपिलिपिलातीर्थे ॥ १५० ॥ १५१ ॥ ॥ इतिश्रीमत्परमहंसपरिब्राजकचार्यभगवत्पूज्यपादक्षिप्यश्रीरामेंद्रवक्रशिष्येण
रामानंदेनकृतयांकाशीखंडपूर्वार्धटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायःसमाप्तः ॥ ५० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ इति श्रीकाशीखंडपूर्वार्द्ध समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीकाशीखंडोत्तरार्ध प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ रामं नमामि परमात्मसुखप्रकाशं विश्वस्य जनपालनभंगमेकम् ॥ स्वेच्छावतारमसीकुसुमावभासं श्रीजानकीसुपलाहितपादपद्मम् ॥ १ ॥ यत्कृपातरणिमाप्य
 निस्त्रीर्णोर्हभवाणवम् ॥ सदयंतं गुरुं वेदे श्रीरामेन्द्रवनाभिषम् ॥ २ ॥ गुणरत्नादाधिः सर्वदोषकारणघस्मरः ॥ जयतासच्चिदानन्दः सदाशिवकृतीश्वरः ॥ १ ॥ अरुणवृद्धेक्ष्मादित्याविमलगंगायमा
 क्षिप्याश्च ॥ वर्ण्यन्ते प्रपदनुकमादेकपञ्चाशत्तमेध्याये ॥ ४ ॥ अतीतिध्यायेकद्व्याः काद्रतेयानां च श्रुतीविनतायादास्यमघटमानं मन्वानः पृच्छति पार्वतीत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ पुत्रशापादासीत्समाप्त
 वतीतिवक्तुं तदुक्तमनूयतदास्थानम्यतिजानीते ॥ हंजिकात्वमिति ॥ हंजिकात्वदासीत्वम् ॥ यदाहामरः ॥ इडेहंजहलाहानेनीचांचेर्दसर्वाप्रतीति ॥ इतदास्यमिति कथित ॥ दासिक्यं त्विति चा
 न्यत्र ॥ ३ ॥ उलूकः पेचकः ॥ ४ ॥ कौशिकोपि स एव तैः पक्षिभिः सकौशिक इत्यन्वयः ॥ स्वराज्यादिति पाठः ॥ अवरोपितो निराकृतः ॥ ५ ॥ निराकरणे हेतुमाह कूराक्षोयमित्यक्षरद्वय
 श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ पार्वती हृदयानंदसर्वज्ञांगभवप्रभो ॥ किंचित्प्रष्टुमनाः स्वामिंस्तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १ ॥ दक्षप्रजापतेः
 पुत्रीकश्यपस्यारिग्रहः ॥ गरुत्मतः प्रसूः साध्वीकुतोदास्यमवापसा ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ हंजिकात्वं यथाप्राप्ताविनतासातपस्विनी ॥
 तदप्यहं समाख्यामिनिशामयमहामते ॥ ३ ॥ कद्रूजीजनत्पुत्राञ्छतंकश्यपतःपुरा ॥ उलूकमरुणं तादृश्यं मसूतविनतात्रयम् ॥ ४ ॥ कौशिको
 राज्यमाप्यापिश्रेष्ठत्वात्पक्षिणां मुने ॥ निर्गुणत्वाच्च तैः सर्वैः सराज्यादवरोपितः ॥ ५ ॥ कूराक्षोयं दिवांघोयं सदावक्रनखस्त्वसौ ॥ अतीवोद्वेगजनकं सर्वे
 वामस्य भाषणम् ॥ ६ ॥ इत्थंतस्य गुणग्रामान्विकथ्य बहुराजः खगाः ॥ नाद्यापि वृषते राज्येकमपि स्वैरचारिणः ॥ ७ ॥ कौशिकेयतथावृते पुत्रवीक्षणला
 लसा ॥ अंडं प्रस्फोटयामास मध्यमं विनतातदा ॥ ८ ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रस्फोटचघटसंभव ॥ तदभेदितयोस्तु कयादंडमष्टमकेशते ॥ ९ ॥ तावत्सर्वा
 णिगात्राणितस्यातिमहसः शिशोः ॥ ऊर्वोरपरिसिद्धानितदंडांतर्निवासिनः ॥ १० ॥ अंडाभिर्गतमात्रेण क्रोधारुणमुखश्रिया ॥ अर्धनिष्पन्नदेहेन शिशु
 नाशापिता प्रसूः ॥ ११ ॥ जनयित्रित्वया दृष्ट्वा काद्रवेयान्स्वलीलया ॥ खेलतो मातुरुत्संगेयदंडं व्याधितद्विधा ॥ १२ ॥ तदनिष्पन्नसर्वांगः शपा मित्वा
 विहंगमे ॥ तेषामेवैधिदासीत्वं सपत्न्यंगभुवामिह ॥ १३ ॥ वेपमानाथ तच्छापादिदं प्रोवाच पक्षिणी ॥ अनूरोब्रूहि मेशापावसानं मातुरंगज ॥ १४ ॥
 ॥ अनूरुवाच ॥ अंडंतृतीयं माभिधिह्यनिष्पन्नं मेव हि ॥ अस्मिन्नेवं भविष्योयः सतेदास्यं हरिष्यति ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वा सारुणो गच्छदुद्धीयानंदकान
 नम् ॥ यत्र विश्वेश्वरो दद्यादपि पंगोः शुभांगतिम् ॥ १६ ॥
 न्यूनेन सार्धेन ॥ ६ ॥ विकथ्य कथयित्वा ॥ विकर्ण्येति पाठे आलोच्येत्यर्थः ॥ व्यक्त्यत्रिति पाठे व्यक्त्यर्थमिति दितवंत इत्यर्थः ॥ अतएवायापि स्वैरचारिणस्ते खगा अन्यं वानिर्गुणं कमापिराजत्वेन वृष्वत
 इति पूर्वैर्वा न्वयः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ यद्यस्मात् ॥ व्याधिञ्च व्याधि ॥ अदभावार्थः ॥ अमेदीत्यर्थः ॥ बाधितं द्विधेति कचित्पाठः ॥ स्फोटितं त्विति चान्यत्र
 ॥ १२ ॥ तत्तस्मात् ॥ एधिभव ॥ एहीति पाठे आसमन्ताद्गच्छेत्यर्थः ॥ सपत्न्यंगमुवाच कद्रूदरजातानाम् ॥ सपत्नी च तदंगमुवश्रतेषामिति वा ॥ सपत्न्यंगमुवासेहेति पाठे सपत्न्याः कद्रूय
 दंगं शरीरं तद्गुवापुत्रेण सहेति व्याख्येयम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रासंगिकमुक्त्वा मस्तुतानेव षडदित्यानाह ॥ इत्युक्त्वा ॥ पंगोः श्रोणस्य ॥ यदाहामरः ॥ श्रोणः पंगविति ॥ १६ ॥

स्कां. य. पु.

॥ २२६ ॥

॥ १७ ॥ अनूरुणइतिनामद्वयनिर्वक्ति ॥ अनूरुत्वादिति ॥ यः अनूरुत्वाज्जान्बोरुपरिभागरहितत्वादनूरुः ॥ यतोयस्मात्क्रोधेनअरुणर्षल्लोहितवर्णइतिकृत्वारुणश्चकथ्यते ॥ तेनवाराणस्यांतपस्तत्त्वासूर्यआराधितइत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अरुणायसमूर्यायसूर्यसहिताय ॥ अरुणोदयसूर्यायैतिकचित्पाठः ॥ २५ ॥

का. सं. ४ उ.

स. अ. ५१

एतत्तेपृच्छतः स्यातां विनतादास्यकारणम् ॥ मुनेप्रसंगतोवच्मिअरुणादित्यसंभवम् ॥ १७ ॥ अनूरुत्वादनूरुर्योरुणः क्रोधारुणोयतः ॥ वाराणस्यांतपस्तत्त्वातेनाराधिदिवाकरः ॥ १८ ॥ सोपिप्रसन्नोदत्त्वाथवरांस्तस्माअनूरवे ॥ आदित्यस्तस्यनाम्नाभूदरुणादित्यइत्यपि ॥ १९ ॥ ॥ अर्कउवाच ॥ तिष्ठानूरोममरथेसदैवविनतात्मज ॥ जगतांचहितार्थायध्वातंविध्वंसयन्पुरः ॥ २० ॥ अत्रत्वत्स्थापितांमूर्तिंयेभजिष्यंतिमानवाः ॥ वाराणस्यांमहादेवोत्तरेतेषांकुतोभयम् ॥ २१ ॥ येर्चयिष्यंतिसततमरुणादित्यसंज्ञकम् ॥ मामत्रतेषांनोदुःखंनदारिद्र्यंनपातकम् ॥ २२ ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयंतेनोपसर्गेश्चकैश्चन ॥ शोकाग्निनानदह्यतेह्यरुणादित्यसेवनात् ॥ २३ ॥ अथस्यंदनमारोप्यनीतवानरुणंरविः ॥ अद्यापिसरथेसौरेप्रातरेवसमुद्यति ॥ २४ ॥ यः कुर्यात्प्रातरुत्थायनमस्कारंदिनेदिने ॥ अरुणायसमूर्यायतस्यदुःखभयंकुतः ॥ २५ ॥ अरुणादित्यमाहात्म्यंयः श्रोष्यतिनरोत्तमः ॥ नतस्यदुष्कृतंकिंचिद्रविष्यतिकदाचन ॥ २६ ॥ स्कंदउवाच ॥ बृद्धादित्यस्यमाहात्म्यंशृणुतेकथयाम्यहम् ॥ यस्यश्रवणमात्रेणनरोनोदुष्कृतंभजेत् ॥ २७ ॥ पुरात्रबृद्धहारीतोवाराणस्यांमहातपाः ॥ महातपःसमृद्धचर्यसमाराधितवान्निविम ॥ २८ ॥ मूर्तिसंस्थाप्यशुभदांभास्वतःशुभलक्षणाम् ॥ दक्षिणेनविशालाक्ष्याहृदभक्तिसमन्वितः ॥ २९ ॥ तुष्टस्तस्मैवरंप्रादाद्ब्रह्मोवृद्धतपस्विने ॥ अलं विलंब्ययाचस्वकस्तेदेयोवरोमया ॥ ३० ॥ सोथप्रसन्नाहचुमणेखण्णीतवरंसुनिः ॥ यदिप्रसन्नोभगवान्युवत्वंदेहिमेपुनः ॥ ३१ ॥ तपःकरणसामर्थ्यस्थविरस्यनमेयतः ॥ पुनस्तारुण्यमाप्तोहंचरिष्याम्युत्तमतपः ॥ ३२ ॥ तपएवपरोधर्मस्तपएवपरंवसु ॥ तपएवपरःकामोनिर्वाणंतपएवहि ॥ ३३ ॥ ऋतेनतपसःक्वापिलभ्याऐश्वर्यसंपदः ॥ पदंध्रुवादिभिःप्रापिकेवलंतपसोबलात् ॥ ३४ ॥ ततस्तपश्चरिष्यामिलोकद्वयमहत्त्वदम् ॥ प्राप्यत्वद्वरदानेनयौवनंसर्वसंमतम् ॥ ३५ ॥ धिग्जरांप्राणिनामत्रययासर्वोविरज्यति ॥ जरातुरेन्द्रियग्रामेस्त्रियोपिनयतःस्वसात् ॥ ३६ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ बृद्धश्चासौनाम्नागोत्रतोवाहारीतश्चबृद्धहारीतः ॥ २८ ॥ भास्वतःसूर्यस्य ॥ दक्षिणेनविशालाक्ष्याः ॥ विशालाक्ष्यादक्षिणेइत्यर्थः ॥ २९ ॥ ब्रह्मःसूर्यः ॥ ३० ॥ चुमणेःसूर्यात् ॥ युववंतारुण्यम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ बभूवयम् ॥ निर्वाणंमोक्षः ॥ ३३ ॥ ऋतेविना ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ जरयाजरातुरेन्द्रियग्रामोपस्यतस्मिन् ॥ जरातुरेन्द्रियग्रामा

॥ २२६ ॥

नितिकचित् ॥ स्वसात्मात्मसात्स्वाधीनाहृत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ धिर्यज्ञानम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उपाविशदुपसर्गपिबिबेश ॥ किमर्थं
माविशदित्याकांशायामाह ॥ निःशब्दइति ॥ स्वस्थोनिरुद्धिः ॥ ४६ ॥ अक्षरमवकाशम् ॥ ४७ ॥ स्वाभ्याशेस्वसर्गपि ॥ आसयामासउपवेशयामास ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

वरंमरणमेवास्तुमाजरास्त्वतिशोच्यकृत् ॥ क्षणंदुःखंचमरणंजरादुःखंक्षणेक्षणे ॥ ३७ ॥ कांक्षंतिदीर्घतपसेचिरमायुर्जितेंद्रियाः ॥ धनंदानायपुत्रायकलत्रं
मुक्तयेधियम् ॥ ३८ ॥ वृद्धस्यवार्धकंभ्रष्टस्तत्क्षणादपहृत्यवै ॥ ददौचचारुतादेतुंतारुण्यपुण्यसाधनम् ॥ ३९ ॥ एवंसवृद्धहारीतोवाराणस्यामहासुनिः ॥
संप्राप्ययौवनंभ्रातृपउग्रंचचारह ॥ ४० ॥ वृद्धेनाराधितोयंस्माद्धारीतेनतपस्विना ॥ आदित्योवार्धकहरोवृद्धादित्यस्ततःस्मृतः ॥ ४१ ॥ वृद्धादित्यं
समाराध्यवाराणस्यांघटोद्भव ॥ जरादुर्गतिरोगग्रंभवःसिद्धिमागताः ॥ ४२ ॥ वृद्धादित्यंनमस्कृत्यवाराणस्यांरवौनरः ॥ लभेदभीप्सितांसिद्धिनक
चिदुर्गतिलभेत् ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अतःपरंशृणुमुनेकेशवादित्यमुत्तमम् ॥ यथातुकेशवंप्राप्यसविताज्ञानमाप्तवान् ॥ ४४ ॥ व्योमिसं
चरमाणेनसप्तांवेनादिकेशवः ॥ एकदादर्शभावेनपूजयौल्लिङ्गमैश्वरम् ॥ ४५ ॥ कौतुकादिवउत्तीर्यहरेरवि रुपाविशत् ॥ निःशब्दोनिश्चलःस्वस्थो
महाश्र्वसमन्वितः ॥ ४६ ॥ प्रतीक्षमाणोवसरंकिंचित्प्रपुमनाहरिम् ॥ हरिंविसर्जितार्चंचप्रणनामकृतांजलिः ॥ ४७ ॥ स्वागतंतेहारिःप्राहबहुमान
पुरःसरम् ॥ स्वाभ्याशआसयामासभास्वंतंनतकंधरम् ॥ ४८ ॥ अथावसरमालोक्यलोकचक्षुरधोक्षजम् ॥ नत्वाविज्ञापयामासकृतानुज्ञोऽमुरारिणा
॥ ४९ ॥ ॥ रविरुवाच ॥ ॥ अंतरात्मासिजगतांविश्वंभरजगत्पते ॥ तवापि पूज्यःकोप्यस्तिजगत्पूज्यात्रमाधव ॥ ५० ॥ त्वत्तश्चाविर्भवेदेतत्त्व
यिसर्वप्रलीयते ॥ त्वमेवपातासर्वस्यजगतोजगतांनिधे ॥ ५१ ॥ इत्याश्र्वसमालोक्यप्राप्तोस्म्यःतवांतिकम् ॥ किमिदंपूज्यतेनाथभवताभव
तापहृत् ॥ ५२ ॥ इतिश्रुत्वाहृपीकेशःसहस्रांशोरुदीरितम् ॥ उच्चैर्मांशंसप्तांवंवारयन्करसंज्ञया ॥ ५३ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ देवदेवो
महादेवोनीलकंठउमापतिः ॥ एकएवहिपूज्योत्रसर्वकारणकारणम् ॥ ५४ ॥ अत्रत्रिलोचनादन्यंसमर्चयतियोत्पधीः ॥ सलोचनोपिबिज्ञेयोलोचना
भ्याविवर्जितः ॥ ५५ ॥ एकोमृत्युंजयःपूज्यो जन्ममृत्युजराहरः ॥ मृत्युंजयंकिलाभ्यर्च्यश्वेतोमृत्युंजयोभवत् ॥ ५६ ॥ कालकालंसमाराध्यभृंगीकालं
जिगायवै ॥ शैलादिमापेतत्याजमृत्युर्मृत्युंजयार्चकम् ॥ ५७ ॥ विजिग्येत्रिपुरंयस्तुहेलयैकेषुमोक्षणात् ॥ तंसमभ्यर्च्यभूतेशंकोनपूज्यतमोभवेत् ॥ ५८ ॥

भवतापहृत्यंसारदुःखनाशकः ॥ ५२ ॥ करसंज्ञयाहस्तचालनेनउच्चैर्यथास्यात्तयामाशंसितसप्तांवंवारयन् ॥ श्रीविष्णुरुवाचेत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ महादेवइति ॥ महत्त्वंत्रिविधपरिच्छेदशून्यत्वम् ॥
देवत्वंस्वप्रकाशत्वम् ॥ सर्वोपप्रकृत्यादीनांकारणानामपि कारणंसर्वकारणकारणम् ॥ सर्वोपांसर्वकारणमितिकचित् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ विजिग्येजितवान् ॥ जिगाचेतिक

चित् ॥ ५८ ॥ त्रिजगदिति ॥ त्रिजगज्ज्योतीलस्यहेतोःकरणस्यत्र्यक्षस्याराधनं परं परमपुरुषार्थमाप्तिसाधनमित्यर्थः ॥ अतःसारस्यविशेषस्य ॥ स्मरत्येतिकचित्पाठःसंचित्यः ॥ स्मरविद्विषः कामशत्रोःकोनाराधयतिआराधनंनकरोतिअपितुसर्वंएवकरोतित्यर्थः ॥ कर्मणिवापद्यौ ॥ हेतुरितिप्रथमांतपाठेत्रिजगज्ज्योनोममन्यस्यवायस्यकस्यचित्रिलोचनस्यश्रेष्ठमाराधनमेवजयहेतुरित्यर्थः ॥

त्रिजगज्ज्योनोहेतोरुयक्षस्याराधनं परम् ॥ कोनाराधयतिब्रह्मसारस्यस्मरविद्विषः ॥ ५९ ॥ यस्याक्षिपक्षमसंकोचाज्जगत्संकोचमेत्यदः ॥ विकस्वरं विकासाच्चकस्यपूज्यतमोनसः ॥ ६० ॥ शंगोलिंगंसमभ्यर्च्यपुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ प्राप्नोत्यत्रपुमान्सद्योनात्रकार्याविचारणा ॥ ६१ ॥ समर्च्यशांभवं लिंगमपिजन्मशतार्जितम् ॥ पापपुंजंजहात्येवपुमानत्रक्षणाद्भवम् ॥ ६२ ॥ किंकिनसंभवेदत्रशिवलिंगसमर्चनात् ॥ पुत्राःकलत्रक्षेत्राणिस्वर्गोमोक्षोप्यसंशयम् ॥ ६३ ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्मयाप्राप्तासहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चनादेकात्सत्यंसत्यंपुनःपुनः ॥ ६४ ॥ अयमेवपरोयोगस्त्विदमेवपरंतपः ॥ इदमेवपरंज्ञानंस्थाणुलिंगंयदर्च्यते ॥ ६५ ॥ त्रैलिंगसंकृदप्यत्रपूजितंपार्वतीपते ॥ कुतोदुःखभयंतेषांसंसारेदुःखभाजने ॥ ६६ ॥ सर्वपरित्यज्यरवेयो लिंगंशरणगतः ॥ नतंपापानिबाधंतेमहांत्यपिदिवाकर ॥ ६७ ॥ लिंगार्चनेभवेद्दुष्टिस्तेषामेवात्रभास्कर ॥ येषांपुनर्भवच्छेदंचिकीर्षतिमहेश्वरः ॥ ६८ ॥ नलिंगाराधनात्पुण्यंत्रिषुलोकेषुचापरम् ॥ सर्वतीर्थाभिषेकःस्याल्लिंगस्तानांबुसेवनात् ॥ ६९ ॥ तस्माल्लिंगंत्वमप्यर्कसमर्चयमहेशितुः ॥ संप्राप्तुं परमालक्ष्मीमहातेजोभिर्जुंभणीम् ॥ ७० ॥ इतिश्रुत्वाहरेर्वाक्यंतदारभ्यसहस्रगुः ॥ विधायस्फाटिकंलिंगमुनेद्यापिसमर्चयेत् ॥ ७१ ॥ गुरुत्वे नतदाकल्यविवस्वानादिकेशवम् ॥ तत्रोपतिष्ठतेद्यापिउत्तरेणादिकेशवात् ॥ ७२ ॥ अतःसकेशवादित्यःकाश्याभक्ततमोनुदः ॥ समर्चितःसदादेयान्म नसोवांच्छितंफलम् ॥ ७३ ॥ केशवादित्यमाराध्यवाराणस्यानरोत्तमः ॥ परमंज्ञानमाप्नोतियेननिर्वाणभागभवेत् ॥ ७४ ॥ तत्रपादोदकेतीर्थंकृतसर्वो दकक्रियः ॥ विलोक्यकेशवादित्यमुच्यतेजन्मपातकैः ॥ ७५ ॥ अगस्तेरथसप्तम्यारविवारोयदाप्यते ॥ तदापादोदकेतीर्थेआदिकेशवसन्निधौ ॥ ७६ ॥ स्नात्वोपसिनरोमोनीकेशवादित्यपूजनात् ॥ सप्तजन्मार्जितात्पापान्मुक्तोभवतितत्क्षणात् ॥ ७७ ॥ यद्यच्चन्मकृतंपापंमयासप्तसुजन्मसु ॥ तन्मेरोगंचशो कंचमाकरीहंतुसप्तमी ॥ ७८ ॥

तथाचवक्ष्यति ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यसंपत्तिर्मयाप्राप्तासहस्रगो ॥ शिवलिंगार्चनादेकादिति ॥ शेषपूर्ववत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ एकत्रमुख्यात्केवलाद्या ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ महेशितुर्महेश्वरस्य ॥ ७० ॥ ७१ ॥ उत्तरेणउत्तरस्याम् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ पादोदकेगंगावरुणयोःसंभेदे ॥ ७५ ॥ रघुसप्तमीअचलसप्तमी ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ तत्रस्नानस्यपूर्वो

गमंत्रत्रयमाह ॥ यद्यदित्यादि ॥ जन्मसुकृतंजन्मकृतंजन्मारभ्ययत्पापं कृतमित्यर्थः ॥ माकरीभकरसंबंधिनीमाधीत्यर्थः ॥ ७८ ॥ मनोवाक्कायजादीनिपापानिभावेभ्यः जन्मावेपयाण्यपातंज्ञातव्यान् ॥ ७९ ॥ सप्तसप्तयोऽश्वाः यस्याः सासप्तसप्तिकासैरीशक्तिरित्यर्थः तस्याः संज्ञोचनं हेतुसप्तसप्तिके ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ उच्चदेशे पर्वतदेशे तथा ग्रीतिवा ॥ बाहुजः शत्रियः ॥ बाहू राजन्ः कृतइति श्रुतेः ॥ ८४ ॥

एतज्जन्मकृतं पापं यच्च जन्मांतरार्जितम् ॥ मनोवाक्कायजं यच्च ज्ञाताज्ञाते च ये पुनः ॥ ७९ ॥ इति सप्तविधं पापं स्नानान्मे सप्तसप्तिके ॥ सप्तव्याधिसमायुक्तं हरमाकरिसप्तमि ॥ ८० ॥ एतन्मंत्रत्रयं जन्मास्नात्वा पादोदके नरः ॥ केशवादित्यमालोक्य क्षणान्निष्कलुषो भवेत् ॥ ८१ ॥ केशवादित्यमाहात्म्यं शृण्वन् श्रद्धासमन्वितः ॥ नरो नालिप्यते पापैः शिवभक्तिं च विंदति ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अतः परं शृणु मुने विमलादित्यमुत्तमम् ॥ हरिकेशवने रम्ये वाराणस्यां व्यवस्थितम् ॥ ८३ ॥ उच्चदेशे भवत्पूर्वविमलो नाम बाहुजः ॥ स प्राक्तनात्कर्मयोगाद्विमले पथ्यपि स्थितः ॥ ८४ ॥ कुष्ठरोगमवाप्योच्चैस्त्यक्त्वा दारान् गृहं वसु ॥ वाराणसीं समासाद्य ब्रध्नमाराधयत्सुधीः ॥ ८५ ॥ करवीरैर्जपाभिश्च गंधकैः किंशुकैः शुभैः ॥ रक्तोत्पलैरशोकैश्च स समानचर्भास्करम् ॥ ८६ ॥ विचित्ररचनैर्माल्यैः पाटलाचंपकोद्भवैः ॥ कुंकुमागुरुर्पूरमिश्रितैः शोणचंदनैः ॥ ८७ ॥ देवमोहनधूपैश्च बहुमोदततांबरैः ॥ कर्पूरवर्तिदीपैश्च नैवेद्यैर्घृतपायसैः ॥ ८८ ॥ अर्चदानैश्च विधिवत्सौरेः स्तोत्रजपैरपि ॥ एवं समाराधयत्स्तस्याको वरदो भवत् ॥ ८९ ॥ उवाच च वरं हि विमलमलचेष्टितम् ॥ कुष्ठश्चेत्प्रयात्वे प्रार्थयान्यवरं पुनः ॥ ९० ॥ आकर्ण्य विमलश्चेत्प्रयात्वा परं शिमालिनः ॥ प्रणतोदंडवद्भूमौ संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ९१ ॥ शनैर्विज्ञापयां चक्र एकचक्रं रथं विम् ॥ जगच्चक्षुरमेयात्मन् महाध्वातविधूनन ॥ ९२ ॥ यदि प्रसन्नो भगवन् यदि देवो वरो मम ॥ तदा त्वद्रक्तिनिष्ठायै कुष्ठमास्तु तदन्वये ॥ ९३ ॥ अन्येऽपि रोगमासंतु मास्तु तेषां दारिद्र्यता ॥ मास्तु कश्चन संतापस्त्वद्रक्तानां सहस्रगो ॥ ९४ ॥

॥ ८५ ॥ गंधकैर्गंधयुक्तैरितिसर्वेषां विशेषणम् ॥ बंधू केशरिति वा पाठः ॥ ८६ ॥ शोणचंदनैरक्तचंदनैः ॥ ८७ ॥ बहुमोदततांबरैः बहुलगंधानेकवस्त्रैः ॥ बहुना आमोदेन तत्तत्पापमंत्रमाकाशं यैस्तैर्देवमोहनधूपैरिति वा ॥ बहुभिर्देवतापरैरितिकचित्पाठः ॥ तदा देवत्वैकोद्देशेन संपादिते रित्यर्थः ॥ घृतपायसैर्घृतालोहितपरमाभैः ॥ घृतसाधितैरितिकचित्पाठः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥

॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षात्स्थापितवान् ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥
अभिलष्यंत्याकांक्षति ॥ किंदाह ॥ भौमदति ॥ मंगलवासरेभरण्याभरणीनक्षत्रयुक्तायांचतुर्दश्याम् ॥ भरण्याभूतायामितिव्यधिकरणेवासप्तम्यौ ॥ काश्यायमतीर्थेस्नात्वानो

॥ श्रीसूर्यउवाच ॥ ॥ तथास्त्वितिमहाप्राज्ञशृण्वन्यंवरमुत्तमम् ॥ त्वयेयं पूजितामूर्तिर्विंकाश्यामहामते ॥ ९५ ॥ अस्याः सान्निध्यमत्राहं नृत्यस्या
मिकदाचन ॥ प्रथितातवनान्नाचप्रतिमेषाभविष्यति ॥ ९६ ॥ विमलादित्यइत्याख्याभक्तानांवरदासदा ॥ सर्वव्याधिनिहंत्रीचसर्वपापक्षयंकरी ॥ ९७ ॥
इतिदत्त्वावरान्सूर्यस्तत्रैवांतरधीयत ॥ विमलोनिर्मलतनुःसोपिस्वभवनंययौ ॥ ९८ ॥ इत्थंसविमलादित्योवाराणस्यांशुभप्रदः ॥ तस्यदर्शनमात्रेणकु
ष्ठरोगःप्रणश्यति ॥ ९९ ॥ यश्चेताविमलादित्यकथावैशृणुयान्नरः ॥ प्राप्नोतिनिर्मलांशुद्धित्यज्यतेचमनोमलैः ॥ १०० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ गंगादित्यो
स्ति तत्रान्योविश्वेशाहसिणेनवे ॥ तस्यदर्शनमात्रेणनरःशुद्धिमियादिह ॥ १ ॥ यदागंगासमायाताभगीरथपुरस्कृता ॥ तदागंगापरिष्टोतुरविस्तत्रैवसं
स्थितः ॥ २ ॥ अद्याप्यहर्निशंगंगां संमुखीकृत्यभास्करः ॥ परिष्टोतिप्रसन्नमागंगाभक्तवरप्रदः ॥ ३ ॥ गंगादित्यंसमाराध्यवाराणस्यांनरोत्तमः ॥
दुर्गतिं जातु न कापिलभतेनचरोगभाक् ॥ ४ ॥ स्कंदउवाच ॥ अन्यच्छृणुमहाभागयमादित्यस्यसंभवम् ॥ यच्छ्रुत्वापिनरोजातुयमलोकेनपश्यति
॥ ५ ॥ यमेशात्पश्चिमेभागेवीरेशात्पूर्वतोमुने ॥ यमादित्यंनरोदृष्ट्वायमलोकेनपश्यति ॥ ६ ॥ यमतीर्थेनरःस्नात्वाभूतायाभौमवासरे ॥ यमेश्वरंवि
लोक्याशुसर्वैःपापैः प्रमुच्यते ॥ ७ ॥ यमतीर्थेयमःपूर्वतत्त्वामुविमलंतपः ॥ यमेशंचयमादित्यंप्रत्यष्टाद्रक्तसिद्धिदम् ॥ ८ ॥ यमेनस्थापितोयस्मा
दादित्यस्तत्रकुंभज ॥ अतःसहियमादित्योयामीहरतियातनाम् ॥ ९ ॥ यमेशंचयमादित्यंयमेनस्थापितंनमन् ॥ यमतीर्थेकृतस्नानोयमलोकेन
पश्यति ॥ ११० ॥ यमतीर्थेचतुर्दश्याभरण्याभौमवासरे ॥ तर्पणं पिंडदानंचकृत्वापित्रनृणीभवेत् ॥ ११ ॥ अभिलष्यंतिसततंपितरोनरकौकसः ॥
भौमेभरण्याभूतायांयदियोगोयमुत्तमम् ॥ १२ ॥

स्माकमुक्तयेयः कश्चिदपि सत्तलं तर्पणमपि किं कुर्यात्कारिष्यतीत्यभिमेणान्वयः ॥ ननु तर्पणमात्रेण कथं नरकान्मुक्तिः स्यात्तत्राहः ॥ यदियोगोयमिति ॥ यदीति निश्चये ॥ योगस्य यामि

लनम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायामेकपंचाशच्चमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ द्विपञ्चाशत्तमेयानं विधेर्मदरगो
त्रतः ॥ काश्यादंशश्चमेघस्यमाहात्म्यं चोपवर्ण्यते ॥ १॥१॥ तिग्मास्तीक्ष्णागावोरश्मयोयस्यसक्तिमगुः ॥ २ ॥ योगिन्यस्तिग्मगुश्चानन्दवनं प्राप्य काशीवृत्तान्तं निवेदयितुं नापां त्येतन्नचित्रमित्याह
॥ किमत्रेति ॥ ३ ॥ अपिशब्दार्थविवृण्वन्पूर्वोक्तमेव स्फुटयति ॥ अधाक्षिषमिति ॥ अधाक्षिषदंघवानस्मि ॥ त्रिजगज्जित्तरं त्रिजगज्जयशीलम् ॥ दृष्टानेत्रेण ॥ काश्यभिलाषाख्यः काम इति शेषः ॥

काश्यां काश्चिद्यमेतीर्थे कृत्वा स्नानं महामतिः ॥ अपियस्तर्पणं कुर्यात्सतिलं गोविमुक्तये ॥ १३ ॥ किं गयागमनैः पुंसां किं श्राद्धैर्भूरिदक्षिणैः ॥ यदिकाश्यां
यमेतीर्थे योगेस्मिन् श्राद्धमाप्यते ॥ १४ ॥ श्राद्धं कृत्वा यमेतीर्थे पूजयित्वा यमेश्वरम् ॥ यमादित्यं नमस्कृत्य पितृणामनृणो भवेत् ॥ १५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
॥ इति ते द्वादशादित्याः कथिताः पापनाशनाः ॥ यत्संभवं समाकर्ष्य नरो न निरयी भवेत् ॥ १६ ॥ अन्येऽपि संतिष्ठतर्जविभक्तैरनेकशः ॥ काश्यां संस्था
पिताः सूर्याष्टकाकारादयः किल ॥ १७ ॥ श्रुत्वा ध्यायानिमान् पुण्यान् द्वादशादित्यमुचकान् ॥ श्रावयित्वा पि नो मर्त्यो दुर्गतिं याति कुत्रचित् ॥ १८ ॥
इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायामुत्तरार्द्धे चतुर्थे काशीखण्डे अरुणवृद्धकेशवविमलगंगायामादित्यवर्णनं नामैकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥
॥ ५१ ॥ ॥ ७ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ गभस्तिमालिनिगते कार्शी त्रैलोक्यमोहिनीम् ॥ पुनश्चित्तमत्रापि वैर्मदरस्थो मुने हरः ॥ १ ॥ नाद्याप्यायां
तियोगिन्यो नाद्याप्यायाति तिग्मगुः ॥ प्रवृत्तिरपि मेकाश्याश्चित्रमत्यंतदुर्लभा ॥ २ ॥ किमत्र चित्रं यत्काशीमदीयमपि मानसम् ॥ निश्चलं चंचलयति गण
नाकेतरे सुरे ॥ ३ ॥ अधाक्षिषमहं कामं त्रिजगज्जित्त्वरं दृशा ॥ अहो काश्यभिलाषो त्रमामेव दुनुयात्तराम् ॥ ४ ॥ काशीप्रवृत्तिमन्वेष्टुं कंवा प्रदिशुयामितः ॥
ज्ञातुं कण्वनिपुणो यतः सचतुराननः ॥ ५ ॥ इत्याहूय विधातारं बहुमानपुरःसरम् ॥ तत्रोपवेश्य श्रीकंठः प्रोवाच चतुराननम् ॥ ६ ॥ योगिन्यः प्रेषिताः पूर्व
प्रेषिताथ सहस्रगुः ॥ नाद्यापिते निवर्तते काश्याः कलशसंभव ॥ ७ ॥

दनुयात्तरामतिशयेन तापयति ॥ दहते तामिति कचित् ॥ ४ ॥ काशीति ॥ काश्यावृत्तान्तमन्वेष्टुं कंवा नावितर्कं प्रदिशुयां प्रस्थापयामि ॥ यदा वानिश्चये कंजस्त्राणमेवमदिशुयामिति ॥ तत्र हेतुः ॥ ज्ञातुमिति ॥
ज्ञातुं काशीप्रवृत्तिमित्यनुषजते ॥ ब्रह्मवदक्षेः ॥ तत्र हेतुर्थतः सचतुरानन इति ॥ ५ ॥ तत्र पार्श्वे ॥ उपोपवेश्येति वा पाठः ॥ ६ ॥ कलशसंभवेति अगस्त्यं प्रतिगुहस्यसंशोधनम् ॥ कमलसंभवेति पाठे ब्रह्म

णःसंवाधनम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ अर्तौदृष्टान्तः ॥ अनच्छेति ॥ अल्पपल्लवे अल्पेसरसि ॥ ९ ॥ नावाधिष्ठनवाधितान् ॥ १० ॥ ११ ॥ ईहितेचेष्टितेकार्येहातयावत् ॥ १२ ॥ तदेत्सीति ॥ तदा
 क्यगौरवंमन्दरवरप्रदानंचतच्छब्दार्थः ॥ मन्दोमूर्खः ॥ १३ ॥ तद्वाग्वयतवगमनप्रतिबन्धकाभावात्स्वयमेवकिमिदमगम्यतेतत्राह ॥ अद्येवेति ॥ स्वमाययास्वशक्त्यापार्वत्यामहेत्यर्थः ॥ १४ ॥
 विधेइति ॥ हेविधेहेविधातर्यतःसर्वकार्याणित्वमेवविदधासिकरोष्यतोऽखिलमितिचेतिचंबंत्वापार्कतव्यमितियद्वक्तव्यतत्त्वव्यपार्यमपगतार्थव्यर्थमित्यर्थः ॥ त्वयापार्थमितिपाठःसुगमः ॥ कर्तव्यत्वपी
 तिपाठेअपार्थमव्यर्थमिति काकाव्याख्येयमिति ॥ १५ ॥ रिष्टंशुभाभावःअरिष्टंतदभावःशुभंयथास्यात्तथागच्छ ॥ रिष्टंशेमेष्टुभाभावेपुंसित्वेचफेनिलइतिमेदिनीकारः ॥ शुभोदकःशुभोत्तरफलः
 सासमुत्सुकयेत्काशीलोकेशमममानसम् ॥ प्राकृतस्यजनस्येवचंचलाक्षीवकाचन ॥ ८ ॥ मंदरेऽरतिमैनभृशंसुंदरकंदरे ॥ अनच्छतुच्छपानीयेनक्र
 स्येवाल्पपल्लवे ॥ ९ ॥ नावाधिष्ठतथामासतापोहालाहलोद्भवः ॥ काशीविरहजन्मात्रयथामामतिवाधते ॥ १० ॥ शीतरश्मिःशिरःस्थोपिवर्षन्पीयू
 षसीकरैः ॥ काशीविश्लेषजंतापनाहोगमयितुंप्रभुः ॥ ११ ॥ विधेविधेहिमेकार्यमार्यधुर्यमहामते ॥ याहिकाशीमितस्तूर्णयतस्वचममेहिते ॥ १२ ॥
 ब्रह्मंस्त्वमेवतद्वेत्सिकाशीत्यजनकारणम् ॥ मंदोपिनत्यजेत्काशीकिमुयोवेत्तिकिंचन ॥ १३ ॥ अद्यैवकिंचनगच्छेयंकाशीब्रह्मन्स्वमायया ॥ दिवोदासंस्व
 धर्मस्थंनतूळंचितुमुत्सहे ॥ १४ ॥ विधेसर्वविधेयानित्वमेवविदधासियत् ॥ इतिचेतिचवक्तव्यंतत्त्वव्यपार्थमतोखिलम् ॥ १५ ॥ अरिष्टगच्छपंथास्तेशुभो
 दकोभवत्वलम् ॥ आदायाज्ञाविधिर्ध्रिययौधाराणसीमुदा ॥ १६ ॥ सितहंसरथस्तूर्णप्राप्यवाराणसीपुरीम् ॥ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यततदात्मभूः ॥
 ॥ १७ ॥ हंसयानफलमेवजातंकाशीसमागमे ॥ काशीप्राप्तोयतःप्रोक्ताअंतरायाःपदपदे ॥ १८ ॥ दृशिधातुरभूदद्यमहशौप्राप्यसान्त्वयः ॥ स्पष्टंदृष्टिपं
 प्राप्तायदेषाऽऽनंदवाटिका ॥ १९ ॥ स्वयंसिंचतियामद्भिःस्वाभिःस्वर्गतरंगिणी ॥ यत्रानंदमयावृक्षायत्रानंदमयाजनाः ॥ २० ॥ निर्विशंतिसदाकाश्या
 फलान्यानंदवंत्यपि ॥ सदैवानंदभूःकाशीसदैवानंददःशिवः ॥ २१ ॥ आनंदरूपाजायतेतेनकाश्यांहिजंतवः ॥ चरणौचरितुंवितस्तावेवकृतिनामिह ॥
 ॥ २२ ॥ चरणौविचरेतायौविश्वभर्तृपुरीभुवि ॥ तावेवश्रवणौश्रोतुंसंविदातेबहुश्रुतो ॥ २३ ॥ इहश्रुतिमतांपुंसांयाभ्यांकाशीश्रुतासकृत् ॥ तदेवमनु
 तेसर्वमनस्त्वहमनस्विनाम् ॥ २४ ॥ येनानुमन्यतेचैषाकाशीसर्वप्रमाणभूः ॥ बुद्धिर्बुध्यतिसासर्वमिहबुद्धिमतांसताम् ॥ ययैतर्जुटेर्धामध्रुवंस्व
 विषयीकृतम् ॥ २५ ॥ वरंतृणानिधान्यानिनानिवात्याहृतान्यपि ॥ काश्यायान्यापततीहनजनाःकाश्यदर्शनाः ॥ २६ ॥
 ॥ १६ ॥ सिताःशुभाःहंसायस्मिन्सरथोयस्यसः ॥ १७ ॥ १८ ॥ दक्षिरिति ॥ दक्षिणेश्चण्डेतिदक्षिधातुः ॥ दृश्यतेऽनयेतिदृक्त्वः ॥ महशौमच्छुपी ॥ सान्त्वयःसार्थकः ॥ यद्यस्मात् ॥ १९ ॥
 आनन्दवाटिकाविशिनष्टि ॥ स्वयमिति ॥ स्वाभिःस्वकीयाभिः ॥ साभिरितिपाठेप्रसिद्धामित्यर्थः ॥ २० ॥ वृक्षाणामानंदमयत्वंकैमुत्पन्नान्यायेनदर्शयति ॥ निर्विशन्तीति ॥ अन्यत्रस्थितान्य
 पिफलानिकाश्यानिर्विशंतिसंतिआनन्दवंतिभवन्तीति ॥ काशीस्थितानां वृक्षाणामानन्दमयत्वंकिञ्चित्कृत्यमितिभावः ॥ यत्रानन्दमयाजनास्त्यत्रकारणमाह ॥ सदैवेति ॥ २१ ॥ विद्योजानीतः ॥
 ॥ २२ ॥ संविदातेविजानीतः ॥ २३ ॥ मनुतेध्यायति ॥ २४ ॥ बुध्यतिनिश्चिनोति ॥ २५ ॥ वात्याहृतानिवाताचक्रेणांदोलितानि ॥ काशीनपश्यन्तिकाश्याःनदर्शनयेषामिति

वाकायदशनाः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ बृहत्तरैःफलैरित्यन्वयः ॥ २९ ॥ व्यधायिव्यकारि ॥ विश्वेऽस्म्यनिर्मितेनिर्माणंयस्याःसाविश्वेऽस्मिनिर्मितिः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
 शतेभ्यःपरेपरःशतावसंख्याताराजानोमयादृष्टाः ॥ परकेतलतेष्वेपुराजसुमध्येतवसदुणादित्राःपवित्रायेतेमायशोममहशनगताइतिपंचमेनान्वयः ॥ गायत्र्युकाह्याशीलाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारि
 षड्वर्गानिर्जितशत्रुभूतषडिन्द्रियवर्गाः ॥ श्रुतस्यपारदश्वानःअध्वयनस्यपारगामिनः ॥ राजनीतिविचक्षणाःसंचिविग्रहयानासनद्वैधाश्रयेणुनिपुणाः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ रयोवेगः ॥ ३८ ॥

अद्यमेसफलंचायुःपराध्वयसंमितम् ॥ यस्मिन्सतिमयाप्रापिदुष्प्रापाकारिकापुरी ॥ २७ ॥ अहोमेधर्मसंपत्तिरहोमेभाग्यगौरवम् ॥ यदद्राक्षिपमद्याहं
 कार्शींसुचिरचितिताम् ॥ २८ ॥ अद्यमेस्वतपोवृक्षोमनोरथफलैरलम् ॥ शिवभक्त्यंबुनासितःफलितोतिबृहत्तरैः ॥ २९ ॥ मयाव्यधायिवहुधासृष्टिःसृ
 ष्टिवितन्वता ॥ परमन्यादृशीकाशीस्वयंविश्वेशनिर्मितिः ॥ ३० ॥ इतिहृष्टमनावेधाहृष्टावाराणसीपुरीम् ॥ बृहद्ब्राह्मणरूपेणराजानंचददर्शह ॥ ३१ ॥
 जलाद्राक्षतपाणिश्चस्वस्त्युक्तापृथिवीभुजे ॥ कृतप्रणामोराज्ञाथभेजेतदत्तमासनम् ॥ ३२ ॥ कृतमानोनृपतिनासोभ्युत्थानासनादिभिः ॥ विप्रोव्यजिज्ञप
 द्रूपंपृष्टागमनकारणम् ॥ ३३ ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ भूपालबहुकालीनोस्म्यहमत्रचिरंतनः ॥ त्वंतुमानैवजानासिजानेत्वाहिरिपुंजयम् ॥
 ॥ ३४ ॥ परःशतामयादृष्टाराजानोभूरिदक्षिणाः ॥ विजितानेकसंग्रामायायञ्जकाजितेन्द्रियाः ॥ ३५ ॥ विनिष्कृतारिषड्वर्गाःमुशीलाःसत्त्वशालिनः ॥
 श्रुतस्यपारदश्वानोराजनीतिविचक्षणाः ॥ ३६ ॥ दयादाक्षिण्यानिपुणाःसत्यव्रतपरायणाः ॥ क्षमयाक्षमयातुल्यागांभीर्यजितसागराः ॥ ३७ ॥ जितरो
 परयाःशूराःसौम्यसौंदर्यभूमयः ॥ इत्यादिगुणसंपन्नाःसुसंचितवशोधनाः ॥ ३८ ॥ परंदित्राःपवित्रायेराजर्षेतवसद्वृणाः ॥ तेष्वेपुराजसुममप्रायशोनदृशं
 गताः ॥ ३९ ॥ प्रजानिजकुटुंबस्त्वंत्वंतुभूदेवदैवतः ॥ महातपःसहायस्त्वंयथानान्येतथानृपाः ॥ ४० ॥ धन्योमान्योसिचसतांभूजनीयोसिसद्गुणैः ॥
 देवाअपिदिवोदासत्वन्नासान्नविमार्गगाः ॥ ४१ ॥ किंनःस्तुत्यातवनृपद्विजानामस्पृहावताम् ॥ किंकुर्मस्त्वद्गुणग्रामाःस्तावकात्रःप्रकुर्वते ॥ ४२ ॥ गोप्ती
 तिष्ठत्वयंतावत्प्रस्तुतंस्तौमिसांप्रतम् ॥ यष्टुकामोस्म्यहंराजंस्त्वांसहायमतोवृणे ॥ ४३ ॥ त्वयाराजन्वतीचैषाऽवनिःसर्वधिभाजनम् ॥ अहंवास्तिधनो
 राजन्यायोपात्तमहाधनः ॥ ४४ ॥ इयंचराजधानीतेकर्मभूमावनुत्तमा ॥ यस्यांकृतानांकार्याणांसंवर्तेपिनसंक्षयः ॥ ४५ ॥ संचितंयद्धनंपुंभिर्नयसन्मार्गं
 गामिभिः ॥ तत्काश्याविनियुज्येतकेशायेतरथाभवेत् ॥ ४६ ॥ महिमानंपरंकाश्याःकोपिवेदनभूपते ॥ ऋतेत्रिनयनाच्छंभोःसर्वज्ञानप्रदायिनः ॥ ४७ ॥

दृशनैत्रज्ञानंवा ॥ ३९ ॥ सद्रुणत्वमेवाह ॥ प्रजेति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अस्पृहावतांस्पृहारहितानां ॥ निरीहस्यतृणनृपाहिन्यायादित्यर्थः ॥ स्तावकान्स्तुतिंकुर्वाणान् ॥ ४२ ॥ गोप्तीवार्ता ॥
 स्तौमिकययामि ॥ ४३ ॥ अहंवास्तिधनइति ॥ अस्तिशब्दःसुबंतप्रतिरूपकः ॥ अस्तिधनंःस्यसोस्तिधनः ॥ अस्तिधनीतिक्वचित् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

स्कां. म. पु.

॥२३०॥

॥४८॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ जोषंतूष्णीम् ॥ ५४ ॥ वियक्षमाणस्ययज्ञंकरिष्यतः ॥ ५५ ॥ सप्तांगेस्वाम्प्रमात्यमुहत्कोशराष्ट्रदुर्गबलरूपे ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ पूर्वःप्रजा
संतापजः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ एकोभिलाषः ॥ तदंशयति ॥ मार्गणइति ॥ मार्गणोपाचकः ॥ स्वतनोःस्वशरीरस्य ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ यज्ञान्विपुलदक्षिणान्यजकुह ॥

मन्येधन्यतरोसित्वंबहुजन्मशतार्जितैः ॥ सुकृतैःपासियत्काशींविश्वभर्तुःपरांतनुम् ॥ ४८ ॥ काशीत्रिजगतीसारस्विवेदीसारएवै ॥ त्रिवर्गोत्तरसारश्च
निर्णीतितिमहर्षिभिः ॥ ४९ ॥ विश्वेशानुग्रहेणैवत्वयैषापाल्यतेपुरी ॥ एकस्याप्यवनात्काश्यात्रैलोक्यमवितंभवेत् ॥ ५० ॥ अन्यच्चतेहितंवच्चिमयदितेरो
चतेऽनघ ॥ प्रीणनीयःसदैवैकोविश्वेशःसर्वकर्मभिः ॥ ५१ ॥ अन्यदेवधियाराजन्विश्वेशंस्थमाकचित् ॥ ब्रह्मविर्ण्वद्रचंद्रार्काकीडेयंतस्यधूर्जटेः ॥
॥ ५२ ॥ विप्रैरुदकमिच्छद्भिःशिक्षणीयायतोनुपाः ॥ अतस्तवहितंस्यातंकिंवामेचितयानया ॥ ५३ ॥ इतिजोषंस्थितंविप्रंप्रत्युवाचनृपोत्तमः ॥ सर्व
मयाहृदिधृतंयत्त्वयोक्तंद्विजोत्तम ॥ ५४ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अहंयियक्षमाणस्यतवसाहाय्यकर्मणि ॥ दासोस्मियज्ञसंभारात्रयमेकोशतोऽ
खिलान् ॥ ५५ ॥ यदस्तिमेखिलंतत्रसप्तगिपिभवान्प्रभुः ॥ यजस्वैकमनाब्रह्मन्सिद्धंमन्यस्ववांछितम् ॥ ५६ ॥ राज्यंकरोमियद्ब्रह्मन्स्वार्थतत्रमनाग
पि ॥ पुत्रैःकलत्रैर्देहेनपरोपकृतयेयते ॥ ५७ ॥ ॥ राज्ञांकृतुक्रियाभ्योपितीर्थेभ्योपिसमततः ॥ प्रजापालनमेवैकोधर्मःप्रोक्तोमनीषिभिः ॥ ५८ ॥ प्रजासं
तापजोवद्विब्रह्मरेपिदारुणः ॥ द्वित्रान्दहतवज्राग्निःपूर्वोराज्यंकुलंतनुम् ॥ ५९ ॥ यदावभृथसिन्धुसुर्भवेयंद्विजसत्तम ॥ तदाविप्रपदांभोभिरभिषे
कंकरोम्यहम् ॥ ६० ॥ हवनंब्राह्मणमुखेयत्करोमिद्विजोत्तम ॥ मन्येकृतुक्रियाभ्योपितद्विशिष्टंमहामते ॥ ६१ ॥ अभिलाषेषुसर्वेषुजागत्येकोहृदीहमे ॥
अद्यापिमार्गणःकोपिद्रष्टव्यःस्वतनोरपि ॥ ६२ ॥ अहोअहोभिर्बहुभिःफलितोमेमनोरथः ॥ यत्त्वंमेद्यदृष्टेप्राप्तःकिंचित्प्रार्थयितुंद्विज ॥ ६३ ॥
एकाग्रमानसोविप्रयज्ञान्विपुलदक्षिणान् ॥ बहून्यजकृतंविद्धिसाहाय्यंसर्ववस्तुषु ॥ ६४ ॥ इतिराज्ञोमहाबुद्धेर्धर्मशीलस्यभाषितम् ॥ श्रुत्वातुष्टमनाः
स्रष्टाकृतुसंभारमाहरत् ॥ ६५ ॥ साहाय्यंप्राप्यराजर्षेर्दिवोदासस्यपद्मभूः ॥ इयाजदशभिःकाश्यामश्वमेधैर्महामखैः ॥ ६६ ॥ अद्यापिहोमधूमोर्वैर्य
व्यासंगनान्तरम् ॥ तदाप्रभृतिनव्योमनीलिमानंजहात्यदः ॥ ६७ ॥

अयमेवापाठः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अयेति ॥ यद्यदाप्रभृतिर्यत्कालमारभ्यहोमधूमौघैर्गंगान्तरंव्यासंतदाप्रभृति अद्यापिनीलिमानंतमालङ्कयामलत्वमदोनभोनजहातीत्यन्वयः ॥ ६७ ॥

का. सं. ४३.

स. अ. ५२

॥२३०॥

तत्रयज्ञवाटे ॥ तस्येतिपाठेतस्यब्रह्मणःसंबधिततीर्थमितिपूर्वेणैवान्वयः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ प्रभावमाह ॥ परातनुरिति ॥ अस्याःपुरःपुर्याहृत्यन्वयः ॥
॥ ७४ ॥ कःप्राप्येति ॥ मूर्त्तौपिकाशीप्राप्यपुनस्त्यक्तुर्कहेतेकश्चेष्टेनकोपीत्येतत् ॥ स्थानेयुक्तमित्यन्वयः ॥ ७५ ॥ तत्रहेतुमाह ॥ विश्वसंतमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ईशस्यापमैशस्तस्मात् ॥

तीर्थदशाश्वमेधाख्यंप्रथितंजगतीतले ॥ तदाप्रभृतितत्रासीद्वाराणस्यांशुभप्रदम् ॥ ६८ ॥ पुरारुद्रसरोनामतत्तीर्थकलशोद्भव ॥ दशाश्वमेधिकंपश्चाज्जातं
विधिपरिग्रहात् ॥ ६९ ॥ स्वर्धुन्यथततःप्राप्ताभगीरथसमागमात् ॥ अतीवपुण्यवज्जातमतस्तत्तीर्थमुत्तमम् ॥ ७० ॥ विधिर्दशाश्वमेधेशंलिङ्गंसंस्थाप्य
तत्रैव ॥ स्थितवान्गतोद्यापिकापिकाशींविहायतु ॥ ७१ ॥ राज्ञोधर्मरतेस्तस्यच्छिद्रंनावार्किंचन ॥ अतःपुरारेःपुरतोव्रजित्वाकिंवदेद्विधिः ॥ ७२ ॥
क्षेत्रप्रभावंविज्ञायध्यायन्विश्वेश्वरंशिवम् ॥ ब्रह्मेश्वरंचसंस्थाप्यविधिस्तत्रैवसंस्थितः ॥ ७३ ॥ परातनुरियंकाशीविश्वेशस्येतिनिश्चितम् ॥ अस्याः
संसेवनाच्छंभुर्नकुप्यतिपुरोमयि ॥ ७४ ॥ कःप्राप्यकाशींदुर्मेधाःपुनस्त्यक्तुमिहेहते ॥ अनेकजन्मजनितकर्मनिर्मूलनक्षमाम् ॥ ७५ ॥ विश्वसंतापसं
हर्तुःस्थानेविश्वपतेस्तनुः ॥ संताप्यतेतरांकाश्याविश्वेषजमहाग्निना ॥ ७६ ॥ प्राप्यकाशींत्यजेद्यस्तुसमस्ताघौघनाशिनीम् ॥ नृपशुःसपरिज्ञेयोमहासौ
ख्यपराङ्मुखः ॥ ७७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयःकाक्षेत्यक्कासंसारदुर्गतिम् ॥ तेनकाशीनसंत्याज्यायद्याप्तेशादनुग्रहात् ॥ ७८ ॥ यःकाशींसंपरित्यज्यगच्छे
दन्यत्रदुर्मतिः ॥ तस्यहस्ततलाद्गच्छेच्चतुर्वर्गफलोदयः ॥ ७९ ॥ निबर्हणीमघौघस्यसुपुण्यपरिवृंहिणीम् ॥ कःप्राप्यकाशींदुर्मेधास्त्यजेन्मोक्षसु
खप्रदाम् ॥ ८० ॥ सत्यलोकेकतत्सौख्यंक्षसौख्यं वैष्णवेपदे ॥ यत्सौख्यंलभ्यतेकाश्यानिमेषार्धनिषेवणात् ॥ ८१ ॥ वाराणसीगुणगणान्निर्णीयद्रु
हिणस्त्विति ॥ व्यावृत्त्यमंदरगिरिर्नपुनःप्रत्यगान्मुने ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रमहिमानंब्रवीमिमे ॥ काश्यांदशाश्वमेधस्यसर्व
तीर्थशिरोमणेः ॥ ८३ ॥ दशाश्वमेधिकंप्राप्यसर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ यत्किंचित्क्रियतेकर्मतदक्षयमिहेरितम् ॥ ८४ ॥ स्नानंदानंजपोहोमःस्वाध्यायोदे
वतार्चनम् ॥ संध्योपास्तिस्तर्पणंचश्राद्धंपितृसमर्चनम् ॥ ८५ ॥ दशाश्वमेधिकेतीर्थेसकृत्स्नात्त्वानरोत्तमः ॥ दृष्ट्वादशाश्वमेधेशंसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ८६ ॥
ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेप्राप्यप्रतिपदंतिथिम् ॥ दशाश्वमेधिकेस्नात्वामुच्यतेजन्मपातकैः ॥ ८७ ॥ ज्येष्ठेशुक्लद्वितीयायांस्नात्वारुद्रसरोवरे ॥ जन्मद्वय
कृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ ८८ ॥

त्यक्तासंत्यज्य ॥ भुंजभितिकचित् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ निर्णीयमिभित्य ॥ निर्गायभितिकचित् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ पितृसमर्चनमितिश्राद्धविशेषणम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

एवमिति ॥ क्रमस्त्रयीतिथिवृद्ध्यास्त्रायीतिप्रतिजन्माद्यं दशम्यां दशजन्मावमितिक्रमेणेत्यर्थः ॥ ८९ ॥ यार्मीयमसंबंधिनीम् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ पक्षपक्षमात्रम् ॥ स्नात्वेतिशेषः ॥ स्नात्वेतिकचित्पाठः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ब्रह्मेश्वरं ब्रह्मणा स्वनाम्ना स्थापितं लिङ्गम् ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ब्रह्मशालावेदमण्डपम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ त्रिपञ्चाशत्तमेऽध्याये काश्यामिषण्मुच्यते ॥ शंकुकर्णमुखानां च काश्याश्च महिमा तया ॥

एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायीनरोत्तमः ॥ आशुक्लपक्षदशमिप्रतिजन्मावमुत्सृजेत् ॥ ८९ ॥ तिथिदशहरांप्राप्य दशजन्मावहारिणीम् ॥ दशाश्वमेधि केस्नातो यार्मीपश्येन्नयातनाम् ॥ ९० ॥ लिङ्गदशाश्वमेधेशं दृष्ट्वा दशहरातिथौ ॥ दशजन्मार्जितेः पापैस्त्यज्यते नात्र संशयः ॥ ९१ ॥ स्नातो दशहरार्यायः पूजयेद्दिङ्गमुत्तमम् ॥ भक्त्या दशाश्वमेधेशं तंगर्भदशास्पृशेत् ॥ ९२ ॥ ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे पक्षं रुद्रसरेनरः ॥ कुर्वन् वैवार्षिकीयात्रानविश्रैरभिभूयते ॥ ९३ ॥ दशाश्वमेधावभृत्यैर्यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ दशाश्वमेधेतन्नं स्नात्वा दशहरातिथौ ॥ ९४ ॥ स्वर्धुन्याः पश्चिमे तीरे नत्वा दशहरे श्वरम् ॥ न दुर्दशामवाप्नोति पुमान् पुण्यतमः क्वचित् ॥ ९५ ॥ यत्काश्यां दक्षिणद्वारमंतर्गहस्य कीर्त्यते ॥ तत्र ब्रह्मेश्वरं दृष्ट्वा ब्रह्मलोके मदीयते ॥ ९६ ॥ इति ब्राह्मणवेष्टेण वाराणस्यां महा धिया ॥ द्रुहिणेन स्थितं तावद्यावद्विश्वेश्वरागमः ॥ ९७ ॥ दिवो दासोऽपिराजेंद्रो वृद्धब्राह्मणरूपिणे ॥ ब्रह्मणे कृतयज्ञाय ब्रह्मशालामकल्पयत् ॥ ९८ ॥ ब्रह्मेश्वरसमीपे तु ब्रह्मशालामनोहरा ॥ ब्रह्मा तत्रावसद्यो मब्रह्मचोर्पैर्निनादयन् ॥ ९९ ॥ इति ते कथितो ब्रह्मन्महिमातिमहत्तरः ॥ दशाश्वमेधतीर्थस्य सर्वाचो व विनाशनः ॥ १०० ॥ श्रुत्वा ध्यायमिमं पुण्यं श्रावयित्वा तथैव च ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति श्रद्धया मानवोत्तमः ॥ १०१ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायामुत्तरार्द्धे चतुर्थे काशीखण्डे दशाश्वमेधवर्णनं नाम द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ ॥ अपू र्वेयं कथाख्याता ब्रह्मणो ब्रह्मवित्तम ॥ किंच कारपुनः शंभुस्तत्र ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृण्वगस्त्य महाभाग काश्यां ब्रह्मण्यपि स्थिते ॥ गिरिशं स्थितयामास भृशमुद्विग्नमानसः ॥ २ ॥ पुरीसाया दृशी काशीवशीकरणभूमिका ॥ न तादृशी दृशी हासीत् कचिन्मे प्रायशो भुवम् ॥ ३ ॥ यो यो याति पुरीं तां तु स सतत्रैव तिष्ठति ॥ अभूवन्नरयोगिन्योऽयोगिन्यः काशिसंगताः ॥ ४ ॥ अकिंचित्करतां प्राप्ताः ससहस्रकरोप्यरम् ॥ विधिर्विधानदक्षो पिनमे ससविधो भवत् ॥ ५ ॥

॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ दृशिहमिव पश्ये ॥ ३ ॥ अयोगिन्यो योगरहिताः त्यक्तयोगादरा इत्यर्थः ॥ यद्वा अयोगिन्युपायरहिताः ॥ अकाराप्रभेदे काश्याख्येन मुख्ययोगेन युक्ता इत्यर्थः ॥ भोगिन्य इति क चित्पाठः ॥ ४ ॥ अकिंचित्करतां किंचिदपि कर्तुं न क्षमताम् ॥ अपिनिष्करतामिति पाठे सविः सहस्रकरोप्यन्तरिमिगपि निष्करतांति जोरहिततामपि किंप्राप्त इत्यर्थः ॥ अरमत्यर्थम् ॥ सविधः सवि

स्का. म. पु.
॥ २३२ ॥

दशसौवर्णिकं दशवर्णदानजन्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ विश्वेशाद्याद्युदिग्भागादिति ॥ विश्वानितदीक्षांश्चातीति विश्वेशात् यमः ॥ वायोर्दिग्यस्मात्
सबायुदिकवरुणस्तयोर्भागे मध्येनैर्ऋत्यादिशीत्यर्थः ॥ अथवा विश्वेशाद्विश्वनाथाद्यावायोर्दिकस्तस्याभागे समानसुप्रदेश इत्यर्थः ॥ अथवा विश्वेशात्सकाशाद्वैमसिद्धे उदिग्भागे ॥ उक्तं दशवर्णव्ययत्वम् ॥
नैर्ऋतदिग्भागादित्यर्थः ॥ यथाश्रुतव्याख्याने पूर्वापरविरोधापत्तेः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ज्ञात्वेति ॥ अस्मत्कार्यमनिष्पाद्योत्प्रेमाहात्म्यं ज्ञात्वा तत्रैव तौ तस्य तुरित्तात्वेत्यर्थः ॥ तज्ज्ञानकारणमाह ॥

यत्रैकपुष्पदानेन शिवलिंगस्य मूर्धनि ॥ दशसौवर्णिकं पुष्पं कस्तां कार्शीं परित्यजेत् ॥ २१ ॥ यत्र दंडप्रणामेन अप्येकेन शिवाग्रतः ॥ तुच्छमैद्रपदं प्राहु
स्तां कार्शीं को विमुंचति ॥ २२ ॥ यत्रैकद्विजमात्रं भोजयित्वा यथेच्छया ॥ वाजपेयाधिकं पुष्पं तां कार्शीं को विमुंचति ॥ २३ ॥ एकां गायत्रं दत्त्वा वै वि
धिवद्वाहनाय वै ॥ लभेदयुतगोपुष्पं कस्तां कार्शीं त्यजेत्सुधीः ॥ २४ ॥ एकलिंगं प्रतिष्ठाप्य यत्र संस्थापितं भवेत् ॥ अपित्रैलोक्यमखिलं तां कार्शीं कः
समुज्जति ॥ २५ ॥ परिनिश्चित्य तावित्थं लिंगं संस्थाप्य पुण्यदे ॥ तत्रैव संस्थितिं प्राप्तौ कार्शीं नाद्यापि मुंचतः ॥ २६ ॥ शंकुकर्णेश्वरं लिंगं शंकुकर्णग
णार्चितम् ॥ दृष्ट्वान जायते जंतुर्जातुर्मातुर्महोदरे ॥ २७ ॥ विश्वेशाद्याद्युदिग्भागे शंकुकर्णेश्वरं नरः ॥ संपूज्य न विशेषं चोरे संसारसागरे ॥ २८ ॥
महाकालेश्वरं लिंगं महाकालगणार्चितम् ॥ अर्चयित्वा च नत्वा च स्तुत्वा कालभयंकुतः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शंकुकर्णेश्वरं महाकालेश्वरं तनविलं
बिते ॥ ज्ञात्वा सर्वज्ञनाथो यथाहं पीदपरो गणौ ॥ ३० ॥ घंटाकर्णत्वमागच्छ महोदर महामते ॥ कार्शीं यातं युवातूर्णं ज्ञातुं तत्रत्य चेष्टितम् ॥ ३१ ॥ इत्यगस्ते
गणौ तौ तु गत्वा कार्शीं महापुरीम् ॥ व्यावृत्त्याद्यापि नो यातौ क्वापि तत्रैव संस्थितौ ॥ ३२ ॥ घंटाकर्णेश्वरं लिंगं घंटाकर्णगणोत्तमः ॥ काश्यां संस्थाप्य वि
धिवत्स्वयंतत्रैव निर्वृतः ॥ ३३ ॥ कुंडंतत्रैव संस्थाप्य लिंगं स्नपनकर्मणे ॥ नाद्यापि संत्यजेत् कार्शीं ध्यायं लिंगं तथेव हि ॥ ३४ ॥ महोदरोऽपि तत्प्राच्यां
शिवध्यानपरायणः ॥ महोदरेऽश्वरं लिंगं ध्यायेदद्यापि कुंभज ॥ ३५ ॥ महोदरेऽश्वरं दृष्ट्वा वाराणस्यां द्विजोत्तम ॥ कदाचिदपि वै मातुः प्रविशेन्नोदीरं दीरम् ॥
॥ ३६ ॥ घंटाकर्णहृदस्नात्वा हृद्वा व्यासेऽश्वरं विभुम् ॥ यत्र कुत्र विपन्नोऽपि वाराणस्यां मृतो भवेत् ॥ ३७ ॥ घंटाकर्णे महातीर्थं श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ अपि दुर्ग
तिमापन्नानुद्धरेत्सप्तपूर्वजान् ॥ ३८ ॥ निमज्ज्याद्यापि तत्कुंडे क्षणं यो वहितो भवेत् ॥ विश्वेश्वरं महापूजाघंटारावाभ्युज्जोतिसः ॥ ३९ ॥ वदंति पितरः काश्यां
घंटाकर्णे मलेजले ॥ दाता तिलोदकस्यापि वंशेनः कोपि जायते ॥ ४० ॥ यद्वंश्यामुनयः काश्यां घंटाकर्णे महाहृदे ॥ कृतोदकक्रियाः प्राप्ताः परांसिद्धिं घटोद्भव ॥ ४१ ॥

सर्वज्ञनाथ इति ॥ प्राहिषीत्येषयामास ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निर्वृतः मुखितः सुस्थित इत्यर्थः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ औदीरमुदरभयम् ॥ दीरगुहम् ॥ ३६ ॥ व्यासेऽश्वरमित्यत्र विश्वेश्वरमितिकचि
त्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अवहितो ध्यानस्यः ॥ ३९ ॥ वदंति ॥ नोऽस्माकं वंशे तिलोदकस्यापि दाता कः कश्चिदपि किं जायते जनिष्यतीति पितरो वदंतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननु तथासति किं स्यात्

का. सं. ४. उ.
म. अ. ५३

॥ २३२ ॥

किमर्थवातेवदंतीत्याकांशायामाह ॥ यद्विष्णुः ॥ यस्य घटाकर्णहदेखिलोदकशतुर्विधा यद्विष्णुः ॥ घटाकर्णे महाहदेकता उदकक्रियायेभ्यो वंशेभ्यस्ते तथा पुनः संतः परांतिर्दिप्तिमाप्ताः तथा कथमपि
 माप्स्यामहृत्यभिप्रायेण वदंतीति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तु पुनः इयं कश्मीरामोहनभूरिति पुनर्न जानंतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ यानान्परिच्छदः परिकरस्तावन्नेष विष्णुमीत्यर्थः ॥ सर्वा
 श्रेणोहयिष्यामि किंप्रेषणेन तत्राह ॥ नोद्यमादिति ॥ ४६ ॥ एतद्विबुधोति ॥ नोद्यमादिति ॥ पुरुषकारस्य फलमाह ॥ प्रतिकूल इति ॥ प्रतिष्ठाभूतोपि विधिर्वैवतेषां विचक्षणानां सततोद्यमात्स्वये
 तनिर्वचं दृष्टोऽनुकूलो भवेदित्यर्थः ॥ ४७ ॥ प्रतिवंचेपि उद्यमाभावाभावे दृष्टांतमाह ॥ शीतेति ॥ शीतोष्णाभान्बोरश्मयो यो यो स्तौ चंद्रसूर्यौ स्वर्मादुनारापुणाग्रस्तावप्यचारभ्यापि गर्तित्यजतो न मुञ्चतः ॥

॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ घटाकर्णे गणे याते प्रयाते च महोदरे ॥ विसिस्मायस्मरद्वेष्टामौलिमांदोलयन्मुहुः ॥ ४२ ॥ उवाच च मनस्येव हरः स्मिन्वा पुनः पुनः ॥
 महामोहनविद्यासिकाशित्वापर्यवैम्यहम् ॥ ४३ ॥ पुराविदः प्रशंसंति त्वां महामोहनभूरियम् ॥ ४४ ॥ प्रेष
 यिष्याम्यहं सर्वान्भवती मोहयिष्यति ॥ इति सम्यग्विजानामिकाशित्वा मोहनोपधिम् ॥ ४५ ॥ तथापि प्रेषयिष्यामि यावान्मेस्ति परिच्छदः ॥ नोद्यमाद्वि
 रमंतीह ज्ञानिनः साध्यकर्मणि ॥ ४६ ॥ नोद्यमाद्विरतिः कार्याकापिकार्ये विचक्षणैः ॥ प्रतिकूलोपि सिद्येत विधिस्तत्सततोद्यमात् ॥ ४७ ॥ शीतोष्णभान्
 स्वर्भान्मुस्तावपि न भोगे ॥ गतिनत्यजतोद्यापि प्रकांतव्यकृतोद्यमौ ॥ ४८ ॥ एकत्र हंति कार्याणि प्राति कूल्याद्विधिर्मुहुः ॥ एकत्र करणीयानि सेत्स्यं
 त्यत्र भूशोद्यमात् ॥ ४९ ॥ देवपूर्वकृतं कर्म कथ्यते नेतरत्पुनः ॥ तन्निराकरणे यत्र स्वयं कार्यो विपश्चिता ॥ ५० ॥ भाजनोपस्थितं देवाद्भोज्यं नास्यं स्वयं
 विशेष ॥ हस्तवक्त्रोद्यमात्तत्र विशेषो दर्शनीयः ॥ ५१ ॥ इत्युद्यमं समर्थ्य शोनिश्चितं देवजित्तरम् ॥ पुनश्च प्रेषयां चक्रे गणान्यं च महारयान् ॥ ५२ ॥
 सोमनंदी नंदिषेणः कालपिंगलकुट्टाः ॥ तेद्यापि न निवर्तंतां श्याजीवामृतायथा ॥ ५३ ॥ तेपि स्वनाम्नालिङ्गानि शंसु संतुष्टिमाप्स्यथा ॥ प्रतिष्ठाप्य स्थिताः
 काश्या विश्वनिर्वाणजन्मनि ॥ ५४ ॥ सोमनंदी चरंहृद्वालिङ्गं नंदवने परम् ॥ सोमलोके परानंदं प्राप्नुयाद्रक्तिमात्रम् ॥ ५५ ॥ तदुत्तरे विलोक्याथ नंदिषे
 णे चरं नरः ॥ आनंदसेनां संप्राप्य जयेन्मृत्युमपि क्षणात् ॥ ५६ ॥ कालेश्वरं महालिङ्गं गंगायाः पश्चिमोत्तरे ॥ प्रणम्य कालपाशेन नो बध्येत कदाचन ॥
 ॥ ५७ ॥ पिंगलेश्वरमभ्यर्च्य कालेशां किंचिदुत्तरे ॥ लभते पिंगलज्ञानं येन तन्मयतां व्रजेत् ॥ ५८ ॥

किमिति ॥ प्रकांतव्येगमने कृत उद्यमोयाभ्यां तौ ॥ ४८ ॥ तर्हि कुत्रापि कार्यं प्रतिबंधो न स्यादित्याशंक्य विभागमाह ॥ एकत्रेति ॥ मुहुः प्राति कूल्यादित्यन्वयः ॥ अत्र जगति ॥ अंत इति पाठे
 अंतततो बहुमानान्तरमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ननु ललटे लीखंतं यत्पुष्पी जागरवः सरे ॥ नो हरिः शंक्रो ब्रह्मान्यथा तत्कृतं महंतीत्यादि दर्शनात्कथं देवमन्ययथितव्यमित्याशंक्याह ॥ देवमिति ॥ कर्मणा क
 र्मनिर्हारं संभवात् ॥ निषेधवचनस्य त्वनुद्यमवत्पुरुषविषयत्वादिताभावः ॥ ५० ॥ उद्यमं विना देवमर्कचित्कृतमित्याह ॥ भाजनेति ॥ ५१ ॥ प्रयत्नसमर्थनमुपसंहरंस्तस्य फलमाह ॥ इत्युद्यम
 मिति ॥ समर्थं संसाध्य ॥ उद्यमं विशिनाष्टि ॥ निश्चितं युत्तया दृढीकृतम् ॥ देवजित्तरमदृष्टजनशीलम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पिंगलज्ञानं पिंगलेश्वरस्वरूपज्ञानम् ॥ ५८ ॥

कुकुटांडस्येवाकृतिराकारोयस्यसकुकुटाण्डाकृतिस्तस्य ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ मायावीर्यमहत्सुमायावीर्याभ्यामहश्चेष्टे ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्नापयित्वेति ॥ यस्त्राष्टांशिवनिर्माल्यपत्रं पुष्पफलं जलमित्यादिनिषेधवचनं तत्स्वज्ञानपूर्वकं काश्यपतिरिक्तस्थानविषयोऽप्युपादोदकासंसर्गविषयं वा ॥ शालग्राम

कुकुटेऽथारलिंगस्य ये त्रभक्तिवितन्वते ॥ कुकुटांडाकृतेस्तस्य न ते गर्भमवाप्नुयुः ॥ ५९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सोमनंदिप्रभृतिषु मुनेषु च गणेष्वपि ॥
आनंदकाननं प्राप्य स्थितेषु स्थाणुरब्रवीत् ॥ ६० ॥ कार्यमस्माकमेवैतद्यदिसम्यग्विबृश्यते ॥ अनेनोपाधिनाप्येते तत्र तिष्ठन्तु मामकाः ॥ ६१ ॥ प्रमथे
षु प्रविष्टेषु मायावीर्यमहत्स्वपि ॥ अहमेव प्रविष्टोऽस्मि वाराणस्यानसंशयः ॥ ६२ ॥ क्रमेण प्रेषयिष्यामि योस्ति मे स्वपरिच्छदः ॥ तत्र सर्वेषु यातेषु ततो
यास्याम्यहंपुनः ॥ ६३ ॥ संप्रधार्येति हृदये देवदेवेन शूलिना ॥ प्रैष्टुं प्रमथानां तु ततो गणचतुष्टयम् ॥ ६४ ॥ कुंडोदरो मयूराख्यो बाणो गोकर्ण एव च ॥
मायाबलं समाश्रित्य कार्श्यां प्रविशुर्गणाः ॥ ६५ ॥ कृत्वोपायशतं तेस्तु दिवोदासस्य संभ्रमे ॥ यदैकोपि समर्थो न तदा तत्रैव संस्थितम् ॥ ६६ ॥ अपराधशते
ष्वीशः केन तुष्यति कर्मणा ॥ संप्रधार्येति ते च कुर्लिंगाराधनमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ एकस्मिंश्चां भवेत्लिंगे विधिना त्रसमर्चिते ॥ क्षमेत्यक्षोपराधानां शतं मोक्षं
च यच्छति ॥ ६८ ॥ न तुष्यति तथा शंभुर्यज्ञदानतपोव्रतैः ॥ यथा तुष्येत्स कृच्छ्रिणो विधिनाभ्यर्चिते सति ॥ ६९ ॥ लिंगार्चनविधानज्ञो लिंगार्चनरतः सदा ॥
त्र्यक्ष एव स विज्ञेयः साक्षाद्ब्रह्मोपि मानवः ॥ ७० ॥ न गोशतप्रदानेन न स्वर्णशतदानतः ॥ तत्फलं लभ्यते पुंभिर्यत्स कृच्छ्रिणो पूजनात् ॥ ७१ ॥ अश्वमेधा
दिभिर्यागेन तत्फलमवाप्यते ॥ यत्फलं लभ्यते मर्त्यैर्नित्यं लिंगप्रपूजनात् ॥ ७२ ॥ स्नापयित्वा विधानेन यो लिंगं स्नपनोदकम् ॥ त्रिःपिबेत्त्रिविधं पापं
तस्येहाशुप्रणश्यति ॥ ७३ ॥ लिंगं स्नपनवारिभ्यः कुर्यान्मूर्ध्नि भिषेचनम् ॥ गंगान्नानफलं तस्य जायते तत्र विपाप्मनः ॥ ७४ ॥ लिंगं समर्चितं हृदयाः कुर्या
त्प्रणार्तिं सकृत् ॥ संदेहो जायते तस्य पुनर्देहनिबन्धने ॥ ७५ ॥ लिंगं यः स्थापयेद्भक्त्या स तजन्म कृतादघात् ॥ मुच्यते नात्र संदेहो विशुद्धः स्वर्गभाग भवेत् ॥
॥ ७६ ॥ विचार्येति गणैः काश्यां स्वामिद्रोहोपशान्तये ॥ प्रतिष्ठितानि लिंगानि महापातकमिदं यि ॥ ७७ ॥ कुंडोदरेश्वरं लिंगं द्वालो लोकार्कसत्रिधौ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ७८ ॥ कुंडोदरेश्वरं लिंगं प्रतीच्यामसिरोधसि ॥ मयूरेश्वरं मध्यर्च्य न गर्भं प्रतिपद्यते ॥ ७९ ॥ मयूरेश्वरं प्रतीच्यांचलिं
गं गणेशं च रं महत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण सर्वे पापैः प्रमुच्यते ॥ ८० ॥ गोकर्णेशं महालिंगं मंतर्गेहस्य पश्चिमे ॥ द्वारे समर्च्य वैकाश्यां न विघ्नेरभिभूयते ॥ ८१ ॥

शिलाः पातसर्वपापविघ्नतामित्युक्तं ॥ शिवाऽभक्तविषयं वा ॥ शिवविष्णवे भेददर्शिशुद्धविषयवेति दिक् ॥ इत्युक्तं बाणलिंगादिव्यतिरिक्तविषयमेव तदिति पूर्वोक्तं न प्रस्मर्तव्यम् ॥ ७३ ॥
॥ ७५ ॥ देहएव नितरां बन्धने देहबन्धनं तास्मिन् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ महापातकानि भिदन्तीति महापातकमिदि ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ असिरोधसि अस्यानघास्तीरे ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

पंचत्वसमयेमरणावसरे ॥ तार्हिककाश्यामेवनेत्याह ॥ कचिदपीति ॥ यत्रकुप्राप्यंतंमृत्युमुच्छतःमाप्नुवतोहानभ्रंशोनजायतइत्यर्थः ॥ ८१ ॥ गणेश्वरइत्यत्रमहेश्वरइतिकचित्पाठः ॥
 ॥ ८३ ॥ मोहकत्वमात्रेणमाययैकत्रवाभिधानंनतुतत्कार्यकरत्वेन ॥ ८४ ॥ तदेवाह ॥ अगस्पेति ॥ ८५ ॥ ननुस्वाभिर्नविहायतिष्ठंतःकुतस्तेनविभ्युस्तत्राह ॥ मरणादिति ॥ ८६ ॥ कुत्रक ॥
 केनेतिवापाठः ॥ ८७ ॥ निर्वाणकैवल्यमेवरमणीसुंदरीनिर्वाणरमणी ॥ प्रकर्षेणतिदेहत्यागावसरेभवतीतिप्रात्यस्तारकोपदेशस्तदेकभूषणपर्यसतचातम् ॥ यद्वा प्रातिभवेप्रात्यमरणंतदेकभूषणमंगलं
 गोकर्णेश्वरभक्तस्यपंचत्वसमयेसति ॥ ज्ञानभ्रंशोनजायेतकचिदप्यंतमृच्छतः ॥ ८२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ चिरयत्सुगणेष्वेचतुर्ध्वपिगणेश्वरः ॥
 महिमानंमहत्त्वंतुतत्काश्याःपर्यवर्णयत् ॥ ८३ ॥ वैष्णव्यामाययाविश्वंभ्राम्येतात्रययाखिलम् ॥ ध्रुवंमूर्तिमतीसैषाकाशीविश्वैकमोहिनी ॥ ८४ ॥
 अपास्यसोदरान्दारान्पुत्रक्षेत्रंशृहवसु ॥ अप्यंगीकृत्यनिधनंसर्वैकाशीसुपासते ॥ ८५ ॥ मरणादपिनोकाश्याभयंयत्रमनागपि ॥ गणास्तत्रतुतिष्ठंतःकुतो
 मत्तोपिबिभ्यति ॥ ८६ ॥ मरणमंगलयत्रविभूतिर्यत्रभूषणम् ॥ कौपीनंयत्रकौशेयंकाशीकुत्रोपमीयते ॥ ८७ ॥ निर्वाणरमणीयत्ररंकंवासरंकमेववा ॥
 ब्राह्मणंवाश्वपाकंवावृणीतेप्रात्यभूषणम् ॥ ८८ ॥ मृतानांयत्रजंतूनांनिर्वाणपदमृच्छताम् ॥ कोत्वंशेनापिनसमाअपिशक्नादयःसुराः ॥ ८९ ॥
 यत्रकाश्यामृतोजंतुर्ब्रह्मनारायणादिभिः ॥ प्रबद्धमूर्ध्नाजलिभिर्नमस्येतातियन्नतः ॥ ९० ॥ यत्रकाश्याशवत्वेपिजंतुर्नाशुचितांजजेत् ॥ अतस्तत्कर्णसं
 स्पर्शकरोम्यहमपिस्वयम् ॥ ९१ ॥ यस्तुकाशीतिकाशीप्रतिद्विस्त्रिजपतिपुण्यवान् ॥ अपिसर्वपवित्रेभ्यःसपवित्रतरोमहान् ॥ ९२ ॥ येनकाशीहृदि
 ध्यातायेनकाशीहसेविता ॥ तेनाहंहृदिसंध्यातस्तेनाहंसेवितःसदा ॥ ९३ ॥ कार्श्यायःसेवतेजंतुर्निर्विकल्पेनचेतसा ॥ तमहंहृदयेनित्यंधारयामि
 प्रयन्नतः ॥ ९४ ॥ स्वयंवस्तुमशक्तोपिवासयेत्तीर्थवासिनम् ॥ अप्येकमपिमूलेनसवस्तुःफलभाग्युभम् ॥ ९५ ॥ काश्यांवसंतियेधीरापंचत्वविनि
 श्वयाः ॥ जीवन्मुक्तास्तुतेज्ञेयावंध्याःपूज्यास्तएवहि ॥ ९६ ॥ इत्थंविमृश्यबहुशःस्थाणुर्नाराणसीगुणान् ॥ गणानन्यान्समाहूयप्राहिणोत्प्रीतिपूर्वकम् ॥
 ॥ ९७ ॥ तारकत्वंसमागच्छगच्छातिस्वच्छमानस ॥ दिवोदासोवृषात्रासोयामर्धेष्टेवरांपुरीम् ॥ ९८ ॥ तिलपर्णस्थूलकर्णद्विमिचंडप्रभामय ॥ सुकेशविंदते
 छागकपर्दिन्पिगलाक्षक ॥ ९९ ॥ वीरभद्रकिराताख्यचतुर्मुखनिकुंभक ॥ पंचाक्षभारभूताख्यत्र्यक्षक्षेमकलांगलिन् ॥ १०० ॥ विराघसुमुखापाट्टेयांतुसर्व
 पृथक्पृथक् ॥ एतेगणामहाभागाःस्वामिभक्तादृढव्रताः ॥ ११ ॥ कृत्वामायाबहुविधाबहुरूपाविचक्षणाः ॥ अनिमेषेक्षणास्तस्थुःक्षोणीश्चिच्छद्रकांक्षिणः ॥ १२ ॥
 यस्यतम् ॥ मरणमंगलयत्रेत्युक्तेः ॥ यत्रकाश्याशवत्वेपिजंतुर्नाशुचितांजजेदित्युक्तत्वात् ॥ शांन्तलोकयेदित्यादिमनुवचनंनुकाश्यातिरिक्तविषयद्रष्टव्यम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ निमेषरहितानीक्षणानिपेक्षंतेऽनिमेषेक्षणाः ॥ अत्यंतसावधाना

स्कां. म. पु.
॥२३४॥

इत्यर्थः ॥ २ ॥ नपरिज्ञातं तस्मिन्नाज्ञातं तच्छिद्राः ॥ विद्रावितं दूरीकृतं यशोलक्षणं नयेपाते विद्रावितयशोधनाः ॥ आः क्रोधे ॥ अहो वेदे ॥ ३ ॥ एकं मनुष्यमात्रमपि यः काश्चिदेको
मनुष्यो वापि न वशीकृतम् ॥ तस्य नरेन्द्रस्य वशीकरणं नुदूरत एव निरस्तामित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ स्वामिकार्यासावधानानां किमिति न रक्तासिस्त्रादुरकृतेति ॥ ७ ॥ भंगुरानाशशिलाः ॥ ८ ॥ ९ ॥
अपरिज्ञाततच्छिद्राविद्रावितयशोधनाः ॥ आः किमेतदहोजातं निर्निदुःस्वमितीहते ॥ ३ ॥ गणाऽनुः ॥ ॥ धिगस्मान्स्वामिनानित्यं कृतसंभावनां मुहुः ॥
मनुष्यमात्रमप्यत्र परैरेकं न वशीकृतम् ॥ ४ ॥ बहुमानेन दानेन सौहार्देन महीयसा ॥ कृतप्रसादां रुयक्षेण धिङ् नस्तत्कार्यं वचकान् ॥ ५ ॥ कागतिर्नो भवित्री
हस्वामिकृत्यप्रमादिनाम् ॥ अंशं तमोमये लोके ध्रुवं वा सो भविष्यति ॥ ६ ॥ अकृतस्वामिकार्याणामहोजीवितधारिणाम् ॥ अक्षतं द्वियवृत्तीनां दुर्गतिश्च पदे
पदे ॥ ७ ॥ लब्धसंभावनां च न्यकृतस्वामिकर्मणाम् ॥ भृत्यानां भूरिभाजां च भंगुराः स्युर्मनोरथाः ॥ ८ ॥ अनिष्पादितकार्यार्थाये मुखं प्रेक्षयंत्यहो ॥
अपत्रपाः पुरोभर्तुस्ते भूर्भारवतीत्वयम् ॥ ९ ॥ नाद्रीणां न समुद्राणां न द्रुमाणामहं यसा ॥ भूतधात्र्यास्तथाभारो यथास्वामिद्रुहां महान् ॥ १० ॥ अहो पौरा
णिकी गाथा स्मृतास्माभिरनिदिता ॥ तदर्थं मवलंब्येह स्थास्यामः कृतनिश्चयाः ॥ ११ ॥ अनाकलितपुण्यानां परिक्षीणधनयुषाम् ॥ सर्वोपायविहीनानां
गतिर्वाराणसीपुरी ॥ १२ ॥ अपुण्यभारविघ्नानां पश्चात्तापमुपेयुषाम् ॥ विष्वगूर्ध्वगतीनां च गतिर्वाराणसीपुरी ॥ १३ ॥ स्वामिद्रुहः कृतप्राश्न्ये च विभ्रं
भघातकाः ॥ तेषां कापि गतिर्नास्ति मुक्तावारणसीपुरीम् ॥ १४ ॥ इत्थं निश्चित्य गाथार्थं प्रमथा अवतस्थिरे ॥ अविज्ञातस्वरूपाश्च दिवोदासेन भूभुजा ॥
॥ १५ ॥ ननु बोधसंभूपा लोनि तरां बुद्धिमानपि ॥ विबुधान्विविधाकरैः स्थितानीशप्रभावतः ॥ १६ ॥ चित्रं न चित्रगुप्तोपिवेत्ति वाराणसीस्थितान् ॥
जंतुन्कागणनान्येषां मर्त्यलोकनिवासिनाम् ॥ १७ ॥ अविच्छिन्नप्रभावाणामपरिच्छिन्नतेजसाम् ॥ कृतलिंगप्रतिष्ठानानां तं प्राप्नोति धर्मराद ॥ १८ ॥
इति ते प्रमथाः सर्वे घटोद्भवमहासुने ॥ कृतलिंगार्चनाः काशीनाद्याप्युज्जंति शर्मदा ॥ १९ ॥ तारकेशं महालिंगं तारकाख्यो गणोत्तमः ॥ तारकज्ञानदं पुं
सां मुनेऽद्यापि समर्चयेत् ॥ २० ॥ तारकेश्वरलिंगस्य कृत्वा भक्तिमुनिश्चलाम् ॥ सुखेन तारकज्ञानं लभ्यते तेनैव रोत्तमे ॥ २१ ॥ तिलपर्णे शंखलिंगं तिलपर्ण
प्रतिष्ठितम् ॥ तिलप्रमाणमप्यत्र दृष्ट्वा पापं न संभवेत् ॥ २२ ॥ स्थूलकर्णे शंखलिंगं परिपूज्य नरोत्तमः ॥ ननु र्गतिमवाप्नोति पुण्यमाप्नोति चोत्तमम् ॥
॥ २३ ॥ दृमिचंडेश्वरलिंगं तथालिंगं प्रभामयम् ॥ आराध्य तत्प्रतीच्या च न पापैरभिभूयते ॥ २४ ॥ प्रभामये शंखलिंगं दृष्ट्वा न्यत्रापि संस्थितः ॥ प्रभामये
नयानेन शिवलोके व्रजेत्सुधीः ॥ २५ ॥ सुकेशेश्वरमभ्यर्च्य हरिकेशवनेनरः ॥ बादकोशिकमयं देहं धारयेन्न पुनः पुनः ॥ २६ ॥

महीयसां महरचराणाम् ॥ महीभुषामिति पाठे महीसेवमानानां तदुत्पन्नानामित्यर्थः ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विष्वक्सर्वतः ऊर्ध्वं च गतिर्येति विष्वगूर्ध्वगतयः तेषां विष्वगूर्ध्वगतीनां सर्वत्रोद्वान्ताना
मित्यर्थः ॥ विष्वगूर्ध्वगतीनामिति काचित्पाठः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ त्वहमां सरुधिरस्नायवस्थि मजातिषदकोशास्तैर्निर्मितपा

का. खं. ४. उ.
म. अ. ५३

॥२३४॥

दक्षौशिकम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६४ ॥ कपर्दीशस्य लिंगस्य माहात्म्याख्यानपूर्वकम् ॥ चतुष्पं
चाशकेष्वप्येषैशाचाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ गणपोगणसुर्यः ॥ गणकद्वितीयादेस्वार्थकः ॥ २ ॥ ३ ॥ तज्जलस्पर्शमात्रेणैवैर्मल्यं भवतीत्यत्रेतिहासमाह ॥ इतीति ॥ ४ ॥ ५ ॥ इदानीं
तस्य पाशुपतयोगवस्थानमाह ॥ एकद्वेति ॥ मार्गे मार्गशीर्षे ॥ ६ ॥ लिंगस्य दक्षिणे भागे इत्यादीनां सप्तान्सरस्तीरे उपविष्टः सन् राक्षसमद्राक्षीदिति पञ्चश्लोकगतेनान्वयः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांसु
रिति ॥ पुनः शिरसि भस्मधारणध्यानागत्वाय सम्यक्कृपांसं ध्याजीवब्रह्मणोरेक्यानुसन्धानरूपताम् ॥ कर्षयन्ताम् ॥ आध्यात्मिकीमात्मानं कार्यकारणसंघातमधिकृत्य जाताम् ॥ माध्याह्निकीमिति पा
ठे स्पष्टपदार्थः ॥ पञ्चाक्षरीविद्यां नमः शिवायेति मन्त्रात्मिकाम् ॥ पञ्चात्मिकीमिति पाठे ईशानतः पुरुषाघोरवामदेवसंघोजातात्मिकमित्यर्थः ॥ ८ ॥ संहारमार्गेण वामावर्तेन ॥ तदुक्तम् ॥ अपसव्यं

विंदती शंनरोभ्यर्च्य भीमचंडीसमीपतः ॥ त्यक्त्वा प्रचंडमप्येनो मोक्षं विंदति शाश्वतम् ॥ २७ ॥ छागलेशं महालिंगं पित्रीं चरसमीपगम् ॥ विलोक्य पशुव
त्कोपिनपापं प्राकृतं स्पृशेत् ॥ २८ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे उत्तरार्द्धे वाराणसीवर्णनगणप्रेषणं नाम त्रिपं
चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कुंभसंभववक्ष्यामि शृणोत्व बहो भवान् ॥ कपर्दीशस्य लिंगस्य माहात्म्यमुत्तमम् ॥ १ ॥
कपर्दीनामगणपः शंभोरत्यंतवल्लभः ॥ पित्रीशादुत्तरे भागे लिंगं संस्थाप्य शांभवम् ॥ २ ॥ कुंडं च खानतस्याग्रे विमलोदकसंज्ञकम् ॥ यस्य तोयस्य संस्पृशी
द्विमलो जायते नरः ॥ ३ ॥ इतिहासं प्रवक्ष्यामि तत्र त्रेतायुगे पुरा ॥ यथावृत्तं कुंभयोने श्रवणात्पातकापहम् ॥ ४ ॥ एकः पाशुपतश्रेष्ठो वाल्मीकिरिति सं
ज्ञितः ॥ तपश्चचारसमुनिः कपर्दीशं समर्चयन् ॥ ५ ॥ एकदा सहिहेमं तैमार्गे मासितपोधनः ॥ स्नात्वा तत्र महातीर्थं मध्याह्ने विमलोदके ॥ ६ ॥ चकार भ
स्मना स्नानमापादतलमस्तकम् ॥ लिंगस्य दक्षिणे भागे कृतमाध्याह्निकक्रियः ॥ ७ ॥ न्यस्तमस्तकपांसुश्च संध्यामाध्यात्मिकीं स्मरन् ॥ जपन् पञ्चाक्षरीं
विद्यां ध्यायन् देवं कपर्दिनम् ॥ ८ ॥ कृत्वा संहारमार्गेण सप्रमाणं प्रदक्षिणम् ॥ हुंडुकृत्य हुंडुकृत्य हुंडुकृत्य त्रिरुचकैः ॥ ९ ॥

यतीनां तु सव्यं तु ब्रह्मचारिणाम् ॥ सव्यासव्यं गृहस्थस्य शंभोर्मित्यं प्रदक्षिणमिति ॥ पाशुपतविशेषस्य निर्वोणदीक्षयादीक्षितवधितिसमानधर्मत्वं द्रष्टव्यम् ॥ यत्त्विदानीं विश्वेश्वरादीनां शृङ्खलामेणयतिभिः
प्रदक्षिणं क्रियेत्तत्तु विष्णुसन्निधानात् ॥ तदप्युक्तम् ॥ सोमसूत्रद्वयं यत्र यत्र वा विष्णुर्मांदरम् ॥ अपसव्यं न कुर्वीत कर्पादेव प्रदक्षिणमिति ॥ स्वयं भुलिगत्वाद्वा ॥ यत्तु वृषं चंडं वृषं चैव सोमसूत्रं पुनर्वृषम् ॥
चंडं च सोमसूत्रं च पुनश्चंडं पुनर्वृषमित्युक्तम् ॥ तत्तु शनिप्रदोषप्रकरणे पठितत्वात् हिने सर्वलिगे पुतयैव विधेयम् ॥ अत्रयः कश्चित् शनिवारसंबंधी प्रदोषः ॥ अतएवाष्टम्यां वृषं चंडमित्युक्तप्रकरणविश्वेश्वर
व्यासेन प्रदक्षिणाकृता इति सन्तु कुमारसंहितायां दृश्यते ॥ सोमसूत्रप्रमाणं चान्यत्रोक्तम् ॥ तथाहि ॥ ग्रामाद्विस्तारसमानसूत्रं सोमसूत्रं प्रादक्षिण्यं सोमसूत्रम् ॥ सूत्राद्द्विर्लघनतोनदायः तदोपमभ्यं
तरलं घने त्विति ॥ सप्रमाणं शास्त्रीयं प्रमाणं संहितं यथा स्यात् ॥ पाठांतरं स्पष्टम् ॥ एवं प्रसंगात्तमुक्त्वा पुनः पाशुपतयोगमेवानुक्रामति ॥ हुंडुकृत्येति ॥ हुंडुकारं विधाय ॥ हुंडुकृत्येति कचिद् ॥ उच्यते

स्कां. य. पु.
॥ २३५ ॥

यास्यात्तथाओहुहुहुहुमितिप्रणवपुरःसरंवारत्रयमुच्चायत्यथः ॥ ९ ॥ षड्जादीत्यादिपदेननिषादादधोगृह्यते ॥ हस्तकान्वितंकरचालनयुक्तम् ॥ १० ॥ अंगानांहरिर्विहारैर्विक्षेपैर्मनोहरीशालं
यस्यतन्मनोहारि ॥ चारीनृत्यचरणशीलः ॥ पाशुपतविशेषणंमंडलसंयुतंमंडलाकारेणसंबद्धम् ॥ अंगहारैर्मनोहारिमंडलसंबद्धं चययास्यात्तथागीतविधायसरस्तीरउपविष्टइत्यर्थः ॥ तथाचोक्तं
पाशुपतयोगविधौश्रीमहादेवेन ॥ भस्मनात्रिषवणंस्त्रायीत भस्मनिशर्यात अनुस्नानंनिर्मास्यलिंगधारी आयतनवासी सहितगीतनृत्यहुहुंकारनमस्कारजप्योपहारेणोपतिष्ठेतमहादेवस्यदक्षिणामूर्ति
मिति ॥ व्याख्यातंचैतत्सूत्रजातंपंचाध्यास्याम् ॥ नेहोच्यतेग्रंथगौरवमयादिति ॥ ११ ॥ कथंभूतराक्षसंधोरम् ॥ तत्रहेतुमाह ॥ अतीवविकृताकृतिमिति ॥ विकृताकारत्वमाह शुष्के
तिदशभिः ॥ शुष्कौशंखौललाटप्रांतौकपोलौतदधोभागांचयस्मिस्तदास्यंमुखंयस्यतम् ॥ निमग्रेऽधःप्रविष्टेऽर्पापिगेर्हृषत्पीतवर्णेलोचनेयस्यतम् ॥ १२ ॥ रक्षाणिशुष्काणिस्फुटितानिविदीणानिके
शानामग्राण्यग्रभागायस्यतम् ॥ महतीस्थूलालंबायमानादीर्घांशिरोधराग्रीवास्यतम् ॥ अतीवचिपिटनिमग्नप्राणनासायस्यतम् ॥ शुष्कौओष्ठौयस्यतम् ॥ दंतुरान्अतिदंतुरस्तंमहादंतुरमित्यर्थः ॥
॥ १३ ॥ महतीदीर्घांवि शालीविस्तृतामौलिर्मस्तकंयस्यतम् ॥ प्रकर्षेणऊर्ध्वीभूताउन्नताःशिरोरुहाःकेशावस्यतम् ॥ प्रलंबकर्णपालीकंलंबायमानश्रोत्रोपरिभागम् ॥ पिंगलानिपिगलवर्णानियानिवम

प्रणवंपुरतःकृत्वाषड्जादिस्वरभेदतः ॥ गीतंविधायसानंदंसन्तत्यंहस्तकान्वितम् ॥ १० ॥ अंगहारैर्मनोहारिचारीमंडलसंयुतम् ॥ क्षणतत्रसरस्तीरे
उपविष्टोमहातपाः ॥ ११ ॥ अद्राक्षीद्राक्षसंधोरमतीवविकृताकृतिम् ॥ शुष्कशंखकपोलास्यंनिमग्रापिगलोचनम् ॥ १२ ॥ रूक्षस्फुटितकेशाग्रंमहालंब
शिरोधरम् ॥ अतीवचिपिटप्राणंशुष्कौष्ठमतिदंतुरम् ॥ १३ ॥ महाविशालमौलिंचप्रोर्ध्वीभूतशिरोरुहम् ॥ प्रलंबकर्णपालीकंपिगलश्मश्रुभीषणम् ॥
॥ १४ ॥ प्रलंबितललजिह्वमत्युत्कटकृकाटिकम् ॥ स्थूलास्थिजनुसंस्थानंदीर्घस्कंधद्वयोत्कटम् ॥ १५ ॥ निमग्नकक्षाकुहंशुष्कद्वस्वभुजद्वयम् ॥
विरलांगुलिहस्ताग्रंनतपीनखावलम् ॥ १६ ॥ विशुष्कपांसुलोत्कोटंपृष्ठलमोदरत्वचम् ॥ कटीतटेनविकटंनिर्मांसत्रिकबंधनम् ॥ १७ ॥ प्रलंब
स्निग्धगुग्गुतंशुष्कमुष्काल्पमेहनम् ॥ दीर्घनिर्मांसलोहकंस्थूलजान्वास्थिपंजरम् ॥ १८ ॥ अस्थिचर्मवशेषंचशिराजालितविग्रहम् ॥ शिरालंदी
र्घजंघचस्थूलगुल्फास्थिभीषणम् ॥ १९ ॥

श्रूणितैर्भीषणम् ॥ १४ ॥ प्रलंबितादीर्घालंदीचलंतीजिह्वायस्यतम् ॥ अत्युत्कटाप्रतिविकृताकृकाटिकावदुर्घटिकायाषड्भागायस्यतम् ॥ स्थूलेऽस्थिनीययोस्तथाभूतेजनुसंस्थानेकंअधोभागो
यस्यतम् ॥ दीर्घयत्स्कंधद्वयंतेनोत्कटमुन्नतम् ॥ १५ ॥ निमग्रेकक्षाकुहरेबाहुशूलविकरेयस्यतम् ॥ विमग्रेतिक्वचित् ॥ शुष्कलंसंद्भस्वंखैर्भुजद्वयंयस्यतम् ॥ विरलाःपरस्परसंलग्नाभंगुलयोगयो
स्तेहस्ताग्रेयस्यतम् ॥ नताऽधोमुखापीनास्थूलाचनखाबलिर्मेखपंक्तिर्यस्यतम् ॥ १६ ॥ विशेषेणशुष्कोरूक्षाःपांसुलोत्कटंपृष्ठलमोदरत्वचम् ॥ पृष्ठेऽप्राउदरसंबंधिनीत्वग्यस्यतम् ॥
कटीतटेनश्रोष्ठ्युपरिभागेनविकटंभयानकम् ॥ निर्मांसमांसरहितंत्रिकरूपबंधनंशुल्फजानुकूर्परलक्षणंयस्यतम् ॥ यद्वा त्रिकबंधनंतिहृद्याहिलोकेप्रसिद्धंतन्निर्मांसंयस्यतम् ॥ १७ ॥ प्रलंबलंबाय
मानंयत्स्निग्धगुग्गुतंशुष्कमुष्काल्पमेहनम् ॥ शुष्कोरूक्षोमुष्कोऽहोशोयस्य अल्पमेहनंशिंशोयस्यसचसचतम् ॥ अनेनविवस्त्रतंसूचितम् ॥ दीर्घनिर्मांसलोमांसरहितौचउरूस्थिविनीयस्यतम् ॥
स्वार्थकः ॥ स्थूलेजानुनीयस्य ॥ अस्थ्यांपंजरमिवास्थिपंजरः ॥ पाठांतरेऽरिषाभिरिवबध्यतइत्यस्थिबंधनःसचसचतम् ॥ १८ ॥ अस्थिचर्मणोरवशेषोयस्यतम् ॥ शिराजालितविग्रहम्

का.खं.४.उ.
स. अ. ५४

॥ २३५ ॥

इनाडीसमूहयुक्तदेहम् ॥ शिरालंशिराभिरलंपर्याप्तव्याप्तमित्यर्थः ॥ यद्वा शिरालंयथास्याचयादीर्धेयस्यतम् ॥ स्थूलानिघानिगुल्फास्त्र्यानिघुटिकविकसानितैर्भीषणम् ॥ १९ ॥
 अतिविस्तृतपादौचरणौयस्यतम् ॥ दीर्घावक्राभंगुलयोगस्यतम् ॥ अस्थिचर्मणोरवशेषेणकृत्वाशिराभिस्ताडितःप्रहारितविक्रमहोयस्यतम् ॥ २० ॥ विकटंकुत्तितम् ॥ भीषणाकार
 भयजनकाकारम् ॥ बिटंकमितिकचित् ॥ तत्रापिसपर्यार्यः ॥ शुक्लामंबुसुक्षयाकृशम् ॥ अतिलोमशानिबिडलोमवतम् ॥ दावदग्धदुमाकारवनाग्निभस्मकृतवृक्षसदृशम् ॥ अतिचञ्चलेलोचने

अतिविस्तृतपादंचदीर्घवक्रकृशांगुलिम् ॥ अस्थिचर्मवशेषेणशिराताडितविग्रहम् ॥ २० ॥ विकटंभीषणाकारंधुत्साममतिलोमशम् ॥ दावदग्धदु
 माकारमतिचंचललोचनम् ॥ २१ ॥ मूर्तभयानकमिवसर्वप्राणिभयप्रदम् ॥ हृदयाकंपनंहृद्घातप्रेतवृद्धतापसः ॥ अतिदीनाननंकस्त्वमितिधैर्येणपृष्ट
 वान् ॥ २२ ॥ कुतस्त्वमिहसंप्राप्तःकस्मात्तेगतिरीदृशी ॥ अनुक्रोशधियारक्षःपृच्छामिवदनिर्भयम् ॥ २३ ॥ अस्माकंतापसानांचनभयंतद्विधान्म
 नाक् ॥ शिवनामसहस्राणांविभूतिकृतवर्मणाम् ॥ २४ ॥ तापसोदीरितमितितद्रक्षःप्रीतिपूर्वकम् ॥ निशम्यप्रांजलिःप्राहतंकृपालुंतपोधनम् ॥ २५ ॥
 ॥ राक्षसउवाच ॥ अनुक्रोशोस्तियदितेभगवंस्तापसोत्तम ॥ स्ववृत्तांतंदावचिन्मृणुष्वभावहितःक्षणम् ॥ २६ ॥ प्रतिष्ठानाभिधानोस्तिदेशोगोदावरी
 तटे ॥ तीर्थप्रतिग्रहरुचिस्तत्रासंब्राह्मणस्त्वहम् ॥ २७ ॥ तेनकर्मविपाकेनप्राप्तोस्मिगतिमीदृशीम् ॥ मरुत्थलेमहाचोरेतरुतोयविवर्जिते ॥ २८ ॥
 गतोबहुतरःकालस्तत्रमेवसतोमुने ॥ क्षुधितस्यतृषार्तस्यशीततापसहस्यच ॥ २९ ॥ वर्षत्यपिमहामेवेधारासारैर्दिवानिशम् ॥ प्रावृट्कालेऽनिलेवाति
 किंचित्प्रावरणंनमे ॥ ३० ॥ पर्वण्यदत्तदानायेकृततीर्थप्रतिग्रहाः ॥ तइमांयोनिमृच्छंतिमहादुःखनिबंधनीम् ॥ ३१ ॥ गतेबहुतिथेकालेमरुभूमौमुने
 मया ॥ दृष्टोब्राह्मणदायादएकदाकश्चिदागतः ॥ ३२ ॥ सूर्योदयमनुप्राप्यसंध्याविधिविवर्जितः ॥ कृत्वामृत्रपुरीषेतुशौचाचमनवर्जितः ॥ ३३ ॥
 मुक्तकच्छमशौचंचसंध्याकर्मविवर्जितम् ॥ तंहृद्घातच्छरीरेहंसंक्रांतोभोगलिप्सया ॥ ३४ ॥ सद्विजोमंदभाग्यान्मेकेनचिद्वणिजासह ॥ अर्थलोभेनसं
 प्राप्तःपुरीषण्यामिमांमुने ॥ ३५ ॥ अंतःपुरिप्रविष्टोभूत्सद्विजोमुनिसत्तम ॥ तच्छरीराद्बहिर्भूतस्त्वहंपापैःसमंक्षणात् ॥ ३६ ॥ प्रवेशोनास्तिचास्माकंप्रेतानां
 तपसानिधे ॥ महतांपातकानांचवाराणस्यांशिवाज्ञया ॥ ३७ ॥ अद्यापितानिपापानितद्वहिर्निर्गमेच्छया ॥ बहिरेवहितिष्ठेत्तिसीमिप्रमथसाध्वसात् ॥ ३८ ॥

यस्यतम् ॥ २१ ॥ किंचदुना मूर्तमूर्तिमद्भयानकमभयमिव ॥ अतएवप्राणिमात्रस्याभयप्रदम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ गोदावरीतीरतिप्रयागव्यावृत्त्यर्थमुक्तम् ॥ २७ ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥ वातिसति ॥ प्रावरणमाच्छादनम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ संक्रांतःप्रविष्टः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ पुर्यामित्यन्तःपुरीमध्यइत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अद्यापीति ॥ सीमितीमानि ॥ सीमा

प्रमयेतिपाठेअदन्तोपिसीमाशब्दोद्वेद्यः ॥ अत्रदन्तात्पर्यम् ॥ तच्छरीरप्रवेशमात्राशयाकेवलतस्यबहिर्गमनेच्छयासीन्निपापानितिर्गतितनुप्रवेशोस्तिबाराणस्यां प्रविष्टस्यपुनस्तेषां प्रवेशासंभवात् ॥ यद्वा यस्तुजितेंद्रियोभूत्वायथाविधिकार्यामायातितस्यैवसर्वाणिपापानिनश्यति ॥ तदुक्तम् ॥ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चापिमुसंतम् ॥ विघातपश्चकीर्तिश्चसतीर्यफलमश्नुतइति ॥ अयंचस्वतएवपापीअविधिनामयम्वर्तर्निपापमाचरन्नेषार्थलोभेनागतः ॥ यद्वा विभीषिकेयंकाश्यांप्रविष्टैर्बहिर्गंतव्यमिति ॥ बाराणस्यांप्रविष्टोबहिर्गच्छेदित्यादिबिघेर्यवादोयसोऽरोदीदित्यादिवादिति ॥ अतएवएतदपिस्त्रो

अद्यन्वोवापरन्वोवासबहिर्निर्गमिष्यति ॥ इत्याशयास्थिताःस्मोवैयावदद्यतपोधन ॥ ३९ ॥ नाद्यापिसबहिर्गच्छेन्नाद्याप्याशाप्रयातिनः ॥ इत्यास्महे निराधाराआशापाशानियंत्रिताः ॥ ४० ॥ चित्रमद्यतनंवच्चितपरस्विस्तत्रिशामय ॥ अतीवभाविकल्याणमितिमन्येऽधुनेवहि ॥ ४१ ॥ आप्रयागंप्र तिदिनंप्रयामःक्षुधितावयम् ॥ आहारकाम्ययाक्कापिपरंनोकिंचिदाप्नुमः ॥ ४२ ॥ संतिसर्वत्रफलिनःपादपाःप्रतिकाननम् ॥ जलाशयाश्चस्वच्छापाः संतिभूम्यांपदेपदे ॥ ४३ ॥ अन्यान्यपिचभक्ष्याणिसर्वेषांसुलभान्यहो ॥ पानान्यपिविचित्राणिसंतिभूयांसिसर्वतः ॥ ४४ ॥ परंनोदृग्गतान्येवदूरे दूरेव्रजंत्यहो ॥ देवादयेकमायांतदृष्ट्वाकार्पटिकंसुने ॥ ४५ ॥ तस्यातिकमहंप्रातःक्षुधयापरिपीडितः ॥ प्रसह्यभक्ष्याम्येनामितमत्वात्वरान्वितः ॥ ४६ ॥ यावत्तंतुजिघृक्षामितावत्तद्वदनांजुजात् ॥ शिवनामपवित्रावाङ्निर्गाद्विप्रहारिणी ॥ ४७ ॥ शिवनामस्मरणतोमदीयमपिपातकम् ॥ मदीभूतंततस्तेन प्रवेशंलब्धवानहम् ॥ ४८ ॥ सीमस्थैःप्रमथेनहंसद्योदृग्गोचरीकृतः ॥ शिवनामश्रुतौयेषांतात्रपश्येद्यमोपियत् ॥ ४९ ॥ अंतर्गेहस्यसीमानंप्राप्तस्ते नसहाधुना ॥ सतुकार्पटिकोमध्यंप्रविष्टोहमिहस्थितः ॥ ५० ॥ आत्मानंवहुमन्येहंत्वाविलोक्याधुनासुने ॥ मामुद्धरकूपालोत्वंयोनेरस्मात्सुदारुणात् ॥ ५१ ॥ इतिप्रेतवचःश्रुत्वासकूपालुस्तपोधनः ॥ मनसार्चितयामासधिह्निजार्थोद्यमात्रान् ॥ ५२ ॥ स्वोदरंभरयःसर्वेषशुपक्षिमृगादयः ॥ सएवधन्यःसंसारयःपराथोद्यतःसदा ॥ ५३ ॥ तपसाद्यनिजेनाहप्रेतमेतमचातुरम् ॥ मामेवशरणंप्राप्तमुद्धरिष्याम्यसंशयम् ॥ ५४ ॥ विमृश्येतिसर्वेचित्ते पिशाचंप्राहसत्तमः ॥ विमलोदेसरस्यस्मिन्स्नाहिरेपापनुत्तये ॥ ५५ ॥

कल्पयंकालभैरवोक्तस्वल्पनारदीयस्थम् ॥ सीमायांतिष्ठतेदेवब्रह्मइत्याहुदारुणा ॥ इस्तुमिच्छाम्यहंक्षेत्रेवचक्रगदाधर ॥ सत्वायाचेजगन्नाथदेहिसेप्रसदैवमे ॥ ममनिर्गमनेहत्यापुनरेवप्रवर्त्ततेइत्यनयैवदि शानेयामितिसर्वमनवद्यम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ तर्हिर्त्स्नकयमत्रकाश्यांप्रविष्टोसीत्यतआह ॥ चित्रमिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ दृग्गतानिसंतीत्यन्वयः ॥ पानानिपानकादीनि ॥ पाकान्यपीति काचित्पाठः ॥ तत्रपक्षानीत्येव ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रविषयाकरणेकैमुतिकेहेतुमाह ॥ शिवेति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ सत्तमःसतामव्येप्रेष्ठः ॥ तापस

इतिकचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ यतोरक्षेयुः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ विभूतिधारणमेवपाशुपतास्त्रम् ॥ ६२ ॥ दूरगमनमात्रेष्टांतः ॥ अस्थीति ॥ अस्थिध्वजांकितं
शवकंकालाद्युपलक्षितम् ॥ ६३ ॥ शिवमंत्रैर्नमःशिवायेत्यादिभिः ॥ ६४ ॥ भालेवक्षसिदोर्मूलेशिरस्यपिबोद्धव्यम् ॥ शिरोललाटवक्षःस्कन्धेष्विति श्रुतेः ॥ ६५ ॥ अग्निहोत्रादिदग्धस्यकरी
पिशाचतेपिशाचत्वंतीर्थस्यास्यप्रभावतः ॥ कपर्दीशेक्षणादद्यक्षणात्क्षीणंविनश्यति ॥ ६६ ॥ श्रुत्वेतिसमुनेर्वाक्यंप्रेतःप्राहप्रणम्यतम् ॥ प्रीतात्माप्री
तमनसंप्रबद्धकरसंपुटः ॥ ६७ ॥ पानीयंपातुमपिनोलभेयंमुनिसत्तम ॥ स्नानस्यकाकथानाथरक्षेयुर्जलदेवताः ॥ ६८ ॥ पानस्याप्यत्रकावातार्जलस्पशो
पिदुर्लभः ॥ इतिप्रेतोक्तमाकर्ण्यसभृशंप्रीतिमानभूत् ॥ ६९ ॥ उवाचचतपस्वीतंजगदुद्धरणक्षमः ॥ गृहाणेमांविभूतित्वंललाटफलकेकुरु ॥ ६० ॥
अस्माद्विभूतिमाहात्म्यात्प्रेतकोपिनकुत्रचित् ॥ बाधां करोतिकस्यापिमहापातकिनोप्यहो ॥ ६१ ॥ भालंविभूतिधवलं विलोक्ययमर्किकराः ॥ पापिनो
पिपलायंतेभीताःपाशुपतास्त्रतः ॥ ६२ ॥ अस्थिध्वजांकितं दृष्ट्वा यथापांथाजलाशयम् ॥ दूरयंतितथाभस्मभालांकंयमर्किकराः ॥ ६३ ॥ कृतभूति
तनुत्राणंशिवमंत्रैर्नरोत्तमम् ॥ नोपसर्पतिनियतमपिहिंसाःसमंततः ॥ ६४ ॥ भक्त्याविभर्तियोभस्मशिवमंत्रपवित्रितम् ॥ भालेवक्षसिदोर्मूलंनतं हिंसंति
हिंसकाः ॥ ६५ ॥ सर्वेभ्योदुष्टसत्त्वेभ्योयतोरक्षेदहर्निशम् ॥ रक्षत्येषाततःप्रोक्ताविभूतिर्भूतिकृद्यतः ॥ ६६ ॥ भासनाद्भर्त्सनाद्भस्मपांसुःपांसुत्वदा
यतः ॥ पापानांक्षारणात्क्षारोबुधैरेवंनिरुच्यते ॥ ६७ ॥ गृहीत्वाधारमध्यात्सभस्मप्रेतकरेऽर्पयत् ॥ सोऽप्यादरात्समादायभालदेशेन्यवेशयत् ॥ ६८ ॥
विभूतिधारिणंवीक्ष्यपिशाचंजलदेवताः ॥ जलावगाहनपरंवारयांचक्रिरेनतम् ॥ ६९ ॥ स्नात्वापीत्वासनिर्गच्छेद्यावत्तस्माज्जलाशयात् ॥ तावत्पै
शाच्यभगमाद्विव्यदेहमवापच ॥ ७० ॥ दिव्यमालांबरधरोदिव्यगंधानुलेपनः ॥ दिव्ययानंसमारुह्यवर्मप्राप्तोथपावनम् ॥ ७१ ॥ गच्छतातेनगगने
सतपस्वीनमस्कृतः ॥ प्रोचैःप्रोवाचभगवन्मोचितोस्मितवयानघ ॥ ७२ ॥ तस्मात्कर्दमयोनित्वादतीवपरिनिदितात् ॥ अस्यतीर्थस्यमाहात्म्यादिव्यंदे
हमवाप्तवान् ॥ ७३ ॥ पिशाचमोचनंतीर्थमद्वारभ्यसमाख्यया ॥ अन्येषामपिपैशाच्यमिदंस्नानाद्भरिष्यति ॥ ७४ ॥ अस्मिंस्तीर्थेमहापुण्येयेस्नास्यंती
हमानवाः ॥ पिंडांश्चनिर्वपिष्यंतिसंध्यातर्पणपूर्वकम् ॥ ७५ ॥ दैवात्पैशाच्यमापन्नास्तेषापितृपितामहाः ॥ तेपिपैशाच्यमुत्सृज्ययास्यंतिपरमांग
तिम् ॥ ७६ ॥ अग्रशुक्लचतुर्दश्यामागंमासितपोनिधे ॥ अत्रस्नानादिकंकार्यपैशाच्यपरिमोचनम् ॥ ७७ ॥ इमांसांवत्सरीयात्रायेकरिष्यंतिमानवाः ॥
तीर्थं प्रतिग्रहात्पापान्निःसारिष्यंतितेनराः ॥ ७८ ॥

पादेर्नामपंचकनिर्वक्ति सर्वेभ्य इतिद्वयेन ॥ ६६ ॥ भासनाज्जगत्प्रकाशनात् ॥ भर्त्सनादविद्यातत्कार्ययोस्तिरस्करणात् ॥ पांसुत्वदायतःपांसुत्वंपापत्वंयातिखण्डयति निपातनात्साधुत्वम् ॥
॥ ६७ ॥ गृहीत्वेत्यस्यपूर्वमिति शब्दोज्ञातव्यः ॥ इतिष्वनिर्वचनं कृत्वा ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नरोनराः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालग्रहाः पृतनायास्तदभिभूतास्तदाकांतास्तेषांबालानाम् ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशी
खण्डटीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ४४ ॥ अघ्यायेपंचपंचाशेमहिमानन्दकाननः ॥ पिंगलाद्यैर्गणेशैर्बालगाराधनमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ उदुत्तरस्याम् ॥ २ ॥ ३ ॥
पिशाचमोचनेस्नात्वाकपर्दीशंसमर्च्यच ॥ वृत्तातत्राप्रदानंचनरोन्यत्रापिनिर्भयाः ॥ ७९ ॥ मार्गशुक्लचतुर्दश्यां कपर्दीश्वरसंनिधौ ॥ स्नात्वा न्यत्रापि
मरणात्रपैशाच्यमवामुयुः ॥ ८० ॥ इत्युक्त्वा देव्यपुरुषोभूयोभूयोनमस्यतम् ॥ तपोधनं महाभागो दिव्यांगतिमवाप्तवान् ॥ ८१ ॥ तपोधनोपितहृद्ग्रामहा
श्चयंवटोद्भव ॥ कपर्दीश्वरमाराध्यकालान्निर्वाणमाप्तवान् ॥ ८२ ॥ पिशाचमोचनेतीर्थतदारभ्यमहासुने ॥ वाराणस्यां परां स्याति मगमत्सर्वपापहृत् ॥
॥ ८३ ॥ पैशाचमोचनेतीर्थे संभोज्य शिवयोगिनम् ॥ कोटिभोज्यफलं सम्यगेकैकपरिसंख्यया ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा ध्यायमिमं पुण्यं नरो नियतमानसः ॥
भूतैः प्रेतैः पिशाचैश्च कदाचिन्नाभिभूयते ॥ ८५ ॥ बालग्रहाभिभूतानांबालानां शांतिकारकम् ॥ पठनीयं प्रयत्नेन महाख्यानमिदं परम् ॥ ८६ ॥ इदमा
ख्यानमाकर्ण्य गच्छन् देशांतरं नरः ॥ चोरव्याघ्रपिशाचाद्यैर्नाभिभूयेत कुत्रचित् ॥ ८७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायांचतुर्थे
काशीखंड उत्तरार्द्धे पिशाचमोचनमहिमाकथनं नाम चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ अन्येऽपि योगेनास्तत्र काश्यालिंगानि चक्रे ॥
तांश्चेत कथयिष्यामि कुंभयोने निशामय ॥ १ ॥ गणेनार्पणं लाल्येन पिंगलाख्येन शंखितम् ॥ लिंगं प्रतिष्ठितं शंभोः कपर्दीशादुदग्दिशि ॥ २ ॥ तस्य दर्श
नमात्रेण पापानां जायते क्षयः ॥ वीरभद्रो महाप्रीतो देवदेवस्य शूलिनः ॥ ३ ॥ वीरभद्रे चरं लिंगं ध्यायेदद्यापि निश्चलः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण वीरसिद्धिः
प्रजायते ॥ ४ ॥ अविमुक्ते चरात्पश्चाद् वीरभद्रे चरं नरः ॥ समर्च्य नरणे भगं कदाचिदपि चाप्नुयात् ॥ ५ ॥ वीरभद्रः स्वयं साक्षाद् वीरमूर्तिधरो मुने ॥ संहरे
द्विप्रसंघातमविमुक्तानिवासिनाम् ॥ ६ ॥ भद्रया भद्रकाल्याच भार्यया शुभया युतम् ॥ वीरभद्रं नरो भ्यर्च्य काशीवासफलं लभेत् ॥ ७ ॥ किरातेन किरातेशं
लिंगं काश्यां प्रतिष्ठितम् ॥ केदाराक्षिणे भागे भक्तानामभयप्रदम् ॥ ८ ॥ चतुर्मुखे गणेशः श्रीमान् वृद्धकालेशसन्निधौ ॥ चतुर्मुखे चरं लिंगं ध्यायेदद्यापि
निश्चलः ॥ ९ ॥ भक्ताश्चतुर्मुखेशस्य चतुराननवदिवि ॥ पूज्यं ते सुरसंचातैः सर्वभोगसमन्विताः ॥ १० ॥ निकुंभेश्वरमालोक्य निकुंभगणपूजितम् ॥ पूज
यित्वा ब्रजन्नामं कार्यसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ कुबेरेशसमीपे तु शिवलोके महीयते ॥ ११ ॥ पंचाक्षरं महालिंगं महादेवस्य दाक्षिण ॥ समभ्यर्च्य नरः काश्यां
जातिस्मृतिमवाप्नुयात् ॥ १२ ॥ भारभूते चरं लिंगं भारभूतगणार्चितम् ॥ अंतर्बृहोत्तरद्वारं ध्यात्वा शिवपुरे वसेत् ॥ १३ ॥ भारभूते चरं लिंगं यैः काश्यां
न विलोकितम् ॥ भारभूताः पृथिव्यास्तेऽवकेशिन इव दुर्माः ॥ १४ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शुभया शुभकारिण्या ॥ ७ ॥ ८ ॥ वृद्धकालेशसन्निधौ दिक्षिणभाग इत्यनुष्णते ॥ ९ ॥ १० ॥ तवाकुबेरेशसमीप इति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भवकेशिनोऽफलाः ॥ १४ ॥

शील्येन ध्यायेत् ॥ शील्येनेति क्वचित् ॥ तत्रयाभावश्छांदसः ॥ १५ ॥ १६ ॥ क्षेमकृति ॥ त्रिलोचनपुरोभागे ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा पादचापंच

गणेन त्र्यक्षसंज्ञेन लिङ्गं त्र्यक्षे श्वरं परम् ॥ त्रिलोचनपुरोभागे शील्येताद्यापि कुंभज ॥ १५ ॥ तस्य लिङ्गस्य ये भक्तास्ते तु देहावसानतः ॥ त्र्यक्षा एव प्रजायन्ते
नात्र कार्या विचारणा ॥ १६ ॥ क्षेमको नाम गणपः काश्यामूर्तिधरः स्वयम् ॥ विश्वेश्वरं सर्वगतं ध्यायेदद्यापि निश्चलः ॥ १७ ॥ क्षेमकं पूजयेद्यस्तु वाराणस्यां
महागणम् ॥ विघ्नास्तस्य प्रलीयन्ते क्षेमं स्याच्च पदे पदे ॥ १८ ॥ देशांतरंगतो यस्तु तस्या गमनकाम्यया ॥ क्षेमकः पूजनीयो त्रक्षेमेणाशु स आत्रजेत् ॥ १९ ॥
लांगलीश्वरमालोक्य लिङ्गं लांगलिना र्चितम् ॥ विश्वेशादुत्तरे भागे न नरोगभाग भवेत् ॥ २० ॥ लांगलीशं सकृत् पूज्यं पंचलांगलदानजम् ॥ फलं प्राप्नोत्य
विकलं सर्वसंपत्करं परम् ॥ २१ ॥ विराधेश्वरमाराध्य विराधगणपूजितम् ॥ सर्वापराधयुक्तोऽपि नापराध्यति कुत्रचित् ॥ २२ ॥ दिने दिने पराधो यः क्रियते
काशिवासिभिः ॥ स याति संक्षयं क्षिप्रं विराधेशसमर्चनात् ॥ २३ ॥ नेत्रैर्देहदण्डाणस्तु विराधेशं प्रयत्नतः ॥ न त्वासर्वापराधेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ २४ ॥
सुमुखेशं महालिङ्गं सुमुखाख्यगणार्चितम् ॥ पश्चिमाभिमुखं लिङ्गं दृष्ट्वा पापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥ स्नात्वापि लिपिलातीर्थे सुमुखेशं विलोक्य च ॥ सदै
व सुमुखं पश्येद्धर्मराजं न दुर्मुखम् ॥ २६ ॥ आपादिनार्चितं लिङ्गमापादीश्वरसंज्ञकम् ॥ दृष्ट्वा पादचापं नरो भक्त्या सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ उदी
र्याभारभूतेशादापादीशं समर्चयन् ॥ आपादचापंच दृष्ट्वा वै न पापैः परितप्यते ॥ २८ ॥ शुचिशुक्लचतुर्दश्यां पंचदश्यामथापि वा ॥ कृत्वा सांवित्रं
यात्रामनेनाजायते नरः ॥ २९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मुने गणेषु चैतेषु वाराणस्यां स्थिते प्विति ॥ स्वनाम्ना स्थाप्य लिङ्गानि विश्वेशपरितुष्टये ॥
॥ ३० ॥ विश्वेशं चितयांचक्रे पुनः काशीप्रवृत्तये ॥ कंवाहितं प्रदित्याद्यनिर्वृतिपरमांभजे ॥ ३१ ॥ योगिन्यस्ति गमगुर्वंधाः शंकुकर्णमुखा गणाः ॥
व्यावृत्त्यनागताः काश्याः सिंधुगा इव सिंधवः ॥ ३२ ॥ ध्रुवं काश्यां प्रविष्टा ये ते प्रविष्टाममोदरे ॥ तेषां विनिर्गमो नास्ति दीप्तिग्नौ हविषामिव ॥ ३३ ॥
येषां हि संस्थितिः काश्यां लिङ्गार्चनरतात्मनाम् ॥ तेष्वममलिङ्गानि जंगमानि न संशयः ॥ ३४ ॥ स्थावरा जंगमाः काश्यामचेतनसचेतनाः ॥ सर्वमैव
लिङ्गानि तेभ्यो द्रुह्यंति दुर्धियः ॥ ३५ ॥ वाचिवाराणसीयेषां श्रुतौ वैश्वेश्वरीकथा ॥ तेष्वकाशीलिङ्गानि वाराण्यर्च्यान्यहं यथा ॥ ३६ ॥ वाराणसीतिकाशी
तिरुद्रावास इति स्फुटम् ॥ मुखादिनिर्गतं येपतिर्पांन प्रभवेद्यमः ॥ ३७ ॥

श्यामित्यग्निमनुषंजनीयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ अनेनाः निष्पापः ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रहित्य प्रस्थाप्य ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वराणि श्रेष्ठानि ॥ वराणीति क्वचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

स्कां. म. पु.
॥२३८॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ सलक्ष्मीनिलयांलक्ष्म्याश्रयसहिताम् ॥ सलक्ष्मीतिकचित् ॥ सुलक्ष्मीतिचान्यत्र ॥ कुतःकस्याः ॥ धियःबुद्धेः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अविच्छिन्नप्रमाणा
अपरिमितप्रमाणासमृद्धिर्यस्याःसाअविच्छिन्नप्रमाणार्थः ॥ पृथुचन्तपाठेमेत्यस्यविशेषणम् ॥ ४४ ॥ विश्रामभूमिकाविश्रामस्थानम् ॥ विश्रामभूरिवेतिकचित् ॥ ४५ ॥ फलितःसंजातफलः ॥

आनन्दकाननंप्राप्ययेनिरानन्दभूमिकाम् ॥ अन्याहदापिवाञ्छतिनिरानंदाःसदाव्रते ॥ ३८ ॥ अद्यैववास्तुमरणंबहुकालांतरेपिवा ॥ कलिकालभियापुंसां
काशीत्याज्यानकर्हिचित् ॥ ३९ ॥ अवश्यंभाविनोभावाभविष्यंतपदेपदे ॥ सलक्ष्मीनिलयांकाशींतेत्यजंतिकुतोधियः ॥ ४० ॥ वरंविघ्नसहस्राणिसो
ढव्यानिपदेपदे ॥ काश्यांनान्यत्रनिर्विघ्नवांछेद्राज्यमपिकचित् ॥ ४१ ॥ कियन्निमेषसंभोग्याःसतिलक्ष्म्याःपदेपदे ॥ परंनिरंतरसुखाऽमुत्राप्यत्रापिका
शिका ॥ ४२ ॥ विश्वनाथोद्ग्रहनाथःकाशिकासुक्तिकाशिका ॥ सुधातरंगास्वर्गगात्रय्येपाकिन्नयच्छति ॥ ४३ ॥ पंचक्रोश्यापारिमितातनुरेषापुरी
मम ॥ अविच्छिन्नप्रमाणार्थिर्भक्तनिर्वाणकारणम् ॥ ४४ ॥ संसारभारखिन्नानायातायातकृतांसदा ॥ एकैवमेपुरीकाशीध्रुवंविश्रामभूमिका ॥ ४५ ॥
मंडपःकल्पवल्लीनामनोरथफलैरलम् ॥ फलितःकाशिकाख्योयंसंसाराध्वजुषांसदा ॥ ४६ ॥ चक्रवर्तेरियंछत्रंविचित्रंसर्वतापहत् ॥ काशीनिर्वाणराज
स्यममशूलोच्चदंडवत् ॥ ४७ ॥ निर्वाणलक्ष्मीयेपुण्याःपरिवाञ्छंतिलीलया ॥ निरंतरसुखप्राप्त्यैकाशीत्याज्यानतैर्नृभिः ॥ ४८ ॥ ममानंदवनेयेवैनिर्
तरवनौकसः ॥ मोक्षलक्ष्मीफलान्यत्रसुस्वादनिलभंतिते ॥ ४९ ॥ निर्ममंचापिनिर्मोहंयामामपिविमोहयेत् ॥ कैर्नसंस्मरणीयासाकाशीविश्वविमोहिनी ॥
॥ ५० ॥ नामापिमधुरंयस्याःपरानंदप्रकाशकम् ॥ काश्याःकाशीतिकाशीतिसाकैःपुण्यैर्नजप्यते ॥ ५१ ॥ काशीनामसुधापानंयेकुर्वंतिनिरंतरम् ॥
तेषांवर्त्मभवत्येवसुधामवसुधामयम् ॥ ५२ ॥ ममतारहितस्यापिममसर्वात्मनोध्रुवम् ॥ तएवमामकालोकेयेकाशीनामजापकाः ॥ ५३ ॥ रहस्यमिति
विज्ञायवाराणस्यागणेश्वरैः ॥ सन्नद्धयोगिनीत्रयैःस्थितंतत्रैवनान्यथा ॥ ५४ ॥ अन्यथाताश्चयोगिन्यःसरविःसपितामहः ॥ तेगणामांपरित्यज्यकथं
तिष्ठेयुरन्यतः ॥ ५५ ॥ अतीवभद्रंसंजातंकाश्यातिष्ठत्सुतेषुहि ॥ एकोपिभेदेप्रभवेद्राज्येराज्यांतरंविना ॥ ५६ ॥

॥ ४६ ॥ निर्वाणराजस्यचक्रवर्तेरितिसंबन्धः ॥ चक्रवर्तेरित्यार्थम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ राजयेपरराष्ट्रे ॥ राज्यान्तरंविनाराज्यांतरमप्राप्यत्र

का.सं.४.उ.
स. अ. ५५

॥२३८॥

हराज्योपीत्यर्थः ॥ राज्यांतरस्यनेतिपाठेनापुरुषोराज्यांतरस्यभेदेप्रभवेदित्यन्वयः ॥ राज्यांतरेष्वपीत्यन्यत्र ॥ ५६ ॥ यत्रोयस्मात् ॥ ततः इति कचित् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥
इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ - प्रदुत्तरेयं चाशेषध्यायेत्यन्तपावने ॥ दुर्देमायाप्रपंचश्च वर्ण्यतेति सुखप्रदः ॥ १ ॥ अयेति मंगलार्थः ॥ १ ॥
आशुस्यंदनगः शीघ्रगामिरयगः ॥ आखितिकचित् ॥ वाडवीमूर्तिमहागणमूर्तिम् ॥ वाडवंकरणे त्रीणां वोटक्रीधेन पुं पकम् ॥ पातालेन खिपां पुंसि ब्राह्मणे वडवानल इति मेदिनीकारः ॥ शकुनैर्वात्रिकैः

लव्यप्रवेशास्तावन्तस्ते सर्वे मत्स्वरूपिणः ॥ यतिष्यंतियतो वश्यं मदागमनहेतवे ॥ ५७ ॥ अन्यानपि प्रेषयामि मत्पार्श्वपरिवर्तिनः ॥ ये ते तत्र स्थिताः श्रेष्ठा अपि गन्तास्म्यहंततः ॥ ५८ ॥ विचार्येति महादेवः समाहूय गजाननम् ॥ प्राहिणोत्कथयित्वेति गच्छ काशीमितः सुत ॥ ५९ ॥ तत्र स्थितोऽपि संसिद्धये यतस्वसहितोगणैः ॥ निर्विघ्नं कुरुष्व मां कंठे विघ्नं समाचर ॥ ६० ॥ आधाय शासनं मूर्ध्नि गणाधीशोऽथ भूर्जटे ॥ प्रतस्थे त्वरितः काशीं स्थितिज्ञः स्थितिहेतवे ॥ ६१ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्द्धे काशीवर्णनगणेशप्रेषणं नाम पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अथेशाज्ञां समादाय गजवक्रः प्रतस्थिवान् ॥ शंभोः काश्यागमोपायं चितयन् मंदराद्रितः ॥ १ ॥ प्राप्य वाराणसीं तूर्णमाशुस्यंदनगो विभुः ॥ वाडवीमूर्तिमालं व्यप्राविशच्छकुनैः स्तुतः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठको भूत्वा वृद्धः प्रत्यवरोधगः ॥ चचार मध्येन गरंपौराणां प्रीतिमावहन् ॥ ३ ॥ स्वयमेव निशाभागे स्वप्नं सदर्शय नृणाम् ॥ प्रातस्ते पांशुहान्गत्वा ते पांशुक्तिबलबलम् ॥ ४ ॥ भवद्विरद्यरात्रौ यदृष्टं स्वप्नविचेष्टितम् ॥ भवत्कौतूहलोत्पत्त्येतदेव कथयाम्यहम् ॥ ५ ॥ स्वपतामवतारात्रौ तुर्येयामे महाद्वदः ॥ अदर्शितं तत्र च भवान्मज्जन्मज्जन्मस्तटंगतः ॥ ६ ॥ तदंबुपिच्छिले पंके मग्नोन्मग्नोऽसि भूरिशः ॥ दुःस्वप्नस्यास्य च महान्विपाकोतिभयप्रदः ॥ ७ ॥ कापायवसनो मुंडः प्रैक्ष्य हो भवतापियः ॥ परितापं महानेष जनयिष्यति दारुणम् ॥ ८ ॥ रात्रौ सूर्यग्रहोदयो महानिष्टकरो भुवम् ॥ ऐंद्रधनुर्द्वयं रात्रौ यदलोकिनतच्छुभम् ॥ ९ ॥ प्रतीच्यां रविः गत्यप्रोद्यंतं व्योम्नि शीतगुम् ॥ पातयामास भूपृष्ठे तद्राज्यभयसूचकम् ॥ १० ॥ युगपत्केतुयुगलं युध्यमानं परस्परम् ॥ यददर्शितं तद्भद्रं राष्ट्रभंगाय केवलम् ॥ ११ ॥ विशीर्य त्केशदशनं नीयमानं च दक्षिणे ॥ आत्मानं यत्समद्राक्षीः कुटुंबस्यापि भीषणम् ॥ १२ ॥ प्रासादध्वजभंगो यस्त्वयैक्षत निशाक्षये ॥ राज्यक्षयकरं विद्धि महोत्पाताय निश्चितम् ॥ १३ ॥

मौगलिकैः सवत्सपेनुप्रमुखैरिति पावत् ॥ स्तुतः स्तुतेर्विषयीकृतः ॥ मधीचीनेलप्रेकाश्यां प्रविष्ट इत्यर्थः ॥ २ ॥ नक्षत्रपाठकोऽज्योतीर्वित् ॥ प्रत्यवरोधगः प्रत्यन्तः पुरगः प्रतिवेशमग इत्यर्थः ॥ ३ ॥
॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मग्नश्चासौ उन्मग्नश्चेति मग्नोन्मग्नः ॥ मग्नो मग्न इति कचित् ॥ विपाकः फलम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ ऐक्षत दृष्टः ॥ त्वयैवैक्षीति कचित् ॥ यस्त्वया वीक्षितः

पतन्निनिचान्यत्र ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ महिलास्त्री ॥ १६ ॥ १७ ॥ मृगाःकुम्भरास्तत्साधारणावातेषाम् ॥ यूयैःसमूहैः ॥ १८ ॥ आतापिभिः ॥ यूकोषूकस्तत्पतिपक्षभूतोवकोवा ॥
 यूकेतिवापाठः ॥ गृध्रेन्द्राक्षायः ॥ एतेआयायेपाते ॥ आतापिधुकगृध्रौघैरितिकचित्पाठः ॥ अत्याहितमहाभीतिः ॥ १९ ॥ २० ॥ ग्रहचारंग्रहगतिम् ॥ ग्रहचारंग्रहवाह ॥ एकराक्षीति ॥
 सौरिःशनिः ॥ सितःशुक्रः ॥ २१ ॥ सप्तसिद्धः ॥ यद्विवापाठः ॥ व्रमग्रहःकेतुः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोराशिमुल्लङ्घनतः ॥ मंदःशनिः ॥ पापग्रहारादुक्तुभौमास्तेःसमायुक्तः ॥ २३ ॥

नगरीष्ठावितास्वप्नेतरंगैःक्षीरनीरधेः ॥ पक्षैस्त्रिचतुरैःशंकेमहाशकांपुरोकसाम् ॥ १४ ॥ स्वप्नेवानरयानेनयत्त्वमूढोसिदक्षिणाम् ॥ अतस्तद्वचनोपायः
 पुरत्यागोमहामते ॥ १५ ॥ रुदतीयात्वयादृष्टमहिलैकानिशात्यये ॥ मुक्तकेशीविवसनासानारीश्रीरिवोद्धता ॥ १६ ॥ देवालयस्यकलशोयत्त्वयावी
 क्षितःपतन् ॥ दिनेःकतिपयेरेवराज्यभंगोभविष्यति ॥ १७ ॥ पुरीपरिवृतास्वप्नेमृगयूथैःसमंततः ॥ रोह्यमाणेरत्यर्थमासेनैवोद्रीसीभवेत् ॥ १८ ॥
 आतापियूकगृध्रायैःपुरीमुपरिचारिभिः ॥ सूच्यतेत्याहितंकिंचिद्धुक्मत्रनिवासिनाम् ॥ १९ ॥ स्वप्नेोत्पातानितिबहुशंसंशंसन्नितस्ततः ॥ बहूनुच्चाट्या
 चकेसविघ्नेशःपुरोकसः ॥ २० ॥ केषांचित्पुरतोवादीद्वहचारंप्रदर्शयन् ॥ एकराशिस्थिताःसौरिसितभौमानशोभनाः ॥ २१ ॥ सोयंभूमग्रहोव्योमि
 भित्त्वासप्तर्षिमंडलम् ॥ प्रयातःपश्चिमामाशांसनाशायविशांपतेः ॥ २२ ॥ अतिचारगतोमंदःपुनर्वक्राध्वसंस्थितः ॥ पापग्रहसमायुक्तोनयुक्तोयमिहे
 प्यते ॥ २३ ॥ व्यतीतेवासरेयोयंभूकंपःसमपद्यत ॥ कंपंजनयतेऽतीवहृदोमेपिपुरोकसः ॥ २४ ॥ उदीच्यादक्षिणाशायंयेयमुल्काप्रधाविता ॥
 विलीनाचवियत्येवसनिर्घातंनसाशुभा ॥ २५ ॥ उन्मूलितोमहामूलोमहानिलरयेणयः ॥ चत्वरेचैत्यवृक्षोयंमहोत्पातंप्रशंसति ॥ २६ ॥ सूर्योदयम
 नुप्राप्यप्राच्यांशुष्कतरूपरि ॥ करटोरारटीत्येषकटूक्तदभयप्रदः ॥ २७ ॥ मध्येविपणियत्तूर्णकोविचारण्यचारिणौ ॥ मृगोमृगयतांयातोपौराणांपुरतो
 ऽहितौ ॥ २८ ॥ रसालशालमुकुलंवीक्ष्यतेयच्छब्ददः ॥ महाकालभयंमन्येप्यकालेपिपुरोकसाम् ॥ २९ ॥ साध्वसंजनयित्वेतिकेचिदुच्चाटिताःपुरः ॥
 तेनविप्रकृतापौराःकपटद्विजरूपिणा ॥ ३० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ चत्वरेचतुष्पथे ॥ चैत्यवृक्षःपूज्यतरुः ॥ २६ ॥ करटःकाकः ॥ रारटीतिअतिस्त्रयेनभाषते ॥ कटुपयास्यात् ॥ २७ ॥ पण्यवीथिकामध्येमध्येविपणि ॥ मृगयतामन्वेषणं
 कुर्वताम् ॥ अनादरेषणी ॥ मृगयतोनाहत्य ॥ यद्यस्माद्यातौद्विवातूर्णयातौमृगौतावप्रतोऽहितौअहितशंसकावित्यर्थः ॥ २८ ॥ रसालाआम्राःशालाःसर्जास्तेषांमुकुलंकुडमलम् ॥ २९ ॥ पुरःपुर्यः ॥ ३० ॥

अवरोधमन्तःपुरम् ॥ ३१ ॥ बाह्याख्यावाहिःसेतौ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अलंकृतिरलंकारः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ गुणानिति ॥ तस्येतिशेषः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥
कलाःशिवतंत्रोक्ताश्चतुर्पादलक्षणास्तासांकलापःसमूहस्तत्रकुशलः ॥ ४१ ॥ भोक्ताधर्माविरोधेनभोगवान् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विनयेदयद्विज्ञेयेण ज्ञापितवती ॥ ४४ ॥ गुणवृद्धोमहानः ॥ अग्रनिधि

अथमध्येवरोधंसप्रविश्यनिजमायया ॥ दृष्टार्थमेवकथयन्स्त्रीणां विसंभूरभूत् ॥ ३१ ॥ तवपुत्रशतंजज्ञेसप्तोन्नंशुभलक्षणे ॥ तेष्वेकस्तुत्याचटोवाद्यालयां
पतितोमृतः ॥ ३२ ॥ अंतर्वत्नीत्वयंकन्यांजनयिष्यतिशोभनाम् ॥ एषाहिदुर्भगापूर्वसांप्रतंसुभगाऽभवत् ॥ ३३ ॥ असौहिराज्ञोगङ्गीनामत्यंत
मिहवल्लभा ॥ मुक्तालंकृतिरेतस्यैराज्ञादत्तानिजोरसः ॥ ३४ ॥ पंचसप्तदिनान्येवजातानीतिहत्वर्थे ॥ अस्यैराज्ञाप्रसादनग्रामोदातुमुशान्ति ॥ ३५ ॥
इतिदृष्टार्थकथनेराज्ञीमान्योभवद्विजः ॥ वर्णयंतितचताराज्ञःपरोक्षेपिगुणान्वहन् ॥ ३६ ॥ अहोयादृगसौविप्रःसर्वत्रातिविचक्षणः ॥ सुशीलश्चसुरूपश्च
सत्यवाङ्मितभाषणः ॥ ३७ ॥ अलोलुपउदारश्चसदाचारोजितेन्द्रियः ॥ अपिस्वल्पेनसंतुष्टःप्रतिग्रहपराङ्मुखः ॥ ३८ ॥ जितक्रोधःप्रसन्नास्य
स्त्वनमूयुरवंचकः ॥ कृतज्ञःप्रीतिमुमुखःपरिवादपराङ्मुखः ॥ ३९ ॥ पुण्योपदेष्टापुण्यात्मासर्वत्रतपरायणः ॥ शुचिःशुचिचरित्रश्चशुचिस्त्वनिविशाम्यः ॥
॥ ४० ॥ धीरःपुण्येतिहासज्ञःसर्वदृक्सर्वसंमतः ॥ कलाकलापकुशलोज्योतिःशास्त्रविदुत्तमः ॥ ४१ ॥ क्षमीकुलीनोऽकृपणोभोक्तानिर्मलमानसः ॥
इत्यादिगुणसंपन्नःकोपिकापिनदृग्गतः ॥ ४२ ॥ इत्थंतास्तद्गुणग्रामंवर्णयंत्यःपदेपदे ॥ कालंविनोदयंतितिस्मअंतःपुरचराःस्त्रियः ॥ ४३ ॥ एकदावसरं
प्राप्यदिवोदासस्यभूभुजः ॥ राज्ञीलीलावतीनामराज्ञेतंविन्यवेदयत् ॥ ४४ ॥ राजन्वृद्धोगुणैर्वृद्धोब्राह्मणःसुविचक्षणः ॥ एकांस्तिमन्तुदृष्ट्योमूर्तो
ब्रह्मनिधिःपरः ॥ ४५ ॥ राज्ञीराज्ञाकृतानुज्ञासखींप्रेष्यविचक्षणाम् ॥ आनिनायचतंविप्रब्राह्मेतिजइवांगवत् ॥ ४६ ॥ राजापिदूगदायांतंतिलोक्यमही
सुरम् ॥ यत्राकृतिर्गुणास्तत्रजहर्षेतिवदन्हृदि ॥ ४७ ॥ पदैर्द्वित्रैर्नृपतिनाकृताभ्युत्थानसत्कृतिः ॥ चतुर्निगमजाभिःसतमाशीर्भिरनंदयत् ॥ ४८ ॥
कृतप्रणामोराज्ञाससाक्षरंदत्तमासनम् ॥ भेजेथकुशलंपृष्टःसराज्ञातेनभूपतिः ॥ ४९ ॥

वैदेसमुद्रः ॥ ४५ ॥ अंगवत्सरीरवत् ॥ ४६ ॥ महीसुरंभूदेवंब्राह्मणमितिवावत् ॥ यत्राकृतिःसम्यगाकारस्तत्रगुणाइतिहदिवदन्हर्षप्राप्तवानित्यन्वयः ॥ ४७ ॥ पदैरिति ॥ द्वित्रैःपंचाभिःपदैर्गत्तारा
क्राकृताभ्युत्थानपूर्विकासत्कृतिर्यस्यसः ॥ कृताभ्युत्थानगौरवदतिकचिद् ॥ तंराजानंचतुर्वेदोक्ताशीर्भिःसमतोषयदित्यर्थः ॥ ४८ ॥ अथासनोपवेशनानन्तरंराज्ञागोराज्ञाकुशलंपृष्टेनब्राह्मणेन

परमाकुशलपृष्ठत्यये ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शंसिस्तौषिकयसीतिवा ॥ ५३ ॥ एषमष्टव्यहृत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ दुकूलं पृष्ठकम् ॥ ५६ ॥ एकोमुख्यः केवलमेतिम
तिभातीत्यप्रतिभातीत्यस्योपरिष्ठादिति शब्दोद्घृत्यः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यावद्भूतिरेभ्यश्च मनतिकम्प ॥ ५९ ॥ ६० ॥ अवरिकथ्येन कथनानर्हणममर्किकचित् ॥ मयेतिकचित् ॥ यदाहभागवते

परस्परंकुरालिनौकुरालौचकथागमे ॥ प्रश्रोत्तरभ्यांसंतुष्टौद्विजवर्यसमाभृतौ ॥ ५० ॥ कथावसाने राज्ञाथगेहं विसृजेद्विजः ॥ लब्धमानमहापूजः
सत्त्वमाश्रममाविशत् ॥ ५१ ॥ गतेऽथ स्वाश्रमं विप्रे दिवोदासो नरेश्वरः ॥ लीलावत्याः पुरोविप्रं वर्णयामास भूरिशः ॥ ५२ ॥ महादेवि महाप्राज्ञे लीलाव
तिगुणप्रिये ॥ यथाशंसितथाविप्रस्ततोपि गुणवत्तरः ॥ ५३ ॥ अतीतं वेत्तिसकलं वर्तमानमवेति च ॥ प्रष्टव्यः प्रातराहूय भविष्यं किंचिदेषवे ॥ ५४ ॥ महा
विभवसंभारं महाभोगैरनेकधा ॥ व्युष्टायां सनृपो रात्र्यां प्रातराहूतवा द्विजम् ॥ ५५ ॥ सत्कृत्य तन्दिजं भक्त्या दुकूलादिप्रदानतः ॥ एकतितं द्विजं राजापप्र
च्छ निजहस्तिथतम् ॥ ५६ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ द्विजवर्यो भवानेकः प्रतिभातीति निश्चितम् ॥ यथा तत्त्वतीर्त्तार्थं नितथान्यस्य मेमतिः ॥ ५७ ॥ दृष्टत्वां
तु महाप्राज्ञं शांतं दातं तपोनिधिम् ॥ किंचित्प्रष्टुमनाविप्रतदारूपाहियथार्थवत् ॥ ५८ ॥ शासितेयं मया पृथ्वी नितथान्येस्तु पार्थिवैः ॥ यावद्भूतिमया मुक्ता
दिव्याभोगा अनेकधा ॥ ५९ ॥ निजौरसेभ्योऽप्यधिकं रात्रिं दिवमतं द्रितम् ॥ विनिर्जित्य हठादुष्टान् प्रजेयं परिपालितः ॥ ६० ॥ द्विजपादार्चनात्किंचित्सुकृतं
वेक्षिनापरम् ॥ अनेनापरिकथ्येन कथितेनेह किंमम ॥ ६१ ॥ निर्विस्ममिव मेचेतः सांप्रतं सर्वकर्मसु ॥ विचार्यार्यं शुभोदकं मत आख्या हिसत्तम ॥ ६२ ॥
॥ द्विज उवाच ॥ ॥ अपि स्वरूपतरंकृत्यं यद्भवेद्भुजामिह ॥ एकांते तत्तु पृष्टेन वक्तव्यं सुधिया सदा ॥ ६३ ॥ अमात्येनाप्यपृष्टेन वक्तव्यं नृपाप्रतः ॥
महापमानभीतेन स्तोका मप्यत्र किंचन ॥ ६४ ॥ पृष्टमेत्कथयामीह मातत्र कुरु संशयम् ॥ तत्कृते तव गंतवैमनो निर्वेदकारणम् ॥ ६५ ॥ शृणुराजन्महाबुद्धे
नायथार्थं ब्रवीम्यहम् ॥ विक्रांतोऽस्य तिशूरो सिभाग्यवानसि सर्वदा ॥ ६६ ॥ पुण्येन यशसा बुद्ध्या संपन्नोऽस्ति भवान्यथा ॥ मन्येतथामरावत्यां त्रिदशेश्व
पिनैव हि ॥ ६७ ॥ सुधिया त्वां गुरुं मन्ये प्रसादेन सुधाकरम् ॥ तेजसास्ति भवानर्कः प्रतापेनाशुशुक्षणिः ॥ ६८ ॥ प्रभंजनो बलेनासि श्रीदोसि श्रीसमर्पणेः ॥
शासनेन भवान्द्रोनिर्कृतिस्त्वं रणांगणे ॥ ६९ ॥ दुष्टपाशयिता पाशीयमो नियमनेऽसताम् ॥ इंदनात्त्वं महेंद्रोऽसि क्षमया त्वमसि क्षमा ॥ ७० ॥ मर्या
दया भवानब्धिर्महत्त्वे हिमवानसि ॥ भार्गवो राजनीत्यासिराज्येन मनुनासमः ॥ ७१ ॥

मगवान् ॥ कृतस्यापरिकीर्तनमिति ॥ ६१ ॥ निर्विस्ममं विरक्तम् ॥ ६२ ॥ नुपुनः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ तत्कृतेयं मया उच्यते तस्मिन्कृते सतीति ॥ तत्कृत्य इति पाठे पूर्वैर्गवान्वयः ॥ गंतागमिष्यति ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ निर्कृत्यैमोऽस्युर्वा ॥ ६९ ॥ पाशीवरुणः ॥ अमतामिति छेदः ॥ इंदनात्परमैश्वर्यात् ॥ इति परमैश्वर्ये इति धातुः ॥ ७० ॥ भार्गवः शुक्रः ॥ राज्येन राजकर्मणा ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ अमृतमेवेतिसंख्यः ॥ इवार्येवस्रन्दः ॥ ७४ ॥ किं बहुना तत्किमिति ॥ यत्किंचित्सारं वस्तु जातं तत्सर्वं त्वयि भूजानौ पृथिवीपतौ त्वयि ॥ तत्र हेतुः ॥ यतः सर्वदेवमयो ह्यसि ॥ सर्वदेवमये त्रनृतिपाठे स्पष्टवार्थः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्येति गणेशस्तुतिमसंगाद्बुद्धागमनं भाव्यपि दर्शयति ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

संतापहर्ता बुद्धवत्पवित्रो गांगनामवत् ॥ सर्वेषामेव जंतूनां काशीव सुगतिप्रदः ॥ ७२ ॥ रुद्रः संहाररूपेण पालनेन चतुर्भुजः ॥ विधिवत्त्वं विधाता सिभारतीति
मुखान्बुजे ॥ ७३ ॥ त्वत्पाणिपद्मे कमला त्वत्क्रोधे स्तिहलाहलः ॥ अमृतं तव वागे वत्सुद्रजावधिनीमुतौ ॥ ७४ ॥ तत्किं यत्त्वयि भूजानौ सर्वदेवमयो
ह्यसि ॥ तस्मात्तव शुभोदको मया ज्ञातो स्ति तत्त्वतः ॥ ७५ ॥ आरभ्याद्यदिनाद्रूपब्राह्मणोऽष्टादशेहनि ॥ उदीच्यः कश्चिदागत्य ध्रुवं त्वामुपदेक्ष्यति ॥ ७६ ॥
तस्य वाक्यं त्वयारजन्कर्तव्यमविचारितम् ॥ ततस्तेह स्थितं सर्वं सेत्स्यत्येवमहामते ॥ ७७ ॥ इत्युक्त्वा पृच्छ्य राजानं लब्धानुज्ञोद्विजोत्तमः ॥ विवे
शस्वाश्रमंतुष्टो नृपोऽप्याश्चर्यवानभूत् ॥ ७८ ॥ इत्थं विभ्रजिता सर्वा पुरी स्वात्मवशीकृता ॥ स पौरासावरोधाच स नृपानिजमायया ॥ ७९ ॥ कृतकृत्य
मिवात्मानं ततो मत्वास विभ्रजित् ॥ विधाय बहुधात्मानं काश्यां स्थितिं मवाप च ॥ ८० ॥ यदा स नदिवोदासः प्रागासीत्कुंभसंभव ॥ तदा तनं निजं स्थानम
लं चक्रे गणाधिपः ॥ ८१ ॥ दिवोदासेन रपतौ विष्णुनोच्चाटिते सति ॥ पुनर्नवीकृतायां च नगर्यां विश्वकर्मा ॥ ८२ ॥ स्वयमागत्य देवेन मंदरात्सुंदरां
पुरीम् ॥ वाराणसीं प्रथमतस्तुष्टुवेगणनायकम् ॥ ८३ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कथं स्तुतो भगवता देवदेवेन विभ्रजित् ॥ कथं च बहुधात्मानं
सचकार विनायकः ॥ ८४ ॥ केन केन सर्वेनात्राकाशिपुर्यां व्यवस्थितः ॥ इति सर्वं समासेन कथय स्वपडानन ॥ ८५ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य कुंभयोनेः
षडाननः ॥ यथा वत्कथयामास गणराज कथां शुभाम् ॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीनिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्द्धे गणेशमाया
प्रपंचो नाम षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विश्वेशो विश्वया सार्धं मया च मुनिसत्तम ॥ महाशाख विशाखाभ्यां नदिभृंगिपुरो
गमः ॥ १ ॥ नेगमेयेन सहितो रुद्रैः सर्वत्र संवृतः ॥ देवर्षिभिः समायुक्तः सनकाद्यैरभिष्टुतः ॥ २ ॥ समस्ताय तनाधीशैर्दिक्पालैरभिर्नंदितः ॥ तीर्थैर्द
र्शित तीर्थश्रृंगधर्वैर्गीतमंगलः ॥ ३ ॥ कृतपूजोप्सरोभिश्च नृत्यहस्तकपल्लवैः ॥ वियत्यनाहोऽद्यैः समंतादनुमोदितः ॥ ४ ॥ ऋषीणां ब्रह्मनिर्घोषैर्वधिरी
कृतदिङ्मुखः ॥ कृतस्तुतिश्चारणौ चैर्विमानैरभितो वृतः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ अध्याये सप्तपंचाशोऽंशः ॥ अस्तौ हजाननस्तस्य प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ १ ॥ विश्वे
शो विश्वया सार्धं मया च मुनिसत्तमः ॥ महाशाख विशाखाभ्यां नदिभृंगिपुरो गमः ॥ १ ॥ २ ॥ तीर्थैर्भूतिमादितः ॥ दर्शित तीर्थैः प्रापितः तमीगङ्गलः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मवेदः ॥ वधिरीकृतदिङ्मुखं दिशां

समूहोयस्मैः ॥ चतुष्टयइत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नीराजनाविधिःभारतिकविधानम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ विभवःसामर्थ्यम् ॥ १४ ॥ कश्चित्तंतम् ॥ १५ ॥
 त्रयाणांस्वर्णरूपलोहमयानांसमाहारविपुलीतस्याहर्ता ॥ पाठांतरेकमणिषट्ठी ॥ आनन्दवनसंभास्याहर्षनिर्भरमानसः ॥ चतुर्विंशतिभिःपद्मस्तोत्रंभुर्गजाननम् ॥ १६ ॥ जयउत्कर्षमाविष्कुरु
 सर्वोत्कर्षेणवर्तस्व ॥ आद्यकारण ॥ भक्तनिर्विघ्नकारकेत्यत्रहेतुमाह ॥ विघ्नेति ॥ अविघ्नादेःपद्मत्रयस्यक्रमेणविपर्ययेणवाहेतुहेतुमद्भावाः ॥ १७ ॥ गणनातीताःसंतोगुणायस्यतत्सम्बोधनंतथा ॥
 तृतीयान्तःकचित्पाठः ॥ १८ ॥ सर्वबुद्धचेकशेवधेसर्वबुद्धितद्वृत्तीनांमुल्याश्रय ॥ केवलप्रवर्तकेतिवा ॥ हेसर्वेतिपृथक्पदंवा ॥ १९ ॥ मांगल्यमंगलस्वरूप ॥ स्वार्थेप्यत्र ॥ मंगलानांचमंगल
 त्रिविधपवधुमुष्टिभ्रष्टैर्लाजैरितस्ततः ॥ अभिवृष्टोमहादेवःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ ६ ॥ दत्तमाल्योपहारश्चबहुविद्याधरीगणैः ॥ यक्षगुह्यकसिद्धेश्वरचरेरभिन्
 दितः ॥ ७ ॥ कृतप्रवेशशकुनोमृगैःशकुनिभिःपुरः ॥ किंनरीभिःप्रहृष्टास्यैःकिंनैरुपवर्णितः ॥ ८ ॥ विष्णुनाचमहालक्ष्म्याब्रह्मणाविश्वकर्मणा ॥
 नंदिनाथगणेशेनआविष्कृतमहोत्सवः ॥ ९ ॥ नागांगनाभिःपरितःकृतनीराजनाविधिः ॥ प्रविवेशमहादेवःपुरींवाराणसीशुभाम् ॥ १० ॥ पश्यतांसर्व
 देवानामवरुह्यवृषेद्वतः ॥ परिष्वज्यगणाधीशंप्रोवाचवृषभध्वजः ॥ ११ ॥ यदहंप्राप्तवानस्मिपुरींवाराणसीशुभाम् ॥ मयाप्यर्तावदुप्राप्त्यासप्रसादो
 स्यवेशिशोः ॥ १२ ॥ यदुष्प्रसाध्यंहिपितुर्गपित्रिजगतीतले ॥ तत्सुनुनासुसाध्यंस्यादब्रह्मणोतत्तामयि ॥ १३ ॥ अनेनगजद्वारेणस्वबुद्धिविभवैरिह ॥
 काशीप्राप्तिर्यथाभेस्यात्तथाकिंचिदनुष्ठितम् ॥ १४ ॥ पुत्रवानहमेवास्मिन्ममेकिंचित्तितम् ॥ स्वपौरुषेणकृतवानभिलाषंकरस्थितम् ॥ १५ ॥ इत्यु
 च्चात्रिपुरीहर्तापुरुहूतादिभिःस्तुतः ॥ परितुष्टावसंहृष्टःस्पृष्टगीर्भिर्गजाननम् ॥ १६ ॥ श्रीकंठउवाच ॥ ॥ जयविघ्नकृतामाद्यभक्तनिर्विघ्नकारक ॥
 अविघ्नविघ्नशमनमहाविघ्नैकविघ्नकृत् ॥ १७ ॥ जयसर्वगणाधीशजयसर्वगणाग्रणीः ॥ गणप्रणतपादाब्जगणनातीतसद्गुण ॥ १८ ॥ जयसर्वगसर्वे
 शसर्वबुद्धचेकशेवधे ॥ सर्वमायाप्रपंचहसर्वकर्माग्रपूजित ॥ १९ ॥ सर्वमंगलमांगल्यजयत्वंसर्वमंगल ॥ अमंगलोपशमनमहामंगलहेतुक ॥ २० ॥
 जयसृष्टिकृतांब्दयजयस्थितिकृतानत ॥ जयसंहतिकृत्स्तुत्यजयसत्कर्मसिद्धिद ॥ २१ ॥ सिद्धबन्धपदांभोजजयसिद्धिविधायक ॥ सर्वसिद्धचेक
 निलयमहासिद्धचूडिसूचक ॥ २२ ॥ अशेषगुणनिर्माणगुणातीतगुणाग्रणीः ॥ परिपूर्णचरित्रार्थजयत्वंगुणवर्णित ॥ २३ ॥ जयसर्वबलाधीशबलाराति
 बलप्रद ॥ बलाकोज्ज्वलदंताग्रबालाबालपराक्रम ॥ २४ ॥

मितिस्मृतः ॥ मंगल्येतिपाठेदेमंगलायाहित ॥ महामंगलंनैवल्यम् ॥ २० ॥ सृष्टिकृतांब्रह्मादीनाम् ॥ सृष्टिकृतेतिकचित् ॥ स्थितिकृताविष्णुनानवनमस्कृत ॥ पाठान्तरेस्थितौकृतमाननंशुभं
 दृष्ट्येनेतत्सम्बोधनम् ॥ नयासंहतिकृत्संहारकर्तः ॥ सत्यवितथ ॥ स्तुत्येतिकचित्पाठः ॥ २१ ॥ महासिद्धीनामणिमादीनामृद्धिःससृष्टिरुत्कर्षवित्यावत् ॥ तस्यसूचकतत्पदेत्यर्थः ॥ सिद्धार्थेनिक
 चित् ॥ २२ ॥ अर्थायस्वरूपपरमार्थस्वरूपेतिवा ॥ २३ ॥ बलाकाबद्धकर्पंतिबहुज्ज्वलानिदन्ताप्राणियस्यतस्यसंबोधनंबलाकोज्ज्वलदन्ताय ॥ बालकेतिपाठेवालेपुरोमबिरेपुकाब्रह्माणोपस्यतस्मात्

घनंतया ॥ २४ ॥ धराधरः क्रीचः ॥ एतत्तु कार्तिकेयेन सहैक्यविषयगमयितव्यम् ॥ यद्वा गजाननोपिकदाचित्कोचपर्वतविदारितवानिति ज्ञातव्यम् ॥ प्रलयसमवेतं त्रयोतोतामपि तादृशनागादि
गजायेन तत्सम्बोधनंतया ॥ २५ ॥ येत्वामिति ॥ हेकरुणामयहेदिव्यमूर्ते येत्वानमंति ते सर्वे नसां भुवश्चाश्रयभूता अपि मुक्तिभाजो भवन्ति पापान्मोक्षं लभन्त इत्यर्थः ॥ मन्त्रेण लभेतां देवार्कं त्विह संसारे
तेषामुपसर्गानां ध्यातृमकाधिभौतिकाधिदैविकदोषान्हरति ॥ स्वर्गोपवर्गमपि सकामनिष्कामत्वेन तेभ्यः प्रददाति ॥ स्वर्गश्चापवर्गश्च स्वर्गोपवर्गम् ॥ समाहारत्वादेकवद्भावः ॥ २६ ॥
कटाक्षयतिकरुणा कटाक्षेण पश्यतीत्यर्थः ॥ सदाश्रयतीति कचित्पाठः ॥ २७ ॥ प्रथिता विख्याताः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हे परमकारण ॥ अत्र हेतुस्त्वं कारणं कारणानां प्रकृतिपुरुषमहवादीनाम् ॥
तर्हि कार्यकारणयोः सत्त्वेदं तापस्तिरित्यत आह ॥ त्वमेक इति ॥ सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्य इत्यर्थः ॥ तत्र प्रमाणमाह ॥ सतत्त्वेदं विदुषां विद्येति ॥ तर्हि वेदादिनिमित्ते त्वेप्रत्यग्राहणो

अनंतमहिमाधारधराधरविदारण ॥ दंताग्रप्रोतादं इनागजयनागविभूषण ॥ २५ ॥ येत्वानमंति हेकरुणामयदिव्यमूर्ते सर्वे नसामपि भुवो भुवि मुक्तिभाजः ॥
तेषां सदैवहरसीहमहोपसर्गान्स्वर्गापवर्गमपि संप्रददासि तेभ्यः ॥ २६ ॥ ये विभ्रराज भवता करुणा कटाक्षैः संप्रेक्षिताः क्षितितले क्षणमात्रमत्र ॥ तेषां क्षयं
तिसकलान्यपि किं त्विषाणिलक्ष्मीः कटाक्षयतितान् पुरुषोत्तमान् हि ॥ २७ ॥ ये त्वां स्तुवंति न तविभ्रविघातदक्षदाक्षायणी हृदयपंकजतिग्मरश्मे ॥ श्रूयं
त एव तद्गृहप्रथितान् चित्रं चित्रं तदत्र गणपायदहोत एव ॥ २८ ॥ यं शीलं यं तिसततं भवतो भ्रियुर्गते पुत्रपौत्रधनधान्यसमृद्धिभाजः ॥ संशीलितां प्रिकमलाव
हुभृत्यवर्गे भूपा लभोग्यकमलां विमलां लभते ॥ २९ ॥ त्वं कारणं परमकारण कारणानां विद्योसि वेदविदुषां सततं त्वमेकः ॥ त्वं मार्गणीयमसि किंचन मूलवाचां
वाचामगोचरचराचरदिव्यमूर्ते ॥ ३० ॥ वेदाविदंति न यथार्थतया भवंतं ब्रह्मादयोऽपि न चराचरमूत्रधार ॥ त्वं हि सिपासि विदधामि समस्तमेकः कस्ते स्तुतिव्य
तिकरो मे न साप्यगम्य ॥ ३१ ॥ त्वदुष्टदृष्टिर्विशिखैर्निहता निद्रिन्मिदं दैत्यान्पुंराधकजलधरमुख्यकांश्च ॥ कस्यास्ति शक्तिरिह यस्त्वहोत पितृच्छं वा छेद्विधातु
मिह सिद्धिदकार्यजातम् ॥ ३२ ॥ अन्वेषणे दुर्धिरयं प्रथितोऽस्ति धातुः सर्वार्थं दुर्धितया तव दुर्धिताम ॥ काशीप्रवेशमपि कोलभते त्रदेहीतोपं विना तव
विनायकदुर्धिराज ॥ ३३ ॥

आत्मत्वजडत्वे प्रसज्येयातामित्यत्राह ॥ त्वं मार्गणीयमसि किंचमेति ॥ किंचन किमपि यन्मार्गणीयं निषेधावचित्त्वेनान्वेषणीयं मुक्तिदयाप्यत्वेन बाधोपनीयं यद्ब्रह्म स्वस्तिपदार्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥
हे वाचामगोचरेति ॥ कथं भूतानां वाचाम् ॥ मूलवाचां मूलं स्वकारणं शास्त्रयोनि ब्रह्मचकितप्रभिद्धताम् ॥ अगोचरमावेषय ॥ मायया हे चराचरजंगमस्त्वावरस्वरूप ॥ परमार्कनोदिव्यमूर्ते
लौकिकस्वरूप ॥ ३० ॥ उक्तमेव विवृणोति ॥ वेदा इति ॥ चराचरसुत्रधारः स्यात्परजंगमात्प्रत्यक्षमूलप्रपञ्चधारकोयः सुशात्मा हरिण्यगर्भो बाध्यत्वात् धारयतीति यातस्त्वं बोधनम् ॥ चराचरसुत्रधार ॥
एकः साधनानां निरपेक्ष ॥ कस्ते तव स्तुतिव्यतिकरः स्तवनरूपो व्यवहारः कः उन्मतिरित्यत ॥ नकोपीत्यर्थः ॥ अत्र हेतुमाह ॥ मनसाप्यगम्येति ॥ यनोपाधोऽपि कर्तुं न अप्राप्य मनसा सहेति युतेः ॥
॥ ३१ ॥ त्वदुष्टदृष्टिर्विशिखैस्तव कोपदर्शनवार्णाः ॥ दैत्यान्विद्विन्महि ॥ पुंराधेति ॥ पुंराधेति ॥ लक्षणया तत्स्यादैत्यालक्ष्यते ॥ पुंराधेति ॥ अपितुच्छं नुच्छं प्रपीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ दुर्धितामनिबन्धि ॥

अन्वेषणेदुदिरिति ॥ अयंदुदिरितिधानुःक्रियामतिपादकोलकेअन्वेषणेप्रथितःप्रसिद्धोस्ति ॥ अतोभक्तानांसर्वार्थदुदिततयासर्वस्वार्थस्यदुदितदुदनेयस्मात्सर्वार्थदुदितः ॥ यद्वा सर्वस्वार्थस्यदुदनेदुदःसंसंजातोऽस्येतिसर्वार्थदुदितः ॥ तारकादित्वादितच् ॥ तस्यभावःसर्वार्थदुदिततातयासर्वार्थलोचकतयाधर्मार्थकाममोक्षान्वेष्टयेत्यर्थः ॥ यद्वा साधारण्येनसर्वेषांसर्वार्थलोचकतया तवदुदिनाम ॥ इदनुबंधत्वाच्चुमागमः ॥ दुदिरितिसंज्ञेत्यर्थः ॥ हेविनायकहेअभक्तविघ्नहेतोहेदुदिराजदुदितश्चासीराजतइतिराजाचदुदिराजस्तत्संबोधनेहेदुदिराज अत्रजगतिवतोपविनाकाशीप्रवेशमपिकोदेईलभते ॥ काशीवासस्यकावार्तेत्यपिशब्दार्थः ॥ ३३ ॥ एवंब्रह्मत्वेनस्तुत्वावरदानेनानुगृह्णाति ॥ दुदइति॥पुरांतिमावस्यायांप्राणनिर्गमात्पूर्वमेव ॥ भवस्यभावोभवतासंसारेत्यर्थः ॥ ३४ ॥

दुंदेप्रणम्यपुरतस्तवपादपद्मंयोमानंमस्यतिपुमानिहकाशिवासी ॥ तत्कर्णमूलमधिगम्यपुरादिशामितत्किंचिदत्रनपुनर्भवतास्ति येन ॥ ३४ ॥ स्नात्वानरःप्रथमतोमणिकर्णिकायामुद्धलितांघ्रियुगलस्तुसचैलमाशु ॥ देवार्पमानवपितृनपितर्पयित्वाज्ञानोदतीर्थमभिलभ्यभजेत्ततस्त्वाम् ॥ ३५ ॥ सामोदमोदकभरैर्वरधूपदीपैर्माल्यैःसुगंधबहुलेरनुलेपनैश्च ॥ संप्रीण्यकाशिनगरीफलदानदक्षप्रोक्त्वाथमांकइहसिध्यतिनैवदुंदे ॥ ३६ ॥ तीर्थांतराणिचततःक्रमवर्जितोपिसंसाधयन्निहभवत्करुणाकटाक्षैः ॥ दूरीकृतस्वहितचात्युपसर्गवर्गोदुंदेलभेदविकलंफलमत्रकाश्याम् ॥ ३७ ॥ यःप्रत्यहंनमतिदुंदिविनायकत्वांकाश्यांप्रगेप्रतिहताखिलविघ्नसंचः ॥ नोतस्यजातुजगतीतलवर्तिवस्तुदुष्प्रापमत्रचपरत्रचार्किंचनापि ॥ ३८ ॥ योनामतेजपतिदुंदिविनायकस्यतंवैजपंत्यनुदिनंहृदिसिद्धयोद्यौ ॥ भोगान्विभुज्यविधान्विबुधोपभोग्यान्निर्वाणयाकमलयात्रियतेसचाति ॥ ३९ ॥ दूरेस्थितोप्यहरहस्तवपादपीठंयःसंस्मरेत्सकलसिद्धिदुंदिराज ॥ काशीस्थितेरविकलंसफलंलभेतनैवान्यथानवितथाममवाक्कदाचित् ॥ ४० ॥ जानेविघ्नानसंख्यातान्विनिहंतुमनेकधा ॥ क्षेत्रस्यास्यमहाभागनानारूपैरिहस्थितः ॥ ४१ ॥

उद्धलितंभूलिभूसरितमंघ्रियुगलंयस्यसउद्धलितांघ्रियुगलः ॥ अनेनमणिकर्ण्यास्नात्वाविश्वश्रयानादिनानगंतव्यमितिमुचितम् ॥ ३५ ॥ भरैःसमृद्धैर्भरैरितिवा ॥ प्रोक्तास्तुत्वा ॥ मामाम् ॥ प्राक्कायमामितिवापाठः ॥ ३६ ॥ क्रमवर्जितःउद्धृष्टक्रमः ॥ ३७ ॥ प्रगेप्रातःसमये ॥ ३८ ॥ सिद्धयोगिमाधाः ॥ मुञ्जयतिभोगाविषयास्तान्विभुज्यविश्वभुज्यभोजयित्वेत्यर्थः ॥ विभोग्येतिपाठांतरंचित्यम् ॥ निर्वाणयामोक्षस्वरूपया ॥ ३९ ॥ पादपीठंचरणाधारसिंहासनम् ॥ ४० ॥ नानारूपैस्त्वमिहस्थितइत्यर्थजानेइत्यन्वयः ॥ स्थितौहेतुमाह ॥ विघ्नानिति ॥ ४१ ॥

तानितत्रेत्तुभयत्रवीप्सावोद्व्या ॥ ४२ ॥ आहुंढधान्विष्य ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ वैदिकोगणानां त्वेत्यादिः ॥ अवैदिकोगमित्यादिः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

यानियानिचरूपाणियत्रयत्रचतेनच ॥ तानितत्रप्रवक्ष्यामिशृण्वन्त्वेतेदिवौकसः ॥ ४२ ॥ प्रथमं दुंढिराजोसिममदक्षिणतोमनाक् ॥ आहुंढ्यसर्वभक्तेभ्यः
सर्वार्थान्संप्रयच्छसि ॥ ४३ ॥ अंगारवासरवतीमिहयैश्चतुर्थीसंप्राप्यमोदकभरेःपरिमोदवद्भिः ॥ पूजाव्यधायिविविधातवगंधमाल्यैस्तानत्रपुत्रविधा
मिगणान्गणेश ॥ ४४ ॥ येत्वामिहप्रतिचतुर्थीसमर्चयन्तिदुंढेविगाढमतयःकृतिनस्तएव ॥ सर्वापदांशिरसिवामपदंनिधायसम्यग्गजाननगजाननतां
लभन्ते ॥ ४५ ॥ माघशुक्लचतुर्थ्यातुनक्तत्रतपरायणाः ॥ येत्वाहुंढेर्चयिष्यन्तितेऽर्च्याःस्युरसुरद्रुहाम् ॥ ४६ ॥ विधायवार्षिकीयात्रांचतुर्थीप्राप्यतापसीम् ॥
शुक्लशुक्लतिलैर्वद्धाप्रश्रीयाल्लङ्कान्वती ॥ ४७ ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेनक्षेत्रसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ तस्यांचतुर्थ्यात्त्वत्प्रीत्यैदुंढेसर्वोपसर्गहृत् ॥ ४८ ॥
तांयात्रानात्रयःकुर्यान्नेवेद्यंतिललङ्कैः ॥ उपसर्गसहस्रैस्तुसहंतव्योममाज्ञया ॥ ४९ ॥ होमंतिलाज्यद्रव्येणयःकरिष्यतिभक्तिः ॥ तस्यांचतुर्थ्यामं
त्रज्ञस्तस्यमंत्रःप्रसेत्स्यति ॥ ५० ॥ वैदिकोऽवैदिकोवापियोमंत्रस्तेगजानन ॥ जप्तस्त्वत्संनिधौदुंढेसिद्धिदास्यतिवाञ्छिताम् ॥ ५१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥
इमांस्तुतिममकृतिंयःपठिष्यतिस्नमतिः ॥ नजातुतंतुविप्रौघाःपीडयिष्यन्तिनिश्चितम् ॥ ५२ ॥ ढौढींस्तुतिमिमांपुण्यांयःपठेद्दुंढिसंनिधौ ॥ सान्निध्यं
तस्यसततंभजेयुःसर्वसिद्धयः ॥ ५३ ॥ इमांस्तुतिनरोजस्वापरंनियतमानसः ॥ मानसैरपिपापैस्तैर्नाभिभूयेतकर्हिचित् ॥ ५४ ॥ पुत्रान्कलत्रंक्षेत्राणिवरा
श्वान्वरमंदिरम् ॥ प्राप्नुयाच्चधनंधान्यंदुंढिस्तोत्रंजपन्नः ॥ ५५ ॥ सर्वसंपत्करंनामस्तोत्रमेतन्मयेरितम् ॥ प्रजप्तव्यंप्रयत्नेनमुक्तिकामेनसर्वदा ॥ ५६ ॥
जस्वास्तोत्रमिदंपुण्यंकापिकार्येगमिष्यतः ॥ पुंसःपुरःसमेष्यन्तिनियतंसर्वसिद्धयः ॥ ५७ ॥ अन्यच्चकथयाम्यत्रशृण्वन्त्वेतेदिवौकसः ॥ दुंढिनाक्षेत्रक्षार्थं
यत्रयत्रस्थितिःकृता ॥ ५८ ॥ काश्यांगंगासिसंभेदेनामतोर्कविनायकः ॥ दृष्टोर्कवासरेपुंभिःसर्वतापप्रशांतये ॥ ५९ ॥ दुर्गोनामगणाध्यक्षःसर्वदुर्ग
तिनाशनः ॥ क्षेत्रस्यदक्षिणेभागेपूजनीयःप्रयत्नतः ॥ ६० ॥ भीमचंडीसमीपेतुभीमचंडविनायकः ॥ क्षेत्रनैर्ऋतदेशस्थोदृष्टोहंतिमहाभयम् ॥ ६१ ॥
क्षेत्रस्यपश्चिमेभागेसदेहलिनायकः ॥ सर्वान्निवारयेद्विघ्नान्भक्तानानात्रसंशयः ॥ ६२ ॥ क्षेत्रवायव्यदिग्भागेउद्दंडाख्योगजाननः ॥ उद्दंडानपिविप्रौ
घान्भक्तानांदंडयेत्सदा ॥ ६३ ॥ काश्याःसदोत्तराशायांपाशपाणिर्विनायकः ॥ विनायकान्पाशयतिभक्त्याकाशीनिवासिनाम् ॥ ६४ ॥ गंगावरणयोः
संगेरम्यःखर्वविनायकः ॥ अखर्वानपिविप्रौघान्भक्तानांखर्वयेत्सताम् ॥ ६५ ॥

॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अर्कदुर्गभीमचण्डदेहल्युद्दंडपाशपाणिखर्वसिद्धयोवाह्यावरणेनजपाःम्रियताः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ उद्दंडान्वहन् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

स्कां. म. पु.
॥ २४३ ॥

सिद्धोनादः ॥ यमतीर्थस्य गंगास्य रय ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ लंबोदरकूटदन्तशालकटंकटकूश्मांडमुण्डविकटद्विजराजपुत्रप्रणवादितीयावरणस्थाः ॥ ६८ ॥ उषेरकविनायकादि
तिमध्यवर्त्यावरणाभिप्रायम् ॥ वस्तुतोलंबोदरोवायव्यादिगणवास्ति ॥ ६९ ॥ ७० ॥ क्षेत्ररक्षतीति क्षेत्ररक्षो विशेषणमेतत् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मुंडनामनिर्वक्तुमाह ॥ पाताल
इति ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वक्रतुण्डकदन्तत्रिमुखपंचास्य हेरं वविघ्नराजवरदमोदकामियास्तुतीयावरणाः ॥ ७९ ॥ उदग्बहाया उषरवाहिन्यारोघासितीर्थेयोलंबोदरस्तस्या
प्राच्यांतु क्षेत्ररक्षार्थसिद्धः सिद्धिविनायकः ॥ पश्चिमेयमतीर्थस्य साधकक्षिप्रसिद्धिदः ॥ ६६ ॥ बाह्यावरणगाभैतेकाश्यामष्टौ विनायकाः ॥ उच्चाटयं
त्यभक्तांश्च भक्तानां सर्वसिद्धिदाः ॥ ६७ ॥ द्वितीयावरणे चैव ये रक्षंति विनायकाः ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रं तानहं कथयाम्यतः ॥ ६८ ॥ स्वर्धुन्याः पश्चिमे
कूले उत्तरेकविनायकात् ॥ लंबोदरोगणाध्यक्षः शालये द्विप्रकर्दमम् ॥ ६९ ॥ तत्पश्चिमे कूटदंत उदग्दुर्गविनायकात् ॥ दुर्गोपसर्गसंहर्तारक्षेत्क्षेत्रमिदं सदा ॥
॥ ७० ॥ भीमचंडगणाध्यक्षार्त्तिकिदीशानदिगंतः ॥ क्षेत्ररक्षोगणाध्यक्षः पूज्यः शालकटंकटः ॥ ७१ ॥ प्राच्यादिहलिविघ्नेशात्कूश्मांडाख्यो विनाय
कः ॥ पूजनीयः सदा भक्तैर्महोत्पातप्रशांतये ॥ ७२ ॥ उदंडाख्याद्वगणपतेराशुशुक्षणिदिविस्थितः ॥ महाप्रसिद्धः संपूज्यो भक्तैर्मुंडविनायकः ॥ ७३ ॥
पातालेन स्य देहोऽस्ति मुंडं काः श्याव्यवस्थितम् ॥ अतः संगीयते काश्यादेवो मुंडविनायकः ॥ ७४ ॥ पारपाणेर्गणेशानादक्षिणे विकटद्विजम् ॥ पूजयि
त्वा गणपतिं गणपत्यपदं लभेत् ॥ ७५ ॥ खर्वाख्यात्रैर्ऋते भारे राजपुत्रो विनायकः ॥ भ्रष्टराज्यं च राजानं राजानं कुरुतेऽर्चितः ॥ ७६ ॥ गंगायाः पश्चिमे
कूले प्रणवाख्योगणाधिपः ॥ अवाच्यां राजपुत्राच्च प्रणतः प्रणयेदिवम् ॥ ७७ ॥ द्वितीयावरणे काश्यामष्टौ विनायकाः ॥ उत्सादयेयुर्विघ्नो घान्काशी
स्थितिनिवासिनाम् ॥ ७८ ॥ क्षेत्रे तृतीयावरणे क्षेत्ररक्षाकृतः सदा ॥ ये विघ्नराजाः संतीहते तत्र व्यामयाधुना ॥ ७९ ॥ उदग्बहायाः स्वर्धुन्यारम्ये रोघसि
विघ्नराट् ॥ लंबोदरादुदीच्यांतु वक्रतुंडो वसंधहत् ॥ ८० ॥ कूटदंताद्वगणपतेरुदीच्यामेकदंतकः ॥ सदोपसर्गसंसर्गात्पायादानंदकाननम् ॥ ८१ ॥
काशीभयहरो नित्यमैश्यां शालकटंकटात् ॥ त्रिमुखो नाम विघ्नेशः कपिसिंहद्विपाननः ॥ ८२ ॥ कूश्मांडात्पूर्वदिग्भागे पंचास्यो नाम विघ्नराट् ॥ पंचास्यस्य
दनवरः पाति वाराणसीपुगीम् ॥ ८३ ॥ हेरं वाख्यः सदा मेरुयां पूज्यो मुंडविनायकात् ॥ अंवावत्पूरयेत्कामान्सर्वेषां काशिवासिनाम् ॥ ८४ ॥ अवाच्या
मर्चयेद्द्वीमान्सिद्धये विकटदंततः ॥ विघ्नराजं गणपतिं सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ ८५ ॥ विनायकाद्व्राजपुत्रार्त्तिकिचिद्रक्षोदिशि स्थितः ॥ वरदाख्यो
गणाध्यक्षः पूज्यो भक्तवरप्रदः ॥ ८६ ॥

दुदीच्यामुत्तमस्यामिति पूर्ववद्वाख्येयम् ॥ दिशीतिशेषः ॥ एवमुक्तं त्रिपि ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ऐश्यामैशान्याम् ॥ कपिसिंहद्विपद्वेष्टामाननानीवाननानि वायस्य सकपिसिंहद्विपाननः ॥ ८२ ॥
पंचास्यानियस्यमः पंचास्यः स एव स्य दनवरः ॥ पंचास्ययुक्तं वास्य दनवरं स्यमपंचास्यस्य दनवरः ॥ ८३ ॥ मुंडविनायकादमेरुयाम् ॥ ८४ ॥ विघ्नराजमिति विशेष्यम् ॥ ८५ ॥ रक्षोदिशिनैर्ऋ

का. सं. ४. उ.
स. अ. ५. ७

॥ २४३ ॥

त्यादिशि ॥ ८६ ॥ याम्यामित्युत्तरवहामिप्रायेण ॥ वस्तुतस्तुमणवात्प्रतीच्यामोदकप्रियः ॥ ८७ ॥ अभयदर्शितुंडकूणिताक्षप्रसादनाः ॥ वितामणिदंतहस्तपिचिडिलोहंदाश्चतुर्थो
वरणगाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सिंहतुंडः श्रेष्ठमुखः ॥ उपसर्गगजमयानकास्यहृत्पर्यः ॥ सिंहशार्दूलनागाद्याः पुंसि श्रेष्ठस्यवाचका इतिवचनात् ॥ ९० ॥ कूणिते संकुचिते भाषिणीयस्य ॥ ९१ ॥

याम्यांप्रणवविघ्नेशान्द्रणेशोमोदकप्रियः ॥ पूज्यः पिशंगिलातीर्थे देवनद्यास्तटेशुभे ॥ ८७ ॥ चतुर्थावरणे काश्याभक्तविघ्नविनाशकाः ॥ द्रष्टव्याहृष्टचेतो
भिः स्पष्टमष्टौ विनायकाः ॥ ८८ ॥ वक्रतुंडादुदग्दिक्स्थः स्वः सिंधोरोधसिस्थितः ॥ विनायकोस्त्यभयदः सर्वेषां भयनाशनः ॥ ८९ ॥ कौबेयभिकद
शनार्त्ति सिंहतुंडो विनायकः ॥ उपसर्गगजान्हंति वाराणसिनिवासिनाम् ॥ ९० ॥ कूणिताक्षोगणाध्यक्षस्त्रितुंडादीशदिक्स्थितः ॥ महाश्मशानं सततं पाया
दुष्टकुदृष्टितः ॥ ९१ ॥ प्राच्यांपंचास्यतः पायात्पुर्वीक्षिप्रप्रसादनः ॥ क्षिप्रप्रसादनार्चातः क्षिप्रसिंध्यंतिसिद्धयः ॥ ९२ ॥ हेरंबाद्वह्निदिग्भागे चितामणिं
विनायकः ॥ भक्तचितामणिः साक्षाच्चितार्थसमर्पकः ॥ ९३ ॥ विघ्नराजादवाच्यांतुदंतहस्तोगणेश्वरः ॥ लिखेद्विघ्नसहस्राणि नृणां वाराणसीद्रुहाम् ॥
॥ ९४ ॥ वरदाद्यातुधान्यांचयातुधानगणावृतः ॥ देवः पिचिडिलोनामपुर्वीरक्षेदहर्निशम् ॥ ९५ ॥ दृष्टः पिलिपिलातीर्थे दक्षिणे मोदकप्रियात् ॥ उहंडमुं
डो हेरंबो भक्तेभ्यः किं नयच्छति ॥ ९६ ॥ प्राकारे पंचमेकाश्याद्विचतुष्कविनायकाः ॥ कुर्वति रक्षाक्षेत्रस्य ये तानत्र ब्रवीम्यहम् ॥ ९७ ॥ तीरे स्वर्गतरंगि
ण्या उत्तरे चाभयप्रदात् ॥ स्थूलदंतोगणेशानः स्थूलाः सिद्धीर्दिशेत्सताम् ॥ ९८ ॥ सिंहतुंडादुदग्भागे कलिप्रियविनायकः ॥ कलहंकारयेन्नित्यमन्योन्यं
तैर्थिकद्रुहाम् ॥ ९९ ॥ कूणिताक्षात्तथैशान्यांचतुर्दंतो विनायकः ॥ तस्य दर्शनमात्रेण विघ्नसंचक्षयेत्स्वयम् ॥ १०० ॥ क्षिप्रप्रसादनादैर्द्रव्याद्वितुंडोगण
नायकः ॥ अग्रतः पृष्ठतश्चापि विभर्तिसदृशीं श्रियम् ॥ १ ॥ तस्य संदर्शनात्पुंसां भवेच्छ्रीः सर्वतो मुखी ॥ ज्येष्ठो नाम गणाध्यक्षो ज्येष्ठो मे पुत्रसंपदि ॥ २ ॥
ज्येष्ठशुक्रचतुर्दश्यांसं पूज्यो ज्येष्ठतामये ॥ स्थितो वह्निदिशो भागे चितामणिविनायकात् ॥ ३ ॥ दंतहस्ताद्यमाशयां पूज्यो गजविनायकः ॥ तस्य संपूजना
द्भक्त्या गजांतां श्रीरवाप्यते ॥ ४ ॥ पिचिण्डिलाद्रणपतेर्याम्यां कालविनायकः ॥ भयं कालकलितं तस्य संसेवना नृणाम् ॥ ५ ॥ उहंडमुंडाद्रणपात्की
नाशदिशिसंस्थितम् ॥ नागेशंगणपट्टानागलोके महीयते ॥ ६ ॥

॥ ९२ ॥ ९३ ॥ दंतहस्तो हस्तगृहीतदंतहृत्पर्यः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रावरे आवरणे ॥ स्थूलदंतकलिप्रियकौतौ चतुर्दशनद्वितुंडौ ॥ ज्येष्ठगजकालनागेशः पंचमावरणगणेशः ॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥ तैर्थिकद्रुहांतां रथे विप्राणि हिंसकानाम् ॥ ९९ ॥ क्षयेन्नाशंगच्छेत् ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उहंडमुंडादिति कविपाठः सचित्यः ॥

पूर्वव्रतयापाठकल्पनप्रमाणाभावात् ॥ प्राच्यादीनां दिशां प्रति योगित्वेन स्थूलदंतादयो यथासंख्येन बोद्धव्याः ॥ ६ ॥ ७ ॥ मणिकर्णांशाविनायकमृष्टिविनायकयक्षविघ्नेशः ॥ गजकर्णचित्रघटस्थूल
जंघमिश्राः पट्टावृतिगाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शमयेच्छमिनामघमिति ॥ शमिनां शांतानाम् अघमितिरोगानुपलक्षणं शमयेच्छमयति ॥ शमयेदघमस्ति यतिमिति पाठे अघमस्ति यतिमघमतां स्थानम् ॥ ११ ॥
यमतीर्थादुदीच्यांचित्याचर्यपंचानाकम् ॥ अष्टाधिक्यापत्तेः ॥ षट्पंचाशद्गजमुखानेतान्यः संस्मरिष्यतीत्युपसंहारविरोधाच्च ॥ यदि बहुषुस्तकानुरोधेनावपाठः कर्त्तव्यस्तदा षडधिकापञ्चा
शद्येषु तान्सप्तपञ्चाशद्गजानानित्यर्थः ॥ दशधर्मोपकार्येदोर्द्विषद्वित्रिषद्वत्तवानित्यत्र द्विगुणाः षडयामुत्रयोदशेति वदिति ॥ यद्वा एकस्यासिंहतुण्डत्वादप्येषां गजमुखत्वात् षट्पञ्चाशद्गजमुखानित्यु

अथ षष्ठावरणगाः प्रोच्यन्ते विघ्ननायकाः ॥ तेषां नाम श्रवादेव पुंसां सिद्धिः प्रजायते ॥ ७ ॥ मणिकर्णों गणपतिः प्राच्यां विघ्नविघातकृत् ॥ आशाविनायको
वह्नीयाभक्ताशां पूरयन् स्थितः ॥ ८ ॥ याम्यां मृष्टिगणेशश्च मृष्टिसंहारमूचकः ॥ नैर्ऋत्यां यक्षविघ्नेशः सर्वविघ्नहरः परः ॥ ९ ॥ प्रतीच्यां गजकर्णश्च सर्वेषां
क्षेमकारकः ॥ चित्रघंटोगणपतिर्वायव्यां पालयेत्पुरीम् ॥ १० ॥ स्थूलजंघउदीच्यां च शमयेच्छमिनामघम् ॥ ऐश्यामैशीं पुरीं पायात्समंगलविनायकः
॥ ११ ॥ यमतीर्थादुदीच्यां च पूज्यो मित्रविनायकः ॥ सप्तमावरणये च त्वां श्रवस्ये विनायकान् ॥ १२ ॥ मोदाद्याः पंचविघ्नेशः षष्ठोज्ञानविनायकः ॥
सप्तमोद्धारविघ्नेशो महाद्धारपुरश्चरः ॥ १३ ॥ अष्टमः सर्वकष्टौघानविमुक्तविनायकः ॥ अविमुक्ते मम क्षेत्रे हरेत्प्रणतचेतसाम् ॥ १४ ॥ षट्पंचाशद्गजमुखाने
तान्यः संस्मरिष्यति ॥ दूरदेशांतरस्थोऽपि समृतोज्ञानमाप्नुयात् ॥ १५ ॥ दुर्दिस्तुर्तिमहापुण्यां षट्पंचाशद्गजाननाम् ॥ यः पठिष्यति पुण्यात्मा तस्य सिद्धिः
पदेपदे ॥ १६ ॥ इमे गणेश्वराः सर्वे स्मर्तव्या यत्र कुत्रचित् ॥ महाविपत्समुद्रांतः पतंतं पांतिमानवम् ॥ १७ ॥ इति स्तुतिमहापुण्यां श्रुत्वा चैतान् विनायकान् ॥
जातु विघ्नेर्न बाध्येत पापेभ्योऽपि प्रहीयते ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा देवदेवोऽपि महोत्सवितमानसः ॥ कृताभिषेको ब्रह्माद्यैस्तेभ्यो दत्त्वा भिवांछितम् ॥ १९ ॥ संप्रसा
दयथायोगं सर्वानुचितचंचुरः ॥ अविशद्वाजसदनं विश्वकर्मविनिर्मितम् ॥ २० ॥ स्कंद उवाच ॥ एवं स्तुतो भगवता देवदेवेन विघ्नजित् ॥ इत्थंच बहु
धात्मानं सचकार विनायकः ॥ २१ ॥

क्तम् ॥ ननु तस्य स्मरणप्रभावाभिप्रायेणेति ॥ यद्वा समकक्षत्वात् भवमस्य मित्रविनायकस्य प्रसंगादुक्तिः ॥ ऐश्यामित्यत्र इमामिति पाठे स्थूलजंघ इत्याद्येकः श्लोको वाक्यम् ॥ तथाचायमर्थः ॥ सप्तसि
द्धो मंगलविनायकः इमामैशीं पुरीं पायादित्यन्वयः ॥ कथं भूतः ॥ स्थूलजंघेयस्य सः ॥ यद्वा मंगलो मंगलरूप इति मित्रविनायकविशेषणम् ॥ तेनापि यमतीर्थात् पूर्वदिक्स्थितादुदीच्यामैशान्यामिति सर्व
मनवद्यम् ॥ १२ ॥ मोदाद्याः पंचविघ्नेशस्तथा ज्ञानविनायकः ॥ तद्गद्गाराविमुक्ताख्यौ सप्तमावृतिगास्त्वमी ॥ १३ ॥ मचाविमुक्त इति सर्वोपलक्षणार्थः ॥ सर्वकष्टौघान् हरेद्गदति ॥ कष्टमुक्तविनायक
इति कचित्पाठः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महद्गदामुत्सवितमुन्मवयुक्तचेनो यस्य मम होत्सवितमानसः ॥ १९ ॥ उचितचंचुरः यथायोग्यव्यवहारेक्षः ॥ २० ॥ २१ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृष्णार्वाकाशीखंडटीकायां सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अध्यायेचाष्टपञ्चाशे विष्णोर्गमनमुच्यते ॥ मन्द
रादविमुक्तेचदिवोदासस्यनिर्वृतिः ॥ १ ॥ कृतकृत्यमिवात्मानं ततो मत्वासविघ्नजित् ॥ विधाय बहुधात्मानं काश्यां स्थितिं मवापचेत्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ किंचकारेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

एतानितस्य नामानि दुंदिराजस्य कुंभज ॥ जपित्वा यानि मनुजोलप्स्यते निजवांछितम् ॥ २२ ॥ अन्येऽपि तत्र वैभेदास्तस्य दुंदेर्गणेशितुः ॥ भक्तैः सम
र्चिता भक्त्या ह्यसंख्याताः सहस्रशः ॥ २३ ॥ भगीरथगणाध्यक्षो हरिश्चंद्रविनायकः ॥ कपर्दाख्यो गणपतिस्तथा बिंदुविनायकः ॥ २४ ॥ इत्याद्यास्तत्र
विघ्नेशः प्रतिभक्तप्रतिष्ठिताः ॥ तेषामप्यर्चनात्पुंसां जायंते सर्वसंपदः ॥ २५ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिमं पुण्यं नरः श्रद्धासमन्वितः ॥ सर्वविघ्नान्समुत्सृज्य लभते
वांछितं पदम् ॥ १२६ ॥ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्द्धे दुंदिविनायकप्रादुर्भावो नाम सप्तपञ्चाशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ५७ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ किंचकार हरः स्कंदं मंदराद्रिगतस्तदा ॥ विलंबमालंबयति तस्मिन्पि गजानने ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
शृण्वगस्त्य कथां पुण्यां कथ्यमानां मया धुना ॥ वाराणस्येकविषयामशेषाघोचना शिनीम् ॥ २ ॥ करींद्रवदने तत्र श्लेषवयं विमुक्ते ॥ विलंबभाजि त्र्यक्षेण प्रे
क्षिषि प्रमथोत्तजः ॥ ३ ॥ प्रोक्तोऽथ बहुशश्चेति बहुमानपुरःसरम् ॥ तथा त्वमपि माकार्षीर्यथा प्राक्प्रस्थितैः कृतम् ॥ ४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥
उद्यमः प्राणिभिः कारयें यथा बुद्धिबलाबलम् ॥ परं फलं तिकर्माणि त्वदधीनानि शंकर ॥ ५ ॥ अचेतनानि कर्माणि स्वतंत्राः प्राणिनोऽपि ॥ त्वंच तत्कर्मणां
साक्षी त्वंच प्राणिप्रवर्तकः ॥ ६ ॥ किं नु त्वत्पादभक्तानां तादृशी जायते मतिः ॥ यया त्वमेव कथये साध्वनेन त्वनुष्ठितम् ॥ ७ ॥ यत्किंचिदिह वै कर्मस्तो
कं वाऽस्तोकमेव वा ॥ तत्सिद्धयत्येव गिरिशत्पादस्मृत्यनुष्ठितम् ॥ ८ ॥ सुसिद्धमपि वै कार्यं सुबुद्ध्यापि स्वनुष्ठितम् ॥ अत्वत्पदस्मृतिकृतं विनश्यत्ये
व तत्क्षणात् ॥ ९ ॥ शंभुना प्रेषितेनाद्युद्यमः कियते मया ॥ त्वद्भक्तिसंपत्तिमतां संपन्नप्राय एव नः ॥ १० ॥ अतीव यदसाध्यं स्यात्स्वबुद्धिबलपौरुषैः ॥
तत्कार्यं हि सुसिद्धं स्यात्स्वदनुध्यानतः शिव ॥ ११ ॥ याति प्रदक्षिणीकृत्य ये भवंतं भवं विभो ॥ भवंति तेषां कार्याणि पुरोभूतानि ते भयात् ॥ १२ ॥ जातं वि
द्धि महादेव कार्यमेतत्सुनिश्चितम् ॥ काशीप्रावेशिकश्चित्य शुभलभोदयः परम् ॥ १३ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नोस्माकमुद्यमः संपन्नप्रायः सिद्धप्राय इति योगिन्याद्यानंतर्भाव्याह ॥ इति पाठे निश्चितमित्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ प्रावेशिकः प्रवेशयोग्यः काल इति शेषः ॥

शुभलप्रोदयोवाविशेष्यते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ दक्षपादोदपानीयं देवादिभ्योऽप्येनम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ पादोदकस्य तीर्थस्याद्भिः शंखेन स्नापितस्येत्यन्वयः ॥ २४ ॥ २५ ॥ सभियामित्यत्र सभिभूमिति क्वचित्पाठः ॥ २६ ॥ कृतानित्यक्रियाः संघ्यादिरूपायेन सतथा ॥ काश्यपिर्गुडः ॥ उपसंहृत्य तां मूर्तिमिति श्लोकद्वयं वाक्यम् ॥ २७ ॥

अथवा काशिसंप्राप्तौ न चित्यं हि शुभाशुभम् ॥ तदैवा हि शुभः कालो यद्देवाप्येतकाशिका ॥ १४ ॥ शंभुप्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्य च पुनः पुनः ॥ प्रतस्थेऽथ सलक्ष्मीकोमंदराद्रुडध्वजः ॥ १५ ॥ दशोरतिथितां नीत्वा विष्णुवाराणसीततः ॥ पुंडरीकाक्षइत्याख्यां सफलीकृतवान्मुदा ॥ १६ ॥ गंगावरणयोर्विष्णुः संभेदे स्वच्छमानसः ॥ प्रक्षाल्य पाणिचरणं सचैलः स्नातवानथ ॥ १७ ॥ तदा प्रभृतितत्तीर्थपादोदकमिति रीतम् ॥ पादौ यदा दौ शुभदौ क्षालितौ पीतवा ससा ॥ १८ ॥ तत्र पादोदके तीर्थे ये स्नास्यंतीह मानवाः ॥ तेषां विनश्यति क्षिप्रं पापं सप्तभवार्जितम् ॥ १९ ॥ तत्र श्राद्धं नरः कृत्वा दत्त्वा चैवा तिलोदकम् ॥ सप्तसप्ततथा सप्तस्ववंश्यांस्तारयिष्यति ॥ २० ॥ गयायां यादृशी तु तिलं भ्यते प्रपितामहे ॥ तीर्थपादोदके काश्यां तादृशी लभ्यते ध्रुवम् ॥ २१ ॥ कृतपादोदकं स्नानं पीतपादोदकोदकम् ॥ दत्तपादोदपानीयं नरं न निरयः स्पृशेत् ॥ २२ ॥ विष्णुपादोदके तीर्थं प्राश्य पादोदकं सकृत् ॥ जातु चिज्जननीस्तन्यं नपि वेदिति निश्चितम् ॥ २३ ॥ सचक्रशालग्रामस्य शंखेन स्नापितस्य च ॥ अद्भिः पादोदकस्यां शुपिबन्नमृततां व्रजेत् ॥ २४ ॥ विष्णुपादोदके तीर्थं विष्णुपादोदकं पिबेत् ॥ यदितत्सुधया किं नु बहु कालीनया तया ॥ २५ ॥ काश्यां पादोदके तीर्थे यः कृतानोदकक्रियाः ॥ जन्मैव विफलं तेषां जलबुद्बुदसंश्रियाम् ॥ २६ ॥ कृतानित्यक्रियो विष्णुः सलक्ष्मीकः सकाश्यपिः ॥ उपसंहृत्य तां मूर्तिं त्रैलोक्यव्यापिनीं तथा ॥ २७ ॥ विधाय दार्पणं मूर्तिं स्वहस्तेनादिकेशवः ॥ स्वयं संपूजयामास सर्वसिद्धिसमृद्धिदाम् ॥ २८ ॥ आदिकेशवनाम्र्वांतां श्रीमूर्तिं पारमेश्वरीम् ॥ संपूज्य मर्त्ये विकुण्ठं मन्यते स्वगृहांगणम् ॥ २९ ॥ श्वेतद्वीपदितिर्यातं तत्स्थानं काशिमीमनि ॥ श्वेतद्वीपे वसंत्ये वनरास्तन्मूर्तिं सेवकाः ॥ ३० ॥ क्षीराब्धिं सञ्जतं त्रान्यतीर्थकेशवतो ग्रतः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र वसेत्क्षीराब्धिरोधसि ॥ ३१ ॥ तत्र श्राद्धं नरः कृत्वा गादत्त्वा च पयस्विनीम् ॥ यथोक्तसर्वाभरणां क्षीरो देवासयेत्पितृन् ॥ ३२ ॥ एकोत्तरशतं वंश्यान्नेत्यपायसकर्मम् ॥ क्षीरोदरोधः पुण्यात्मा भक्त्या तत्रैकधेनुदः ॥ ३३ ॥ बह्वीश्वनैचिकीर्दत्त्वा श्रद्धया त्रसदक्षिणाः ॥ शय्योत्तरांश्च प्रत्येकं पितृंस्तत्र मुवासयेत् ॥ ३४ ॥ क्षीरोदादक्षिणे तत्र शंखतीर्थं मनुत्तमम् ॥ तत्रापि संतर्प्य पितृन् विष्णुलोके महीयते ॥ ३५ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ यथोक्तं स्वर्णभृंगरीप्यखुराद्याभरणं यस्याः सा तया ताम् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ नैचिकीरुचमावेनूः ॥ शय्याभोगसाधनमुत्तरमुदकं फलयेषां तान् पितृन् ॥ ३४ ॥ क्षीरोदे ॥ यद्वा शय्याया उक्ते उपरिमुखमुमान् ॥ शय्योत्तरांश्चेत्यत्र सतोत्तरांश्चेति क्वचित्पाठः ॥ ३५ ॥ गृहीतमूर्तिभिः शंखचक्रादिभिरधिष्ठितानि तीर्थानि शंखादितीर्थानि ॥ ३६ ॥

॥३६॥३७॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ नभस्यबहुलाष्टम्यांभाद्रकृष्णाष्टम्याम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ मासवान्केशवः।दितिद्वितीयेनान्वयः ॥ यथाश्रुतयोऽनिकायामयेनारदकेशवः।निसुगन्दिष्टं

तद्याम्यांचक्रीर्थाचपितृणामपिदुर्लभम् ॥ तत्रापिविहितश्राद्धोमुच्यतेपैतृकाष्टणात् ॥३६॥ तत्रत्रिभोगदातीर्थविष्वगाधिनिवर्हणम् ॥ तारणंचपितृणां
वैकारणंचेनसाक्ष्ये ॥ ३७ ॥ पद्मतीर्थतदग्रेतुतत्रस्नात्वानरोत्तमः ॥ पितृन्संतर्प्यविधिनापद्मयानंवहीयते ॥ ३८ ॥ तत्रैवचमहालक्ष्म्यास्तीर्थत्रैलोक्य
विश्रुतम् ॥ स्वयंयत्रमहालक्ष्मीःस्नातात्रैलोक्यहर्षदा ॥३९॥ तत्रतीर्थकृतस्नानोदत्तवारत्नानिर्वाचनम् ॥ पद्मवराणिविप्रेभ्योनलक्ष्म्यापरिहीयते ॥४०॥
यत्रयत्रहिजायेततत्रतत्रसमृद्धिमान् ॥ पितरोपिहिसश्रीकास्तस्यस्युस्तीर्थगौरवात् ॥४१॥ तत्रास्तिद्विमहालक्ष्म्यासुर्तिस्त्रैलोक्यवंदिता ॥ तांप्रगभ्यनगे
भक्त्यानरोगीजायतेक्वचित् ॥ ४२ ॥ नभस्यबहुलाष्टम्यांकृत्वाजागरणंनिशि ॥ समभ्यर्च्यमहालक्ष्मींत्रितीव्रतफलंलभेत् ॥ ४३ ॥ ताक्ष्यतीर्थंविना
स्तिताक्ष्यकेशवसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वानरोभक्त्यासंसाराहिनपश्यति ॥ ४४ ॥ तदग्रेनारदंतीर्थमहापातकनाशनम् ॥ ब्रह्मविद्योपदेशंचप्राप्तवान्यत्रनारदः
॥४५॥ तत्रस्नातो नरःसम्यग्ब्रह्मविद्यामवाप्नुयात् ॥ केशवात्तेनतत्रोक्तःकाश्यांनारदकेशवः ॥४६॥ अर्चयित्वानरोभक्त्यादेवंनारदकेशवम् ॥ जनन्वाज
ठरंपीठमध्यास्तेनकदाचन ॥ ४७ ॥ प्रहादतीर्थतस्याग्रेयत्रप्रहादकेशवः ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वाविष्णुलोकेमहीयते ॥ ४८ ॥ आंवरीपनहातीर्थ
मघमंतस्यसन्निधौ ॥ तत्रौदकींक्रियांकुर्वन्निष्कालुष्यंलभेन्नरः ॥४९॥ आदित्यकेशवःपूज्यआदिकेशवपूर्वतः ॥ तस्यसंदर्शनदेवमुच्यतेचोच्चपातकैः ॥
॥ ५० ॥ दत्तात्रेयेश्वरंतीर्थतत्रैवादिगदाधरः ॥ पितृन्संतर्प्य तत्रैवज्ञानयोगमवाप्नुयात् ॥ ५१ ॥ भृगुकेशवपूर्वेणतीर्थवैभार्गवंपरम् ॥ तत्रस्नातो नरः
भवेद्भार्गववत्सुधीः ॥ ५२ ॥ तत्रवामनतीर्थंचप्राच्यांवामनकेशवात् ॥ पूजयित्वाचतंविष्णुंऽसेद्वामनसन्निधौ ॥ ५३ ॥ नरनारायणंतीर्थनरनाय
णात्पुरः ॥ तत्रतीर्थकृतस्नानोनरोनारायणोभवेत् ॥ ५४ ॥ यज्ञवाराहतीर्थंचतदग्रेपापनाशनम् ॥ प्रतिमज्जनतस्तत्रराजसूयकतोःफलम् ॥ ५५ ॥
विदारनारसिंहाख्यंतत्रतीर्थसुनिर्मलम् ॥ स्नातोविदारयेत्तत्रपापंजन्मशतार्जितम् ॥ ५६ ॥ गोपिगोविंदतीर्थंचगोपिगोविंदपूर्वतः ॥ स्नात्वातत्र
समभ्यर्च्यविष्णुंविष्णुप्रियोभवेत् ॥ ५७ ॥ तीर्थलक्ष्मींनुसिंहाख्यंगोपिगोविंददक्षिणे ॥ नलक्ष्म्यात्यज्यतेक्वापितत्तीर्थपरिमज्जनात् ॥ ५८ ॥
तदग्रेशेषतीर्थंचशेषमाधवसन्निधौ ॥ तर्पितानांपितृणांचयत्रतृप्तिर्नाशिष्यते ॥ ५९ ॥ शंखमाधवतीर्थंचतदवाच्यांसुनिर्मलम् ॥ कृतोदकोनरस्त
त्रभवेत्पापोपिनिर्मलः ॥ ६० ॥

नस्यात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ मुच्यतेचेतिचकाराद्गोश्व ॥ ५० ॥ ५१ ॥ भार्गवमोजनमम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

स्कं. म. पु.

॥२४६॥

॥६१॥६२॥प्रसंगतइति ॥ एतानिध्वेकानिकानिचिन्तुमाकल्पेन ॥ तत्रहेतुर्यद्यस्मात्तत्रकाश्याभूमौतिलांतरायांतिलमध्यप्रमाणायामनेकशःसर्लिंगःनिनीर्यानिर्वात ॥६३॥ विशेषतःकेषांचिन्निर्देश
फलमाह ॥ उद्दिष्टानामिति ॥ ६४ ॥ प्रसंगागतं पारितमाप्यप्रस्तुतमावेदयति ॥ इदानीमिति ॥६५॥ समावेश्यसंस्पृगावेश्यमवेश्य ॥ व्यापिनीतनुमितिशेषः ॥ तनुक्रियानामव्यापारःकयंसाविष्णो
व्यापकस्येत्यतआह ॥ अंशःअंतर्पामीतस्यांशःपुरुषस्तस्यांशश्चतुर्भुजस्तेन ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ प्रतितस्येस्थापिता ॥ ७० ॥ किंचिदिति ॥ किंचिद्द्रव्यस्यादमभेदधर्मेश्वरमैश्वर्यतिलोक

तदग्रेचहयग्रीवंतीर्थपरमपावनम् ॥ तत्रस्नात्वाहयग्रीवंकेशवंपरिपूज्यच ॥ ६१ ॥ पिंडंचतत्रनिर्वाप्यहयग्रीवस्यमग्निर्वा ॥ ६२ ॥ ग्रीर्वीथियंप्राप्यसमुच्ये
तसपूर्वजः ॥ ६२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ प्रसंगतोमयैतानितीर्थानिकथितानिते ॥ भूमौतिलांतगयांयत्तत्रतीर्थान्यनेकशः ॥ ६३ ॥ उद्दिष्टानां
तुतीर्थानामेतेषांकलशोद्भव ॥ नाममात्रमपिश्रुत्वानिष्पापोजायतेनरः ॥ ६४ ॥ इदानींप्रस्तुतंविप्रपृणुष्यामितीत्यतः ॥ वैकुण्ठनाथोयच्चकेशंयच्चक्रगदा
धरः ॥ ६५ ॥ तस्यामूर्तौसमावेश्यकेशव्यामथकेशवः ॥ शंभोःकार्यकृतमनाअंशांशांशेननिर्गतः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ अंशांशां
शेननिश्चक्रेकुतोभोश्चक्रपाणिना ॥ कनिर्गतंचहरिणाप्राप्यकार्श्यापिडानन ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सामस्येनयत्तर्धननिर्गतंविष्णुनामुने ॥
ब्रुवेत्तत्कारणमितिक्षणमात्रंनिशामय ॥ ६८ ॥ संप्राप्यपुण्यसंभारेःप्राज्ञोवाराणसीपुरीम् ॥ नत्यजेत्सर्वभावेनमहाभयैरपीरितः ॥ ६९ ॥ अतःप्रतिकृ
तिःस्वीयातत्रकाश्यामुरारिणा ॥ प्रतितस्थेकलशजस्तोकांशेनचनिर्गतम् ॥ ७० ॥ किंचित्काश्याउदीच्यांचगत्वादेवेनचक्रिणा ॥ स्वस्थित्यैकलियंतं
स्थानंधर्मक्षेत्रमितीरितम् ॥ ७१ ॥ ततस्तुसौगतंरूपंशिथ्रायश्रीपतिःस्वयम् ॥ अतीवसुंदरतरत्रैलोक्यस्यापिमोहनम् ॥ ७२ ॥ श्रीःपरिव्राजिकाजाता
नितरांमुभगाकृतिः ॥ यामालोक्यजगत्सर्वचित्रन्यस्तमिवास्थितम् ॥ ७३ ॥ विश्वयोर्निजगद्द्वार्त्रीन्यस्तहस्ताग्रपुस्तकाम् ॥ गरुत्मानपितच्छिष्यो
जातोलोकोत्तराकृतिः ॥ ७४ ॥ अत्यद्भुतमहाप्राज्ञोनिःस्पृहःसर्ववस्तुषु ॥ गुरुशुश्रूषणपरोन्यस्तहस्ताग्रपुस्तकः ॥ ७५ ॥ अपृच्छत्परमंधर्मसंसारवि
निमोचकम् ॥ आचार्यवर्यसौम्यास्यंप्रसन्नात्मानमुत्तमम् ॥ ७६ ॥ धर्मार्थशास्त्रकुशलंज्ञानविज्ञानशालिनम् ॥ सुस्वंगमुपदव्यक्तिसुस्निग्धमृदुभा
षिणम् ॥ ७७ ॥ स्तंभनोच्चाटनाकृष्टिशीकर्मादिकोविदम् ॥ व्याख्यानसमयाकृष्टपक्षिरोमांचकारिणम् ॥ ७८ ॥

प्रसिद्धम् ॥ ७९ ॥ मुगतोबुद्धस्तत्संबंधिसौगतम् ॥ शिष्यायाश्रितवान् ॥ ८० ॥ परिब्राजिकांवाद्वांगना ॥ विष्णोर्देहानुरूपांवंकरोत्येषात्मनस्तनुमितिपराशरोक्तेः ॥ चित्रन्यस्तंचित्रलिखितम् ॥
मोहितम् ॥ तत्संज्ञादिहेतिकचित्पाठः ॥ ८१ ॥ लोकोत्तराकृतिःमर्वाकृष्टमूर्तिः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ संसारविनिमोचकमितितन्मत्तमवलंब्योक्तम् ॥ प्रसन्नात्मानमुत्तमनसम् ॥ ८६ ॥
ज्ञानंशास्त्रीयंविज्ञानमनुभवस्ताभ्यांशालतइतिज्ञानविज्ञानशालिनम् ॥ ८७ ॥ आकृष्टिगकर्षणम् ॥ व्याख्यानमभयेव्याख्यानंश्रीनुमायांत्यतोव्याख्यानमभयेनाकृष्टाआहूताःपञ्चिणस्तेपांगेमांचो

का.सं.२.३.

स. अ. १८

॥२४६॥

दयकारिणम् ॥ ७८ ॥ महामोदभराक्रान्तेनघनतरप्रमोदभराक्रमणेनवातस्यचांचल्यं हर्तुंशीलंयस्यतम् ॥ ७९ ॥ पुण्यापुण्यजनिकाकीर्तिर्यस्यसपुण्यकीर्तिः ॥ ८० ॥ विनयेनकीर्तिर्यस्य
 तम् ॥ तत्रहेतुगर्भविशेषणमाह ॥ महाविनयभूषणमिति ॥ ८१ ॥ अनुवादपूर्वकं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ त्वयेति ॥ सनातनः प्रवाहरूपेणानित्यः ॥ ८२ ॥ स्वभाववादमादाय निरीश्वरेश्वरवादीनिरस्य
 ति ॥ अनादिसिद्धाति ॥ ८३ ॥ देहद्वयोपाधिजगदनुद्यसर्वदेहेष्वात्माभेदप्रतिजानीते ॥ ब्रह्मादीति ॥ ब्रह्मादिस्तम्बपर्यंतं हिरण्यगर्भमारभ्यगुल्मावसानंजगदितिशेषः ॥ निवध्यतेऽनेनेतिनिबंध
 नम् ॥ देहद्वयस्थूलसूक्ष्मलक्षणनिबन्धनंयत्तज्जगत् ॥ तथाआत्मैवैकेति ॥ तत्रजगतिआत्मैवैकःस्वतन्त्रस्तदीशितातन्त्रियामकर्द्विश्रुत्यर्थः ॥ यद्वा वेदांतिमतदूषयितुमवलम्ब्याह ॥ आत्मैवैकेति ॥
 सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यइत्यर्थः ॥ तदीशितेत्यत्रतच्छब्दोजगद्विषयः ॥ ८४ ॥ ननुब्रह्मविष्णुहराजगभियन्तारःसंतिताव्राह्म ॥ ब्रह्मेति ॥ देहिनामस्मदादीनांयथापुण्यकीर्त्यादिराख्योच्य
 पीततद्गीतपीयूषमृगपूगेरुपासितम् ॥ महामोदभराक्रान्तवातचांचल्यहारिणम् ॥ ७९ ॥ वृक्षैरपिपतत्पुष्पच्छलेःकृतसमर्चनम् ॥ ततःप्रोवाचपुण्यात्मा
 पुण्यकीर्तिःससौगतः ॥ ८० ॥ शिष्यंविनयकीर्तितंमहाविनयभूषणम् ॥ ८१ ॥ ॥ पुण्यकीर्तिरुवाच ॥ ॥ त्वयाविनयकीर्तेयोधर्मःपृष्टःसनातनः ॥
 वक्ष्याम्यहमशेषेणशृणुष्वत्वंमहामते ॥ ८२ ॥ अनादिसिद्धःसंसारःकर्तृकर्मविर्वर्जितः ॥ स्वयंप्रादुर्भवेदेषस्वयमेवविलीयते ॥ ८३ ॥ ब्रह्मादिस्तंबपर्यं
 तंयावदेहनिबंधनम् ॥ आत्मैवैकेश्वरस्तत्रनद्वितीयस्तदीशिता ॥ ८४ ॥ यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राद्यास्तथाख्यादेहिनामिमाः ॥ आख्यायथास्मदादीनांपुण्यकी
 र्त्यादिरुच्यते ॥ ८५ ॥ देहोयथास्मदादीनांस्वकालेनविलीयते ॥ ब्रह्मादिमशकांतानांस्वकालाह्वीयतेतथा ॥ ८६ ॥ विचार्यमाणेदेहेस्मिन्नकिंचिदधिकंक्व
 चित् ॥ आहारोमैथुनंनिद्राभयंसर्वत्रयत्समम् ॥ ८७ ॥ निजाहारपरीमाणंप्राप्यसर्वोपिदेहभृत् ॥ सदृशीमेवसंतृप्तिप्राप्तुयान्नाधिकेतराम् ॥ ८८ ॥ यथा
 विनृषिताःस्यामपीत्वापेयंसुदावयम् ॥ नृषितास्तुतथान्येपिनविशेषोलपकोधिकः ॥ ८९ ॥ संतुनार्यःसहस्राणिरूपलावण्यभूमयः ॥ परंनिधुवनेकालेद्ये
 कैवेहोपयुज्यते ॥ ९० ॥ अश्वाःपरःशताःसंतुसंतवनेकेप्यनेकपाः ॥ अधिरोहेतथाप्येकोनद्वितीयस्तथात्मनः ॥ ९१ ॥ पर्यंकशायिनांस्वापेसुखंयदुप
 पद्यते ॥ तदेवसौख्यंनिद्रायामिदंभूशायिनामपि ॥ ९२ ॥ यथैवमरणाद्रीतिरस्मदादिवपुष्मताम् ॥ ब्रह्मादिकीटकांतानांतथामरणतोभयम् ॥ ९३ ॥
 सर्वेतनुभृतस्तुल्यायदिबुद्ध्याविचार्यते ॥ इदंनिश्चित्येकेनापिनोर्हिस्यःकोपिकुत्रचित् ॥ ९४ ॥ धर्मोजीवदयातुल्योनकापिजगतीतले ॥ तस्मात्सर्व
 प्रयत्नेनकार्याचीवदयानृभिः ॥ ९५ ॥

तेतथाब्रह्मादीनांचतुर्मुखचतुर्भुजपञ्चवक्त्राद्याउच्यते कल्प्यतइत्यर्थः ॥ वाचारंभणंविचारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमितिश्रुतेः ॥ काल्पनिकोनियम्यनियंतुभावोनवास्तवः स्वमेययेत्यर्थः ॥ ८५ ॥
 ब्रह्मादिमशकांतानांदेहानां साम्यमाह ब्रह्मादिपदविरक्त्यै देहइत्यारभ्यइदंनिश्चित्येत्यतःप्राक्तेनप्रथेन ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ अधिकेतरामधिक्यासहस्रतरान्युनाअधिकेतरातामतिरिक्तां
 न्यूनान्चेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ तत्रस्वानुभवंप्रमाणयति ॥ यथेति ॥ ८९ ॥ साधनभूयस्त्वाभूयस्त्वाभ्यामुत्पत्त्याधिक्यन्यूनतांनिराकरोति ॥ संतुनार्यइति ॥ विधुवनेमैथुने ॥ परंतुमैथुनइतिकचित्याठः ॥
 ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ साम्यमुपसंहरति ॥ सर्वइति ॥ साम्यज्ञानफलमाह ॥ इदमिति ॥ ९४ ॥ एवमात्मभेदंसुखतारतम्यंचप्रत्याख्यायपृष्टमनूदितंपरमंधर्ममाह ॥ धर्मइति ॥ ९५ ॥

तद्वद्वेदित्यर्थः ॥ कलितमाह ॥ तस्मादिति ॥ ९६ ॥ जीवदयातुल्योपमोनास्तीत्यत्रवेदातिनासंमतिमाह ॥ अहिंसेति ॥ नहिंस्यात्सर्वभूतानीति श्रुतेः ॥ यदा पूर्वसूरिभिः प्राक्तनैर्बौद्धाचार्यैरित्यर्थः ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तेः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ तर्हि किंभूताभयप्रदानादन्योपमोनास्त्येवतत्राह ॥ इहचत्वारोति ॥ १०० ॥ तान्येवदर्शयति ॥ भीतेभ्य इति ॥ १ ॥ देहात्मवादमाह ॥ अविचित्येतिद्वाम्याम् ॥ मणयश्चमंत्राश्चोपधयश्चतेषांयद्गलम् ॥ कथंभूतम् ॥ अविचित्यप्रभावंचितितुमशक्यः प्रभावोयस्यतत्तथातत् ॥ नानार्थोपार्जनायअनेकविधधनसंपादनार्थमभ्यस्यम् ॥ २ ॥ तेनाभ्यासेनबहुनयानुपाज्य ॥ परितःसमंततःसर्वैःप्रकारैरित्यर्थः ॥ द्वादशायतनानिकर्मैर्द्रियज्ञानैर्द्रियमनोबुद्धिलक्षणानिपरिपूज्यानिनिर्गतरं सर्वदापूज्यानि ॥ ३ ॥ अन्यैरिन्द्रादिभिःपूजितैःकिं नकिमपीत्यर्थः ॥ ३ ॥ द्वादशायतनानिस्वयमेवव्याचष्टे ॥ पंचेति ॥ ४ ॥ नन्वेवैवाभजनेनरकपातम्रौव्याद्वजनेचस्वर्गप्राप्तेः कर्तव्यान्येपूजनीयाइत्याशंक्याह ॥ इहैवस्वर्गेति ॥

एकस्मिन्क्षितेजीवत्रैलोक्यंक्षितंभवेत् ॥ घातितेघातितंतद्वत्तस्माद्रक्षेत्रघातयेत् ॥ ९६ ॥ अहिंसापरमोधर्मइहोक्तःपूर्वसूरिभिः ॥ तस्मान्नाहिंसाकर्तव्यानरेनरकभीरुभिः ॥ ९७ ॥ नहिंसासदृशंपापत्रैलोक्येसचराचरे ॥ हिंसकोनरकंगच्छेत्स्वर्गंगच्छेदहिंसकः ॥ ९८ ॥ संतिदानान्यनेकानिकितैस्तुच्छफलप्रदैः ॥ अभीतिदानसदृशंपरमेकमपीहन ॥ ९९ ॥ इहचत्वारिदानानिप्रोक्तानिपरमर्षिभिः ॥ विचार्यनानाशास्त्राणिशर्मणेत्रपरत्रच ॥ १०० ॥ भीतेभ्यश्चाभयंदयंव्याधितेभ्यस्तथोपधम् ॥ देयाविद्यार्थिनांविद्यादेयमन्नंशुधातुरे ॥ १ ॥ अविचित्यप्रभावंहिमणिमंत्रोपधीवलम् ॥ तदभ्यस्यंप्रयत्नेननानार्थोपार्जनायवै ॥ २ ॥ अर्थानुपाज्यंबहुशोद्वादशायतनानिवै ॥ परितःपरिपूज्यानिकिमन्यैरिहपूजितैः ॥ ३ ॥ पंचकर्मैर्द्रियाण्येवपंचबुद्धौर्द्रियाणिच ॥ मनोबुद्धिरिहप्रोक्तंद्वादशायतनंशुभम् ॥ ४ ॥ इहैवस्वर्गनरकोप्राणिनानान्यतःकाचित् ॥ सुखंस्वर्गःसमाख्यातोदुःखंनरकएवहि ॥ ५ ॥ सुखेषुभुज्यमानेषुयत्स्याद्देहाविसर्जनम् ॥ अयमेवपरोमोक्षोनमोक्षोऽन्यःकचित्पुनः ॥ ६ ॥ वासनासहितकेशसमुच्छेदेसतिध्रुवम् ॥ विज्ञानोपरमोमोक्षोविज्ञेयस्तत्त्वचित्कैः ॥ ७ ॥ प्रामाणिकीश्रुतिरियंप्रोच्यतेवेदवादिभिः ॥ नहिंस्यात्सर्वभूतानिनान्याहिंसाप्रवर्तिका ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ ननुस्वर्गनरकयोःपारलौकिकयोरभावोपमोक्षस्यसद्भावात्तदर्थश्रवणाद्यनुष्ठानंविधेयमेवेत्याशंक्याह ॥ सुखेचित् ॥ ६ ॥ प्रामाणिकसंमत्याजक्तंद्रवयति ॥ वासनासहितकेशेति ॥ वासयतिसंसारप्रवर्तयतीतिवासनासंवृतिरविधेयियावत् ॥ तत्संहिताःकेशावविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः ॥ तत्रानित्याशुचिदुःखानात्मसुनित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या ॥ आत्मानात्मनोस्तथापिपिबवत्संश्लेषदवावभासोस्मिता ॥ सुखतत्साधनलोभोरागः ॥ दुःखतत्साधनजिहासाद्वेषः ॥ सर्वस्ययात्माशीर्ष्मनभूवंभूयासमितिसोऽभिनिवेशइति ॥ तेषांसमुच्छेदेसतिविज्ञानोपरमःविज्ञायतइतिविज्ञानसंवृतिरतत्कार्येतरयोपरमोमोक्षः ॥ कैवल्यतत्त्वचित्कैरतत्त्वविद्विज्ञेयइतिध्रुवंनिश्चितमित्यर्थः ॥ अयंभावः ॥ द्विविधोहिपरःपुरुषार्थः ॥ आनंदवाप्तिःसर्वानर्थोच्छित्तिश्च ॥ ततोपभुज्यमानसुखसमयेष्वदेहदयस्यनाशेनानापासेनैवतदुभयस्यसिद्धत्वाच्छ्रवणादिकंमार्गमिति ॥ ७ ॥ अहिंसापरमोधर्मइत्युक्तंतच्छ्रुतिसंवादेनद्रवयति ॥ प्रामाणिकीति ॥ ननुहिंसानिवर्तकश्चतिवर्दिता

प्रवर्तिकापिकाचिच्छ्रुतिर्भविष्यतिनेत्याह ॥ नान्येति ॥ श्रुतिरिति शेषः ॥ ८ ॥ नन्वग्नीषोमीयं पशुमालभेत वायव्यं ॥ मालभेत त्यादिका इत्येतदिति चेत्तत्राह ॥ अग्नीषोमीयमिति ॥ भ्रामिकाभ्रमजनिता
असतामिति च्छेदः ॥ अग्नीषोमीयमिति वायव्यं श्वेतमालभेत त्यादेरुपलक्षणम् ॥ पश्चालं भनदेवतो देवो न पशु इत्यनम् ॥ ९ ॥ श्रुतेरग्रामाण्यं युक्त्या साधयति ॥ वृक्षानिति ॥ वृक्षानश्वत्थादीनामिदा
हरणार्थं छित्त्वा ॥ चित्रमाश्रयेत् ॥ अत्रैवं प्रयोगः ॥ कृत्वंतर्वाति वृक्षादिच्छेदनादिनस्वर्गसाधनं वृक्षादिच्छेदनादिनात् क्रतुना श्वत्थादिच्छेदनादिवदिति ॥ नच निषिद्धत्वमुपाधिस्तस्यानिरूप्यत्वा
दिति भावः ॥ ११० ॥ १११ ॥ समाकृष्टाः आकर्षण्या विद्यया सर्वसमीपं मापिता इत्यर्थः ॥ विज्ञानकौमुदीति ॥ बाह्यः पितृमालयादिरूपमाकर्षणवशं क्रियादिरूपं च ज्ञानं विज्ञानं तस्य कौमुदीवर्कः कौमुदीप्रका
शिक्रतया विज्ञानकौमुद्या ॥ १२ ॥ १३ ॥ सर्वप्रकारेण सुखं साधनीयमिति वक्ष्यते प्रथमं श्रुत्यैव धनं सुखं साधयेत् ॥ आनन्दमान ॥ पदत्वमापन् ॥ आनन्दं ब्रह्मणोरुपपन्नं ब्रह्मोक्षप्रतिष्ठितम् ॥ आनन्दं

अग्नीषोमीयमिति या भ्रामिका साऽसतामिह ॥ नसाप्रमाणं ज्ञातृणां पश्चालं भनकारिका ॥ ९ ॥ वृक्षां छित्त्वा पशून् हत्वा कृत्वा रुधिरकर्मम ॥ दग्ध्वा वह्नौ
तिलाज्यादिवित्रं स्वर्गोऽभिलप्यते ॥ ११० ॥ इत्येवं धर्मजिज्ञासां पुण्यकीर्तौ प्रवर्तते ॥ पारंपर्येण तच्छ्रुत्वा पौराण्यत्रां प्रचकिरे ॥ १११ ॥ परित्राजिकयाप्ये
वं समाकृष्टाः पुराणाः ॥ तया विज्ञानकौमुद्या सर्वविद्याविदग्धया ॥ १२ ॥ ततस्तासां पुरस्तात्सावोद्धधर्मानवीवदत् ॥ दृष्टार्थप्रत्ययकरान्देहसौख्यकसा
धनान् ॥ १३ ॥ ॥ विज्ञानकौमुद्यवाच ॥ ॥ आनन्दं ब्रह्मणोरुपपन्नं श्रुत्यैवं यन्निगद्यते ॥ तत्तथैव हेमन्तं ध्यामि ध्यानानात्त्वकल्पना ॥ १४ ॥ यावत्स्वस्थ
मिदं वर्ष्मया वस्त्रेन्द्रियविह्वलः ॥ यावज्जगच्च दूरे स्तितावत्सौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्येन्द्रियैककल्पे वार्धके तु कुतः सुखम् ॥ शरीरमपि दातव्यमर्थिभ्यां
तः सुखेप्सुभिः ॥ १६ ॥ याचमानमनोवृत्तिप्रीणने यस्य नो जनिः ॥ तेन भूभारवत्येषा समुद्रागद्गुमेर्न हि ॥ १७ ॥ सत्त्वो रोगत्वं रोदेहः संचयाः सपरिक्षयाः ॥
इति विज्ञाय विज्ञाता देहसौख्यं प्रसाधयेत् ॥ १८ ॥ श्वायसकृमीणां च प्रतिभोज्यमिदं वपुः ॥ भस्मांतं तच्छरीरं च वेदे सत्यं प्रपद्यते ॥ १९ ॥ मुधा जा
तिविकल्पोऽयं लोके पुपरिकल्प्यते ॥ मानुष्ये सति सामान्ये को धमः को थचोत्तमः ॥ १२० ॥ ब्रह्मादिमृष्टिरेपेति प्रोच्यते वृद्धपुरुषैः ॥ तस्य स्वपुः
सुतो दक्षमरीचिचेति विश्रुतौ ॥ २१ ॥

ब्रह्मेति व्यजानात् ॥ तस्य परमानन्द इत्यादि श्रुत्या यत्सुखं निगद्यते तत्तथैव हेमन्तं ध्यामि ध्यानानात्त्वकल्पना ॥ ननु सुखस्य जन्मनाशदर्शनात्तारतम्यश्रवणात्कर्षणसुखरूपत्वं ब्रह्मणस्तत्राह ॥ मिथ्यानात्वेति ॥ औपाधि
कमेव जन्मनाशतारतम्यादिकमित्यर्थः ॥ १४ ॥ तच्च सौख्यमस्मिन्नेव शरीरे संपादनीयमिति बाह्यमतमवल्ल्याह ॥ यावत्स्वस्थमिति ॥ १५ ॥ अस्वास्थ्येन्द्रियैककल्पं च तस्मिन् ॥ अथास्येन्द्रियैककल्प
इति क्वचित्पाठः ॥ यतो बार्धके सुखं नास्त्यतः सुखार्थिभिः शरीरमपि दातव्यं जरातः पूर्वमित्यर्थः ॥ १६ ॥ अगाः पर्वताः ॥ १७ ॥ १८ ॥ भस्मांतमिति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ वायुरनिलममृतमयेदं
भस्मांतं शरीरमित्याद्या ॥ १९ ॥ ननु शरीरदानेऽपि संजातं येभ्यश्च दातव्यं नाथमेभ्यस्तत्राह ॥ मुच्येति ॥ मृषात्वमेव दर्शयति ॥ मानुष्यइति ॥ १२० ॥ कुर्यादपि गम्यागम्यकल्पनावृष्ये

त्याह ब्रह्मादिसृष्टिरित्यादिना ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ वर्णावर्णभेदोपिनघटवद्व्याह मुखेति सार्धद्वयेन ॥ २४ ॥ २५ ॥ उपसंहरति ॥ अतइति ॥ २६ ॥ शरीराभेदकयनफलमाह ॥ विज्ञानेति ॥ २७ ॥ सफलीचकुर्विद्यामित्यनुषजते ॥ सफलमिति पाठेन्द्रियचक्रमितिशेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ व्यघादकरोत् ॥ तिलकेष्वौषधंतिलकौषधम् ॥ तिलकरूपमौषधंतिलकौषधमितिव ॥ ३१ ॥ दीक्षितावौद्धर्मेमवेशंकारिताइत्यर्थः ॥ यंत्राणिताम्रादिपीठेषु निर्मितानीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ मोहलासप्रकर्षेणवृष्वे ॥ शृणोषमस्तदितरोऽधर्मोऽवृष्वेतरः ॥ ३३ ॥ अकृष्टपच्यत्वं

मारीचिनाकश्यपेनदक्षकन्याः सुलोचनाः ॥ धर्म्येणकिलमार्गेणपरिणीतास्त्रयोदश ॥ २२ ॥ अपीदानींतनैर्मर्त्यैरल्पबुद्धिपराक्रमैः ॥ अयंगम्यस्त्वगम्यो
यंविचारः कियतेमुधा ॥ २३ ॥ मुखबाहूरुपञ्चातंचातुर्वर्ण्यमिहोदितम् ॥ कल्पनेयंकृतापूर्वेनघटेतविचारतः ॥ २४ ॥ एकस्यांचतनौजाताएकस्माद्य
दिवाक्कचित् ॥ चत्वारस्तनयास्तर्त्तिकंभ्रवर्णत्वमाप्नुयुः ॥ २५ ॥ वर्णावर्णविवेकोयंतस्मान्नप्रतिभासते ॥ अतोभेदोनमंतव्योमानुष्येकेनचित्कचित् ॥
॥ २६ ॥ विज्ञानकोमुदीवाणीमित्याकर्ण्यपुरांगनाः ॥ भर्तृशुश्रूषणवर्तीविजडुर्मतिमुत्तमाम् ॥ २७ ॥ अभ्यस्याकर्षणीविद्यावशीकृतिमतीमपि ॥
पुरुषाः सफलीचकुः परदारेषुमोहिताः ॥ २८ ॥ अंतःपुरचरानार्यस्तथाराजकुमारकाः ॥ पौराः पुरांगनाश्चापिसर्वेताभ्यांविमोहिताः ॥ २९ ॥ वंध्यानां
चापिवंध्यात्वंसापरिब्राजिकाहरत् ॥ तेस्तेश्चकार्मणोपायैरसौभाग्यवतीः स्त्रियः ॥ १३० ॥ सौभाग्यभाग्यसंपन्नाव्यधाद्विज्ञानकोमुदी ॥ कस्यैचिदं
जनदत्तंकस्यैचित्तिलकौषधम् ॥ ३१ ॥ वशीकरणमंत्रैश्चतथाबह्वचोपिदीक्षिताः ॥ मंत्राञ्जपेयुः काश्चिच्चयंत्राण्यन्यालिखंतिच ॥ ३२ ॥ काश्चिज्जुह्व
तिकुंडाम्नोनानाद्रव्याणिनिश्चलाः ॥ एवंसर्वेषुपौरैरुनिजधर्मेपुसर्वथा ॥ पराङ्मुखेषुजातेषुप्रोल्लासवृषेतरः ॥ ३३ ॥ सिद्धयोः कृष्टपच्यद्यानघाएनः
प्रवेशनात् ॥ आसीत्कुंठितसामर्थ्येनृपोपिसमनाङ्मनाक् ॥ ३४ ॥ दूरस्थितोपिविघ्नेशोनृपनिर्विण्णमानसम् ॥ चकारराज्यकरणेदुंदिराजोऽरिपुं
जयम् ॥ ३५ ॥ अजीगणद्विवोदासोप्यष्टादशदिनावधिम ॥ कदागंतासवैविप्रोयोमांसमुपदेक्ष्यति ॥ ३६ ॥ इत्थमष्टादशप्राप्तेदिवसेदिवसेश्वरे ॥
प्राप्तेमध्यंनभोभागंद्वारंप्राप्तोद्विजोत्तमः ॥ ३७ ॥ सएवपुण्यकीर्त्याख्योधर्मक्षेत्रादधोक्षजः ॥ द्विजेष्वंसमालंब्यसमायातो नृपातिकम् ॥ ३८ ॥ द्वित्रैः
पवित्रैर्वहुधाजयजीवेतिवादिभिः ॥ समेतः सइतोविप्रोमूर्तिमानिवपावकः ॥ ३९ ॥ विलोक्यतंसमायातंदूरादुत्कंठितोनृपः ॥ मेनेभवेद्गुरुयंयुक्तोमदु
पदेशने ॥ १४० ॥ अभिगम्यचतंराजाप्रणम्यचपुनःपुनः ॥ गृहीतस्वस्तिवचनोनिनायातःपुरंद्विजम् ॥ ४१ ॥

कर्पणविनैवमस्यादिमंपन्नत्वम् ॥ आसन्नन्देनपुटकादामध्वादि संपत्तिर्गुह्यते ॥ सिद्धयोः शवणीमाथाइतिकचित्पाठः ॥ तत्रदीर्घश्छांदसः ॥ मनाङ्मनाकशर्नःशनेः ॥ ३४ ॥ निर्विण्णमानसं विरक्त
चित्तम् ॥ ३५ ॥ अजीगणद्विजोत्तमः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ समायात आगतः ॥ ३८ ॥ इतः आगतः ॥ ३९ ॥ उत्कंठितस्तद्दर्शनोत्सुकः ॥ १४० ॥ स्वस्तिवचनान्याशीर्वादाः ॥ ४१ ॥

मधुपर्केणविधिनादधिमधुघृतानांसमाहारोमधुपर्कः स एवविधिः प्रकारस्तेनविधिना शास्त्रोक्तप्रकारेणमधुपर्केणचेतिवैयधिकरण्यंवा ॥ ४२ ॥ स्वाद्यवस्तूनिभक्ष्यद्रव्याणि ॥ कृतःकृत्यक्रियाविधिः
कर्तव्यानुष्ठानप्रकारोयस्मैसतयातम् ॥ ४३ ॥ खिन्नःपीडितः ॥ ४४ ॥ पक्षद्वयेवयातेति ॥ पक्षद्वयेवमासमाप्रमेवेत्यर्थः ॥ पक्षद्वयेवयातेतिपाठेपक्षद्वयेआत्मानात्मवस्तुनोर्मध्येऽवयाताप्राप्तामतिरितिशेषः ॥

मधुपर्केणविधिनातंसंपूज्यजनाधिपः ॥ व्यपेताध्वश्रमंस्वस्थंप्रोद्धसन्मुखपंकजम् ॥ ४२ ॥ निवेद्यस्वाद्यवस्तूनि कृतकृत्यक्रियाविधिम् ॥ परितृप्तं
सुखासीनंप्रच्छब्राह्मणंनृपः ॥ ४३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ खिन्नोस्मि विप्रवर्याहंराज्यभारंसमुद्रहन् ॥ खेदोनास्त्येवहिपरिवैराग्यमिवजायते ॥ ४४ ॥
किंकरोमिक्कगच्छामि कथंमेनिर्वृतिर्भवेत् ॥ पक्षद्वयेवयातेतिममचितयतोद्विज ॥ ४५ ॥ असीमंसुखसंतानंभुक्तराज्यंमयाद्विज ॥ परिक्षीणविपक्षंचत्र्यक्षे
श्वर्यमिवस्फुटम् ॥ ४६ ॥ स्वसामर्थ्यादहंजातःपर्जन्याभ्यनिलात्मकः ॥ प्रजाश्चपालिताःसम्यक्पुत्राहवनिजौरसाः ॥ ४७ ॥ तर्पिताश्चापिभूदेवावसु
भिश्चदिनेदिने ॥ एकमेवापराद्धंचमयाराज्यंप्रशासता ॥ ४८ ॥ देवास्तृणीकृताःसर्वस्वतपोबलदर्पतः ॥ तच्चप्रजोपकारार्थनस्वार्थंभवताशपे ॥ ४९ ॥
अधुनागुरुरेधित्वंममभाग्योदयागतः ॥ राज्यंतुप्रकरोम्येवंन्यकृतांतकसाध्वसम् ॥ ५० ॥ अकालकालकलनंममराज्येनकुत्रचित् ॥ जराव्याधिद
रिद्रेभ्योममराज्येपिनोभयम् ॥ ५१ ॥ कोपिधर्मेतरावृत्तिंनश्रयेन्मयिशासति ॥ धर्मोदयाजनाःसर्वेसर्वेसंतिसुखोदयाः ॥ ५२ ॥ सद्विद्याव्यसनाः
सर्वेसर्वेसन्मार्गचंचुराः ॥ अथवायदिकल्पांतंतिष्ठेदायुस्ततोपिकिम् ॥ ५३ ॥ सर्वेभोग्यास्तथाभांतियथाचर्वितचर्वणम् ॥ किंपिष्टपेषणेनात्रराज्येन
द्विजपुंगव ॥ ५४ ॥ किमप्युपदिशप्राज्ञगर्भवासोपशांतये ॥ अथवात्वांप्रपन्नस्यममकिंचित्तनैरिमः ॥ ५५ ॥ यदेवकथयस्यद्यत्तत्कारिष्याम्यसंशयम् ॥
त्वद्विलोकनमात्रेणसर्वेवमनोरथाः ॥ ५६ ॥ अन्येषामपिजायंतंतेजातप्रायाममैवतु ॥ जानेदेवविरोधेनकेकेनप्रलयंगताः ॥ ५७ ॥ अवंतोपिप्रजाः
स्वीयानिजधर्ममनुव्रताः ॥ पुरातेत्रिपुराःशूराःशिवभक्तिपराअपि ॥ ५८ ॥ धरामयंरथंकृत्वाधनुःकृत्वाहिमाचलम् ॥ वेदांश्चवाजिनःकृत्वागुणं
कृत्वाचवासुकिम् ॥ ५९ ॥ विरिंचिसारार्थंकृत्वाकृत्वाविष्णुंचपत्रिणम् ॥ रथचक्रेपुष्पवंतौप्रतोदंप्रणवात्मकम् ॥ ६० ॥

॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एधिभव ॥ न्यवकृतांतकसाध्वसंतिरस्कृतयमभयम् ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एवंस्वसामर्थ्यादेकंदशंयित्वावैराग्यंप्रकटयति ॥ अथवेति ॥ ५३ ॥
॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ पुरातइति ॥ त्रिपुरास्त्रिपुरस्थादैत्याएकवाणपातेनहरेणभस्मसात्कृतादग्धाइतिपंचमेनान्वयः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पुष्पवंतौसूर्याचन्द्रौ ॥ द्वितीयांतानांपदानांकृते

तिसम्बन्धः ॥ १६० ॥ कीलान्शङ्कन् ॥ वरुणंरथशुतिम् ॥ ६१ ॥ चक्षुःश्रवसःसर्पान् ॥ कालाग्निरुद्रोनामप्रलयकारकःसंकर्षणमुखानल ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सुत्राम्णाईद्रेण ॥ ६४ ॥
दधीचिरिति ॥ दधीचिर्दध्यङ् डायवर्णेऽथर्ववेदविमोदोपिश्रेष्ठब्राह्मणोप्यरिथकृतेऽरिणिमित्तमात्रं कृत्वाहरेःपूर्वैरमनुस्मृत्यहतः ॥ पूर्वैरदर्शयन्विष्णुविशिनष्टि ॥ जयार्थयुध्यतस्तेनैवदधीचिना
ऽऽज्रात्ग्रामेविजितस्येति ॥ एतदारुयानंद्वात्रिशदध्यायोऽखितम् ॥ ६५ ॥ शिवभक्तस्येति ॥ यद्यपिश्रीकृष्णेनबाणभुजनिर्कृतंनंतकालोपक्षयापश्चाद्भावितयाप्यतीतश्रीकृष्णावतारापेक्षयैवमुक्तमिति

ताराग्रहमयान्कीलान्वरूथंगगनात्मकम् ॥ ध्वजदंडंमुमेरुंचप्रांशुकल्पतरुंध्वजम् ॥ ६१ ॥ योवत्त्राणिचक्षुःश्रवसश्छंदांस्यंगानिरक्षकान् ॥ भृङ्गकाला
ग्निरुद्रारुयंयुंस्वीकृत्यप्रभंजनम् ॥ ६२ ॥ हरेणैकेषुपातेनलीलयाभस्मसात्कृताः ॥ बलिर्यज्ञकृतांश्रेष्ठःकृत्वाकपटखर्वताम् ॥ ६३ ॥ पातालंगमितः
पूर्वहरिणाविक्रमैस्त्रिभिः ॥ वृत्तवानपिवैवृत्रःसुत्राम्णाविनिसूदितः ॥ ६४ ॥ दधीचिरपिविप्रेन्द्रोदेवैरस्थिकृतेहतः ॥ पूर्वैरमनुस्मृत्यजयार्थयुध्यतोहरेः ॥
कुशास्त्रैर्विजितस्याजौतेनैवचदधीचिना ॥ ६५ ॥ शिवभक्तस्यबाणस्यदोःसहस्रपुराहरिः ॥ चिच्छेदसंख्येकिंतेनापराद्धंसाधुवर्तिना ॥ ६६ ॥ तस्मा
द्विरोधोभद्रायनभवेद्देवतैःसह ॥ देवेभ्योमद्भयंनारस्ति सत्पथीनस्यवैमनाक् ॥ ६७ ॥ यज्ञैर्देवत्वमापन्नागीर्वाणावासवादयः ॥ यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्चतेभ्यो
प्याधिक्यमारितमे ॥ ६८ ॥ अस्तुन्यूनत्वमाधिक्यंकिमनेनाधुनामम ॥ इंद्रियोपरमःप्राप्तःसुखदस्तवदर्शनात् ॥ ६९ ॥ इदानींदिशमेतातकर्मनिर्मु
लनक्षमम् ॥ उपायंत्यमुपायज्ञयेननिर्वृतिमाप्नुयाम् ॥ १७० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ गणेशवेशशशंतोराज्ञेति यदुदीरितम् ॥ तदाकर्ण्यहपीकेशः
प्राहब्राह्मणवेपभृत् ॥ ७१ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ साधुसाधुमहाप्राज्ञनृपचूडामणेऽनघ ॥ मयायदुपदेष्टव्यं तत्त्वयैवनिरूपितम् ॥ ७२ ॥ त्वमा
दावेवनिर्वृत्तःपरंमेमानदोह्यासि ॥ क्षालितेन्द्रियपंकश्चसुतपःस्वच्छवारिभिः ॥ ७३ ॥ यदुक्तंभवताभूपतत्सर्वतथ्यमेवहि ॥ तवशक्तिचजानामिविर
क्तिंचमहामते ॥ ७४ ॥ नभषत्सदृशोराजासुविभृतोभविष्यति ॥ राज्यंभोक्तुंत्वयाज्ञायितुंयत्तुमुक्षसि ॥ ७५ ॥ विरोधेपिहिदेवानांत्वयानापकृतंक्र
चित् ॥ धर्मेतरप्रवेशश्चतवराष्ट्रेपिनोभवत् ॥ ७६ ॥ प्रवर्तिताभिर्भवताप्रजाभिर्यदनुष्ठितम् ॥ धर्मेधर्मस्वधर्मज्ञतेनतृप्तादिवोक्सः ॥ ७७ ॥ एकएव
हितेदोषोद्दिमेप्रतिभासते ॥ काश्याविश्वेश्वरोदूरंयत्कृतोभवताकिल ॥ ७८ ॥

ज्ञेयम् ॥ तथाचोक्तंवासिष्ठेमुमुक्षुषेन ॥ वसुदेवगृहेविष्णोर्भुवोभारनिवृत्तये ॥ अधुनाषोडशजन्मभविष्यतिमुनीश्वरोति ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ १७० ॥ आवेशःप्रवेशः ॥
॥ ७१ ॥ ७२ ॥ स्वच्छानिनिर्मलानि ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मुमुक्षुसित्यक्तुमिच्छसि ॥ ७५ ॥ धर्मेतरोऽधर्मः ॥ ७६ ॥ धर्मेप्रवर्तिताभिरित्यन्वयः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

भूर्जायायेपांतेभूजानयस्तेपांमध्येसत्तमश्रेष्ठभूजानिसत्तम ॥ वच्मि कथयामि ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ त्वदभ्याशास्त्वत्सन्निधानात् ॥ ८७ ॥
 स्मायंस्मायमिति ॥ पुनः पुनरीषद्वास्यां कृत्वेत्यर्थः ॥ ८८ ॥ यद्यस्मादखिलैर्ध्वेयइतिसंबंधः ॥ ८९ ॥ उदकं उत्तरकालीनं फलम् ॥ दवीयोऽप्यनंदवीयोदवीयोमहत्तरम् ॥ अदवीयो निकटमिति वा ॥
 महांतमपराधतेजानेभूजानिसत्तम ॥ इमंतत्पापशान्त्यै च वच्म्युपायं महत्तरम् ॥ ७९ ॥ संख्यास्तियावती देहे देहि नो रोमसंभवा ॥ तावंतोऽप्यपराधावैयां
 तिलिगप्रतिष्ठया ॥ १८० ॥ एकं प्रतिष्ठितं तेन लिङ्गमत्रेशभक्तिः ॥ तेनात्मना समं विश्वं जगदेतत्प्रतिष्ठितम् ॥ ८१ ॥ रत्नाकरे रत्नसंख्या संख्या विद्विरपी
 प्यते ॥ लिङ्गप्रतिष्ठापुण्यस्य न तु संख्येति लिख्यते ॥ ८२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरु लिङ्गं प्रतिष्ठितम् ॥ तया लिङ्गप्रतिष्ठित्या कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ ८३ ॥
 इत्युक्त्वा ब्राह्मणो दध्यौक्षणं निश्चलमानसः ॥ उवाच च प्रहृष्टास्यो राजानं पाणिना स्पृशन् ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अन्यच्च किंचित्पश्यामि भूपा
 लज्ञानचक्षुषा ॥ शृणुष्व अवहितो भूत्वा तदपि प्राज्ञसत्तम ॥ ८५ ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽसि महतामपि ॥ जप्यं च तव नामेह प्रातः शुभफलेऽप्नुना ॥
 ॥ ८६ ॥ दिवोदास त्वदभ्याशादपि धन्यतरा वयम् ॥ तेपि धन्यतरामत्येये त्वदाख्यां प्रचक्षते ॥ ८७ ॥ स्मायं स्मायं जगौ विप्रो मौलिमां दोलयन्मुहुः ॥ हृद्ये
 व बहुशो हृष्टः संप्रहृष्टतनुरुहः ॥ ८८ ॥ अहोभाग्यो दयश्चास्य अहो नैर्मल्यमस्य वै ॥ यदेन मनिरंध्यायेद्वचे यो विश्वेश्वरोऽखिलैः ॥ ८९ ॥ अहो उदकं
 एतस्य न कैश्चित्प्रतिपद्यते ॥ अस्माकमपि यद्गूरुमदवीयस्तदस्य यत् ॥ १९० ॥ हृद्यालोच्येति विप्रो यवर्णयित्वा क्षितीश्वरम् ॥ आविश्वकारतस्त्वं यत्स
 माधावलोकयत् ॥ ११ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ॥ राजंस्तवाद्यफलितो मनोरथमहाद्रुमः ॥ अनेनैव शरीरेण त्वंगं तासि परंपदम् ॥ १२ ॥ यथा विश्वे
 श्वरोऽनेनित्यं त्वामेव हृदिशीलयेत् ॥ तथा स्मदादीनपि न द्विजांस्तत्पादलोचनान् ॥ १३ ॥ कृतलिङ्गप्रतिष्ठंत्वां सप्तमे द्यवां सारात् ॥ दिव्यं विमानमागत्य ने
 तु मेऽप्यतिशो भवम् ॥ १४ ॥ राजंस्त्वं वै त्सि कस्यायं विपाकः सुकृतस्यते ॥ वाराणस्याः पुरः सम्यक्सेवनादित्येवैभ्यहम् ॥ १५ ॥ एकमप्यत्रयः पायाद्वारा
 णस्यां स्थितं जनम् ॥ तस्याप्येवं विपाकोऽस्ति देहतिराजसत्तम ॥ १६ ॥ इति श्रुत्वा स राजर्षिर्दिवोदासः प्रतापवान् ॥ ब्राह्मणाय स शिष्याय प्रादात्प्रीतो भिवां
 छितम् ॥ १७ ॥ अथ संप्रीणितं विप्रं प्रणम्य च मुहुर्मुहुः ॥ प्रोवाच राजा संहृष्टस्तारितोऽस्मि भवार्णवात् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणोऽपि प्रहृष्टात्मा परिपूर्णमनोरथः ॥ समापृ
 च्छ यमहीनायं स्वेष्टं देशं जगाम ह ॥ १९ ॥ विलोक्य कार्शीं परितो मायाद्विजगत्पुर्हरिः ॥ भूयो भूयो विचार्यापि किमत्रातीव पावनम् ॥ २० ॥ स्थानं यच्च अहमभ्यास्य
 निजभक्तानशेषतः ॥ नेष्यामि परमं धाम विश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ १ ॥ संप्रधार्येति भगवान् हृष्टपांचनद्वंद्वम् ॥ तत्र कृत्वा विधिस्नानं ततस्तत्रैव संस्थितः ॥ २ ॥
 पदभित्तिशेषः ॥ उदकं इति वा विशेष्यते ॥ यद्यस्मात् ॥ १९० ॥ वर्णयित्वास्तुत्वा ॥ ११ ॥ तच्छब्दार्थमेव दर्शयति ॥ राजन्निति ॥ गंतासि गमिष्यसीत्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ विपाकः
 फलम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ संप्रीणितं संतोषितम् ॥ १८ ॥ १९ ॥ भूयइति ॥ भूयो भूयो बभूव्यमाणं विचार्यपश्चादितिसंप्रधार्यतत्रैव संस्थित इति मार्गद्वयस्यान्वयः ॥ २० ॥ १ ॥ २ ॥

स्कां. म. पु.

॥ २५० ॥

मंक्षुद्रुतम् ॥ यदाहामरः ॥ सद्योद्वाङ्मंक्षुसपदिद्रुतमिति ॥ ३ ॥ प्रकृतीर्मत्रिणः ॥ ४ ॥ अध्यक्षांविशिनाष्टि ॥ कोशेति ॥ देशितानादिष्टानियोजितानित्यर्थः ॥ सर्वान्प्रोवाचेत्यतः प्राक्तनानां द्वितीयां तानां पदानामाह्वयेत्यनेन सन्बन्धः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुनः काशीमगादिति विष्णुशक्वात्काशीत्यक्तातत्पूर्वदिग्भागो गोमतीतीरे सपरिवारो गतस्तत्प्रपुत्रराज्ये अभिषिच्यलिंगस्थापनद्वारा रुद्रं प्रसा

प्रतीक्षमाणोलक्ष्मीशोमंक्षुच्यक्षसमागमम् ॥ तार्क्ष्यप्रस्थापयांचक्रे राजवृत्तांतवेदिनम् ॥ ३ ॥ दिवोदासोपिराजेंद्रो विप्रेंद्रं परिवर्णयन् ॥ आहूय प्रकृतीः सर्वाः सामात्यान्मंडलेश्वरान् ॥ ४ ॥ अध्यक्षानपि सर्वांश्च कोशाश्वेभादिदेशितान् ॥ पुत्रान्पंचशतं प्राग्र्यं सुतंच समरं जयम् ॥ ५ ॥ पुरोहितं प्रतीहारम् त्विजोगणकान् द्विजान् ॥ सामंतान् राजपुत्रांश्च सूपकारांश्च कित्सकान् ॥ ६ ॥ वैदेशिकानपि बहुन्नानाकार्यसमागतान् ॥ सांतःपुरांच महर्षीं वृद्धगोपालबालकान् ॥ ७ ॥ सर्वान्प्रोवाच हृष्टात्मा प्रवद्धकरसंपुटः ॥ यथासब्राह्मणः प्राह दिनसप्तावधिस्थितिम् ॥ ८ ॥ आश्चर्यतेषु शृण्वत्सु विषण्णवदनेषु च ॥ स्वयं राजगृहं नीत्वा कुमारं समरं जयम् ॥ ९ ॥ अभिषिच्य महाबुद्धिः पौराज्जानपदानपि ॥ प्रसादीकृत्य पुण्यात्मा पुनः काशीमगाव्रुपः ॥ २१० ॥ आगत्य काशमिधावीसभूपालोरिपुंजयः ॥ प्रासादं कारयामास स्वर्धुन्याः पश्चिमे तटे ॥ ११ ॥ रिपून् प्रमथ्य समरे यावती श्रीरूपां जिता ॥ तावत्यासहिभूपालः शिवालयमचीकृपत् ॥ १२ ॥ भूपाललक्ष्मीरखिलायत्तत्र विनियोजिता ॥ भूपालश्रीरिति ख्याता ततः साभूरभृच्छुभा ॥ १३ ॥ दिवोदासेश्वरं लिंगं प्रतिष्ठाप्य रिपुंजयः ॥ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यत नरेश्वरः ॥ १४ ॥ अथैकस्मिन्दिने राजा तल्लिंगं विधिपूर्वकम् ॥ समभ्यर्च्य नमस्कृत्य यावत्तुष्टावत्तुष्टिदम् ॥ १५ ॥ तावन्नभोगणादाशु दिव्यं यानमवातरत् ॥ पार्षदैः परितः कीर्णशूलखट्वांगपाणिभिः ॥ १६ ॥ अत्यादित्याग्निजेजोभिर्भालनेत्रैः कपर्दिभिः ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशैर्गैर्दीप्तनभोग्णैः ॥ १७ ॥ विभूषाहिफणारज्ज्योतिःपूजितविग्रहैः ॥ नित्यप्रकाशसंव्रततमः श्रितशिरोधरैः ॥ १८ ॥

दयितुमागतः ॥ तथा चोक्तं हरिवंशे ॥ विषयांते पुरं रिम्यांगो मत्यांसन्ववेशयादिति ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ यानं विशिनाष्टि ॥ पार्षदैरिति ॥ पार्षदानं विशिनाष्टि शूलत्यादिसार्धद्वयेन ॥ खट्वांगमायुधविशेषः ॥ १६ ॥ अतिअतिक्रान्तमादित्याग्निजेजोयैस्ते तथा तैरित्यादित्याग्निजेजोभिः ॥ १७ ॥ नित्येति ॥ नित्यप्रकाशेन स्वप्रकाशेन संव्रतस्त्वमोभिराग्नि

का. सं. ४. उ.

स. अ. ५८

॥ २५० ॥

ताशिरोधराग्रीवायेषान्तेतयातैर्नीलकण्ठैरित्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ दिव्यैर्दुःकूलनेपथ्यैर्गलंचकेमुदान्वितैः ॥ इति श्रीगमानन्द
कृतायां काशीखण्डटीकायामष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ एकोनषष्टिकेऽध्याये श्रीमदानन्दकानने ॥ पंचानामग्निपुण्यः प्रादुर्भावो निरूप्यते ॥ १ ॥ अग्रिमं प्रष्टुं स्कन्दं प्रोत्साह

चामरव्यग्रहस्ताग्ररुद्रकन्याशतावृतम् ॥ अथ पारिपदैराजादिव्यस्रगनुलेपनैः ॥ १९ ॥ दिव्यैर्दुःकूलनेपथ्यैर्गलंचकेमुदान्वितैः ॥ त्रिनेत्रीकृतसद्गलंश्यामी
कृतशिरोधरम् ॥ २० ॥ सुगौरीकृतसर्वाङ्गकर्पदीकृतमौलिजम् ॥ चतुर्भुजकृततनुं भूषणीकृतपत्रगम् ॥ २१ ॥ चंद्रार्धकृतमूर्धाननिन्युस्तंपार्पदा
दिवम् ॥ २२ ॥ तदा प्रभृतितत्तीर्थभूपालश्रीरिति श्रुतम् ॥ तत्राद्वादिकं कृत्वा दानंदत्वास्वशक्तिः ॥ २३ ॥ दिवोदासेश्वरं दृष्ट्वा समभ्यर्च्य च भक्तिः ॥
राज्ञश्चाख्यायिकां श्रुत्वा ननरोगर्भमाविशेत् ॥ २४ ॥ आख्यानमेतन्नपतेर्दिवोदासस्य पावनम् ॥ पठित्वा पाठयित्वापिनरः पापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥
दिवोदासशुभाख्यानं श्रुत्वायः समरं विशेत् ॥ न जातु जायते तस्य भयं वैरकृतं क्वचित् ॥ २६ ॥ दिवोदासकथापुण्यामहोत्पातनिःकृतनी ॥ पठनीया प्रयत्ने
न सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ २७ ॥ नावृष्टिर्जायते तत्र नाकालमरणाद्भयम् ॥ देवोदासीकथायत्र सर्वपातकनाशिनी ॥ २८ ॥ अस्याख्यानस्य पठनाद्विष्णो
रिव मनोरथाः ॥ संपूर्णतां गमिष्यति शोभोश्चित्तकारिणः ॥ २९ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डोत्तराद्धे दिवो
दासनिर्वाणप्राप्तिर्नामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ सर्वज्ञहृदयानंदगौरीभुजितमूर्धज ॥ तारकांतकषड्भक्तारिणे भद्रकारिणे ॥
॥ १ ॥ सर्वज्ञाननिधेतुभ्यं नमः सर्वज्ञसूनुवे ॥ सर्वथाजितमारायकुमाराय महात्मने ॥ २ ॥ कामारिमर्धनारीशं वीक्ष्य कामकृतं किल ॥ योजिगाय कुमारो
पिमारंतस्मै नमोस्तुते ॥ ३ ॥ यदुक्तं भवता स्कंदमायाद्विजवपुर्हरिः ॥ काश्यां पंचनदं तीर्थं मध्यासातीव पावनम् ॥ ४ ॥ भूर्भुवः स्वः प्रदेशेषु काशीपरम
पावनम् ॥ तत्रापि हरिणा ज्ञायितीर्थं पंचनदं परम् ॥ ५ ॥ कुतः पंचनदं नाम तस्य तीर्थस्य षण्मुख ॥ कुतश्च सर्वतीर्थेभ्यस्तदासीत्पावनं परम् ॥ ६ ॥ कथं
च भगवान्विष्णुरंतरात्मा जगत्पतिः ॥ सर्वेषां जगतां पाताकर्ता हर्ता च लीलया ॥ ७ ॥ अरूपो रूपमापन्नो ह्यव्यक्तो व्यक्तांगतः ॥ निराकारोऽपि साकारो
निष्प्रपंचः प्रपंचभाक् ॥ ८ ॥ अजन्मानेकजन्मा च त्वनामा स्फुटनामभृत् ॥ निरालंबोऽखिलालंबो निर्गुणोऽपि गुणास्पदम् ॥ ९ ॥ अहृषीको हृषीकेशो
प्यनंघ्रिरपि सर्वगः ॥ उपसंहृत्य रूपं सर्वं व्यापी जनार्दनः ॥ १० ॥

यन्स्तांति ॥ सर्वज्ञेति ॥ तारिचुंशिलमस्यास्तीति तारितस्मै ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अध्यास अधि अधिष्ठायासास्थितवानित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ आपन्न इत्यत्र विसंधिरार्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अहृषीक इन्द्रियराहितो

यचहृषीकेशाद्रियाणां प्रवर्तकः ॥ अपाणिपादो जवनो ग्रहीता पश्यत्यक्षुः सशृणोत्यकर्ण इत्यादि श्रुतेः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ रूपसौंदर्यलावण्यमंगसौष्ठवं च्छालिनी ॥ २० ॥ परः श्रीकृष्णः सपितृत्वेन व्रतनेयस्य मपरीकामस्तेन ध्रुवं धुमिर्तमुनेर्मनोवभूवेति शेषः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ मुनीनां मननशीलानां मानसं यत्तत्पद्मादपि मृदुकोमलमित्यन्वयः ॥ प्रायोग्रहणं दुर्वासः प्रभृतीनां व्यावृत्त्यर्थम् ॥ स्वभावात्प्रमिणां मृदु इति कचित्पाठः ॥ स्वरूपेणैव स्वभावेनैव ॥ तथा चोर्वशीवचनम् ॥

स्थितः सर्वात्मभावेन तीर्थे पंचनदे परे ॥ एतदाख्याहिपङ्कजपंचवक्त्राद्यथाश्रुतम् ॥ ११ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कथयामि कथामेतां नमस्कृत्य महेश्वरम् ॥ सर्वाद्यौघप्रशमनी सर्वश्रेयोविधायिनीम् ॥ १२ ॥ यथा पंचनदं तीर्थं काश्यां प्रथितिमागतम् ॥ यन्नामग्रहणादेव पापं यातिसहस्रधा ॥ १३ ॥ प्रयागो पिचतीर्थे शोयत्र साक्षात्स्वयं स्थितः ॥ पापिनां पापसंघातं प्रसह्य निजनेजसा ॥ १४ ॥ हरति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य वलेन हि ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगरेवौ ॥ १५ ॥ प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ प्रयागश्चापि तीर्थैः सर्वतीर्थार्पितं मलम् ॥ १६ ॥ महाघिनां महाघं च हरेत्पांचनदाद्र लात् ॥ यंसंचयति पापौघमावर्षतीर्थनायकः ॥ तमेकमजनादूर्जे यजेत्पंचनदे ध्रुवम् ॥ १७ ॥ यथा पंचनदोत्पत्तिस्तथा च कथयाम्यहम् ॥ निशामय माहाभाग मित्रावरुणं नंदन ॥ १८ ॥ पुरा वेदशिरानाम मुनिरासीन्महातपाः ॥ भृगुवंशसमुत्पन्नो मूर्तेर्विदेहवापरः ॥ १९ ॥ तपस्यतस्तस्य मुनेः पुरोद्भगो चरंगता ॥ शुचिरप्सरसां श्रेष्ठारूपलावण्यशालिनी ॥ २० ॥ तस्यादर्शनमात्रेण परिश्रुध्वं मुनेर्मनः ॥ चस्कंदसमुनिस्त्वर्णसाथभीतावराप्सराः ॥ २१ ॥ दूरादेवनमस्कृत्य तमृषिसाभ्यभाषत ॥ अतीव वेपमानां गीशुचिस्तच्छापभीतिः ॥ २२ ॥ नापराधोऽयं किंचिन्महोदय तपसां निधे ॥ शंतव्यं मे क्षमाधार क्षमारूपास्तपस्विनः ॥ २३ ॥ मुनीनां मानसं प्रायो यत्पद्मादपि तन्मृदु ॥ स्त्रियः कठोरहृदयाः स्वरूपेणैव सत्तम ॥ २४ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः शुचे रप्सरसो मुनिः ॥ विवेकसेतुना स्तंभीन्महारोषनदीरयम् ॥ २५ ॥ उवाच च प्रसन्नः तमाशुचे शुचिरसि ध्रुवम् ॥ न मेऽल्पोपि हि दोषोऽत्र न ते दोषोऽस्ति सुंदरि ॥ २६ ॥ वह्निस्वरूपाललनानवनीतसमः पुमान् ॥ अनभिज्ञावदंतीति विचारान्महदंतरम् ॥ २७ ॥ स्त्रिये दुद्धृतसारोपिवह्नेः संस्पर्शमाप्य वै ॥ चित्रं ख्याख्यासमादानात्पुमान्निह्यति दूरतः ॥ २८ ॥ अतः शुचेन भेतव्यं त्वया शुचिमनो गते ॥ अतर्कितोपस्थितया त्वया च स्वखलितं मया ॥ २९ ॥

कापिसख्यं नैस्त्रीणां वृक्षाणां हृदयं येत्यादि ॥ २४ ॥ विवेकसेतुना आत्मानात्मविवेकशून्या महानयोरोष एव नदी तस्या रथे गप्रस्तंभी तस्ती भेतवानिति व्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ नवनीतसमः मयमो ज्ञतघृततुल्यः ॥ इति उदाहरणमिति शेषः ॥ अनभिज्ञत्वे हेतुमाह ॥ विचारादिति ॥ अंतरमाम्भ्यं दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयो रिति शेषः ॥ २७ ॥ साम्याभावमेवाह ॥ स्निह्येदिति ॥ उद्धृतश्चासौ सारश्चेति उद्धृतसारो घृतम् ॥ स्त्री इति आख्यायस्य पदार्थस्य सारवस्तस्या समादानादसंस्पर्शादित्यर्थः ॥ श्रीनामग्रहणादिति वा ॥ २८ ॥ शुचिः पवित्रा मनो गतिरंतःकरणशुचिर्नस्याः सातथा तस्याः

संबोधनं हि शुचिमनोगते ॥ रुचिमनोगते इति कचित् ॥ तत्रापि स एवार्थः ॥ नभेतव्यमित्यत्र हेतुवदनुशुचिमनोगतत्त्वमेवाह ॥ अतर्कितोपस्थितत्वं
 नाम महशनादस्पृशोभोजायतामित्यननुसंधायगतत्वम् ॥ यच्च स्वलेइति कचित्पाठः ॥ यद्यस्माच्च स्वलेइति स्वरितमिति यावत् ॥ रेतइति शेषः ॥ २९ ॥ कोपरय एवास्ति स्मात्कोपरयादरेः ॥
 कथं भूतात् ॥ क्षणेनाधीकरोतीति क्षणाधीकरणस्तस्मात् ॥ ३० ॥ मुकुच्छृतः सुकृष्टात् ॥ पुष्पवंतः श्वेदसूर्ययोः ॥ ३१ ॥ अर्यानां पुष्पाणां परिजृम्भणं परिस्फुरणं मासित्यर्थः ॥ उत्सेधोवर्ध
 नम् ॥ ३२ ॥ ननु कोधाद्वर्मादीनामभावेऽपि विषयः कामोऽभविष्यति तत्राह ॥ अमर्षेति ॥ अमर्षेकोपे ॥ मनः कर्षभूतम् ॥ मनोभूः कामः ॥ उच्चैः सर्वप्राप्ते ॥ ३३ ॥ शान्तितरोः शान्तिवृक्षस्य ॥
 स्वलनात्र तथाहानिरकामात्तपसोमुनेः ॥ यथाक्षणाधीकरणाद्धानिः कोपरयादरेः ॥ ३० ॥ कोपात्तपः क्षयं यातिसंचितं यत्सुकृच्छृतः ॥ यथाभ्रपटलं
 प्राप्य प्रकाशः पुष्पवंतयोः ॥ ३१ ॥ अनर्थकारिणः क्रोधात्कार्थानां परिजृम्भणम् ॥ कृत्रालजनोत्सेधात्साधूनं परिवर्धनम् ॥ ३२ ॥ अमर्षे कर्षति मनो
 मनोभू संभवः कुतः ॥ विधुंतु देतु दत्युच्चैर्विधुंतु कुत्रास्ति कौमुदी ॥ ३३ ॥ ज्वलतरोषदावग्नेः कृत्राणां तितरोः स्थितिः ॥ दृष्टाकेनापि किंकापि सिंहात्कलभसु
 स्थिता ॥ ३४ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रतीपः प्रतिघातुकः ॥ चतुर्वर्गस्य देहस्य परिहेयो विपश्चिता ॥ ३५ ॥ इदानीं शृणुकल्याणिकर्तव्यं यत्स्वयाशुचे ॥
 अमोचवीजा हिवयंतद्वीजमुग्रीकुरु ॥ ३६ ॥ एतस्मिन् रक्षिते वीर्ये परिस्फुरेत्स्वर्दक्षिणात् ॥ त्वया तव भवित्रे कंकन्यारत्नं महाशुचि ॥ ३७ ॥ इत्युक्ताते
 नमुनिना पुनर्जाते वसाप्सराः ॥ महाप्रसाद इत्युक्ता मुनेः शुक्रमजीगिलत् ॥ ३८ ॥ अथ कालेन दिव्यस्त्री कन्यारत्नमजीजनत् ॥ अतीवनयनानंदिनिधानं
 रूपसंपदाम् ॥ ३९ ॥ तस्यैव वेदशिरस आश्रमेतानि धायसा ॥ शुचिरप्सरसां श्रेष्ठा जगाम च यथेप्सितम् ॥ ४० ॥ तां च वेदशिराः कन्यां स्नेहेन समवर्धयत् ॥
 क्षीरेण स्वाश्रमस्थाया हरिण्या हरिणीक्षणाम् ॥ ४१ ॥ मुनिर्नामददौ तस्यै धूतपापेति चार्थवत् ॥ यन्नामोच्चारणेनापि कपते पातकावली ॥ ४२ ॥ सर्वलक्षणशो
 भाभ्यां सर्वावयवसुंदरीम् ॥ मुनिस्तत्याजनोत्संगात्क्षणमात्रमपि क्वचित् ॥ ४३ ॥ दिनेदिने वर्धमानां तां पश्यन्मुमुदेभृशम् ॥ क्षीरनीरधिवद्रम्यानि शिचां
 द्रमर्सीकलाम् ॥ ४४ ॥ अथाष्टवर्षिकां दृष्ट्वा तां कन्यां समुनीश्वरः ॥ कस्मै देयेति संचिंत्यतामेव समपृच्छत् ॥ ४५ ॥ ॥ वेदशिरा उवाच ॥ ॥ अयि पुत्रि
 महाभागे धूतपापेशु भेषणे ॥ कस्मै देद्यां वराय त्वां त्वमेवाख्याहितं वरम् ॥ ४६ ॥ अतिस्नेहाद्रिचित्तस्य जने तु श्वेति भाषितम् ॥ निशम्य धूतपापासाप्रोवाच
 विनतानना ॥ ४७ ॥ ॥ धूतपापोवाच ॥ ॥ जने तर्क्य हृदेया सुंदराय वराय ते ॥ तदा तस्मै प्रयच्छ त्वयं महं कथयामि ते ॥ ४८ ॥ तुभ्यं चरो च ते तां शृणो
 त्ववहितो भवान् ॥ सर्वेभ्योति पवित्रो योयः सर्वेषां नमस्कृतः ॥ ४९ ॥

कलभो हस्तिशवकः ॥ अत्यंतास्वास्थ्यमतिपादनाय कलभशब्दप्रयोगः ॥ ३४ ॥ प्रतीपः प्रतिकूलः ॥ प्रतिघटति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ प्रतिघातुकः प्रतिनाशकः ॥ चतुर्वर्गस्य देहस्य चतुर्वर्गशरीरस्ये
 त्यर्थः ॥ चत्वारो वर्गाश्चार्थादयोऽप्यस्मात्तस्य देहस्येति वा ॥ परिहेयः क्रोध इति शेषः ॥ ३५ ॥ उग्रीकुरुस्वीकुरुजग्रेधारयेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ भवितुं भविष्यति ॥ ३७ ॥ अजीगिलद्विलितवती ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥ यथेप्सितं यथा रुचिजगाम ॥ त्रिदशालयमिति क्वचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ नाम्नोर्ध्ववत्त्वमेव दर्शयति ॥ यन्नामेति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

॥५०॥५१॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ गरिष्णागरिष्ठत्वेन ॥५६॥५७॥५८॥५९॥ पण्यतेष्ववह्नियतेऽग्नेनेतिपणंद्रविणतेनसकयःकैतवः प्राप्यइत्यर्थः ॥ सुतीर्थमेवाविपणिःपण्यवीधिकात
स्याम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ क्षेत्रेऽविमुक्ते ॥ परमपावनइतिविशेषणात् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ धारात्रविच्छिन्नेनपतमानाआसाराःसीकरायाधुतास्तथातासु ॥ ६७ ॥ आसारसीकरे

सर्वेयमभिलष्यंतियस्मात्सर्वसुखोदयः ॥ कदाचिद्योननश्येतयःसदैवानुवर्तते ॥ ५० ॥ इहामुत्रापियोरक्षेन्महापदुदयाद्भवम् ॥ सर्वेमनोरथायस्मात्प
रिपूर्णाभवन्तिहि ॥ ५१ ॥ दिनेदिनेचसौभाग्यंवर्धतेयस्यसन्निधौ ॥ नैरंतयेणयत्सेवाकुर्वतो नभयंकचित् ॥ ५२ ॥ यन्नामग्रहणादेवकेपिबाधानकुर्वते ॥
यदाधारेणतिष्ठन्तिभुवनानिचतुर्दश ॥ ५३ ॥ एवमाद्यागुणायस्यवरस्यवरचेष्टितम् ॥ तस्मैप्रयच्छमांतातममतेपीदृशर्मणे ॥ ५४ ॥ एतच्छ्रुत्वापि
तातस्याभृशंसुदमवापह ॥ धन्योस्मिधन्यामेपूर्वेषामेषासुतान्वये ॥ ५५ ॥ ध्रुवाहिधूतपापासौयस्याईदृग्विधामतिः ॥ ईदृग्विधैर्गुणगणैर्गरिष्णाको
त्रैवभवेत् ॥ ५६ ॥ अथवासकथंलभ्योविनापुण्यभरोदयम् ॥ इतिक्षणंसमाधायमनःसमुनिपुंगवः ॥ ५७ ॥ ज्ञानेनतंसमालोच्यवरमीदृगुणोदयम् ॥
धन्यांकन्यांबभाषेयशृणुवत्सेशुभैषिणि ॥ ५८ ॥ ॥ पितोवाच ॥ ॥ वरस्ययेत्वयाप्रोक्तागुणाएतेविचक्षणे ॥ एषांगुणानामाधारोवरोस्तीतिविनि
श्चितम् ॥ ५९ ॥ परंसमुखलभ्योननितरांसुभगाकृतिः ॥ तपःपणेनसकयःसुतीर्थविपणौकचित् ॥ ६० ॥ नार्थभरैःससुलभोनकौलीन्येनकन्यके ॥
नवेदशास्त्राभ्यसनेनैवैश्वर्यबलेनवै ॥ ६१ ॥ नसौदर्येणवपुषान्बुद्धयानपराक्रमैः ॥ एकैयैवमनःशुद्ध्याकरणानांजयेनच ॥ ६२ ॥ महातपः
सहायेनदमदानदयायुजा ॥ लभ्यतेसमहाप्राज्ञोनान्यथासदृशःपतिः ॥ ६३ ॥ इतिश्रुत्वाथसाकन्यापितरंप्रणिपत्यच ॥ अनुज्ञांप्रार्थयामासतपसेकृत
निश्चया ॥ ६४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ कृतानुज्ञाजनेत्रासाक्षेत्रेपरमपावने ॥ तपस्तपापरमंयदसाध्यंतपस्विभिः ॥ ६५ ॥ कसाबालातिमृदंगी
कचतत्तादृशंतपः ॥ कठोरवर्ष्मसंसाध्यमहोसच्चेतसोधृतिः ॥ ६६ ॥ धारासारासुवर्षासुमहावातवतीष्वलम् ॥ शिलासुसावकाशासुसाबद्भीरनय
त्रिशाः ॥ ६७ ॥ श्रुत्वागर्जरवंघोरंरंष्ट्राविद्युच्चमत्कृतीः ॥ आसारसीकरैःक्रिन्नानचकंपेमनाकचसा ॥ ६८ ॥ तडित्स्फुरंतीत्वसकृत्तमिस्रासुतपोवने ॥
यातायातंकरोतिविद्रष्टुंतत्तपसःस्थितिम् ॥ ६९ ॥ तपतुरेवसाक्षाच्चकुमारीकैतवात्किल ॥ पंचाग्नीन्परिधायात्रतपस्यतितपोवने ॥ ७० ॥ जलाभिलाषिणीवा
लानमनागपिसापिबत् ॥ कुशाग्रतोयपृषतंपंचाग्निपरितापित ॥ ७१ ॥ रोमांचकंचुकवतीविपमानतनुच्छदा ॥ पर्यक्षिपत्क्षपाःक्षामातपसाहैमनीश्वसा ॥ ७२ ॥

विच्छिन्नपतमानांबुकणैः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तपतुर्ग्रीष्मऋतुः ॥ कैतवंयाजम् ॥ ७० ॥ मनागपिईषदपिकदाचिदपीत्यर्थः ॥ तपोवधीतिवापाठः ॥ पृषतंबिंदुम् ॥ ७१ ॥ रोमांचेति ॥
साधूतपापाहैमनीहैमन्तऋतुसम्बांधिनीर्निशाःपर्यक्षिपत्सर्वतोभावेनक्षपयामास ॥ कथंभूता ॥ रोमांचएवकंचुकःस्तनपट्टिकातद्वती ॥ वेपमानंकंपमानंतनुच्छदंत्वग्निद्रियंयस्याःसातथा ॥ तपसाक्षामा

कृशा ॥ ७२ ॥ निशीथिनीष्विति ॥ साधूतपापासारसैः पुष्करैर्यकेयं पद्मिनी स शुद्धपद्यतेति मेन इत्यन्वयः ॥ किं कुर्वती ॥ शिशिरे शिशिरौ निशीथिनी पुरा त्रिपुरासारसंसारभूतं सम्यग्मस्तपोविषयं
 धर्मविषयं वा ॥ सारसानामयं सारसस्तरं संवाश्रयंती आश्रयंती सेवमानेति यावत् ॥ पुष्कराद्वा हि शिशिरौ रजःपद्मं शिशिरभवं रसं संवेदति इति हिमसिद्धम् ॥ ७३ ॥ मनस्विनामिति ॥ मनस्विनामंशस्तमनसां
 मुनीनामपि मनोमधौ वसते रागतामनुरागतां सृजते सृजति गृह्णातीत्यर्थः ॥ तदित्यव्ययं पष्ठधये ॥ तत्तस्याः धूतपापायामनोगोरागओष्ठपल्लवादोष्ठपल्लवद्वारावहिर्निर्गतो माकन्दपल्लवैराश्रयपल्लवैर्जह्नुतो
 गृहीतः ॥ एतेनांतर्बहीरागाभावेन मुनिभ्योऽप्यधिका तस्यास्तपश्चरति च नितम् ॥ ७४ ॥ वसन्त इति ॥ साबाला धूतपापावसंते मधौ वने निवसंती कोकिलाका कलीरवंपिकायामधुरध्वनिं श्रुत्वा पितृपसित
 पोषिष्ये मनश्चेकृतवतीत्यर्थः ॥ ७५ ॥ बंधुजीवे बन्धुके ॥ कलहं सेकाद्वे ॥ कलागतीर्विलासरूपागतीः ॥ ७६ ॥ अपास्तेति ॥ विरुद्धालंकारो यम् ॥ क्षुद्रो धनिरासायभोगिनां सर्पाणां वृषिमा
 निशीथिनीषु शिशिरे श्रयंती सारसं रसम् ॥ मेने सासारसैः केयमुद्यताद्येति पद्मिनी ॥ ७३ ॥ मनस्विनामपि मनोरागतां सृजते मधौ ॥ तदोष्ठपल्लवाद्वा गो
 जह्नुमाकंदपल्लवैः ॥ ७४ ॥ वसन्ते निवसंती सावने बालाचलं मनः ॥ चक्रेतपस्यपिश्रुत्वा कोकिलाका कलीरवम् ॥ ७५ ॥ बंधुजीवेऽधरुचिं कलहं से
 कलागतीः ॥ निक्षेपमिव साक्षिभ्यो रक्षासीत्पोरता ॥ ७६ ॥ अपास्तभोगसंपर्काभोगिनां वृत्तिमाश्रिता ॥ क्षुद्रो धनिरासायधूतपापातपस्विनी ॥
 ॥ ७७ ॥ शाणेन मणिवल्लीढा कृशाप्यायादनर्घताम् ॥ तथापितपसाक्षामादिदीपे तत्तनुस्तराम् ॥ ७८ ॥ निरीक्ष्यतां तपस्यंतीं विधिः संशुद्धमानसाम् ॥
 उपेत्योवाच सुप्रज्ञे प्रसन्नोऽस्मि वरं वृणु ॥ ७९ ॥ साचतुर्वक्त्रमालोक्य हंसयानोपारिस्थितम् ॥ प्रणम्य प्रांजलिः प्रीता प्रोवाचाथ प्रजापतिम् ॥ ८० ॥ ॥
 धूतपापोवाच ॥ ॥ पितामहवरो प्रह्लादं दिदेयो वरप्रद ॥ सर्वेभ्यः पावनेभ्योऽपि कुरु मामतिपावनीम् ॥ ८१ ॥ स्नात्वा तदिष्टमाकर्ण्य नितरां तुष्टमानसः ॥
 प्रत्युवाचाथ तां बालां विमलां विमलौषिणीम् ॥ ८२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ धूतपापे पवित्राणि यानि संत्यज सर्वतः ॥ तेभ्यः पवित्रमतुलं त्वमेधिवरतो
 मम ॥ ८३ ॥ तिस्रः क्रोडयोऽर्धकोटी च संति तीर्थानि कन्यके ॥ दिवि भुव्यं तरिक्षे च पावनान्युत्तरोत्तरम् ॥ ८४ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि त्वत्तनोऽप्र
 तिलोमवै ॥ वसंतु मम वाक्येन भवसर्वातिपावनी ॥ ८५ ॥ इत्युक्त्वा तदध्वेधाः सापिनिर्धूतकल्मषा ॥ धूतपापोऽजं प्राप्ताथो वेदशिरसः पितुः ॥ ८६ ॥
 स्थिता आसीदिति पूर्वक्रियायाऽनुपंगः ॥ ७७ ॥ शाणेन शण्मुखभयेन वस्त्रेण लीढा आच्छन्ना कृशा तन्वी शाणेन लीढा पीत्येवं बान्धवः ॥ अनर्घताममृत्युतामायादागतवती मणिवत् ॥ यथा उत्कृष्टो
 मणिः कुतितवस्त्रादिना लब्धोऽतिसूक्ष्मां मालिनवस्त्रादिना लब्धोऽपि वाऽनर्घतामायातितद्वदित्यर्थः ॥ तथेति वाक्यान्तरे ॥ तस्यास्तनुः शरीरदिदीपे तरामतिशयेन दीप्तिं चकारेत्यर्थः ॥ अथवा शाणेन मणिवत्
 गपापाणेन लीढा धारिता अतएव कृशापि मणिव्यक्त्यर्थयाऽनर्घतामत्यन्तप्रकाशतामायातितया तपसाऽपि तत्तनुस्तस्यास्तनुर्दीदीपे तरामतिशयेन दीप्तिं चकारेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 विमलं निर्मलं भृशं लोचनं साविमलौषिणीताम् ॥ ८२ ॥ एधिव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ अथो नन्तरं पितु रजपणं शालालंक्ष्मीनृसिंहसमीपस्थां पासेत्यर्थः ॥ ८६ ॥

१ सारसारसं, २ संजलम् - अर्धान् सरोवरजःश्रयंतीः सेवमानाः ततात्यर्थः ।

उटजाजिरेपणशालांगणे ॥ आकृष्टआकर्षितोवशीकृतइतियावत् ॥ ८७ ॥ रहोग्राम्यधर्मम् ॥ रतिमितिवापाठः ॥ ८८ ॥ नज्ञातनामययतेनधर्मेणइत्येवंप्रकारेणातकृतप्रार्थिता ॥ असकृतप्रार्थनेहेतुमाह ॥ यतोग्रहःआग्रहःकामावेशइत्यर्थः ॥ ८९ ॥ पितुःकन्यादातुत्वेश्रुतिप्रमाणपति ॥ पित्रिति ॥ यद्यस्मात् ॥ ९० ॥ गौरवादशुक्लाद्रलवस्तरत्वा कदाचित्तासमालोक्यखेलंतीमुटजाजिरे ॥ धर्मस्तत्तपसाकृष्टःप्रार्थयामासकन्यकाम् ॥ ८७ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ पृथुश्रोणिविशालाक्षिशामोदरि शुभानने ॥ क्रीतःस्वरूपसंपत्त्यात्वयाहंदेहिमेरहः ॥ ८८ ॥ नितरांबाधतेकामस्त्वत्कृतेमांसुलोचने ॥ अज्ञातनाम्नास्तेनप्रार्थितेत्यसकृद्ग्रहः ॥ ८९ ॥ उवाचसापितादातातंप्रार्थयसुदुर्मते ॥ पितृप्रदेयायत्कन्याश्रुतिरेषासनातनी ॥ ९० ॥ निशम्येतिवचोधर्मोभाविनोऽस्यगौरवात् ॥ पुनर्निर्वधयांचक्रे ऽपधृतिधृतिशालिनीम् ॥ ९१ ॥ ॥ धर्मउवाच ॥ ॥ नप्रार्थयेहंसुभगेपितरंतवसुंदरि ॥ गांधर्वेणाविवाहेनकुरुमेतंवसमीहितम् ॥ ९२ ॥ इतिनिर्वधवद्वाक्यंसानिशम्यकुमारिका ॥ पितुःकन्याफलंदिशुःपुनराहेतितंद्विजम् ॥ ९३ ॥ अरेजडमतेमातृपुनर्ब्रह्मीनियाम्यतः ॥ इत्युक्तोपिकुमार्या सनातिष्ठन्मदनातुरः ॥ ९४ ॥ ततःशशापतंबालाप्रबलातपसोबलात् ॥ जडोसिनितरांयस्माज्जलाधारोनदोभव ॥ ९५ ॥ इतिशतस्तयासोथतां शशापकुथान्वितः ॥ कठोरहृदयेत्वंतुशिलाभवसुदुर्मते ॥ ९६ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्यन्योन्यस्यशापेनमुनेधर्मोनदोऽभवत् ॥ अविमुक्तेमहाक्षे त्रेख्यातोधर्मनदोमहान् ॥ ९७ ॥ साप्याहपितरंत्रस्तास्वशिलात्वस्यकारणम् ॥ ध्यानेनधर्मविज्ञायसुनिःकन्यामथाप्रवीत् ॥ ९८ ॥ माभैःपुत्रिकारिप्या मितवसर्वशुभोदयम् ॥ तच्छापोनान्यथाभूयाच्चंद्रकांतशिलाभव ॥ ९९ ॥ चंद्रोदयमनुप्राप्यद्रवीभूततनुस्ततः ॥ धुनीभवसुतेसाध्विधूतपापेतिवि श्रुता ॥ १०० ॥ सचधर्मनदःकन्येतवभर्तासुशोभनः ॥ तैर्गुणैःपरिपूर्णांगोयेगुणाःप्रार्थितास्त्वया ॥ १ ॥ अन्यच्चशृणुसद्ब्रह्मेममापितपसोबलात् ॥ द्वैरूप्यंभवतोर्भाविप्राकृतंचंद्रवंचवै ॥ २ ॥ इत्याश्वास्यपिताकन्याधूतपापांपरंतप ॥ चंद्रकांतशिलाभूतामनुजग्राहबुद्धिमान् ॥ ३ ॥ तदारभ्यमुनेकाश्यां ख्यातोधर्मनदोद्बुधः ॥ धर्मोद्भवस्वरूपेणमहापातकनाशनः ॥ ४ ॥ धुनीचधूतपापासासर्वतार्थमयीशुभा ॥ हरेन्महावसंचातान्कूलजानिवपादपान् ॥ ५ ॥ तत्रधर्मनदेतीर्थेधूतपापासमन्विते ॥ यदानस्वर्धुनीतत्रतदाब्रह्मस्तपोव्यधात् ॥ ६ ॥ गभस्तिमालीभगवान्गभस्तीश्वरसन्निधौ ॥ शीलयन्मं गलांगोरीतपउग्रंचचारह ॥ ७ ॥ नाम्नामयूखादित्यस्यतीर्थेतत्रतपस्यतः ॥ किरणेभ्यःप्रवृत्तेमहास्वेदोतिखेदतः ॥ ८ ॥ किरणेभ्यःप्रवृत्तायामहास्वे दस्यसंततिः ॥ ततःसाकिरणानामजातापुण्यातरंगिणी ॥ ९ ॥ महापापांधतमसंकिरणाख्यातरंगिणी ॥ ध्वंसयेत्स्नानमात्रेणमिलिताधूतपापया ॥ ११० ॥ दित्यर्थः ॥ अपधृतिरपगतधैर्यः ॥ ९१ ॥ गान्धर्वेणकन्यावरयोर्मिथःसमयरूपेण ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ माभैर्माभैः ॥ ९९ ॥ धुनीनदी ॥ १०० ॥ १ ॥ प्राकृतंपूर्वरूपम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ शीलयन्ध्यायन् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥

सर्वतीर्थोक्तजात्मायसातयातयासर्वतीर्थीः ॥ गत्म्ना ॥ ११ ॥ एधितावर्धितासंपादितेत्येतत् ॥ अंधतांस्वकार्याक्षमताम् ॥ १२ ॥ किरणोति ॥ किरणाधूतपापेनद्योतितस्मिन्धर्मनदेतस्यतुरि-
तिशेषः ॥ १३ ॥ दैलीपिनाभगीरथेन ॥ ॥ अत्राविमुक्ते ॥ प्रकीर्तिताइतिक्वचित्पाठः ॥ १५ ॥ नापुरुषः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कोट्यंशेनापीत्यन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥

आदौधर्मनदःपुण्योमिश्रितोधूतपापया ॥ ययाधूतानिपापानिसर्वतीर्थीकृतात्मना ॥ ११ ॥ ततोपिमिलितागत्यकिरणारविणैधिता ॥ यन्नामस्मरणा-
देवमहामोहोधतां व्रजेत् ॥ १२ ॥ किरणाधूतपापेचतस्मिन्धर्मनदेशुभे ॥ स्ववंत्यौपापसंहर्त्र्यौवाराणस्यांशुभद्रवे ॥ १३ ॥ ततोभागीरथीप्राप्तातेनदैली-
पिनासह ॥ भागीरथीसमायातायमुनाचसरस्वती ॥ १४ ॥ किरणाधूतपापाचपुण्यतोयासरस्वती ॥ गंगाचयमुनाचैवपंचनद्योत्रकीर्तिताः ॥ १५ ॥
अतःपंचनदं नामतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ तत्राप्लुतो नगृह्णीयादेहनापांचभौतिकम् ॥ १६ ॥ अस्मिन्पंचनदीनांचसंभेदेचौघभेदिनि ॥ स्नानमात्रात्प्र-
यात्येवमित्त्राब्रह्मांडमंडपम् ॥ १७ ॥ तीर्थानिसंतिभूयांसिकाश्यामत्रपदेपदे ॥ नपंचनदतीर्थस्यकोट्यंशेनसमान्यपि ॥ १८ ॥ प्रयागेमाघमासे-
तुसम्यक्स्नातस्ययत्फलम् ॥ तत्फलंस्याद्दिनैकेनकाश्यांपंचनदेधुवम् ॥ १९ ॥ स्नात्वापंचनदेतीर्थेकृत्वाचपितृतर्पणम् ॥ बिंदुमाधवमभ्यर्च्यनभूयो-
जन्मभागभवेत् ॥ २० ॥ यावत्संख्यास्तिलादत्ताःपितृभ्योजलतर्पणे ॥ पुण्येपंचनदेतीर्थेतृप्तिःस्यात्तावदाब्दिकी ॥ २१ ॥ श्रद्धयायेःकृतंश्राद्धंती-
र्थेपंचनदेशुभे ॥ तेषांपितामहासुक्तानानाया निगता अपि ॥ २२ ॥ यमलोकेपितृगणैर्गार्थियंपरिगीयते ॥ महिमानं पांचनदं दृष्ट्वा श्राद्धविधानतः ॥ २३ ॥
अस्माकमपि वंश्योत्रकश्चिच्छ्राद्धं करिष्यति ॥ काश्यांपंचनदं प्राप्य येन मुच्यामहे वयम् ॥ २४ ॥ इयं गाथा प्रतिदिनं श्राद्धदेवस्य सन्निधौ ॥ पितृभिः परिगी-
येत काश्यांपंचनदं प्रति ॥ २५ ॥ तत्र पंचनदे तीर्थेयत्किंचिदीयते वसु ॥ कल्पक्षयेपि न भवेत्तस्य पुण्यस्य संक्षयः ॥ २६ ॥ वंध्यापि वर्षपर्यंतं स्नात्वा पंचनदे-
ह्वदे ॥ समर्च्य मंगलांगौरीं पुत्रं जनयति ध्रुवम् ॥ २७ ॥ जलैः पांचनदैः पुण्यैर्वा ससापारिशोधितैः ॥ महाफलमवाप्नोति स्नपयित्वेष्टदेवताम् ॥ २८ ॥
पंचामृतानां कलशैरष्टोत्तरशतान्मिमतैः ॥ तुलितो धिकतायातो बिंदुः पंचनदांभसः ॥ २९ ॥ पंचकूर्चैर्नपीतेनयात्र शुद्धिरुदाहता ॥ सा शुद्धिः श्रद्धया प्राश्य-
बिंदुं पांचनदांभसः ॥ ३० ॥ भवेदवभृथस्नानाद्राजसूयाश्वमेधयोः ॥ यत्फलं तच्छ्रुणुं स्नानात्पांचनदांभसा ॥ ३१ ॥ राजसूयाश्वमेधौ च भवेतां स्वर्ग-
साधनम् ॥ आब्रह्मघटिकाद्वंद्वं मुक्तये पांचनदाप्लुतिः ॥ ३२ ॥ स्वर्गराज्याभिषेकोपिन तथा संमतः सताम् ॥ अभिषेकः पांचनदो यथानल्पसुखप्रदः ॥ ३३ ॥
वरं वाराणसीं प्राप्य भृत्यः पंचनदोक्षिणाम् ॥ नान्यत्र सेवकीभूतभूपकोटिर्नरेश्वरः ॥ ३४ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पंचकूर्चैर्न पंचगव्येन ॥ ३० ॥ ३१ ॥ आब्रह्मघटिकाद्वंद्वं ब्रह्ममुहूर्तद्वयमभिव्याप्य सीमानं कृत्वेति वा ॥ पंचनदांशु-
विस्तत्स्नानं मुक्तये ॥ आब्रह्मघटिकाद्वंद्वमित्यस्य पूर्वेण वा संबंधः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पंचनदोक्षिणां पांचनदजलसेकवताम् ॥ पंचनदोक्षिणामिति पाठे तत्प्रशङ्कताम् ॥ ३४ ॥

॥३५॥३६॥३७॥ इष्टानिअंतर्वेद्यादीयमानानिदानानिपूर्तानिवाधीकूपतडागादिनिर्माणानितेषुकृतेष्वन्यत्रयत्फलं स्यात्तद्धर्मनदाप्रवात्स्यादित्यन्वयः ॥३८॥३९॥ कृष्णलोन्मिंतराक्तिकापरिमाणम् ॥
॥१४०॥१४१॥ ४२ ॥ कोपिब्रह्मापियःकश्चिदितिवा ॥४३॥१४४॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायामेकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥६०॥ ॥ अथषष्टितमेध्यायेऽविमुक्तमे
येनपंचनदंस्नातंकार्तिकेपापहारिणि ॥ तेऽध्यापिगर्भेतिष्ठतिपुनस्तेगर्भवासिनः ॥ ३५ ॥ कृतेधर्मनदं नामत्रेतायां धूतपापकम् ॥ द्वापरेविंदुतीर्थचकलौ
पंचनदंस्मृतम् ॥ ३६ ॥ शतंसमास्तपस्तत्त्वाकृतेयत्प्राप्यतेफलम् ॥ तत्कार्तिकेपंचनदेसकृत्स्नानेनलभ्यते ॥ ३७ ॥ इष्टापूर्तेषुधर्मेषुयावज्जन्मकृते
पुयत् ॥ अन्यत्रस्यात्फलंतत्स्यादूर्जेधर्मनदाप्रवात् ॥ ३८ ॥ न धूतपापसदृशंतीर्थंकापिमंहीतले ॥ यदेकस्नानतो नश्येदचंजन्मत्रयार्जितम् ॥ ३९ ॥
विंदुतीर्थेनरोदत्त्वाकांचनं कृष्णलोन्मितम् ॥ नदरिद्रो भवेत्कापिनस्वर्णेन वियुज्यते ॥ १४० ॥ गोभूतिलहिरण्याश्ववासोन्नतग्विभूषणम् ॥ यत्किंचि
विंदुतीर्थं तदत्त्वाक्षयमवाप्नुयात् ॥ ४१ ॥ एकामप्याहुतिं दत्त्वा समिद्धेऽग्नौ विधानतः ॥ पुण्ये धर्मनदे तीर्थे कोटिहोमफलं लभेत् ॥ ४२ ॥ न पंचनदतीर्थं
स्य महिमानमनंतकम् ॥ कोपि वर्णयितुं शक्तश्चतुर्वर्गशुभौकसः ॥ ४३ ॥ श्रुत्वा स्यान्मिदं पुण्यं श्रावयित्वा पिभक्तिः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा विष्णुलो
के महीयते ॥ ४४ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे पंचनदाविर्भावोनामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ उक्ता पंचनदोत्पत्तिर्मित्रावरुणनंदन ॥ इदानीं कथयिष्यामि माधवा विष्कृतिं पराम् ॥ १ ॥ यां श्रुत्वा श्रद्धया धीमान्पापेभ्यो मुच्यते
क्षणात् ॥ न च श्रिया वियुज्येत संयुज्येत वृषेण च ॥ २ ॥ आगत्य मंदराद्रेरुपेन्द्रश्चंद्रशेखरम् ॥ आपृच्छ यताक्षर्य रथगः क्षणाद्वाराणसीं पुरीम् ॥ ३ ॥ दिवो
दासं महीपालं समुच्चाद्य स्वमायया ॥ स्थित्वा पादोदके तीर्थे केशवाख्यं स्वरूपतः ॥ ४ ॥ महिमानं परं काश्यां विचार्य सुविचार्य च ॥ दृष्ट्वा पंचनदं तीर्थं परां
मुदमवापह ॥ ५ ॥ उवाच च प्रसन्नात्मा पुंडरीकविलोचनः ॥ अगण्या अपि वैकुण्ठगुणा विगणिता मया ॥ ६ ॥ कक्षीरनीरधौ संतिता वंतो निर्मला गुणाः ॥
या वंतो विजयं ते त्रकाश्यां पंचनदे ह्रदे ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपे पिसामग्रीक गुणानां गरीयसी ॥ ईदृशीयादृशीकाश्यां धूतपापोस्ति पावनी ॥ ८ ॥ मुदे कोमोदकी
स्पर्शस्थानममजायते ॥ धूतपापांबुसंपर्को यथा भवति सर्वथा ॥ ९ ॥ नक्षीरनीरधिजया सुखं मेऽलिष्टगात्रया ॥ तथा भवेद्यथा त्रस्यात्स्पृष्टया धूतपापया
॥ १० ॥ इत्थं पंचनदे तीर्थे क्षीरनीरधिजायतः ॥ संप्रेष्य ताक्षर्यं त्र्यक्षाग्रैर्वृत्तांतं विनिवेदितुम् ॥ ११ ॥ आनंदकाननं भवं दिवोदासक्षमापतेः ॥ संवर्ण
यन्गुणग्रामं पुण्यं पांचनदोद्भवम् ॥ १२ ॥ सुखोपविष्टः संहृष्टः सुहृदि विष्टरश्वाः ॥ दृष्ट्वांस्तपसा जुष्टमपुष्टांगं तपोधनम् ॥ १३ ॥

क्षयामानि ॥ माधवाविष्कृतिः पुण्यावर्ण्यतेति मनोहरा ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ धूतपापे तीर्थे ॥ ८ ॥ मुदेर्हर्षाय ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ विष्टव्यामिराति कीर्त

यतीतिविष्टरायाज्ञवल्क्यादयस्तेभ्यः श्रूयते विष्टरेशन्दमपंचमयेवेदश्रूयतइतिवाविष्टरश्रवाः ॥ विष्टरेस्वच्छेश्रवसीश्रवणेयस्येतिमधुमाधव्याममरटीकायाम् ॥ १३ ॥ उपोपाविष्टकमलमितिउपसर्ग
स्यद्विर्वचनम् ॥ तथाचश्रूयते ॥ प्रप्रपृज्यमहादेवंसंसंयम्यमनःसदा ॥ उपोपह्रायसंसर्गमुदुहृतःसतापसइत्यादि ॥ उपविष्टकमलयेनसतथातम् ॥ यद्वा उपसर्गीपेउपविष्टाकमलालक्ष्मीर्यस्यतम् ॥
॥ १४ ॥ चंचच्छन्दः स्फुरणार्थः ॥ १५ ॥ सुपाटलरदच्छदंशोभनपाटलपुष्पवदोष्ठम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वेदाः कर्मोपासनविषयाउपनिषदोदितवैयैकसमधिगम्यनैविदुः ॥ २१ ॥ २२ ॥
अध्यस्तविस्तीर्णशिलमाश्रितबृहत्पाषाणम् ॥ २३ ॥ २४ ॥ पद्यैरेकोनविंशत्याभक्त्यापरमयामुदा ॥ अस्तौषीन्माधवंदेवमग्निविन्दुर्द्विजोत्तमः ॥ बाह्यांतरिति ॥ तथाचोक्तम् ॥ अपवित्रःपवि

सक्रषिस्तंसमभ्येत्यपुंडरीकाक्षमच्युतम् ॥ उपोपविष्टकमलंवनमालाविराजितम् ॥ १४ ॥ शंखपद्मगदाचक्रचंचत्करचतुष्टयम् ॥ कौस्तुभोद्भासितो
रस्कंपीतकौशेयवाससम् ॥ १५ ॥ सुनीलेंदीवररुचिंसुस्निग्धमधुराकृतिम् ॥ नाभीहृदलसत्पद्मसुपाटलरदच्छदम् ॥ १६ ॥ दाडिमीबीजदशनंकिरी
टद्योतितांबरम् ॥ देवेंद्रवंदितपदंसनकादिपरिष्ठुतम् ॥ १७ ॥ दिव्यर्षिर्भिनारदाद्यैःपरिगीतमहोदयम् ॥ प्रह्लादाद्यैर्भागवतैःपरिनंदितमानसम् ॥ १८ ॥
धृतशार्ङ्गधनुर्दंडदंडिताखिलदानवम् ॥ मधुकैटभहंतारंकंसविध्वंससूचकम् ॥ १९ ॥ कैवल्यंयत्परंब्रह्मनिराकारमगोचरम् ॥ तंपुमूर्त्यापरिणतंभक्तानां
भक्तिहेतुतः ॥ २० ॥ वेदाविदुर्यदाकारनैवोपनिषदोदितम् ॥ ब्रह्माद्यानचगीर्वाणाश्चक्रेनेत्रातिथिसतम् ॥ २१ ॥ प्रणनाममुदायुक्तःक्षितिविन्यस्तमस्तकः ॥
सक्रषिस्तंहषीकेशमग्निर्बिंदुर्मेहातपाः ॥ २२ ॥ तुष्टावपरयाभक्त्यामौलिबद्धकरांजलिः ॥ अध्यस्तविस्तीर्णशिलंबलिध्वंसिनमच्युतम् ॥ २३ ॥ तत्रपं
चनदाभ्याशेमार्कंडेयादिसेविते ॥ गोविंदमग्निर्बिंदुःसस्तुतवांस्तुष्टमानसः ॥ २४ ॥ ॥ अग्निर्बिंदुरुवाच ॥ ॥ ओंनमःपुंडरीकाक्षबाह्यांतःशौचदा
यिने ॥ सहस्रशीर्षांपुरुषःसहस्राक्षःसहस्रपात् ॥ २५ ॥ नमामितेपदद्वंद्वंसर्वद्वंद्वनिवारकम् ॥ निर्द्वंद्वयाधियाविष्णोजिष्ण्वादिमुरवंदित ॥ २६ ॥
यंस्तोतुंनाधिगच्छतिवाचोवाचस्पतेरपि ॥ तमीष्टेकइहस्तोतुंभक्तिरत्रबलीयसी ॥ २७ ॥ अपियोभगवानीशोमनःप्राचामगोचरः ॥ समाहशैरल्पधी
भिःकथंस्तुत्योवचःपरः ॥ २८ ॥ यंवाचोनविंशंतीशंमनतीहमनोनयम् ॥ मनोगिरामतीतंतंकःस्तोतुंशक्तिमान्भवेत् ॥ २९ ॥ यस्यनिःश्वसितंवेदाः
सपडंगपदक्रमाः ॥ तस्यदेवस्यमहिमामहान्कैरवगम्यते ॥ ३० ॥

त्रोवासवांस्वांगतोपिवा ॥ यःस्मरेत्पुण्डरीकाक्षंसवाह्याभ्यन्तरःशुचिरिति ॥ पुरुषसुक्तापृचोऽर्धेनस्तौति ॥ सहस्रेति ॥ सहस्रशीर्षादिकंचसर्वात्मकत्वाज्ज्ञातव्यम् ॥ गीतोक्तविश्वरूपशरीरग्रहणाद्वा ॥
क्षीराब्धिशापिश्रीनारायणचिह्ननलीलाशरीरपरिग्रहणाद्वा ॥ २५ ॥ द्वंद्वशब्देनात्राप्यात्मिकादितापत्रितयंगृह्यते ॥ निर्द्वंद्व्याभ्यतिबद्धयाऽकुठितयेतिवाच ॥ २६ ॥ २७ ॥ मनसःप्राचां ब्रह्मादी
नाम् ॥ मनोवाचाभितीकचित् ॥ २८ ॥ यंवाचइति ॥ यतोवाचोनवर्ततेअप्राप्यमनसासहेतिश्रुतेः ॥ २९ ॥ यस्येति ॥ शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तछंदोऽप्योतीर्थ्यगानिपदक्रमाश्चतसहितावेद

यस्यमहतोभूतस्यानिःश्वसितंनिःश्वासवदप्रत्यनेनाविर्भूताइत्यर्थः ॥ अस्यमहतोभूतस्यानिःश्वसितमेतद्यद्वेदोपजुर्वेदइत्यादिश्रुतेः ॥ ३० ॥ अतंद्रितत्वमकुंठितत्वम् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तमिति ॥ तत्त्वांकेविचीत्यन्वयः ॥ तत्रनित्यमित्युक्तेप्रध्वंसाभावेगच्छतितद्वारणार्थमजमित्युक्तम् ॥ तावन्मात्रेउक्तेप्रागभावेगच्छति तद्वारणायोक्तंनित्यमिति ॥ माययाचराचर ॥ वस्तुतश्चराचरभिन्न ॥ ३३ ॥ मखोब्रह्मयज्ञः ॥ महत्तद्विततद्विशेषणम् ॥ अश्वमेधविषयोवामहच्छब्दः ॥ महिमानमतोनरस्येतिकचित्पाठः ॥ तत्रमहिमरूपफलमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ विरजेतिसंधिरार्थः ॥ ३५ ॥ येत्वामिति ॥

अतंद्रितमनोबुद्धींद्रियायंसनकादयः ॥ ध्यायंतोपिहृदाकाशेनविंदंतियथार्थतः ॥ ३१ ॥ नागदाद्यैर्मुनिवरैरालब्रह्मचारिभिः ॥ गीयमानचारित्रोपिनसम्यग्योधिगम्यते ॥ ३२ ॥ तंसूक्ष्मरूपमजमव्ययमेकमाद्यंब्रह्माद्यगोचरमजेयमनंतशक्तिम् ॥ नित्यंनिरामयममूर्तमचिंत्यमूर्तिकस्त्वांचराचरचराचरभिन्नवेत्ति ॥ ३३ ॥ एकैकमेवतवनामहरेन्मुरारेजन्मार्जिताघमधिनांचमहापदाढ्यम् ॥ दद्यात्फलंचमहितंमहतोमखस्यजतंसुकुंदमधुसूदनमाधवेति ॥ ३४ ॥ नारायणेतिनरकार्णवतारणेतिदामोदरेतिमधुहेतिचतुर्भुजेति ॥ विश्वंभरेतिविरजेतिजनार्दनेतिक्वास्तीहजन्मजपतांक्कृतांतभीतिः ॥ ३५ ॥ येत्वांत्रिविक्रमसदाहृदिशीलयंतिकार्दबिनीरुचिररोचिषमंबुजाक्षम् ॥ सौदामनीविलसितांशुकवीतमूर्तेतिपिस्पृशंतितवकांतिमचिंत्यरूपाम् ॥ ३६ ॥ श्रीवत्सलांछनहरेच्युतकैटभारेगोविंदताक्षर्यथकेशवचक्रपाणे ॥ लक्ष्मीपतेदनुजसूदनशार्ङ्गपाणेत्वद्भक्तिभाजिनभयंकचिदास्तिपुंसि ॥ ३७ ॥ यैरर्चितोसिभगवंस्तुलसीप्रमूनैर्दूरीकृतैणमदसौरभदिव्यगंधैः ॥ तानर्चयंतिदिविदेवगणाःसमस्तामंदारदामभिरलंविमलस्वभावान् ॥ ३८ ॥ यद्वाचिनामतवकामदमब्जनेत्रयच्छेत्रयोस्तवकथामधुराक्षराणि ॥ यच्चित्तमित्तिलिखितंभवतोस्तिरूपंनीरूपभूषणपदवीनहितैर्दुरापा ॥ ३९ ॥ येत्वांभजंतिसततंभुविशेषशार्थिस्ताच्छ्रीपतेपितृपतींद्रकुबेरमुख्याः ॥ वृंदारकादिविसदैवसभाजयंतिस्वर्गापवर्गसुखसंततिदानदक्ष ॥ ४० ॥ येत्वांस्तुवंतिसततं दिवितान्स्तुवंतिसिद्धाप्सरोमरगणालसदब्जपाणे ॥ विश्राणयत्यखिलसिद्धिदकोविनात्वांनिर्वाणचारुकमलांकमलायताक्ष ॥ ४१ ॥ त्वंहंसिपासिसृजसिंक्षणतःस्वलीलालीलावपुर्धरविरिंचिन्तांघ्रियुग्म ॥ विश्वंत्वमेवपरविश्वपतिस्त्वमेवविश्वस्यबीजमसितत्प्रणतोस्मिनित्यम् ॥ ४२ ॥

कादंविनीमेघमाला ॥ निर्गुणोपासकास्तेतवकांतिस्वमकाशांशोभांस्पृशंत्येवयेतूक्तविधाःसगुणोपासकास्तेपिमाप्नुवंतीत्यपिशब्दार्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ दूरीकृतपणमदसौरभोमृगमदपरिमलः कस्तूरीगंधोयेनतादृशोदिव्योगंधोयेनांतेस्तुलसीप्रमूनैरिति ॥ ३८ ॥ निर्गतंरूपंयत्रतन्नीरूपंब्रह्मतदेवभूषणस्यपदवीस्थितिःदुरापादुष्मापा ॥ ३९ ॥ ४० ॥ विश्राणयतिमयच्छति ॥ ४१ ॥ क्षणतःकालवः ॥

परदेपर ॥ तत्तस्मात् ॥ ४२ ॥ कृणुहिविज्ञापनाशयेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ विद्यातुः स्यात्तुमिच्छुः ॥ समभ्यर्थिसम्यगभ्यर्थितः ॥
अतः स्यात्सामीप्येति ॥ ५३ ॥ सुदुर्मेधाः प्राकृतबुद्धिः ॥ अथचयदिज्ञानवान्काशीसर्वोत्कृष्टाकदापिनत्वाग्येतिज्ञानवानित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अमृतं कैवल्यम् ॥ नैर्जरमित्युपलक्षणं ब्रह्मभाव

स्तोतात्वमेवदनुर्जेद्वरिपोस्तुतिस्त्वंस्तुत्यस्त्वमेवसकलंहिभवानिहैकः ॥ त्वत्तो न किंचिदपिभिन्नमवैमिविष्णोतृष्णांसदाकृणुहिमेभवजांभवारे ॥ ४३ ॥
इतिस्तुत्वाद्दृष्टीकेशमग्निर्बिंदुर्महातपाः ॥ तस्थौतृष्णांततोविष्णुरुवाचवरदोमुनिम् ॥ ४४ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ अग्निर्बिंदोमहाप्राज्ञमहतांतपसां
निधे ॥ वरंवरयसुप्रीतस्तवादेयंन किंचन ॥ ४५ ॥ अग्निर्बिंदुरुवाच ॥ ॥ यदिप्रीतोसिभगवन्वैकुण्ठेशजगत्पते ॥ कमलाकांततद्देहियदिहप्रार्थयाम्यहम् ॥
॥ ४६ ॥ कृतानुज्ञोथहरिणाभूभंगेनसतापसः ॥ कृतप्रणामोहृष्टात्मावरयामासकेशवम् ॥ ४७ ॥ भगवन्सर्वगोपीहतिष्ठपंचनदेहदे ॥ हितायसर्वजं
तूनांमुमुक्षुणांविशेषतः ॥ ४८ ॥ लक्ष्मीशेनवरोमह्यमेषदेयोऽविचारतः ॥ नान्यंवरंसमीहेहंभक्तिचत्वरपदांबुजे ॥ ४९ ॥ इतिश्रुत्वावरंतस्याग्निर्बिंदोर्म
धुसुदनः ॥ प्रीतःपरोपकारार्थतथेत्याहावधिजापतिः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अग्निर्बिंदोमुनिश्चेष्टस्यास्याम्यहमिहध्रुवम् ॥ काशीभक्तिमतां
पुंसांमुक्तिमार्गसमादिशन् ॥ ५१ ॥ मुनेपुनःप्रसन्नोस्मिवरंब्रूहिददामि ते ॥ अतीवममभक्तोसिभक्तिस्तेस्तुहृदामयि ॥ ५२ ॥ आदावेवहितिष्ठासुरहम
त्रतपोनिधे ॥ ततस्त्वयासमभ्यर्थिस्थास्याम्यव्रसदेवहि ॥ ५३ ॥ प्राप्यकाशींसुदुर्मेधाःकस्त्यजेज्ज्ञानवान्यदि ॥ अनर्घ्यप्राप्यमाणिक्यंहित्वाकाचं
कईहते ॥ ५४ ॥ अल्पीयसाश्रमेणेहवपुषोव्ययमात्रतः ॥ अवश्यंगत्वरस्याशुयथामुक्तिस्तथाक्वहि ॥ ५५ ॥ विनिमय्यजराजीर्णदेहंपार्थिवमत्रैव ॥
प्राज्ञाःकिमुनगृह्णीयुरमृतंनैर्जरंवपुः ॥ ५६ ॥ नतपोभिर्नवादानैर्नयज्ञैर्बहुदक्षिणैः ॥ अन्यत्रलभ्यतेमोक्षोयथाकाश्यांतनुव्ययात् ॥ ५७ ॥ अपियोगंहि
युंजानायोगिनोयतमानसाः ॥ नैकेनजन्मनामुक्ताःकाश्यामुक्तावपुर्व्ययात् ॥ ५८ ॥ इदमेवमहादानमिदमेवमहत्तपः ॥ इदमेवव्रतंश्रेष्ठयत्काश्यांप्रियते
तनुः ॥ ५९ ॥ सएवविद्राज्जगतिसएववित्तैर्द्वयः ॥ सएवपुण्यवान्धन्योलब्ध्वाकाशींनयस्त्यजेत् ॥ ६० ॥ तावत्स्थास्याम्यहंचात्रयावत्काशीमुने
त्वहि ॥ प्रलयेपिननाशोस्याःशिवशूलप्रमुस्थितेः ॥ ६१ ॥ इत्याकर्ण्यगिरंविष्णोरग्निर्बिंदुर्महामुनिः ॥ प्रहृष्टरोमाप्रोवाचपुनरन्यंवरंवृणे ॥ ६२ ॥
मापतेममनाम्रात्रतीर्थपंचनदेशुभे ॥ अभक्तेभ्योपिभक्तेभ्यःस्थितोमुक्तिंसदादिश ॥ ६३ ॥ येत्रपंचनदेस्नात्वागत्वादेशांतरेष्वपि ॥ नराःपंचत्वमापन्नासु
क्तिरभ्योपिवैदिश ॥ ६४ ॥ येतुपंचनदेस्नात्वात्वांभजिष्यंतिमानवाः ॥ चलाचलापिद्वैरूपामात्याक्षीच्छ्रीश्चतान्नरान् ॥ ६५ ॥

विकाररहितमित्यर्थः ॥ वपुःस्वरूपम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ द्विरूपैर्द्वैरूपा ॥ द्वैरूप्यमेवाह ॥ चलाचलोति ॥ चलाविष्ण्वतरेषु तस्मिन्

चला यदा चलासंपत् अचलानिर्वाणरूपा ॥ ६५ ॥ मयासहमालक्ष्मीस्तयासहमाधवइति ॥ ६६ ॥ एतदेवदर्शयति ॥ बिंदुमाधवइति ॥ ६७ ॥ सपर्ययिष्यति पूजयिष्यति ॥ ६८ ॥ वसति ॥
येषांपंचनदेस्थितानांसादाहंदादिवर्ते ॥ पंचनदेसदाहंतिष्ठाम्निवाहृदिषेयाम् ॥ वसुस्वरूपिणीलक्ष्मीर्धनादिसंपन्निर्वाणसंज्ञिकालक्ष्मीर्मोक्षलक्ष्मीश्चतुर्थावशर्वातर्नीत्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ एवमस्त्वग्निर्विंदोत्रभवतायद्भृतमुने॥ त्वन्नाम्नोऽर्धेनमेनाममयासहभविष्यति ॥ ६६ ॥ बिंदुमाधवइत्याख्याममत्रैलोक्यविश्रुता ॥
काश्यांभविष्यतिमुनेमहापापौघघातिनी ॥ ६७ ॥ येमामत्रनराःपुण्याःपुण्येपंचनदेद्वेदे ॥ सदासपर्ययिष्यंतितेषांसंसारभीःकुतः ॥ ६८ ॥ वसुस्वरू-
पिणीलक्ष्मीर्लक्ष्मीर्निर्वाणसंज्ञिका ॥ तत्पार्श्वगासदायेषांहृदिपंचनदेह्यहम् ॥ ६९ ॥ येनंपंचनदंप्राप्यवसुभिःप्रीणिताद्विजाः ॥ आशुलभ्यविपत्तीनां
तेषांतद्भसुरोदिति ॥ ७० ॥ तएवधन्यालोकेस्मिन्कृतकृत्यास्तएवहि ॥ प्राप्ययेर्ममसानिध्वंसवोममसात्कृताः ॥ ७१ ॥ बिंदुतीर्थमिदंनामतवनाम्नाभ-
विष्यति ॥ अग्निर्विंदोमुनिश्रेष्ठसर्वपातकनाशनम् ॥ ७२ ॥ कार्तिकेर्विंदुतीर्थेयोब्रह्मचर्यपरायणः ॥ स्नास्यत्यनुदितेभानौभानुजातस्यभीःकुतः॥ ७३ ॥
अपिपापसहस्राणिक्त्वामोहेनमानवः ॥ ऊर्जधर्मनदेस्नातोनिष्पापोजायतेक्षणम् ॥ ७४ ॥ यावत्स्वस्थोस्तिदेहोयंयावन्नैद्रियविक्रवः ॥ तावद्भृता-
निकुर्वीतयतोदेहफलंव्रतम् ॥ ७५ ॥ एकभक्तेननक्तेनतथैवायाचितेनच ॥ उपवासेनदेहोयंसंशोध्योशुचिभाजनम् ॥ ७६ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादीनि
कर्तव्यानिप्रयत्नतः ॥ अशुचिःशुचितामेतिकायोयद्भृतधारणात् ॥ ७७ ॥ व्रतैःसंशोधितेदेहधर्मोवसतिनिश्चलः ॥ अर्थकामौसनिर्वाणौतत्रयत्रवृष-
स्थितिः ॥ ७८ ॥ तस्माद्भृतानिसततंचरितव्यानिमानवैः ॥ धर्मसात्रिध्यकर्तृणिचतुर्वर्गफलेप्सुभिः ॥ ७९ ॥ सदाकर्तुंशक्रोतिव्रतानिनियदिमानवः ॥
चातुर्मास्यमनुप्राप्यतदाकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ८० ॥ भूशय्याब्रह्मचर्यचर्किंचिद्रक्ष्यनिषेधनम् ॥ एकभक्तादिनियमोऽनित्यदानंस्वशक्तितः ॥ ८१ ॥
पुराणश्रवणंचैवतदर्थाचरणंपुनः ॥ अखंडदीपोद्बोधश्चमहापूजेष्टदेवते ॥ ८२ ॥ प्रभृतांकुर्वीजाब्देदेशेचापिगतागतम् ॥ यत्नेनवर्जयेद्द्विमान्महाधर्मवि-
वृद्धये ॥ ८३ ॥ असंभाष्यानसंभाष्याश्चातुर्मास्यव्रतस्थितैः ॥ मौनंचापिसदाकार्यतथ्यंयत्कव्यमेववा ॥ ८४ ॥ निष्पावांश्चमसूरांश्चकोद्रवान्वर्जयेद्भृती ॥
सदाशुचिभिरास्थेयंस्प्रण्व्योनाव्रतीजनः ॥ ८५ ॥ दंतकेशांबरादीनिनित्यंशोध्यानियत्नतः ॥ अनिष्टचित्तानोकार्याव्रतिनाहृद्यपिक्वचित् ॥ ८६ ॥
द्वादशस्वपिमासेषुव्रतिनोयत्फलंभवेत् ॥ चातुर्मास्यव्रतभृतांतत्फलंस्यादखंडितम् ॥ ८७ ॥

वसवइतिपुंस्त्वमार्षम् ॥ निषयाइतिवापाठः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ यापितानीता ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ अभ्यंगाद्यतइति ॥ अभ्यंगा
चतुर्धापिचमासेषुनसामर्थ्यव्रतेयदि ॥ तदोर्जेव्रतिनाभाव्यमप्यब्दफलमिच्छता ॥ ८८ ॥ अव्रतःकार्तिकोयेषांगतोमूढधियामिह ॥ तेषांपुण्यस्यलेशो
पिनभवेत्सूकरात्मनाम् ॥ ८९ ॥ कृच्छ्रंवाचातिकृच्छ्रंवाप्राजापत्यमथापिवा ॥ संप्राप्तेकार्तिकेमासिकुर्याच्छ्रुत्यातिपुण्यवान् ॥ ९० ॥ एकांतरव्रतं
कुर्यान्निराव्रतमेववा ॥ पंचरात्रंसतरात्रंसंप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९१ ॥ पक्षव्रतंवाकुर्वीतमासोपोषणमेववा ॥ नोर्जोविध्योविधातव्योव्रतिनाकेनचित्क
चित् ॥ ९२ ॥ शाकाहारंपयोहारंफलाहारमथापिवा ॥ चरेद्यवाब्राह्मणंवासंप्राप्तेकार्तिकेव्रती ॥ ९३ ॥ नित्यंनैमित्तिकंस्नानंकुर्यादूर्जेव्रतीनरः ॥ ब्रह्मचर्यं
चरेदूर्जेमहाव्रतफलार्थवान् ॥ ९४ ॥ बाहुलंब्रह्मचर्येणयःक्षिपेच्छुचिमानसः ॥ समस्तहायनंतेनब्रह्मचर्यंकृतंभवेत् ॥ ९५ ॥ यस्तुकार्तिकमासमुपवासैः
समापयेत् ॥ अप्यब्दमपितेनेहभवेत्सम्यगुपोषितम् ॥ ९६ ॥ शाकाहारपयोहारैरूर्जोयैरतिवाहितः ॥ अखंडिताशरत्तेनतदाहारेणयापिता ॥ ९७ ॥
पत्रभोजीभवेदूर्जेकांस्यंत्याज्यंप्रयव्रतः ॥ योव्रतीकांस्यभोजीस्याव्रतद्वतफलंलभेत् ॥ ९८ ॥ कांस्यस्यनियमेदद्यात्कांस्यंसर्पिःप्रपूरितम् ॥ ऊर्जेनभक्षये
त्सौद्रमतिक्षुद्रगतिप्रदम् ॥ ९९ ॥ मधुत्यागेघृतंदद्यात्पायसंचसशर्करम् ॥ अभ्यंगेऽभ्यवहारेचतैलमूर्जेविवर्जयेत् ॥ १०० ॥ भूयात्सनारकीदेहीतत्राभ्यं
गाद्यतो नव ॥ तैलत्यागेतिलान्दद्याद्दोणमात्रान्सर्कांचनान् ॥ १ ॥ कार्तिकेमत्स्यभोजीयःसतैर्मीयानिमृच्छति ॥ बाहुलेमांसभोजीयःसकृमिःपूयशो
णिते ॥ २ ॥ मांसाशिनोपियेभूपास्त्यजेयुस्तेपिकार्तिके ॥ मत्स्यमांसानिसंत्यज्यकार्तिकेव्रततत्परः ॥ ३ ॥ मत्स्यमांसादनादोषाद्देहिर्भवतिनि
श्चितम् ॥ नियमेमत्स्यमांसानांदद्यात्कार्तिकेकव्रती ॥ कूश्मांडानिसमाषाणिदशस्वर्णयुतान्यपि ॥ ४ ॥ कार्तिकेमौनभोजीयःसोश्रात्यमृतमेवहि ॥
सुघंटांसतिलांमौनीसहिरण्यांप्रदापयेत् ॥ ५ ॥ कार्तिकेलवणंत्यक्तंयेनव्रतभृतासता ॥ त्यक्ताःसर्वेसास्तेनतत्त्यागीगांप्रदापयेत् ॥ ६ ॥ भूशय्याका
र्तिकेकुर्वन्नभुवंसंपृशेद्व्रती ॥ पर्यंकंभूशयोदद्यात्सतूलंसोपधानकम् ॥ ७ ॥ दीपयःकार्तिकेदद्यादखंडंघृतवर्तिकम् ॥ मोहांधतमसंप्राप्यसनगच्छतिदुर्ग
तिम् ॥ ८ ॥ यःकुर्यात्कार्तिकेमासेरजन्यादीपकौमुदीम् ॥ तामिसंचांधतामिसंनसपश्येत्कदाचन ॥ ९ ॥ पापांधकारसंकुद्धःकार्तिकेदीपदानतः ॥ क्रोधां
धकारितमुखंभास्कारिसनवीक्षते ॥ ११० ॥

दुर्द्वर्तनात् ॥ आद्यतः आद्यात् अभ्यवहाराच्चेत्यर्थः ॥ अभ्यंगाद्यतइतिवापदच्छेदः ॥ तत्राभ्यंगादित्यभ्यवहारोपलक्षणम् ॥ १ ॥ तैर्मीतिमिर्मत्स्यस्तदीयांयोनिम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ पापांधकारसंकुद्धः पापमेवांधकारस्तस्मैसंकुद्धः ॥ ११० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ प्रबोधकरणीमुत्पानेकादशीम् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

सउद्योतमयंपश्येन्नैलोक्यंसचराचरम् ॥ प्रबोधयेन्ममाग्रेयोदीपसोज्ज्वलवर्तिकम् ॥ ११ ॥ पंचामृतानांकलशैरुर्जैमांस्नापयेन्नरः ॥ क्षीराब्धितट
मासाद्यवसेत्कल्पसपुण्यवान् ॥ १२ ॥ प्रतिक्षपंकार्तिकिकेकुर्वञ्ज्योत्स्नांप्रदीपजाम् ॥ ममाग्रेभक्तिसंयुक्तो गर्भध्वांतंनसंविशेत् ॥ १३ ॥ आज्यव
र्तिकमूर्जयोदीपमग्रेप्रबोधयेत् ॥ बुद्धिभ्रंशंनचाप्नोतिमहामृत्युभयेसति ॥ १४ ॥ कार्तिकेमासिमयात्रायैः कृताभक्तितत्परैः ॥ विंदुतीर्थकृतस्नानैस्तेपांसु
क्तिर्नदूरतः ॥ १५ ॥ व्रतिनः कार्तिकेमासिस्नातस्यविधिवन्मम ॥ दामोदरगृहाणार्घ्यं दनुजेंद्रनिषूदन ॥ १६ ॥ स्नानेनेमिस्तिकेकृष्णकार्तिकेपापशो
पणे ॥ गृह्णात्वर्घ्यमयादत्तराधयासहितोभवान् ॥ १७ ॥ इमौमंत्रौसमुच्चार्ययोर्धर्ममहांप्रयच्छति ॥ सुवर्णरत्नपुष्पांबुयुजाशंखेनपुण्यवान् ॥ १८ ॥
सुवर्णपूर्णपृथिवीसंकल्पोदकपूर्वकम् ॥ तेनदत्ताभवेत्सम्यक्सुपात्रायसुपर्वणि ॥ १९ ॥ एकादशीसमासाद्यप्रबोधकरणीमम ॥ विंदुतीर्थकृतस्नानोरात्रो
जागरणान्वितः ॥ २० ॥ दीपान्प्रबोध्यबहुशोममालंकृत्यशक्तिः ॥ तौर्यत्रिकविनोदेनपुराणश्रवणादिभिः ॥ २१ ॥ महामहोत्सवंकृत्वायावत्पूर्णा
तिथिर्भवेत् ॥ तत्रात्रदानंबहुशः कृत्वामत्प्रतियेनरः ॥ २२ ॥ महापातकयुक्तोपिनविशेत्प्रमदोदरम् ॥ विंदुमाधवनामानंयमामत्रसमर्चयेत् ॥ २३ ॥
विंदुतीर्थकृतस्नानोनिर्वाणंसहिविंदति ॥ आदिमाधवनामाहंपूज्यः सत्ययुगेमुने ॥ २४ ॥ अनंतमाधवोज्जेयस्त्रेतायांसर्वसिद्धिदः ॥ श्रीदमाधवसंज्ञोहं
द्वापरेपरमार्थकृत् ॥ २५ ॥ कलौकलिमलध्वंसीज्ञेयोहंबिंदुमाधवः ॥ कलौकल्मषसंपन्नानर्माविंदतिमानवाः ॥ २६ ॥ ममैवमाययामूढाभेदवादपरायणाः ॥
ममभक्तिप्रकुर्वाणायैविशेशंदिषंतिवै ॥ २७ ॥ विद्विषोममतेज्ञेयाः पिशाचपदगामिनः ॥ पैशाचीयोनिमाप्यापिकालभैरवशासनात् ॥ २८ ॥ त्रिशद्वर्ष
सहस्राणिउपित्वादुःखसागरे ॥ विश्वेशानुग्रहादेवततोमोक्षमवाप्नुयुः ॥ २९ ॥ तस्माद्देवो न कर्तव्योविश्वेशेपरमात्मानि ॥ विश्वेशद्वेषिणांपुंसांप्रायश्चित्तं
यतो न हि ॥ ३० ॥ मनसापिहिविश्वेशंविद्विषंतीहयेऽधमाः ॥ अध्यासतंतथा मिसंमृतास्तेन्यत्रसंततम् ॥ ३१ ॥ शिवनिंदापरायेचयेपाशुपतनिंदकाः ॥
विद्विषोममतेज्ञेयाः पतंतोनरकेऽशुचौ ॥ ३२ ॥ अष्टाविंशतिकोटीपुनरकेषुकमेणहि ॥ कल्पंकल्पंवसेयुस्तेत्येविश्वेशरनिंदकाः ॥ ३३ ॥ विश्वेशानुग्रहं
प्राप्यमुनेहमपिमुक्तिदः ॥ मद्भक्तैस्तद्विशेषेणसेव्योविश्वेशरोऽनिशम् ॥ ३४ ॥ इयं वाराणसीज्ञेयामुनेपाशुपतस्थली ॥ तस्मात्पशुपतिः सेव्यः काश्यां
निःश्रेयसार्थिभिः ॥ ३५ ॥ अत्रपंचनदेतीर्थेस्नातिविश्वेशः स्वयम् ॥ ऊर्जैसदैवसगणः सस्कंदः सपरिच्छदः ॥ ३६ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

धूतपापकृतितपःप्रीदार्थख्यापनायोक्तम् ॥ धूतपापकोपलक्षितेधर्मनद्वयार्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ १४५ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखंडटी
कायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ एकषष्टितमेऽध्याये महामाहात्म्यसूचकम् ॥ वैष्णवानां च तीर्थानां माहात्म्यं हरिणाऽकथि ॥ १ ॥ अतीताध्याये भगवन्नित्यादिना

ब्रह्मासवेदः समखो ब्रह्माण्याद्याश्च मातरः ॥ सप्ताब्धयः ससरितः स्नात्यूजैर्धूतपापके ॥ ३७ ॥ सचेतनाहिया वंतस्त्रेलोके देहधरिणः ॥ तावंतः स्नातुमायांतिका
तिके धूतपापके ॥ ३८ ॥ येन पंचनदे स्नातं प्राप्य कार्तिकिकं शुभम् ॥ जलबुद्बुदवत्तेषां वृथा जन्मशरीरिणाम् ॥ ३९ ॥ आनन्दकाननं पुण्यं पुण्यं पांचनदंततः ॥
ततोऽपि मसान्निध्यमग्निर्विदो महामुने ॥ १४० ॥ अनेनैवानुमानेन विद्धि पंचनदस्य वै ॥ महिमानं महाप्राज्ञ सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ४१ ॥ श्रुत्वापि यं
महाप्राज्ञो महापापैः प्रमुच्यते ॥ विष्णोर्मुखादिति श्रुत्वा सोऽग्निर्विदुर्महामुनिः ॥ ४२ ॥ पुनः प्रणम्य पप्रच्छ विदुः धम्मच्युतम् ॥ ४३ ॥ अग्निर्विदुरुवाच ॥
भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विदुमाधवतद्ब्रह्म ॥ कतिधा तव रूपानि काश्यांसंति जनार्दन ॥ ४४ ॥ भविष्याण्यपि कामिहो निमेकथयाच्युत ॥ यानि संपूज्यते
भक्ताः प्राप्स्यंति कृतकृत्यताम् ॥ १४५ ॥ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे विदुमाधवा विर्भावो नाम ष
ष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ षडास्य माधवारूपानं श्रुतं मे पापनाशनम् ॥ महिमापि श्रुतः श्रेयान्सम्यक् पंचनदस्य वै ॥ १ ॥
यदग्निर्विदुना पृच्छिमाधवो दैत्यसूदनः ॥ तस्योत्तरं समाख्यादियथाख्यातं मधुद्विषा ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्यमहर्षे त्वं कथ्यमानं
मया धुना ॥ माधवेन यथा च क्षिमुने चामिर्विदवे ॥ ३ ॥ ॥ विदुमाधव उवाच ॥ आदौ पादोदके तीर्थे विद्धि मामादिकेशवम् ॥ अग्निर्विदो महाप्राज्ञ भक्तानां
मुक्तिदायकम् ॥ ४ ॥ अविमुक्तेऽमृतेऽक्षेत्रे च यंत्यादिकेशवम् ॥ तेऽमृतत्वं गजं ते वसवः खविर्वर्जिताः ॥ ५ ॥ संगमेशं महालिङ्गं प्रतिष्ठाप्यादिकेशवः ॥
दर्शनादघहनृणां भुक्तिमुक्तिदिशेत्सदा ॥ ६ ॥ याम्यां पादोदकाच्छेत्तद्वीपतीर्थं महत्तरम् ॥ तत्राहं ज्ञानदो नृणां ज्ञानकेशवसंज्ञकः ॥ ७ ॥ श्वेतद्वीपे नरः
स्नात्वा ज्ञानकेशवसन्निधौ ॥ न ज्ञानाद्भश्यते कापि ज्ञानकेशवपूजनात् ॥ ८ ॥ ताक्ष्यं केशवनामा हंता क्षयतीर्थे नरोत्तमैः ॥ पूजनीयः सदा भक्त्या ताक्ष्यं
वत्ते प्रियामम ॥ ९ ॥ तत्रैव नारदे तीर्थे स्म्यहं नारदकेशवः ॥ ब्रह्मविद्योपदेष्टा च तत्तीर्थां प्लुतवर्धनम् ॥ १० ॥ प्रह्लादतीर्थं तत्रैव नाम्ना प्रह्लादकेशवः ॥ भक्तैः
समर्चनीयो हं महाभक्तिसमृद्धये ॥ ११ ॥ तीर्थेऽवरीषे तत्राहं नाम्ना दित्यकेशवः ॥ पातकध्वांतनिचयं ध्वंसयामीक्षणादपि ॥ १२ ॥

अग्निर्विदुना पृच्छस्य प्रत्युत्तरमुक्तानुवादपूर्वकं पृच्छति ॥ षडास्येति ॥ १ ॥ २ ॥ आचक्षि अकथि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

स्कां. म. पु.

॥२५८॥

॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥ गोपोगोविंदतीर्थगोपीयुक्तश्रीकृष्णतीर्थम् ॥ १९ ॥ २० ॥ विशेषानुत्कृष्टाभिलषितपदार्थान् ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ भक्तियुक्तिः भक्तियोगेन ॥ २४ ॥
दत्तात्रेयेश्वराद्याभ्यामहमादिगदाधरः ॥ हरामितत्रभक्तानांसंसारगदसंचयम् ॥ १३ ॥ तत्रैव भार्गवेतीर्थे भृगुकेशवनामतः ॥ काशीनिवासिनः पुंसो
त्रिभार्मिचमनोरथैः ॥ १४ ॥ वामनाख्ये महातीर्थे मनःप्रार्थितदेशुभे ॥ पूज्यो हं शुभमिच्छद्भिर्नाम्ना वामनकेशवः ॥ १५ ॥ नरनारायणे तीर्थे नरनाराय
णात्मकम् ॥ भक्ताः समर्च्यमांस्युर्वै नरनारायणात्मकाः ॥ १६ ॥ तीर्थे यज्ञवराहख्ये यज्ञवाराहसंज्ञकः ॥ नरैः समर्चनीयो हं सर्वयज्ञफलेप्सुभिः ॥ १७ ॥
विदारनरसिंहो हं कार्शीविघ्नविदारणः ॥ तत्राभ्रितीर्थे संसेव्यस्तीर्थो पद्मवशांतये ॥ १८ ॥ गोपीगोविंदतीर्थे तु गोपीगोविंदसंज्ञकम् ॥ समर्च्यमानरो भक्त्या
मम मार्या न संस्पृशेत् ॥ १९ ॥ मुने लक्ष्मीनृसिंहोऽस्मि तीर्थे तत्राभ्रिपावने ॥ दिशामि भक्तियुक्तेभ्यः सदानैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ २० ॥ शेषमाधवनामा हं शेषती
र्थेऽवहारिणि ॥ विश्राणयाम्यशेषांश्च विशेषान् भक्तचितितान् ॥ २१ ॥ शंखमाधवतीर्थे च स्नात्वा मां शंखमाधवम् ॥ शंखोदकेन संस्नाप्य भवेच्छंखनिधेः
पतिः ॥ २२ ॥ हयग्रीवे महातीर्थे मां हयग्रीवकेशवम् ॥ प्रणम्य प्राप्नुयान्नूनं तद्विष्णोः परमंपदम् ॥ २३ ॥ भीष्मकेशवनामा हं वृद्धकालेशपश्चिमे ॥ उपसर्गा
न्हरे भीष्मान्सेवितो भक्तियुक्तिः ॥ २४ ॥ निर्वाणकेशवश्चाहं भक्तनिर्वाणसूचकः ॥ लोलाकारादुत्तरे भागे लोलत्वंचेतसो हरे ॥ २५ ॥ वंद्यस्त्रिलोकसुं
दर्याभ्यां यो मां समर्चयेत् ॥ काश्याख्यातं त्रिभुवनकेशवं स गर्भभाक् ॥ २६ ॥ ज्ञानवाप्याः पुरोभागे विद्धि मां ज्ञानमाधवम् ॥ तत्र मां भक्तितोभ्यर्च्य
ज्ञानं प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ २७ ॥ श्वेतमाधवसंज्ञो हं विशालाक्ष्याः समीपतः ॥ श्वेतद्वीपे श्वरं रूपं कुर्यात् भक्त्या समर्चितः ॥ २८ ॥ उदग्दशाश्वमेधान् मां
प्रयागाख्यं च माधवम् ॥ प्रयागतीर्थे सुस्नातो हृद्घ्वापापैः प्रमुच्यते ॥ २९ ॥ प्रयागगमने पुंसां यत्फलं तपसि श्रुतम् ॥ तत्फलं स्याद्दशगुणमत्र स्नात्वा ममा
ग्रतः ॥ ३० ॥ गंगा यमुनयोः संगे यत्पुण्यं स्नानकारिणाम् ॥ काश्यामत्सत्रिधा वत्र तत्पुण्यं स्याद्दशोत्तरम् ॥ ३१ ॥ दानानिराहुग्रस्ते कंददत्ता यत्फलं
भवेत् ॥ कुरुक्षेत्रे हितत्काश्यामत्रैव स्याद्दशाधिकम् ॥ ३२ ॥ गंगोत्तरवहाय त्रयमुना पूर्वावाहिनी ॥ तत्संभेदं नरः प्राप्य मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ३३ ॥ वपनं
तत्र कर्तव्यं पिंडदानं च भावतः ॥ देयानितत्र दानानि महाफलमभीप्सुना ॥ ३४ ॥ गुणाः प्रजापतिक्षेत्रे ये सर्वे समुदीरिताः ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रेऽसं
ख्याताश्च भवंति हि ॥ ३५ ॥ प्रयागेशं महालिंगं तत्र तिष्ठति कामदम् ॥ तत्सांनिध्याच्च तत्तीर्थकामं परिकीर्तितम् ॥ ३६ ॥
॥२५॥२६॥ २७ ॥ २८ ॥ उदगुत्तरे ॥ २९ ॥ तपमिमाषे ॥ ३० ॥ मत्तन्निधौ प्रयागमाधवनिकटे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ प्रयागेशं शूलटंकेश्वरम् ॥ ३६ ॥

१ प्रयागे तु गंगा नोत्तरवहा परं दक्षिणवाहिनीति विचारणीयमेतद्वचनम् । न चैनकाशीस्थप्रयागविषयं तत्र संभेदाभावादिति । २ शूलटंकेश्वरो भिन्नः प्रयागेशादिति स्पष्टम् । टीकाकारमते नैव याथाार्थेनावगम्यते ।

का.खं.४.उ.

स. अ. ६३

॥२५८॥

॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ ४३ ॥ मामनुमालक्षकृत्यमत्समीपेचेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ग्रहंत्वेवग्रहंत्वेवेत्यर्थः ॥ दहंतीतिवापाठः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मणिकर्णिकायाः समीपमुपमणिकर्णिकं मणिकर्णिकायामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ वैकुण्ठादिति ॥ आगत्यमणिकर्णिकां समासाद्येत्येषः ॥ ५४ ॥ सकृदिति ॥ सकृ

काश्यामाघः प्रयागेयैर्नस्नातो मकरार्कगः ॥ अरुणोदयमासाद्यतेषां निःश्रेयसंकुतः ॥ ३७ ॥ काश्युद्रवे प्रयागेयेतपसि स्नातिसंयताः ॥ दशाश्वमेधज
नितं फलं तेषां भवेद्भुवम् ॥ ३८ ॥ प्रयागमाधवं भक्त्या प्रयागेशं च कामदम् ॥ प्रयागेतपसि स्नात्याये चैवं त्यन्वहं ॥ ३९ ॥ धनधान्यसुतर्द्धीं स्तेलब्ध्वा भो
गान् मनोरमात् ॥ भुक्ते ह परमानंदं परमोक्षमवाप्नुयुः ॥ ४० ॥ माघे सर्वाणि तीर्थानि प्रयागमधियांति हि ॥ प्राच्युदीची प्रतीची तोदक्षिणा धस्तथोर्ध्वतः ॥
॥ ४१ ॥ काशीस्थितानि तीर्थानि मुनेयांति न कुत्रचित् ॥ यदियांति तदायां तीर्थां त्रयमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥ आयांत्यूर्जे पंचनदे प्रातः प्रातर्ममांतिकम् ॥
महाचौवप्रशमने महाश्रेयोविधाथिनि ॥ ४३ ॥ प्राप्य माघमचारिच प्रयागेशसमीपतः ॥ प्रातः प्रयागे संस्नातिसर्वतीर्थानि मामनु ॥ ४४ ॥ समासाद्य च
मध्याह्नमभियांति च नित्यशः ॥ संस्नातुं सर्वतीर्थानि मुक्तिदां मणिकर्णिकाम् ॥ ४५ ॥ काश्यां रहस्यं परममेतत्ते कथितं मुने ॥ यथा तीर्थत्रयी श्रेष्ठा स्व
स्वकाले विशेषतः ॥ ४६ ॥ अन्यद्रहस्यं वक्ष्यामि न वाच्यं यत्र कुत्रचित् ॥ अभक्तेषु सदा गोप्यं न गोप्यं भक्तिमज्जने ॥ ४७ ॥ काश्यां सर्वाणि तीर्थानि एकै
कादुत्तरोत्तरम् ॥ महैनासि ग्रहं त्येव प्रसह्य निजतेजसा ॥ ४८ ॥ एतदेवरहस्यं ते वाराणस्या उदीर्यते ॥ उत्क्षिप्यैकांशुलं तथ्यं श्रेष्ठैकामणिकर्णिका ॥ ४९ ॥
गर्जतिसर्वतीर्थानि स्वस्वधिष्ण्यगतान्यहो ॥ केवलं बलमासाद्य सुमहन्मणिकर्णिकम् ॥ ५० ॥ पापानि पापिनां हत्वा महान्त्यपि बहून्पि ॥ काशीतीर्था
नि मध्याह्ने प्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ ५१ ॥ पर्वस्वपर्वस्वपिवानित्यं नियमवंत्यहो ॥ निर्मलानि भवंत्येव विगाह्य मणिकर्णिकाम् ॥ ५२ ॥ विन्वेशो वि
श्वयासार्धसदोपमणिकर्णिकम् ॥ मध्यं दिनं समासाद्य संस्नाति प्रतिवासरम् ॥ ५३ ॥ वैकुण्ठादप्यहं नित्यं मध्याह्ने मणिकर्णिकाम् ॥ विगाहे पद्मयासार्धं
मुदा परमया मुने ॥ ५४ ॥ सकृन्ममाख्यां गृणतां निर्हरन्त्यदधान्यहम् ॥ हरिनामसमापन्नस्तद्बलान्मणिकर्णिकात् ॥ ५५ ॥ सत्यलोकात् प्रतिदिनं हं
सयानः पितामहः ॥ माध्याह्निकविधानाय समायान्मणिकर्णिकाम् ॥ ५६ ॥ इंद्राद्यालोकपालाश्च मरीच्याद्या महर्षयः ॥ माध्याह्निकीं क्रियां कर्तुं समीयुर्म
णिकर्णिकाम् ॥ ५७ ॥ शेषवासुकिमुस्याश्चनागा वैनागलोकतः ॥ समायांतीह मध्याह्ने संस्नातुं मणिकर्णिकाम् ॥ ५८ ॥

त्कदाचिन्ममाख्याम् ॥ गृणतामुच्चरतां यदहमर्धं निर्हरन्निःशेषेण पापं हरा मिनाश्यामितन्मणिकर्णिकाद्रुतात् मणिकर्णिकावगाहनादिजन्यसामर्थ्यादित्यर्थः ॥ निहरिदिति पाठे निर्हरामीत्येव ॥
अतएवाहं हरिनामसमापन्नः भक्तानां सिंहापापानि हरतीति हरिः हरिरिति नामसमापन्नयेन सोऽहं तथा ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

स्कां. व. पु.

॥२५९॥

॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥७३॥ तत्रसूक्ष्मपरिमाणं वज्रं प्रसंगात्स्थूलमणिकर्णिकायामवांतरतीर्थान्याह हरिश्चंद्रित्यारभ्यचक्रपुष्करणी

चराचरेषु सर्वेषु यावन्तश्च सचेतनाः ॥ तावन्तः स्नाति मध्याह्ने मणिकर्णीजले मले ॥ ६९ ॥ केमाणिकर्णिकेयानां गुणानां सुगरीयसाम् ॥ शक्तावर्णयितुं विप्रा
ऽसंख्येयानां मदादिभिः ॥ ६० ॥ चीर्णान्युग्राह्यरण्येषु ते स्तपांसितपोधनैः ॥ यैरियं हि समासादिमुक्तिर्भूमणिकर्णिका ॥ ६१ ॥ विश्राणितमहादाना
स्त एव नरपुंगवाः ॥ चरमेव यसि प्राप्ता यैरेषामणिकर्णिका ॥ ६२ ॥ चीर्णसर्वव्रतास्ते तु यथोक्तविधिना ध्रुवम् ॥ यैः स्वतल्पीकृता मणिकर्णिकेयी स्थली
मृदुः ॥ ६३ ॥ त एव धन्या मर्त्ये स्मिन् सर्वकृतषु दीक्षिताः ॥ त्यक्त्वा पुण्यार्जितां लक्ष्मीं मेक्षियेर्मणिकर्णिका ॥ ६४ ॥ कृतानानाविधाधर्मा इष्टापूर्तास्तु ते नृभिः ॥
वार्धकंसमनुप्राप्य प्रापियेर्मणिकर्णिका ॥ ६५ ॥ रत्नानि सदुकूलानि कांचनं गजवाजिनः ॥ देयाः प्राज्ञेन यत्नेन सदोपमणिकर्णिकम् ॥ ६६ ॥ पुण्येनो
पार्जितं द्रव्यमत्यल्पमपियेर्नरैः ॥ दत्तं तदक्षयं नित्यं मुने धिमणिकर्णिकम् ॥ ६७ ॥ कुर्याद्यथोक्तमप्येकं प्राणायामं नरोत्तमः ॥ यस्तेन विहितो नूनं षडंगो
योग उत्तमः ॥ ६८ ॥ जप्त्वेकामपि गायत्रीं संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ लभेद्युतगायत्रीजपनस्य फलं स्फुटम् ॥ ६९ ॥ एकामप्याहुतिं प्राज्ञो दत्त्वोपम
णिकर्णिकम् ॥ यावज्जीवाग्निहोत्रस्य लभेद विकलं फलम् ॥ ७० ॥ इति श्रुत्वा हरेर्वाक्यमग्निर्बिंदुर्महातपाः ॥ प्रणिपत्य महाभक्त्या पुनः पप्रच्छ माधवम् ॥
॥ ७१ ॥ ॥ अग्निर्बिंदुरुवाच ॥ विष्णोः कियत्परीमाणा पुण्येषामणिकर्णिका ॥ ब्रूहि मे पुंडरीकाक्ष न त्वत्तत्त्ववित्परः ॥ ७२ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥
आगंगा केशवादा च हरिश्चंद्रस्य मंडपात् ॥ आमध्याह्ने वस रितः स्वर्द्धारान्मणिकर्णिका ॥ ७३ ॥ स्थूलमेतत्परीमाणं सूक्ष्मं च प्रवदामि ते ॥ हरिश्चंद्रस्य ती
र्थाग्निहरिश्चंद्रविनायकः ॥ ७४ ॥ सीमाविनायकश्चात्र मणिकर्णी द्वयोः उत्तरे ॥ सीमाविनायकं भक्त्या पूजयित्वा नरोत्तमः ॥ ७५ ॥ मोदकैः सोपचारै
श्च प्राप्नुयान्मणिकर्णिकाम् ॥ हरिश्चंद्रमहातीर्थे तर्पयेयुः पितामहान् ॥ ७६ ॥ शतं समाः सुतृप्ताः स्युः प्रयच्छन्ति च वाञ्छितम् ॥ हरिश्चंद्रमहातीर्थे स्नात्वा श्रद्धा
न्वितो नरः ॥ ७७ ॥ हरिश्चंद्रेश्वरं न त्वानसत्यात्परिहीयते ॥ ततः पर्वततीर्थं च पर्वते श्वरसंनिधौ ॥ ७८ ॥ अधिष्ठानं महामरोर्महापातकनाशनम् ॥
तत्र स्नात्वा र्चयित्वे शंकिं चिद्वत्त्वा स्वशक्तितः ॥ ७९ ॥ अध्यास्य मेरुशिखरं दिव्यान्भोगान्समभुते ॥ कंबलाश्च तरतीर्थं पर्वते श्वरदक्षिणे ॥ ८० ॥ कंबलः
श्वतरे शंचत तीर्थात्पश्चिमे शुभम् ॥ तस्मिंस्तीर्थे कृतस्नानस्तद्धिगंयः समर्चयेत् ॥ ८१ ॥ अपितस्य कुले जाता गीतज्ञाः स्युः श्रियान्विताः ॥ चक्रपुष्क
रिणी तत्र योनिचक्रनिवारिणी ॥ ८२ ॥

यतः प्राक्तेन ग्रंथेन ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सुतृप्ताः स्युः तस्य ते पितामहा इति शेषः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ततीर्थात्पर्वते श्वरतीर्थात् ॥ तस्मिंस्तीर्थे कंबलाश्च तरतीर्थे ॥ ८१ ॥ चक्रेति ॥ तत्र कंबलाश्च तरे श्वर

का. सं. ४. ३.

स. अ. ६१

॥२५९॥

तीर्थं ॥ चक्रपुष्करणीसूक्ष्मेतिशेषः ॥ हरिश्चन्द्रादीनिकम्बलाश्वतरांतानितीर्थानितत्रेत्यभिलष्यन्तइतिकेचित् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ इंदीवरवर्तीनीलोत्पलवतीम् ॥
॥ ८९ ॥ मातुलुंगफलरुचकफलम् ॥ यदाहामरः ॥ रुचकोमातुलुंगकइति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ प्रत्यमेति ॥ प्रत्यमं विकसितं नूतनं वापत्केतकीपुष्पं तेन लसन्धम्मिष्ठः संयताः कचायस्मिस्तथाभूतं मस्त
कंयस्याः सा तथा ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ मंत्रमंत्रद्वयम् ॥ ९४ ॥ तत्र प्रकोमन्त्रः पञ्चदशाक्षरो द्वितीयश्चतुर्दशाक्षरस्तपोराद्यमुद्राति वाग्भवेतिष्ठोक्तेन ॥ बीजाधिव्यात्फलाधिक्यं स्रष्टि विफलप्रदत्वं च ॥
वाग्भवबीजं सरस्वतीबीजम् ॐ मायाबीजं भुवनेश्वरीबीजं ह्रीं लक्ष्मीबीजं श्रीम् मदनबीजं कामबीजं क्लीं प्रणवओंकारः एतान् पूर्ववदेत् प्रथमं पठेत् ॥ अंते भवोत्योभस्यांत्योभान्त्योमकारस्तम् ॥ भान्त्यमिति
वापाठः ॥ कथंभूतम् ॥ बिंदूपेतम् ॥ मणिपदं मणीति पदं मणिपदम् ॥ पूर्वपूर्वमित्युक्तत्वात्पश्चाद्वेत् ॥ अथानन्तरं स हृत् हृदा ह्रन्मंत्रेण मनसा सह कर्णिके कर्णिकेन मइति वेदेत् ॥ अनन्तरं प्रणवपुटः प्रणवा

संसारचक्रे गहने यत्र स्नातो विशेषेण ॥ चक्रपुष्करिणी तीर्थममाधिष्ठानमुत्तमम् ॥ ८३ ॥ समाः परार्थसंख्यातास्तत्र तसं महातपः ॥ तत्र प्रत्यक्षतां यातो
मम विश्वेश्वरः परः ॥ ८४ ॥ तत्र लब्धं मयैश्वर्यमविनाशिमहत्तरम् ॥ चक्रपुष्करिणी चैव ख्याता भूमणि कर्णिका ॥ ८५ ॥ द्रवरूपं परित्यज्य ललनारूपधा
रिणी ॥ प्रत्यक्षरूपिणी तत्र मयैक्षिमणि कर्णिका ॥ ८६ ॥ तस्या रूपं प्रवक्ष्यामि भक्तानां शुभदं परम् ॥ यद्रूपं ध्यानतः पुंभिराषण्मासं त्रिसंध्यतः ॥ ८७ ॥
प्रत्यक्षरूपिणी देवी दृश्यते मणि कर्णिका ॥ चतुर्भुजा विशालाक्षी स्फुरद्भालविलोचना ॥ ८८ ॥ पश्चिमाभिमुखी नित्यं प्रवद्धकरसंपुटा ॥ इंदीवरवर्तीमालां
दधती दक्षिणे करे ॥ ८९ ॥ वरोद्यते करे सव्ये मातुलुंगफलं शुभम् ॥ कुमारीरूपिणी नित्यं नित्यं द्वादशवार्षिकी ॥ ९० ॥ शुद्धस्फटिकांतिश्च सुनील
स्निग्धमूर्द्धजा ॥ जितप्रवालमाणिक्यरमणीयरदच्छदा ॥ ९१ ॥ प्रत्यग्रकेतकी पुष्पलसद्भूमिष्ठमस्तका ॥ सर्वांगमुक्ताभरणा चंद्रकांतं शुकावृता ॥
॥ ९२ ॥ पुंडरीकमयीं मालां सश्रीकां बिभ्रती हृदि ॥ ध्यातव्यानेन रूपेण सुमुखुभिरहर्निशम् ॥ ९३ ॥ निर्वाणलक्ष्मीभवनं श्रीमती मणि कर्णिका ॥
मंत्रतस्याश्च वक्ष्यामि भक्तकल्पद्रुमाभिधम् ॥ यस्यावर्तनतः सिद्धयेदपि सिद्धयष्टकं नृणाम् ॥ ९४ ॥ वाग्भवमाया लक्ष्मीमदनप्रणवान्वदेत् पूर्वम् ॥ भान्त्यं
बिंदूपेतं मणिपदमथ कर्णिके सह प्रणवपुटः ॥ ९५ ॥ मंत्रः सुरद्रुमसमः समस्तसुखसंततिप्रदोजप्यः ॥ तिथिभिः परिमितवर्णः परमपदं दिशति निशित
धियाम् ॥ ९६ ॥ तारस्तारतृतीयो बिंद्वंतो मणिपदंततः कर्णिके ॥ प्रणवात्मिपदं केन मइति मनु संख्यवर्णमनुः ॥ ९७ ॥

भ्यां पुटः पुटितः आद्यन्तयोः प्रणवपुटितो मन्त्रः पठितव्य इत्यर्थः ॥ तथा चैतादृशो मंत्रो भवति ॥ ओं पं ह्रीं श्रीं क्लीं ओं मं मणि कर्णिकेन मओमिति ॥ अत्र मन्त्राद्वा हि त्नुभ्यमित्यध्याहृतव्यम् ॥
चतुर्थ्यर्थे वा प्रथमा ॥ एवमुत्तरत्रापि ॥ ९५ ॥ मंत्रस्योदयत्वं दर्शयन् प्रणवपरिमितिं दर्शयति ॥ मंत्र इति ॥ निशितधिषां शुद्धसत्त्वानामित्यर्थः ॥ ९६ ॥ द्वितीयमन्त्रमुद्राति तार इति पादत्रयेण ॥
तारः प्रणवः तारस्याऽकारो कारमकारात्मकस्य तृतीयस्तारतृतीयो मकारः ॥ कथंभूतः ॥ बिंद्वंतोऽनुस्वारांतः ॥ मणिपदं मणीति पदंततस्तदनन्तरं कर्णिके इति पदं प्रणवात्मिके पदम् ॥ सच्चिदा
त्मिके पदमिति कचित् ॥ केन मइति च पदम् ॥ तथा चैतादृशं यमनुर्भवति ॥ ओं मं मणि कर्णिके प्रणवात्मिकेन मइति ॥ मंत्राक्षरपरिमितिं दर्शयति ॥ मन्विति ॥ मनुश्चतुर्दशतत्संख्यकावर्णांय

कां. म. पु.

॥२६०॥

स्मिन्सचासौमनुर्मत्रश्चेतिमनुसंख्यवर्णमनुः ॥ अत्रयथाश्रुतस्यग्राह्यत्वाहभ्यादिनियमोनावेक्ष्यः ॥ ९७ ॥ पुंभिरितिविशेषणात्स्त्रीणांजपोनिवारितः ॥ स्त्रीभिरितिपाठोऽमृतोदेशान्तरेष्विति
शनादनादेयः ॥ ९८ ॥ पुण्डरीकैःपद्मैः ॥ सक्षौद्रेणसमधुना ॥ ९९ ॥ १०० ॥ नवरत्नसमन्वितामृतान्नैरत्नैरलंकृतेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ समर्च्योमणिकर्णिके
श्रद्धेत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ आत्मानःपञ्चवःप्रोक्ताःसर्वसंसारवर्तिनः ॥ तेषांपतिरहोदेवःस्मृतःपशुपतिर्बुधैरिति ॥ विधिर्ब्रह्मा ॥ पशूनांपशुनुल्यानांजीवानांपाशहृदहानहृत्पशुपाशहृत् ॥
अयंमंत्रोऽनिशंजप्यःपुंभिर्मुक्तिमभीप्सुभिः ॥ होमोदशांशकःकार्यःश्रद्धाबद्धादरैर्नृभिः ॥ ९८ ॥ परिप्लुतैःपुण्डरीकैर्गव्येनहविषास्फुटैः ॥ सशर्करेणमे
धावीसक्षौद्रेणसदाशुचिः ॥ ९९ ॥ त्रिलक्षमंत्रजप्येनमृतोदेशांतरेष्वपि ॥ अवश्यंमुक्तिमाप्नोतिमंत्रस्यास्यप्रभावतः ॥ १०० ॥ सौवर्णीप्रतिमाकार्या
नवरत्नसमन्विता ॥ पूर्वोक्तरूपसंपन्नासंपूज्यासाप्रयत्नतः ॥ १ ॥ संपूज्यावांसदागेहेनरैर्मोक्षैककांक्षिभिः ॥ मणिकर्ण्यमथाक्षेप्यासमभ्यर्च्यप्रयत्नतः
॥ २ ॥ संसारभीरुभिःपुंभिःश्रद्धाबद्धादरैरिह ॥ उपायःसमनुष्ठेयोह्यपिदूरनिवासिभिः ॥ ३ ॥ मणिकर्ण्यकृतस्नानोमणिकर्णशिवीक्षणात् ॥ जननी
जठरावासेवसर्तिनलभेन्नरः ॥ ४ ॥ मणिकर्णीश्वरंलिंगपुरासंस्थापितंमया ॥ प्राग्द्वारैर्तर्हस्यात्रसमर्च्योमोक्षकांक्षिभिः ॥ ५ ॥ ततःपाशुपतंतीर्थमवाच्यां
मणिकर्णितः ॥ कृतोदकक्रियस्तत्रपश्येत्पशुपतीश्वरम् ॥ ६ ॥ यत्रपाशुपतोयोगउपदिष्टःपिनाकिना ॥ ममापिविधिसुर्यानांसुराणांपशुपाशहृत् ॥
॥ ७ ॥ अतःपशुपतिर्यत्रलिंगरूपधरःस्वयम् ॥ पशुपाशविमोक्षायनित्यंकाश्यांप्रकाशते ॥ ८ ॥ तत्रचैत्रचतुर्दश्यांशुक्लायांशुचिमानसेः ॥ कार्या
यात्राप्रयत्नेनरात्रौजागरणंतथा ॥ ९ ॥ पूजयित्वापशुपतिमुपोषणपरायणाः ॥ पशुपाशैर्नवधृतैर्दशैर्विहितपारणाः ॥ ११० ॥ रुद्रावासस्ततस्ती
र्थतीर्थात्पाशुपतात्पुरः ॥ तत्रस्नात्वात्नरैरर्च्योरुद्रावासेश्वरोहरः ॥ ११ ॥ मणिकर्णीश्वराद्याभ्यांरुद्रावासेश्वरंनरः ॥ समाराध्यवसेछोकेरुद्रावासेनसं
शयः ॥ १२ ॥ विश्वतीर्थततोयाम्यांविश्वैस्तीर्थैरधिष्ठितम् ॥ तत्रस्नात्वातनोभक्त्याविश्वनाथंविलोकयेत् ॥ १३ ॥ विश्वांगोरींचतदनुपूजयित्वा
तिभक्तितः ॥ विश्वस्यपूज्योभवतिततोविश्वमयोभवेत् ॥ १४ ॥ मुक्तितीर्थचतदनुतत्रापिकृतमज्जनः ॥ मोक्षेश्वरंततोभ्यर्च्यमोक्षमाप्नोत्यसंशयम्
॥ १५ ॥ अविमुक्तेश्वरात्पश्चान्मोक्षेशंवीक्ष्यमानवः ॥ नपुनर्मानवेलोकेयातायातंकरोत्यहो ॥ १६ ॥ अविमुक्तेश्वरंतीर्थमुक्तितीर्थान्मनाक्परे ॥
तत्राप्लुत्याविमुक्तेशमर्चयित्वाविमुच्यते ॥ १७ ॥

पाश्र्वतेअनेनेतिपाशमज्ञानबंधोवापाशः ॥ पाशहृद्वंधहृत् ॥ तदुक्तम् ॥ बंधकोभवपाशेनभवपाशाश्चमोचकः ॥ कैवल्यदःपरंब्रह्मविष्णुरेवसनातनइति ॥ चतुर्विंशतितत्त्वमायाकर्मगुणकेशावा
पाशाः ॥ तदुक्तमीश्वरगीतायांकूर्मपुराणे ॥ चतुर्विंशतितत्त्वानिमायाकर्मगुणाइति ॥ एतेपाशाःपशुपतेःकेशाश्चपशुबंधनाइति ॥ तस्यहृदिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ तत्रशुक्लचतुर्दश्यामित्यप्यंसांवत्सरयात्रा
विषयम् ॥ पूजयित्वेतितुपद्यंमतिमासकृष्णचतुर्दशीविषयमितिभेदः ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

का.सं.४.उ.

स. अ. ६१

॥२६०॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ त्वद्भासंरुधिरमितिमातृतः स्यात्स्थिमज्जा इतिपितृहृतिषट्कोशास्तत्प्रभावांषाद्कौशिकीम् ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ सप्तमुद्रासमुद्रैः साहिता ॥ २७ ॥ तुष्टितत्परै
रित्यत्रतुष्टीतिक्रियाविशेषणम् ॥ भक्तितत्परैरितिवापाठः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मातर्भवानीति ॥ हेमातर्भवानितवपादरजोऽहंभवानितवचरणबूलिरहंस्याम् ॥
हेमातर्भवानितवदासतरस्तवदासानांमध्येप्रकृष्टःसेवकोऽहंभवानि ॥ हेमातर्हंभवानियथाऽस्मिन्भवेसंसारेऽहंभवानिनभवेयंनभविष्यामीत्यर्थः ॥ तथाऽनुदिनंप्रतिदिनंत्वद्भाक्त्वांभजतइतित्वद्भाक्ताहशो
तत्परैतारकंतीर्थयत्रविश्वेश्वरःस्वयम् ॥ आचष्टेतारकंब्रह्ममृतकर्णेमृतात्मकम् ॥ १८ ॥ सुस्नातस्तारके तीर्थेतारकेऽचरदर्शनात् ॥ संसारसागरंतीर्त्वा
तारयेत्स्वपितृनपि ॥ १९ ॥ तत्राभ्याशेस्कंदतीर्थतत्राप्लुत्यनरोत्तमः ॥ दृष्ट्वापडाननंचैवजह्यात्पादौशिकीतनुम् ॥ १२० ॥ तारकेऽचरपूर्वेणहृद्वादेवं
पडाननम् ॥ वसेत्पडाननेलोकेकोमारंवपुरुद्वहन् ॥ २१ ॥ दुंदितीर्थततःपुण्यंनरस्तत्रकृतोदकः ॥ दुंदिगणपतिस्तुत्वानवित्रैरभिभूयते ॥ २२ ॥
भवानीतीर्थंनतुलंदुंदितीर्थस्यदक्षिणे ॥ तत्रस्नात्वाविधानेनभवानींपरिपूज्यच ॥ २३ ॥ दुकूलैरत्ननेपथ्येनैवेद्यैर्बहुविस्तरैः ॥ पुष्पैर्धूपैःप्रदीपैश्चभवानी
शोऽप्रपूज्यच ॥ २४ ॥ समस्तमर्चितंतेनत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ भवानीशंकरौकाश्यामर्चितौश्रद्धयातुयैः ॥ २५ ॥ चैत्राष्टम्यामहायात्रांभवान्याःकारये
त्सुधीः ॥ अष्टाधिकाःप्रकर्तव्याःशतकृत्वःप्रदक्षिणाः ॥ २६ ॥ प्रदक्षिणीकृतातेनसप्तद्वीपवतीमही ॥ सशैलसप्तमुद्राचसाश्रमाचसकानना ॥ २७ ॥
अष्टौप्रदक्षिणादेयाःप्रत्यहंतुष्टितत्परैः ॥ नमनीयौप्रयत्नेनभवानीशंकरौसदा ॥ २८ ॥ भक्तानांकामदानित्यंभवानीवाससांप्रदा ॥ अतोभवानीसंपूज्या
काश्यातीर्थनिवासिभिः ॥ २९ ॥ योगक्षेमसदाकुर्याद्भवानीकाशिवासिनाम् ॥ तस्माद्भवानीसंसेव्यासततंकाशिवासिभिः ॥ १३० ॥ भिक्षणीयासदा
भिक्षाभिक्षुणामोक्षकांक्षिणा ॥ यतोभिक्षाप्रदाकाश्यांविश्वेशस्यकुटुंबिनी ॥ ३१ ॥ गृहमध्येत्रविश्वेशोभवानीतत्कुटुंबिनी ॥ सर्वेभ्यःकाशिसंस्थेभ्योमो
क्षमिहांप्रयच्छति ॥ ३२ ॥ दुष्प्रापमपिपयत्किंचित्काशीक्षेत्रनिवासिनाम् ॥ तत्सुप्राप्यंकरोत्येवभवानीपूजितानृभिः ॥ ३३ ॥ कुर्याज्जागरणरात्रौमहा
ष्टम्यांत्रांनरः ॥ प्रातर्भवानीमभ्यर्च्यप्राभुयाद्वांछितंफलम् ॥ ३४ ॥ शुक्रेशात्पश्चिमाशयांभवानीयोऽभिषिषते ॥ सर्वे मनोरथास्तस्यसिद्धयंतीहनसं
शयः ॥ ३५ ॥ काश्यांसदैववस्तव्यंस्नातव्योत्तरवाहिनी ॥ भवानीशंकरौसेव्यौप्राप्तव्येभुक्तिमुक्तिके ॥ ३६ ॥ मातर्भवानितवपादरजोभवानिमातर्भ
वानितवदासतरोभवानि ॥ मातर्भवानिनभवानियथाभवेस्मिंस्त्वद्भागभवान्यनुदिनंनपुनर्भवानि ॥ ३७ ॥

भवानि ॥ तर्हि किंप्रतिजन्ममद्भक्तोभूत्वाकल्पतिमोक्षंवांछीमनेत्याह ॥ नपुनर्भवानीति ॥ यदा ननुतर्हिब्रह्मणःप्रतिदिनंजन्मलभ्यतेतदाऽतद्वक्तःसन्भोगान्भुङ्क्त्वब्रह्मणोभुक्तिसमयेमोक्षंदास्यामीतिचेन्न
त्याह ॥ अनुदिनंब्रह्मणःप्रतिदिनंनपुनर्भवानीति ॥ वर्तमानजन्मनित्वद्भक्तोभूत्वाएतज्जन्मानेनःभवेमुक्तःस्यामित्यर्थः ॥ अस्मिन्भवेयथाहंभवानिविधिविधेयकिकरोनस्यांतथात्वद्भागभवानि

शरीरपातानंतरंतु पुनर्न भवति ॥ यद्वा तथाहमनुदिनं त्वद्वाग्भवानियथाऽस्मिन् भवे पुनर्न भवानि न भवानी ॥ अपुनर्भवस्यादरायां वीप्सेत्यलमतिविस्तरेण ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 शैलादिर्नदी ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ कीकसमात्रक्रमस्थिमात्रम् ॥ ५६ ॥
 तिष्ठतागच्छतावापि स्वपताजाप्रतापिवा ॥ भयंमंत्रः सदाजप्यः सुखात्यैकाशिवासिना ॥ ३८ ॥ ईशानतीर्थतत्रैव भवानीतीर्थसन्निधौ ॥ तत्र स्नातोयई
 शानमर्चयेन्न सजन्मभाक् ॥ ३९ ॥ ज्ञानतीर्थतत्रैव ज्ञानदंसर्वदानृणाम् ॥ कृताभिषेकस्तत्तीर्थे द्वद्वाज्ञानेश्वरं शिवम् ॥ १४० ॥ ज्ञानवापीसमीपस्थो
 ज्ञानेशोयैः समर्चितः ॥ ज्ञानभ्रंशेन तेषां स्यादपि पंचत्वमृच्छताम् ॥ ४१ ॥ शैलादितीर्थतत्रैव परमर्द्धिप्रकाशकम् ॥ तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा दत्त्वादानं स्वश
 क्तितः ॥ ४२ ॥ शैलादीश्वरमालोक्य ज्ञानवाप्या उदग्दिशि ॥ लभेद्गन्तव्यपदवीनात्र कार्या विचारणा ॥ ४३ ॥ नंदितीर्थादवाच्यातु विष्णुतीर्थपरमम् ॥
 तत्र पिंडान्विनिर्वाप्य पितृणामनृणो भवेत् ॥ ४४ ॥ विष्णुतीर्थे कृतस्नानो यो मां विष्णुं विलोकयेत् ॥ विश्वं शाह्मक्षिणे पार्श्वे विष्णुलोकं सगच्छति ॥ ४५ ॥
 यः प्रत्येकादर्शां प्राप्य शयनीं बोधिनीं तथा ॥ कुर्याज्जागरणं रात्रौ मम मूर्तिं समीपतः ॥ ४६ ॥ प्रातः समर्च्य मां भक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि ॥ दत्त्वा गाः कां
 चनं भूमिं भूयो भूमिभागं भवेत् ॥ ४७ ॥ कृत्वा तत्र व्रतोत्सर्गं वित्तशाल्यं विवर्जितः ॥ सम्यग् व्रतफलं धीमान् प्राप्नोत्येवममाज्ञया ॥ ४८ ॥ मम तीर्थादवाच्यातु ती
 र्थपैतामहं शुभम् ॥ तत्र श्राद्धविधानेन तर्पयित्वा पितामहान् ॥ ४९ ॥ पितामहे श्वरं लिंगं ब्रह्मनालोपरिस्थितम् ॥ पूजयित्वा नरो भक्त्या ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥
 ॥ १५० ॥ ब्रह्मस्रोतः समीपे तु कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ परामक्षयतामेति शुभमेव ततश्चरेत् ॥ ५१ ॥ अत्यल्पमपि यत्कर्म कृतमत्र शुभाशुभम् ॥ प्रलयेपि
 न तस्यास्ति प्रलयो मुनिसत्तम ॥ ५२ ॥ नाभितीर्थमिदं प्रोक्तं नाभिभूतं यतः क्षितेः ॥ अपि ब्रह्मांडगोलस्य नाभिरेषा शुभोदया ॥ ५३ ॥ सामाणिकर्णिकेयी
 यं नाभिर्गाभीर्यभूमिका ॥ ब्रह्मांडगोलकं सर्वयस्यामेतिलयोदयम् ॥ ५४ ॥ ब्रह्मनालं परं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्संगमेनरः स्नात्वा कोटिजन्ममलं
 हरेत् ॥ ५५ ॥ ब्रह्मनाले पतेद्येषामपि कीकसमात्रकम् ॥ ब्रह्मांडमंडपांस्तस्तेन विशंतिकदाचन ॥ ५६ ॥ ततो भागीरथे स्तीर्थं ब्रह्मनालाच्च दक्षिणे ॥
 तत्र स्नात्वा नरः सम्यङ्मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५७ ॥ भागीरथी श्वरं लिंगं स्वर्गद्वारस्य सन्निधौ ॥ दर्शनाद्ब्रह्महत्यायाः पुरश्चरणमुच्यते ॥ ५८ ॥ अशुभां ग
 तिमापन्नायस्य पूर्वपितामहाः ॥ तेन भागीरथी तीर्थे तर्पणीयाः प्रयत्नतः ॥ ५९ ॥ तत्र भागीरथे तीर्थं श्राद्धं कृत्वा विधानतः ॥ ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ब्रह्मलो
 केन ये त्पितॄन् ॥ १६० ॥ तद्दक्षिणे महातीर्थं सुरकर्तारं संज्ञितम् ॥ गोलोकादागताभिश्च गोभिर्न्यसुरकोटिभिः ॥ ६१ ॥ स्थपुटीकृतभूभागं ततस्तत्सुर
 कर्तारं ॥ तस्मिंस्तीर्थे कृतस्नानः कृतापि षोडशक्रियः ॥ ६२ ॥

भागीरथेः भागीरथ्याः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ स्थपुटीकृतभूभागं ह्येकीकृतभूदेशमाच्छादितभूभागं वा ॥ संपुटीविपाठेऽपि सपरार्थः ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ सुरकर्तर्याइति सुरकर्तरिणस्तीर्थादित्यर्थः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥

सुरकर्तरीशं लिंगं दृष्ट्वा गोलोकमाप्नुयात् ॥ गोधनेनैविसुच्येत तल्लिङ्गस्य समर्चनात् ॥ ६३ ॥ दक्षिणे सुरकर्तार्या मार्कण्डेयं तीर्थमुत्तमम् ॥ कृतश्राद्धविधानश्च तस्मिंस्तीर्थेऽवहारिणि ॥ ६४ ॥ मार्कण्डेये श्रृंगलिंगं दृष्ट्वा पुर्व्वं माप्नुयात् ॥ ब्रह्मतेजोभिर्वृद्धिचकीर्तिचपरमांशुवि ॥ ६५ ॥ वसिष्ठतीर्थं परमं महापातकनाशनम् ॥ तर्पयित्वा पितृंस्तत्र वसिष्ठेशं विलोक्य च ॥ ६६ ॥ नरो न लिप्यते पापैर्जन्मत्रयसमर्जितैः ॥ वसिष्ठलोके वसति ब्रह्मतेजःसमन्वितः ॥ ६७ ॥ तत्रैवारुंधती तीर्थं स्त्रीणां सौभाग्यवर्धनम् ॥ पतिव्रताभिस्तत्तीर्थं गहनीयं विशेषतः ॥ ६८ ॥ पौंश्चल्यजनितो दोषस्तत्तीर्थं परिमज्जनात् ॥ क्षणाद्विनाशमागच्छेदरुंधत्याः प्रभावतः ॥ ६९ ॥ मार्कण्डेये श्वरात्प्राच्यां वसिष्ठेश्वरपूजनात् ॥ निष्पापो जायते मर्त्यो महत्पुण्यमवाप्नुयात् ॥ १७० ॥ मूर्तिवसिष्ठारुंधत्यां स्तत्र पूज्ये प्रयत्नतः ॥ नक्षी वैधव्यमाप्नोति न पुमान् स्त्रीवियोगिताम् ॥ ७१ ॥ वसिष्ठतीर्थतो याम्यां नर्मदा तीर्थमुत्तमम् ॥ विधाय श्राद्धं मेधावी नर्मदेशं विलोक्य च ॥ ७२ ॥ तत्र दत्त्वा महादानं पद्मयानं विसुच्यते ॥ ततस्त्रिसंध्यै तीर्थं त्रिसंध्येश्वरपूर्व्वतः ॥ ७३ ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा कृत्वा संध्यां विधानतः ॥ संध्याकालं विलोपोत्थपातकैर्नाभिभूयते ॥ ७४ ॥ त्रिसंध्येश्वरमालोक्य कृतसंध्यस्त्रिकालतः ॥ त्रिवेदावर्तजं पुण्यं प्राप्नुयाच्छ्रद्धया द्विजः ॥ ७५ ॥ ततोऽनुयोगिनी तीर्थं नरस्तत्र कृताप्लवः ॥ दृष्ट्वा तु योगिनीपीठं योगसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ अगस्तितीर्थं तत्रास्ति महाघोषविघातकृत् ॥ तत्र स्नात्वा प्रयत्नेन दृष्ट्वा गस्तीं श्वरं विभुम् ॥ ७७ ॥ अगस्ति कुंडे च ततः सतर्प्य चापितामहान् ॥ अगस्तिना समेतां च लोपा मुद्रां प्रणम्य च ॥ ७८ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वक्लेशविवर्जितः ॥ गच्छेत्सर्वपूर्व्वजैः सार्धं शिवलोकं नरोत्तमः ॥ ७९ ॥ दक्षिणेऽगस्त्यतीर्थाश्च तीर्थमस्त्यतिपावनम् ॥ गंगाकेशवसंज्ञं च सर्वपातकनाशनम् ॥ १८० ॥ तत्र मे शुभदां मूर्तिमुने तत्तीर्थं संज्ञिकाम् ॥ संपूज्य श्रद्धया धीमान्ममलोके महीयते ॥ ८१ ॥ तत्र पिंडान्विनिर्वाप्य दत्त्वा दानं स्वशक्तिः ॥ शतसां वत्सरीं तृप्तिपितृणां समर्पयेत् ॥ ८२ ॥ मणिकर्णी परीमाणमेतत्ते कीर्तितं महत् ॥ सीमाविनायकाद्याभ्यां सर्वविघ्नविघातनात् ॥ ८३ ॥ वैरोचने श्वरात्प्राच्यां महवैकुण्ठमाधवः ॥ तत्र मां भक्तितोभ्यर्च्य वैकुण्ठार्चामवाप्नुयात् ॥ ८४ ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ मममेविष्णोः ॥ ९५ ॥ कंजहाणकालयतीतिककालः सचासौभैरवश्चेतिककालभैरवः ॥

वीरमाधवसंज्ञोहंवीरेशात्पश्चिमेमुने ॥ तत्रव्रतीसमभ्यर्च्यनयामीयातनालभेत् ॥ ८५ ॥ कालमाधवनामाहंकालभैरवसन्निधौ ॥ कलिःकालोनकलये
न्मद्रक्तमितिनिश्चितम् ॥ ८६ ॥ मार्गशीर्षस्यशुक्लायामेकादश्यामुपोषितः ॥ तत्रजागरणंकृत्वायमनालोकयेत्क्वचित् ॥ ८७ ॥ निर्वाणनरसिंहोहंपुलस्ती
श्वरदक्षिणे ॥ भक्तोनिर्वाणमाप्नोतितन्मूर्तिनमनादपि ॥ ८८ ॥ महाबलनृसिंहोहमोकारात्पूर्वतोमुने ॥ दूतान्महाबलान्याम्यान्नपश्येतुतदर्चकः ॥ ८९ ॥
प्रचंडनरसिंहोहंचंडभैरवपूर्वतः ॥ प्रचंडमप्यचंकृत्वानिष्पाप्मास्यात्तदर्चनात् ॥ ९० ॥ अहंगिरिनृसिंहोस्मितदेहलिविनायकात् ॥ प्राच्याप्रबलपापौ
वगजानांप्रविदारणः ॥ ९१ ॥ महाभयहरश्चाहंनरसिंहोमहासुने ॥ पितामहेश्वरात्पश्चाद्भक्तसाध्वससाध्वसः ॥ ९२ ॥ अत्युग्रनरसिंहोहंकलशेश्वरप
श्चिमे ॥ अत्युग्रमपिपापौघंहरामिश्रद्वयार्चितः ॥ ९३ ॥ ज्वालामालीनृसिंहोऽहंज्वालामुखाःसमीपतः ॥ संज्वालयामिपापौघवृणानिपरिपूजितः ॥
॥ ९४ ॥ कोलाहलनृसिंहोस्मिदैत्यदानवमर्दनः ॥ ममनामसमुच्चारदचकोलाहलोयतः ॥ ९५ ॥ कंकालभैरवोयत्रकाशीरक्षणदक्षधीः ॥ तत्रमांभ
क्तितोभ्यर्च्यनोपसर्गेनिरुध्यते ॥ ९६ ॥ विटंकनरसिंहोस्मिनीलकंठेश्वरादनु ॥ तत्रमांश्रद्धयापूज्यनरोभवतिनिर्भयः ॥ ९७ ॥ अनंतवामनश्चाहमनं
तेश्वरसन्निधौ ॥ अनंतान्यपिभक्तस्यकलुषाणिहरेऽर्चितः ॥ ९८ ॥ दधिवामनसंज्ञोहंभक्तानां दधिभक्तदः ॥ यन्नामस्मरणादेवनदरिद्रो नरो भवेत् ॥ ९९ ॥
त्रिविक्रमोऽस्म्यहंकश्यामुदीच्यांचत्रिलोचनात् ॥ ददामिपूजितोलक्ष्मींहरामिवृजिनान्यपि ॥ १०० ॥ बलिवामननामाहंबलिनापरिपूजितः ॥ बलिभद्रे
श्वरात्प्राच्यांभक्तानांबलवर्धनः ॥ १ ॥ दक्षिणेभवतीर्थांबताम्रद्वीपादिहागतः ॥ नाम्नाताम्रवराहोस्मिभक्तानांचितितार्थदः ॥ २ ॥ मुनेवरणिवाराहः
प्रयागेऽवरसन्निधौ ॥ स्नात्वावाराहतीर्थेऽत्रदृष्ट्वा मांकिटिरूपिणम् ॥ ३ ॥ संपूज्यबहुभावेननविशेद्योनि संकटम् ॥ तत्राल्पमपिदत्त्वात्रंधरादानफलंलभेत् ॥
॥ ४ ॥ महाकलुषगंभीरसागरेनपतञ्जनः ॥ ममभक्त्युदुपंप्राप्यप्रलयेपिनमश्ति ॥ ५ ॥ अहंकोकावराहोस्मि किटीश्वरसमीपतः ॥ तत्रमांपूज
यन्मर्त्योऽलभतेचितितंफलम् ॥ ६ ॥ नारायणाःशतंपंचशतंचजलशायिनः ॥ त्रिशत्कमठरूपाणिमत्स्यरूपाणिविंशतिः ॥ ७ ॥ गोपालाश्चशतंसाष्टं
बुद्धाःसंतिसहस्रशः ॥ त्रिंशत्परशुरामाश्चरामाणकोत्तरंशतम् ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ आग्निर्विदोहति ॥ कथयामिस्मृतिमदानेतिशेषः ॥ सृष्टिकर्मात्पदक्षिणकृमात् ॥ १५ ॥ तत्रायदक्षिणकरायवामकरा
धोवामकराऽयोदक्षिणकरःक्रमेणशंखचक्रगदापद्मेःकेशवमधुरसंकर्षणगदामोदरवामनप्रद्युम्नरङ्कं विष्णुपावशामिन्द्रकुवतमाधोऽक्षमजनादनपदकं गोविदक्षिणविक्रमभीषारहृषीकेशशूर्तिहाद्युतपदकं
वामुदेवनारायणपद्मनाभोपद्रहृकिष्णपदकं मूर्त्योभवति ॥ तत्रकेशवादिषण्मूर्तिषुआद्यदक्षिणकंशंशंखववाद्यवामकरचक्रपद्मरत्नगदाचक्रगदाऽन्येषांवामकरे
गदाचक्रचक्रपद्मपद्मानिवयोदक्षिणको

विष्णुरूपोऽस्म्यहंचैकोमुक्तिमंडपमध्यतः ॥ मुनेकृतप्रसादेनविश्वेशेनश्रितः ॥ ९ ॥ नागयणस्वरूपेणगणाश्वक्रगदोद्यताः ॥ कुर्वतिरक्षाक्षेत्रस्यप
रितोऽनियुतानिषदः ॥ २१० ॥ सोमिर्विदुरितिश्रुत्वासंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ पुनःपप्रच्छमेधावीमूर्तिभेदान्वदप्रभो ॥ ११ ॥ हितायनिजभक्तानाममसंदेहशां
तये ॥ कतितेमूर्तयोऽनंतकथंज्ञेयास्तथावद ॥ १२ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्याग्निर्विदोस्तपसांनिधेः ॥ उवाचभगवान्विष्णुर्मूर्तिभेदाननुक्रमात् ॥ १३ ॥
याञ्छुत्वापिहिनोमर्त्योऽयमगोचरतांजवेत् ॥ केशवादींश्चतुर्विंशद्रेदानाहप्रजापतिः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥ ॥ अग्निर्विदोमहाप्राज्ञशृणुते
कथयाम्यहम् ॥ आद्यदक्षिणहस्ताच्चविद्विष्टष्टिकमान्मुने ॥ १५ ॥ शंखचक्रगदापद्मेर्मूर्तिजानीहिकेश्वरीम् ॥ पूजितायानृणांकुर्याच्चितितार्थमसंशयम् ॥
॥ १६ ॥ मधुहापरिचेतव्यःशंखपद्मगदारिभिः ॥ वैरिणोनाशमायांतितन्मूर्तिपरिसेवनात् ॥ १७ ॥ संकर्षणःसमर्च्योत्रशंखाब्जारिगदायुधः ॥ तन्मू
र्तिपूजनाज्जातुजंतुर्नस्यात्पुनर्भवी ॥ १८ ॥ शंखकौमोदकीचक्रपद्मेर्मोदरोर्च्यते ॥ ददातिवित्तपुत्रांश्चगोधनंधान्यमेवहि ॥ १९ ॥ वामनःशंखच
क्राब्जगदाभिरुपलक्षितः ॥ लक्ष्मीवंतंजनंकुर्याद्ब्रह्मेपिपरिधारितः ॥ २० ॥ पांचजन्यगदांपद्मचित्रमूर्तिसुदर्शनम् ॥ प्रद्युम्नःपूज्यतेमर्त्यैर्वैद्युम्नप्रय
च्छति ॥ २१ ॥ ऊर्ध्ववामकरात्सृष्ट्याविष्णवाद्यंपदकमुच्यते ॥ यस्यस्मरणमात्रेणविलीयंतेशराशयः ॥ २२ ॥ शंखारिभ्यांगदाब्जाभ्यांपूज्योविष्णुः
श्रियेनरैः ॥ शंखपद्मगदाचक्रैर्माधवःपरमर्द्धिदः ॥ २३ ॥ ध्येयोऽनिरुद्धःसंसिद्धचैशंखाब्जारिगदोद्यतः ॥ शंखेनगदयाचक्रांबुजाभ्यांपुरुषोत्तमः ॥
॥ २४ ॥ अधोऽक्षजोजनिहरःशंखार्यजगदोमुने ॥ शंखकौमोदकीपद्मचक्रैर्ध्येयोजनार्दनः ॥ २५ ॥ अधोवामकरात्सृष्ट्याषड्गोविंदादिमूर्तयः ॥
शंखचक्रंगदांपद्मगोविंदोविभृयात्सदा ॥ २६ ॥

पद्मचक्रगदापद्मगदाचक्राणि विष्ण्वादिषण्मूर्तिपुत्राद्यवामकोशं त्वष्ट गोविंदादिषण्मूर्तिपुत्राद्यवामकोशं त्वष्टासु देवादिषण्मूर्तिपुत्राद्यवामकोशं त्वष्ट ॥ अन्यत्सर्वमादक्षिण्येन पूर्ववदेव ॥ तत्रैकं शतं स्वर्णवर्णः ॥ १६ ॥ मधुहार्तुनवर्णः ॥ १७ ॥ संकर्षणः स्वर्णवर्णः ॥ १८ ॥ दामोदरः क्षीरवर्णः ॥ १९ ॥ वामनो रक्तवर्णः ॥ २० ॥ पांचजन्यमिति ॥ चित्राविचित्राभ्यां तिर्यग्यस्य मुद्रां न स्यत न तथा ॥ एतच्चतुष्टयं विभ्राण इति शेषः ॥ मधुस्रोतवच्चर्णः ॥ २१ ॥ २२ ॥ विष्णुगुल्फवर्णः ॥ माधवो नृपावर्णः ॥ २३ ॥ अनिरुद्धः कृष्णवर्णः ॥ २४ ॥ २५ ॥ गोविंदो भगवतः शिला

स्कां. म. पु.

॥ २६३ ॥

वर्णः ॥ २६ ॥ त्रिविक्रमोनीलपाषाणवर्णः ॥ श्रीधःकुमुदवर्णः ॥ २७ ॥ हृषीकेशःकाशप्रारवर्णः ॥ २८ ॥ २९ ॥ वासुदेवःस्फटिकवर्णः ॥ नारायणःश्रीवर्णः ॥ २३० ॥ पद्मनाभोजन
वर्णः ॥ तथाचोक्तम् ॥ शंखचक्रगदापद्मेःकेशवःकनकप्रभः ॥ चक्रशंखगदापद्मेःकुंभोमधुसूदनः ॥ अर्जुनोवज्रः ॥ संकर्षणोदराब्जारिगदाभिःकनकप्रभः ॥ दामोदरःशंखगदाचक्राब्जेःश्रीरसभिः ॥
रक्तश्रृङ्गगदापद्मदैर्वांमनउच्यते ॥ शंखीगदीसाब्जचक्रः ॥ मधुस्रोवज्रसभिः ॥ वज्रंहीरकम् ॥ सपद्मशंखारिगदाविष्णुश्चालक्तसमभः ॥ माधवश्चक्रशंखाब्जगदाहस्तोजपानिभः ॥ गदीशंखीसाब्जचक्रस्त्वनि
रुद्धोऽसितप्रभः ॥ मनःशिलाभोगोविंदोगदापद्मदराभिः ॥ मनःशिलाघातुविशेषः ॥ सचक्रशंखाब्जगदः ॥ नीलाश्रमाभस्त्रिविक्रमः ॥ शंखचक्रगदापद्मेःश्रीधरःकुमुदप्रभः ॥ काश्मीराभोहृषीकेशः सच
क्राब्जदरोगदी ॥ काश्मीरकुंभमम् ॥ स्फटिकाभोवासुदेवःशंखार्यज्जगदाधारः ॥ क्षीराभोज्जगदापद्मचक्रनारायणःस्मृतः ॥ पद्मचक्रगदाशंखैःपद्मनाभोजनशुतिरिति ॥ अन्येषामपिरूपाणिजाग
शंखपद्मगदाचक्रैर्योलक्ष्म्यैत्रिविक्रमः ॥ शंखाब्जचक्रंविभ्राणोगदावाश्रीधरःत्रिये ॥ २७ ॥ हृषीकेशश्चशंखेनगदाचक्रांबुजैर्मतः ॥ नृसिंहःशंखच
क्राभ्यांपद्मेनगदयोद्धते ॥ २८ ॥ अच्युतःशंखभृन्नित्यंगदापद्मरथांगवान् ॥ दक्षिणाधःकरादृद्धावासुदेवादयश्चषट् ॥ २९ ॥ वासुदेवश्चशंखारिगदाजलजभृ
त्सदा ॥ शंखांबुजगदाचक्राध्येयोनारायणोऽनूभिः ॥ २३० ॥ शंखीपद्मीपद्मनाभोज्ञेयश्चक्रागदीमुने ॥ उपेंद्रःशंखवान्नित्यंगदारिकमलायुधः ॥ ३१ ॥ हरि
र्हरदंशंखीचक्रागदीनृणाम् ॥ शंखेनगदयापद्मचक्राभ्यांकृष्णउच्यते ॥ ३२ ॥ एतेभेदामयाख्याताःस्वमूर्तीनामहामुने ॥ यान्विज्ञायध्रुवंमर्त्योऽंशु
र्त्तिमुक्तिचर्विदति ॥ ३३ ॥ एवंवदतिगोविंदमुनयेचाग्निर्विदेव ॥ पर्क्षाद्रःपक्षविक्षिप्तविपक्षोऽक्षिपथंगतः ॥ ३४ ॥ प्राहचप्रणिपत्याशुत्र्यक्षस्यागमनं
मुदा ॥ संभ्रमेणहृषीकेशःकेशइत्यवदत्ततः ॥ ३५ ॥ ॥ गरुडउवाच ॥ ॥ प्रत्यक्षःक्रियतामेषमहावृषभकेतनः ॥ यस्यध्वजस्यरत्नार्चिःपूरयेद्रोदसी
मिमाम् ॥ ३६ ॥ लोकलोचननिर्माणसफलीकरणक्षमम् ॥ कोटिमातृद्विद्येतप्रद्योतितदिगाननम् ॥ ३७ ॥ निरीक्ष्यपुंडरीकाक्षस्यक्षस्यवृषभध्व
जम् ॥ विमानिनांविमानोच्चैःपरीतगगनांगणम् ॥ ३८ ॥ महावाद्यनिनादौच्चैःप्रतिस्वानितकंदरम् ॥ विद्याधरीपारिक्षिप्तपुष्पांजलिमुगंधितम् ॥ ३९ ॥
प्रणम्यदूरादपिचसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ अभ्युत्थातुमनश्चकेशंखचक्रगदाधरः ॥ २४० ॥ अग्निर्विदुमथप्राहमुक्तिदस्तुमुदानिधिः ॥ इदंमुदर्शनं
चक्रंस्पृशासव्येनपाणिना ॥ ४१ ॥

मपुराणादिषुद्रष्टव्यानि ॥ आयुधधारणभेदाश्चतुर्विंशतिषोडशमूर्तवृषासनभेदाभिप्रायेणद्रष्टव्याः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ पक्षेति ॥ पक्षाभ्यांविक्षिप्तानिरस्ताविपक्षायेनसः ॥ ३४ ॥ ॥
रोदसीद्यावापृथिव्योरन्तरालम् ॥ ३५ ॥ लोकेति ॥ पुण्डरीकाक्षरूपस्यलोकेत्यादिविशेषणविशिष्टवृषभध्वजं वृषभरूपोऽजोवृषभध्वजः वृषभोवृषोऽजोयस्मिन्नर्थइतिवातंनिरीक्ष्य दूरादपिचदूरा
देव ॥ चकारःसंभ्रमे ॥ अभ्युत्थातुमभ्युत्थानेनगन्तुमनश्चकेशदूरादेवनिरीक्ष्येतिवाच्यः ॥ पंचभिर्विशेषणैरर्थविशिनष्टि ॥ लोकलोचनेति ॥ कोटिमातृद्वानामिवयःप्रद्योतःपङ्कष्टाद्यतिस्तेनप्रद्योतितदिशा
माननंमुखंयेनसतथातम् ॥ ३७ ॥ विमानिनादेवानांविमानोच्चैःपरितइतंन्यासंगगनांगणंयस्मैसतथातम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ २४० ॥ अस्वयेनदक्षिणेनेत्यर्थः ॥ सव्येनेतिपाठेपिसव्यार्थः ॥

का.खं.४.उ.

स. अ. ६१

॥ २६३ ॥

सव्यंदक्षिणवामयोरिति वचनात् ॥ ४१ ॥ शोभनदर्शनं नान्यस्य समुदर्शनः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां
काशीखंडटीकायामेकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ द्वियुक्षष्टितमेध्याये सर्वाधौघविदारणः ॥ प्रादुर्भावोतिरम्योऽयं वन्यते वार्षभघ्नजः ॥ १ ॥ प्रविशेन्नमहादेवः पुरीवाराणसी

अग्निर्विदुरिति प्रोक्तः स्पृशेद्यावत्सुदर्शनम् ॥ तावत्सुदर्शनो जातः परमानुग्रहादरेः ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ज्योतीरूपो यस्य मुनिः कोऽस्तु भेज्यो
तिषांतनो ॥ एकीभूतः कलशजर्बिंदुमाधवसेवनात् ॥ ४३ ॥ बिंदुमाधवपादाब्जभ्रमरीकृतमानसाः ॥ अग्निर्विदुपमायां तिकलशोद्भवनिश्चितम् ॥ ४४ ॥
काश्यांसदेवस्तव्यं द्रष्टव्यो बिंदुमाधवः ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानं जेतव्या जगतांगतिः ॥ ४५ ॥ पुण्यापंचनदोत्पत्तिः पुण्यामाधवसंकथा ॥ पुण्यो वाराणसी
वासः संभवेत्पुण्यजन्मनाम् ॥ ४६ ॥ अग्निर्विदोः स्तुतिर्योत्रमाधवाग्रे पठिष्यति ॥ समृद्धसर्वकामः समोक्षलक्ष्मीपतिर्भवेत् ॥ ४७ ॥ श्राद्धकाले सदा जप्य
मिदमाख्यानमुत्तमम् ॥ द्विजानां भुंजमानानां पुरस्तात्परतृप्तये ॥ ४८ ॥ जप्तव्यमिदमाख्यानं पर्वकाले विशेषतः ॥ पुण्ये पंचनदाभ्यां शो पुण्यलक्ष्मीवि
वृद्धये ॥ ४९ ॥ पठितव्यः प्रयत्नेन बिंदुमाधवसंभवः ॥ श्रोतव्यः परया भक्त्या भुक्तिमुक्तिसमृद्धये ॥ २५० ॥ संप्राप्ते वासरे विष्णोरात्रौ जागरणान्वितः ॥
श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं वैकुण्ठे वसति लभेत् ॥ २५१ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्द्धे बिंदुमाधवाविर्भा
वोमाधवाग्निर्विंदुसंवादवैष्णवतीर्थमाहात्म्यवर्णननामैकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ श्रुत्वा स्कंदनृत्योऽस्मिन् तव
क्रेरितां कथाम् ॥ अत्याश्चर्यकरं प्रोक्तमाख्यानं बिंदुमाधवम् ॥ १ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि देवदेव समागमम् ॥ ताक्ष्यां च यक्षः समाकर्ण्य दिवोदासस्य चे
ष्टितम् ॥ २ ॥ विष्णुमायाप्रपंचं च किमाह गुरुडध्वजम् ॥ केकेचं शंभुना सार्धं समीयुर्मदराद्विरेः ॥ ३ ॥ ब्रह्मणेशः कथं दृष्ट्वा पाकुलितचक्षुषा ॥ किमाह दे
वब्रह्माणं किमुक्तं भास्वतापि च ॥ ४ ॥ योगिनीभिः किमाख्यायि गणाद्वीणाः किमब्रुवन् ॥ एतदाख्याहि मे स्कंदमहत्कौतूहलमयि ॥ ५ ॥ इमं प्रश्नं निशम्य
शिर्मुनेः कलशजन्मनः ॥ प्रत्युवाच नमस्कृत्य शिवो प्रणतसिद्धिदो ॥ ६ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ मुने शृणुकथामेतां सर्वपातकनाशिनीम् ॥ अशेषविघ्नशमनीं
महाश्रेयोभिर्वर्धिनीम् ॥ ७ ॥ अथ देवोऽसुरारिपुः श्रुत्वा शंभुसमागमम् ॥ द्विजराजाय समुदासमदात्पारितोषिकम् ॥ ८ ॥ आयानं शंसते शंभोरुपवाराण
सिप्रियम् ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा ततश्चाभ्युद्ययो हरिः ॥ ९ ॥ विवस्वता समेतश्चैतैर्गणैः परितो वृतः ॥ योगिनीभिरनूद्या तोगणेशमुपसंस्थितः ॥ १० ॥

शुभामितिसप्तपञ्चाशत्तमेऽध्याये श्रुतं विश्वेश्वरकाशीप्रवेशं विस्तरेण श्रोतुं कथाश्रवणजनितं स्वात्मानन्दं दर्शयन् नृत्तानुवादपूर्वकं तमेव पृच्छति श्रुत्वेत्यादिपंचभिः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥
इममितिव्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सविष्णुः ॥ द्विजराजाय गुरुदाय ॥ शंभोरायानमागमनं शंसते कथयते ॥ मुदा पारितोषिकं परितोषे जाते देयं समदादित्यन्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनूयातः अग्रतः

म्यमानइत्यर्थः ॥ परिवृतइतिकचित् ॥ गणेशमुपसंस्थितः गणेशेन सार्धपरस्परंगृहीतइत्यर्थः ॥ गणेशेन वसंतवृत्तइत्यपिकचित् ॥ १० ॥ मंथुद्रुतम् ॥ ११ ॥ प्रणतेन नम्रेण ॥ प्रणम्येनामिति कचित्पाठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ उपसिंहासनं सिंहासनस्य सम्यपि ॥ १७ ॥ संभाविताः संमानिताः ॥ १८ ॥ १९ ॥ शतधृतिर्ब्रह्मा ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ स्वरूपतः अथनेत्रातिथीकृत्य देवदेवेष्वप्यजम् ॥ मंथुतादर्याद्वारुह्यप्रणनामश्रियः पतिः ॥ ११ ॥ पितामहोपि स्थविरो भृशं नम्रशिरोधरः ॥ प्रणतेन मुडेनैव प्रणमन् निवारितः ॥ १२ ॥ स्वस्त्वभ्युदितपाणिश्च रुद्रमूक्तैरमंत्रयत् ॥ अक्षतान्यथ सार्द्राणि दर्शयन्सफलान्यजः ॥ १३ ॥ मौलिपादाब्जयोः कृत्वा गणेशः सत्त्वरो नतः ॥ मूर्ध्नुपाजिभ्रयां च केहरो हर्षाद्भ्रजाननम् ॥ १४ ॥ अभ्युपावेशयच्चापि परिष्वज्य निजासने ॥ सोमनंदिप्रभृतयः प्रणेमुर्दंडवद्गणाः ॥ १५ ॥ योगिन्योऽपि प्रणम्ये शं च कुर्मगलगायनम् ॥ तरणिः प्रणनामाथ प्रमथाधिपतिं हरम् ॥ १६ ॥ खंडे दुशेखरश्चाथ उपसिंहासनं हरिम् ॥ समुपावेशयद्वा मपार्श्वे मानपुरःसरम् ॥ १७ ॥ ब्रह्माणं दक्षिणे भागे परिविश्राणितासनम् ॥ दृष्ट्वा संभाविताः सर्वैश्चैव प्रणता गणाः ॥ १८ ॥ मौलिचालनमात्रेण योगिन्योऽपि प्रसादिताः ॥ संतोषितोऽपि विश्रापि विशेति करसंज्ञया ॥ १९ ॥ अथ शंभुं शतधृतिः प्रवद्वकरसंघटः ॥ परिविज्ञापयां च के प्रसन्नवदनां वुजम् ॥ २० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ भगवन् देवदेवेश क्षंतव्यं गिरिजापते ॥ वाराणसीं समासाद्य दहं नागतः पुनः ॥ २१ ॥ प्रसंगतोऽपि कः कार्शीं प्राप्य चंद्रविभूषण ॥ किंचिद्विधातुं शक्तोऽपि त्यजेत्स्थविरतां दधत् ॥ २२ ॥ स्वरूपतो ब्राह्मणत्वादपाकर्तुं न शक्यते ॥ अथ शक्तोऽप्यपाकर्तुं कः पुण्ये संचि कीर्षति ॥ २३ ॥ विभोरपि समाज्ञे यंधं भवत्मानुसारिणि ॥ न किंचिदपकर्तव्यं जानता केनचित् कचित् ॥ २४ ॥ कस्तादृशिमहीजानोऽप्युण्यवर्त्मन्यतं द्रिते ॥ काशीपाले दिवोदासे मनागपि विरुद्धधीः ॥ २५ ॥ निशम्येति वचस्तुष्टः श्रीकंठोति विशुद्धधीः ॥ हसन् प्रोवाच धातारं ब्रह्मन् सर्वमव्ययम् ॥ २६ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ आदौ तावदो पंडि ब्रह्मत्वं ब्राह्मणस्यते ॥ वाजिमेधाध्वराणां च ततोऽपि दशकं कृतम् ॥ २७ ॥ ततोऽपि विहितं ब्रह्मन् भवता परमं हितम् ॥ अपराधसहस्राण्यल्लिङ्गं स्थापितं मम ॥ २८ ॥ येनैकमपि मेलिङ्गं स्थापितं यत्र कुत्रचित् ॥ तस्यापराधलेशोऽपि नास्ति सर्वापराधिनः ॥ २९ ॥ अपराधसहस्रेऽपि ब्राह्मणं यो पराभूयात् ॥ दिनेः कतिपयेरेव तस्यैश्वर्यं विनश्यति ॥ ३० ॥ इति ब्रुवति देवेशेऽप्यंतर्हृत्सितंगणेः ॥ समातृभिः समंताच्च विलोक्यास्यं परस्परम् ॥ ३१ ॥ अर्कोऽप्यवसरं ज्ञात्वानत्वा शंभुं व्यजिज्ञपत् ॥ प्रसन्नास्य मुमाकांतं दृष्ट्वा दृष्ट्वा चराचरः ॥ ३२ ॥ ॥ अर्क उवाच ॥ ॥ नाथ काशीमितो गत्वा यथा शाक्तकृतोपधिः ॥ अर्किंचित्करतां प्राप्तः सहस्रकरवानपि ॥ ३३ ॥

स्वभावतः ॥ अपाकर्तुं मपकारं कर्तुं ॥ सृष्टिकर्तुं स्वकर्मशक्यमित्याशंक्याह ॥ अयेति ॥ २३ ॥ ममाज्ञया करणादोषइति चेत्तत्राह ॥ विभोरपीति ॥ २४ ॥ तथाप्यस्मत्कार्यगीप्सेण राजविरुद्धेन भाव्यमिति चेत्तत्राह ॥ कइति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अपराधसहस्राण्यल्लिङ्गत्वापीति शेषः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ उच्छ्रितमपराधं न भयं त्यक्तमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इतस्त्वत्सक्यशाव ॥

कृतउपधिष्ठलरूपउपायोयेनसः ॥ अकिंचिदिति विरुद्धालंकारः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सूरसूर्यम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ भर्गस्येश्वरस्य ॥
 गर्भस्येति पाठे गर्भस्य महादेववाहस्येति यावत् ॥ तदुघांसितासां क्षीराक्षयाः पयोधराश्चस्तनाः ऊघांसीति पंचम्यर्धे ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ सद्गदः पयः पयोधिरिव क्षीराब्धिरेव प्रेक्षिष्टः ॥ ४६ ॥
 स्वधर्मपालकेतस्मिन् दिवोदासे धरापतौ ॥ निश्चितागमनं ज्ञात्वा देवस्याहमिह स्थितः ॥ ३४ ॥ प्रतीक्षमाणो देवेश त्वदागमनमुत्तमम् ॥ विभज्य बहुधात्मानं
 त्वदाराधनतत्परः ॥ ३५ ॥ मनोरथद्रुमश्चाद्यफलितः श्रीमदीक्षणात् ॥ किंचिद्रक्तिलवांभोभिः सितोऽध्यानेन पुष्पितः ॥ ३६ ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य रवेर्वैरं
 विलोचनः ॥ प्रोवाच देव देवेशो नापराध्यसि भास्कर ॥ ३७ ॥ ममैव कार्यविहितं त्वं यदब्रवीष्य वस्थितः ॥ यस्यासुरप्रवेशेन तस्मिन् राजनिशासति ॥ ३८ ॥
 इति सूरसमाश्वास्य देवदेवः कृपानिधिः ॥ गणानां श्वासयामास व्रीडानग्रशिरोधरान् ॥ ३९ ॥ योगिन्योऽपि सुहृद्वाथशंभुना संप्रसादिताः ॥ त्रपाभरसमाक्रां
 तकंधरा इव संगताः ॥ ४० ॥ ततो व्यापारयांचक्रे न्यक्षोने त्राणि चक्रिणि ॥ हरिर्न किंचिदप्युचे सर्वज्ञाग्रमहामनाः ॥ ४१ ॥ ईशोऽपि श्रुतवृत्तांतस्ताक्षर्या
 द्रुणपशाङ्गिणोः ॥ मनसैव प्रसन्नो भून्न किंचित्पर्यभाषत ॥ ४२ ॥ एतस्मिन् व्रंतरे प्राप्ता गोलोकात्पंचधेनवः ॥ मुनंदासु मनाश्चापि सुशीलासुरभिस्तथा ॥
 ॥ ४३ ॥ पंचमीकपिलाचापि सर्वाचौ वविवाहिनी ॥ वात्सल्यदृष्ट्या भर्गस्य तासामुघांसि सुहृदुः ॥ ४४ ॥ ववर्षुः पयसां पूरेस्तदुघांसि पयोधराः ॥ धारासा
 रैर्विच्छिन्नैस्तावद्यावद्भवत् ॥ ४५ ॥ पयःपयोधिरिव सा द्वितीयः प्रेक्षिषार्धैः ॥ देवेश समधिष्ठानात्तत्तीर्थमभवत्परम् ॥ ४६ ॥ कपिलाहृदइत्याख्यां
 चक्रे तस्य महेश्वरः ॥ ततो देवा ज्ञया सर्वे स्नातास्तत्र दियौकसः ॥ ४७ ॥ आविरासुस्ततस्तीर्थादथ दिव्यपितामहाः ॥ तान् दृष्ट्वा ते सुराः सर्वे तर्पयांचकि
 रेमुदा ॥ ४८ ॥ अग्निष्वात्ता बर्हिषद आज्यपाः सोमपास्तथा ॥ इत्याद्या दिव्यपितरस्तृताः शंभुं यजिज्ञपन् ॥ ४९ ॥ देवदेव जगन्नाथ भक्तानामभयप्रद ॥
 अस्मिंस्तीर्थे त्वदभ्याशां तातानस्तृप्तिरक्षया ॥ ५० ॥ तस्माच्छंभो वरदे हि प्रसन्नेन तारात्मना ॥ इति दिव्यपितृणां सश्रुत्वा वाक्यं वृषध्वजः ॥ ५१ ॥
 शृण्वतां सर्वदेवानां मिदं वचनमब्रवीत् ॥ शर्वः सर्वपितृणां वै परतृप्तिकरं परम् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ शृणु विष्णोः महाबाहो शृणु त्वंच पि
 तामह ॥ एतस्मिन् कापिले तीर्थे कापिले यपयोभृते ॥ ५३ ॥ योपिंडां त्रिर्वपिष्यति श्रद्धया श्राद्धदानतः ॥ तेषां पितृणां संतृप्तिर्भविष्यति ममाज्ञया ॥ ५४ ॥
 अन्यं विशेषं वक्ष्यामि महातृप्तिकरं परम् ॥ कुहू सोमसमायोगे दत्तं श्राद्धमिहाक्षयम् ॥ ५५ ॥ संवर्तकाले संप्राप्ते जलराशिर्जलान्यपि ॥ क्षीयं तेन क्षयत्यत्र श्राद्धं
 सोमकुहूकृतम् ॥ ५६ ॥ अमासोऽसमायोगे श्राद्धं यद्यत्र लभ्यते ॥ तीर्थे कापिलधारे स्मिन् गायया पुष्करेण किम् ॥ ५७ ॥ गदाधर भवान्यत्र यत्र त्वंच
 पितामह ॥ वृषध्वजोऽस्य हं यत्र फल्गुस्तत्र न संशयः ॥ ५८ ॥

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अमासमावस्या ॥ ५७ ॥ गयापुष्कराभ्यां कृत्याभावे हेतुमाह ॥ गदाधरोति ॥ फल्गुर्नदी ॥ ५८ ॥

॥५९॥६०॥६१॥ कृतकृत्यं कार्यमात्रययासाकृतकृत्या ॥ कृतकृत्येत्यत्र घृतकुल्याति काचित् घृतकुल्यां निवापत इत्यमं दर्शनात् ॥६२॥ ६३ ॥ ६४ ॥६५॥६६॥ गोपसिते ॥६७॥६८॥ ६९ ॥
 दिव्यांतरिक्षमौमानियानितीर्थानि सर्वतः ॥ तान्यत्र निवासिष्यति दर्शंसो मदिनान्विते ॥ ५९ ॥ कुरुक्षेत्रे नैमिषे च गंगासागरसंगमे ॥ ग्रहणे श्राद्धतो
 यत्स्यात्तत्तीर्थं वर्षभध्वजे ॥ ६० ॥ अस्य तीर्थस्य नामानियानि दिव्यापितामहाः ॥ तान्यहंकथयिष्यामि भवतां तृतिदान्यलम् ॥ ६१ ॥ मधुसूत्रेति प्रथम
 मेपापुष्करिणी स्मृता ॥ कृतकृत्या ततो ज्ञेया ततोऽसौ क्षीरनीरधिः ॥ ६२ ॥ वृषभध्वजतीर्थं च तीर्थं पौतामहंततः ॥ ततो गदाधराख्यं च पितृतीर्थं ततः परम् ॥
 ॥ ६३ ॥ ततः कापिलधारं वै सुधाखानिरियं पुनः ॥ ततः शिवगयाख्यं च ज्ञेयं तीर्थं मिदं शुभम् ॥ ६४ ॥ एतानि दश नामानि तीर्थस्य स्य पितामहाः ॥ भवतां
 तृप्तिकारीणि विनापि श्राद्धतर्पणेः ॥ ६५ ॥ सूर्ये दुसंगमे यत्र पितृणां तृप्तिकामुकाः ॥ ब्राह्मणान् भोजयिष्यंति तेषां श्राद्धमनंतकम् ॥ ६६ ॥ श्राद्धे पितृणां
 संतुष्ट्ये दास्यंति कापिलां शुभाम् ॥ यत्र तेषां पितृगणो वसेत् क्षीरोदरो धासि ॥ ६७ ॥ वृषोत्सर्गः कृतो येस्तु तीर्थे स्मिन् वर्षभध्वजे ॥ अश्वमेधपुरोडाशैः
 पितरस्तेन तर्पिताः ॥ ६८ ॥ गयातोष्ठगुणं पुण्यं मस्मिन् स्तीर्थे पितामहाः ॥ अमाया सोमयुक्तायां श्राद्धेः कापिलधारिके ॥ ६९ ॥ येषां गर्भेऽभवत्सत्त्वावोऽ
 दंतजननामृताः ॥ तेषां तृप्तिर्भवेन्नृनं तीर्थे कापिलधारिके ॥ ७० ॥ अदत्तमौजीदानाये ये चादारपरिग्रहाः ॥ तेभ्यो निर्वापितं पिंडमिदं ह्यक्षयतां व्रजेत् ॥
 ॥ ७१ ॥ अग्निदाहमृताये वै नग्निदाहश्च येषु वै ॥ ते सर्वे तृप्तिमायां तित्तिर्थे कापिलधारिके ॥ ७२ ॥ और्ध्वदैहिकहीना ये षोडश श्राद्धवर्जिताः ॥ ते तृप्तिम
 धिगच्छंति घृतकुल्यां निवापतः ॥ ७३ ॥ अपुत्राश्च मृता ये वै येषां नास्त्युदकप्रदः ॥ ते पितृर्षिपर्यां तिमधुसूत्रावसितर्पिताः ॥ ७४ ॥ अपमृत्युमृता ये वै चो
 रविद्युज्जलादिभिः ॥ तेषां महकृतं श्राद्धं जायते सुगतिप्रदम् ॥ ७५ ॥ आत्मघातेन निधनयेषां महविकर्मणाम् ॥ ते पितृर्षिलभंते त्रार्पणैः शिवगयाकृतैः ॥
 ॥ ७६ ॥ पितृगोत्रे मृता ये वै मातृपक्षे च ये मृताः ॥ तेषां मंत्रकृतः पिंडो भवेदक्षयतृप्तिदः ॥ ७७ ॥ पत्नीवर्गे मृता ये वै मित्रवर्गे च ये मृताः ॥ ते सर्वे तृप्तिमायां
 तित्तिर्पिता वर्षभध्वजे ॥ ७८ ॥ ब्रह्मक्षत्रविशं वंशेऽश्वद्ववंशेऽप्यजेषु च ॥ येषां नाम गृहीत्वा त्रदीयते ते समुद्रताः ॥ ७९ ॥ तिर्यग्योनिमृता ये वै येषां पिशाच
 त्वमागताः ॥ तेषूर्ध्वगतिमायां तितृप्ताः कापिलधारिके ॥ ८० ॥ ये तु मानुषलोके स्मिन्पितरो मर्त्ययोनयः ॥ ते दिव्ययोनयः स्युर्वै मधुसूत्रावसितर्पिताः ॥
 ॥ ८१ ॥ ये दिव्यलोके पितरः पुण्यैर्देवत्वमागताः ॥ ते ब्रह्मलोके गच्छंति तृप्तास्तर्पितं वृषध्वजे ॥ ८२ ॥ कृते क्षीरमयं तीर्थं त्रैतायामधुमत्पुनः ॥ द्वापरे स
 पिषापूर्णकलोजलमयं भवेत् ॥ ८३ ॥ सीमाबहिर्गतमपि ज्ञेयं तीर्थं मिदं शुभम् ॥ मध्ये वाराणसि श्रेष्ठं मम सान्निध्यतो नरैः ॥ ८४ ॥

॥७०॥७१॥ ७२ ॥ घृतकुल्यामिति ॥ घृतकुल्यामिति त्यर्थः ॥ निवापतः मदानां तृप्तानामिति शेषः ॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥८१॥८२॥८३॥ वाराणस्यामप्ये मध्ये वा

राणांसि ॥ दीर्घातपाठेवाराणस्यांभेष्टमित्यर्थः ॥ मध्यइत्यर्थात्तस्याएव ॥ नरैर्यतोऽदर्शित्यन्वयः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ इतीतिकुमारवाक्यम् ॥ ८७ ॥ कंठीरवाङ्गसिंहाः ॥ तेचात्रमकृत्यायाः ॥ उष्णांबलीवर्दानामष्टकम् ॥ तच्चवातुत्तत्त्वकृमांसरुधिरआयुमेदोमज्जास्थियुक्काणीतिघातवृत्तम् ॥ ८८ ॥ इभादिगजाः इयाइत्यत्रचिचाहंकरबुद्धिपञ्चज्ञानेन्द्रियाणि ॥ यद्वा अन्तःकरणचतुष्टयमुपवेदचतुष्टयंचविवाक्षितम् ॥ कक्षाअश्वप्रचोदिनीमनोवृत्तिःसापाणौयस्यतन्मनस्तथा ॥ विवेक्यविवेकिभेदान्मनसोरपौनरुक्त्यंसमष्टिव्यष्टिभेदाद्वा ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरीषिगंगायमुनेरथस्य देहेइत्यर्थः ॥ चक्रेमतिचक्रंपवनदेवताऽधिष्ठात्रीदेवतेत्यर्थः ॥ चक्रयोःस्वरूपमाह ॥ सायमिति ॥ ९० ॥ अहीनांकुलेजाताआहेयाः ॥ उपनायकारथबन्धनानीत्यर्थः ॥ रथयुतयोवरूपाः ॥

काशीस्थितैर्यतोदर्शिध्वजोमेवृषलांछनः ॥ वृषध्वजेननाम्नातःस्थास्याम्यत्रपितामहाः ॥ ८५ ॥ पितामहेनसहितोगदाधरसमन्वितः ॥ रविणापार्षदैः सार्धतुष्टयेवःपितामहाः ॥ ८६ ॥ इतियावद्वरंदत्तोऽपितृभ्योवृषभध्वजः ॥ तावन्नंदीसमागत्यप्रणम्येशंभ्यजिज्ञपत् ॥ ८७ ॥ ॥ नंदिकेश्वरउवाच ॥ ॥ विहितःस्यंदनःसजस्ततोस्तुविजयोदयः ॥ अष्टौकंठीरवायत्रयत्रोक्ष्णामष्टकंशुभम् ॥ ८८ ॥ यत्रेभाःपरिभांत्यष्टौयत्राष्टौजविनोहयाः ॥ मनःसंयमनं यत्रकशापाणिव्यवस्थितम् ॥ ८९ ॥ गंगायमुनयोरीषेचक्रेपवनदेवता ॥ सायंप्रातर्मयेचक्रेछत्रंद्यौर्मंडलंशुचि ॥ ९० ॥ तारावलीमयाःकीलाआहेयाउप नायकाः ॥ श्रुतयोमार्गदर्शिन्यःस्मृतयोरथगुप्तयः ॥ ९१ ॥ दक्षिणाधूर्दढायत्रमखायत्राभिरक्षकाः ॥ आसनंप्रणवोयत्रगायत्रीपादपीठभूः ॥ ९२ ॥ सांगाव्याहृतयोयत्रशुभाःसोपानवीथिकाः ॥ सूर्याचंद्रमसौयत्रसततंद्वाररक्षकौ ॥ ९३ ॥ अग्निर्मकरतुंडश्चरथभूःकौमुदीमयी॥ध्वजदंडोमहामेरुःपताकाह स्करप्रभा ॥ ९४ ॥ स्वयंवाग्देवतायत्रचंचच्चाभरधारिणी ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शैलादिनेतिविज्ञतोदेवदेवउमापतिः ॥ ९५ ॥ कृतनीराजनवि धिरष्टभिर्देवमातृभिः ॥ पिनाकपाणिरुत्तस्थौदत्तहस्तोथशार्ङ्गिणा ॥ ९६ ॥ निनादोदिव्यवाद्यानारोदसीपर्यपूरयत् ॥ गीतमंगलगीर्भिश्चचारणैरनुव र्धितः ॥ ९७ ॥ तेनदिव्यनिनादेनबधिरिकृतददिङ्मुखाः ॥ आहूताइवआजग्मुर्विष्वग्भुवनवासिनः ॥ ९८ ॥

॥ ९१ ॥ घूर्णानंमुखम् ॥ ९२ ॥ अंगानिशिक्षादीनि ॥ ९३ ॥ मकरतुण्डोमकराकारतुण्डः ॥ ९४ ॥ शैलादिनेतिस्कन्दोक्तिः ॥ ९५ ॥ तदेवमाष्टभिर्ब्रह्माणीत्यादिभिः ॥ तथाचवक्ष्याति ॥ ब्रह्माणैवैष्णवरौद्रिवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीअपिमोहंद्नीचामुण्डाचैवचंडिकेति ॥ जयेत्यादिभिर्वा ॥ तथाचवासिष्ठे ॥ जयाचविजयाचैवजयंतीचापराजिता ॥ सिद्धारक्तालम्बुषाचउत्पलाचेति देवतेति ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥

कोट्ययुतद्वयं विंशतिसहस्रकोट्यइत्यर्थः ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ नियुतानिलक्षाणि ॥ ४ ॥ शोभनानिपर्णानियेषांतेसुपर्णांगहृदवंशीयावापक्षिणइत्यर्थः ॥ ५ ॥
नानारत्नोपदप्रदाः रत्नान्येव उपदीयन्त इत्युपदान्युपदौ कनानितत्प्रदाः ॥ पंचायुतानि पञ्चाशत्सहस्राणि ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ मुदामुदः परमार्थानिन्दास्ताप्तामित्यर्थः ॥ त्रिविष्टपसमुत्कटांस्वर्गा

देवाः कोट्यस्त्रयस्त्रिंशद्गणाः कोट्ययुतद्वयम् ॥ नवकोट्यस्तु चामुंडाभैरव्यः कोटिसंमिताः ॥ ९९ ॥ षडाननाः कुमारश्चमयूरवरवाहनाः ॥ ममानुगाः
समायाताः कोटयोष्टौ महाबलाः ॥ १०० ॥ आययुः कोटयः सप्तस्फुरत्परशुपाणयः ॥ पिचंडिलामहावेगाविघ्नविघ्नागजाननाः ॥ १ ॥ षडशीतिसहस्रा
णि सुनयो ब्रह्मवादिनः ॥ तावंतोपि समाजग्मुस्तत्रान्ये गृहमेधिनः ॥ २ ॥ नागानां कोट्यस्तिस्रः पातालतलवासिनाम् ॥ दानवानां च दैत्यानां द्विद्वे कोटी
शिवात्मनाम् ॥ ३ ॥ गंधर्वानियुतान्यष्टौ कोट्यर्धयक्षरक्षसाम् ॥ विद्याधराणामयुतं नियुतद्वयसंयुतम् ॥ ४ ॥ तथा षष्टिसहस्राणि दिव्याश्चाप्सरसः
शुभाः ॥ गोमातरोऽष्टौ लक्षाणि सुपर्णान्ययुतानि षट् ॥ ५ ॥ सागराः सप्तसंप्राप्तानानारत्नोपदप्रदाः ॥ सरितां च सहस्राणि त्रीणि पंचायुतानि च ॥ ६ ॥
गिरयोऽष्टौ सहस्राणि वनस्पतिशतत्रयम् ॥ आजग्मुर्दिग्गजा अष्टौ यत्र देवः पिनाकधृक् ॥ ७ ॥ एतैः समेतः संतुष्टः परिष्ठुत इतस्ततः ॥ श्रीकंठोरथमारुह्य कार्शीं
प्राविशदुत्तमाम् ॥ ८ ॥ सगिरीं द्रमुत रुयक्षो मुदा धाम मुदां खनिः ॥ कार्शीं प्रैक्षिष्ट संहृष्टस्त्रिविष्टपसमुत्कटाम् ॥ ९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा ख्यानमिदं
पुण्यं कोटिजन्मा घनाशनम् ॥ पठित्वा पाठयित्वा च शिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ १० ॥ ॥ श्राद्धकाले विशेषेण पठनीयं प्रयत्नतः ॥ अक्षयंतद्भवेच्छ्राद्धं पितृतु
ष्टिकरं परम् ॥ ११ ॥ वृषभध्वजमाहात्म्यं पठित्वा शिवसन्निधौ ॥ प्रत्यहं वर्षमात्रं तु ह्यपुत्रः पुत्रवान्भवेत् ॥ १२ ॥ विश्वेशितुः संप्रवेशोयः काश्यां
समुदाहृतः ॥ परमानंदकंदस्य बीजमेतत्सुनिश्चितम् ॥ १३ ॥ पठित्वैतन्मुदा ख्यानं प्रविशेद्योनवंगृहम् ॥ ससर्वसौख्यनिलयो भवेदेव न संशयः ॥ १४ ॥
त्रैलोक्यानंदजनकमेतदा ख्यानमुत्तमम् ॥ अस्य श्रवणमात्रेण विश्वेशः संप्रसीदति ॥ १५ ॥ अलभ्यलाभो देवस्य जातो ब्रह्मियतः परः ॥ ततः कार्शीं
प्रवेशाख्यं जप्यमाख्यानमुत्तमम् ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे कार्शीखंड उत्तरार्द्धे वृषभध्वजप्रादुर्भा
वो नाम द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥

दप्युत्कटाम् ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां कार्शीखण्डटीकायां द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ॥

अथत्रियुक्ताष्टमेऽध्यायेपरमपावनी ॥ ज्येष्ठेर्जर्गापव्यादिकयामस्तुयतेऽद्भुता ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ निर्गक्षिनोद्गातः ॥ ३ ॥ अनेहसंकालम् ॥ ययौपये ॥ परस्मैपदमार्पम् ॥ ४ ॥ ५ ॥
 अगस्त्यउवाच ॥ ॥ दृष्ट्वाकाशीं दृष्ट्वागानं दंतां तारुकारेपुरारिणा ॥ किमकारिसमाचक्ष्वप्राप्तां बहुमनोरथैः ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ पतिव्रतापते
 ऽगस्त्यशृणु वक्ष्याम्यशेषतः ॥ मृगांकलक्ष्मणोत्कंठं काशीनेत्रातिथीकृता ॥ २ ॥ अथ सर्वज्ञनाथेन भक्तवत्सलचेतसा ॥ जैगीपव्यो मुनिश्रेष्ठो गुहां
 तस्थो निरीक्षितः ॥ ३ ॥ यमनेह समागम्य मंदराद्रिविनिर्धयौ ॥ अर्द्धाद्रिमुतया सार्धं रुद्रेणोक्षेद्रगामिना ॥ ४ ॥ तं वासरं पुरस्कृत्य जग्राह नियमं दृढम् ॥
 जैगीपव्यो महामेधाः कुंभयोने महाकृती ॥ ५ ॥ विपमेक्षणपादाब्जं समीक्षिष्ये यदा पुनः ॥ तदां विप्रमुपमपि भक्षिष्यामि चेत्त्यहो ॥ ६ ॥ कुतश्चिद्धारणायो
 गादथ वा शंभुनुग्रहात् ॥ अनश्रन्नपि वन्योर्गजैगीपव्यः स्थितो मुने ॥ ७ ॥ तं शंभुरेव जानाति नान्यो जानाति कश्चन ॥ अतएव ततः प्राप्तः प्रथमं प्रमथा
 धिपः ॥ ८ ॥ ज्येष्ठशुक्लचतुर्दश्यां सोमवारानुराधयोः ॥ तत्पर्वणि महायात्रा कर्तव्या तत्र मानवैः ॥ ९ ॥ ज्येष्ठस्थानं ततः काश्यां तदा भूदपि पुण्यदम् ॥
 तत्र लिंगं समभवत्स्वयं ज्येष्ठेश्वराभिधम् ॥ १० ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्पुंसां पापं जन्मशतार्जितम् ॥ तमोर्कोदयमाप्येव तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ११ ॥ ज्येष्ठवाप्यां
 नरः स्नात्वा तर्पयित्वा पितामहान् ॥ ज्येष्ठेश्वरं समालोक्य न भूयो जायते गुवि ॥ १२ ॥ आविरासीत्स्वयं तत्र ज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ सर्वसिद्धिप्रदा गौरी ज्ये
 ष्ठाश्रेष्ठा समंततः ॥ १३ ॥ ज्येष्ठे मासि सिताष्टम्यां तत्र कार्यो महोत्सवः ॥ रात्रौ जागरणं कार्यं सर्वसंपत्समृद्धये ॥ १४ ॥ ज्येष्ठां गौरीं नमस्कृत्य ज्येष्ठवापीप
 रिप्लुता ॥ सौभाग्यभाजनं भूयाद्योपासौ भाग्यभागपि ॥ १५ ॥ निवासं कृत्वा शंभुस्तस्मिन् स्थानेयतः स्वयम् ॥ निवासे शइति ख्यातं लिंगं तत्र परंततः ॥
 ॥ १६ ॥ निवासे श्वरलिंगस्य सेवनात्सर्वसंपदः ॥ निवसंति गृहे नित्यं नित्यं प्रतिपदं पुनः ॥ १७ ॥ कृत्वा श्राद्धं विधानेन ज्येष्ठस्थानेन रोत्तमः ॥ ज्येष्ठां तु
 सिंददात्येव पितृभ्यो मधुसर्पिषा ॥ १८ ॥ ज्येष्ठार्थेन नरः काश्यां दत्त्वा दानानि शक्तितः ॥ ज्येष्ठान्स्वर्गानवाप्नोति नरो मोक्षं च गच्छति ॥ १९ ॥ ज्येष्ठेश्वरो
 र्च्यः प्रथमं काश्यां श्रेयोर्थिभिर्नरैः ॥ ज्येष्ठा गौरी ततो भ्यर्च्या सर्वज्येष्ठमभीप्सुभिः ॥ २० ॥ अथ नंदिनमाहूय धूर्जटिः सकृपानिधिः ॥ शृण्वतां सर्वदेवानां
 मिदं वचनमब्रवीत् ॥ २१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ शैलादेप्रविशाशुत्वं गुहास्त्यत्र मनोहरा ॥ तदंतरे स्ति मे भक्तो जैगीपव्यस्तपोधनः ॥ २२ ॥ महा
 नियमवात्रां दं स्त्वगस्थिस्नायुशेषितः ॥ तमिहानयमद्रक्तमहर्शनं दृढव्रतम् ॥ २३ ॥ यदा प्रभृत्यां काश्यां मंदरं सर्वसुंदरम् ॥ महानियमवानेपतदारभ्यो
 जिज्ञताशनः ॥ २४ ॥ गृहाण लीलाकमलमिदं पीयूषपोषणम् ॥ अनेन तस्य गात्राणि स्पृशसद्यः सुवृंहिणा ॥ २५ ॥

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नित्यं पदमित्यन्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सुवृंहिणा शोभनवृद्धिहेतुना ॥ २५ ॥

स्कां. म. पु.

॥ २६७ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ शालूरोभेकः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पक्षैः सार्धचतुर्भिः सोमं सोमकलाधरम् ॥ अस्तौन्मुनिरुदारात्मासगुणागुणभेदतः ॥ १ ॥ शिवाय
मुखरूपाय ॥ शुभात्मनेमंगलस्वरूपाय ॥ शुभः आत्मायस्मात्तस्मादिति वा ॥ जगदानन्दकन्दायजगतायआनन्दः सुखतस्यकन्दायभूलायकारणायेत्येतत् ॥ स एष परमआनन्द एतस्यैवानन्दस्यान्या
निभूतानिमात्रासुपजीवन्तीति श्रुतेः ॥ ३२ ॥ विधयेचतुराननायभाभ्यस्वरूपायेति वा ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ त्रैलोक्यकाम्यायत्रैलोक्यानां काम्यायस्मात्तैर्वाकाम्यतइति तयातस्मै ॥ शेषांगदाय अनन्तवल

ततो नंदीसमादाय तल्लीलाकमलं विभोः ॥ प्रणम्य देवदेवेशमाविश द्रव्हां गुहाम् ॥ २६ ॥ नंदी दृष्ट्वा थतंतत्र धारणादृढमानसम् ॥ तपोभिपरिशुष्कांगं कमले
नसमस्पृशत् ॥ २७ ॥ तपति वृष्टिसंयोगाच्छालूरद्वकोटरे ॥ उल्लाससंयोगोर्द्रः स्पर्शमात्रात्तदब्जजात् ॥ २८ ॥ अथ नंदीसमादाय सत्वरं मुनिपुं
गवम् ॥ देवदेवस्य पादाग्नेन मस्कृत्य न्यपातयत् ॥ २९ ॥ जैगीषव्योथसंभ्रांतः पुरतो वीक्ष्य शंकरम् ॥ वामांगसन्निविष्टाद्रितनयं प्रणनामह ॥ ३० ॥
प्रणम्य दंडवद्भूमौ परिलुंठ्य समंततः ॥ तुष्टावपरयाभक्त्या समुनिश्चंद्रशेखरम् ॥ ३१ ॥ ॥ जैगीषव्य उवाच ॥ ॥ नमः शिवाय शांताय सर्वज्ञाय शुभात्मने ॥
जगदानंदकन्दाय परमानंदहेतवे ॥ ३२ ॥ अरूपाय सरूपाय नानारूपधराय च ॥ विरूपाक्षाय विधये विधि विष्णुस्तुताय च ॥ ३३ ॥ स्थावराय नमस्तुभ्यं
जंगमाय नमोस्तुते ॥ सर्वात्मने नमस्तुभ्यं नमस्ते परमात्मने ॥ ३४ ॥ नमस्त्रैलोक्यकाम्याय कामांगदहनाय च ॥ नमो शेषविशेषाय नमः शेषांगदायते ॥
॥ ३५ ॥ श्रीकंठाय नमस्तुभ्यं विषकंठाय ते नमः ॥ वैकुंठवंधपादाय नमोऽकुंठितशक्तये ॥ ३६ ॥ नमः शक्त्यर्थदेहाय विदेहाय सुदेहिने ॥ सकृत्प्रणाममात्रे
ण देहिदेहनिवारिणे ॥ ३७ ॥ कालाय कालकालाय कालकूटविपादिने ॥ व्यालयज्ञोपवीताय व्यालभूषणधारिणे ॥ ३८ ॥ नमस्ते खंडपरशोनमः खंडे
दुधारिणे ॥ खंडिताशेषदुःखाय खड्गखेटकधारिणे ॥ ३९ ॥ गीवाणगीतनाथाय गंगाकल्लोलमालिने ॥ गौरीशाय गिरीशाय गिरिशाय गुहारणे ॥
॥ ४० ॥ चंद्रार्धशुद्धभूषाय चंद्रसूर्याग्निचक्षुषे ॥ नमस्ते चर्मवसननमो दिग्वसनायते ॥ ४१ ॥ जगदीशाय जीर्णाय जराजन्महरायते ॥ जीवाय ते नमस्तु
भ्यं जंजपूकादिधारिणे ॥ ४२ ॥

याय ॥ शेषांगदायि न इति पाठे अनन्तबाहुबल्यमयितुं माहुंशीलं यस्य सतथा तस्मै ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ कालकालाय कालस्यापि मारकायेत्यर्थः ॥ सकालकाल इति श्रुतेः ॥ कालभूषकभक्षक इति स्मृतेश्च
॥ ३८ ॥ नारायणगात्रे खंडितः कुंठितः परशुः कुठारो यस्य सतथा तस्मै चोर्ध्वं खंडपरशो ॥ खेटकं चर्म ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ जीवयतीति जीवईश्वरस्तस्मै शेषे त्रज्ज्ञायेति वा ॥ तेषुभ्यम् ॥ जीवन्वद

१ गुहस्यस्कन्दरूपाभरणरूपादकः काष्ठविशेषस्तत्समुद्धौ-देगुहारणे ।

का.सं.४.उ.

स. अ. ६३

॥ २६७ ॥

तिपाठजीवनौषधाय ॥ जंजपूकंपापतदादिहारिणे ॥ आदिशब्देनाह्वानं गृह्यते ॥ जंजपूकौघहारिणश्चतिपाठः ॥ जंजपूकाघेतिपाठेजंजपूकोजपनशीलः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥
॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ परादव्यक्तात्परायतत्प्रवर्तकस्य ॥ पारयतीतिपारस्तस्मै प्रलयावधिभूतायेतिवा ॥ परापराभ्यांकार्यकारणाभ्यांपरायभिन्नाय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

नमोडमरुहस्तायधनुर्हस्तायतेनमः ॥ त्रिनेत्रायनमस्तुभ्यंजगन्नेत्रायतेनमः ॥ ४३ ॥ त्रिशूलव्यग्रहस्तायनमस्त्रिपथगाधर ॥ त्रिविष्टपाधिनाथायत्रिवे
दीपठितायच ॥ ४४ ॥ त्रयीमयायतुष्टायभक्ततुष्टिप्रदायच ॥ दीक्षितायनमस्तुभ्यंदेवदेवायतेनमः ॥ ४५ ॥ दारितारोषपापायनमस्तेदीर्घदर्शिने ॥
दूरायदुरवाप्याचदोषनिर्दलनायच ॥ ४६ ॥ दोषाकरकलाधारत्यक्तदोषागमायच ॥ नमोधूर्जटयेतुभ्यंधत्तुरकुसुमप्रिय ॥ ४७ ॥ नमोधीरायधर्मायधर्म
पालायतेनमः ॥ नीलश्रीवनमस्तुभ्यंनमस्तेनीललोहित ॥ ४८ ॥ नाममात्रस्मृतिकृतांत्रिलोक्यैश्वर्यपूरक ॥ नमःप्रमथनाथाग्रपिनाकोद्यतपाणये ॥
॥ ४९ ॥ पशुपाशविमोक्षायपशुनांपतयेनमः ॥ नामोच्चारणमात्रेणमहापातकहारिणे ॥ ५० ॥ परात्परायपारायपरापरपरायच ॥ नमोऽपारच
रित्रायसुपवित्रकथायच ॥ ५१ ॥ वामदेवायवामार्धधारिणेष्वृषगामिने ॥ नमोभर्गायभीमायनतभीतिहरायच ॥ ५२ ॥ भवायभवनाशायभूतानांपतये
नमः ॥ महादेवनमस्तुभ्यंमहेशमहसांपते ॥ ५३ ॥ नमोमृडानीपतयेनमोमृत्युंजयायते ॥ यज्ञारयेनमस्तुभ्यंयक्षराजप्रियायच ॥ ५४ ॥ याय
जुकाययज्ञाययज्ञानांफलदायिने ॥ रुद्रायरुद्रपतयेकदुद्रायरमायच ॥ ५५ ॥ शूलिनेशाश्वतेशायश्मशानावानेचारिणे ॥ शिवाप्रियायशर्वायसर्वज्ञा
यनमोस्तुते ॥ ५६ ॥ हरायशांतिरूपायक्षेत्रज्ञायक्षमाकर ॥ क्षमायक्षितिहर्त्रेचक्षीरगौरायतेनमः ॥ ५७ ॥ अंधकारेनमस्तुभ्यमाद्यंतरहितायच ॥
इडाधारायईशायउपेन्द्रेद्रस्तुतायच ॥ ५८ ॥ उमाकान्तायउग्रायनमस्तेऊर्ध्वरेतसे ॥ एकरूपायचैकायमहदैश्वर्यरूपिणे ॥ ५९ ॥ अनंतकारिणेतुभ्यमं
विकांपतयेनमः ॥ त्वमोकारोवषट्कारोभूर्भुवःस्वस्त्वमेवहि ॥ ६० ॥ दृश्यादृश्यंयदत्रास्ति तत्सर्वंत्वमुमाधव ॥ स्तुतिकर्तुंनजानामिस्तुतिकर्तात्वमेवहि ॥
॥ ६१ ॥ वाच्यस्त्वंवाचकस्त्वंहिवाक्चत्वंप्रणतोस्मि ते ॥ नान्यंवेद्भिमहादेवनान्यंस्तोमिमहेश्वर ॥ ६२ ॥

यज्ञारयेदक्षयज्ञहर्त्रे ॥ दक्षयज्ञरक्षां कर्तुंमृगरूपं धृत्वा तत्रैव पलायतो विष्णोर्वांशप्रवे ॥ यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः ॥ यक्षराजः कुबेरः ॥ यज्ञराजेति पाठे यज्ञराजोऽश्वमेधः ॥ ५४ ॥ यायजुकाययाज्ञिकाय ॥
कत्कुत्सितं रुद्रो दं द्रावयतीति कद्रुस्तस्मै ॥ रमयतीति रमस्तस्मै ॥ रमाप्रदेति वा पाठः ॥ ५५ ॥ शाश्वतेशाश्वतः ॥ शाश्वतेशायेत्येकं पदं वा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इडाग्रस्थी ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥

स्कां. म. पु.

॥२६८॥

॥ ६३ ॥ पंगुःस्वजः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ उवाचचेतिचकारेणादरःसूचितः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

नान्यंनमामिगौरीशनान्याख्यामाददेशिव ॥ मूकोन्यनामग्रहणेबधिरोन्यकथाश्रुतौ ॥६३॥ पंगुरन्याभिगमनेऽस्म्यंधोऽन्यपरिवीक्षणे॥एकएवभवानी
शएकःकर्तात्वमेवहि ॥ ६४ ॥ पाताहर्तात्वमेवैकोनानात्वंमूढकल्पना ॥ अतस्त्वमेवशरणभ्रयोभूयःपुनःपुनः ॥६५॥ संसारसागरेमग्रंमामुद्धरमहेश्वर ॥
इतिस्तुत्वामहेशानंजैगीषव्योमहामुनिः ॥ ६६ ॥ वाचंयमोभवत्स्थाणोःपुरतःस्थाणुसन्निभः ॥ इतिस्तुर्तिसमाकर्ण्यमुनेश्चंद्रविभूषणः ॥ उवाचच
प्रसन्नात्मावरंब्रूहीतितंमुनिम् ॥ ६७ ॥ ॥ जैगीषव्यउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेशततस्त्वपदांबुजात् ॥ माभवानिभवानीशदूरंदूरपदप्रद ॥६८॥
अपरश्चवरोनाथदेयोयमविचारतः ॥ यन्मयास्थापितंलिङ्गंतत्रसान्निध्यमस्तुते ॥६९॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ जैगीषव्यमहाभागयदुक्तंभवतानघ ॥
तदस्तुसर्वतेभीष्टंवरमन्यंददामिच ॥ ७० ॥ योगशास्त्रंमयादत्तंतवनिर्वाणसाधकम् ॥ सर्वेषांयोगिनामध्येयोगाचार्योऽस्तुवैभवान् ॥ ७१ ॥ रहस्यं
योगविद्यायायथावत्तंतपोधन ॥ संवेत्स्यसेप्रसादान्मेयेननिर्वाणमाप्स्यसि ॥ ७२ ॥ यथानंदीयथाभृंगीसोमनंदीयथातथा ॥ त्वंभविष्यसिभक्तोमे
जरामरणवर्जितः ॥ ७३ ॥ संतिव्रतानिभूयांसिनियमाःसंत्यजेकथा ॥ तर्पांसिनानासंत्यजसंतिदानान्यनेकशः ॥ ७४ ॥ श्रेयसांसाधनान्यत्रपापघ्नान्य
पिसर्वथा ॥ परंहिपरमश्रेयनियमोयस्त्वयाकृतः ॥ ७५ ॥ परोहिनियमश्चैषमाविलोक्ययदश्यते ॥ मामनालोक्ययद्रुक्तंतद्रुक्तंकेवलंत्वचम् ॥ ७६ ॥
असमर्च्यचयोभुङ्क्ष्वपुष्पफलैरपि ॥ रेतोभक्षीभवेन्मूढःसजन्मान्येकविंशतिम् ॥ ७७ ॥ महतोऽनियमस्यास्यभवतानुष्ठितस्यैव ॥ नार्हतिषोडशीं
मात्रामप्यन्येनियमायमाः ॥ ७८ ॥ अतोमच्चरणाभ्याशेत्त्वंनिवत्स्यसिसर्वथा ॥ अतोऽनेःश्रेयसीलक्ष्मीतत्रैवप्राप्स्यसिभुवम् ॥ ७९ ॥ जैगीषव्येश्वरं
नामर्लिङ्गंकाश्यांसुदुर्लभम् ॥ त्रीणिवर्षाणिमंसेव्यलभेद्योगंनसंशयः ॥ ८० ॥ जैगीषव्यगुहंप्राप्ययोगाभ्यसनतत्परः ॥ षण्मासेनलभेत्सिद्धिंवा
ञ्छितामदनुग्रहात् ॥ ८१ ॥ तवर्लिङ्गमिदंभक्तैःपूजनीयंप्रयत्नतः ॥ विलोक्याचगुह्यारम्यापरांसिद्धिमभीप्सुभिः ॥ ८२ ॥ अत्रज्येष्ठेश्वरक्षेत्रेत्वालिङ्गं
सर्वसिद्धिदम् ॥ नाशयेदघसंचानिदृष्टंस्पृष्टंसमर्चितम् ॥ ८३ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

का.सं.४.उ.

स. अ. ६३

॥२६८॥

शिवयोगिनःशिवविष्णोरभेददर्शिनः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ७६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ उपसर्गाध्यात्मिकापुपद्वाः ॥ ९१ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां
काशीखण्डटीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ छ ॥ ॥ चतुःषष्टितमेध्यायेकाश्याःक्षेत्रनिवासिनाम् ॥ पुरतःकथयामासरहस्यान्यां द्विजाधवः ॥ १ ॥ ददर्शब्राह्मणांस्तत्प्रसमे
तान्क्षेत्रवासिन इत्युक्तं ज्येष्ठेशादिलिङ्गानि प्रादुर्भूतानीति चोक्तं तत्र तान्दृष्ट्वा भगवता किमपृच्छिन्न्यानि च कानि लिङ्गानि तत्राभवाभितीति पृच्छाति ॥ दृष्ट्वेति ॥ भूदेवताः ब्राह्मणाः ॥ १ ॥ २ ॥

अस्मिज्येष्ठेश्वरक्षेत्रसंभोज्यशिवयोगिनः ॥ कोटिभोज्यफलं सम्यगेकैकपरिसंख्यया ॥ ८४ ॥ जैगीषव्येश्वरं लिङ्गं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ कलौ कलुषबुद्धी
नां पुरतश्च विशेषतः ॥ ८५ ॥ करिष्याम्यत्र सानिध्यमस्मिं लिङ्गे तपोधन ॥ योगसिद्धिप्रदानाय साधकेभ्यः सदैव हि ॥ ८६ ॥ ददेऽशृणु महाभाग जैगीषव्याप
रं वरम् ॥ त्वये दंयत्कृतं स्तोत्रं योगसिद्धिकरं परम् ॥ ८७ ॥ महापापौ च शमनं महापुण्यप्रवर्धनम् ॥ महाभीतिप्रशमनं महाभक्तिविवर्धनम् ॥ ८८ ॥
एतत्स्तोत्रजपात्पुंसामसाध्यै नैव किंचन ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जपनीयं साधकैः ॥ ८९ ॥ इति दत्त्वा वरं तस्मै स्मरारिः स्मेरलोचनः ॥ ददर्श ब्राह्मणां
स्तत्प्रसमेतान् क्षेत्रवासिनः ॥ ९० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ निशम्या रूयानमतुलमेतत्प्राज्ञः प्रयत्नतः ॥ निष्पापो जायते मर्त्यो नोपसर्गः प्रवाध्यते ॥ ९१ ॥
इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे उत्तरार्धे ज्येष्ठेशाख्यानं नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
दृष्ट्वा भूदेवताः शंभुं किमाचख्युः षडानन ॥ कानि कानि च लिङ्गानि तत्र तान्यपि चक्ष्वमे ॥ १ ॥ ज्येष्ठस्थाने महापुण्ये देवदेवस्य वल्लभे ॥ आश्चर्यं किमभूत्
तत्र तदा चक्ष्वषडानन ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्य यथा पृच्छिन्मभवता तद्ब्रवीम्यहम् ॥ मंदराद्रियदादेवो गतवान् ब्रह्मगौरवात् ॥ ३ ॥ तदानि
राश्रया विप्राः क्षेत्रसंन्यासिनो नद्याः ॥ उपाकृताश्चाविरतं महाक्षेत्रं प्रतिगृहात् ॥ ४ ॥ स्वातं स्वातं च दंडाग्रैर्भूमिकं दादिवृत्तयः ॥ चक्रुः पुष्करिणीं रम्यां दं
डखाताभिर्धामुने ॥ ५ ॥ तत्तीर्थं परितः स्थाप्य महालिङ्गान्यनेकशः ॥ महेशाराधनपरास्तपश्चक्रुः प्रयत्नतः ॥ ६ ॥ विभूतिधारिणो नित्यं नित्यं रुद्राक्षधा
रिणः ॥ लिङ्गपूजार्तानित्यं शतरुद्रियजापिनः ॥ ७ ॥ ते श्रुत्वा देवदेवस्य पुनरागमनं मुने ॥ तपःकृशा अतितरामासुरानंदमेदुराः ॥ ८ ॥ द्विजाः पं
चसहस्राणि चरन्तो विपुलं तपः ॥ दंडखातान् महातीर्थां दाजग्मुर्देवदर्शने ॥ ९ ॥ तीर्थान्मंदाकिनीनाम्नो द्विजाः पाशुपतव्रताः ॥ शिवैकाराधनपराः
समेता अयुतोन्मिताः ॥ १० ॥

॥ ३ ॥ उपाकृता उपरताः ॥ उपरता इति कचित्पाठः ॥ अविरतं सन्ततम् ॥ ४ ॥ स्वातं स्वातं स्वात्वा स्वात्वेत्यर्थः ॥ स्वात्वा स्वात्वेति च कचित्पाठः ॥ ५ ॥ स्थाप्य स्थापयित्वा ॥
॥ ६ ॥ शतरुद्रियजापिनः नमस्ते रुद्रमन्यव इत्यादि स्तोत्रजापिनः ॥ ७ ॥ आमुर्वभूतुः ॥ आनन्दमेदुराः आनन्दस्निग्धाः ॥ आंतरानन्दमेदुरा इति कचित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ अयुतोन्मिताः दशसह

स्कां. म. पु.

॥२६९॥

स्त्राणि ॥ ६० ॥ एकादशशताधिकंशतद्विशताधिकसहस्रमित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ अयुतार्धकंपंचसहस्राणि ॥ १३ ॥ आयासिपुरागतवतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ नवतिःसशतत्रयानवत्य
विकाशतत्रयीत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ साग्रंशतंकिंचिदधिकंशतमित्यर्थः ॥ सपादशतंवा ॥ द्विशतीसशतत्रयापंचशतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सार्द्धेति ॥

का.सं.४.उ.

स. अ. ६४

हंसतीर्थात्परिप्राप्ताअयुतंत्रिशतोत्तरम् ॥ शतंदुर्वाससस्तीर्थादेकादशशताधिकम् ॥ ११ ॥ मत्स्योदर्याःपरापेतुःसहस्राणिषडेवहि ॥ कपालमोचना
त्सप्तशतान्यभ्यागताद्विजाः ॥ १२ ॥ ऋणमोचनतस्तीर्थात्सहस्रंद्विशताधिकम् ॥ वैतरण्याअपिमुनेद्विजानामयुतार्धकम् ॥ १३ ॥ ततःपृथुदकात्कुंडा
त्पृथुनापरिखानितात् ॥ अयासिषुर्द्विजानांचशतान्येवत्रयोदश ॥ १४ ॥ तथैवाप्सरसःकुंडान्मेनकारुष्याच्छतद्वयम् ॥ उर्वशीकुंडतःप्राप्ताःसहस्रंद्विशता
धिकम् ॥ १५ ॥ तथैरावतकुंडाच्चब्राह्मणास्त्रिशतानिच ॥ गंधर्वाप्सरसःसप्तशतानिद्विशतानिच ॥ १६ ॥ वृषेशतीर्थादाजग्मुर्नवतिःसशतत्रया ॥
यक्षिणीकुंडतःप्राप्ताःसहस्रंत्रिशतोत्तरम् ॥ १७ ॥ लक्ष्मीतीर्थात्परंजमुःषोडशैवशतानिच ॥ पिशाचमोचनात्सप्तसहस्राणिद्विजोत्तमाः ॥ १८ ॥
पितृकुंडाच्छतंसाग्रंध्रुवतीर्थाच्छतानिषट् ॥ मानसारुष्याच्चसरसोद्विशतीसशतत्रया ॥ १९ ॥ ब्राह्मणावासुकिद्विदात्सहस्राणिदशैवतु ॥ तथैवाष्टशतंद्रष्टुं
जानकीकुंडतोद्विजाः ॥ २० ॥ काशीनाथमनुप्राप्ताःपरमानंददायिनम् ॥ तथागौतमकुंडाच्चशतानिनवचागताः ॥ २१ ॥ तीर्थाद्गुर्गतिसंहर्तुर्ब्राह्मणाःप्र
तिपेदिरे ॥ एकादशशतान्येवद्रष्टुंदेवमुमापतिम् ॥ २२ ॥ असीसंभेदमारभ्यगंगातीरस्थिताद्विजाः ॥ आसंगमेश्वरात्तत्रपरिप्राप्ताचयोद्व ॥ २३ ॥
अष्टादशसहस्राणितथापंचशतान्यपि ॥ ब्राह्मणाःपंचपंचाशद्विंशतीरात्समागताः ॥ २४ ॥ सार्द्धदूर्वाक्षतकरैःसपुष्पफलपाणिभिः ॥ सुगंधमाल्यहस्तै
श्चब्राह्मणैर्जयवादिभिः ॥ २५ ॥ स्तुतोमंगलसूक्तैश्चप्रणतश्चपुनःपुनः ॥ तेभ्योदत्ताभयःशंभुःप्रपच्छकुशलंमुदा ॥ २६ ॥ ततस्तेब्राह्मणाःप्रोचुः
प्रबद्धकरसंपुटाः ॥ क्षेत्रेनिवसतानाथसदानःकुशलोदयः ॥ २७ ॥ विशेषतःकृतोऽस्माभिःसाक्षात्रयनगोचरः ॥ त्वंयत्स्वरूपंश्रुतयोनविदुःपरमार्थतः
॥ २८ ॥ सदैवाकुशलंतेषांयित्वत्सेत्रपराङ्मुखाः ॥ चतुर्दशापिबैलोकास्तेषांनित्यंपराङ्मुखाः ॥ २९ ॥ येषांहृदिसदैवास्तेकाशीत्वाशीविषांगद ॥
संसाराशीविषविषंतेषांप्रभवेत्कचित् ॥ ३० ॥ गर्भरक्षामणिर्मंत्रःकाशीवर्णद्वयात्मकः ॥ यस्यकंठेसदातिष्ठेत्तस्याकुशलताकुतः ॥ ३१ ॥

ब्राह्मणैर्मंगलसूक्तैःपुनःपुनःस्तुतःप्रणतस्तेभ्योदत्ताभयःशंभुःकुशलंप्रपच्छेतिद्वितीयेनान्वयः ॥ चतुर्भिर्विशेषैर्ब्राह्मणान्विशिनोति सार्द्धंत्यादिना ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ नन्वक्षिसन्निकृष्टं वस्तुनय
नगोचरंभवत्येवकिमाश्चर्यतत्राहुः ॥ यत्स्वरूपंश्रुतयोनविदुरिति ॥ परमार्थतोयुक्त्यावृण्वत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ आशीविषांगदं संपर्बाहुबलयम् ॥ ३० ॥ गर्भरक्षामणिर्मंत्राशकोमणि

॥२६९॥

रित्यर्थः ॥ मंत्रश्च ॥ यद्वाकाशीतिवर्णद्वयात्मको यो मंत्रः स गर्भरक्षामणिरित्यर्थः ॥ ३१ ॥ निर्नित्रांजरायस्यांसातयानिर्जरेवैर्जरी ॥ नैर्जरीत्युपलक्षणम् ॥ षड्भावविकाररहितामित्यर्थः ॥
 सुधैवामृतत्वस्यैवमोक्षत्वस्यैवेति यावत् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ बीजाक्षरयुगंतत्रककारः कामबीजशकारः श्रीबीजमिति विवेक्तव्यम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रभक्तिविबुधितं क्षेत्रभक्त्या
 विशेषेण वर्धितं तत्पतिपादकमित्यर्थः ॥ ४० ॥ न केवलं तु तोषमोवाच वेति वक्तार्यः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विरोधतः विरोधं पापितः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निवसन्तीति भिन्नं भिन्नं वाक्यम् ॥
 सुधापिबतियो नित्यं काशीवर्णद्वयात्मिकाम् ॥ स नैर्जरीं दशां हित्वा सुधैव परिजायते ॥ ३२ ॥ श्रुतं कर्णामृतं येन काशीत्यक्षरयुग्मकम् ॥ न समकर्णयत्ये
 व स पुनर्गर्भजां कथाम् ॥ ३३ ॥ काशीरजोपियन्मूर्ध्नि पतेदप्यनिलाहतम् ॥ चंद्रशेखरस्तन्मूर्ध्ना भवेच्चंद्रकलांकितः ॥ ३४ ॥ प्रसंगतोपियन्नेत्रपथमानं
 दकाननम् ॥ यातं ते त्रन जायते नैशेरन्पितृकाननम् ॥ ३५ ॥ गच्छतातिष्ठतावापि स्वपताजप्रताप्यता ॥ काशीत्येषमहामंत्रो येन जप्तः स निर्भयः ॥ ३६ ॥
 येन बीजाक्षरयुगं काशीति हृदि धारितम् ॥ अबीजानि भवंत्येव कर्म बीजानि तस्य वै ॥ ३७ ॥ काशीकाशीतिकाशीति जपतो यस्य संस्थितिः ॥ अन्यत्रा
 पिस तस्तस्य पुरोमुक्तिः प्रकाशते ॥ ३८ ॥ क्षेममूर्तिरियं काशीक्षेममूर्तिर्भवान्भव ॥ क्षेममूर्तिस्त्रिपथगानान्यत्क्षेमत्रयं क्वचित् ॥ ३९ ॥ ब्राह्मणानामिति
 वचः क्षेत्रभक्तिविबुधितम् ॥ निशम्य गिरिजाकांतस्तुतोषनितरां हरः ॥ ४० ॥ प्रोवाच च प्रसन्नतामाधन्यायूयं द्विजर्षभाः ॥ येषामिहेदृशी भक्तिर्मम क्षेत्रे
 ति पावने ॥ ४१ ॥ जाने सत्त्वमया जाताः क्षेत्रस्यास्य निषेवणात् ॥ नीरजस्का वितमसः संसारार्णवपारगाः ॥ ४२ ॥ वाराणस्यास्तु ये भक्तास्ते भक्ता मम
 निश्चितम् ॥ जीवन्मुक्ता हिते नूनं मोक्षलक्ष्म्या कटाक्षिताः ॥ ४३ ॥ यैश्च काशीस्थितो जंतुरल्पकोऽपि विरोधितः ॥ तैर्वै विश्वं भरा सर्वामया सह विरोधिता ॥
 ॥ ४४ ॥ वाराणस्याः स्तुतिमपि यो निशम्यानुमोदते ॥ अपि ब्रह्मांडमखिलं ध्रुवं तेनानुमोदितम् ॥ ४५ ॥ निवसंति हि ये मर्त्या अस्मिन्नानंदकानने ॥ ममां
 तः करणे ते वै निवसेयुरकल्मषाः ॥ ४६ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम भक्तिं प्रकुर्वते ॥ मम लिंगधरा ये तु तानेवोपदिशाम्यहम् ॥ ४७ ॥ निवसंति मम क्षेत्रे मम भ
 क्तिं कुर्वते ॥ मम लिंगधरा येनो न तानुपदिशाम्यहम् ॥ ४८ ॥ काशीनिर्वाणनगरी ये वांचिते प्रकाशते ॥ ते मत्पुरः प्रकाशते नैः श्रेयस्याश्रयावृताः ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरियं काशीनयेभ्यः परिरोचते ॥ स्वर्लक्ष्मीं कांक्षमाणेभ्यः पतितास्तेन संशयः ॥ ५० ॥ काशीसंकांक्षमाणानां पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ पुरः किं करव
 त्तिष्ठेन्ममानुग्रहतो द्विजाः ॥ ५१ ॥ आनंदकानने ह्यत्र ज्वलद्वावानलोऽस्म्यहम् ॥ कर्मबीजानि जंतूनां ज्वालेन प्ररोहये ॥ ५२ ॥
 ॥ ४६ ॥ मम लिंगधरा वैदिकत्रिपुण्ड्रादिधारिणः ॥ ४७ ॥ उक्तमर्थं व्यतिरेकेण दर्शयति ॥ निवसन्तीति ॥ न निवसन्तीत्यभिप्रेतं कारोऽनुपपद्यते ॥ एकत्राप्यत्रैव ममेकभ्योपि भक्तेभ्यः स्थितो मु
 क्तिसमादिशोति विष्णुमार्थनानन्तरं भक्तानामप्यभक्तानां पुण्यपापकृतामपि ॥ मुक्तिदास्यामि सर्वेषां भक्तानामेव सान्निध्यादिविधेश्च न त्रयाकोपात् ॥ कीटाद्यमुक्तिप्रसंगाच्च ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 मोक्षलक्ष्मीरिति ॥ येभ्यः स्वर्लक्ष्मीं कांक्षमाणेभ्य इत्युभयवचनचिदातु योगात्पृथगर्थे चतुर्थी ॥ गतिताः संसारसागरादतिशेषः ॥ यद्वा पतिताः संकाजा इत्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥

स्कां. म. पु.

॥२७०॥

॥ ५३ ॥ प्राप्तेति ॥ भक्त्यभावेकाशीत्यागप्रसक्तेर्भुक्तेरप्यभावइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ धन्याइते ॥ यदितिषेषांयुष्माकंचेतसोवृत्तेरंतःकरणज्ञानादहंनदूरेकाशिकाचदूरेइत्यर्थः ॥ वृत्तिरिति
कचित् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भवतापहृदितिकाशीविशेषणंविशेषधरसंबोधनंवा ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ प्रतिनिविःप्रतिरूपम् ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ दमोदानंदये
त्यत्रकर्तव्यमितिसामान्यनिर्देशः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अन्यत्रपुण्यक्षेत्रे ॥ तदुक्तम् ॥ यत्रकुत्रकृतंपापंगंगातीरेविनश्यति॥गंगातीरेकृतंपापंगंगायांचप्रणश्यति॥ गंगायांचकृतंपापं
पुण्यक्षेत्रेविनश्यति॥पुण्यक्षेत्रेकृतंपापंवाराणस्यांप्रणश्यति ॥ अन्यत्समानम् ॥ ६८ ॥ पिशाचेति ॥ यद्विपैशाच्यनरकावहंपापंचहिरंतर्गेहाद्बहिःकाश्यांकृतंभवेत्तेनपापेनपैशाचनरकप्राप्तिरन्तर्गेहे

वस्तव्यंसततंकाश्यायष्टव्योदंप्रयत्नतः ॥ जेतव्यौकलिकालोचरंतव्यामुक्तिरंगना ॥ ५३ ॥ प्राप्यापिकाशीर्दुर्बुद्धिर्योनमांपरिसेवते ॥ तस्यहस्तगताप्याशुकै
वत्यश्रीःप्रणश्यति ॥ ५४ ॥ धन्यामद्रक्तिलक्ष्माणोब्राह्मणाःकाशिवासिनः ॥ यूयंयचेतसोवृत्तेर्नदूरेहंनकाशिका ॥ ५५ ॥ दातव्योवोवरःकोत्रब्रियतांमे
यथारुचि ॥ प्रेयांसोमेयतोयूयंक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ ५६ ॥ इतिपीत्वामहेशानमुखशीराब्धिजांसुधां ॥ परितृप्ताद्विजाःसर्वेवद्वर्षमनुत्तमम् ॥ ५७ ॥
ब्राह्मणाञ्जुः ॥ ॥ उमापतेमहेशानसर्वज्ञवरणनः ॥ काशीकदापिनत्याज्याभवताभवतापहृत् ॥ ५८ ॥ वचनाद्ब्राह्मणानांतुशापोमाप्रभवत्विह ॥
कदाचिदपिकेषांचित्काश्यामोक्षातरायकः ॥ ५९ ॥ तवपादांबुजद्वंद्रेनिर्द्राभक्तिरस्तुनः ॥ आकलेवरपातंचकाशीवासोस्तुनोनिशम् ॥ ६० ॥ किमन्ये
नवरेणेशदेयपपवरोहिनः ॥ अवधेह्यंधकध्वंसिन्वरमन्यवृणीमहे ॥ ६१ ॥ तवप्रतिनिधीकृत्यास्माभिस्त्वद्रक्तिभाविताः ॥ प्रतिष्ठितेषुलिंगेषुसान्निध्यं
भवतोऽस्तिह ॥ ६२ ॥ श्रुत्वेतितेषांवाक्यानितथास्त्वितिपिनाकिना ॥ प्रोचेऽन्योपिवरोदतोज्ञानंवश्वभविष्यति ॥ ६३ ॥ पुनःप्रोवाचदेवेशोनिशामयतभो
द्विजाः ॥ हितंवःकथयाम्यत्रतदनुष्ठीयतांश्रुवम् ॥ ६४ ॥ सेव्योत्तरवहानित्यंलिंगमर्च्यंप्रयत्नतः ॥ दमोदानंदयानित्यंकर्तव्यमुक्तिकाक्षिभिः ॥ ६५ ॥
इदमेवरहस्यंचकथितंक्षेत्रवासिनाम् ॥ मतिःपरहिताकार्यावाच्यंनोद्वेगकृद्वचः ॥ ६६ ॥ मनसापिनकर्तव्यमेनोत्रविजिगीषुणा॥अत्रत्यमक्षयंयस्मात्सुकृतं
सुकृतेतरम् ॥ ६७ ॥ अन्यत्रयत्कृतंपापंतत्काश्यांपरिणश्यति ॥ वाराणस्यांकृतंपापमंतर्गेहेप्रणश्यति ॥ ६८ ॥ अंतर्गेहेकृतंपापंपैशाच्यनरकावहम् ॥
पिशाचनरकप्राप्तिर्गच्छत्येवबहिर्यदि ॥ ६९ ॥ नकल्पकोटिभिःकाश्यांकृतंकर्मप्रमृज्यते ॥ किंतुरुद्रपिशाचत्वंजायतेऽत्रायुतत्रयम् ॥ ७० ॥

गच्छत्येवभक्त्येवेत्यर्थः ॥ एतेनोपपातकमेवकाश्यांकृतमंतर्गेहेनश्यतिनमहापातकमितिनिरस्तम् ॥ यदा पिशाचनरकप्राप्तिःपुरुषःबहिःकाश्यावाहिरंगच्छत्येवपुनर्नायातीत्यर्थः ॥ तदाकाश्यां
कृतंयत्पापंकल्पकोटिभिरपितत्पापंतेनभुज्यतेनसाम्यतेतावताकालेनापितत्पापंनश्यतीत्यर्थः ॥ तद्बहिर्भूतविषयम् ॥ यदा अंतर्गेहेकृतपापोपदिबाहिरंगच्छतितदातस्यपिशाचनरकप्राप्तिर्भवत्येव ॥
कियत्कालंभवतितत्राह ॥ नकल्पेति ॥ ६९ ॥ तर्ह्यत्रास्यतस्यकागातिस्तत्राह ॥ किंविति ॥ काश्यामंतर्गेहे ॥ तर्हिकिमंतर्गेहेकृतपापानामिहान्यत्रतनुत्यजापैशाच्यनरकमाप्त्योःसाम्यमे

का.खं.४.उ.

म. अ. ६४

॥२७०॥

स्कां. म. पु.

॥ २७१ ॥

मनाशनम् ॥ अनाशकीमतिकृत्तपाठः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ न्यायजैर्न्याय

का. सं. ४. ३.

स. अ. ६४

अशाश्वतमिदं ज्ञात्वा मानुष्यं बहु कित्तिषम् ॥ अविमुक्तं सदा सेव्यं संसारभयमोचकम् ॥ ८९ ॥ नान्यत्पश्यामि जंतूनां मुक्तावाराणसीं पुरीम् ॥ सर्वपाप
प्रशमनीं प्रायश्चित्तकलयुगे ॥ ९० ॥ जन्मांतरसहस्रेषु त्पापं समुपार्जितम् ॥ अविमुक्तं प्रविष्टस्य तत्सर्वं व्रजति क्षयम् ॥ ९१ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु जन्मो
गीयदाप्नुयात् ॥ तदिहैव परोमोक्षो मरणादधिगम्यते ॥ ९२ ॥ तिर्यग्योनि गताः सत्त्वा ये विमुक्तकृता लयाः ॥ कालेन निधनं प्राप्तास्तेऽपि यांति परांगतिम्
॥ ९३ ॥ अविमुक्तं न सेवंते ये मूढास्तमसावृताः ॥ विष्णुवरे तसामध्ये ते वसन्ति पुनः पुनः ॥ ९४ ॥ अविमुक्तं समासाद्य यो लिंगं स्थापयेत्सुधीः ॥ कल्पको
टिश तेर्वापि नास्ति तस्य पुनर्भवः ॥ ९५ ॥ ग्रहनक्षत्रताराणां कालेन पतनं ध्रुवम् ॥ अविमुक्ते मृतानां तु पतनं नैव विद्यते ॥ ९६ ॥ ब्रह्महत्यां नरः कृत्वा पश्चात्सं
यतमानसः ॥ प्राणांस्त्यजति यः काश्यां समुक्तो नात्र संशयः ॥ ९७ ॥ स्त्रियः पतिव्रतायाश्च मम भक्तिसमाहिताः ॥ अविमुक्ते मृता विप्रायांतिताः परमांग
तिम् ॥ ९८ ॥ अत्रोत्क्रमणकाले हं स्वयमेव द्विजोत्तमाः ॥ दिशामितारकं ब्रह्म देही स्याद्येन तन्मयः ॥ ९९ ॥ मन्मना मम भक्तश्च मयि सर्वां र्पितक्रियः ॥
यथामोक्षमिहाप्नोति ततः पान्यत्र कुत्रचित् ॥ १०० ॥ मरणानि श्रितं ज्ञात्वा गतिं चासुरखरूपिणीम् ॥ चलमांगंतुकं सर्वतः कार्श्यां समाश्रयेत् ॥ १ ॥
काशीसमाश्रिता ये स्तुमनोवाक्कायकर्मभिः ॥ तानत्र निर्मलधियो निर्वाणश्रीः समाश्रयेत् ॥ २ ॥ काशीस्थितैकमपि यः प्रीणयेन्न्यायजैर्धनैः ॥ तेन त्रैलो
क्यमखिलं प्रीणितं तु मया सह ॥ ३ ॥ यः प्रीणयति पुण्यात्मानिर्वाणनगरीनरम् ॥ पुमर्थेन स्थितेर्निर्त्यं ब्राह्मणाः प्रीणयामितम् ॥ ४ ॥ दिवोदासो
पिराजर्षिः कार्श्यां धर्मेण पालयन् ॥ स देहो मत्पदं प्राप्नोत्यतो न पुनरागतिः ॥ ५ ॥ अत्र योगस्तथा ज्ञानं मुक्तिरेकेन जन्मना ॥ अतो विमुक्तमासाद्य नान्यद् दृष्टे
त्तपो वनम् ॥ ६ ॥ मोक्षं सुदुर्लभं ज्ञात्वा संसारं चातिभीषणम् ॥ अश्मना चरणौ हत्वा कालमत्र प्रतीक्षयेत् ॥ ७ ॥ अविमुक्तं परित्यज्य यदायास्यंति दुर्धियः ॥
हसिष्यंति तदा भूतान्यन्योन्यं करताडनैः ॥ ८ ॥ प्राप्य वाराणसीं पुण्यां सिद्धिं क्षत्रमुत्तमम् ॥ परिनिष्कांतुमन्यत्र कस्य जंतोर्मतिर्भवेत् ॥ ९ ॥
महादानेन चान्यत्र यत्फलं लभ्यते नरैः ॥ अविमुक्ते तु काकिण्यां दत्तायां तदवाप्यते ॥ ११० ॥

॥ २७१ ॥

मार्गाज्जातैः ॥ पाठांतरेऽप्यमेवार्थः ॥ ३ ॥ पुमर्थेन स्थितेर्हेतोः पुरुषार्थं चतुष्टयेन स्थितेर्वसतेर्निमित्तत्वात् ॥ ब्राह्मणाद्ब्राह्मणाः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अश्मना पाषाणेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ काकिण्यां वि

शतिवराटिकायाम् ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ वाडवाब्राह्मणाः ॥ १२० ॥ समर्चिषुःसम्यगर्चयामासुः ॥ २१ ॥ १२२ ॥
 ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ - ६५ ॥ पराशरेश्वरादीनां कंदुकेशादिसंयुजाम् ॥ पंचषष्टितमेऽध्याये महिमावप्यतिष्ठतः ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 एकंसमर्चयेद्विंशतपस्तप्येत्चापरः ॥ तयोर्मध्ये तु स श्रेष्ठो यो लिंगं पूजयेदिह ॥ ११ ॥ तीर्थांतरे गवां कोटि विधिवद्यः प्रयच्छति ॥ एकाहं यो वसेत्काश्यां काशी-
 वासी तयोर्वरः ॥ १२ ॥ अन्यत्र ब्राह्मणानां तु कोटि संभोज्य यत्फलम् ॥ वाराणस्यां तु चैकेन भोजितेन तदाप्यते ॥ १३ ॥ सन्निहत्या कुक्षेत्रे राहुप्रस्तौ दिवा
 करे ॥ तुला पुरुषदानेन काशी भिक्षा समाभवेत् ॥ १४ ॥ ममेह परमं ज्योतिरापातालाद्व्यवस्थितम् ॥ अतीत्य सप्तलोकादीनं तं तं लिंगरूपधृक् ॥ १५ ॥
 पृथिव्यं ते पियेलिंगमविमुक्तं स्मरंति मे ॥ कलुषैस्ते विमुच्यंते महद्भिरिति निश्चितम् ॥ १६ ॥ अस्मिन् क्षेत्रे तु येनाहं दृष्टः स्पृष्टः समर्चितः ॥ संप्राप्य तार
 कं ज्ञानं न स भूयो भिजायते ॥ १७ ॥ यो मां महसमभ्यर्च्य त्रियतेन्यत्र कुत्रचित् ॥ जन्मांतरे पि मां प्राप्य स विमुक्तो भविष्यति ॥ १८ ॥ इत्युक्त्वा क्षेत्रमाहात्म्यं
 द्विजानामप्रतोहरः ॥ पश्यतामेव ते पातुतत्रैवांतर्हितो भवत् ॥ १९ ॥ तेषां साक्षाद्विरूपाक्षं प्रत्यक्षीकृत्य वाडवाः ॥ प्रहृष्टमनसोऽत्यंतं प्रययुः स्वस्वमाश्रयम्
 ॥ १२० ॥ शंभोर्वाक्यं विनिश्चित्य सर्वज्ञस्य कृपा निधेः ॥ त्यक्त्वा कार्यांतरं विप्रालिंगान्येव समर्चिषुः ॥ २१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पठित्वा पाठयित्वा च
 रहस्याख्यानमुत्तमम् ॥ श्रद्धालुः पातकैर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ १२२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराणे काशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखण्डे उत्त-
 राद्धे क्षेत्ररहस्यकथनं नाम चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितो यानि लिंगानि कुंभज ॥ तानि पंच सहस्राणि सुनीनां सि-
 द्धिदान्यलम् ॥ १ ॥ पराशरेश्वरं लिंगं ज्येष्ठेशादुत्तरे महत् ॥ तस्य दर्शनमात्रेण निर्मलं ज्ञानमाप्यते ॥ २ ॥ तत्रैव सिद्धिर्दलिंगं मांडव्येश्वरसंज्ञितम् ॥
 न तस्य दर्शनाज्जातु दुर्बुद्धिं प्राप्नुयान्नरः ॥ ३ ॥ लिंगं च शंकरेशाख्यं तत्रैव शुभं सदा ॥ भृगुनारायणस्तत्र भक्तानां सर्वसिद्धिदः ॥ ४ ॥ जाबालीश्वरसंज्ञं
 चालिंगं तत्रातिसिद्धिदम् ॥ तस्य संदर्शनाज्जातु न जंतुर्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ ५ ॥ सुमंतमुनिना श्रेष्ठस्तत्रादित्यः प्रतिष्ठितः ॥ तस्य संदर्शना देवकुष्ठव्याधिः
 प्रशाम्यति ॥ ६ ॥ भैरवीभीषणानामतत्र भीषणरूपिणी ॥ क्षेत्रस्य भीषणं सर्वनाशयेद्भावतोर्चिता ॥ ७ ॥ तत्रोपजंघने लिंगं कर्मबंधविमोक्षणम् ॥ नृभिः
 संसेवितं भक्त्या षण्मासात् सिद्धिदं परम् ॥ ८ ॥ भारद्वाजेश्वरं लिंगं लिंगमाद्रीश्वरं वरम् ॥ एकत्र संस्थिते द्वे तु द्रष्टव्ये सुकृतात्मना ॥ ९ ॥ अरुणिस्थापितं लिंगं तत्रै-
 व कलशोद्भव ॥ तस्य लिंगस्य सेवातः सर्वामृद्धिं मवाप्नुयात् ॥ १० ॥ लिंगं वाजसनेयाख्यं तत्रास्त्यति मनोहरम् ॥ तस्य संदर्शनात्पुंसां वाजपेयफलं भवेत् ॥ ११ ॥
 ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ लिंगमाद्रीश्वरमिति ॥ शिटीश्वरमिति क्वचित् ॥ आदीश्वरमिति चान्यत्र ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

कां. म. पु.

॥२७२॥

॥१२॥१३॥१४रूपितस्थापितम् ॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥ स्मरणादित्यादीनांपंचम्यंतानामेतेषांशुभलिंगानामिति द्वितीयेनान्वयः ॥२०॥२१॥२२॥ स्वरमिति ॥ महेशितुः शिवाशक्तिरूपापार्व
तीत्यर्थः ॥ कंदुकलीलायंगंदुकलीडया ॥ चिक्रीडविहृतवतीत्यर्थः ॥२३॥ किकुर्वती ॥ उदूध्वमंचतिगच्छंतीत्युदंचतिअधोऽचंतीतिन्यंचतिउदंचंतिचतानिन्यंचतिचेत्युदंचन्यंचंतिचतानिअंगानिचेतिउदं
चन्यंचदंगानितेषांलाघवंलघुत्वंलघिमानंपरितन्वतीपरितोवित्तरयंती ॥ मृडानीविदलोत्पलाभ्यांदानवाभ्यांददृशेइतिपंचमेनान्वयः ॥ मृडानीविशिनाष्टि निःश्वासेतित्रयेण ॥ निःश्वासामोदेनमितैर्भ्रमरै

कण्वेश्वरंशुभलिंगलिंगकात्यायनेश्वरम् ॥ वामदेवेश्वरलिंगमौतथ्येश्वरमेवच ॥ १२ ॥ हारीतेश्वरसंज्ञंचलिंगंवैगालवेश्वरम् ॥ कुंभेलिंगमहापुण्यंतथावै
कौसुमेश्वरम् ॥ १३ ॥ अग्निवर्णेश्वरंचैवनेध्रुवेश्वरमेवच ॥ वत्सेश्वरमहालिंगपर्णादेश्वरमेवच ॥ १४ ॥ सक्तुप्रस्थेश्वरलिंगकणादेशंतथैवच ॥
अन्यत्तत्रमहालिंगमांडुकायनिरूपितम् ॥ १५ ॥ बाभ्रवेयेश्वरलिंगशिलावृत्तीश्वरंतथा ॥ च्यवनेश्वरलिंगचशालंकायनकेश्वरम् ॥ १६ ॥ कलिंदमे
श्वरलिंगलिंगमक्रोधनेश्वरम् ॥ लिंगकपोतवृत्तीशंकेशंकुंतलेश्वरम् ॥ १७ ॥ कंठेश्वरंकहोलेशलिंगंतुंबुरुपूजितम् ॥ मतंगेशंमरुतेशंमगधेयेश्वरं
तथा ॥ १८ ॥ जातुकर्णेश्वरलिंगजंबुकेश्वरमेवच ॥ जारुषीशंजलेशंचजाल्मेशंजालकेश्वरम् ॥ १९ ॥ एवमादीनि लिंगानि अयुतार्थानि कुंभज ॥
स्मरणादर्शनात्पशदर्वनान्नमनात्स्तुतेः ॥ २० ॥ नजातुजायतंजंतोःकलुपस्यसमुद्भवः ॥ एतेषांशुभलिंगानांज्येष्ठस्थानेतिपावने ॥ २१ ॥
॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ एकदातत्रयदृत्तंज्येष्ठस्थानेमहामुने ॥ तदहंतेप्रवक्ष्यामिशृणुष्वचविनाशनम् ॥ २२ ॥ स्वैरंविहरतस्तत्रज्येष्ठस्थानेमहेशितुः ॥
कौतुकेनैवचिक्रीडशिवाकंदुकलीलया ॥ २३ ॥ उदंचन्यंचदंगानांलाघवंपरितन्वती ॥ निःश्वासामोदमुदितभ्रमराकुलितेक्षणा ॥ २४ ॥ भ्रश्यद्भ
म्मिल्लसन्माल्यस्थपुटीकृतभूमिका ॥ स्वियत्कपोलपत्रालीस्रवदंबुकणोज्ज्वला ॥ २५ ॥ स्फुटच्चोलांशुकपथनिर्यदंगप्रभावता ॥ उल्लसत्कंदुकास्फाला
तिशोणितकरांबुजा ॥ २६ ॥ कंदुकानुगसदृष्टिनर्तितभ्रलतांचला ॥ मृडानीकिलखेलंतीददृशेजगदंबिका ॥ २७ ॥ अंतरिक्षचराभ्यांचदितिजाभ्यां
मनोहरा ॥ कटाक्षिताभ्यामिववैसमुपस्थितमृत्युना ॥ २८ ॥ विदलोत्पलसंज्ञाभ्यांहस्ताभ्यांवरतोविधेः ॥ तृणीकृतत्रिजगतीपुरुषाभ्यांस्वदोर्बलात्
॥ २९ ॥ देवीपरिजिहीर्षुतौविषमेषुप्रपीडितौ ॥ दिवोवतेरतुःक्षिप्रमायांस्वीकृत्यशांवराम् ॥ ३० ॥

राकुलितेईक्षणयस्याःसा ॥२४॥ भ्रश्यद्भिर्धम्मिल्लसन्माल्यःस्थपुटीकृताआच्छादिताभूमिर्ययासातथा ॥ स्वियद्भ्रचारं॥दमुदिरद्भ्रचांकपोलाभ्यांपत्राल्यास्रवद्विंबुकणैरुज्ज्वलादेदीप्यमाना ॥२५॥
स्फुटतोःमंचलतोश्चोलांशुकयोःकंचुकपरिधानवस्त्रयोरत्यंतमूक्षमयोःपथानि॥ उद्राणितेषुनिर्यत्योनिर्गच्छंत्योयाअंगप्रभास्ताभिरावृताव्यासा ॥ उल्लसत्उर्ध्वगच्छतःकंदुकस्ययआस्फालःस्फालनंकरेपत
नंतेनातिशोणितंकरांबुजयस्याःसातथा ॥२६॥ कंदुकानुगावासतोर्हृदस्तयानर्तितंभ्रलतायाअंचलंप्रांतभागोययासा ॥२७॥२८॥२९॥ विषमेषुःकामः ॥ ३० ॥

का.सं.४.उ.

स. अ. ६५

॥२७२॥

॥ ३१॥३२॥३३॥३४॥ वृतात्प्रसवबंधनात् ॥ फलेतालफले ॥ दंभोलिनावज्ञेण ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ हुंदुभेरविनिर्द्वादः
धृत्वापारपदीमूर्तिमायातावंत्रिकांतिकम् ॥ तावत्यंतं सुदुर्बुत्तावतिचंचलमानसौ ॥ ३१ ॥ सर्वज्ञेन परिज्ञातौ चांचल्याल्लोचनोद्भवात् ॥ कटाक्षिताथदेवे
नदुर्गादुर्गारिघातिनी ॥ ३२ ॥ विज्ञायनेत्रसंज्ञांतुसर्वज्ञार्थशीरिणी ॥ तेनैव कंदुकेनाथयुगपत्रिजघानतौ ॥ ३३ ॥ महाबलौ महादेव्या कंदुकेन समाहृतौ ॥
परिभ्रम्य परिभ्रम्यतौ दृष्टौ विनिपेततुः ॥ ३४ ॥ वृतादिव फले पक्वे तालादनिललोलिते ॥ दंभोलिना परिहृते शृंगे इव महागिरेः ॥ ३५ ॥ तौ निपात्य महा
दैत्यावकार्य करणोद्यतौ ॥ ततः परिणतियातौ लिंगरूपेण कंदुकः ॥ ३६ ॥ कंदुकेश्वरसंज्ञं च तल्लिंगमभवत्तदा ॥ ज्येष्ठेश्वरसमीपे तु सर्वदुष्टनिवारणम् ॥ ३७ ॥
कंदुकेशसमुत्पत्तियः श्रोप्यतिमुदान्वितः ॥ पूजयिष्यति यो भक्तस्तस्य दुःखभयंकुतः ॥ ३८ ॥ कंदुकेश्वरभक्तानां मानवानां निरेनसाम् ॥ योगक्षेमं
सदा कुर्याद्भवानीभयनाशिनी ॥ ३९ ॥ मृडानीतस्य लिंगस्य पूजां कुर्यात्सदैव हि ॥ तत्रैवेदेव्याः सान्निध्यं पार्वत्या भक्तसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ कंदुकेशं महा
लिंगं काश्यपैर्न समर्चितम् ॥ कथं तेषां भवानीशौ स्यातां सर्वेभ्यस्तत्प्रदौ ॥ ४१ ॥ द्रष्टव्यं च प्रयत्नेन तल्लिंगं कंदुकेश्वरम् ॥ सर्वोपमर्गसंघातविघातकर्ण
परम् ॥ ४२ ॥ कंदुकेश्वरनामापिश्रुत्वा वृजिन संततिः ॥ क्षिप्रं क्षयमवाप्नोति तमः प्राप्योष्णगुं यथा ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ संश्रुणुष्व महाभाग
ज्येष्ठेश्वरसमीपतः ॥ यदृत्तांतमभूद्विप्रपत्न्याश्चर्यकृद्भुवम् ॥ ४४ ॥ दंडखाते महातीर्थे देवार्थं पितृवृत्तिदे ॥ तप्यमानेषु विप्रेषु निष्कामं पद्मं तपः ॥ ४५ ॥
दैत्यो हुंदुभिनिर्द्वादो दुष्टः प्रह्लादमातुलः ॥ देवाः कथं मुजेयाः स्युर्गिन्युपायमर्चितयत् ॥ ४६ ॥ किंबलाश्च किमाहाराः किमाधारा हि देवताः ॥ विचार्य
बहुशो दैत्यस्तत्त्वं विज्ञाय निश्चितम् ॥ ४७ ॥ अवश्यमग्रजन्मानो हेतवोत्र विचारतः ॥ ब्राह्मणान्हंतुमसकृन्कृतवानुद्यमततः ॥ ४८ ॥ यतः क्रतुभुजो देवाः
ऋतवो वेदसंभवाः ॥ ते वेदा ब्राह्मणाधीनास्ततो देवबलं द्विजाः ॥ ४९ ॥ निश्चितं ब्राह्मणाधाराः सर्वे वेदाः सवासवाः ॥ गीर्वाणा ब्राह्मणबलानां कार्या विचा
रणा ॥ ५० ॥ ब्राह्मणाय दिनष्टाः स्युर्वेदानष्टास्ततः स्वयम् ॥ आम्नायेषु प्रणष्टेषु विनष्टाः शततंतवः ॥ ५१ ॥ यज्ञेषु नाशं गच्छत्सु हताहारास्ततः सुराः ॥
निर्वलाः सुखजेयाः स्युर्जितेषु त्रिदशेष्वथ ॥ ५२ ॥ अहमेव भविष्यामिमान्यस्त्रिजगतीपतिः ॥ आहारिष्यामि देवानामक्षयाः सर्वसंपदः ॥ ५३ ॥ निर्व
क्ष्यामि सुखान्येव राज्ये निहतकंटके ॥ इति निश्चित्य दुर्बुद्धिः पुनर्निश्चितित्वान्मुने ॥ ५४ ॥ द्विजाः कसंति भूयांसो ब्रह्मतेजोतिर्गृहिताः ॥ श्रुत्य ध्ययनसं
पन्नास्तपो बलसमन्विताः ॥ ५५ ॥ भूयसां ब्राह्मणानां तु स्थानं वाराणसी भवेत् ॥ तानादावुपसंहृत्य यामितीरं ततः ॥ ५६ ॥ यत्र यत्र हितीर्थेषु यत्र य
त्राश्रमेषु च ॥ संति सर्वेऽग्रजन्मानस्ते मया द्याः समंततः ॥ ५७ ॥

शब्दोपस्यसुन्दुभिनिर्द्वादस्तत्राया ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ शततंतवोयागाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अयाभक्ष्याः ॥ ५७ ॥

स्क ५. ९

॥ २७३ ॥

तीति ॥ कार्श्याप्य सर्वभूतरक्षैवोचिताऽयंतु कार्श्यापि विज्ञानवर्धादित्यापि ज्ञातः ॥ तत्र तदुदयमाह ॥ मतिं कृत्वा कुलोचितां दुर्वृत्त इति च ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ यादोरुपीकुंभीगादिरूपी ॥ ६० ॥
॥ ६१ ॥ प्रवेशनिर्गमं च स्वात्मनः ॥ उदजानां चित्चकोरणमठादयो गृह्यंत ॥ ६२ ॥ काकमर्मास्थ ॥ ६३ ॥ एकोमुख्यः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ कृतोऽम्बमन्त्रेण अस्त्राय पट इति मन्त्रेण अस्त्ररूपेण मन्त्रेण वान्या सो येन तं कृतास्त्रमन्त्रविन्यासम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ आदिमति आदातुमिच्छति भक्तिमति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ पंचास्यं व्याघ्रं मृत्तवः कतचरणा अप्यस्य नरतुरगादि

का. सं. ४. ३.

स. अ. ६५

इति दुंदुभिनिर्द्वादो मतिं कृत्वा कुलोचिताम् ॥ प्राप्यापिकाशीं दुर्वृत्तो मायावीन्यवधीष्टिजान् ॥ ५८ ॥ समित्कुशान्समादातुं यत्र याति द्विजोत्तमाः ॥
अरण्येतत्र तान्सर्वान्सभक्षयति दुर्मतिः ॥ ५९ ॥ यथा कोपिनवेत्येव तथा च्छत्रोऽभवत्पुनः ॥ वने वने च गेभूत्वा यादोरुपी जलाशये ॥ ६० ॥ अदृश्यरूपी
मायावी देवानामप्यगोचरः ॥ दिवा ध्यानपरस्तिष्ठेन्मुनिवन्मुनिमध्यगः ॥ ६१ ॥ प्रवेशमुदजानां च निर्गमं च विलोकयन् ॥ यामिन्यां व्याघ्ररूपेण ब्राह्म
णान्भक्षयेद्ब्रह्म ॥ ६२ ॥ निःशब्दमेव नयति न त्यजेदपि कीकमम् ॥ इत्थं निपातिता विप्राम्नेन दुष्टेन भूतिशः ॥ ६३ ॥ एकदा शिवरात्रौ तु भक्तस्त्वको
निजोत्तमे ॥ स पर्यादेव देवस्य कृत्वा ध्यानस्थितो भवत् ॥ ६४ ॥ स च दुंदुभिनिर्द्वादो दन्त्यं द्रोवल्दपितः ॥ व्याघ्ररूपं समास्थाय तमादातुं मतिं दधे ॥ ६५ ॥
तं भक्तं ध्यानमापन्नं दृष्ट्वा चित्तं शिवेक्षणे ॥ कृतास्त्रमन्त्रविन्यासं तं क्रांतुं मशकन्नमः ॥ ६६ ॥ अथ सर्वगतः शंभुर्ज्ञात्वा तस्याशयं हं ॥ दैत्यस्य दुष्टरूपं न्यवभाय
विदधे धियम् ॥ ६७ ॥ यावदादित्सति व्याघ्रस्तावदाविरभूद्भरः ॥ जगद्रक्षामणि रूयक्षो भक्तगणदक्षधीः ॥ ६८ ॥ रुद्रमायां न मालोक्य तद्रक्ताचितं
लिंगतः ॥ दैत्यस्तेनैव रूपेण ववृधे भूधरोपमः ॥ ६९ ॥ सावज्ञमथ सर्वज्ञं यावत्पश्यति दानवः ॥ तावदायातमादाय कक्षायं त्रेन्यपीडयत् ॥ ७० ॥
पंचास्यं स्वत्थं पंचास्यं मुष्ट्या मूर्धन्यताडयत् ॥ स च तेनैव रूपेण कक्षानिप्येषणेन च ॥ ७१ ॥ अत्यार्तमगदद्वाघ्रो गेदमीपरिपूरयत् ॥ तेन नादेन सहसामं
प्रवेपितमानसाः ॥ ७२ ॥ तपोधनाः समाजमुर्निशि शब्दानुसारतः ॥ तत्रेश्वरं समालोक्य कक्षीकृतमृगेश्वरम् ॥ ७३ ॥ तुष्टुवुः प्रणताः सर्वेशं जयजयाक्षरेः ॥
परित्राता जगन्नातः प्रत्यूहादरुणादितः ॥ ७४ ॥ अनुग्रहं कुरुष्वेति प्रार्थय जगद्गुरो ॥ अनेनैव हिरूपेण व्याघ्रेण इति नामतः ॥ ७५ ॥ कुरुष्वामहादेव
ज्येष्ठस्थानस्य सर्वदा ॥ अन्येभ्योऽप्युपसर्गेभ्योरक्षनस्तीर्थवासिनः ॥ ७६ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तेषां दिवश्चंद्रविभूषणः ॥ तथेत्युक्त्वा पुनः प्राह शृणुष्वं द्विजपुं
गवाः ॥ ७७ ॥ यो मामनेन रूपेण द्रक्ष्यति श्रद्धया त्रैवे ॥ तस्योपसर्गसंघातं वातयिष्याम्यसंशयम् ॥ ७८ ॥

विदारणसमर्था इति तैः सह पंचास्य इति व्युत्पत्तेः ॥ स च तेनैव रूपेण व्याघ्ररूपेण अयाते यथास्यात्तथा अगदच्छब्दं कृतवान् इत्यन्वयः ॥ स तेन मुष्टिघातं नेनिकाचित् ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
॥ ७४ ॥ नोऽस्मान् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥

॥ ७७ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ किंकरायमदूताः ॥ यामदेवविशेषागणावा ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतार्थांशाखण्डटीकायां पंचपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
पद्मभिः पष्ठितमेध्याये सर्वाश्चर्यमनोहरे ॥ शैलेश्वरादिलिङ्गानां निर्णीतिर्वर्ण्यते स्फुटम् ॥ १ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितोयादिलिङ्गानां त्रयुक्तं त्रतीतं त्रयैकाधिकं त्रिदुक्ता अदशितानि त्रुक्तं गणमते ॥ ज्येष्ठे

एतल्लिङ्गसमभ्यर्च्योयाति पथिमानवः ॥ चौरव्याघ्रादिसंभूतं भयंतस्य कुतो भवेत् ॥ ७९ ॥ मच्चरित्रमिदं श्रुत्वा स्मृत्वाल्लिङ्गमिदं हृदि ॥ संप्रामेप्रविशन्म
त्यौजयमाप्नोति नान्यथा ॥ ८० ॥ इत्युक्ता देवदेवशस्तस्मिंल्लिङ्गे लयं ययौ ॥ सविस्मयास्ततो विप्राः प्रातर्यातायथागतम् ॥ ८१ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥
तदा प्रभृति कुंभोत्थलिङ्गं व्याघ्रेश्वरगभिधम् ॥ ज्येष्ठेशादुत्तरे भागे दृष्टं पृष्ठं भयापहम् ॥ ८२ ॥ व्याघ्रेश्वरस्य ये भक्तास्तेभ्यो विभ्यति किंकराः ॥ यामा अपि
मदाकृगजयजीवतिवादिनः ॥ ८३ ॥ पराशरेश्वरादीनां लिङ्गानां मिह संभवम् ॥ श्रुत्वा नरो न लिप्येत महापातककर्मैः ॥ ८४ ॥ कंदुकेशसमुत्पत्तिव्याघ्रे
शाविर्भवंतया ॥ समाकर्ण्य नरो ज्ञातुनां पसंगैः प्रहयते ॥ ८५ ॥ उदजेश्वरलिङ्गं तु व्याघ्रेशान्पश्चिमे स्थितम् ॥ भक्तशार्थमुद्धृतं स्यान्समभ्यर्च्य निर्भयः
॥ ८६ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिमाहस्यां संहितायां त्रयैकाशीखण्ड उत्तरार्धे पराशरेश्वरादिलिङ्गसंभवो नाम पंचपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
॥ स्कन्द उवाच ॥ ॥ ज्येष्ठेश्वरस्य परितो लिङ्गान्यन्यानि ज्ञानि नृ ॥ नानिनेकथयिष्यामि शृणु त्रातापितापन ॥ १ ॥ ज्येष्ठेशादक्षिणे भागे लिङ्गमप्सरसां
शुभम् ॥ तत्रैवाप्सरसः रूपः सौभाग्योदकसंज्ञकः ॥ २ ॥ तत्कृपजलसुस्नानो विलेख्याप्सरसंस्वग्म् ॥ नदीर्भाग्यमवाप्नोति नागीवापुरुषोऽथवा ॥ ३ ॥
तत्रैव कुकुटे शार्वत्यलिङ्गं वापीसमीपगम् ॥ तस्य पूजनतः पुंसां हृदयं पविर्बते ॥ ४ ॥ पितामहेश्वरं लिङ्गं ज्येष्ठवापीतटे शुभम् ॥ तत्र प्राङ्मनः कृत्वा पितृणां
मुदमर्पयेत् ॥ ५ ॥ पितामहेशात्रैर्कृत्यां पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ गदाधेश्वरं लिङ्गं पितृणां पण्डितदिदम् ॥ ६ ॥ दिशि पुण्यजनाख्यायां लिङ्गा ज्येष्ठेश्वरान्मुने ॥
वासुकीश्वरं संचल्लिङ्गमर्च्य समंततः ॥ ७ ॥ तत्र वासुकि कुंडे च स्नानदानादिका क्रियाः ॥ नर्पभीतिहराः पुंसां वासुकीशप्रभावनतः ॥ ८ ॥ यः स्नातो
नागपंचम्यां कुंडे वासुकिं संज्ञिते ॥ न तस्य विपसंसर्गो भवेत्सर्पसमद्वयः ॥ ९ ॥ कर्तव्यानागपञ्चम्यां यात्रावर्षासु तत्रैव ॥ नागाः प्रसन्ना जायंते कुले तस्या
पिसर्वदा ॥ १० ॥ तत्कुण्डात्पश्चिमे भागे लिङ्गं वैतक्षकं ॥ पूजनीयं प्रयत्नेन भक्तानां सर्वमिद्धिदम् ॥ ११ ॥ मुने तस्योत्तरे भागे कुण्डं तक्षकसंज्ञितम् ॥
कृतोदकक्रियस्तत्र न सर्पैरभिभूयते ॥ १२ ॥ तत्कुण्डादुत्तरे भागे क्षत्रं तक्षकसंज्ञितम् ॥ भक्तानां माध्वसंघं सीकपालीनामभैरवः ॥ १३ ॥ भैरवस्य महाक्षेत्रं तद्वैसाध
कमिद्धिदम् ॥ तत्र संसाधिता विद्याः पण्मासात्सिद्धिमाप्नुयुः ॥ १४ ॥ तत्र चण्डां पण्डितानां कवित्रोपशान्तिदा ॥ बलिपूजोपहाराद्यैः पूज्यास्वाभीष्टमिद्वये ॥ १५ ॥

श्वरगम्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अप्सरसंस्वगमित्यन्तत्त्वमप्यम ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मत्स्यपुराणस्याः ॥ मत्स्यपुराणिकनि ॥ १५ ॥

स्कां. म. पु.

॥ २७४ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुस्तकेश्वरमिति मलोपार्पः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ पृथ्वेश्वरसिद्धयपूज्यापूजितामती
 इष्टसिद्धयेभवतीत्यर्थः ॥ ३० ॥ हुंडनेत्यत्रकुंडनेतिकचिद् ॥ विद्यतः कुरुत इत्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शैलेऽशोत्पत्तिकथयिष्यन्नगस्तिमावधानयति ॥ इत्येति ॥ ३३ ॥ अष्टाद्विंशतिमंतम् ॥
 तस्यायात्रांतुयः कुर्यान्महाष्टम्यांनरोत्तमः ॥ यशस्वीपुत्रपौत्राश्चोलक्ष्मीवांश्चापिजायते ॥ १६ ॥ महामुण्डाप्रतीच्यांतुचतुःसागरत्रापिका ॥ तस्यां
 स्नातोभवेत्स्नातः सागरेषुचतुर्वर्षि ॥ १७ ॥ महाप्रसिद्धतत्स्थानंचतुःसागरमंजितम् ॥ चत्वारित्रिलिंगानिमागंगस्थापितानिच ॥ १८ ॥ तस्यावाप्या
 श्वतुर्दिक्षुपूजितानिदहंत्यघम् ॥ तदुत्तरेमहर्लिगंवृषभेश्वरमंजितम् ॥ १९ ॥ हरश्चवृषभेणैवस्थापितंतत्स्वभक्तिः ॥ तस्यदर्शनतः पुंसांपण्मासान्
 किरुद्भवेत् ॥ २० ॥ वृषेश्वरादुदीच्यांतुगंधर्वेश्वरसंजितम् ॥ गंधर्वकुण्डंतत्प्राच्यांतत्रस्नात्वानरोत्तमः ॥ २१ ॥ गंधर्वेश्वरमभ्यर्च्यदत्त्वादानानिश
 क्तितः ॥ सन्तर्प्यपितृदेवांश्चगंधर्वैः सहमोदते ॥ २२ ॥ कर्कोटनामानागोस्तिगन्धर्वेश्वरपूर्वतः ॥ तत्रकर्कोटवापीचलिंगकर्कोटकेश्वरम् ॥ २३ ॥
 तस्यावाप्यांगः स्नात्वाकर्कोटेशंसमर्च्यच ॥ कर्कोटनागमाराध्यनागलोकेमहीयते ॥ २४ ॥ कर्कोटनागोयैर्दृष्टस्तद्राप्याविहितोदकैः ॥ क्रमतेनविपतेपां
 देहेस्थावरजंगमम् ॥ २५ ॥ कर्कोटेशात्प्रतीच्यांतुधुंधुमारीश्वराभिधम् ॥ तल्लिंगाभ्यर्चनात्पुंसांनभवेद्वैरिजंभयम् ॥ २६ ॥ पुस्तकेश्वरंलिंगंतदुदीच्यां
 व्यवस्थितम् ॥ द्रष्टव्यंतत्प्रयत्नेनचतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ २७ ॥ दिग्गजेनार्चितंलिंगंमुप्रतीकेनतत्पुरः ॥ सुप्रतीकेश्वरंनाम्नायशोबलविवर्धनम् ॥ २८ ॥
 सरश्चसुप्रतीकार्ख्यंतत्पुरोभासनेमहत् ॥ तत्रस्नात्वाचतल्लिंगंदृष्ट्वादिकपतितांलभेत् ॥ २९ ॥ तत्रास्त्येकामहागौरीनाम्नाविजयभैरवी ॥ रक्षार्थमुत्तरद्वारि
 रिस्थितापूज्येष्टसिद्धये ॥ ३० ॥ वरणायास्तटेरम्येगणोहुंडनमुंडनौ ॥ क्षेत्रक्षेत्रविधत्तस्तौविघ्नस्तंभनकारकौ ॥ ३१ ॥ तौद्रष्टव्यौप्रयत्नेनक्षेत्रनिर्विघ्न
 हेतवे ॥ हुंडनेशंमुंडनेशंतत्रदृष्ट्वासुखीभवेत् ॥ ३२ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्यलारेकथामेकांशृणुष्ववावहितोभव ॥ वरणायास्तटेरम्येयदृत्तंपूर्वमुत्तमम्
 ॥ ३३ ॥ एकदाद्रींद्रमालोक्यमेनासंहृष्टमानसम् ॥ उमांसंस्मृत्यनिःश्वस्यप्रोवाचेतिपतिव्रता ॥ ३४ ॥ ॥ मेनोवाच ॥ ॥ आर्यपुत्रनजानामिप्रवृ
 त्तिमपिकांचन ॥ विवाहसमयादूर्ध्वतस्यागौर्यागिरीश्वर ॥ ३५ ॥ सवृषेद्रगतिर्देवोभस्मोरगविभूषणः ॥ महापितृवनावासोदिग्वासाःकास्तिसंप्रति
 ॥ ३६ ॥ अष्टौयामातरोदृष्टाब्राह्मीप्रभृतयःप्रिय ॥ स्वस्वरूपास्तामन्येऽहंबालिकाःकष्टहेतवः ॥ ३७ ॥

मेनापितृणांमानसीकन्याहिमवतोभार्या ॥ तथाचहरिर्वंशे ॥ स्नातनलोकस्यान्पितृगणानुपक्रम्य एतेषांमानसीकन्यामेनानाममहागिरेः ॥ पत्नीहिमवतःश्रेष्ठायस्यांमैनाकउच्यतेइति ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ गौरीविरहसंतापेनाह ॥ अष्टौयाइति ॥ हेमियस्वामिन्अष्टौयाब्राह्मीप्रभृतयोब्राह्मीप्रमुखामातरोदृष्टाः ॥ ताश्चवक्ष्यति ॥ ब्रह्मणीवैष्णवीरीद्रीवाराहानारसिंहिका ॥ कीमारीचापिमाह

का. सं. ४ न.

म. अ. ६६

॥ २७४ ॥

द्रीचासुडाचैवचंडिकेन ॥ स्वस्वरूपाः स्वस्वस्वरूपधामांताः ॥ सुखस्वरूपिण्यद्वयः ॥ इत्येवमन्ये ॥ अन्धावलिः कल्पकास्ताः पित्रादीनादुःखेन बोधः स्वदाइत्यर्थः ॥ तत्रात्राह ॥
 वाक्यम् ॥ ज्ञानेति कन्याप्रथमेऽतिशोकः कर्मददामीति महान्वितर्कः ॥ दत्ताय दत्तमनेति कर्तृकन्यापितृगोचलदुःखहेतुमिति ॥ यदा अष्टौषामातमे मया दृष्टांतावापि कायागोः ॥ इत्येवमन्ये ॥
 मन्ये ॥ तत्रहेतुः ॥ सुखरूपाः अतीवरूपवन्त्यः ॥ तदुपवर्षितः शंकर उमांताद्विद्येतेति शंकरः ॥ दुर्गाधर्माद्विचित्राः ॥ ३७ ॥ प्रकृताया उमायादुःखहेतुत्वं प्रकटयंती अर्थाजगदीश्वरं स्मरन्त्येव ॥
 तस्य शूलिनः कोप्यन्योनास्तीत्यन्वयः ॥ अनेन मज्जातीयमेदाभावोऽनितः ॥ एकस्येति विजातीयमेदाभावः ॥ अर्द्धीयस्येति स्वगतमेदाभावश्च ॥ तथाच श्रुतिः ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म ॥ पक्षांतं गन्धो
 नास्तीत्यत्र हेतुमाह ॥ एकस्येति ॥ अस्मिन् ग्रामे एक एव पुरुष इति वदेकशब्दस्य मुख्यार्थत्वमिति याशंकायामाह ॥ अर्द्धीयस्येति ॥ तदुदंतप्रवृत्त्येतस्य शूलिनो ज्ञातुं ज्ञानाय ॥ ज्ञातुं ज्ञानेन कन्याया
 अपि वृत्तांतो ज्ञातव्येत्याशयः ॥ ३८ ॥ सात्वतस्य हितं यथा भवति न यथा कंठमिष्येत् ॥ उमावात्सल्यसन्नगाः उमायावात्सल्येन मन्त्रेण मन्त्रा अवरुद्वागदृष्टागिरेः परमनथा ॥ ३९ ॥ प्रेममन्त्रेणावाधः मा
 भितिशेषः ॥ कथंभूतं माम् ॥ तददृष्टमिदं पितृपितृमया उमाया अदृष्टदर्शनं वैबाप्रितेन दृष्टितं संतापितम् ॥ ४० ॥ तत्रात्राह ॥ मयः पद्मेति कश्चित्पाठः ॥ मयः पद्मपरिनिर्णयवित्तिपादे अपि दृष्टादृष्ट

नस्यैकस्य न कोप्यन्योस्त्यद्वितीयस्य शूलिनः ॥ तदुदंतप्रवृत्त्यै चक्रियतामुद्यमो विभो ॥ ३८ ॥ तस्याः प्रियाया वाक्येन तदप्यप्रियांगिरः ॥ उवाच च
 चनं सात्वतमुमावात्सल्यसन्नगीः ॥ ३९ ॥ ॥ गिरिराज उवाच ॥ अहमेव गमिष्यामि तस्यामेनं गवेषणे ॥ नितगंवाधते प्रेमन ददृष्टमिदं पितृम ॥ ४० ॥
 यदा प्रभृतिसागौरी निर्गता मम सद्यतः ॥ मन्ये मेनेतदारभ्य पद्मसन्नाधिनिर्णयो ॥ ४१ ॥ तदालापामृतधर्यौ नमेश्च द्रष्टव्यं प्रिये ॥ प्राणेश्वरितदाभ्यम्यातां
 शब्दांतरग्रहौ ॥ ४२ ॥ जैवातुकी यतो ह्यस्याशूरीभूतादशोर्मम ॥ अहो जैवातुकी ज्योत्स्ना ततो ह्येति दुनोति माम् ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा दायग्नानि वामांमि
 विविधानि च ॥ धराधरं द्रोनि र्यातः शुभलप्रबलोदये ॥ ४४ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ कानि कानि चरन्तानि कियंत्यपि च पणमुख ॥ यान्यादाय प्रतस्थे स
 तानि मे ब्रूहि पृच्छतः ॥ ४५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ तुलामुक्ताफलानां तु कोटिद्वयपरीमिताः ॥ तथा वारितराणां च हीरकाणां तुलाशतम् ॥ ४६ ॥

सौख्यमपिगतमित्यर्थः ॥ ४१ ॥ तदिति ॥ हे प्रिये हे प्राणेश्वरितदारभ्य तस्या उमाया गमनमारभ्य ममेश्च द्रष्टव्यं प्रीतिश्रोत्रद्विषे शब्दांतरग्रहीतेत्यन्वयः ॥ कथंभूतौ ॥ तदालापामृतधर्यौ उमावाक्यमुधां पिवंती ॥
 अपंभावः ॥ यथा पीता नृतस्यान्यपानेनेच्छोदेति तथा पीततदाक्यामृतस्य मम शब्दांतरेनेच्छोलमतीत्यर्थः ॥ ४२ ॥ जैवति ॥ अहो इति खेदे ॥ यतोऽग्रेयस्मादिवसादारभ्य जैवातु कथं द्रस्तेत्यर्थं ज
 वातुकी चंद्रज्योत्स्ना तत्तुल्या गौरी मम दृशोर्नेत्रयोर्दूरीभूता स्यादभवत्ततो ह्यस्मादिना दारभ्य जैवातुकी ज्योत्स्ना चंद्रमसीकां मुदीमामात्रेदुनोत्युपपत्तयतीत्यर्थः ॥ सुखदापि चंडिका उमाविश्वेधान्ममदुः
 खदाभातीत्यर्थः ॥ ४३ ॥ शुभलप्रबलोदये शुभलप्रबलस्योदये मतीत्यर्थः ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा दायग्नानि त्र्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ कानि कानि चेति ॥ कानि कानि तिसंख्येयजातिविषये प्रश्नः ॥ कियंतीति सं
 ख्यानविषये ॥ ४५ ॥ तदुभयं दर्शयति ॥ तुलेति ॥ तुलापलशतम् ॥ यदाहामरः ॥ तुलास्त्रिंशोपलशतमिति ॥ मुक्ताफलानां मीतिकफलानाम् ॥ यदाहामरः ॥ अथ मीतिकम् ॥ मुक्तेति ॥ हीरकाणां
 वज्राणां हिरादिलोके प्रसिद्धानाम् ॥ कथंभूतानाम् ॥ वागितराणां वारुण्डितः प्राप्नोतः प्रकाशोऽयं स्तेवारितगस्तेषां जलोद्भवत्वेन अतिशुभ्राणां श्वेतानामित्यर्थः ॥ यदा वारिपुतरं निप्रवृत्तीति वारितराः ॥ ४६ ॥

1292.11

नवल्क्षाधिकंतुलाशनमित्यन्वयः॥षड्छाणांषड्छाणानाम्॥मुतेजसामितिषड्छाणांविशेषणम्॥विदूराणांविशेषणंचचमिलवर्चसामिति॥४७॥पद्मरागाणांशोणरत्नानाम्॥यदाशामरः॥शोणरत्नलो
हिनकंपद्मरागइति॥पुष्परागतुलालसंगत्वविशेषाणांपलशतमइमम्॥४८॥गोमदरत्नानांपोतवर्णरत्नानामित्यर्थः॥४९॥गह्वोद्गाररत्नानांगारुत्मतानांहरिन्मणीनामितियावत्॥यदाहामरः॥गारुत्मन
मरुतमइममर्गोहरिन्मणिरिति॥शुद्धविदूमरत्नानानिर्नलवालरत्नानामित्यर्थः॥५०॥अष्टांगभरणानांशिरोलटाटप्राणश्रोत्रवीहास्तकटिचरणदेवानाम्॥५१॥५२॥५३॥काश्यांविशिनाष्टि
अनेकेतिश्रिभिः॥स्वचित्ताखिलभूमिकाव्याप्ताखिलस्थानकाम्॥जानेति॥अनेकपामद्वयाणिपश्यतीतिभस्वतर्पणात्तत्तत्विभुभ्रमरमाकाशयथास्ताम्॥५४॥साधनानामप्रेतपरिविधायक्यंषणकल

नवलक्षाधिकंविप्रवडसाणांसुतेजसाम् ॥ लक्षद्वयंविद्वराणांतुलाविमलवर्चसाम् ॥ ४७ ॥ कोटयःपद्मरागाणांपंचवैहितुलामुने ॥ पुष्पगगतुलालक्षं
णितंनवसंख्यया ॥ ४८ ॥ तथागोमेदरत्नानांतुलालक्षमितामुने ॥ इंद्रीलमणीनांचतुलाःकोट्यर्धसंमिताः ॥ ४९ ॥ गरुडोद्गाररत्नानांतुलाःप्रयुतसं
मिताः ॥ शुद्धविद्रुमरत्नानांतुलाश्चनवकोटयः ॥ ५० ॥ अष्टांगाभरणानांचसंख्याकर्तुंनशक्यते ॥ वाससांचविचित्राणांकोमलानांतथामुने ॥ ५१ ॥
चामराणिचभूयांसिद्रव्याण्यामोदवंतिच ॥ सुवर्णदासदास्यादीन्यसंख्यातानिवैमुने ॥ ५२ ॥ सर्वाण्यपिसमादायप्रतस्थेभूधरेश्वरः ॥ आगत्यवग्नाती
रंदूरात्काशीमलोकयत् ॥ ५३ ॥ अनेकरत्ननिचयैःखचितोऽखिलभूमिकाम् ॥ नानाप्रासादमाणिक्यज्योतिस्तततांवराम् ॥ ५४ ॥ सौधाग्रविवि
धस्वर्णकलशोज्ज्वलदिङ्मुखाम् ॥ जयंतीवैजयंतीनानिक्कौस्त्रिदिवस्थलीम् ॥ ५५ ॥ महासिद्धचण्डकस्यापिक्रीडाभवनमद्भुतम् ॥ जितकल्पद्रुमवनां
वनैःसर्वफलावनैः ॥ ५६ ॥ इतिकाशीसमृद्धिसविलोक्याभूद्विलजितः ॥ उवाचचमनस्येवभूधरेंद्रइदंवचः ॥ ५७ ॥ प्रासादेप्रप्रतोलीषुप्राकारेषुगृहे
षुच ॥ गोपुरेषुविचित्रेषुकपाटेषुतटेष्वपि ॥ ५८ ॥ मणिमाणिक्यरत्नानामुच्छलच्चारुरोचिषाम् ॥ ज्योतिर्जालैर्जटिलितंयथेदमवलोक्यते ॥ ५९ ॥
द्यावाभूम्योरंतगलंतथेतिसमवैम्यहम् ॥ ईदृक्संपत्तिसंभारःकुबेरस्यापिनोगृहे ॥ ६० ॥ अपिवैकुण्ठभुवनेनेतरस्येदकाकथा ॥ इतियावद्विरंद्विसौसं
भावयतिचेतसि ॥ ६१ ॥ तावत्कार्पटिकःकश्चित्तल्लोचनपथंगतः ॥ आहूयवहुमानंतमपृच्छच्चालेश्वरः ॥ ६२ ॥ ॥ हिमवानुवाच ॥ ॥ हंहो
कार्पटिकश्चेष्टअध्यास्वेतदिहासनम् ॥ स्वपुरोदंतमाख्याहिकिमपूर्वमिहाध्वग ॥ ६३ ॥

आस्तकञ्चलमनिप्रकाशमानंदिशांमुखं पस्यांताम् ॥ अयन्तीवैजयन्तीनां तत्तन्नामपताकाविशेषाणां निःकृत्वा त्रिदिवस्य लीमिरेति तु तोषमा ॥ ५५ ॥ महासिद्धयष्टकमणिमादिपद्मादिवः ॥ सर्वफलानाम
वनेपालमेधेर्पुनर्वनेः सर्वफलममृद्दैरित्यर्थः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ तदेष्टुप्रदेशेषु गंगातीरेष्वेति वा ॥ ५८ ॥ उच्छल्यन्त्यस्फुटन्वाहन्सुन्दरं चोषेति शिषिर्घोषतिशाम् ॥ जटिलितं संवलिप्तम् ॥ ५९ ॥ ६० ॥
अर्षिर्वृष्टमवने तत्रापि न इतरस्य भवने काकया ॥ तादृकसमृद्धिर्नास्तीति किञ्च तस्यमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ कार्पटिकः काषापखल्वर्गमिच्छुर्द्वारवेशे ॥ ६२ ॥ दंडोऽत्यव्ययं संवोधने ॥ अध्यासव

का.सं. २३.

स. अ. ६६

॥ २७५ ॥

चित्तिष्ठस्वपुरोदन्तंस्वसंवधिपुरमविमुक्तं तस्योदंतं दृष्टान्तमारुपाहिकवय ॥ इह स्वपुरे अपूर्वचर्कितदप्यारुपाहीरययः ॥ किमपूर्वोभितस्वपुरेत्यस्यविशेषजंवा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ समुपचक्रमेउपकानवान् ॥ ६५ ॥ अहानीति ॥ मंदराजगजायेविश्वनायेसमायातेसतिपंचपाणिपंचशषड्भुजानिदिनान्येद्व्यतिक्रांतामिद्व्यतीतानीतिद्वयोऽन्वयः ॥ ६६ ॥ ननुब्रह्मणोवरदानादिवोदासेधर्मेणराज्यंशासितिसति कथंकाश्यांविश्वेशागमनंतग्राह ॥ दिवोदासेगतेदिवीति ॥ ६७ ॥ यत्पृष्टंकोत्रसंप्रत्यधिष्ठातेतितत्रोत्तरमाह ॥ योवाइति ॥ वैश्वः प्रसिद्धियोगेनार्थः ॥ अत्रकाश्याम् ॥ ननुपरिच्छिन्नस्यकथंजगद् धिष्ठातृत्वंतग्राह ॥ सर्वंगइति ॥ व्यापकइत्यर्थः ॥ सर्वहगितेपृथग्वाक्यम् ॥ अतःसर्वंगइत्येनेननपौनरुक्त्यम् ॥ सर्वहतिपाठेसर्वस्वरूपइत्यर्थः ॥ ब्रह्मेदं सर्वमित्यादिश्रुतेः ॥ ६८ ॥ दृष्टस्वरूपः

कोत्रसंप्रत्यधिष्ठाताकिमधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ यदिजानासितत्सर्वमिहाचक्ष्वममाग्रतः ॥ ६४ ॥ सोपिकार्पटिकस्तस्यगिरिराजस्यभाषितम् ॥ समाकर्ण्य समाचष्टुंमेनेसमुपचक्रमे ॥ ६५ ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ आचक्षेऽमृणुराजेंद्रयत्पृष्टोस्मित्वयाखिलम् ॥ अहानिपंचषाण्येवव्यतिक्रांतानिमानद ॥ ६६ ॥ समायातेजगन्नाथेपर्वतेंद्रमुतापतौ ॥ सुंदरान्मंदरादद्रेर्दिवोदासेगतेदिवि ॥ ६७ ॥ योवैजगदधिष्ठातासोधिष्ठातात्रसर्वंगः ॥ सर्वहृक्सर्वदःशर्वःकथंनज्ञायते विभो ॥ ६८ ॥ मन्येदृषत्स्वरूपोसिदृषदोपिकठोरधीः ॥ यतोविश्वेश्वरंकाश्यांनवेत्सिगिरिजापतिम् ॥ ६९ ॥ स्वभावकठिनात्मापिसवरंहिमवान्गिरिः ॥ प्राणाधिकसुतादानाद्योधिनाद्विश्चनयकम् ॥ ७० ॥ विभ्रत्सहजकाटिन्यंजातो गौरीगुरुर्गुरुः ॥ शंभुं प्रपूज्यमुतयास्त्रजाविश्वगुरोरपि ॥ ७१ ॥ चेष्टितं तस्यकोवेदेवेदेव्यस्यचेष्टितुः ॥ मनागितिचजानेहंतचेष्टितमिदंजगत् ॥ ७२ ॥ अधिष्ठातामयारुपातस्तथाधिष्ठातृचेष्टितम् ॥ अपूर्वयत्त्वयापृष्टंतदारुया मिचतच्छृणु ॥ ७३ ॥ शुभेज्येष्ठेश्वरस्थानेसांप्रतंसउमापतिः ॥ कार्शीप्राप्यमुदातिष्ठेद्विराजांगजासखः ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ यदायदासगिरिजामृदुनामाक्षरामृतम् ॥ आविष्करोतिपथिकोऽर्द्धद्रोहप्येतदातदा ॥ ७५ ॥ उमानामामृतंपीतयेनेहजगतीनले ॥ नजातुजननीस्तन्यंसपिबेत्कुंभ संभव ॥ ७६ ॥ उमेतिद्व्यक्षरंमंत्रंयोऽहर्निशमनुस्मरेत् ॥ नस्मरेच्चित्रगुतस्तंकृतपापमापेद्विज ॥ ७७ ॥ पुनःशुश्रावहिमवान्हृष्टःकार्पटिकोदितम् ॥ ॥ कार्पटिकउवाच ॥ ॥ राजन्विश्वेश्वरार्थेयःप्रासादेविश्वकर्मणा ॥ ७८ ॥ निर्मोयतेमुनिर्माणजन्मनिर्वाणदायिनः ॥ तदपूर्वन कर्णाभ्यामप्यार्कणितवानहम् ॥ ७९ ॥

पापाणुतल्यःदृष्टदुपमापितवन्त्युनेत्याह ॥ दृष्टदोपीति ॥ तत्रहेतुमाह ॥ यतइति ॥ ६९ ॥ एतद्विदुषोति स्वभावकठिनात्मातेतिद्विभ्याम् ॥ अशिनोत्प्रमीयतगोषयामासेत्यर्थः ॥ ७० ॥ विश्वेश प्रीणनफलमाह ॥ विभ्रदिति ॥ स्रजाशिरोधार्यया ॥ विश्वगुरोर्ब्रह्मणः ॥ ७१ ॥ यत्पृष्टंकिमधिष्ठातृचेष्टितमितितत्रोत्तरमाह ॥ चेष्टितमिति ॥ चएवार्थः ॥ वेदेवेद्यस्यवेदांतैकवेद्यस्येत्यर्थः ॥ ७२ ॥ यत्पृष्टंकिमपूर्वमिहाग्नेगेतितस्योत्तरंपूर्वोक्तानुवादपूर्वकमाह ॥ अधिष्ठातेति ॥ ७३ ॥ तिष्ठेत्तिष्ठति ॥ गिरिराजांगजापार्वतीरत्नीजया रखापद्माद्योवापस्यतया ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ हर्षहेतुमाह ॥ उपमाना मृतमितिद्विभ्याम् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ राजाज्ञिति ॥ विश्वेश्वरस्यार्थेयःप्रासादांविश्वकर्मणानिनीयतेतदन्वयदूरेमितिदिनीनेनान्वयः ॥ ७८ ॥ किभूतःप्रासादः ॥ सुशोभनंनिर्माणंयस्य ॥ कथंभूत

त्कां. म. पु.

॥२७६॥

स्यविश्वेश्वरस्य ॥ जन्मनिर्वाणदायिनः प्राणिमात्रस्यमोक्षदायिनः ॥ समाप्तनिविष्टस्यापि विशेषं गण्डांस्तम् ॥ अपूर्वत्वेहेतुमाह ॥ नकर्गभ्यामिति ॥ ७९ ॥ प्रासादोऽपि विष्टेय्यादिकयं
तत्त्वमित्यतः प्राक्तनेन प्रयेन ॥ यत्र प्रासाद इत्यन्वयः ॥ मित्रं सूर्यमतिक्रान्तिनां सियासां शलाकानां ताभिरपि मित्रेजोभिः ॥ ८० ॥ अष्टाष्टाविति पृथक्पदे ॥ बलोपशृङ्गांस्तम् ॥ ८१ ॥ विष्टेषु
शुबनेषु ॥ विमाने प्रासादे ॥ ८२ ॥ स्तंभितामाकांताः ॥ तत्प्रभाभरास्तेषां चित्ररत्नमयस्तंभानां प्रभाविभ्रन्तीति तथा ॥ तत्प्रभांतराहतिक्वचित् ॥ ८३ ॥ शालीनाः शोभनाः शालभंजिकाः पुत

यत्रातिमित्रतेजोभिः शलाकाभिः समंततः ॥ मणिमाणिक्यरत्नानां प्रासादे भित्तयः कृताः ॥ ८० ॥ यत्र संतिशतं स्तंभाभास्वंतोद्वादशोत्तराः ॥ एकैकं भुवनं
धर्तुमष्टाष्टाविति कल्पिताः ॥ ८१ ॥ चतुर्दशसुयाशोभाविष्टेषु समंततः ॥ तस्मिन् विमाने सास्तीह शतकोटिगुणोत्तरा ॥ ८२ ॥ चंद्रकांतमणीनां च स्तं
भाधारशिलाभ्याः ॥ चित्ररत्नमयैः स्तंभैः स्तंभितास्तत्प्रभाभराः ॥ ८३ ॥ पद्मरागेंद्रीलानां शालीनाः शालभंजिकाः ॥ नीराजयंत्यहो गत्रं प्रवरत्रपदी
पदैः ॥ ८४ ॥ स्फुरत्स्फटिकनिर्माणलक्षणपद्मशिलातले ॥ अनेकरत्नरूपाणि विचित्राणि समंततः ॥ ८५ ॥ आरक्तपीतमंजिष्ठीनीलकिर्मिरवर्णकैः ॥
विन्यस्तानीव भासंते चित्रे चित्रकृता यतः ॥ ८६ ॥ दक्षिणच्छिलाविलोक्यंते माणिक्यस्तंभराजयः ॥ यतोऽविमुक्ते स्वक्षेत्रे मोक्षलक्ष्म्यंकुराद्व ॥ ८७ ॥
रत्नाकरेभ्यः सर्वेभ्यो गणारत्नोच्चयान्वहून् ॥ राशींश्चक्रुः समानीय यत्राद्रिशिखरोपमान् ॥ ८८ ॥ यत्र पातालतलतो नागानां कोशवेश्मतः ॥ गणैर्मणिगणाः
सर्वे समाहृत्य गिरीकृताः ॥ ८९ ॥ शिवभक्तः स्वयं यत्र पौलस्त्यः स्वद्विकूटतः ॥ कोटिहाटककूटानि आनयामास राक्षसैः ॥ ९० ॥ प्रासादनिर्मितिं श्रुत्वा
भक्ताद्वीपांतरस्थिताः ॥ माणिक्यानि समाजहुर्यथा संख्या न्यहो नृप ॥ ९१ ॥ चिंतामणिः स्वयं यत्र कर्मणे विश्वकर्मणे ॥ विश्राणयेदहोरात्रं विचित्रांश्चि
तितान्मणीन् ॥ ९२ ॥ नानावर्णपताकाश्च यत्र कल्पमहीरुहः ॥ अनल्पाः कल्पयंत्येव नित्यं भक्तिसमन्विताः ॥ ९३ ॥ अग्नयो यत्र सततं दक्षिणैरेक्षु सर्पि
षाम् ॥ पंचामृतानां कलशैः स्नपयंति दिने दिने ॥ ९४ ॥ यत्र कामदुधानित्यं स्नपयेन्मधुधारया ॥ स्वदुग्धया स्वयं भक्त्या विश्वेशं लिंगरूपिणम् ॥ ९५ ॥
गंधसारसैर्यचसेवते मलयाचलः ॥ कर्पूरं भाकर्पूरं पूरैर्भक्त्या निषेवते ॥ ९६ ॥

लिकाः ॥ नीराजयंति नीराजनां कुर्वन्ति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ किर्मिरः कल्पायः ॥ चित्रकृता चित्रकारेण ॥ ८६ ॥ दक्षिणच्छिलानेग्रहटिपतिवंधकाः ॥ यतो यत्र प्रासादे ॥ यत्राविमुक्ते इति पाठे पूर्व
यतो यत्र प्रासाद इति व्याख्येयम् ॥ ८७ ॥ रत्नोच्चयान् रत्नसमूहान् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पौलस्त्यः कुबेरः स्वद्विकूटतः ॥ शोभनाद्विष्टेभ्यः चित्रकूट इति क्वचित् ॥ कोटिहाटककूटानि असंख्यातस्वर्ण
राशीन् आनयामास ॥ कारयामासेति क्वचित् ॥ ९० ॥ यथा संख्या नित्यं मानानि ॥ यदा यथा यथावदसंख्यातानीत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ कामदुग्धाकामधेनुः ॥ ९५ ॥ गंधसारसैश्च दनररैः ॥

का. सं. ४. ३.

स. अ. ६६

॥२७६॥

कर्पूरंभाकपूरोत्यादिकाकदली ॥ पूरःसमूहः ॥९६॥९७॥ त्रपयालज्जया ॥ ९८ ॥ पारितोषिकंपरितोषेणदेयम् ॥९९॥१००॥१॥ प्राभृतकउपस्कारः ॥ २ ॥ वृद्धोक्षमात्रसंपत्तिर्जरवृषमात्र
संभारः ॥३॥ अन्वयोवंशः ॥ उह्यतेप्राप्यतेज्ञायतइत्यर्थः ॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥ अपश्यंज्ञातवान् ॥११०॥ यतःईश्वरात् ॥ विचोजानीतः नियतंयथास्यात्॥११॥परापरःकार्यकारणस्वरूपः ॥

इत्याद्यपूर्वयत्रास्तिप्रत्यहंशंकलालये ॥ कथंतंत्वमुमाकांतंनवेत्सिकठिनाशय ॥ ९७ ॥ इतितस्यसमृद्धिताहृद्वाजामातुरद्रिराद् ॥ त्रपयापरिभृतोभृन्नितरां
कुंभसंभव ॥ ९८ ॥ तस्मैकार्पटिकायाथमदत्त्वापारितोषिकम् ॥ पुनश्चितापरोजातोऽद्रिराट्कार्पटिकेगते ॥ ९९ ॥ उवाचेतिमनस्येवविस्मयोत्फुल्लो
चनः ॥ अहोभद्रमिदंजातंयत्त्वयाश्राविशर्मभाक् ॥ १०० ॥ यावत्संपत्तिसंभारःश्रूयतेहश्यतेत्रैव ॥ जामातुरत्रसदनेलीलात्रिजगतीपतः ॥ १ ॥ ततः
प्राभृतकस्तुच्छेनितरांप्रतिभातिमे ॥ कन्यार्थयोमयानीतोजामातुःपरितोषकृत् ॥ २ ॥ अहंमन्येतथैवासौयथादर्शिमयापुरा ॥ वृद्धोक्षमात्रसंपत्तिःसर्व
कर्मपराङ्मुखः ॥ ३ ॥ नैनंकोपिविजानीयान्नान्वयोस्यकदाचन ॥ नामापियस्यनेकंचार्किदेशीयश्चनोद्व्यते ॥ ४ ॥ किंवृत्तश्चकिमाचारोनाममात्रेणचे
श्वरः ॥ ऐश्वर्यमूचकंवस्तुयस्यकिंचिन्नलक्ष्यते ॥ ५ ॥ सोसौनिर्वाणसंपत्तिरंकायापिददात्यहो ॥ सुमुखःसर्वकर्माणिफलवंतिकरोतिसः ॥ ६ ॥ वेदवे
द्योहिसर्वज्ञोयत्संतानोऽखिलंजगत् ॥ यंनकोपिहिवेदादौवेदवेद्यःसपृषवै ॥ ७ ॥ योनभिज्ञःसदाज्ञातःससर्वज्ञोयमेवहि ॥ यस्यैकमपिनोनामपुंसाज्ञेयं
न केनचित् ॥८॥ सर्वेषांसर्वनामानियस्यनामानिनिश्चितम् ॥ सोसौहिसर्वदेशीयःसर्वेभ्यःसर्वसिद्धिदः ॥९॥ यस्यदेशोनविदितोयस्तुवृत्तिपराङ्मुखः॥
अचारहीनमिवयंपुराऽपश्यंकठोरधीः ॥ ११० ॥ श्रुतिस्मृतीयतःसर्वमाचारंवित्तएवहि ॥ नाममात्रेणनियतंयमज्ञासिपर्मेश्वरम् ॥ ११ ॥ साक्षादी
श्वरएवेषोऽन्येष्वैश्वर्यमूचकः ॥ अपिसर्वगुणाधारोगुणातीतःपरापरः ॥ १२ ॥ अर्वाचीनइहाप्येषपराचीनःपरात्परः ॥ भूधराणामहंनाथोविश्वनाथउमा
पतिः ॥१३॥ अहंप्रमितसंपत्तिरप्रमेयधनोद्व्यसौ ॥ तुच्छप्राभृतकस्तस्मात्त्रेदानीमस्यदर्शनम् ॥ १४ ॥ करिष्येथकरिष्यामिव्यावृत्त्यागत्यकर्हिचित् ॥
संप्रधार्येतिमनसिसायंसचगिरीश्वरः ॥ १५ ॥ आहूयसर्वाननुगान्पार्वतीयान्महाबलान् ॥ आदिष्टवानिदंवाक्यंसर्वयूयंबलाधिकाः ॥ १६ ॥ कुर्वन्तेकं
ममादेशंयावन्नोद्यतिभानुमान् ॥ तावच्छिवाल्यंचैकंविदधत्तत्रसत्वरम् ॥ १७ ॥ यस्मिन्कृतेकृतार्थःस्यामिहलोकेपरत्रच ॥ समागत्येहकाश्यायःकुर्या
देकंशिवाल्यम् ॥ १८ ॥ तेनत्रैलोक्यमखिलंसालयंकृतमेवहि ॥ तेनदत्तानिदानानिमहातिविधिपूर्वकम् ॥ १९ ॥ सुपर्वणिमुपात्रायमुताथश्रद्धया
धिकम् ॥ येनस्ववित्तमानेनधर्मोपार्जितवित्ततः ॥ १२० ॥ कृतंशंभोर्महासद्गनतंपद्मात्यजेत्कचित् ॥ तपांसितेनतप्तानिशीर्णपर्णाशनान्यपि ॥ २१ ॥

महेश्वरइतिकचित्पाठः ॥ १२ ॥ परादव्याकृतात् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुपर्वणिरविग्रहे ॥ १२० ॥ २१ ॥

स्कां. म. पु.

॥२७७॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ व्युष्टामभाता ॥ २४ ॥ प्रशांतिमासादकलंसुचिकांपत्रम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ राक्षिरत्नानामितिशेषः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ नक्षिनदृष्टः प्रगेमातःकाले ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
मालुलोकेददर्श ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ज्ञातनंनाशकम् ॥ ३७ ॥ जिज्ञासतिजिज्ञासतेविचारयतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ करामलकवत्सर्वदंशित्वादिवशब्दः ॥ वाचयित्वेतिवापाठः ॥ मनोजहत्कामनाशकृतुः॥दिष्ट्या
वाराणसीसमासाद्ययेनाकारिशिवालयः ॥ अशेषाःसुविशेषाब्बाइष्टास्तेनमहामखाः ॥ २२ ॥ आनंदकाननेयेनदेवदेवालयःकृतः ॥ इतितस्यसमादेशं
समाकर्ण्यनुगास्ततः ॥ २३ ॥ चक्रुर्देवालयंश्रेष्ठयावद्व्युष्टानयामिनी ॥ तावच्छैलेश्वरलिंगंशैलेशेनप्रतिष्ठितम् ॥ चंद्रकांतमणेश्चत्कांतिश्वेतितमं
डपम् ॥ २४ ॥ अलेखयत्प्रशस्तिचप्रशस्ताक्षरमालिनीम् ॥ व्याचक्षाणानिजांसर्वगोत्रेभ्योप्यधिकोग्नितिम् ॥ २५ ॥ ततोऽरुणोदयेजातेस्नात्वापंचनदे
ह्वदे ॥ शैलराजःकालराजंनमस्कृत्यसमर्च्यच ॥ २६ ॥ तत्रराशिसमुत्सृज्यपरितस्त्यरितोययौ ॥ पार्वतीयैरनुगतःसर्वैरपिनिजालयम् ॥ २७ ॥ ततः
प्रातःसमालोक्यगणोहंडनमुंडनौ ॥ हृष्टोदेवालयंरम्यंवरणायास्तटेऽशुभे ॥ २८ ॥ अदृष्टपूर्वदेवायनिवेदयितुमागतौ ॥ तौतुह्यमहादेवमुमादर्शितदर्प
णम् ॥ २९ ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौकृतांजलिपुटेगणौ ॥ कृताभ्यनुज्ञौभूक्षेपाद्विज्ञप्तिमथचक्रतुः ॥ ३० ॥ देवदेवनजानीवःकेनचिद्दृढभक्तिना ॥ अती
वरम्यःप्रासादोनिर्मितोवरणातटे ॥ ३१ ॥ आसायनैक्षिचावाभ्यांहृष्टोद्यैवप्रगेविभो ॥ गणोदितमितीशानोनिशम्याहगिरींद्रजाम् ॥ ३२ ॥ विज्ञातसर्व
वृत्तांतःसर्वज्ञोप्यनभिज्ञवत् ॥ अचलेंद्रांगजेयावस्तत्प्रासादविलोकने ॥ ३३ ॥ इत्युक्तेशःसगिरिजोनिरगात्सगणोमुने ॥ महास्यंदनमारुह्यप्रासादंद्रष्टुमु
त्सुकः ॥ ३४ ॥ अथालुलोकेगिरिशःप्रासादंवरणातटे ॥ अतीवरम्यरचनंयामिनीमात्रनिर्मितम् ॥ ३५ ॥ स्यंदनादवरुह्याथगर्भागारमवीविशत् ॥
ददर्शचमहालिंगंचंद्रकांतशिलामयम् ॥ ३६ ॥ देदीप्यमानंमहसामोक्षलक्ष्म्यंकुराकृति ॥ दृष्टिप्रसादजननंपुनर्जननशातनम् ॥ ३७ ॥ केनेदंस्थापितं
लिंगंयावज्जिज्ञासतीश्वरः ॥ तावददर्शपुरतःप्रशांस्तिकर्तृसूचिकाम् ॥ ३८ ॥ वाचयित्वेवचमनाड्मनस्येवमनोजहत् ॥ उवाचदेवीदिष्टयेतिप्रक्षस्वात्म
पितुःकृतिम् ॥ ३९ ॥ उमाश्रुत्वेतिसंस्तुष्टकदंबकुसुमश्रियम् ॥ आनंदांकुरलक्ष्मीवदंगेषुपरिविभ्रती ॥ ४० ॥ ततोव्यजिज्ञपदेवंदेवीपादौप्रणम्यच ॥
अस्मिंल्लिंगवरेनाथत्ववास्येयमहर्निशम् ॥ ४१ ॥ अस्यलिंगस्ययेभक्ताःशैलेशस्यमहेशितुः ॥ तेभ्यस्त्वंमहतीमृद्धिदास्यसीहपरत्रच ॥ ४२ ॥ तथे
तिदेवउक्तातांपार्वतीपुनरब्रवीत् ॥ वरणायांकृतस्नानैःशैलेशोयैःसमार्चितः ॥ ४३ ॥ पितृन्संतर्प्यचमुदादत्त्वादानानिशक्तिः ॥ नतेषांपुनरावृत्तिरत्रसं
सारवर्तमनि ॥ ४४ ॥ शैलेश्वरेमहालिंगेनित्यंस्थास्याम्यहंशुभे ॥ प्रदास्यामिपरांमुक्तिमेतौल्लिगार्चकेजने ॥ ४५ ॥

भद्रम् ॥ पोषकादिव्यावृत्त्यर्थमात्मपदम् ॥ ३९ ॥ उमेति ॥ कदम्बकुसुमश्रियंविभ्रतीउमाततस्तदनंतरंदेव्यजिज्ञपद्विज्ञापितवतीतिद्वितीयेनान्वयः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

का.सं.४.उ.

स. अ. ६६

॥२७७॥

सुरोवासीशोभनेरी ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ पापकंचुकपाप्मेकंचुकनिर्माकम् ॥ १४९ ॥ इतिश्रीरामानन्दकृतापांकाशीखंडीकायांषट्पठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७७ ॥
 सप्तपठितमेध्यायेरत्नेशस्यमहेशितुः ॥ प्रशंसावर्ण्येतावत्सर्वपापमणाशिनी ॥ १ ॥ इदानींकथयिष्यामिरत्नेश्वरसमुद्रवमित्युक्तं तत्रमनं करोति ॥ रत्नेश्वरेति ॥ १ ॥ पुनः प्रश्रद्धयमाह ॥ कोस्येति ॥
 एतमेतत् ॥ यत्सर्वपृष्टमित्यर्थः ॥ एतंमहिमानमितिवा ॥ २ ॥ त्रयाणांपृष्टत्वेप्यनादिसिद्धत्वेनप्रतिष्ठितत्वाभावाच्चविहायदयोरनुवादमाह ॥ रत्नेश्वरस्येति ॥ ३ ॥ श्रुवेस्पष्टंकथयामि ॥ ब्रवीभितेति
 शैलेश्वरंयेदृश्यंतिवरणायाःसुरोवासी ॥ तेषांकाश्यानिवसतांदुःखंनाभिभविष्यति ॥ ४६ ॥ उमयापिवरोदत्तस्तत्रलिंगेचटोद्भव ॥ शैलेश्वरस्ययेभक्ता
 स्तेमेपुत्रानसंशयः ॥ ४७ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इतिशैलेश्वरलिंगंकथितंतेमहामुने ॥ इदानींकथयिष्यामिरत्नेश्वरसमुद्रवम् ॥ ४८ ॥ श्रुत्वाशैले
 शमाहात्म्यंश्रद्धयापरयानरः ॥ पापकंचुकमुत्सृज्यशिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १४९ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे
 काशीखंडउत्तरार्धे शैलेशादिलिंगनिर्णयोनामषट्पठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ रत्नेश्वरसमुत्पत्तिकथयस्वषडानन ॥
 रत्नभूतंमहालिंगंयत्काश्यांपरिवर्ण्यते ॥ १ ॥ कोस्यलिंगस्यमहिमाकेनैतच्चप्रतिष्ठितम् ॥ एतंविस्तरतोब्रूहिगौरीहृदयनंदन ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
 रत्नेश्वरस्यमाहात्म्यंकथयिष्यामि तेमुने ॥ यथाचतस्यलिंगस्यप्रादुर्भावोऽभवद्भुवि ॥ ३ ॥ श्रुतंनामापिलिंगस्यस्यजन्मत्रयार्जितम् ॥ वृजिनंनाशये
 त्तस्यप्रादुर्भावंब्रुवेमुने ॥ ४ ॥ शैलराजेनरत्नानियानिपुंजाकृतान्यहो ॥ उत्तरेकालराजस्यतानितस्यगिरेर्वृषात् ॥ ५ ॥ सर्वरत्नमयंलिंगंजातं
 तत्सुकृतात्मनः ॥ शक्रचापसमच्छायांसर्वरत्नद्युतिप्रभम् ॥ ६ ॥ ताल्लिगदर्शनादेवज्ञानरत्नमवाप्यते ॥ शैलेश्वरंसमालोक्यशिवौतत्रममागतौ ॥ ७ ॥
 यत्ररत्नमयंलिंगमाविर्भूतंस्वयंमुने ॥ तस्यस्फुरत्प्रभाजालिस्तनमगमंडलम् ॥ ८ ॥ तत्रदृष्ट्वाशुभंलिंगंसर्वरत्नममुद्रवम् ॥ भवान्यदष्टपूर्वादिप
 रिप्रच्छशंकरम् ॥ ९ ॥ देवदेवजगन्नाथसर्वभक्ताभयप्रद ॥ कृतस्यमेताल्लिगं हिसप्तपातालमूलवत् ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिताकाशंप्रभाभासित
 दिङ्मुखम् ॥ किमाख्यंकिंस्वरूपंचकिंप्रभावंभवांतक ॥ ११ ॥ यस्यसंवीक्षणं देवमनोमेतंवदहृष्टवत् ॥ इहैवमतेनाथकथयैतत्प्रसादतः ॥ १२ ॥
 ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ शृण्वपणेंसमाख्यामियत्त्वयापृच्छिष्यावति ॥ यरूपमेताल्लिगस्यसर्वतेजोनिधेःपरम् ॥ १३ ॥ तवपित्राहिमवतागिरिराजेनभा
 मिनि ॥ त्वामुदिश्यमहारत्नसंभारोत्राप्यनायिहि ॥ १४ ॥

कंचित् ॥ ४ ॥ कालराजस्यकालभरवस्य ॥ वृणाद्धर्मात् ॥ ५ ॥ तत्रार्जितम् ॥ इतिप्रसिद्धम् ॥ मुद्रवपुण्यमात्मनिवस्यसमुद्रतात्मानस्य ॥ शक्रचापसमच्छायामिद्वयनुःसरशकानि ॥ ६ ॥ ७ ॥
 तन्व्याप्तम् ॥ ८ ॥ सर्वगत्नानांसमुद्रवोयस्मात्सर्वरत्नैःसमुद्रवोवायस्यतत्सर्वरत्नममुद्रवम् ॥ अष्टपूर्वानंदष्टपूर्वमथाल्लिगंयथाभातथा ॥ ९ ॥ सप्तपातालमूलवत्सप्तपातालपर्यंतमूलंयस्या
 न्निततथा ॥ १० ॥ ज्वालाजटिलिताकाशंज्वालाभिर्जटिलितंजटाव्याप्तमिवकृतमाकाशंयत्तत्तथा ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ महारत्नसंभारःतद्रूपःपारिवर्हः महारत्नानांसमुद्रवइतिवा ॥ १४ ॥

स्कां. य. पु.

॥ २७८ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ उमेहंभवानि ॥ भवेदितिकचिद् ॥ १७ ॥ १८ ॥ विधापयकारय ॥ १९ ॥ ननुप्रासादकरणेकिंफलमिति पृच्छायामाह ॥ लिंगप्रासादनि ॥ २० ॥ व्यापारितानियुक्ताः ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ कामवर्जितानिष्कामाः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ किंतु चंददाह ॥ इतिहासमिति ॥ ३३ ॥ नाट्यार्थकोविदानृत्यकरणे

अत्रतानिचरत्नानिराशीकृत्यहिमाद्रिणा ॥ सुकृतोपार्जितान्येवययौस्वसदनंपुनः ॥ १५ ॥ तवार्थवाममार्थवाश्रद्धयायत्समर्प्यते ॥ काश्यातस्यपरी
 पाकोभवेदीदृग्विधोऽनघे ॥ १६ ॥ लिंगरत्नेश्वराख्यं वैमत्स्वरूपं हि केवलम् ॥ अस्यप्रभावो हि महान्वाराणस्यामुमेध्रुवम् ॥ १७ ॥ सर्वेषामिहलिंगानां
 रत्नभूतमिदंपरम् ॥ अतोरत्नेश्वरं नाम परं निर्वाणरत्नदम् ॥ १८ ॥ अनेनैव सुवर्णेन पित्राराशीकृतेन च ॥ प्रासादमस्यलिंगस्य विधापयमहेश्वरे ॥ १९ ॥
 लिंगप्रासादकरणात्वंडस्फुटितसंस्कृतेः ॥ लिंगस्थापनजं पुण्यं हेलयैवेह लभ्यते ॥ २० ॥ तथेति भगवत्योक्ता गणाः प्रासादनिर्मितौ ॥ सोमनंदिप्रभूतयो
 ऽसंख्या व्यापारितामुने ॥ २१ ॥ गणेशकांचनमयोनानाकौतुकचित्रितः ॥ निर्ममेयाममात्रेण प्रासादो मे रुशृंगवत् ॥ २२ ॥ देवीप्रहृष्टवदनादृष्टा प्रासाद
 निर्मितम् ॥ गणेशो व्यतरद्भूरिसंमानं पारितोषिकम् ॥ २३ ॥ पुनश्च देवीपप्रच्छ प्रणिपातपुरःसरम् ॥ महिमानं महादेवं लिंगस्यास्य महासुने ॥ २४ ॥
 देवदेव उवाच ॥ ॥ लिंगं त्वनादिसं सिद्धमेतदेविशुभप्रदम् ॥ आविर्भूतमिदानीं च त्वत्पितुः पुण्यगौरवात् ॥ २५ ॥ गुह्यानां परमं गुह्यं सेत्रेऽस्मिंश्चिति
 तप्रदम् ॥ कलौ कलुषबुद्धीनां गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ यथारत्नं गृहे गुप्तं न केचिज्ज्ञायते परैः ॥ अविमुक्ते तथा लिंगं भूतं गृहे मम ॥ २७ ॥ यानि ब्रह्मां
 डमध्ये त्रसंति लिंगानि पार्वति ॥ तैरर्चितानि सर्वाणि रत्नेशो यैः समर्चितः ॥ २८ ॥ प्रसादेनापि यैर्गौरिलिंगं रत्नेशमर्चितम् ॥ ते भवंत्येव नियतं सप्तद्वीपेश्वरा नृपाः
 ॥ २९ ॥ त्रैलोक्ये यानि वस्तूनि रत्नभूतानि तानि तु ॥ रत्नेश्वरं समभ्यर्च्य सकृत् प्राप्नोति मानवः ॥ ३० ॥ पूजयिष्यंति ये लिंगं रत्नेशं कामवर्जिताः ॥ ते सर्वे
 मद्रुणा भूत्वा प्रतिद्रक्ष्यंति मामिह ॥ ३१ ॥ रुद्राणां कोटिजप्येन यत्फलं परीक्षितम् ॥ तत्फलं लभ्यते देविरत्नेशस्य समर्चनात् ॥ ३२ ॥ लिंगे चानादिसं
 सिद्धेयद्वत्तं तद्वीमते ॥ इतिहासं महाश्वर्यं सर्वपापनिर्कृतनम् ॥ ३३ ॥ पुरेहनर्तकीकाचिदासीन्नाट्यार्थकोविदा ॥ सैकदा फाल्गुने मासि शिवराज्यां
 कलावती ॥ ३४ ॥ ननर्तजागरं प्राप्य जगौ गीतं च पेशलम् ॥ स्वयं च वादयामासनानावाद्यानि वाद्यवित् ॥ ३५ ॥ तेन तौर्यत्रिकेणापि प्रीणयित्वाथ सानटी ॥
 रत्नेश्वरं महालिंगं देशमिष्टं जगामह ॥ ३६ ॥ कालधर्मवशं याता तत्र सावरनर्तकी ॥ सुतागंधर्वराजस्य वसुभूतेर्बभूवह ॥ ३७ ॥ संगीतस्य सवाद्यस्य तस्य ला
 स्यस्य पुण्यतः ॥ तत्रेशा मेकृतस्येह जागरो शिवरात्रिजे ॥ ३८ ॥

पंडिताः ॥ ३४ ॥ पेशलं मनोहरम् ॥ ३५ ॥ तौर्यत्रिकेण नृत्यवाद्यगतिन ॥ यदाहामरः ॥ तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यमिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लास्यं नृत्यस्य ॥ यदाहामरः ॥ लास्यं नृत्यचनर्त

का. खं. ४. ३.

स. अ. ६. ६

॥ २७८ ॥

नमिति ॥ ३८ ॥ कलानांचतुःषष्टीनांकलापःसमूहस्तत्रकुशलाः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मुनेइत्यगस्त्यसंबोधनंकार्तिक्यकृतम् ॥ ४१ ॥ वाग्देवीसरस्वती ॥ तिसृभिस्ताभिःसहितयारत्नावल्येत्यर्थः ॥ ४२ ॥ नियमंघृतम् ॥ ४३ ॥ बचोवक्ष्यामिवचनंविद्विष्यमि ॥ अपिशब्देभ्योजनोदिकंसंगृह्यते ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ समानर्चपूजयामास ॥ चःसमुच्चये ॥ गीतमालयागीतसमूहेन ॥ ४६ ॥ अभवंजातः ॥ ४७ ॥ तवनामसनामाख्योरत्नचूडइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ आनंदसंदोहमंथरासुखसमूहेनव्याप्तास्तव्येतिवा ॥ ४९ ॥ निजोदंतंस्ववृत्तांतरत्नेशेनोक्तंयस्त्वयेत्यादिरूपम् ॥ निजोदेश

रम्यारत्नावलीनामरूपलावण्यशालिनी ॥ कलाकलापकुशलामधुरालापवादिनी ॥ ३९ ॥ पितुरानंदकृत्रित्यं वसुभूतेर्घटोद्भव ॥ सर्वगांधर्वकुशलागुण
रत्नमहाखनिः ॥ ४० ॥ मुनेसखीत्रयंतस्याश्चारुचातुर्यभाजनम् ॥ शशिलेखानंगलेखाचित्रलेखेतिनामतः ॥ ४१ ॥ तिसृभिस्ताभिरेकत्रवाग्देवीप
रिशीलिता ॥ ताभ्यःसर्वाःकलाःप्रादात्परिप्रीतासरस्वती ॥ ४२ ॥ प्राप्यरत्नावलीगौरिसाजन्मांतरवासनाम् ॥ रत्नेश्वरस्यलिंगस्यजग्राहिनियमंशुभम्
॥ ४३ ॥ रत्नभूतस्यलिंगस्यकाश्यांरत्नेश्वरस्यैव ॥ नित्यंसंदर्शनंप्राप्यवक्ष्याम्यपिबचोमुखे ॥ ४४ ॥ इत्थंनियमवत्यासीत्सागंधर्वमुतोत्तमा ॥ ताभिः
सखीभिःसहितानित्यंलिंगंचपश्यति ॥ ४५ ॥ एकदाराध्यरत्नेशंममैतल्लिंगमुत्तमम् ॥ समानर्चचसाबालारम्ययागीतमालया ॥ ४६ ॥ सख्यःप्रदक्षिणी
कर्तुंलिंगंतिस्रोऽप्युमेगताः ॥ तस्यागीतेनतुष्टोर्हलिंगस्थोवरदोभवम् ॥ ४७ ॥ यस्त्वयारंस्त्यतेरात्रावद्यगंधर्वकन्यके ॥ तवनामसमानाख्यःसतेभर्ताभ
विष्यति ॥ ४८ ॥ इतिर्लिगांबुधेर्जातांपरिपीयवचःसुधाम् ॥ बभूवानंदसंदोहमंथरातीवद्वीमती ॥ ४९ ॥ गताथव्योममार्गेणसखीभिःस्वपितुर्गृहम् ॥
कथयंतीनिजोदंतंमालीनांपुरोमुदा ॥ ५० ॥ ताभिर्दिष्टचेतिदिष्टचेतिसखीभिःपरिनंदिता ॥ अद्यतेवाछितंभावित्रेशस्यसमर्चनात् ॥ ५१ ॥
यद्यायातिसतेरात्रावद्यकौमारहारकः ॥ चोरोबाहुलतापाशैःपाशितव्योतियत्रतः ॥ ५२ ॥ गोचरीक्रियतेस्माभिर्यथासमुकृतैकभूः ॥ प्रातेरेवतवप्रेयात्रने
शादिष्टइष्टकृत् ॥ ५३ ॥ यातास्वस्मासुहृष्टासुभवतीपुण्यगौरवात् ॥ अहोरत्नेश्वरंलिंगंप्रत्यक्षीकृतवत्यसि ॥ ५४ ॥ अहोभाग्योदयोनृणामहोपुण्यसमु
च्छ्रयः ॥ एकस्यैवभवेत्सिद्धिर्यदेकत्रापितिष्ठताम् ॥ ५५ ॥

मितिपाठेपिस्पष्टार्थः ॥ आलीनांसखीनाम् ॥ यदाहामरः ॥ आलिःसखीवयस्याचेति ॥ ५० ॥ परिनंदिताहर्षिता ॥ भाविभविट् ॥ ५१ ॥ बाहुलतापाशैःबाहुएवलतारूपाःपाशास्तै
पाशितव्योबद्धव्यः ॥ ५२ ॥ मुकृतैकभूःपुण्यैकस्यानम् ॥ प्रातरिति ॥ भवत्याःपुण्यस्यगौरवाद्गुरोर्भावोर्गौरवंतस्मादस्मासुहृष्टासुयातासुसतीषुअस्माकमप्रेभाविहर्षनिमिचरत्नेशेनादिष्टस्तवप्रेयान्
मियतमोभर्ताप्रातःकालेष्वष्टकृद्भविष्यतीत्यर्थः ॥ ५३ ॥ तस्याभाग्यमभिनंदति अहोइतिसार्धेन अहोइत्याश्चयैर्हर्षेवा ॥ ५४ ॥ उच्छ्रयउद्रेकः ॥ ५५ ॥

स्कं. य. पु.
॥ २७९ ॥

तत्रदैवमेवेकवलं कारणमिति दैवमाधान्यवादिनाम्यमनुवादपूर्वकमुदाहरति ॥ सत्यंवदंतीति ॥ ५६ ॥ तदेववाक्यं स्वस्मिन् योजयति ॥ भवत्या अपीति ॥ दैवमदृष्टम् ॥ फलति ॥ लक्षणं चिन्तयति ॥
॥ ५७ ॥ ननु तर्हि भवतीनां मां प्रतीक्यां जातारं तेषां ॥ लोकानामिति ॥ आलिहसखि ॥ ५८ ॥ अतितुच्छवदत्यल्पवत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्यसमाप्य ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ सैशमंदिरं
निद्राग्रहम् ॥ शयनमंदिरमिति कश्चित् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तंद्रीतं द्वाभ्यां लक्ष्यमिति यावत् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ दोहस्तः ॥ कंकणेन बाहुबलयेन कणितं शब्दितम् ॥ उत्कटमुद्रं महदिति यावत् ॥ तेन सिजि
तेन कणितेन ॥ ६८ ॥ सुखेति ॥ सुखसंतानः सुखविस्तारपवीयूषद्वदस्तस्मिन्परिनिमज्ज्यमंकाक्षणेन क्षणमात्रेण तद्वियोगाग्निकीलासुपतितास्मि ॥ यदाहामरः ॥ बह्वेदो
सत्यंवदंतिनासत्यंदैवप्राधान्यवादिनः ॥ दैवमेव फलेदेकनोद्यमो नापरंबलम् ॥ ५६ ॥ भवत्या अपि चास्माकमेकपवहिचोद्यमः ॥ परंदैवं फलत्येकं यथा
तवननः पुरः ॥ ५७ ॥ लोकानां व्यवहारो यमालिप्रोक्तः प्रसंगतः ॥ परं मनोरथावाप्तिस्तवया सैव नः स्फुटम् ॥ ५८ ॥ इति संव्याहरंतीनामनंतो ध्वाऽतितुच्छ
वत् ॥ क्षणात्तासां व्यतिक्रान्तः प्राप्ताश्च स्वस्वमालयम् ॥ ५९ ॥ अथ प्रातः समुत्थाय पुनरेकत्र संगताः ॥ साचमौ नवतीताभिः परिभुक्ते बलक्षिता ॥
॥ ६० ॥ तूष्णीं प्राप्याथ कार्शां साम्नात्वा मंदाकिनीजले ॥ सखीभिः सहिता पश्यद्विगंरन्ते चरंम ॥ ६१ ॥ निर्वर्त्य नियमं साथलज्जामुकुलितेक्षणा ॥
निर्वधेन वयस्याभिः परिपृष्टा जगादह ॥ ६२ ॥ ॥ रत्नावल्युवाच ॥ ॥ अथ रत्ने शयात्रायाः प्रयाता सुस्वमंदिरम् ॥ भवतीषु स्मरन्त्येव तद्रनेशवचोऽ
मृतम् ॥ ६३ ॥ सविशेषांगसंस्काराऽविशंसवेशमंदिरम् ॥ निद्रादरिद्रनयनातद्विलोकनलालसा ॥ ६४ ॥ बलात्स्वप्रदशां प्राप्ता भाविनोर्थस्य गौरवात् ॥
आत्मविस्मरणे हेतुततो भेदो बभूवतुः ॥ ६५ ॥ तंद्रीतदंगसंस्पर्शो मम बोधापहारकौ ॥ तंद्रयापरवशाचा संततस्तत्स्पर्शनेन च ॥ ६६ ॥ न जाने त्वथ
किंवृत्तं काहं काहं सचाथकः ॥ तं निर्जगमिषुं सख्यो यावद्धर्तुं प्रसारितः ॥ ६७ ॥ दोः कंकणेन रिपुणा कणितं तावदुत्कटम् ॥ महता सिजितेनाहं तेनारूपं परिबो
धिता ॥ ६८ ॥ सुखसंतानपीयूषद्वदेपरिनिमज्ज्य वै ॥ क्षणेन तद्वियोगाग्निकीलासुपतिता बलात् ॥ ६९ ॥ किंकुलीयः स नो वेद्वि किं देशीयः किमाख्यकः ॥
दुनोति नितरां सख्यस्तद्विश्लेषानलो महान् ॥ ७० ॥ अनल्योत्कलितं चेत् पुनस्तत्संगमाशया ॥ प्राणानां मेयिया मूनामेकमेव महौषधम् ॥ ७१ ॥
वयस्यानि शिशुक्तस्य तस्यैव पुनरीक्षणम् ॥ भवतीनामधीनं च तत्पुनर्दर्शनं मम ॥ ७२ ॥ काऽलीकमालयो वक्तिस्त्रिगुणमुग्धे सखीजने ॥ तदर्शनेन स्थास्यं
ति प्राणायामस्यंति चान्यथा ॥ ७३ ॥

ज्वालकीलाविति ॥ बतेति खेदे ॥ अबलेति कचित्पाठः ॥ ६९ ॥ किंकुलीयः कस्मिन्कुले भवः ॥ नो निषेधे ॥ किमाख्यकः का आख्यायस्य स तथा ॥ दुनोति उपतापयति ॥ ७० ॥ अनल्योत्क
लितं महदुत्कटितम् ॥ अनल्योत्कलितमिति पाठेऽपि स एवार्थः ॥ अनल्योत्कपितमिति चान्यत्र ॥ यिया मूनां गंतुमिच्छूनाम् ॥ ७१ ॥ वयस्याहे सख्यः ॥ तर्हि तस्य पुनर्दर्शनं कथं स्यात्तत्राह ॥
भवतीनामिति ॥ ७२ ॥ अलीकं कपटम् ॥ आलयो हे सख्यः ॥ त्रिगुणश्चासौ मुग्धः मुंदरश्चेति तया तस्मिन् सखीजने का वक्तिना कीत्यर्थः ॥ कितमिच्छकपटं वाक्यं तदाह ॥ तदर्शनेनेति ॥ ७३ ॥

का. खं. ४. ३.
स. अ. ६७

॥ २७९ ॥

स्कां. म. पु.

॥ २८० ॥

वदुच्चरद्रम्यतारुण्यमेवअलंकृतिरलंकर्णयेषांतेतयातान् ॥ ९० ॥ प्रवर्ण्यप्रज्ञस्य ॥ यौवनशेवधीन्यौवनमेवदोषधियेषांवान्तारुण्यैकधनानित्यर्थः ॥ ९१ ॥ निर्यत्कौमारलक्ष्मीकान्निर्निःशेषेणयं
वीगच्छंतीकौमारलक्ष्मीःकौमारसंपदेषांतान् ॥ शेषादिभाषेतिकप्यत्ययः ॥ पुंवस्त्वश्रीसमावृतान्पुंवस्त्वश्रीःपुंवस्त्वश्रीभातयासमावृतानलंकृतान् ॥ ९२ ॥ निकायान्समूहान् ॥ व्यलोक्तापश्यत् ॥
॥ ९३ ॥ प्रेमनिर्भरास्नेहपरिपूर्णा ॥ ९४ ॥ कर्णाभ्यर्णविलोचनाकर्णयोरभ्यर्णनिकटव्याप्यविशिष्टेलोचनेयस्याःसातया ॥ बलिसमयुवमुत्तलस्वतरुणेषु ॥ ९५ ॥ मान्मयैःकामसंबंधैभिः ॥

अथाकर्ण्येतिताःसख्यस्तच्चातुर्यप्रवर्ण्यच ॥ लिलिखुःकमशःसख्योयूनोयौवनशेवधीन् ॥ ९१ ॥ निर्यत्कौमारलक्ष्मीकान्पुंवस्त्वश्रीसमावृतान् ॥
प्रातःसंध्येवगंधर्वीनृपाद्यास्तानवैक्षत ॥ ९२ ॥ सर्वान्सुरनिकायान्साव्यलोकतशुभेक्षणा ॥ नचाचल्यंजहावक्ष्णोस्तेषुस्वर्लोकावासिषु ॥ ९३ ॥
ततोमध्यमलोकस्थान्सुनिराजकुमारकान् ॥ विलोक्यापिनसप्रीतिंकाप्याप्रेमनिर्भरा ॥ ९४ ॥ अथरत्नावलीबालाकर्णाभ्यर्णविलोचना ॥ दृशौ
व्यापारयामासबलिसमयुवस्वपि ॥ ९५ ॥ दितिजान्दनुजान्वीक्ष्यसागंधर्वीकुमारकान् ॥ रतिवबंधनकापितापितामान्मयैःशरैः ॥ ९६ ॥ सुधाक
रकरस्पृष्टाप्यतिदूनांगयष्टिका ॥ पश्यंतीनागयूनःसार्कचिदुच्छसिताऽभवत् ॥ ९७ ॥ भोगिनस्तान्विलोक्यापिचित्रचित्रगतानथ ॥ मनाक्सं
भुक्तभोगेवक्षणमासीत्कुमारिका ॥ ९८ ॥ यूनःप्रत्येकमद्राक्षीदशेषाञ्छेषवंशजान् ॥ तत्सकान्वयगांस्तद्वदयवासुकिगोत्रजान् ॥ ९९ ॥ पुलीकानं
तकर्कोटभद्रसंतानगानपि ॥ दृष्टानागकुमारांस्ताञ्छंस्वचूडमयैक्षत ॥ १०० ॥ शंखचूडेक्षणादेवपरालज्जाबभारसा ॥ उद्भिन्नपुलकाप्यासीदंगप्रत्यं
गसंधिषु ॥ १ ॥ तत्रपाभरतोऽज्ञायितत्कौमारहरोवरः ॥ तयावेदग्ध्यवरयाक्षणतश्चित्रलेखया ॥ २ ॥ अथचित्रपटीचित्रलेखाचित्रपटांचलम् ॥
परिक्षिप्यावृणोत्तूर्णपरिहासेकपेशला ॥ ३ ॥ रत्नावलीचित्रलेखाद्वियामोनावलंबिनी ॥ दृशाकुटिलयाद्राक्षीत्प्रस्फुरदशनांबरा ॥ ४ ॥
कटाक्षितानंगलेखातयाथशरिलेखया ॥ चित्रलेखापरिक्षिप्तपटांचलमपाकरोत् ॥ ५ ॥ वसुभूतिसुतासाथकन्यारत्नावलीशुभा ॥ शंखचूडान्व
वार्येतरत्नचूडमवैक्षत ॥ ६ ॥

॥ ९६ ॥ अतिदूनांगयष्टिकाऽतिव्यथितशरीरयष्टिका ॥ उच्छसिताउल्लसिता ॥ ९७ ॥ भोगिनोनागान् ॥ ९८ ॥ शेषोज्ञतः ॥ ९९ ॥ पुलीकानंतेति ॥ अनंतनामाकश्चिदपरः ॥ संतानोवंशः ॥
॥ १०० ॥ वभारधृतवती ॥ अंगप्रत्यंगसंधिषुअंगेषुसर्वांगसंधिषुचेत्यर्थः ॥ १ ॥ बरोभर्ता ॥ २ ॥ चित्रपटांचलंचित्रवस्त्राप्रभागम् ॥ पेशलाकुशला ॥ ३ ॥ हियालज्जया ॥ कुटिलयावक्रया ॥
प्रस्फुरच्चंदशनेनदंतेनांबरवस्त्रयस्याःसातया ॥ प्रस्फुरदशनांबरमोक्षोयस्याःसेतिवा ॥ ४ ॥ कटाक्षिताकटाक्षेणप्रेरिता ॥ अपाकरोद्ग्रीचकर ॥ ५ ॥ रत्नारत्नावली ॥ भामातत्यभामाभामीमो

का.सं.४.८.

सं. म. ६.७

॥ २८० ॥

भीमसेनइतिवत् ॥ आवनीशुभाभासमंततःभवनीपृथिव्यांशोभतेराजतइतितथा॥अवनीशुभेत्येवमेववा॥रत्नावलीतिवापाठः ॥६॥ तदीक्षणक्षणाचस्यरत्नेषुहस्यईक्षणेनजातोयःक्षणोत्रसरउत्सवो वा ॥
क्षणज्जवउत्सवइत्यमरः ॥ तस्मादिति॥स्त्रेदोदकणिकांचिताधर्माश्रुकणव्याप्ता ॥७॥ धृत्रोमांचरुपं३३॥ कंयसाततया॥तस्तंभस्येतवी॥८॥मौत्सुक्यमौत्कंठधर्मात्रमागच्छ ॥ सौत्सुक्यमितिपाठे
सात्वमित्यर्थः ॥ कृतइत्यतआह ॥ सिद्धइति ॥ ९ ॥ सिद्धिरेवकुतस्तत्राह ॥ एतस्येति ॥ एतावताकथंमुलभत्वमित्याशंकायामाह ॥ माविषीदिति ॥ एवमुलभोयतोरत्नेश्वरेणार्पितः ॥ ११० ॥
सहस्रवास्यासहस्रभर्तृप्राप्त्या ॥११॥१२॥ हरिःसिंहः ॥ विकटदंष्ट्रास्यइत्युभयोर्विशेषणम् ॥१३॥ वेपथुभूमयःकंपस्थानानि ॥१४॥ तन्माविचेहिमाकुरु ॥ किंतदाह ॥ यदेतदिति ॥ हाविचेही
तदीक्षणक्षणाहृष्टिरानंदाश्रुभिरावृता ॥ कपोलभित्तिरभवत्स्वेदोदकणिकांचिता ॥ ७ ॥ चकंपेगात्रलतिकाधृतरोमांचकंचुका ॥ चित्रन्यस्तेत्रस्तं
भक्षणंमुकुलितानना ॥ ८ ॥ ततःसाचित्रलेखातामेत्याश्वासयदातुराम् ॥ मौत्सुक्यं व्रजगंधर्विसिद्धस्तेद्यमनोरथः ॥९॥ एतस्यावगतंसर्वदेशनामान्वया
दिकम् ॥ माविषीदालिमुलभस्त्वेष्टरत्नेश्वरार्पितः ॥११०॥ अहोसहस्रवास्यारत्नेशेनासितोषिता ॥ उत्तिष्ठयामःसदनंरत्नेशःसर्वदोहिनः ॥ ११ ॥
अथदेववशाद्यात्यस्तादृष्टागगनाध्वगाः ॥ सुबाहुनादानवेनपातालतलवासिना ॥ १२ ॥ गृहीत्वाताश्चतस्रोपिनिर्गादानवोगृहम् ॥ हरिर्विकटदंष्ट्रास्यः
प्रांतरेहरिणीरिव ॥ १३ ॥ तास्तं विलोक्यगंधर्व्योदंष्ट्राविकटिताननम् ॥ रुधिरारुणनेत्रंचजातावेपथुभूमयः ॥ १४ ॥ हामातर्हापितस्त्राहिहाविधेमावि
धेहितत् ॥ यदेतत्कर्तुमारब्धमनाथास्वतिनिधुरम् ॥ १५ ॥ हादेवमंदभाग्याभिःकिमस्माभिरनुष्ठितम् ॥ मुकुतेतरवार्तापिनोचितेव्याहृताक्क
चित् ॥ १६ ॥ शिशुकीडनकंहित्वाहित्वारत्नेश्वरार्चनम् ॥ पित्रोःस्वाधीनसंघेष्टाइष्टंविज्ञानकिंचन ॥१७॥ अधोभुवनगादीनाहीनानाथेनकोत्रनः ॥
त्रातित्राणार्थिनीर्बालाःशंभोरत्नेशसर्वग ॥ १८ ॥ इत्थंगंधर्वतनयाविलपंतीःकृपातुरम् ॥ शुश्रावनागराजोसौरत्नचूडोमहामनाः ॥ १९ ॥ कोसो
मत्स्वामिनोनामरत्नेशस्यमहेशितुः ॥ लिंगराजस्यगृह्णातिकर्मबंधनभेदिनः ॥ १२० ॥ पुनरप्यार्तरावंसश्रुत्वाबालामुखेरितम् ॥ रत्नेशरक्षरक्षेतिगृही
तास्त्रोविनिर्ययो ॥ २१ ॥ तंवसारसपानेनमहामांसनिषेवणात् ॥ अत्यंतोन्मत्तदुश्चेष्टंरत्नचूडोनिरैक्षत् ॥ २२ ॥ अध्याक्षिपच्चरेदुष्टशिष्टकन्यापहारक ॥
महृष्टिगोचरंयातःक्रयास्यस्यद्यरेऽधम ॥ २३ ॥ ममबाणहतप्राणःप्रयाणंकुरुदुर्मते ॥ आर्तत्राणोद्यतमतेर्वैस्वतपुरंप्रति ॥ २४ ॥ रत्नेश्वरस्ययेर्ना
मप्रलयापद्यपिस्फुटम् ॥ गृहीतंनभवाहभ्यस्तेषुभीतिर्भयात्मसु ॥ २५ ॥

तिपाठेऽकारप्रक्षेपेणव्याख्येयम् ॥१६॥ मुकुतेतरवार्तापापवार्ता ॥१६॥ स्वार्थिनाःसंघेष्टाःस्वायत्तोत्तमक्रियाश्चहित्वाकिंचनान्यदिष्टंनविश्रम्यत्यर्थः ॥ दुष्टमितिक्वचित्पाठः ॥१७॥१८॥१९॥१२०॥
रत्नेश्वररक्षरक्षेत्यार्तरावंश्रुत्वेत्यन्वयः ॥ २१ ॥ वसाहन्मेदःसपवरसस्तस्यपानेन ॥ वसासवपानेनेतिपाठेवसैवासवोमयंवसाचासवश्चेतिवातस्यपानेनेतिव्याख्यातव्यम् ॥ निरैक्षतदृष्टवान् ॥ २२ ॥
अध्याक्षिपदाक्षिप्तवान् ॥ चःसमुच्चये ॥ २३ ॥ २४ ॥ रत्नेश्वरस्येति ॥ रत्नेश्वरस्यनामयैर्गृहीततेषुभवाहशेभ्यःस्फुटंनिश्चितंमलयापद्यपिभीतिर्नैत्यन्वयः ॥ अयात्मसुभयंभीतिरात्मस्वंतःकरणेषु

स्कां. म. पु.

॥२८१॥

भययुक्तायात्मानोवायेषतितथातेषु ॥ २५ ॥ २६ ॥ तन्मुखेत्यत्र तच्छब्दो रत्नचूडविषयः ॥ व्याघ्रप्राताव्याघ्रेण गृहीताः ॥ २७ ॥ कोदंडं धनुः ॥ २८ ॥ सोपीत्यत्र व्याघ्रस्य लघुत्वच्छांदसम् ॥ परिघं मुसलम् ॥ २९ ॥ रत्नचूडं प्रतिशंकमानं सूतं प्रत्याह ॥ हृदीति ॥ भ्रमेण क्रीडार्यज्वलत्तृणादिनिर्मितोदंडोऽलौकिकः ॥ ३० ॥ अंतर्मध्ये ॥ ३१ ॥ कालानलसमं मलयानलमदृशम् ॥ प्रगवेष्पसम्यगन्विष्य ॥ ३२ ॥ अस्पृशुवाहोः ॥ विनिर्यात्यनिःसार्यबहिःकृत्वेति यावत् ॥ तूणमिषुधिम् ॥ दूरमिति वा पाठः ॥ तच्छरीरं लक्ष्यं भिस्वादूरमगादित्यर्थः ॥ तत्रोत्प्रेक्षा माह ॥ हृदि स्थितिः ॥ ३३ ॥ नागाशुगो रत्नचूडशरः ॥ ३४ ॥ अधर्मोपाजितवित्तानामनर्थकारत्वं कैमुत्यन्यायेनाह ॥ अन्यायेति ॥ यांत्येति तस्येत्यर्थः ॥ यदि तिपाठे यत्सुखं तानितसुखं सर्वधीनीतियत्

रत्नेश्वरमहानामकृतत्राणास्तु येनराः ॥ तेषां जन्मजराव्याधिकलिकालभयंकुतः ॥ २६ ॥ इत्युक्ता ताभयव्रस्तास्तन्मुखप्रहितेक्षणाः ॥ व्याघ्रप्राताइव मृगीर्माभेषिष्टेषु वाचसः ॥ २७ ॥ इत्याश्वास्याथ गंधर्वीः सर्वैर्भुजगराजजः ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्य कोदंडं प्राहिणोच्छ्रमम् ॥ २८ ॥ सोपिकुद्धोदनुजराट्पदास्पृष्टभुजंगवत् ॥ आविद्धचकालदंडाभं परिविव्यसृजन्महत् ॥ २९ ॥ हृदि रत्नेश्वरं लिंगं यस्य सम्यग्विजृम्भते ॥ अलातदंडवत् तस्मिन्कालदंडोपि जायते ॥ ३० ॥ अंतरेव सचिच्छेदपरिघं स्वमहेषुभिः ॥ दुर्वृत्तस्य यथेहायुर्विच्छिद्येतां तैर्वहि ॥ ३१ ॥ ततो म्यवाणं चिक्षेप कालानलमप्रभम् ॥ सवाणस्तस्य हृदयं प्रविश्य प्रगवेष्पच ॥ ३२ ॥ प्राणानस्य विनिर्यात्य स्वयंतूणमगात्पुनः ॥ हृदि स्थितस्य दूरात्स्य सर्वविज्ञाय तत्त्वतः ॥ ३३ ॥ दिगंगनापुरः स्यात्तुमिव नागाशुगोगतः ॥ ३४ ॥ अन्यायोपाजितैर्द्रव्यैर्यः सुखं भोक्तुमिच्छति ॥ तानि द्रव्याणि यांत्येव स प्राणानिकुतः सुखम् ॥ ३५ ॥ इति तं दानवं हत्वानागराजो महाबली ॥ प्रत्युवाचाथ ताः कन्याः कायूयंकस्य चात्मजाः ॥ ३६ ॥ दुरात्मना कुतो नेन संगतादनुजन्मना ॥ क्वारब्धेश्वरं लिंगं भवतीभिर्विलोकितम् ॥ ३७ ॥ यस्य नामाक्षरोच्चारणपेतपरमापदः ॥ यूयमाशुतदा स्यात्तयेन जानामितत्त्वतः ॥ ३८ ॥ इति श्रुत्वा गिरस्तम्यनितरां प्रेमनिर्भराः ॥ परस्परं मुखं वीक्ष्य कोसौ स्यादृष्टपूर्ववत् ॥ ३९ ॥ अकारणसखा कोसौ प्रांतरे समुपस्थितः ॥ निजप्राणापणीकृत्य येन त्राताः स्मवालिङ्गाः ॥ ४० ॥ अस्य संदर्शनादेव स्वभावचपलान्यपि ॥ मंथराणीन्द्रियाणि स्युः परिपीयसु धामिव ॥ ४१ ॥ यातुमन्यत्र नो नेत्रे प्राप्ते सहेते यथा तथा ॥ अन्यद्वस्त्वंतरं प्रेक्ष्य रमणीयतरं त्वपि ॥ ४२ ॥ वचः पीयूषमाधुर्यं नितरां प्राप्य नः श्रुती ॥ शब्दांतरग्रहापेक्षानकुर्वते स्वजन्मनः ॥ ४३ ॥

च्छांदार्याषु भेषाविति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ आख्यातकथयत ॥ ३८ ॥ इति श्रुत्वा गिरस्तस्येत्यादीनामिति ब्रुवंत्येत्यप्रमेणान्वयः ॥ प्रेमनिर्भराः स्नेहगर्भाः ॥ दृष्टपूर्ववत् पूर्वदृष्टव ॥ ३९ ॥ प्रांतरे मध्यमार्गे ॥ पणीकृत्य गलहंकृत्वा ॥ स्मेति विस्मये ॥ ४० ॥ मंथराणि स्तब्धानि ॥ ४१ ॥ इन्द्रियाणां स्तब्धतामेवाधुर्यातुमिति यादिना ॥ यथा तथा याथातथ्येन ॥ नेत्रेषु धी ॥ ४२ ॥ श्रुती श्रवणं द्रिये ॥ स्वजन्मनः आकाशस्य ॥ ४३ ॥

का. खं. ४. उ.

स. म. ६७

॥२८१॥

आप्नुतः प्राप्नुतः ॥ नोस्माकम् ॥ सन्मनस्यमाणस्तस्यचोरंतस्करम् ॥ ४४ ॥ अनुस्वणमनुद्दंष्टुकुमारांगमित्यर्थः ॥ ४५ ॥ अज्ञानेकारणमाह ॥ अतीवेति ॥ नाज्ञासिपुर्नज्ञातवत्यः ॥ ४६ ॥
॥ ४७ ॥ अवचेहिस्थिरीकुरु ॥ ४८ ॥ वयस्याः सख्यः ॥ ४९ ॥ १५० ॥ हरिष्यतीतिज्ञान्दस्यमविष्यतीत्यनेनसम्बन्धः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ कलाकौशल्यतः विद्यानेपुण्यात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

आप्नुतः पंगुतामेतौपादौनश्चंचलावपि ॥ असुंयुवानमालोक्यचोरनः सन्मनोमणेः ॥ ४४ ॥ इतिश्रुवंत्यस्ताबालाः परस्परमनुस्वणम् ॥ दृष्ट्वापिचि
त्रमध्यस्थं विविदुस्तत्रवालिकाः ॥ ४५ ॥ अतीवभीषणाकारदनुजस्यातिसाध्वसात् ॥ अंधीभूतेक्षणास्तं नाज्ञासिपुर्हरिणीक्षणाः ॥ ४६ ॥ ऊचुश्चतं
युवानंतानिजजीवितरक्षणम् ॥ यदंगभवतापृष्ठंसेहनिर्भरचेतसा ॥ ४७ ॥ तदाचक्षामहेसर्वमवधेहिक्षणमनः ॥ इयंगंधर्वराजस्यवसुभूतेस्तनूद्रवा ॥
॥ ४८ ॥ कन्यारत्नावलीनामगुणरत्नमहाखनिः ॥ वयंवयस्याएतस्याऽऽयेवानुगताः सदा ॥ ४९ ॥ आरभ्यबाल्यमप्येषालिङ्गंरत्नेश्वराभिधम् ॥ याति
पित्राप्यनुज्ञाताकाश्यामर्चयितुंसदा ॥ १५० ॥ वरोपिदत्तस्तेनास्यैप्रसन्नेनाथशंभुना ॥ हरिष्यतीति यः स्वप्नेकौमारंतेकुमारिके ॥ ५१ ॥ तवना
मसमानाख्यः सतेभर्ताभविष्यति ॥ युवानंस्वप्नेभोक्तारंप्राप्याप्येषामुदुःखिता ॥ ५२ ॥ पुनस्तद्विरहोत्थेनवह्निनातीवतापिता ॥ कलाकौशल्यतोऽस्माभिः
सोपिचित्रेप्रदर्शितः ॥ ५३ ॥ यस्यनग्रामनामापि नान्वयोप्यवबुध्यते ॥ तं दृष्ट्वाचित्रलिखितमप्येषाजीवितापुनः ॥ ५४ ॥ ततोरत्नेश्वरंनत्वास्वगृहायो
त्सुकाभवत् ॥ यांतीस्ततोऽनयासार्धंप्रांतरेगगनाध्वनि ॥ ५५ ॥ अतर्कितगमश्चास्मान्धृत्वापातालमाविशत् ॥ अनंतरंभवानेवतवेत्तिदनुजाधमः ॥
॥ ५६ ॥ अंगइत्येववृत्तांतोनिजोऽस्माभिरुदीरितः ॥ प्रसादंकुरुचास्माकंपुरःकोसिकृपानिधे ॥ ५७ ॥ यदाप्रभृतिचास्माभिः सदृष्टोदुष्टदानवः ॥ तदाप्रभृ
तिनोनेत्रेविद्युतेवहतप्रभे ॥ ५८ ॥ कांदिशीकाभयत्रातर्नदिग्गकिंचिदेवहि ॥ क्वयंकवयंकस्त्वर्किंजातंकिंभविष्यति ॥ ५९ ॥ निशम्येतिसपुण्यात्मा
नागराजकुमारकः ॥ आश्वास्यताभयत्रस्ताः प्रोवाचेदंचपुण्यधीः ॥ १६० ॥ मयासहसमायातरत्नेशं दर्शयामिव ॥ इत्याहूयसतानिन्येकीडावार्पिंसुखो
दकाम् ॥ ६१ ॥ विचित्रमणिसोपानांहंसकोककृतारवाम् ॥ क्लीनांवासितव्याजास्त्वागतंकुर्वतीमिव ॥ ६२ ॥ तत्रतेनाभ्यनुज्ञाताः कीडावाप्यानिमज्ज्यताः ॥
सचैलपुष्पाभरणाः प्रोन्ममज्जुस्ततः पुनः ॥ ६३ ॥ वहिर्निर्गम्यगंधर्व्यः पश्यंत्यः स्थगिताइव ॥ रत्नेशालयमालोक्यकालराजसमीपतः ॥ ६४ ॥ परस्प
रंततः प्रोचुर्गंधर्व्योर्विस्मिताइव ॥ स्वप्नोयंकिंनुवासत्यंखेलोरत्नेश्वरस्यवा ॥ ६५ ॥

॥ ५५ ॥ ५६ ॥ पुरोयतः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कांदिशीकाभयद्रुताः ॥ किंचि .स्यविवरणंकेति ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ विचित्रमणिसोपानानानामणिपंचद्वयद्वयमित्यर्थः ॥ क्लीनांवासित
व्याजाज्जपक्षिणांशब्दच्छलात् ॥ ६२ ॥ निमज्ज्यजलाशयं गत्वा प्रोन्ममज्जुः शिरोभिः सम्यङ्मज्जनंचक्रुः ॥ ६३ ॥ स्थगिताइवहृमिताइव ॥ ६४ ॥ गलः कीडा ॥ ६५ ॥

॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ कालरूपः सर्वः काष्ठमर्षस्तस्मात्कालश्चमर्षश्चामर्षावाजातकालमर्षजम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ अथावर्गनाम्ना ॥ ७१ ॥ अथावर्गनामविर्भक्तिः ॥
याद्यापीति ॥ ७२ ॥ मपर्यातः वृजातः ॥ सिद्धचष्टकमणिमादिकंपद्मादिकंवा ॥ विरजोदकमित्यत्रसंविगर्षः ॥ ७३ ॥ सिद्धचष्टकं भवेद्विपुलं नार्तिकं पूर्वमद्वयमिदं विपुलं वा ॥ मर्षावृ-
त्तिमत्यस्त्यर्थः ॥ ७४ ॥ विनायकाविद्याः ॥ ७५ ॥ अतः अर्सा भवेति वा पाठः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ मध्यमविष्टपेभूलोकं ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ प्रतिशब्दस्यमावा-
वयमेव हिवाभ्रातागंधर्व्येन वयं किमु ॥ किमेतन्नेवजानीमहं द्रजालिकखेलवत् ॥ ६६ ॥ एषोत्तरवहागंगाम्फुटमेव भवेदिह ॥ शंखचूडस्यवाप्येषां
खचूडालयस्त्वसौ ॥ ६७ ॥ एतत्पंचनदं तीर्थमेषवागीश्वरालयः ॥ यस्य संदर्शनादेव वाग्बिभृतिर्विजृम्भते ॥ ६८ ॥ शंखचूडेश्वरश्चैष शंखचूडप्रतिष्ठितः ॥
यस्य संदर्शनात्पुंसां नभयं कालसर्पजम् ॥ ६९ ॥ एषामंदाकिनीनामदीर्घिकापुण्यतोयभूः ॥ यस्यांकुनोदकामर्त्यामर्त्यलोके विरंति न ॥ १७० ॥
असावाशापुरीदेवीयास्तुतात्रिपुरारिणा ॥ त्रिपुरं जेतु कामेन मंदाकिन्यास्तटेशुभे ॥ ७१ ॥ याद्यापि पूजितामर्त्ये राशां पूरयते र्थिनाम् ॥ मंदाकिन्याः
प्रतीच्यातु एष सिद्धचष्टकेश्वरः ॥ ७२ ॥ भवेद्यस्य सपर्यातो गृहे सिद्धचष्टकं स्फुटम् ॥ कुंडं सिद्धचष्टकाख्यं च तत्रैव विरजोदकम् ॥ ७३ ॥ यत्र भ्राता
कृतश्राद्धो विरजस्को दिवं व्रजेत् ॥ सूर्यस्ताः सिद्धयश्चाष्टौ याः काश्यां सर्वसिद्धिदाः ॥ ७४ ॥ सर्वसिद्धिप्रदश्चासौ महाराजविनायकः ॥ विनायकाः प्रणश्यं-
तियस्मै प्रणमतां नृणाम् ॥ ७५ ॥ असौ सिद्धेश्वरस्योच्चैः प्रासादः कांचनोच्चलः ॥ रत्नध्वजपताकाश्च सिद्धिः स्याद्यद्विलोकनात् ॥ ७६ ॥ क्षेत्रस्य मध्यमे
भागे मध्यमेश्वर एष वै ॥ मध्याधोलोकयोर्मध्ये नवसेद्यस्य वीक्षणान् ॥ ७७ ॥ मध्यमेशं समभ्यर्च्य नरो मध्यमविष्टपे ॥ आसमुद्रक्षिर्तोद्रे स्यात्ततो मोक्षं
च विंदति ॥ ७८ ॥ ऐरावतेश्वरं लिङ्गं तत्प्राच्यामिष्टसिद्धिकृत् ॥ दृश्यते यत्पताकायां रम्य ऐरावतोगजः ॥ ७९ ॥ वृद्धकालेश्वरस्यैष प्रासादो रत्ननिर्मितः ॥
प्रतिदर्शयसेद्यत्रात्रौ चंद्रः स तारकः ॥ १८० ॥ यस्य संदर्शनाद्ब्रह्मानकालः प्रभवेद्भवे ॥ न कलिः प्रभवेत्सत्यं न च कर्म पराशयः ॥ ८१ ॥ इति यावत्कथां
चक्रुः संभ्राता इव बालिकाः ॥ तावद्भुविभूतिः सगंधर्वस्त्वरयाययौ ॥ ८२ ॥ नारदाच्छ्रुतवृत्तांतः सुबाहुदनुजन्मनः ॥ रत्नावलीसुताप्रीता ससखीकायथाहता
॥ ८३ ॥ रत्नेश्वरात्समायाती शून्ये गगनवर्त्मनि ॥ यथानयच्च पातालं यथायुद्धमभ्युत्पुनः ॥ ८४ ॥ यथा रत्नेशभक्ते न रत्नचूडेन चातिताः ॥ स सुबाहुर्दनुज-
नुर्महेश्वरसेन चेषुणा ॥ ८५ ॥ यथा च पृष्ठवृत्तांतो वापी मार्गेण चानयत् ॥ शंखचूडस्य वार्पिता पातालेषु प्रवर्तिनीम् ॥ ८६ ॥ यथा च प्राप्य निर्याताः काशीं
दृष्ट्वा पि बालिकाः ॥ भृशं संभ्रांतिमापन्नाः पश्यंत्योपि समुत्सुकाः ॥ ८७ ॥

स्यापाम् ॥ १८० ॥ भवेत्सारे ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ सुबाहुदनुजन्मनः दनोर्दं भद्रहितुः कश्यपपत्न्या जन्म यस्य स दनुजन्मा सुबाहुश्चासीदनुजन्मा चेति तथा तस्य ॥ वृत्तांतमेव संक्षेपतो दर्शयति ॥
मीतारत्नेश्वरसेनमीतास्त्रिगुणैः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ दनुजनुर्दनुजन्मा ॥ महर्षिध्वार्सं वतुर्पस्य स तपातेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

प्रासादनम्लानाम्लाना ॥ द्वौनौप्रकृतार्थगमयतइतिन्यायात् ॥ मुखपंकजसुशोभनाश्रीःकांतिर्यस्याःसातथाताम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ वनुजापहृतेर्दानवापहरणस्य ॥ १९० ॥ १९१ ॥ कृतीविदात् ॥
 ॥ १९२ ॥ एवरत्नावल्यावृत्तांतमुक्कारत्नचूडवृत्तान्तम्प्रस्तावयति ॥ आकर्णयेति ॥ विशेषेणवर्धयतिछेदयतीतिविवर्धनस्तत्संबोधनंतथा ॥ वृधुच्छेदनइतिधातुः ॥ निषर्णेतिकचित्पाठः ॥ १९३ ॥
 दृष्ट्वागंधर्वराजस्तापुनर्जातामिवात्मजाम् ॥ सवयस्यामनम्लानमुखपंकजसुश्रियम् ॥ ८८ ॥ परिष्वज्यसमाप्रायललाटफलकंमुहुः ॥ अंकमारोप्यप्र
 च्छसर्ववृत्तांतमादरात् ॥ ८९ ॥ अथसाकथयामासदनुजापहृतेःकथाम् ॥ रत्नेश्वरं वरावर्तिस्वप्रावस्थाविहायच ॥ १९० ॥ रत्नावलीमनोवृत्तिविज्ञायथमुखे
 गितेः ॥ शशिलेखासमाचष्टस्पष्टवर्णेःसविस्तरम् ॥ १९१ ॥ तुतोषनितरांसोथगंधर्वाधिपतिःकृती ॥ प्रभावंवर्णयामासमुदारत्नेश्वरस्यच ॥ १९२ ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनिश्रेष्ठविध्यवृद्धिविवर्धन ॥ प्रत्यहंरत्नचूडोपिवापीमार्गेणसंयमी ॥ १९३ ॥ नागलोकात्सभागत्यस्नात्वामंदाकिनीजले ॥
 रत्नेश्वरंसमभ्यर्च्यरत्नांजल्यष्टकेनवै ॥ १९४ ॥ सुवर्णपंकजान्यष्टौसमर्पयतिहृष्टवत् ॥ एकदास्वप्नसमयेरत्नेशोलिगरूपधृक् ॥ १९५ ॥ रत्नचूडमुवाचे
 दंनिजभक्तदृढव्रतम् ॥ दानवेनहृतांकन्यामोचयिष्यतिर्याभवान् ॥ १९६ ॥ तंदानवरंणेजित्वासातेपत्नीभविष्यति ॥ इतिस्मरन्वरंसोथनागराजो
 महामनाः ॥ १९७ ॥ तांकन्यादानवंहत्वाविमोच्यनिजवीर्यतः ॥ वापीमार्गेणपातालादानिनायपुनर्महीम् ॥ १९८ ॥ स्वयंचसाधयांचकेप्रत्यहंनियमंसुधीः ॥
 लिंगसमर्चयित्वाथकृत्वाचापिप्रदाक्षिणम् ॥ १९९ ॥ यावद्ब्रह्मिःसमागच्छेद्रम्याद्रत्नेशमंडपात् ॥ तावद्गंधर्वराजायताभिःसवसुभृतये ॥ २०० ॥ सोयं
 सोयंयुवाधन्यस्तर्जन्यग्रेणदर्शितः ॥ गंधर्वराजस्तंदृष्ट्वानागराजकुमारकम् ॥ १ ॥ अतीवस्मेरनयनःसंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ मनस्येनंचसंवर्णयतद्रूपंसवयो
 न्वयम् ॥ २ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोस्मिरत्नेशेनवरार्पणात् ॥ कन्याधन्यतराचेयमनुरूपोस्तियत्पतिः ॥ ३ ॥ संप्रधार्येतिहृद्येनंसमाकार्यचमुंदरम् ॥
 पृष्ठातन्नामगोत्रंचगणयित्वाबलाबलम् ॥ ४ ॥ रत्नेश्वरस्त्पुनस्तस्मैकन्याददौमुदा ॥ नीत्वागंधर्वलोकेचकृतकौतुकमंगलम् ॥ ५ ॥ मधुपर्केणसं
 पूज्यपाणिमग्राहयत्ततः ॥ वैवाहिकेनविधिनाददौरत्नान्यनेकशः ॥ ६ ॥ शशिलेखानंगलेखाचित्रलेखापिकुंभज ॥ विज्ञाप्यस्वजनेतारंवरयामासतंप
 तिम् ॥ ७ ॥ उपयम्यचतस्रोपिसगंधर्वसुताःशुभाः ॥ रत्नचूडोजगामाथताभिःस्वपितृमंदिरम् ॥ ८ ॥ यथाचतसृभिःसार्वश्रुतिभिःप्रणवःशिवम् ॥
 स्वपित्रोश्चरणौनत्वनवोढाभिःसनागराद ॥ ९ ॥

॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ नियमंरत्नांजल्यष्टकेनपूजनंमुवर्णपंकजाष्टकसमर्पणंरूपं ॥ १९९ ॥ २०० ॥ १ ॥ सवयोन्ययंन्ययोन्याभ्यांसहितंद्रूपंच ॥ २ ॥ वरार्पणातजामात्रप
 णात् ॥ यद्यस्याःयस्मादित्वा ॥ ३ ॥ समाकार्यआकारयित्वा ॥ अवधार्यचेतिकचित्पाठः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ उपयम्यविवाहः ॥ ८ ॥ प्रणवओंकारःशिवंविश्वेश्वरंयागच्छान्तद्वदित्यर्थः ॥

विद्यमानेतिचपात्रंनरं रंधोचोनिमिश्रभासीति ।

नबोदाभिःसूर्याभिर्भूतनविवादिनाभिरिति यावत् ॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २२५ ॥
इति श्रीगमानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ अष्टषष्ठितमेध्यायेवर्ण्यतेतिमुपेशलम् ॥ गजासुरवधाल्यान्महाश्वर्यप्रदं नृणाम् ॥ १ ॥ कृतिवासेश्वरो

विनिवेदितवृत्तांतोरत्नेशानुग्रहस्य च ॥ उवासताभिःसमुखं पितृभ्यामभिनंदितः ॥ २१० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ रत्नेश्वरस्यलिंगस्यममस्थावररू-
पिणः ॥ मर्वेषांसर्वदम्यास्यप्रभावो गिरिजेऽतुलः ॥ ११ ॥ अस्मिँल्लिंगेपरांसिद्धिप्राप्ताःसिद्धाःसहस्रशः ॥ गुप्तमासीददंलिंगमद्ययावत्सुमध्यमे ॥
॥ १२ ॥ तवपित्राहिमवताममभक्तेनसर्वथा ॥ पुण्यार्जितैर्महारत्नेरत्नेशःप्रकटीकृतः ॥ १३ ॥ अस्मिँल्लिंगेममप्रीतिर्निरामद्रिराजजे ॥ वाराणस्या
मिदंलिंगंपूजनीयंप्रयत्नतः ॥ १४ ॥ नानारत्नानिलभ्येतरत्नेशानुग्रहादुमे ॥ स्त्रीरत्नपुत्ररत्नादिस्वर्गमोक्षावपिप्रिये ॥ १५ ॥ योऽत्ररत्नेश्वरंनत्वामृतो
देशांतरेष्वपि ॥ नसस्वर्गादिहागच्छेत्कल्पकोटिशतैरपि ॥ १६ ॥ असितायांचतुर्दश्यामुपोध्यनिशिजागरात् ॥ रत्नेशसन्निधौदेविममसान्निध्यमाप्नुयात् ॥
॥ १७ ॥ अस्यालिंगस्यपूर्वेणत्वयाजन्मांतरेप्रिये ॥ दाक्षायणीश्वरंलिंगमद्रक्त्यात्रप्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥ तस्यसंदर्शनादेवननरोयातिदुर्गतिम् ॥
अंबिकानामगौरीत्वंतत्राहं चांबिकेश्वरः ॥ १९ ॥ सूर्तःपडाननस्तत्रतवपुत्रःसुमध्यमे ॥ एतन्नयनरोदघ्नानगर्भप्रविशेदुमे ॥ २२० ॥ रत्नेश्वरस्यमाहा-
त्म्यंमयातेसमुदीरितम् ॥ गोपनीयंप्रयत्नेनकालिकल्मषचेतसाम् ॥ २१ ॥ इदंरत्नेश्वराल्यान्मयःपठिष्यतिसर्वदा ॥ सपुत्रपौत्रपशुभिर्नविशुज्येतक-
र्हिचित् ॥ २२ ॥ श्रुत्वारत्नेश्वरोत्पत्तिंसेतिहासानरोत्तमः ॥ अनृढोलभतेसत्यंकन्यारत्नंकुलोचितम् ॥ २३ ॥ कन्यार्पिमंसमाकर्ण्यत्वितिहासं
मनोरमम् ॥ श्रद्धयासत्पत्तिंप्राप्यभविष्यतिपतिव्रता ॥ २४ ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वानारीवापुरुषोपिवा ॥ नजात्विष्टवियोगाप्रितापेनपरितप्यते ॥ २२५ ॥
इति श्रीस्कदिमहापुराणकाशीतिसाहस्र्यांसां हितायांचतुर्थेकाशीखण्डोत्तरार्धेरत्नेश्वरप्रशंसनं नाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
अन्यच्चशृणुविप्रद्रवृत्तांतं तत्रसंभवम् ॥ महाश्वर्यप्रजननं महापातकहारि च ॥ १ ॥ इत्थंकथांप्रकुर्वाणेरत्नेशस्यमहेश्वरे ॥ कोलाहलोमहानासीच्चातत्राते
तिसर्वतः ॥ २ ॥ महिषासुरपुत्रोसौसमायातिगजासुरः ॥ प्रमथन्प्रमथान्सर्वांस्त्रिजवीर्यमदोद्धतः ॥ ३ ॥

मिच्छामिप्रतिपत्ति ॥ अचलाप्युल्लोलयांचकेआदोलयांचकात्यर्थः ॥ ४ ॥ हित्तैःसहसिलोच्चयाःपर्वताश्चूर्णाःस्फुरित्यन्वयः ॥ ५ ॥ मौलिजसंघर्षात्केससंमर्दनात् ॥ ६ ॥
 मिःश्वाससंभारैःश्वाससंघर्षैः ॥ उत्तरंगाउच्चोर्मयः तिमिभिर्जलचरैः ॥ ७ ॥ ८ ॥ पंगलिमापिगलता ॥ तरलिमातरलता ॥ नोज्झयते नत्यज्झयते ॥ ९ ॥ समीभवेदुच्चनीचादिकंपरित्यज्यसमाभवे
 दित्यर्थः ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरस्वरूपमेवाह ॥ अवदधोहमिति ॥ ११ ॥ त्रिशूलहेतिरख्यस्यसतया ॥ १२ ॥ प्रोतोप्रथितः ॥ ततइतिकचित् ॥ जगौउक्तवान् ॥ १३ ॥ पुरांतक त्रिपुरांतक
 यत्रयत्रधरायांसचरणंप्रमिणोतिहि ॥ अचलोल्लोलयांचकेतत्रत्रास्यभारतः ॥ ४ ॥ ऊरुवेगेनतरवःपतंतिशिखरैःसह ॥ यस्यदोर्दडघातेनचूर्णाः
 स्पुश्चशिलोच्चयाः ॥ ५ ॥ यस्यमौलिजसंघर्षाद्धनाव्योमत्यजंत्यपि ॥ नीलिमानंनचाद्यापिजह्युस्तत्केशसंगजम् ॥ ६ ॥ यस्यनिःश्वाससंभारैरुत्तरं
 गामहाब्धयः ॥ नद्योप्यमंदकल्लोलाभवंतितिमिभिःसह ॥ ७ ॥ योजनानांसहस्राणिनवयस्यसमुच्छ्रयः ॥ तावानेवहिविस्तारस्तनोर्मायाविनोस्यहि ॥
 ॥ ८ ॥ यत्रेत्रयोःपिगलिमातथातरलिमापुनः ॥ विद्युतानोज्झयतेऽद्यापिसोयमायातिसत्वरः ॥ ९ ॥ यायांदिशंसमभ्येतिसोयंदुःसहदानवः ॥ सासा
 समीभवेदस्यसाध्वसादिवादिग्ध्रुवम् ॥ १० ॥ ब्रह्मलब्धवरश्चायंतृणीकृतजगत्रयः ॥ अवध्योहंभवामीतिस्त्रीपुंसैःकामनिर्जितैः ॥ ११ ॥ ततस्त्रिशूले
 तिस्तमायांतदैत्यपुंगवम् ॥ विज्ञायावध्यमन्येनशूलेनाभिजघानतम् ॥ १२ ॥ प्रोतस्तेनत्रिशूलेनसचदैत्योगजासुरः ॥ छत्रीकृतमिवात्मानंमन्यमानो
 जगौहरम् ॥ १३ ॥ ॥ गजासुरउवाच ॥ ॥ त्रिशूलपाणेदेवेशजानेत्वांस्मरहारिणम् ॥ तवहस्तेममवधःश्रेयानेवपुरांतक ॥ १४ ॥ किंचिद्विज्ञप्तु
 मिच्छामिअवधेहिममेरितम् ॥ सत्यंब्रवीमिनासत्यंमृत्युंजयविचारय ॥ १५ ॥ त्वमेकोजगतांवंद्योविश्वस्योपरिसंस्थितः ॥ अहंत्वदुपरिष्ठाच्चस्थितोस्मी
 तिजितंमया ॥ १६ ॥ धन्योस्म्यनुगृहीतोस्मित्वत्रिशूलाग्रसंस्थितः ॥ कालेनसर्वैर्मर्त्यंश्रेयसेमृत्युरिदृशः ॥ १७ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वादेवदेवःकृपा
 निधिः ॥ प्रोवाचप्रहसच्छंभुर्वटोद्भवगजासुरम् ॥ १८ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गजासुरप्रसन्नोस्मिमहापौरुषशेवधे ॥ स्वानुकूलंवरंब्रह्मिदमिमुमते
 ऽसुर ॥ १९ ॥ इत्याकर्ण्यसदैत्यैर्द्रःप्रत्युवाचमहेश्वरम् ॥ ॥ गजासुरउवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदिग्वासस्तदानित्यंवसानमे ॥ २० ॥ इमांकृतिं
 विरूपाक्षत्वत्रिशूलाग्रीपाविताम् ॥ स्वप्रमाणांसुखस्पर्शारणांगणपणीकृताम् ॥ २१ ॥ इष्टगंधिःसदैवास्तुसदैवास्त्वतिकोमला ॥ सदैवनिर्मलाचास्तु
 सदैवास्त्वतिमंडनम् ॥ २२ ॥ महातपोऽनलज्वालाःप्राप्यापिमुचिरंविभो ॥ नदग्धाकृत्तिरेपामेपुण्यगंधनिधिस्ततः ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥ अवधेहिभृशु ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ महापौरुषशेवधेमहापुरुषकाराश्रय ॥ १९ ॥ दिग्वासःहेदिग्बसन वसानभाच्छादयपरिधेहीत्यर्थः ॥ २० ॥ कृत्तिचर्म ॥ यदाहामरः ॥
 अजिनचर्मकृत्तिस्त्रीति ॥ दिग्बरस्वस्त्रपरिग्रहस्यैवानुचितत्वान्मदीयचर्मगृहाणेत्यर्थः ॥ स्वप्रमाणांस्वपरिमिताम् ॥ सुप्रमाणांमितिपाठेसपवार्यः ॥ रणांगणपणीकृतराणभूमौग्लहनवे
 नदत्तामित्यर्थः ॥ २१ ॥ वरांतरंप्राप्यते ॥ इष्टगंधिरिति ॥ इष्टोभिप्रेतोगंधोयस्याःसाइष्टगंधिः ॥ अतिमंडनमतिशयविभूषणम् ॥ २२ ॥ महातपएवअनलज्वालाः ॥ यदा महातपश्चतुष्टयोऽ

प्रिलक्ष्यते ॥ अनलश्च अनलनेत्रत्वादीश्वरस्य तयोर्ज्वालाः प्राप्यापि यतः पञ्चात्कम्भस्मसाज्जाता ततस्तस्मात्पुण्यगंधनिधिः पुण्यगंधयोरश्रयोस्त्वित्यर्थः ॥ पाठांतरे भदंतत्वमार्पम् ॥ २३ ॥ पुण्यनिधित्वमेव तर्केणोपपादयति ॥ यदीति ॥ २४ ॥ तृतीयं वरं प्रार्थयति ॥ अन्यच्चेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ उत्तमांगवच्छिरोवद् ॥ ३० ॥ सपरिग्रहः उभांगजाननादिसहितः ॥ ३१ ॥

यदि पुण्यवती नैषाममकृत्तिर्दिगंबर ॥ तदा त्वदंगसंगो स्याः कथं जातोरणांगणे ॥ २४ ॥ अन्यंच मेवरं देहियदितुष्टोसिशंकर ॥ नामास्तुकृत्तिवासास्ते प्रारभ्याद्यतनं दिनम् ॥ २५ ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वा तथेत्युक्त्वा च शंकरः ॥ पुनः प्रोवाच तदैत्यं भक्तिनिर्मलमानसम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु पुण्यनिधे दैत्यवरमन्यं सुदुर्लभम् ॥ अविमुक्ते महाक्षेत्रेण त्यक्तकलेवर ॥ २७ ॥ इदं पुण्यशरीरं ते क्षेत्रे स्मिन्मुक्तिसाधने ॥ मम लिङ्गं भवत्वत्र सर्वेषां मुक्तिदायकम् ॥ २८ ॥ कृत्तिवासे श्वरं नाम महापातकनाशनम् ॥ सर्वेषां मे वालिङ्गानां शिरोभूतमिदं वरम् ॥ २९ ॥ यावंतिसंति लिङ्गानि वाराणस्यां महांत्यापि ॥ उत्तमं तावता मे तदुत्तमांगवदुत्तमम् ॥ ३० ॥ मानवानां हितायात्रास्थे हंसपरिग्रहः ॥ दृष्टेनानेन लिङ्गेन पूजितेन स्तुतेन च ॥ कृतकृत्यो भवेन्मर्त्यः संसारं न विशेत् पुनः ॥ ३१ ॥ रुद्राः पाशुपताः सिद्धाः ऋषयस्तत्त्वार्चितकाः ॥ शांता दाता जितक्रोधानिर्द्रव्यानिष्परिग्रहाः ॥ ३२ ॥ अविमुक्ते स्थिता ये तु मम भक्ता मुमुक्षवः ॥ मानापमानयोस्तुल्याः समलोष्टाश्मकांचनाः ॥ ३३ ॥ कृत्तिवासे श्वरे लिङ्गे स्थास्थे हंत दनुग्रहे ॥ दशकोटि सहस्राणि तीर्थानि प्रतिवासरम् ॥ ३४ ॥ त्रिकालमागमिष्यंति कृत्तिवासेन संशयः ॥ कलिद्रापरसंभूतानराः कल्मषबुद्धयः ॥ ३५ ॥ सदाचारविनिर्मुक्ताः सत्यशौचपराङ्मुखाः ॥ मायया दंभलोभाभ्यां मोहाहं कृत्तिसंयुताः ॥ ३६ ॥ शूद्रा व्रसे विनो विप्रा जिह्वाला अतिलालसाः ॥ संध्यास्नानजपेज्यामुदूरीकृतमनो धियः ॥ ३७ ॥ कृत्तिवासे श्वरं प्राप्य सर्वपापविवर्जिताः ॥ सुखेन मोक्षमेष्यंति यथा मुकृतिनस्तथा ॥ ३८ ॥ कृत्तिवासे श्वरं लिङ्गं सेव्यं काश्यांतोनरैः ॥ जन्मांतरसहस्रेषु मोक्षोन्यत्र सुदुर्लभः ॥ ३९ ॥ कृत्तिवासे श्वरे लिङ्गे लभ्यस्त्वेकेन जन्मना ॥ पूर्वजन्मकृतं पापं तपोदानादिभिः शनैः ॥ नश्येत्सद्यो विनश्येत कृत्तिवासे श्वरे क्षणात् ॥ ४० ॥ कृत्तिवासे श्वरं लिङ्गं ये च यिष्यंति मानवाः ॥ प्रविष्टास्ते शरीरे मेतेषां नास्ति पुनर्भवः ॥ ४१ ॥ अविमुक्तेऽत्र वस्तव्यं जप्तव्यं शतरुद्रियम् ॥ कृत्तिवासे श्वरो देवो द्रष्टव्यश्च पुनः पुनः ॥ ४२ ॥ सप्तकोटि महारुद्रैः सुजप्तैर्यत्फलं भवेत् ॥ तत्फलं लभ्यते काश्यां पूजनात् कृत्तिवाससः ॥ ४३ ॥ माघकृष्णचतुर्दश्यामुपोष्य निशि जागृयात् ॥ कृत्तिवासे शमभ्यर्च्य यः स यायात्परांगतिम् ॥ ४४ ॥

रुद्रा इत्यादीनां तदनुग्रह इत्यनेनान्वयः ॥ येषु ते रुद्रादयस्तेषां मनुग्रहे निमित्ते कृत्तिवासे श्वरे स्थास्यामीत्यर्थः ॥ तदनुग्रहादिति वा पाठः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ जिह्वालाः लोभुषाः ॥ जिह्वालौल्याति लालसा इति कचित्पाठः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविमुक्तेऽत्रेति व्यधिकरणसप्तम्यो ॥ अत्र कृत्तिवाससः समीपे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ जागृयात् जागरणं कुर्यात् ॥

॥ ४४ ॥ अथवायानिर्वाणम् ॥ कर्तुं कर्मणा ॥ अनेकपदेनेकपदीत्यर्थः ॥ ४५ ॥ प्रावृणात्पर्वणात् ॥ हरिद्वारोदगंबरः ॥ तदिगंबरतिपाठेऽसमसिद्धः ॥ ४६ ॥
 कृषिवास्तत्कृषिवास्तस्वमित्यर्थः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ एतस्म्युडुडयइसतीर्थनामेतिबहुमाल्यायिकामवतारयति ॥ तस्मिन्निति ॥ ५० ॥ चैत्र्यांघोर्णमास्यामितिशेषः ॥
 उपहारसमुद्रबंधलिभिःसपुत्रजातम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलकैरेकैर्देवपूजकैः ॥ तमभराशिम् ॥ अभिलन्मिलितावभूतः ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टैःकाकैः ॥ कटुतीक्ष्णययास्यात्तयार्यतःशब्दकुर्वतः ॥ करटाः

शुक्लायांपंचदश्यायश्चेज्याकर्तामहोत्सवम् ॥ कृत्तिवासेश्वरेलिंगेनसगर्भप्रवेक्ष्यते ॥ ४५ ॥ कथयित्वेतिदेवेशस्तत्कृत्तिंपरिगृह्यच ॥ गजामुरस्यमहतीं
प्रावृणोद्धरिदंबरः ॥ ४६ ॥ महामहोत्सवोजातस्तस्मिन्नहनिकुंभज ॥ कृत्तिवासत्वमापेदेयस्मिन्देवोदिगंबरः ॥ ४७ ॥ यत्रचर्चर्चकृतोदैत्यःशूलमारो
प्यभूतले ॥ तच्छूलोत्पादनजातंतत्रकुंडंमहत्तरम् ॥ ४८ ॥ तस्मिन्कुंडेनरःस्नात्वाकृत्वाचपितृतर्पणम् ॥ कृत्तिवासेश्वरंहृष्टाकृतकृत्योनरोभवेत् ॥ ४९ ॥
स्कंदउवाच ॥ तस्मिंस्तीर्थेतुयद्दत्तंतदगस्तोनिशामय ॥ काकाहंसत्वमापन्नास्तत्तीर्थस्यप्रभावतः ॥ ५० ॥ एकदाकृत्तिवासेतुचैःयायात्राऽभक्तपुरा ॥
अत्रंराशीकृतंतत्रबुधहारसमुद्भवम् ॥ ५१ ॥ बहुदेवलैर्केविप्रतंहृष्टापक्षिणोमिलन् ॥ परस्परंतदन्नाथयुध्यंतोव्योमवर्त्मनि ॥ ५२ ॥ बलिपुष्टैरपुष्टां
गारटंतःकरटाःकटु ॥ बलिभिश्चातिपुष्टांगैरबलाश्चुभिर्हताः ॥ ५३ ॥ तेहन्यमानान्यपतंतस्तस्मिन्कुंडेनभोगणात् ॥ आयुःशेषेणसंजाताहंसी
भूतास्तुवायसाः ॥ ५४ ॥ आश्चर्यवंतस्तत्रत्यायात्रार्यामिलिताजनाः ॥ ऊचुरंगुलिनिर्देशैरहोपश्यतपश्यत ॥ ५५ ॥ अस्मासुवीक्षमाणेषुकाकाः
कुंडेत्रयेपतन् ॥ धार्तराष्ट्रास्तुतेजातास्तीर्थस्यास्यप्रभावतः ॥ ५६ ॥ हंसतीर्थतदारभ्यकृत्तिवाससमीपतः ॥ नाम्नाख्यातमभूद्धोकेतत्कुंडंकलशोद्भव ॥
॥ ५७ ॥ अतीवमलिनात्मानोमहामलिनकर्मभिः ॥ क्षणान्निर्मलतायांतिहंसतीर्थकृतोदकाः ॥ ५८ ॥ काश्यांसदैववस्तव्यंस्नातव्यंहंसतीर्थके ॥
द्रष्टव्यःकृत्तिवासेशःप्राप्तव्यंपरमंपदम् ॥ ५९ ॥ काश्यालिंगान्यनेकानिमुनेसंतपिपदेपदे ॥ कृत्तिवासेश्वरलिंगंसर्वलिंगशिरःस्मृतम् ॥ ६० ॥

काकाः॥यदाहमरः॥काकेतुकरदारिष्ट्यालिपुष्टसकृदप्रजाइति ॥बलिभिःसमर्चैः॥अबलाःदुर्बलाः॥बलिभिश्चुम्भिरितिपाठेचुम्भिशेषगम् ॥उपहारैःपुष्टांगैश्चुम्भिस्तुष्टैः॥५३॥५४॥५५॥
धार्तराष्ट्राःकृष्णचुम्बुचणैरुपलक्षिताः॥यदाहमरः॥धार्तराष्ट्राःसितेतरैरिति॥५६॥कृत्तिवाससमीपतइत्यत्रविसर्गलोपार्थाः॥कृत्तिवासेत्यकारांतोवात्रपाठः॥एवमुत्तरत्रापि॥
॥५७॥५८॥५९॥६०॥

कृत्तिवासंकृत्तिवासस्य ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ सपर्ययित्वापूजयित्वा ॥ ६८ ॥ रुद्रदिक्स्थितमैशान्यादिशिक्षितम् ॥ रुद्रदेसितमि
तिपाठेप्यमेवार्थः ॥ ६९ ॥ वरिक्स्यातःपूजातः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ कृत्तिवासाकृत्तिवाससः ॥ ७२ ॥ वेतालभूतविशेषः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ तदुत्तरइति ॥ हेमुने
तस्यगणस्योत्तरेरुद्रोऽस्तीत्यन्वयः ॥ कीदृशः ॥ वृषाकारो घर्मरूपो मन्त्रोक्तयज्ञरूपपरमेश्वरइत्यर्थः ॥ चत्वारो वेदाः शृंगाण्यस्यसः ॥ बाष्पादीन्भीषयतीतिभीषणः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ भीषास्माद्वातः

कृत्तिवासंसमाराध्यभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ सर्वलिंगाराधनजफलंकाश्यामवाप्यते ॥ ६१ ॥ जपोदानंतपोहोमस्तर्पणंदेवतार्चनम् ॥ समीपेकृत्तिवास
स्यकृतंसर्वमनंतकम् ॥ ६२ ॥ तीर्थत्वननादिसंसिद्धमेतत्कलशसंभव ॥ पुनर्देवस्यसान्निध्यादाविरासीन्महेशितुः ॥ ६३ ॥ एतानिसिद्धलिंगानिच्छन्ना
निस्युर्युगेयुगे ॥ अवाप्यशंभुसान्निध्यं पुनराविर्भवतिहि ॥ ६४ ॥ हंसतीर्थस्यपरितोल्लिङ्गानामयुतमुने ॥ प्रतिष्ठितमुनिवरैरत्रास्तिद्विशतोत्तरम् ॥ ६५ ॥
एकैकंसिद्धिदं नृणामविमुक्तनिवासिनाम् ॥ लिंगंकात्यायनेशादिच्यवनेशांतमेवहि ॥ ६६ ॥ लोमशेशंमहालिंगंलोमशेनप्रतिष्ठितम् ॥ कृत्तिवासःप्रती
च्यातुतदृष्टाकांतकाद्रयम् ॥ ६७ ॥ मालतीशंशुभंलिंगंकृत्तिवासोत्तरेमहत् ॥ सपर्ययित्वातल्लिंगंराजागजप्रतिर्भवेत् ॥ ६८ ॥ अंतकेश्वरसंज्ञंच
लिंगंतद्रुद्रदिक्स्थितम् ॥ अतिपापोपिनिष्पापोजायतेतद्विलोकनात् ॥ ६९ ॥ जनकेशंमहालिंगंतत्पाश्वेज्ज्ञानदं परम् ॥ तल्लिंगवरिवस्यातोब्रह्मज्ञानमवाप्यते
॥ ७० ॥ तदुत्तरेमहामूर्तिरसितांगोस्तिभैरवः ॥ तस्यदर्शनतःपुंसानभवेद्यमदर्शनम् ॥ ७१ ॥ शुष्कोदरीचतत्रास्तिदेवीविकटलोचना ॥ कृत्तिवासादुदी
च्यातुकाशीप्रत्यूहभक्षिणी ॥ ७२ ॥ अग्निजिह्वोस्तिवेतालस्तस्यादेव्यास्तुनैर्ऋते ॥ ददातिवांछितासिद्धिसोर्चितोभौमवासरे ॥ ७३ ॥ वेतालकुंडंतत्रा
स्ति सर्वव्याधिधिवातकृत् ॥ तत्कुंडोदकसंस्पर्शाद्वाणविस्फोटरुग्भजेत् ॥ ७४ ॥ वेतालकुंडेमुष्मातोवेतालंप्रणिपत्यच ॥ लभेतवांछितासिद्धिदुर्ल
भांसर्वदेहिभिः ॥ ७५ ॥ गणोस्ति तत्रद्विभुजश्चतुष्पात्यंचशीर्षकः ॥ तस्यसंवीक्षणादेवपापंयातिसहस्रधा ॥ ७६ ॥ तदुत्तरेमुनेरुद्रश्चतुःशृंगोस्तिभी
षणः ॥ त्रिपादस्तुद्विशीर्षाचहस्ताःस्युःसप्तएवहि ॥ ७७ ॥

इति श्रीरामार्जुनसंहितायां काशीखंडटीकायामष्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ एकोनसप्ततितमेऽध्याये गमनिवास इत् ॥ अष्टपदशेऽष्टाष्टावर्ण्यते त्रसमागमः ॥ १ ॥ अष्टपद्यापत

रोह्यते वृषाकारस्त्रिधा बद्धः सकुंभज ॥ काशीविप्रकराय च ये काश्यापापबुद्धयः ॥ ७८ ॥ तेषां च संछिदां कर्तुं महं धृतकुठारकः ॥ ये काश्याविप्रहर्तारो ये
काश्याधर्मबुद्धयः ॥ ७९ ॥ मुधा घटकरश्चाहं तदंशपरिवेककृत् ॥ तं हृद्वा वृषरुद्रं वै पूजयित्वा तु भक्तिः ॥ ८० ॥ महामहोपचारैश्च न विप्रैरभिभूयते ॥
मणिप्रदीपो नागोऽस्ति तस्माद्बुद्धादुदगदिशि ॥ ८१ ॥ मणिकुंडंतदमेतु विषय्याधिहरं परम् ॥ तस्मिन्कुंडे कृतस्नानस्तं नागं पस्विक्ष्य च ॥ ८२ ॥ मणिमा
णिक्यसंपूर्णगजाश्वरथसंकुलम् ॥ स्त्रीरत्नपुत्ररत्नैश्च समृद्धं राज्याभूयात् ॥ ८३ ॥ कृत्तिवासे श्वरं लिंगं काश्यायैर्न विलोकितम् ॥ तेमर्त्यलोके भारग्यभुवो
भूतानसंशयः ॥ ८४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कृत्तिवासः समुत्पत्तिं ये श्रोष्यंतीह मानवाः ॥ तल्लिगदर्शनाच्छ्रेयो लप्स्यंते नात्र संशयः ॥ ८५ ॥ ॥
इति श्रीस्कांदे महापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे कृत्तिवासः समुद्रवोनामाष्टाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
शृण्वगस्त्यतपोराशे काश्यालिंगानियानिवै ॥ सेवितानि नृणां मुक्तयै भवेयुर्भावितात्मनाम् ॥ १ ॥ कृत्तिप्रावरणं यत्र कृतं देवेन लीलया ॥ रुद्रावसइति
ख्यातं तत्स्थानं सर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ स्थिते तत्रो मया सार्धं स्वच्छया कृत्तिवाससि ॥ आगत्य नंदीविज्ञप्तिं च क्रेप्रणतिपूर्वकम् ॥ ३ ॥ देवदेवेश त्रिंश्वे
शप्रासादाः सुमनोहराः ॥ सर्वरत्नमयारम्याः साष्टाष्टिरभूदिह ॥ ४ ॥ भूभुवः स्वस्तले यानि शुभान्यायतनानि हि ॥ मुक्तिशान्यपितानीह मयानीता
निसर्वतः ॥ ५ ॥ यतो यच्च समानीतं यत्र यच्च कृतास्पदम् ॥ कथयिष्याम्यहं नाथ क्षणतदवधार्यताम् ॥ ६ ॥ स्थाणुर्नाम महालिंगं देवदेवस्य मोक्षदम् ॥
कुरुक्षेत्रादिहोद्धृतं कलशोऽस्ति तत्र वै ॥ ७ ॥ तदमे सन्नित्याख्यामहापुष्करिणी शुभा ॥ लोलार्कपश्चिमे भागे कुरुक्षेत्रस्थली तु सा ॥ ८ ॥ तत्र ब्रह्मा तं हुतं
जतंतं तदत्तं शुभार्थिभिः ॥ कुरुक्षेत्राद्भवेत्सत्यं कोटिकोटिगुणाधिकम् ॥ ९ ॥ नैमिषादेव देवो ब्रह्मावर्तेन संयुतः ॥ तत्रांशमात्रं संस्थाप्य काश्यामा विरभू
द्विभो ॥ १० ॥ तुंदिराजोत्तरे भागे सिद्धिदं साधकस्य वै ॥ लिंगं वै देवदेवास्य तदमे कूप उत्तमः ॥ ११ ॥

नानां काश्यामागमनं वक्तुं तेषां महत्त्वव्यापनपूर्वकं श्रोतारमभिमुखी करोति शृण्वगस्त्येति ॥ १ ॥ कृत्तिवासः पीठस्य रुद्रेणावास्तवत्वाद् रुद्रावास्तव इति नाम वृत्तमित्यह ॥ कृत्तीति ॥ २ ॥ स्थितस्तत्रेति पाठे
कृत्तिवाससीति पीठविशेषणम् ॥ ३ ॥ साष्टाष्टिभिः सह वर्तमाना ॥ साष्टाष्टिरिति वा पाठः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अवधार्यतां श्रूयताम् ॥ ५ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ब्रह्मावर्तेन तस्मात्प्राकूपेन ॥ १० ॥ ११ ॥

नृणां प्राणिमात्राणाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ एनः पापम् ॥ कर्षभूतम् ॥ महाबलं महापातकमपीत्यर्थः ॥ १४ ॥ विद्रातिविशेषेण द्रातिगच्छतीत्यर्थः ॥ दूरतः दूरे ॥ १५ ॥ निर्वाणनगरं
कैवल्यस्थानं च ॥ १६ ॥ १७ ॥ उज्जयिन्याः अवन्त्याः ॥ १८ ॥ कलिकालतः कलिकालाभ्यामित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अट्टहाताक्षेत्रविशेषात् ॥ २२ ॥ मरुत्कोटात् ॥ आयतन

ब्रह्मावर्त इति ख्यातः पुनरावृत्तिहृत्पणाम् ॥ तत्कूपाद्भिः कृतस्नानो देवदेवं समर्च्य च ॥ १२ ॥ तत्पुण्यं नैमिषारण्यात्कोटिकोटिगुणं स्मृतम् ॥ गोकर्णायत
नादत्र स्वयमाविरभून्महत ॥ १३ ॥ लिंगं महाबलं नाम सांवादिन्यसमीपतः ॥ दर्शनात्स्पर्शनाद्यस्य क्षणदेनो महाबलम् ॥ १४ ॥ वाताहतस्तूलपशि
रिव विद्रातिदूरतः ॥ कपालमोचनपुरोदृष्टालिंगं महाबलम् ॥ १५ ॥ महाबलमवाप्नोति निर्वाणनगरं व्रजेत् ॥ ऋणमोचनतः प्राच्यां प्रभासः क्षेत्रसप्तमात्
॥ १६ ॥ शशिभूषणसंज्ञं तु लिंगमत्र प्रतिष्ठितम् ॥ तल्लिङ्गसेवनान्मर्त्यः शशिभूषणतां व्रजेत् ॥ १७ ॥ प्रभासक्षेत्रयात्रायाः पुण्यं प्राप्नोति कोटिकृतम् ॥ उज्ज
यिन्यामहाकालः स्वयमत्रागतो विभुः ॥ १८ ॥ यन्नामस्मरणादेव न भयं कलिकालतः ॥ प्रणवारुणान्महालिङ्गात् प्राच्यां कल्मषनाराणम् ॥ १९ ॥ महा
कालाभिर्धं लिंगं दर्शनान्मोक्षदं परम् ॥ अयोगंधेश्वरं लिंगं पुष्करात्तीर्थसप्तमात् ॥ २० ॥ आत्रिासीदिह महत्पुष्करेण सहेवतु ॥ मत्स्योदयुत्तरे भागे दृष्ट्वा
ऽयोगंधमीश्वरम् ॥ २१ ॥ स्नात्वा ऽयोगंधकुण्डे तु भवात्तारयते पितृन् ॥ महानादेश्वरं लिंगमट्टहासादिहागतम् ॥ २२ ॥ त्रिलोचनादुदीच्यां तु तद्वष्टमुक्त
ये मतम् ॥ महोत्कटे श्वरं लिंगं मरुत्कोटादिहागतम् ॥ कामेश्वरोत्तरे भागे दृष्टं विमलसिद्धिदम् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानादिहायातं लिंगं वै विमलेश्वरम् ॥
स्वर्लानात्पश्चिमे भागे दृष्टं विमलसिद्धिदम् ॥ २४ ॥ महाव्रतं महालिङ्गं महेंद्रादिह संस्थितम् ॥ स्कंदेश्वरसमीपे तु महाव्रतफलप्रदम् ॥ २५ ॥ वृंदारकाधि
वृंदानां स्तुवतां प्रथमे युगे ॥ उत्पन्नं नमहालिङ्गं भूमिभित्त्वा सुदुर्भिदम् ॥ २६ ॥ महादेवैति तैरुक्तं यन्मनोरथपूरणात् ॥ वाराणस्यां महादेवस्तनदारभ्या
भवच्चयत् ॥ २७ ॥ मुक्तिक्षेत्रं कृतं येन महालिङ्गेन काशिका ॥ अविमुक्ते महादेवं यो द्रक्ष्यत्यत्र मानवः ॥ २८ ॥ शंभुलोके गमस्तस्य यत्र तत्र मृतस्य हि ॥
अविमुक्ते प्रयत्नेन तत्संसेव्यं मुमुक्षुभिः ॥ २९ ॥ कल्पांतरेऽपि न त्यक्तं कदाप्यनंदकाननम् ॥ येन लिङ्गस्वरूपेण महादेवेन सर्वथा ॥ ३० ॥ तत्प्रासादो
यमतुलः सर्वरत्नमयः शुभः ॥ हिरण्यगर्भतीर्थाच्च प्रतीच्यां क्षेत्ररक्षकम् ॥ ३१ ॥ वाराणस्यामधिष्ठात्री देवता सा भिलाषदा ॥ महादेवैति संज्ञा वै सर्वलिङ्गस्व
रूपिणी ॥ ३२ ॥ वाराणस्यां महादेवो दृष्टो यैर्लिङ्गरूपधृक् ॥ तेन त्रैलोक्यलिङ्गानि दृष्टानीह न संशयः ॥ ३३ ॥

विशेषात् ॥ २३ ॥ विश्वस्थानात्स्थलाविशेषात् ॥ २४ ॥ महेंद्राद्विरेः ॥ २५ ॥ महाव्रतस्थानांतरमाह ॥ वृंदारकेति ॥ देवर्षिसंमूहानामित्यर्थः ॥ प्रथमे युगे आर्दीकृतयुगे ॥ २६ ॥

आभूतसंप्रवर्णमलयम् ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणिगुह्यचतुर्दश्याम् ॥ पवित्रसूत्रम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ अयुक्तं दशलक्षमित्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ महेश्वरः शूलटंकणवः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ महेश्वरः मय ॥ ४१ ॥ महेश्वरतमेव ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ उवालाजटिलिताकाशोदीह्यावृतगगनः ॥ ४५ ॥ धामस्थानम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

वाराणस्यामहादेवंसमभ्यर्च्यसकृन्नरः ॥ आभूतसंप्रवर्णयावच्छिन्नलोकेवसेन्मुदा ॥ ३४ ॥ पवित्रपर्वणिसदाश्रावणेमासियत्नतः ॥ लिंगेपवित्रमारोप्यमहा
देवेनगर्भभाक् ॥ ३५ ॥ पितामहेश्वरंलिंगंगयातीर्थादिहागतम् ॥ फलगुप्रभृतिभिस्तीर्थैःसार्धंकोट्यष्टसंमितैः ॥ ३६ ॥ धर्मेणयत्रैतत्संयुगानामयुतंशतम् ॥
साक्षीकृत्यमहालिंगंश्रीमद्धर्मेश्वराभिधम् ॥ ३७ ॥ पितामहेश्वरंलिंगंतत्राभ्यर्च्यनरोमुदा ॥ त्रिःसनकुलसंयुक्तोमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ३८ ॥ प्रयागात्ती
र्थराजाच्चशूलटंकोमहेश्वरः ॥ तीर्थराजेनसहितःस्थितआगत्यवैश्वयम् ॥ ३९ ॥ निर्वाणमंडपाद्रम्यादवाच्यामतिनिर्मलः ॥ प्रासादोमेरुणायस्यस्पर्ध
तेकांचनोज्ज्वलः ॥ ४० ॥ देवेनैववरोदतोयत्रपूर्वयुगांतरे ॥ पूज्योमहेश्वरःकाश्यांप्रथमंकलुषापहः ॥ ४१ ॥ यःप्रयागइहस्नातो नमस्यतिमहेश्वरम् ॥
समभ्यर्च्यविधानेनमहासंभारविस्तरैः ॥ ४२ ॥ प्रयागस्नानजातपुण्याच्छूलटंकविलोकनात् ॥ सप्राप्नुयान्नसंदेहःपुण्यंकोटिगुणोत्तरम् ॥ ४३ ॥
शंकुकर्णान्महाक्षेत्रान्महातेजइतीरितम् ॥ लिंगमाविरभूदन्नमहातेजोविवृद्धिदम् ॥ ४४ ॥ महातेजोनिधिस्तस्यप्रासादोतीवनिर्मलः ॥ ज्वालाजटि
लिताकाशोमाणिक्यैरेवनिर्मितः ॥ ४५ ॥ तल्लिंगदर्शनात्स्पर्शास्तवनाच्चसमर्चनात् ॥ प्राप्यतेतत्परंधामयत्रगत्वानशोचते ॥ ४६ ॥ विनायके
श्वरात्पूर्वमहातेजःसमर्चनात् ॥ तेजोमयेनयानेनयातिमहेश्वरंपदम् ॥ ४७ ॥ रुद्रकोटिसमाख्यातात्तीर्थात्परमपावनात् ॥ महायोगीश्वरंलिंगमावि
श्वकेस्वयंपरम् ॥ ४८ ॥ पार्वतीश्वरंलिंगस्यसमीपेसर्वसिद्धिकृत् ॥ तल्लिंगदर्शनात्पुंसांकोटिलिंगफलंभवेत् ॥ ४९ ॥ तत्प्रासादस्यपरितोरुद्राणांको
टिसंमिताः ॥ प्रासादारम्यसंस्थानानिर्मितारुद्रमूर्तिभिः ॥ ५० ॥ काश्यांरुद्रस्थलीसातपव्यतेवेवादिभिः ॥ रुद्रस्थल्यामृतायेवैकृमिकीटपतंगकाः ॥
॥ ५१ ॥ पशुपसिमृगामर्त्याम्लेच्छावाप्यथदीक्षिताः ॥ तेषांतुरुद्रीभूतानांपुनरावृत्तिरत्र ॥ ५२ ॥ जन्मांतरसहस्रेषुयत्पापंसमुपार्जितम् ॥
रुद्रस्थलींप्रविष्टस्यतत्सर्वव्रजतिक्षयम् ॥ ५३ ॥ अकामोवासकामोवातिर्यग्योनिगतोपिवा ॥ रुद्रस्थल्यांत्यजन्प्राणान्परंनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ ५४ ॥
स्वयमेकांबरात्क्षेत्रात्कृत्तिवासाइहागतः ॥ कृत्तिवाससिलिंगेत्रस्वयमेवव्यवस्थितः ॥ ५५ ॥ अस्मिन्स्थानेस्वभक्तानांसांबःसर्पिगणोविभुः ॥ स्वयंचो
पदिशेद्वह्निश्रुतोश्रुतिभिरीडितम् ॥ ५६ ॥ क्षेत्रेत्रसिद्धिदेप्राप्तश्वंडीशोमरुजांगलात् ॥ प्रचंडपापसंघातंखंडयेच्छतधेक्षणात् ॥ ५७ ॥

एकांबराद्वनेश्वरात् ॥ कृत्तिवाससीत्यादिसार्धपंचस्कंदोक्तिः ॥ कृत्तिवासाभिधेश्वरकचित्पाठः ॥ उभयत्रभवानित्यध्याहरेणनंशुक्तमेववा ॥ ५५ ॥ सांबःअंबयासहितः ॥ ५६ ॥ मरुजांगलात्क्षेत्र

विशेषात् ॥ मत्तजांगलादितिकचित्पाठः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कालंजरात्पर्वतात् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ त्रिदंडायाःपुर्याः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

पाशपाणिगणाध्यक्षसमीपेयःप्रपश्यति ॥ चंडीश्वरंमहालिङ्गंस्यातिपरमांगतिम् ॥ ५८ ॥ कालंजरात्रीलकंठस्तिष्ठेदत्रस्वयंविभुः ॥ गणेशादंतकू
टाख्यात्समीपेभवनाशनः ॥ ५९ ॥ नीलकंठेश्वरंलिङ्गंकाश्यायैःपरिपूजितम् ॥ नीलकंठास्तएवस्युस्तएवशशिभूषणाः ॥ ६० ॥ काश्मीरादिहसंप्राप्तं
लिङ्गंविजयसंज्ञितम् ॥ सदाविजयदंपुंसांप्राच्यांशालकटंकटात् ॥ ६१ ॥ रणेराजकुलेद्युतेविवादेसर्वदेवहि ॥ विजयोजायतेपुंसांविजयेशसमर्चनात् ॥
॥ ६२ ॥ ऊर्ध्वरेतास्त्रिदंडायाः संप्राप्तोत्रस्वयंविभुः ॥ कूश्मांडकंगणाध्यक्षपुरस्कृत्यव्यवस्थितः ॥ ६३ ॥ ऊर्ध्वांगतिमवाप्नोतिवीक्षणादूर्ध्वरेतसः ॥
ऊर्ध्वरेतसियेभक्तानहितेषामधोगतिः ॥ ६४ ॥ मंडलेऽश्वरतःक्षेत्रालिङ्गंश्रीकंठसंज्ञितम् ॥ विनायकान्मंडलसंज्ञादुत्तरस्याव्यवस्थितम् ॥ ६५ ॥ श्रीकं
ठस्यचयेभक्ताःश्रीकंठाएवतेनराः ॥ नेहश्रियावियुज्यतेनपरत्रकदाचन ॥ ६६ ॥ छागलांडान्महातीर्थात्कपर्दीश्वरसंज्ञितः ॥ पिशाचमोचनेतीर्थेस्व
यमाविरभूद्विभुः ॥ ६७ ॥ कपर्दीशंसमभ्यर्च्यनरोनिरयंत्रजेत् ॥ नपिशाचत्वमाप्नोति कृत्वात्राप्यधमुत्तमम् ॥ ६८ ॥ आप्रातकेशराक्षेत्रालिङ्गंमूक्ष्मे
शसंज्ञितम् ॥ स्वयमभ्यागतंचात्रक्षेत्रेवैश्रेयसांपदे ॥ ६९ ॥ विकटद्विजसंज्ञस्यगणेशस्यसमीपतः ॥ दृष्ट्वासूक्ष्मेश्वरंलिङ्गंगतिंमूक्ष्मामवाप्नुयात् ॥ ७० ॥
संप्राप्तमिहदेवेशंजयंतंमधुकेऽश्वरात् ॥ लंबोदराद्वृणपतेःपुरस्तात्तदवस्थितम् ॥ ७१ ॥ जयंतेऽश्वरमालोक्यघ्रात्वागंगाजलेशुभे ॥ प्राप्नुयाद्वाङ्छितांसिद्धिं
सर्वत्रविजयीभवेत् ॥ ७२ ॥ प्रादुश्वकारदेवेशःश्रीशैलात्रिपुरांतकः ॥ शैश्रीलशिखरंदृष्ट्वायत्फलंसमुदीरितम् ॥ ७३ ॥ त्रिपुरांतकमालोक्यतत्फलंहे
लयाप्यते ॥ विश्वेशात्पश्चिमेभागेत्रिपुरांतकमीश्वरम् ॥ ७४ ॥ संपूज्यपरयाभक्त्याननरोगर्भमाविशेत् ॥ सौम्यस्थानादिहायातोभगवान्कुटुश्वरः ॥
॥ ७५ ॥ वक्रतुंडगणाध्यक्षसमीपेसोपतिष्ठेत् ॥ तद्दर्शनादर्चनाच्चकरस्थाःसर्वसिद्धयः ॥ ७६ ॥ जालेश्वरात्रिशूलीचस्वयमीशःसमागतः ॥ कूटदंताद्वृण
पतेःपुरस्तात्सर्वसिद्धिदः ॥ ७७ ॥ रामेश्वरान्महाक्षेत्राज्जीदेवःसमागतः ॥ एकदंतोत्तरेभागेसोर्चितःसर्वकामदः ॥ ७८ ॥ त्रिसंध्याक्षेत्रतोदेवरुपं
कोस्तिस्समागतः ॥ त्रिमुखात्पूर्वदिग्भागेपूजितरुपंबकत्वकृत् ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ पुरोधायाप्रेकृत्वा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरात्स्थानेश्वरात्सेत्रादितिशेषः ॥ यत्रस्थलेश्वरेक्षेत्रेयज्ञेश्वरंमहालिंगंलिंगांतरंमहालिंगमेव ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ सुवर्णारूपात्सेत्रादितिशेषः ॥ ८५ ॥ अवाच्यादक्षिणस्याम् ॥ ८६ ॥ हर्षितात्सेत्रादितिशेषः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ रुद्रमहालयात्सेत्रादितिशेषः ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इवएव ॥ अपमेवपाठः ॥ ९१ ॥ वृषभञ्जजात्सेत्रेऽचरोहरिश्चंद्रात्सेत्रादत्रसमागतः ॥ हरिश्चंद्रेश्वरपुरःपूजितोजयदः सदा ॥ ८० ॥ इहशर्वः समायातःस्थानान्मध्यमकेऽश्वरात् ॥ चतुर्वेदेश्वरंलिंगंपुरोधायाव्यवस्थितम् ॥ ८१ ॥ शर्वलिंगंसमभ्यर्च्यकाश्यांपरमसिद्धिकृत् ॥ नजातुजंतुपदवींप्राप्नुयात्कापिमानवः ॥ ८२ ॥ स्थलेश्वरान्महालिंगंप्रादुर्भूतंपरंत्विह ॥ यत्रयज्ञेश्वरंलिंगंसर्वलिंगफलप्रदम् ॥ ८३ ॥ महालिंगंसमभ्यर्च्यमहाश्रद्धासमन्वितः ॥ महतींश्रियमाप्नोतिलोकेत्रचपरत्रच ॥ ८४ ॥ इहलिंगंसहस्राक्षंसुवर्णारूपात्समागतम् ॥ यस्यसंदर्शनात्पुंसांज्ञानचक्षुःप्रजायते ॥ ८५ ॥ शैलेश्वरादवाच्यांतुसहस्राक्षेश्वरंविभुम् ॥ दृष्ट्वाजन्मसहस्राणांशतानांपातकंत्यजेत् ॥ ८६ ॥ हर्षिताद्धर्षितंचात्रप्रादुरासीत्तमोहरम् ॥ लिंगंहर्षप्रदंपुंसांदर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ ८७ ॥ मंत्रेश्वरसमीपेतुप्राप्तादोहर्षितेशितुः ॥ तद्विलोकनतःपुंसानित्यंहर्षपरंपरा ॥ ८८ ॥ इहस्वयंसमायातोरुद्रोरुद्रमहालयात् ॥ यस्यदर्शनतोयांतिरुद्रलोकेनराःस्फुटम् ॥ ८९ ॥ येस्तुरुद्रेश्वरंलिंगंकाश्यामत्रसमर्चितम् ॥ तेरुद्ररूपिणोमर्त्याविज्ञेयानात्रसंशयः ॥ ९० ॥ त्रिपुरेशसमीपेतुदृष्ट्वा रुद्रेश्वरंविभुम् ॥ रुद्रास्तइवविज्ञेयाजीवंतोपिमृता अपि ॥ ९१ ॥ आगादिहमहादेवोवृषेशोवृषभञ्जजात् ॥ बाणेश्वरस्यलिंगस्यसमीपेवृषदःसदा ॥ ९२ ॥ इहागतंतुकेदारादीशानेश्वरसंज्ञितम् ॥ तद्दृष्ट्व्यंप्रतीच्यांचलिंगंप्रहादकेशवात् ॥ ९३ ॥ ईशानेशंसमभ्यर्च्यस्नात्वात्तरवहांभसि ॥ वसेदीशाननगरेईशानसदृशप्रभः ॥ ९४ ॥ भैरवाद्भैरवीमूर्तिरत्रायातामनोहरा ॥ संहारभैरवोनामदृष्टव्यःसप्रयत्नतः ॥ ९५ ॥ पूजनात्सर्वसिद्धयैसप्राच्यांस्वर्वविनायकात् ॥ संहारभैरवःकाश्यांसंहरेदघसंततिम् ॥ ९६ ॥ उग्रःकनखलात्तीर्थादाविरासेहसिद्धिदः ॥ तद्विलोकनतोनृणामुग्रंपापंप्रणश्यति ॥ ९७ ॥ उग्रंलिंगंसदासेव्यंप्राच्यामर्कविनायकात् ॥ अत्युग्रा अपिनश्येयुरूपसर्गास्तदर्चनात् ॥ ९८ ॥ वस्त्रापथान्महाक्षेत्राद्भवानामस्वयंविभुः ॥ भीमचंडीसमीपेतुप्रादुरासीदिहप्रभो ॥ ९९ ॥ भवेश्वरंसमभ्यर्च्यभवेनाविर्भवेन्नरः ॥ प्रभुर्भवतिसर्वेषांराज्ञामाज्ञाकृतामिह ॥ १०० ॥ देवदारुवनादंडीदंडयन्पातकावलीः ॥ वाराणस्यांसमागत्यस्थितो लिंगाकृतिर्विभुः ॥ ११ ॥ प्राच्यांदंडीश्वरःपूज्यःसदेहलिविनायकात् ॥ तस्यार्चनेनमर्त्यानां पुनर्भवईक्ष्यते ॥ २ ॥ भद्रकर्णद्वदादत्रभद्रकर्णद्वदान्वितः ॥ शिवःसाक्षादिहायातःसर्वेषांशिवदर्पितः ॥ ३ ॥

प्रादितिशेषः ॥ ९२ ॥ केदरात्सेत्रादितिशेषः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ उग्रःप्रचण्डः ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भवेसंसारे ॥ १०० ॥ पातकवलीःपापपंक्तोः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ भद्रकर्णेशपूजनाद्भद्रकर्णेहृदेस्थितर्होभद्रकर्णेशस्वपूजनात् ॥ भद्रकर्णेभिरुत्तममिति पाठे कर्णेभिः कर्णैरित्यर्थः ॥ तथाच मन्त्रः भद्रकर्णेभिः शृणुयाम देवा इत्येवमाक्षमिर्वज्रः इत्यादि ॥
अक्षिमिर्नेत्रैः ॥ ५ ॥ त्वत्त्वत्तः हरिश्चन्द्रशिवाह्वात् ॥ तदिति पाठे पिसर्गार्थः ॥ जन्मिर्जन्म ॥ ६ ॥ पश्चिमेनेति न तृतीया किं तु पश्चिमायां दिशि तपस्विभवे तद्वितो धर्मत इत्येवमसंज्ञः ॥ पश्चिमेन पश्चिमायां

उहंङाख्याद्गणपतेः प्राच्यात्तत्तीर्थमुत्तमम् ॥ भद्रकर्णहृदे स्नात्वाभ्यर्च्य लिंगं शिवाह्वयम् ॥ ४ ॥ सर्वत्र शिवमाप्नोति भद्रकर्णेशपूजनात् ॥ शृणुयात्सर्व
भूतानां भद्रं पश्यति चाक्षिभिः ॥ ५ ॥ शंकरश्च हरिश्च द्वात्त्वत्पुरः प्रतिभासते ॥ तत्पूजनाच्च नानाजननीजठरेजनिः ॥ ६ ॥ यमलिंगान्महातार्थात्का
ललिंगमिह स्थितम् ॥ कलशेश इति रूपात्तं चंद्रेशात्पश्चिमेन च ॥ ७ ॥ यमतीर्थेनरः स्नात्वा मित्रावरुणदक्षिणे ॥ काललिंगं समालोक्य कलिकालभयं
कुतः ॥ ८ ॥ तत्र भौमचतुर्दश्यायस्तु यात्रां करिष्यति ॥ अपि पातकयुक्तः समययात्रां नयास्यति ॥ ९ ॥ नैपालाच्च महाक्षेत्रादायात्पशुपतिस्त्वह ॥
यत्र पाशुपतो योग उपदिष्टः पिनाकिना ॥ ११० ॥ भवत देवदेवेन ब्रह्मादिभ्यो विमुक्तये ॥ तस्य संदर्शनं देवपशुपारोर्वियुज्यते ॥ ११ ॥ करवीरकतीर्था
च्च कपाली शहहागतः ॥ कपालमोचने तीर्थे द्रष्टव्यः सप्रयत्नतः ॥ १२ ॥ तद्विलोकनमात्रेण ब्रह्महत्या विलीयते ॥ उमापतिर्देविकाया इहागत्य व्यवस्थितः
॥ १३ ॥ दृष्टः पशुपतिः प्राच्यां हरेत्पापं चिरार्जितम् ॥ लिंगं महेश्वरक्षेत्रादिह दीतेश संज्ञितम् ॥ १४ ॥ उपोमापतितिष्ठेत्तदीत्येवेह परत्र च ॥ भुक्तिप्रति
दं लिंगं दीतेशं काशिमध्यगम् ॥ १५ ॥ कायारोहणतः क्षेत्रादाचार्यो न कुलीश्वरः ॥ शिष्यैः परिवृत्तस्तिष्ठेन्महापाशुपतव्रतैः ॥ १६ ॥ दक्षिणे हि महदेवा दृष्टो
ज्ञानं प्रयच्छति ॥ अज्ञानं नाशयेत्क्षिप्रं गर्भं संसृतिहेतुकम् ॥ १७ ॥ गंगासागरतश्चायादमरेश इतीरितम् ॥ लिंगं यद्दर्शनं देवनाम रत्नं हि दुर्लभम् ॥ १८ ॥
सप्तगोदावरीतीर्थादिबोभीमेश्वरः प्रभुः ॥ प्रकाशते लिंगरूपी भुक्तये भुक्तये नृणामिह ॥ १९ ॥ नकुलीशात्पुरोभागे दृष्ट्वा भीमेश्वरं प्रभुम् ॥ महाभीमानि पापा
नि प्रणश्यंति हितक्षणात् ॥ २० ॥ भूतेश्वराद्भस्मगात्रं प्रादुरासीद्विह स्वयम् ॥ भीमेशादक्षिणे भागे तदभ्यर्च्य प्रयत्नतः ॥ २१ ॥ सम्यक्पाशुपताद्यो
गादभ्यस्ताच्च समाशतम् ॥ यत्प्राप्यते फलं तत्स्याद्भस्मगात्रविलोकनात् ॥ २२ ॥ नकुलीश्वरतो देवः स्वयं भूरिति विश्रुतः ॥ आत्मना प्रकटीभूतः काश्या
लिंगाकृतिर्हरः ॥ २३ ॥ स्वयं भुल्लिंगं संपूज्य स्नात्वा सिद्धिद्वन्द्वेनरः ॥ महालक्ष्मीश्वरपुरो न भूयोजन्मभाग भवेत् ॥ २४ ॥ प्रयागतीर्थं निष्कषा प्रासादो वि
द्रुमप्रभः ॥ वाराहस्य महानेकधरणीनाम एव हि ॥ २५ ॥

दिशीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ देविकायाः पुर्या इति शेषः ॥ १३ ॥ महेश्वरक्षेत्रात्कैलासात् ॥ १४ ॥ उपोमापतेः समीपे ॥ १५ ॥ नकुलीत्यलत्र कुलीतिकचित् ॥ नकुली
श्वरस्य दक्षिणे भागे इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रयागतीर्थं निष्कषा प्रयागतीर्थसमीपे ॥ वाराहस्य सकाकृतेः वाराहस्यामिति

कवित्वाः ॥ २५ ॥ मंदरात्समागतं सुत्वेत्यन्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥ कर्णिकारप्रसूनरुद्रमुत्पलपुष्पकांतिः ॥ २८ ॥ २९ ॥ हेमकूटात्पर्वतात् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सयंत्राणि औषधिप्रयुक्तानि क्षि-
 प्यमाणशिलायस्त्रिविधसहितानि ॥ कपाटविकटानिकपाटैर्विभ्रमाणि ॥ सकपाटविधानि चेति पाठे विटाः पाषाणमुद्रकाः ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिभटानामपरीमितयोधानामाट्यमटनं येषु तान् ॥
 तथा ॥ भटादधानीति कचित् ॥ कांस्थरीतिकसीसकैः कांस्थानि च प्रसिद्धा निरीतिकः श्वमारकूटाः ॥ स्वार्थैः ॥ पिच्छलानीति यावत् ॥ यदाहामरः ॥ रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियामिति ॥
 विंध्यपर्वततः प्राप्नो देवं श्रुत्वा समागतम् ॥ सगणं सार्षपदेवं च मंदराद्रमकंदरात् ॥ २६ ॥ काश्यां धरणि वाराहो दृष्टव्यः सप्रयत्नतः ॥ आपत्समुद्रसंमग्नमुदरे
 च्छरणागतम् ॥ २७ ॥ कर्णिकाराद्वणाध्यक्षः कर्णिकारप्रसूनरुद्रः ॥ समर्थोऽयं गदाहस्त उपसर्गसहस्रहत् ॥ २८ ॥ तस्माद्धारणि वाराहात्प्रतीच्यादिशिसं-
 स्थितम् ॥ पूजयित्वा गणाध्यक्षं गणपत्यपदं लभेत् ॥ २९ ॥ हेमकूटाद्विरूपाक्षं लिङ्गमप्राविशत् ॥ महेश्वराद्व्याचष्ट संसारतारकम् ॥ ३० ॥
 गंगाद्वाराद्विमस्थेशं लिङ्गं हिमसमप्रभम् ॥ ब्रह्मनालात्प्रतीच्यां च दृष्टव्यमिह सिद्धिदम् ॥ ३१ ॥ गणाधिपश्चैकलासाद्वणा अन्ये महाबलाः ॥ कैलासाद्रे-
 समायाताः सप्तकोटिमिताः प्रभो ॥ ३२ ॥ दुर्गाणितैः कृतानीह सप्तस्वर्गसमानि च ॥ सद्धारणिसयंत्राणिकपाटविकटानि च ॥ ३३ ॥ कोटिकोटिभटा व्या-
 निसर्वाद्देसहितान्यपि ॥ सुवर्णरूप्यताम्रैश्च कांस्थरीतिकसीसकैः ॥ ३४ ॥ अयस्कतिनकांता निहृदान्यभ्रं लिहान्यपि ॥ ततः शैलं महादुर्गतैः काशीप-
 रितः कृतम् ॥ ३५ ॥ परिखापिकृतानि भ्रामत्स्योदर्याजलाविला ॥ मत्स्योदरी द्विधा जाता बहिरंतश्चरापुनः ॥ ३६ ॥ तच्च तीर्थं महत्ख्यातं मिलितं गां-
 गवारिभिः ॥ यदा संहारमार्गेण गंगाभः प्रसरो दिह ॥ ३७ ॥ तदाम्तरयोदरी तीर्थं लभ्यते पुण्यगौरवात् ॥ सूर्याचंद्रमसोः पर्वतदा कोटिगुणं शतम् ॥ ३८ ॥
 सर्वपर्वानितत्रैव सर्वतीर्थानितत्रैव ॥ तत्रैव सर्वलिङ्गानि गंगामत्स्योदरीयतः ॥ ३९ ॥ मत्स्योदर्यादिये स्नाता यत्र कुत्रापि मानवाः ॥ कृतपिंडप्रदानास्ते
 नमातुरुदरेशयाः ॥ ३४० ॥ अविमुक्तमिदं क्षेत्रं मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ॥ परितः स्वर्धुनीवारिसंसारपरिवीक्ष्यते ॥ ४१ ॥ मत्स्योदर्यां कृतस्नानाये-
 न रास्तेन रोत्तमाः ॥ कृत्वापि बहुपापानि नैक्षते भास्करेः पुरीम् ॥ ४२ ॥ किं स्नात्वा बहुतीर्थेषु किं तत्स्वादुष्करंतपः ॥ यदि मत्स्योदरी स्नाता कुतो गर्भभयंततः ॥
 ॥ ४३ ॥ यत्र यत्र हि लिङ्गानि नृदेवैः कृतान्यपि ॥ तत्र मत्स्योदरीं प्राप्य सुस्नातो मोक्षभाजनम् ॥ ४४ ॥ संतितीर्थान्यनेकानि भूर्धुवः स्वर्गतान्यपि ॥ न समा-
 निपरंतानि कोट्यंशेनापि निश्चितम् ॥ ४५ ॥ इत्थं तीर्थं कृतं तेन विभो कैलासवासिना ॥ गणाधिपेन सुमहत्सु महोदारकर्मणा ॥ ४६ ॥
 सीसकानि नागाः ॥ यदाहामरः ॥ मागसीसकयोः श्वप्राणीतैः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ संहारमार्गेण यतो मत्स्योदरीं गंगायाद्विष्णोः ॥ इह मत्स्योदर्याम् ॥ ३७ ॥ सूर्याचंद्रमसोः ॥
 देवताद्वे चेति दीर्घत्वम् ॥ एवं मंत्रावरुणक्षिणे इत्यादि च ॥ ३८ ॥ गंगया सह मत्स्योदरीं गंगामत्स्योदरी ॥ यदाहामरः ॥ ३९ ॥ यत्र कुत्रापि यदा कदापि त्ययः ॥ १४० ॥ अविमुक्तमिति ॥
 मत्स्याकारत्वमाप्नुयात् ॥ कदेत्याकांक्षायामाह ॥ परित इति ॥ संसारसंसारः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ततस्तदा ॥ ४३ ॥ तत्रैव यत्र वीप्साज्ञेया ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ गणाधिपेन सप्तकोटिपेन ॥ ४६ ॥

॥ ४७ ॥ भूर्भुवःस्वर्महःपरेभूगदीनां लोकानामुपरि ॥ ४८ ॥ भोगवत्यापाताल्लिंगया ॥ ४९ ॥ निर्मायिनिर्मितः ॥ १५० ॥ हाटकमयं स्वर्णमयम् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ तारकात्तारा
लोकात् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यावद्विगविलोकनं करोतीति शेषः ॥ तावत्सर्वपापेभ्यो मुच्यते ॥ ५५ ॥ यस्माज्ज्ञानान्मुच्येत तत्तारकं ज्ञानं प्रतिभवंतकाले प्राप्नोति ॥ ५६ ॥ किराताचीर्यादिति शेषः ॥
देशाद्वा ॥ कित्तकिरातंतदाह ॥ किरातरूप इति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ पौलस्त्यराघवात्पौलस्त्यो विभीषणस्तेन स्यात्पितोराघवः पौलस्त्यराघवोरामचंद्रस्तस्मादिति ॥ १५० ॥ स्थलात्स्थल

भूभुवःसंज्ञकं लिंगं पर्वताद्वंधमादनात् ॥ स्वयमाविरभूदत्र तस्मात्प्राच्यांगणाधिपात् ॥ ४७ ॥ विलोक्य भूर्भुवःस्वर्महःपरे ॥ निवसंति जनाः
पुण्याः सुचिरां दिव्यभोगिनः ॥ ४८ ॥ हाटकेशं महालिंगं भोगवत्या समायुतम् ॥ सप्तपातालतलतल इहायातं स्वयं विभो ॥ ४९ ॥ शेषवासुकिमुखैश्च तत्प्रा
सादो महानिह ॥ मणिमाणिक्यरत्नौघैर्निर्मायि प्रयत्नतः ॥ १५० ॥ तद्विगं हाटकमयं रत्नमालाभिरचितम् ॥ ईशानेश्वरतः प्राच्यां पूजनीयं प्रयत्नतः ॥
॥ ५१ ॥ भक्तितोऽयं चर्यतल्लिंगं नरः सर्वसमृद्धिमान् ॥ भुक्ता भोगान् संख्यातानं ते निर्वाणमृच्छति ॥ ५२ ॥ आकाशात्तारकां लिंगं ज्योतीरूपमिहागतम् ॥
ज्ञानवाप्याः पुरोभागे तल्लिंगं तारकेश्वरम् ॥ ५३ ॥ तारकं ज्ञानमाप्येत तल्लिंगस्य समर्चनात् ॥ ज्ञानवाप्यां नरः स्नात्वा तारकेशं विलोक्य च ॥ ५४ ॥ कृतसं
ध्यादिनियमः परितर्प्य पितामहान् ॥ धृतमौनव्रतोधीमान् यावद्विगविलोकनम् ॥ ५५ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः पुण्यं प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ प्रतिचतारं कं ज्ञानं
यस्माज्ज्ञानाद्विमुच्यते ॥ ५६ ॥ किराताच्च किरातेश इह चाविर्भवह ॥ किरातरूपो भगवान्यत्र देवोऽभवत्पुरा ॥ ५७ ॥ तत्किरातेश्वरं लिंगं भारभूते
श्वरादनु ॥ नमस्कृत्य नरो जातु न मातुरुदरेशयः ॥ ५८ ॥ लंकापुर्याः समागच्छन्मरुकेऽवरसंज्ञकम् ॥ लिंगं यदर्चनात्पुंसां न भयं क्षां भवेत् ॥ ५९ ॥
नैर्ऋत्यादि शितल्लिंगं नैर्ऋतेश्वरसंज्ञकम् ॥ पौलस्त्यराघवात्प्राप्तं जितं सर्वदुष्टहृत् ॥ १५० ॥ पुण्यं जलप्रियं लिंगं जललिंगं स्थलादपि ॥ आयातं
तच्च गङ्गाया जलमध्ये व्यवस्थितम् ॥ ६१ ॥ तत्प्रासादोऽद्भुततरो मध्ये गंगं निरीक्ष्यते ॥ सर्वधातुमयः श्रेष्ठः सर्वरत्नमयः शुभः ॥ ६२ ॥ अद्यापि दृश्यते
कोऽश्चित्पुण्यसंभारगौरवात् ॥ श्रेष्ठं लिंगमिहायातं तीर्थात् कोटीश्वरादपि ॥ ६३ ॥ कोटिलिंगे क्षणे पुण्यं तल्लिंगस्य निरीक्षणात् ॥ श्रेष्ठं ज्येष्ठेश्वरात्पश्चाच्छ्रेष्ठ
सिद्धिप्रदायकम् ॥ ६४ ॥ वडवास्यात्समुद्रतल्लिंगमत्रानलेऽवरम् ॥ नलेश्वरपुरोभागे जितं सर्वसिद्धिदम् ॥ ६५ ॥ आगत्य विरजस्तीर्थादिव देवास्त्रिलो
चनः ॥ लिंगे त्वनादिसंसिद्धे ह्यवतस्थे त्रिविष्टपे ॥ ६६ ॥ पुण्येऽपि लिलिपि लीयं सर्वेषां तारकप्रदे ॥ आविश्वके स्वयं देवओं कारो मरकटकात् ॥ ६७ ॥

लिगात् ॥ ६१ ॥ मध्ये गंगं गंगायामध्ये ॥ ६२ ॥ कोटीश्वरात्स्थानादिति शेषः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ वडवास्याद्वडवानलास्यादित्यर्थः ॥ ६५ ॥ विरजस्तीर्थाजपुस्त्यनाभिगयास्थं यत्र विरजाल्या
चंद्रिका तस्मात् ॥ ६६ ॥ अमरकंटात् ॥ मालवदेशांतर्गते रेवातीरे स्यात् ॥ ६७ ॥

किं तस्त्वं पंकदावामादुर्बभूव तदाह ॥ तदार्थं लगम् ॥ कथं भूतम् ॥ तारकशेत्रं तारकः प्रणवः स पक्षेत्रमुपलब्धस्थानं न्यस्य तत्तया ॥ ६८ ॥ तदा कृतिप्रणवाकृति ॥ ततस्तदा तदा कृति
 तिकचिद् ॥ यत्तदाद्यं प्रणवाद्यं तारकशेत्रमविमुक्तं तदा कृतिशेत्राकृतीति तदा व्याकर्तव्यम् ॥ ६९ ॥ आयत्तनाभिस्थानानि भानिनायेत्यहमानीत्वानित्यर्थः ॥ आगतानीविक्किप्ताः सचपौ
 नरुत्तयाद्यैः ॥ तस्मिन्मित्यत्र वीप्साज्ञातव्या ॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ अद्वाप्रसाद्यशैलादि अद्वाप्रसाद्यः अद्वाप्रसाद्यः सचासौ शैलादिभ्यः ॥ मुदाप्रसाद्येति क
 तदाद्यं तारकशेत्रं यदा गंगानचागता ॥ यदैवाविरभूत्काशीत्रैलोक्योद्धरणाय वै ॥ ६८ ॥ तदा कृतिमहर्द्धिं स्वयमाविरभूत्ततः ॥ महिमानं न तस्यान्यः परिवे
 त्तिविभोर्ऋते ॥ ६९ ॥ एतान्यायतनानीशानिनायमहातिच ॥ शेषयित्वा शमात्रं च तस्मिन्क्षेत्रे निजे निजे ॥ १७० ॥ इहायातानि पुण्यानि सर्वभावे
 न नान्यथा ॥ प्रासादाः सर्वतश्चैषां रम्या अभ्रं लिहाविभो ॥ ७१ ॥ बहुधा तु मया भिन्नाः सर्वत्र समुज्ज्वलाः ॥ येषां कलशमात्रस्य दर्शनां न्मुक्तिराप्यते ॥ ७२ ॥
 श्रुत्वा पिनामचेतेषां लिङ्गानां सुरसत्तम ॥ अपि जन्मसहस्रोत्थाः क्षीयन्ते पापराशयः ॥ ७३ ॥ इदानीं को निदेशोत्रमयानुष्ठेय ईशितः ॥ प्रसादीक्रियतां सो
 पिसिद्धो मंतव्य एव हि ॥ ७४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वेति नंदिनो वाक्यं देवदेवेश्वरो हरः ॥ अद्वाप्रसाद्यशैलादिमिदं प्रोवाच कुंभज ॥ ७५ ॥ ॥
 श्रीदेवदेव उवाच ॥ ॥ साधूकृतं त्वयानंदिन्सदानंदविधायक ॥ विधेहि मे निदेशं च चंडीव्यापारयाधुना ॥ ७६ ॥ नवकोट्यस्तु चामुंडाया यत्र निवसति हि ॥
 स्वदेवताभिः सहिता भूतवेतालभैरवैः ॥ ७७ ॥ ताः पुरीरक्षणार्थाय सवाहनबलायुधाः ॥ प्रतिदुर्गदुर्गरूपाः परितः परिवासय ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
 नंदिनं संनिदेश्येति मृडान्यासहितो मृडः ॥ यथौत्रैविष्टपक्षेत्रं मुक्तिबीजप्ररोहणम् ॥ ७९ ॥ शिलादतनयोप्येशीं मूर्द्धन्याज्ञाविधाय च ॥ आहूय सर्वतो
 दुर्गाः प्रतिदुर्गं न्यवेशयत् ॥ १८० ॥ निशम्याध्यायमेतं च पुण्याय तनगर्भिणम् ॥ नरः स्वर्गापवर्गौ च प्राप्नुयाच्छ्रद्धया क्रमात् ॥ ८१ ॥ श्रुत्वाष्टपष्टिमेतां
 वैमहायतनसंश्रयाम् ॥ न जातु प्रविशेन्मर्त्यो जनन्याजाठरीदरीम् ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे
 उत्तरार्धे ऽष्टषष्ट्याय तनसमागमो नामैकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ कात्यायनये कथय नंदिना विश्वं नंदिना ॥ यथा व्यापा
 रिता देव्यो देवदेव निदेशतः ॥ १ ॥ अविमुक्तस्य रक्षार्थं यत्र यादेवताः स्थिताः ॥ प्रसादं कुरु मे देवताः समाचक्ष्व तत्त्वतः ॥ २ ॥ इत्यगस्त्युदितं श्रुत्वा महा
 देव तनूद्भवः ॥ कथयामास यायत्रस्थिताऽऽनंदवने मुदा ॥ ३ ॥

चित्पाठस्तदास्पष्टवार्तः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ऐशीमीशसंबंधिनीम् ॥ १८० ॥ ८१ ॥ दर्शकन्दराम् ॥ १८२ ॥ इति श्रीरा० काशीखंडटीकायामेको
 नसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ अध्याये सप्ततितमे महापापापहेनृणाम् ॥ देवतानामभिधानं न्यवेति मुस्तावहम् ॥ १ ॥ साधूकृतं त्वयानंदिभित्यादिना विश्वे शेषे न चण्डीः परिवासये
 त्युक्तमतस्तासां परितः सति श्रोतुं कार्तिकेयमभ्यर्थयति ॥ कात्यायनयेति ॥ कात्यायनी भवानी तस्याभयं त्वं कात्यायनेयस्तत्संबोधनं तथा ॥ १ ॥ २ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ समन्वितैः सहितैः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीति ॥ तदुक्तं मातस्ये ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीविमलापुरुषोत्तमं ॥ रुक्मिणीदासवत्यां नुराधावृन्दावनेवने
इति ॥ उपहारैर्वलिभिर्नैवैरित्यर्थः ॥ १० ॥ उद्धोषो वितानं चन्द्रावपतिविवत् ॥ दुकूलैः शोभैः ॥ ११ ॥ अप्यल्पमपीत्यत्र पूर्वापिशब्दस्य पूर्वोक्तसम्बन्धः ॥ १२ ॥ पीठस्थानम् ॥ १३ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीक्षेत्रस्य परमेष्टदा ॥ विशालतीर्थगंगायां कृत्वा पृष्ठे व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ स्नात्वा विशालतीर्थे वै विशालाक्षीं
प्रणम्य च ॥ विशालालभते लक्ष्मीं परत्रेह च शर्मदाम् ॥ ५ ॥ भाद्रकृष्णतृतीयायां सुपोषणपरेर्नुभिः ॥ कृत्वा जागरणं रात्रौ विशालाक्षीसमीपतः ॥ ६ ॥
प्रातर्भोज्याः प्रयत्नेन चतुर्दशकुमारिकाः ॥ अलंकृता यथाशक्त्या स्रग्वरविभूषणैः ॥ ७ ॥ विधाय पारणं पश्चात्पुत्रभृत्यसमन्वितैः ॥ सम्यग् वाराणसीवासफलं
लभ्येत कुंभज ॥ ८ ॥ तस्यातिथौ महायात्रा कार्या क्षेत्रनिवासिभिः ॥ उपसर्गप्रशान्त्यर्थं निर्वाणकमलासये ॥ ९ ॥ वाराणस्यां विशालाक्षीपूजनीया प्रय
त्नतः ॥ धूपैर्दीपैः शुभैर्माल्यैरुपहारैर्मनोहरैः ॥ १० ॥ मणिमुक्ताद्यलंकारैर्विचित्रोद्धोचचारैः ॥ शुभैरनुपभुक्तेभ्यः दुकूलैर्गंधवासितैः ॥ ११ ॥ मोक्षलक्ष्मीं
समृद्धयर्थं यत्र कुत्र निवासिभिः ॥ अप्यल्पमपि यद्दत्तं विशालाक्ष्यै नरोत्तमैः ॥ १२ ॥ तदानन्त्याय जायंतं मुने लोकद्वयेऽपि हि ॥ विशालाक्षीमहापीठे दत्तं
जप्तं हुतं स्तुतम् ॥ १३ ॥ मोक्षस्तस्य परीपाको नात्र कार्या विचारणा ॥ विशालाक्षीसमर्चा तोरूपसंपत्तिर्युक्पतिः ॥ १४ ॥ प्राप्य ते त्रकुमारीभिर्गुणशी
लाद्यलंकृतः ॥ गुर्विणीभिः सुतनयो वंध्याभिर्गर्भसंभवः ॥ १५ ॥ असौ भाग्यवतीभिश्च सौ भाग्यमहदाप्यते ॥ विधवाभिर्न वै धव्यं पुनर्जन्मा तरे क्वचित् ॥
॥ १६ ॥ सीमंतिनीभिः पुंभिर्वा परं निर्वाणमिच्छुभिः ॥ श्रुता दृष्टार्चिता काश्चा विशालाक्ष्यमिलाषदा ॥ १७ ॥ ततो न्यल्ललिता तीर्थगंगा के शवसन्निधौ ॥
तत्रास्तिललिता देवी क्षेत्ररक्षाय परा ॥ १८ ॥ सा च पूज्या प्रयत्नेन सर्वसंपत्समृद्धये ॥ ललितापूजकानां च जातु विघ्नो न जायते ॥ १९ ॥ इषे कृष्णद्विती
यायां ललितां परिपूज्य वै ॥ नारीवापुरुषोवापिलभते वाञ्छितं पदम् ॥ २० ॥ स्नात्वा च ललिता तीर्थे ललितां प्रणिपत्य वै ॥ लभेत्सर्वत्र लालित्यं यद्वा तद्वा
ऽनुलप्य च ॥ २१ ॥ मुने विश्वभुजागोरी विशालाक्षीपुरःस्थिता ॥ संहर्तुमीमांसा विप्रक्षेत्रभक्तिशुभासदा ॥ २२ ॥ शारदं नवरात्रं च कार्या यात्रा प्रयत्नतः ॥
देव्या विश्वभुजाया वै सर्वकामसमृद्धये ॥ २३ ॥ योन विश्वभुजा देवी वाराणस्यां नमेन्नरः ॥ कुतो महोपसर्गेभ्यस्तस्य शांतिर्दुरात्मनः ॥ २४ ॥ येस्तु विश्वभु
जा देवी वाराणस्यां स्तुतार्चिता ॥ न हि तान् विप्रसंघातो बाधते सुकृतात्मनः ॥ २५ ॥ अन्यास्तिकाश्चा वाराही कृतुवाराहसन्निधौ ॥ तां प्रणम्य नरो
भक्त्या विपदं धौ न मवति ॥ २६ ॥

परीपाकः फलम् ॥ १४ ॥ अत्र काश्याम् ॥ जगतीति वा ॥ शीलमाचारः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इषे प्राश्विने ॥ २० ॥ लालित्यं सौभाग्यम् ॥ यद्वा तद्वा अनुलप्य च यत्किंचि
स्तु त्वेत्यर्थः ॥ यत्र तत्र स्थितोपि चेति कश्चित् ॥ २१ ॥ २२ ॥ शारदं नवरात्रं च कार्या यात्रा प्रयत्नतः ॥ नवरात्रं शुक्लमतिपदमारभ्य नवमीपर्यंतमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

अरितजनीशत्रुभर्त्सनी ॥ २७ ॥ गजराजरास्थितागजराजपेरारक्तः सपश्यस्तत्रास्थिता ॥ २८ ॥ बर्हियानगामपूररथगा ॥ प्रेक्षणीयाद्वष्टव्या ॥ मर्चनीयेतिकथित् ॥ २९ ॥ महेश्वरादित्यप्रज
 हेशाचेतिकथित् ॥ महावृषोमहावर्मस्तत्समृद्धिदाभनेकगोवृषसमृद्धिदावा ॥ ३० ॥ समुद्यच्छकरम्यदोःसम्पुञ्जलसुदर्शनमनोरहस्ता ॥ ३१ ॥ गलत्कमण्डलुजलचुलकाताडिताडिताभर
 त्कुडीवारिगुणपातितविपक्षा ॥ ३२ ॥ निजतत्त्वब्रह्मात्मतत्त्वम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ भ्राम्यच्छकोच्चतर्जनीभ्राम्यच्छकयस्याउच्चतर्जनीपुष्टान्मवियस्याः साधसाच भ्राम्यच्छकेणउच्चतर्जनीतर्जनीत्याख्या
 शिवदूतीतुतत्रैवद्रष्टव्याऽऽपदिनारिनी ॥ आनंदवनरक्षार्थमुद्यच्छूलारितर्जनी ॥ २७ ॥ वज्रहस्तातथाचैत्रीगजराजरास्थिता ॥ इंद्रेशादक्षिणेभागेऽ
 चितासंपत्करीसदा ॥ २८ ॥ स्कंदेश्वरसमीपेतुकोमारीबर्हियानगा ॥ प्रेक्षणीयाप्रयत्नेनमहाफलसमृद्धये ॥ २९ ॥ महेश्वरादक्षिणतोदेवीमाहेश्वरी
 नरैः ॥ वृषयानवतीपूज्यामहावृषसमृद्धिदा ॥ ३० ॥ निर्वाणनरसिंहस्यसमीपेमोक्षकाक्षिभिः ॥ नारसिंहीसमर्च्याचसमुद्यच्छकरम्यदोः ॥ ३१ ॥
 हंसयानवतीब्राह्मीब्रह्मेशात्पश्चिमेस्थिता ॥ गलत्कमण्डलुजलचुलकाताडिताडिता ॥ ३२ ॥ ब्रह्मविद्याप्रबोधार्थकाश्यापूज्यादिनेदिने ॥ ब्राह्मणेयंतिभि
 नित्यंनिजतत्त्वावबोधिभिः ॥ ३३ ॥ शार्ङ्गचापविनिर्मुक्तमहेषुभिरितस्ततः ॥ उत्सादयंतीप्रत्यूहान्काश्यानारायणीश्रयेत् ॥ ३४ ॥ प्रतीच्यांगोपिगो
 विंदाद्राम्यच्छकोच्चतर्जनीम् ॥ नारायणीयः प्रणमेत्तस्यकाश्यामहोदयः ॥ ३५ ॥ ततो गौरीं विरूपाक्षीं देवयान्या उदग्दिशि ॥ पूजयित्वानरो भक्त्यावांछितां
 लभते श्रियम् ॥ ३६ ॥ शैलेश्वरीसमभ्यर्च्य शैलेश्वरसमीपगा ॥ तर्जयंती च तर्जन्यासं सगर्गमुपसर्गजम् ॥ ३७ ॥ चित्रकूपेनरः स्नात्वा विचित्रफलदे
 नृणाम् ॥ चित्रगुप्तेऽश्वरं वीक्ष्य चित्रघंटां प्रपूज्य च ॥ ३८ ॥ बहुपातकयुक्तोऽप्यित्युक्तधर्मपथोपिवा ॥ नचित्रगुप्तलेख्यः स्याच्चित्रघंटार्चकोनरः ॥ ३९ ॥
 योषिद्रापुरोवापिचित्रघंटानयोर्चयेत् ॥ काश्यां विप्रसहस्राणितं सेवंते पदेपदे ॥ ४० ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायां कार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ महामहोत्सवः कार्यानि
 शिजागरणंतथा ॥ ४१ ॥ महापूजोपकरणैश्चित्रघंटां समर्च्य च ॥ शृणोति नातकस्येह घंटां महिषकंठगाम् ॥ ४२ ॥ चित्रांगदेश्वरप्राच्यां चित्रां वीणां
 प्रणम्य च ॥ नजातु जंतुर्वीक्षेत विचित्राय मया तनाम् ॥ ४३ ॥ भद्रकालीं नरोद्वहाना भद्रं पश्यति कचित् ॥ भद्रनागस्य पुरतो भद्रवाप्याकृतोदकः ॥ ४४ ॥
 हरसिद्धिप्रयत्नेन पूजयित्वानरोत्तमः ॥ महासिद्धिमवाप्नोति प्राच्यां सिद्धिं विनायकात् ॥ ४५ ॥ विधिं संपूज्य विधिवद्विधिवैरुपहारकैः ॥ विविधां लभते
 सिद्धिं विधीं श्वरसमीपगाम् ॥ ४६ ॥ प्रयागतीर्थे सुस्नातो जनो निगडभंजनीम् ॥ सभाजयित्वानो जातु निगडैः परिबाध्यते ॥ ४७ ॥ भौमवारे सदा पूज्या
 देवी निगडभंजनी ॥ कृत्वैकभुक्तं भृत्यात्र बंदीमोक्षणकाम्यया ॥ ४८ ॥

अंजुलिर्यस्याः सातयेतिवा ॥ ३५ ॥ देवयानीकण्वसुता ॥ ३६ ॥ संसर्गदोषम् ॥ उपसर्गजमुत्पातजम् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ लेख्यो लेखनाविषयः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ निगडोलोहशृंगलम् ॥ सभाजयित्वा पूजयित्वा ॥ ४७ ॥ एकभुक्तमेकभोजनम् ॥ एकभक्तमित्तिपाठे एकभक्तिमित्यर्थः ॥ बंदीबन्धस्तस्य मोक्षणकाम्यया ॥ यदा बंदीवित्तस्या

नाम ॥ अतएववक्ष्यतिबंदीपदजुषामिति ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ काशीसंदेहहारिणी संदेहःसंशयःकाशीमरणेनमुक्तिर्भवतिनन्वेत्यादिरूपः ॥ संदेहेतिपाठेसंदेहवसंदंशोविद्वस्तद्वारिणी ॥ ५१ ॥
घनटंककराभुप्रटंकहस्ता ॥ टंकटाकीतिप्रसिद्धम् ॥ तीर्थराजःप्रयागः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ दक्षिणेवामेहस्तेइतिशेषः ॥ अमयदामितिच्छेदः ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीत्यत्रसिद्धिलक्ष्मीति

संसारबंधविच्छित्तिमपियच्छतिसार्चिता ॥ गणनाशृंखलादीनांकाचतस्याःसमर्चनात् ॥ ४९ ॥ दूरस्थोपिहियोबंधुःसोपिशिप्रंसमेष्यति ॥ बंदीपदजुषां
पुंसांश्रद्धयानात्रसंशयः ॥ ५० ॥ किंचित्रियममालंब्ययदिसापरिषेविता ॥ कामान्पूरयतिशिप्रंकाशीसंदेहहारिणी ॥ ५१ ॥ घनटंककरादेवीभक्तवं
धनभेदिनी ॥ कंकनपूरयेत्कामंतीर्थराजसमीपगा ॥ ५२ ॥ देवीपशुपतेःपश्चादमृतेभरसन्निधौ ॥ स्नात्वाचैवामृतेकूपेनमनीयाप्रयत्नतः ॥ ५३ ॥ पूज
यित्वानरोभक्त्यादेवताममृतेश्वरीम् ॥ अमृतत्वंभजेदेवतत्पादांबुजसेवनात् ॥ ५४ ॥ धारयंतीमहामायाममृतस्यकमंडलुम् ॥ दक्षिणेऽभयदांवामे
ध्यात्वाकोनामृतत्वभाक् ॥ ५५ ॥ सिद्धलक्ष्मीजगद्धात्रीप्रतीच्याममृतेश्वरात् ॥ प्रपितामहलिंगस्यपुरतःसिद्धिदार्चिता ॥ ५६ ॥ प्रासादंसिद्धलक्ष्म्याश्च
विलोक्यकमलाकृतिम् ॥ लक्ष्मीविलाससंज्ञंचकोनलक्ष्मीसमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ ततःकुब्जाजगन्मातानलकूबरलिंगतः ॥ पूजनीयापुरोभागेप्रपितामहप
श्चिमे ॥ ५८ ॥ उपसर्गानशेषांश्चकुब्जाहरतिपूजिता ॥ तस्मात्कुब्जाप्रयत्नेनपूज्याकाश्यांशुभार्थिभिः ॥ ५९ ॥ कुब्जावरेश्वरलिंगंनलकूबरपश्चिमे ॥
त्रिलोकसुंदरीगौरीतत्रार्च्याभीष्टदायिनी ॥ ६० ॥ त्रिलोकसुंदरीसिद्धिदद्यात्रेलोक्यसुंदरीम् ॥ वेधव्यंनप्यतेकापितस्यादेव्याःसमर्चनात् ॥ ६१ ॥
दीप्तानाममहाशक्तिःसावादित्यसमीपगा ॥ देदीप्यमानलक्ष्मीकाजायतेतत्समर्चनात् ॥ ६२ ॥ श्रीकण्ठसन्निधौदेवीमहालक्ष्मीर्जगन्निः ॥ स्नात्वाश्री
कुंडतीर्थेतुसमर्च्यजगदंबिका ॥ ६३ ॥ पितृन्संतर्प्यविधिवत्तीर्थेश्रीकुंडसंज्ञिते ॥ दत्त्वादानानिविधिवत्त्रिलक्ष्म्यापरिमुच्यते ॥ ६४ ॥ लक्ष्मींशे
त्रमहापीठंसाधकस्यैवसिद्धिदम् ॥ साधकस्तत्रमंत्रांश्चनरःसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ संतिपीठान्यनेकानिकाश्यांसिद्धिकराण्यपि ॥ महालक्ष्मीपी
ठसमंनान्यलक्ष्मीकरंपरम् ॥ ६६ ॥ महालक्ष्म्यष्टमींप्राप्यतत्रयात्राकृतानृणाम् ॥ संपूजितेहविधिवत्पद्मासन्नमुंचति ॥ ६७ ॥ उत्तरेतुमहालक्ष्म्या
ह्यकंठीकुठारधृक् ॥ काशीविघ्नमहावृक्षांश्छिनत्तिप्रतिवासरम् ॥ ६८ ॥ कोर्मीशक्तिर्महालक्ष्मीदक्षिणेपाशापाणिका ॥ बभ्रातिविघ्नसंचातंशे
त्रस्यास्यप्रतिक्षणम् ॥ ६९ ॥

कश्चित् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ उपसर्गानुत्पातात् ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ देदीप्यमानलक्ष्मीकाजविशयप्रकाशमानकान्त्यः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥

॥ १७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ पलवान्पत्राणिशुद्धशाखा ॥ ७४ ॥ महाष्ट्यामापिनशुद्धयाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ विघ्नसंहतिविघ्नसमूहम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ आका
शोष्णीमाकाशोष्णीमित्यर्थः ॥ घराघरापृथ्व्यघरोष्णमित्यर्थः ॥ ८० ॥ कर्षीकुरिका ॥ स्नायुनद्धांस्नायान्स्तायामांसप्रभवचतुर्विधेपेनेतियावत् ॥ नद्धावद्धाम् ॥ दुष्टानामांसादिभक्षणनेनन्यथा

सापूजितास्तुतामर्त्यैःक्षेत्रसिद्धिप्रयच्छति ॥ वायव्यां च शिखीचंडीक्षेत्रक्षार्करीपरा ॥ ७० ॥ खादंतीविघ्नसंघातंशिखीशुद्धं करोति च ॥ तस्याः संदर्श
नात्पुंसां नश्यंति व्याधयो विलाः ॥ ७१ ॥ भीमचंडश्चुत्तरद्वारसदारक्षेदंतद्विता ॥ भीमेश्वरस्य पुरतः पारशुद्धधारिणीम् ॥ ७२ ॥ भीमचंडीं नरोदृष्ट्वाभी
मकुंडेकृतोदकः ॥ भीमाकृतीन्नेपश्येद्याम्यान् दूतान्कचित्कृती ॥ ७३ ॥ छागवक्त्रेश्वरीदेवीदक्षिणेष्वभध्वजात् ॥ अहर्निशं भक्षयति विघ्नोचतरुपल्लवान् ॥
॥ ७४ ॥ तस्यादेव्याः प्रसादेन काशीवासः प्रलभ्यते ॥ अतश्छागेश्वरीदेवीमहाष्ट्यां प्रपूजयेत् ॥ ७५ ॥ तालजंवेश्वरीदेवीतालवृक्षकृतायुषा ॥ उत्सादय
ति विघ्नोचानानंदवनमध्यगान् ॥ ७६ ॥ संगमेश्वरलिंगस्य दक्षिणे विकटाननाम् ॥ तालजंवेश्वरीं न त्वानविघ्नैरभिभूयते ॥ ७७ ॥ उद्दालकेश्वरार्द्धिगातीर्थ
उद्दालकाभिधे ॥ याम्यां च यमदंष्ट्राख्याचर्वयेद्विघ्नसंहतिम् ॥ ७८ ॥ प्रणतायमदंष्ट्रायैस्तीर्थे चोद्दालकाभिधे ॥ कृत्वापि पापसंघातं नयमाद्विभ्यतीहते ॥
॥ ७९ ॥ दारुकेश्वरीर्थेतुदारुकेशसमीपतः ॥ पातालतालवृक्षनामाकाशोष्णीधराधराम् ॥ ८० ॥ कपालकर्त्रीहस्तांचत्रह्णांडकवलप्रियाम् ॥ शुष्कोदरीं
स्त्रायुवद्धांचर्ममुंडेतिविश्रुताम् ॥ ८१ ॥ क्षेत्रस्य पूर्वदिग्भागरक्षंतीं विघ्नसंघतः ॥ लसत्सहस्रदोर्दंडांज्वलत्केकरवीक्षणाम् ॥ ८२ ॥ पारावारप्रसूतः हस्त
न्यस्तारिमोदकाम् ॥ द्वीपकृत्तिपरीधानांकटुकाष्टादृष्टिनीम् ॥ ८३ ॥ मृणालनालवत्तीव्रचर्वतीमस्थिपापिनः ॥ शूलाग्रप्रोतदुर्वृत्तक्षेत्रद्रोहिकले
वराम् ॥ ८४ ॥ कपालमालाभरणामहाभीषणरूपिणीम् ॥ चर्ममुंडानरो न त्वाक्षेत्रविघ्नैर्न बाध्यते ॥ ८५ ॥ यथेव चर्ममुंडेषामहारुंडापितादृशी ॥ एतावा
नेव भेदोऽस्यारुंडसम्भूषणात्वियम् ॥ ८६ ॥ क्षेत्रक्षार्कप्रकुरुत उभेदेव्यौ महाबले ॥ हस्तयोः करतालीभिरन्योन्यदोः प्रसारणात् ॥ ८७ ॥ हयग्रीवेश्वरेतीर्थेलो
लांकादुत्तरे सदा ॥ महारुंडाप्रचंडास्यातिष्ठते भक्तविघ्नहत् ॥ ८८ ॥ चर्ममुंडामहारुंडाकथिते तु देवते ॥ तयो रंतरतस्तिष्ठेच्चांमुंडांमुंडरूपिणी ॥ ८९ ॥

तामित्यर्थः ॥ ८१ ॥ लसंतः सहस्रमपरिमितादोर्दंडांज्वलत्स्यास्ताम् ॥ ज्वलतिकेकराणि तिर्यग्गता निर्विघ्नानि नेत्राणि यस्य तास्ताम् ॥ ऐक्यपद्योऽर्कमधारयः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
मुंडसम्भूषणाकवन्धमालाभरणा ॥ यदाहासरः ॥ कर्बधोरुंडमस्त्रियम् ॥ ८६ ॥ दोः प्रसारणाद्दस्त्रप्रसारणात् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ मुंडैः कृत्वा रूपं वर्तते यस्य साः सांमुंडरूपिणी ॥ चंडरूपिणीति कचित् ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ अश्विनीमाः ॥ नैःमेयसीकिल्ल्याख्याम् ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

॥ ॥ ७१ ॥ ॥ अथैकसप्ततितमेऽध्यायेऽन्यन्तमनोरे ॥ दुर्गनाम्नोऽमुद्रस्तवर्गतेति पराक्रमः ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायतिदुर्गादेवीव्यवस्थितेऽप्युक्तं तत्र प्रच्छति ॥ कथं दुर्गेति ॥ १ ॥ २ ॥ यश्चेत्यत्र यत् इति पाठे प्रथमांतात्तल्लि ॥ ३ ॥ स्वसात्कृतामात्माधीनाः कृताः ॥ समुज्ज्वलतः स्वीयहस्तवस्त्रेण ॥ ४ ॥ ५ ॥ स्वयमीशानेऽप्यत्र तथानिर्द्धीति कश्चित् ॥ तपांस्यतीत्यत्र तपांस्यपीति क

एतास्तिष्ठः प्रयत्नेन पूज्याः क्षेत्रनिवासिभिः ॥ धनधान्यप्रदाश्चेताः पुत्रपौत्रप्रदाश्च ॥ ९० ॥ उपसर्गानमूर्ध्वं तदिदं नैः श्रेयसीं श्रियम् ॥ स्मृता ह्यनताः स्पृष्टाः पूजिताः श्रद्धयाननैः ॥ ९१ ॥ महारुंडाप्रतीच्यां च देवी स्वप्रेमशरीशुभा ॥ भविष्यं कथयेत्स्वप्रेमभक्तस्याग्नेशुभाशुभम् ॥ ९२ ॥ तत्र स्वप्रेमं च लिंगं देवीं स्वप्रेमशरीतया ॥ स्नात्वासिसंगमे पुण्येयस्मिन्कस्मिंस्तिथावपि ॥ ९३ ॥ उपोषणपरोधीमात्रारीवापुरुषोपि वा ॥ संपूज्यस्थंडिलशयः स्वप्ने भावि विलोकयेत् ॥ ९४ ॥ अद्यापि प्रत्ययस्तत्र कार्येषु विजानता ॥ भूतं भावि भवत्सर्ववदेत्स्वप्ने शरीनिशि ॥ ९५ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां च म्यानि शिवादिना ॥ प्रयत्नतः समर्च्य साकाश्यां ज्ञानार्थिभिर्नरैः ॥ ९६ ॥ स्वप्ने स्वर्ग्याश्च वारुण्यां दुर्गादेवी व्यवस्थिता ॥ क्षेत्रस्य दक्षिणभागं सा स देवाभिरक्षति ॥ ९७ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे देवताधिष्ठानं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कथं दुर्गेति वैनाम देव्या जातमुमासुत ॥ कथं च काश्यां सा सेव्या समाचक्ष्वेति मामिह ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कथयामि महाबुद्धेयथा कलशसंभव ॥ दुर्गानामाभवदेव्या यथा सेव्या च सा धर्कैः ॥ २ ॥ दुर्गेनाम महादेव्योरुदयेत्यां गजो भवत् ॥ यश्च तस्मात् पस्तीं पुंभ्योजेयत्वमाप्तवान् ॥ ३ ॥ ततस्तेना खिलालोकाभूर्ध्रुवः स्वर्गुत्वा अपि ॥ स्वसात्कृता विनिर्भित्यरणे स्वभुजसारतः ॥ ४ ॥ स्वयमिन्द्रः स्वयं वायुः स्वयं चंद्रः स्वयं यमः ॥ स्वयमग्निः स्वयं पारशी धनदो भूत्स्वयं बली ॥ ५ ॥ स्वयमीशानरुद्रा कवसूनापदमाददे ॥ तत्साध्वसाद्रिमुक्तानि तपांस्यतितपस्विभिः ॥ ६ ॥ न वेदाध्ययनं च कुर्वाणास्तद्रया र्दिताः ॥ यज्ञवाटा विनिर्ध्वस्तास्तद्रटेरतिदुःसहैः ॥ ७ ॥ विध्वस्ता बहुरासाध्यस्तैरमार्गकृतास्पदैः ॥ प्रसभं च परस्वानि अपहृत्य दुरासदाः ॥ ८ ॥ अभोऽसिषुर्दुराचाराः क्रूरकर्मपरिग्रहाः ॥ नद्यो विमार्गगा आसज्ज्वलंति न तथाग्रयः ॥ ९ ॥ ज्योतींषि न प्रदीप्यंति तद्रयाकुलितान्यहो ॥ दिग्बधूवसनन्यास निच्छाया नि समंततः ॥ १० ॥ धर्मक्रिया विलुप्ताः प्रवृत्ताः सुकृतेतराः ॥ तपवजलदीभूय बवुर्निजलीलया ॥ ११ ॥

चित् ॥ ६ ॥ यज्ञवाटयज्ञस्थानानि ॥ ७ ॥ अमार्गकृतास्पदैः पाचं ह मार्गकृताभयैः ॥ अमार्गकृतादैरिति कश्चित् ॥ प्रसभं बलात्कारेण ॥ दुरासदादुर्गम्याः ॥ ८ ॥ अभोऽसिषुर्धुजुः ॥ अरक्षिपुरे तिवापाठः ॥ क्रूरकर्माणः परिग्रहाभृत्याद्याः क्रूरकर्मणां परिग्रहो येषां तितया ॥ ९ ॥ वसना निवृत्ताणि ॥ वदमाना इति कश्चित् ॥ विच्छाया निविगतकांतानि ॥ १० ॥ सुकृतेतराश्च यमाः ॥ ११ ॥

अनुताप्रापितापि ॥ अवकेशिनोबन्धाअफलाअपि ॥ यदाहामरः ॥ बन्धोऽफलोवकेशीचेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ विपज्जुबोविपरतेवेनः ॥ १४ ॥ ननुकुलीनत्वात्सदाचारत्वाच्चमहातस्तावदेवाअतः
किमितितान्गृहागतान्भयपीडिताअपिसूततयापिवाचानमुज्जितवन्तस्तत्राह ॥ नकोलीन्यामेति ॥ किंताहमहश्वायकल्पतेतदाह ॥ एकामिति ॥ पदस्यानस्वीयमैश्वर्यमित्यर्थः ॥ श्रेयःश्रेयोहेतुमहत्त्वका
रणमित्यर्थः ॥ लाघवंलघुस्त्वमहत्त्वकाणमित्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्माद्विपयपिआपत्कालेपियेदैव्यमेरिताधनैर्मलिनचित्तानामंगणंमंगणंकचित्कदाचिदपियेनालभन्तेनमाप्नुवन्तितेधन्यादिति ॥ १६ ॥
तदिमरणमेवप्राप्तंनत्राह ॥ पंचत्वमेवेति ॥ १७ ॥ किंचतएवेति ॥ १८ ॥ किंचसंपद्विपदुद्रमयोःकाश्चित्कत्वात्तदुभयंलब्धास्थिरतान्त्यजेदित्याह ॥ कदाचिदिति ॥ १९ ॥ तत्रदृष्टान्तमाह ॥

सस्यानितद्रयात्सूतेत्वनुतापिवसुंधरा ॥ सदैवफलिनोजातास्तरवोप्यवकेशिनः ॥ १२ ॥ वंदीकृताःसुरर्षीणांपत्न्यस्तेनातिदर्पिणा ॥ दिवौकसःकृतास्ते
नसमस्ताःकाननौकसः ॥ १३ ॥ मर्त्याअमर्त्यान्स्वगृहंप्राप्तानपिभयार्दिताः ॥ अपिसंभाषमात्रेणनार्चयन्निविपज्जुषः ॥ १४ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
नकोलीन्यंनसदृत्तमहत्त्वायप्रकल्पते ॥ एकमेवपदंश्रेयःपदभ्रंशोहिलाचवम् ॥ १५ ॥ विपद्यपिहितेधन्यानयेदैव्यप्रणोदिताः ॥ धनैर्मलिनचित्ताना
मालभन्तेगणंकचित् ॥ १६ ॥ पंचत्वमेवहिवरलोकेलाघववर्जितम् ॥ नामरत्वमपिश्रेयोलाघवेनसमन्वितम् ॥ १७ ॥ तएवलोकेजीवन्तिपुण्यभाजस्त
एवैव ॥ विपद्यपिनगांभीर्यञ्चेतोन्विधःपरित्यजेत् ॥ १८ ॥ कदाचित्संपदुदयःकदाचिद्विपदुद्रमः ॥ देवाह्वयमपिप्राप्यधीरोधैर्यनहापयेत् ॥ १९ ॥
उद्यानुदयोप्राज्ञैर्द्रष्टव्योपुष्पवंतयोः ॥ सदैकरूपताऽस्त्याज्यादर्षाहर्षौततोऽधुवौ ॥ २० ॥ यस्त्वापदंसमासाद्यदैव्यग्रस्तोविपद्यते ॥ तस्यलोकद्वयंनष्टं
तस्मादैव्यंविवर्जयेत् ॥ २१ ॥ आपद्यपिहियेधीराइहलोकेपरत्रच ॥ नतान्पुनःस्पृशेदापत्तद्वैर्येणावधीरिता ॥ २२ ॥ भ्रष्टराज्याश्चबिबुधामदेशंशरणं
गताः ॥ सर्वज्ञेनततोदेवीप्रेरिताऽसुरमर्दने ॥ २३ ॥ माहेश्वरीसमासाद्यभवान्याज्ञाप्रहृष्टवत् ॥ अमर्त्यायाऽभयंदत्त्वासमरायोपचक्रमे ॥ २४ ॥ कालरात्री
समाह्वयकांत्यात्रेलोक्यसुंदरीम् ॥ प्रेषयामासरुद्राणीतमाह्वातुंसुदुहम् ॥ २५ ॥ कालरात्रीसमासाद्यतदैत्यंदुष्टचेष्टितम् ॥ उवाचदैत्याधिपतेत्यजत्रेलो
क्यसंपदम् ॥ २६ ॥ त्रिलोकीलभतामिंद्रस्त्वंतुयाहिरसातलम् ॥ प्रवर्ततांक्रियाःसर्वावेदोक्तावेदवादिनाम् ॥ २७ ॥ अथचेद्वर्चलेशोऽस्तितदायाहि
समाजये ॥ अथवाजीविताकांक्षीतदिंद्रंशरणंबज ॥ २८ ॥

उद्यानुदयाविति ॥ पुष्पवंतयोअन्द्रसूर्ययोः ॥ अतस्तयोरेवषकरूपताऽस्त्याज्यानत्याज्या ॥ ततोहर्षाहर्षौअधुवौनिष्कलावित्यर्थः ॥ २० ॥ आपदिदैव्यानमरणंदोषमाह ॥ यस्त्विति ॥ उपसं
रति ॥ तस्मादिति ॥ २१ ॥ किंच आपदीति ॥ तदैर्येणेत्यत्रतच्छब्दोधीरविषयः ॥ अवधीरितात्यक्तादुगीकृतेत्यर्थः ॥ २२ ॥ प्रासंगिकंपरिसमाप्यमकृतमनुवर्णयति ॥ भ्रष्टराज्यादिति ॥ सर्व
ज्ञेनप्रहृष्टोऽप्योऽप्यमित्येवमित्यर्थः ॥ २३ ॥ माहेश्वरीमाज्ञामित्यन्वयः ॥ अमर्त्यायदेवाय ॥ जातावेकमचनम् ॥ अमर्त्येभ्यइतिकचित्पाठः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ समाजयेसम्य

स्कां. म. पु.

॥ २९. ३ ॥

गुह्याय ॥ रणायवाइतिकचित् ॥ २८ ॥ रूपयेत्यत्रपूरयेतिकचित् ॥ तदुपेक्षयातस्यावचसउपेक्षया ॥ मृत्युस्तेतत्पदान्जजेतिपाठेऽविशेषणम् ॥ मृत्युर्भुर्भुदेतुरित्यर्थः ॥ तुहविपाठेइत्य
पाठ् ॥ २९ ॥ जीवमाहजीवनग्रहणंयथाभवतितयामजविशेषवर्षाःश्रृणोपमोभवेत्यर्थः ॥ हितमित्यस्यविशेषणम् ॥ ३० ॥ महाकाल्याःकालराज्याः ॥ ३१ ॥ गौरवैर्महर्षेः ॥ बहीलता ॥ ३२ ॥
गृहं गृहेष्टाहिणीतिवा ॥ शुभोदयात्पुण्योत्कर्षात् ॥ शुभोदयेतिकचित् ॥ ३३ ॥ गौरवात् गौरवंशुकुलवंतस्मादित्यर्थः ॥ यद्वा गौरवमर्चतिगौरवात् ॥ प्रथमांतंयदित्यस्यविशेषणम् ॥ भाग्यस्यगौ
रवाधीनत्वमित्यर्थः ॥ ३४ ॥ सतीअलंकृतियस्यास्त्वया ॥ ३५ ॥ महामतेरुदारचित्तस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इतिष्वदैत्येदेष्टुवतितौविद्वक्काःकञ्जुकिर्नोऽतःपुररक्षकाइत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ सीवि
इतिवक्तुंमहादेव्यामहामंगलरूपया ॥ त्वदंतिकेप्रेषिताहंमृत्युस्तेतदुपेक्षया ॥ २९ ॥ अतोयदुचितंकर्तुतद्विधेहिमहासुर ॥ परंहितंचेच्छुणुयाज्जीवग्राहंतो
व्रज ॥ ३० ॥ इत्याकर्ण्यवचोदेव्यामहाकाल्याःसदैत्यराट् ॥ प्रज्ज्वालतदाक्रोधाद्ब्रह्मतांगृह्यतामियम् ॥ ३१ ॥ त्रैलोक्यमोहिनीहोषाप्राप्तामद्राग्यगो
रवेः ॥ त्रैलोक्यराज्यसंपत्तिवह्मन्वाःफलमिदंमहत् ॥ ३२ ॥ एतदर्थंहिदेवर्षिनृपाबंदीकृतामया ॥ अनायासेनमेप्राप्तामृहमेषांशुभोदयात् ॥ ३३ ॥
अवश्यंयस्ययोग्यंयत्तत्तस्येहोपतिष्ठते ॥ अरण्येवागृहेवापियतोभाग्यस्यगौरवात् ॥ ३४ ॥ अंतःपुरचराएतानयंत्वंतःपुरंमहत् ॥ अनयासदलं
कृत्याममराष्ट्रमलंकृतम् ॥ ३५ ॥ अहोमहोदयश्चाद्यजातोमममहामतेः ॥ केवलंनममेकस्यसर्वदैत्यान्वयस्यच ॥ ३६ ॥ नृत्यंतुपितरश्चाद्यमोदंतां
धवाःसुखम् ॥ मृत्युःकालोऽतकोदेवाःप्राप्नुवंत्वद्यमेभयम् ॥ ३७ ॥ इतियावत्समायातास्तानितुंसौविद्वक्काः ॥ तावत्तयाकालराज्याप्रत्युक्तोदैत्यपुंगवः ॥
॥ ३८ ॥ ॥ कालराज्यवाच ॥ ॥ दैत्यराजमहाप्राज्ञनैतद्युक्तंभवाहशाम् ॥ वयंदृत्यःपरवशाराजनीतिविदुत्तम ॥ ३९ ॥ अल्पोपिदूतसंवाधानवि
दध्यात्कदाचन ॥ किंपुनर्येभवाहक्षामहांतोबलिनोऽधिपाः ॥ ४० ॥ दूतीषुकोनुरागोयंमहाराजाल्लिप्तास्त्रिह ॥ अनायासेनचवयमायास्यामस्तदाग
मात् ॥ ४१ ॥ विजित्यसमेतांतुस्वामिर्नाममदैत्यप ॥ माहशीनांसहस्राणिपरिभुंक्ष्वयथेच्छया ॥ ४२ ॥ अबैवतेमहासौर्यंभावितस्याविलोकनात् ॥
बांधवानांसुखंतेद्यभवितासहपूर्वजैः ॥ ४३ ॥ संपत्स्यंतोऽद्यतेकामाःसर्वयेचिरचितिताः ॥ अबलासाचमुग्धाचतस्यास्त्रातानकश्चन ॥ ४४ ॥ सर्व
रूपमयीचैवताभवान्द्रष्टुमर्हति ॥ अहंहिदर्शयिष्यामियत्रसाऽस्तिजगत्त्वनिः ॥ ४५ ॥ धृतायामपिचैकस्यांकस्तेकामोभविष्यति ॥ अहंतेसन्निधिने
वत्यस्याम्यद्यदिनावधि ॥ ४६ ॥ ततोनिवारयेतान्मामादित्मून्सौविद्वक्कान् ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःसकामक्रोधमोहितः ॥ ४७ ॥

दलाःकञ्जुकिर्नःस्यापत्याःसौविदाश्चेदिति ॥ स्वार्थेकः ॥ पुंगवःश्रेष्ठः ॥ ३८ ॥ दृत्यःसंचारिकाः ॥ यदाहामरः ॥ दूतीसंचारिकेमेदिति ॥ यद्वादृत्या दृत्यकर्षकऽर्थः ॥ राजनीतिविदुत्तमराजनीतिविदां
मध्येश्रेष्ठ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अल्पोपिजनः ॥ भवाहक्षामवत्सहसाः ॥ तदागमात्पहादेव्यागमात् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अबलाबलहीनास्त्रीतिशब्दः ॥ वस्तुतस्त्वस्याविष्णोःरिवबलंयस्याः ॥
नविद्यतेबलंयस्याःसर्वातिशयवलेत्यर्थइतिवा ॥ मुग्धामूढा वस्तुतस्तुमुग्धा ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आदित्सुत्रमहीनुकामान् ॥ तां दृष्ट्वाकामःत्रिलोकीं प्रभतामिदृश्यादिमाशेषवचनात्क्रोधस्ताभ्यां

का.सं.४.३.

स. ज. ७१

॥ २९. ३ ॥

मोहितः संशुभ्यः ॥ ४७ ॥ मृत्युमिति वक्तव्येष्वेष्टीद्वितीयाये ॥ बह्वमस्तव इयया स्यात्तया मन्वत ॥ शुद्धांतरक्षिणोऽत्रः पुरपालिनः ॥ यदाहामरः ॥ व्यगारं भूभुजामतः पुरस्यादवराधनम् ॥ शुद्धांतरश्चावरोधश्चेति ॥ अरमलम् ॥ ४८ ॥ वर्षशराः पंदाः छिन्नवृषणाहाते पावत् ॥ यदाहामरः ॥ पंडोर्वर्षवरइति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ व्ययुतसंमितान् त्रिंशत्सहस्रसंख्याकान् ॥ दशानेत्रेण कटाक्षेणेति यावत् ॥ तेषां मध्ये केषांचि नामानि दर्शयति दुर्धराभेति सपादेन ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ एवमापाततो ह साक्षात्पपश्चाद्वचनेनाप्याज्ञापयति बद्धापाशैरिति श्लोकेन ॥ विस्तृत केशवेशामुन्मुक्तकवराम् ॥ यदाहामरः ॥ कवरीकेशवेशोयेति ॥ केशपाशमिति पाठोऽपि स एवार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वर्मशरीरम् ॥ शस्त्राणि स्वह्नादीनि शस्त्राणि श्लेषणीयानि मृदादीनि तैरुच्यता

तामेव बह्वमं स्तेकां दूर्ती मृत्योरिवासुरः ॥ शुद्धांतरक्षिणश्चेत्तां शुद्धांतं प्रापयंस्वरम् ॥ ४८ ॥ इति तेन समादिष्टाः सर्वे वर्षवरा मुने ॥ तां धर्तुं मुद्यमं च कुर्वले न बलवत्तराः ॥ ४९ ॥ सातान् भस्मीचकारा शुद्धं कारजनिताग्निना ॥ ततो दैत्यपतिः कुद्रो हृष्टा तान् भस्मसात्कृतान् ॥ ५० ॥ क्षणेनैव तया दृत्या दैत्यां रुययुतसंमितान् ॥ दशाव्यापारयामास दुर्धरं दुर्मुखं खरम् ॥ ५१ ॥ सीरपाणि पाशापाणि मुट्टे द्रुमनं हनुम् ॥ यज्ञारिं खड्गलोमानमुग्रास्यं देवकंपनम् ॥ ५२ ॥ बद्धापाशैरिमां दुष्टामानयंत्वा शुदानवाः ॥ विध्वस्तकेशवेशां च विस्तृतां वरपूषगाम् ॥ ५३ ॥ इति दैत्याधिपादेशा दुर्धरप्रमुखास्ततः ॥ पाशा सिमुद्रधरास्तामादातुं कृतोद्यमाः ॥ ५४ ॥ गिरीन्द्रगुरुवर्माणः शस्त्रास्त्रोद्यतपाणयः ॥ दिगंतं ते परिप्राप्तास्तदुच्छासानिलाहताः ॥ ५५ ॥ तेषु हृदिने पुदैत्येषु शतकोटिमितेषु च ॥ निर्जगाम ततः सातु कालं रात्रिर्न भोध्यगा ॥ ५६ ॥ ततस्तां तु विनिर्यातीमनुजगमुर्महासुराः ॥ कोटिकोटिसहस्राणि पूरयित्वा तुरोदसी ॥ ५७ ॥ दुर्गो नाम महादैत्यः शतकोटिरथावृतः ॥ गजानामर्बुदशतद्वयेन परिवारितः ॥ ५८ ॥ कोट्यर्बुदेन सहितो हयानां वातरंहसाम् ॥ पदातिभिरसंख्यातैः पञ्चूर्णितशिलोच्चयैः ॥ ५९ ॥ उदायुधैर्महाभीमैः कृतत्रिजगतीभ्यैः ॥ समेतः समादैत्यो दुर्गः कुद्रो विनिर्ययो ॥ ६० ॥ अथ दृष्ट्वा महादेवीं विध्याचलकृतालयाम् ॥ आगत्य कालग्याचनिवेदिततदागसम् ॥ ६१ ॥ महाभुजसहस्राढ्यां महातेजोभिर्वृंहिताम् ॥ तत्तद्वोरप्रहर्णारणकोतुकसादराम् ॥ ६२ ॥ प्रोद्यच्चंद्रसहस्रांशुनिर्माजिनशुभाननाम् ॥ लावण्यवार्धिनिर्गच्छच्चच्चच्चंद्रैकचंद्रिकाम् ॥ ६३ ॥

उपुक्ताः पाणयो येषां तया ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ रोदसीयावाभूयोरंतरम् ॥ ५७ ॥ दुर्गइति ॥ दुर्गो नाम यो महादैत्यः स कुद्रः सन् विनिर्ययावेति तृतीयेनान्वयः ॥ तंपंचभिर्विशेषणैर्विशिनाष्टे शतकोटीत्यादिना ॥ अर्बुदशतद्वयेन दशकोट्यर्बुदसंख्यं दशतद्वयेन खर्वद्वयेनेत्यर्थः ॥ ५८ ॥ कोट्यर्बुदः सप्तगंधसंख्यामिति ॥ पञ्चूर्णितशिलोच्चयैः पादपिष्टपर्वतैः ॥ ५९ ॥ उदायुधैरुच्यत शस्त्रास्त्रैः ॥ समादैत्यः ॥ महादैत्यैस्तहस्रतमानः ॥ ६० ॥ अयेति ॥ अयानंतरं महादेवीं दृष्ट्वा दैत्यत्रयो महाभयनाग्निना दिष्टवानिति पठेनान्वयः ॥ द्वादशभिर्विशेषणैस्तं विशिनाष्टे विध्याचलेत्यादिना ॥ निवेदितं कथितं तदागः दुर्गापराधो यस्यैताम् ॥ तदागमा मिति क्वचित् ॥ ६१ ॥ तत्तदित्यत्र उच्यते क्वचित् ॥ ६२ ॥ प्रोद्यदिने ॥ उद्युक्तं यथा उपरिभित्तिगणानि मृष्टं तमास्याम् ॥

लावणेति ॥ सौंदर्यसमुद्रनिःसारदुच्छलचंद्रमुखप्रपोत्ताम् ॥ ६३ ॥ महेति ॥ अनेकनागिचरसमुद्गरीतिपातशरीराम् ॥ ६४ ॥ हरेति ॥ महादेवः ॥ नन्दमतेः ॥ उपद्रवमौषधौषध
लताम् ॥ यदाहामरः ॥ जोबातुजोविनीषधिमिति ॥ संभारः सद्गुहः सामग्रीषा ॥ महाप्रीतिमहीषधिरूपम् ॥ ६५ ॥ विरमेदुःकामः ॥ ६६ ॥ आज्ञापकः रमाह ॥ अयिर्जंभमहाजंभकुजंभ
प्राक्तनेनप्रयेन ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ धृत्याधेयं गतामेतिपावत् ॥ बुद्ध्यादासिग्येनज्ञेनवा चलेनद्वेदेन छलेनमेद ॥ सामदानदंडमेदोपायः ॥ तुल्येन

महामाणिक्यनिचयरोचिःखचितविप्रहाम् ॥ त्रैलोक्यरम्यनगरीमुप्रकाशप्रदीपिकाम् ॥ ६४ ॥ हरेनेत्राग्निर्दग्धकामजीवातुवीरुधम् ॥ लसतेन्दुर्यसं
भारजगन्मोहमहोषधिम् ॥ ६५ ॥ विषमेषुशरेभिर्ब्रह्मदयोदैत्यपुंगवः ॥ आदिष्टवान्महासेन्यनायकातुप्रशासनः ॥ ६६ ॥ अयिर्जंभमहाजंभकुजंभ
विकटानन ॥ लंबोदरमहाकायमहादंष्ट्रमहाहनो ॥ ६७ ॥ पिंगाक्षमहिप्रप्रीवमहोप्रात्युप्रविप्रह ॥ कुराक्षकोधनाकंदसंकंदनमहाभय ॥ ६८ ॥ जितां
तकमहाबाहोमहावक्रमहीधर ॥ दुन्दुभेदुन्दुभिरवमहादुन्दुभिनासिक ॥ ६९ ॥ उग्रास्यदीर्घदशनमेवकेशशृकानन ॥ सिंहास्यसूकरमुखशिखारावमहो
त्कट ॥ ७० ॥ शुक्रतुंडप्रचंडास्यभीमाक्षभुद्रमानस ॥ उलूकनेत्रकंकास्यकाकतुंडकरालवाक् ॥ ७१ ॥ दीर्घप्रीवमहाजंभकमेलकशिरोधर ॥ रक्तबिंदो
जपानेत्रविद्युज्जिह्वाग्नितापन ॥ ७२ ॥ धूम्राक्षधूमनिःश्वासचंडचंडांशुतापन ॥ महाभीषणमुखयाश्चभृज्वंत्वाज्ञांममादरात् ॥ ७३ ॥ भवत्स्वेतेषुचान्ये
षुयएतांविध्यवासिनीम् ॥ धृत्यानेष्यतिबुद्ध्यावाबलेनापिच्छलेनवा ॥ ७४ ॥ तस्याहमिद्रपद्वीमद्यदास्याम्यसंशयम् ॥ दृष्टेतांसुद्रीमद्यमनोमेव्याकुलं
भवेत् ॥ ७५ ॥ यांतुसिप्रंनयावन्मेपंचेषुशरपीडितम् ॥ मनोविह्वलतांगच्छेदेतत्प्राप्तेरभावतः ॥ ७६ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यदुर्गस्यदनुजेशितुः ॥ प्राञ्चुः
सर्वैतदादैत्याःप्रबद्धकरसंपुटाः ॥ ७७ ॥ अवधेहिमहाराजकिमेतत्कर्मदुष्करम् ॥ अनाथायास्तथैकस्याअबलायाविशेषतः ॥ ७८ ॥ अस्याआनयने
कोयंमहायत्नविधिःप्रभो ॥ कोऽस्मान्प्रलयकालाग्निमहाज्वालावलीसमान् ॥ ७९ ॥ सहेतत्रिबुलोकेषुत्वत्प्रसादात्कृतोद्यमान् ॥ यथादेशोभवेदयतंदेद्रं
समरुद्रणम् ॥ ८० ॥ सांतःपुरंसमानीयक्षिमुप्रस्तुत्पदाग्रतः ॥ भूर्भुवःस्वरिदंसंस्त्वदाज्ञावशवर्तितम् ॥ ८१ ॥ महर्जनस्तपःसत्यलोकास्त्वदधिकारिणः ॥ तत्राप्यसाध्यंनस्माकंत्वन्निदेशान्महासुर ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकोनित्यंत्वदाज्ञापरिपालकः ॥ यानिरम्याणिरन्नानितानिसंप्रेषयन्मुदा ॥ ८३ ॥

त्यर्थः ॥ धृत्याकेष्यतीतिक्वचित् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ अवेदेद्विशुष्टतत्कर्मदुष्करंकिंकाकादुष्करमेवेतिवास्तव्यः ॥ दुष्कृत्वमेवाह ॥ अनाथायाः मःविशुर्नोयो
यस्यास्तथानविद्यतेनायोयस्यास्तस्याइतिवास्वतंत्रायाइत्यर्थः ॥ एकस्यामुलूयायाअद्वितीयायावेत्यर्थः ॥ विशेषतःअस्यविष्णोर्विषयंयस्यास्तस्याइति ॥ कृपणायाइतिपाठेकृपणवद्वर्तमानाया
इत्यर्थः ॥ ७८ ॥ कोयंमहायत्नविधिः ॥ अकइतिपदच्छेदेअयमत्यंतप्रयत्नमकारःअकःनकोपीत्यर्थः ॥ प्राकृतंशरुपांनंत्पद्यम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ वैकुण्ठनायकःवैकुण्ठशुभ्रस्य

पत्नीतस्यामुत्पन्नां विकुण्ठस्तेन निमित्तो लोकोपिवैकुण्ठस्तस्यायको विष्णुरित्यर्थः ॥ तदुक्तं भागवते ॥ पत्नीविकुण्ठशुभस्य वैकुण्ठः सुरसचर्मः ॥ तस्यांसकलयोजने वैकुण्ठो भगवान्स्वयम् ॥ वैकुण्ठः कल्पितो येन लोको लोकोक्तमस्मृतः ॥ रमयाप्रार्थ्यमानेन देव्या तत्प्रियकाम्ययेति ॥ सः पानिउत्कृष्टानिरत्नाभिमुदासंभेयं स्वदाज्ञाया अपरिपालकः त्वदाज्ञानकरोतीत्यर्थः ॥ ८३ ॥ यः कैलासेश्वरः शिवः सोऽप्यस्माभिः संत्यक्तोऽपि भूतः किम् ॥ स्वयमेव सर्वेषामवध्य इत्यर्थः ॥ यश्च लोकानामतिनिःस्वत्वादित्कार्पण्यादतिकरुणया विवाशी विषमस्तो भूतः ॥ यो लीलार्थं भस्मचर्मसर्पभूषणः ॥ ८४ ॥ अस्मद्भयेन तेन एकाऽनुपमा लीला अर्धांगेन निगृहिता संवृता किम् ॥ अपितु न संवृतेत्यर्थः ॥ तस्य सकलोऽपि ग्रामेऽपि जगति द्वितीयोऽप्यश्नुपदोऽवधो नास्ति किं त्वेकोऽनुपमोऽजरद्रवस्तरुणो वाहनो गोवृषोऽस्ति सोऽपि

अस्माभिरेव संत्यक्तः कैलासाधिपतिः सर्वे ॥ विवाशी चातिनिःस्वत्वाद्भस्मकृत्यहिभूषणः ॥ ८४ ॥ अर्धांगेनास्मद्भयतो योऽपि देकानि गृहिता ॥ तस्य ग्रामे पिसकले द्वितीयो न चतुष्पदः ॥ ८५ ॥ एकोऽजरद्रवः सोऽपि नान्यस्मात्परिजीवति ॥ श्मशानवासिनः सर्वे सर्वे कोऽपि न वाससः ॥ ८६ ॥ सर्वे विभूतिधवलाः सर्वेऽप्येककर्पादिनः ॥ समस्तेन गरेतस्य वसंत्येवं विधागणाः ॥ ८७ ॥ तेषां गणानां किं कुर्मो दारिद्र्याणां वयं विभो ॥ समुद्रारत्रसंभारं प्रत्यहं प्रेषयंति च ॥ ८८ ॥ नागावराकाश्चास्माकं सायंसायं स्वयं प्रभो ॥ प्रदीपयंति सततं फणारत्रप्रदीपकान् ॥ ८९ ॥ कल्पद्रुमः कामगवीर्चितामणिगणाबहु ॥ तव प्रसादादस्माकमपि तिष्ठंति वेऽश्मसु ॥ ९० ॥ वायुर्व्यजनतां यातस्त्वं सवेतप्रयत्नतः ॥ स्वच्छान्यं बुनिवरुणः प्रत्यहं पूरयत्यहो ॥ ९१ ॥ वासांसि शालयेदग्निं च द्रुमं च धरः स्वयम् ॥ सूर्यः प्रकाशयेन्नित्यं कीडावाप्यं बुजानि च ॥ ९२ ॥ कस्त्वत्प्रसादं नेत्सेतमर्त्यामर्त्यो रंगेषु च ॥ सर्वे त्वामुपजीवंति सुराऽमुरखगादयः ॥ ९३ ॥ पश्य नः पौरुषं राजन्नानया मोबलादि माम् ॥ इत्युक्त्वा युगपत्सर्वे बुध्वास्तोयधयो यथा ॥ ९४ ॥ सर्वे त्वं कालमासाद्य प्राप्तुं जगतीमिमाम् ॥ रणतुर्यं निनादश्च समुत्तस्थौ समंततः ॥ ९५ ॥ रोमांचिताय च्छ्रवणात्कातरा अप्यकातराः ॥ ततो देवाभयत्रस्ताश्च कंपेच वसुंधरा ॥ ९६ ॥ ध्रुव्या अंबुधयः सर्वेऽपि तुर्नक्षत्रमालिकाः ॥ रोदसीमंडलं व्याप्तं तेन तूर्यरवेण वै ॥ ९७ ॥ ततो भगवती देवी स्वशरीरसमुद्रवाः ॥ शक्तीरुत्पादयामास शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९८ ॥ ताभिः शक्तिभिरेतेषां बलिनां दितिजन्मनाम् ॥ प्रत्येकं परितो रुद्ध उद्वेलः सैन्यसागरः ॥ ९९ ॥

किमन्यस्मात्परिजीवति अपितु नेत्यर्थ इत्यन्वयः ॥ तस्य गणा अप्यवधीरितभोगाई भ्रातृवते पुत्र्यर्मां कचित्करा एवेत्याहुः श्मशानेति द्वयेन ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अदरिद्र्याणामीश्वराणाम् ॥ पक्षांतरे यथा श्रुत एव स्थैर्यः ॥ ८७ ॥ किंतु समुद्रा इति ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ कामगवी कामधेनुः ॥ ९० ॥ पूरयति स्वर्णादिकलशेषविशेषः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ध्रुववास्तांबलाद्वर्तु संचलिताः ॥ मलयकालं प्राप्सुमुद्राय च ध्रुववाभवंति तद्वदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ नक्षत्रमालिकाः ऋक्षसमूहाः ॥ रोदसीमंडलं व्याप्य भूम्यो रंतरम् ॥ ९७ ॥ शक्ती रंशरूपा मूर्तीः ॥ ९८ ॥ रुद्धा वृत्तो निवारित इति

यावत् ॥ उदेलोलंघितमयादः ॥ ९९ ॥ संगरेसंग्रामे ॥ तृणीकृत्यतुच्छीकृत्योज्जितानित्यक्तानिनाशितानीत्यर्थः ॥ अंशोघ्नम् ॥ १०० ॥ असिःखड्गःशुशुंडीसर्वत्रलोहकंट
कल्याणाकमात्स्थूलाच ॥ तदुक्तम् ॥ शुशुंडीसर्वतोऽहंकंटकानुक्रमोन्नतति ॥ मुद्रोद्वहनः ॥ यदाहामरः ॥ द्रुधनेमुद्रघनाविति ॥ तोमरःशर्वला शेलइतियावत् ॥ यदाहामरः ॥ शर्वलातोमरो
ऽस्त्रियामिति ॥ १ ॥ भिदिपालैःसृगैःलोहबद्धदंढैरितियावत् ॥ यदाहामरः ॥ भिदिपालःसृगस्तुल्याविति ॥ परिघैःपरिघातनैर्हस्तप्रमाणकांडैरितियावत् ॥ यदाहामरः ॥ परिघःपरिघातनइति ॥

शस्त्रास्त्राणिमहादैत्यैर्यान्युत्सृष्टानिसंगरे ॥ ताभिःशक्तिभिरुग्राणि तृणीकृत्योज्जितान्यरम् ॥ १०० ॥ ततोतिकोपपूर्णस्तेजंभमुख्याःसुरारयः ॥ असि
चक्रशुशुंडीभिर्गदामुद्ररतोमरैः ॥ १ ॥ भिदिपालैश्चपरिघैःकुंतैःशल्यैश्चशक्तिभिः ॥ अर्धचंद्रैःसुरप्रेश्चनाराचैश्चशिलीमुखैः ॥ २ ॥ महाभलैःपरशुभि
भिदुरैर्मर्मभेदिभिः ॥ वृक्षोपलमहावर्षैर्वृषुर्जलदाइव ॥ ३ ॥ अथसाविंध्यनिलयामहामायामहेश्वरी ॥ आदायोदंडकोदंडवायव्यास्त्रेणहेलया ॥ ४ ॥
देत्यास्त्रशस्त्रजालानिपरिचिक्षेपदूरतः ॥ ततोमहासुरोदुर्गोवीक्ष्यसेन्यंनिरायुधम् ॥ ५ ॥ ज्वलंतीशक्तिमादायतदिवीप्रतिसोऽक्षिपत् ॥ तांशुशक्तिंसमायां
तीमहावेगवर्तारणे ॥ ६ ॥ निजचापविनिर्मुक्तैर्बाणैश्चूर्णीचकारसा ॥ भ्रांशक्तिंसमालोक्यततोदुर्गोमहासुरः ॥ ७ ॥ चक्रंचप्रेषयामासदैत्यचक्रातिहर्ष
दम् ॥ तच्चदेव्याशरशतेरंतरेवाणुवत्कृतम् ॥ ८ ॥ ततःशाङ्गसमादायधनुःशक्रधनुर्यथा ॥ हृदिविव्याधबाणेनतदिवीममरार्दनः ॥ ९ ॥ सचबाणस्तया
देव्यानिजबाणैर्महाजवैः ॥ निवारितोपिवेगेनतदिवीमभ्यगान्मुने ॥ ११० ॥ ततःकोदंडदंडेनआशुगेनतमाशुगम् ॥ हत्वानिवारयामासकालदंड
मिवापरम् ॥ ११ ॥ तस्मिन्विमुखतांयातेमार्गणेदुर्गमासुरः ॥ क्रुद्धःशूलंसमादायसंवर्तानलसुप्रभम् ॥ १२ ॥ महावेगेनचिक्षेपतदिवीमभिदैत्यपः ॥
परापतच्चतच्छूलंनिजशूलेनचंडिका ॥ १३ ॥ अंतरेवप्रचिच्छेदसहदैत्यजयाशया ॥ तस्मिन्नपिमहाशूलेदेवीशूलावहेलिते ॥ १४ ॥

कुंतःप्रासैः ॥ यदाहामरः ॥ प्रासस्तुकुतइति ॥ शल्यैःशंकुभिःसर्वलीतिरुपातैरित्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ बाहुंसिल्यंशंकुर्नेति ॥ शक्तिर्लोहकंटकल्याणाचतुर्हस्तप्रमाणाशतग्री ॥ तदुक्तम् ॥ शतग्री
तुचतुर्हस्तालोहकंटकसंचितेति ॥ नाराचैःप्रक्षेडनैः ॥ यदाहामरः ॥ प्रक्षेडनास्तुनाराचाइति ॥ २ ॥ परशुभिःकुठारैः ॥ यदाहामरः ॥ द्वयोःकुठारैःस्वधितिःपरशुश्चपरस्वचइति ॥ शेषाअस्त्रविशेषाः ॥
भिदुरैर्मर्मभेदनशीलैःउपलःपाषाणः ॥ ३ ॥ उदंडकोदंडमहद्वनुः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ शृंगनिर्मितशङ्खधनुः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ परापतत् आगच्छत् ॥ १३ ॥ अन्तरामध्ये ॥

अवहेलितेऽज्ञातेऽङ्गितेऽतिपावत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ परिपुष्कोटवभंजत्यर्थः ॥ १६ ॥ गार्दययास्यात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ संवर्तेमलयकाले ॥ ११९ ॥ इति श्रीरामानन्दकृतायां काशी
खंडटीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ इत्यधिकेऽसप्ततितमेऽध्याये तावद्विबर्ण्यते ॥ दुर्गाया विजयो विश्वजनन्याः परमाद्भुतः ॥ १ ॥ जगज्जनन्याशक्तयः प्रेरिता इत्युक्तं
तत्र पृच्छति ॥ पार्वतीति ॥ १ ॥ २ ॥ तारेत्यत्र आधारेति पाठे एकं नाम ॥ ३ ॥ जलेशीत्यत्र जलदेति काचित् ॥ ४ ॥ ५ ॥ हुंकारहेतिः हुंकारात्मा ॥ तालेशीतृणराजदंडप्रयोक्ता ॥ ६ ॥ शराशना

गदामादायदैत्यैः सह साभिपपातह ॥ आजघानचतर्दिव्यभुजमूले महाबलः ॥ १५ ॥ सापिदेवीभुजंप्राप्य गिरिं द्वाशिखराकृतिः ॥ गदाशुपरिपुष्को
टशतधा च सहस्रधा ॥ १६ ॥ तदा देव्यासदैत्यैः शोभामपादतलेन हि ॥ आताडितः पपातोर्व्याहृदि गार्दं प्रपीडितः ॥ १७ ॥ तत्क्षणादेवदैत्यैः पतित्वा पुनरु
त्थितः ॥ बभूव सहसा हृद्यो दीपो वातहतो यथा ॥ १८ ॥ तावज्जगज्जनन्याताः प्रेरितानि जशक्तयः ॥ विचरुर्दैत्यैः सैन्येषु संवर्ते मृत्युसैन्यवत् ॥ ११९ ॥
इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दुर्गपराक्रमो नामैकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥
पार्वती हृदयानंदस्कंदसर्वज्ञानंदन ॥ काः कास्तु शक्तयस्तवैतासानामानि मे वद ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ तासां परमशक्तीनामुमावयवसंभुवाम् ॥
आख्याम्याख्यां शृणु मुने कुंभसंभवतत्त्वतः ॥ २ ॥ त्रैलोक्यविजया ताराक्षमा त्रैलोक्यसुंदरी ॥ त्रिपुरात्रिजगन्माता भीमा त्रिपुरभैरवी ॥ ३ ॥ कामाख्या
कमलाक्षी च धृतिस्त्रिपुरतापनी ॥ जयाजयंती विजया जलेशीचा पराजिता ॥ ४ ॥ शंखिनी गजवक्त्रा च महिषघ्नी रणप्रिया ॥ शुभानंदकोटराक्षी विद्युजिह्वा
शिवारवा ॥ ५ ॥ त्रिनेत्रा च त्रिवक्त्रा च त्रिपदा सर्वभंगला ॥ हुंकारहेतिस्तालेशी सर्पास्या सर्वसुंदरी ॥ ६ ॥ सिद्धिर्बुद्धिः स्वधा स्वाहामहानि द्वाशराशना ॥
पाशपाणिः खरमुखी वज्रतारा पडानना ॥ ७ ॥ मयूरवदना काकी शुकी भासी गरुडमर्ता ॥ पद्मावती पद्मकेशी पद्मास्या पद्मासिनी ॥ ८ ॥ अक्षराक्षरातं
तुः प्रणवेशी स्वरात्मिका ॥ त्रिवर्गा गर्वरहिता अजपा जपहारिणी ॥ ९ ॥ जपासिद्धिस्तपःसिद्धिर्योगसिद्धिः परामृता ॥ मैत्रीकृन्मित्रनेत्रा च रक्षोघ्नी दैत्य
तापनी ॥ १० ॥ स्तंभनी मोहनी माया बहुमाया बलोकटा ॥ उच्चाटनी महोल्कास्यादनुजं दक्षयंकरी ॥ ११ ॥ क्षेमंकरी सिद्धिकरी छिन्नमस्ता शुभानना ॥
शाकंभरी मोक्षलक्ष्मी छिन्नवर्गफलदायिनी ॥ १२ ॥ वार्ताली जंभली छिन्ना अश्वारूढा सुरेश्वरी ॥ ज्वाला मुखी प्रभृतयो नवकोट्यो महाबलाः ॥ १३ ॥
बलानि बलिनां ताभिर्दानवानां स्वलीलया ॥ संक्षिप्तानि जगंती वप्रलयानलहेतिभिः ॥ १४ ॥

बाणभक्षणा ॥ पाठांतरे शरक्षेपणा ॥ वज्रतारा वज्रकनीनिका ॥ ७ ॥ ८ ॥ तंतुः तंतुवत्सूक्ष्मा ॥ ९ ॥ परामृता चेति नामद्वयं वा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ वार्तालीति ॥ वार्तानामवलिः पंक्तिर्य
स्यां सा वार्ताली जंभेतन्नामानममुरं लाति युद्धायादत्त इति जंभली ॥ ऐंद्रीशक्तिरित्यर्थः ॥ अन्यासामपि यथासंभवं धृत्य चिरुद्नीया ॥ १३ ॥ संक्षिप्तानि नाशितानि ॥ हेतिभिः शिखाभिः ॥ यदाहा

मरः ॥ वदेदयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हतिः शिखास्त्रियामिति ॥ १४ ॥ कर्कावृष्टिर्वर्षाणाणवृष्टिम् ॥ यदाहामरः ॥ वर्षाफलस्तुकरेति ॥ वात्यावातमंडली ॥ १५ ॥ १६ ॥ पंदर्वर्षरंछिमांडकोऽक्ष
मितियावत् ॥ १७ ॥ बाहुसंकर्षकोपतः बाहुस्फालनपूर्वककोपात् ॥ राहितिपाटेराहुसंकर्षकोपतः स्वर्भानुसदृशकोपात् ॥ बहुधामर्षतिकचित् ॥ १८ ॥ शतकोटिर्वज्रम् ॥ शकलंखंडम् ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ जवतः शीघ्रम् ॥ कंशुंडादंडम् ॥ २१ ॥ चीत्कृत्यगजजातिशब्दकृत्वा ॥ अकिंचित्करतांकिंचित्कर्तुमशक्ताम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अकांडेनानवसरेण ॥ २६ ॥ वेपमाकारम् ॥
तावत्सदुर्गोदैत्यैः पयोदांतरतोबली ॥ चकारकरकावृष्टिवात्यावेगवतीबहु ॥ १५ ॥ ततोभगवतीदेवीशोषणास्त्रप्रयोगतः ॥ वृष्टिनिवारयामासवर्षोपलमर्या
क्षणात् ॥ १६ ॥ योषिन्मनोरथवतीषंडंप्राप्ययथाऽफला ॥ सादैत्यकरकावृष्टिर्देवीप्राप्यतथाभवत् ॥ १७ ॥ अथदैतेयराजेनबाहुसंकर्षकोपतः ॥
उत्पाट्यशैलशिखरंपरिक्षिप्तंभोगणात् ॥ १८ ॥ अद्रेः शृंगसुविस्तीर्णमापतत्परिवीक्ष्यसा ॥ शतकोटिप्रहारेणकोटिशः सकलं व्यधात् ॥ १९ ॥
आंदोल्यमौलिमसकृत्कुंडलाभ्याविराजितम् ॥ गजीभूयाशुबुद्धावतर्देवीसमरेऽसुरः ॥ २० ॥ शैलाकारंतमायातंदृष्ट्वाभगवतीगजम् ॥ बद्धापाशेनजवतः
खड्गेनकरमच्छिनत् ॥ २१ ॥ ततोत्यंतसचीत्कृत्यदेव्याकृतकरः करी ॥ अकिंचित्करतांप्राप्यमाहिषं वपुरावदे ॥ २२ ॥ अचलांसचलांसर्वासचक्रेसुर
घाततः ॥ शिखोच्चयांश्वबहुशः शृंगाभ्यांसोक्षिपद्वली ॥ २३ ॥ निःश्वासवातनिहताः पेतुरुर्ग्यामहाद्रुमाः ॥ उद्वेलिताः समभवन्सप्तापिजलराशयः ॥ २४ ॥
महामहिषरूपेणतेनत्रैलोक्यमंडपः ॥ आंदोलितोतिबलिनायुगतिवात्ययायथा ॥ २५ ॥ ब्रह्मांडमप्यकडिनतद्रयेनसमाकुलम् ॥ दृष्ट्वाभगवतीकुद्धा
त्रिशूलेनजघानतम् ॥ २६ ॥ त्रिशूलघातविभ्रातः पतित्वापुनरुत्थितः ॥ तंत्यक्षामाहिषंवेपथुमध्वाहुसहस्रभृत् ॥ २७ ॥ सदुर्गोनितरादुर्गोविबभौ
समराजिरे ॥ आयुधानांसहस्राणिविभ्रत्कालांतकोपमः ॥ २८ ॥ अथतूर्णसदैत्यैर्द्रस्तर्देवीरणकोविदाम् ॥ महाबलः प्रगृह्णाशुनीतवान्गगनांगणम् ॥
॥ २९ ॥ ततोभोगणासुरात्क्षिप्त्वासजगदंबिकाम् ॥ क्षणात्कलंबजालेनच्छादयामासवेगवान् ॥ ३० ॥ अथांतरिक्षगादेवीतस्यमार्गमध्यगा ॥
विद्युन्मालेवविबभौमहाभ्रपटलीधृता ॥ ३१ ॥ तंविधूयशरंघ्रातंनिजेषुनिकरेरलम् ॥ महेषुणाथविव्याधसातंदैत्यजनेश्वरम् ॥ ३२ ॥ हृदिविद्धस्तयादे
व्यासचतेनमहेषुणा ॥ व्याचूर्णमाननयनः क्षितिमापातिविह्वलः ॥ ३३ ॥ महारुधिरधाराभिः स्रवंतींचप्रवर्तयन् ॥ तस्मिन्निपतितेदुर्गेमहादुर्गपराक्रमे ॥
॥ ३४ ॥ देवदुंदुभयोनेदुःप्रहृष्टानिजगंतिच ॥ सूर्याचंद्रमसौसामीतेजोनिजमवापतुः ॥ ३५ ॥ पुष्पवृष्टिंप्रकुर्वतः प्राप्तादेवामहर्षिभिः ॥ तुष्टुवुश्वमहा
देवीमहास्तुतिभिरादरात् ॥ ३६ ॥ ॥ देवाउचुः ॥ ॥ नमोदेविजगद्धात्रिजगन्नयमहारणे ॥ महेश्वरमहाशक्तेदैत्यद्रुमकुठारिके ॥ ३७ ॥
॥ २७ ॥ समराजिरेसंग्रामभूमौ ॥ कालघातकश्चतुपमः ॥ २८ ॥ २९ ॥ कलंबजालेनशरसमूहेन ॥ कलंबीशाकमेदेस्यात् ॥ कदंबशरयोः पुमानितिमेदिनीकारः ॥ बाणौघजालेनेति
कचित् ॥ तत्रजालमानायः ॥ ३० ॥ महाभ्रपटलीधृतामहामेघपंक्तौस्थिता ॥ कृतोतिकचित् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्रवंतींचप्रवर्तयन् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ एकोनत्रिंशतापद्यैर्दुर्गादुर्गविम

दिनीम् ॥ प्रणतास्त्रिदशाः सर्वे तुष्टुर्जगदंशिकाः ॥ १ ॥ तत्र प्रथमतो ब्रह्मविष्णुमहेश्वरशक्तिरूपेण प्रणमंति नम इति त्रयेण ॥ हे देवि नमस्तुभ्यमितिशेषः ॥ नमस्कारो हेतुः ॥ जगद्भावि हे विश्व
पोष्टि ॥ अनेन विष्णोः सत्त्वप्रधानास्थितिशक्तिरुक्ता ॥ जगद्व्ययमहारणे हे जगत्त्रितयमहोत्पत्तिस्थानरूपे ॥ अनेन ब्रह्मणोरजःप्रधानासृष्टिशक्तिरुक्ता ॥ महेश्वरमहाशक्ते हे विश्वनाथमहाशक्ते ॥
अनेन कालाग्निरुद्रात्मनो विश्वेश्वरस्य सर्वसंहारपटीयसीतमः प्रधानाशक्तिरुक्ता ॥ अतएव दैत्यदुष्टमकुठारिके हेदानवरूपकृष्णपरश्वधेच्छेच्छीत्यर्थः ॥ ३७ ॥ विष्णुशक्तिदर्शयंतोनमंति ॥ त्रैलोक्येति ॥
घरीषात्रिधे इति कचित् ॥ स्वशार्ङ्गेत्यत्र सुशार्ङ्गेति कचित् ॥ ३८ ॥ ब्रह्मशक्तिरूपं यंतोनमस्यंति ॥ हंसयान इति ॥ प्राचांशाचीनानामनादिसिद्धानाम् ॥ ३९ ॥ सर्वस्वरूपत्वं दर्शयंतः परमात्मत्वे
नस्तुवंति त्वमैद्रीत्यादि मातस्त्वयेत्यंतेन ॥ तत्राष्टलोकपालचंद्रसप्तविश्वशक्तिस्त्वेनस्तुवंति सार्धेन ॥ कौबेरीत्यत्र कौमारीति पाठः सचित्यः ॥ अंबुपावाकणीशक्तिः ॥ ४० ॥ सौरीसूर्यप्रभाशक्तिरितिसर्व
प्रसव्यते ॥ किंच बहूनेत्याहुः ॥ सर्वदेवेति ॥ ४१ ॥ सर्वदेवशक्तिस्त्वमेव संक्षेपेण दर्शयंति त्वमित्यर्थेन ॥ चतुर्विंशतितत्त्वरूपेणस्तुवंति ॥ प्रकृतिस्त्वमिति सार्धेन ॥ प्रकृतिः प्रधानम् ॥ मतिर्महत्तत्त्वं

त्रैलोक्यव्यापिनिशिवेशं त्वचक्रगदाधारि ॥ स्वशार्ङ्गव्यग्रहस्ताम्रेनमोविष्णुस्वरूपिणि ॥ ३८ ॥ हंसयानेनमस्तुभ्यं सर्वसृष्टिविधायिनि ॥ प्राचांवाचां
जन्मभूमे चतुराननरूपिणि ॥ ३९ ॥ त्वमैद्रीत्वं च कौबेरीवायवीत्वं त्वमंबुपा ॥ त्वयामीनैर्ऋतीत्वं च त्वमेशीत्वं च पावकी ॥ ४० ॥ शशांककौमुदीत्वं च सौ
रीशक्तिस्त्वमेव च ॥ सर्वदेवमयीशक्तिस्त्वमेव परमेश्वरी ॥ ४१ ॥ त्वंगोरीत्वं च सावित्रीत्वं गायत्रीसरस्वती ॥ प्रकृतिस्त्वं मतिस्त्वं च त्वमहंकृतिरूपिणी ॥
॥ ४२ ॥ चेतःस्वरूपिणीत्वं वै त्वं सर्वेन्द्रियरूपिणी ॥ पंचतन्मात्ररूपात्वं महाभूतात्मिके बिके ॥ ४३ ॥ शब्दादिरूपिणीत्वं वै करणानुग्रहात्त्वम् ॥
ब्रह्मांडकर्त्रीत्वं देवि ब्रह्मांडांतस्त्वमेव हि ॥ ४४ ॥ त्वंपरासिमहादेवित्वं च देवि परापरा ॥ परापराणां परमापरमात्मस्वरूपिणी ॥ ४५ ॥ सर्व
रूपात्वमीशानित्वमरूपासि सर्वगे ॥ त्वंचिच्छक्तिर्महामायेत्वं स्वाहात्वं स्वाहामृते ॥ ४६ ॥ वषडौषदस्वरूपासित्वमेव प्रणवात्मिका ॥ सर्वमंत्रमयीत्वं वै
ब्रह्माद्यास्त्वत्समुद्भवाः ॥ ४७ ॥

हेरण्यगर्भबुद्धिरितियावत् ॥ ४२ ॥ चेतोतरिन्द्रियम् ॥ सर्वेन्द्रियेत्यत्र सर्वशब्दो ज्ञानकर्मविषयः ॥ क्रमोन्नतविवक्षितः ॥ पंचतन्मात्ररूपा अपंचीकृतपंचमहाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ महाभूतात्मिके स्थूलपंचम
हाभूतस्वरूपेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ पंचभूतगुणत्वेन हंदिद्याधिष्ठातृदेवतारूपेण चस्तुवंति शब्दादीत्यर्थेन ॥ आदिशब्देन स्पर्शरूपरसगंधागृह्यते ॥ करणमिन्द्रियमनुगृह्णातीति करणानुग्रहाहंदिद्याधिष्ठातृदे
वतारूपेत्यर्थः ॥ सर्वकर्तृत्वेन सर्वरूपत्वेन चस्तुवंति ब्रह्माडित्यर्थेन ॥ अंतशब्दोऽत्र स्वरूपवचनः ॥ ४४ ॥ ननु हिरण्यगर्भो ब्रह्मांडं सृजति ब्रह्मांडं महादिकार्यभौतिकमेवाकिमत्राह तत्राहुः ॥
त्वमिति ॥ त्वंपराहं स्वरी असि ॥ हिरण्यगर्भसृष्टातद्गारात्त्वमेव ब्रह्मांडं सृजतीत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ यो वै ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति ॥ परमहदादि अपरं तत्कार्यं ते परापरे तद्गारापरा ॥ अतस्त्वमे
व ब्रह्मांडरूपेत्यर्थः ॥ उपसंहरंति ॥ परापराणामिति ॥ ४५ ॥ ननु परापररूपत्वं कथं परमात्मरूपत्वं तत्राहुः ॥ मायया सर्वरूपात्वमिति ॥ वस्तुतोऽरूपासि ॥ अरूपत्वे हेतुस्त्वं चिच्छक्तिरिति ॥
ज्ञानैकस्वरूपेत्यर्थः ॥ सर्वरूपत्वं संक्षेपेण दर्शयंति ॥ त्वं स्वाहेति ॥ ४६ ॥ वैदिकमंत्ररूपेणस्तुवंति ॥ वषडिति ॥ किंच किंच बहूनेत्याहुः ॥ सर्वमंत्रेति ॥ सर्वकारणत्वेनस्तुवंति ॥ ब्रह्मेति ॥

सर्वस्वपक्षमुपागंति ॥ प्रत्येकीतिवा ॥ ४७ ॥ चतुर्वर्गमात्मकत्वेन तदाप्येवमयस्तुवन्ति ॥ ननुर्वर्गिति ॥ चतुर्वर्गकलस्य पुरुषार्थचतुष्टयफलस्योदयोऽप्यस्यास्तत्तन्बोधनं चतुर्वर्गकलोदये ॥ उपसंहरिति ॥ त्वच्छिति ॥ निमित्तकारणमात्रात्तद्व्यावर्तयति ॥ त्वयीति ॥ प्रत्ययकाले सर्वत्राणि भवेयस्यामिति तत्तन्बोधनं तथा ॥ जगन्मयेदितिकचित् ॥ ४८ ॥ यदिति ॥ स्थूलसूक्ष्मस्वरूपतः स्थूलसूक्ष्मस्वरूपं दृश्यं श्रुत्यव्यादियददृश्यमाकाशादितत्तत्त्वशक्तिरूपवर्तते ॥ तत्तच्छक्तिरूपायां त्वयितत्तद्वस्तुप्रथितमित्यर्थः ॥ अतस्त्वं विना किञ्चिन्नात्रास्तीति ॥ ४९ ॥ ननु ब्रह्मादीं विहाय किमिति मांकारणमात्रास्तत्राहुः ॥ मातरिति ॥ निसर्गविबुधा आजानसि ददेवा ब्रह्माद्याः पुंभ्योऽज्येयत्वात्तेषु अर्पितं दैत्यैः सन्धेयेन दुर्गेण तं विनिहत्य ॥ ५० ॥ विश्वं व्याप्येति शेषः ॥ सुहृदो भवन्ति ॥ ५१ ॥

चतुर्वर्गात्मिकात्वं चैतुर्वर्गफलोदये ॥ त्वत्तःसर्वमिदं विश्वं त्वयि सर्वजगन्निधे ॥ ४८ ॥ यहश्चयंददृश्यं च स्थूलसूक्ष्मस्वरूपतः ॥ तत्र त्र्यंशक्तिरूपेणांक
चित्रत्वद्वेकचित् ॥ ४९ ॥ मातस्त्वयाद्यविनिहत्य महासुरेंद्रदुर्गानि सर्गविबुधाः पितृदेवसैन्यम् ॥ ज्ञाताः स्मदेविसततं न मतां शरण्ये त्वत्तोऽपरः कइहयं
शरणं ब्रजामः ॥ ५० ॥ लोके त एव धनधान्यसमृद्धिभाजस्ते पुत्रपौत्रसुकलत्रसुमित्रवन्तः ॥ तेषां यशः प्रसरचंद्रकरावदातं विश्वं भवेद्भवसियेषु सुदृक्कमीशे ॥
॥ ५१ ॥ त्वद्भक्तिचेतसि जनेन विपातिलेशः क्लेशः क्लवानुभवती न तिकृत्सुपुंसु ॥ त्वन्नाम संसृतिजुपांसकलायुषां कभूयः पुनर्जनिरिह त्रिपुरारिपति ॥ ५२ ॥
चित्रं यदत्र समरे सहिदुर्गदेत्यस्त्वद्वाष्टिपातमधिगम्य सुधानिधानम् ॥ मृत्योर्वशत्वमगमद्विदितं भवानिदुष्टोपिते दृशि गतः कुगर्तिनयाति ॥ ५३ ॥ त्वच्छस्त्रव
द्द्विशलभत्वमिता अपीह देत्याः पतंगरुचिमाप्य दिवं ब्रजंति ॥ संतः खलेष्वपि न दुष्टधियो यतः स्युः साधुष्विव प्रणयिनः स्वपथं दिशंति ॥ ५४ ॥ प्राच्यां मृडा
निपरिपादिसदानताम्रोयाम्यामवप्रतिपदं विपदो भवानि ॥ प्रत्यग्दिशि त्रिपुरतापनपन्निरक्षत्वं पाह्युदीचि निजभक्तजनान् महेशि ॥ ५५ ॥ ब्रह्माणिरक्ष सततं
न तमो लिदेशं त्वं वैष्णविप्रतिक्कुलं परिपालयाधः ॥ रुद्राग्निनैर्ऋतिसदा गतिदिक्षु पातु मृत्युं जयात्रिनयना त्रिपुरा त्रिशक्तयः ॥ ५६ ॥ पातु त्रिशूलममले तव मो
लिजान्नो भालस्थलं शरिकलामृदुमाधुवौ च ॥ नेत्रे त्रिलोचनवधूर्गिरिजाचनासामोष्ठं जयाच विजयात्त्वधरप्रदेशम् ॥ ५७ ॥ श्रोत्रद्वयं श्रुतिरवा दशनाव
लिं श्रीश्वं डीकपोलयुगलं रसनां च वाणी ॥ पायात्सदैव चिबुकं जयमंगलानः कात्यायनीवदनमंडलमेव सर्वम् ॥ ५८ ॥ कंठप्रदेशमवतादिह नीलकंठी
भृदारशक्तिरनिशं च कृकाटिकायाम् ॥ कौर्म्यसदेशमनिशं भुजदंडं मंद्रीपद्माचपाणिफलकं न तिकारिणानः ॥ ५९ ॥

ननुनिश्चितम् ॥ भवतीति कुसुमत्वप्रणामकर्तुं ॥ सकलायुषांसंपूर्णायुषाम् ॥ सकलायुषामिति वापाठः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ शलभत्वं पतंगत्वम् ॥ यदाहामरः ॥ समौ पतंगशलभाविति ॥ पतंगर्वाचं प्राप्य सूर्यमंडलं भिस्त्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ पतंगौ पक्षिभ्योऽचेति ॥ ५४ ॥ अवरक्ष ॥ प्रतिपदं प्रतिक्षणम् ॥ विपदो विपत्तेः ॥ प्रतिपदमित्यत्र प्रतिकुलमिति पाठे प्रतिभक्तकुलमित्यर्थः ॥ ५५ ॥ चिनुवदिति चिपमस्येव शक्तिः सामर्थ्यवस्याः सा शक्तिः ॥ यथा संश्लेषेनान्वयः ॥ ५६ ॥ भालं ललाटम् ॥ ५७ ॥ चिनुं कुमोद्वाधरयोर्धः प्रदेशम् ॥ ५८ ॥ भूदारशक्तिर्बाराही ॥

कृपाटिकायामवर्तौ द्वितीयायैसप्तमी ॥ श्रीवाशिःसंवेःपश्चात्पृष्ठवंशोपरिभागेइत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ वटुघांटाकृपाटिकेति ॥ पाणिकलकंहस्तत्वंडकम् ॥ ६९ ॥ ६० ॥ उदरदर्जजठर
गुहाम् ॥ कटिश्रोणिम् ॥ स्फिचौप्रोथौ ॥ यदाहामरः ॥ खियांस्फिचौकटिमोथाविति ॥ गुह्यंगुह्येन्द्रियंशिश्रमितिवावत् ॥ अग्नानमपानेन्द्रियंगुह्यमित्यर्थः ॥ ६१ ॥ जानूजानुनीऊरुपर्वणी
इत्यर्थः ॥ यदाहामरः ॥ जानूरुपर्वणीवदक्षियामिति ॥ जंवेममेजानुनोरधोभागौ ॥ गुरुकोषादर्थ्यौ ॥ चांद्रीचंद्रशक्तिःरोहिणीवा ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

हस्तांगुलीःकमलजाविजानुगवांश्चकक्षांतरंतरणिमंडलगातमोघ्री ॥ ६८ ॥ अग्न्यात्सदो
दरदर्जजगदीश्वरीनोनाभिनभोगतिरजात्वथपृष्ठदेशः ॥ पायात्कर्द्विकटापरमास्फिचौनोगुह्यंगुहारणिरपानमपायहंत्री ॥ ६९ ॥ ऊरुद्वयंचविपुलाल
लिताचजानूजिवजवाऽवतुकठोरतरात्रगुरुफौ ॥ पादौरसातलचरांगुलिदेशमुग्राचांद्रीनखान्पदतलंतलवासिनीच ॥ ६२ ॥ गृहंरतुनोलक्ष्मीःश्रेवंक्षेमकरी
सदा ॥ पातुपुत्रान्प्रियकरीपायादायुःसनातनी ॥ ६३ ॥ यशःपातुमहादेवीधर्मपातुधनुर्धरी ॥ कुलदेवीकुलंपातुसद्गतिंसद्गतिप्रदा ॥ ६४ ॥ रणेरा
जकुलेद्यूतेसंग्रामेशनुसंकटे ॥ गृहेवनेजलादौचशर्वाणीसर्वतोऽवतु ॥ ६५ ॥ इतिस्तुत्वाजगद्धात्रीप्रणेमुश्चपुनःपुनः ॥ सर्वेसवासवादेवाःसर्पिगंधर्वचा
रणाः ॥ ६६ ॥ ततस्तुष्टाजगन्मातातानाहसुरसत्तमान् ॥ स्वाधिकारान्मुग्ःसर्वेशासतुप्राग्यथायथा ॥ ६७ ॥ तुष्टाहमनयास्तुत्यानितरांतुयथार्थया ॥
वरमन्यंप्रदास्यामितच्छृणुध्वंसुरोत्तमाः ॥ ६८ ॥ ॥ दुर्गोवाच ॥ ॥ यःस्तोष्यतितुर्माभक्त्यानरःस्तुत्यानयाशुचिः ॥ तस्याहंनारायिष्यामिविपदं
चपदेपदे ॥ ६९ ॥ एतस्तोत्रस्यकवचंपरिधाम्यतियोनरः ॥ तम्यकचिद्वयंनस्तिवज्रपंजरगस्यहि ॥ ७० ॥ अद्यप्रभृतिमेनामदुर्गेतिख्यातिमेष्यति ॥ दुर्गदे
त्यस्यममरेपातनादतिदुर्गमात् ॥ ७१ ॥ येमांदुर्गांशरणगाननेपांदुर्गतिःकृति ॥ दुर्गाम्नुतिरियंपुण्यावज्रपंजरसंज्ञिका ॥ ७२ ॥ अनयाकवचंकृत्वामाविभे
तुयमादपि ॥ भूतगेतपिशाचाश्चशाकिनीडाकिनीगणाः ॥ ७३ ॥ श्रोदिगाःपिशाचाः कूराविपसर्पाप्रिदस्यवः ॥ वेतालाश्चापिकंकालग्रहाबालग्रहाअपि ॥ ७४ ॥

यथार्थयामान्वयया ॥ यथायथेतिपाठेभिमण्यार्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
दुर्गा ॥ अर्जुनादिभ्योऽच ॥ वेतनाद ॥ दुर्गदेत्यर्थे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ मन्त्रिभेदुभयंमाकरोतु ॥ ७३ ॥ श्रोदिगाःपिशाचाः कूराविपसर्पाप्रिदस्यवः ॥ वेतालाश्चापिकंकालग्रहाबालग्रहाअपि ॥ ७४ ॥

भूतविशेषाः ॥ कंकालाः पिशाचभेदाः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ रक्षामिति ॥ परिपातः मर्बतोभावेनेत्यर्थः ॥ ८० ॥ तयातस्याइत्यर्थः ॥ तस्याइतवापाटः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
नवरात्रमाश्विनशुक्लपक्षीयम् ॥ सुमतिज्ञानम् ॥ सद्गतिमितिकचिद् ॥ ८३ ॥ महाबलिरित्यत्र बलिश्चन्द्रेण पकान्नानि गृह्यते ॥ ८४ ॥ शारदं देव ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ कालरात्रिमुखः कालरात्रि

वातपित्तादिजनितास्तथाचविषमज्वराः ॥ दूरादेवपलायंते श्रुत्वास्तुतिमिमांशुभाम् ॥ ७५ ॥ वज्रपंजरनामैतत्स्तोत्रं दुर्गाप्रशंसनम् ॥ एतत्स्तोत्रकृतत्राणे
वज्रादिभिर्भयं नहि ॥ ७६ ॥ अष्टजप्तेन चानेन यो भिमं त्र्यजलं पिबेत् ॥ तस्योदरगता पीडा कापिनो संभविष्यति ॥ ७७ ॥ गर्भपीडा तु नो जातु भविष्यत्यभिमं
त्रणात् ॥ बालानां परमाशांतिरेतत्स्तोत्रांबुपानतः ॥ ७८ ॥ यत्र सात्रिध्यमेतस्य स्तवस्येह भविष्यति ॥ एतास्तु शक्तयः सर्वाः सर्वत्र सहिता मया ॥ ७९ ॥
रक्षां परिकरिष्यंति मद्भक्तानां ममाज्ञया ॥ इति दत्त्वा वरान् देवी देवेभ्यो तर्हि ता तदा ॥ ८० ॥ ते पिस्वर्गो कसः सर्वे स्वस्वस्वर्गयुमुदा ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
इत्थं दुर्गा भवन्नामतया देव्या महासुने ॥ काश्यां सेव्या यथा सा च तच्छृणुष्व वदामि ते ॥ ८१ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां भो मवारे विशेषतः ॥ संपूज्या स ततं काश्यां
दुर्गा दुर्गातिनाशिनी ॥ ८२ ॥ नवरात्रं प्रयत्नेन प्रत्यहं सा समर्चिता ॥ नाशयिष्यति विघ्नो घान् सुमतिं च प्रदास्यति ॥ ८३ ॥ महापूजोपहारैश्च महाबलिनि
वेदनैः ॥ दास्यत्यभीष्टदा सिद्धिं दुर्गा काश्यां न संशयः ॥ ८४ ॥ प्रतिसंवत्सरं तस्याः कार्या यात्रा प्रयत्नतः ॥ शारदं नवरात्रं च सकुटुंबैः शुभार्थिभिः ॥ ८५ ॥
योनं सा वत्सरीयात्रा दुर्गायाः कुरुते कुधीः ॥ काश्यां विघ्नसहस्राणितस्य स्युश्च पदे पदे ॥ ८६ ॥ दुर्गाकुंडे नरः स्नात्वा सर्वदुर्गातिहारिणीम् ॥ दुर्गां संपूज्य वि
धिवन्नवजन्मा घमुत्सृजेत् ॥ ८७ ॥ सा दुर्गा शक्तिभिः सार्धं कार्शीरक्षतिसर्वतः ॥ ताः प्रयत्नेन संपूज्याः कालरात्रिमुखानरैः ॥ ८८ ॥ रक्षंति क्षेत्रमेतद्वै तथा न्यान
वशक्तयः ॥ उपसर्गसहस्रेभ्यस्तावै दिग्देवताः क्रमात् ॥ ८९ ॥ शतनेत्रा सहस्रास्तथा युतभुजा परा ॥ अश्वाकूटगजास्त्या च त्वरिता शववाहिनी ॥ ९० ॥
विश्वासो भाग्यगौरी च सृष्टाः प्राच्यादिमध्यतः ॥ एतायत्नेन संपूज्याः क्षेत्ररक्षणदेवताः ॥ ९१ ॥ तथैव भैरवाश्चाष्टौ दिक्ष्वष्टासु प्रतिष्ठिताः ॥ रक्षंति सततं कार्शीं
निर्वाणश्रीनिकेतनम् ॥ ९२ ॥ रुरुश्चंडोसितांगश्च कपाली कोधनस्तथा ॥ उन्मत्तभैरवस्तद्वत्क्रमात्संहारभीषणौ ॥ ९३ ॥ चतुःषष्टिस्तु वेतालामहाभी
षणमूर्तयः ॥ रुंडमुंडस्रजः सर्वैर्कर्त्रिण्यर्पणाय ॥ ९४ ॥ श्वाहनारक्तमुखामहादंष्ट्रामहाभुजाः ॥ नग्नाविमुक्तकेशाश्च प्रमत्तारुधिरासवैः ॥ ९५ ॥

प्रधानाः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ त्वरितावेगवत्तरा ॥ ९० ॥ सृष्टानि सृष्टानि युक्ता इति यावत् ॥ देव्या इति शेषः ॥ सृष्टेति पाठे सृष्टि मार्गेणेत्यर्थः ॥ प्राच्यादिमध्यतः प्राच्यादिषु दिक्षु मध्येचेत्यर्थः ॥ ९१ ॥
निर्वाणश्रीनिकेतनं कैवल्यस्थिरम्यं स्थानं कैवल्यलक्ष्म्या निकेतनमिति वा ॥ ९२ ॥ क्रमात् प्राच्यादिक्रमात् ॥ ९३ ॥ रुंडमुंडस्रजः कर्बवक्षितो मालाः ॥ ९४ ॥ रुधिरासवैः रुधिराण्येव आसवामयानितैः ॥ ९५ ॥

कोटिशोरुधिराशनाइतिक्वचिद् ॥ कोटिशोऽपरिमिताः ॥ ९६ ॥ तेषुचतुःषष्ट्यांकांश्चिदेतालान्दर्शयति विद्युज्जिह्वइतित्रयेण ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 भूतावलीभूतपंक्तिभूतसमूहइत्यर्थः ॥ अवतिरक्षति ॥ ५ ॥ पदेपदेक्षणेक्षणे ॥ ६ ॥ दुर्गसंकटम् ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहेति श्रोतारमपिरक्षिष्यंतीत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ अहंबुद्धिगृहीतानांरक्षणंप्रार्थ
 नानारूपधराःसर्वेनानाशास्त्रास्त्रपाणयः ॥ तदाकरैश्चतुर्भुजैःकोटिशःपरिवारिताः ॥ ९६ ॥ विद्युज्जिह्वोललज्जिह्वःक्रूरास्यःक्रूरलोचनः ॥ उग्रोविकटदं
 ष्टश्चक्रास्योवक्रनासिकः ॥ ९७ ॥ जंभकोर्जुंभणमुखोज्ज्वालानेत्रोवृकोदरः ॥ गर्तनेत्रोमहानेत्रस्तुच्छनेत्रोऽमण्डनः ॥ ९८ ॥ ज्वलत्केशःकंबुरिश्राः
 खर्वग्रीवोमहाहनुः ॥ महानासोलंबकर्णःकर्णप्रावरणोनसः ॥ ९९ ॥ इत्यादयोमुनेक्षेत्रंदुर्वृत्तरुधिरप्रियाः ॥ त्रासयंतोदुराचाराव्रक्षंतपिरितःसदा ॥ १०० ॥
 त्रैलोक्यविजयाद्याश्चज्वालामुख्यंतगाश्चयाः ॥ शक्तयोऽत्रमयाख्यातामुनेकलशसंभव ॥ १ ॥ ताःकाशींपरिरक्षंतितुर्दिक्षुद्यतायुधाः ॥ ताःसमर्च्याः
 प्रयत्नेनमहाविघ्नप्रशांतये ॥ २ ॥ भैरवारुरुमुख्याश्चमहाभयनिवारकाः ॥ संपूज्याःसर्वदाकाश्यांसर्वसंपत्तिहेतवः ॥ ३ ॥ विद्युज्जिह्वप्रभृतयोवेतालाउग्ररू
 पिणः ॥ अत्युग्रानपिविघ्नौचान्हारिष्यंत्यर्चिताइह ॥ ४ ॥ तथाभूतावलीचात्रनानाभीषणरूपिणी ॥ उदायुधाऽवतिपुरीशतकोटिमितामुने ॥ ५ ॥
 निर्वाणलक्ष्मीक्षेत्रस्यपालयित्रीपदेपदे ॥ एतावैदेवताःपूज्याःकाश्यांनिवाणकांक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यंनरोदुर्गजयाभिधम् ॥ नानाश
 क्तिसमायुक्तदुर्गमाशुतरिष्यति ॥ ७ ॥ यएतेभैरवाःप्रोक्तायेवेतालाउदाहृताः ॥ तेषांनामानिचाकर्ण्यनरोविघ्नैर्नदूयते ॥ ८ ॥ अदृष्टाअपितेभूताएतदा
 ख्यानपाठकम् ॥ रक्षिष्यंतप्रयत्नेनसहश्रोतृजनेनच ॥ ९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकाशीभक्तिपरैर्नरैः ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानंमहाविघ्ननिवारणम् ॥
 ॥ ११० ॥ गृहेपियस्यलिखितमेतत्स्थास्यतिपूजितम् ॥ तस्यापदांसहस्राणिनाशयिष्यंतिदेवताः ॥ ११ ॥ काश्यायस्यास्तिवैप्रेमतेनकृत्वाऽऽदरंयु
 रुम् ॥ श्रोतव्यमिदमाख्यानंवज्रपंजरसन्निभम् ॥ ११२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेदुर्गाविजयो
 नामद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ त्रिलोचनंसमासाद्यदेवदेवःषडाननः ॥ जगदंबिकयायुक्तःकिंचकाराशुतद्वद ॥ १ ॥ ॥
 स्कन्दउवाच ॥ ॥ मुनेकलशजाख्यामियत्पृष्टंतत्रिशामय ॥ विरजःसंज्ञकंपीठयत्प्रोक्तंसर्वसिद्धिदम् ॥ २ ॥ तत्पीठदर्शनादेवविरजाजायतेनरः ॥
 यत्रास्तितन्महालिङ्गवाराणस्यांत्रिलोचनम् ॥ ३ ॥

पितृवाममबुद्धिगृहीतानामपितत्प्रार्थयति ॥ गृहेपीति ॥ ११ ॥ गुरुमहांतम् ॥ ११२ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ त्रिसप्ततितमेध्याये
 श्रीमदोकारवर्णनम् ॥ क्रियतेतीव्रपापघ्नमहाश्चर्यप्रदंनृणाम् ॥ १ ॥ नंदिनंसन्निदेशेतिमृडान्यासहितोमृडः ॥ ययौत्रैविष्टपंक्षेत्रंमुक्तिबीजप्ररोहणमित्युक्तमतःपृच्छति ॥ त्रिलोचनमिति ॥ ११२ ॥ ३ ॥

पिलिपिलेतिलक्ष्म्याएवनामांतरम् ॥ ४ ॥ तीर्थलिंगयोस्त्रिविष्टपनाम ॥ त्रिविष्टपनामनिरुत्तवादशंयति ॥ विष्टपेति ॥ विष्टपत्रितयेभुवनत्रयमध्ये ॥ तत्रेतितीर्थलिंगयोर्निरुक्तिः ॥ यद्यतः ॥
॥ ५ ॥ महत्तरंश्रेष्ठतमं ॥ पाठांतरंस्पष्टम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ सर्वोपकारार्थमेतत्पृच्छति ॥ देवदेवेति नवभिः ॥ देवदेवेतिसंबोधनानिभक्तयुदेकलयापकानि ॥ सर्वदसर्वगत्यत्रसर्वसमर्चितेति
कचित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ विष्टपसर्वव्यापीत्यर्थः ॥ केनब्रह्मणायेनकेनापिवाऽवगम्यतेकाकानावगम्यतएवेत्यर्थः ॥ १० ॥ स्वयंभून्व्यापीत्यत्रस्वभूमिष्ठानीतिपाठेस्वस्थानस्थितानि ॥ स्वयंभुस्यापितानीतिपाठे

तीर्थपिलिपिलाख्यंतद्द्युनद्यंभसिविष्टुतम् ॥ सर्वतीर्थमयंतीर्थतत्काश्यांपरिगीयते ॥ ४ ॥ विष्टपत्रितयांतयेदेवार्धिमनुजोरगाः ॥ ससरित्पर्वतारण्याः सं
तितेतत्रयन्मुने ॥ ५ ॥ तदारभ्यचतुर्तीर्थतच्चलिंगंत्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमितिख्यातमतोहेतोर्महत्तरम् ॥ ६ ॥ त्रिविष्टपस्यलिंगस्यमहिमोक्तःपिना
किना ॥ जगज्जनन्याःपुरतोयथावच्चिमतथामुने ॥ ७ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथशर्वसर्वदसर्वग ॥ सर्वद्वक्सर्वजनकर्किंचित्पृच्छामितद्वद ॥
॥ ८ ॥ इदंतवप्रियंक्षेत्रंकर्मबीजमहौषधम् ॥ नैःश्रेयस्याःत्रियोगेहंममापिप्रीतिदंमहत् ॥ ९ ॥ यत्क्षेत्रजसोप्यत्रेतित्रिलोक्यपितृणायते ॥ तस्याखिलस्यम
हिमाविष्वक्केनातृगम्यते ॥ १० ॥ यानीहसंतिलिंगानितानिसर्वाण्यसंशयम् ॥ निर्वाणकारणान्येवस्वयंभून्व्यापितान्यपि ॥ ११ ॥ यद्यप्येवंतथापीश
विशेषंवक्तुमर्हसि ॥ काश्यामनादिसिद्धानिकानिलिंगानिशंकर ॥ १२ ॥ यत्रदेवःसदातिष्ठेत्संवर्तेऽपिसवल्लभः ॥ यैरियंप्रथितिप्राप्ताकाशीमुक्तिपुरीतिच ॥
॥ १३ ॥ येषांस्मरणतोप्यत्रभवेत्पापस्यसंक्षयः ॥ दर्शनस्पर्शनाभ्यांचस्यातांस्वर्गोपवर्गकौ ॥ १४ ॥ येषांसमर्चनादेवमध्येजन्मसकृद्विभो ॥ लिंगा
निष्पूजितानिस्युःकाश्यांसर्वाणिनिश्चितम् ॥ १५ ॥ विधायमय्यनुकोशंकारुण्यामृतसागर ॥ एतदाचक्ष्वमेशंभोपादयोःप्रणतास्म्यहम् ॥ १६ ॥ इत्याकर्ण्य
महेशानस्तस्यादेव्याःसुभाषितम् ॥ कथयामासविध्यरेमहालिंगानिसत्तम ॥ १७ ॥ यन्नामाकर्णनादेवक्षीयतेपापराशयः ॥ प्राप्यतेपुण्यसंभारःकाश्यानि
र्वाणकारणम् ॥ १८ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ शृणुदेविपरंगुह्यंक्षेत्रेऽस्मिन्मुक्तिकारणम् ॥ इदंविदंतिनैवापिब्रह्मनारायणादयः ॥ १९ ॥ असंख्याता
निलिंगानिपार्वत्यानंदकानने ॥ स्थूलान्यपिचमूक्ष्माणिनानारत्नमयानिच ॥ २० ॥ नानाधातुमयानीशोर्पादान्यप्यनेकशः ॥ स्वयंभून्व्याप्यने
कानिदेवर्षिस्थाःपितान्यहो ॥ २१ ॥ सिद्धचारणगंधर्वयक्षरक्षोर्चितान्यपि ॥ असुरोरगमर्त्यैश्चदानवैरप्सरोगणैः ॥ २२ ॥ दिग्गजैर्गिरिभिस्तीर्थैर्ऋशवानर
किन्नरैः ॥ पतत्रिप्रमुखैर्देविस्वस्वनामांकितानिवै ॥ २३ ॥ प्रतिष्ठितानियानीहमुक्तिहेतूनितान्यपि ॥ अदृश्यान्यपिदृश्यानिदुस्वस्थान्यपिप्रिये ॥ २४ ॥

स्वयंभूनिस्थापितानिचेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ यत्रकाश्याम् ॥ सबलभःमशक्तिः ॥ १३ ॥ १४ ॥ जन्मनोमध्येमध्येजन्ममकृतसमर्चनादित्यन्वयः ॥ १५ ॥ १६ ॥ अगस्त्यस्यविष्णोःपारित्वंतद्
विधिघातकत्वाज्ज्ञेयम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ असंख्यातानिलिंगानीत्यादीनांभूतानिनिष्ठेनान्यः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ दुस्वस्थानीति ॥ यवनादिभिरतिशयेनदुर्दृष्टावस्थायोपा

तानितया ॥ २४ ॥ परार्द्धशतसंख्यानिपरार्धब्रह्मणःपञ्चाशद्वर्धन्मानेनमातुषादिनसंख्यासंख्याविशेषोवातच्छतसंख्यानिपरार्धशतसंख्यानि ॥ २५ ॥ तिष्येकली ॥ २६ ॥ गणनेति ॥ हेगौरिममभक्तजनैरिहकाश्यानिर्लिङ्गानिप्रतिष्ठितानितेषांगणनामंतोनास्ति ॥ उपसंहरति ॥ अतस्तेषांसंख्यानिविद्यतेइति ॥ गणनादिवसादवर्गागति ॥ यस्मिन्निदिशेसमयागगनाकृतातस्मादिव

भग्नान्यपिचकालेनतानिपूज्यानिमुंदरि ॥ परार्धशतसंख्यानिगणितान्येकदामया ॥ २५ ॥ गंगांभस्यपितिष्ठतिपष्टिकोटिमितानिहि ॥ सिद्धलिङ्गा
नितानीशेतिष्येऽदृश्यत्वमाययुः ॥ २६ ॥ गणनादिवसादवर्द्धममभक्तजनैःप्रिये ॥ प्रतिष्ठितानियानीहतेषांसंख्यानिविद्यते ॥ २७ ॥ त्वयातुयानिपृष्टा
नियैरिदंक्षेत्रमुत्तमम् ॥ तानिलिङ्गानिवक्ष्यामिमुक्तिहेतुनिमुंदरि ॥ २८ ॥ कलावतीवगोप्यानिभविष्यतिगिरिद्वजे ॥ परंतेषांप्रभावोयःस्वस्वस्थानं
नहास्यति ॥ २९ ॥ कलिकल्मषपुष्टायेयेदुष्टानास्तिकाःशठाः ॥ एतेषांसिद्धलिङ्गानांज्ञास्यंत्याख्यामपीह ॥ ३० ॥ नामश्रवणतोपीहयलिङ्गानां
शुभानने ॥ वृजिनानिज्ञयंयातिवर्धतेपुण्यराशयः ॥ ३१ ॥ ओंकारःप्रथमंलिङ्गंद्वितीयंचत्रिलोचनम् ॥ तृतीयश्चमहादेवःकृत्तिवासाश्चतुर्थकम् ॥
॥ ३२ ॥ रत्नेशःपंचमंलिङ्गंषष्ठंचद्वेश्वराभिधम् ॥ केदारःसप्तमंलिङ्गंमेशश्चाष्टमंप्रिये ॥ ३३ ॥ वीरेश्वरंचनवमंकामेशदशमंविदुः ॥ विश्वकर्मेश्वरंलिङ्गं
शुभमेकादशंपरम् ॥ ३४ ॥ द्वादशमणिकर्णाशिमविमुक्तंत्रयोदशम् ॥ चतुर्दशमहालिङ्गमविश्वेश्वराभिधम् ॥ ३५ ॥ प्रियेचतुर्दशैतानिश्रियोहेतुनिमुं
दरि ॥ एतेषांसमवायोयंमुक्तिक्षेत्रमिहेरितम् ॥ ३६ ॥ देवताःसप्तविष्टान्यःक्षेत्रस्यास्यपराहमाः ॥ आराधिताःप्रयच्छंतिनृभ्योनैःश्रेयसींश्चिन्तय ॥ ३७ ॥
आनंदकाननेमुत्तयैप्रोक्तान्येतानिमुंदरि ॥ प्रियेचतुर्दशैज्यानिमहालिङ्गानिदेहिनाम् ॥ ३८ ॥ प्रतिमासंसमारभ्यतिथिंप्रतिपदंशुभम् ॥ एतेषांलिङ्गमु
ख्यानांकार्यायात्राप्रयत्नतः ॥ ३९ ॥ अनाराध्यमहादेवमेषुलिङ्गेषुकुंभज ॥ कःकाश्यामोक्षमाप्नोतिप्रत्यंसत्यंपुनःपुनः ॥ ४० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकाशी
फलमभीप्सुभिः ॥ पूज्यान्येतानिलिङ्गानिभक्त्यापरमयामुने ॥ ४१ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ एतान्येवकिमन्यानिमहालिङ्गानिपण्णुव ॥ निर्वा
णकारणानीहयदिसंतितदावद ॥ ४२ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिचसंतीहमहालिङ्गानिमुव्रत ॥ कलिप्रभावाद्भूतानिभविष्यंत्येवतानिचै ॥
॥ ४३ ॥ यस्येश्वरेसदाभक्तिर्यःकाशीतत्त्ववित्तमः ॥ सएवैतानिलिङ्गानिवेत्स्यत्यन्योनकश्चन ॥ ४४ ॥ येषानामग्रहेणापिकलिकल्मषसंशयः ॥
अमृतोशस्तारकेशोज्ञानेशःकरुणेश्वरः ॥ ४५ ॥

सर्वार्थमिदंतिरोहितवार्थः ॥ १७ ॥ २८ ॥ नहास्यतिनत्यक्षयति ॥ २९ ॥ पुष्टाःस्थूलाख्यामावा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ समवायःसमाहारोपेक्षानिन्यास्तु ॥
॥ ३६ ॥ नैःश्रेयसांकिंवल्याख्याम् ॥ ३७ ॥ देहिनामुत्तयैह्यन्वयः ॥ ३८ ॥ प्रतिमासमितिस्कंदोक्तिः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ पावेत्याहंश्रोक्ता ॥ ४५ ॥ पानेयमुद

लिगान्याह ॥ अमृतेशइति ॥ ४५ ॥ लांगलः लांगलीश्वरः ॥ ब्रह्मेशलांगलीशेतिक्वचित् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ काशीकोशोऽविमुक्तशरीरम् ॥ सारइतिक्वचित् ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ महतीभक्तिर्वैष्णवमहाभक्त्यस्तेषांकृपावशात् ॥ महाभक्तिपाठेस्पष्टएवार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ निरेनसानिष्ठापेन ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ अग्रजईश्वरस्यमुखद्वारात्प्रथमतो

मोक्षद्वारेऽश्वैवस्वर्गद्वारेऽश्वस्तथा ॥ ब्रह्मेशोलांगलश्चैववृद्धकालेश्वरस्तथा ॥ ४६ ॥ वृषेशश्चैवचंडीरोनंदिकेशोमहेश्वरः ॥ न्योतीरूपेश्वरंलिङ्गंख्यात
मत्रचतुर्दशम् ॥ ४७ ॥ काश्यांचतुर्दशैतानिमहालिङ्गानिमुंदरि ॥ इमानिमुक्तिहेतूनिर्लिङ्गान्यानंदकानने ॥ ४८ ॥ कलिकल्मषबुद्धीनांनाख्येया
निकदाचन ॥ एतान्याराधयेद्यस्तुलिङ्गानीहचतुर्दश ॥ ४९ ॥ नतस्यपुनरावृत्तिःसंसाराध्वनिकर्हिचित् ॥ काशीकोशोयत्तुलोप्रकाशयतस्ततः ॥
॥ ५० ॥ एतलिङ्गाभिधादेविमहापद्यपिदुःखहृत् ॥ रहस्यंपरमंचैतत्क्षेत्रस्यास्यवरानने ॥ ५१ ॥ चतुर्दशापिलिङ्गानिमत्सान्निध्यकराणिहि ॥ अवि
मुक्तस्यहृदयमेतदेवगिरींद्रजे ॥ ५२ ॥ इमानियानिर्लिङ्गानिसर्वेषांमुक्तिदानिहि ॥ एकैकभुवनस्येहसारमादायसर्वतः ॥ मयैतानिकृतांन्येवमहाभ
क्तिकृपावशात् ॥ ५३ ॥ अस्मिन्क्षेत्रेध्रुवंमुक्तिरितियाप्रथितिःप्रिये ॥ कारणंतत्रलिङ्गानिममैतानिचतुर्दश ॥ ५४ ॥ तएवव्रतिनःकतितएवचतपस्विनः॥
ध्यातान्येतानियैर्भक्तैर्लिङ्गान्यानंदकानने ॥ ५५ ॥ तएवाभ्यस्तसद्योगादत्तदानास्तएवहि ॥ काश्यामिमानिर्लिङ्गानियैर्दृष्टान्यपिदूरतः ॥ ५६ ॥ इष्टापूर्ता
अयेधर्माःप्रणीतामुनिसत्तमैः ॥ तेसर्वेतिनविहितायावज्जीवंनिरेनसा ॥ ५७ ॥ येनाविमुक्तमासाद्यमहालिङ्गानिपार्वति ॥ सकृदभ्यर्चितानीहसमुक्तो
नात्रसंशयः ॥ ५८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अन्यान्यपिचर्विध्यारेदेव्यैप्रोक्तानिशंभुना ॥ स्वभक्तानांहितार्थायितान्यथाकर्णयाग्रज ॥ ५९ ॥
शैलेशःसंगमेशश्चस्वर्लीनोमध्यमेश्वरः ॥ हिरण्यगर्भईशानागोप्रेक्षोवृषभध्वजः ॥ ६० ॥ उपशांतशिवोज्येष्ठोनिवासेऽश्वरएवच ॥ शुक्रेशोव्याघ्रलिङ्गं
चजंबुकेशंचतुर्दशम् ॥ ६१ ॥ मुनेचतुर्दशैतानिमहांत्यायतनानिवै ॥ एतेषामपिसेवातोनरोमोक्षमवाप्नुयात् ॥ ६२ ॥ चैत्रकृष्णप्रतिपदंसमारभ्यप्रय
त्रतः ॥ आचतुर्दशपूज्यानिर्लिङ्गान्येतानिसत्तमैः ॥ ६३ ॥ एतेषांवार्षिकीयात्रासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यामुमुक्षुभिःसम्यक्क्षेत्रसंसिद्धिदायिनी ॥
॥ ६४ ॥ मुनेचतुर्दशैतानिमहालिङ्गानियत्रतः ॥ दृष्ट्वनजायतेजंतुःसंसारेदुःखसागरे ॥ ६५ ॥ क्षेत्रस्यपरमंतत्त्वमेतदेवप्रियेध्रुवम् ॥ संसाररोगग्रस्ताना
मिदमेवमहौषधम् ॥ ६६ ॥ क्षेत्रस्योपनिषच्चैषामुक्तिबीजमिदंपरम् ॥ कर्मकाननदावाग्निरैषालिङ्गावालिःप्रिये ॥ ६७ ॥

समूहइत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ उक्तानुवादपूर्वकमत्येकसर्वाल्लिगानां महिमानं प्रच्छति ॥ रहस्यमिति ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ आराध्याराधितः पूजितः ॥ ७४ ॥ विधायकृत्वा ॥ ७५ ॥ तपःकरणसमयेपर्णमपिनभक्षितमित्यपर्णा ॥ तदुक्तम् ॥ स्वयंविशीर्णद्वमपर्णवृत्तितापराहिकाद्यातपस्तयापुनः ॥ तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदावदंत्यपर्णामिति तां पुराविदति ॥ तस्याः संवोधनमपर्णइति ॥ अनेन तवैतत्कथाश्रवणेधिकारोस्तीति सूचयति ॥ ७६ ॥ परंतपइत्यन्वयः ॥ परंतपमाधिमिति वा ॥ ७७ ॥ पुरोऽग्रतः ॥ विद्योतितहरिन्मुखं प्रकाशितदिक्समूहम् ॥ यदाह्वयः ॥ दिशस्तुकुम्भः काष्ठावाशाश्च हरितश्च ताइति ॥ ७८ ॥ किंतु ज्योतिरित्यत आह ॥ यदंतरिति ॥ अंतरंतःकरणे ॥ आविः प्रकटम् ॥ निव्याजिनफलाभिसंधिरहितेन सजातीयविजातीय प्रत्ययशून्येनेति वा ॥ ७९ ॥ नन्वसंप्रज्ञातसमाधिस्यस्य ब्रह्मणो ज्योतिषो बहिः प्राकट्यं दुर्घटमित्याशङ्क्याह ॥ यो भूदिति ॥ स्फुटतो विदारं प्राप्नुवतो भूमिभागाद्यश्चटचटाशब्दोऽभूत्तच्छब्दाद्ब्रह्माक्रमतः

एकैकस्यास्य लिङ्गस्य महिमाद्यंतवर्जितः ॥ मयैव ज्ञायते देविसम्यङ् नान्येन केनचित् ॥ ६८ ॥ इति श्रुत्वा मुने प्राह देवी हृष्टतनू रुहा ॥ प्रणम्य देवमीशानं सर्वं ज्ञंसर्वदं शिवम् ॥ ६९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ रहस्यं परमं काश्याय देतत्समुदीरितम् ॥ तच्छ्रुत्वोत्सुकतां प्राप्तं मनो मेतीव वल्लभ ॥ ७० ॥ यदुक्तं लिङ्गमेकैकमहासारतरं परम् ॥ काश्यां परमनिर्वाणकारणं कारणेश्वर ॥ ७१ ॥ प्रत्येकं महिमानं मे ब्रह्मैषां भुवनेऽक्षर ॥ चतुर्दशानां लिङ्गानां श्रवणादघहारिणाम् ॥ ७२ ॥ ओंकारेशस्य लिङ्गस्य कथमत्र समागमः ॥ अतिपुण्यतमात्तस्मात्सैत्रादमरकंटात् ॥ ७३ ॥ किमात्मकोऽयमोंकारो महिमास्य चकोहर ॥ केनाराधिपुरा चैषददवाराधितश्चाकिम् ॥ ७४ ॥ मृडानीवाक्सुधाभेतां विधाय श्रुतिगोचराम् ॥ कथामकथय देव ओंकारस्य महाद्रुताम् ॥ ७५ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ कथामाकर्णया पर्णे वर्णयामितवाग्रतः ॥ यथोंकारस्य लिङ्गस्य प्रादुर्भाव इहा भवत् ॥ ७६ ॥ पुरानंदवने चात्र ब्रह्मणा विस्वयोनिना ॥ तपस्तप्तं महादेविसमार्धिदधता परम् ॥ ७७ ॥ पूर्णयुगसहस्रेऽथ भित्त्वा पातालसततम् ॥ उदतिष्ठत्पुरो ज्योतिर्विद्योतितहरिन्मुखम् ॥ ७८ ॥ यदंतरा विरभवन्नित्येन समाधिना ॥ तदेव परमं धाम बहिराविरभूद्विधेः ॥ ७९ ॥ यो भूश्चटचटाशब्दः स्फुटतो भूमिभागतः ॥ तच्छब्दाद्ब्रह्मसृजद्वेधाः समार्धिक्रमतो वशी ॥ ८० ॥ स्रष्टा विमृष्टतद्धानो यावदुन्मील्यलोचने ॥ पुरः पश्येद्दर्शयित्वा तदक्षरमादिमम् ॥ ८१ ॥ अकारं सत्त्वसंपन्नमृक्षेत्रं सृष्टिपालकम् ॥ नारायणात्मकं साक्षात्तमः पारे प्रतिष्ठितम् ॥ ८२ ॥ उकारमथ तस्याग्रे जोरूपं यजुर्जनिम् ॥ विधातारं समस्तस्य स्वाकारमिव विंबितम् ॥ ८३ ॥

शनेः शनैः समार्धित्यक्तवानित्यर्थः ॥ स्फुटितइति पाठेशब्दविशेषणम् ॥ अत्युत्कटइत्यर्थः ॥ ८० ॥ स्रष्टेति ॥ ब्रह्मात्यक्तनिर्गुणब्रह्मध्यानोनेत्रे विकचय यावत् पुरः पश्येत्पश्यति तावदादिममादौ भवं प्रणवमक्षरं दर्शयत्यर्थः ॥ तथा च श्रीभागवते ॥ ततो भूत्रिवृदोंकार इति ॥ ८१ ॥ प्रणवस्वरूपं कथयंस्तं विशिनष्टि ॥ अकारमिति सार्धत्रयेण ॥ अकारोकारमकारनादविद्वात्मको हि प्रणवस्तत्राकारार्थमाह ॥ अकारमिति ॥ सत्त्वसंपन्नं सत्त्वगुणोपेतम् ॥ ऋवक्षेत्रं सृष्टेदाधिष्ठानं तत्कारणाभित्यर्थः ॥ तमः पारेऽज्ञानपारे स्रष्टाददर्शयितुं तृतीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ उकारार्थमाह ॥ उकारमिति ॥

विष्णुर्गतिरावतः ॥ त्रिधाचक्षोर्मंत्रब्राह्मणकर्त्तव्यः संवत्सरादित्यर्थः ॥ रोरवीतिपुनः पुनस्त्यर्थवारंतीत्यर्थः ॥ रोरवणं नाम सवनक्रमेण ऋग्भिर्यजुर्भिः सामभिः ॥ यदेनमृग्भिः संसंति यजुर्भिर्यजंति सामभिः स्तुवंतीति ॥ मंत्रो मयं मनो रूपः ॥ ९५ ॥ शृंगाः शृंगाणि चत्वारि ऋग्यजुः सामा यव रूपानि ॥ हस्तासो हस्ताः ॥ सप्तहस्ताः सप्तछंदांसि ॥ द्वेक्षीर्षे प्रायर्णा यो दयनीय ॥ त्रयः पादास्त्रिणि सवनानि ॥ एवं भूतो देवः स ब्राह्मणो भूतेति द्वयोरन्वयः ॥ ९६ ॥ जगद्भिन्नोपादानं ब्रह्म ब्रह्मणा दृष्टमित्याह ॥ यदंतरिति ॥ पुनर्भूयोपिलपादि प्रवाहस्यानादित्वात् ॥ तद्वीजंतस्याखिलस्य भूतादेः कारणम् ॥ स्वयंनुर्वाजरहितम् ॥ ९७ ॥ लिंगनामनिर्वचनपूर्वकं लिंगशब्दाभिधेयं ब्रह्म ब्रह्मणा दृष्टमित्याह ॥ लीनमिति ॥ ९८ ॥ पंचार्थाः अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्येवं रूपाः ॥ अस्त्यभाति प्रियं रूपं नाम चेत्यर्थं पंचकमित्युक्तं ॥ चत्वारो वेदा इति हासपुराणानि चेत्येवं ब्रह्मणि ॥ इति हासपुराणानि पंचमो वेद उच्यते इत्युक्तेः ॥ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाजानकी चेत्येवं रूपाणि वासुदेवमं कर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धा रुक्मिणी चेत्येवं रूपाणि वातन्मयं तत्स्वरूपम् ॥ अः आदिर्येषां पंचानामिति तद्गुणसंविज्ञानो बह्वीदिः ॥ अकारोकारमकारार्धमात्राविन्दुनादा इति समासार्थः ॥ तन्मयं तत्स्वरूपम् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ अकारः प्रथमाक्षरो भवत्युकारो द्वितीयाक्षरो भवति मकारस्तृतीयाक्षरो भवत्यधर्माश्चतुर्थाक्षरो भवति बिंदुः पंचमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवतीति ॥ निरंक्षिति रा दृष्टमित्यर्थः ॥ ९९ ॥ पंचाक्षरं पंचा

शृंगाश्चत्वारि यस्यासन् हस्ताः सप्त एव च ॥ द्वेक्षीर्षे च त्रयः पादाः स देवो विधिर्नैक्षत ॥ ९६ ॥ यदंतर्लीनमखिलं भूतं भावि भवत्पुनः ॥ तद्वीजं वीजरहितं दुहिणेन विलोकितम् ॥ ९७ ॥ लीनं मृगयेत यत्रैतद्ब्रह्म स्तंभभाजनम् ॥ अतः सभाज्यते सद्भिर्नृल्लिङ्गं तद्विलोकितम् ॥ ९८ ॥ पंचार्था यत्र भासंते पंच ब्रह्म मयं हियत् ॥ आदि पंच स्वरूपं यन्निरंक्षि ब्रह्मणा दितम् ॥ ९९ ॥ तमालोक्य ततो वेधालिङ्गरूपिणमीश्वरम् ॥ पंचाक्षरं पंचाक्षभिन्नं तुष्टावशंकरम् ॥ १०० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमो अकाररूपाय नमोऽक्षरवपुर्धृते ॥ नमोऽकारादिवर्णानां प्रभवाय सदाशिव ॥ १ ॥ अकारस्त्वमुकारस्त्वं मकारस्त्वमनाकृते ॥ ऋग्यजुः सामरूपाय रूपातीताय ते नमः ॥ २ ॥ नमो नादात्मने तु भ्यं नमो बिंदु कलात्मने ॥ अलिङ्गलिङ्गरूपाय सर्वरूपस्वरूपिणे ॥ ३ ॥ नमस्ते धाम निधयं निधनादिविर्जित ॥ नमो भवाय रुद्राय शर्वाय च नमोऽस्तुते ॥ ४ ॥

क्षरात्मकम् ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ अथ अक्षरमकारश्च नादो बिंदुश्च पंचमः ॥ पंचात्मकं परं ब्रह्म नित्यं यत्र मकारास्त इति ॥ १०० ॥ चत्वारिंशत्पञ्चदशैर्कारैर्जगदीश्वरम् ॥ तुष्टावात्याह तः सत्यम् वेदगर्भो विदां वरः ॥ १ ॥ समाधित्यागानंतरं यादृशं पंचं प्रयमंत देव नमति ॥ नमो अकाररूपायेति ॥ प्रणवरूपत्वेनैतत्प्रभवाकाराक्षरधारकत्वमाह ॥ नमोऽक्षरेति ॥ अकारादिस्वरूपं कारणत्वेन स्वस्मिन्धारयतीति तथा तस्मै अकारप्रभवादिदा अकारप्रभवाः स्वरा इति स्मृतेः ॥ कूटस्थवपुर्धृता इति वा एतच्चाक्षरस्याप्युपलक्षणम् ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोक्षर उच्यते इति स्मृतेः ॥ अकारादिवपुर्धृत्त्वमेव स्पष्टयन्नमति ॥ नमोऽकारादेति ॥ १ ॥ अकाररूपत्वं स्पष्टयन्तीति ॥ अक्षरस्त्वमिति ॥ वस्तुतोऽनाकृते आकाररहित ॥ ऋग्यजुः साम्रां रूपं स्वरूपं यस्मात्तस्मै ॥ पाठांतरे तत्समुदायात्मकायेत्यर्थः ॥ निःश्वसितमेतद्भेदो यजुर्वेदः सामवेद इति श्रुतेः ॥ वस्तुतो रूपातीताय ॥ २ ॥ नादात्मने परापश्यंती मध्यमा वैखर्याख्यायेत्यर्थः ॥ बिंदु कलात्मने बिंदुंशरूपायेत्यर्थः ॥ अखिलात्मकत्वेन स्तीति अलिं गेत्यादिना ॥ अलिङ्गलिङ्गरूपाया दृश्यदृश्यरूपाय ॥ अत एव सर्वरूपस्वरूपिणे ॥ पाठांतरे लिङ्गं शिवलिङ्गम् ॥ ३ ॥ धाम तेजः सत्त्वं वातस्य निधये आश्रयाय ॥ निधनादीत्यत्रादिपदेन जायतेऽस्ति त्वर्चते

विपरिणमतेऽपक्षीयतइतिपंचविकारागृह्यते ॥ ४ ॥ पशूनांजीवानाम् ॥ तारःमणवः ॥ उत्कटइतिवा ॥ तदासर्वेभ्यउत्कृष्टायेत्यर्थः ॥ सम्पक्संभवत्यस्मादितिसंभवस्तरमेसंबकारणाय
त्यर्थः ॥ शंभवायेतिपाठिशंभवइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ नमःशंभवायचमयोभवायचनमःशंकरायचमयस्करायचेति ॥ ५ ॥ अमायायशुद्धाय ॥ शिवतरायपरममंगलाय ॥ मंगलानांचमंगल
मितिसंस्मृतेः ॥ कपर्दिनेजटाजूटधारिणे ॥ शितिकंठनीलग्रीव ॥ ६ ॥ मीढुष्टमायफलसेकुणांमध्येश्रेष्ठाय ॥ शिपिःपशुःतेषुप्रविशतितिष्ठतियह्रूपेणेतिशिपिविष्टस्तस्मै ॥ तथाचश्रुतिः ॥
यज्ञोवैविष्णुः पशवःशिपिः यज्ञएवपशुपुमतितिष्ठतीति ॥ शिपयोरश्मयस्तेषुनिविष्टायेतिवा ॥ शैत्याच्छयनयोगाच्चशीतिवारिमचक्षते ॥ तत्पानाद्रक्षणाच्चैवशिपयोरश्मयोमताः ॥ तेषुप्रवेशाद्विशेषः
शिपिविष्टइहोच्यतइतिवचनात् ॥ अहस्वायदीर्घाय ॥ खर्वायह्रस्वाय ॥ बृहतेत्यूलाय ॥ ७ ॥ कुमारगुरवेस्कंदजनयित्रे ॥ श्वेतायशुक्लाय ॥ कृष्णायनीलाय ॥ पीतायहरिद्राय ॥ अरुणभूर्त
येईषलोहितरूपायेत्यर्थः ॥ अव्यक्तरागवर्णायेतिवा ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णायकृष्णलोहितरूपाय ॥ पिंगायकपिलवर्णाय ॥ किर्मीरवर्चसेकर्बुरवर्णाय ॥ पाटलवर्णायश्वेतरत्नवर्णाय ॥ शुक्लपीतामि

नमउग्रायभीमायपशूनांपतयेनमः ॥ नमस्तारस्वरूपायसंभवायनमोस्तुते ॥ ५ ॥ अमायायनमस्तुभ्यंनमःशिवतरायते ॥ कपर्दिनेनमस्तुभ्यंशिति
कंठनमोस्तुते ॥ ६ ॥ मीढुष्टमायगिरिशशिपिविष्टायतेनमः ॥ नमोह्रस्वायखर्वायबृहतेबृद्धरूपिणे ॥ ७ ॥ कुमारगुरवेतुभ्यंकुमारवपुषेनमः ॥ नमः
श्वेतायकृष्णायपीतायारुणमूर्तये ॥ ८ ॥ धूम्रवर्णायपिंगायनमःकिर्मीरवर्चसे ॥ नमःपाटलवर्णायनमोहरिततेजसे ॥ ९ ॥ नानावर्णस्वरूपायवर्णा
नांपतयेनमः ॥ नमस्तेस्वरूपायनमोव्यंजनरूपिणे ॥ ११० ॥ उदात्तायानुदात्तायस्वरीतायनमोनमः ॥ ह्रस्वदीर्घप्लुतेशायसविसर्गायतेनमः ॥
॥ ११ ॥ अनुस्वारस्वरूपायनमस्तेसानुनासिक ॥ नमोनिरनुनासायदंत्यतालव्यरूपिणे ॥ १२ ॥ ओष्ठचोरस्यस्वरूपायनमऊष्मस्वरूपिणे ॥
अंतस्थायनमस्तुभ्यंपंचमायपिनाकिने ॥ १३ ॥ निषादायनमस्तुभ्यंनिषादपतयेनमः ॥ वीणावेणुमृदंगादिवाद्यरूपायतेनमः ॥ १४ ॥

श्रितवर्णायत्यर्थः ॥ हरिततेजमंपालाशवर्णाय ॥ ९ ॥ नानावर्णस्वरूपायउक्तशुक्लादिवर्णरूपायेत्यर्थः ॥ ब्राह्मणादिवर्णस्वरूपायेतिवा ॥ वर्णानांपतयेतंपामेवनियत्रे ॥ स्वराअकारादिचतुर्दश ॥
व्यंजनानिकाशीनिहकारपर्यंतानि ॥ ११० ॥ ऊर्ध्वमादच्छत्युदात्तस्तीदृपतिमादच्छत्यनुदात्तस्तयोःसमाहारःस्वरितस्तद्रूपाय ॥ ह्रस्वाःअइउऋलृइतिपंच ॥ दीर्घाआईऊऋलृइतिपंच ॥
प्लुतादूराहानिगानेलोकप्रसिद्धास्तत्रितयेशायह्रस्वादिनियंत्र ॥ विसर्गेणसहवर्ततइतिमविसर्गोवर्णविशेषस्तद्रूपाय ॥ ११ ॥ अनुस्वारस्वरूपायविद्धात्मकाय ॥ सानुनासिकअनुनासिकैर्जमङ्गनमः
सहवर्तमानहेतुरूपेत्यर्थः ॥ निगनुनामायतद्रूपायेत्यर्थः ॥ लवणतैवर्गलसादंत्याः ॥ इवर्णचवर्गयशास्तालव्यास्तद्रूपिणे ॥ १२ ॥ ओष्ठमेवाओष्ठ्याउवर्णपवर्गापघ्मानीयाःउरसिभवाउरस्यास्तत्तद्वर्ण
रूपायेत्यर्थः ॥ ऊष्माणःशपसहास्तत्स्वरूपिणे ॥ अंतस्थायगलवास्तस्मैतद्रूपायेत्यर्थः ॥ परपुरुषब्रह्मविष्णुचतुष्टयापेक्षयापंचमायश्रीलृदायपंचमाख्यस्वरूपायेतिवा ॥ पिनाकिनेआजगवापरण्यां
यधनुर्धारिणे ॥ १३ ॥ निषादायनिषादाख्यस्वरूपाय ॥ यदाहामरः ॥ निषादधर्मेति ॥ यदा निषादायध्वचोय ॥ तेषांपतयेस्वामिने ॥ शृंगवेरपुरनिवासिनेश्वीराममित्रायशुहायेतिवा ॥

मृदंगादीत्यादिशब्देनडमरुप्रभृतयोपृह्यन्ते ॥ १४ ॥ तारायात्युच्चस्वरूपाय ॥ यदाहामरस्तारोत्पुच्छति ॥ मंद्रायगंभीरशब्दरूपाय ॥ पापिनांघोरायभयंकराय ॥ तद्विपरितीनामघोरोपमवा
राख्यमंत्ररूपायेतिवा ॥ तानायप्रतिलंबस्वरूपाय ॥ तदुक्तम् ॥ तानाएकोनैर्पंचाशदिति ॥ मूर्च्छनापतयेतदालापप्रवर्तयित्रे ॥ तदुक्तम् ॥ मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिरिति ॥ १५ ॥ स्थायिसंचारि
भेदेनस्थावरजंगमभेदेन ॥ यद्वा स्थायिसंचारिभेदीसंगीतशास्त्रेप्रसिद्धांतयोर्भेदेनभावस्वरूपिणे पदार्थरूपिणे ॥ तालप्रियायकालक्रियामानप्रियाय ॥ यदाहामरः ॥ तालःकालक्रियामानमिति ॥
करपुटादिक्रियमाणवाद्यप्रियायेतिवा ॥ तालायतत्स्वरूपाय ॥ लास्यतांडवजन्मनेलास्यतांडवयोर्नर्तनविशेषयोःकारणाय ॥ १६ ॥ तौर्यत्रिकंनृत्यगीतवाद्यंतत्स्वरूपाय ॥ तदेवतौर्यत्रिकंमहाप्रियंयस्य

नमस्तारायमंद्रायघोरायाघोरमूर्तये ॥ नमस्तानस्वरूपायमूर्च्छनापतयेनमः ॥ १५ ॥ स्थायिसंचारिभेदेननमोभावस्वरूपिणे ॥ तालप्रियायताल
लास्यतांडवजन्मने ॥ १६ ॥ तौर्यत्रिकस्वरूपायतौर्यत्रिकमहाप्रिय ॥ तौर्यत्रिककृतांभक्त्यानिर्वाणश्रीप्रदायक ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मस्वरूपायदृश्यादृ
श्यस्वरूपिणे ॥ अर्वाचीनायचनमःपराचीनायतेनमः ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचस्वरूपायवाक्प्रपंचपरायच ॥ एकायानेकभेदायसदसत्पतयेनमः ॥ १९ ॥
शब्दब्रह्मनमस्तुभ्यंपरब्रह्मनमोस्तुते ॥ नमोवेदांतवेद्यायवेदानांपतयेनमः ॥ २० ॥ नमोवेदस्वरूपायवेदगोचरमूर्तये ॥ पार्वतीशानमस्तुभ्यंजगदी
शनमोस्तुते ॥ २१ ॥ नमस्तेदेवदेवेशदेवदिव्यपदप्रद ॥ शंकरायनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंमहेश्वर ॥ २२ ॥ नमस्तेजगदानंदनमस्तेशशिशेखर ॥ मृत्युं
जयनमस्तुभ्यंनमस्तेऽम्बकायच ॥ २३ ॥ नमःपिनाकहस्तायत्रिशूलायुधधारिणे ॥ नमस्त्रिपुरहंत्रेचनमोंधकनिषूदन ॥ २४ ॥ कंदर्पदर्पदलननमो
जालंधरारये ॥ कालायकालकालाकालकूटाविषादिने ॥ २५ ॥ विषादहंत्रेभक्तानामभक्तैकविषादद ॥ ज्ञानायज्ञानरूपायसर्वज्ञायनमोऽस्तुते ॥
॥ २६ ॥ योगसिद्धिप्रदोसित्वंयोगिनांयोगसत्तम ॥ तपसांफलदोसित्वंतपस्विभ्यस्तपोधन ॥ २७ ॥

सतथातत्संबोधनंतौर्यत्रिकमहाप्रिय ॥ यदाहामरएतदेवेति ॥ निर्वाणश्रीःकैवल्यलक्ष्मीः ॥ १७ ॥ स्थूलसूक्ष्मेकार्यकारणे ॥ दृश्यंपृथिव्यमेजःअदृश्यंवाय्वाकाशंतत्स्वरूपिणेभावाभावरूपिणेइतिवा ॥
अर्वाचीनायइदानींतनाय ॥ पराचीनायप्राकार्लानाय ॥ १८ ॥ वाक्प्रपंचःशब्दविस्तरः ॥ परायकारणाय ॥ वस्तुतएकाय ॥ प्राययाज्ञेकप्रकाराय ॥ सदसत्पतयेकार्यकारणानियंत्रे ॥ १९ ॥ शब्दब्रह्म
वेदः ॥ वेदांतवेद्यायवेदैकगोचराय ॥ तंतौपनिषदंपुरुषंपृच्छामीतिश्रुतेः ॥ पतयेनियंत्रे ॥ २० ॥ वेदगोचरमूर्तयेवेदनंवेदःस्वप्रकाशश्चिद्वास्तुतद्विषयरूपाय ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कालंकाल
यतीतिकालकालः ॥ सकालकालःकालाग्रिकालयूपिकमक्षकः ॥ कालोपिकाल्यतेऽनेनेत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ कालकूटाख्यंयद्विषंतद्भक्षिणे ॥ २५ ॥ ज्ञायतेनेनेतिज्ञानंतस्मैसाधनायेत्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ नीरजस्कपदकैवल्यम् ॥ ३२ ॥ पितृवनंश्मशानम् ॥ ३३ ॥ कृतांतकृतांतकोयमस्यापियमद्वैत्यः ॥ कालाग्निरुद्रःसंकर्षणमुखाग्निः ॥
संवर्तःप्रलयः ॥ ३४ ॥ पुंमपुंमकृतिरूपाभ्यां पुरुषप्रधानरूपाभ्याम् ॥ अक्षिपक्ष्मणोनेत्रावरकस्यसमुत्क्षेपादुन्मेषात् ॥ ३५ ॥ ननुकपालस्रग्विणोमेकिमियमतिस्तुतिःक्रियतेतत्राह ॥ कपालेति ॥ खलः

त्वमेवमंत्ररूपोसिमंत्राणांफलदोभवान् ॥ महादानफलंत्वंवैमहादानप्रदोभवान् ॥ २८ ॥ महायज्ञस्त्वमेवेशमहायज्ञफलप्रद ॥ त्वंसर्वःसर्वगस्त्वंवैसर्वदः
सर्वदृग्भवान् ॥ २९ ॥ सर्वभुक्सर्वकर्तात्वंसर्वसंहारकारक ॥ योगिनांहृदयाकाशकृतालयनमोस्तुते ॥ १३० ॥ त्वमेवविष्णुरूपेणशंखचक्रगदाधर ॥
त्रिलोकीत्रायसेत्रातःसत्त्वमूर्तेनमोस्तुते ॥ ३१ ॥ त्वमेवविदधास्येतद्विधिर्भूत्वाविधानवित् ॥ रजोरूपंसमालंब्यनीरजस्कपदप्रद ॥ ३२ ॥ त्वमेवहि
महारुद्रस्त्वमहोशोभुजंगभृत् ॥ त्वमेवहिमहाभीमोमहापितृवनेचर ॥ ३३ ॥ तामर्सीतनुमाश्रित्यत्वंकृतांतकृतांतक ॥ कालाग्निरुद्रोभूत्वातेत्वंसंवर्त
प्रवर्तकः ॥ ३४ ॥ त्वंपुंमकृतिरूपाभ्यामहदाद्यखिलंजगत् ॥ अक्षिपक्ष्मसमुत्क्षेपात्पुनराविःकरोप्यज ॥ ३५ ॥ उन्मेषविनिमेषौतेसर्गासर्गेककारणम् ॥
कपालमालाखेलोयंभवतःस्वैरचारिणः ॥ ३६ ॥ त्वत्कंठेनृकरोटीयंधूर्जटेयाविभासते ॥ सर्वेषामंतदग्धानांसास्फुटंबीजमालिका ॥ ३७ ॥ त्वत्तःसर्व
मिदंशंभोत्वयिसर्वचराचरम् ॥ कस्त्वांस्तोतुंविजानातिपुरावाचामगोचरम् ॥ ३८ ॥ स्तोतात्वंहिस्तुतिस्त्वांहिनित्यंस्तुत्यस्त्वमेवच ॥ वेद्ययोनमः
शिवायेतिनान्यद्वेद्यैवार्कचन ॥ ३९ ॥ त्वमेवहिशरण्यंमेत्वमेवहिगतिःपरा ॥ त्वामेवप्रणमामीशानमस्तुभ्यंनमोनमः ॥ १४० ॥ इत्युदीर्यासकृद्वेधाः
प्रणनाममहेश्वरम् ॥ प्रणवाख्यंमहालिङ्गरूपिणंदंडवत्क्षितौ ॥ ४१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ ततोगिरींद्रतनयेधुत्वाब्रह्मस्तुतिंपराम् ॥ परमैश्वर्यसंप
त्तिहेतुंष्टोहमद्भुतम् ॥ ४२ ॥ अमृतोऽहंततोर्लिङ्गान्मूर्तिमास्थायशांकरिम् ॥ प्रसन्नोस्मि वरं ब्रूहीत्युवाचचतुराननम् ॥ ४३ ॥ चतुर्वक्त्रःसमुत्थायप्रत्यक्षं
वीक्ष्यमामथ ॥ पुनर्जयजयेत्युक्ताप्रणनामकृतांजलिः ॥ ४४ ॥ आनंदवाष्पसलिलनेत्रोद्दृष्टतनूरुहः ॥ गद्गदेनस्वरेणाथप्रोवाचजलजासनः ॥ ४५ ॥
ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यदिप्रसन्नोदेवेश्यदिदेयोवरोमम ॥ तदेतस्मिन्महालिङ्गेसान्निध्यंतेऽस्तुशंकर ॥ ४६ ॥

कीडा ॥ ३६ ॥ नृकरोटीनराशिरास्थि ॥ यद्वाहामरः ॥ शिरोस्थनिकरोटीःस्त्रीति ॥ अंतःप्रलयः ॥ वाजमहानम् ॥ ३७ ॥ अभिन्ननिमित्तोपादानतामाह ॥ त्वत्तःसर्वमिति ॥ पुरावाचां
मन्त्रांनतिमतविदादीनामनार्दानां वाचांविदानामितिसामानाधिकरण्यंवा ॥ ३८ ॥ हिशब्दावेवकारार्थ ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ जलजासनःपद्मासनः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

का.सं.४.३.

स. अ. ७३

॥ ३०३ ॥

भक्तैकमुक्तिदंभक्तानामेकांमुखांसायुज्यलक्षणांमुक्तिददातीवितथा ॥ ४७ ॥ विध्युक्तं ब्रह्मोक्तम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ सर्वाभ्यायनिविरस्त्रिबेदाभयः ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ पंचायतनं पंचानामकारादीनां तद्वाच्यानां वा ब्रह्मविष्णुरुद्वेश्वरसदाशिवानामायतनमाश्रयभूतमीशानलिंगमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ कपिलो विष्णुः ॥ सिद्धानां कपिलश्चास्मीति भगवदुक्तेः ॥

अयमेव वरो देयोनान्यं वरमहंवृणे ॥ ओंकारेश्वरनामेतदस्तु भक्तैकमुक्तिदम् ॥ ४७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विध्युक्तमिति विप्रर्षेसमाकर्ण्य तदेतिता ॥ उवाच वचनं चैतत्तथास्तु चतुराननम् ॥ ४८ ॥ वरानन्यान्पिविभुः प्रसन्नस्तत्क्षणाद्ददौ ॥ विधये दीर्घतपसे तयास्तुत्या तितोषितः ॥ ४९ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ सुरश्रेष्ठ तपःश्रेष्ठ सर्वाभ्यायनिधिर्भव ॥ सृष्टेः करणसामर्थ्यतवास्तु मदनुग्रहात् ॥ ५० ॥ पितामहस्त्वं सर्वेषां सर्वेषां मान्यभू भवान् ॥ त्वत्तपःफलदानार्थं यदेतल्लिंगमुत्थितम् ॥ ५१ ॥ परमोकाररूपं च शब्दब्रह्ममयं विधे ॥ अस्या राधनतः पुंसान्दूरं ब्रह्मणः पदम् ॥ ५२ ॥ अकाराख्यमिदं लिंगमुकाराख्यमिदं परम् ॥ मकाराह्वयमेतच्चानादाख्यं बिंदुसंज्ञकम् ॥ ५३ ॥ पंचायतनमीशानमित्यमेतदुदीरितम् ॥ मोक्षाय सर्वजंतूनामस्मिन्नानंदकानने ॥ ५४ ॥ स्नात्वामत्स्योदरीतीर्थं विलोक्यो कारमीश्वरम् ॥ न जातु जायते जंतुर्जननीजठरे क्वचित् ॥ ५५ ॥ एतन्नादेश्वरं लिंगमेतल्लिंगं सुदुर्लभम् ॥ रम्ये मत्स्योदरीतीरे दृष्टं स्पृष्टं विभुं क्तिदम् ॥ ५६ ॥ यदेतत्कापिलं ज्योतिरेतल्लिंगे विलोक्यते ॥ अतस्तु कपिलेशाख्यमेतल्लिंगं सुदुर्लभम् ॥ ५७ ॥ मत्स्योदरीयदागंगा कपिलेश्वरसन्निधौ ॥ तदा तत्र नरः स्नात्वा ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ५८ ॥ वरणोत्सिक्तपानीयेषु नदीतोयमिश्रिते ॥ स्नात्वा नादेश्वरं दृष्ट्वा नरः किमनुशोचति ॥ ५९ ॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां तीर्थानि सहस्रगैः ॥ षष्टिकोटि सहस्राणि मत्स्योदर्यां विशंति हि ॥ ६० ॥ प्रणवेशसमीपे तु यदा गंगा समेष्यति ॥ तदा पुण्यतमः कालो देवार्षिपितृवल्लभः ॥ ६१ ॥ तत्र स्नानं जपोदानं हवनं देवतार्चनम् ॥ मत्स्योदर्यां मक्षयस्यादो कारेश्वरसन्निधौ ॥ ६२ ॥ ओंकारदर्शनादेव वाजिमेधफलं लभेत् ॥ तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन दृश्य ओंकार ईश्वरः ॥ ६३ ॥ दुर्लभं मानवं जन्म चतुर्वर्गे कमाधनम् ॥ जलबुद्बुदवत्तत्स्यान्नादेशो येन नेक्षितः ॥ ६४ ॥ निरीक्ष्य कपिलेशानं स्नात्वा मत्स्योदरीजले ॥ कृत्वा पिण्डप्रदानानि पितृणामनुषोभवेत् ॥ ६५ ॥ कृत्वा पिमोहात्पापानि भूरीण्येव महांत्यपि ॥ काश्यामोकारमालोक्य कुतस्त्रस्यति वैयमात् ॥ ६६ ॥ ओंकारयात्राभिमुखं न रं वीक्ष्य पितामहाः ॥ परिनृत्यंति मुदिताः स्वसंतानसमुद्भवम् ॥ ६७ ॥ यस्य यस्य च वै नाम स्मृत्वा स्मृत्वा नमस्यति ॥ तंतमुब्रयते प्राज्ञः पितरं ब्रह्मणः पदम् ॥ ६८ ॥ रुद्राणां नियुतं जप्त्वा यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ तत्फलं लभते नूनं भक्त्यां कारविलोकेनात् ॥ ६९ ॥

तत्संबंधिज्योतिः कापिलं ज्योतिः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ जलबुद्बुदवत्तथा उच्यते तद्वत्तस्य जन्म गच्छेन्नरलं ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ संतानो वंशः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ नियुतं लक्षम् ॥ ६९ ॥

॥ ७० ॥ ७१ ॥ विपद्यतेम्रियते ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ तारतीर्यमोकारतीर्यम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नान्यैरत्रावगम्यते कतुत्वयवज्ञायते इत्यर्थः ॥ तत्र हेतुस्त्वपुण्येति ॥ त्वपुण्योदयत
स्त्वपुण्यभादृष्टस्योदयात् ॥ ७७ ॥ विधेविधेहीति ॥ अत्र वाराणस्यां स्थित्वा चराचरविधेहीत्युक्तवान् ॥ सृष्टेः पूर्वमपिकाशीस्थिते वातः प्रलयेपिकाश्यानां नाश इति पूर्वमुक्तं न विस्मर्तव्यमिति ॥ ७८ ॥
सम्यग्भवत्यस्मात्प्रजैतिसंभूतस्मै संभवे ॥ ७९ ॥ ब्रह्मस्त्वेन ब्रह्ममतिपादकेन स्वकृतेन वा ॥ १८० ॥ ८१ ॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां त्रिसप्ततितमो

केवलं भूमिभाराय जन्मिनो जन्मतस्य वै ॥ येनानंदवने दृष्टो नोऽकारः सर्वकामदः ॥ १७० ॥ एकमोकारमालोक्य समस्ते शोणिमंडले ॥ लिंगजातानि सर्वा
णि दृष्टानि स्युर्न संशयः ॥ ७१ ॥ प्रणवेशं प्रणम्याथ यद्यन्यत्र विपद्यते ॥ स्वर्गलोकमवाप्याथ काश्यामुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ अस्मिंल्लिंगे सदा ब्रह्म
न्स्थास्यामीति विनिश्चितम् ॥ दास्यामि च सदा मोक्षमेतल्लिंगार्चकाय वै ॥ ७३ ॥ ओंकारं सकृदप्यत्र नरो न त्वाप्रयत्नतः ॥ कृतकृत्यो भवेन्नरं परमान्मद
नुग्रहात् ॥ ७४ ॥ ओंकारपश्चिमे भागे तारतीर्यमुत्तमम् ॥ कृतोदकक्रियस्तत्र नरो रस्तरति दुर्गतिम् ॥ ७५ ॥ ओंकारेशस्य ये भक्ता ज्ञेयास्ते नैव मानवाः ॥
मनुष्यचर्मणान् द्वास्ते रुद्रामोक्षगामिनः ॥ ७६ ॥ अस्य लिंगस्य महिमानान्यैरत्रावगम्यते ॥ त्वपुण्योदयतोयस्माद्विधेत्रा विरभूददम् ॥ ७७ ॥
एतल्लिंगप्रभावाच्च सर्वज्ञा सितत्त्वतः ॥ विधेविधेहितस्मात्त्वं सर्वमेतच्चराचरम् ॥ ७८ ॥ इति दत्त्वा वरं तस्मै ब्रह्मणे पद्मसंभवे ॥ तस्मिन्नेव महालिंगेशं भुर्लोनो
वभूवह ॥ ७९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ब्रह्मापि भजते द्यापि तल्लिंगं कलशोद्भव ॥ स्तुवन् ब्रह्मस्त्वेनैव स्वात्मनाविहितेन हि ॥ १८० ॥ ब्रह्मस्त्वं जन्ममर्त्यः
सर्वैः पापैः प्रमुच्यते ॥ पृथक्ते च महापुण्यैर्ज्ञानं प्राप्नोति सत्तमम् ॥ ८१ ॥ ब्रह्मस्त्वमिमं जन्वा त्रिकालं परिवत्सरम् ॥ अंतकाले भवेज्ज्ञानं येन वं ध्यात् प्रमुच्यते ॥
॥ १८२ ॥ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे ओंकारमहिमवर्णनं नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु वातापि संहर्तः काश्यापातकतं किनी ॥ पद्मकल्पे तु यावृत्ता दमनस्य द्विजन्मनः ॥ १ ॥ भारद्वाजस्य तनयो दमनो नामनामतः ॥
कृतमोजीविधिः सोथ विद्या जातं प्रगृह्य च ॥ २ ॥ संसारदुःखबहुलं जीवितं चापि चंचलम् ॥ विज्ञाय दमनो विद्वान्निर्जंगाम गृहान्निजात् ॥ ३ ॥ कांचिदिदं
समालोक्य निर्वेदं परमंगतः ॥ प्रत्याश्रमं प्रति न गं प्रत्यविधितिकाननम् ॥ ४ ॥ प्रतितीर्थं प्रति न दिस बभ्राम तपोयुतः ॥ यावंत्यायत नाना हीतिष्ठति परि तो
भुवम् ॥ ५ ॥ अध्युवास सतावन्ति संयतं तं द्रियमानसः ॥ परं न मनसः स्थैर्यं कापि प्रापि च तेन वै ॥ ६ ॥ मनोरथोपदेष्टा च कुत्रचित्कापि नैक्षितः ॥ कदाचिदैव यो
गात्स दमनो नाम तापसः ॥ ७ ॥ रेवा तटे निरैक्षिष्ट तीर्थं चामरकंटकम् ॥ महदायतनं पुण्यमोकारस्यापि तत्र वै ॥ ८ ॥ दृष्ट्वा दृष्टमना आसीच्चैतः स्थैर्यमवाप ह ॥
अथ पाशुपतांस्तत्र स निरीक्ष्य तपोधनान् ॥ ९ ॥

॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अध्याये सप्ततितमे चतुर्भिर्गधिकेत्या ॥ पुनरोंकारमाहात्म्यं वर्णयते यस्य विस्तरम् ॥ १ ॥ विस्तेरेणोंकारमाहात्म्यं प्रवक्तुमिति हासं प्रस्तावयति ॥ शृण्वति ॥ दमनस्य
यावृत्ताक्रयेति शेषः ॥ तां शृण्वित्यर्थः ॥ कीदृशी कथेत्यत्राह ॥ महापातकस्य तं किनीनाशिनी ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ प्रत्यविधितिसमुद्रम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

विहितप्राणयात्रान्प्राणसंचारणार्थकृतमैशान्मुक्तमैशान्नितियावत् ॥ तथाचमैत्रायणीयश्रुतिः ॥ चतुर्ष्वर्णेषुमैशं चरेत्पाणिपात्रेणाशनंकुर्यात् ॥ ओषधवत्प्राणीयात् ॥ प्राणसंचारणार्थययामे
दोषुद्धिर्नजायतइत्यादिः ॥ १० ॥ अचलमानसान्स्थिरचित्तान् ॥ आचार्यस्यगर्गनाम्नः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ भगोःहेषुज्य ॥ १५ ॥ दायादःपुत्रः ॥ १६ ॥ अशिश्रिय
श्रितवानस्मि ॥ १७ ॥ हवनंहोमः ॥ १८ ॥ वदनेहसंबहुकालम् ॥ अतिवाहितानीताः ॥ १९ ॥ अद्युषितानिआश्रितानि ॥ २० ॥ रसायनानिघातुप्रयोगाः ॥ सिद्धाद्युषितकंदराः

विभूतिभूषिततनूकृतलिंगसमर्चनान् ॥ विहितप्राणयात्रांश्चकृतागमविचारणान् ॥ १० ॥ स्वस्थोपविष्टान्स्वगुरोरग्रतोऽचलमानसान् ॥ प्रणम्योपा
विशत्तत्रतदाचार्यस्यसन्निधौ ॥ ११ ॥ प्रवद्वहस्तयुगलःप्रणमत्तरकंधरः ॥ अथपाशुपताचार्योर्गर्गोनाममहामुनिः ॥ १२ ॥ वार्धकेनसमाक्रांतस्तप
साकृशविग्रहः ॥ शंभोराराधनेनिष्ठःश्रेष्ठःसर्वतपस्विषु ॥ १३ ॥ पप्रच्छदमनंचेतिकस्त्वंकस्मादिहागतः ॥ तरुणोपिविरक्तोसिकुतस्तद्वदसत्तम ॥ १४ ॥
इतिप्रणयपूर्वसनिशम्यदमनोऽब्रवीत् ॥ भगोःपाशुपताचार्यसर्वज्ञाराधनप्रिय ॥ १५ ॥ कथयामि यथार्थं ते निजचेतोविचेष्टितम् ॥ अहं ब्राह्मणदायादो
वेदशास्त्रकृतश्रमः ॥ १६ ॥ संसारासार्तां ज्ञात्वावानप्रस्थमशिश्रियम् ॥ अनेनैवशरीरेणमहासिद्धिमभीप्सता ॥ १७ ॥ स्नातंबहुषुतीर्थेषुमंत्राजप्तास्तुको
टिशः ॥ देवताःसेविताबह्वचोहवनंचकृतंबहु ॥ १८ ॥ शुश्रूषिताश्चगुरवोबहवोबह्वनेहसम् ॥ महाश्मशानेषुनिशाभूयस्योप्यतिवाहिताः ॥ १९ ॥
शिखराणिगिरींद्राणांमयाचाध्युषितान्यहो ॥ दिव्योषधिसहस्राणिमयासंसाधितान्यपि ॥ २० ॥ रसायनानिबहुशःसेवितानिमयापुनः ॥ महासाहसमालं
व्यसिद्धाद्युषितकंदराः ॥ २१ ॥ मयाप्रविष्टाबहुशःकृतांतवदनोपमाः ॥ तपश्चापिमहत्तप्तंबहुभिर्नियमेयैः ॥ २२ ॥ परं किंचित्कचिन्नैक्षिसिद्धयं
कुरमपिप्रभो ॥ इदानींत्वामनुप्राप्यमहींपर्यटतामया ॥ २३ ॥ मनसःस्थैर्यमापन्नमिवसंप्राप्तसिद्धिना ॥ अवश्यं त्वन्मुखांभोजाद्यद्वचोनिःसारिष्यति ॥
॥ २४ ॥ तेनैवमहतीसिद्धिर्भवित्रीममनान्यथा ॥ तद्बहिमूपदेशंचकथंसिद्धिर्भवेन्मम ॥ २५ ॥ अनेनैवशरीरेणपार्थिवेनप्रथीयसी ॥ दमनस्यनि
शम्येतिगर्गाचार्योवचस्तदा ॥ २६ ॥ प्रत्यक्षदृष्टंप्रोवाचमहदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ सर्वेषांशृण्वतांतत्रशिष्याणांस्थिरचेतसाम् ॥ मुमुक्षूणां धृतवतांमहापाशुपतं
व्रतम् ॥ २७ ॥ ॥ गर्गउवाच ॥ ॥ अनेनैवहदेहेनयदित्वंसिद्धिकामुकः ॥ शृणुष्ववाहितोभूत्वातदातेकथयाम्यहम् ॥ २८ ॥ अविमुक्तेमहाक्षेत्रेसर्वासि
द्धिप्रदेसताम् ॥ धर्मार्थकाममोक्षाख्यरत्नानांपरमाकरे ॥ २९ ॥

सिद्धसेवितदर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ सिद्धयंकुरंसिद्धिकारणम् ॥ अपिरेवार्थेनैक्षीत्यनंतरंद्रष्टव्यः ॥ २३ ॥ संमाप्तासिद्धिर्येनतेन ॥ शुद्धिनेतिकचिद् ॥ २४ ॥ यथामनसःस्थैर्यमाप्यतेतयामहतीसिद्धिः
कथमेवविष्यतितदेतत्सूपदेशंसोपपात्तिकमुपदेशंशोभनंवचनंबाह्वहिकथयेत्यर्थः ॥ २५ ॥ प्रथीयसीमहत्तरा ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अविमुक्तइति ॥ अविमुक्तेसाक्षान्नमयदृत्ततत्कथयामीत्यष्टमेनान्वयः ॥

अविमुक्तविशिनिष्टि महाक्षेत्रइत्यक्षरचतुष्टयन्यूनैः सार्वसमाभिः ॥ सतांसमाष्टिव्यष्टिप्राणिमात्राणामाकरेजन्मभूमिरूपसागरं ॥ २९ ॥ सर्वकर्माण्येवशलभाः पतंगास्तेषां प्रदीपाभेप्रदीप्ताप्रिसदृशे ॥ अतिप्रसंगवारयन्केषामित्यपेक्षायामाह ॥ समाश्रितानां सर्वेषां जंतूनामिति ॥ तमस्तोममहाद्विषिअज्ञाननिष्क्रममाहाशत्रो ॥ तपस्तोममहाद्विषीतिकचित् ॥ ३० ॥ कर्माण्येवभूरुहादृशास्तेषां दावाग्रावन् वह्नी ॥ और्वाण्डवानलस्तस्यशोचिषिरोक्षीरूपे ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्राआत्माज्ञानम् ॥ तदुक्तमर्द्धतमकरंदे ॥ आत्माज्ञानं महानिद्राश्रुभितेऽस्मिज्जगन्मये ॥ दीर्घस्वप्नेस्फुरत्येतस्वर्गमोक्षादिविभ्रमाइति ॥

समाश्रितानां जंतूनां सर्वेषां सर्वकर्मणाम् ॥ शलभानां प्रदीपाभेतमः स्तोममहाद्विषि ॥ ३० ॥ कर्मभूरुहदावाग्रासंसारार्थ्योर्वशोचिपि ॥ निर्वाणलक्ष्मी शीराव्योसुखसंकेतसद्मनि ॥ ३१ ॥ दीर्घनिद्राप्रसुतानां परमोद्बोधदायिनि ॥ यातायातश्रमापन्नप्राणिमार्गमहीरुहि ॥ ३२ ॥ अनेकजन्मजनि तमहापापाद्विविज्णि ॥ नामोच्चारकृतांपुंसां महाश्रेयोविधायिनि ॥ ३३ ॥ विश्वेशितुः परेधात्रिमीम्रिस्वर्गापवर्गयोः ॥ स्वर्धुनीलोलकल्लोलानित्यत्ना लितभूतले ॥ ३४ ॥ एवंविधेमहाक्षेत्रे सर्वदुःखौघहारिणि ॥ प्रत्यक्षं मयद्रुतंतद्वीमिमहामते ॥ ३५ ॥ यत्रकालभयं नास्ति यत्र नास्त्येन सोभयम् ॥ तत्क्षेत्रमहिमानकः सम्यग्वर्णयितुं क्षमः ॥ ३६ ॥ तीर्थानियानिलोकेऽस्मिजंतूनामघहान्यहो ॥ तानिसर्वाणि शुद्धचर्यकाशीमायांतिनित्यशः ॥ ३७ ॥ अपिकाश्यां वसेद्यस्तु सर्वाशीसर्वविक्रयी ॥ सयांगर्तिलभेन्मर्त्योयज्ञैर्दानैर्नसान्यतः ॥ ३८ ॥ रागबीजसमुद्भूतः संसारविटपोमहान् ॥ दीर्घस्वाप कुठारेणच्छिन्नः काश्यां नवर्धते ॥ ३९ ॥ सर्वेषामूषराणां तु काशी परमऊषरः ॥ वपुर्बीजमिदं तस्मिन्नुत्तमैव प्ररोहति ॥ ४० ॥ स्मरिष्यंतीह ये काशी मवश्यंतेपिसाधवः ॥ तेप्यघौघविनिर्मुक्तायास्यंति गतिसुत्तमाम् ॥ ४१ ॥ विभूतिः सर्वलोकानां सत्यादीनां सुभंगुरा ॥ अभंगुराविमुक्तस्य सा तुलभ्या शिवाज्ञया ॥ ४२ ॥ कृमिकीटपतंगानामविमुक्तेतमुत्तमाम् ॥ विभूतिर्दृश्यते यासाकास्ति ब्रह्मांडमंडले ॥ ४३ ॥ वाराणसीयदाप्राप्ता कदाचित्कालपर्य यात् ॥ सउपायोविधातव्यो येन नो निष्क्रमो बहिः ॥ ४४ ॥ पूर्वतोमणिकर्णीशो ब्रह्मेशो दक्षिणे स्थितः ॥ पश्चिमे चैव गोकर्णो भारभूतस्तथोत्तरे ॥ ४५ ॥

महीरुहिमहीरुहे ॥ अयमेव वापाठः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एवंविधेमहाक्षेत्रे इत्यनुवादः ॥ ३५ ॥ एनसः पापस्य ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अन्यतः अन्यत्र ॥ आप्यत इति वापाठः ॥ ३८ ॥ दीर्घस्वापोमरणम् ॥ यदा वहिर्दृश्यभावसाम्येन दीर्घस्वापोविश्वेशानुशीलनमसंप्रज्ञातसमाधिरितियावत् ॥ काश्यादेहपातनिमित्तो मोक्षो वा ॥ ३९ ॥ वपुः कर्मरूपस्य बीजस्य वपनकर्तुः ॥ वपुरितिकचित् ॥ जीजं कर्मरूपम् ॥ उत्तं निमित्तं कृतमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विभूतिः संपात्तैरर्थैर्युक्तिर्वा ॥ ४३ ॥ येन उपायेन निष्क्रमो निर्गमनम् ॥ काशीतद्विशेषः ॥ ४४ ॥ तत्रावांतरविशेषमाह ॥ पूर्वतोमणिकर्णी

शङ्कितसार्धेन ॥ ४५ ॥ क्षेत्रमविमुक्तमर्तुहंवा ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ रक्षःकाष्ठानिर्द्धृतीदिशम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ आनंदगोपकइतिक्वचित् ॥
॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ सहुडुत्कारंहुडुत्कारसहितंयथाभवतितथा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भेकाददुरी ॥ ६२ ॥ निर्माल्यभक्षणादिति ॥ यद्यपिवाणलिगेस्वयंभूतेमाणलिगेहृदिस्थिते ॥ अत्रकोटिगुणं

इत्येतदुत्तमंक्षेत्रमविमुक्तेमहाफलम् ॥ मणिकर्णीद्विदेस्नात्वाहृष्टविश्वेश्वरंविभुम् ॥ ४६ ॥ क्षेत्रंप्रदक्षिणीकृत्यराजमूयफलंलभेत् ॥ तत्रश्राद्धप्रदातुश्चमुच्यं
तेप्रपितामहाः ॥ ४७ ॥ अविमुक्तसमंक्षेत्रमपित्रह्लादगोलके ॥ नविद्यतेकचित्सत्यंसाधकसिद्धिदम् ॥ ४८ ॥ रक्षतिसततंक्षेत्रंयत्रपाशासिपाणयः ॥
महापारिपदाउग्राःक्रूरेभ्योऽक्रूरबुद्धयः ॥ ४९ ॥ प्राग्द्वारमदृष्टासश्चगणकोटिपरीवृतः ॥ रक्षेदहर्निशंक्षेत्रंदुर्वृत्तेभ्योविभीषणः ॥ ५० ॥ तथैवभूतधात्री
ःक्षेत्रदक्षिणरक्षकः ॥ गोकर्णःपश्चिमद्वारंपातिकोटिगणावृतः ॥ ५१ ॥ उदग्द्वारंतथारक्षेद्वंटाकर्णोमहागणः ॥ ऐशंकोणंछागवक्रोभीषणोवह्निदि
ग्दलम् ॥ ५२ ॥ रक्षःकाष्ठांशंकुकर्णोदमिचंडोमरुदिशम् ॥ इत्थंक्षेत्रंसदापातिगणाएतेऽतिभास्वराः ॥ ५३ ॥ कालाक्षोरणभद्रस्तुकौलेयःकालकंपनः ॥
एतेपूर्वेणरक्षंतिगंगापारेस्थितागणाः ॥ ५४ ॥ वीरभद्रेनभश्चैवर्द्धमालितविग्रहः ॥ स्थूलकर्णोमहाबाहुरसिपारेव्यवस्थिताः ॥ ५५ ॥ विशालाक्षो
महाभीमःकुंडोदरमहोदरौ ॥ रक्षंतिपश्चिमद्वारंदेहलीदेशसंस्थिताः ॥ ५६ ॥ नंदिसेनश्चपंचालःखरपादःकरंटकः ॥ आनंदगोपकोवभ्ररक्षंतिवरणातटे ॥
॥ ५७ ॥ तस्मिन्क्षेत्रेमहापुण्येलिंगमोकारसंज्ञकम् ॥ तत्रलिङ्गिपरंप्राप्तादेहेनानेनसाधकाः ॥ ५८ ॥ कपिलश्चैवसावर्णिःश्रीकंठःपिंगलोऽशुमान् ॥
एतेपाशुपताःसिद्धास्तल्लिंगाराधनेनहि ॥ ५९ ॥ एकदातस्यलिंगस्यकृत्वापंचापिपूजनम् ॥ नृत्यंतःसहुडुत्कारंतस्मिंल्लिंगेलयंयुः ॥ ६० ॥
अन्यच्चनेप्रवक्ष्यामित्रयद्भूतमद्भुतम् ॥ निशामयमहाबुद्धेदमनद्विजसत्तम ॥ ६१ ॥ एकाभेकीमुनेतत्रचरंतीलिंगासन्निधौ ॥ प्रदक्षिणंउदाकुर्यान्निर्मा
ल्याक्षतभक्षिणी ॥ ६२ ॥ सातत्रमृत्युंनप्रापशिवनिर्माल्यभक्षणात् ॥ क्षेत्रादन्यत्रमरणंजातंतस्यास्तदेनसः ॥ ६३ ॥ वरंविपमपिप्राश्यंशिवस्त्वेनै
ववक्ष्येत् ॥ विपमेकाकिनंहंतिशिवस्वंपुत्रपौत्रकम् ॥ ६४ ॥ शिवस्वपरिपुष्टांगाःस्पर्शनीयानसाधुभिः ॥ तेनकर्मविपाकेनतस्तेरौरेवौकसः ॥ ६५ ॥
कश्चित्कफःसमालोक्यमंडकीतामितस्ततः ॥ पोप्लूयमानामादायचंचाक्षेत्राद्दर्हितः ॥ ६६ ॥

पुण्यंशंभोर्वेद्यभक्षणामित्यादिवचनात्स्वयंभूलिंगस्यशोकारस्यनेवेद्यभक्षणादनंतमेवपुण्यं तथाप्यस्यालोभाद्भक्षितत्वान्मनाकृपापमेवसंवृत्तमितिज्ञानव्ययम् ॥ तदेनमस्तत्प्राप्तात् ॥ ६३ ॥ प्रतगाऽणालिंगा
निर्माणाःकश्चित्शिवनिर्माल्यभक्षणेपमाह परमितिह्याभ्याम् ॥ ६४ ॥ ततस्तद्वनंरम् ॥ यतइतिक्वचित् ॥ विपकेनकृतेन ॥ गौरीनरकविशेषःममोकोविपातितया ॥ ६५ ॥ क्षेत्रादन्यत्रमरणे

कारणमाह ॥ कश्चिदिति ॥ पोषूयमानामतिशयेनगच्छंतीम् ॥ चंचातुडेन ॥ ६६ ॥ वर्षाभ्वीभेकी ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ गृध्रोदाक्षाय्यापरपर्यायोमांसाशीपक्षिविशेषस्तन्मुखी ॥ ६९ ॥ सम्यगी
तरहस्यज्ञत्वमेवाह ॥ सप्तस्वराइति ॥ इतिगीतोपनिषदाएवंप्रकारेणसंगीतरहस्येनगांधर्वदेवनासाभाध्वीनाम्रीसद्वैतकारमचंपेदितिचतुर्थेनान्वयः ॥ इतिशब्दोक्तमेवकारत्वमेवाह ॥ सप्तस्वराः
षड्जक्रुषमगांधारमध्यमपंचमपैवतनिषादाः ॥ यद्यप्यमेरेण निषादपंचमगांधारषड्जमध्यमपैवताः ॥ पंचमश्चेत्यमीसप्ततंत्रीकंओत्थिताःस्वराइत्युक्तं तथापिशाङ्गदेवविरचितसङ्गीतरत्नाकरसुसारेणैवं
विलिखितमिति ॥ तदुक्तम् ॥ श्रुतिभ्यःस्युःस्वराःषड्जपंचमगांधारमध्यमाः ॥ पंचमोपैवतश्चाथनिषादइतिसप्त ॥ तेषांस्वरांतरिगमपधनीत्यपरामताइति ॥ तेषांस्वरूपंनिर्वचनवतत्रैव ॥ शीकायां
महिनायविरचितसङ्गीतरत्नाकरकलानिर्घोददृश्यम् ॥ एवमग्रेपि ॥ त्रयोग्रामाःषड्जग्राममध्यमग्रामगांधारग्रामाः ॥ तदुक्तम् ॥ तौद्वैधरातलेतत्रस्यात्षड्जग्राममयादिमः ॥ द्वितीयोमध्यम
ग्रामस्तथोर्लक्षणमुच्यते ॥ गांधारग्राममाचष्टतदार्थनारदोमुनिरिति ॥ मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिरिति ॥ तत्रषड्जग्रामेउत्तरमंदारजनउत्तरायताशुद्धषड्जग्रामत्सरिताअश्वकांताअभिरुहतेतिसप्त ॥
मध्यमग्रामेसौवीरिहारीणाअश्वकालोपनताशुद्धमध्यमागीपौरवीतिसप्त ॥ गांधारग्रामेनंदाविशालामुमुखीचित्राचित्रवतीमुख्यालालापेतिसप्त ॥ तदुक्तम् ॥ षड्जेतुत्तरमंदारिजनीचो
त्तरायता ॥ शुद्धषड्जग्रामत्सरिताअश्वकांताभिरुहता ॥ मध्यमेस्यानुसौवीरिहारीणाश्वकालोपनताशुद्धमध्यमागीपौरवी ॥ नंदाविशालामुमुखीचित्राचित्रवतीमुख्या ॥
आलालापचेतिगांधारग्रामेस्युःसप्तमूर्च्छनाइतिनारदोक्ता ॥ तदुक्तम् ॥ तासामन्यानिनामानिनारदोमुनिरब्रवीत् ॥ अश्वकांताचसौवीरिहृष्यकाचोत्तरायता ॥ रजनीतितनुरुयाताः
वर्षाभ्वीतेनसाक्षिताकाकेनक्षेत्रवाह्यतः ॥ अथसाकालतोभेकीतत्रैवक्षेत्रसत्तमे ॥ ६७ ॥ प्रदक्षिणीकरणतोलिंगस्यस्पर्शनादपि ॥ पुण्यापुण्यवतीजाता
कन्यापुष्पवटोर्गृहे ॥ ६८ ॥ शुभावयवसंस्थानाशुभलक्षणलक्षिता ॥ परंगृध्रमुखीजातानिर्माल्याक्षतभक्षणात् ॥ ६९ ॥ सम्यगीतरहस्यज्ञानितरां
मधुरस्वरा ॥ सप्तस्वरास्त्रयोग्रामामूर्च्छनास्त्वेकविंशतिः ॥ ७० ॥ तानाएकोनपंचाशत्तालाएकोत्तरंशतम् ॥ रागाःषडेवतेपांतुपंचपंचापिचांगनाः ॥ ७१ ॥
पिणासप्तमूर्च्छनाः ॥ आप्यायनीविश्वकृताचंद्राहैमाकपर्दिनी ॥ मैत्रीचांद्रमसीमिन्द्रायामध्यमेमूर्च्छनाइमाः ॥ गांधारेपूर्वाक्ताएव ॥ शाङ्गदेवेनचतुर्दशैवोक्ताः ॥ ७० ॥ तानाएको
नपंचाशदिति ॥ अग्निष्टोमोऽपग्निष्टोमवाजपेयपोडशीपुंडरीकाऽश्वमेधराजमूयाः (सर्वस्वदक्षिणदीक्षासोमे) स्विष्टकृद्ःपुवर्णगोसवमहाव्रतविश्वजिह्वयज्ञमजापत्याश्वकांतरयकांतविष्णुकां
तसूर्यकांतगजकांतवलभिलागपक्षचानुर्मास्यसंस्थाशस्त्र उक्थसौश्रामणीचित्राउद्रित्सावित्रीअर्बुतावित्रीसर्वतोभद्रआदित्यानामयनगवामयनसर्पाणामयनकौंडपायिनामयनअग्निचिह्वाद्दशहउपांशुसोम
अश्वमतिग्रहवाहिरयअभ्युदयइत्येकोनपंचाशत् ॥ तदुक्तम् ॥ अग्निष्टोमोऽपग्निष्टोमवाजपेयश्वषोडशी ॥ पुंडरीकोऽश्वमेधश्चराजस्यस्ततःपरम् ॥ इति स्युःषड्जहीनानांसप्तनामान्यनुक्रमात् ॥
क्रमादष्टमहीनानांतानानामभिधाइमाः ॥ स्विष्टकृद्ःपुवर्णगोसवमहाव्रतः ॥ विश्वजिह्वयज्ञश्चराजापत्यस्तुतमः ॥ क्रमादष्टमहीनानांतानानामभिधाःस्मृताः ॥ अश्वकांतोरयकांतोविष्णुकां
तस्ततःपरम् ॥ सूर्यकांतोगजकांतोवलभिलागपक्षकः ॥ इतिमध्यमहीनानांसंज्ञाःसप्तक्रमान्नताः ॥ चातुर्मास्योऽयसंस्थारुयःशस्त्रशोक्यश्चतुर्थकः ॥ सौत्रामणीतथाचित्रासप्तमस्तूद्रिदाहयः ॥ संज्ञाः
पंचमहीनानांवाडवानामिमाःक्रमात् ॥ सावित्रीचार्वसावित्रीसर्वतोभद्रसंज्ञकः ॥ आदित्यानामयनचंगवामयनमेवच ॥ सर्पाणामयनःषष्ठःसप्तमःकौंडपायनः ॥ धैवतेनविहीनानांसप्तनामानिमेनिरे ॥
अग्निचिह्वाद्दशहउपांशुःसोमाभिधस्ततः ॥ अश्वमतिग्रहोवाहिरयोऽभ्युदयसंज्ञकः ॥ संज्ञानिषादहीनानांतानानामितिमन्वते ॥ तानाःस्युर्मूर्च्छनाःशुद्धाहयुपक्रम्यपतेचैकोनपंचाशदिति ॥ ताला
एकोत्तरंशतमिति ॥ तेचध्रुवशाम्यसन्निपातादयः ॥ तदुक्तम् ॥ ध्रुवंशाम्यस्तथातालःसन्निपातइतीरिताइत्यादि ॥ रागाःश्रीरागादयः ॥ तदुक्तंमंयांतरे ॥ श्रीरागोयवसंतश्चपंचमोभैरवस्तथा ॥

मेघरागश्रवित्तयः पञ्चो जटुलरागणि ॥ तेषां तु नेषामेव पञ्चरागाणां पंचपंचवर्षां त्रिंशद्गनाः ॥ अपिः तमुच्चये ॥ तेषां रागाणां प्रत्येकं पंचपंचवर्षां त्रिंशद्गनाः स्त्रियोपात्ययः ॥ ७१ ॥ एवं मिलित्वा पञ्चरागा
स्त्रिंशद्गणिष्यति पञ्चत्रिंशद्गारागिण्यः ॥ इति रागमुदावहः ॥ इति शब्देन पूर्वोक्ताः सप्तस्वरादयो गृह्यन्ते ॥ रागमुदावहः कामिनां हर्षजनकाः ॥ मतांतरमाह ॥ देशकालविभेदेनेति ॥ कालेत्यत्र काकुरि
ति च पाठो दृश्यते ॥ अपरागाः ॥ ते च मालवश्रीस्तोडी वसंतो घनवाही देशविंशतिभिरावराडीगुरोत्यादिकाः ॥ ७२ ॥ पञ्चांतरमाह ॥ यावंतइति ॥ एकोत्तरशतमित्यर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
अमंस्तामन्यत ॥ ७५ ॥ हेदमन ॥ महति ब्रह्मणि आत्मा यस्य स महात्मा तस्य ॥ ७६ ॥ अतंद्रितमना अनालस्य चित्ता ॥ ७७ ॥ विघ्नानुमेयप्रकारमाह ॥ निमेषांतरितइति ॥ ७८ ॥ ततः
सामायश्चित्तं कृतवतीत्याह ॥ इति ॥ न तस्या जननस्य कृतवती ॥ तत्प्राप्य चोक्तं ज्ञेयं ति पाठे तत्तदांकारेश्वरस्य तेषां प्राप्यतामाधवी आंकारेश्वरालिंगनामा मृतं पिबेदित्यन्वयः ॥ ७९ ॥ द्रष्टुमिच्छा

षड्विंशद्गारागिण्य इति रागमुदावहः ॥ देशकालविभेदेन पंचपाटिस्तथापराः ॥ ७२ ॥ यावंत एव ताः स्युरागास्तावंत एव हि ॥ इति गीतोपनिषदाप्रत्य
हंसाशुभ्रता ॥ ७३ ॥ माधवी मधुरालापासदोकारं समर्चयेत् ॥ प्राप्याप्यनर्घ्यं तारुण्यं सातु पुष्पवटोः सुता ॥ ७४ ॥ प्राग्जन्मवासनायोगादोकारं बह्वं
स्तवै ॥ स्वभावचंचलं चेत्तस्यास्तल्लिंगसेवनात् ॥ ७५ ॥ दमनस्थैर्यमगमद्योगेनेव महात्मनः ॥ नदिवावाधयांचक्रे शुचिनिद्राक्षपासुताम् ॥ ७६ ॥
अतंद्रितमना आसीत्सा तल्लिंगनिरीक्षणे ॥ अक्ष्णोर्निमेषायावंतस्तस्या आसन्दिवानिशम् ॥ ७७ ॥ तावत्कालस्तया सा ध्यामहान्विप्रोऽनुमीयते ॥
निमेषांतरितः कालो यो यो व्यर्थं गतो मम ॥ लिंगानवेक्षणात्तत्र प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ७८ ॥ इति संचितं त्यक्त्वा तस्या जनां कृते ॥ जलाभिला
षिणी सा तु लिंगनामा मृतं पिबेत् ॥ ७९ ॥ नान्यद्दिदृक्षिणी तस्या अक्षिणी श्रुतिगे अपि ॥ विहाय लिंगमोकारं हृदिहायः स्थितं सताम् ॥ ८० ॥ तस्याः
शब्दग्रहो नान्यशब्दग्रहणतत्परो ॥ अतीव निपुणो जातौ तत्सन्माल्यकरौ करौ ॥ ८१ ॥ नान्यत्र चरणौ तस्याश्चरतः सुखवांछया ॥ त्यक्तोकाराजिरक्षो
णीं क्षुण्णां निर्वाणपद्मया ॥ ८२ ॥ ओंकारं प्रणवसारं परं ब्रह्म प्रकाशकम् ॥ शब्दब्रह्म त्रयीरूपं नादविंदुकलालयम् ॥ ८३ ॥ सदक्षरं चादिरूपं विश्वरूपं
परावरम् ॥ वरं वरेण्यं वरदं शाश्वतं शांतमीश्वरम् ॥ ८४ ॥

दिदृक्षा सावतेत्ययोस्ते तथा ॥ श्रुतिगे कर्णगे अतिविशाले इति यावत् ॥ नान्यदित्यनेनाक्षिं दिदृक्षाविषयमाह ॥ विहायेति ॥ हृदिहायः स्थितं हृदयाकाशस्थितम् ॥ ८० ॥ शब्दग्रहो कर्णो ॥ ८१ ॥
अजिरक्षोर्णां प्रांगणभूमिम् ॥ क्षुण्णामधिष्ठितामित्यर्थः ॥ ८२ ॥ ओंकारमोकारेश्वरं प्रोचरत्तस्यामाध्यावागिन्द्रियनामांतरं नृणां तीतिसप्तमेनान्वयः ॥ तं विशिनाष्टि मध्येन ॥ सर्वैः
प्रणुयते स्तस्य ते स्वसेवितारं पदं प्रणयेदिति वा प्रणवस्तम् ॥ तथा चोक्तं त्रैवं प्रणुयन्त्यादि ॥ सप्तसेवितारमित्यादि चोति ॥ सारं स्थिरं प्रलयेऽप्यवशिष्यमाणम् ॥ परं सर्वोपिकम् ॥ तदुक्तमत्रैव ॥
सर्वेभ्योऽप्यधिकइति ॥ ब्रह्मप्रकाशं परमात्मप्रकाशकम् ॥ ८२ ॥ तत्तत्प्रकाशं ॥ नान्यद्विद्वत्प्रकाशः कलयोः कालयमाश्रयम् ॥ ८३ ॥ सदक्षरं सर्वभूतमक्षरकूटस्य
मध्याकृतमिति यावत्तदुपम् ॥ पृथक्पृथक् ॥ तदुक्तं भगवता ॥ क्षणं तत्रागच्छन्निष्कृत्योऽप्युत्तमं ॥ आदिरूपमादिकारणमीश्वरमिति यावत् ॥ अतएव विश्वरूपं तेऽभिव्यज्यते येन तद्विश्वरूपम् ॥

सर्वमपंचरूपंवा ॥ परावरंकार्यकारणात्मकम् ॥ परेब्रह्मादयोऽप्येयस्मात् उत्कृष्टापकृष्टरूपंवा ॥ वरं सर्वश्रेष्ठम् ॥ वरेण्यं वरणायायोग्यम् ॥ वरदं वरदातारम् ॥ ईश्वरं सर्वनियंतारम् ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥ स्वात्मतःकरणम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिकार्योपाधिरहितम् ॥ ऐक्यपद्यपाठकर्मधारयः ॥ अज्यतेऽनेनेत्येकमपाधिः ॥ निरंजनं कारणोपाधिरहितमितियावत् ॥ निर्मलं रागादिशून्यम् ॥
 निजोऽसाधारणउदयोपस्यतम् ॥ ८७ ॥ सर्वश्रीरुद्ररूपम् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ रंगमालाश्चित्रसमूहान् ॥ प्रासादं परितः प्रासादस्थानं चेत्यर्थः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ चतुर्दश्यां शुक्लायामि
 सर्वलोकैकजनकं सर्वलोकैकक्षकम् ॥ सर्वलोकैकसंहर्तृसर्वलोकैकवन्दितम् ॥ ८५ ॥ आद्यंतरहितं नित्यं शिवं शंकरमव्ययम् ॥ एकं गुणत्रयातीतं
 भक्तस्वातकृतास्पदम् ॥ ८६ ॥ निरुपाधिं निराकारं निर्विकारं निरंजनम् ॥ निर्मलं निरहंकारं निष्प्रपंचं निजोदयम् ॥ ८७ ॥ स्वात्माराममनंतं च सर्व
 गंसर्वदर्शिनम् ॥ सर्वदंसर्वभोक्तारंसर्वसर्वसुखास्पदम् ॥ ८८ ॥ वागिन्द्रियंतदीयंच प्रोचरत्तदहर्निशम् ॥ नामांतरं न गृह्णाति क्वचिदन्यस्य कस्यचित् ॥ ८९ ॥
 एतन्नामाक्षरं सरसं यतीदिवानिशम् ॥ रसनैव जानाति तस्या अन्यद्रसांतरम् ॥ ९० ॥ संमार्जनं रंगमालाः प्रासादं परितः सदा ॥ विदध्यान्माधवीतत्र
 थार्चापात्रशोधनम् ॥ ९१ ॥ तत्र पाशुपताये वै प्रणवेशार्चने रताः ॥ तांश्च शुश्रूषयेन्नित्यं पितृबुद्ध्यातिभक्तिः ॥ ९२ ॥ वैशाखस्य चतुर्दश्यामेकदा सातु
 माधवी ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा दिवोपवरं गन्विता ॥ ९३ ॥ यात्रामिलितभक्तेषु प्रातर्यातेषु सर्वतः ॥ संमार्जनादिकं कृत्वा लिंगमभ्यर्च्य हर्षतः ॥ ९४ ॥
 गायंती मधुरंगी तं नृत्यं तीनिजलीलया ॥ ध्यायंती लिंगमोक्तं तत्र लिंगे लयं ययौ ॥ ९५ ॥ अनेनैव शरीरेण पार्थिवेन महामतिः ॥ अस्मदाचार्यमुख्यानां
 पश्यतां च तपस्विनाम् ॥ ९६ ॥ प्रादुर्बभूव यल्लिगाज्योतिर्जटिलितांबरम् ॥ तत्र ज्योतिषिषा बालाज्योतिर्मय्यपि साप्यभूत् ॥ ९७ ॥ राधशुक्लचतुर्द
 श्यामद्यापि क्षेत्रवासिनः ॥ तत्र यात्रां प्रकुर्वन्ति महोत्सवपुरःसराः ॥ ९८ ॥ तत्र जागरणं कृत्वा चतुर्दश्यामुपोषिताः ॥ प्राप्नुवन्ति परं ज्ञानं यत्र कुत्रापि वै
 मृताः ॥ ९९ ॥ ब्रह्मांडोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि सर्वतः ॥ तानि वैशाखभूतायामार्यात्त्योक्तुं दिदर्शने ॥ १०० ॥ लिंगाग्रे श्रीमुखीनाम्रीगुहास्ति परमोत्तमा ॥
 पातालस्य च तद्द्वारं तत्र सिद्धावसति हि ॥ १ ॥ तिष्ठेयुः पंचरात्रं ये गुहायां तत्र सुव्रताः ॥ तेनागकन्याः पश्यन्ति ब्रूयुस्तांश्च शुभाशुभम् ॥ २ ॥ कंदरोत्तरदि
 गभागे तत्र कूपोरसोदकः ॥ आषण्मासं च तत्पीत्वा पिबेद्ब्रह्मसायनम् ॥ ३ ॥ तत्र नादेश्वरं लिंगं दृष्ट्वा नादनिदानम् ॥ सर्वनादात्मकं विशंतं च त्र्यगोचरी
 भवेत् ॥ ४ ॥ तत्र मत्स्योदरीं स्नात्वा स्वधुनीं वरुणाप्लुताम् ॥ कृतकृत्यो भवेज्जंतुर्नैव शोचति कुत्रचित् ॥ ५ ॥

तिशेषः ॥ अत्रेतयोक्तैः ॥ उपवसनां च तादोषोपयुतेत्यर्थः ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ अस्माकमाचार्या गुरवो मुख्याः श्रेष्ठा ये पतेति यातेषाम् ॥ ९६ ॥ लयप्रकारमाह ॥ प्रादुरिति ॥ जटिलितां
 वरं व्याप्ताकाशम् ॥ ९७ ॥ राधो वैशाखः ॥ यदाहामरः ॥ वैशाखमाधवो राध इति ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ भूतायां चतुर्दश्यां शुक्लायामित्येव ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ कंदरागुहा ॥ ब्रह्मसायनं
 ब्रह्मामृतम् ॥ ३ ॥ नादनिदानम् ॥ नादोत्पत्तिस्थानम् ॥ पाठांतरे निनाद उद्रेकः प्रकटते तियावत् ॥ सर्वनादात्मकं च त्र्यगोचरी भवेत् ॥ तल्लिङ्गम् ॥ द्रष्टुः श्रवणं द्रियस्य विषयः स्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥

पृथिवीभागस्याधिक्यात्पार्थिवेनेत्युक्तम् ॥ वस्तुतः पांचभौतिकेनेत्यर्थः ॥ तथाचव्याससूत्रम् ॥ तेषुवंशेष्यात्तद्वादस्तद्वादइति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ गहनेवने ॥ ९ ॥ आपतना
निदेक्तास्थानानि ॥ ततस्तदा ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शीलितश्रिता ॥ १३ ॥ १४ ॥ शिश्रियुःसेवितवतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ ॥

असंख्यातागताःसिद्धिमोकारेश्वरसेवकाः ॥ पार्थिवेनैवदेहेनदिव्यभूतेनतत्क्षणात् ॥ ६ ॥ अविमुक्तंपरंक्षेत्रं ब्रह्मांडापिसर्वतः ॥ ततोपिपरओंका
रुक्तोमत्स्योदरीतटे ॥ ७ ॥ प्रणवेशोऽग्नयैःकाश्यान्नतोनोपिचारितः ॥ किमर्थतेसमुत्पन्नमातृतारुण्यहारिणः ॥ ८ ॥ यदाप्रभृतिविश्वेशोमंदरादा
गतोऽभवत् ॥ तस्मिन्नानंदगहनेतदाप्रभृतिसत्तम ॥ ९ ॥ सर्वाण्यायतनान्याशुसाब्धीनिसगिरीण्यापि ॥ सनदीनिसतीर्थानिसद्वीपानिययुस्ततः ॥
॥ ११० ॥ इदानीममभाग्येनस्मारितोहंतव्यामुने ॥ अहमप्यागमिष्यामियामःकाशींशनैःशनैः ॥ ११ ॥ एतेपिममशिष्यायेमहापाशुपतव्रताः ॥
काशीयियासवस्तेपियतःसर्वमुसुखवः ॥ १२ ॥ अपिवार्धकमासाद्ययैःकाशीनैवशीलिता ॥ मानुपेदुर्लभेनष्टेकुतस्तेषामहासुखम् ॥ १३ ॥ यावन्नैद्रिय
वैकल्यंयावन्नैवायुषःक्षयः ॥ तावत्सेव्यंप्रयत्नेनशंभोरानंदकाननम् ॥ १४ ॥ यआनंदवंनंशंभोःशिश्नियुःश्रीनिकेतनम् ॥ अचलाश्रीर्नमुंचेत्तान्महासौ
ख्यैकशेवधीन् ॥ १५ ॥ इत्याख्यायकथारम्यांगर्गःपाशुपतोत्तमः ॥ भारद्वाजेनसहितःप्रापवाराणसीपुरीम् ॥ १६ ॥ दमनोपिहिधर्मात्मागर्गा
चार्येणसंयुतः ॥ आराध्यश्रीमदोंकारंतस्मिंल्लिंगेलयंगतः ॥ १७ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्वलारेपरंस्थानमोंकारमविमुक्तके ॥ तत्रासिद्धिपरां
जग्मुःसायकाबहुशोमुने ॥ १८ ॥ कलौकलुषचित्तानांपुरोनाख्येयमेवहि ॥ प्रणवेश्वरमाहात्म्यंनान्स्तिकानांविशेषतः ॥ १९ ॥ येनिंदंतिमहादेवक्षेत्रं
निंदंतियेऽधियः ॥ पुराणयेचार्निंदंतितेसंभाष्यानकुत्रचित् ॥ १२० ॥ ओंकारसदृशलिंगंनक्वचिज्जगतीतले ॥ इतिगौर्यैसामाख्यातंदेवदेवेननि
श्चितम् ॥ १२१ ॥ इममध्यायमाकर्ण्यनरस्तद्व्रतमानसः ॥ विमुक्तःसर्वपापेभ्यःशिवलोकमवाप्नुयात् ॥ १२२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कांदमहापुराणएकाशीति
साहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धओंकारमाहात्म्यंनानामचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ श्रुत्वोंकारकथा
मेतांमहापातकनाशिनीम् ॥ नृत्तोस्मिंविशाखाथब्रह्मिन्नेविष्टपकिंथाम् ॥ १ ॥

इतिश्रीरामानन्दकृतायांकाशीखण्डटीकायांचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ अध्यायेसप्ततितमेपंचोर्ध्वपरमाद्भुते ॥ त्रिलोचनस्यदेवस्यह्याविर्भावोऽनुवर्ण्यते ॥ १॥ त्रिलोचनतीर्थसंबंधिनी
त्रिविष्टपात्रिलोचनसंबंधिनीवा ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ विष्टपत्रितयांतयैर्देवर्षिमनुजोरगाः ॥ ससरित्पर्वतारण्याःसंतितेतप्रयन्मुने ॥ तदारभ्यचतस्रीतत्त्रालिंगंत्रिलोचनम् ॥ त्रिविष्टपमितिरुष्यातामिति॥ १॥

॥ २ ॥ ३ ॥ विज्जाख्यमित्यत्रसंधिरार्थः ॥ सर्वसांतायकारांताइतिवा ॥ ४ ॥ अन्ययभेदात्तिस्रहतिपदयारपानरुक्तयम् ॥ ५ ॥ ६ ॥ महाधाममहातेजोमहाधारवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
प्रतीच्यापश्चिमायांदिशि ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्रष्टारोब्रह्माणः ॥ १४ ॥ शुद्धबुद्धिभिरिति ॥ नेदमधिकारिविशेषणं किंत्वन्येषामश्रद्धयातत्रापि तृतेरयात्तेष्वेवपर्यवसानादनुवादमात्रम् ॥
कथंचकथितादेव्यैदेवदेवेनषण्मुख ॥ आविर्भूतिर्महाबुद्धेपुण्यात्रैलोचनीपरा ॥ २ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ आकर्णयमुनेवच्चिकथार्थमनिवारिणीम् ॥
यथादेवेनकथितांत्रिविष्टपसमुद्भवाम् ॥ ३ ॥ विज्जाख्यंहितत्पीठंतत्रलिंगंत्रिविष्टपम् ॥ तत्पीठदर्शनादेवविरजाजायतेनरः ॥ ४ ॥ तिस्रस्तुसंगता
स्तत्रस्रोतस्विन्योषटोद्भव ॥ तिस्रःकल्मषहारिण्योदक्षिणेहित्रिलोचनात् ॥ ५ ॥ स्रोतोमूर्तिधराःसाक्षाल्लिंगस्त्रपनहेतवे ॥ सरस्वत्यथकालिंदीनर्मदाचा
तिशर्मदा ॥ ६ ॥ तिस्रोपिहित्रिसंध्यताःसरितःकुंभपाणयः ॥ संप्रयतिमहाधामलिंगंत्रैविष्टपमहत् ॥ ७ ॥ लिंगानिपरितस्ताभिःस्वनाम्नास्थापि
तान्यपि ॥ तेषांसंदर्शनात्पुंसांतासांस्नानफलंभवेत् ॥ ८ ॥ सरस्वतीश्वरंलिंगंदक्षिणेनत्रिविष्टपात् ॥ सारस्वतंपदंदद्यादृष्टंस्पृष्टंचजाड्यहत् ॥ ९ ॥
यमुनेशंप्रतीच्यांचनैर्भक्त्यासमर्चितम् ॥ अपिकिल्बिषवद्विश्रयमलोकनिवारणम् ॥ १० ॥ दृष्टंत्रिलोचनात्प्राच्यांनर्मदेशंमुशर्मदम् ॥ तल्लिंगार्चनतो
नृणांगर्भवसासोनिविध्यते ॥ ११ ॥ स्नात्वापिलिलिपिलातीर्थेत्रिविष्टपसमीपतः ॥ दृष्ट्वात्रिलोचनंलिंगंकिंभूयःपरिशोचति ॥ १२ ॥ त्रिविष्टपस्यलिंगस्य
स्मरणादपिमानवः ॥ त्रिविष्टपपतिर्भूयान्नात्रकार्याविचारणा ॥ १३ ॥ त्रिविष्टपस्यद्रष्टारःस्रष्टारःस्युर्नसंशयः ॥ कृतकृत्यास्तएवात्रतएवात्रमहा
धियः ॥ १४ ॥ आनंदकाननेलिंगंप्रणतंयैस्त्रिविष्टपम् ॥ त्रिलोचनस्यनामापियैःश्रुतंशुद्धबुद्धिभिः ॥ १५ ॥ सप्तजन्मार्जितात्पापात्तेपूतानात्रसंशयः ॥
पृथिव्यांयानिल्लिंगानितेषुदृष्टेषुयत्फलम् ॥ १६ ॥ तत्स्यात्त्रिविष्टपेदृष्टेकाश्यामन्येततोधिकम् ॥ काश्यात्रिविष्टपेदृष्टेदृष्टंसर्वत्रिविष्टपम् ॥ १७ ॥
क्षणात्रिधृतपापोसौनपुनर्गर्भभागभवेत् ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वावभृथवान्सच ॥ १८ ॥ योवैपिलिलिपिलातीर्थेस्नात्वोत्तरवर्हांभसि ॥ सरित्रयंमहापुण्यं
यत्रसाक्षाद्भसेत्सदा ॥ १९ ॥ तत्रश्राद्धादिकंकृत्वागयायांकिंकरिष्यति ॥ स्नात्वापिलिलिपिलातीर्थेकृत्वावैपिडपातनम् ॥ २० ॥ दृष्ट्वात्रिविष्टपंलिंगंको
टितीर्थफलंलभेत् ॥ यदन्यत्रार्जितंपापंतत्काशीदर्शनाद्व्रजेत् ॥ २१ ॥ काश्यांतुयत्कृतंपापंतत्पैशाचपदप्रदम् ॥ प्रमादात्पातकंकृत्वाशंभोरानं
दकानने ॥ २२ ॥ दृष्ट्वात्रिविष्टपंलिंगंतत्पापमपिहास्यति ॥ सर्वस्मिन्नपिभूषष्ट्रेष्ठमानंदकाननम् ॥ २३ ॥ तत्रापिसर्वतीर्थानिततोप्योकारभूमिका ॥
ओंकारादपिसल्लिगान्मोक्षवर्त्मप्रकाशकात् ॥ २४ ॥ अतिश्रेष्ठतरंलिंगंश्रेयोरूपंत्रिलोचनम् ॥ २५ ॥ तेजस्विषुयथाभानुर्दृश्येषुचयथाशशी ॥ तथा
लिंगेषुसर्वेषुपरंलिंगंत्रिलोचनम् ॥ २६ ॥ त्रिलोचनार्चकानांसापदवीनदवीयसी ॥ परंनिर्वाणपद्मायामहासौख्यैकशेवधेः ॥ २७ ॥
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ दृश्येषुदर्शनीयेषु ॥ २६ ॥ महासौख्यैकशेवधेःपरमानंदकनिधेः ॥ निर्वाणपद्मायाःमोक्षलक्ष्म्याः ॥

मापद्वीत्रिलोचनार्चकानां निद्वीपमानद्वेइत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ निष्कृतिमुक्तिम् ॥ ३८ ॥ मुक्तकंशिवानंदकमितिय

सकृत्रिलोचनार्चातोयच्छ्रेयःसमुपाज्यते ॥ नतदाऽन्मसंपूज्यलिङ्गान्यन्यानि लभ्यते ॥ २८ ॥ काश्यात्रिलोचनं लिङ्गये च यंति महाधियः ॥ ते च्यास्त्रिभुव
नोकोभिर्ममप्रीतिमभीप्सुभिः ॥ २९ ॥ कृत्वापि सर्वसंन्यासं कृत्वा पाशुपतव्रतम् ॥ नियमेभ्यः स्वलित्वापि कुतो विभ्यति मानवाः ॥ ३० ॥ विद्यमाने
महालिङ्गे महापापों वहारिणि ॥ त्रिविष्टपे पुण्यराशौ मोक्षनिक्षेपसद्धानि ॥ ३१ ॥ समभ्यर्च्य महालिङ्गं सकृदेव त्रिलोचनम् ॥ मुच्यते कलुषैः सर्वैरपि जन्मशान्ता
जितैः ॥ ३२ ॥ ब्रह्महापि सुगणो वास्ते यीवा गुरुतल्पगः ॥ तत्संयंत्यपि वा वर्षमहापार्पाप्रकृतिं तः ॥ ३३ ॥ परदाररतश्चापि परहिं सारतोपि वा ॥ पराप
वादशीलोपितथा विस्मं भवानकः ॥ ३४ ॥ कृतघ्नोऽपि भृणहापि वृषलीपतिरेव वा ॥ मातापितृगुरुत्यागी वह्निदोगरदोपि वा ॥ ३५ ॥ गोघ्नः स्त्रीघ्नोऽपि शूद्रघ्नः
कन्यादूषयितापि च ॥ क्रमेणापि शुनो वापि निजधर्मपगड्मुखः ॥ ३६ ॥ निंदको नास्ति को वापि कूटसाक्ष्यप्रवादकः ॥ अभक्ष्यभक्षको वापि तथाऽपि क्रये
विक्रया ॥ ३७ ॥ इत्यादि पापशीलोऽपि मुक्तैकं शिवनिंदकम् ॥ पापाब्रिष्टनिमाप्रोतिनत्वालिङ्गं त्रिलोचनम् ॥ ३८ ॥ शिवनिंदारतो मूढः शिवशास्त्रवि
निंदकः ॥ तस्य नो निष्कृतिर्दृष्टाकापि शास्त्रेऽपि केनचित् ॥ ३९ ॥ आत्मवाती स विज्ञेयः सदा त्रैलोक्यवातकः ॥ शिवनिंदां विधत्ते यः सनाभाप्योऽधमा
धमः ॥ ४० ॥ शिवनिंदारताये च शिवभक्तजनेष्वपि ॥ तेषां तिनरके बोरेया वचं द्रविवाकरो ॥ ४१ ॥ शैवाः पूज्याः प्रयत्नेन काश्यामोक्षमभीप्सुभिः ॥
तेष्वर्चितेष्वपि शिवः प्रीतो भवत्यसंशयः ॥ ४२ ॥ सर्वेषामिह पापानां प्रायश्चित्तचिकीर्षया ॥ निःशकैरेव कृतव्यं प्रमाणज्ञैरिदं वचः ॥ ४३ ॥ पुरश्चर
णकामश्चेद्भीतोऽसि यदि पापतः ॥ मन्यसे यदि नः सत्यं वाक्यं शास्त्रप्रमाणतः ॥ ४४ ॥ ततः सर्वपरित्यज्य कृतवामनसि निश्चयम् ॥ आनिंदकानं न याहि
यत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ ४५ ॥ यत्र क्षेत्रप्रविष्टानां नाराणामिनिश्चितात्मनाम् ॥ न वाधतेऽवनिचयः प्राप्येत च परो वृषः ॥ ४६ ॥ तत्राद्यापि महाती
र्थं त्रिभूतम्यतिनिर्मले ॥ पुण्येऽपि लिपिलानां त्रिभूतसंरित्परिसेविते ॥ ४७ ॥ त्रिलोचनाक्षि विक्षेपपरिक्षेपमहेनसि ॥ स्नात्वा गृह्योक्तविधिना तर्प
णीयान् प्रतर्प्य च ॥ ४८ ॥ दत्त्वा देयं यथाशक्ति वित्तशाल्या विवर्जितः ॥ दृष्ट्वा त्रिविष्टपं लिङ्गं समभ्यर्च्य प्रतिभक्तिः ॥ ४९ ॥

दुक्तं तत्रानुवादपूर्वकं हेतुमाह शिवनिंदेति त्रिभिः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सर्वेषां पापानां श्रेष्ठं प्रायश्चित्तं वक्तुमाह ॥ सर्वेषामिति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

गंधार्थरित्वादिर्तृतायां तानां पदानां तमं भ्यर्च्येत्यनेनान्वयः ॥ माल्यैर्मांलाभिः पुष्पैर्वा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ निरिना निष्पापः ॥ ५३ ॥ एवं पापक्षयमुक्ता पुण्यमाप्तिमाह ॥ तद्वद्व्येकेन ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ प्रदक्षिणा तद्वतिशेषः ॥ ५७ ॥ भुजगोऽन्ततो मेखलाकांचीयस्य तम् ॥ ५८ ॥ रात्रिदिवा रात्रिदिवासे च ॥ तत्रापि सर्वदेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ प्रकृतिप्रकर्षेण च

गंधार्थैर्विविधैर्माल्यैः पंचामृतपुरःसरैः ॥ धूपैर्दीपैः सनेवैद्यैर्वासोभिर्बहुभूषणैः ॥ ५० ॥ पूजोपकरणैर्द्रव्यैर्घटादर्पणचामरैः ॥ चित्रध्वजपताकाभिर्नृत्यद्वयसुगायनैः ॥ ५१ ॥ जपैः प्रदक्षिणाभिश्च नमस्कारैर्मुदायुतैः ॥ परिचारकसंतोषैः कृत्वेति परिपूजनम् ॥ ५२ ॥ ब्राह्मणान्वाचयेत्पश्चात्त्रिष्पापोहमिति ब्रुवन् ॥ एवं कुर्वन्नरः प्राज्ञो निरेना जायते क्षणात् ॥ ५३ ॥ ततः पंचनदेस्नात्वा मणिकर्णाद्विदेततः ॥ ततो विश्वेशमभ्यर्च्य प्राप्नोति सुकृतं महत् ॥ ५४ ॥ प्रायश्चित्तमिदं प्राक्तमहापापविशोधनम् ॥ नास्तिकेन प्रवक्तव्यं काशीमाहात्म्यनिंदके ॥ ५५ ॥ ददच्च द्रव्यलोभेन प्रायश्चित्तमिदं शुभम् ॥ दातारकमाप्नोति सत्यं सत्यं घटोद्भव ॥ ५६ ॥ क्षमां प्रदक्षिणीकृत्य यत्फलं सम्यगाप्यते ॥ प्रदोषे तत्फलं काश्यां सप्तकृत्वस्त्रिलोचने ॥ ५७ ॥ भुजंगमेखलं लिंगं काश्यां दृष्ट्वा त्रिविष्टपम् ॥ जन्मांतरेऽपि मुक्तः स्यादन्यत्र मरणं सति ॥ ५८ ॥ अन्यत्र सर्वलिंगेषु पुण्यकालो विशिष्यते ॥ त्रिविष्टपे पुण्यकालः सदारान्निदिवं नृणाम् ॥ ५९ ॥ लिंगान्योऽकारमुख्यानि सर्वपापप्रकृत्यलम् ॥ परं त्रिलोचनीशक्तिः काचिदन्यैव पार्वति ॥ ६० ॥ यतः सर्वेषु लिंगेषु लिंगमेतदनुत्तमम् ॥ तत्कारणं शृण्वपणं कर्णं कुतश्च दाम्यहम् ॥ ६१ ॥ पुरामे योगयुक्तस्य लिंगमेतद्ब्रुवस्तलात् ॥ उद्भिद्यसत्पातालं निरगात्पुरतो महत् ॥ ६२ ॥ अस्मिं लिंगे पुरा गौरिसुगुप्तं तिष्ठतामया ॥ तुभ्यं नेत्रत्रयं दत्तं निरैक्षिष्ठास्तथोत्तमम् ॥ ६३ ॥ तदा प्रभृति देवेशि लिंगमेतत्त्रिलोचनम् ॥ विष्टपत्रितयां तः स्थैर्गीयते ज्ञानदृष्टिदम् ॥ ६४ ॥ त्रिलोचनस्य ये भक्तास्तेऽपि सर्वे त्रिलोचनाः ॥ मम पारिषदास्ते तु जीवन्मुक्तास्त एव हि ॥ ६५ ॥ त्रिलोचनस्य लिंगस्य महिमानं न कश्चन ॥ सम्यग्वेत्ति महेशानि मयैव परिगोपितम् ॥ ६६ ॥ शुक्रराधतृतीयायां स्नात्वा पौलिपिले द्वे ॥ उपाषणपराभक्त्यारात्रौ जागरणान्विताः ॥ ६७ ॥ त्रिलोचनं पूजयित्वा प्रातः स्नात्वा पितृवै ॥ पुनर्लिंगं समभ्यर्च्य दत्त्वा धर्मघटानपि ॥ ६८ ॥ सात्रान्सदक्षिणान् देवि पितृनुद्दिश्य हर्षिताः ॥ विधाय पारणं पश्चाच्छिवभक्तजनैः सह ॥ ६९ ॥ विमृज्य पार्थिवं देहेन पुण्येन नोदिताः ॥ भवन्ति देवि नियतं गणामप्युरोगमाः ॥ ७० ॥ तावद्भूमंतिसंसारदेवामर्त्या महोरगाः ॥ गौरियावन्न पश्यंतिकाश्यां लिंगं त्रिलोचनम् ॥ ७१ ॥ सकृत्त्रिविष्टपं दृष्ट्वा स्नात्वा पौलिपिले द्वे ॥ न जातु मातुस्तनपो जायते जंतुरत्र हि ॥ ७२ ॥

दकानि ॥ महर्तातिपाठेऽपि सार्वार्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ भुवस्तलाद्भूमं रथोभागात् ॥ तत्रावधिमाह ॥ उद्भिद्योति ॥ ६२ ॥ त्रिलोचननामनिर्वक्ति अस्मिन्निति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ सकृत्त्रिविष्टपमिति ॥ अमिहोऽन्ततो मेखलाकांचीयस्य तम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

प्रातश्चतुर्थ्यान्नात्वायस्तीर्षेपिलिपिलेगुभे ॥ त्रिलोचनसमभ्यर्च्येत्यादिवहुवचनविरोधात् ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ शांतनवंशतनुनास्थापितम् ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥
॥ ८१ ॥ ८२ ॥ आरुषायिकांमस्तावयति ॥ अन्यच्चेति ॥ ८३ ॥ ॥ इति श्रीगमानन्दकृतायां काशीखण्डटीकायां पंचमप्रतितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ पट्टसततितनमेऽध्याये
प्रभावोतिमहत्तरः ॥ त्रिलोचनस्य देवस्य वर्ण्येति सुखप्रदः ॥ १ ॥ अन्यच्चात्रैव यद्वृत्तं तद्विभीमं त्र्युक्तं मेवेति हासं श्रोतुमनः समाधानप्रार्थनापूर्वकं प्रस्तावयति ॥ शृणुष्वेति ॥ इति हासः पुगवृत्तः

प्रतिमासंसदाष्टम्यांचतुर्दश्यांचभामिनि ॥ आर्यातिसर्वतीर्थानिद्रष्टुं देवं त्रिविष्टपम् ॥ ७३ ॥ त्रिविष्टपादक्षिणतः प्रातः पौलिपिलेऽभसि ॥ तत्र संध्यामुपास्ये
काराजसूयफलं लभेत् ॥ ७४ ॥ पादोदकारुयस्तत्रैव रूपः पापविनाशकः ॥ प्राश्यतस्योदकं मर्त्यो न मर्त्यो जायते पुनः ॥ ७५ ॥ तस्य लिंगस्य पाश्वेन सुसंति
लिंगान्यनेकशः ॥ कैवल्यदानितान्यत्र दर्शनात्स्पर्शनादपि ॥ ७६ ॥ तत्र शांतनवं लिंगं गंगतीरे प्रतिष्ठितम् ॥ तद्दृष्ट्वा शांतिमाप्नोति नरः संसारतापितः ॥ ७७ ॥
तदक्षिणे महालिंगमुने भीष्मेश संज्ञितम् ॥ कलिः कालश्च कामश्च बाधते न तदीक्षणात् ॥ ७८ ॥ तत्प्रतीच्यां महालिंगं द्रोणेश इति कीर्तितम् ॥ यल्लिंगं न
नाद्रोणो ज्योतीरूपं पुनर्दधौ ॥ ७९ ॥ अश्वत्थामेश्वरं लिंगं तदग्रे चातिपुण्यदम् ॥ यदर्चनं वशाद्द्रोणिर्न विभेत्यपि कालतः ॥ ८० ॥ द्रोणेशाद्वाद्युदिरभागः
वालखिल्येश्वरं परम् ॥ तल्लिंगं श्रद्धया दृष्ट्वा सर्वकृतुफलं लभेत् ॥ ८१ ॥ तद्गमेल्लिंगमालोक्य वाल्मीकेश्वरं संज्ञितम् ॥ तस्य संदर्शनं देवा विशोको जायते
नरः ॥ ८२ ॥ अन्यच्चात्रैव यद्वृत्तं तद्विभीमं त्र्युक्तं मेवेति हासं श्रोतुमनः समाधानप्रार्थनापूर्वकं प्रस्तावयति ॥ शृणुष्वेति ॥ इति हासः पुगवृत्तः
संहितायांचतुर्थे काशीखण्डोत्तरार्धे पंचमप्रतितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुष्व मे वारुणे पुरा कल्पे रथंतरे ॥ इति हास इह लोच्यः
पीठे विरजसंज्ञिते ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य प्रासादे मणिमाणि क्यनिर्मिते ॥ नानाभंगिगवाक्षाब्जे रत्नसाना विवायते ॥ २ ॥ कदाचिदपि कल्पान्ते द्योलोके भ्रंश
तिक्षये ॥ प्रोक्तं भनस्तं भवदत्तो विश्वकृता स्वयम् ॥ ३ ॥ मरुत्तरंगिताग्राभिः पताकाभिरितस्ततः ॥ सन्निवारयती वेत्थ मर्ध्वाद्यान्विशतो मुने ॥ ४ ॥ देदी
प्यमानसौ वर्णकलशेन विराजिते ॥ पार्वणेन शशकिन खेदादिवसमाश्रिते ॥ ५ ॥

संवादः ॥ १ ॥ त्रिलोचनस्य प्रासाद इत्येतस्य पारावतद्वंद्वं कलरवयुगलं बसेद्वसतिस्मावसादिति वेति पंचमेनान्वयः ॥ प्रासादं विशिनष्टि मणीत्यादिपादोनचतुर्भिः ॥ नानाभंगिगवाक्षाब्जेनानापरिपाटि
भित्तिच्छिद्रादये ॥ रत्नसानौ मेरौ ॥ २ ॥ कल्पान्ते स्थित्यवसाने ॥ द्योलोके स्वर्गलोके भ्रंशति भ्रंशति सति ॥ क्षये प्रलये ॥ याति पंचममिति पाठान्तरम् ॥ प्रोक्तं भनस्तं भोद्यारणस्तं भः ॥ विश्वकृता विश्वेश्वरे
ण ब्रह्मणा वा दत्त इव यस्तास्मिन्नित्यर्थः ॥ ३ ॥ इत्यमनेन प्रकारेण ॥ तमेव प्रकारमाह ॥ मरुत्तरंगिताग्राभिः पवनचंचलाग्राभिः सर्वतः पताकाभिर्योद्यान्सन्निवारयती वयं तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ४ ॥ उभयत्राप्युत्प्रेक्षा ॥

स्का. म. पु.

॥३१०॥

पार्वणेन पूर्णमासं वधिना ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ कर्णातिथिः कर्णगोचरः ॥ ८ ॥ चतुर्विधानिकां स्यतालादीनि ॥ कर्णगुहांकर्णशङ्कुलीम् ॥ प्रतिशब्दं प्रति ध्वनिप्रतन्वते प्रजनयति ॥
॥ ९ ॥ मंगलायदागतिर्कवद्दीपयुक्तपात्रतत्संबंधियज्ज्योतिस्तत्कर्तृतयोः पक्षिणोर्नेत्रांतर्नेत्रमध्ये निविशत्प्रविशद्भक्तानां चेष्टां पूजादिव्यापारं प्रदर्शयेदक्षयतीत्यर्थः ॥ १० ॥ प्राणयात्रां
प्राणवृत्तिमाहात्मितयावत् ॥ वाञ्छितमभिमतप्रदेशम् ॥ नोयातो न गच्छतः ॥ ११ ॥ प्रासादं परितः देवगृहस्य सर्वत इत्यर्थः ॥ १२ ॥ गगामरस्वनीयमुजानः ॥ शतम् श्रोतस्विन्यां नयस्तासां
तत्र प्रागवतद्रं द्रं वसेत्स्वैरंकृतालयम् ॥ प्रातः सार्यं च मध्याह्ने कुर्वन्नित्यं प्रदक्षिणम् ॥ ६ ॥ उड्डीयमानं परितः पक्षवातैरितस्ततः ॥ रजः प्रासादसंलग्नं दूरीकुर्व
द्दिनेदिने ॥ ७ ॥ त्रिलोचने तिसततं नाम भक्तेरुदाहृतम् ॥ त्रिविष्टपेति च तथा तयोः कर्णातिथी भवेत् ॥ ८ ॥ चतुर्विधानि वाद्यानि शंभुप्रीतिकराण्यलम् ॥
तयोः कर्णगुहां प्राप्य प्रतिशब्दं प्रतन्वते ॥ ९ ॥ मंगलार्तिकज्योतिस्त्रिसंध्यं पक्षिणोस्तयोः ॥ नेत्रांतर्निविशन्नित्यं भक्तचेष्टां प्रदर्शयेत् ॥ १० ॥ प्रागयात्रां
विहायापिकदाचित्स्थिरमानसो ॥ नोड्डीयवाञ्छितं यातः पश्यंतौ कौतुकखणौ ॥ ११ ॥ तत्र भक्तजनाकीर्णप्रासादं परितो मुने ॥ तंडुलादिचरंतौ तौ कुशीते
च प्रदक्षिणम् ॥ १२ ॥ देवदक्षिणदिग्भागे चतुःश्रोतस्विनीजलम् ॥ तृषातौ धयतो विप्रस्नातौ जातु चिदंडजौ ॥ १३ ॥ तयो रित्थं विचरतो त्रिलोचनसमी
पतः ॥ अगाद्वहुतिथः कालो द्विजयोः साधुचेष्टयोः ॥ १४ ॥ अथ देवालयस्कंधे गवाक्षांतर्गतौ चतौ ॥ श्येनेन केन चिद्विष्टौ कुर्यात्सुखस्थितौ ॥ १५ ॥
तच्च पारावतद्रं द्रं श्येनः परिजिष्टशुकः ॥ अवतीर्या बरादागुप्रविष्टो न्यशिवा लये ॥ १६ ॥ ततो विलोकयामास तदा गमविनिर्गमौ ॥ केन मार्गेण विशतो दुर्ग
मेतौ पतद्विणौ ॥ १७ ॥ केनाध्वना च निर्यातः काले कु रूतश्च किम् ॥ कथं युगपदेतौ मे प्राह्योस्त्वेन भविष्यतः ॥ १८ ॥ मध्ये दुर्गं प्रविष्टौ च मम वश्याविमो
नयत् ॥ एकदृष्टिः क्षणं तस्थौ श्येन इत्थं विचिंतयन् ॥ १९ ॥ अहो दुर्गबलं प्राज्ञाः शंसन्त्येवेति हेतुतः ॥ दुर्बलोप्या कलयितुं स हमारिर्न शक्यते ॥ २० ॥ करि
णांतु सहस्रेण वराश्वानां नलक्षतः ॥ तत्कर्मसिद्धिर्नृपतेर्दुर्गो केन नयद्भवेत् ॥ २१ ॥ दुर्गस्थो नाभिभूयते विपक्षः केनचित्कचित् ॥ स्वतंत्रं यदि दुर्गस्यादमर्म
ज्ञप्रकाशितम् ॥ २२ ॥ इति दुर्गबलं शंसं श्येनो रोषारुणे क्षणः ॥ असाध्वसौ कलरवौ वीक्ष्य यातो न भोगणम् ॥ २३ ॥ अथ पारावती दक्षा विपक्षप्रेक्ष्य प
क्षिणम् ॥ महाबलं दुर्गबलाप्राह पारावतं पतिम् ॥ २४ ॥ ॥ कलरव्युवाच ॥ ॥ प्रिय पारावत प्राज्ञ सर्वकामि सुखारव ॥ तव हविष्यं प्रातः श्येनो यं प्रबलो
रिपुः ॥ २५ ॥ सावज्ञं वाक्यमाकर्ण्य पारावत्याः सतत्पतिः ॥ पारावती मुवाचे दंकार्चितेति तव प्रिये ॥ २६ ॥ ॥ पारावत उवाच ॥ ॥ कतिनामनसंती
ह सुभगे व्योमचारिणः ॥ कति देवा लयेषु खगानोपविशंति हि ॥ २७ ॥

जलंधयतः पिबतः ॥ धेनुपाने ॥ जातु चित्कदाचित् ॥ १३ ॥ द्विजयोः पक्षिणोः ॥ १४ ॥ देवालयस्कंधे देवालयभृंगादयो भागे ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ ननु दुर्बलयोर्ग्रहणे किमितिकथं
कारस्तत्राह ॥ मध्ये दुर्गदुर्गस्य मध्ये ॥ यद्यस्मात् ॥ इत्थं वक्ष्यमाणम् ॥ १९ ॥ १२० ॥ लक्षतः लक्षेण ॥ २१ ॥ २२ ॥ शंसन्तु बन् ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

का. सं. ४. ३.

स. अ. ७६

॥३१०॥

तत्तदा ॥ २८ ॥ २९ ॥ पत्युःपादयोरपित्तिर्ज्ञेनेत्रेयसा ॥ ३० ॥ युक्तैतदित्याह ॥ हितेति ॥ जोषंमीतिर्ययास्यात्तयास्येवम् ॥ किमित्यतमाह ॥ कार्यमिति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मंडलगत्या
परिभ्रमणगमनेनसंशयेनःतद्वतायातौतयोर्गमनागमनमार्गौ ॥ गगनमार्गतःआकाशमार्गेण ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ताएवगतीर्दक्षयति ॥ प्रदीनेति ॥ व्याडेत्येका ॥ एतासां

कतिचैवनपश्यंतिनोसुखस्थाविहप्रिये ॥ तेभ्योयदीहभेतव्यंकृतोनोतत्सुखंप्रिये ॥ २८ ॥ रमस्वत्वमयासार्धंयजर्चितामिमांशुभे ॥ अस्यश्येनवरा
कस्यगणनापिनमेहदि ॥ २९ ॥ इत्थंपारावतवचःश्रुत्वापारावर्तिततः ॥ मौनमालंब्यसंतस्थेपत्युःपादार्पितेक्षणा ॥ ३० ॥ हितवर्त्मोपदिश्यापिप्रिय
प्रियचिकीर्षया ॥ साध्व्याजोषंसमास्थेयंकार्यपत्युर्वचःसदा ॥ ३१ ॥ अन्येद्युरप्यथायातःश्येनोपश्यत्सदंपती ॥ अपरिच्छिन्नयादृष्ट्यायथामृत्युर्ग
तायुषम् ॥ ३२ ॥ अथमंडलगत्यासप्रासादंपरितोभ्रमन् ॥ निरीक्ष्यतद्वतायातौयातो गगनमार्गतः ॥ ३३ ॥ गतेऽथनभसिश्येनेपुनःपारावतांगना ॥
प्रोवाचप्रेयसीनाथदृष्टोदुष्टस्त्वयाऽहितः ॥ ३४ ॥ तस्यावाक्यंसमाकर्ण्यपुनःकलरवोब्रवीत् ॥ किंकरिष्यत्यसौमुग्धेममव्योमविहारिणः ॥ ३५ ॥ दुर्ग
चस्वर्गतुल्यंमेयव्रनास्त्यरितोभयम् ॥ अयंनतागतीर्वैत्तियावेदाहंनभोगणे ॥ ३६ ॥ प्रडीनोऽहीनसंडीनकांडव्याडकपाटिकाः ॥ तंसनीमंडलवती
गतयोष्टाबुदाहताः ॥ ३७ ॥ यथैतास्त्वहकोशल्यंमयिपारावतिप्रिये ॥ गतिषुक्कापिकस्यापिपक्षिणोनतथांबरे ॥ ३८ ॥ सुखेनतिष्ठकांचितामधिजी
वतितेप्रिये ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वासास्थितामूकवत्सती ॥ ३९ ॥ अपरेद्युरपश्येनस्तत्रभारशिलातले ॥ कियदंतरमासाद्योपविष्टोऽतिप्रहृष्टवत् ॥ ४० ॥
आयामंतत्रसंस्थित्वातत्कुलायंविलोक्यच ॥ पुनर्विनिर्गतःश्येनःसापिभीताब्रवीत्पुनः ॥ ४१ ॥ प्रियस्थानमिदंत्याज्यंदुष्टदृष्टिविदूषितम् ॥ असौक्यो
तिनिकटमुपविष्टोऽतिहृष्टवत् ॥ ४२ ॥ सावज्ञंसपुनःप्राहकिंकरिष्यत्यसौप्रिये ॥ मृगाक्षीणांस्वभावोयंप्रायशोभीरुवृत्तयः ॥ ४३ ॥ इतरेद्युरपिप्राप्तः
सचश्येनोमहाबलः ॥ तयोरभिमुखंतत्रस्थितोयामद्वयावधि ॥ ४४ ॥ पुनर्विलोक्यतद्वर्त्मशीर्षयातोयथागतम् ॥ गतेथशकुनौतस्मिन्साबभाषेविहंगमी ॥
॥ ४५ ॥ नाथस्थानांतरंयावोमृत्युर्नोनिकटोत्रयत् ॥ पुनर्दुष्टेप्रणष्टेस्मिन्प्रावांस्यावःसुखंप्रिय ॥ ४६ ॥ प्रिययस्यसपक्षस्यगतिःसर्वत्रसिद्धिदा ॥ सकिंस्व
देशरागेणनाशंप्राप्नोतिबुद्धिमान् ॥ ४७ ॥ सोपसर्गनिजदेशंत्यक्तायोन्यत्रनव्रजेत ॥ सपंशुर्नाशमाप्नोतिकूलस्थितइवद्रुमः ॥ ४८ ॥

भेदोऽयंतांतेदृष्टव्यः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तत्रमठे ॥ भारशिलातलेभारधारणार्थं दत्तायाशिजातस्यास्तलेऽपरिभारवच्छिजातलइतिवा ॥ महापाषाणइत्यर्थः ॥ ४० ॥ आयामंप्रहरमात्रं
व्याप्य ॥ कुलायंनीडम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भीरुवृत्तयोभीरुस्वभावाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्रनष्टेऽर्क्षेनंगते ॥ ४६ ॥ सपक्षस्यसपत्रस्य ॥ ४७ ॥ पंगुःपंगुतुल्यः ॥ ४८ ॥

सरीढंसावन्नम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ कालोमृत्युरूपः श्येनोयावद्देवतंतेतावद्देविनिर्याहीति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ आत्मादेहः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ मेवचइतिशेषः ॥ ५८ ॥ भविष्यामहामा

प्रियोदितंनिशम्येति सभवित्रीदशार्दितः ॥ सरीढं पुनरप्याहप्रियेमाभैः खगात्ततः ॥ ४९ ॥ अथापरस्मिन्नहनि सश्येनः प्रातरेवहि ॥ तद्वारदेशमासाद्यसायं
यावत्स्थितोबलः ॥ ५० ॥ अस्ताचलस्यशिवरंयातेभानौगतेखगे ॥ कुलायाद्वाह्यमागत्योवाचपारावर्तीपतिम् ॥ ५१ ॥ नाथनिर्गमनस्यायंकालः
कालोऽतिदूरतः ॥ यावत्तावद्विनिर्याहित्यक्तामपि सन्मते ॥ ५२ ॥ त्वयिजीवतिदुष्प्राप्यंनकिंचिज्जगतीतले ॥ पुनर्दाराः पुनर्मित्रं पुनर्वसुपुनर्गृहम् ॥
॥ ५३ ॥ यद्यात्मारक्षितः पुंसादोरैरपिधनैरपि ॥ तदासर्वहरिश्चंद्रभूषेनैवेहलभ्यते ॥ ५४ ॥ अयमात्माप्रियोबंधुरयमात्मा महद्भनम् ॥ धर्मार्थकाममो
क्षाणामयमात्मा र्जकः परः ॥ ५५ ॥ यावदात्मनिवैक्षेमंतावत्क्षेमंजगत्रये ॥ सोपिक्षेमः सुमतिनायशसामहवांछयते ॥ ५६ ॥ यशोहीनंतुयत्क्षेमंतत्क्षेमा
त्रिधनंवरम् ॥ तद्यशः प्राप्यतेपुंभिर्नीतिमाग्नप्रवर्तने ॥ ५७ ॥ अतोनीतिपथंश्रुत्वानाथस्थानादितोव्रज ॥ नगमिष्यसिचेत्प्रातस्ततोमेसंस्मरिष्यसि ॥
॥ ५८ ॥ इत्युक्तोपि सवैपत्न्यापारावत्यासुमेधया ॥ ननिर्ययौप्रतिस्थानाद्भविष्याप्रतिवारितः ॥ ५९ ॥ अथोपमिसमागत्यश्येनेनबलिनातदा ॥
तन्निर्गमाध्वासंरुद्धः किंचिद्भक्ष्यवतासुने ॥ ६० ॥ दिनानिकतिचित्तत्रस्थित्वाश्येनोमहामनिः ॥ पारावतमुवाचेदंधिक्त्वांपौरुषवर्जितम् ॥ ६१ ॥
किंवायुध्यस्वदुर्बुद्धेकिंवानिर्याहिमेगिरा ॥ शुधाशीणोमृतः पश्चान्निरयंयास्यसिध्रुवम् ॥ ६२ ॥ द्रौभवंतावहंचैकश्चलौजयपराजयौ ॥ स्थानार्थंयुध्यतः
सत्त्वात्स्वर्गोवादुर्गमेववा ॥ ६३ ॥ पुरुषार्थसमालंभयेयतंतमहाधियः ॥ विधिरेवहिमाहाय्यंकुर्यात्तत्सत्त्वचोदितः ॥ ६४ ॥ इत्थंश्येनसंप्रोक्तः
पत्न्याप्युत्साहितःखगः ॥ अयुध्यत्तेनश्येनेनस्वदुर्गद्वारमाश्रितः ॥ ६५ ॥ शुधितस्तृपितः सोथश्येनेनबलिनाधृतः ॥ चरणेनदृढेनाशुचंचासापि
धृताखगी ॥ ६६ ॥ तावादायोद्ध्यांचक्रेश्येनोव्योमनिमत्स्वरम् ॥ चितयद्भक्षणस्थानमन्यपक्षिविवर्जितम् ॥ ६७ ॥ अथपत्न्याकलरवः प्रोक्तस्तत्रसुमे
धया ॥ वचोवमानितंनाथत्वयामेस्त्रीतिगुह्यितः ॥ ६८ ॥ अतोऽवस्थामिमाम्प्राप्तः किंकुर्यामवलायतः ॥ अधुनापिवचश्चैकंकगेपियदिमेप्रिय ॥ ६९ ॥
नदाहितेतेवक्ष्यामिकुरुचैवाविचारितम् ॥ ममेकवाक्यकरणात्स्त्रीजितोनभविष्यसि ॥ ७० ॥

यया ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ युध्यतोयुद्धं कुर्वाणस्यपुंमः ॥ मत्त्वान्मत्त्वगुणादहं प्रादिनिवा ॥ ६३ ॥ नमस्त्वचोदितस्तस्ययुध्यमानस्यमत्त्वेनगुणेनाहटेन वामेरितः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

दशचं च्चाशोटय ॥ ७१ ॥ चीकृतवान्श्येनजातिशब्दभकरोत् ॥ ७२ ॥ अपतन्मुक्तः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ नियमंविशिनष्टिनिश्चितमिति ॥
निश्चयेनचित्तंन्यासमित्यर्थः ॥ तत्स्वरूपमेवाह ॥ एकपत्नीति ॥ ८० ॥ किमित्येतादृशंनियमंगृहीतवांस्तत्राह ॥ परयोषिदिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

यावदास्यगतास्म्यस्ययावत्त्वस्थोनभूमिगः ॥ तावदात्मविमुक्तयेत्वमरेःपादंहृदं दश ॥ ७१ ॥ इतिपत्नीवचःश्रुत्वातथासकृतवान्त्वगः ॥ सपीडितोदृढपा
देश्येनश्चीत्कृतवान्बहु ॥ ७२ ॥ तेनचीत्करणेनाथमुक्तासामुखसंपुटात् ॥ पादांशुलिङ्गत्वेनसोपिपारावतोऽपतत् ॥ ७३ ॥ विपद्यपिचनप्राज्ञैःसंत्या
ज्यःक्वचिदुद्यमः ॥ क्वचंचुपुटस्तस्यक्वचतत्पादपीडनम् ॥ ७४ ॥ क्वचद्रयोस्तथाभूतादरेर्मेक्षणमद्भुतम् ॥ दुर्बलेष्युद्यमवतिफलंभाग्यंयतोऽर्पयेत् ॥
॥ ७५ ॥ तस्माद्भाग्यानुसारेणफलत्येवसदोद्यमः ॥ प्रशंसंत्युद्यमंचातोविपद्यपिमनीषिणः ॥ ७६ ॥ अथतौकालयोगेनविपन्नौसरयूतटे ॥ मुक्तिपुर्या
मयोध्यायामेकोविद्याधरोऽभवत् ॥ ७७ ॥ मृतानांयत्रजंतूनांकाशीप्राप्तिर्भवेद्भवम् ॥ मंदारदामतनयोनान्नापरिमलालयः ॥ ७८ ॥ अनेकविद्यानि
लयःकलाकौशलभाजनम् ॥ कौमारंवयआसाद्यशिवभक्तिपरोभवत् ॥ ७९ ॥ नियमंचातिजग्राहविजितेंद्रियमानसः ॥ एकपत्नीव्रतंनित्यंचरिष्यामी
तिनिश्चितम् ॥ ८० ॥ परयोषित्समासक्तिरायुःकीर्तिबलंसुखम् ॥ हरेस्त्वर्गगर्तंचापितस्मात्तांवर्जयेत्सुधीः ॥ ८१ ॥ अपरंचापिनियमंसंशुचिष्मा
न्समाददे ॥ गतजन्मांतराभ्यासात्रिलोचनसमाश्रयात् ॥ ८२ ॥ समस्तपुण्यनिलयंसमस्तार्थप्रकाशकम् ॥ समस्तकामजनकंपरानंदैकारणम् ॥
॥ ८३ ॥ यावच्छरीरमरुजंयावन्नैन्द्रियविष्ठवः ॥ तावत्त्रिलोचनंकाश्यामनर्च्यश्रामिनाण्वपि ॥ ८४ ॥ इत्थंमांदारदामिःसनित्यंपरिमलालयः ॥ काश्यां
त्रिविष्टपंद्रष्टुंसमागच्छेत्प्रयत्नवान् ॥ ८५ ॥ पारावत्यपिसाजातारत्नदीपस्यमंदिरे ॥ नागराजस्यपातालेनाभारतनावलीतिच ॥ ८६ ॥ समस्तना
गकन्यानारूपशरीलकलागुणैः ॥ एकैरत्रभूतासीद्ब्रह्मदीपोरगात्मजा ॥ ८७ ॥ तस्याःसखीद्वयंचासीदेकानाम्नाप्रभावती ॥ कलावतीतथान्याचनित्यं
तदनुगेउभे ॥ ८८ ॥ स्वदेहादनपायिःशोछायाकांतीयथातथा ॥ तद्वेसख्यावभूतांहिरन्नावल्याचटोद्भव ॥ ८९ ॥ सातुबाल्येव्यतिकर्तकिंचिदुद्भिन्नयो
वना ॥ शिवभक्तस्वपितरंहृद्धानियममहाहृत् ॥ ९० ॥ पितस्त्रिलोचनंकाश्यामर्चयित्वादिनेदिने ॥ अभ्यांसखीभ्यांसहितामौनंत्यस्यामिनान् यथा ॥
॥ ९१ ॥ एवंनागकुमारीसासखीद्वयःत्रिमन्त्रिता ॥ त्रिलोचनंसमभ्यर्च्यगृहानहरहोव्रजेत् ॥ ९२ ॥ दिनेदिनेसाम्प्रत्यग्रैःकुसुमैरिष्टगंधिभिः ॥ सुवि
चित्राणिमाल्यानिपरिगुंफ्यार्चयेद्भिभुम् ॥ ९३ ॥ तिस्रोपिगीतंगायंतिलसद्गांधारसुंदरम् ॥ रासमंडलभेदेनलास्यंतिस्रोपिकुर्वते ॥ ९४ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ मत्पयैर्विकसितैः ॥ माल्यानिमालाः ॥ परिगुंफ्युंक्त्वासीक्त्विनेतिपाठः ॥ अथपेतिक्वचित् ॥ ९३ ॥ लघुगांधारसुंदरंशोभ

मानमांशान्तेगन्तोहरम् ॥ गसमंडलभेदेन बहु तंकीतुकोत्त्वविशेषोगमस्तद्वपणवाद्दलेन ॥ लास्यंनृत्यम् ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ पिलिलेलेवेलेपिलिलेनपिपु ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ अङ्गमोटनवत्यःशरीरचालनवत्यः ॥ कणिताननाःशब्दितमुखाः ॥ २ ॥ संभ्रमेणाद्रेणापन्नंवाप्तमानसंपासांताःसंभ्रमापन्नमानसाः ॥ अतर्कितागमोऽन्तर्भावितागमनः ॥

वीणावेणुमृदंगांश्चलयतालविचक्षणाः ॥ वादयंतिमुदायुक्तास्तिस्रोपीश्वरसन्निधौ ॥ ९५ ॥ इत्यमाराधयतीशंतिस्त्रोनागकुमारिकाः ॥ विचित्रगंधमालाभिः
संमार्जनविलेपनेः ॥ ९६ ॥ एकदामाधवेमासितृतीयायामुपोषिताः ॥ रात्रौजागरणंकृतवानृत्यगीतकथादिभिः ॥ ९७ ॥ प्रातश्चतुर्थीस्नात्वाथतीर्थपिलि
पिलेशुभे ॥ त्रिलोचनंसमर्च्यार्थप्रसुप्तारंगमंडपे ॥ ९८ ॥ सुप्तासुतासुबालासुत्रिनेत्रःशशिभूषणः ॥ शुद्धकर्पूरगौरांगोजटामुकुटमंडलः ॥ ९९ ॥
तमालनीलसुग्रीवःस्फुरत्फणिविभूषणः ॥ वामार्धविलसच्छक्तिर्नागयज्ञोपवीतवान् ॥ १०० ॥ तस्मादेवविनिष्क्रम्यलिङ्गात्पन्नगमेखलात् ॥ उवाचचत
तोबालाविभुरुत्तिष्ठतेतिसः ॥ १ ॥ उत्थायताविनिर्माज्यलोचनेश्रुतिसंगते ॥ अंगमोटनवत्यश्चजुंभाभिःकणिताननाः ॥ २ ॥ यावत्पश्यंतिपुरतःसं
भ्रमापन्नमानसाः ॥ अतर्कितागमस्तावत्ताभिर्दृष्टस्त्रिलोचनः ॥ ३ ॥ वंदुंरथताबालाज्ञात्वालक्ष्मभिरिश्वरम् ॥ तुष्टुवुश्चप्रहृष्टास्याःसन्नकंठयोतिगद्गदम् ॥
॥ ४ ॥ जयशंभोजयेशानजयसर्वगसर्वद ॥ जयत्रिपुरसंहर्तर्जयांधकनिषूदन ॥ ५ ॥ जयजालंधरहरजयकंदर्पदर्पहृत् ॥ जयत्रैलोक्यजनकजयत्रैलो
क्यवर्धन ॥ ६ ॥ जयत्रैलोक्यनिलयजयत्रैलोक्यवन्दित ॥ जयभक्तजनाधीनजयप्रमथनायक ॥ ७ ॥ जयत्रिपथगापाथःप्रक्षालितजटातट ॥ जयचं
द्रकलाज्योतिर्विद्योतितजगन्नय ॥ ८ ॥ जयसर्पफणारन्नप्रभाभासितविग्रह ॥ जयाद्रिाराजतनयातपःक्रीतार्धदेहक ॥ ९ ॥ जयश्मशाननिलयजय
वाराणसीप्रिय ॥ जयानंदवनाध्यासिप्राणिनिर्वाणदायक ॥ ११० ॥ जयविश्वपतेशर्वशर्वरीपरिवर्जित ॥ जयनृत्यप्रियेशोन्नजयगीतविशारद ॥ ११ ॥
जयप्रणवसद्वासजयधाममहानिधे ॥ जयशूलिन्विरूपाक्षजयप्रणतसर्वद ॥ १२ ॥ विधिःसर्वविधिज्ञोपिनत्वांस्तोतुंविचक्षणः ॥ वाचोवाचस्पतेर्ना
थत्वस्तुतौपरिकुंठिताः ॥ १३ ॥

॥ ३ ॥ लक्ष्मिभिःशशिभूषणादिचिह्नैः ॥ ४ ॥ तिस्रोनागकुमार्यस्ताःश्रीकण्ठशशिभूषणम् ॥ एकादशमुपचैस्तुष्टुवुःप्रणताःशिवम् ॥ १ ॥ जयसर्वोत्कर्षमाविष्कुरु ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ पाण्डोऽनलम् ॥ ८ ॥
॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रणवप्रणवस्वरूप ॥ सद्वाससत्वांवास्तवाश्रय ॥ सद्दामेविपाठेऽपिसत्त्वार्थः ॥ वाममहानिधेजसांमहाशेवधेयमहाश्रयेत्यर्थः ॥ विरूपाक्षत्रिनेत्र ॥ १२ ॥ विधिर्ब्रह्मा ॥ १३ ॥

नमनतिमननविषयंनकरोतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ नमःशब्दावृत्तिरादरार्था ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ सचभक्त्यत्येकवचनपरिणमय्यानुषंगः ॥ १९ ॥ निर्मलत्वेहेतुः ॥ भक्तिभावितंभक्त्यायुक्तमित्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तत्परिमलालयस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तुभ्यमेरितंदूरीकृतमितियावत् ॥ २९ ॥ १३० ॥ चतुर्भेदे

विदंतिवेदाःसर्वज्ञनत्वानाश्रयथार्थतः ॥ मनतीहमनोनत्वामनंतंचादिवर्जितम् ॥ १४ ॥ नमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमस्तुभ्यंनमोनमः ॥ त्रिलोचनंनमस्तुभ्यं त्रिविष्टपनमस्तुते ॥ १५ ॥ इत्युक्तादंडवद्धूमौप्रणिपेतुःकुमारीकाः ॥ अथोत्थाप्यकुमारीस्ताःप्रोवाचशशिभूषणः ॥ १६ ॥ सुतोमंदारदाग्नश्चनान्नापरि मलालयः ॥ पतिर्विद्याधरवरोभवतीनांभविष्यति ॥ १७ ॥ चिरंविद्याधरेलोकेभोगान्भुक्त्वासमंततः ॥ ततोनिर्वेदमापन्नाःकाशीसिद्धिमवाप्स्यथ ॥ १८ ॥ यूयंतिस्रोपिमेभक्ताःसचविद्याधरोयुवा ॥ चत्वारोप्येतएवात्रप्रतिभोक्षमवाप्स्यथ ॥ १९ ॥ जन्मांतरेपिमेत्सेवाभवतीभिश्चतेनच ॥ विहिताते नवोजन्मनिर्मलंभक्तिभाविताम् ॥ २० ॥ एतश्चभवतीस्तोत्रंयःपठिष्यतिमेपुरः ॥ तस्यकामंप्रदास्यामिभवतीनामिवस्फुटम् ॥ २१ ॥ त्यजेत्क्षपाकृतं पापंशुचिःप्रातःपठन्नरः ॥ दिवाकृतमलंहेतिसायंपठनतःस्फुटम् ॥ २२ ॥ इत्युक्तवतिदेवेशेताःकन्याहृष्टमानसाः ॥ प्रणम्यप्रोचुरीशानंप्रवद्धकरसंपुटाः ॥ २३ ॥ नागकन्याउचुः ॥ ॥ पृच्छामोब्रूहिनोनाथकरुणाकरशंकर ॥ जन्मांतरेकथंसेवाचतुर्भिर्भवतःकृता ॥ २४ ॥ भवप्राग्भववृत्तांतंतस्यापि सुकृतात्मनः ॥ अस्माकमपिचाख्याहि कृपांकुरुकृपानिधे ॥ २५ ॥ इतिश्रुत्वाप्रणयतोबालोदीरितमोशिता ॥ प्रोवाचतासांतस्यापिभवांतरविचेष्टितम् ॥ २६ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ शृणुध्वंनागतनयास्तिस्रोपिद्विसमाहिताः ॥ प्राग्भवंभवतीनांचतस्यापिकथयाम्यहम् ॥ २७ ॥ एषारत्नावली पूर्वमासीत्पारावतीखणी ॥ सचविद्याधरवरःपतिरस्याःखगोभवत् ॥ २८ ॥ प्रासादेत्रममेताभ्यामुषितंसुचिरंमुखम् ॥ रजःप्रासादसंलग्ननुग्रंपक्षानिलैः पुनः ॥ २९ ॥ उपरिष्टादधस्ताच्चकृताबह्वयःप्रदक्षिणाः ॥ व्योम्रासंचरमाणाभ्यासंचरद्भ्याममाजिरे ॥ ३० ॥ स्नातंचतुर्नंदतीर्थेपीतंत्रांबुचासकृत् ॥ आभ्यांकलरवाभ्यांचकृतःकलरवोमुदे ॥ ३१ ॥ एताभ्यांस्थिरचेतोभ्यामुदिताभ्यामतीवहि ॥ दृष्टानिकौतुकान्यत्रममभक्तेःकृतानिवै ॥ ३२ ॥ अमृभ्यां बहुशोदृष्टामममंगलदीपिकाः ॥ पीतंश्रुतिपुटाभ्यांचममनामाक्षरामृतम् ॥ ३३ ॥ तिर्यग्योनिप्रभावेननमृतौममसन्निधौ ॥ मृतंपुर्यामयोध्यायांकाशीप्राप्तिकृतिध्रुवम् ॥ ३४ ॥ अथोध्यानिघनादेष्टारत्नदीपमुताभवत् ॥ पतिःपारावतोऽस्याःसजातोविद्याधरांगजः ॥ ३५ ॥ एषाप्रभावतीनागीनागराजस्यपद्मिनः ॥ इहजन्मनिकन्यासीत्पूर्वजन्मब्रवीमिवः ॥ ३६ ॥ त्रिशिवस्योरंगेद्रस्यमुताचेयंकलावती ॥ एतस्याअपिवृत्तांतंनिशामयतवचम्यहम् ॥ ३७ ॥

चतस्रणांनदीनांसमाहारश्चतुर्नंदतस्मिन् ॥ मुदेहर्षायममेतिशेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ काशीप्राप्तिकरोतीतितथातस्यांकाशीप्राप्तिकृति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

॥ ३८ ॥ ३९ ॥ दंदशूकेन संपेण ॥ १४० ॥ ४१ ॥ परिणेतविवाहकर्ता ॥ देवसरिदाह्वानादेवनदीनाम्नीम् ॥ ४२ ॥ रंभाकदली ॥ ४३ ॥ शाखामृग्यौवनार्थं ॥ ननुमासोपवासादिकृतवत्योस्तयोः कथं शाखा
मृगीत्वं तत्राह ॥ फलेति ॥ विपाकेन फलेन ॥ तर्हि मासोपवासादिनापातिभ्यस्त्वरक्षणेन किंकृतं तत्राह ॥ शीलेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ तदुत्पत्त्यादिवानर

भवांतरेतृतीयेऽतः कन्ये चारायणस्यह ॥ आस्तामहर्षेः शीलान्धेप्रेमवत्यौ परस्परम् ॥ ३८ ॥ पित्राचारायणेनापिताभ्यां संप्रेरितेन ते ॥ आमुष्यायणपुत्रा
यदत्तेनारायणायहि ॥ ३९ ॥ अप्राप्तयौवनः सोथसमिदाहरणायवै ॥ गतोविधिवशाद्दण्डशूकेन कानने ॥ १४० ॥ भवानीगौतमीनाम्न्यौ ते तु चारायणां
गजे ॥ वैधव्यदुःखमापन्ने देन्यग्रस्ते बभूवतुः ॥ ४१ ॥ अतएव प्रयत्नेन परिणेतविवाहं कर्तव्यम् ॥ देवतासरिदाह्वानां कन्यां पाणिग्रहे सुधीः ॥ ४२ ॥ अथर्षेः
कस्यचिद्देवादाश्रमे परमाद्भुते ॥ रंभाफलान्यदत्तानि मोहाज्जगृहस्तदा ॥ ४३ ॥ कृत्वा मासोपवासादि व्रतानि ब्राह्मणांगजे ॥ अवाप्यनिधनं कालाच्छाखा
मृग्यौ बभूवतुः ॥ ४४ ॥ फलचौर्यविपाकेन वानरीत्वं तयोरभूत् ॥ शीलरक्षणधर्मेण काश्यां जनिमवापतुः ॥ ४५ ॥ सचनारायणो विप्रः पितृशुश्रूषणव्रतः ॥
दण्डोपि दंदशूकेन काश्यां पारावतो भवत् ॥ ४६ ॥ एवं भवांतरे चासीदेतयोः पतिरेषकः ॥ तिसृणां भवतीनां च भर्ता धुनापि हि ॥ ४७ ॥ प्रासादस्या
स्य पार्श्वे तु न्यग्रोधस्तु महानभूत् ॥ तस्मिन् शाखिनिशाखाढ्येशाखामृग्यौ बभूवतुः ॥ ४८ ॥ चतुःस्रोतस्विनी तीर्थे कीडया च ममजतुः ॥ पपतुश्चापि
पानीयं तस्मिंस्तीर्थे तृपातुरे ॥ ४९ ॥ जातिस्वभावचापल्यात्कीडं तयोश्च प्रदक्षिणम् ॥ चक्रतुर्वहुकृत्वश्च लिंगं ददृशुर्बहु ॥ १५० ॥ विचरंत्यावितिस्त्रैरं
तत्र न्यग्रोधसन्निधौ ॥ केनचिद्योगिवेपेण पार्श्वेन च निर्यत्रिते ॥ ५१ ॥ भिक्षार्थं शिक्षिते तेन तदुत्पत्त्यादिनर्तनम् ॥ अथ ते कापिमर्कटचौकालधर्मवशंगते ॥
॥ ५२ ॥ काशीवासजपुण्येन त्रैलोक्यं च न्यानुसेवया ॥ प्रादक्षिण्यादिरूपिण्याजातेनागसुते इति ॥ ५३ ॥ अधुना तं पतिं प्राप्य विद्याधरकुमारकम् ॥ निर्वि
श्वस्वर्गभोगांश्च काश्यानिर्वृतिमेष्यथं ॥ ५४ ॥ यदल्पमपि वैकाश्याकृतं कर्म शुभावहम् ॥ तस्य मोक्षः परीपाको निश्चितं मनुग्रहात् ॥ ५५ ॥ त्रिलोक्या अ
पि सर्वस्याः श्रेष्ठवाराणसीपुरी ॥ ततोपिलिंगमोकारं ततोप्यत्र त्रिलोचनम् ॥ ५६ ॥ तिष्ठमानो त्रिलिंगे हं भक्तमुक्तिं दिशाम्यहम् ॥ ततः सर्वप्रयत्नेन काश्यां पु
ज्यस्त्रिलोचनः ॥ ५७ ॥ इत्युक्त्वा देवदेव शस्तप्रासादात्तरं विशत् ॥ अवाच्यरूपमासाद्य स्थूलं त्रिभुवनादपि ॥ ५८ ॥ ताश्च स्वं स्वं पदं प्राप्य तद्वृत्तांतमशो
षतः ॥ स्वमातृपुरतश्चोक्ता कृतकृत्या इवाभवत् ॥ ५९ ॥ एकदामाधवे मासि महायात्रा समागता ॥ विद्याधरास्तथानागामिलिताः सपरिच्छदाः ॥ १६० ॥

जातेरुत्कालादितत्प्रसिद्धमिति वा ॥ मर्कटचौकालाखामृग्यौ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अवाच्यं वाह्मनसयोरगोचरं स्थूलं व्यापकं परिपूर्णमिति यावत् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥

कुलावलीकुलपरंपराम् ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अतिगौरवमतिमाहात्म्यम् ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ मध्येर्लिङ्गलिङ्गस्यमध्ये ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ १६९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृताया
काशीखंडटीकायांपदसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ अध्याये सप्ततितमे सप्ताधिक उशत्तमम् ॥ केदारेशस्य माहात्म्यं वर्ण्यते सर्वकामदम् ॥ १ ॥ त्रिसप्ततितमेऽध्याये ओंकारादिचतुर्दशलिंगगण

विरजस्के महाक्षेत्रे त्रिलोचनसमीपतः ॥ देवस्य वरदानाच्च पृष्ठान्योन्यंकुलावलीम् ॥ ६१ ॥ विद्याधराय तानागैः कन्यास्तिस्रोऽपि कल्पिताः ॥ मंदारदामासं
तुष्टः प्राप्य तच्च स्तुपात्रयम् ॥ ६२ ॥ रत्नदीपश्चनागेंद्रः पद्मीचभुजगेश्वरः ॥ त्रिशिखोऽपि फणींद्रश्च हृष्टाष्टते त्रयोऽपि च ॥ ६३ ॥ जामातरं समासाद्य शुभं प
रिमलालयम् ॥ अन्योन्यं स्वजनास्ते तु मुदा विकसितेक्षणाः ॥ ६४ ॥ विवाहोत्सवमाकल्प्य स्वं स्वं भुवनमाविशन् ॥ त्रिलोचनस्य लिङ्गस्य वर्णयंतो तिगौ
रवम् ॥ ६५ ॥ सच विद्याधरः श्रीमान्नागीभिर्विपुलं सुखम् ॥ भुक्त्वा वाराणसीं प्राप्य संसेव्याथ त्रिलोचनम् ॥ ६६ ॥ गायन्गीतं सुमधुरं नागीभिः सहितः
कृती ॥ आत्मानं चातिसंस्मृत्य मध्येर्लिङ्गं लयंगतः ॥ ६७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ त्रिलोचनस्य महिमा कलौ देवेन गोपितः ॥ अतो लपसत्त्वामनुजानत
ल्लिङ्गमुपासते ॥ ६८ ॥ त्रिलोचनकथामेतां श्रुत्वा पापान्वितोऽप्यहो ॥ विषाम्पाजायते मर्त्यो लभते च परांगतिम् ॥ १६९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदमहापु
राण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे त्रिलोचनप्रभावो नाम षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ नमस्ते
देव देवेश प्रणमत्करुणानिधे ॥ वद केदारमाहात्म्यं भक्तानामनुकंपया ॥ १ ॥ तस्मिँल्लिङ्गे महाप्रीतिस्तव काश्यामनुत्तमा ॥ तद्भक्ताश्च जनानित्यं देव देव महा
धियः ॥ २ ॥ ॥ देव देव उवाच ॥ ॥ शृण्व पणंभिधास्यामि केदारेश्वरसंकथाम् ॥ समाकर्ण्यापियां पापोप्यपापो जायते क्षणात् ॥ ३ ॥ केदारं यातु
कामस्य पुंसो निश्चितचेतसः ॥ आजन्म संचितं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ४ ॥ गृहाद्विनिर्गते पुंसि केदारमभिनिश्चितम् ॥ जन्मद्वयार्जितं पापं शरीराद
पि निर्व्रजेत् ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गं प्रपन्नस्य त्रिजन्म जनि त्वं चम् ॥ देहगोहाद्विनिःसृत्य निराशं याति निःश्वसत् ॥ ६ ॥ सायं केदारकेदारकेदारेति त्रिरुच्चरन् ॥
गृहेऽपि निवसन्ननं यात्राफलमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा केदारशिखरं पीत्वा तत्रत्यं मं बुच ॥ सप्तजन्मकृतात्पापान्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ८ ॥ हरपापहृदे स्नात्वा के
दारेशं प्रपूज्य च ॥ कोटिजन्मार्जितेनोभिर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ९ ॥ सकृत्प्रणम्य केदारं हरपापकृतोदकः ॥ स्थाप्य लिङ्गं हृदं भोजे प्रांते मोक्षं गमिष्यति ॥ १० ॥

नामध्ये ओंकारादीनां षण्णां प्रादुर्भावमाहात्म्ययोः पूर्वमुक्तत्वात्क्रमप्राप्तकेदाराविर्भावमाहात्म्यं प्रणतिपूर्वकं पृच्छति ॥ नमस्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ मध्ये मार्गं मार्गस्य मध्ये ॥ ६ ॥ ७ ॥ केदार
शिखरं केदारेश्वरप्रासादाग्रम् ॥ सप्तजन्मकृता सप्तजन्मस्वनुष्ठितात् ॥ जन्मजन्मकृतादितिकचित् ॥ ८ ॥ एनोभिः पापैः ॥ ९ ॥ पापं हरतीति हरपापं हरति पापं यत्तद्वाहरपापम् ॥ उभययाप्यार्पम् ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ केदारेश्वरं दिदृक्षुणां मध्ये मार्गं मृतान कैलासेवासो भक्त्यस्मिन्नर्थे इति हासमुत्पापयति ॥ पुरोति ॥ रायंतरे कल्पेरं तरनामि ॥ १२ ॥ १३ ॥ जटाप्रसू कुटानितैर्भूषितं रंलं कृतैः ॥ १४ ॥
भूतिभूषितवर्ष्मभिः विभूतिभूषितदेहैः ॥ भिक्षामाधुकराकमणीतापाचितावात्कालिकोपपन्नरूपापंचविधाः ॥ तदुक्तम् ॥ माधुकरमसंज्ञं प्राकमणीतमयाचितम् ॥ तत्कालिकं चोपपन्नं भिक्षापंच
हरपापहृदे श्राद्धं श्रद्धयायः करिष्यति ॥ उद्धृत्य सप्तपुरुषान्समेलोकंगमिष्यति ॥ ११ ॥ पुरारायंतरे कल्पेयदभूदत्र तच्छृणु ॥ अपर्णे दत्तकर्णात्वं वर्णया
मितवाग्रतः ॥ १२ ॥ एको ब्राह्मणदायाद उज्जयिन्या इहागतः ॥ कृतोपनयनः पित्रा ब्रह्मचर्यव्रतोऽस्थितः ॥ १३ ॥ स्थलीपाशुपतीकाशीसविलोक्य समंततः ॥
द्विजैः पाशुपतैः क्रीणां जटामुकुटभूषितैः ॥ १४ ॥ कृतर्लिंगसमर्चैश्च भूतिभूषितवर्ष्मभिः ॥ भिक्षाहृता ब्रह्मसंतुष्टैः पुष्टैर्गंगामृतोदकैः ॥ १५ ॥ बभूवानंदि
तमना व्रतं जग्राह चोत्तमम् ॥ हिरण्यगर्भादाचार्यान्महत्पाशुपताभिधम् ॥ १६ ॥ सच शिष्यो वशिष्ठो भूत्सर्वपाशुपतोत्तमः ॥ स्नात्वा हृदे हरपापेनित्यप्रातः
समुत्थितः ॥ १७ ॥ विभूत्या हरदः स्नाति त्रिकालं लिंगमर्चयन् ॥ नांतरं स विजानाति शिर्वर्लिंगे गुरोतथा ॥ १८ ॥ स द्वादशाब्ददेशीयो वशिष्ठो गुरुणा सह ॥
ययौ केदारयात्रार्थं गिरिगोरी गुरोर्गुरुम् ॥ १९ ॥ यत्र गत्वानरो चंतिर्किंचित्संसारिणः क्वचित् ॥ प्राश्योदकं लिंगं रूपं लिंगं रूपं त्वमागताः ॥ २० ॥ असिधारं
गिरिप्राप्य वशिष्ठस्तपस्विनः ॥ गुरुर्हिरण्यगर्भस्यः पंचत्वमगमत्तदा ॥ २१ ॥ पश्यतां तापसानां च विमाने सार्वकामिके ॥ आरोप्य तं पारिषदाः
कैलासमनयन्मुदा ॥ २२ ॥ यस्तु केदारमुद्दिश्य गेहाद र्धपथेऽप्यहो ॥ अकातरस्त्यजेत् प्राणान्कैलासे सचिं वसेत् ॥ २३ ॥ तदा श्रयं स मालोक्य सव
शिष्टस्तपोधनः ॥ केदारमेवार्लिंगेषु बह्वंस्तु निश्चितम् ॥ २४ ॥ अथ कृत्वा सकैदारीयात्रां वाराणसीमगात् ॥ अग्रहीन्नियमं चापियथार्थाचकरोत्पुनः ॥
॥ २५ ॥ प्रतिचैत्रं सदा चैत्र्यायावष्णीवमहं शुभम् ॥ विलोकाय पथे केदारं वसन् वाराणसीपुरीम् ॥ २६ ॥ तेन यात्राः कृताः सम्यक्षष्टिरेकाधिका मुदा ॥
आनंदकाननेनित्यं वसता ब्रह्मचारिणा ॥ २७ ॥ पुनर्यात्रां सवैचक्रेमधौ निकटवर्तिनि ॥ परमोत्साहसंतुष्टः पलिताकलितोऽप्यलम् ॥ २८ ॥ तपोधने
स्तत्रिधनं शंकरमानैर्निवारितः ॥ कारुण्यपूर्णहृदये रन्यैरपि च संगिभिः ॥ २९ ॥ ततोऽपिनतदुत्साहभंगो बह्वद्वेत्तसः ॥ मध्ये मार्गं मृतस्यापि गुरोरिव ग
तिर्मम ॥ ३० ॥ इति निश्चितचेतस्के वशिष्ठतापसे शुचौ ॥ अशूद्रात्रपरीपुष्टे तुष्टो हं चंडिकेऽभवम् ॥ ३१ ॥ स्वप्ने मया संप्रोक्तो वशिष्ठस्तापसोत्तमः ॥
दृढव्रतप्रसन्नोऽस्मि केदारं विद्धि मामिह ॥ ३२ ॥ अभीष्टं च वरं मत्तः प्रार्थय स्वाविचारितम् ॥ इत्युक्तवत्यपि मयि स्वप्नो मिथ्येति सो ब्रवीत् ॥ ३३ ॥ ततोऽपि
समयाप्रोक्तः स्वप्नो मिथ्याऽऽचिप्सताम् ॥ भवादृशामि मयि स्वप्नस्यासदृशवर्तिनाम् ॥ ३४ ॥

विधं स्मृतमिति ॥ अतं कृतमिति माधुकरविशेषणम् ॥ ताभिः कृतानि यान्यन्नानि तैः संतुष्टैः ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्रकृतो वशीवशिष्ठ इति यावत् ॥ वशिष्ठ इति बापाठः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गुरोर्भट्टः हिरण्यगर्भस्य वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ स्वाख्यातदृशं वर्ति तुं शीलयेति यावत् ॥ ३४ ॥

सत्त्ववतोऽथैवतः सात्त्विकस्येति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मेममसंभविनः ॥ सार्यभुताहृत्यर्थः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ स्वशिष्टाहृत्यारभ्यात्रपूर्वत्वित्यतः प्राक्तनस्य ग्रन्थस्यायं भावः ॥ हरपापं
 तीर्थकेदारारण्यालिंगचक्राङ्गां पूर्वमप्यस्येव ॥ वशिष्ठवरमार्चनानुत्तरकलामात्रावशेषेणात्र सर्वात्मना वास्यतिरिति ॥ अत्रैव काशीस्य स्ववशिष्टस्य पूर्वम् ॥ स्नात्वा ह्येहरपापेनित्यं प्राक्तनस्युत्थितः ॥
 विभूत्या हरदः स्नाति त्रिकालं लिंगमर्चयन् ॥ इत्याहुक्तमुपपन्नतरम् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ तत्र हिमाद्रौ केदारे ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ गौरीकुण्डं यथा तत्र
 वरं ब्रूहि प्रसन्नोऽस्मि स्वप्नशंकां त्यजद्विज ॥ तव सत्त्ववतः किंचिन्मया देयं न किंचन ॥ ३५ ॥ इत्युक्तं मे समाकर्ण्य वरयामास मामिति ॥ शिष्यो हिरण्यगर्भ
 स्य तपस्विजनसत्तमः ॥ ३६ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश तदा मे सानुगाहमे ॥ सर्वशूलिन्ननुग्राह्या एष एव वरो मम ॥ ३७ ॥ देवितस्येदमाकर्ण्य परोपकृतिशालिनः ॥
 वचनं नितरां प्रीतस्तथेति तमुवाच ह ॥ ३८ ॥ पुनः परोपकरणं तत्तपो द्विगुणीकृतम् ॥ तेन पुण्येन समयापुनः प्रोक्तो वरं वृणु ॥ ३९ ॥ स्वशिष्टो
 महाप्राज्ञो दृढपाशुपतव्रतः ॥ देवि मे प्रार्थयामास हिमशैलादिह स्थितिम् ॥ ४० ॥ ततस्तत्तपसा कृष्टः कलामात्रेण तत्र हि ॥ हिमशैले ततश्चात्र सर्वभावेन सं
 स्थितः ॥ ४१ ॥ ततः प्रभाते संजाते सर्वेषां पश्यतामहम् ॥ हिमाद्रेः प्रस्थितः प्राप्तः स्तूयमानः सुरार्षिभिः ॥ ४२ ॥ वशिष्ठपुरतः कृत्वा सर्वसार्थसमायुतम् ॥
 हरपापद्वेतीर्थे स्थितो हंतदनुग्रहात् ॥ ४३ ॥ मत्परिग्रहतः सर्वे हरपापेकृतोदकाः ॥ आराध्य मामनेनैव वपुषा सिद्धिमागताः ॥ ४४ ॥ तदा प्रभृति लिंगे
 स्मिन् स्थितः साधकसिद्धये ॥ अविमुक्ते परे क्षेत्रे कलिकाले विशेषतः ॥ ४५ ॥ तुषाराद्रिं समारुह्य केदारं वीक्ष्य यत्फलम् ॥ तत्फलं सप्तगुणितं काश्या केदारदर्शने ॥ ४६ ॥
 गौरीकुण्डं यथा तत्र हंसतीर्थं च निर्मलम् ॥ यथामधुसूतवाङ्गं काश्या तदखिलं तथा ॥ ४७ ॥ इदं तीर्थं हरपापं सप्तजन्मावनाशनम् ॥ गंगायां मिलितं पश्चाज्जन्मकोटिकृता च हम् ॥ ४८ ॥
 अत्र पूर्वतुका कोलौ युष्यंतोऽस्मात्त्रिपेततुः ॥ पश्यतां तत्र संस्थानां हिंसो भूत्वा विनिर्गतौ ॥ ४९ ॥ गौरीत्वया कृतं पूर्वस्नानमत्र महाह्वये ॥
 गौरीतीर्थं ततः ख्यातं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥ ५० ॥ अत्रामृतसूतवाङ्गं गामहामोहांधकारहृत् ॥ अनेकजन्मजनितजाड्यध्वंसविधायिनी ॥ ५१ ॥
 सरसामानसेनात्र पूर्वतप्तं महातपः ॥ अतस्तु मानसं तीर्थं जने ख्यातिमिदं गतम् ॥ ५२ ॥ अत्र पूर्वजनः स्नानमात्रेणैव प्रमुच्यते ॥ पश्चात्प्रसादितश्चाहं त्रिदशैर्मुक्तिदुर्दशैः ॥ ५३ ॥
 सर्वमुक्तिगमिष्यंति यदि देवहमानवाः ॥ केदारकुण्डे सुस्नातास्तदोच्छिन्तिर्भविष्यति ॥ ५४ ॥ सर्वेषामेव वर्णानामाश्रमाणां च धर्मिणाम् ॥ तस्मात्तनुविसर्गे त्रयोदशस्य तिना न्यथा ॥ ५५ ॥
 ततस्तदुपरोधेन तथेति च मयोदितम् ॥ तदारभ्य महादेवि स्नानात्केदारकुण्डतः ॥ ५६ ॥ समर्चनाच्च भक्त्या वै मम नाम जपादपि ॥ नैः श्रेयसीं श्रियं दद्यामन्यत्रापि तनुत्यजाम ॥ ५७ ॥
 केदारतीर्थे यः स्नात्वा पिंडान्दास्यति चात्वरः ॥ एकोत्तरशतं वंश्यास्तस्य तीर्णा भवांश्चुधिम् ॥ ५८ ॥

त्याद्युक्तं क्रममनाहृत्य दर्शयति ॥ अत्रेति ॥ काकोलीद्रोणकाकौ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ मानसेन सरसामानसरो विघ्नात्रा ॥ द्विजेनेति कचित् ॥ तत्र तस्मान्नात्राक्षणेनेत्यर्थः ॥ अत्र हरपापे ॥ मानसमिति ख्यातिं गतम् ॥ इदं हरपापम् ॥ ५२ ॥ मुक्तिदुर्दशैः मनुष्याणां प्राप्यैवैतत्पदं शक्नुवन्ति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तनुविसर्गे तनुत्यागे ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ भवांश्चुधिसंसारार्णवम् ॥

स्कां. म. पु.
॥ ३१५ ॥

भवांनुधेरितिचपाठः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ विषादुःखरूपात् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ आख्यायिकायितः ॥
॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ अष्टाधिकमहाश्रयेश्रोत्रानंदविवायिनि ॥ अध्याये सप्ततितमे धर्मशमाहि
भोमवारेयदादर्शस्तदायः श्राद्धदोनरः ॥ केदारकुंडमासाद्यगयाश्राद्धेनार्किततः ॥ ५९ ॥ केदारंगंतुकामस्य बुद्धिर्देयानरैरियम् ॥ काश्यां स्पृशंस्त्वं केदारं
कृतकृत्यो भविष्यसि ॥ ६० ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यामुपवासं विधाय च ॥ त्रिगंडूषान्पिबन्प्रातर्हल्लिङ्गमधितिष्ठति ॥ ६१ ॥ केदारोदकपानेन यथात
त्रफलं भवेत् ॥ तथा त्रजायते पुंसां स्त्रीणां चापि न संशयः ॥ ६२ ॥ केदारभक्तं संपूज्य वा सोन्नद्रविणादिभिः ॥ आजन्म जनितं पापं त्यक्त्वा याति ममालयम् ॥
॥ ६३ ॥ आपण्मासं त्रिकालं यः केदारे शनमस्यति ॥ तं नमस्यंति स तं लोकपालाय मादयः ॥ ६४ ॥ कलौ केदारमाहात्म्यं योऽपि कोऽपि न वेत्स्यति ॥ यो वे
त्स्यति स पुण्यात्मा सर्ववत्स्यति स ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ केदारे शं सकृद्दृष्ट्वा देवि मेऽनुचरो भवेत् ॥ तस्मात्काश्यां प्रयत्नेन केदारे शं विलोकयेत् ॥ ६६ ॥ चित्रांगदेश्वरं
लिंगं केदारादुत्तरे शुभम् ॥ तस्यार्चनां नरो नित्यं स्वर्गभोगानुपाश्रुते ॥ ६७ ॥ केदारादक्षिणे भागे नीलकंठं विलोकनात् ॥ संसारो रगदष्टस्य तस्य नास्ति
विपाद्वयम् ॥ ६८ ॥ तद्वायव्यं वरीपेशो नरस्तदवलोकनात् ॥ गर्भवासं न चाप्नोति संसारदुःखसंकुले ॥ ६९ ॥ इंद्रद्युमेश्वरं लिंगं तत्समीपे समर्च्य च ॥ तेजो
मये नयानेन स स्वर्गं भुवि मोदते ॥ ७० ॥ तदक्षिणे नरो दृष्ट्वा लिंगं कालं जरेश्वरम् ॥ जरां कालं विनिर्जित्य ममलोके वसेच्चिरम् ॥ ७१ ॥ दृष्ट्वा क्षेमेश्वरं लिंगमुद
विचित्रांगदेश्वरात् ॥ सर्वत्रक्षेममाप्नोति लोकेऽत्र च परत्र च ॥ ७२ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ देवदेवेन विंध्यारे केदारमहिमामहान् ॥ इत्याख्यायिपुरां बायै
मया तेऽपि निरूपितः ॥ ७३ ॥ केदारेश्वरं लिंगस्य श्रुत्वोत्पत्तिं कृती नरः ॥ शिवलोकमवाप्नोति निष्पापो जायते क्षणात् ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे
महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरां केदारमहिमाख्यानां नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ आनं
दकानने शंभो यल्लिंगं पुण्यवर्धनम् ॥ यत्रास्मरणादेव महापातकसंक्षयः ॥ १ ॥ यत्सेव्यं साधकैर्नित्यं यत्र प्रीतिरनुत्तमा ॥ यत्र दत्तं हुतं जप्तं ध्यातं भवति
चाक्षयम् ॥ २ ॥ यस्य संस्मरणादेव यल्लिंगस्य विलोकनात् ॥ यल्लिङ्गं प्रणतेऽपि यस्य संस्पर्शनादपि ॥ ३ ॥ पंचामृतादिस्नपनपूर्वाद्यस्यार्चनादपि ॥
तल्लिङ्गं कथं येशान भवेच्छ्रेयः परंपरा ॥ ४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति देवीसमुदितं समाकर्ण्य वटोद्भव ॥ सर्वज्ञेन यदाख्यातं तदाख्यास्यामि ते शृणु ॥ ५ ॥
देवदेव उवाच ॥ ॥ उमे भवत्यायत्पृष्ठं भवबंधविमोक्षकृत् ॥ ततोऽहं कथयिष्यामि लिंगं स्थिरमना भव ॥ ६ ॥

मोच्यते ॥ १ ॥ विशेषं ज्ञातुं पृच्छति ॥ आनंदेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ श्रेयः परंपरा निरंतरं श्रेयः ॥ ४ ॥ समुदितं सम्यक् पृष्टम् ॥ ५ ॥ उमे इति ॥ उदितं संबोध्य तपसे माहतिमात्रा निषिद्धत्वाद्दुःमा ॥ तथा च
हरिवंशे ॥ एका तत्र निराहारातां माता प्रत्यबोधयत् ॥ उमा इति निषेधंती मातुस्नेहेन यंत्रिता ॥ सा तयोक्ता तदामात्रा देवीद्विश्रचारिणी ॥ उमेत्येवाभवत्ख्याता त्रिषु लोकेषु विश्रुतेति ॥ ६ ॥

का. सं. ४. उ.
स. अ. ७८

॥ ३१५ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ यत्रेति सप्तम्यंतानां पदानां तस्य लिङ्गस्येति सप्तमेनान्वयः ॥ सर्वत्र सामीप्ये सप्तमी ॥ यस्य लिङ्गस्य सप्तमीपे इत्यर्थः ॥ स्वयं विश्वमुज्ज्वला ॥ नंदनः पुत्र आशा विनायका ल्य इत्यर्थः ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्मपीठं धर्मस्थानम् ॥ तद्धर्मेशायतनम् ॥ १६ ॥ विवस्वतः सूर्यस्य ॥ १७ ॥ शिशिरे शिशिरकृतौ ॥ यन्म्रावकाशकः ॥ मेघमावरणकः ॥ आसारवाडित्यर्थः ॥
 तपतौ श्रीपतौ ॥ पंचवद्विस्थः सूर्येण सार्धं चतुर्दिशमग्रिस्थः ॥ १८ ॥ बह्वेह संवत्सुकालम् ॥ १९ ॥ समीराभ्यवहतां वाद्याहारः ॥ बहुदिष्टमनेककालम् ॥ दिष्टवान् भाग्यवान् ॥ बहुदानं दत्तवानित्यर्थः ॥
 आनंदकानने चात्र रहस्यं परमं मम ॥ नमया करय चित्कृत्या तं न प्रष्टुं वेत्ति कश्चन ॥ ७ ॥ संतिलिङ्गान्यनेकानि ममानंदवने प्रिये ॥ परं त्वया यथा पृष्टं यथा वत्तद्वी
 मिते ॥ ८ ॥ यत्र मुक्तिस्वरूपा त्वं स्वयं तिष्ठसि विश्वे ॥ यत्र ते नंदनश्चास्ति क्षेत्रविघ्नविघातकृत् ॥ ९ ॥ ममापियेन त्रिपुरसमरे जयकांक्षिणः ॥ जयाशापू
 रितास्तुत्या बहुमोदकदानतः ॥ १० ॥ यत्रास्ति तीर्थं मवहति पितृप्रीतिविवर्धनम् ॥ यत्स्रानाद्बृत्रहावृत्रवधपापाद्भिमुक्तवान् ॥ ११ ॥ धर्माधिकरणं यत्र
 धर्मराजोप्यवाप्तवान् ॥ सुदुष्करं तपस्तत्त्वापरमेण समाधिना ॥ १२ ॥ पक्षिणोपि हियत्रा पुर्जनं संसारमोचनम् ॥ रम्यो हिरण्मयो यत्र बभूव बहुपादुमः ॥
 ॥ १३ ॥ यल्लिङ्गदर्शनादेव दुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ उद्वेजकोपिलोकानां क्षणाद्धर्ममतिस्त्वभूत् ॥ १४ ॥ तस्य लिङ्गस्य माहात्म्यमाविर्भावंच सुंदरि ॥
 निशामयाभिधास्यामि महापातकनाशनम् ॥ १५ ॥ धर्मपीठं तदुद्दिष्टमत्रानंदवने मम ॥ तत्पीठदर्शनादेवनरः पापैः प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ पुरा विवस्वतः
 पुत्रो यमः परमसंयमी ॥ तपस्तपापविपुलं विशालाक्षितवाग्रतः ॥ १७ ॥ शिशिरे जलमध्यस्थो वर्षास्वभ्रावकाशकः ॥ तपतौ पंचवद्विस्थः कदाचिदि
 तितप्तवान् ॥ १८ ॥ पादाग्रां गुष्ठभूस्पर्शी बहुकालं सतस्थिवान् ॥ एकपादस्थितः सोपिकदाचिद्बह्वेहसम् ॥ १९ ॥ समीराभ्यवहतां सीद्बहुदिष्टं सदि
 ष्टवान् ॥ पयोसतुपिपासुः सन्कुशाग्रजलविश्रुषः ॥ २० ॥ दिव्यांचतुर्युगीमित्यं सनिनाय तपश्चरन् ॥ चतुर्युगं दिदृक्षुर्मापरमेण समाधिना ॥ २१ ॥
 ततो हंतस्य तपसा संतुष्टः स्थिरचेतसः ॥ यथैतस्मै वरान् दातुं शमनाय मद्वात्मने ॥ २२ ॥ वटः कांचनशाखाख्यो यस्तपस्तापसंततिम् ॥ दूरीचकार सुच्छायो
 बहुद्रिजसमाश्रयः ॥ २३ ॥ गंदमंदमरुलोलपल्लवैः करपल्लवैः ॥ यो ध्वगानध्वसंतप्तानाह्वये दिवतापहत् ॥ २४ ॥ स्वानुरागैः सुरभिभिः स्वादुभिश्च पचे
 लिमैः ॥ प्रीणयेदर्थिसार्थयो वृत्तैर्निजफलैरलम् ॥ २५ ॥ तदधस्तात्परं वीक्ष्य तमहंतं पनांगजम् ॥ स्थाणुनिश्चलवर्ष्माणं नासाग्रन्यस्तलोचनम् ॥ २६ ॥
 तपस्तेजोभिरुद्यद्भिः परितः परिधीकृतम् ॥ भानुमंतमिवाकाशे सुनीले स्वेन तेजसा ॥ २७ ॥
 विमुषः कणान् ॥ २८ ॥ दिव्यां देवपरिमाणानां चतुर्युगी सत्यत्रेताद्वापरकल्यारुध्याम् ॥ चतुर्युगं यथा स्यात्तयानिनाय ॥ चतुर्युगमिति वा पाठः ॥ २९ ॥ शमनाय यमाय ॥ ३० ॥ तपस्तापसंततिं तपो
 जन्यतापपरंपराम् ॥ द्विजाः पक्षिणः ॥ ३१ ॥ करूपाः पल्लवाः करपल्लवाः शाखा इत्यर्थः ॥ तैः कथं नृतैः ॥ मंदमंदमरुलोलपल्लवैः ईषदीपत्वनोदोलितपत्रैः ॥ ३२ ॥ स्वानुरागैः स्वीयस्नेहैः ॥
 पचेलिमैः पक्कैः ॥ वृत्तैर्वर्तुलैः वृत्तैरुत्पन्नैरिति वा ॥ ३३ ॥ तदधस्तात्तस्य वृक्षस्य मूले परंतपः कर्तुं पुत्रैश्च धर्मराजं वरं ब्रूहीत्यहं मत्पुत्रोचमिति चतुर्युगेनान्वयः ॥ ३४ ॥ परिधीकृतं परिधिपीकृतं मंडलाकारेण

स्कां. म. पु.

॥ ३१६ ॥

परिविष्टितमित्यर्थः ॥ स्वेनसौरेण ॥ २७ ॥ स्वस्याख्यास्वाख्यावर्मइत्येवंख्यातयांकित्रं चित्रितं धर्मेश्वरमित्यर्थः ॥ उपलः पाषाणः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिहृष्टानिंद्रियाणि तेषामीश्वरं मनश्च
यस्य सपरिहृष्टेन्द्रियेश्वरः ॥ निर्व्याजं निष्कपटम् ॥ सधर्मराजः ॥ ३१ ॥ पदैर्दशभिरुक्तैः प्रजासंयमनोयमः ॥ तुष्टावजगदीशानंशंकरं चंद्रशेखरम् ॥ १ ॥ कारणानां प्रकृत्यादीनाम् ॥ कार्यमयाय
विवर्तरूपमपंचाधिष्ठानाय ॥ ३२ ॥ वस्तुतोऽरूपरूपाय मायया समस्त रूपिणे ॥ पराणुरूपाय परमसुहृमाय ॥ परापराय कार्यकारणरूपाय ॥ अपारः पारोपस्थसतया तस्मै परिपूर्णमित्यर्थः ॥ परा
विपारप्रदायशत्रुरूपसंसारार्णवनाशयेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ अनीश्वरः प्रवीश्वरः ॥ कालमर्त्तितिकालात्तयात्वमित्यर्थः ॥ कालात्कालद्वारा प्रकृते कारणेति वा ॥ कालांतकृतइति पाठे कालस्येति

स्वाख्यांकितं महर्लिङ्गं प्रतिष्ठाप्यातिभक्तितः ॥ स्वच्छमूर्त्योऽपलमयं तेजः पुंजैरिवार्चितम् ॥ २८ ॥ साक्षीकृत्येव तल्लिङ्गं तप्यमानं महत्तपः ॥ प्रत्यवोचं धर्म
राजं वरं ब्रूहीति भास्करे ॥ २९ ॥ अलंतस्वामहाभागप्रसन्नोऽस्मि शुभव्रत ॥ निशम्य शमनश्चेति हृद्वामां प्रणनामह ॥ ३० ॥ चकारस्तवनं चापि परिहृष्टेन्द्रिये
श्वरः ॥ निर्व्याजं ससमार्धिं च विमृज्य ब्रध्ननंदनः ॥ ३१ ॥ धर्म उवाच ॥ नमोनमः कारणकारणानां नमोनमः कारणवर्जिताय ॥ नमोनमः कार्यमया
यतुभ्यं नमोनमः कार्यविभिन्नरूप ॥ ३२ ॥ अरूपरूपाय समस्त रूपिणे पराणुरूपाय परापराय ॥ अपारपाराय पराविपारप्रदायतुभ्यं शशि मौलये नमः ॥
॥ ३३ ॥ अनीश्वरस्त्वं जगदीश्वरस्त्वं गुणात्मकस्त्वं गुणवर्जितस्त्वम् ॥ कालात्परस्त्वं प्रकृतेः परस्त्वं कालाय कालात्प्रकृतेन मस्ते ॥ ३४ ॥ त्वमेव निर्वा
णपदप्रदोऽसि त्वमेव निर्वाणमनंतशक्ते ॥ त्वमात्मरूपः परमात्मरूपस्त्वमंतरात्मासि चराचरस्य ॥ ३५ ॥ त्वत्तो जगत्त्वं जगदेव साक्षाज्जगत्त्वदीयं जगदे
कबंधो ॥ हर्ता विता त्वं प्रथमो विधाता विधातृविष्ण्वीशानमोनमस्ते ॥ ३६ ॥ मृडस्त्वमेव श्रुतिवर्त्मगेषु त्वमेव भीमोऽश्रुतिवर्त्मगेषु ॥ त्वं शंकरः सोमसु
भक्तिभाजामुग्रोऽसि रुद्रत्वमभक्तिभाजाम् ॥ ३७ ॥ त्वमेव शूली द्विषतां त्वमेव विनम्रचेतो वचसां शिवोऽसि ॥ श्रीकंठ एकः स्वपदश्रितानां दुरात्मनां हालहलो
ग्रकंठः ॥ ३८ ॥ नमोस्तु ते शंकरशांतशंभोनमोस्तु ते चंद्रकलावतंस ॥ नमोस्तु तुभ्यं फणिभूषणाय पिनाकपाणेऽधकवैरिणे नमः ॥ ३९ ॥ स एव धन्यस्तव
भक्तिभाग्यस्तवार्चकोयः सुकृती स एव ॥ तव स्तुतिर्यः कुरुते स देव सस्तूयते दुःश्रवणादिदेवैः ॥ ४० ॥ कस्त्वामिह स्तोतुमनंतशक्तेशक्रोति माह गलवुबुद्धि वै
भवः ॥ प्राचां नवाचां मिह गोचरोयः स्तुतिस्त्वयीयं नतिरेव यावत् ॥ ४१ ॥

करोतीति कालांतकृतस्मै ॥ ३४ ॥ आत्मरूपोजीवरूपः ॥ अंतरात्माऽन्तर्मा ॥ ३५ ॥ प्रथमो विधाता स्रष्टा तदनंतरमविता ततो हंत इत्यर्थः ॥ विधातादिस्वरूपमाह ॥ विधातृविष्ण्वीशेति ॥
विधाता चतुराननः ॥ ३६ ॥ मृडः मुखरूपः ॥ भीमो दुर्दशो दुःखदइत्यर्थः ॥ शंकरः कल्याणकरः ॥ सोम उभयानां हवर्तमान ॥ ३७ ॥ शूली प्रिशूली ॥ शिवः कल्याणरूपः ॥ हालहलेन
विषेण उग्रः कंठो यस्य सः ॥ ३८ ॥ अवतंसो भूषणम् ॥ ३९ ॥ दुःश्रवणः इंद्रः ॥ ४० ॥ लघुबुद्धिरेवैवमवयस्यसः ॥ प्राचां प्राचीनानाम् ॥ तस्मिन् स्त्वपि ॥ यावदिति साकल्यार्थः ॥ साकल्येन यादयं

का. सं. ४. उ.

स. अ. ७८

॥ ३१६ ॥

स्तुतिः सान्तिर्वैत्यर्थः ॥ ४१ ॥ इलामिलन्मौलिः पृथिवीस्पृशन्मस्तकः ॥ ४२ ॥ सप्ततुरंगः सूर्यः नामतोऽपि त्रिपिण्डादर्थतोऽपि ॥ ४३ ॥ धर्माधिकृतौ धर्माधिकारे ॥ धर्मेत्युपलक्षणम् ॥
धर्माधर्माधिकार इत्यर्थः ॥ अद्यदिनादिकृत्यम् अद्यदिनादौ ईदृदिनमारभ्य कृत्यं धर्माधर्मादिविचारलक्षणं यस्य सतः ॥ ४४ ॥ इतो मर्त्यलोकात् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अवदातबुद्धिर्निर्मलांतः

स्कंद उवाच ॥ ॥ उदीर्यसूर्यस्य सुतोतिभक्त्यानमः शिवायेतिसमुच्चरन्सः ॥ इलामिलन्मौलिरतीव हृष्टः सहस्रकृत्वः प्रणनामशंभुम् ॥ ४२ ॥ ततः शिवस्तं
तपसातिखिन्नं निवार्यताभ्यः प्रणतिभ्य ईश्वरः ॥ वरान्ददौ सप्ततुरंगमूनवेत्वं धर्मराजो भवनामतोऽपि ॥ ४३ ॥ त्वमेव धर्माधिकृतौ समस्तशरीरिणां स्थावरजं
गमानाम् ॥ मयानियुक्तोऽद्यदिनादिकृत्यः प्रशाधि सर्वान्मम शासनेन ॥ ४४ ॥ त्वं दक्षिणयाश्च दिशो धेनाथस्त्वं कर्मसाक्षी भव सर्वजंतोः ॥ त्वद्दर्शिता ध्वान
इतो ब्रजंतु स्वकर्मयोग्यां गतिमुत्तमाधमाः ॥ ४५ ॥ त्वया यदेतन्मम भक्तिभाजालिङ्गं समाराधितमत्र धर्म ॥ तद्दर्शनात्स्पर्शनतोऽर्चनाच्च सिद्धिर्भविष्यत्य
चिरेण पुंसाम् ॥ ४६ ॥ धर्मे श्वरं यः सकृदेव मर्त्यां विलोकयिष्यत्यवदातबुद्धिः ॥ स्नात्वा पुरस्तेऽत्र च धर्मतीर्थेन तस्य दूरे पुरुषार्थसिद्धिः ॥ ४७ ॥ कृत्वाप्य
वानामिह यः सहस्रं धर्मे श्वरं पश्यति देवयोगात् ॥ सहेतनो जातु स नारकां ग्व्यथा कथां तदीयां दिविकुर्वते मराः ॥ ४८ ॥ यो धर्मपीठं प्रतिलभ्य काश्यां स्वश्रेयसे
नोयततेऽत्र मर्त्यः ॥ कथं स धर्मत्वमिवाति तेजाः करिष्यति स्त्वं कृतकृत्यमेव ॥ ४९ ॥ त्वया यथाप्ता इह धर्मराज मनोरेथास्ते गुरुभिस्तपोभिः ॥ तथैव धर्मे श्वरभ
क्तिभाजा कामाः फलिष्यन्ति न संशयोत्र ॥ ५० ॥ कृत्वाप्यघान्येव महान्त्यपीह धर्मे श्वराचां सकृदेव कुर्वन् ॥ कुतो विभेति प्रियं बंधुरेव तत्त्वदीयां चित
लिङ्गभक्तः ॥ ५१ ॥ पत्रेण पुष्पेण जलेन दूर्वया यो धर्मधर्मे श्वरमर्चयिष्यति ॥ समर्चयिष्यन्त्यमृतां धसस्तं मंदारमालाभिरतिप्रहृष्टाः ॥ ५२ ॥ त्वत्तो
विभेप्यंति कृतेन सो ये भयं न तेषां भविता कदाचित् ॥ धर्मे श्वराचारं च नारकरिष्यतां हरिष्यतां बंधुतया मनस्ते ॥ ५३ ॥ यदब्रवा स्यंति हि धर्मपीठेन राद्युनद्यां
कृतमज्जनाश्च ॥ तदक्षयं भाविष्युर्गातरेऽपि कृतप्रणामास्तव धर्मलिंगे ॥ ५४ ॥ ये कार्तिके मासि सितारुमितीयात्रां करिष्यन्ति नरा उपोषिताः ॥ रात्रौ च वै
जागरणं महोत्सवैर्धर्मे श्वरे तेन पुनर्भवाभुवि ॥ ५५ ॥ स्तुतिचये वै त्वदुदीरितामिमानराः पठिष्यन्ति तवाग्रतः क्वचित् ॥ निरेन सस्ते मम लोकगामिनः प्राप्स्यं
ति ते वै भवतः सखित्वम् ॥ ५६ ॥

करणः ॥ ४७ ॥ देवयोगाद्यच्छातः ॥ सहेतुमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ हे धर्म ॥ स्वमात्मानम् ॥ कथं भूतम् ॥ कृतकृत्यं येन तं कृतार्थमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ त्वदीर्यत्वया स्थापितमर्चितमर्थार्च
यापल्लिङ्गं तद्भक्तः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ चरिष्यतामिति पाठे मनोनुकूलं करिष्यतामित्यर्थः ॥ ५३ ॥ युगांतरेऽपि त्रिपिण्डात्कल्पांतरेऽपि ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ निरेन सो निष्पापाः ॥ ५६ ॥

स्कां. म. पु.
॥ ३१७ ॥

तेजोनिधेःसूर्यस्य ॥ द्विषेदिकुरु ॥५७॥ स्वमनोरथाभिदंस्वमनोरथानभितोददातीतितम् ॥ आनंदमंदोहणमरस्तस्मिन्मग्नः ॥५८॥ ॥ इतिश्रीरामानंदंक्रतायांकाशीखंडटीकायामष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ एकेनरहितेऽशीतितमेऽध्यायेमनोरमे ॥ धर्मेऽश्वरस्यमहिमावर्ण्यतेऽनिमनोहरः ॥ १ ॥ सौधाभ्याममृतसंज्ञाविभ्याम् ॥ २ ॥ अंकुरयामामगेहयामास ॥ ३ ॥ अन्नस्यसूर्यस्यपुत्रोब्राह्मिः ॥ ४ ॥ वेदपूरुषौब्रह्मविष्णू ॥ ततोपिशात्कारादेव ॥ तत्तस्मात् ॥ यदा ततःसाक्षात्कारादपिचेद्वरयोगोहंभवामिताहंकरंमार्ययामीति ॥ ५ ॥ प्रार्थनामेवाह

पुनर्वरं ब्रूहि यथेप्सितं ददेतेजोनिधेर्नंदनधर्मराज ॥ अदेयमत्रास्ति न किंचिदेव ते विधेहि वा गुह्यममात्रमेव ॥ ५७ ॥ प्रसन्नमूर्तिसविलोक्य शंकरं कारुण्यपूर्णं स्वमनोरथाभिदम् ॥ आनंदसंदोहसरोनिमग्नो वक्तुं क्षणं नैव शशाकं किंचित् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे धर्मे शमहिमाख्यानं नामाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ आनंदवाप्सलिलरुद्धकंठं विलोक्य तम् ॥ मृडः पस्पृशं पाणिभ्यां सौधाभ्यां तु मुग्धां बुधिः ॥ १ ॥ अथ तत्स्पृशं सौख्येन धर्मराजो महातपाः ॥ पुनरंकुरयामास तपोभिज्ज्वलितं तनुम् ॥ २ ॥ ततः प्रोवाच स त्राभिर्देव देवमुमापतितम् ॥ प्रसन्नवदनं शान्तं शान्तपारिषदावृतम् ॥ ३ ॥ प्रसन्नोऽसि यदीशान सर्वज्ञ करुणानिधे ॥ किमन्येन वरेणात्र यत्त्वं साक्षात्कृतो मया ॥ ४ ॥ यं न वेदा विदुः सम्यङ् न च तौ वेदपूरुषौ ॥ ततोऽपि वरयोग्योऽस्मि तत्राथ प्रार्थयाम्यहम् ॥ ५ ॥ श्रीकंठां डजडिं भानाममीपां मधुरब्रुवाम् ॥ मत्तपश्चिरसाक्षीणां मत्पुत्रः प्राप्तजन्मनाम् ॥ ६ ॥ पितृभ्यां परिहीनानामिति हासकथा विदाम् ॥ त्यक्ताहारविहाराणां कीराणां वरदो भव ॥ ७ ॥ एतत्प्रसूतिसमये आमयेन प्रपीडिता ॥ शुकीपंचत्वमापन्नाः शुक्रः श्येनेन भक्षितः ॥ ८ ॥ रक्षितानामनाथानां स दामन्मुखदर्शनाम् ॥ अनाथनाथ भवता ह्यायुः शेषस्वरूपिणा ॥ ९ ॥ इति धर्मवचः श्रुत्वा परोपकृतिर्निर्मलम् ॥ तानाहुयमुने शंभुर्विनयावनताननान् ॥ १० ॥ उवाच धर्मेति प्रीतः शुक्रशावानिदं वचः ॥ अयि पत्नरथा ब्रूत साधवो धर्मसंगताः ॥ ११ ॥ कोवरो भवतां देयो धर्मेश परिचारिणाम् ॥ साधुसंसर्गसंक्षीणजन्मांतरमहैनसाम् ॥ १२ ॥ इति श्रुत्वा महेशस्य वचनं ते पतत्रिणः ॥ प्रोचुः प्रणम्य देवेशं नमस्ते भवनाशन ॥ १३ ॥ ॥ पक्षिण ऊचुः ॥ ॥ अनाथनाथ सर्वज्ञ कोवरो नः समीहितः ॥ इतोऽपि न्यक्षयत्साक्षात्तिर्यक्त्वेऽपि समीक्षिताः ॥ १४ ॥

श्रीकंठेति चतुर्भिः ॥ अंजडिं भानां पक्षिबालकानां वरदो भवेति द्विवीयेनान्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पितृभ्यां परिहीनानामिति स्पष्टयति ॥ एतदिति ॥ आमयेन रोगेण ॥ सामनस्येति पाठे प्रसवसमयोत्पन्नो गेणेत्यर्थः ॥ पंचत्वमरणम् ॥ ८ ॥ तर्हि कथं जीवितास्तत्राह ॥ रक्षितानामिति ॥ भवतारक्षितानामितिसंबंधः ॥ ननु नां काले म्रियते काश्चित्प्राप्तकालेन जीवतीति न्यायेन आयुः शेषेणैव ते रक्षिताननुमयेत्यांशं कथमिति ॥ आयुः शेषस्वरूपिणेति ॥ ९ ॥ १० ॥ धर्मेयमे ॥ प्रथमां तपाठे धर्मो धर्मेऽश्वरः ॥ पत्नरथाः हे पक्षिणः ॥ यूयं साधवः ॥ धर्मेण धर्मराजेन संगताः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तिर्यक्तेऽपि पक्षि

का. खं. ४. उ.
म. अ. ७९

॥ ३१७ ॥

त्वेषि ॥ समीक्षिताः भवतेतिशेषः ॥ १४ ॥ भवेर्भवसि ॥ १५ ॥ सपर्यापूजा ॥ अभंगुराअविनाशिकलत्वात् ॥ १६ ॥ एतत्तपस्वीत्यत्रैतच्छब्दोयमपरः ॥ १७ ॥ अनेकजन्म
स्मृतीरेवदर्शयति ॥ देवयोनिरितिसार्धसप्तभिः ॥ ईशितः हेईश्वर ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ घातुकार्हिन्नाः ॥ २१ ॥ आस्पृजाताः ॥ २२ ॥ चतुर्भुजरायुजांडजस्वेदजोद्भिजेषु ॥ २३ ॥ २४ ॥
मनागपिमुखलेशः अत्यल्पोप्यानंदलवोस्माभिर्नलब्धइतिशेषः ॥ २५ ॥ तापनेः तपनात्मजस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नविद्यतेपुनर्भवोस्मिन्स्वमृत्युम् ॥ २९ ॥ ननुकाशीमरणकैवल्यमिति

लाभाः संतुष्टमवतांगिरीशोऽपरः शताः ॥ परंपरोऽयं लाभोत्रयत्स्वं हंगोचरीभवेः ॥ १५ ॥ यदेतद्दृश्यतेनाथतत्सर्वक्षणभंगुरम् ॥ अभंगुरोभवानेकस्त्वत्स
पर्याप्यभंगुरा ॥ १६ ॥ विचित्रजन्मकोटीनां स्मृतिर्नोत्रपरिस्फुरेत् ॥ एतत्तपस्विचरितलिंगपूजाविलोकनात् ॥ १७ ॥ देवयोनिरपिप्राप्ताचिरमस्मा
भिरीशितः ॥ दिव्यांगनाः सहस्राणितत्रभुक्तास्वलीलया ॥ १८ ॥ आसुरीदानवीनागीनेर्ऋतीचापिकैन्नरी ॥ विद्याधरीचर्गाधर्वीयोनिरस्माभिरर्जिता ॥
॥ १९ ॥ नरत्वेभूपतित्वंचपरिप्राप्तमनेकशः ॥ जलेजलचरत्वं चस्थलेचस्थलचारिता ॥ २० ॥ वनेवनौकसोजाताग्रामेषुग्रामवासिनः ॥ दातारोया
चितारश्चरक्षितारश्चघातुकाः ॥ २१ ॥ सुखिनोपिवयंजातादुःखिनोवयमात्मच ॥ जेतारश्चवयंजाताः पराजेतारएवच ॥ २२ ॥ अधीतिनोपिमूर्खा
श्चस्वामिनः सेवका अपि ॥ चतुर्भुजतग्रामेषु उत्तमाधममध्यमाः ॥ २३ ॥ अभूमभूरिशः शंभोनक्तापिस्थैर्यमागताः ॥ इतोयोनेस्ततोयोनीततोयोनेस्ततो
न्यतः ॥ २४ ॥ पिनाकिन्कापिनप्रापिसुखलेशोमनागपि ॥ इदानीं पुण्यसंभारैर्यमेश्वरविलोकनात् ॥ २५ ॥ तापनेः सुतपोवद्विज्ज्वालाप्रज्वलितैः नसः ॥
संवीक्ष्यज्यससाक्षात्त्वांकृतकृत्याबभूविम ॥ २६ ॥ तथापिचेद्वरोदेयस्तिर्यक्षस्वस्माभुर्जटे ॥ कृपणेष्वपिशोच्येषुज्ञानसर्वज्ञदेहितत् ॥ २७ ॥ येनज्ञाने
नमुक्ताः स्मोऽमुष्मात्संसारबंधनात् ॥ यंत्रिताः प्राकृतेः पार्श्वेदुर्भेदैश्चमाहृतैः ॥ २८ ॥ ऐंद्रपदंनवांछामोनचांद्रिनान्यदेवहि ॥ वाञ्छामः केवलंमृत्युंका
श्यांशंभोऽपुनर्भवम् ॥ २९ ॥ त्वत्सन्निध्याद्विजानीमः सर्वज्ञसकलं वयम् ॥ यथाचंदनसंसर्गात्सर्वेभुरभयोद्भूताः ॥ ३० ॥ एतदेवपरंज्ञानंसंसारोच्छिन्ति
कारणम् ॥ वपुर्विसर्जनकालेयत्तत्त्वानंदकानने ॥ ३१ ॥ निर्मथ्यविष्वग्वाज्जलंसारभूतमिदंपरम् ॥ ब्रह्मणोदीरितपूर्वकाश्यामुक्तिस्तनुत्यजाम् ॥ ३२ ॥
यद्वाच्यं बहुभिर्ग्रथैस्तदष्टाभिरिहाक्षरैः ॥ हरिणोत्तरविपुरः कैवल्यंकाशिसंस्थितौ ॥ ३३ ॥ याज्ञवल्क्योमुनिवरः प्रोक्तवान्मुनिसंसदि ॥ रवेरधीत्यनि
गमान्काश्यामतेपरंपदम् ॥ ३४ ॥ स्वामिनापिजगद्धात्रीपुरतोमंदराचले ॥ इदमेवपुराप्रोक्तंकाशीनिर्वाणजन्मभूः ॥ ३५ ॥

कुतोऽज्ञायितवाहुः ॥ त्वदिति ॥ ३० ॥ ननुतथापिज्ञानेदीप्तिप्रार्थयित्वाकाशीमृत्युमार्थंनमस्कांडजांडवदित्याशंकवाहुः ॥ एतदेवेति ॥ वपुर्विसर्जनमितिलांगलंभीवनमिनिवर्तमानाधिकरणम् ॥
॥ ३१ ॥ काश्यांमृतीज्ञानद्वारामुक्तिरित्यत्रेश्वराणांमुनिनांचसंमतिवाहुः ॥ निर्मथ्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ननुतिरश्चापेतादृशंज्ञानं कथमित्याशंस्यत्सामिष्यादित्यादिनोक्तं सहेतुकंज्ञानं स्पष्टयति ॥ भूतमिति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ स्वप्रमाणंस्वानुभवैकगोचरम् ॥ ४३ ॥
पीठगौरवंस्थानमाहात्म्यम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ नेत्रातिथीकृताचक्षुर्विषयीकृता ॥ ४९ ॥ कंदस्यमूलस्य ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सप्रासादः ॥ सौधोदत्तचूर्णः ॥ प्रासादोदह

कृष्णद्वैपायनोप्येवंशंभोक्ष्यतिनान्यथा ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षान्मुक्तिस्तत्रपदेपदे ॥ ३६ ॥ वदंत्यन्येपिमुनयस्तीर्थसंन्यासकारिणः ॥ चिरंतनालोमशाद्याः
काशिका मुक्तिकाशिका ॥ ३७ ॥ वयमप्येवंजानीमोयत्रस्वर्गतरेंगिणी ॥ आनंदकाननेशंभोमोक्षस्तत्रैवनिश्चितम् ॥ ३८ ॥ भूतंभाविभविष्यंयत्स्वर्गे
मर्त्येऽसातले ॥ तत्सर्वमेवजानीमोधर्मेशानुग्रहात्परात् ॥ ३९ ॥ अतोहिरण्यगर्भोक्तंहरिप्रोक्तंमुनीरितम् ॥ भवतोक्तंचनिखिलंशंभोजानीमहेवयम् ॥ ४० ॥
करामलकवत्सर्वमेतद्ब्रह्मांडगोलकम् ॥ अस्मद्भागोचरेऽस्त्येवधर्मपीठनिषेवणात् ॥ ४१ ॥ धर्मराजस्यतपसातिर्यञ्चोपिवयंविभो ॥ जाताःस्मनिर्वि
कल्पं हि सर्वज्ञानस्यभाजनम् ॥ ४२ ॥ मधुरंमृदुलंसत्यंस्वप्रमाणंसुसंस्कृतम् ॥ हितंमितंसदृष्टांतंश्रुत्वापक्षिमुभाषितम् ॥ ४३ ॥ देवोतिविस्मयापन्नो
ऽवर्णयत्पीठगौरवम् ॥ त्रैलोक्यनगरेचात्रकाशीराजगृहंमम ॥ ४४ ॥ तत्रापिभोगभवनमनर्घ्यमणिनिर्मितम् ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यःप्रासादोमेति
शर्मभूः ॥ ४५ ॥ पतत्रिणोपिमुच्यंतेयंकुर्वाणाःप्रदक्षिणम् ॥ स्वेच्छयाविचरंतःखेखेचराअपिदेवताः ॥ ४६ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासाख्यप्रासादस्यविलो
कनात् ॥ शरीरादूरतोयातिब्रह्महत्यापिनान्यथा ॥ ४७ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासस्यकलशोयैर्निरीक्षतः ॥ निधानकलशास्तास्तुनमुंचंतिपदेपदे ॥ ४८ ॥
दूरतोपिपताकापिममप्रासादमूर्धगा ॥ नेत्रातिथीकृतायैस्तुनित्यंतेऽतिथयोमम ॥ ४९ ॥ भूमिभिस्त्वास्वयंजातस्तत्प्रासादमिषेणहि ॥ आनंदाख्यस्यकं
दस्यकोप्येषपरमोऽकुरः ॥ ५० ॥ ब्रह्मादिस्थावरान्तानियत्ररूपाण्यनेकशः ॥ मामेवोपासतेनित्यंचित्रंचित्रगतान्यपि ॥ ५१ ॥ ससौधोमेखिलेलोकेस्थानं
परमनिर्वृतेः ॥ रतिशालासमेरम्यासमेविश्वासभूमिका ॥ ५२ ॥ ममसर्वगतस्यापिप्रासादोयंपरास्पदम् ॥ परंब्रह्मयदाभ्रातंपरमोपनिषद्विरा ॥ अमूर्ततदहं
मूर्तोभूयांभक्तकृपावशात् ॥ ५३ ॥ नैःश्रेयस्याःश्रियोधामतद्याम्यामंडपोस्तिमे ॥ तत्राहंसततंतिष्ठेतत्सदोमंडपंमम ॥ ५४ ॥ निमेषार्धप्रमाणंचकालं
तिष्ठतिनिश्चलः ॥ तत्रयस्तेनवैयोगःसमभ्यस्तःसमाःशतम् ॥ ५५ ॥ निर्वाणमंडपंनामतत्स्थानंजगतीतले ॥ तत्रचंसंजपन्नेकालमेत्सर्वश्रुतेःफलम् ॥
॥ ५६ ॥ प्राणायामंतुयःकुर्यादप्येकंमुक्तिमंडपे ॥ तेनाष्टांगःसमभ्यस्तोयोगोऽन्यत्रायुतंसमाः ॥ ५७ ॥

तिपाठेपंडत्वमार्पम् ॥ ५२ ॥ ननुपरिच्छिन्नस्यमूर्तस्यैवप्रासादोघटतेतद्विपरीतस्यतत्त्वकथंसाहचर्यंतत्राह ॥ परमिति ॥ ५३ ॥ तद्याम्यांतस्यप्रासादस्ययाम्यांदक्षिणस्यांदिशि ॥ सदोमंडपसभास्या
नम् ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अष्टौअंगानियमनियमासनमाणसंरोचप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिलक्षणानियमस्यतः ॥ ५७ ॥

षडक्षरम् ॐ नमःशिवायेतिमंत्रम् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ब्रह्मयज्ञं तत्त्वज्ञानोपदेशविद्यायाः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मौनमौनात् ॥ कृत्वेतिशेषोवा ॥ ६३ ॥ कृष्णलकेनरक्तिकापरिमा
णेन ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ तत्प्रासादपुरोभागहवि ॥ सप्तासौप्रासादश्चेति तत्प्रासादोमोक्षलक्ष्मीविलासालयस्तस्यपुरोभागेऽप्रभागेभैरवमदेशेपि अथार्चा
दिशीत्येतत् ॥ पूर्वदिग्भागेज्ञानमंडपस्योक्तत्वात् ॥ शृंगारमंडपं प्राप्य यत्र शृंगारमंडपः ॥ प्राङ्मुखस्तूपविष्येतिवक्ष्यमाणत्वाच्च शृंगारमंडपोऽलंकारस्थानम् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ने पथ्यं

निर्वाणमंडपेयस्तुजपेदेकंषडक्षरम् ॥ कोटिरुद्रेणजप्तेनयत्फलंतस्यतद्भवेत् ॥ ५८ ॥ शुचिर्गंगाभसिस्नातोयोजपेच्छतरुद्रियम् ॥ निर्वाणमंडपेक्षेत्रः सरुद्रो
द्विजवेषभृत् ॥ ५९ ॥ ब्रह्मयज्ञं सकृत्कृत्वा मम दक्षिणमंडपे ॥ ब्रह्मलोकमवाप्याथ परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ६० ॥ धर्मशास्त्रपुराणानि सेतिहासानितत्रयः ॥
पठेत्रिभिलाषुः सन्सवसेन्ममवेश्मनि ॥ ६१ ॥ तिष्ठेर्दिद्रियचापल्यं योनिवार्यक्षणंकृती ॥ निर्वाणमंडपेन्यत्र तेन तप्तं महत्तपः ॥ ६२ ॥ वायुभक्षणतो
न्यत्रयत्पुण्यं शरदांशतम् ॥ तत्पुण्यं चटिकाधेनमौनं दक्षिणमंडपे ॥ ६३ ॥ मितं कृष्णलकेनापियोदद्यान्मुक्तिमंडपे ॥ स्वर्णसौवर्णयानेन सतुसंचरते
दिवि ॥ ६४ ॥ तत्रैकं जागरं कुर्याद्यस्मिन्कस्मिन्दिनेपियः ॥ उपोषितोर्चयेद्भिर्गंसर्वव्रतपुण्यभाक् ॥ ६५ ॥ तत्र दत्त्वा महादानं तत्र कृत्वा महाव्रतम् ॥
तत्राधीत्याखिलवेदं च्यवतेन नरोदिवः ॥ ६६ ॥ प्रयाणं कुर्वते यस्य प्राणामे मुक्तिमंडपे ॥ समामनुप्रविष्टो त्रिष्टेयावदहं खलु ॥ ६७ ॥ जलक्रीडां
सदा कुर्याज्ज्ञानवाप्यासहोमया ॥ यदंबुपानमात्रेण ज्ञानं जायेत निर्मलम् ॥ ६८ ॥ तत्फलक्रीडनस्थानं मम प्रीतिकरं महत् ॥ अमुष्मिन् राजसदने जाड्यह
ज्जलपूरितम् ॥ ६९ ॥ तत्प्रासादपुरोभागे मम शृंगारमंडपः ॥ श्रीपीठं तद्विज्ञेयं निःश्रीकश्रीसमर्पणम् ॥ ७० ॥ मदर्थं तत्र यो दद्याद्बुद्धलानि शुचीन्यहो ॥
माल्यानि सुविचित्राणि यक्षकर्मवर्ति च ॥ ७१ ॥ नानाने पथ्यवस्तूनि पूजोपकराण्यपि ॥ सश्रियालंकृतस्तिष्ठेद्यत्र कुत्रापि सत्तमः ॥ ७२ ॥ निर्वाणल
क्ष्मीवृणुते तं निर्वाणपदाप्तये ॥ यत्र कुत्रापि निधनं प्राप्नुयादपि सध्रुवम् ॥ ७३ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासालयप्रासादस्योत्तरे मम ॥ ऐश्वर्यमंडपं रम्यं तत्रैश्वर्यं
ददाम्यहम् ॥ ७४ ॥ मत्प्रासादैर्द्रदिग्भागे ज्ञानमंडपमस्ति यत् ॥ ज्ञानं दिशामि सततं तत्र माध्यायतां सताम् ॥ ७५ ॥ भवानिराजसदने ममास्ति हि महा
नसम् ॥ यत्तत्रोपहृतं पुण्यं निर्विशामि मुदेव तत् ॥ ७६ ॥ विशालाक्ष्या महासौधे मम विश्रामभूमिका ॥ तत्र संमृतिखिन्नानां विश्रामं श्राणयाम्यहम् ॥
॥ ७७ ॥ नियमज्ञानतीर्थचक्रपुष्करणीमम ॥ तत्र स्नानवतां पुंसां तत्रैर्मर्त्यं दिशाम्यहम् ॥ ७८ ॥

भूषणम् ॥ ७२ ॥ वृणुते आवृणोति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ महानसं पाकगृहम् ॥ उपहृतमुपहारत्वेन समर्पितम् ॥ पुण्यं पुण्यहेतुत्वात् ॥ निर्विशामि नितरां गृह्णामि ॥ भक्तोपहृतं गृहीतुं निर्विशामि
मिमांशामि त्विवा ॥ ७६ ॥ विगतः श्रमो यस्मिन्स्वमोक्षमित्यर्थः ॥ श्राणयामि दामि ॥ ७७ ॥ नियमज्ञानतीर्थं नियमेन मज्ज्यात्वेन ज्ञानं यस्मिन्स्वमोक्षमित्यर्थः ॥ तत्प्रासादं ब्रह्मलक्षणं वा ॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ विपाशयामिमोचयामि ॥ पाशितान्वद्धान् ॥ पशूनज्ञमात्रान् ॥ ८१ ॥ नदेवाह ॥ निर्वाणेति ॥ दानस्थानं मुक्तिदानस्थानम् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ सौभाग्यभाग्यभूः ॥ भागो भगसमुदायस्तस्यशोभनोभावः सौभाग्यं तस्यमापकं भाग्यमहद्वद्वः ॥ भगसमुदायमापकादृष्टजन्मस्थानमित्यर्थः ॥ भागभूरिति पाठे सौभाग्यं सौर्दयं भागो भगसमुदायस्तयोर्भूरिति व्याख्येयम् ॥ ८४ ॥

यदाहुः परमंतत्त्वं यदाहुर्ब्रह्मसत्तमम् ॥ स्वसंवेद्यं यदाहुश्च तत्तत्रातिदिशाम्यहम् ॥ ७९ ॥ यदाहुस्तारकं ज्ञानं यदाहुरतिनिर्मलम् ॥ स्वात्मारामं यदाहुश्च तत्तत्रां तेदिशाम्यहम् ॥ ८० ॥ जगन्मंगलभूर्यात्र परमामणिकर्णिका ॥ विपाशयामितत्राहं कर्मभिः पाशितान्पशून् ॥ ८१ ॥ निर्वाणश्रानेयत्रपात्रापात्रं न चित्ये ॥ आनंदकानने तन्मे दानस्थानं दिवानिशम् ॥ ८२ ॥ भवांबुधौ महागाधे प्राणिनः पारमजतः ॥ भूत्वेव कर्णधारो ते यत्र संतारयाम्यहम् ॥ ८३ ॥ सौभाग्यभाग्यभूर्यावैविख्यातामणिकर्णिका ॥ ददामितस्यां सर्वस्वमग्रजायां त्यजायवा ॥ ८४ ॥ महासमाधिसंपन्ने वेदांतार्थनिषेविभिः ॥ दुष्प्रापोन्यत्र यो मोक्षः शोच्यैरपि सलभ्यते ॥ ८५ ॥ दीक्षितो वा दिवा कीर्तिः पण्डितो वाप्यपण्डितः ॥ तुल्यो मे मोक्षदीक्षायां संप्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ ८६ ॥ यत्प्रागेन्यत्र कृपणस्तत्प्राप्य मणिकर्णिकाम् ॥ ददामि जंतुमात्राय सर्वस्वां चिरसंचितम् ॥ ८७ ॥ यदि देवादिह प्राप्तस्त्रिसंयोगोऽतिदुर्घटः ॥ अविचारंतदा देयं सर्वस्वं चिरसंचितम् ॥ ८८ ॥ शरीरमथ संपत्तिरथ सामणिकर्णिका ॥ त्रिसंयोगो यमप्राप्यो देवैरिन्द्रादिकैरपि ॥ ८९ ॥ पुनः पुनर्विचार्येति जंतुमात्रेभ्य एव च ॥ निर्वाणलक्ष्मीं यच्छामि सदोपमणिकर्णिकम् ॥ ९० ॥ मुक्तिदानमहीसामेवाराणस्यां महीयसी ॥ तन्महीरजसासाम्यं त्रिलोक्यपिन चोद्वहेत् ॥ ९१ ॥ परं लिङ्गार्चनस्थानमविमुक्तेश्वरेश्वरम् ॥ तत्र पूजां सकृत्कृत्वा कृतकृत्यो नरो भवेत् ॥ ९२ ॥ सायंपाशुपतीं संध्यां कुर्यापशुपतीं श्वरे ॥ विभूतिधारणात्तत्र पशुपाशैर्न बध्यते ॥ ९३ ॥ प्रातः संध्यां करोम्येव सदां कारनिकेतने ॥ तत्रैकापिकृता संध्या सर्वापातककृतनी ॥ ९४ ॥ वसामि कृत्तिवासे हंसदाप्रति चतुर्दशि ॥ अत्र जागरणं कृत्वा चतुर्दश्यां न गर्भभाक् ॥ ९५ ॥ रत्नेश्वरोऽर्चितो दद्यान्महारत्नानि भक्तिः ॥ रत्नैः समर्च्य तल्लिङ्गं स्त्रीरत्नादिलभेन्नरः ॥ ९६ ॥ विष्टपत्रितयांतःस्थोऽप्यहं लिङ्गे त्रिविष्टपे ॥ तिष्ठामि सततं भक्तमनोरथसमृद्धये ॥ ९७ ॥

सलभ्यते तस्यां मणिकर्णिकायामित्यनुचंजनीयम् ॥ ८५ ॥ दिवा कीर्तिश्चांडालः ॥ ८६ ॥ यत्कैवल्यम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ त्रिसंयोगोऽतिदुर्घट इत्येतत्स्वयमेव व्याकरोति ॥ शरीरमिति ॥ संपत्तिर्चनम् ॥ ८९ ॥ उपमणिकर्णिकं मणिकर्णिकाद्वदसमीप इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ विष्टपत्रितयांतःस्थः सर्वव्यापकोपीत्यर्थः ॥ त्रिविष्टपे त्रिलोचने ॥ ९७ ॥

विरजानिष्पापः ॥ रजोगुणरहितोवा ॥ चतुर्नंदेपिलिपिलावीर्ये ॥ ९८ ॥ महादेवतन्नामिल्लिगे ॥ ९९ ॥ १०० ॥ श्वेतदीपमनिरुद्धमूर्त्यधिष्ठितं वैकुण्ठसदृशं स्थानविशेषम् ॥ नयेप्रापये ॥
॥ १ ॥ उपपंचनदंपंचनदसमीपे ॥ २ ॥ यत्र उपपंचनदे ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ यदर्थपीठानि निरूपितानि तदाह ॥ अनेकानीति ॥ ७ ॥ आसुर्बभूवुः ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

विरजस्कं महापीठं तत्र संसेव्यमानवः ॥ विरजा जायते नूनं चतुर्नंदकृतोदकः ॥ ९८ ॥ महादेवे महापीठं मम साधकसिद्धिदम् ॥ तत्पीठदर्शनादेव महापापैः
प्रमुच्यते ॥ ९९ ॥ पितृप्रीतिप्रदं पीठं वृषभध्वजसंज्ञकम् ॥ पितृतर्पणकृत्तत्र पितृस्तारयति क्षणात् ॥ १०० ॥ आदिकेशवपीठे इमादिकेशवरूपधृक् ॥
श्वेतदीपनये भक्तान्वैष्णवानतिवल्लभान् ॥ १ ॥ तत्रैव मंगलापीठे सर्वमंगलदायिनि ॥ उपपंचनदे तीर्थे भक्तान्संतारयाम्यहम् ॥ २ ॥ बिंदुमाधवरूपे
ण यत्राहं वैष्णवाञ्जनान् ॥ नये पंचनदस्नातांस्तद्विष्णोः परमंपदम् ॥ ३ ॥ पंचमुद्रे महापीठे ये वीरेश्वरसेवकाः ॥ तेषां परमनिर्वाणकाले नारूपेन जायते ॥
॥ ४ ॥ तत्र सिद्धेश्वरीपीठे च द्रेश्वरसमीपतः ॥ तत्र संनिधिकर्णसिद्धिः षण्मासतो भवेत् ॥ ५ ॥ काश्यांच योगिनीपीठे योगसिद्धिविधायिनि ॥ सिद्धी
रुच्चाटनाद्याश्च कैर्नलब्धाः सुसाधकैः ॥ ६ ॥ अनेकानीह पीठानि संतिकाश्यां पदे पदे ॥ परं धर्मेशपीठस्य काचिच्छक्तिरनुत्तमा ॥ ७ ॥ यत्रामी बालकी
राश्च निर्मलज्ञानभाजनम् ॥ आसुः सदुपदेशान्मेव तत्रातेति भाषिणः ॥ ८ ॥ एतद्धर्मेश्वरपीठं त्यजाम्यद्यदि नावधि ॥ न कदाचित्तरणिजत्वत्तपोवनमु
त्तमम् ॥ ९ ॥ ममानुग्रहतः कीरानेतान्पश्य रे सुत ॥ दिव्यं विमानमारुह्य गंतारो मत्पुरं महत् ॥ ११० ॥ तत्र भुक्त्वा चिरं भोगां ज्ञानं प्राप्य मये रितम् ॥
इह मुक्तिमवाप्स्यंति त्वत्संस्मृतिनिर्मलाः ॥ ११ ॥ इत्युक्तवति देवेशे कैलासशिखरोपमम् ॥ दिव्यं विमानमापन्नं रुद्रकन्यापरिष्कृतम् ॥ १२ ॥ आरुह्य ते
नयानेन दिव्यरूपधराः खगाः ॥ कैलासमभिसंजग्मुर्धर्ममापृच्छयतेऽमलाः ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीस्कादिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे
काशीखंड उत्तरार्धे धर्मेशाख्यानं नामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ कुंभोद्भूततदाश्चर्यं विलोक्य जगदंबिका ॥ उवाच शंभुं
प्रणता प्रणतार्तिहरं परम् ॥ १ ॥ ॥ अंबिकोवाच ॥ ॥ अस्य पीठस्य माहात्म्यं महादेव महेश्वर ॥ तिरश्चामपि यज्जातं ज्ञानं संसारमोचनम् ॥ २ ॥ अतः
प्रभावं विज्ञाय धर्मपीठस्य धूर्जटे ॥ धर्मेश्वरसमीपे हं स्थास्याम्यद्यदि नावधि ॥ ३ ॥

॥ १२ ॥ ११३ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामैकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ अयाशीतितमेऽध्याये धर्मेशाख्यानमध्यमे ॥ श्रीमद्विश्वभुजाशास्त्रे गणे
शस्तुतिपूर्वकम् ॥ १ ॥ सर्वकामप्रदं पुंसां स्त्रीणांचैव विशेषतः ॥ मनोरयतृतीयाख्यं प्रतंसं स्यद्धि निरुच्यते ॥ २ ॥ विश्वभुजाशास्त्रे विनायकैर्दत्तं मनोरयतृतीयाख्यं प्रतंकथयितुं प्रस्तावयति ॥ कुंभोद्भूतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

॥ ४ ॥ मनोरथं करोतीति मनोरथकृतस्य मनोरथकृतः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पुजाप्रकारमाह विश्वरूपेण ॥ यद्वा विश्वेत्यादीनि महेशकृतसंबोधनानि ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयाध्यायश्रुततीयातस्याम् ॥
॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भवात्तारिणिसंसारतारिणि ॥ ११ ॥ पुलोमानामर्हस्यस्तत्तनयाशची ॥ १२ ॥ सरहस्येन गोप्यसहितेन ॥ कलकंठीकलेन कोकिलायामधुरस्वनतुल्येन मधुरेण मुन्येन ॥

अत्रलिंगेतुयेभक्ताः स्त्रियोवापुरुषास्तुवा ॥ तेषामभीष्टांसंसिद्धिं साधयिष्याम्यहंसदा ॥ ४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ साधुकृतं त्वया देविकृतवत्याप
रिग्रहम् ॥ अस्येह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सताम् ॥ ५ ॥ त एवाविश्वभोक्ता रोविश्वमान्यास्त एव हि ॥ येत्वां विश्वभुजामत्र पूजयिष्यंति मानवाः ॥ ६ ॥
विश्वे विश्वभुजे विश्वस्थित्युत्पत्तिलयप्रदे ॥ नरास्त्वदर्चकाश्चात्र भविष्यंत्यमलात्मकाः ॥ ७ ॥ मनोरथतृतीयायां यस्ते भक्तिविधास्यति ॥ तन्मनोरथसं
सिद्धिर्भवित्रीमदनुग्रहात् ॥ ८ ॥ नारीवापुरुषोवाथत्वद्वताचरणात्प्रिये ॥ मनोरथानिह प्राप्य ज्ञानमन्ते चलप्स्यते ॥ ९ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ मनो
रथतृतीयायां व्रतं कीदृक्कथाकथम् ॥ किं फलकैः कृतं नाथ कथयेत त्कृपां कुरु ॥ १० ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु देविय या पृष्ठं भवत्या भवतारिणि ॥
मनोरथव्रतं चैतद्ब्रह्माद्ब्रह्मतत्परम् ॥ ११ ॥ पुलोमतनया पूर्वततापपरमंतपः ॥ किंचिन्मनोरथं प्राप्तुं चापतपसः फलम् ॥ १२ ॥ अपूपुजत्ततो मां सा भ
क्त्या परमया मुदा ॥ गीतेन सरहस्येन कलकंठीकलेन हि ॥ १३ ॥ तद्दानेनाति संतुष्टो मृदुना मधुरेण च ॥ सुतालैः सुरगेण धातुमात्रा कलावता ॥ १४ ॥
प्रोवाच तारं ब्रह्मि प्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे ॥ अनेन च सुगीतेन त्वनया लिंगपूजया ॥ १५ ॥ ॥ पुलोमजोवाच ॥ ॥ यदि प्रसन्नो देवेश तदा यो मे मनोरथः ॥
तं पूरय महादेव महादेवी महाप्रिय ॥ १६ ॥ सर्वदेवेषु यो मान्यः सर्वदेवेषु सुंदरः ॥ यायजूकेषु सर्वेषु यः श्रेष्ठः सोऽस्तु मे पतिः ॥ १७ ॥ यथाभिलषितं रूपं यथा
भिलषितं सुखम् ॥ यथाभिलषितं चायुः प्रसन्नो देहि मे भव ॥ १८ ॥ यदा यदा च पत्या मे संगः स्याद्भुत्सु खेच्छया ॥ तदा तदा च तदेहं त्यक्त्वा न्यंदेहमाप्नुयाम् ॥
॥ १९ ॥ सदा च लिंगपूजार्थं मम भक्तिरनुत्तमा ॥ भवभूयाद्भवहरजरा मरणहारिणी ॥ २० ॥ भर्तुर्व्ययेपिवैधव्यं क्षणमात्रमपीह न ॥ मम भाविमहादेव पा
तिव्रत्यं च यातुमा ॥ २१ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इमं मनोरथं तस्याः पौलोम्याः पुरसूदनः ॥ समाकर्ण्य क्षणं स्मित्वा प्रादेशो विस्मयान्वितः ॥ २२ ॥
ईश्वर उवाच ॥ ॥ पुलोमकन्येयश्चैष त्वया कारि मनोरथः ॥ लप्स्यसे व्रतचर्या तस्तत्कुरुष्वजितेन्द्रिये ॥ २३ ॥

॥ १३ ॥ सुतालैः शोभनतालयुक्तेन ॥ सुरगेण शोभनोऽंगो यस्मात्तेन ॥ धातुमात्रा कलावता तानमान कलावता ॥ एतत्पाठे स्पष्टवार्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ किमात्मिकास्त्वरूपा ॥ पाठांतरेकिनामाकिनाम्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ इतिकर्तव्यतानुष्ठानप्रकारः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तत्रत
मानसःविश्वभुजागतचित्तः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ घृतपूरान्पक्वान्नविशेषान् ॥ नैवेद्यैर्घृतपूरैः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ राधोवैशाखः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

मनोरथतृतीयायाश्चरणेनभाविष्यति ॥ तत्प्राप्तयेव्रतंवक्ष्येतद्विधेहियथोदितम् ॥ २४ ॥ तेनव्रतेनचीर्णेनमहासौभाग्यदेनतु ॥ अवश्यंभविताबालेतवचैवं
मनोरथः ॥ २५ ॥ ॥ पुलोमकन्योवाच ॥ ॥ कारुण्यवारिधेशोभोप्रणतप्राणिसर्वद ॥ किमात्मिकाथकाशक्तिःकापूज्यातत्रदेवता ॥ २६ ॥ कदा
चतद्विधातव्यामितिकर्तव्यताचका ॥ इत्याकर्ण्यशिवोवाक्यंतांतुप्रणिजगादह ॥ २७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ मनोरथतृतीयायाव्रतंपौलोमितच्छुभम् ॥
पूज्याविश्वभुजागौरीभुजविंशतिशालिनी ॥ २८ ॥ वरदोऽभयहस्तश्चसाक्षसूत्रःसमोदकः ॥ देव्याःपुरस्ताद्वतिनापूज्यआशाविनायकः ॥ २९ ॥ चैत्रशुक्ल
तृतीयायांकृत्वावैदंतधावनम् ॥ सायंतनीचनिर्वर्त्यनातिवृध्यभुजिक्रियाम् ॥ ३० ॥ नियमंचेतिगृह्णीयाञ्जितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ संत्यक्तास्पृश्यसंस्पर्शः
शुचिस्तद्व्रतमानसः ॥ ३१ ॥ प्रातर्व्रतंचरिष्यामिमातर्विश्वभुजेनवे ॥ विधेहितव्रसानिन्ध्यमन्मनोरथसिद्धये ॥ ३२ ॥ नियमंचेतिसंगृह्यस्वपेद्रात्रौशुभं
स्मरन् ॥ प्रातरुत्थायमेधावीविधायवश्यकंविधिम् ॥ ३३ ॥ शौचमाचमनंकृत्वादंतकाष्ठसमाददेत् ॥ अशोकवृक्षस्यशुभंसर्वशोकनिशातनम् ॥ ३४ ॥
नित्यंतनंचनिष्पाद्यविधिविधिविदांबरः ॥ स्नात्वाशुद्धांबरःसायंगौरीपूजांसमाचरेत् ॥ ३५ ॥ आदौविनायकंपूज्यघृतपूरान्नविद्येद्यच ॥ ततोर्चयेद्विश्वभु
जामशोककुसुमैःशुभैः ॥ ३६ ॥ अशोकवर्तिनैवेद्यैर्धूपैश्चागुरुसंभवैः ॥ कुंकुमेनानुलिप्यादावेकभक्तंततश्चरेत् ॥ ३७ ॥ अशोकवर्तिसहितैर्घृतपूरैर्म
नोहरैः ॥ एवंचैत्रतृतीयायांव्यतीतायांपुलोमजे ॥ ३८ ॥ राधादिफाल्गुनांतानुतृतीयासुव्रतंचरेत् ॥ क्रमेणदंतकाष्ठानिकथयामितवानवे ॥ ३९ ॥ अनुले
पनवस्तूनि कुसुमानितथैवच ॥ नैवेद्यानिगजास्यस्यदेव्याश्चापिशुभव्रते ॥ ४० ॥ अन्नानिचैकभक्तस्यशृणुतानिफलाप्तये ॥ जंब्वपामार्गखदिरजाती
व्रतकदंबकम् ॥ ४१ ॥ वृक्षोदुंबरखर्जूरीबीजपूरीसदाडिमी ॥ दंतकाष्ठदुमाएतेव्रतिनःसमुदाहृताः ॥ ४२ ॥ सिंदूरगुरुकस्तूरीचंदनंरक्तचंदनम् ॥ गोरोचना
देवदारुपद्माक्षंचनिशाद्रयम् ॥ ४३ ॥ प्रीत्यानुलेपनंबालेयक्षकर्मसंभवम् ॥ सर्वेषामप्यलाभेचप्रशस्तोयक्षकर्मः ॥ ४४ ॥ कस्तूरिकायाद्रौभागौद्रौभागौ
कुंकुमस्यच ॥ चंदनस्यत्रयोभागाःशशिनस्त्वेकएवहि ॥ ४५ ॥ यक्षकर्मइत्येषसमस्तसुरवल्लभः ॥ अनुलिप्याथकुसुमैरर्चयेद्विचिन्तितान्यपि ॥ ४६ ॥

॥ ४२ ॥ गोरोचनागोशृंगयोर्मध्येसमुत्पन्नद्रव्यविशेषः ॥ निशाद्रयंहरिद्राद्रयम् ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ यक्षकर्मस्वयमेवव्याचष्टे ॥ कस्तूरिकायाइति ॥ ४५ ॥ शशिनःकर्पूरस्य ॥ तानिकुसुमानि ॥ ४६ ॥

नद्यावर्तस्तर्गः ॥ ४७ ॥ तच्छेदस्तेषां वृक्षाणां पत्रैः ॥ ४८ ॥ चैत्रमासमेवेद्यस्य पूर्वमुक्तत्वादवशिष्टानां मासानां निवेद्यानाह ॥ करं भद्रं इति ॥ करं भद्रं इति ॥ करं भद्रं इति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सुष्टिकाः

पाटलामल्लिकापद्मकेतकीकरवीरकैः ॥ उत्पलैराजचंपैश्च नद्यावर्तैश्च जातिभिः ॥ ४७ ॥ कुमारंभिः कर्णिकारैरलाभेतच्छदैः सह ॥ सुगंधिभिः प्रसूनौघैः
सर्वालाभेपि पूजयेत् ॥ ४८ ॥ करं भद्रं इति भक्तं च स चूतरसमंडकाः ॥ फणि कावटकाश्चैव पायसं च सशर्करम् ॥ ४९ ॥ समुद्रं सधृतं भक्तं कार्तिके विनिवे
दयेत् ॥ इंडेरिकाश्च लङ्कानां घेलं पसिकां शुभा ॥ ५० ॥ सुष्टिकाः शर्करागर्भाः सर्पिपापरि साधिताः ॥ निवेद्याः फाल्गुने देव्यै सार्धं विभ्रजिता मुदा ॥ ५१ ॥
निवेदयेद्यद्वन्न हि एकभक्तपितरस्मृतम् ॥ अन्यत्र निवेद्य समूढो भुंजानोऽन्यत्पतेदधः ॥ ५२ ॥ प्रतिमासं तृतीयायामेव माराध्य वत्सरम् ॥ व्रतसंपूर्तये कुर्या
त्स्थंडिलेऽग्निसमर्चनम् ॥ ५३ ॥ जातवेदसमंत्रेणातिलाज्यद्रविणं न च ॥ शतमष्टाधिकं होमं कारयेद्विधिना व्रती ॥ ५४ ॥ सदैव नक्ते पूजोक्ता सदानक्ते तु भो
जनम् ॥ नक्त एव हि होमोऽयं नक्त एव क्षमापनम् ॥ ५५ ॥ गृहाण पूजामि भक्त्या मातर्विभ्रजिता सह ॥ नमोऽस्तु ते विश्वभुजे पूरया शुभनोरथम् ॥ ५६ ॥ नमो
विभ्रकृते तुभ्यं नम आशा विनायक ॥ त्वं विश्वभुजया सार्धं मम देहि मनोरथम् ॥ ५७ ॥ एतौ मंत्रौ समुच्चार्य पूज्यौ गौरी विनायकौ ॥ व्रतक्षमापने देयः पर्यंकस्तु
लिकान्वितः ॥ ५८ ॥ उपधान्या समायुक्तो दीपीदपणं संयुतः ॥ आचार्यं च सपत्नीकं पर्यंक उपवेश्य च ॥ ५९ ॥ व्रती समर्चयेद्ब्रह्मैः करकर्णविभूषणैः ॥
सुगंधचंदनैर्माल्यैर्दक्षिणाभिर्मुदान्वितः ॥ ६० ॥ दद्यात्पयस्विर्नगांच व्रतस्य परिपूर्तये ॥ तथोपभोगवस्तूनि च्छत्रोपानत्कमंडलुम् ॥ ६१ ॥ मनो
रथतृतीयाया व्रतमेतन्मया कृतम् ॥ न्यूनातिरिक्तं संपूर्णमेतदस्तु भवद्विरा ॥ ६२ ॥ इत्याचार्यसमापृच्छयतथेत्युक्तश्च तेन वै ॥ आसीमांतमनुब्रज्य दत्त्वान्ये
भ्योपिशक्तितः ॥ ६३ ॥ नक्तं समाचरेत्पोष्यैः सार्धं सुप्रीतमानसः ॥ प्रातश्चतुर्थ्यां संभोज्य चतुरश्वकुमारकान् ॥ ६४ ॥ अभ्यर्च्य गंधमाल्याद्यैर्द्रादंशा
पिकुमारिकाः ॥ एवं संपूर्णतां याति व्रतमेतत्सु निर्मलम् ॥ ६५ ॥ कार्यमनोरथावाप्त्यै सर्वैरेतद्व्रतं शुभम् ॥ पर्यामिनोरमां कुल्यां मनोवृत्त्यनुसारिणीम् ॥ ६६ ॥
तारिणीं दुःखसंसारसागरस्य पतिव्रताम् ॥ कुर्वेत्रे तद्व्रतं वर्षं कुमारः प्राप्नुयात्सुफुटम् ॥ ६७ ॥ कुमारीपतिमाप्नोति स्वाब्धं सर्वगुणाधिकम् ॥ सुवासिनी लभे
त्पुत्रान्पत्न्युः सौख्यमखंडितम् ॥ ६८ ॥ दुर्भंगा सुभगा स्याच्च वनाब्धा स्यादरिद्रिणी ॥ विधवापि न वै धव्यं पुनराप्नोति कुत्रचित् ॥ ६९ ॥ गुर्विणी च शुभं
पुत्रं लभते सुचिरायुषम् ॥ ब्राह्मणो लभते विद्यां सर्वसौभाग्यदायिनीम् ॥ ७० ॥

श्रीकाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ दीपीदीपधारिकापुत्तिका ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ नक्तं नक्तभोजनम् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमिति ॥ नत्वा नमस्कारमात्रं कृत्वा दूग्गतामपि जनान् ॥ चितितैः स्वाभिलाषैः ॥ कृतकृत्यान् कृतार्थान् विधाय कृत्वा आगम
यित्वा तेषामागमनं कारयित्वेत्यर्थः ॥ ७८ ॥ अन्यत्रेति ॥ विवेहे विवृणुते ॥ कार्येति पाठेऽन्यभेदादतीत्यन्यम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अंगजोत्तमः पुत्र श्रेष्ठः ॥ ८२ ॥

राज्यभ्रष्टोलभेद्राज्यं वैश्यालभं च विंदति ॥ चितितं लभते शूद्रो व्रतस्य स्य निषेवणात् ॥ ७१ ॥ धर्मार्थधर्ममाप्नोति धनार्थं धनमाप्नुयात् ॥ कामी कामानवा
प्नोति मोक्षार्थं मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ यो यो मनोरथो यस्य स तं विंदते ध्रुवम् ॥ मनोरथतृतीयाया व्रतस्य चरणाद्वृत्तिः ॥ ७३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
इत्थं निशम्य शिवतः शिवा संतुष्टमानसा ॥ पुनः प्रच्छ विधेशं प्रचक्ष्म कंसं पुट ॥ ७४ ॥ अन्यत्र ये व्रतं चैतत्कारिष्यन्ति सदा शिव ॥ ते कथं पूजयिष्यन्ति मां
च आशा विनायकम् ॥ ७५ ॥ ॥ शिव उवाच ॥ ॥ नाधु पृष्टं त्वया देवि सर्वसंदेहभेदिनि ॥ वागणस्याममर्च्योत्वं विश्वे प्रत्यक्षरूपिणी ॥ ७६ ॥ आशा
विघ्नजिता सार्धं सर्वाशा पूर्तिकारिणा ॥ हारिणानंत विघ्नानां मक्षेत्रशुभायिना ॥ ७७ ॥ क्षिप्रमागमयित्वा च नत्वा दूग्गतामपि ॥ कृतकृत्यान् विधाया च चि
तितैः सुमनोरथैः ॥ ७८ ॥ अन्यत्र प्रतिभिर्विश्वेकांचनी प्रतिमा नव ॥ पंचकृष्णलकादूर्ध्वकार्या विघ्नहृतोऽपि च ॥ ७९ ॥ आचार्या यत्र तीदद्याद्व्रतं प्रति
माद्वयम् ॥ सकृत्कृते व्रती चास्मिन्कृतकृत्यो व्रती भवेत् ॥ ८० ॥ ततः पुलोमजादे विश्रुत्वेतद्व्रतमुत्तमम् ॥ कृत्या मनोन्थं प्रापयथाभिदांछितं हृदि ॥ ८१ ॥
अरुहन्त्यावमिष्टोऽपिलब्धोऽत्रिग्नसूयया ॥ सुनीत्योत्तानपादाच्च ध्रुवः प्राप्नोति गजोत्तमः ॥ ८२ ॥ सुनीतेर्दुर्भगत्वं च पुनरस्माद्व्रताद्व्रतम् ॥ चतुर्भुजः पतिः
प्रातः क्षीरनीरधिजन्मना ॥ ८३ ॥ किं व्रतेन सुश्रोणि कृतं येन व्रतं त्विदम् ॥ व्रतानितेन सर्वाणि कृतानि व्रतिना ध्रुवम् ॥ ८४ ॥ श्रुत्वा धीमान् कथां पुण्यां
पुनस्तद्व्रतमानसः ॥ शुभबुद्धिर्भवति पापैरपि विमुच्यते ॥ ८५ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे धर्म
श्चराख्याने विश्वभुजाशविनायकप्रशंसने मनोरथतृतीयाव्रताख्याने नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ धर्मतीर्थस्य माहात्म्यं
कीदृग्देवेन शंभुना ॥ स्कंददेव्यै समारख्यातं तदाख्या हि कृपां कुरु ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ विंध्यो व्रतिहृदा ख्यामि धर्मतीर्थसमुद्भवम् ॥ आकर्ण
य महाप्राज्ञ यथा देवेन भाषितम् ॥ २ ॥

क्षीरनीरधदुग्धार्णवाजन्मयस्यास्तया लक्ष्म्या ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ एकाशीतितमोऽध्याये
नानाश्रयैकमंदिरे ॥ दुर्दमाख्या न संसर्गिधर्मशाख्यानमुच्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥

स्की. म. पु.

॥ ३२२ ॥

अनुत्तमः प्रतिकर्णसंततः ॥ तयातसहतिक्कचित् ॥ ३ ॥ अपानुत्तुरपाकर्तुमिच्छुः ॥ ४ ॥ परांश्रेष्ठम् ॥ पाठांतरेकेवलमित्यर्थः ॥ ५ ॥ वैधसंज्ञासम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ महापापजुषामपीत्यपिशब्दा
दुपपापजुषामपि ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कर्माप्येवबीजानिवेषाम् ॥ व्यधिकरणेवापद्यौ ॥ हरदृष्ट्यासुष्मणांहरदर्शनमाप्तदाहानाम् ॥ १२ ॥ १३ ॥ घातुकांनशिनीम् ॥ १४ ॥

वृत्रंनिहत्यवृत्रारिर्ब्रह्महत्यामवाप्तवान् ॥ अनुत्तमोथपप्रच्छप्रायश्चित्तपुरोहितम् ॥ ३ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ यदित्वं देवराजेमां ब्रह्महत्यां सुदु-
स्त्यजाम् ॥ अपानुत्तुस्तद्याहिकाशीं विश्वेशपालिताम् ॥ ४ ॥ नान्यत्किंचित्क्वचिद्वृत्रहत्यामहोषधम् ॥ राजधानीपरित्यज्यशक्रविश्वेशितुः-
पराम् ॥ ५ ॥ भैरवस्यापि हस्ताग्रादपतद्वैधसंशिरः ॥ यत्रानंदवनेतत्रवृत्रशत्रो ब्रजद्रुतम् ॥ ६ ॥ सीमानमपिसंप्राप्यशक्रानंदवनस्यहि ॥ ब्रह्महत्यापलाये-
तवेपमानानिराश्रया ॥ ७ ॥ अन्येषामपि पापानां महापापजुषामपि ॥ नाशयित्री पराकाशी विश्वेशसमधिष्ठिता ॥ ८ ॥ महापातकतो मुक्तिः काश्यामे-
व शतक्रतो ॥ महासंसारतो मुक्तिः काश्यामेव न चान्यतः ॥ ९ ॥ निर्वाणनगरी काशी काशी सर्वाघसंधट्ट ॥ विश्वेशितुः प्रिया काशी द्यौः काशी सदृशी नहि ॥
॥ १० ॥ ब्रह्महत्याभयं यस्य स संसारतो भयम् ॥ जातु चित्तेन न त्याज्या काशिका मुक्तिकाशिका ॥ ११ ॥ जंतूनां कर्मबीजानां यत्र देहविसर्जने ॥ न जातु-
चित्प्ररोहोस्ति हरदृष्ट्यासुष्मणाम् ॥ १२ ॥ तां काशीं प्राप्य वृत्रारे वृत्रहत्यापनुत्तये ॥ समाराधय विश्वेशं विश्वमुक्तिप्रदायकम् ॥ १३ ॥ बृहस्पतेरिति-
वचो निशम्य स सहस्रदृक् ॥ आयादुत तरं काशीं महापातकघातुकाम् ॥ १४ ॥ स्नात्वा तत्र वहायां च धर्मेशं परितः स्थितः ॥ आराधयन् महादेवं ब्रह्महत्याप-
नुत्तये ॥ १५ ॥ महारुद्रजपासक्तः सुत्रामाथ त्रिलोचनम् ॥ ददर्शल्लिंगमध्यस्थं स्वभासादीपितांबरम् ॥ १६ ॥ पुनस्तुष्टाववेदोक्तैरुद्रसूक्तेरनेकधा ॥
विनिष्क्रम्य ततो लिंगादाविर्भूय भवो वदत् ॥ १७ ॥ शचीपते प्रसन्नोऽस्मि वरं वरय सुव्रत ॥ किं देयं द्रुतमाख्याहि धर्मपीठकृतास्पद ॥ १८ ॥ श्रुत्वेति देवदे-
वस्य स प्रेमवचनं हरिः ॥ सर्वज्ञकिं तेऽविदितं तु वाचेति वृत्रहा ॥ १९ ॥ ततस्तत्कृपया नुब्रूधर्मपीठनिषेवणात् ॥ निष्पाद्यतीर्थतत्रेशोऽब्रह्माहीद्रेति-
चाब्रवीत् ॥ २० ॥ तत्रैद्रः स्नानमात्रेण दिव्यगंधोऽभवत्क्षणात् ॥ अवाप च रुचिं चारुं प्राक्तनीं शातयाज्ञिकीम् ॥ २१ ॥ तदाश्चर्यमथोदृष्ट्वा मुनयो नारदादयः ॥
परिससृर्मुदायुक्ता धर्मतीर्थेऽघहारिणि ॥ २२ ॥ अतर्पयन्पितृन् दिव्यान्व्यधुः श्राद्धानि श्रद्धया ॥ धर्मेशं स्नापयामासुस्तत्तीर्थार्थं भुभूतेर्घटैः ॥ २३ ॥
तदा प्रभृतितत्तीर्थधर्माधुरिति विश्रुतम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापानामक्लेशं कालं न परम् ॥ २४ ॥

॥ २५ ॥ सुत्रामाहंद्रः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अयो अनंतरम् ॥ अदृष्टिक्कचित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ धर्माधुर्धर्मकूपः ॥ अक्लेशं यथास्यात्तथा ॥ न विद्यते क्लेशायस्मादिति वा ॥ २४ ॥

का. सं. ४. ३.

स. म. ८१

॥ ३२२ ॥

तीर्थराजस्यसमुद्रस्यप्रयागस्यवा ॥ २५ ॥ धर्मतीर्थेधर्मेशाधिष्ठितेतीर्थे ॥ २६ ॥ २७ ॥ द्वारिकेसागरेद्वारकामर्बन्धिनिसागरे ॥ देवकइतिपाठेदेवकपत्तनेप्रभाससेधेइतिवावत् ॥ २८ ॥
 सौकरंशोरभइतिप्रसिद्धम् ॥ गंगातीरि ॥ गौरीमहाद्वदेकेदारे ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ निष्कृतिरानृण्यापिंडदानमिविवावत् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ स्वंप्रतिविम्बम् ॥ ३६ ॥

यत्फलंतीर्थराजस्यज्ञानेनपरिकीर्त्यते ॥ सहस्रगुणितंतत्स्याद्धर्मधुस्नानमात्रतः ॥ २५ ॥ गंगाद्वारेकुरुक्षेत्रेगंगासागरसंगमे ॥ यत्फलंलभतेमर्त्यो
 धर्मतीर्थेतदामुयात् ॥ २६ ॥ नर्मदायांसरस्वत्यांगौतम्यांसिंहगेगुरौ ॥ स्नात्वायत्फलमाप्येतधर्मकूपेतदामुयात् ॥ २७ ॥ मानसेपुष्करेचैवद्वारिकेसाग
 रेतथा ॥ तीर्थेस्नात्वाफलंयत्स्यात्तत्स्याद्धर्मजलाशये ॥ २८ ॥ कार्तिकयांसूकरक्षेत्रेचैत्र्यांगौरीमहाद्वदे ॥ शंखोद्वारेहरिदिनेयत्फलंतत्फलंत्विह ॥ २९ ॥
 तीर्थद्वयंप्रतीक्षतेसिस्नासून्पितरोनरान् ॥ गंगायांधर्मकूपेचपिंडनिर्वपणाशया ॥ ३० ॥ पितामहसमीपेवाधर्मेशस्याग्रतोथवा ॥ फल्गौचधर्मकूपेचमाद्यं
 तिप्रपितामहाः ॥ ३१ ॥ धर्मकूपेनरःस्नात्वापरितर्प्यपितामहान् ॥ गयांगत्वाकिमधिकंकर्तापितृमुदावहम् ॥ ३२ ॥ यथागयायांतृप्ताःस्युःपिंडदाने
 पितामहाः ॥ धर्मतीर्थेतथैवस्युर्नन्यूननैवचाधिकम् ॥ ३३ ॥ तेधन्याःपितृभक्तास्तेप्रीणितास्तेःपितामहाः ॥ पैत्राहणाद्धर्मतीर्थेनिष्कृतित्यैःकृतासुतैः ॥
 ॥ ३४ ॥ तत्तीर्थस्यप्रभावेणनिष्पापोभूत्क्षणेनच ॥ प्रणम्यदेवदेवेशमिन्द्रोऽगादमरावतीम् ॥ ३५ ॥ अपारोमहिमातस्यधर्मतीर्थस्यकुंभज ॥ तत्कूपेस्वं
 निरीक्ष्यापिश्राद्धदानफलंलभेत् ॥ ३६ ॥ तत्रापिकाकिणीमात्रंयच्छेत्पितृमुदेनरः ॥ अक्षयंफलमाप्नोतिधर्मपीठप्रभावतः ॥ ३७ ॥ तत्रयोभोजयेद्वि
 प्राण्यतिनोथतपस्विनः ॥ सिक्थेसिक्थेलभेत्सोथवाजपेयफलंस्फुटम् ॥ ३८ ॥ प्राप्यामरावतींशक्रस्ततोदिविपदांपुरः ॥ धर्मपीठस्यमाहात्म्यं
 महत्काश्यामवर्णयत् ॥ ३९ ॥ आगत्यपुनरप्यत्रशंभोरानंदकानने ॥ मुनिवृंदारकैःसार्वलिंगमस्थापयद्धरिः ॥ ४० ॥ तारकेशात्पश्चिमतइंद्रेश्वरमिती
 रितम् ॥ तस्यसंदर्शनात्पुंसामेंद्रलोकोनदूरतः ॥ ४१ ॥ तदक्षिणेशचीशश्चस्वयंशच्याप्रतिष्ठितः ॥ शचीशार्चनतःस्त्रीणांसौभाग्यमतुलंभवेत् ॥ ४२ ॥
 तत्समीपेस्तिरंभेशोबहुसौख्यसमृद्धिदः ॥ इंद्रेश्वरस्यपरितोलोकपालेश्वरोपरः ॥ ४३ ॥ तदर्चनात्प्रसीदंतिलोकपालाःसमृद्धिदाः ॥ धर्मेशात्प
 श्चिमाशायांधरणीशःप्रकीर्तितः ॥ तद्दर्शनेनधैर्यस्याद्राज्येराजकुलादिषु ॥ ४४ ॥ धर्मेशादक्षिणेपूज्यंतत्त्वेशाख्यंपरंनरैः ॥ तत्त्वज्ञानंप्रवर्तततर्लिंगस्य
 समर्चनात् ॥ ४५ ॥ धर्मेशात्पूर्वदिग्भागेवैराग्येशंसमर्चयेत् ॥ निवृत्तिश्चेतस्तत्स्यलिंगस्यस्पर्शनाहपि ॥ ४६ ॥ ज्ञानेश्वरंतथैशान्यांज्ञानदंसर्वदेहि
 नाम् ॥ ऐश्वर्येशमुदीच्यांचलिंगाद्धर्मेश्वराच्छुभात् ॥ ४७ ॥ तद्दर्शनाद्देववृणामैश्वर्यमनसेप्सितम् ॥ पंचवक्रस्यरूपाणिर्लिंगान्येतानि कुंभज ॥ ४८ ॥

काकिणीर्विशतिवराटिका ॥ ३७ ॥ सिक्थेसिक्थेकणायांकणापाम् ॥ ३८ ॥ दिविपदांदेवानाम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

शाश्वतकैवल्यम् ॥ दुर्दमाख्यानवक्तुं प्रस्तावयति ॥ अन्यदिंति ॥ ४९ ॥ पादः कच्छः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ प्रसभं बलात् ॥ पाठांतरे प्रथमं यथा स्यात् ॥ पुरं धीरुवतीः स्त्रीरित्यर्थः ॥ ५२ ॥ मृगयुर्लुब्धकः ॥
॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ वृमकेतुर्मृत्युः ॥ अकांडेऽनवसरे ॥ ५७ ॥ गृष्टिरत्रमृगः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अवकेशिनोर्वध्यफलान् ॥ सुविकासितानितिकचित् ॥

एतान्यवश्यं संसेव्य नरः प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अन्यत्तत्रैव यद्वृत्तं तदाख्यामिमुने शृणु ॥ ४९ ॥ यच्छ्रुत्वा पि न रोधो रे संसाराब्धौ न मज्जति ॥ कदं वशिखरो नाम
विंध्यपादो महानिह ॥ ५० ॥ दमस्य पुत्रस्तत्रासीदुर्दमो नाम पार्थिवः ॥ पितर्युपरते राज्यं संप्राप्या विजितेन्द्रियः ॥ ५१ ॥ हरेत् पुरं धीः प्रसभं पौराणां काममो
हितः ॥ असाधवः प्रियास्तस्य साधवोऽप्रियतां ययुः ॥ ५२ ॥ अदंडचान्दंडयां च क्रेदं डचेष्वासीत् पराङ्मुखः ॥ सदैव मृगयाशीलः सोऽभून्मृगयुर्मग्नः ॥
॥ ५३ ॥ विवासिताः स्वविपयात्तेन सन्मतिदयिनः ॥ धर्माधिकारिणः शूद्रा ब्राह्मणाः करदीकृताः ॥ ५४ ॥ परदारेषु संतुष्टः स्वदारेषु पराङ्मुखः ॥ आनर्च
जातु चित्रैव देवौ दुःखांतकारिणौ ॥ ५५ ॥ हारिणौ सर्वपापानां सर्ववांछितदायिनौ ॥ सर्वपांजगती सारौ श्रीकंठश्रीपतीपती ॥ ५६ ॥ स्वप्रजात्वेकमुदि
तो धूमकेतुरिवापरः ॥ दुर्दमो नाम भूपालः शयायाकांड एव हि ॥ ५७ ॥ सकदा चिन्मृगयुभिः पार्थिव्यसनातुरः ॥ सार्धं विवेशारण्यानि गृष्टिपृष्ठादुगोदयी ॥
॥ ५८ ॥ एकाकी दैवयोगेन दुर्दमः सोऽवनीपतिः ॥ धन्वीतुरंगमारुढोऽविशदानंदकाननम् ॥ ५९ ॥ सविलोक्याथ सर्वत्र पादपानवकेशिनः ॥ मुच्छा
यांश्चतुर्विस्तारांगतश्चमइवाभवत् ॥ ६० ॥ सुगंधेन सुशीतेन मुमं देन सुवायुना ॥ शणं संवीजितो राजापल्लवव्यजनैः कुजैः ॥ ६१ ॥ केवलं मृगयाजा
तस्तत्त्वे दोनव्यपात्रजत् ॥ आजन्म जनितः खेदो निरगात्तद्वने क्षणात् ॥ ६२ ॥ मध्ये वनं स चापश्यत्प्रासादं चुं वितांवरम् ॥ महागन्धशलाकानारम्भपेक
मिवाकरम् ॥ ६३ ॥ अथावरुह्य तुरगात्स भूपालोति विस्मितः ॥ धर्मेशमंडपं प्राप्य स्वात्मानं प्रशशंस ह ॥ ६४ ॥ धन्योऽस्म्यहं प्रसन्नोऽस्मि धन्यमेव विलोचने ॥
धन्यमद्यतनं चार्ह्यदपश्यमिमांभुवम् ॥ ६५ ॥ पुनर्निनिंद चात्मानं धर्मपीठप्रभावतः ॥ धिङ्मांदुर्जनसंसर्गत्यक्तसज्जनसंगमम् ॥ ६६ ॥ जंतूद्देगकरं
मूढं प्रजापीडनपंडितम् ॥ परदारपरद्रव्यापहृत्या सुखमानिनम् ॥ ६७ ॥ अद्य यावन्मम गतं वृथा जन्माल्पमेधसः ॥ धर्मस्थानानीदृशानियदृष्टानि न कुत्र
चित् ॥ ६८ ॥ एवं बहुविनिंद्य स्वं तत्त्वाधर्मे श्रं विभुम् ॥ आरुह्या श्रं ययौ राजा दुर्दमो विपयं स्वकम् ॥ ६९ ॥ ततो मात्यान्समाहूय कमायतां श्रितानान् ॥
नवीनान्परिनिर्वास्य पौरांश्चापि समाहूयत् ॥ ७० ॥ ब्राह्मणांश्च नमस्कृत्य तेभ्यो वृत्तीः प्रदाय च ॥ पुत्रे राज्यं समारोप्य प्रजाधर्मे निवेश्य च ॥ ७१ ॥ परिदं
डय च दंडां हान्सांश्च परितोष्य च ॥ दारान्पि परित्यज्य विपयेषु पराङ्मुखः ॥ ७२ ॥

॥ ६० ॥ कुजे ईक्षेः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ मध्ये वनं वनमध्ये ॥ चुं वितांवरं मत्पुत्रम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ अपहृत्या अपहारेण ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ दमिनार्मद्वियनिग्रहवताम् ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ अथाशी
तितमेध्यायेद्व्यधिकेऽप्यंतमुंदरे ॥ वीरेश्वरस्यलिंगस्यमादुर्भावंऽप्रतन्यते ॥ १ ॥ वीरेश्वरस्याविर्भावपट्टमाह ॥ वीरेशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ तत्राख्यायिकामवतारयति ॥ आसीदिति ॥
राजानंविशिनष्टि षडक्षराधिकसाद्वंशभिः ॥ ४ ॥ बदान्योदाता ॥ ५ ॥ ६ ॥ शीचनिलयः शीचाश्रयः ॥ शीचनियमइतिक्वचित् ॥ ७ ॥ संख्यावान्विद्वान् ॥ सदोजिरेसभागणे ॥

समागच्छदथेकाकीकाशीं श्रेयोविकासिनीम् ॥ धर्मेश्वरसमाराध्यकालात्रिर्वाणमाप्तवान् ॥ ७३ ॥ धर्मेशदर्शनान्निर्त्यंतथाभूतः सदुर्दमः ॥ बभूवदमिनां
श्रेष्ठः प्रतिमोक्षंचलब्धवान् ॥ ७४ ॥ इत्थं धर्मेशमाहात्म्यं मया स्वल्पं निरूपितम् ॥ धर्मपीठस्य माहात्म्यं सम्यक्कोवेदकुंभज ॥ ७५ ॥ इदं धर्मेश्वराख्या
नंयः श्रोष्यति नरोत्तमः ॥ आजन्मसंचितात्पापात्समुक्तो भवति क्षणात् ॥ ७६ ॥ श्राद्धकाले विशेषेण धर्मेशाख्यानमुत्तमम् ॥ श्रावयेद्ब्राह्मणान्धीमान्पितृणां
तृप्तिकारणम् ॥ ७७ ॥ धर्माख्यानमिदं शृण्वन्नपि दूरस्थितः सुधीः ॥ सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो गंतंति शिवमंदिरम् ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदे महापुराणे
एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे धर्मेश्वराख्याननामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ वीरेशस्य महेशान
श्रूयते महिमामहान् ॥ परांसिद्धिपरोपतुस्तत्र सिद्धाः परः शताः ॥ १ ॥ कथमाविर्भवस्तस्य काश्यालिंगवरस्य तु ॥ आशुसिद्धिप्रदस्येह तन्मे ब्रूहि जगत्पते ॥
॥ २ ॥ ॥ महेश्वर उवाच ॥ ॥ निशामय महादेवि वीरेशाविर्भवपरम् ॥ यं श्रुत्वापि नरः पुण्यं प्राप्नोति विपुलं शिवे ॥ ३ ॥ आसीदमित्रजिन्नाम राजा परपु
रंजयः ॥ धार्मिकः सत्त्वसंपन्नः प्रजारंजनतत्परः ॥ ४ ॥ यशोधनो वदान्यश्च सुधीर्ब्राह्मणदैवतः ॥ सदैवावभृथस्नानपारिक्लिन्नशिरोरुहः ॥ ५ ॥ विनी
तोनीतिसंपन्नः कुशलः सर्वकर्मसु ॥ विद्याधिपारदश्चाचगुणवान्गुणिवत्सलः ॥ ६ ॥ कुतज्ञो मधुरालापः पापकर्मपराङ्मुखः ॥ सत्यवाक्छोचनिलयः
स्वल्पवाग्बिजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ रणांगणे कृतांताभः संख्यावांश्च सदोजिरे ॥ कामिनीकामकेलिज्ञो युवापि स्थविरप्रियः ॥ ८ ॥ धर्मार्थे धितकोशश्च स
मृद्धबलवाहनः ॥ सुभगश्च सुहृत्सुमेधाः सुप्रजाश्रयः ॥ ९ ॥ स्थैर्यैर्धैर्यसमापन्नो देशकालविचक्षणः ॥ मान्यमानप्रदो नित्यं सर्वदूषणवर्जितः ॥ १० ॥
वासुदेवांश्चिगुले चेतोवृत्तिनिधाय सः ॥ चकार राज्यं निर्द्वंद्वं विष्णोति विवर्जितम् ॥ ११ ॥ अलंघ्यशासनः श्रीमान्विष्णुभक्तिपरायणः ॥ अभुनक्प्र
चुरान्भोगान्समंताद्विष्णुसात्कृतान् ॥ १२ ॥

ज्ञानवांश्च परात्मनीतिक्वचित् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ विष्वक्तवर्तः ॥ इत्योऽतिवृष्ट्यादयः ॥ तदुक्तम् ॥ अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभामूषकाः खगाः ॥ प्रत्यर्थिनश्च राजानः ससैतार्हतयः स्मृता इति ॥
ताभिः राहतम् ॥ ११ ॥ समंतात्कायबाहुमन आदिभिर्विष्णुसात्कृतान् विष्णवे समर्पितान् ॥ तदुक्तं भागवते ॥ कायेन वाचा मनसैर्द्रव्यैर्बाहुद्रव्यात्मना वानुसृतस्वभावात् ॥ करोति यद्यत्सकलं परस्मै

नारायणायेतिसमर्पयेत्तदिति ॥ १२ ॥ हरेरिति ॥ हरेरायतनानिप्रतिपदेपदेस्थानेस्थानेऽर्चयितुं सौधं देवालयम् ॥ महाभाग्यनिवेस्तस्यराज्येसमभवदित्युच्यते ॥ विसर्गाभावपात्रेदेव्याः संबो
धनम् ॥ १३ ॥ गोविन्द्यादिलोकानामधुविधोगोविंदादिनामानि स्यराज्येयत्रकुत्रापि श्रूयंत इति न वनेनाच्यते ॥ १४ ॥ कीनाशो मृत्युः ॥ १५ ॥ १६ ॥ जंजपूकाजपशीलास्तेषामघनाशन ॥
मक्तानामितिकचित् ॥ १७ ॥ १८ ॥ दुरंतकदुर्निवार्यं मृत्यो ॥ पुरांतकेतिकचित् ॥ दंदशूकेऽश्वरेश्य अनंतशायिन ॥ १९ ॥ विष्टरश्रवः याज्ञवल्क्यादिपुश्रूयमाण ॥ विरायनामराक्षसरे ॥

हरेरायतनान्युच्चैः प्रतिसौधं पदेपदे ॥ तस्यराज्येसमभवन्महाभाग्यनिधेः शिवे ॥ १३ ॥ गोविंदगोपगोपालगोपीजनमनोहर ॥ गदापाणे युगातीतगुणाढ्य
गरुडध्वज ॥ १४ ॥ केशिहृत्कैटभारतेकंसारेकमलापते ॥ कृष्णकेशवकं जाक्षकीनाशभयनाशन ॥ १५ ॥ पुरुषोत्तमपापारेपुंडरीकविलोचन ॥
पीतकौशेयवसनपद्मनाभपरात्पर ॥ १६ ॥ जनार्दनजगन्नाथजाह्नवीजलजन्मभूः ॥ जन्मिनां जन्महरणजंजपूकाघनाशन ॥ १७ ॥ श्रीवत्सवक्षः श्रीकां
तश्रीकरश्रेयसानिधे ॥ श्रीरंगशार्ङ्गकोदंडशैरोरेशीतांशुलोचन ॥ १८ ॥ दैत्यारेदानवारातेदामोदरदुरंतक ॥ देवकीहृदयानंददंदशूकेऽश्वरेश्य ॥ १९ ॥
विष्णोवैकुण्ठनिलयबाणारेविष्टरश्रवः ॥ विष्णुक्सेनविराधारेवनमालिन्वनप्रिय ॥ २० ॥ त्रिविक्रमत्रिलोकीशचक्रपाणेचतुर्भुज ॥ इत्यादीनिपवित्रा
णिनामानिप्रतिमंदिरम् ॥ २१ ॥ स्त्रीवृद्धबालगोपालवदनोदीरितानितु ॥ श्रूयंतैयत्रकुत्रापि रम्याणि मधुविद्विषः ॥ २२ ॥ सुरसाकाननान्येव विलोक्यं
तेगृहेगृहे ॥ चरित्राणिविचित्राणिपवित्राण्यन्विजापते ॥ २३ ॥ सौधमितिपुष्टश्रूयंतैचित्रकृत्रिमितानितु ॥ ऋतेहरिकथायास्तुनान्यावार्तानि शम्यते ॥
॥ २४ ॥ हरिणानैवविध्यंतैहरिनामांशधारिणः ॥ तस्यराज्ञोभयाद्वाधैररण्यमुखचारिणः ॥ २५ ॥ नमस्त्यानेवकमठानवराहाश्चक्रेनचित् ॥ इन्धंते
क्वापितद्भीत्यामत्स्यमांसाशिनापिवै ॥ २६ ॥ अप्युत्तानशयास्तस्यराष्ट्रेमित्रजितः कचित् ॥ स्तनपानंनकुर्वंतिसंप्राप्यहरिवासरम् ॥ २७ ॥ पशवोपि
तृणाहारंपरित्यज्यहरेर्दिने ॥ उपोषणपराजाता अन्येषां काकथानृणाम् ॥ २८ ॥ महामहोत्सवः सर्वैः पुरोकोभिर्वितन्यते ॥ तस्मिन्प्रशासतिभुवंसंप्राप्तेह
रिवासरे ॥ २९ ॥ सप्तदंडयोऽभूत्तस्यराज्ञोमित्रजितः क्षितौ ॥ योविष्णुभक्तिरहितः प्राणैरपि धनैरपि ॥ ३० ॥

विधेविरितिकचित् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सुरसाकाननानितुलसीवनानि ॥ शोभनोरसोरागोभगवतोयस्यामितिव्युत्पत्तेः ॥ यदाहवन्तरिः ॥ तुलसीसुरसागौरीभूतघ्नीवहुमंजरीति ॥ चरित्राणि
पुतनावधसकटभंजवादीनि ॥ २३ ॥ नकेवलं गृहेगृहे विलोक्यते लोचमिषिषु च दृश्यंत इति सर्वं च ॥ २४ ॥ हरिनामलक्षणोपशोभागस्तद्धारिणः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

दीक्षिताइवयज्ञादिदीक्षायां दीक्षिताइव ॥ न्यवसन्भुवितिकचिद् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नभज्येतनसेव्येत ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ दध्नामिश्रितं जलं मधुपर्कः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
अहमगमं प्रातः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ सर्वत्र देहादौ ॥ कर्तव्य इति कचिद् ॥ ४४ ॥ प्रणिधानेन पूजनेन ध्यानेन वा शीलयित्वा पूजयित्वा ध्यात्वा वा ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

अंत्यजा अपित द्राष्टृशंखचक्रां कधारिणः ॥ संप्राप्य वैष्णवी दीक्षां दीक्षिता इव संबभूवुः ॥ ३१ ॥ शुभानियानिकर्माणि क्रियतेऽनुदिनं जनैः ॥ वासुदेवे समर्प्य
तेतानि तेरफलेप्सुभिः ॥ ३२ ॥ विना मुकुंदं गोविंदं परमानंदमच्युतम् ॥ नान्योजप्येत मन्येत न भज्येत जनैः कचिद् ॥ ३३ ॥ कृष्ण एव परो देवः कृष्ण ए
व परा गतिः ॥ कृष्ण एव परो वंधुस्तस्यासीदवनीपते ॥ ३४ ॥ एवं तस्मिन्महीपाले राज्यं सम्यक् प्रशासति ॥ एकदा नारदः श्रीमांस्तं दिदृक्षुः समाययौ ॥ ३५ ॥
राज्ञा समर्चितः सोऽथ मधुपर्कविधानतः ॥ नारदो वर्णयामास तम मित्रजितं तृपम् ॥ ३६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि मान्योऽप्यसि
दिवौकसाम् ॥ सर्वभूतेषु गोविंदं परिपश्यन्विशांपते ॥ ३७ ॥ यो वेदपुरुषो विष्णुर्गोविन्दपुरुषो हरिः ॥ यो तं रात्मास्य जगतः कर्ता हर्ता विता विभुः ॥ ३८ ॥
तन्मयं पश्यतो विश्वं तव भूपाल सत्तम ॥ दर्शनं प्राप्य शुभदं शुचित्वमगमं परम् ॥ ३९ ॥ एक एव हिसारोऽत्र संसारेक्षणभंगुरे ॥ कमलाकांतपादाब्जभक्तिभावो
ऽखिलप्रदः ॥ ४० ॥ परित्यज्य ह्रियः सर्वं विष्णुमेकं सदा भजेत् ॥ सुमेधसंभजं ते तं पदार्थाः सर्व एवाहि ॥ ४१ ॥ हृषीकेशो ह्येकीकाणियस्य स्थैर्यगतान्यहो ॥
सगवस्थैर्यमाप्नोति ब्रह्मांडेऽतीव चंचले ॥ ४२ ॥ यौवनं धनमायुष्यं पद्मिनीजलबिंदुवत् ॥ अतीव चंचलं ज्ञात्वाऽच्युतमेकं समाश्रयेत् ॥ ४३ ॥ वाचिचे
तसि सर्वत्रयस्य देवो जनार्दनः ॥ स एव सर्वदा वंद्यो नारद रूपी जनार्दनः ॥ ४४ ॥ निर्व्याजं प्रणिधानेन शीलयित्वा श्रियः पतिम् ॥ पुरुषोत्तमं तं को न प्राप्नुवा
नि ह भूतले ॥ ४५ ॥ अनया विष्णुभक्त्या ते संतुष्टं द्रियमानसः ॥ उपकर्तुमना ब्रूयांतं निशामय भूपते ॥ ४६ ॥ बालाविद्याधर सुतानां नाम लयगंधिनी ॥
क्रीडती पितुरा क्रीडे ह्यताकं कालकेतुना ॥ ४७ ॥ कपालकेतुपुत्रेण दानेन वलीयसा ॥ आगामिन्यां तृतीयायां तस्याः पाणिग्रहः किल ॥ ४८ ॥ पाताले
चंपकावत्यां नगयां सारस्वतीं सांप्रतम् ॥ हाटकेशात्समागच्छंस्तया हंसाश्रुनेत्रया ॥ ४९ ॥ दृष्ट्वा प्रणम्य विज्ञातो यथा तच्च निशामय ॥ ब्रह्मचारिन्सुनिश्चिद्यं
धमादन शैलतः ॥ ५० ॥ बालक्रीडनकासकां मोहयित्वा निनाय सः ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृत्तो दुर्जयो न्यास्रधाततः ॥ ५१ ॥ स्वस्वविशूलयातेन म्रियते
नान्यथारणे ॥ जगत्पर्याकुलीकृत्यानि द्रात्यत्र विनिर्भयः ॥ ५२ ॥

मलयशब्देनात्र मलयजोलक्ष्यते ॥ तद्वत्तद्विवर्तते यस्याः मां मलयगं ये ॥ ४७ ॥ पाणिग्रहः देव्यो विद्वत्तिलोपः ॥ ४८ ॥ हाटकेशात्पातालस्थानात् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मोहयित्वा मायया मोहं संपाद्य ॥
मां ज्ञात्वा भिनिकचिद् ॥ ५१ ॥ स संनिपाठेऽन्यमेवादिपौनरुक्त्यम् ॥ ५२ ॥

यदीति ॥ कोपिनइत्यन्वयः ॥ ५३ ॥ यथादिभ्रास्मिन्नर्थेउपचिकीर्षुःउपकर्तुमिच्छुः ॥ ५४ ॥ आतृतीयातिथीतिवचनातृतीयायांविवाहोभविष्यतीतिदेवोक्तमिज्ञातव्यम् ॥ ५५ ॥
मामेवप्रार्थयतिशंकांशान्तयति ॥ तथेति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ जीवेजीविष्यति ॥ त्वहारात्रातयिष्यतिच ॥ जीवेदित्यत्रपालेतिवापाठः ॥ ५८ ॥ अनल्पावदुल्लोत्कलिकारोमांचोयस्यसः ॥ ५९ ॥
॥ ६० ॥ पूर्णिमादिवसइति ॥ चतुर्दश्यांनारदागमनंपूर्णमायांसमुद्रप्राप्तिर्देवीदर्शनंचप्रतिपदिजलप्रवेशादिकंचेतिविवेकः ॥ ६१ ॥ तत्रदिव्यांगनेत्यादेर्यभावः ॥ यथादेव्यात्स्वैरोदत्तःसैवत्वां
तत्रनेतुंत्वयातस्याःपरिणयनमवश्यंभावीतिसूचयंतीगाथांगारूपतीति ॥ ६२ ॥ गायामेवाह ॥ यदीति ॥ तच्छुभाशुभकर्मतत्प्यमेतदवश्यमित्यर्थः ॥ विधिनोदनासप्तद्वयंरजुस्तेनानियंत्रितो

यदिकोपिकृतज्ञोमाहत्वेमंदुष्टदानवम् ॥ महत्तेनत्रिशूलेननयेद्भद्रंभवेन्नरः ॥ ५३ ॥ यदत्रोपचिकीर्षुस्त्वंरक्षमांदुष्टदानवात् ॥ ममापिहिवरोदत्तोभगव
त्यामहासुने ॥ ५४ ॥ विष्णुभक्तोयुवाधीमान्पुत्रित्वार्पण्येति ॥ आतृतीयातिथियथातद्वाक्यंतथ्यतांत्रजेत् ॥ ५५ ॥ तथानिमित्तमात्रंत्वंभवयन्नं
समाचर ॥ इतितद्वचनाद्राजान्विष्णुभक्तिपरायणम् ॥ युवानंचापिधीमंतंत्वामनुप्राप्तवानहम् ॥ ५६ ॥ तद्वच्छकार्यसिद्धयेत्वंहत्वातंदुष्टदानवम् ॥ आन
याशुमहाबाहोशुभांमलयगंधिनीम् ॥ ५७ ॥ सातुविद्याधरीजीवेद्विलोकयत्वांनरेश्वर ॥ पार्वतीवचनादुष्टघातयिष्यत्ययन्नतः ॥ ५८ ॥ इतिनारदवाक्यंस
निशम्यामित्रजिन्नृपः ॥ अनल्पोत्कलिकोजातोविद्याधरमुतांप्राति ॥ ५९ ॥ उपायंचापिप्रच्छगंतुतांचंपकावतीम् ॥ नारदेनपुनःप्रोक्तःसराजागिरि
राजजे ॥ ६० ॥ तूर्णमर्णवमासाद्यपूर्णमादिवसेनृप ॥ भवान्द्रक्ष्यतिपोतरथःकल्पवृक्षंरथस्थितम् ॥ ६१ ॥ तत्रदिव्यांगनाकाचिद्व्यपयंकमंस्थिता ॥
वीणामादायगायंतीगाथांगास्यतिमुस्वरम् ॥ ६२ ॥ यत्कर्मविहितंयेनशुभंवाथशुभेतरम् ॥ सएवभुंक्ततत्तथ्यंविधिसूत्रनियंत्रितः ॥ ६३ ॥ गायामि
मांसांसंगीयसरथासमहीरुहा ॥ सपर्यकाक्षणादेवमध्येसिंधुप्रवेश्यति ॥ ६४ ॥ भवानप्यविशंकंचततःपोतान्महार्णवे ॥ तामनुव्रजतुक्षिप्रंयज्ञवाराहमास्तु
वन् ॥ ६५ ॥ ततोद्रक्ष्यसिपातालेनगरींचंपकावतीम् ॥ महामनोहराराजन्सहितांबालयानया ॥ ६६ ॥ इत्युक्तांतर्हितादेविसचतुर्मुखनंदनः ॥ राजाप्यर्ण
वमासाद्ययथोक्तंपारिलक्ष्यच ॥ ६७ ॥ विवेशांतःसमुद्रंचनगरीमाससादताम् ॥ साथविद्याधरीबालानेत्रप्राधुणकीकृता ॥ ६८ ॥ तेनराज्ञात्रिजगतीसौ
दर्यश्रीरिविकिका ॥ पातालदेवतेयंवाममनेत्रोत्सवायाकिम् ॥ ६९ ॥ निरणायिमधुद्वेष्टासप्तःसृष्टिविलक्षणा ॥ कुहूराहुभयादेपाकांतिश्चाद्रमसीकिम् ॥ ७० ॥

बद्धः ॥ वेदार्किकरःसन्नित्यर्थः ॥ वेदगर्भांज्जालक्षणसूत्रनियंत्रितइतिवा ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ आस्तुवन्आसमंतात्कायवाङ्मनोभिः ॥ यज्ञवाराहस्यजलक्रीडाभिरुचिरस्य ॥ तदुक्तंवनपर्वणि ॥ जलक्रीडा
भिरुचिरवाराहरूपमस्मरादिति ॥ पृथिव्युद्धरणायजलेप्रविष्टत्वात्तत्तवेनेतेनघरायाद्वजलप्रवेशावाधेनस्वंयामलयगंधिन्याउद्धारोभावेष्यतीतिभावः ॥ ६५ ॥ अनयामलयगंधिन्या ॥ ६६ ॥
॥ ६७ ॥ नेत्रप्राधुणकीचक्षुरतिथिः ॥ ६८ ॥ त्रिजगतीत्यादेरित्यंक्षणांतानिर्बन्धवितर्कयंतिवृत्तानिनान्वयः ॥ एकिकामुख्याएकाकिनीतिवा ॥ ६९ ॥ कुहूरावास्याचरादुश्रतयोर्भयात् ॥ ७० ॥

॥ ७१ ॥ सेति ॥ सातंराजानं विलोक्य हृष्टतनूहासीदिति तृतीयेनान्वयः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ दोलापर्यंकमांदोलनस्वदाम् ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 कलयन् चालयन् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सुखसंदोहोष्टिरूपस्तेन मेदुरः पूर्णः ॥ परानिर्वृतिपरमानंदम् ॥ तदुक्तम् ॥ आनंदः परस्वात्माभेदसंसर्गव
 योषिद्रूपसमाश्रित्य तिष्ठतेऽत्राकुतोऽभया ॥ इत्थं क्षणं तां निर्वर्ण्य सराजागात्तदतिकम् ॥ ७१ ॥ सा विलोक्याथ तं बालानितरां मधुराकृतिम् ॥ विशालो
 रस्थलतलं प्रलंबतुलसंज्ञितम् ॥ ७२ ॥ शंखचक्रांकसुभगभुजद्वयविराजितम् ॥ हरिनामाक्षरमुधासुधौतरदनावलिम् ॥ ७३ ॥ भवानीभक्तिबीजोत्थं
 धूरुहंपुरुषाकृतिम् ॥ मनोरथफलैः पूर्णमासीदृष्टतनूहा ॥ ७४ ॥ दोलापर्यंकमुत्सृज्य द्वीभरानम्रकंधरा ॥ वेपथुंचपरिष्टभ्य बालाप्रोवाच भूपतिम् ॥ ७५ ॥
 कस्त्वमत्र कृतांतस्य भवनं मधुराकृते ॥ प्राप्तो मे मंदभाग्यायाश्चेतो वृत्तिनिरुधयन् ॥ ७६ ॥ यावन्नायाति सुभगसकठोरतराकृतिः ॥ अतिपर्याकुलीकृत्य
 त्रिलोकीं दानवो मुहुः ॥ ७७ ॥ कंकालकेतुर्दुर्वृत्तस्त्ववध्यः परहेतिभिः ॥ तावद्भूतं समातिष्ठ शस्त्रागारेति गह्वरे ॥ ७८ ॥ न मे कन्याव्रतं भक्तुंसमर्थ उमावरात् ॥
 आगामिन्यां तृतीयायां परश्वः पाणिपीडनम् ॥ ७९ ॥ संचिकीर्षति दुष्टात्मा गतायुर्मम शापतः ॥ मातृद्वीतिं कुरुयुवंस्तत्कार्यं भविता चिरम् ॥ ८० ॥
 विद्याधर्येति चोक्तः स शस्त्रागारे निगूढवत् ॥ स्थितो वीरो महाबाहुर्दानवागमनक्षणः ॥ ८१ ॥ अथ सायं समायातो दानवो भीषणाकृतिः ॥ त्रिशूलं कलयन् पाणौ
 मृत्योरपि भयावहम् ॥ ८२ ॥ आगत्य दानवो रौद्रः प्रलयांबुदनिस्वनः ॥ विद्याधरीं जगादेति मदाघूर्णितलोचनः ॥ ८३ ॥ गृहाणे मानिरन्जानि दिव्यानि वरव
 र्णिनि ॥ कन्यात्वं च परश्वस्ते पाणिग्राहादपैष्यति ॥ ८४ ॥ दासीनामयुतं प्रातर्दास्यामितवसुंदरि ॥ आसुरीणां सुरीणां च दानवीनां मनोहरम् ॥ ८५ ॥
 गंधर्वीणां नरीणां च किन्नरीणां शतं शतम् ॥ विद्याधरीणां नागीनां यक्षिणीनां शतानि षट् ॥ ८६ ॥ राक्षसीनां शतान्यष्टौ शतमप्सरसां वरम् ॥ एतास्ते परि
 चारिण्यो भविष्यन्त्यमलाशये ॥ ८७ ॥ यावत्संपत्तिं स भारो दिक्पालानां गृहेषु वै ॥ मत्परिग्रहात् प्राप्य तावत्स्त्वभिदेश्वरी ॥ ८८ ॥ दिव्यान्भोगान्मया
 सार्धं भोक्ष्यसे मत्परिग्रहात् ॥ कदा परश्वो भविता यस्मिन् वैवाहिको विधिः ॥ ८९ ॥ त्वदंगसंगसंस्पर्शसुखसंदोहमेदुरः ॥ परानिर्वृतिमाप्स्यामि परश्वो नि
 कटं यदि ॥ ९० ॥ मनोरथाश्चिरं यावद्यमेह दिसमेधिताः ॥ तान्कृतार्थीं कारिष्यामि परश्वस्तव संगमात् ॥ ९१ ॥ जित्वा देवान् रणे सर्वानिन्द्रादीन्मृगलो
 चने ॥ त्रेलोक्यैश्चर्यसंपत्तेस्त्वां कारिष्यामि चेश्वरीम् ॥ ९२ ॥ आधाय कं त्रिशूलं स्वे सुष्वापेति प्रलप्य सः ॥ नरमांसवसास्वादप्रमत्तो वीतसाध्वसः ॥
 ॥ ९३ ॥ वरं स्मरंती सा गौर्या विद्याधरकुमारिका ॥ विज्ञायतं प्रमत्तं च सुसुप्तातिनिभयम् ॥ ९४ ॥ आहूय तं नरवरं सर्वांगसुंदरम् ॥ विष्णुभक्तिं कृतत्राणं
 प्राणनाथेति जल्प्य च ॥ ९५ ॥ शूलंतदंकादादाय गृहाणे मजहिद्रुतम् ॥ इति त्रिशूलं बालातो बालार्कसदृशद्युतिः ॥ ९६ ॥

जितः ॥ स एव मुखरूपेण व्यज्यते पुण्यकर्मभिरिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ यसाहं नन्दः ॥ वीतसाध्वसो गतभयः पाठांतरेऽत्र विशेषणम् ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥

॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ कंठ्यनक्षमः कंठ्यनक्रियायोग्यः ॥ २ ॥ उपर्द्धाकितः उपर्द्धाकत्वेन उपहारत्वेन प्रस्थापितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अनुदत्तः अखियत् ॥ ५ ॥ अपेटयाप्रसृतांशुलिक्रेण ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

समादाय महाबाहुः सतदामित्रजिन्नृपः ॥ जहर्ष च जगादोच्चैर्वालायाश्चाभयं दिशन् ॥ ९७ ॥ वामपादप्रहारेण तमाताडय स निर्भयः ॥ संस्मरंश्च किण्वन् चित्ते
जगद्रक्षामार्णहरिम् ॥ ९८ ॥ जर्गादतिष्ठरेदुष्टकन्याधर्षणलालसः ॥ युध्यस्वात्रमया सार्धं न सुप्तं हन्म्यहं रिपुम् ॥ ९९ ॥ इति संश्रुत्य संप्रांत उत्थाय सदनोः
सुतः ॥ त्रिशूलं देहि मे कतिप्रोवाचेति मुहुर्मुहुः ॥ १०० ॥ कोयं मृत्युगृहं प्रातः कस्य रुद्येऽद्य चांतकः ॥ क आयुषाद्यसंत्यक्तो यः प्रातो मम गोचरम् ॥ १ ॥
मम प्रचंडदोहं कंठ्यनक्षमः ॥ नालपोनरोयं भविता किं त्रिशूलेन सुदारि ॥ २ ॥ मा भैर्मैकौतुकं पश्य भक्ष्योऽयं मम सांप्रतम् ॥ कालेन मत्तोभीतेन स्वयमे
वोपर्द्धाकितः ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वा मुष्टिवातेन तेनोच्चैर्दनु मूनुना ॥ हृदये निहतो राजा शिलातिकाठिने द्रुतम् ॥ ४ ॥ सचक्रिणा कृतत्राणः पीडामल्पीयसीमपि ॥
नो वेदकठिनोरस्कस्तत्करं प्रत्युता नुदत् ॥ ५ ॥ अथ कोपवताराज्ञा हतो वक्त्रे च पेटया ॥ आघूर्णितशिरा भूमौ पतित्वा पुनरुत्थितः ॥ ६ ॥ उवाच च चोर्ध्वं
मवटभ्यमहावली ॥ ७ ॥ ॥ दानव उवाच ॥ ॥ ज्ञातं न त्वं मनुष्योऽसि नरूपेण चतुर्भुजः ॥ आयातश्चिद्रमासाद्य हंतुं मां दानवांतकः ॥ ८ ॥ एकं वि
धेहि मधुभिद्यदित्वं बलवानसि ॥ विहायैतन्महच्छूलं युध्यस्व स्वायुधैर्मया ॥ ९ ॥ त्वया कपटरूपेण बलिनः कैटभादयः ॥ न बलेन हताः संख्ये हता एव च्छले
नहि ॥ १० ॥ बलिपातालमनयस्त्वं नृवामनतां दधत् ॥ नृमृगत्वेन भवता हिरण्यकशिपुर्हृतः ॥ ११ ॥ त्वया जटिलरूपेण लंकेशो विनिपातितः ॥
गोपालवेषमासाद्य कंसाद्याघातितास्त्वया ॥ १२ ॥ स्त्रीरूपेणाहरस्त्वं तु विप्रलाप्या सुरान्सुधाम् ॥ यादोरूपेण भवता शंखाद्यानि हता बहू ॥ १३ ॥ मायावि
नामग्रगण्य सर्वमर्मज्ञ साधकः ॥ न त्वत्तोहं विभेम्यद्य दिशूलं विहास्यसि ॥ १४ ॥ अथ वा दैन्यवचनः किमेभिः कातरोचितैः ॥ न त्वस्यसि त्रिशूलं त्वं
न त्वां जेष्याम्यहंरणे ॥ १५ ॥ अवश्यमेव मर्तव्यमद्य प्रातः शरीरेणा ॥ त्वत्करेण वरं मृत्युर्बलेनापि च्छलेन वा ॥ १६ ॥ इयं विद्या धरीकन्यानमया दृषि
ता सती ॥ साक्षाच्छ्रीरेवमंतव्यातवार्थं रक्षिता मया ॥ १७ ॥

कपटरूपेण हता इत्यन्वयः ॥ ११० ॥ कपटश्च मेव कचिद्दर्शयति ॥ बलिमित्यादिना ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ त्वत्करेण त्वद्वस्तेन ॥ पाठांतरे शब्देन ॥ १६ ॥ परयोपि च्छं

कयाइमानं गृहीयादिति मत्वाह ॥ इयमिति ॥ १७ ॥ १८ ॥ वक्षःप्रहारमुरसिताडनम् ॥ वक्ष इत्यत्र बाहमिति पाठांतरबाहं मासम् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पर्णाकृतां विक्रीताम् ॥ जीवातो हे जीवर्नोपध ॥

इत्युक्त्वा मम दोर्दंडप्रहारेणातिनिष्ठम् ॥ निजघानदनोः सूनुस्तंशिलोच्चयकंपिना ॥ १८ ॥ नृपो वक्षःप्रहारं तं विपद्हरणमूर्द्धनि ॥ लक्ष्मीचकार तद्वक्षस्त्रिशूलं
तोलयन्करे ॥ १९ ॥ निजघानमहाबाहुः स च प्राणाञ्जहोक्षणात् ॥ इत्थं कंकालकेतुं सनिहत्य सुरकंपनम् ॥ २० ॥ विद्याधरीं प्रपश्यन्तीं प्राह हृष्टतनूरु
हाम् ॥ नारदस्य मुनेर्वाक्यात्तव सुश्रोणि वाञ्छितम् ॥ २१ ॥ कृतं मया कृतज्ञे किं करवाण्यधुनावद ॥ श्रुत्वेति तस्य सावाक्यं प्राह गंभीरचेतसः ॥ २२ ॥
मलयगंधिन्युवाच ॥ ॥ अथोदारमते वीरनिजप्राणैः पणीकृताम् ॥ किं मां पृच्छसि जीवातो कुलकन्यामदूषिताम् ॥ २३ ॥ इति नुवत्यां कन्यायां पुनः
स्वैरचरो मुनिः ॥ अतर्कितागमः प्राप्तो नारदो देवलोकतः ॥ २४ ॥ ततस्तु तपस्तु तौ तु दृष्ट्वा तं मुनिं सत्तमम् ॥ कृतप्रणामौ मुनिना परि विथ्राणिता शिषौ ॥ २५ ॥
पाणिग्रहणविधिनाऽभिषिक्तौ नारदेन तु ॥ जग्मतुर्नारदादिष्टवर्त्मना कृतमंगलौ ॥ २६ ॥ तपामलयगंधिन्या युतः सोऽगमित्रजिन्नृपः ॥ पुरीं वाराणसीं
प्राप्य पोरैर्विहितमंगलाम् ॥ २७ ॥ यद्वीक्षणादपिनरो नारको नैव जातु चित् ॥ गतिमाप्नोति मेधावीतां पुरीं विशान्नृपः ॥ २८ ॥ यस्यां पुर्यां प्रवेशं लभते
वामवाक्यः ॥ कैवल्यजनयिऽयां हितां पुरीं विशान्नृपः ॥ २९ ॥ अपि स्मृत्वा पुरीं यावैकाशीं त्रैलोक्यकांक्षिताम् ॥ ननरो लिप्यते पापैस्तां विदेशस्तु भूपतिः ॥
॥ ३० ॥ यस्यां पुर्यां प्रविष्टो नाम हस्त्रिपिपातकैः ॥ नाभिभूयेत तां काशीं प्राविशत्स विशांपतिः ॥ ३१ ॥ सापि विद्याधरी काशीं समृद्धिं वीक्ष्य दूरतः ॥
निनिंदस्वर्गलोकं च पातालनगरीमपि ॥ ३२ ॥ प्राप्या मित्रजितं कांतं तं तादृष्टान सावधः ॥ यथा दृष्ट्वा प्यहो काशीं परमानंदकेतनम् ॥ ३३ ॥ साकृतार्थ
मिवात्मनं मन्यमाना मनस्विनी ॥ तेन पत्या च काश्या च परां निर्वृतिमाययौ ॥ ३४ ॥ सोऽप्यमित्रजिदासाद्य पत्नीं मलयगंधिनीम् ॥ धर्मप्रधानं संसे
व्यकामं प्रापोत्तमं सुखम् ॥ ३५ ॥ सैकदा तं पतिं राज्ञी विष्णुभक्तिपरायणम् ॥ रहो विज्ञाय यां च क्रेपतिभक्तामुतार्थिनी ॥ ३६ ॥ ॥ राड्युवाच ॥ ॥
भूषाभीष्टतृतीयायाश्चरिष्यामि महाव्रतम् ॥ यद्यनुज्ञा भवेद्भर्तुः पुत्रकामार्थितप्रदम् ॥ ३७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ देव्यभीष्टतृतीयायां व्रतं कीदृग्भवेद्भद ॥
कादेवता तत्र पूज्या विधानं चापि किं फलम् ॥ ३८ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ पुरीं वाराणसीमित्यनेन काश्यां सराजासीदिति ज्ञेयम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

स्का. म. पु.

॥ ३२७ ॥

॥ ३९ ॥ १४० ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां द्विचशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अयाशीतितमेध्यायेऽधिके सर्वसुंदरे ॥ वीरेशाविष्कृतिः पुण्यासम्पक्ता
वन्निरूप्यते ॥ १ ॥ अर्भाष्टतीयाव्रतं कथयति ॥ अवधेहीति ॥ १ ॥ पुरोयतः ॥ श्रीदपत्न्याः कुबेरकांतायां क्रुद्धे ॥ श्रीरेवमुखं मुख्याश्रेष्ठासेव्याश्रयोमुखमिव वामुत्तं स्याः सा तथा ॥ २ ॥
॥ ३ ॥ विधिनापि विधिनैव ॥ अस्तीति पाठपूज्याभवतीत्यर्थः ॥ अत्रव्रते ॥ स्तनंधयेन बालापत्येन उन्मुखं यथास्यात्तथापि व्रता ॥ उन्मुखं स्मरद्गुण्यमिति स्तनविशेषणं ॥ व्रताचस्तनंतयेति कचित् ॥

नारीपत्यननुज्ञातायाव्रतादिसमाचरेत् ॥ जीवन्तीदुःखिनी सास्यान्मृतानिरयमृच्छति ॥ ३९ ॥ इति राज्ञोदिताराज्ञीप्रवक्तुमुपचक्रमे ॥ इति कर्तव्यतां
तस्य व्रतस्य सरहस्यकाम् ॥ १४० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडे उत्तरार्धे वीरेश्वराविर्भावेऽभिप्रेतजित्पराक्रमो
नाम द्वाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ राड्युवाच ॥ ॥ अवधेहि धरानाथ कथयामि यथा तथम् ॥ व्रतस्यास्य विधानं च फलं चाभीष्टदेवताम् ॥ १ ॥
पुरापुरः श्रीदपत्न्याः श्रीमुख्या ब्रह्मसूनुना ॥ नारदेन सुतार्थिन्या व्रतमेतदुदीरितम् ॥ २ ॥ चीर्णं चाथ तया देव्या पुत्रो भून्नलकूवरः ॥ अन्याभिरपि वहीभिः
पुत्राः प्राप्ताव्रतादितः ॥ ३ ॥ विधिनाप्यत्र संपूज्या गौरी सर्वविधानवित् ॥ स्तनंधयेन संहिता धयता स्तनमुन्मुखम् ॥ ४ ॥ मार्गशीर्षतृतीयायां शुक्लायां
कलशोपरि ॥ ताम्रपात्रं निधायैकं तंडुलैः परिपूरितम् ॥ ५ ॥ अविच्छिन्नं नवीनं च रजनीरागरं रजितम् ॥ वासः पात्रोपरि न्यस्य सूक्ष्मात् सूक्ष्मतरं परम् ॥ ६ ॥
तस्योपरि शुभं पद्मं रविरश्मिं विकसितम् ॥ तत्कर्णिकाया उपरि चतुःस्वर्णविनिर्मितम् ॥ ७ ॥ विधिसंपूजयेद्भक्त्यारत्नपट्टांबरादिभिः ॥ पुष्पैर्नानाविधै
रम्यैः फलैर्नारंगमुख्यकैः ॥ ८ ॥ सुगंधैश्च दनाद्यैश्च कर्पूरमृगनाभिभिः ॥ परमात्रादिनैवेद्यैः पक्वाभैर्वहुभंगिभिः ॥ ९ ॥ धूपैरगुरुमुख्यैश्च रम्यैः कुसुममंडपैः ॥
रात्रौ जागरणं कार्यं विनिर्द्वैः परमोत्सवैः ॥ १० ॥ हस्तमात्रमेतदुडुजातवेदस इत्युवाच ॥ घृतेन मधुना दृत्य जुहुयान्मंत्रविद्विजः ॥ ११ ॥ सहस्रं कमलानां
च स्मेराणां स्वयमेव हि ॥ नवप्रसूतां कपिलां सुशीलां च पयस्विनीम् ॥ १२ ॥ दद्यादाचार्यवर्यां सालंकारां सलक्षणां ॥ उपोष्य दंपती भक्त्या नवांबरवि
भूषितौ ॥ १३ ॥ प्रातः स्नात्वा च तुर्य्याचं संपूज्याचार्यमादृतः ॥ वस्त्रैराभरणैर्माल्यैर्देक्षिणाभिर्मुदान्वितौ ॥ १४ ॥

॥ ४ ॥ ५ ॥ रजनीहरिद्रा ॥ ६ ॥ स्वर्णपरिमाणं चाशीतिरक्तिकम् ॥ ७ ॥ विधिब्रह्माणम् ॥ नारंगमुख्यकैर्नारंगाद्यैरित्यर्थः ॥ ८ ॥ मृगनाभिभिः कस्तूरीभिः ॥ बहुभंगिभिः नानाभेदवद्भिः ॥
॥ ९ ॥ विगतानिद्रायेभ्यस्तैः ॥ कुसुममंडपैः कुसुमव्याप्तमंडपैः ॥ १० ॥ जातवेदस इति ऋचामंत्रेण ॥ आपुत्य आलोड्य ॥ द्विजस्येन द्विजातीनामेवास्मिन् व्रतेऽधिकार इति सूचितम् ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ दंपती स्त्रीपुंसौ ॥ १३ ॥ आचार्यच आदृतः आदरयतः ॥ दंपत्योर्विशेषणं मुदान्विताविति ॥ यद्वादंपतीव्रतकर्तारो आदृतः आदरतः मुदान्वितौ भवेतामिति शेषः ॥ अन्यत्समानम् ॥ १४ ॥

का. खं. १. ३.

म. अ. ८३

॥ ३२७ ॥

॥ १५ ॥ विदधातीतिविधस्तस्तबोधनहेष्टिकर्त्रीत्यर्थः ॥ १६ ॥ भुक्तशेषेणावशिष्टेनाग्नेन ॥ १७ ॥ १८ ॥ मुनेव्रतंसमांचीर्णपत्न्यासहेतिशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 अरिष्टमूतिकागृहेसंस्थिता ॥ विज्ञापनमेवाह ॥ देवीति ॥ २४ ॥ २५ ॥ समाकार्यआकारयित्वा ॥ २६ ॥ २७ ॥ मंत्रिविज्ञानिनुश्रयामंत्रिवाक्यमेरितया ॥ पाठांतरेमंत्रिभिर्विज्ञप्तः
 पितुरनिष्टकृतपुत्रोयस्यास्तया ॥ लास्यशशिप्रभंकमनीयचंद्रप्रभम् ॥ २८ ॥ स्वाप्यनिधाय ॥ न्यस्यपुरोभागेइतिकचित् ॥ न्यस्यसंन्यस्येत्यर्थः ॥ योगिनीश्रुतुःषष्टियोगिनीः ॥ २९ ॥
 सोपस्करांचतांमूर्तिमाचार्यायनिवेदयेत् ॥ समुच्चरन्निमंत्रं व्रतकृन्मिथुनमुदा ॥ १५ ॥ नमोविश्वविधानज्ञेविधेविविधकारिणि ॥ सुतंवंशकंदेहि
 तुष्टामुष्माद्रताच्छुभात् ॥ १६ ॥ सहस्रंभोजयित्वाथद्विजानांभक्तिपूर्वकम् ॥ भुक्तशेषेणचात्रेनकुर्याद्विपारणंततः ॥ १७ ॥ इत्थमेतद्व्रतराजंश्चिकीर्षा
 मित्वयासह ॥ कुरुचैतत्प्रियंमह्यमभीष्टफललब्धये ॥ १८ ॥ इतिभूपालवर्येणश्रुत्वासंहृष्टचेतसा ॥ मुनेव्रतंसमाचीर्णसांतर्वन्नीबभूवह ॥ १९ ॥
 तयाथप्रार्थितागौरीगर्भिण्याभक्तितोषिता ॥ पुत्रंदेहिमहामायेसाक्षाद्विष्णुवंशसंभवम् ॥ २० ॥ जातमात्रोव्रजेत्स्वर्गपुनरायातिचात्रवे ॥ भक्तःसदाशिवे
 ऽन्यथप्रसिद्धःसर्वभूतले ॥ २१ ॥ विनैवस्तन्यपानेनषोडशाब्दाकृतिःक्षणात् ॥ एवंभूतःसुतोगौरियथामेस्यात्तथाकुरु ॥ २२ ॥ मृडान्यापितथेत्युक्ताराज्ञी
 भक्त्यातितुष्टया ॥ अथकालेनतनयंमूलक्षेसाप्यजीजनत् ॥ २३ ॥ हितैरमात्यैरथसाविज्ञप्तारिष्टसंस्थिता ॥ देविराजार्थिनीचेत्त्वंत्यजदुष्टक्षजंसुतम् ॥
 ॥ २४ ॥ सामंत्रिवाक्यमाकर्ण्यकेवलंपतिदेवता ॥ अत्याक्षीतंतथाप्राप्तंतनयंनयकोविदा ॥ २५ ॥ धात्रेयिकांसमाकार्यप्राहंदंसानृपांगना ॥ पंचमुद्रे
 महापीठेविकटानाममातृका ॥ २६ ॥ तदग्रेस्थापयित्वासुंवालंधात्रेयिकेवद ॥ गौर्यादत्तःशिशुरसौतवाग्रेविनिवेदितः ॥ २७ ॥ राइयापत्युःप्रियंषि
 ण्यामंत्रिविज्ञानिनुश्रया ॥ सापिराइयुदितंश्रुत्वाशिंशुलास्यशशिप्रभम् ॥ २८ ॥ विकटायाःपुरःस्थाप्यगृहंधात्रेयिकागता ॥ अथसाविकटादेवीसमाह
 यचयोगिनीः ॥ २९ ॥ उवाचनयतक्षिप्रंशिंशुमातृगणाग्रतः ॥ तासामाज्ञांचकुस्तरक्षतासुंप्रयत्नतः ॥ ३० ॥ योगिन्योविकटावाक्यात्स्वेचर्यस्ताःक्षणे
 नतम् ॥ निन्युर्गगनमार्गेणब्राह्म्याद्यायत्रमातरः ॥ ३१ ॥ प्रणम्ययोगिनीबुंदंतंशिंशुसूर्यवर्चसम् ॥ पुरोनिधायमातृणांप्रोवाचविकटोदितम् ॥ ३२ ॥
 ब्रह्मार्णवैष्णवीरौद्रीवाराहीनारसिंहिका ॥ कौमारीचापिमाहेंद्रीचासुंडाचैवचंडिका ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वातंबालकंरम्यंविकटाप्रेषितंततः ॥ पप्रच्छुर्गुप
 डिभंकस्तेतातःप्रसूश्वका ॥ ३४ ॥

उवाचनयतक्षिप्रमित्यादिजातमात्रोव्रजेत्स्वर्गमित्यादिदेवीवराभिप्रायेण ॥ मातृगणोवक्ष्यमाणाःब्रह्माभ्याद्याःशक्तयः ॥ स्तनपानंचेतिकचित् ॥ कुरुतकारयतेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥ डिभंशिंशुम् ॥ ३४ ॥

॥ ३२ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ पदेपदेस्थानेस्थाने ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मातृगणाशीर्भिर्विशिष्टः ॥ मातृगणाधीनेतिकचित् ॥ पंचमुद्राकितं पंचमुद्रानाम्नाचिह्नितमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥
॥ ४३ ॥ वाहमयवेदयोनिम् ॥ बृहत्परिपूर्णम् ॥ बृहदनुग्रहादित्येकपापदम् ॥ ४४ ॥ सूक्तैरुद्रसूक्तैः ॥ अतएवरुद्रदेवतैरिति विशेषणम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

मातृभिश्चेति पृष्टः सयदार्कचित्रवक्तिच ॥ तदा तद्योगिनीचक्रं प्राह मातृगणस्त्विति ॥ ३५ ॥ राज्ययोग्यो भवत्येष महालक्षणलक्षितः ॥ पुनस्तत्रैव नेतव्यो
योगिन्यस्त्वविलंबितम् ॥ ३६ ॥ पंचमुद्रामहादेवीति पृष्टेत्यत्र काम्यदा ॥ यस्याः संसेवना नृपानिर्वाणश्चरदूरतः ॥ ३७ ॥ सर्वत्र शुभजन्मिन्यां काश्यामु
क्तिः पदेपदे ॥ तथापि सविशेषं हितत्पीठं सर्वसिद्धिकृत् ॥ ३८ ॥ तत्पीठसेवनादस्य पीठशब्दाकृतेः शिशोः ॥ सिद्धिर्भवित्री परमाविश्वेशानुग्रहात्परा ॥
॥ ३९ ॥ एवं मातृगणाशीर्भिर्योगिनीभिः क्षणेन हि ॥ प्रापितो मातृवत्कयेन पंचमुद्राकितं पुनः ॥ ४० ॥ संप्राप्य तन्महापीठं स्वर्गलोकादिहागतः ॥ आनं
दकानने दिव्यं ततापविपुलंतपः ॥ ४१ ॥ तपसातीवतीव्रेण निश्चलं द्वियचेतसः ॥ तस्य राजकुमारस्य प्रसन्नो भूदुमाधवः ॥ ४२ ॥ आविर्बभूव पुरतो लिङ्गपे
णशंकरः ॥ प्रोवाच च प्रसन्नोऽस्मि वरं ब्रूहि नृपांगज ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सर्वज्योतिर्मयं लिङ्गं पुरतोऽप्रीक्ष्य वाङ्मयम् ॥ सप्तपातालमुद्रियस्थितं
बृहदनुग्रहात् ॥ ४४ ॥ प्रणम्य दंडवद्भूमौ परितुष्टावधूर्जटिम् ॥ सूक्तैर्जन्मांतराभ्यस्तैः सुहृष्टोरुद्रदेवतैः ॥ ४५ ॥ ततः प्रपन्नो भगवान् देवदेवो महेश्वरः ॥
संतुष्टस्तपसा तस्य प्रोवाच वृषभध्वजः ॥ ४६ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ वरं वरय संतप्ततपसा क्लेशितं वपुः ॥ त्वये दंबालवपुपावधीकृतं मनो मम ॥ ४७ ॥
शिवोक्तं च समाकर्ण्य वरदानं पुनः पुनः ॥ वरं च प्रार्थयां चक्रे परिहृष्टतनूरुहः ॥ ४८ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ ॥ देवदेव महादेव यद्विदेयोऽग्रेसर ॥ तत्त्वभवतां
स्थायं भवतापहतासदा ॥ ४९ ॥ अस्मिंल्लिंगे स्थितः शंभोऽकुरु भक्तसमीहितम् ॥ विनामुद्रादिकरणं मंत्रेणापि विनाविभो ॥ ५० ॥ दिशमिद्विपरामत्रदर्श
नात्तत्पर्शनान्नतेः ॥ अस्य लिङ्गस्य ये भक्ता मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ ५१ ॥ सदैवानुग्रहस्तेषु कर्तव्यो वरणमे ॥ इति तद्भरमाकर्ण्य लिङ्गरूपो वदत्प्रभुः ॥ ५२ ॥
एवमस्तु यदुक्तं ते वीरवैष्णवमुनुना ॥ जनेतुर्विष्णुभक्ताश्च राज्ञोऽभिज्ञजितो भवान् ॥ ५३ ॥ विष्णुं शेषमुत्पन्नो मम भक्तिपरांगज ॥ वीरवीरेश्वरं नाम लिङ्ग
मेतत्त्वदाख्यया ॥ ५४ ॥ काश्यां दास्यत्यभीष्टानि भक्तानां चितितान्यहो ॥ अस्मिंल्लिंगे सदा वीरस्थास्याम्यद्यदि नावाधि ॥ ५५ ॥ दास्यामि च परांसि
द्विमाश्रितेभ्यो न संशयः ॥ परं न महिमानं मे कलौ किञ्चिद्वत्स्यति ॥ ५६ ॥ यस्तु वेत्स्यति भाग्येन स परांसिद्धिमाप्स्यति ॥ अत्र जतं हुतं दत्तं स्तुतं मर्चितं मे
ववा ॥ ५७ ॥ जीर्णोद्धारादिकरणमक्षय्यफलहेतुकम् ॥ त्वं तुराज्यं परंप्राप्य सर्वभूपालदुर्लभम् ॥ ५८ ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ वीरहेवीर ॥ अनेन नामाविश्वेजेन कृतमिति ज्ञेयम् ॥ ५३ ॥ भक्त्या चेतिकचित् ॥ हेममभक्तिपरमंगजपुत्र ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

॥६९॥६०॥६१॥६२॥६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ सूतवधः। होमहर्षणवधात् ॥ ७७ ॥ अंतर्तोऽतकाले ॥ ७८ ॥

भुक्ताभोगांश्चविपुलान्तेसिद्धिमवाप्स्यसि ॥ पुरीवाराणसीरम्यासर्वस्मिन्नगतीतले ॥६९॥ पुण्यस्तत्रापिसंभेदःसरितोरसिगंगयोः ॥ ततोऽपिचहयग्री
वंतीर्थचैवातिपुण्यदम् ॥ ६० ॥ यत्रविष्णुर्हयग्रीवोभक्तचितितमर्पयेत् ॥ हयग्रीवाच्चवैतीर्थद्रुजतीर्थविशिष्यते ॥ ६१ ॥ यत्रवैष्णानमात्रेणगजदानफलं
लभेत् ॥ कोकावराहतीर्थचपुण्यदंगजतीर्थतः ॥ ६२ ॥ कोकावराहमभ्यर्च्यतत्रनोजन्मभारजनः ॥ अपिकोकावराहाच्चदिलीपेश्वरसन्निधौ ॥ ६३ ॥
दिलीपतीर्थसुश्रेष्ठसद्यःपापहरं परम् ॥ ततःसगरतीर्थचसगरेशमपीतः ॥ ६४ ॥ यत्रमजन्नरोमन्नेत्रभूयोदुःखसागरे ॥ पतसागरतीर्थचशुभं सगरती
र्थतः ॥ ६५ ॥ सप्ताब्धिस्नानजंपुण्यंयत्रस्नात्वात्वानगेलभेत् ॥ महोदधीनिविस्वातंतीर्थसप्ताब्धितीर्थतः ॥ ६६ ॥ सकृद्यत्राप्नुनोर्ध्वमान्द्वेदत्रमहोद
धिम् ॥ चौरतीर्थततःपुण्यंकपिलेश्वरसन्निधौ ॥ ६७ ॥ पापंमुवर्णचौर्यादियत्रस्नात्वाक्षयं व्रजेत् ॥ हंसतीर्थततोपीडयंकंदारेश्वरसन्निधौ ॥ ६८ ॥
हंसस्वरूपीयत्राहंनयामिब्रह्मदेहिनः ॥ ६९ ॥ ततस्त्रिभुवनाख्यस्यकेशवस्यातिपुण्यदम् ॥ तीर्थयत्राप्नुनामर्त्यामर्त्यलोकंविशानिन ॥ ७० ॥ गोव्याघ्रे
श्वरतीर्थचततोप्यधिकमेवाहि ॥ स्वभाववैरमुत्सृज्ययत्रोभौसिद्धिमापतुः ॥ ७१ ॥ ततोपिहिरंवीरतीर्थमांशात्संज्ञितम् ॥ चक्रवर्तिपदंयत्रप्राप्तंतेनमही
भुजा ॥ ७२ ॥ ततोपिमुचुकुंदाख्यंतीर्थचातीवपुण्यदम् ॥ यत्रस्नातो नरोजातुरिषुभिर्नाभिभूयते ॥ ७३ ॥ पृथुतीर्थततोप्युच्चैःश्रेयसांसाधनं परम् ॥ पृथ्वी
श्वरंयत्रदृष्टानरःपृथ्वीपतिर्भवेत् ॥ ७४ ॥ ततःपरशुरामस्यतीर्थचातीवसिद्धिदम् ॥ यत्रशत्रवधात्पापाज्जाभदभ्योविमुक्तवान् ॥ ७५ ॥ अद्यापिशत्र
वधजंपापंतत्रप्रणश्यति ॥ एकेनस्नानमात्रेणज्ञानाज्ञानकृतेनच ॥ ७६ ॥ ततोपिश्रेयसांकर्तृतीर्थकृष्णाग्रजस्यहि ॥ यत्रभूतवधात्पापाद्बलदेवोविमुक्त
वान् ॥ ७७ ॥ दिवोदासस्यवैतीर्थतत्रराज्ञोऽतिमधुसः ॥ तत्रस्नातो नरोऽजातुनज्ञानाच्चवर्तेऽततः ॥ ७८ ॥ ततोपिहिमहातीर्थसर्वपापप्रणाशनम् ॥
यत्रभागीरथीसाक्षान्मूर्तिरूपेणतिष्ठति ॥ ७९ ॥ स्नात्वाभागीरथीतीर्थं कृत्वाश्राद्धंविधानवित् ॥ दत्त्वादानं चपात्रेभ्योनभूयोगर्भभाग्भवेत् ॥ ८० ॥
हरपापंचभोवीरतीर्थभागीरथीतटे ॥ तत्रस्नात्वाक्षयंयातिमहापापकुलान्यपि ॥ ८१ ॥ योनिष्पापेश्वरंलिंगंतत्रपश्यतिमानवः ॥ निष्पापोजायतेवीरसत
ल्लिङ्गेशणात्क्षणात् ॥ ८२ ॥ दशाश्वमेधतीर्थचततोपिप्रवरंरमतम् ॥ दशानामश्वमेधानांयत्रस्नात्वाफलंलभेत् ॥ ८३ ॥ ततोपिशुभदंवीरवंदीनीर्थप्रवक्षते ॥
यत्रस्नातो नरोमुच्येदपिसंसारबंधनात् ॥ ८४ ॥ हिरण्याक्षेणदैत्येनवहुशोदेवताःपुरा ॥ बंदीकृतानिगडितास्तुष्टुवुर्जगदंबिकाम् ॥ ८५ ॥

॥ ७९ ॥ ८० ॥ हृग्यापंकंदारकुंडम् ॥ तत्रस्नात्वास्थितस्येत्यर्थः ॥ तीर्थांतंगा ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ वंदीदेवी ॥ ८४ ॥ वंदीनामनिर्वक्ति हिरण्येतिहास्यम् ॥ निगडिताऽत्योदृश्यंखले

बद्धाश्च ॥ ८५ ॥ यद्यदा ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थमिति ॥ पूर्वस्मात्पूर्वस्मान्नीयां दत्तरोत्तरस्याधिक्यमात्रमत्राविवक्षितं

ततोविश्वस्वलीभूतैर्वदितायजगज्जनिः ॥ तदाप्रभृतिबंदीतिगीयतेद्यापिमानवैः ॥ ८६ ॥ बंदीतीर्थतुतत्रैवमहानिगडखंडनम् ॥ तत्रस्नातोविमुच्येतसर्व
स्मात्कर्मपाशतः ॥ ८७ ॥ बंदीतीर्थमहाश्रेष्ठकाशिपुर्यांविशांपते ॥ तत्रस्नातो नरोयायाद्रिमुक्तिं देव्यनुग्रहात् ॥ ८८ ॥ ततोपिहिश्रेष्ठतत्रप्रयागमिति
विश्रुतम् ॥ प्रयागमाधवायत्रसर्वयागफलप्रदः ॥ ८९ ॥ क्षोणीवराहतीर्थचततोपिशुभदं परम् ॥ तत्रस्नातो नरोजातुतिर्थग्योर्निगच्छति ॥ ९० ॥
ततःकालेश्वरतीर्थवीरश्रेष्ठनरं परम् ॥ कलिकालौनबाधेतेयत्रस्नातंनरोत्तमम् ॥ ९१ ॥ अशोकतीर्थतत्रैवततोप्यतितरांशुभम् ॥ यत्रस्नातो नरोजातुनापते
च्छोकसागरे ॥ ९२ ॥ ततोतिनिर्मलतरंशुकतीर्थनृपांगज ॥ शुक्रद्वारानजायेतयत्रस्नातो नरोत्तमः ॥ ९३ ॥ ततोऽपिपुण्यदंराजन्भवानीतीर्थमुत्तमम् ॥
यत्रस्नात्वाभवानीशोदृष्ट्वानैवपुनर्भवेत् ॥ ९४ ॥ प्रभासतीर्थविव्यातंततोपिशुभदंनृणाम् ॥ सोमेश्वरस्यपुगतस्तत्रस्नातो नगर्भभाक् ॥ ९५ ॥ ततो
गरुडतीर्थचसंसारविपनाशनम् ॥ गरुडेशंसमभ्यर्च्यतत्रस्नात्वा नशोचति ॥ ९६ ॥ ब्रह्मतीर्थततःपुण्यंवीरब्रह्मेश्वरात्पुनः ॥ ब्रह्मविद्यामवाप्नोति तत्रस्नाने
नमानवः ॥ ९७ ॥ ततोवृद्धार्कतीर्थचविधितीर्थततः परम् ॥ तत्रातो नरोयातिरविलोकंमुनिर्मलम् ॥ ९८ ॥ ततोनुसिंहतीर्थचमहाभयनिवारणम् ॥
कालादपिकुतस्तत्रस्नात्वापारिविभेतिच ॥ ९९ ॥ ततोपिपुण्यदंनृणांतीर्थचित्रश्वेश्वरम् ॥ यत्रस्नात्वाचक्ष्वाचचित्रगुप्तंनपश्यति ॥ १०० ॥ धर्मतीर्थ
ततःपुण्यं धर्मेशपुरतःस्थितम् ॥ तत्राद्वादिकंकृत्वापितृणामनृणोभवेत् ॥ १०१ ॥ विशालतीर्थविमलं विशालफलदंततः ॥ तत्रस्नात्वा विशालार्क्षोदृष्ट्वागर्भे
नजायते ॥ २ ॥ जरासंधेशतीर्थचजरासंधेशसन्निधौ ॥ संसारज्वरपीडाभिस्तत्रस्नातो नमुह्यति ॥ ३ ॥ ततोऽपिललितातीर्थमहासौभाग्यवर्धनम् ॥
स्नात्वा चयित्वा ललितानंदरिद्रो न दुःखभाक् ॥ ४ ॥ ततो गौतमतीर्थच सर्वपापविशोधनम् ॥ स्नात्वा पिण्डान्विनिर्वाप्य यत्र शोचति न क्वचित् ॥ ५ ॥
गंगाकेशवतीर्थच तीर्थचागस्त्यसंज्ञकम् ॥ ततस्तु योगिनी तीर्थत्रिसंध्याख्यंततः परम् ॥ ६ ॥ ततस्तु नार्मदं तीर्थतत आरुंधतेयकम् ॥ वासिष्ठं च ततस्ती
र्थमार्कण्डेयमुत्तमम् ॥ ७ ॥

ननुक्रमोपि ॥ अतएववक्ष्यति ॥ ज्ञेयान्येतानितीर्थानिपुण्यदान्युत्तरोत्तरमिति ॥ ९७ ॥ वृद्धार्कतीर्थमिति ॥ ब्रह्मार्कंतिपाठे ब्रह्मा ब्रह्मणो वृद्धहारीतएवतन्नामार्कं ब्रह्मार्कस्ततीर्थमित्यर्थः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥
चित्रगुप्तंनपश्यति ततो नैविभेतीत्यर्थः ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ भूतायांचतुर्दश्याम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

ज्ञेयान्येतानितीर्थानिपुण्यदान्युत्तरोत्तरम् ॥ सुरकर्तारिसंज्ञंचततस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ ८ ॥ तत्राश्वादिदण्डाणांमुच्येतकिल्बिषः ॥ नतोभगीयंती
र्थराजर्षेरतिपुण्यदम् ॥ ९ ॥ तत्राल्पमपियच्छेद्यत्कल्पतिप्यक्षयंहितम् ॥ एतेभ्योपिहितीर्थेभ्योल्लिङ्गकोटित्रयादपि ॥ ११० ॥ वीरवीरेश्वरल्लिङ्गमहाश्रेष्ठं
विष्यति ॥ वीरतीर्थेनरःस्नात्वावीरेशंपरिपूज्यच ॥ ११ ॥ तीर्थेष्वेतेषुसर्वेषुस्नातोभवतिनान्यथा ॥ यस्तुवीरेश्वरल्लिङ्गंनक्तमभ्यर्चयिष्यति ॥ तेनत्रिकां
टिसंख्यानिलिङ्गानीहार्चितानिवै ॥ १२ ॥ यस्तुकामयतेलक्ष्मीमुक्तिदामुक्तिदामपि ॥ तेनवीरेश्वरल्लिङ्गंसेव्यमतियत्नतः ॥ १३ ॥ विधायैकंजागरणं
नगेवीरेशमर्चयन् ॥ भूतायानैवगृह्णातिशरीरपांचभौतिकम् ॥ १४ ॥ इदंलिङ्गंसदाभ्यर्च्यसिद्धैःसंसिद्धिकामुकैः ॥ ऐहिकामुष्मिकान्यन्मात्सर्वा
न्कामान्समर्थयेत् ॥ १५ ॥ पंचामृतेनस्नपनंयःकरिष्यतिमानवः ॥ पलेपलेफलंतस्यवीरेशोघटकोटिजम् ॥ १६ ॥ यदन्यत्रफलंलिङ्गेकोटिपुष्पप्र
दानतः ॥ तदेकेनैवपुष्पेणवीरेशेनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ एकामप्याहुतिंदत्त्वावीरेश्वरसमीपतः ॥ कोटिहोमफलंसम्यङ्नात्रकार्याविचारणा ॥ १८ ॥
सिक्थेसिक्थेचनेवेद्येकोटिसिक्थफलंभवेत् ॥ अत्यल्पमपिवीरेशेकृतमक्षयतांवाजेत् ॥ १९ ॥ अप्येकंयामहारुद्रंजपेद्द्वीरेशसन्निधौ ॥ जापयेद्वाभवे
त्तस्यकोटिरुद्रफलंध्रुवम् ॥ १२० ॥ व्रतोत्सर्गादिवीरेशेयत्कृतंनृतिभिर्नृभिः ॥ तत्कोटिगुणसंख्याकंभवत्येवनसंशयः ॥ २१ ॥ कृताअष्टौनमस्काराये
नवीरेश्वराग्रतः ॥ अष्टकोटिनमस्कारफलंतस्यनसंशयः ॥ २२ ॥ सर्वासांसंपदांस्थानमिदंलिङ्गंभविष्यति ॥ वीरेश्वरंनसंदेहोवीरेश्वरदानतः ॥ २३ ॥
ज्ञानमुत्पत्स्यतेपुंसांतांरकारुखंममाज्ञया ॥ जीवतामेवतत्सेव्यमेतल्लिङ्गंशुभार्थिभिः ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वापुनःप्राहवीरोमित्राजितःसुतः ॥ प्रणम्यदेवदेवेशंप
रिपूर्णमनोरथः ॥ २५ ॥ तीर्थान्येतानिदेवेशयान्युक्तानिममाग्रतः ॥ कृपयापुनरप्येवतदन्यानिवदप्रभो ॥ २६ ॥ आदिकेशवमारभ्यतत्तीर्थंभगी
रथात् ॥ येषांश्रवणमात्रेणनिष्पापोजायतेनरः ॥ २७ ॥ इतिश्रुत्वामहेशानोमहीपतनयोदितम् ॥ पुनस्तीर्थानिगंगायांवाकुंस्समुपचक्रमे ॥ १२८ ॥
इतिश्रीस्कदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडोत्तरार्धेवीरेश्वराविर्भावोनामव्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
आकर्णयशोणिसुरयथास्थाणुरचीकरत् ॥ गंगावरणयोःपुण्यात्संभेदात्तीर्थभूमिकाम् ॥ १ ॥

॥ २७ ॥ १२८ ॥ इतिश्रीरा० का० व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ अथाशीतितमोऽध्यायेचतुर्भिरधिकेशुभे ॥ वीरेश्वरप्रसंगेनतीर्थाल्लयानमुदीर्यते ॥ १ ॥ आदिकेशवमारभ्य

भगरिपतीर्थपर्यायानितीर्थानेकयपाति ॥ आरुणयेति ॥ संभेदात्संगमात् ॥ तीर्थभूविष्णोर्नित्यम्वानन् ॥ ज्ञानावेकदचनम् ॥ १ ॥ विष्णातःनितरांस्ततः ॥ २ ॥ पादोदकाख्यानकारणमाह ॥

संगमेतत्रनिष्णातःसंगमेशंसमर्च्यच ॥ नरोनजातुजननीगर्भसंगमत्राप्नुयात् ॥ २ ॥ तत्रपादोदकंतीर्थयत्रदेवेनशार्ङ्गिणा ॥ आदौपादौशालितौदुमं
दराच्चागतेनयत् ॥ ३ ॥ विष्णुपादोदकेतीर्थेचारिकार्यकरोति यः ॥ अतीपतेननिप्रतंभूयःसांसारिकीमणिः ॥ ४ ॥ कृतपादोदकस्नानःकृतकेशवपूजनः ॥
वीतसंसारवसतिःकाश्यामासीन्नरोत्तमः ॥ ५ ॥ काश्यांतापुमिहदिश्वेशेनद्रीपइतिद्विजैः ॥ तत्रपुण्यार्जनंकृत्वाश्वेतद्रीपाधिपोभवेत् ॥ ६ ॥ ततःपादो
दकात्तीर्थातीर्थशीराध्विसंज्ञकम् ॥ तत्रार्जितमहापुण्योवसेत्शीराध्विरोवसि ॥ ७ ॥ शीरोदादक्षिणेमार्गेतीर्थंशंखाख्यमुत्तमम् ॥ तत्रस्नातोभवेन्नृ
नाशंखादिनिधेःपतिः ॥ ८ ॥ अर्वाक्चशंखतीर्थंद्वैचकतीर्थमनुत्तमम् ॥ संसारचक्रेनपतेत्ततीर्थजलमज्जनात् ॥ ९ ॥ गदानीर्थतद्वेनुसंसारगदना
शनम् ॥ तत्राद्वादिकरणात्पश्येद्देवंगदाधरम् ॥ १० ॥ पद्माकृत्यद्गीतीर्थंचतदग्रेपितृनुतिहृत् ॥ तत्रस्नानादिकरणात्प्राप्नुयादवसंक्षयम् ॥ ११ ॥
ततस्तीर्थमहालक्ष्म्यामहापुण्यफलप्रदम् ॥ तत्राभ्यर्च्यमहालक्ष्मीनिर्वाणकमलालभेत् ॥ १२ ॥ ततोऽगस्तमन्तीर्थंसंसारगदनाशनम् ॥ कृतोदकक्रि
यस्तत्रवैकुण्ठेवसतिलभेत् ॥ १३ ॥ ततोऽनारदतीर्थंचब्रह्मविद्यैककारणम् ॥ तत्रस्नानेनमुक्तःस्वाह्वाद्द्वानारदकेशवम् ॥ १४ ॥ प्रह्लादनीर्थतद्याम्येमहाभ
क्तिफलप्रदम् ॥ तत्रवैस्नानमात्रेणविष्णोःप्रियतरोभवेत् ॥ १५ ॥ अंबरीषंततस्तीर्थमहापातकनाशनम् ॥ तत्रवैशुभकर्माणोजनानोगर्भभाजनम् ॥
॥ १६ ॥ आदित्यकेशवंनामतदग्रेतीर्थमुत्तमम् ॥ कृताभिषेकस्तत्रापिलभेत्स्वर्गाभिषेचनम् ॥ १७ ॥ दत्तात्रेयस्यतत्रास्तितीर्थत्रैलोक्यपावनम् ॥
योगसिद्धिलभेत्तत्रस्नानमात्रेणभावतः ॥ १८ ॥ तदग्रेभार्गवंतीर्थमहाज्ञानसमर्पकम् ॥ तत्रस्नानविधानेनभवेद्भार्गवलोकभाक् ॥ १९ ॥ ततो
वामनतीर्थंचविष्णुसन्निध्यहेतुकम् ॥ तत्राद्भविधानेनमुच्यतेपितृजाहणात् ॥ २० ॥ नगनारायणाख्यंहिततस्तीर्थंशुभप्रदम् ॥ तत्तीर्थमज्जनात्पुं
सांगर्भवासःसुदुर्लभः ॥ २१ ॥

यत्रेति ॥ यद्यतः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ गारुत्मन्गारुडम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भावनोभक्त्या ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥

स्नातस्यस्नातानाम् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तृतीयम् ॥ २९ ॥ सांख्ययोगोद्भवाद्योगः ॥ प्रसीदतिसम्पत्प्रवृत्तित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

यज्ञवाराहतीर्थचततोदक्षिणतः शुभम् ॥ यत्र स्नातस्य वैपुंसां राजसूयफलं ध्रुवम् ॥ २२ ॥ विदारनारसिंहाख्यं तीर्थं तत्रास्ति पावनम् ॥ यत्रैकस्नानतो न श्ये
दध्वं जन्मशतार्जितम् ॥ २३ ॥ गोपीगोविंदतीर्थचततो वैष्णवलोकदम् ॥ यस्मिन् स्नातो नरो विद्वात्र विद्याद्भवे दनम् ॥ २४ ॥ लक्ष्मीनृसिंहतीर्थच गोपी
गोविंददक्षिणे ॥ निर्वाणलक्ष्म्या यत्र त्रयोत्रियते तु नरोत्तमः ॥ २५ ॥ तद्दक्षिणायां काष्ठायां शेषतीर्थं ननुत्तमम् ॥ महापापौघशेषोपनि तिष्ठेद्यन्निमज्जनात् ॥
॥ २६ ॥ शंखमाधवतीर्थचतद्याम्यां दिशि चोत्तमम् ॥ तृतीयं सेवनात्पुंसां सांख्ययोगः प्रसीदति ॥ २७ ॥ ततोपि पावनतरं तीर्थं तत्क्षणसिद्धिदम् ॥ नीलग्री
वाख्यमतुलं तत्स्नानार्थं सर्वदा शुचिः ॥ २८ ॥ तत्रोद्दालकतीर्थं च सर्वाधौघविनाशनम् ॥ ददाति महतीं नृद्विस्नानमात्रेण तत्राणाम् ॥ २९ ॥ ततः सांख्या
ख्यतीर्थं च सांख्येश्वरसमीपतः ॥ तृतीयं सेवनात्पुंसां सांख्ययोगः प्रसीदति ॥ ३० ॥ स्वर्लोकाद्यत्र संलीनः स्वयंदेव उमापतिः ॥ अतः स्वर्लोकात् तीर्थं च स्वर्लो
केश्वरसन्निधौ ॥ ३१ ॥ तत्र स्नानेन दानेन श्रद्धया द्विजभोजनैः ॥ जपहोमार्चनैः पुंसामक्षयं सर्वमेव हि ॥ ३२ ॥ महिषासुरतीर्थं च तत्समीपेति पावनम् ॥
यत्र तत्स्नातस्य दैत्येन्द्रो विजिग्ये सकलान् सुरान् ॥ ३३ ॥ तृतीयं सेवकोद्यापि नारिभिः परिभूयते ॥ नपातकैर्महद्भिश्च प्रार्थितं च फलं लभेत् ॥ ३४ ॥ बाणतीर्थं
च तस्या रातुत्तसहस्रभुजप्रदम् ॥ तत्र स्नातो नरो भक्तिप्राप्तुयाच्छां भवीति स्थिरम् ॥ ३५ ॥ गोप्रतारे च चरनामतदप्रेतीर्थमुत्तमम् ॥ अपुत्रोपितरेद्यत्र स्नातो
वैतरणीमुखम् ॥ ३६ ॥ तीर्थं हिरण्यगर्भाख्यं तद्याम्ये सर्वपापहृत् ॥ तत्र स्नातो हिरण्येन सुच्यते न कदाचन ॥ ३७ ॥ ततः प्रणवतीर्थं च सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् ॥
जीवन्मुक्तो भवेत्तत्र स्नानमात्रेण मानवः ॥ ३८ ॥ ततः पिशंगिलातीर्थं दर्शनादपि पापहृत् ॥ मुने ममाधिष्ठानं वै तदगस्तेऽति सिद्धिदम् ॥ ३९ ॥ स्नात्वा
पिशंगिलातीर्थे दत्त्वा दानं च किंचन ॥ किं शोचति कृतात्पापादन्यत्रापि मृतो यदि ॥ ४० ॥ यो वै पिशंगिलातीर्थे स्नात्वा मामर्चयिष्यति ॥ भविष्यति समे
मित्रं मित्रतेजः समप्रभम् ॥ ४१ ॥ ततस्त्रैविष्टपीठं निर्मलीकृतपुष्कलम् ॥ तीर्थं पिलिपिलाख्यं वै मनोमलविनाशनम् ॥ ४२ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वैतरणीयमद्धारस्थानं हि ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मित्रतेजः समप्रभं सूर्यसदृशतेजस्कम् ॥ ४१ ॥ त्रैविष्टपीठं निर्मली

कृतपुष्कलं त्रिलोचनदर्शनमुदजातसर्वम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ऊर्जेकार्तिके ॥ नुत्येनाशाय ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मध्येकाशिकाश्यामध्ये ॥

तत्रश्राद्धादिकरणादीनानाथप्रतर्पणात् ॥ महतींश्रियमाप्नोतिमानवोतीवनिश्चलम् ॥ ४३ ॥ ततोनागेश्वरंतीर्थमहाघपरिशोधनम् ॥ तत्तीर्थमब्जनादे
वभवेत्सर्वाघसंक्षयः ॥ ४४ ॥ तदक्षिणेमहापुण्यं कर्णादित्याख्यमुत्तमम् ॥ तीर्थयत्राप्लुतोमर्त्योभास्करांश्रियमावहेत् ॥ ४५ ॥ ततोभैरवतीर्थचमहाघो
घक्षयप्रदम् ॥ चतुर्थोदयकरं सर्वविघ्ननिवारणम् ॥ ४६ ॥ भौमाष्टम्यांतन्नरः स्नात्वा संतर्पयेत्पितृन् ॥ दृष्ट्वा च भैरवं कालं कलिकालं च संजयेत् ॥ ४७ ॥
तीर्थस्वर्वनृसिंहाख्यं तीर्थाद्भरवतःपुरः ॥ तत्र स्नातस्य वै पुंसः कुतो घजनितं भयम् ॥ ४८ ॥ मृकंडस्य मुने स्तीर्थं तद्याम्यामतिनिर्मलम् ॥ तत्र स्नाने
न मर्त्यानां नापायमरणं क्वचित् ॥ ४९ ॥ ततः पंचनदाख्यं वै सर्वतीर्थं निषेवितम् ॥ तीर्थयत्र नरः स्नात्वा न संसारी पुनर्भवेत् ॥ ५० ॥ ब्रह्मांडोदरवर्तीन्या
नितीर्थानि सर्वतः ॥ ऊर्जेयत्र समायांति स्वाघोघपरिनुत्तये ॥ ५१ ॥ सर्वदायत्र सर्वाणि दशम्यादिदिनत्रयम् ॥ तिष्ठंति तीर्थवर्याणि निजैर्मल्यहेतवे ॥
॥ ५२ ॥ भूरिशः सर्वतीर्थानि मध्येकाशिपदेपदे ॥ परंपांचनदः कैश्चिन्महिमानापि कुत्रचित् ॥ ५३ ॥ अप्येकं कार्तिकस्याहस्तत्रैव सफलीकृतम् ॥
जपहोमार्चनादानैः कृतकृत्यास्त एव हि ॥ ५४ ॥ सर्वाण्यपि च तीर्थानि युगपत्तुलितान्यपि ॥ नाधिजग्मुः पंचनद्याः कलाया अपितु ल्यताम् ॥ ५५ ॥
स्नात्वा पांचनदेतीर्थे दृष्ट्वा वै बिंदुमाधवम् ॥ न जातु जायते धीमाञ्जननी जठराजरे ॥ ५६ ॥ ततो ज्ञानद्वंद्वं तीर्थं जडानामपि जाड्यहत् ॥ तत्र स्नातो गरो
जातु ज्ञानभ्रंशं न चाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ तत्र ज्ञानद्वंद्वे स्नात्वा दृष्ट्वा ज्ञानेश्वरं नरः ॥ ज्ञानंतदधिगच्छेद्वै येन नो वाध्यते पुनः ॥ ५८ ॥ ततोऽस्ति मंगलं तीर्थं
सर्वमंगलनाशनम् ॥ तत्रावगाहनं कृत्वा भवेन्मंगलभाजनम् ॥ ५९ ॥ अमंगलानि नश्येयुर्भवेयुर्मंगलानि च ॥ स्नातुं वै मंगले तीर्थे न मस्कृतुं च मंगलम् ॥
॥ ६० ॥ मयूखमालिनस्तीर्थं तदग्रे मलनाशनम् ॥ तत्राप्लुतो गमस्तीर्थाविलोक्य विमलो भवेत् ॥ ६१ ॥ मखतीर्थं तु तत्रैव मखेश्वरसमीपतः ॥ मखजं
पुण्यमाप्नोति तत्र स्नातो नरोत्तमः ॥ ६२ ॥ तत्पाश्चैर्बिंदुतीर्थं च परमज्ञानकारणम् ॥ तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा लभेत्सुकृतमुत्तमम् ॥ ६३ ॥ पिप्पलाद
स्य च मुने स्तीर्थं तद्याम्यादिक्स्थितम् ॥ स्नात्वा शनेर्दिने तत्र दृष्ट्वा वै पिप्पलेश्वरम् ॥ ६४ ॥ पिप्पलंतत्र सेवित्वा अश्वत्थ इति मंत्रतः ॥ शनिपीडानलभते दुः
स्वप्नं चापि नाशयेत् ॥ ६५ ॥

कैश्चितीर्थैर्नापि न प्रातः ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ जडानामज्ञानाम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ अश्वत्थ इति मंत्र इति ॥ अश्वत्थे वा निषदनं पर्णे

बोवसतिष्कृता ॥ गोभाजइत्किलासथयत्सनवथपूरुपमित्यादिमंत्रेणेत्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ऐक्ष्वाकवमिक्ष्वाकोरिदम् ॥ ७० ॥ अर्च्यञ्चवित्वा ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

ततस्ताम्रवराहाख्यंतीर्थचैवातिपावनम् ॥ यत्रस्नानेनदानेननमज्जेदघसागरे ॥ ६६ ॥ तदग्रेकालगंगाचकलिकल्मषनाशिनी ॥ तस्यांस्नात्वानरोधी
मांस्तत्क्षणात्रिरघोभवेत् ॥ ६७ ॥ इन्द्रधुम्रंमहातीर्थमिन्द्रधुम्रेश्वराग्रतः ॥ तोयकृत्यंतत्रकृत्वा लोकमैन्द्रमवाप्नुयात् ॥ ६८ ॥ ततस्तुरामतीर्थचवीररामेश्वराग्रतः ॥
तत्तीर्थस्नानमात्रेणवैष्णवल्लोकमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥ ततपेक्ष्वाकवंतीर्थसर्वाधौघविनाशनम् ॥ तत्रस्नानेनपूतात्माजायतेमनुजोत्तमः ॥ ७० ॥ मरुत्तती
र्थतत्प्रतिमरुत्तेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रस्नात्वातमर्च्येशंमहदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ मैत्रावरुणतीर्थचततःपातकनाशनम् ॥ तत्रपिंडप्रदानेनपितृणांभयति
प्रियः ॥ ७२ ॥ ततोमृतीर्थविमलमग्रीशपुरतोमहत् ॥ अग्निलोकमवाप्नोतितीर्थपरिमज्जनात् ॥ ७३ ॥ अंगारतीर्थतत्रैवअंगारेश्वरसन्निधौ ॥ तत्रां
गारचतुर्थ्यातुस्नात्वानिष्पापतामियात् ॥ ७४ ॥ ततोवैकलतीर्थचकलशेश्वरसन्निधौ ॥ स्नात्वातल्लिङ्गमभ्यर्च्यकलिकालाग्नविभ्यति ॥ ७५ ॥ चंद्रती
र्थचतत्रैवचंद्रेश्वरसमीपतः ॥ तत्रस्नात्वाचर्च्यचंद्रेशंचंद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ तदग्रेवीरतीर्थचवीरेश्वरसमीपतः ॥ यदुक्तंप्राक्तवपुरस्तीर्थानामुत्तमं
परम् ॥ ७७ ॥ विघ्नेशतीर्थचततःसर्वविघ्नविघातकृत् ॥ जातुचित्तत्रसंस्नातो नविघ्नैर्गमिभूयते ॥ ७८ ॥ हरिश्चंद्रस्यराजर्षस्ततस्तीर्थमनुत्तमम् ॥ यत्र
स्नातो नरोजातु नमत्याच्यवतेकचित् ॥ ७९ ॥ हरिश्चंद्रस्यतीर्थंतुयच्छ्रेयःसमुपाजितम् ॥ तदक्षयफलंवीरइहलोकेपरत्रच ॥ ८० ॥ ततःपर्वततीर्थचपर्व
तेशसमीपतः ॥ सर्वपर्वफलंतस्यस्नात्वापर्वण्यपर्वणि ॥ ८१ ॥ कंचलाश्वतरतीर्थतत्रसर्वविषापहम् ॥ तत्रस्नातोभवेन्मर्त्यो गीतविद्याविशारदः ॥ ८२ ॥
ततःसारस्वतंतीर्थसर्वविद्योपपादकम् ॥ तिष्ठेयुःपितरस्तत्रसहदेवर्षिमानवैः ॥ ८३ ॥ उमातीर्थंतुतत्रैवसर्वशक्तिसमन्वितम् ॥ औमेयलोकप्राप्त्यैस्या
त्स्नानमात्रेणनिश्चितम् ॥ ८४ ॥ ततस्त्रिलोकीविख्यातंत्रिलोकयुद्धरणक्षमम् ॥ तीर्थश्रेष्ठतरंवीरयदाख्यामणिकर्णिका ॥ ८५ ॥ चक्रपुष्करिणीती
र्थतदादौविष्णुनाकृतम् ॥ तदाख्याकर्णनादेवसर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ ८६ ॥ स्वर्गोक्तसंस्त्रिसंध्यैजपंतिमणिकर्णिकाम् ॥ यन्नामग्रहणं पुंसांश्रेयसेपरमा
यहि ॥ ८७ ॥ यैःश्रुतायैःस्मृतावीरयैर्दृष्टामणिकर्णिका ॥ तएवकृतितोलोकेकृतकृत्यास्तएवहि ॥ ८८ ॥ त्रिलोकेयेजपंतीहमानवामणिकर्णिकाम् ॥
जपामितानहंवीरत्रिकालंपुण्यकर्मणः ॥ ८९ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ अपर्वणिच ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ यदाख्यायस्याख्यामणिकर्णिकातदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥

॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ महींपुनरायातीतिशेषः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ आप्यामाप्यतेयदिदमेवफलमिति ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

इष्टंतेनमहायज्ञैःसहस्रशतदक्षिणैः ॥ पंचाक्षरीमहाविद्यायेनोक्तामणिकर्णिका ॥ ९० ॥ महादानानिदत्तानितेनवैपुण्यकर्मणा ॥ येनाहमर्चितोवीरसं
प्राप्यमणिकर्णिकाम् ॥ ९१ ॥ मणिकर्ण्यबुभियेनतर्पिताःप्रपितामहाः ॥ तेनश्राद्धानिदत्तानिगयायांमधुपायसैः ॥ ९२ ॥ मणिकर्णीजलयेनसंपीतं
शुद्धबुद्धिना ॥ किंतस्यसोमपानैस्तैःपुनरावृत्तिलक्षणैः ॥ ९३ ॥ तेस्नाताःसर्वतीर्थेषुमहापर्वसुभूरिशः ॥ तथाचसर्वावभृथैर्यैःस्नातामणिकर्णिका ॥
॥ ९४ ॥ तैःसुराःपूजिताःसर्वैर्ब्रह्मविष्णुमुत्तामखैः ॥ यैःस्वर्णकुसुमैर्नैर्वर्चितामणिकर्णिका ॥ ९५ ॥ अहंतेनोमयासार्धदीक्षांसंप्राप्यशांभवीम् ॥ अर्चितः
प्रत्यहंयेनपूजितामणिकर्णिका ॥ ९६ ॥ तपांसितेनतप्तानिशीर्षपर्णादिनाचिरम् ॥ सेविताश्रद्धयायेनश्रीमतीमणिकर्णिका ॥ ९७ ॥ दत्त्वादानानि
भूरीणिमखानिद्व्यतुभूरिशः ॥ चिरंतत्त्वाप्यरण्येषुस्वर्गैश्चर्यान्महींपुनः ॥ ९८ ॥ विपुलेत्रमहीपृष्ठेपंचक्रोश्यांमनोहरा ॥ संश्रितामणिकर्णीयैस्तेयाताश्चा
निवर्तकाः ॥ ९९ ॥ दानानांचव्रतानांचक्रतुर्नातपसामपि ॥ इदमेवफलंमन्येयदाप्यामणिकर्णिका ॥ १०० ॥ मोक्षलक्ष्मीरियंसाक्षाच्छ्रीमतीमणिक
र्णिका ॥ प्रायोस्यामहिमानंवेनवेद्वयहमपिस्फुटम् ॥ १ ॥ अवाच्यामणिकर्ण्याश्चतीर्थपाशुपतंपरम् ॥ तीर्थतुरुद्रवासाख्यंविश्वतीर्थमतःपरम् ॥ २ ॥
मुक्तितीर्थततोरम्यमविमुक्तमथोत्तमम् ॥ तीर्थचतारकंस्कांदंदुडेस्तीर्थततोपिच ॥ ३ ॥ भवानेयमथेशानंज्ञानतीर्थमथोत्तमम् ॥ नंदितीर्थविष्णुतीर्थती
र्थपैतामहततः ॥ ४ ॥ नाभितीर्थमिदंचैवब्रह्मनालमतःपरम् ॥ ततोभागीरथंतीर्थयत्तवाग्नेपुराकथि ॥ ५ ॥ तीर्थान्युत्तरवाहिन्यांस्वर्धुन्याकाशिसत्रिधौ ॥
संत्यनेकानिपुण्यानिमयोक्तान्यल्पशःपुनः ॥ ६ ॥ तत्रापिनितरांश्रेष्ठापंचतीर्थीर्नृपांगज ॥ यस्यास्नात्वानरोभूयोगर्भवासनसंस्मरेत् ॥ ७ ॥ प्रथमंचा
सिसंभेदंतीर्थानांप्रवरंपरम् ॥ ततोदशाश्वमेधाख्यंसर्वतीर्थनिषेवितम् ॥ ८ ॥ ततःपादोदकंतीर्थमादिकेशवसत्रिधौ ॥ ततःपंचनदंपुण्यंस्नानमात्रादचौ
घट्टत् ॥ ९ ॥ एतेषामपितीर्थानांचतुर्णामपिसत्तम ॥ पंचमंमणिकर्ण्याख्यंमनोवेयवशुद्धिदम् ॥ ११० ॥ अहंस्नाम्यत्रसततमुमयासहपर्वसु ॥ ब्रह्मणा
विष्णुनासार्धसहैद्रादिसुरार्षिभिः ॥ ११ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ सद्योजातवामदेवाचोरतत्पुरुषेक्षानपंचमुत्सवात्पंचास्योविश्वेभ्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कामेशं कामेशाख्यानम् ॥ ११७ ॥ ॥ इति श्रीरामा० कृष्णी० टी० चतुरशी
तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ पंचाक्षीतितमेऽध्याये दुर्वासावरपूर्वकम् ॥ श्रीमत्कामेश्वरोत्पत्तिर्वर्ण्यते विमनीहरा ॥ १ ॥ कामेश्वरोत्पत्तिवक्तुं प्रतिजानीते ॥ जगज्जनन्या इति ॥ १ ॥

अतएवात्रगीयेतगाथेयं श्रुतिसंमता ॥ नागलोककृतावासैः स्वर्गोकोभिश्च संततम् ॥ १२ ॥ सत्यंसत्यंपुनः सत्यंसत्यपूर्वमिदं वचः ॥ मणिकर्णीसमंती
र्थनास्ति ब्रह्मांडगोलके ॥ १३ ॥ पंचतीर्थ्या नरः स्नात्वा न देहं पांचभौतिकम् ॥ गृह्णाति जातु चित्काश्यां पंचास्यो वाथ जायते ॥ १४ ॥ इति दत्त्वा वरान् देवो
वीरस्य तदधेहरः ॥ सच वीरोऽपि वीरेण प्राचर्य प्राप्तः समीहितम् ॥ १५ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ तीर्थाध्यायमिमं पुण्यमगस्ते यो निशामयेत् ॥ तस्याचं
संक्षयं यायादपि जन्मशतार्जितम् ॥ १६ ॥ इति वीरेश्वराख्यानं तीर्थाख्यानप्रसंगतः ॥ कथितं ते पुरा गस्ते कामेशं कथयाम्यतः ॥ ११७ ॥ ॥ इति श्रीस्कां
दे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे वीरेश्वराख्यानं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥
जगज्जनन्याः पार्वत्याः पुरोगस्ते पुरारिणा ॥ यथाख्यायिकथा पुण्यातथा ते कथयाम्यहम् ॥ १ ॥ पुरामहीमिमां सर्वासं स मुद्राद्रिकाननाम् ॥ ससरित्कां
सार्ववाचसग्रामपुरपत्तनाम् ॥ २ ॥ परिभ्रम्य महातेजामहामर्षो महातपाः ॥ दुर्वासाः संपरिप्राप्तः शंभोरानंदकाननम् ॥ ३ ॥ विलोक्या क्रीडमखिलं
बहुप्रासादमंडितम् ॥ बहुकुंडतडागंच शंभोस्तोषमुपागमत् ॥ ४ ॥ पदे पदे मुनीनां च जितकालमहाभियाम् ॥ दृष्ट्वा जगानिरम्यानि दुर्वासा विस्मितो भवत् ॥
॥ ५ ॥ सर्वर्तुकुमुमान्वृक्षान्सुच्छायस्निग्धपल्लवान् ॥ सफलान्सुललाह्लिष्टान् दृष्ट्वा प्रीतिमगान्मुनिः ॥ ६ ॥ दुर्वासाश्चातिहृष्टो भूदृष्ट्वा पाशुपतोत्तमान् ॥
भूतिभूषितसर्वांगाञ्जटाजटितमौलिकान् ॥ ७ ॥ कौपीनमात्रवसनान् स्मरारिध्यानतत्परान् ॥ कक्षीकृतमहालावण्डुत्कारजितांबुदान् ॥ ८ ॥ करं
डदंडपानीयपात्रमात्रपरिग्रहान् ॥ कचिन्निदं दिनोदृष्ट्वा निःसंगान्निष्परिग्रहान् ॥ ९ ॥ कालादपि निरातं कान्विश्वेशशरणंगतान् ॥ कचिद्वेदरहस्यज्ञाना
बाल्यब्रह्मचारिणः ॥ १० ॥ नित्यं भागीरथीस्नानपीरपिंगलमूर्धजान् ॥ विलोक्य काश्यां दुर्वासा ब्रह्मणान्मुमुदेतराम् ॥ ११ ॥

॥ २ ॥ महामर्षोऽसहस्रीलोमहाक्रोष इति वा ॥ ३ ॥ ४ ॥ उटजनिर्घणालाः ॥ ५ ॥ ६ ॥ जटाजटितमौलिकान् जटाव्याप्तमस्तकान् ॥ ७ ॥ कक्षीति ॥ कक्षीकृताः कक्षेभृता
बलम्बो विभूतिपात्राणि यैस्तान् ॥ पुङ्गुत्कारजितांबुदान् पुङ्गुत्कारसम्बन्धिर्जितमेव स्वना नित्यर्थः ॥ पुङ्गुदितिकचित् ॥ उडुदित्यन्यत्र ॥ ८ ॥ करंदो देवाधारपात्रम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

स्का. म. पु.

॥ ३३३ ॥

पशुपुष्पाभ्येपुगोमहिषादिषु ॥ कृगेष्वाभ्येपुहरिणादिषु ॥ तिर्यक्षुपक्षिषु ॥ इष्टिहृष्टता ॥ १२ ॥ व्युष्टिः विशिष्टस्थानम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ शुभाभायतिरुचरकालीनफलं यस्यसः ॥ १५ ॥ नागभूः
पातालम् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अमर्षिणोऽसहिष्णवः ॥ २४ ॥ कुपाक्रोधेन ॥ २५ ॥ ननुपक्षेवंभूतास्तापसाः दुर्वासाः प्रभृतयः कथं तर्हि तानन्येतपस्वि

पशुष्वापि च यातुर्हिर्मगेष्वापि च यातुतिः ॥ तिर्यक्षुपि च यातुतिः काश्यानां न्यत्र सा स्फुटम् ॥ १२ ॥ इदं मुश्रेयसो व्युष्टिः कामरूपे त्रिविष्टपे ॥ यत्र त्र्येष्वपि
तिर्यक्षुपरमानंदवार्धनी ॥ १३ ॥ वरमेतेपि पशव आनंदवनचारिणः ॥ सदानंदाः पुनर्देवाननंदनवनान्निताः ॥ १४ ॥ वरं काशीपुरीवासी म्लेच्छोऽपि हि
शुभायतिः ॥ नान्यत्र त्रयो दीक्षितोऽपि सहिमुक्तेरभाजनम् ॥ १५ ॥ वैश्वेश्वरीपुरीचैषायथामेचित्तहारिणी ॥ सर्वापिन तथाक्षोणीनस्वर्गो नैव नागभूः ॥ १६ ॥
स्थैर्यबबन्धनकापि भ्रमतो मे मनोगतिः ॥ सर्वस्मिन्नपि भूभागे यथास्थैर्यमगादिह ॥ १७ ॥ गम्यापुरीभवे देवा ब्रह्मांडादखिलादपि ॥ परिघृत्येति दुर्वासाश्च
तो बृत्तिमवापह ॥ १८ ॥ तप्यमानोऽपि हितपः सुचिरं समहातपाः ॥ यदानापफलं किंचिच्चुकोपचतदाभृशम् ॥ १९ ॥ धिक्चमांतापसंदुष्टं धिक्चमदुश्चरं
तपः ॥ धिक्चक्षेत्रमिदं शंभोः सर्वेषां च प्रतारकम् ॥ २० ॥ यथानमुक्तिरत्र स्यात्कस्यापि करवै तथा ॥ इति शतं यदोक्तं संजहासतदाशिवः ॥ २१ ॥ तत्र
लिंगमभूदेकं रूपांतं प्रहसितेश्वरम् ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्पुंसामानंदः स्यात्पदपदे ॥ २२ ॥ उवाच विस्मयाविष्टो मनस्येवमहेशिता ॥ ईदृशेभ्यस्तपस्विभ्योनमो
स्त्विति पुनः पुनः ॥ २३ ॥ यत्रैव हितपस्यंति यत्रैव विहिताश्रमाः ॥ लब्धप्रतिष्ठा यत्रैव तत्रैवामर्षिणो द्विजाः ॥ २४ ॥ मनार्विचतितमात्रं तु चेष्टभंते न तापसाः ॥
कुघातदेवजीयंते हारिण्यातपसां श्रियः ॥ २५ ॥ तथापि तापसामान्याः स्वश्रेयोवृद्धिर्काक्षिभिः ॥ अक्रोधनाः क्रोधनावाकार्चिता हितपस्विनाम् ॥ २६ ॥
इति यावन्महेशानो मनस्येव विचिंतयेत् ॥ तावत्तत्क्रोधजो वद्विर्व्यानशेव्यो ममंडलम् ॥ २७ ॥ तत्क्रोधानलधूमो घैर्यापितं यन्नभोगणम् ॥ तदधाति नभो
द्यापि नीलिमानं महत्तरम् ॥ २८ ॥ ततो गणाः परिक्षुब्धाः प्रलयार्णवनीरवत् ॥ आः किमेतत्किमेतद्वै भाषमाणाः परस्परम् ॥ २९ ॥ गर्जतस्तर्जयंतश्च प्रो
द्यतायुधपाणयः ॥ प्रमथाः परितस्थुस्ते परितो धामशांभवम् ॥ ३० ॥ कोयमः क्रोधवाकालः क्रोमृत्युः कस्तथांतकः ॥ कोवाविधाता केलेखाः कुद्वेषस्मासुकः
परः ॥ ३१ ॥ अग्निपिबामो जलवच्चूर्णाकुर्मोऽखिलान्गिरीन् ॥ सप्तापि चार्णवांस्तूष्णं करवाममरुस्थलीम् ॥ ३२ ॥ पातालं चानयामो ध्वमचोद्धमोथवा
दिवम् ॥ एकमेव हि वाग्रासंगगनं करवामहे ॥ ३३ ॥

नो मन्यन्ते तत्राह ॥ तथापीति ॥ २६ ॥ व्यानशेव्यान्वान् ॥ २७ ॥ व्यापितं व्याप्तम् ॥ यद्यस्माच्च तस्मात् ॥ २८ ॥ आदितिकोपेपीडायां वा ॥ २९ ॥ परितो धामशांभवं शंभोर्धाम्नः आनंदका
नस्य चतुर्दिवत्पर्यः ॥ ३० ॥ अंतकः कालाभिरुद्रः मलयानल इति यावत् ॥ विधाता ब्रह्मा ॥ लेखा देवा इन्द्रादयः ॥ परो विष्णुः ॥ ३१ ॥ मरुस्थली निरुदकभूमिम् ॥ ३२ ॥ दध्मो चारयेम ॥ ३३ ॥

का. सं. ४. उ

स. अ. ८५

॥ ३३३ ॥

स्फोटयामः खंडनयामः ॥ आस्फालयामोदुरेप्रक्षेपस्यामः ॥ अन्योन्यपरस्परम् ॥ तालवच्यैकेनतालेनतालांतरंदूरीक्रियतेतेनाप्यन्यत्तद्वदित्यर्थः ॥ ३४ ॥ प्रसामइति ॥ यद्यपिवाराणसीभुवनमध्ये
नभवतितथापि मतीत्यभिप्रायेणेदमुक्तमितिज्ञेयम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्यखंडशःकृत्य ॥ प्रलयानलंदुर्वासःकोषवद्रिम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ भृंगिरिटिरितीदंतत्वमार्पम् ॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ प्राभंजनीवायुसंबंधिनीम् ॥ ४६ ॥ दुर्वाससश्चेतिचकारोभिन्नकमे ॥ क्षुब्धेषुतेपुनेतिसंबध्यते ॥ ४७ ॥ ननुपदिवायोरपिगतिर्नास्तिकयंचंद्रसूर्यौ

ब्रह्मांडभांडमथवास्फोटयामःक्षणेनहि ॥ आस्फालयामोवान्योन्यंकालंमृत्युंचतालवत् ॥ ३४ ॥ प्रसामोवाथभुवनंमुक्तावाराणसींपुरीम् ॥ यत्रमुक्ताभवं
त्येवमृतमात्रेणजंतवः ॥ ३५ ॥ कुतोऽयंभूमसंभारोज्ज्वालावल्यःकुतस्त्वमूः ॥ कोवामृत्युंचयंरुद्रंनोविद्यान्मदमोहितः ॥ ३६ ॥ इतिपारिपदाःशंभोर्म
हाभयभयप्रदाः ॥ जल्पंतःकल्पयामासुःप्राकारंगगनस्पृशम् ॥ ३७ ॥ शकलीकृत्यबहुशःशिलावत्प्रलयानलम् ॥ नंदीचनंदिपेणश्चसोमनंदीमहोदरः ॥
॥ ३८ ॥ महाहनुर्महाग्नीवोमहाकालोजितांतकः ॥ मृत्युप्रकंपनोभीमोचंटाकर्णोमहाबलः ॥ ३९ ॥ शोभणोद्रावणोजृंभीपंचास्यःपंचलोचनः ॥ द्विशिरा
स्त्रिशिराःसोमःपंचहस्तोदशाननः ॥ ४० ॥ चंडोभृंगिरिटिस्तुंडीप्रचंडस्तांडवप्रियः ॥ पिचिंडिलःस्थूलशिराःस्थूलकेशोगभस्तिमान् ॥ ४१ ॥ क्षेमकः
क्षेमधन्वाचवीरभद्रोरणप्रियः ॥ चंडपाणिःशूलपाणिःपाशपाणिःकृशोदरः ॥ ४२ ॥ दीर्घग्रीवोथपिंगाक्षःपिंगलःपिंगमूर्धजः ॥ बहुनेत्रोलंबकर्णःखड्गः
पर्वतविग्रहः ॥ ४३ ॥ गोकर्णो गजकर्णश्चकोकिलाख्योगजाननः ॥ अहंवैनैगमेथश्चविकटास्योद्वहासकः ॥ ४४ ॥ सीरपाणिःशिवारत्नोवैणिकोवेणुवादनः ॥
दुराधर्षोदुःसहश्चगर्जनोरिपुतर्जनः ॥ ४५ ॥ इत्यादयोगणेशानाःशतकोटिदुरासदाः ॥ काश्यानिवारयामासुरपिप्राभंजनींगतिम् ॥ ४६ ॥ क्षुब्धेषुते
पुवीरेषुचर्कपेभुवनत्रयम् ॥ दुर्वाससश्चकोपाग्निज्वालाभिर्व्याकुलीकृतम् ॥ ४७ ॥ तदाविविशतुःकाश्यामूर्याचंद्रमसावपि ॥ नगणैरकृतानुज्ञांतेजः
शमितप्रभौ ॥ ४८ ॥ निवार्यप्रमथानीकमतिक्षुब्धमुमाधवः ॥ मदंशएवहिमुनीरानसूयेयएषवै ॥ ४९ ॥ अथोदुर्वाससोऽलंगादाविरासीत्कृपानिधिः ॥
महातेजोमयःशंभुर्मुनिशापात्पुरीमवन् ॥ ५० ॥ माभूच्छापोमुनेःकाश्यानिर्वाणप्रतिबंधकः ॥ इत्यनुकोशतोदेवस्तस्यप्रत्यक्षतांगतः ॥ ५१ ॥ उवाचचप्र
सन्नोस्मिमहाकोधनतापस ॥ वरयस्ववरःकस्तेमयादेयोविशंकितः ॥ ५२ ॥ ततोविलज्जितोगस्त्यशापोद्यतकरोमुनिः ॥ अपराद्धंबहुमयाक्रोधाधिनेतिदु
र्विधा ॥ ५३ ॥ उवाचचेतिबहुशोधिङ्मांक्रोधवशंगतम् ॥ त्रैलोक्याभयदाकाशींशत्रुमुद्यतचेतसम् ॥ ५४ ॥

मंविष्टावित्यतआह ॥ नगणैरिति ॥ नअकृतानुज्ञौअपितुकृतानुज्ञौ ॥ तत्रहेतुस्तत्तेजइति ॥ स्वतेजसानिष्प्रभौहृद्वाकरुणयाकृतानुज्ञावित्यर्थः ॥ ४८ ॥ आनुसूयेयःअनुसूयायाः पुत्रइत्यर्थः ॥
॥ ४९ ॥ अवन्रक्षन् ॥ ५० ॥ अनुकोशतोदयातः ॥ ५१ ॥ विशंकितःविशंकारहितःसन् ॥ पाठांतरेक्रियाविशेषणम् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ उवाचचेतिचकारस्याग्निमकर्मणासंबंधः ॥

नवेनलमपरादमित्युवाचचिह्नमामिहचोवाचेत्यर्थः ॥ बहुसुप्त्यस्तोभयत्रसंबन्धः ॥ ५४ ॥ त्रैलोक्याभयदत्तमेवाह दुःस्वाणंसेयादिना ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ लब्धमुक्त्यवर्णः ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ लोकिकानिशोभनोक्तानिवारयति ॥ श्रुतीरितेति ॥ ६६ ॥ भाविमविष्यति ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ननुकुदानांकुतःस्वाधनीयत्वंतत्राह ॥

दुःस्वार्णवनिमग्नानायातायतेतिखेदिनाम् ॥ कर्मपाशितकंठानांकाश्येकामुक्तिसाधनम् ॥ ५५ ॥ सर्वेषांजंतुजातानांजनन्येकैवकाशिका ॥ महानृत
स्तन्यदात्रीनेत्रीचपरमंपदम् ॥ ५६ ॥ जनन्यासहनोकाशीलभेदुपमितिक्वचित् ॥ धारयेन्ननीगुर्भेकाशीगर्भाद्विमोचयेत् ॥ ५७ ॥ एवंभूतांतुयःकाशी
मन्योपिदिशपिष्यति ॥ तस्यैवशापोभवितानतुकाश्याःकथंचन ॥ ५८ ॥ इतिदुर्वाससोवाक्यंश्रुत्वादेवस्त्रिलोचनः ॥ अतीवतुषितोजातःकाशीस्तवनल
ब्धमुत् ॥ ५९ ॥ यःकाशींस्तौतिमेधावीयःकाशींहृदिधारयेत् ॥ तेनतप्तंतपस्तीक्ष्णैतेनेष्टंकुटुकोटिभिः ॥ ६० ॥ जिह्वात्रेवर्ततेयस्यकाशीत्यक्षरयुग्मकम् ॥
नतस्यगर्भवासःस्यात्काचिदेवमुमेधसः ॥ ६१ ॥ योमंत्रंजपतिप्रातःकाशीवर्णद्वयात्मकम् ॥ सतुलोकद्वयंजित्वालोकातीतंव्रजेत्पदम् ॥ ६२ ॥ आनुसूये
यतेज्ञानंकाशीस्तवनपुण्यतः ॥ यथेदानींसमुत्पन्नंतथानतपसःपुरा ॥ ६३ ॥ मुनेनमेप्रियस्तद्वद्दीक्षितोममपूजकः ॥ याद्विप्रयतरःसत्यंकाशीस्तवन
लालसः ॥ ६४ ॥ तादृक्तुष्टिर्नमेदानेस्तादृक्तुष्टिर्नमेमखैः ॥ नतुष्टिस्तपसातादृग्यादृशीकाशिसंस्तवैः ॥ ६५ ॥ आनंदकाननयेनस्तुतमेतत्सुचेतसा ॥
तेनाहंसंस्तुतःसम्यक्सर्वैःसूक्तैःश्रुतीरितैः ॥ ६६ ॥ तवकामाःसमृद्धाःस्युरानुसूयेयतापस ॥ ज्ञानंतेपरमंभाविमहामोहविनाशनम् ॥ ६७ ॥ अपरंचव
रंद्वाहिकिंदातव्यंतवानच ॥ त्वादृशाएवमुनयःस्वाधनीयायतःसताम् ॥ ६८ ॥ यस्यास्त्येवहिसामर्थ्यतपसःकुद्वचतीहसः ॥ कुपितोप्यसमर्थस्तुर्किंकर्ता
क्षीणवृत्तित्व ॥ ६९ ॥ इतिश्रुत्वापरिष्टुत्यदुर्वासाःकृत्तिवाससम् ॥ वरंचप्रार्थयामासपरिहृष्टतनूरुहः ॥ ७० ॥ ॥ दुर्वासाउवाच ॥ ॥ देवदेवजगन्नाथ
करुणाकरशंकर ॥ महापराधविध्वंसिन्नंधकारेस्मरंतक ॥ ७१ ॥ मृत्युंजयोभ्रमृतेशमृडानीशत्रिलोचन ॥ यदिप्रसन्नोमेनाथयदिदेयोवरोमम ॥ ७२ ॥
तदिदंकामदंनमर्लिङ्गमस्त्विहधूर्जटे ॥ इदंचपल्वलमेवकामकुंडास्यमस्तुवे ॥ ७३ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ ॥ एवमस्तुमहातेजोमुनेपरमकोपन ॥
यत्त्वयास्थापितंलिङ्गंदुर्वासेश्वरसंज्ञितम् ॥ ७४ ॥ तदेवकामकृष्णार्कामेश्वरमिहास्त्विति ॥ यःप्रदोषेत्रयोदश्याशनिवासरसंयुजि ॥ ७५ ॥ संघ्रास्य
तिनरोधीमान्कामकुण्डेत्वदास्पदे ॥ त्वत्स्थापितंचकामेशंलिङ्गंद्रक्ष्यतिमानवः ॥ ७६ ॥

यस्यास्तीति ॥ कर्ताकरिष्यतिक्षीणवृत्तित्वं यथादरिद्रःकुदोपिकिमपिर्कुनक्षन्नोतिवद्वदित्यर्थः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥

पाप्मानः पापानि ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृपायां काशीखंडटीकायां पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ पडशीतितमेऽध्याये नामान्धर्म्यमदेवृणाम् ॥
 विश्वकर्मेश्वरोत्पत्तिर्वर्ण्यते बहुपुण्यम् ॥ १ ॥ विश्वकर्मेश्वरोत्पत्तिर्बृहत् ॥ विश्वकर्मेश्वरमिति ॥ १ ॥ २ ॥ निपुणः सर्वकर्मस्वितिसिद्धवत्कृत्योक्तम् ॥ किंश्चित्कर्तुं न जानामीति वक्ष्यमाणसिरो
 सवेकामकृतादोषाधार्मिनाप्यतियातनाम् ॥ ब्रह्मोपि हि पाप्मानो बहुभिर्जनमभिः कृताः ॥ ७७ ॥ कामतीर्थाबुसंज्ञानाद्यास्यंति विलयं क्षणात् ॥ कामाः
 समृद्धिमाप्स्यंतिकामेश्वरनिषेवणात् ॥ ७८ ॥ इति दत्त्वा वराब्जं भुस्तुल्लिङ्गे लयमाययौ ॥ ७९ ॥ स्कंद उवाच ॥ तल्लिङ्गाराधनात् कामाः प्राप्ता दुर्वाससा
 भृशम् ॥ ७९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन काश्यां कामेश्वरः सदा ॥ पूजनीयः प्रयत्नेन महाकामाभिलाषुकेः ॥ ८० ॥ कामकुंडकृतस्नानैर्महापातकशान्तये ॥ इदं
 कामेश्वराख्यानं यः पठिष्यति पुण्यवान् ॥ यः श्रोष्यति च मेधावी तो निष्पापो भविष्यतः ॥ ८१ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां
 चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दुर्वाससो वरप्रदानं नाम पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ विश्वकर्मेश्वरं लिङ्गं यत्काश्यां प्रथितं परम् ॥
 तस्य लिङ्गस्य कथय देव देव समुद्रवम् ॥ १ ॥ ॥ देव देव उवाच ॥ ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कथां पातकनाशिनीम् ॥ विश्वकर्मे शर्लिङ्गस्य प्रादुर्भावमनो
 हरम् ॥ २ ॥ विश्वकर्मा भवत्पूर्वब्रह्मणस्त्वपरा तनुः ॥ त्वष्टुः प्रजापतेः पुत्रो निपुणः सर्वकर्मसु ॥ ३ ॥ कृतोपनयनः सोऽथ बालो गुरुकुले वसत् ॥ चकार गुरुशुश्रूषां
 भिक्षान्नकृतभोजनः ॥ ४ ॥ एकदा तद्गुरुः प्राह प्रावृट्काले समागते ॥ कुरुटजं मदर्थं त्वं यथा प्रावृण्वन्वाधते ॥ ५ ॥ यत्कदाचिन्नभज्येत न पुरातनतन्निजम् ॥
 गुरुपत्न्या त्वभिहितोरेत्वाष्ट्रकुरुकंचुकम् ॥ ६ ॥ ममांगयोग्यं नो गार्ढनं लथं च प्रयत्नतः ॥ विनैव वाससाचारुवाल्कलं च सदोऽज्वलम् ॥ ७ ॥ गुरुपुत्रेण चाह्वतो
 ममार्थपादुके कुरु ॥ यदा हृदस्य मे पादौ न पंकः संस्पृशेत् क्वचित् ॥ ८ ॥ चर्मादिबंधानि र्मुक्ते धावतो मे सुखप्रदे ॥ याभ्यां च संचरे वारिस्थलभूमा विबुधतम् ॥
 ॥ ९ ॥ गुरुकन्यापितं प्राह त्वाष्ट्रमे श्रवणोचिते ॥ भूषणे स्वेन हस्तेन कुरुकांचननिर्मिते ॥ १० ॥ कुमारी क्रीडनीयानि कौतुकानि च देहि मे ॥ दंतिदंतमयान्ये
 वस्वहस्तरचितानि च ॥ ११ ॥ गृहोपकरणं द्रव्यं मुसलो लूखलादिकम् ॥ तथा घटय मेधा विन्यथा त्रुटयानि क्वचित् ॥ १२ ॥ अक्षालितान्यपि यथानित्यं
 पीठानि सत्तम ॥ उज्ज्वलानि भवंत्येव स्थालिकाश्च तथा कुरु ॥ १३ ॥ सूपकर्मण्यपि चर्माप्रशाधित्वं न दन ॥ यथांशुल्यो न दह्यते पाकः स्याच्च यथा शुभः ॥
 ॥ १४ ॥ एकस्तंभमयं गेहमेकदारुविनिर्मितम् ॥ तथा कुरु वरं त्वाष्ट्रयत्रेच्छातत्रधारये ॥ १५ ॥ ये सहाध्यायिनोऽप्यस्य वयोज्येष्ठाश्च तपि हि ॥ सर्वे सर्व
 समीहिते कर्मतत्कृतमेव हि ॥ १६ ॥

वात् ॥ १ ॥ ४ ॥ उटजं पर्णशालम् ॥ ५ ॥ कंषुकं प्रतिदम् ॥ ६ ॥ बालकलं बलकलेन निर्मितम् ॥ ७ ॥ पादौ कर्मभूतौ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ क्रीडनीयानि क्रीडासाधनानि ॥ कौतुका
 निकीतुकजनकानि ॥ ११ ॥ घटय चेष्टयसंपादयेत्यर्थः ॥ १२ ॥ स्थालिकाः पाकपात्राणि ॥ १३ ॥ प्रशाधिसिद्धय ॥ १४ ॥ वरं श्रेष्ठम् ॥ १५ ॥ नन्वप्येपि शिष्याः संविता विहायापमेव

किमिति नियुज्येत तत्राह ॥ यद्वते ॥ संप्रोहते वांछंति ॥ तत्कृतं त्वात्कृतम् ॥ तत्कर्म तेन जानंतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ कथमेतत्करिष्यामीति चिन्ता ॥ अकरणे शापाद्व्यनरकाश्वाभ्यामर्दितः पीडितः ॥ १७ ॥ तत्र हेतुमाह ॥ किंचिदिति ॥ १८ ॥ चिन्ताभये विवृणोति ॥ किं करोमीति ॥ मेघबुद्धेः साहाय्यमित्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ अचोनरकम् ॥ २४ ॥ तद्गीत्यातेषां गुणादीनां

तथेति सप्रतिज्ञाय सर्वेषां पुरतो द्विजे ॥ मध्ये वनं प्राविशच्च महाचिन्ताभयार्दितः ॥ १७ ॥ किंचित्कर्तुं न जानाति प्रतिज्ञातं च तेन वै ॥ सर्वेषां पुरतः सर्वकरिष्यामीति निश्चितम् ॥ १८ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि को मे साहाय्यमर्पयेत् ॥ बुद्धेरपि वनस्थस्य शरणं कंब्रजामिच ॥ १९ ॥ अंगीकृत्य गुरोर्वाक्यं गुरुपत्न्या गुरोः शिशोः ॥ योननिष्पादयेन्मूढः स भवेन्निरयी नरः ॥ २० ॥ गुरुशुश्रूषणं धर्म एको हि ब्रह्मचारिणाम् ॥ अनिष्पाद्य तत्तद्वाक्यं कथं मे निष्कृतिर्भवेत् ॥ २१ ॥ गुरुणां वाक्यकरणात् सर्वेष्वमनोरथाः ॥ सिद्धयंतीतरथानैव तस्मात्कार्यं हितद्वयः ॥ २२ ॥ कथं तद्वचसः सिद्धिं प्राप्स्याम्यत्र वने स्थितः ॥ कश्च मे त्रसहायी स्याद्विपणा दुर्बलस्य वै ॥ २३ ॥ आस्तां गुरुकथादूरं योऽन्यस्यापिलघोरपि ॥ ओमित्युक्त्वा न कु रते कार्यं सोऽथ ब्रजत्यथः ॥ २४ ॥ कथमेतानि कर्माणि करिष्येऽज्ञोऽसहायवान् ॥ अंगीकृतानि तद्गीत्यानमस्ते भवितव्यते ॥ २५ ॥ यावदित्थं चिंतयति सत्त्वाष्ट्रो वनमध्यगः ॥ तावत्तदैव संप्राप्तस्तेनैकोऽदर्शिता पसः ॥ २६ ॥ अथ न त्वासंतं प्राह्वने दृष्टं तपस्विनम् ॥ को भवान्मानसं मे यो नितरां सुखयत्यहो ॥ २७ ॥ त्वद्दर्शनेन मे गात्रं चिन्तासंतापतापितम् ॥ हिमानी गाहनेनैव शीतलं भवति क्षणम् ॥ २८ ॥ किं त्वमे प्राक्तनं कर्म प्राप्तं तापसरूपधृक् ॥ अथ वा करुणावाधि राविभूतः शिवो भवान् ॥ २९ ॥ योसि सोसिनमस्तु भ्यमुपदेशेन युंक्ष्वमाम् ॥ गुरुक्तं गुरुपत्न्युक्तं गुर्वपत्योक्तमेव च ॥ ३० ॥ कथं कर्तुं महं शक्तः कर्म तत्र दिशाद्भुतम् ॥ कुरु मे बुद्धि साहाय्यं निर्जने बंधुतांगतः ॥ ३१ ॥ इत्युक्तस्तेन स वने तापसो ब्रह्मचारिणः ॥ कारुण्यपूर्णहृदयो यथोक्तमुपदिष्टवान् ॥ ३२ ॥ य आप्तत्वेन संपृष्टो दुर्बुद्धिः संप्रयच्छति ॥ सयाति नरकं घोरं यावदाभूत संपृष्टम् ॥ ३३ ॥ तापस उवाच ॥ ॥ ब्रह्मचारिः शृणु ब्रूयां किमद्भुततरं त्विदम् ॥ विश्वेशानुग्रहाद्ब्रह्माप्यभवत्सृष्टिकोविदः ॥ ३४ ॥ यदि त्वं त्वाष्ट्रं सर्वज्ञं काश्यामाराधयिष्यसि ॥ ततस्ते विश्वकर्मेति नाम सत्यं भविष्यति ॥ ३५ ॥ विश्वेशानुग्रहात्काश्यामभिलाषान दुर्लभाः ॥ सुलभो दुर्लभो वै यद्यत्र मोक्षस्तनुत्यजाम् ॥ ३६ ॥

शापभीत्येव पर्यः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ हिमानी हिमसंहतिः ॥ २८ ॥ वितर्कयति ॥ किं त्वमिति ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ सत्यं सार्थकम् ॥ ३५ ॥ अनुग्रहात्कृपातः ॥

आराधनांदांतिकांचत् ॥ तत्रहंतुमाह ॥ यद्यस्मात् ॥ वानाव्यवसायका ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

सृष्टेः करणसामर्थ्यसृष्टिरक्षाप्रवीणता ॥ विधिनाविष्णुनाप्रापिविश्वेशानुग्रहात्परात् ॥ ३७ ॥ याद्विवेश्वरं सद्गुणपद्मयासमाधिष्ठितम् ॥ निर्वाणसं
ज्ञयावालायदीच्छेः स्वान्मनोरथान् ॥ ३८ ॥ सहिसर्वप्रदः शंभुर्याचितश्चोपमन्युना ॥ पयोमात्रंददौ तस्मै सर्वक्षीराधिमेवच ॥ ३९ ॥ आनंदकानने
शंभोः किंकिंकेननलभ्यते ॥ यत्रवासकृतांपुंसार्धमराशिः पदेपदे ॥ ४० ॥ स्वर्धुनीस्पर्शमात्रेणमहापातकसंततिः ॥ यत्रसंक्षयतिक्षिप्रं तांकाशीकोनसं
श्रयेत् ॥ ४१ ॥ नताहर्धर्मसंभारोलभ्यतेकतुकोटिभिः ॥ याद्वग्वाराणसीर्वीथीसंचारेणपदेपदे ॥ ४२ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणायद्यत्रास्तिमनोरथः ॥
तदावाराणसीयाहियाहिवैलोक्यपावनीम् ॥ ४३ ॥ सर्वकामफलप्राप्तिस्तदैवस्याद्भुवंतृणाम् ॥ यदैवसर्वदः सर्वः काश्याविश्वेश्वरः श्रितः ॥ ४४ ॥
सतापसोक्तमाकर्ण्यत्वाद्भूतं सुहृष्टवान् ॥ काशीसंप्राप्त्युपायंचतमेवसमपृच्छत् ॥ ४५ ॥ ॥ त्वाद्भुवाच ॥ ॥ तदानंदवनंशंभोः कास्तितापससत्तम ॥
यत्रनोदुर्लभं किंचित्साधकानां त्रयीस्थितम् ॥ ४६ ॥ स्वर्गं वामर्त्यलोकेवावलसद्गनिवासुने ॥ कृतदानंदगहनं यत्रानंदपयोविज्जा ॥ ४७ ॥ यत्रविश्वे
श्वरोदेवोविशेषांकर्णधारकः ॥ व्याचष्टेतारकं ज्ञानं येन तन्मयतांययुः ॥ ४८ ॥ सुलभायत्रनियतमानंदवनचारिणः ॥ अपिनैः श्रेयसीलक्ष्मीः किमन्येल्लप
मनोरथाः ॥ ४९ ॥ कस्तांमांप्रापयेच्छंभोः कथंयामितथावद ॥ सतपस्वीतितद्राक्यमाकर्ण्यश्रद्धयान्वितम् ॥ ५० ॥ प्राहागच्छनयामित्वांथियासुरहमप्यहो ॥
दुर्लभंप्राप्यमानुष्यंयदिकाशीनसेविता ॥ ५१ ॥ पुनः कनृत्वं श्रेयोभूः ककाशीकर्मबंधहृत् ॥ वृथागतेहिमानुष्येकाशीप्राप्तिविवर्जनात् ॥ ५२ ॥ आयुष्यं
चभविष्यंचसर्वमेववृथागतम् ॥ अतोहंसफलीकर्तुमानुष्यंचातिचंचलम् ॥ ५३ ॥ यास्यामिकाशीमायाहिमायांहित्वात्वमप्यहो ॥ इतितेनसहत्वाष्टेमु
निनातिवृपालुना ॥ ५४ ॥ पुर्वैश्वेश्वरं प्राप्नोमनः स्वास्थ्यमवापच ॥ ततः प्राप्यतांकाशींतापसः काप्यतर्कितम् ॥ ५५ ॥ जगामकुंभसंभूतसत्वाष्टो
पीत्यमन्यत ॥ अवश्यंसहिविश्वेशः सर्वेषांचितितप्रदः ॥ ५६ ॥ सतपथस्थिरवृत्तीनांदूरस्थोपिसमीपगः ॥ यस्मिन्प्रसन्नदृक् यक्षस्तद्विष्ठमपिध्रुवम् ॥ ५७ ॥

रितम् ॥ ४६ ॥ लोकप्रयमेवाह ॥ स्वर्गं हति ॥ वेदत्रयप्रतिपाद्यं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ वनचारिण इति पष्ठयेकवचनम् ॥ नैः श्रेयसीकैवल्यरूपा ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ श्रेयः कल्याणम् ॥
॥ ५२ ॥ आयुष्यंच आयुषेहितं कारणं सुलक्षणरूपकचरणरेखादि ॥ भविष्यंच भविष्यत्सूचकं स्वयोगप्रहारादि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ अतर्कितं यथा स्यात् ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ दविष्ठं दूरस्थम् ॥ मुनेदिष्ठम्

तिनिकटम् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ २वस्त्रिभवेस्वरकूपामसंभाज्यांस्तभावयति ॥ नाराधितवत्त्वादि ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ हेतुतरमाह ॥ अथयेति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ धुणंस्तोदितं
 सेवितम् ॥ ६६ ॥ समर्प्यसमर्पयित्वा ॥ समर्प्येति पाठे प्राप्येत्यर्थः ॥ ६७ ॥ आर्तवस्तुभुजम् ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ नेपथ्यमलंकरणम् ॥
 सुनेदिष्टं करोत्येवस्वयं वर्तमानं पदशयन् ॥ काहंतत्रवने बालश्चित्कालितमानसः ॥ कृतापसः सयोमविमृषदिश्येहचानयत् ॥ ५८ ॥ खेलोयमस्यज्यस्य
 यस्यभक्तस्यकुत्रचित् ॥ नदुर्लभतरं किंचिदहोकाहं ककाशिका ॥ ५९ ॥ नाराधितो मया शंभुः प्राक्तने जन्मनि क्वचित् ॥ शरीरित्वानुमानेन ज्ञातमेतदसं
 शयम् ॥ ६० ॥ अस्मिज्जन्मनि बालत्वात् न चैवाराधितः स्फुटम् ॥ प्रत्यक्षमेव मे वेतत्कुतोनग्रहधीर्मयि ॥ ६१ ॥ आज्ञातं गुरुभक्तिर्मे हेतुः शंभुप्रसादने ॥
 ययेहानुगृहीतोऽस्मि विवशेन कृपालुना ॥ ६२ ॥ अथवा कारणापेक्षस्य क्षस्त्वितरदेववत् ॥ रंकमप्यनुगृह्णाति केवलं कारणं कृपा ॥ ६३ ॥ यदि नो मय्यनु
 क्रोशः कथं तापससंगतिः ॥ तद्रूपेण स्वयं शंभुरातिनायेहमांशुवम् ॥ ६४ ॥ नदानानि न वै यज्ञानतपांसित्रतानि च ॥ शंभोः प्रसादहेतूनि कारणं तत्कृपैव हि ॥
 ॥ ६५ ॥ दयामपितदाकुर्यादसौ विश्वेश्वरः पराम् ॥ यदाश्रुत्युक्तमध्वानंसद्भिः क्षुण्णं न संत्यजेत् ॥ ६६ ॥ अनुक्रोशं समर्थ्येति सत्प्राष्टुः शंभवं शुचिः ॥
 संस्थाप्य लिंगमीशस्याराधयत्स्वस्थमानसः ॥ ६७ ॥ आनीय पुष्पसंभारमार्तवंकाननाद्रहु ॥ स्नात्वाभ्यर्चयतीशानं कंदमूलफलाशनः ॥ ६८ ॥
 इत्थं त्वष्टृतनूजस्य लिंगाराधनचेतसः ॥ त्रिहायनात्प्रसन्नो भूतस्येशः करुणानिधिः ॥ ६९ ॥ तस्मादेव हि लिंगाच्च प्रादुर्भूय भवोऽब्रवीत् ॥ वरं वरये
 त्वाष्ट्रदृढभक्त्यानयातव ॥ ७० ॥ प्रसन्नोऽस्मि भृशं बालगुर्वर्थकृतचेतसः ॥ गुरुणा गुरुपत्न्या च गुर्वपत्यद्वयेन च ॥ ७१ ॥ यथार्थं तं तथा कर्तुं ते सामर्थ्यं
 भविष्यति ॥ ७२ ॥ अन्यान्वरांश्चेदद्यात्वाष्टुष्टस्त्वदर्चया ॥ ताड्युष्णुष्वमहाभाग लिंगस्यास्याद्भुतश्रियः ॥ ७३ ॥ त्वंसुवर्णादिधातूनां दारुणां
 दृषदामपि ॥ मणीनामपि त्रानां पुष्पाणामपि वाससाम् ॥ ७४ ॥ कर्पूरादिमुग्धीनां द्रव्याणामप्यपामपि ॥ कंदमूलफलानां च द्रव्याणामपि च त्वचाम् ॥
 ॥ ७५ ॥ सर्वेषां वस्तुजातानां कर्तुं कर्म प्रवेत्स्यसि ॥ यस्य यस्य रुचिर्यत्र सद्देवा लयादिषु ॥ ७६ ॥ तस्य तस्येह तुष्ट्येत्वं तथा कर्तुं प्रवेत्स्यसि ॥ सर्वेने
 पथ्यरचनाः सर्वाः सूपस्य संस्कृतीः ॥ ७७ ॥ सर्वाणि शिल्पकार्याणि तौर्यत्रिकमथापि च ॥ सर्वज्ञास्यसि कर्तुं त्वं द्वितीयद्वयपद्मभूः ॥ ७८ ॥ नानाविधानियं
 त्राणि नाना युधविधानकम् ॥ जलाशयानां रचनाः सुदुर्गरचनास्तथा ॥ ७९ ॥ तादृक्कर्तुं पुरा वेत्सि यादृङ् नान्योऽधियास्यति ॥ कलाजातं हि सर्वं त्वम
 वयास्यसि मेवरात् ॥ ८० ॥ सर्वेद्रजालिकीविद्या त्वदधीना भविष्यति ॥ सर्वकर्मसु कोशस्य सर्वं बुद्धिवरिष्ठताम् ॥ ८१ ॥ सर्वेषां च मनोवृत्तिं त्वं ज्ञास्य
 सि वरान्मम ॥ किं बहुक्तेन यत्स्वर्गे यत्पाताले यदत्र च ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरं कर्म तत्सर्वं त्वस्यासि स्वयम् ॥ ८३ ॥
 ॥ ७७ ॥ तौर्यत्रिकं नृपगीतवादित्रम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ वेत्सि ज्ञास्यसि ॥ पुरामयमतः ॥ यंत्राणि वाद्यविशेषान् ॥ कलाजातं शैवतं त्रैलोक्यतुः पाटलक्षणम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ अतिलोकोत्तरं

[illegible][illegible]

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अर्धनवावास्तोवास्तुप्यते एकत्रेति शेषः ॥ वार्षिकं अवसेत्पुनरितिकचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ स्वयोगेनाध्यात्मयोगेन ॥
सयोगेनेति पाठेऽपि सवार्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भूतग्रामो जरायुर्बाह्वरवेदजोऽहिल्यश्च भूतसमुदायः ॥ २१ ॥ त्वक्तावर्मरतिर्येन सत्यक्तधर्मरतिश्चेतां ह्येतासादृशस्थितोरुद

इत्युक्तातर्दधेदेवस्त्वाष्ट्रोपि गुरुमाप्तवान् ॥ मुरोः समीहितं भूरिविधाय स गृहान्यथो ॥ ४ ॥ गृहोपि मातापितरौ संतोष्य निजकर्मणा ॥ तदुक्ताज्ञां समाधाय पुनः
काशीं समाययौ ॥ ५ ॥ स्वर्लिंगाराधनासक्तो नाद्यापि त्वद्वन्दनः ॥ काशीं त्यजति मेधावी सर्वदेवा प्रेयं चरन् ॥ ६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ पृष्ट्वा
नियानि लिङ्गानि त्वया देवि गिरिद्रजे ॥ काशीं मुक्तोऽसमर्थानि तान् पुक्तानि मया तव ॥ ७ ॥ लिङ्गमोकारसंज्ञं च तथा देवं त्रिविष्टपम् ॥ महादेवः कृत्तिवासारत्रे
शश्वद्रसंज्ञकः ॥ ८ ॥ केदारश्चापि धर्मेशस्तथा वीरेश्वराभिधः ॥ कामेश विश्वकर्मेशो भणिकर्णेश्वरस्तथा ॥ ९ ॥ ममाचार्यमविमुक्ताख्यं ततो देवि ममा
ख्यकम् ॥ विश्वनाथेति विश्वस्मिन्प्राथितं विश्वसौख्यदम् ॥ १० ॥ अविमुक्तं समासाद्य येन विश्वेश्वरोर्चितः ॥ न तस्यास्ति पुनर्जन्मकल्पकोटिशतेष्वपि
॥ ११ ॥ अष्टोमासान्विहारः स्याद्यतीनां संयतात्मनाम् ॥ एकत्र चतुरोमासान्दनावास्तुप्यते ॥ १२ ॥ अविमुक्ते प्रविष्टानां विहारो नैव युज्यते ॥ मोक्षो
प्यसंशयश्चात्र तस्मात्त्याज्यानकाशिका ॥ १३ ॥ आनन्दकाननं हित्वानान्यद्वच्छेत्तपोवनम् ॥ तपोयोगश्च मोक्षश्च यतोऽत्रैव मदाश्रयात् ॥ १४ ॥
कृपया सर्वजंतुनां क्षेत्रमेतन्मया कृतम् ॥ अवश्यमेव सिद्ध्यति क्षेत्रे स्मिन्सिद्धिर्काशिनः ॥ १५ ॥ अतीतवर्तमानं च ज्ञानतोऽज्ञानतः कृतम् ॥ यदेन स्तल्लयं
यायादानंदवनवीक्षणात् ॥ १६ ॥ अत्युग्रैश्च तपोभिर्यन्महादानैर्महाव्रतैः ॥ नियमैश्च यमैः सत्यैश्च योगेन महामखैः ॥ १७ ॥ वेदां तशास्त्राभ्यसनैः
सर्वोपनिषदाश्रयात् ॥ एभिर्वैदवाप्येतत्काश्यहिलयाप्यते ॥ १८ ॥ कर्मसूत्रेण बद्धा वैभ्राम्यते तावदेव हि ॥ यावद्वैश्वेश्वरे धाम्नि मनैव तनुत्यजः ॥ १९ ॥
काश्यां स्वर्लालया देवितिर्यग्यो निजुषामपि ॥ वदामि च तितत्स्थानं यत्र याति न याज्ञिकाः ॥ २० ॥ भूतग्रामोऽखिलोऽप्यत्र मुक्तिक्षेत्रे कृतालयः ॥ काले
न निधनं यातो यात्येव परमां गतिम् ॥ २१ ॥ विषयासक्तचित्तोऽपि त्यक्तधर्मरतिस्त्वपि ॥ कालेनो ज्झितदेहोऽत्र न संसारं पुनर्विशेत् ॥ २२ ॥ प्रयागे
यत्फलं देवि माघे चोपसि मज्जनात् ॥ तत्फलं कोटिगुणितं वाराणस्यां क्षणेक्षणे ॥ २३ ॥ अस्य क्षेत्रस्य महिमा कोऽपि वाचामगोचरः ॥ उद्देशमात्रमाख्या
यि मया ते प्रीतिकाम्यया ॥ २४ ॥ चतुर्दशानां लिङ्गानां श्रुत्वा ख्यानानि सत्तमः ॥ चतुर्दशसु लोकेषु पुर्जाप्राप्त्यत्यनुत्तमाम् ॥ २५ ॥ इति श्रीस्कदि
महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे विश्वकर्मेशप्रादुर्भावो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

पि साधयोगानंतरमित्यर्थः ॥ चतुर्थधर्मरतिरितिकचित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृत्यां काशीखंडटीकायां षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्ताशीतितमेध्यायेदशोत्पत्तिरसिद्धये ॥ सर्वर्द्धिविपुलस्तावदक्षयज्ञो निरूप्यते ॥ १ ॥ दक्षेशादीनि यानि लिङ्गानि तन्महिमानं च प्रष्टुमुक्तमनुवदन् प्रीतिमा विष्करोति सर्वज्ञेत्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥
 प्रष्टव्यमर्थमाह ॥ स्कंदेति ॥ हे स्कंद अंकारादीनि यानि चतुर्दशलिंगानि तान्युक्तानीह दर्शनादक्षेशादीनि यान्यष्टौ लिंगानि अशेषतस्तत्प्रभावं च समाचक्ष्वेत्यर्थः ॥ यद्वा दक्षेश्वरादीनि यान्यष्टौ
 लिंगानि यानीह च पूर्वमुक्तानि अष्टवृत्तेशादीनि चतुर्दश अशेषतः अंकारादिशैलेशादिचतुर्दशद्वयमध्ये पितृन्यनुक्तानि तानि तत्प्रभावं च समाचक्ष्वेति ॥ ४ ॥ संशयमाह ॥ योदक्ष इति ॥ ५ ॥

॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ सर्वज्ञसूनोषड्भुक् सर्वार्थकुशलप्रभो ॥ प्रादुर्भावं निशम्यैषां लिंगानां मुक्तिदायिनाम् ॥ १ ॥ नितरां परितृप्तोऽस्मि सुधां पीत्वेव
 निर्जरः ॥ अंकारप्रमुखैर्लिङ्गैरिदमानंदकाननम् ॥ २ ॥ आनंदमेव जनयेदपि पापजुषामिह ॥ परानंदमहं प्राप्तः श्रुत्वैतल्लिङ्गकीर्तनम् ॥ ३ ॥ जीवन्मुक्त इवासं
 हिक्षेत्रतत्त्वश्रुतेरहम् ॥ स्कंददत्तेश्वरादीनि लिङ्गानीह चतुर्दश ॥ यान्युक्तानि समाचक्ष्वतत्प्रभावमशेषतः ॥ ४ ॥ योदक्षो गह्वराणां समध्ये देवसंभविभुम् ॥
 सकथं लिङ्गमीशस्य प्रत्यस्थापयदद्भुतम् ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा शिखिरथः कुंभयोने रुद्रीरितम् ॥ सूतसंकथयामास दक्षेश्वरसमुद्भवम् ॥ ६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥
 आकर्णय मुनेव च्छि कथां कल्मषहारिणीम् ॥ पुरश्चरणकामोऽसौ दक्षः काशीं समाययौ ॥ ७ ॥ छागवक्रो विरूपास्यो दधीचिपरिधिवकृतः ॥ प्रायश्चित्तवि
 धानार्थं मूपदिष्टः स्वयंभुवा ॥ ८ ॥ एकदा देवदेवस्य सेवार्थं शशि मौलिनः ॥ कैलासमगमाद्विष्णुः पद्मयोनिपुरस्कृतः ॥ ९ ॥ इंद्रादयो लोकपाला विश्वेदे
 वामरुद्राणाः ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्या विद्याधरो रगाः ॥ १० ॥ ऋषयोऽन्तरसो यक्षा गंधर्वाः सिद्धचारणाः ॥ तैर्न तो देवदेवेशः परिहृष्टतनूरुहेः ॥ ११ ॥
 स्तुतश्च नानास्तुतिभिः शंभुनापि कृतादराः ॥ विविशुश्चासनश्रेण्यांतन्मुखासक्तदृष्टयः ॥ १२ ॥ अथ ते पूषविष्टेषु शंभुना विष्टरथवाः ॥ कृतहस्तपरिस्पर्श
 मानः पृष्ठो महादरम् ॥ १३ ॥ श्रीवत्सलां छिनहरे दैत्यवंशदवानल ॥ कञ्चित्पालयितुं शक्तिस्त्रिलोकीमस्त्यकुंठिता ॥ १४ ॥ दितिजान्दनुजान्दुष्टान्क
 षिच्छासिरणांगणे ॥ अपि कुद्धान्महीदेवान्माभिवप्रतिमन्यसे ॥ १५ ॥ बाधयारहिता गावः कञ्चित्संति महीतले ॥ स्त्रियः संति हि सुश्रीकाः पतिव्रतप
 रायणाः ॥ १६ ॥ विधियज्ञाः प्रवर्तते पृथिव्यां बहुदक्षिणाः ॥ निराबाधंतपः कञ्चिदस्ति शश्वत्तपस्विनाम् ॥ १७ ॥ निष्प्रत्यूहं पठंत्येव सांगान् वेदान् द्विजो
 तमाः ॥ महीपालाः प्रजाः कञ्चित्पातित्वमिव केशव ॥ १८ ॥ स्वेष्टुस्वेष्टु च धर्मेषु कञ्चिद्वर्णाश्रमास्तथा ॥ निष्ठावंतो दितिघंतिप्रहृष्टेन्द्रियमानसाः ॥ १९ ॥

इति श्रुत्वेति व्यासवाक्यम् ॥ ६ ॥ कथाया उपोदघातमाह पुरश्चरणेति सार्धेन ॥ ७ ॥ ८ ॥ कथामेवाह ॥ एकदेति ॥ ९ ॥ इंद्रादयोऽप्यगमन् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कृतो हस्तपरिस्पर्शनेन मानः
 पूजायस्यसः ॥ १३ ॥ कञ्चिरिक्म ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

स्कां. ४. ५.

॥ ३३८ ॥

ब्राह्मवेदाध्ययनजन्नाह्मणसंबंधीतिवा ॥ २० ॥ २१ ॥ प्रशासतिपालयति ॥ दोषोहस्तापकंदंदास्तीःपालितारक्षिताः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सौधंमुधयाधवलितंमसादम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ क्रोचरयेण
क्रोचवेगेनांघादगृह्णानंयस्यसः ॥ २६ ॥ उक्तिमेवाह ॥ अतीवगर्वितोजातइत्यारभ्यसंप्रचार्येत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन ॥ तत्रेश्वरमधिलिपति अतीवेतिसार्धपंचदशभिः ॥ अधिशेषेप्रत्युक्तापिदस्य
भारतीश्रीविश्वनाथस्तौति ॥ तत्रैश्वरस्यप्रत्यगात्मनोऽद्वितीयस्त्वमर्थनार्थसंबन्धभावंसंबन्धिनिप्रमाणाभावेनाह ॥ कस्यचिदिति ॥ तदुक्तंस्वरूपप्रकरणेभगवत्पादैः ॥ अहमेकोनमेकाश्चिन्नाहम
न्यस्यकस्यचित् ॥ नतंपश्यामियस्याहंतंनपश्यामियोममेति ॥ २७ ॥ किञ्चिदस्यप्रयोगेसर्वत्रकाकानअर्थेक्षयः ॥ अविषादीतिच्छेदः ॥ विषादराहितः ॥ सच्चिदानंदस्वरूपत्वात् ॥ वृषवाहनः

वृजटिःपरिपृच्छयेतिहृष्टवैकुण्ठनायकम् ॥ ब्रह्माणंचापिप्रच्छब्राह्मतेजःसमेधते ॥ २० ॥ सत्यमस्वलितंकच्चिदस्तित्रैलोक्यमंडपे ॥ तीर्थाविरोधोनका
पिकेनचित्क्रियतेविधे ॥ २१ ॥ इंद्रादयःसुराःकञ्चित्स्वेषुस्वेषुपुरेष्वहो ॥ राज्यंप्रशासतिस्वस्थाःकृष्णदोर्दंडपालिताः ॥ २२ ॥ प्रत्येकंपरिपृच्छयेतः
सर्वानित्यंकृतादरान् ॥ पृष्ठागमनकार्यंचतेषांकृत्वामनोरथान् ॥ २३ ॥ विससर्जाथतान्सर्वान्देवःसौधंसमाविशत् ॥ गतेष्वथचदेवेषुस्वस्वाधिष्ये
षुदृष्टवत् ॥ २४ ॥ मध्येमार्गसर्चितोभूदक्षःसत्याःपितातदा ॥ अन्यदेवसमानंसमानंप्रापनचाधिकम् ॥ २५ ॥ अतीवक्षुब्धचित्तोभून्मंदराघाततोऽ
धिवत् ॥ उवाचचमनस्येतन्महाक्रोधरयाधृक् ॥ २६ ॥ अतीवगर्वितोजातःसर्तामिप्राप्यकन्यकाम् ॥ कस्यचिन्नाप्यसौप्रायोनकोस्यापिकचित्पुनः
॥ २७ ॥ किंवश्यस्त्वेषकिंगोत्रःकिदेशीयःकिमात्मकः ॥ किंवृत्तिःकिंसमाचारोविषादीवृषवाहनः ॥ २८ ॥ नप्रायशस्तपस्येपकृतपःकास्त्रधार
णम् ॥ नगृहस्थेषुगण्योसौश्मशाननिलयोयतः ॥ २९ ॥ असौनब्रह्मचारीस्यात्कृतपाणिग्रहस्थितिः ॥ वानप्रस्थ्यंकुतश्चास्मिन्नैश्वर्यमदमोहिते ॥ ३० ॥
नत्राह्मणोभवत्येषयतोवेदो नवेत्यमुम् ॥ शस्त्रास्त्रधारणात्प्रायःक्षत्रियःस्यान्नसोप्ययम् ॥ ३१ ॥ क्षतात्संज्ञाणानात्क्षत्रंतत्कास्मिन्प्रलयप्रिये ॥ वैश्यो
पिनभवेदेपसदानिर्धनचेष्टनः ॥ ३२ ॥

वृषभूतोविष्णुर्वाहनंयस्यसः ॥ सर्वेश्वरत्वात् ॥ २८ ॥ तदुक्तंभागवते ॥ कृतपः निवृत्ताधिकारत्वात् ॥ कास्त्रधारणमशरीरत्वात्आदिवीयत्वाच्च ॥ श्मशानवदशिवमहानंतस्यनिलयआश्रयः ॥
॥ २९ ॥ कृतःसत्याजगज्जन्यामघटनघटनापटीयस्यामहामायायाःपाणिग्रहःकरग्रहोविवाहइत्यावत् ॥ तेनस्थितिर्यस्यसः ॥ मदयतीतिमदःकामः ॥ ऐश्वर्येणमदोमोहितोविचिच्छतानीते
येनसः ॥ स्वतःप्राप्तसर्वकामत्वात् ॥ ३० ॥ अर्धुभीरुग्रम् ॥ यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यममसामहेतिबुधेः ॥ ३१ ॥ तत्क्षत्रंक्षत्रियजातिः ॥ निर्धनानांचेष्टनचेष्टायस्यसः ॥ लीलाविग्रहत्वात् ॥

का.सं.४.३.

स. अ. ८७

॥ ३३८ ॥

एवमपेक्षितयोर्महत्तमः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तृष्णाभ्युतिः ॥ अथात आदेशोनेतिनेतिदेतद्व्यास्यूलमनगुजनामागोत्रमित्यादिः ॥ भागवतेषु ॥
सर्वेनदेवास्तुमर्त्यवित्येनस्त्रीनपुंसानामुक्तमस्तुः ॥ नायंगुणः कर्मसत्त्वचासन्निवेशेपोजयतादक्षेष्टयादि ॥ दक्षस्योक्त्याच ॥ नवर्णाश्रमाचारधर्मादित्यादि ॥ उपसंहरति ॥ किंवदन्तेनेति ॥
॥ ३९ ॥ घाट्यमहत्त्वम् ॥ ४० ॥ मातापितृविवर्जिताः स्योरभावेक्षिताभावात् ॥ निर्गुणाः गुणावीकृताः ॥ अकुलीनागोत्रादित्यात् ॥ कर्मभ्रष्टानिष्टाधिकारत्वात् ॥ निरंकुशाः स्वतंत्राई

शूद्रोपिनभवेत्प्रायोनागयज्ञोपवीतवान् ॥ एवंवर्णाश्रमातीतः कोसौसम्यङ्नकीर्त्यते ॥ ३३ ॥ सर्वः प्रकृत्याज्ञायेतस्थाणुः प्रकृतिवर्जितः ॥ प्रायशः
पुरुषोनासावर्धनारीवपुंर्यतः ॥ ३४ ॥ योषापिनभवेदेषयतोसौश्वश्रुलाननः ॥ नपुंसकोपिनभवेद्विगमस्ययतोर्च्यते ॥ ३५ ॥ बालोपिनभवत्ये
षयतोऽयंबहुवार्षिकः ॥ अनादिवृद्धोलोकेषुगीयतेचोम्रएषयत् ॥ ३६ ॥ अतोयुवत्वंसंभाव्यंनान्नूनंचिरंतने ॥ वृद्धोऽपिनभवत्येषजराभरणवर्जितः
॥ ३७ ॥ ब्रह्मादीन्संहरत्प्रतितथापिचनपातकी ॥ पुण्यलेशोपिनास्त्यस्मिन्ब्रह्ममौलिच्छिदिकुधा ॥ ३८ ॥ अस्थिनेपथ्यवतिचक्रशुचित्वंविवाससि ॥
किंवदन्तेननोर्किंचिज्ज्ञायतेऽस्यविचेष्टितम् ॥ ३९ ॥ अहोघाट्यमहद्वृष्टंजटिलस्याद्यचाद्रुतम् ॥ यदासनाग्नोत्थितोसोदृष्टामांश्चशुरंगुरुम् ॥ ४० ॥
एवंभूताभवंत्येवमातापितृविवर्जिताः ॥ निर्गुणाअकुलीनाश्चकर्मभ्रष्टानिरंकुशाः ॥ ४१ ॥ स्वच्छंदचारिणोऽनाथाः सर्वत्रस्वाभिमानिनः ॥ अर्किचनाना
पिप्रायस्तथापीश्वरमानिनः ॥ ४२ ॥ जामातृणांस्वभावोयंप्रायशोगर्वभाजनम् ॥ किंचिदैश्वर्यमासाद्यभवत्येवमसंशयः ॥ ४३ ॥ द्विजराजः सगर्वि
द्योरोहिणीप्रेमनिर्भरः ॥ कृत्तिकादिषुचास्त्रेहीमयाशतः क्षयीकृतः ॥ ४४ ॥ अस्याहंगर्वसर्वस्वंहरिष्याम्येवशूलिनः ॥ यथावमानिताश्चाहमनेनास्यगृहं
गतः ॥ ४५ ॥ तथास्याहंकरिष्यामिमानहानिचसर्वतः ॥ संप्रधायोतिबहुशः सतुदक्षः प्रजापतिः ॥ ४६ ॥ प्राप्यस्वभवनं देवानां जुहावसवासवान् ॥ अहं
यियुक्षुर्ययमेयज्ञसाहाय्यकारिणः ॥ ४७ ॥ भवंतुयज्ञसंभारानानयंतुत्वरान्वितः ॥ श्वेतद्वीपमथोगत्वाचक्रेचक्रिणमच्युतम् ॥ ४८ ॥ महाक्रतूपद्रुधरं
यज्ञपूरुषमेवच ॥ तस्यैतत्त्वजोभवन्सर्वऋषयोब्रह्मवादिनः ॥ ४९ ॥ प्रावर्तततस्तस्यदक्षस्यचमहाध्वरः ॥ दृष्ट्वादेवनिकार्यांश्चतस्मिन्दक्षमहाध्वरे
॥ ५० ॥ अनीश्वरास्ततोवेधाव्याजंकृत्वागृहंययौ ॥ दधीचिरथसंवीक्ष्यसर्वांस्त्रैलोक्यवासिनः ॥ ५१ ॥

स्वरत्वात् ॥ ४१ ॥ अतएवस्वच्छंदचारिणः ॥ नाथाः सर्वस्वामिनः ॥ पक्षेभ्यनाथाः ॥ स्वाभिमानिनामात्माभिमानिनः ॥ पक्षेभ्यंकाराभिमानिनः ॥ अर्किचनानाविधतोर्किंचनये
भ्यस्ते ॥ ईश्वरमानिनोब्रह्मादिपूजाभाजः ॥ सर्वत्राक्षेपः स्पष्टश्च ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अनीश्वरान्महादेवरहितान् ॥ ५१ ॥

॥ ५२ ॥ शुभोदकं शुभोत्तरफलम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नेदसिनेदीयासिहदानीतनेनिकटइतिवा ॥ नास्तिकतुसमोरिपुरिति ॥ तदुक्तम् ॥ अन्नहीनोददेद्राद्रुमंत्रहीनस्तुक्रत्वजम् ॥ यजमानमदक्षिण्यो
नास्तिकतुसमोरिपुरिति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यज्ञपुमान्विष्णुः ॥ असावित्यंशुप्यानिर्दिशति ॥ एषभृगुःसाक्षाद्भेतिसंबंधः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रसूतेर्नामांतरंशतरूपा ॥ कल्पभेदेनवा नामभेदः ॥

दक्षयज्ञेसमायातान्सतीश्वरविवर्जितान् ॥ प्राप्तसंमानसंभारान्वासोलंकृतिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ दक्षस्यहिशुभोदकमिच्छन्प्रोवाचचेतिवै ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥
दक्षप्रजापतेदक्षसाक्षाद्भ्रातृस्वरूपधृक् ॥ ५३ ॥ नचास्तितवसामर्थ्यंकापिकस्यापिनिश्चितम् ॥ यादृशःकतुसंभारस्तवचेहसमीक्ष्यते ॥ ५४ ॥ नतादृ
ङ्नेदसिप्रायःकापिज्ञातोमहामते ॥ क्रतुस्तुनैवकर्तव्योनास्तिकतुसमोरिपुः ॥ ५५ ॥ कर्तव्यश्चेत्तदाकार्यःस्याच्चेत्संपत्तिरीदृशी ॥ साक्षादग्निःस्वयंकुंडे
साक्षादिन्द्रादिदेवताः ॥ ५६ ॥ साक्षाच्चसर्वेभ्योत्रावेसाक्षायज्ञपुमानसौ ॥ आचार्यपदवीमेषदेवाचार्यःस्वयंचरेत् ॥ साक्षाद्ब्रह्मास्वयंचेषभृगुर्वैकर्मकांडवित् ॥
॥ ५७ ॥ अयंपूषाभगस्त्वेष्टयंदेवीसरस्वती ॥ एतेचसर्वदिकपालायज्ञरक्षाकृतःस्वयम् ॥ ५८ ॥ त्वंचदीक्षाशुभांप्राप्तोदेव्याचशतरूपया ॥ जामातात्वे
षतेधर्मःपत्नीभिर्दशभिःसह ॥ ५९ ॥ स्वयमेवहिर्कुर्वीतधर्मकार्यप्रयत्नतः ॥ ओषधीनामयंनार्थस्तवजामातृपूतमः ॥ ६० ॥ सप्तविंशतिभिःसार्धंपत्नी
भिस्तवकार्यकृत् ॥ ओषधीःपूरयेत्सर्वाद्विजराजोमहासुधीः ॥ ६१ ॥ दीक्षितोराजसूयस्यदत्तत्रैलोक्यदक्षिणः ॥ मारीचःकश्यपश्चासौप्रजापतिषुसत्तमः ॥
त्रयोदशमिताभिश्चभार्याभिस्तवकार्यकृत् ॥ ६२ ॥ हविःकामदुघासूतेकल्पवृक्षःसमित्कुशान् ॥ दारुपात्राणिसर्वाणिशकटंमंडपादिकम् ॥ ६३ ॥
विश्वकर्माप्यलंकारान्कुरुतेभ्यागतत्विजाम् ॥ वसुनिचाऽपिवासांसि वसवोष्टोददत्यपि ॥ ६४ ॥ स्वयंलक्ष्मीरलंकुर्याद्यावैचात्रमुवासिनीः ॥ ६५ ॥
सर्वसुखायमेदक्षवीक्षमाणस्यसर्वतः ॥ एकंदुःखाकरोत्येवयत्त्वविस्मृतवानसि ॥ ६६ ॥ जीवहीनोयथादेहोभूषितोपेनशोभते ॥ तथेश्वरंविनायज्ञः
श्मशानमिवलक्ष्यते ॥ ६७ ॥ इत्थंदधीचिवचनंश्रुत्वादक्षःप्रजापतिः ॥ भृशंज्वालकोपेनहविषाकृष्णवर्त्मवत् ॥ ६८ ॥ पूर्वस्तुत्यातिसंहृष्टोदृष्टोयो
सौदधीचिना ॥ सएवचापिकोपाग्निमुद्रमन्वीक्षितोमुखात् ॥ ६९ ॥ प्रत्युवाग्राथतंविप्रवेपमानांगयष्टिकः ॥ दक्षःप्रजापतीरोषाज्जिघांसुरिवतंद्विजम्
॥ ७० ॥ ॥ दक्षउवाच ॥ ॥ ब्राह्मणोसिदधीचेत्त्वंकिं करोमिवात्रवै ॥ दीक्षामहमहोप्राप्तःकर्तुंनार्थातिर्किंचन ॥ ७१ ॥ भवान्केनसमाहृतोयद
त्रागान्महाजडः ॥ आगतोपिहि केनत्वंपृष्टइत्थंब्रवीषियत् ॥ ७२ ॥

एवमन्यत्रापि ॥ तेव ॥ ५९ ॥ कुर्वीतकरोति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अभ्यागताश्चक्रत्वजश्चेवाम् ॥ वसुनिधनानि ॥ ६४ ॥ मुवासिनीःकुलवधूः ॥ ६५ ॥ दुःखाकरोतिदुः
खंदुःखिनं करोति ॥ ६६ ॥ यद्यस्मात् ॥ अग्निमेणान्वयः ॥ यद्वा यत्सुतिस्मृतिप्रसिद्धविशेषारूपं परब्रह्म तद्विस्मृतवानसीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अमंगलभुवाश्मशानस्यत्या ॥ तयामसिद्धया ॥ ७६ ॥ पितृकानर्नश्मशानम् ॥ ७७ ॥ मंगलेतरभूमिरपितदेव ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विष्णुरपिशाम्बीशक्तिरिति
 देपठ्यते ॥ तमेवेदमर्थतः पठति ॥ वामांगमिति ॥ तदितरदक्षिणांगम् ॥ ८० ॥ दुर्वाससाश्रीशंकरांशेन ॥ तदुक्तं वैष्णवे ॥ दुर्वासःशंकरस्यांशश्चचारपृथिवीमिमामिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
 श्वेतंश्वेतनामानं पाशयतो व्रतः ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिमाहीपृष्ठरक्षकः सहायइवियावत् ॥ अर्धापांढ्रितवानहर्षादितियावत् ॥ ८४ ॥ संविदानाः सम्यग्जनानां प्रपितापिप्रवर्त ॥ ८५ ॥

सर्वमंगलमांगल्योयत्रश्रीमानयंहारिः ॥ स्वयंवैयज्ञपुरुषः समखः किंश्मशानवत् ॥ ७३ ॥ यत्रवज्रधरः शक्रः शतयज्ञैकदीक्षितः ॥ त्रयस्त्रिंशतिकोटी
 नाममराणांपतिः स्वयम् ॥ ७४ ॥ तत्त्वंचोपमिमिमीषेमुंश्मशानेनमहामखम् ॥ धर्मराट्चस्वयंयत्रधर्माधर्मैककोविदः ॥ ७५ ॥ श्रीदोस्तिपत्रश्रीज्ञाता
 साक्षाद्यत्राशुशुक्षणिः ॥ तंयज्ञमुपमासित्वममंगलभुवातया ॥ ७६ ॥ देवाचार्यः स्वयंयत्रकतोरार्यतांगतः ॥ अभिमानवशात्तत्त्वमाख्यामिपि
 तृकाननम् ॥ ७७ ॥ यत्रार्त्विज्यंभजंतेऽमीवसिष्ठप्रमुखर्षयः ॥ तमध्वरंसमाचक्षेमंगलेतरभूमिवत् ॥ ७८ ॥ निशम्येतिमुनिः प्राहदधीचिज्ञानिनांवरः ॥
 सर्वमंगलमांगल्योभवेद्यज्ञपुमान्हारिः ॥ ७९ ॥ तथापिशाम्बीशक्तिर्वेदेविष्णुः प्रपठ्यते ॥ वामांगंषष्ठुराद्यस्यहरिस्तदितरद्विधिः ॥ ८० ॥ दीक्षितोयो
 श्वमेधानांशतस्यकुलिशायुधः ॥ दुर्वाससाक्षणेनापिनीतोनिः श्रीकर्ताहिसः ॥ ८१ ॥ पुनराराध्यभूतेशंप्रापैकाममरावतीम् ॥ यस्त्वयाधर्मराजोवक्र
 थितः क्रतुराक्षकः ॥ ८२ ॥ बलंतस्याखिलैर्ज्ञातंश्वेतपाशयतःपुरा ॥ धनदरुणंबकसखस्तच्चभुशुशुक्षणिः ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिग्राह्यभवद्ब्रह्मदेवाचार्यस्यैव
 तदा ॥ यदातारामधार्माद्विजराजोऽतिसुंदरीम् ॥ ८४ ॥ तंविदंतिवसिष्ठाद्यास्तवार्त्विज्यंभजंतिये ॥ एकोरुद्रोद्वितीयः संविदानाअपीतिहि ॥ ८५ ॥
 प्रावर्ततर्ष्योन्येपिगौरवात्तवतेक्रतौ ॥ यदिमेब्राह्मणस्यैकंशृणोषिवचनंहितम् ॥ ८६ ॥ तदाक्रतुफलाधीशंविश्वेशंत्वंसमाह्वय ॥ विनातेनक्रतुरसौक्रतो
 प्यकृतएवहि ॥ ८७ ॥ सतितस्मिन्महादेवेविश्वकर्मेकसाक्षिणि ॥ तवापिचैषां सर्वेषांफलप्यंतिमनोरथाः ॥ ८८ ॥ यथाजडानिवीजानिवफलं
 तिस्वयंतथा ॥ जडानिसर्वकर्माणिनफलंतीश्वरंविना ॥ ८९ ॥ अर्थहीनायथावाणीधर्महीनायथातनुः ॥ पतिहीनायथानारीशिवहीनातथाक्रि ॥ ९० ॥
 गंगाहीनायथादेशः पुत्रहीनायथागृहाः ॥ दानहीनायथासंपच्छिवहीनातथाक्रिया ॥ ९१ ॥ मंत्रिहीनंयथाराज्यंश्रुतिहीनायथाद्विजाः ॥
 योपाहीनंयथासौख्यंशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९२ ॥ दर्भहीनायथासंध्यातिलहीनंचतर्पणम् ॥ हविर्हीनोयथाहोमःशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९३ ॥

किंतव्रकारणंतदाह ॥ तवगौरवादिति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विश्वकर्मेकसाक्षिणिसर्वव्यापारमुरूपद्वष्टरि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ भक्त्युदेकाक्षस्यरुच्युत्पादनार्थंवाचदुधादृष्टांतयति अर्थहीनेत्या
 दिना ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

स्क. म. पुः
॥ ३३९ ॥

॥ ५२ ॥ शुभोदकं शुभोत्तरफलम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ नेदसिनेदीयसिद्धान्तेनेनिकटइतिवा ॥ नास्तिकृतुसमोरिपुरिति ॥ तदुक्तम् ॥ अन्नहीनोदहेद्राद्रमं त्रहीनस्तु ऋत्विजम् ॥ यजमानमक्षिण्यो
नास्तिकृतुसमोरिपुरिति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ यज्ञपुमान्विष्णुः ॥ असावित्यं गुल्यानिर्दिशति ॥ एषभृगुः साक्षाद्भोतिसंबंधः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ प्रसूतेर्नामांतरं शतरूपा ॥ कल्पभेदेनवा नामभेदः ॥

दक्षयज्ञे समायातान्सतीश्वरविवर्जितान् ॥ प्राप्तसंमानसंभारान्वासोलंकृतिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ दक्षस्य हि शुभोदकमिच्छन् प्रोवाच चेति वै ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥
दक्षप्रजापते दक्षसाक्षाद्वा त्वस्वरूपधृक् ॥ ५३ ॥ न चास्तितवसामर्थ्यं कापिकस्यापि निश्चितम् ॥ यादृशः क्रतुसंभारस्तव चेह समीक्ष्यते ॥ ५४ ॥ न तादृ
ङ्नेदसि प्रायः कापि ज्ञातो महामते ॥ क्रतुस्तु नैव कर्तव्यो नास्तिकृतुसमोरिपुः ॥ ५५ ॥ कर्तव्यश्चेत्तदा कार्यः स्याच्चेत्संपत्तिरीदृशी ॥ साक्षादग्निः स्वयंकुंडे
साक्षादिन्द्रादिदेवताः ॥ ५६ ॥ साक्षाच्च सर्वे मंत्रावेसाक्षाद्यज्ञपुमानसौ ॥ आचार्यपदवीमेष देवाचार्यः स्वयंचरेत् ॥ साक्षाद्ब्रह्मा स्वयंचेष भृगुर्वै कर्मकांडवित् ॥
॥ ५७ ॥ अयं पूषा भगस्त्वेव इयं देवी सरस्वती ॥ एते च सर्वदिक्पाला यज्ञरक्षाकृतः स्वयम् ॥ ५८ ॥ त्वंच दीक्षां शुभां प्राप्तो देव्या च शतरूपया ॥ जामाता त्वे
ष ते धर्मः पत्नीभिर्दशभिः सह ॥ ५९ ॥ स्वयमेव हि कुर्वीत धर्मकार्यं प्रयत्नतः ॥ ओषधीनामयं नाथस्तव जामातृपूतमः ॥ ६० ॥ सप्तविंशतिभिः सार्धं पत्नी
भिस्तव कार्यं कृत् ॥ ओषधीः पूरयेत्सर्वा द्विजराजो महासुधीः ॥ ६१ ॥ दीक्षितो राजसूयस्य दत्तत्रैलोक्यदक्षिणः ॥ मारीचः कश्यपश्चासौ प्रजापतिषु सत्तमः ॥
त्रयोदशमिताभिश्च भार्याभिस्तव कार्यं कृत् ॥ ६२ ॥ हविः कामदुघासूते कल्पवृक्षः समित्कुशान् ॥ दारुपात्राणि सर्वाणि शकटं मंडपादिकम् ॥ ६३ ॥
विश्वकर्माप्यलंकारान् कुरुते भ्यागतत्विजाम् ॥ वसूनि चाऽपि वासांसि वसवो ह्येददत्यपि ॥ ६४ ॥ स्वयं लक्ष्मीरलंकुर्याद्वा वैचात्रमुवासिनीः ॥ ६५ ॥
सर्वे सुखाय मे दक्षवीक्षमाणस्य सर्वतः ॥ एकंदुःखाकरोत्येव यत्त्वं विस्मृतवानसि ॥ ६६ ॥ जीवहीनो यथा देहो भूषितोऽपि न शोभते ॥ तथेश्वरं विना यज्ञः
श्मशानमिव लक्ष्यते ॥ ६७ ॥ इत्थं दधीचि वचनं श्रुत्वा दक्षः प्रजापतिः ॥ भृशं जज्वालकोपेन हविषा कृष्णवर्त्मवत् ॥ ६८ ॥ पूर्वस्तुत्याति संहृष्टो हृष्टो यो
सौ दधीचिना ॥ स एव चापिकोपाग्निमुद्रमन्वीक्षितो मुखात् ॥ ६९ ॥ प्रत्युवाच यत्तं विप्रवेपमानांगयष्टिकः ॥ दक्षः प्रजापतीरोषाज्जिघांसुरिव तं द्विजम्
॥ ७० ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणो सिद्धधीचेत्त्वं किं करोमि तवात्र वै ॥ दीक्षामहमहो प्राप्तः कर्तुं नायाति किंचन ॥ ७१ ॥ भवान्केन समाहृतो यद
त्रागान्महाजडः ॥ आगतोऽपि हि केन त्वं पृष्ट इत्थं ब्रवीषियत् ॥ ७२ ॥

एवमन्यत्रापि ॥ तेतव ॥ ५९ ॥ कुर्वीत करोति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अभ्यागताश्च ऋत्विजश्चेषाम् ॥ वसूनि धनानि ॥ ६४ ॥ मुवासिनीः कुलवधूः ॥ ६५ ॥ दुःखाकरोति दुः
खंदुःखिनं करोति ॥ ६६ ॥ यद्यस्मात् ॥ अग्निमेणान्वयः ॥ यद्वा यत्स्मृतिस्मृतिमस्तिद्विविधे श्रारूपं परं ब्रह्मतद्विस्मृतवानसीत्यर्थः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

का. खं. ४. ३.
स. अ. ८७

॥ ३३९ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ अमंगलभुवाश्मशानस्यत्या ॥ तयामसिद्धया ॥ ७६ ॥ पितृकानर्नश्मशानम् ॥ ७७ ॥ मंगलेतरभूमिरपितदेव ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ विष्णुरपिशामवीशक्तिरितिवे
देपठ्यते ॥ तमेववेदमर्यतःपठति ॥ वामांगमिति ॥ तदितरदक्षिणांगम् ॥ ८० ॥ दुर्वाससाश्रीशंकरांशेन ॥ तदुक्तवैष्णवे ॥ दुर्वासाःशंकरस्यांश्चचारपृथिवीमिमामिति ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
श्वेतंश्वेतनामानपाशयतोवधत् ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिग्राहीपृष्ठक्षकःसहाय्यवियावत् ॥ अर्धापांढरितवानहर्षांदितियावत् ॥ ८४ ॥ संविदानाःसम्यग्जनानाअपितयापिप्रवर्तत ॥ ८५ ॥

सर्वमंगलमांगल्योयत्रश्रीमानयंहारिः ॥ स्वयंवैयज्ञपुरुषःसमखःकिंश्मशानवत् ॥ ७३ ॥ यत्रवज्रधरःशक्रःशतयज्ञैकदीक्षितः ॥ त्रयस्त्रिंशतिकोटी
नाममराणांपतिःस्वयम् ॥ ७४ ॥ तत्त्वंचोपमिमीषेमुंश्मशानेनमहामखम् ॥ धर्मराट्स्वयंयत्रधर्माधर्मैककोविदः ॥ ७५ ॥ श्रीदोस्तिवत्रश्रीदाता
साक्षाद्यत्राशुशुक्षणिः ॥ तंयज्ञमुपमासित्वममंगलभुवातया ॥ ७६ ॥ देवाचार्यःस्वयंयत्रकनोराचार्यतांगतः ॥ अभिमानवशात्तत्त्वमाख्यामिपि
तृकाननम् ॥ ७७ ॥ यत्रार्त्विज्यंभजंतेऽमीवसिष्टप्रमुखर्षयः ॥ तमध्वरंसमाचक्षेमंगलेतरभूमिवत् ॥ ७८ ॥ निशम्येतिमुनिःप्राहदधीचिर्ज्ञानिनांवरः ॥
सर्वमंगलमांगल्योभवेद्यज्ञपुमान्हारिः ॥ ७९ ॥ तथापिशांभवीशक्तिर्वेदेविष्णुःप्रपठ्यते ॥ वामांगंघुराद्यस्यहरिस्तदितरद्विधिः ॥ ८० ॥ दीक्षितोयो
श्वमेधानांशतस्यकुलिशायुधः ॥ दुर्वाससाक्षणेनापिनीतोनिःश्रीकर्ताहिसः ॥ ८१ ॥ पुनराराध्यभूतेशंप्रापैकाममरावतीम् ॥ यस्त्वयाधर्मराजोत्रक
थितःक्रतुरक्षकः ॥ ८२ ॥ बलंतस्याखिलैर्ज्ञातंश्वेतपाशयतःपुरा ॥ धनदरुयंबकसखस्तच्चक्षुश्चाशुशुक्षणिः ॥ ८३ ॥ पार्ष्णिग्राह्यभवद्ब्रह्मेदेवाचःर्षस्यैव
तदा ॥ यदातारामधार्षित्सद्विजराजोऽतिसुंदरीम् ॥ ८४ ॥ तंविदंतिसिष्टाद्यास्तवार्त्विज्यंभजंतिये ॥ एकोरुद्रोद्वितीयःसंविदानाअपीतिहि ॥ ८५ ॥
प्रावर्ततर्षयोन्पेपिगौरवात्तवतेक्रतौ ॥ यदिमेब्राह्मणस्यैकंशृणोषिवचनंहितम् ॥ ८६ ॥ तदाक्रतुफलाधीशंविश्वेशंत्वंसमाह्वय ॥ विनातेनक्रतुरसंकृतो
प्यकृतएवहि ॥ ८७ ॥ सतितस्मिन्महादेवेविश्वकर्मेकसाक्षिणि ॥ तवापिचेषांसर्वेषांफलप्यंतिमनोरथाः ॥ ८८ ॥ यथाजडानिबीजानिनफलं
तिस्वयंतथा ॥ जडानिसर्वकर्माणिनफलंतीश्वरंविना ॥ ८९ ॥ अर्थहीनायथावार्णाधर्महीनायथातनुः ॥ पतिहीनायथानारीशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९० ॥
गंगाहीनायथादेशाःपुत्रहीनायथागृहाः ॥ दानहीनायथासंपन्निवहीनातथाक्रिया ॥ ९१ ॥ मंत्रिहीनंयथाराज्यंश्रुतिहीनायथाद्विजाः ॥
योपाहीनंयथासौख्यंशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९२ ॥ दर्भहीनायथासंध्यातिलहीनंचतर्पणम् ॥ हविर्हीनोयथाहोमःशिवहीनातथाक्रिया ॥ ९३ ॥

किंतवकारणंतदाह ॥ तवगौरवादिति ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ विश्वकर्मेकसाक्षिणिसर्वव्यापारमुख्यद्वष्टारि ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ भक्त्युदेकादशस्यरुच्युत्पादनार्थवाबहुधाष्टांतपति अर्थहीनेत्या
दिना ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

दक्षोपिनिपुणोपिचतुरोपीतियावत् ॥ वचनाग्रहेहेतुमाह ॥ संभोरिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ महामंगलमूर्तिनासर्वमंगलस्वरूपेणेतिवास्तवार्थः ॥ १ ॥
 ऋतुमुख्यानीन्यत्रतदुत्तरमाह ॥ यथार्थेति ॥ २ ॥ विपक्षेवाचकमाह ॥ लक्ष्मीमात्रेति ॥ ३ ॥ ईश्वरपुत्र्यावेकचरमाह ॥ सामान्येति ॥ असंदिग्धस्तद्विरहितः ॥ प्रतिभूदाता ॥ ४ ॥

इत्थंदधीचिनाख्यातंजग्राहवचनंनतत् ॥ दक्षोदक्षोपितत्रैवशंभोर्मायाविमोदितः ॥ ९४ ॥ प्रोवाचचभृशंकुदःकार्चितातवमेकतोः ॥ ऋतुमुख्यानि सर्वा
 णियानिकर्माणि सर्वतः ॥ ९५ ॥ तानिसिद्धयंतिनियतंयथार्थकरणादिह ॥ अयथार्थविधानेनसिद्धयेत्कर्मापिनेशितुः ॥ ९६ ॥ स्वकर्मसिद्धयेचाथ
 सर्वप्रवृत्तिचेष्टाः ॥ ईश्वरःकर्मणांसाक्षीयत्त्वयापीतिभाषितम् ॥ ९७ ॥ तत्तथास्तुपरंसाक्षीनार्थदद्याच्चकुत्रचित् ॥ ९८ ॥ जडानिसर्वकर्माणिनफलंती
 श्वरंविना ॥ यदुक्तंभवतातत्राप्यहोदृष्टांतयाम्यहम् ॥ ९९ ॥ जडान्यपिचबीजानिकालंसंप्राप्यचात्मनः ॥ अंकुरयंतिकालाच्चपुष्प्यंतिचफलंतिच
 ॥ १०० ॥ विनापीशंतथाकर्मस्वयंकालात्फलत्यहो ॥ किमीश्वरेणतेनात्रमहामंगलमूर्तिना ॥ १ ॥ ॥ दधीचिरुवाच ॥ ॥ यथार्थकरणात्सि
 द्धमपिकार्यकदाचन ॥ ईश्वरप्रातिकूल्याच्चसिद्धमेवाशुनश्यति ॥ २ ॥ ईश्वरेच्छाबलात्कर्मकृतमप्यविधानतः ॥ संसिद्धयेत्तदधीनाभक्त्यंसर्वइहे
 श्वराः ॥ ३ ॥ सामान्यसाक्षिवत्रेशःसर्वेषांसर्वकर्मणाम् ॥ साक्षीभवेदसंदिग्धःफलस्यप्रतिभूरपि ॥ ४ ॥ भूजलादिस्वरूपेणबीजमाविश्यसर्वकृत् ॥
 स्वयंकालस्वरूपेणविदध्यादंकुरोदयम् ॥ ५ ॥ यत्त्वयोक्तंविनापीशंकालेकर्मफलेत्स्वयम् ॥ सप्तकालोभगवान्सर्वकर्तामहेशिता ॥ ६ ॥ अन्यच्चभप
 ताप्रोक्तंतदेकंतथ्यमेवतत् ॥ किमीश्वरेणतेनात्रमहामंगलमूर्तिना ॥ ७ ॥ येमहांतोभवंत्येवयेश्वरमंगलमूर्तयः ॥ ईश्वराख्याचयेष्वस्तिर्किंतैरत्रतवांतिके
 ॥ ८ ॥ उत्तरादुत्तरंचेतिप्रत्युत्तरयतिद्विजे ॥ दधीचौचुकुधेऽन्यंतंदक्षोगर्वातिसुश्रिया ॥ ९ ॥ आदिदेशसमीपस्थानालोक्यपरितस्त्विति ॥ ब्राह्मणा
 पसदंचामुपरिदूरयताशुवै ॥ १० ॥ अमुष्मादध्वरश्चेष्टादवरिष्ठमनोगतम् ॥ इत्थंदधीचिराकर्ण्यप्रोवाचप्रहसन्निव ॥ ११ ॥ किमादूरयसेमूढदूरीभूतो
 भवानपि ॥ सर्वेभ्योमंगलेभ्यश्चसर्वैरभिःसमंभुवम् ॥ १२ ॥

जडानीत्यादिनायदृष्टांतितंतद्विषयति ॥ भूजलादीति ॥ ५ ॥ विनापीशमित्यप्युक्तंतदनुपपद्यति ॥ यत्त्वयोक्तमिति ॥ ६ ॥ किमीश्वरेणेत्यप्युक्तंतदनुपपत्तीकरोति ॥ अन्यचेति ॥ ७ ॥ ८ ॥
 दसस्यउत्तरादुत्तरमनेकमुत्तरमत्युत्तरयति ॥ निराश्रयति ॥ चुकुधेकोपकृतवान् ॥ ९ ॥ ब्राह्मणाभ्यस्तदामयमायस्माच्च ॥ १० ॥ नवरिष्ठःश्रेष्ठोपस्मात्तस्मिन्मनोगतंयस्यतम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

प्रजापतेः इति वक्ष्यस्य सोपहासं संबोधनम् ॥ १३ ॥ भवानगस्त्यः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ मानसुवः पूजाधाराः ॥ १९ ॥ तारेणोन्नेन ॥ २० ॥ २१ ॥ पिचंडिलाः
स्यूलोदराः ॥ २२ ॥ कुल्याः सरितः ॥ द्रप्सस्येति ॥ ब्रवीभूतगुडस्येत्यर्थः ॥ दध्नश्चेति कषित् ॥ २३ ॥ २४ ॥ मार्गिताम्विष्टाः ॥ मार्गणायाचकाः ॥ २५ ॥ व्यानशेषव्याप्तवान् ॥

अकडिक्रोधजोदंडस्तवमूर्ध्निपातिष्यति ॥ महेशितुस्त्रिजगतीपरिशास्तुः प्रजापते ॥ १३ ॥ इत्युक्तानिर्जगामाशुयज्ञवाटान्ततोद्विजः ॥ तस्मिन्निर्यातिनि
र्यातोदुर्वासाश्च्यवनोभवान् ॥ १४ ॥ उत्तंकउपमन्युश्चक्रुचीकोहालकावपि ॥ मांडव्योवामदेवश्चगालवोगर्गगौतमौ ॥ १५ ॥ शिवतत्त्वविदो न्येपि दक्षय
ज्ञाद्विनिर्ययुः ॥ गतेदधीचौ सानंदं प्रावर्तत महामखः ॥ १६ ॥ ये स्थिता ब्राह्मणास्तत्र तेभ्योद्विगुणदक्षिणाम् ॥ प्रादात्प्रजापतिर्दक्षस्त्वन्येभ्योप्यधिकं वसु ॥
॥ १७ ॥ सर्वे जामातरस्तेन तोषिताभूरिशोधनेः ॥ कन्याश्चालंकृताः सर्वा महाविभवविस्तारैः ॥ १८ ॥ ऋषिपत्न्योपि बहुशो देवपत्न्योप्यनेकशः ॥ तथापु
रांगनाः सर्वास्तेन मानसुवः कृताः ॥ १९ ॥ ब्रह्मघोषेण तारेण व्योमशब्दगुणं स्फुटम् ॥ कारितेन दक्षेण विप्राणां हृष्टचेतसाम् ॥ २० ॥ अग्निर्मदाग्नि
रभवत्तस्मिन्नुद्भूतिदीक्षिते ॥ हविःपरिमलेनैव परितृप्ता दिगंगनाः ॥ २१ ॥ स्वाहाकारैर्वषट्कारैः सुराजाताः पिचंडिलाः ॥ रचिता गिरयस्तेन सदन्नानां
पदेपदे ॥ २२ ॥ घृतकुल्याः कृतास्तेन मधुकुल्याः सहस्रशः ॥ महासरांसि पयसां द्रप्सस्यापि महाहृदाः ॥ २३ ॥ राशयश्च दुकूलानां रत्नानां शिखराणि च ॥
यज्ञवाटस्य वसुधा स्वर्णरूप्यमयी कृता ॥ २४ ॥ नलभ्यते क्रतौ तस्य मार्गिता अपि मार्गणाः ॥ हृष्टाः पुष्टाः समभवन् प्रपितृपरिचारकाः ॥ २५ ॥ ध्वनिर्म
गलगीतानां व्यानशेगगनां गणम् ॥ जहृषे चाप्सरो बृद्धैर्गर्ध्वैर्मुमुदे तराम् ॥ २६ ॥ विद्याधरे न नंदे च वसुधा ववृधे भृशम् ॥ महाविभवसंभारे तस्मिन् दाक्षे
महाक्रतौ ॥ इत्थं प्रवृत्तेऽथ मुनिः कैलासनारदो ययौ ॥ २७ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दक्षयज्ञप्रादुर्भा
वो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ शिवलोकं समासाद्य मुनिना ब्रह्मसूनुना ॥ किंच क्रेब्रह्मिषड्वक्त्रकथां को
तुकशालिनीम् ॥ १ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणुकुं भज वक्ष्यामि नारदेन महात्मना ॥ यत्कृतं तत्र गत्वा शुक्लैलासं संकरालयम् ॥ २ ॥ मुनिर्गगनमार्गे
ण प्राप्य तद्गामं शोभनम् ॥ दृष्ट्वा शिवो प्रणम्याथ शिवेन विहितादरः ॥ ३ ॥

अहपेसहर्षचके ॥ मुमुदे तरामातिशयेन सहर्षचके ॥ २६ ॥ न नंदे स मृद्धं च के गगनां गणमित्येव ॥ दाक्षे दक्षसंबंधिनि ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥
॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अष्टाशीतितमेऽध्याये सत्यादेहविसर्जनम् ॥ वर्ष्यतेत्यद्भुततरैर्विराम्यप्रतिपाद्यम् ॥ १ ॥ कैलासनारदो ययौ वित्युक्तं तत्र पृच्छति ॥ शिवलोकमिति ॥ १ ॥ २ ॥ १ ॥

अक्षान्यां पाशकाभ्याम् ॥ द्वंद्वभ्यामिषिषाठेपि सप्तवार्यः ॥ ४ ॥ श्रीडालीलातदेवाह ॥ मासाहतिः ॥ सारिफलके सारिफलनिमित्तम् ॥ ५ ॥ मासेयाः शुक्लाः शुक्लैः शराः कृष्णाः श्रद्धिपंचदशप्रिंश
 तिययस्ताः सारिकाः फलकाः बला नीतिप्रसिद्धा इत्यर्थः ॥ अक्षयुग्मं पाशकयुगलम् ॥ अयनेदक्षिणोत्तरे ॥ ६ ॥ ग्लहोपणौ ॥ ७ ॥ खेलसमयः श्रीडाकाळः ॥ उपसंहरति ॥ इत्यमिति ॥ ८ ॥ तथा
 पि लीलाविग्रहधारिणोर्गुणव्यवहारगोचरेऽश्रीडायां जयपराजयौ नस्तइत्याह ॥ नदेवीति ॥ किंचेदिति पृष्टं ददाह ॥ किंचिदिति ॥ ९ ॥ अवबुध्यति अवबुध्यते ॥ १० ॥ ननु गुणवान्शरीरीकयमाना
 पमानयोर्दूरेति द्वाविति तत्राह ॥ लीलात्मेति ॥ यद्यपि मायास्य तावत्याशक्त्याऽप्यलीलाविग्रहो गुणवांश्च तथापि विचारदेदां तात्पर्याविधारणादतिनिर्गुणः अतएव सृष्ट्यादिकर्माणि कुर्वन्नपि तैः कर्मभिर्न
 तदुद्दिष्टासनं भेजे पश्यंस्तत्क्रीडनं परम् ॥ क्रीडंतौ तौ तु चाक्षभ्यां यदानच विरेमतुः ॥ ४ ॥ तदौत्सुक्येन समुनिः प्रेर्यमाण उवाच ह ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥
 देवदेव तव क्रीडा खिलं ब्रह्मांडगोलकम् ॥ मासाद्वादशेनाथ ते सारिफलके गृहाः ॥ ५ ॥ कृष्णाः कृष्णेतरायावैति थयस्ताश्च सारिकाः ॥ द्विपंचदशमासे
 यास्त्वक्षयुग्मं तथा यने ॥ ६ ॥ सृष्टिप्रलयसंज्ञौ द्वौ ग्लहौ जयपराजयौ ॥ देवीजये भवेत्सृष्टिरसृष्टिर्धूर्जटेर्जये ॥ ७ ॥ भवतोः खेलसमयो यः सास्थिति
 रुदाहता ॥ इत्थं क्रीडैव सकलमेतद्ब्रह्मांडमीशयोः ॥ ८ ॥ नदेवी जेष्यति पतिने शः शक्तिं जेष्यति ॥ किंचिद्विज्ञप्नुकामोऽस्मि तन्मातरवधार्यताम् ॥ ९ ॥
 देवः सर्वज्ञनाथोऽपि न किंचिदवबुध्यति ॥ मानापमानयोरेव स्मादसौ दूरे व्यवस्थितः ॥ १० ॥ लीलात्मा गुणवानेष विचारादतिनिर्गुणः ॥ कुर्वन्नपि हिकर्मा
 णि बाध्यते नैव कर्मभिः ॥ ११ ॥ मध्यस्थोऽपि हि सर्वस्य माध्यस्थ्यमवलंबते ॥ सर्वत्रायं महेशानो मित्राऽमित्रसमानहृद् ॥ १२ ॥ त्वं शक्तिरस्य देवस्य सर्वे
 षां मान्यभूः परा ॥ दक्षस्यापि त्वयामानो दत्तोऽपत्यनिमित्तकः ॥ १३ ॥ परं त्वं सर्वजगतां जनयिष्ये किकाधुवम् ॥ त्वत्तत्त्वविर्भवत्येव धातृकेशववासवाः ॥
 ॥ १४ ॥ त्वमात्मानं न जानासि त्र्यक्षमाया विमोहिता ॥ अतएव हि मे चित्तं दुनोत्यति तरांसति ॥ १५ ॥ अन्या अपि हियाः सत्यः पाति त्रय परायणाः ॥
 ता भर्तृचरणौ हित्वा किंचिदन्यत्र मन्वते ॥ १६ ॥ अथ वास्तामियं शार्ता प्रस्तुते प्रब्रवीम्यहम् ॥ अद्य नीलगिरेस्तस्माद्दरिद्रारसमीपतः ॥ १७ ॥ अपूर्वं
 मिव संवीक्ष्य परंप्राप्तस्तर्वातिकम् ॥ अत्याश्चर्यं विषादाभ्यां किंचिद्वक्तुमिहोत्सुकः ॥ १८ ॥ आश्चर्यहेतुरेवायं यत्पुंजातं त्रयीतले ॥ तद्दृष्टं सकलत्रंचदक्ष
 स्याच्चरमंडपे ॥ १९ ॥ सालंकारं समानं च सानंदमुखपंकजम् ॥ विस्मृताखिलकार्यं च दक्षयज्ञप्रवर्तकम् ॥ २० ॥ विषादेकारणं चैतद्यतो जातमिदं ज
 गत् ॥ यस्मिन् प्रवर्तते यत्र लयमेप्यति च ध्रुवम् ॥ २१ ॥ तदेव तत्र नोद्दृष्टं भवद्वंद्वं भवापहम् ॥ प्रायो विषादजनकं भवतोर्यददर्शनम् ॥ २२ ॥
 लिप्यत इति ॥ ११ ॥ तथापि लीलाविग्रहावस्थायां निग्रहानुग्रहौ भवेतामेवेत्याह ॥ मध्यस्थोऽपि दुःसादीन एवेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वत्रेति ॥ १२ ॥ १३ ॥ परं केवलम् ॥ एकिकामुख्या ॥
 ॥ १४ ॥ त्वंकयं धृता ॥ त्र्यक्षमाया स्वयमेव विमोहिता ॥ ऐक्यपदोपि सप्तवार्यः ॥ दुनोति लययते ॥ १५ ॥ कैमुत्यन्यायमाह ॥ अन्या अपि ॥ मन्वते मन्थते ॥ जानत इति कचिद् ॥ १६ ॥
 नीलगिरेः पुरुषोचमात्सकाशाद् ॥ समीपतः मर्मापे ॥ हरिद्वारमायापुगी ॥ १७ ॥ १८ ॥ पुंजातं पुरुषसमुदायः ॥ पुंमात्रं यत्पुंजातमिति च कचिद् ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ भवद्वंद्वं भवश्च भवानी

चतयोर्युगलम् ॥ २२ ॥ तद्वतोर्देशनम् ॥ अन्यत्किं तत्राह ॥ तत्रेति ॥ २३ ॥ दुहिणेन ब्रह्मणा ॥ ययेयातंगतीमिति यावत् ॥ विष्णुस्तिस्रस्तुतः ॥ दधीचेन अकारांतोयम् ॥ २४ ॥ २५ ॥

तदेव नाभवत्तत्र समभूदन्यदेव हि ॥ तच्च वक्तुं न शक्येत तद्वत्तादक्ष एव सः ॥ २३ ॥ तानि वाक्यानि चाकर्ण्य दुहिणेन ययेततः ॥ महर्षिणा दधीचेन धिक्कृतो
नितरां हि सः ॥ २४ ॥ शतश्वीक्षमाणान दिवर्षीणां प्रजापतिः ॥ मया च कर्णोपि हितो श्रुत्वा तद्गर्हणागिरः ॥ २५ ॥ दधीचिना समं केचिदुर्वासः प्रमुखा
द्विजाः ॥ भवर्निदांसमाकर्ण्य कियंतोपि विनिर्ययुः ॥ २६ ॥ प्रावर्तत महायागो हृष्टपुष्टमहाजनः ॥ तथा द्रष्टुं न शक्नोमि तत आगतवानिह ॥ २७ ॥ गिन्यो
पि च यादेवितवत्तत्र स भर्तृकाः ॥ तासां गौरवमालोक्य न किंचिद्भक्तुमुत्सहे ॥ २८ ॥ इति देवीसमाकर्ण्य सती दक्षकुमारिका ॥ करादक्षोऽसमुत्सृज्य दध्यौ किं
चित्क्षणं हृदि ॥ २९ ॥ उवाच च भवत्वेवं शरणं भव एव मे ॥ संप्रधार्येति मनसि सती दाक्षायणी ततः ॥ ३० ॥ द्रुतमेव समुत्तस्थौ प्रणनाम च शंकरम् ॥ मौला
वञ्जलिमाधाय देवी देव्यजिज्ञप्त ॥ ३१ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ विजयस्वाधकध्वंसिरुधं वक्रत्रिपुरांतक ॥ चरणौ शरणं ते मे देह्यनुज्ञां सदा शिव ॥ ३२ ॥
प्रतिपेशीः प्रार्थया विद्यास्यः मिपितुरंतिकम् ॥ उक्तेति मौलिमदवा दधकारिपदां बुजे ॥ ३३ ॥ अथोक्ता शंभुना देवीमृडान्युत्तिष्ठ भामिनि ॥ किमपूर्णं
तदास्तं प्रवदसौ भाग्यसुंदरि ॥ ३४ ॥ लक्ष्म्या अपि च सौभाग्यं ब्रह्मण्यैकांतिरुत्तमा ॥ शच्यै नित्यं नयीनत्वं भवत्यादत्तमीश्वरि ॥ ३५ ॥ त्वया चरा
किमानस्मि महदैश्वर्यरक्षणे ॥ त्वांच शक्तिसमासाद्य स्वर्लालारूपधारिणीम् ॥ ३६ ॥ एतत्सृजामि पश्य द्वित्वलीला प्रेरितो गने ॥ कुतो मां हातुमिच्छेस्त्वं
मम वा प्रार्थधारिणि ॥ ३७ ॥ शिवा शिवो दितं चेति श्रुत्वा प्याह महेश्वरम् ॥ जीवितेश निहाय त्वां न क्वापि परियम्य हम् ॥ ३८ ॥ मनो मे चरणद्वंद्वे तव त्यास्य
ति निश्चलम् ॥ कतुं द्रष्टुं पितुर्यामि नैशियज्ञो मया क्वचित् ॥ ३९ ॥ शंभुः कात्यायनी वाक्यामेति श्रुत्वा तदा ब्रवीत् ॥ कतुस्त्वयानेक्षितश्चेदाहरामिततः कतुम्
॥ ४० ॥ मच्छक्तिधारिणी त्वं वासुजैवान्यां कतुक्रियाम् ॥ अन्यो यज्ञपुमानस्तु संतवन्ये लोकपालकः ॥ ४१ ॥ अन्यानां शुविधेहित्वमृषीनां त्विज्य
र्मणि ॥ पुनर्जगाद देवीति श्रुत्वा शंभोरुदीरितम् ॥ ४२ ॥

भवर्निदामीश्वरतिरस्कारम् ॥ भवासूत्रं नमिति पाठेपि स एवार्थः ॥ २६ ॥ प्रावर्तत ॥ प्रावर्तिष्ठेति कविह् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

स्कां. म. पु.

॥३४२॥

॥ ४३ ॥ प्रतिषेधेकृतेऽप्यहंसास्पाभीत्याशयेनाह ॥ कृति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ पंगुवासरःशनेर्दिनम् ॥ ४६ ॥ सप्तदशयोगोव्यतीपातः ॥ धनिष्ठावधुनक्षत्रम् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ कार्याप्येवात्रानिमित्तम् ॥ ५४ ॥ तदेवाह ॥ नननामेति ॥ अतएव नमस्कारमदक्षिणयोरकरणादेव गतास्तीक्ष्णरागतामेत्यन्वयः
॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ विमानं विनिर्दिष्टं सपादचतुर्भिः ॥ मनःपवनौचक्रेयस्य ॥ पंचास्यायुतसंयुक्तं सिंहदसहस्रसंयुक्तम् ॥ रत्नसानुःसुमेरुर्ध्वदंडउच्छ्रितो

पितुर्यज्ञोत्सवोनाथद्रष्टव्योऽत्रमयाधुवम् ॥ देहानुज्ञांगमिध्यामिमामेकार्षीर्वचोऽन्यथा ॥ ४३ ॥ कःप्रतीपयितुंशक्तश्चेतोवाजलमेववा ॥ निम्नायाभ्युद्यतं
नाथमाद्यमाप्रतिषेधय ॥ ४४ ॥ निशम्येतिपुनःप्राहसर्वज्ञोभूतनायकः ॥ मायाहिदेविमांहित्वागताचनमिलिष्यसि ॥ ४५ ॥ अद्यप्राचींयियासुंत्वां
वारयेत्पंगुवासरः ॥ नक्षत्रंचतथाज्येष्ठातिथिश्चनवमीप्रिये ॥ ४६ ॥ अद्यसप्तदशयोगोवियोगोद्यतनोऽशुभः ॥ धनिष्ठार्धसमुत्पन्नेतवताराद्यपंचमी ॥
॥ ४७ ॥ मागादेविगताद्यत्वंनहिद्रष्टव्यसिर्मापुनः ॥ पुनर्देवीवभाषेसायदिनाम्नाप्यहंसीति ॥ ४८ ॥ तदातन्वतरेणापिकारिष्येतवदासताम् ॥ ततोभवः
पुनःप्राहकोवावारयितुंप्रभुः ॥ ४९ ॥ परिक्षुब्धमनोवृत्तिस्त्रियंवापुरुषंतुवा ॥ पुनर्नदर्शनंदेविमयासन्त्रयीम्यहम् ॥ ५० ॥ परंनदेविगंतव्यंमहामानधने
च्छुभिः ॥ अनाहूततयाकतिमातापितृगृहानपि ॥ ५१ ॥ यथासिंधुगतासिंधुर्नपुनःपरिवर्तते ॥ तथाद्यगंन्यानेजातुतवागमनमिष्यते ॥ ५२ ॥
देव्युवाच ॥ ॥ अवश्यंयद्यहंरक्तातवपादांबुजद्वये ॥ तथात्वमेवमेनाथोभविष्यसिभवांतरे ॥ ५३ ॥ इत्युक्कानिर्यथोदेवीकोर्पाधीकृतलोचना ॥
यियासुभिश्चकार्यार्थयत्कर्तव्यंनतत्कृतम् ॥ ५४ ॥ नननाममहादेवंनचचक्रेप्रदक्षिणम् ॥ अतएवहिसादेवीनगतापुनरागता ॥ ५५ ॥ अप्रणम्यमहं
शानमकृत्वापिप्रदक्षिणम् ॥ अद्यापिननिवर्ततेगताःप्राग्वासराह्व ॥ ५६ ॥ तथाचरणचारिण्याराड्यात्रिभुवनेशितुः ॥ अपितत्पावनंवर्त्ममेनेतिकठिनं
बहु ॥ ५७ ॥ देवोपितास्तीर्थातीर्तद्विष्ठाचरणचारिणीम् ॥ अतीवविष्यथेचित्तेगणांश्चाथसमाह्वयत् ॥ ५८ ॥ गणाविमानंनयतमनःपवनचक्रिणम् ॥
पंचास्यायुतसंयुक्तंरत्नसानुध्वजोच्छ्रितम् ॥ ५९ ॥ महावातपताकंचमहाबुद्धचक्षुःशलक्षितम् ॥ नर्मदालकनंदाचयत्रेपादंडतांगते ॥ ६० ॥ छत्रीभूतो
चयत्रस्तःसूर्याचंद्रमसावपि ॥ यस्मिन्मकरतुंडं चवाराहीराक्षिरुत्तमा ॥ ६१ ॥ धूःस्वयंचापिगायत्रीरश्मवस्तक्षकादयः ॥ सारथिःप्रणवोयत्रकं
कारःप्रणवध्वनिः ॥ ६२ ॥ अंगानिरक्षकायत्रवह्न्यच्छंदसांगणः ॥ इत्याज्ञागणास्तूर्णरथंनिन्युर्हराज्ञया ॥ ६३ ॥

यस्य ॥ कचिद्विशेषणस्यापिपूर्वनिपातः ॥ रत्नसानुलक्षणेनध्वजेनउच्छ्रितमुच्चमितिवा ॥ ५९ ॥ महावातःप्रवहःपताकायस्यतत् ॥ समहाबुद्धिर्महत्त्वसैवासोमज्येदीर्घाकारकाष्ठेनलक्षितम् ॥
अलकनंदांगं ॥ ईन्द्रादंडतांगतेमाते ॥ ६० ॥ मकराकारतुंडंमकरतुंडम् ॥ ६१ ॥ धूर्यगपृष्ठभागः ॥ कैकारःशब्दः ॥ ६२ ॥ अंगानि शिक्षाकल्पव्याकरणनिरुक्तच्छंदोऽप्योतीति ॥ वरुणोरण्युतिः ॥

का. सं. ४. उ.

स. अ. ८८

॥३४२॥

छंदसांगणः सप्तछंदांसीत्यर्थः ॥ ६३ ॥ तेजोविजृम्भिणीसूर्यादिदेवस्तिरस्कारिणीमित्यर्थः ॥ ६४ ॥ अंगणमजिरम् ॥ ६५ ॥ यज्ञवार्तयज्ञभूमिम् ॥ चकितं सत्संकपयास्याचचारक्षिभिर्वा
 शिताससीताः प्रस्थादीः सर्वाभसंभाष्यैवदक्षातिकंगतेति चतुर्थेनान्वयः ॥ ६६ ॥ ससाध्वसाः ससंभ्रमाः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ पृष्टाडका ॥ इष्टेति पाठे द्वागवेमद्रं जातमित्यध्याहृतव्यम् ॥ गुणव ॥ ६९ ॥
 हेजनेतस्ताव ॥ ७० ॥ अपीतिसानुकं पेशं बोधने ॥ अनन्ये सर्वोत्कृष्टेत्यर्थः ॥ ७१ ॥ यद्वहमिति ॥ निरीश्वरबासावीश्वरइत्यहं तं कदापि समाहास्यं सत्संयगवेदिषंतदात्वांकयमहंतस्मै द्वायादास्य

देव्यासनाथं तं कृत्वा विमानं पार्षदादिवि ॥ अनुजग्मुर्महादेवीं दिव्यतिजो विजृम्भिणीम् ॥ ६४ ॥ साक्षणं ज्यक्षरमणीवीक्ष्य दक्षसभांगणम् ॥ नभोऽगणाद्वि
 मानस्थानतो वेगादवातरत् ॥ ६५ ॥ अविशयज्ञवार्तचचकितं रक्षिवीक्षिता ॥ कृतमंगलने पथ्यां प्रसूदृष्टाकिरीटिनीम् ॥ ६६ ॥ सभर्तृकाश्च भगिनीर्न
 वालंकृतिशालिनीः ॥ साश्चर्याश्च सगर्वाश्च सानंदाश्च ससाध्वसाः ॥ ६७ ॥ अचितिता त्वनाहूता विमानाद्भ्रवच्छभा ॥ कथमेषा परिप्राप्ताक्ष ॥ मित्यं प्रपश्यतीः ॥
 ॥ ६८ ॥ असंभाष्यापिताः सर्वांगतादक्षातिकंसती ॥ पित्रापृष्टातुमात्रापि भद्रं जातं त्वदागमे ॥ ६९ ॥ ॥ सत्युवाच ॥ ॥ यदि भद्रं जनेत मे समा
 गमनतो भवेत् ॥ कथं नाहं समाहूताय येता मे सहोदराः ॥ ७० ॥ ॥ दक्ष उवाच ॥ ॥ अयिकन्ये महाधन्ये ह्यनन्ये सर्वमंगले ॥ अयतेन मना गदोषोदो
 षण्णममैव हि ॥ ७१ ॥ तादृग्विधाय यत्पत्ये मया दत्ता ज्ञबुद्धिना ॥ यदहंतं समाज्ञास्यमीश्वरोसौ निरीश्वरः ॥ ७२ ॥ तदा कथमदास्यं त्वांतस्मै मायास्वरू
 पिणे ॥ अहं शिवाख्यया तुष्टो न जाने शिवरूपिणम् ॥ ७३ ॥ पितामहे न बहुधा वर्णितोऽसौ ममाग्रतः ॥ शंक्रो यमयं शंभुरसौ पशुपतिः शिवः ॥ ७४ ॥
 श्रीकण्ठोऽसौ महेशोऽसौ सर्वज्ञोऽसौ वृषध्वजः ॥ अस्मै कन्यां प्रयच्छस्व महादेवाय धन्विने ॥ ७५ ॥ वाक्याच्छतधृतेस्तस्मात्तस्मै दत्ता मयानवे ॥ न जानेतं
 विरूपाक्षमुक्षगं विपभक्षिणम् ॥ ७६ ॥ पितृकाननसंवासं शूलिनं च कपालिनम् ॥ द्विजिह्वसंगमुभंगं जलाधारं कपर्दिनम् ॥ ७७ ॥ कलंकिकृतमौलिं च धू
 लिधूसरचर्चितम् ॥ क्वचित्कौपीनवसनं नगं वातूलवत्क्वचित् ॥ ७८ ॥ क्वचिच्चर्मवसनं क्वचिद्विषाटनप्रियम् ॥ विटंकभूतानुचरं स्थाणुसुग्रंतमोगुणम् ॥
 ॥ ७९ ॥ रुद्रैरोद्रपरीवारं महाकालवपुर्धरम् ॥ नृकरोटीपरिकरं जातिगोत्रविवर्जितम् ॥ ८० ॥

मददिषमित्यर्थः ॥ ७२ ॥ अशिवरूपिणमितिच्छेदः ॥ वस्तुतः शिवरूपिणम् ॥ पितामहेनेते ॥ ब्रह्मणाय यद्यप्यसौ बहुधा वर्णितस्तथापि तं न जाने इत्यभिनेवान्वयइति वारतवर्थः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥ तत्रोद्गमार्माणि विशेषणानि ॥ लीलाया विरूपाक्षम् ॥ उक्षगं वृषाह्नमित्यर्थः ॥ ७६ ॥ जलं जलद्वारा रोपस्य तमेव वाहनत्वात् ॥ जलस्य गंगा रूपस्य वा माचारः ॥ ७७ ॥ कलंकं चंद्रः कृतो
 मोलौ येन तम् ॥ धूलिधूसरचर्चितं धूलिभिर्धूसरत्वेन चर्चितं लिप्तम् ॥ ७८ ॥ विटं कवि रूपानुतामनकराकम् ॥ ७९ ॥ नृकरोटीमनुप्यासि च परिकरः सदांगादिकं यस्य तम् ॥ ८० ॥

जानानोपिहिरभ्यगर्भं वचनादिदानपिप्रतारितस्तन्माययाचंचितइतिवास्तवोऽर्थः ॥८१॥ पांसुलोधूलिर्भस्मः ॥ एवंपटस्तेनच्छन्नः ॥ महाशंखोमनष्यास्थि ॥८२॥८३॥ अज्ञानंतत्कार्यचहरतीतिहरः तवे
पांसुक्तिदः क ॥ अभंगलालयः संसाराश्रयोऽयमध्वरः केतिवास्तवोऽर्थः ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ इहमंगलेमंगलभातेकर्मभिसम्पन्नमध्वरः शुलधृक् सर्वसंहारकर्ता विषमेषणः चंद्रसूर्याग्निनेत्रः कथमर्होयोग्यः
स्यादितिवास्तवोऽर्थः ॥ ८६ ॥ यथाश्रुतमादायदूनहृदयत्वं सत्युत्तमं च ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ वर्ष्मणः शरीरस्य ॥ ९३ ॥ प्राणितन्व्यं जीवितव्यम् ॥ विगर्हणायां श्रुतायां

नसम्यग्वेत्तितं कश्चिजानानोपिप्रतारितः ॥ किंबहूक्तेनतनयेसमस्तनयशालिनि ॥ ८१ ॥ कर्पासुलपटच्छन्नोमहाशंखविभूषणः ॥ प्रवद्धसर्पकेयूरः प्रलं
वितजटासटः ॥ ८२ ॥ डमडुमरुकव्यग्रहस्ताम्रः खंडचंद्रभृत् ॥ तांडवाडंबररुचिः सर्वमंगलचेष्टितः ॥ ८३ ॥ मृडानिसहरः काऽयमध्वरोमंगलालयः ॥
अतएवसमाहृतानेहत्वंसर्वमंगले ॥ ८४ ॥ दुकूलान्यनुकूलानिरत्नालंकृतयः शुभाः ॥ प्रागेवधारितास्तेत्रपश्यागत्यगृहाणच ॥ ८५ ॥ इहमंगलवेशेषु
देवेद्रेषुसशूलधृक् ॥ कथमर्होभवेच्चेतिमंगलेविषमेषणः ॥ ८६ ॥ इत्याकर्ण्यसतीसाध्वीजनेतुरुदितंतदा ॥ अत्यंतदूनहृदयावक्तुंसमुपचक्रमे ॥ ८७ ॥
सत्युवाच ॥ ॥ नाकार्णितंमयार्किंचित्त्वयिप्रब्रुवतिप्रभो ॥ पदद्वयसमाकर्ण्यतांचतेकथयाम्यहम् ॥ ८८ ॥ नसम्यग्वेत्तितं कश्चिजानानोपिप्रतारितः ॥
एतत्सम्यक्त्वयाख्यायिकस्तंवेत्तिसदाशिवम् ॥ ८९ ॥ त्वंतुप्रतारितः पूर्वमधुनापिप्रतारितः ॥ कृत्वातेनचसंबंधमसंबद्धप्रलापभाक् ॥ ९० ॥ यादृशं
क्षितंशंभुंतादृश्यंयमन्यथाः ॥ कुतोमामददास्तस्मैयंचकश्चनवेदन ॥ ९१ ॥ अथवातेनसंबंधेनहेतुर्भवतोमतिः ॥ तत्रहेतुरभूत्तातममपुण्यैकगौरवम् ॥
॥ ९२ ॥ अथाक्केवंबहुतरत्वंजनेतास्यवर्ष्मणः ॥ श्रुतानेनचदेहेनपत्युःपरिविगर्हणा ॥ ९३ ॥ पुरश्चरणमेवैतद्यदस्यैवविसर्जनम् ॥ सुश्वाध्यजन्मया
तावत्प्राणितव्यं सुयोपिता ॥ यावज्जीवितनाथस्याश्रवणीयाविगर्हणा ॥ ९४ ॥ इत्युक्ताक्रोधदीप्ताम्रौमहादेवस्वरूपिणि ॥ जुहावदेहसमिधंप्राणरोधवि
धानतः ॥ ९५ ॥ ततोविवर्णतांप्राप्ताः सर्वदेवाः सवासवाः ॥ नाग्निर्जज्वालचतथायथाज्याहुतिभिः पुरा ॥ ९६ ॥ मंत्राः कुंठितसः ॥ र्यास्तत्क्षणादेवचा
भवन् ॥ अहोमहानिष्टतरं किमेतत्समुपस्थितम् ॥ ९७ ॥ केचिदूचुर्द्विजवरामिथः परिंययासवः ॥ महाज्ञंज्ञानिलः प्राप्तः पर्वतादोलनक्षमः ॥ ९८ ॥ मत्खमं
डपभूस्तेनक्षणतः स्थपुटीकृता ॥ अकांडिताडिदापातोजातोभूद्भूषणकंपनः ॥ ९९ ॥ दिवश्चोल्काः प्रपतिताः पिशाचानृत्यमादधुः ॥ आतापिगृध्रेरुपरिगगने
मंडलायितम् ॥ १०० ॥ रवेरधस्तादशिवंशिवास्तत्राप्यरारिषुः ॥ मेघारुधिरविमृडभिस्तत्रवृष्टिर्व्यधुः पराम् ॥ १ ॥

शरीरं त्यक्तव्यमितिभावः ॥ ९४ ॥ महादेवस्वरूपिणि ॥ भवस्याष्टमूर्तिवात् ॥ प्राणरोधविधानतः प्राणरोधप्रकारेण ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ संज्ञाकटोरः ॥ ९८ ॥ स्थपुटीकृतावृणादिनाच्छादिता
॥ ९९ ॥ १०० ॥ अरारिषुः शब्दचक्रः ॥ रुधिरविमृडभिः रक्तविधुभिः ॥ १ ॥

॥२॥क्रोधभिःसृगालैःश्वभिश्च ॥ चकोराश्चंद्रादिभोक्तारःपक्षिविशेषाः ॥ कटाःकाकाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अशोमिशोभारहितम् ॥ स्यगिताःशंकिताःजुंभिताइतिवा ॥५॥१०६॥ ॥ इतिश्रीरामानंद
कृतायांकाशीखंडटीकायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ नवाशीतितमेध्यायेयज्ञघ्नंसादिपूर्वकम् ॥ दभेस्वरसमुत्पत्तिर्वर्ण्यतेऽतिमनोहरा ॥ १ ॥ २ ॥ वैलक्ष्यमिति ॥ किंचि
द्वैलक्ष्यंनाट्यनृगमनादीषदन्याथात्वंचटयन् ॥ यदा लक्ष्यतइतिलक्ष्यंशरीरंविगतंलक्ष्यंवलक्ष्यम् ॥ स्वार्थेताद्वितः ॥ किंचिद्यथास्यात्तथावैलक्ष्यंस्तथादेहत्यागमाकारेणपकटयन्क्षणंजोषंतुष्णी

निर्घातनिःस्वनोभूमेरुत्थितोहृत्प्रकंपनः ॥ दिव्यायुधानिचमिथोयुध्यंतिस्मातिभीषणम् ॥ २ ॥ हवनीयंमहाद्रव्यंदूषितंक्रोधभिःश्वभिः ॥ चकोराः
कटास्तत्रविचेर्यज्ञमंडपे ॥ ३ ॥ श्मशानवाटवष्णातोयज्ञवाटःसर्वेक्षणात् ॥ यद्यत्रावस्थितं सर्वतत्तत्रैवपरिष्ठितम् ॥ ४ ॥ चित्रन्यस्तमिवासीञ्चवस्तुजा
तमशोभिच ॥ स्थगिताइवसंवृत्तास्तत्रचक्रधरादयः ॥ ५ ॥ दक्षोपिवदनग्लानिमवाप्यसपरिच्छदः ॥ पुनर्यथाकथंचिच्चयज्ञंप्रावर्तयन्दिवाः ॥ १०६ ॥
इतिश्रीस्कादिमहापुगणएकाशीतिसाहस्र्यासंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेसतीदेहविसर्जननामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥
पुनःसनारदोऽगस्त्यदेव्याःप्राक्समुपागतः ॥ तद्रत्नांतमशेषंचहरयावेदितुंययौ ॥ १ ॥ दृष्ट्वासनारदःशंभुनंदिनासहसंकथाम् ॥ कांचित्तर्जनिविन्यासपू
र्वकुर्वतमानमत् ॥ २ ॥ उपाविशच्चशैलादिविमृष्टासनमुत्तमम् ॥ वैलक्ष्यंनाट्यर्निकाचित्क्षणंजोषंसमास्थितः ॥ ३ ॥ आकारेणैवसर्वज्ञस्तद्रत्नांतंविवेदह ॥
अवादीच्चमुनिशंभुःकुतोमौनावलंबनम् ॥ ४ ॥ शरीरणांस्थितिरियमुत्पत्तिप्रलयात्मिका ॥ दिव्यान्यपिशरीराणिकालाद्यांत्येवमेवहि ॥ ५ ॥ दृश्यं
विनश्चंसर्वविशेषाद्यदनीश्वरम् ॥ ततोऽत्राचित्रांकेप्रह्लन्नंकालःकालयेन्नवे ॥ ६ ॥ अभाविनोहिभावस्यभावःकापिनसंभवेत् ॥ भाविनोपिहिनाभावस्ततो
मुह्यंतिनोबुधाः ॥ ७ ॥ शंभूदीरितमाकर्ण्यसइत्थंमुनिपुंगवः ॥ प्रोक्तवान्सत्यमेवैतद्यदेवेनप्रभाषितम् ॥ ८ ॥ अवश्यमेवयद्वाव्यंतद्रत्नानात्रसंशयः ॥
परंमावायतेत्यंतंचित्तैकाचित्तमाथिनी ॥ ९ ॥ नापचीयेततेर्किंचिन्नोपचीयेततत्त्वतः ॥ अव्ययत्वाच्चपूर्णत्वाद्धानिवृद्धीकुतस्त्वयि ॥ १० ॥

समास्थितइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अनीश्वरमस्वतंत्रम् ॥ कालयेन्नालयेन्नाशयेदित्यावत् ॥ ६ ॥ अभाविनोऽस्ततःपदार्थस्य ॥ भाविनःस्ततःपदार्थस्य ॥ तदुक्तमीदृशेण ॥ नास्तो
विद्यतेभावोनाभावोविद्यतेस्ततः ॥ उभयोरपिदृष्टौतत्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिमिरिति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ नापचीयेतनहीयेत् ॥ नोपचीयेतनर्धेत् ॥ एतदेवहेतुपूर्वकंप्रकटयति ॥ अव्ययत्वादिति ॥

अव्ययत्वाद्दानिर्नास्तिपूर्णत्वादृदिर्नास्तीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्यस्मात् ॥ ११ ॥ रीदितमवज्ञातम् ॥ रीदितमिति पाठेऽपि सपर्यायः ॥ १२ ॥ हेदनेति डल्योरेकत्वात् ॥ प्रतिष्ठाभाजनं किं काकाने
त्यर्थः ॥ उदितवितर्कसंशोधनेवा ॥ १३ ॥ अभिमानधनायेन तेलव्धरीढाः प्राप्तावहेलनाः ॥ १४ ॥ वरं श्रेष्ठं यथास्यात्केवलमिति वा ॥ १५ ॥ महाकालः सर्वसंहारक इत्यर्थः ॥ सकालकाल ईश्वरः ॥

अहोवराकः संसारः कृभविष्यत्यनीश्वरः ॥ आरभ्याद्यदि न न त्वामर्चयिष्यंतिकेपियत् ॥ ११ ॥ यतः प्रजापतिर्दक्षो न त्वामाहूतवान् क्रतौ ॥ तेनाद्यरीढि
तंहृष्टा देवर्षि मनुजा अपि ॥ १२ ॥ तव रीढां करिष्यंतिकिमेव्येण रीढिनाम् ॥ प्राप्तावहेडनालोके जितकालभया अपि ॥ अथैश्वर्येण संपन्नाः प्रतिष्ठाभाजनं
किमु ॥ १३ ॥ महीयसा युषातेषां वसुभिर्भूरिभिश्च किम् ॥ येऽभिमानधनानेह लब्धरीढाः पदे पदे ॥ १४ ॥ अचेतनाश्च सावज्ञा जीवन्तोऽपि न कीर्तये ॥
अभिमानधनाधन्या वरं योषितुसा सती ॥ १५ ॥ या त्वद्विनिंदा श्रवणात्तृणी च के स्वजीवितम् ॥ इत्याकर्ण्य महाकालः सम्यग्ज्ञात्वा सती व्ययम् ॥ १६ ॥
सत्यं मुने सती देवी तृणी च के स्वजीवितम् ॥ जोषं स्थिते मुनौ तत्र तन्महाकालसाध्वसात् ॥ १७ ॥ रुद्रश्चातीवरुद्रो भूद्रुद्रोऽपि दीपितः ॥ ततस्तत्कोपजाद्
ह्वेराविरासीन्महाद्युतिः ॥ १८ ॥ प्रत्यक्षः प्रतिमाकारः कालमृत्युप्रकंपनः ॥ उवाच च प्रणम्येशं भुशुर्दामहर्तो दधत् ॥ १९ ॥ आज्ञादिहि पितः किं ते कवे दास्य
मुत्तमम् ॥ ब्रह्मांडमेककवलं करवाणि त्वदाज्ञया ॥ २० ॥ पिबामि चार्णवान् सप्ताप्येकेन चुलुकेन वै ॥ रसातलं वा पातालं पातालं वारसातलम् ॥ २१ ॥
त्वदाज्ञायानयामीशविनिमयस्वहेलया ॥ सलोकपालमिंद्रवाधृत्वा के शौरिहानये ॥ २२ ॥ अपि वै कुंठनाथश्चेत्तत्साहाय्यं करिष्यति ॥ तदा तं कुंठितां
च करिष्यामि त्वदाज्ञया ॥ २३ ॥ दनुजादि तिताः के वै वराकारण दुर्बलाः ॥ तेषु चोत्कटतां कोपि धत्ते तं प्राणिहन्मयहम् ॥ २४ ॥ कालं बभ्रामि वासं स्युर्मृत्यो
र्वामृत्युमर्थये ॥ स्थावरेषु चरेष्वत्र मयि कुद्वेराणां गणे ॥ २५ ॥ त्वद्वलेन महेशाननकोपि स्थैर्यं मेप्यति ॥ मम पादतलाघातादेतद्वैशोणिमंडलम् ॥ २६ ॥
कदलीदलवद्वाताद्वेपते सरसातलम् ॥ चूर्णीकरोमि दोर्दंडघाताच्चैतान्कुलाचलान् ॥ २७ ॥ किं बहूक्तेन देवाज्ञां ममासाध्यं न किंचन ॥ त्वत्पादबलमा
साध्यकृतं विद्वद्यच्चिंतितम् ॥ २८ ॥

कालमुषिकभक्षक इत्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ १६ ॥ सत्यमित्याद्या हेतुशेषः ॥ जोषं तृणीमिति श्रुतिः ॥ १७ ॥ १८ ॥ प्रतिमाकारः पर्वताभिः सुतपुत्रलिकाकारः ॥ अमृतोपमेयम् ॥ १९ ॥
करवैकरोमि ॥ २० ॥ २१ ॥ विनिमयपरिक्तर्यं ॥ स्वहेलया स्वीयलीलया ॥ आशुहेलयेति कश्चित् ॥ २२ ॥ २३ ॥ तेषु मध्ये ॥ प्राणिहन्मि प्रकंपेण निहन्मि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

कृतकृत्ययेनतमिवसंपादितकार्यमिव ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अवाप्तुमत्सृष्टवान् ॥ अक्षीसृजदितिकचित् ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ आचूडमूलाःसमग्राह्यपर्यः ॥ विष्णुतां
कंपिताउत्पाटिताइतिवा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अचीखनन्खनयामासुः ॥ वैनिश्चितंप्रसिद्धौवा ॥ वितर्दीरितिपाठेषिसप्तवार्यः ॥ पृषद्वि ॥ ३८ ॥ दध्वंमुर्ध्वसयामासुः ॥ ३९ ॥ मुचांमुगादीना

इतिप्रतिज्ञांतस्येशःश्रुत्वाकृतममन्यत ॥ कृतकृत्यामिवात्यंतंतमुदाप्रत्युवाचच ॥ २९ ॥ महावीरोसिरेभद्रममसर्वगणेष्विव ॥ वीरभद्राख्ययात्वाहिप्रथि
तिंपरमाव्रज ॥ ३० ॥ कुरुमेसत्वरंकार्यदक्षयज्ञंक्षयंनय ॥ येत्वातत्रावमन्यंतेतत्साहाय्यविधायिनः ॥ ३१ ॥ तेत्वयाप्यवमंतव्याव्रजपुत्रशुभोदय ॥
इत्याज्ञामूर्ध्निचाधायसततःपारमेश्वरीम् ॥ ३२ ॥ हरंप्रदक्षिणीकृत्यजग्मिवानतिरंहसा ॥ ततस्तदनुगाशंभुःस्वनिःश्वाससमुद्रतान् ॥ ३३ ॥ शतको
टिमितानुग्रागणानन्यानवासृजत् ॥ तेगणावीरभद्रंतंयांतंकेचित्पुरोगताः ॥ ३४ ॥ केचित्तदनुगाजाताःकेचित्तत्पार्श्वगाययुः ॥ अंवरतैःसमाक्रांतंते
जोविजितभास्करैः ॥ ३५ ॥ शृंगाग्राणिगिरीणांचकैश्चिदुत्पाटितानिवै ॥ आचूडमूलाःकैश्चिच्चविधतावैशिलोच्चयाः ॥ ३६ ॥ उत्पात्यमहतोवृक्षान्के
चित्प्राप्तामखांगणम् ॥ कैश्चिदुत्पाटितायूपाःकेचित्कुंडान्यपूपुरन् ॥ ३७ ॥ मंडपंध्वंसयामासुःकेचित्कोधोद्धरागणाः ॥ अचीखनन्वैवेदीश्वकेचिद्वै
शूलपाणयः ॥ अभक्षयन्हर्षाप्यन्येपृषदाज्यंपपुःपरे ॥ ३८ ॥ दध्वंसुरन्नराशींश्चकेचित्पर्वतसन्निभान् ॥ केचिद्वैपायसाहाराःकेचिद्वैक्षीरपायिनः ॥
॥ ३९ ॥ केचित्पक्वान्नपुष्टांगायज्ञपात्राण्यचूर्णयन् ॥ अमोदयन्मुचांदंडान्केचिदोदंडशालिनः ॥ ४० ॥ व्यभंजच्छकटान्केचित्पशून्केचिदजीगि
लन् ॥ अग्निनिर्वापयामासुःकेचिदत्यग्नितेजसः ॥ ४१ ॥ स्वयंपारिदधुआन्येदुकूलानिमुदायुताः ॥ जगृहुःकेचनपुरारत्नानांपर्वतंकृतम् ॥ ४२ ॥ एके
नचभगोदेवःपथंश्चक्रेविलोचनः ॥ पूष्णोदंतावलीमन्यःपातयामासकोपितः ॥ ४३ ॥ यज्ञःपलायितोदृष्टःकेनचिन्मृगरूपधृक् ॥ शिरोविरहितश्चकेते
नचकेणदूरतः ॥ ४४ ॥ एकःसरस्वतीयातींदृष्ट्वानिर्नासिकांव्यधात् ॥ अदितेरोष्ठपुटकौछिन्नावन्येनकोपिना ॥ ४५ ॥ अर्यम्णोबाहुयुगलंतथोत्पाटि
तवान्परः ॥ अग्रेरुत्पाटयामासकश्चिज्जिह्वांप्रसह्यच ॥ ४६ ॥ चिच्छेदवायोवृषणंपार्षदोन्यःप्रतापवान् ॥ पाशयित्वायमंकश्चित्कोधर्मइतिपृष्टवान् ॥ ४७ ॥

मित्यर्थः ॥ मुवादींश्चेतिकचित् ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ केनाधिचेनदृष्टस्तेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ निर्नासिकांव्यधाद्विगतनासिकामकरोत् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पाशयित्वाचद्धा ॥ ४७ ॥

भातोल्याकृष्य ॥ ४८ ॥ पादयोःपादौधृत्वाऽधुनोदकंपयत् ॥ ४९ ॥ वामयामासोद्विरयामासच ॥ भक्षिताभक्षकः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ जगौउवाच ॥ ५५ ॥ यतःकुतोमहे
श्वरेद्वेषति ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वात्ययाचकवातेन ॥ ६० ॥ नेष्टेष्टदर्शनंगतेषु ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ततस्तंरसयन्नतहतिगर्वोक्तिः ॥ ६५ ॥ किंचमुद्वेगमदानंचत्व

यत्रधर्मेमहेशोनप्रथमंपरिपूज्यते ॥ नैर्ऋतंसंगृहीत्वान्यःकेशेष्वातोत्यचासकृत् ॥ ४८ ॥ अनीश्वरंहविर्भुक्तत्वयेत्याताडयत्पदा ॥ कुबेरमपरोधृत्वापादयो
रधुनोद्वलात् ॥ ४९ ॥ वामयामासबहुशोभक्षिताह्वराहुतीः ॥ एकादशाऽपियेरुद्रालोकपालैकपंतयः ॥ ५० ॥ रुद्राख्याधारणवशात्प्रमथैस्तेऽवहे
लिताः ॥ वरुणोदरमापीड्यप्रमथोन्योबलेनहि ॥ ५१ ॥ बहिरुद्विरयामासयदत्तंचेशवर्चितम् ॥ मायूरीतनुमासाद्यसहस्राक्षोमहामतिः ॥ ५२ ॥ उड्डी
यगिरिमाश्रित्यच्छन्नःकोतुकमेसत ॥ ब्राह्मणान्प्रमथानत्वायातयातेतिचाब्रुवन् ॥ ५३ ॥ प्रमथाःकालयामासुरन्यानपिचयाचकान् ॥ इत्थंप्रमथितेयागे
प्रमथैःप्रथमागतेः ॥ वीरभद्रःस्वतःप्राप्तःप्रमथानीकिनीवृतः ॥ ५४ ॥ यज्ञवाटंश्मशानाभंदृष्टातेःप्रमथैःपुरा ॥ अतिशोच्यादशानीतवीरभद्रस्ततोजगौ ॥
॥ ५५ ॥ गणाःपश्यन्तदुर्वृत्तैःप्रारब्धानां चकर्मणाम् ॥ अनीश्वरैरवस्थेयंकुतोद्वेषोमहेश्वरे ॥ ५६ ॥ येद्विपंतिमहादेवंसर्वकर्मैकसाक्षिणम् ॥ धर्मकार्यं
प्रवृत्तास्तुतेप्राप्स्यंतदिशादिशाम् ॥ ५७ ॥ कसदक्षोदुराचारःकचयज्ञभुजःसुराः ॥ धृत्वासर्वानानयतयातद्रुततरंगणाः ॥ ५८ ॥ इत्याज्ञावीरभद्रस्यप्राप्य
तेप्रमथाद्रुतम् ॥ यावद्यांत्यग्रतस्तावदृष्टःकुद्भोगदाधरः ॥ ५९ ॥ तेनतेप्रमथाःसर्वेमहाबलपराक्रमाः ॥ शुष्कपर्णतृणावस्थांप्रापितावात्ययेवहि ॥ ६० ॥
अथनष्टेषुसर्वेषुप्रमथेषुहरेर्भयात् ॥ चुकोपवीरभद्रःसप्रलयानलसंनिभः ॥ ६१ ॥ ददर्शशार्ङ्गिणंचाग्रेस्वगणेऽपारिप्लुतम् ॥ चतुर्भुजैरसंख्यातैर्जितदै
त्यमहाबलेः ॥ ६२ ॥ चक्रिभिर्गदिभिर्जुष्टंस्वद्विभिश्चापिशार्ङ्गिभिः ॥ वीरभद्रस्ततःप्राहृष्टातदैत्यसूदनम् ॥ ६३ ॥ त्वंतुयज्ञपुमानत्रमहायज्ञप्रवर्तकः ॥
रक्षितानिजवीर्येणदक्षस्यत्र्यक्षवैरिणः ॥ ६४ ॥ किंवादक्षंसमानीयदेहिद्युष्यस्ववामया ॥ नदास्यसिचचेदक्षंततस्तंरक्षयन्नतः ॥ ६५ ॥ प्रायशःशंभुभक्ते
षुयतस्त्वंप्रोच्यसेऽग्रणीः ॥ एकोनेऽब्जसहस्रेप्राग्ददौनेत्रांबुजंभवान् ॥ ६६ ॥ तुष्टेनशंभुनादत्तंतुभ्यंचक्रंसुदर्शनम् ॥ यत्साहाय्यमवाप्याजौत्वंजयेदं
नुजाधिपान् ॥ ६७ ॥ इत्याकर्ण्यवचस्तस्यवीरभद्रस्यचोर्जितम् ॥ जिज्ञासुस्तद्वलंविष्णुर्वीरभद्रमुवाचह ॥ ६८ ॥ त्वंशंभोःसुतदेशीयोगणानांप्रवरो
स्यहो ॥ राजादेशमनुप्राप्यततोप्यतिबलोमहान् ॥ ६९ ॥

विनसंभाष्यवदत्याह ॥ प्रायश्चरति ॥ यद्वा रक्षवद्वास्यापय ॥ तत्रहेतुमाह ॥ प्रायश्चरति ॥ नेत्ररूपमंबुजनित्रांबुजम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ सुतदेशीयःपुत्रस्यानीयःपुत्रार्तिकचिन्तनहतिवा ॥

का.सं.४.उ.
स. अ. ८९

राजतद्विराजाविश्वनाथस्तस्यादेशमाह्वामिति ॥ ६९ ॥ कथंकेनप्रकारेण ॥ स्वपमितिक्वचित् ॥ तत्रस्वयंबलादित्येव ॥ ७० ॥ दृष्टिभंग्यैवकटाक्षेणैव ॥ ७१ ॥ अवतैरिति ॥ अयेत्यर्थांतरम् ॥
 तेऽप्रसिद्धेर्नैर्दिश्विगममुखैः प्रमथैः शंभोः पार्श्वेदेर्विष्णोरनुगाभृत्याः सुनंदनंदप्रबलार्हणाद्यास्तित्तुयमास्म्यपोमीर्बतोमोक्षप्रभित्येवंगदिताआक्षिताः संतोरणेसमामेमयाद्वेकेणतृणमाददानाद्युह्वानाः पाशवी
 पशुसंबन्धिर्नोपशवोयथामुखेनतृणगृह्णतितादृशीदशमापिताः प्रापिताइत्यर्थः ॥ चक्रेणेतिपाठेगदितागदाभिर्भुक्ताः ॥ अस्त्यर्थेइतच ॥ चक्रेणोपलक्षिताश्चकृदस्तामपीत्यर्थः ॥ शेषंसमानम् ॥

योसिसोस्यहमप्यत्रदक्षरक्षणदक्षधीः ॥ पश्यामितवसामर्थ्यकथंदक्षहरिष्यसि ॥ ७० ॥ इत्युक्तोवीरभद्रः सतेनवैशार्द्धधन्वना ॥ प्रमथान्दृष्टिभंग्यैवप्रे
 रयामाससंगरे ॥ ७१ ॥ अथतेः प्रमथैर्विष्णोरनुगागदितारणे ॥ आददानास्तृणवक्रेणापिताः पाशवीदशाम् ॥ ७२ ॥ ततस्तादृश्यरथः कुद्धस्त्वैकैकं
 रणमूर्धनि ॥ सहस्रेणसहस्रेणवाणानाह्वयताडयत् ॥ ७३ ॥ तेभिन्नवक्षसः सर्वेगणारुधिरवर्षिणः ॥ वासंतीकैशुर्काशोभापरिप्रापूरणाजिरे ॥ ७४ ॥
 शरंतइवमातंगाः स्रवंतइवपर्वताः ॥ मदेनधातुरागेणमिश्रेः शुशुभिरेगणाः ॥ ७५ ॥ ततः प्रहस्यगणपोज्जवीद्वैकुंठनायकम् ॥ हेशार्द्धधन्वन्नानेत्वात्वंरणां
 गणपंडितः ॥ ७६ ॥ पर्युध्यसिदैत्यैर्द्रेर्दानैर्वेर्नपार्श्वेदेः ॥ इत्युक्तावीरभद्रेणभुशुंडीकलिताकरे ॥ ७७ ॥ गदिनाऽथगदातूर्णदैत्यैर्द्रगिरिरेणुकृत् ॥ ततः
 प्रहृतवान्वीरोभुशुंड्यातंगदाधरम् ॥ ७८ ॥ तदंगसंगमासाद्यविदद्रेशतधातया ॥ कौमोदकीप्रहारेणवीरभद्रप्रतापिनम् ॥ ७९ ॥ जघानवासुदेवोपि
 तरसाऽज्ञातवेदनम् ॥ ततः खट्वांगमादायगदाहस्तंगदाधरम् ॥ ८० ॥ आताडयसव्यदोर्दंडेगदाभूमावपातयत् ॥ कुपितोयमधुद्रेषीचक्रेणाताडयच्चाम् ॥
 ८१ ॥ सचचक्रंसमागच्छद्दृष्ट्वासस्मारशंकरम् ॥ शंकरस्मरणाच्चक्रंमनाग्वक्रत्वमाप्यच ॥ कंठमासाद्यवीरस्यसम्यग्जातंसुदर्शनम् ॥ ८२ ॥ तेनचक्रे
 णशुशुभेनितरांसगणेश्वरः ॥ वीरलक्ष्म्यावृतइवसमरेविजयस्रजा ॥ ८३ ॥ ततः सुदर्शनंदृष्ट्वातत्कंठाभरणहरिः ॥ मनाकसचक्रितंस्मित्वाततो जग्राहनं
 दकम् ॥ ८४ ॥ सनंदकंकरंतस्यप्रोद्यतंमधुविद्विषः ॥ पश्यतांदिविसिद्धानांस्तंभयामासहुंकृता ॥ ८५ ॥ अभ्यधावच्चवेगेनगृहीत्वाशूलमुज्ज्वलम् ॥
 यावाब्जिर्चासतिहरितावदाकाशवाचया ॥ ८६ ॥ वारितोगणराजः समाकर्षीः साहसंत्विति ॥ ततस्तमपहायाशुवीरभद्रोगणोत्तमः ॥ ८७ ॥

॥ ७२ ॥ एकैकंगणम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मिश्रैर्मदधातुरागरक्तैः द्रवैरितिशेषः ॥ सर्वेइतिपाठेस्पष्टप्रचार्यः ॥ ७५ ॥ गणपोवीरभद्रः ॥ ७६ ॥ कलितागृहीता ॥ भुशुंड्याऽस्त्रविशेषेण ॥ ७७ ॥ ७८ ॥
 तदंगसंगहोर्देहसामीप्यम् ॥ विदद्रेविदीर्णा ॥ तयागदया ॥ विपकालतयातुसेतिक्वचित् ॥ ७९ ॥ अज्ञानावेदनायेनतम् ॥ मनागापसवेदनामितिक्वचित् ॥ खट्वांगमस्त्रविशेषम् ॥ ८० ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ हुंकृताहुंकारेण ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

स्का. म. १.

॥ ३४६ ॥

बुद्धिपूर्वकं निंदति ॥ यस्येति ॥ सहायिनः साहाय्यकारिणः ॥ इत्याकर्ण्यैश्वर्यमाप्यदक्षमित्यादेः प्राक्तनस्य ग्रंथस्यायमभिप्रायः ॥ स्वात्मनो विधेयः स्वयमेव विष्णुः सर्वैरुद्गृह्यते ॥ मानो विधेयः ॥ अतएवात्मा भिन्नस्य रुद्रस्याज्ञाकर्तुर्वैरिभद्रस्य सामर्थ्यं जिज्ञासा पूर्वकं मानो देयः ॥ स्वभक्तस्य शरणापन्नस्य दक्षस्यापि साहाय्यं विधेयम् ॥ अतएव त्रितयं मनसि विधाय भगवांस्तथा चक्रे ॥ यथा परशुरामरूपेण शरणापन्नाया अंबायाः स्वशिष्यस्य च भीष्मस्य साहाय्यमानदानार्थं युद्धं मोहं पराजयं च स्वीकृतवानिति ॥ अन्यथा ऽनीश्वरत्वापत्तेः ॥ तदुक्तं हरिवंशे वैशंपायनेन ॥ नूनमात्मेच्छया ब्रह्मकृतवानहं गिरिश्वरः ॥ को हि मोहयितुं शक्नोते नारायणं प्रभुमिति ॥ अतो वैष्णवं मनो न खेदनीयमिति ॥ दधीचिज्ञापाद्वैवम् ॥ भविष्यति हृषीकेशः स्वाश्रितोऽपि पराङ्मुखः ॥ एवमुक्त्वा तु विमर्षिर्विरामतपोनिधिरितिकूर्मोक्तः ॥ ८८ ॥

प्राप्य दक्षं विनद्योच्चैर्धिका मीश्वरं निंदकम् ॥ यस्येदं गस्ति संपत्तिर्यत्र देवाः सहायिनः ॥ सकथंसे श्वरं कर्म न कुर्यादक्षतां दधत् ॥ ८८ ॥ येनास्येनापि विज्ञेयं भवतानि दितः शिवः ॥ चूर्णयामित दक्षस्य ते च पेदाभिः समंततः ॥ ८९ ॥ इत्युक्त्वा तस्य दक्षस्य हरपारुष्यभाषिणः ॥ चिच्छेद वदनं वीरश्वपेद शतघातने ॥ ९० ॥ ततस्त्वदिति मुख्यानां मिलितानां महोत्सवे ॥ त्रोटयामास कर्णादीन्यंगप्रत्यंगकानि च ॥ ९१ ॥ वेणीदंडाश्च कासांचित्तेन च्छिन्नामहारुया ॥ कासांचिच्चकराश्छिन्नाः कासांचित्कर्तिताः स्तनाः ॥ ९२ ॥ नासापुटांस्तथान्यासां पाटयामास अपार्पदः ॥ चिच्छेद चांगुलींश्चापितथान्यासां शिवप्रियः ॥ ९३ ॥ येनेनि निंदुर्देवं शयिये च शुश्रुवुस्तदा ॥ तेषां जिह्वाश्रुतीः कोपादच्छिन्नश्चाकरोद्धिवा ॥ ९४ ॥ केचिदुल्लंघिता यूपे पाशयित्वा दण्डगले ॥ अधो मुख्यायै देवं शं विहाय त्तमहाहविः ॥ ९५ ॥ द्विजराजश्च यमश्च भृगुमारी चिमुख्यकाः ॥ अत्यंतमपमानस्य भाजनं तेन कारिताः ॥ ९६ ॥ एते जामातरस्तस्य यतो दक्षस्य दुर्धियः ॥ हित्वा महेश्वरममून्सोपश्यदधिकांश्चिवात् ॥ ९७ ॥ तानि कुंडानि ते यूपस्ते स्तंभाः सचमंडपः ॥ तावेद्यस्तानि पात्राणि ता निहव्यान्यनेकधा ॥ ९८ ॥ ते च वैयज्ञसंभारास्ते ते यज्ञप्रवर्तकाः ॥ ते रक्षपालास्ते मंत्राविने शुर्हेलयाऽखिलाः ॥ ९९ ॥ स्तोकेनैव हि कालेन यथार्थः परवचनात् ॥ अर्जितान् शपति शिप्रं दक्षसंपद्रतां शिवा ॥ १०० ॥ नीते महाकृतौ तेन स गणेनेदृशीं दशाम् ॥ विधिर्विधिविलोपाच्च हरं विज्ञाप्य चानयत् ॥ ११ ॥ तत्र यत्र मखः सोभूदीदृक्षः शिववर्जितः ॥ आयातेथ महादेवे वीरभद्रो तिलजितः ॥ २ ॥ नत्वा न किंचिदवदेद देवः सर्वमवैत्स्वयम् ॥ प्रसाद्य देवदेवेशं सुरज्येष्ठोऽब्रवीत् पुनः ॥ ३ ॥ अपराध्यप्यर्थं दक्षः संप्रसाद्यः कृपानिधे ॥ यथा पूर्वपुनरमून् सर्वान् कारय शंकर ॥ ४ ॥ यथा विधिः प्रवर्तेत वैदिकः पुनरेव हि ॥ तथा ज्ञादीयतां शंभो कर्मसिद्धयतिसे श्वरम् ॥ ५ ॥ अनीश्वरा मुसर्वा मुक्रिया मुपरमेश्वर ॥ एवमेव भवंत्येव विप्रजाताः सहस्रशः ॥ ६ ॥

॥ ८९ ॥ ९० ॥ अंगप्रत्यंगकानि अंगभरणानि ॥ ९१ ॥ कर्तिताः छिन्नाः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ शुश्रुवुः श्रुतवंतः ॥ मुमुदुरितिकचित् ॥ जिह्वाः अच्छिन्नत् ॥ श्रुतीः कर्णान्द्विधा अकरोदित्यर्थः ॥ ९४ ॥ उल्लंघिताः भूम्यस्पर्शयथास्यात्तथास्यापिता इत्यर्थः ॥ अधोमुखाश्च केचिदुल्लंघिता इत्यन्वयः ॥ केते तत्राह ॥ यं देवं जामिति ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ हे लया ईश्वरस्य वीरभद्रस्य वेति शेषः ॥ ९९ ॥ अशिवा अमंगलरूपा ॥ न विद्यते शिव ईश्वरोयस्यामिति वा ॥ १०० ॥ १ ॥ ईदृक्षः ईदृशः ॥ विष्णुतिरस्कारेण शिवभियावीरभद्रो लजितः ॥ २ ॥ संप्रसाद्यः सम्यक्प्रसादं प्राप्यः प्रापणीयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

का. सं. ३. ४.

स. म. ८९

॥ ३४६ ॥

॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ वीरवीरभद्रम् ॥ प्रकल्पयसंपादय ॥ प्रकल्पयभित्तिक्वचित् ॥ ११० ॥ ११ ॥ १२ ॥ हिमप्रस्थं हिमालयं वानमस्थमितियावत् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ कांक्षायां कांक्षा ॥

विचारतो वराकोयंदक्षो भक्ततरस्तव ॥ कुर्वन् योऽनीश्वरं कर्म परदृष्टांतगतः ॥ ७ ॥ अन्योऽपि यो महेशानं हि त्वाकर्म करिष्यति ॥ तस्य तत्कर्म संसिद्धिर्दक्षस्येव भविष्यति ॥ ८ ॥ अतो न कश्चित्किंचिच्चक्रचित्कर्म विनाशिवम् ॥ विद्यास्यति निशम्यास्यदक्षस्येदक्षचेष्टितम् ॥ ९ ॥ विधीरितमिति श्रुत्वा स्मिन्त्वा देवो महेश्वरः ॥ वीरमाज्ञापयामास यथा पूर्वप्रकल्पय ॥ ११० ॥ वीरभद्रोऽपि तत्सर्वं शर्वाज्ञां प्रतिपद्य च ॥ विना दक्षस्य वदनं यथा पूर्वमकल्पयत् ॥ ११ ॥ ईश्वरये विनिर्दिते मूकाः पशवोऽप्युवम् ॥ ततो मे पमुखं दक्षं वीरभद्रो गणो व्यधात् ॥ १२ ॥ देवो ब्रह्माणमापृच्छ यधर्माद्गार्हस्थ्यतश्च्युतः ॥ सपार्पदो हिमप्रस्थं जगाम तपसेततः ॥ १३ ॥ अनाश्रमवता पुंसायतः कालो मनागपि ॥ मुधा कलथितव्यो न तस्माच्छ्रेयः सदाश्रमः ॥ १४ ॥ अतः सर्वतपसां फलदाता महेश्वरः ॥ तपश्च चारसगणो ब्रह्मादक्षं त्वशिक्षयत् ॥ १५ ॥ हरनिंदासमुद्रूतपापपंकं सुदुस्त्यजम् ॥ यदि क्षालयितुं कांक्षा तदा वाराणसीं ब्रज ॥ १६ ॥ प्राप्य वाराणसीं पुण्यां महापापौघहारिणीम् ॥ कुरुलिंगं प्रतिष्ठां त्वेतेन शंभुः सतुष्यति ॥ १७ ॥ तुष्टे महेश्वरे तुष्टं जगदेतच्चराचरम् ॥ नान्यत्र पापं ते गंतुं विना वा गणसीं पुरीम् ॥ १८ ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ प्रोक्तं न हरनिंदायास्तत्र काश्येव केवलम् ॥ १९ ॥ काश्यां लिंगं प्रतिष्ठायैः कृताऽत्र मुकुतात्मभिः ॥ सर्वे धर्माः कृतास्तैस्तु त एव पुरुषार्थिनः ॥ १२० ॥ इत्याकर्ण्य विधेर्वाक्यं दक्षः प्राप्याथ सत्वरम् ॥ अविमुक्तं महाक्षेत्रं तापपरमंतपः ॥ २१ ॥ संस्थाप्य लिंगं विधिवल्लिङ्गाराधनतत्परः ॥ न वेत्ति लिंगादपरं सकिंचिज्जगतीतले ॥ २२ ॥ दिवानि शं महेशानं परिष्ठो निसमर्चति ॥ नमनिध्यायतीक्षे तदक्षो दक्षप्रजापतिः ॥ २३ ॥ एकचित्तस्य दक्षस्य ध्यायतो लिंगं महेश्वरम् ॥ समाः सहस्रमगमन्मिमतं द्वादशसंख्यया ॥ २४ ॥ मेनां यावत्सती प्राप्य हिमाचलपतिव्रताम् ॥ उमा रूपपाति पसापतिं प्राप पिनाकिनम् ॥ २५ ॥ तावत्सदक्षस्तपसि निश्चलोलिंगमार्चयत् ॥ ततः कार्क्षासमासाद्य सह भर्त्रा गिरिं द्रजा ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा तं निश्चलदृशि वल्लिङ्गार्चने रतम् ॥ हरं व्यजिज्ञपदे वीक्षीणो यंतपसा विभो ॥ २७ ॥ प्रसादय कृपासिं धो वरेणै नं प्रजापतिम् ॥ इत्युक्तोऽप्यर्णयारंभुः प्राह तं दक्षमीशिता ॥ २८ ॥ वरं ब्रूहि महाभाग दास्यामि मनसं प्सितम् ॥ इतीशो दितमाकर्ण्य प्रणम्य बहुशो हरम् ॥ २९ ॥ स्तुत्वानां नाविधेः स्तोत्रैः प्रसन्नं वीक्ष्य शंकरम् ॥ प्रोवाच देव देवेशं यदि देयो वरो मम ॥ १३० ॥ तत्त्वदीयपदं द्रं देनिर्द्राभक्तिरस्तु मे ॥ इदं च तं महालिंगं यन्मयाऽत्र प्रतिष्ठितम् ॥ अस्मिंल्लिंगे त्वयानाथ स्थातव्यं सर्वदेवहि ॥ ३१ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ व्यजिज्ञपदिज्ञापितवती ॥ पाठांतरेऽहंभाववार्त्ताः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ तच्च दा ॥ निर्द्विद्वा

व्यभिचारिणी ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अपराधालयोऽपराधाश्रयः ॥ १३९ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतायां काशीखंडटीकापांनवाशीतित्तमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ अध्यायेऽन्यथास्त्वसर्वकामैकदायके ॥ पार्वतीश्वरमाहात्म्यं वर्ण्यते तिमनोहरम् ॥ १ ॥ पार्वतीश्वरोत्पत्तिपृच्छति ॥ पार्वतीति ॥ प्राक्पूर्वम् ॥ १ ॥

मयापराद्धं देवतत्संतव्यंकृपानिधे ॥ एतएववराः संतुकिमन्यैरुत्तमैर्वरैः ॥ ३२ ॥ इति श्रुत्वामहादेवः प्रसन्नो तितरां भवः ॥ प्रोवाच च यदुक्तं ते तत्तथास्तु न चान्यथा ॥ ३३ ॥ अन्यच्च ते वरं दद्यात्तच्छृणुष्व प्रजापते ॥ यत्त्वया स्थापितं लिङ्गमेतदक्षेश्वराभिधम् ॥ ३४ ॥ अस्य संसेवनात्पुंसामपराधसहस्रकम् ॥ क्षमिष्ये हं न संदेहस्तस्मात्पूज्यमिदं जनेः ॥ ३५ ॥ त्वं तु लिङ्गार्चनादस्मात्सर्वमान्यो भविष्यसि ॥ परार्धद्वितयप्रतिततो मोक्षमवाप्स्यसि ॥ ३६ ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेशस्तस्मिंलिङ्गेलयं ययौ ॥ दक्षोऽपि गतवान्नेहं परिप्राप्तमनोरथः ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्यगस्त्यसमाख्यातो दक्षेश्वरसमुद्भवः ॥ यं श्रुत्वा मुच्यते जंतुरपराधशतैरपि ॥ ३८ ॥ श्रुत्वा ख्यानमिदं पुण्यं दक्षेश्वरसमुद्भवम् ॥ नरो न लिप्यते पापैरपराधालयोऽपि हि ॥ ३९ ॥ ॥ तति श्रीस्कां देमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे दक्षेश्वरप्रादुर्भावो नाम नवाशीतित्तमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ पार्वती हृदयानंदपार्वतीशसमुद्भवम् ॥ कथयेह यदुद्दिष्टं भवता प्रागवापहम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणुष्व गस्तेयदामेनाहिमाचलपतिव्रता ॥ गिरिं द्रजां सुतामाह पुत्रितेऽस्य महेशितुः ॥ २ ॥ किं स्थानं वसतिर्वाकाको बंधुर्वेत्सि किंचन ॥ प्रायोग्रहं न जामातुरस्य कोऽपि च कुत्रचित् ॥ ३ ॥ निशम्येति वचो मातुरतिद्वीणा गिरिं द्रजा ॥ आसाद्या वसरं शंभुं न त्वागौरी व्यजिज्ञपत् ॥ ४ ॥ मया श्वश्रुगृहं कांतगम्य मद्यविनिश्चितम् ॥ नाथात्र नैव वस्तव्यं नयमांस्वं निकेतनम् ॥ ५ ॥ गिरिं द्रजा गिरं श्रुत्वा गिरिश इति तत्त्ववित् ॥ हित्वा हिमगिरिं प्राप्नोति जमानंदकाननम् ॥ ६ ॥ प्राप्या नंदवनं देवीपरमानंदकारणम् ॥ विस्मृत्य पितृसंजाताचानंदरूपिणी ॥ ७ ॥ अथ विज्ञाप्यां च के गौरी गिरिशमेकदा ॥ अच्छिन्नानंदसंदोहः कुतः क्षेत्रेऽत्र तद्वद ॥ ८ ॥ इति गौरीरितं श्रुत्वा प्रत्युवाच पिनाकधृक् ॥ पंचकोशपरीमाणे क्षेत्रे स्मिन्मुक्तिसद्गानि ॥ ९ ॥

सतीमिति पाठे सतीपतिव्रतां पूर्वजन्मनितभ्रातृमिति वा ॥ २ ॥ किं स्थानं कोदेशः ॥ वसतिर्वाका ॥ गृहं वा किम् ॥ ३ ॥ अतिद्वीणातिशयेन लज्जिता ॥ ४ ॥ ५ ॥ वत्त्ववित् उमाभिमापवित् ॥ सर्वज्ञ इति वा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

एकैकमेकैकस्यालिंगस्य ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ आपिमाता ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ यच्छेद्यच्छति ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तद्देहावसितिधेन
देहेनपुजाकृतातस्यावसानमित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतापांकाशीखंडटीकायां नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ एकाधिकेनव

तिलांतरं न देव्यस्ति विनालिंगं हि कुत्रचित् ॥ एकैकं परितो लिंगं क्रोशं क्रोशं च यावनिः ॥ १० ॥ अन्यत्रापि हि सा देवि भवेदानंदकारणम् ॥ अत्रानंदवने दे
वि परमानंदजन्मनि ॥ ११ ॥ परमानंदरूपाणि संति लिंगान्यनेकशः ॥ चतुर्दशसु लोकेषु कृतिनो ये वसंति हि ॥ १२ ॥ तैः स्वनाम्ने ह लिंगानि कृत्वाऽऽपि
कृतकृत्यता ॥ अत्र येन महादेवि लिंगं संस्थापितं मम ॥ १३ ॥ वेत्ति तच्छ्रेयसः संख्यां शेषोऽपि विशेषवित् ॥ १४ ॥ परिच्छेदव्यतीतस्यानंदस्य परका
रणम् ॥ अतस्त्विदं परं क्षेत्रं लिंगैर्भूयोभिरद्विजे ॥ १५ ॥ निशम्येति महादेवी पुनः पादौ प्रणम्य च ॥ देहानुज्ञां महादेवि लिंगं संस्थापनाय मे ॥ १६ ॥ पत्युराज्ञां
समासाद्य यच्छेच्छ्रेयः पतिव्रता ॥ न तस्याः श्रेयसो हानिः संवर्तेऽपि कदाचन ॥ १७ ॥ इति प्रसाद्य देवेशमाज्ञां प्राप्य महेशितुः ॥ लिंगं संस्थापितं गौर्या महा
देवसमीपतः ॥ १८ ॥ तल्लिंगदर्शनात्पुंसां ब्रह्महत्यादिपातकम् ॥ विलीयेत न संदेहो देहबंधोऽपि नो पुनः ॥ १९ ॥ तत्र लिंगे वरोदत्तो देवदेवेन यः पुनः ॥
निशामय मुनेतं तु भक्तानां हितं काम्यया ॥ २० ॥ लिंगं यः पार्वतीशस्य कांक्षायां संपूजयिष्यति ॥ तद्देहावसितिं प्राप्य काशीलिंगं भविष्यति ॥ २१ ॥
काशीलिंगत्वं मासाद्य मामेवानुप्रवेक्ष्यति ॥ चैत्रशुक्लतृतीयायां पार्वतीशसमर्चनात् ॥ २२ ॥ इह सौभाग्यमाप्नोति परत्र च शुभांगतिम् ॥ पार्वतीश्वरमारा
ध्य योऽपि द्वापुरुषोऽपि वा ॥ २३ ॥ नगर्भमाविशेद्रूयो भवेत्सौभाग्यभाजनम् ॥ पार्वतीशस्य लिंगस्य नामापि परिगृह्यतः ॥ २४ ॥ अपि जन्मसहस्रस्य पापं
क्षयति तत्क्षणात् ॥ पार्वतीशस्य माहात्म्यं यः श्रोष्यति नरोत्तमः ॥ ऐहिकमुष्मिकान्कामान्संप्राप्स्यति महामतिः ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापु
राण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे पार्वतीशवर्णनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ पार्वतीशस्य महिमा क
थितस्ते मया न च ॥ मुने निशामयेदानीं गंगेश्वरसमुद्भवम् ॥ १ ॥ यं श्रुत्वा यत्र कुत्रापि गंगां स्नानं फलं लभेत् ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थं यदा गंगासमागता ॥
॥ २ ॥ तेन दैर्घ्यं पिना सार्धं मस्मिन् नानंदकानने ॥ क्षेत्रं भावमतुलं ज्ञात्वा शंभुपारिग्रहात् ॥ ३ ॥

तितमेऽध्यायेऽतिशुद्धे ॥ गंगेश्वरस्य माहात्म्यं वर्ण्यते पापहृत्परम् ॥ १ ॥ अनुवादपूर्वकं गंगेशोत्पत्तिकथयति ॥ पार्वतीशस्येति ॥ १ ॥ यत्रेत्यस्यान्तरंतर्धेति ज्ञातव्यम् ॥ २ ॥ दैर्घ्यं पिना

दिलीपस्य पुत्रेण महीत्येन ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृतार्थांकाशीखंडटीका ॥ मेकनवतिवमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 दिव्यदुर्लभतिलोऽध्याये सर्वां विष्णुनामि ॥ नर्मदेशस्य माहात्म्यं वर्णयति शुभमदम् ॥ १ ॥ नर्मदेशोत्पातकथयति ॥ नर्मदेशस्येति ॥ २ ॥ २ ॥ रूपप्रदाः पुण्यदाऽयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शुनीपुनदीषु ॥

स्मृत्वा लिङ्गप्रतिष्ठायाः काश्यां लोकोत्तरं फलम् ॥ गंगया स्थापितं लिङ्गं विश्वेशात्पूर्वतः शुभम् ॥ ४ ॥ गङ्गाश्वरस्य लिङ्गस्य काश्यां दृष्टिः सुदुर्लभा ॥ तिथौ
 दशहरायां च योगं शंसमर्चयेत् ॥ ५ ॥ तस्य जन्मसहस्रस्य पापसंक्षीयते क्षणात् ॥ कलौ गङ्गे श्वरं लिङ्गं गुप्तप्रायं भविष्यति ॥ ६ ॥ तस्य संदर्शनं पुंसां
 जायते पुण्यहेतव ॥ दृष्टुं गङ्गे श्वरं लिङ्गं नेकाश्यां सुदुर्लभम् ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षरूपिणी गङ्गा तेन दृष्टान संशयः ॥ कलौ सुदुर्लभा गङ्गा सर्वकल्मषहारिणी ॥ ८ ॥
 भविष्यति न संदेहो मित्रावरुणनंदन ॥ ततोऽपि तिथ्ये संप्राप्ते काश्यत्यंतं सुदुर्लभा ॥ ९ ॥ ततोऽपि दुर्लभा काश्यां लिङ्गं गङ्गे श्वराभिधम् ॥ यस्य संदर्शनं पुंसां भ
 वेत्पापक्षयाय वै ॥ १० ॥ श्रुत्वा गङ्गे शमाहात्म्यं न नरो निरयी भवेत् ॥ लभेच्च पुण्यं स भारं चितं चाधिगच्छति ॥ ११ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशी
 तिसाहस्र्यां सां हितायां चतुर्थे काशीखंडोत्तरार्धे गङ्गे श्वरमहिमाख्यानं नामैकनवतितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्य माहात्म्यं
 कथयामि मुने तव ॥ यस्य स्मरणमात्रेण महापातकसंक्षयः ॥ १ ॥ अस्य वाराहकल्पस्य प्रवेशे सुनिपुणं वै ॥ आपृच्छिका सरिच्छेष्टावदतां त्वं मृकंडज ॥ २ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वं मुनयः सर्वे संति नद्यः परः शतम् ॥ सर्वा अप्यवहारिण्यः सर्वा अपि वृषप्रदाः ॥ ३ ॥ सर्वाभ्योपनिदीभ्यश्च श्रेष्ठाः सर्वाः समुद्रगाः ॥
 ततोऽपि हि महाश्रेष्ठाः सरित्सु सरिदुत्तमाः ॥ ४ ॥ गंगा च यमुना चाथ नर्मदा च सरस्वती ॥ चतुष्टयं मिदं पुण्यं शुनीषु सुनिपुणवाः ॥ ५ ॥ ऋग्वेदमूर्तिर्गङ्गा स्या
 द्यमुना च यजुर्ध्रुवम् ॥ नर्मदा साममूर्तिस्तु स्यादथर्वा सरस्वती ॥ ६ ॥ गंगा सर्वसरिद्योनिः समुद्रस्यापि पूरणी ॥ गंगायानलभेत्साम्यं काचिदत्र सरिद्वरा ॥
 ७ ॥ किंतु पूर्वतपस्तप्त्वा रेवया बह्वनेह सम ॥ वरदानोन्मुखो धाता प्रार्थितश्चेति सत्तम ॥ ८ ॥ गंगा साम्यं विवेदे हि प्रसन्नो सिर्याप्रभो ॥ ब्रह्मणा यततः
 प्रोक्तानर्मदास्मिन् पूर्वकम् ॥ ९ ॥ यदि व्यक्षसमत्वं तु लभ्यतेऽन्येन केनचित् ॥ तदा गंगा समत्वं च लभ्यते सरितान्यथा ॥ १० ॥ पुरुषोत्तमतुल्यः स्यात्पुरुषो
 न्यो यदिकचित् ॥ सोतस्विनी तदा साम्यं लभते गंगया परा ॥ ११ ॥ यदि गौरी समाना रीकचिदन्या भवेदिह ॥ अन्या शुनीह स्वर्धुन्यास्तदा साम्यमुपे
 यति ॥ १२ ॥ यदि काशीपुरी तुल्या भवेदन्या क्वचित्पुरी ॥ तदा स्वर्गतं रंगिण्याः साम्यमन्यानदीलभेत् ॥ १३ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ नलभेन्नप्राप्नुयात् ॥ लभेत्साम्यमिति पाठे कानकाचिदिति व्याख्येयम् ॥ ७ ॥ बह्वनेह संवत्कालम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

॥ १४ ॥ १५ ॥ त्रिविष्टपसमीपतस्त्रिलोचनसमीपतः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ सूर्यनन्दनोदयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ कंबुकर्ममोकम् ॥ ३० ॥

निशम्येतिविधेर्वाक्यंनर्मदासरिदुत्तमा ॥ धातुर्वपरित्यज्यप्राप्तावाराणसीपुरीम् ॥ १४ ॥ सर्वेभ्योपिहिपुण्येभ्यःकाश्यालिंगप्रतिष्ठितेः ॥ अपरानसमु
दिष्टकैश्चिच्छ्रेयस्करीक्रिया ॥ १५ ॥ अथसानर्मदापुण्याविधिपूर्वाप्रतिष्ठितिम् ॥ व्यधात्पिलिपिलातीर्थेत्रिविष्टपसमीपतः ॥ १६ ॥ ततःशंभुः
प्रसन्नोभूतस्त्येनद्यैशुभात्मने ॥ वरंवृणीष्वसुभगेयत्तुभ्यंरोचतेऽनवे ॥ १७ ॥ सरिद्धरानिशम्येतिरेवाप्राहमहेश्वरम् ॥ किंवरेणेहदेवेशभृशंतुच्छेनधूर्जटे ॥
॥ १८ ॥ निर्द्धात्वत्पदद्वंद्वेभक्तिरस्तुमहेश्वर ॥ श्रुत्वेतिनितरांतुष्टोरेवागिरमनुत्तमाम् ॥ १९ ॥ प्रोवाचचसरिच्छ्रेत्वयोक्तंयत्तथास्तुतत् ॥ गृहाण
पुण्यनिलयेवितरामिवरांतरम् ॥ २० ॥ यावंत्योदृषदःसंतितवरोधसिनर्मदे ॥ तावंत्योलिंगरूपिण्योभविष्यंतितरान्मम ॥ २१ ॥ अन्यंचतेवरंदद्यां
तमप्याकर्णयोत्तमम् ॥ दुष्प्रापंयच्चतपसाराशिभिःपरमार्थतः ॥ २२ ॥ सद्यःपापहरागंगाससाहेनकलिंदजा ॥ ज्यहात्सरस्वतीरेवेत्वंतुदर्शनमात्रतः ॥
॥ २३ ॥ अपरंचवरंदर्शनमर्मेदर्शनापह्ने ॥ भवत्यास्थापितंलिंगंनर्मदेश्वरसंज्ञकम् ॥ २४ ॥ यत्तल्लिंगमहापुण्यमुक्तिदास्यतिशाश्वतीम् ॥ अस्य
लिंगस्ययेभक्तास्तान्प्राप्स्यन्त्यनन्दनः ॥ २५ ॥ प्रणमिष्यतियत्नेनमहाश्रेयोभिगृह्ये ॥ संतिलिंगान्यनेकानिकाश्यादेविपदेपदे ॥ २६ ॥ परंहि
नर्मदेशस्यमहिमाकोपिचाद्भुतः ॥ इत्युक्तादेवदेवेशस्तस्मिंल्लिंगेलयंययौ ॥ २७ ॥ नर्मदापिप्रहृष्टासीत्पाविज्यंप्राप्यचाद्भुतम् ॥ स्वदेशंचपरिप्राप्ताह
ष्टमात्रावहारिणी ॥ २८ ॥ वाक्यंमृकंडजमुनेस्तेपिश्रुत्वामुनीश्वराः ॥ प्रहृष्टचेतसोजाताश्चकुःस्वंस्वंततोदितम् ॥ २९ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥
नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुत्वाभक्तियुतोनरः ॥ पापकंबुकमुत्सृज्यप्राप्यतिज्ञानमुत्तमम् ॥ ३० ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहि
तायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेनर्मदेश्वराख्यानंनमद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ नर्मदेशस्यमाहात्म्यंश्रुतंकल्मषना
शनम् ॥ इदानींकथयस्कंदसतीश्वरसमुद्भवम् ॥ १ ॥

इतिश्रीरामानंदःकृतायांकाशीखंडटीकायांदिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ १७ ॥ त्रिनवतितमेऽध्यायेमहापुण्यैकशेवधौ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिर्वर्ण्यतेऽतिशुभाश्रया ॥ १ ॥ अनुरादपूर्वकं

सतीश्वरोपसिं पृच्छति ॥ नमदेशस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ शतधृतिबद्धा ॥ ३ ॥ हेलोककृत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ देवीचिच्छक्तिमहामायेति दावत् ॥ तस्यामुलम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ उत्तानशयः
शिशुः ॥ ८ ॥ पृथुकोवालकः ॥ ९ ॥ मायाडिभक्तः मायावालकः ॥ रोदनादिति ॥ रोदनाद्द्रुनामब्रह्माकृतं वान्नित्यं ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ महोदय्याश्रये ॥ वीक्षितुं द्रुम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

स्कंद उवाच ॥ ॥ मित्रावरुणसंभूतकथयामिकथां शृणु ॥ यथासतीश्वरं लिंगं काश्यामाविर्बभूवह ॥ २ ॥ पुराततापसुमहत्तपःशतधृतिमुने ॥ तपसाते
नदेवेशः संतुष्टो वरदोऽभवत् ॥ ३ ॥ उवाच चापि ब्रह्माणं नितरां ब्रह्मण प्रियः ॥ सर्वज्ञनाथो लोकात्मा वरं वरय लोककृत् ॥ ४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
यदि प्रसन्नो देवेश वरं दास्यसि वाञ्छितम् ॥ तदा त्वं मे भवसुतो देवीदक्षसुताऽस्तु च ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा महादेवः सर्वदो ब्रह्मणो वरम् ॥ स्मित्वा देवीमुखं वीक्ष्य प्रो
वाच चतुराननम् ॥ ६ ॥ ब्रह्मं स्त्वद्राक्षितं भूयात्किमदेयं पितामह ॥ इत्युक्त्वा ब्रह्मणो भालादा विरासीच्छां कभृत् ॥ ७ ॥ रुद्रस्य उत्तानशयो ब्रह्मणो मुखमे
क्षत ॥ ततो ब्रह्मापितं बालरुदं तं प्रविलोक्य च ॥ ८ ॥ किमांजनकमाप्यापित्वं रोदिषि मुहुर्मुहुः ॥ श्रुत्वेति पृथुः प्राह यथोक्तं परमेष्ठिना ॥ ९ ॥ नाम्नेरो
दिमि मे सृष्ट्नां मदेहि पितामह ॥ रोदनाद्द्रुद्र इत्याख्यां समायाडिभक्तो लभत् ॥ १० ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ अर्भकत्वं गतो पीशः किं रुरोद वडानन ॥
यदिवेति सतदा चक्ष्वमहत्कौतूहलं हि मे ॥ ११ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ सर्वज्ञस्य कुमारत्वात्किं चित्किंचिदवैम्यहम् ॥ रोदने कारणं दक्षिं शृणु कुं
भसमुद्रव ॥ १२ ॥ मनसीति विचारो भूदेवस्य परमात्मनः ॥ बुद्धिर्वै भवमस्याहो वीक्षितुं परमेष्ठिनः ॥ १३ ॥ सत्यलोकाधिनाथस्य चतुरास्यस्य वैवसः ॥
इत्यानं दात्समुद्रतो वाष्पपूरो महे शितुः ॥ १४ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ किं बुद्धिर्वै भवमेषात्तुः शंभुना मनसीक्षितम् ॥ येनामंदाश्रुसंभारो बाल्येऽप्यभवदो
शितुः ॥ १५ ॥ एतत्कथय मे प्राज्ञ सर्वज्ञानं दवर्धन ॥ श्रुत्वा गस्त्युदितं वाक्यं तारकाशिरस्य च ॥ १६ ॥ देवेन मनसि ध्यातमिति कुंभजनेऽमुने ॥ विनापत्यं
जनेतारं कउद्धर्तुमिह प्रभुः ॥ १७ ॥ एको मनोरथश्चायं द्वितीयोऽयं सुनिश्चितम् ॥ अपत्यं त्वंगतैर्चास्मिन् स्मर्तुं रुतपतिहारिणि ॥ १८ ॥ क्षणं क्षणं समा
लोक्य मंगस्पर्शं क्षणं क्षणम् ॥ एकशय्यासनाहारं लप्स्येऽनेन क्षणे क्षणे ॥ १९ ॥ योऽयं नगोचरः कापि वीक्ष्य मनसयोरपि ॥ समेऽपत्यत्वमासाद्य
किं न दास्यति चिंतितम् ॥ २० ॥

॥ ३ ॥ पृदाकुनासर्पेण ॥ सबयोभिःसमानवचस्केभिर्भैरित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ शर्वमृतम् ॥ शिवमिति पाठे तस्य कल्याणमित्यर्थः ॥ ६ ॥ तदेव दर्शयति ॥ सप्रेति ॥ ७ ॥ प्राणितसंपन्नचेष्टप्लुक्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ प्राणितव्येचेष्टितव्ये ॥ क्षेत्रादिभिः ॥ क्षेत्राद्दहिरहिर्यदृष्टदंष्ट्रार्त्ताभवेत्सोत्रमव्येजानीतः परासुतां मृतानामाप्नोतीत्यर्थः ॥ दष्टेति पाठे स्पष्टवार्थः ॥ ९ ॥ तज्जीवितैकिकांजीवितमे

लिंगपूजारतो नित्यं नित्यं तीर्थाप्रतिग्रही ॥ तस्यैवैवमवत्पुत्रः सनारोरुपजंघनिः ॥ ३ ॥ सकदाचिद्वतोरण्यंतत्र दष्टः पृदाकुना ॥ अथ तत्सवयोभिश्च स आनीतः स्वमाश्रमम् ॥ ४ ॥ सनारुणासमुच्चस्यनीतः स उपजंघनिः ॥ महाश्मशानभूभागं स्वर्गद्वारसमीपतः ॥ ५ ॥ तत्रासीच्छ्रीफलाकारं लिंगमेकं सुगुप्तवत् ॥ निधाय तत्र तं यावच्छवं संचितयेत्सुधीः ॥ ६ ॥ सर्पदष्टस्य संस्कारः कथं भवति चेति वै ॥ तावत्सजीवन्नुत्तस्थौ सुप्तवच्चोपजंघनिः ॥ ७ ॥ अथ तं वीक्ष्य समुनिः सनारुरुपजंघनिम् ॥ पुनः प्राणितसंपन्नं विस्मयं प्राप्तवान्परम् ॥ ८ ॥ प्राणितव्येऽप्रकोहे तुर्मच्छिरोरुपजंघनेः ॥ क्षेत्राद्दहिरहिर्यदृष्टानेपीत्परासुताम् ॥ ९ ॥ इति यावत्संधत्ते धियं तज्जीवितैकिकाम् ॥ तावत्पिपीलिकात्वेकामृतं कापि पिपीलिकम् ॥ १० ॥ आनिनाय च तत्रैव सोप्यनन्निर्गतस्ततः ॥ अथाविज्ञाय समुनिस्तत्त्वं जीवितमूचितम् ॥ ११ ॥ मृदुहस्ततलेनैव यावत्स्नानतिवैमुनिः ॥ तावच्छ्रीफलमात्रं हिलिंगं तेन समीक्षितम् ॥ १२ ॥ सनारुणाथ तल्लिंगं तेन तत्र समर्चितम् ॥ चिरकालीनलिंगस्य कुतनामापि सान्वयम् ॥ १३ ॥ अमृतेश्वरनामेदं लिंगमानंदकानने ॥ एतल्लिंगस्य संस्पर्शादमृतत्वं लभेद्भुवम् ॥ १४ ॥ अमृतेशं समभ्यर्च्य जीवत्पुत्रः स वै मुनिः ॥ स्वास्पदं समनुप्राप्तो दृष्ट आश्चर्यवजनैः ॥ १५ ॥ तदा प्रभृति तल्लिंगममृतेशं मुनीश्वर ॥ काश्यांसिद्धिप्रदं नृणां कलौ गुप्तं भवेत्पुनः ॥ १६ ॥ अमृतेश्वरसंस्पर्शान्मृताजीवंति तत्क्षणात् ॥ अमृतत्वं भजतिऽप्रजीवंतः स्पर्शमात्रतः ॥ १७ ॥ अमृतेशं समलिंगं नास्ति कापि महीतले ॥ तल्लिंगं शंभुना तप्येकृतं शुभं प्रयत्नतः ॥ १८ ॥ अमृतेश्वरनामापि येकाश्यां परिगृह्यते ॥ न तेषामुपसर्गोत्थं भयं कापि भविष्यति ॥ १९ ॥ मुनेऽन्यच्च महालिंगं करुणेश्वरसंज्ञितम् ॥ मोक्षद्वारसमीपे तु मोक्षद्वारे श्वराग्रतः ॥ २० ॥ दर्शनात्तस्य लिंगस्य महाकारुणिकस्य वै ॥ न क्षेत्रात्रिर्गमो जातु बहिर्भवति कस्यचित् ॥ २१ ॥ स्नातव्यं मणिकर्ण्य च द्रष्टव्यः करुणेश्वरः ॥ क्षेत्रोपसर्गजाभीतिर्हातव्या परया मुदा ॥ २२ ॥ सोमवासरमासाद्य एकभक्तव्रतं चरेत् ॥ यष्टव्यः करुणापुण्यैर्भतिना करुणेश्वरः ॥ २३ ॥

वैकं मुख्यं यस्यास्ताम् ॥ तज्जीवितं प्रतीतिरिति च ॥ १० ॥ सपिपीलिकः ॥ अनन्मरणव्येष्टमित्यर्थः ॥ तत्त्वं पदार्थम् ॥ जीवितमूचितं मुमयोर्जीवने नानुमितम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ जीवत्पुत्रः जीवन्पुत्रो यस्य सः ॥ पाठाद्विरेपि स एवार्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ उपसर्गोत्थं महादिर्घादोत्थं विज्ञातमित्यादि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ करुणापुण्यैः पसिद्धैः ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ तत्पत्रेस्तत्फलं ज्योत्स्नं च्छन्दः करुणावृक्षपरः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ एतेषु अमृतैः दिशुर्लगाश्चक्रमृतेश-
रकेशज्ञानेशकरुणेशमोक्षद्वारेशस्वर्गद्वारेशब्रह्मेशलिंगेशानामष्टकम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपइति ॥ तान्युक्तान्यागमे ॥ तत्त्वानिर्गवान्युच्यन्तेशिवःशक्तिःसदाशिवः

तेन व्रतेन संतुष्टः करुणेशः कदाचन ॥ न तं क्षेत्राद्ब्रह्मिः कुर्यात्तस्मात्कार्यव्रतं त्विदम् ॥ २४ ॥ तत्पत्रेस्तत्फलं वापि संपूज्यः करुणेश्वरः ॥ यो न जानाति त-
ल्लिङ्गं सम्यग्ज्ञानविवर्जितः ॥ २५ ॥ तेनार्च्यः करुणावृक्षो देवेशः प्रीयतामिति ॥ यो वर्षसोमवारस्य व्रतं कुर्यादिति द्विजः ॥ २६ ॥ प्रसन्नः करुणेशो व्रतस्य
दास्यति वाञ्छितम् ॥ द्रष्टव्यः करुणेशो व्रतकार्श्याय त्रेन मानवैः ॥ २७ ॥ इति ते करुणेशस्य महिमोक्तो महत्तरः ॥ यं श्रुत्वा नोपसर्गोऽत्यं भयं कार्श्या भवि-
ष्यति ॥ २८ ॥ मोक्षद्वारेश्वरं चैव स्वर्गद्वारेश्वरं तथा ॥ उभौ कार्श्या नरो दृष्ट्वा स्वर्गमोक्षं च विंदति ॥ २९ ॥ ज्योतीरूपेश्वरं लिंगं कार्श्या मन्यत प्रकाशते ॥
तस्य संपूजनाद्भक्ता ज्योतीरूपा भवन्ति हि ॥ ३० ॥ चक्रपुष्करिणीतीरे ज्योतीरूपेश्वरं परम् ॥ समभ्यर्च्य भुज्यान्मर्त्यो ज्योतीरूपं न संशयः ॥ ३१ ॥
यदा भागीरथी गंगा तत्र प्राप्ता सरिद्वरा ॥ तदारभ्योर्चयेन्नित्यं तल्लिङ्गं स्वर्धुनीमुदा ॥ ३२ ॥ पुरा विष्णो तपत्य व्रतल्लिङ्गं स्वयमेव हि ॥ तत्रा विरासीत्तेजस्विते
नक्षत्रमिदं शुभम् ॥ ३३ ॥ चक्रपुष्करिणीतीरे ज्योतीरूपेश्वरं तदा ॥ दूरस्थो पीह यो ध्यायेत्तस्य सिद्धिरदूरतः ॥ ३४ ॥ एतेष्वपि च लिंगेषु चतुर्दश सुसत्तम ॥
लिंगाष्टकं महावीर्यकर्मबीजदवानलम् ॥ ३५ ॥ ओंकारादीनि लिंगानि न्यान्युक्तानि चतुर्दश ॥ तथा दक्षेश्वरादीनि लिंगान्यष्टौ महातिव ॥ ३६ ॥ शैलेशादी-
नि लिंगानि तथा यानि चतुर्दश ॥ पुनः षट्त्रिंशदेतानि क्षेत्रसंसिद्धिहेतवे ॥ ३७ ॥ षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपो सौ लिंगेष्वेतेषु सदाशिवः ॥ अस्मिन् क्षेत्रे वसन्नित्यं
तारकं ज्ञानमादिशेत् ॥ ३८ ॥ क्षेत्रस्य तत्त्वमेतद्विषद्विंशल्लिङ्गरूप्यहो ॥ एतेषां भजनात्पुंसां न भवेद्दुर्गतिः क्वचित् ॥ ३९ ॥ मुनेरहस्यभूतानि लिंगान्येता-
नि निश्चितम् ॥ एतल्लिङ्गप्रभावाच्च मुक्तिरत्र मुनिभिः ॥ ४० ॥ मोक्षक्षेत्रमिदं काशीलिंगैरेतैर्महामते ॥ एतान्यन्यानि सिद्धानि संभवन्ति युगेयुगे ॥ ४१ ॥

इदं बरो विद्यासार्धपंचशुद्धान्यमूनि हि ॥ मायाकालश्च नियतिः कलाविद्यापुनः स्मृता ॥ रागः पुरुष एतानि शुद्धाशुद्धानि सत्तव ॥ प्रकृतिर्विद्वद्द्वयं कार्त्तमनो ज्ञानोऽत्र याप्यथ ॥ कर्मोऽत्रियाणितन्मात्राः
पंचभूतानि देशिकाः ॥ एतान्यादृशशुद्धानि चतुर्विंशतिरागमे ॥ शैवानामिति तत्त्वानि विभागोऽत्र दर्शित इति ॥ ३८ ॥ तत्त्वं स्वरूपं परमार्थमिति यावत् ॥ ३९ ॥ निश्चितं निर्भीतमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥

संस्थितिसम्यक्संनिर्गणवा ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ मुष्टावंचिताद्वेनेतिशेषः ॥ मूढादनिपाठेमाविवेकिनः ॥ तत्रहेतुर्मदबुद्धयइति ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ यादग्भिस्तपत्रादिभिः ॥ मोक्षोत्तमोत्तमःसायुज्यमुक्तिरित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ननुसैतामोक्षदाइत्यादिच्यव्यापिमुक्तिःश्रूयतेकयमुक्तनान्यत्रेतितत्राह ॥ सायुज्येति ॥

आनंदकाननंशंभोःक्षेत्रमेतदनादिमत् ॥ अत्रसंस्थितिमापन्नामुक्ताएवसंशयः ॥ ४२ ॥ योगसिद्धिरिहास्त्येवतपःसिद्धिरिहैवहि ॥ व्रतसिद्धिर्मंत्रसिद्धिस्तीर्थसिद्धिःसुनिश्चितम् ॥ ४३ ॥ सिद्धयष्टकंतुयत्प्रोक्तमणिमादिमहत्तरम् ॥ तज्जन्मभूमिरेषैवशंभोरानंदवाटिका ॥ ४४ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याःसदनमेतदानंदकाननम् ॥ एतत्प्राप्यनमोक्तव्यंपुण्यैःसंसारभीरुणा ॥ ४५ ॥ अयमेवमहालाभइदमेवपरंतपः ॥ एतदेवमहत्पुण्यंलब्धावाराणसीहयत् ॥ ४६ ॥ अवश्यंजन्मिनोमृत्युर्यत्रकुत्रभविष्यति ॥ कर्मानुसारिणीलभ्यागतिःपश्चाच्छुभाशुभा ॥ ४७ ॥ मृत्युंविज्ञायनियतंगतिंकर्मानुसारिणीम् ॥ अवश्यंकारिकासेव्यासर्वकर्मनिवारिणी ॥ ४८ ॥ मानुष्यंप्राप्ययंमूढानिमेषमितजीवितम् ॥ नसेवतेपुरीकाशीतिमुष्टामंदबुद्धयः ॥ ४९ ॥ दुर्लभंजन्ममानुष्यंदुर्लभाकारिकापुरी ॥ उभयोःसंगमासाद्यमुक्ताएवसंशयः ॥ ५० ॥ क्वचतादृक्तपांसीहक्तादृग्योगउत्तमः ॥ यादग्भिःप्राप्यतेमुक्तिःकाश्यामोक्षोत्तमोत्तमः ॥ ५१ ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंसत्यंपूर्वपुनःपुनः ॥ नकाशीसदृशीमुत्तयैभूमिरन्यामहीतले ॥ ५२ ॥ विश्वेशोमुक्तिदोनित्यंमुत्तयेचोत्तरवाहिनी ॥ आनंदकाननेमुक्तिर्मुक्तिर्नान्यत्रकुत्रचित् ॥ ५३ ॥ एकएवहिविश्वेशोमुक्तिदोनान्यएवहि ॥ सएवकाशीप्राप्ययमुक्तिंछतिनान्यतः ॥ ५४ ॥ सायुज्यमुक्तिरत्रैवसात्रिध्यादिरथान्यतः ॥ सुलभासापिनोन्नंकाश्यामोक्षोस्तिहेलया ॥ ५५ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ शृण्वगस्त्यमहाभागभविष्यंकथयाम्यहम् ॥ कृष्णद्वैपायनोव्यासोऽकथयद्यन्महद्वचः ॥ निश्चिकेतुमनाःपश्चाद्यत्कारिष्यतितच्छृणु ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीस्कांदेमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेऽमृतेशादिलिंगप्रादुर्भावोनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ शृणुसूतमहाबुद्धेयथास्कंदेनभाषितम् ॥ भविष्यंमतस्याप्रेकुंभयोनेमहामते ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ निशामयमहाभागत्वमेत्रावरुणेमुने ॥ पाराशर्योमुनिवरोयथामोहमुपैष्यति ॥ २ ॥

॥ ५५ ॥ अकथयत्कथयामासयन्महद्वचः ॥ श्रोष्यत्येतन्महद्वचइतिकचित्तत्रएकएवहिविश्वेशोमुक्तिदोनान्यएवहिइत्येतच्छब्देनगृह्यते ॥ ५६ ॥ ॥ इति श्रीगमानंदकृतायांकाशीखंडटीकायांचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ५५ ॥ : ॥ पंचाधिकेनथाध्यायेनवत्याख्यउपनिषत् ॥ श्रीमद्व्यासपुत्रस्तंभोवर्णनेसंज्ञयापहः ॥ १ ॥ स्वस्यागामिबुत्तंकथयति ॥ शृणुसूतेति ॥ २ ॥ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यविज्ञिनाष्टि ॥ यत्रसंतीति ॥ पादाधिकेर्नकेन ॥ ६ ॥ ७ ॥ विभूतिधारिणइत्यादीनां द्वितीयां तानां पदानां विलोक्य सप्ततितृतीयां नान्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥
गिरिशात्मनः विश्वेश्वरचित्तान् ॥ वचोवचनम् ॥ पुनः पुनरितिकंचित् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तदेव वचनमाह नवेदादित्यादि ॥ १३ ॥ अपि एव ॥ १४ ॥ १५ ॥ विपक्षे वा वक्तव्यमाह विहायोति ॥

व्यस्य वेदान् महाबुद्धिर्नानाशाखाप्रभेदतः ॥ अष्टादशपुराणानि सूतादीन्परिपाठय च ॥ ३ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां रहस्यं यस्त्वचीकृतम् ॥ महाभारतसं
ज्ञंच सर्वलोकमनोहरम् ॥ ४ ॥ सर्वपापप्रशमनं सर्वेशातिकरं परम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्याविनश्यति ॥ ५ ॥ एकदा स मुनिः श्रीमान्पर्यटन् पृथिवीतले ॥
संप्राप्तो नैमिषारण्यं यत्र संति मुनीश्वराः ॥ ६ ॥ अष्टाशीतिसहस्राणि शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥ त्रिपुंड्रितमहाभालालसद्बुद्धाक्षमालिनः ॥ ७ ॥ विभूतिधा
रिणो भक्त्यारुद्रसूक्तजप्रियान् ॥ लिंगाराधनसंस्काराच्छिवनामकृतादरां ॥ ८ ॥ एक एव हि विश्वेशो मुक्तिदो नान्य एव हि ॥ इति ब्रुवाणां सततं पारिनि
श्चितमानसान् ॥ ९ ॥ विलोक्य स मुनिर्व्यासस्तान्सर्वान् गिरिशात्मनः ॥ उत्क्षिप्य तर्जनीमुच्चैः प्रोवाचे दं वचः पुनः ॥ १० ॥ परिनिर्मथ्य वाग्जालं मुनि
श्चित्या सकृद्बुद्धुं ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ११ ॥ वेदे रामायणे चैव पुराणेषु च भारते ॥ आदिप्रध्यावसानेषु हरिरेकोऽत्र नापरः ॥ १२ ॥
सत्यं सत्यं त्रिसत्यं पुनः सत्यं नृषां पुनः ॥ न वेदादपरं शास्त्रं न देवोच्युततः परः ॥ १३ ॥ लक्ष्मीशः सर्वदो नान्यो लक्ष्मीशोऽप्यपवर्गदः ॥ एक एव हि लक्ष्मी
शस्ततोऽध्येयो न चापरः ॥ १४ ॥ भुक्तेर्भुक्तेरिहान्यत्र नान्यो दाता जनार्दनात् ॥ तस्माच्च तर्जुनो नित्यं सेवनीयः सुखेऽप्नुमि ॥ १५ ॥ विहाय केशादन्यं
ये सेवंते लपमेधसः ॥ संसारचक्रे गहने ते विशंति पुनः पुनः ॥ १६ ॥ एक एव हि सर्वेशो हृषीकेशः परात्परः ॥ तं सेवमानः सततं सेव्यस्त्रिजगतां भवेत् ॥ १७ ॥
एको धर्मप्रदो विष्णुस्त्वेको बह्वर्थदो हरिः ॥ एकः कामप्रदश्च क्रीत्वेको मोक्षप्रदोऽच्युतः ॥ १८ ॥ शार्ङ्गिण्ये परित्यज्य देवमन्यमुपासते ॥ ते सद्भिश्च वा हि
ष्कार्या वेदहीना यथा द्विजाः ॥ १९ ॥ श्रुत्वा तैवाक्यं व्यासस्य नैमिषारण्यवासिनः ॥ प्रवेपमान हृदयाः परिप्रोक्षुरिदं वचः ॥ २० ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥
पाराशर्यमुनेमान्यस्त्वमस्माकं महामते ॥ यतो वेदास्त्वया व्यस्ताः पुराणान्यपि वेत्सियत् ॥ २१ ॥ यतश्च कर्ता त्वमसि महतो भारतस्य वै ॥ धर्मार्थकाममो
क्षाणां विनिश्चयकृतोऽधुवम् ॥ २२ ॥ तत्त्वज्ञः कोऽपरश्चात्र तत्तः सत्यवती सुत ॥ भवता यत्प्रतिज्ञातं निश्चित्योत्क्षिप्य तर्जनीम् ॥ २३ ॥

॥ २६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ विष्णुविहायान्यं सेवमानानां केवलं संसारप्रवेशमात्रमपि तु महती निर्दाचेत्याह ॥ शार्ङ्गिणमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ यद्यतः ॥ २१ ॥ विनिश्चयकृतो निर्णयकारकस्य ॥ २२ ॥ २३ ॥

माणवकावालकाः ॥ २४ ॥ वैनिश्चितम् ॥ ऋतमिनिक्चित् ॥ २५ ॥ युगधर्माभावे हेतुमाह ॥ नचलप्रेति ॥ ननप्रेत्यस्यायंभावः पुगधर्मवशात्स्वमेवंद्वेषे वाराणस्यांगतोन्व
क्ष्यसीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ पादोदकगंगावरणसंगमम् ॥ २८ ॥ पंचरात्रपंचदिनानि ॥ कृत्वा विष्णुगवतीर्यानि संसेव्येत्यर्थः ॥ यद्वा पंचरात्रकृत्वा पंचरात्रागमोक्तेन प्रकारेण माधवकेशशरीनहृद्वा
ममर्च्यं संपूजयेत्यर्थः ॥ २९ ॥ जयविष्णो इत्यादीनामित्यादिनाममालाभिः संस्तुवन् व्यासो विशेषभवनं समायात इत्येकादशो नाम्बयः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बलारातिस्तुत इदनुतः ॥

अस्मिन्माणवकास्तत्रपरिश्रद्धयतेनहि ॥ प्रतिज्ञातस्यवचसस्तवश्रद्धाभवेत्तदा ॥ २४ ॥ यदाऽऽनंदवने शंभोः प्रतिजानासि वैवचः ॥ २५ ॥ गच्छ वाराणसीं
व्यासयत्र विश्वेश्वरः स्वयम् ॥ नतत्र युगधर्मोऽस्ति नचलप्रावसुंधरा ॥ २६ ॥ इति श्रुत्वा मुनिर्व्यासः किंचित्कुपितवद्वदि ॥ जगाम तूर्णसहितः स्वशिष्यैरप्युतो
न्मितैः ॥ २७ ॥ प्राप्य वाराणसीं व्यासः स्नात्वा पंचनदे द्वदे ॥ श्रीमन्माधवमभ्यर्च्य योपादोदकं ततः ॥ २८ ॥ तत्र स्नानादिकं कृत्वा दृष्ट्वा चैवादिकेशम् ॥
पंचरात्रं ततः कृत्वा वैष्णवैरभिर्नंदितः ॥ २९ ॥ अग्रतः पृष्ठतः शंखैर्वाद्यमानैः प्रमोदितः ॥ जयविष्णो हृषीकेशगोविंदमधुमूदन ॥ ३० ॥ अच्युतानं नवै
कुंठमाधवोपेंद्रकेशव ॥ त्रिविक्रमगदापाणेशार्जुपाणे जनार्दन ॥ ३१ ॥ श्रीवत्सवक्षः श्रीकांतपीतांबरमुरांतक ॥ कैटभारे बालिध्वंसि नृकं सारे केशि मूदन ॥
३२ ॥ नारायणासुरारिपोकृष्णशौरे चतुर्भुज ॥ देवकीहृदयानंदयशोदानंदवर्धन ॥ ३३ ॥ पुंडरीकाक्षदेवत्यारेदामोदरबलप्रिय ॥ बलारातिस्तुत हरे
वासुदेववसुप्रद ॥ ३४ ॥ विष्वक्चक्रमृस्ताक्षर्यवनमालिन्नोत्तम ॥ अधोक्षजक्षमाधारपद्मनाभजलेशय ॥ ३५ ॥ नृसिंहयज्ञवाराहगोपगोपालबल्लभ ॥
गोपीपते गुणातीत गरुडध्वजगोत्रभृत् ॥ ३६ ॥ जयचाणूरमथ न जयत्रैलोक्यरक्षण ॥ जयानाद्यजयानंदजयनीलोत्पलद्युते ॥ ३७ ॥ कौस्तुभोद्भूषितो
रस्कपूतनाधातुशोषण ॥ रक्षरक्षजगद्रक्षामणेनरकहारक ॥ ३८ ॥ सहस्रशीर्षपुरुषपुरुहूतसुखप्रद ॥ यद्भूतं यच्च भाव्यं वै तत्रैकः पुरुषो भवान् ॥ ३९ ॥
इत्यादिनाममालाभिः संस्तुवन् नमालिनम् ॥ स्वच्छंदलीलाया गायत्र्युत्थं श्रुत्वा मुदा ॥ ४० ॥ व्यासो विश्वेशभवनं समायातः सहष्टवत् ॥ ज्ञानवापी
पुरोभागे महाभागवतैः सह ॥ ४१ ॥ विराजमानसत्कंठस्तुलसीवरदामभिः ॥ स्वयं तालधरो जातः स्वयं जातः सुनर्तकः ॥ ४२ ॥ वेणुवादनतत्त्वज्ञः स्वयं शु
तिधरो भवत् ॥ नृत्यं परिसमाप्येत्यं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ ४३ ॥ पुनरुर्ध्वं भुजं कृत्वा दक्षिणं शिष्यमध्यगः ॥ पुनः पपाठतानेव लोकान् गायत्रिबो
च्चकैः ॥ ४४ ॥ परिनिर्मथ्य वाग्जालं मुनिश्चित्यासकृद्बहु ॥ इदमेकं परिज्ञातं सेव्यः सर्वेश्वरो हरिः ॥ ४५ ॥

॥ ३४ ॥ विष्वक् सर्वतश्चमः सेनायस्य तत्संवाधनं विष्वक्चक्रम् ॥ हस्वाभावो विसर्गश्चापः ॥ विष्वक्सेन महाबाहो इति कचित् ॥ ३५ ॥ गोपालबल्लभगोपानाम्रिय ॥ ३६ ॥ आदीभव आद्यः न आद्यः
अनाद्यः न तत्संवाधनमनाद्य ॥ अनघेति कचित् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥ तत्प्रसिद्धं परमैश्वर्यं च दत्तम् ॥ लब्धं बराचत इति ॥ बराचद्वेष्टाचरमात्परमैश्वर्यं लब्धमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ शेमुषीपुत्रिः ॥ ईदृशी मत्स्वप्नपरा ॥ मेस्तुतिः परेतिकाचित् ॥ संज्ञयानेत्रचालनादिना ॥ ५२ ॥ कंठकंदलीकंठमूलम् ॥ ५३ ॥ भवांतकंतसारनाशकम् ॥ ५४ ॥ स्तंभितदोलंतस्तिमितहस्तवल्लिकः ॥ ५५ ॥ पदैश्चित्रपदार्थांश्चैरष्टभिः पुमनोरमैः ॥ कृष्णद्विपायनोऽस्तीषी द्रवानीशं जगत्पतिम् ॥ तापत्रयात्मकं संसारदुःखं दुःखं हेतुं रूपावयविनाशयतीति रुद्रः ॥ रुद्रः खं दुःखं हेतुं रूपावयत्येव नः प्रभुः ॥ रुद्र इत्युच्यते स हिः शिवः परम कारणमिति स्मृतः ॥ अगुभद्रावको रुद्रो यज्ञहा च पुनर्वदनः ॥ ततः स्मृतमयो रुद्रश्चन्द्रेनात्र विधीयत इति वा ॥ रुतामिषू वानित्वे निद्रवति द्वावपतीति वारुद्रः ॥ रुत्यावेदरूपपाषाणं दीनबोधयति द्वावपतीति वारुद्रः ॥ रुत्यामणवरूपपाषाणात्मानं प्रापयतीति वारुद्रः ॥ शेरूपमाणो द्रवति प्रविशति मर्त्यानि निवारुद्रः ॥ त्रिषावद्भो वृषभो रोरवीति महोदिवो मर्त्यांश्चाविशेति पुनः ॥ बोधिं कावंधि कामोदिकाच शक्तिं कृत्वा हांसं स्याद्राविताभक्तभ्य इति वारुद्रः ॥ रुतिशब्देन

इत्यादिश्लोकसंघातं स्वप्रतिज्ञाप्रबोधकम् ॥ यावत्पठतिसव्यासः सव्यमुत्क्षिप्य वैभुजम् ॥ ४६ ॥ तस्तं भतावत्तद्वाहुंसशैलादिः स्वलीलया ॥ वाक्स्तं भश्वा पितस्यासीन्मुनेर्व्यासस्य सन्मुनेः ॥ ४७ ॥ ततो गुप्तं समागम्य विष्णुर्व्यासमभाषत ॥ अपराद्धं महद्वात्र भवता व्यासनिश्चितम् ॥ ४८ ॥ तवैतदपराधे न भीतिर्मेपिमहत्तरा ॥ एक एव हि विश्वेशो द्वितीयो नास्तिकश्चन ॥ ४९ ॥ तत्प्रसादादहं च कीलक्ष्मीशस्तत्प्रभावतः ॥ त्रैलोक्यरक्षासामर्थ्यं दत्तं तेनैव शं भुना ॥ ५० ॥ तद्गत्या परमैश्वर्यमया लब्धं वरात्ततः ॥ इदानीं स्तुहितं शंभुं यदि मे शुभमिच्छसि ॥ ५१ ॥ अन्यदापि न वै कार्या भवता शेषमुषीदृशी ॥ पाराशर्य इति श्रुत्वा संज्ञया व्याजहार ह ॥ ५२ ॥ भुजस्तंभः कृतस्तेन नंदिना दृष्टिमात्रतः ॥ वाक्स्तंभस्तद्गव्याज्जातः स्पृशमेकं कंठकंदलीम् ॥ ५३ ॥ यथास्तोतुं भवानी शंप्रभवामि भवांतकम् ॥ संस्पृश्य विष्णुस्तत्कंठं गुप्तमेव जगाम ह ॥ ५४ ॥ ततः सत्यवती सूनुस्तथा स्तंभितदोलंतः ॥ प्रारब्धवान् महेशानं परिष्टोतुमुदारधीः ॥ ५५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एको रुद्रो न द्वितीयो यतस्तद्ब्रह्मैवैकं नेहनानास्तिकिचित् ॥ यद्यप्यन्यः कोपि वा कुत्रचिद्राव्या च घातं यस्य शक्तिर्म दये ॥ ५६ ॥ यः क्षीराब्धेर्मदराघातजातो ज्वालामालीकालकूटोतिभीमः ॥ तंसोढुं वाकोपरोऽधुन महेशाद्यन्कीलाभिः कृष्णतामाप विष्णुः ॥ ५७ ॥ यद्वाणो भूच्छ्रीपतिर्यस्य यन्तालो केशो यत्स्य दनं भूः समस्ता ॥ वाहावेदायस्य येनेषु पाताहं धाम्नामाल्लेपुरास्तन्ममकः ॥ ५८ ॥

त्मानं कल्पादीं ब्रह्मणे ददातीति रुद्रः ॥ यो विवेदांश्च प्राहिणोति तस्मादिति श्रुतेः ॥ अलमतिविरहेण ॥ स एव सृजतीयविजतीयस्वगतभेदशून्यः ॥ एतदेव व्यतिरेकमुखनाह ॥ न द्वितीय इति ॥ एकत्वे हेतुमाह ॥ यतस्तद्ब्रह्मैवैकमिति ॥ पदत्रयेण सृजतीयविजतीयस्वगतभेदत्रयं निराकृत्य ते एकमेवाद्वितीयमिति ॥ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मेति श्रुतेः ॥ व्यतिरेके हेतुमाह ॥ मेहेति ॥ तथा च श्रुतिर्न हादिकिंचनां तावथापादमेव ॥ कुत्रचिद्वेति वाशब्दः समुच्चयार्थः ॥ कालं समुच्चिनोति ॥ क्वचित्काले वेत्यर्थः ॥ कुत्रचिदंशे ॥ तत्पदार्थम् ॥ मदप्रेममसंमुखम् ॥ समप्रति क्वचित् ॥ ५६ ॥ यत्कीला भिर्यस्य ज्वालाभिः ॥ यज्ज्वालाभिर्गितिकचित् ॥ कृष्णतां नवीनमेव यथा मताम् ॥ तदुक्तम् ॥ विषेणोतिष्ठमानेन कालानलममत्विश ॥ निर्ध्वो हेमगंगारंगः कृतः कृष्णो जनाद न इति ॥ ५७ ॥ यद्वाणो यस्य शरः ॥

स्कां. म. पु.
॥ ३५३ ॥

यन्तासारयिः ॥ लोकेशो ब्रह्मा ॥ येन श्रीरुद्रेण ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ सर्वविश्वम् ॥ सर्वेति कचित् ॥ सर्वः सर्वरूपः ॥ ६१ ॥ आनन्दानमस्कारमात्रेण ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
स्मार्यस्मार्यस्मिन्स्मिन्स्मत्वापुनः पुनरीषद्वा स्य विधायेनियवत् ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीरामानन्दकृत्या

का. सं. ४. ४
स. म. ९५

यंकंदर्पो वीक्षमाणः समानदेवैरन्यैर्भस्मजातः स्वयं हि ॥ पौष्पैर्बाणैः सर्वविश्वैकजेता को वास्तुत्यः कामजेतुस्ततो न्यः ॥ ५९ ॥ यं वै वेदो वेदनो नैव विष्णुर्नो
वावेधानो मनो नैव वाणी ॥ तं देवेशं मादृशः को लपमेधायाथात्म्याद्वैवेत्यहो विश्वनाथम् ॥ ६० ॥ यस्मिन् सर्वं यस्तु सर्वं त्रसर्वो यो वैकर्ता योऽविता योऽपहर्ता ॥
नोयस्यादिर्यः समस्तादिरेको नोयस्यातो योऽतकृतं नतोऽस्मि ॥ ६१ ॥ यस्यैका रूपा वाजिमेधेन तुल्याय स्थानत्याचैकया लपेद्रक्ष्मीः ॥ यस्य तु त्यालभ्य
ते सत्यलोको यस्यार्चातो मोक्षलक्ष्मीरदूरा ॥ ६२ ॥ नान्यदेवैर्वेद्यहं श्रीमहेशान्नान्यदेवंस्तौ मिशं भोऽर्कतेऽहम् ॥ नान्यदेवं नान्यमामित्रिनेत्रात्सत्यं सत्यं सत्य
मेतन्मृषान् ॥ ६३ ॥ इत्थं यावत्स्तौति शंभुं महर्षिस्तावन्नदीशां भवाह्वप्रसादात् ॥ तद्दोः स्तंभं त्यक्त्वांश्चात्र भाषे स्मायं स्मायं ब्राह्मणेभ्यो नमो वः ॥ ६४ ॥
नंदिकेश्वर उवाच ॥ इदं स्तवं महापुण्यं व्यासते पारिकीर्तितम् ॥ यः पठिष्यति मेधावी तस्य तुष्यति शंकरः ॥ ६५ ॥ व्यासाष्टकमिदं प्रातः पठितव्यं प्रयत्नतः ॥
दुःस्वप्नपापशमनं शिवसान्निध्यकारकम् ॥ ६६ ॥ मातृहापितृहावापि गोघ्नो बालघ्न एव वा ॥ सुरापी स्वर्णहृद्वापि निष्पापोऽस्याः स्तुतेर्जपात् ॥ ६७ ॥
स्कंद उवाच ॥ ॥ पाराशर्यस्तदारभ्य शंभुभक्तिपरो भवत् ॥ लिङ्गव्यासे श्वरं स्थाप्य घंटाकर्णद्वयाग्रतः ॥ ६८ ॥ विभूतिभूषणो नित्यं नित्यं रुद्राक्षभूषणः ॥
रुद्रसूक्तपरो नित्यं नित्यं लिङ्गार्चको भवत् ॥ ६९ ॥ सकृत्वाक्षेत्रसंन्यासं त्यजेन्नाद्यापि काशिकाम् ॥ तत्त्वं क्षेत्रस्य विज्ञाय निर्वाणपददायिनः ॥ ७० ॥
घंटाकर्णद्वये स्नात्वा दृष्ट्वा व्यासे श्वरं नरः ॥ यत्र कुत्र मृतो वापि वाराणस्यां मृतो भवेत् ॥ ७१ ॥ काश्यां व्यासे श्वरं लिङ्गं पूजयित्वा नरोत्तमः ॥ न ज्ञानाद्भश्यते
कापि पातकैर्नाभिभूयते ॥ ७२ ॥ व्यासे श्वरस्य ये भक्तान्तेषां कलिकालतः ॥ न पापतो भयं कापि न च क्षेत्रोपसर्गतः ॥ ७३ ॥ व्यासे श्वरः प्रयत्नेन द्रष्टव्यः
काशिवा मिभिः ॥ घंटाकर्णकृतस्नानैः क्षेत्रपातकभीरुभिः ॥ ७४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदमहापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे
व्यासभुजस्तंभो नाम पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ कृष्णद्वैपायनः स्कंदशंभुभक्तिपरो यादि ॥ यदि क्षेत्रहस्य ज्ञः
क्षेत्रं संन्यासकृद्यदि ॥ १ ॥

॥ ३५३ ॥

काटः इडिकायां पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ अध्यायेषडभिरधिकेन वक्तारूपेन नोदरे ॥ व्यासशापविमोक्षश्च वर्णयते तिकुतूहलः ॥ १ ॥ काशीव्यासः शप्स्यतीति पूर्वमेव जान

आक्षिपति ॥ कृष्णद्विपायनइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ संस्तवनमेवाह ॥ काश्यामिति ॥ काश्यामित्यादिसार्धस्यहृत्संख्याहरभित्यामिमेणान्वयः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ क्षेत्रमहिमानमेव
 सपरिकरमाह अत्रेत्यारभ्यागस्त्यउवाचेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ असकृदितिच्छेदः ॥ प्रत्यहंसकृदितिवा ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ भाषयेद्देव ॥
 तथादृष्टप्रभावश्चेत्तथाचेज्ज्ञानिनावरः ॥ पुरीवारणसीश्रेष्ठांकथंकिलशपिष्यति ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सत्यमेतत्स्वयापृच्छिकथयामिमुनेशृणु ॥
 तस्यव्यासस्यचरितंभविष्यत्वापिपृच्छति ॥ ३ ॥ ॥ यदारभ्यमुनेस्तस्यनंदीस्तंभितवान्भुजम् ॥ तदारभ्यमहेशानंसंस्तौतिपरमाहतः ॥ ४ ॥ काश्यातीर्था
 न्यनेकानिकाश्यालिंगान्यनेकशः ॥ तथापिसेव्योविश्वेशःस्नातव्यामणिकर्णिका ॥ ५ ॥ लिंगेष्वेकोहिविश्वेशस्तीर्थेषुमणिकर्णिका ॥ इतिसंव्याहरन्व्या
 सस्तद्धयंबहुमन्यते ॥ ६ ॥ त्यक्त्वासंबहुवाग्जालं प्रातःस्नात्वादिनेदिने ॥ निर्वाणमंडपेवक्तिमहिमानंमहेशितुः ॥ ७ ॥ शिष्याणांपुरतो नित्यंक्षेत्रस्यमहि
 मामहान् ॥ व्याख्यायतेमुदातेनव्यासेनपरमर्षिणा ॥ ८ ॥ अत्रयत्किंयतेक्षेत्रेशुभंवाऽशुभमेववा ॥ संवर्तेपिनतस्यातस्तस्माच्छ्रेयःसमाचरेत् ॥ ९ ॥
 क्षेत्रसिद्धिसमीहंतेयेचात्रकृतिनोजनाः ॥ यावज्जीवंनतैस्त्याज्यासुधीभिर्मणिकर्णिका ॥ १० ॥ चक्रपुष्करिणीतीर्थेस्नातव्यंप्रतिवासरम् ॥ पुष्पैःपत्रैः
 फलैस्तोयैरर्च्योविश्वेश्वरःसदा ॥ ११ ॥ स्ववर्णाश्रमधर्मश्चत्यक्तव्योनमनागपि ॥ प्रत्यहंक्षेत्रमहिमाश्रोतव्यःश्रद्धयासकृत् ॥ १२ ॥ यथाशक्तिचदेयानि
 दानान्यत्रसुगुप्तवत् ॥ अन्नान्यपिचदेयानिविघ्नान्परिजिहीर्षुणा ॥ १३ ॥ परोपकरणंचात्रकर्तव्यंसुधियासदा ॥ पर्वस्त्रपिविशेषेणस्नानदानादिका-
 क्रियाः ॥ १४ ॥ विशेषपूजाकर्तव्यासुमहोत्सवपूर्वकम् ॥ कार्यास्तथाधिकायात्राःसमर्च्याःक्षेत्रदेवताः ॥ १५ ॥ अत्रमर्मनवक्तव्यंसुधियाकस्यचित्कचित् ॥
 परदारपरद्रव्यपरापकरणंत्यजेत् ॥ १६ ॥ परापवादोनावाच्यःपरेर्ष्यनचकारयेत् ॥ असत्यंनैववक्तव्यंप्राणैःकंठगतैरपि ॥ १७ ॥ अत्रत्यजंतुरक्षार्थं
 मसत्यमपिभाषयेत् ॥ येनकेनप्रकारेणशुभेनाप्यशुभेनवा ॥ १८ ॥ अत्रत्यःप्राणिमात्रोपिरक्षणीयःप्रयत्नतः ॥ एकस्मिन्नक्षितेजंतावत्रकाश्यांप्रयत्नतः ॥
 त्रैलोक्यरक्षणात्पुण्यंयत्स्यात्तत्स्यान्नसंशयः ॥ १९ ॥ येषंसंतिसदाकाश्यांक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ तेष्वरुद्रामंतव्याजीवन्मुक्तानसंशयः ॥ २० ॥
 तेपूज्यास्तेनमस्कार्यास्तेसंतोष्याःप्रयत्नतः ॥ तेषुवैपारितुष्टेषुतुष्येद्विश्वेश्वरःस्वयम् ॥ २१ ॥ काश्यांत्रसंतियेमर्त्यादूरस्थैरपिसन्नरैः ॥ योगक्षेमोविधात
 व्यस्तेषांविश्वेशितुर्मुदे ॥ २२ ॥ प्रसरस्त्विन्द्रियाणांचनिवार्यंत्रनिवासिभिः ॥ मनसोपिहिचांचत्यमिहवार्थंप्रयत्नतः ॥ २३ ॥ मरणंनाभिकांक्षेद्विकां
 क्ष्योमोक्षोऽपिनोपुनः ॥ शरीरशोषणोपायःकर्तव्यःसुधियानहि ॥ २४ ॥

प्रत्यान्वाभाषयेदिति ॥ १८ ॥ तर्ह्यनृतेनपापमपिस्यादित्याशंक्याह ॥ एकस्मिन्निति ॥ पापस्याल्पत्वात्पुण्यस्यबहुत्वात्तद्वैतव्यम् ॥ यदात्रानृतेपुण्यमेवनाशंवागेवमुहि गम्याभितेतिभावः ॥
 ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ योगक्षेमोयोगसहितःक्षेमोयोगस्यक्षे इतिवा ॥ तत्रालव्यस्यलभ्योयोगोलव्यस्परस्परंक्षेमइतिभेदः ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुधिया इतिःप्रयत्नेनाश्रितः ॥ २४ ॥

कां. व. पु.

॥ ३५४ ॥

परिहारोपयोगिताशरीरशोषणोपायः कर्तव्यो न पुनः शरीरनाशायेत्यर्थः ॥ २८ ॥ नर्ह्यत्रेहेनुमाह ॥ अग्निसौम्यमिति ॥ मोक्षपादम् ॥ पौष्टिकमिति पाठेषु ट्टुपायमित्यर्थः ॥ २९ ॥
अत्रात्मत्यजनोपायं मनसापि निश्चितयेदित्यनशनं विनेति बोध्यम् ॥ विनात्मघातमशनं त्यक्त्वा प्रायोपवेशनम् ॥ अनाशकं यः कुलने मद्भक्षद्विषु मृतः ॥ न तस्य पुनराहुचिरित्यापुक्तेः ॥ २६ ॥ २७ ॥

का. सं. ४. ३.

स. अ. ९६

शरीरसौष्टवं कांक्ष्यं व्रतस्नानादिसिद्धये ॥ आयुर्बृहद्ब्रवैचित्यं महाफलसमृद्धये ॥ २५ ॥ आत्मरक्षात्र कर्तव्या महाश्रेयो भिवृद्धये ॥ अत्रात्मत्यजनोपायं
मनसापि निश्चितयेत् ॥ २६ ॥ एकस्मिन्नपि यच्छादिकाश्यां श्रेयो भिलभ्यते ॥ न तु वर्षशतेनापि तदन्यत्राप्यते कंचित् ॥ २७ ॥ अन्यत्र योगाभ्यसनाद्या
वज्जन्मयदर्ज्यते ॥ वाराणस्यांतदेकेन प्राणायामेन लभ्यते ॥ २८ ॥ सर्वतीर्थावगाहाच्च यावज्जन्मयदर्ज्यते ॥ तदानंदवने प्राप्यं मणिकण्ठं कमज्जनात् ॥
॥ २९ ॥ सर्वलिंगार्चनात्पुण्यं यावज्जन्मयदर्ज्यते ॥ सकृद्विश्वेशमभ्यर्च्य श्रद्धया तदवाप्यते ॥ ३० ॥ यज्जन्मना सहस्रेण निर्मलं पुण्यमर्जितम् ॥ तत्पुण्यप
रिवर्तेन भवेद्विश्वेशदर्शनम् ॥ ३१ ॥ गवां कोटिप्रदानेन सम्यग्दत्तेन यत्फलम् ॥ तत्फलं सम्यगाप्येत विश्वेश्वरविलोकनात् ॥ ३२ ॥ यत्पोडशमहादानैः
पुण्यं प्रोक्तं महर्षिभिः ॥ तत्पुण्यं जायते पुंसां विश्वेशोपपदानतः ॥ ३३ ॥ अश्वमेधादिभिर्यज्ञैर्यत्फलं प्राप्यते त्विलैः ॥ पंचामृतानां स्नपनाद्विश्वेशो तदवाप्यते
॥ ३४ ॥ वाजपेयसहस्रेण सम्यगिष्टेन यत्फलम् ॥ सकृन्महाहो नैवेद्यैर्विश्वेशो तच्छताधिकम् ॥ ३५ ॥ ध्वजातपत्रं च मरुविश्वेशोऽसमर्पयेत् ॥ एकच्छत्रं सवे
राज्यं प्राप्नुयाद्भुधातले ॥ ३६ ॥ महापूजोपकरणयोर्पयोद्विश्वेशवर्तरे ॥ न तं संपत्तिं संभाराविमुञ्चतीह कुत्रचित् ॥ ३७ ॥ सर्वर्तुकुसुमाढ्यां च यः
कुर्यात्पुष्पवाटिकाम् ॥ तदंगणे कल्पवृक्षाच्छायां कुर्वति शीतलाम् ॥ ३८ ॥ यः क्षीरस्नपनार्थं विश्वेशोऽप्यनुमर्पयेत् ॥ क्षीरार्णवतटं तस्य निवसेयुः पितामहाः ॥
॥ ३९ ॥ विश्वेशराजसदनयः सुधांचित्रमेव वा ॥ कारयेत्तस्य भवनं कैलोसचित्रितं भवेत् ॥ ४० ॥ ब्राह्मणान्यतिनो वापितथैव शिवयोगिनः ॥ भोजये
द्योत्रवैकाश्यामेकैकगणनाक्रमात् ॥ ४१ ॥ कोटिभोज्यफलं तस्य श्रद्धयानात्र संशयः ॥ तपस्त्वत्र प्रकर्तव्यं दानमत्र प्रदापयेत् ॥ ४२ ॥ विश्वेशस्तोषणी
योत्रस्नानहोमजपादिभिः ॥ अन्यत्र कोटिजप्येन यत्फलं प्राप्यते नरैः ॥ अष्टोत्तरशतं जघ्नात्तदत्र समवाप्यते ॥ ४३ ॥ कोटिहोमेन यत्प्रोक्तं फलमन्यत्र सु
रिभिः ॥ अष्टोत्तराहुतिशतात्तदत्रानंदकानने ॥ ४४ ॥ योजयेद्बुद्धसूक्तानि काश्यां विश्वेशसन्निधौ ॥ पारायणेन वेदानां सर्वेषां फलमाप्यते ॥ ४५ ॥

॥ ३५४ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ४१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ शिवयोगिनः पाशुपतान् ॥ शिवैकभक्तानि तिवा ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

परेअक्षरेनित्यमहादेवोचितेयः पुण्यंभवतितदियादितिनाहंजाने ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ अथकृच्छ्रचांद्रायणकरणाचनंतरंनवाधतेतत्कर्तुंभरानित्यर्थः ॥ ४९ ॥ यदिचेत् ॥ यदितिपाठेप्यमेवायं ॥
 ॥ ५० ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादीनिकर्तव्यानीत्युक्तंतत्रपृच्छति ॥ कृच्छ्रेति ॥ ५१ ॥ कृच्छ्रादीनिव्यासेनवक्ष्यमाणानि ॥ ५२ ॥ एकभक्तेनेत्यादीनांपद्यानामित्यादिसत्प्रवृत्तिश्चेतिसार्धसप्ताविंशतितमश्चो
 तस्यपुण्यंनजानामिचितितेचाक्षरेपरे ॥ काश्यांनित्यंप्रवस्तव्यंसेव्योत्तरवहासदा ॥ ४६ ॥ आपद्यपिहिधोरायांकाशीत्याज्यानकुत्रचित् ॥ यतःसर्वा
 पदाहर्तात्राताविश्वपतिःप्रभुः ॥ ४७ ॥ अवध्यंदिवसंकुर्यात्स्नानदानजपादिभिः ॥ यतःकाश्यांकृतंकर्ममहत्स्वायप्रकल्पते ॥ ४८ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादी
 निकर्तव्यानिप्रयत्नतः ॥ तथेन्द्रियविकाराश्चनवाधंतेत्रकहिंचित् ॥ ४९ ॥ यदीन्द्रियाणिकुर्वंतिविक्रियाभिहदेहिनाम् ॥ तदात्रवासंसिद्धिर्विभ्रेभ्योनै
 वलभ्यते ॥ ५० ॥ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादीनिव्यासेवक्ष्यतियानिवै ॥ तेषांस्वरूपमारूपाहिस्कंदेन्द्रियविशुद्धये ॥ ५१ ॥ ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ कथयामिमहाबुद्धेकृच्छ्रादीनितवाग्रतः ॥ यानिकृत्वात्रमनुजोदेहशुद्धिलभेत्पराम् ॥ ५२ ॥ एकभक्तेननक्तेनतथैवायाचितेनच ॥
 उपवासेनचैकेनपादकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ ५३ ॥ वटोदुंबरराजीवबिल्वपत्रकुरोदकम् ॥ प्रत्येकंप्रत्यहंपीतंपर्णकृच्छ्रःप्रकीर्तितः ॥ ५४ ॥ पिण्याकघृततर्का
 ब्रुसर्नूनांप्रतिवासरम् ॥ एकैकमुपवासश्चकृच्छ्रःसौम्यःप्रकीर्तितः ॥ ५५ ॥ हविषांप्रातरश्रीतहविषासायमेवच ॥ हविषायाचितंर्त्रीस्तुसोपवासरुहं
 वसेत् ॥ ५६ ॥ एकैकंप्रासमश्रीयादहानित्रीणिपूर्ववत् ॥ त्र्यहंचोपवसेदंत्यमातिकृच्छ्रंचरान्द्विजः ॥ ५७ ॥ कृच्छ्रातिकृच्छ्रंपयसादिवसानेकविंशतिः ॥
 द्वादशाहोपवासेनपराकःपरिकीर्तितः ॥ ५८ ॥ त्र्यहंप्रातरुहंसायंत्र्यहमद्यादयाचितम् ॥ त्र्यहंचोपवसेदंत्यंप्राजापत्यंचरान्द्विजः ॥ ५९ ॥ गोमूत्रंगोमयं
 क्षीरंदधिसर्पिःकुशोदकम् ॥ एकरात्रोपवासश्चकृच्छ्रःसांतपनःस्मृतः ॥ ६० ॥ पृथक्सांतपनद्रव्यैःषडहःसोपवासकः ॥ सप्ताहेनतुकृच्छ्रोयंमहासांतपनः
 स्मृतः ॥ ६१ ॥ तप्तकृच्छ्रंचरन्विप्रोजलक्षीरघृतानिलान् ॥ एतांरुहंपिबेदुण्णान्सकृत्स्नायीसमाहितः ॥ ६२ ॥ त्र्यहमुण्णाःपिबेदापह्यहमुण्णंपयःपि
 वेत् ॥ त्र्यहमुण्णंघृतंप्राश्यवायुभक्षोदिनत्रयम् ॥ ६३ ॥ पलमेकंपयःपीत्वासर्पिषश्चपलद्वयम् ॥ पलमेकंतुतोयस्यतप्तकृच्छ्रउदाहृतः ॥ ६४ ॥ गोमूत्रे
 णसमायुक्तंयावकंयःप्रयोजयेत् ॥ कृच्छ्रमेकाद्विकंप्रोक्तंशरीरस्यविशोधनम् ॥ ६५ ॥

केनान्वयः ॥ ५३ ॥ राजीवंपद्मम् ॥ ५४ ॥ पिण्याकंतिलपिष्टं ॥ घृतंचतक्रंचांबुचसक्तुश्चेतांप्रत्येकाभ्यवहरणमितिशेषः ॥ ५५ ॥ त्रीनितिसर्वत्रसंबध्यते ॥ हविषात्रीन्दिवसान्प्रातरित्यर्थः ॥ ५६ ॥
 पूर्ववत्प्रातरादिवत् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ गोमूत्रमित्यादीनामेकीकृत्यभक्षणम् ॥ ६० ॥ षडहःषडहानि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ यावकंपवाजम् ॥ प्रयोजयेद्वक्ष्येदित्यर्थः ॥ ६५ ॥

व्युष्टः प्राप्तः प्रातः कालः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ शिशुचांद्रायणं ब्रह्मचारिचांद्रायणम् ॥ ६९ ॥ ७० ॥ तिस्रोऽशीतीः अशीतिप्रथम् ॥ यथा कथंचिदित्येकादशगुणवासाभिप्रायम् ॥ ७१ ॥ भूतात्मा
हंकारः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ लिंगपूजार्चकद्वितीया ॥ पूजाप्रहृदयपाठः ॥ वसेत्पुरा ॥ भविष्यदर्थे पुरेऽप्यतीतनिर्देशः ॥ ८१ ॥ भिक्षाटनं

हस्तावुत्तानतः कृत्वा दिवसं मारुताशनः ॥ रात्रौ जले स्थितो व्युष्टः प्राजापत्येन तत्समम् ॥ ६६ ॥ एकैकं ह्रासयेद्वा संकृष्णे शुक्ले च वर्धयेत् ॥ उपस्पृशंस्त्रिषवण
मेतच्चांद्रायणं स्मृतम् ॥ ६७ ॥ एकैकं वर्धयेद्वा संकृष्णे च ह्रासयेत् ॥ भुंजीत दर्शेनोर्किंचिदेष चांद्रायणो विधिः ॥ ६८ ॥ चतुरः प्रातरश्रीयात्पिंडान्विप्रः
समाहितः ॥ चतुरोस्तमिते सूर्ये शिशुचांद्रायणं स्मृतम् ॥ ६९ ॥ अष्टावष्टौ समश्रीयात्पिंडान्मध्यदिने स्थिते ॥ नियतात्मा हविष्यस्य यतिचांद्रायणं
स्मृतम् ॥ ७० ॥ यथा कथंचित्पिंडानां तिस्रोऽशीतीः समाहितः ॥ मासेनाश्रन् हविष्यस्य चंद्रस्यैतिसंलोकताम् ॥ ७१ ॥ अद्रिर्गात्राणि शुभ्यंति मनः सत्ये
न शुद्धयति ॥ विद्यातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिर्ज्ञानेन शुद्धयति ॥ ७२ ॥ तच्च ज्ञानं भवेत्पुंसां सम्यक्काशीनिषेवणात् ॥ काशीनिषेवणेन स्याद्विश्वेशकरुणोदयः ॥
॥ ७३ ॥ ततो महोदयावाप्तिः कर्मनिर्मूलनक्षमा ॥ अतः काश्यां प्रयत्नेन स्नानं दानं तपो जपः ॥ ७४ ॥ व्रतपुराणश्रवणं स्मृत्युक्ता ध्वनिषेवणम् ॥ प्रतिक्षणं प्रति
दिनं विश्वेशपदचिंतनम् ॥ ७५ ॥ लिंगार्चनं त्रिकालं च लिंगस्यापि प्रतिष्ठितिः ॥ साधुभिः सह संलापो जल्पः शिवशिवेति च ॥ ७६ ॥ अतिथेः श्वापि सत्कारो
मेत्री तीर्थनिवासिभिः ॥ आस्तिक्यबुद्धिर्विनयो मानमानसमानधीः ॥ ७७ ॥ अकामितात्वनौद्धत्यमरागित्वमहिंसनम् ॥ अप्रतिग्रहवृत्तिश्च मति
श्चानुग्रहात्मिका ॥ ७८ ॥ अदंभितात्वमात्सर्यमप्रार्थितधनागमः ॥ अलोभित्वमनालस्यमपारुष्यमदीनता ॥ ७९ ॥ इत्यादिसत्प्रवृत्तिश्च कर्तव्याक्षे
त्रवासिना ॥ प्रत्यहंचेति शिष्येभ्यः सधर्ममुपदेक्ष्यति ॥ ८० ॥ नित्यं त्रिषवणं स्नायानित्यं भिक्षाकृताशनः ॥ लिंगपूजार्चको नित्यमिति त्वं व्यासो वसेत्पुरा ॥
॥ ८१ ॥ एकदा तस्य जिज्ञासां कर्तुं देवी हरौ वदत् ॥ अद्य भिक्षाटनं प्राप्ते व्यासे परमधार्मिके ॥ ८२ ॥ अपि सर्वगते कापि भिक्षां मायच्छसुंदरि ॥ तथे
त्युक्ता भवानी सा भवं भवनिवारणम् ॥ ८३ ॥ नमस्कृत्य प्रतिगृहंतस्य भिक्षान्यपेक्षयत् ॥ समुनिः सहितः शिष्यैर्भिक्षामप्राप्य दूतवत् ॥ ८४ ॥ वेलाति
क्रममालोक्य पुनर्बभ्राम तां पुरीम् ॥ गृहे गृहे परिप्राप्ता भिक्षान्यैः सर्वभिक्षुकैः ॥ ८५ ॥ तद्विनालभद्रिक्षां स शिष्यः समुनिः क्वचित् ॥ अथ सायंतनं कर्म कृत्वा
छात्रैः समन्वितः ॥ ८६ ॥ उपोषणपरो भूत्वा तथैवासीदहर्निशम् ॥ अथान्येद्युर्मुनिर्व्यासः कृत्वामाध्याह्निकं विधिम् ॥ ८७ ॥

प्राप्ते भिक्षुं गते सतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ तस्य शिष्यस्य भिक्षान्यपेक्षयत् ॥ दूतवत्स्वभावत् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ छात्रमिव गुरुं गोपायंतीति छात्राः शिष्यास्तैः ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ यत्नेनरभितामयत्नेनकेनचिद्वारितेत्यर्थः ॥ यत्नेकृतेपिचेतिपाठःसुगमः ॥ अंतेवासिनःशिष्यान् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ दुःस्थास्तुपीडितावा ॥ उपसर्गेणदुर्निमित्तेन ॥ ९४ ॥ पवित्रचरणादाराध्यचरणात् ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ विश्वेशनिर्मात्योपभुजालैंगिकानां देवलकानामिविवा ॥ ९९ ॥ यादृशस्तादृशहतिचवद्वचनम् ॥ १०० ॥

ययोभिक्षाटनंकर्तुंसशिष्यःपरितःपुरीम् ॥ सर्वत्रसपरिभ्रातःप्रतिसौधमुहुर्मुहुः ॥ ८८ ॥ नक्कापिलब्धवान्भिक्षाभाग्यहीनोधनयथा ॥ अथार्चिततवा
न्यासःपरिश्रान्तःपरिभ्रमन् ॥ ८९ ॥ कोहेतुर्यत्रलभ्येतभिक्षायत्नेनरक्षिता ॥ अंतेवासिनआहूयन्यासःपप्रच्छचाखिलान् ॥ ९० ॥ भवद्विरपिनोभि
क्षापरिप्राप्तेतिगम्यते ॥ किमत्रपुरिसंवृत्तं द्वित्रायातममाज्ञया ॥ ९१ ॥ द्वितीयेह्यपिपयद्विज्ञानलभ्येतातियन्तः ॥ अनिष्टंकिंचिदत्रासीन्महागुरुनिपात
जम् ॥ ९२ ॥ अन्नक्षयोवासर्वस्यानगर्यामभवत्क्षणात् ॥ राजदंडोथयुगपज्जातःसर्वपुरोकसाम् ॥ ९३ ॥ अथवावारिताभिक्षाकेनाप्यस्मासुचेर्ष्यया ॥
पुरोकसोभवन्दुःस्थास्तूपसर्गेणकेनचित् ॥ ९४ ॥ किमेतदखिलंज्ञात्वासमागच्छतसत्वरम् ॥ द्वित्राः पवित्रचरणात्प्राप्यानुज्ञांगुरोरथ ॥ समाचख्युः
समागम्यदृष्ट्वादितपुरोकसाम् ॥ ९५ ॥ ॥ शिष्याउचुः ॥ ॥ शृण्वंत्वाराध्यचरणानोपसर्गोत्रकश्चन ॥ नात्रक्षयोवासर्वस्यानगर्यामिहकुत्रचित् ॥
॥ ९६ ॥ यत्रविश्वेश्वरःसाक्षाद्यत्राऽमरधुनीस्वयम् ॥ त्वादृशायत्रमुनयःकभीस्तत्रोपसर्गजा ॥ ९७ ॥ समृद्धिर्यागृहस्थानामिहविश्वेशितुःपुरि ॥ नस
र्द्धिरस्तिवैकुण्ठेत्वल्पास्ताअलकादयः ॥ ९८ ॥ रत्नाकरेपुरनानिनतावंतिमहासुने ॥ यावंतिसंतिविश्वेशनिर्मात्योपभुजांगृहे ॥ ९९ ॥ गृहेगृहेत्रधान्यानां
राशयोयादृशःपुनः ॥ नतादृशःकल्पवृक्षदत्तापेद्रेपुरेकेचित् ॥ १०० ॥ यत्रसाक्षादिशालाक्षीसुविस्तारफलप्रदा ॥ नतत्रपुरिसर्वस्यानरोवैनिर्धनःक
चित् ॥ १ ॥ निर्वाणलक्ष्म्याःसदनेत्वस्मिन्नानंदकानने ॥ मोक्षोपियत्रसुलभःकिमन्यत्तत्रदुर्लभम् ॥ २ ॥ सीमन्तिन्यःस्त्रियःसर्वाःपतिव्रतपरायणाः ॥
सर्वाभवानीरूपिण्योविश्वेशार्पितसात्क्रियाः ॥ ३ ॥ यावंतःपुरुषाःकाश्यांसर्वेएवगणाधिपाः ॥ सर्वेएवकुमारावैसर्वेतारकदृष्टयः ॥ ४ ॥ त्रिपुंड्रांकितभालाये
तेसर्वेचंद्रमौलयः ॥ उपसर्गसहस्रैश्चपीड्यमानाअपीहये ॥ ५ ॥ नत्यजन्तिसदाकार्शांसर्वज्ञाएवतेखिलाः ॥ गृहेगृहेपिवटवोब्रह्मवादविवादिनः ॥ ६ ॥
स्वर्धुनीधृतकलुषाःसंतीहचतुराननाः ॥ निर्वाणलक्ष्मीपतयःक्षेत्रसंन्यासकारिणः ॥ ७ ॥ सर्वेएवदृष्टीकेशाःसर्वेवैपुरुषोत्तमाः ॥ अच्युताएवविज्ञेयाएतत्क्षे
त्रपरिग्रहाः ॥ ८ ॥ स्त्रियोवापुरुषावापिसर्वेएवसंशयः ॥ सर्वेएवत्रिनयनाःसर्वेएवचतुर्भुजाः ॥ ९ ॥ श्रीकंठाःसर्वेएवात्रसर्वेमृत्युंजयाध्रुवम् ॥ मोक्षश्री
श्रितवर्ष्माणस्त्वर्धनारीश्वरायतः ॥ ११० ॥ धर्मराशिःपरश्चात्रमहांतोऽत्रार्थराशयः ॥ सर्वेकामाःफलंत्यत्रकैवल्यंचात्रनिर्मलम् ॥ ११ ॥

॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ चतुराननाहिरण्यगर्भसदृशाः ॥ वाक्चातुर्ययुक्तान्याननानियेषतिहतिवा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ ११० ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ नादविंदुकलात्मकोनादविंदुकलास्वरूपः ॥ वाच्यवाचकयोरभेदनिर्देशात्सामानाधिकरण्यात् ॥ पृष्ठपठपाठेद्वाच्योन्मिश्रयोर्यत्रास्तीतिपृथग्वाक्यम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नीराजयंतिनीराजनां प्रापयंति ॥ १६ ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधाराभिः पंचामृतसंपातैः ॥ १८ ॥ तरुभिरन्यैर्दृष्टैः सह ॥ ऋतुभिरिति क्वचित् ॥ निक्संतीति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शपञ्शपस्यति ॥ बक्षपस्त्विति

नगर्भवाससंसर्गः काशीसंस्थितिकारिणाम् ॥ नकलिश्चात्रबाधेतकालेनैवप्रबाधते ॥ १२ ॥ एनांसिनात्रबाधेतेविश्वेशशरणार्थिनः ॥ यत्रविश्वेश्वरः साक्षान्नादविंदुकलात्मकः ॥ १३ ॥ ध्वनिरूपीहितत्रास्तिप्रणवोमंत्रविग्रहः ॥ अतोविग्रहवंतोत्रसंतिवेदाविनिश्चितम् ॥ १४ ॥ सरस्वतीसारिद्रूपाद्यतः शास्त्रनिकेतनम् ॥ आनंदकाननंसर्वधर्मशास्त्रकृतालयम् ॥ १५ ॥ यावंतोदिविवेदेवास्तावंतोत्रमृषानहि ॥ नीराजयंतिविश्वेशंरात्रौरात्रौसदाऽहयः ॥ १६ ॥ स्वफणामणिदीपैश्चाप्यकाशींरसातलात् ॥ समुद्राः सर्वे एवात्रकामयेनुब्रजान्विताः ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधाराभिर्विश्वेशं पश्यंति हि ॥ मंदारः पारिजातश्च संतानोद्धारि चंदनः ॥ १८ ॥ कल्पद्रुमश्च पंचैते तरुभिः सह सर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वे सुरनिकायाश्च सर्वे एव महर्षयः ॥ योगिनः सर्वे एवात्र काशीनाथसुपासते ॥ २० ॥ विद्यानांसदनं काशी काशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिसेत्रमिदं काशी काशीसर्वात्रयीमयी ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा मुनिवरः पाराशर्यो महातपाः ॥ एवं ब्राम्भेतां शिष्यान् पुनः श्लोकं पठन्त्वमुम् ॥ २२ ॥ ॥ शिष्या उचुः ॥ ॥ विद्यानां चाश्रयः काशी काशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिसेत्रमिदं काशी काशीसर्वात्रयीमयी ॥ २३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ निशम्येति तदा व्यासः क्रोधाधीकृतलोचनः ॥ क्षुत्कृशानुज्वलन्मूर्तिः काशीं शप्स्यति कुंभज ॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ मा भूत्रैरूपी विद्यामाभूत्रैरूपधनम् ॥ मा भूत्रैरूपी मुक्तिः काशीं व्यासः शपन्निति ॥ २५ ॥ गर्वः परोत्र विद्यानां धनगर्वो ब्रह्ममहान् ॥ मुक्तिगर्वेण नो भिक्षां प्रयच्छंत्यत्रासिनः ॥ २६ ॥ इति कृत्वा मतिव्यासः काश्यां शापमदात्तदा ॥ दत्त्वा पिशापं समुनिर्भिक्षितुं को धवान्ययौ ॥ २७ ॥ प्रतिगेहं त्वरायुक्तः प्रविशन्व्योमदत्तदृक् ॥ बभ्रामनगरीं सर्वां कापि भेसं न लब्धवान् ॥ २८ ॥ अंशुमालिनमावीक्ष्य मनाग्लोहितमंडलम् ॥ भिक्षापात्रं परिक्षिप्य निर्ययात्राश्रमं प्रति ॥ २९ ॥ अथ गच्छन् महादेव्या गृहद्वारि निषण्णया ॥ प्राकृतस्त्रीस्वरूपिण्या भिक्षाये प्रार्थितो तिथिः ॥ ३० ॥ ॥ गृहिण्युवाच ॥ ॥ भगवन्भिभुक्तास्तावदद्य दृष्टान् कुत्रचित् ॥ असत्कृत्यातिथिना यो न मे भोक्ष्यति कर्हिचित् ॥ ३१ ॥ वैश्वदेवादिकं कर्म कृत्वा गृहपतिर्मम ॥ प्रतीक्षेतातिथिपथं तस्मात्त्वमतिथिर्भव ॥ ३२ ॥ विनातिथिं गृहस्थो यस्त्वन्नमेको निषेवते ॥ निषेवतेऽधंस परं सहितः स्वापितामहे ॥ ३३ ॥

तिक्चित् ॥ तत्र विभक्तिव्यत्ययश्छांदसः ॥ २५ ॥ एतादृशशापे कारणमाह ॥ गर्वः परोऽत्र विद्यानामिति ॥ परोऽत्र विद्येति पाठे गौर्गर्वेणुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सुधाऽमृताधिष्ठात्रीदेवता ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अथवेतिपक्षांतरे ॥ आज्ञातमितिकचिद् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भक्तपोतप्रदासंवागणवतारणाय

तस्मात्त्वारितमायाहिकुरुमेपत्युरीहितम् ॥ गार्हस्थ्यंसफलं कर्तुमिच्छतोऽतिथिपूजनात् ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वागतामर्षेणव्यासस्तामाहाविस्मितः ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ भद्रेकात्वंकुतःप्राप्तापूर्वदृष्टानकुत्रचित् ॥ ३५ ॥ मन्येधर्ममयीमूर्तिःकापित्वंशुचिमानसा ॥ त्वदर्शनात्परांप्रीतिसंप्राप्तानीन्द्रियाणिमे ॥ ३६ ॥ त्वंसुधैवभवेःप्रायःसर्वावयवसुंदरि ॥ मंदराघातसंत्रासात्यक्तक्षीरणवस्थितिः ॥ ३७ ॥ कलासुधाकरस्याथकुहूराहुभयार्दिता ॥ सीमंतिनीस्वरूपेणतिष्ठेःकाश्यामनिर्भया ॥ ३८ ॥ अथवाकमलासित्वंविहायकमलालयम् ॥ निशिसंकोचिनकाश्यांविकाशिन्यावसेःसदा ॥ ३९ ॥ किंवा नुकुरुणामूर्तिरिदकाशिनिवासिनाम् ॥ सर्वदुःखौघहरिणीपरानंदप्रदायिनी ॥ १४० ॥ वाराणस्याःकिमेतवाऽधिष्ठात्रीदेवतात्वमु ॥ किंवा निर्वाणलक्ष्मीस्त्वंयाकाश्यांपरिगीयते ॥ ४१ ॥ श्वपाकंयायजूकंवाप्रतिऽलंकुर्वतीसमम् ॥ मद्राग्यंवापरिणतमेतद्योषित्स्वरूपतः ॥ ४२ ॥ अथवासाभवेचूनंयाक्षेत्रे परिगीयते ॥ भक्तपोतप्रदाभक्त्याभवानीभवनाशिनी ॥ ४३ ॥ सर्वथैवननारीत्वंनासुरीनैवकिन्नरी ॥ विद्याधरीननोनागीनोगंधर्वानियक्षिणी ॥ ४४ ॥ त्वमिष्टदेवतैवासिकाचिन्मेमोहहारिणी ॥ केयंचिताथवामेत्रकाचित्त्वंभवसुंदरि ॥ ४५ ॥ परवानस्म्यहंजातस्तावदर्शनतोऽधुना ॥ अवश्यमेवकर्तास्मितवादेश्यंतदादिश ॥ ४६ ॥ एकंतपोव्ययंहित्वाकारयिष्यसियत्पुनः ॥ तदेवाहंकरिष्यामिविधेयःशुभलोचने ॥ ४७ ॥ नवचस्त्वादृशीनाहिमहत्त्वंहापयेत्सताम् ॥ परंत्वंकासिसुभगेसत्यंब्रूहिममाग्रतः ॥ ४८ ॥ अथवातवदेहेस्मिन्कासत्यंनिर्मलेक्षणे ॥ इतिपृष्टाहमुनिनासाविश्वायुर्वदोद्भव ॥ ४९ ॥ अत्रत्यस्यैवहिमुनेगृहिणीगृहमेधिनः ॥ नित्यवीक्षेचरंतंत्वाभिशांशिष्यगणैर्वृतम् ॥ १५० ॥ त्वमेवमानोजानीपेजानेत्वामहमेवहि ॥ तपस्विन्किंवहूक्तेनयावन्नास्तंत्रजेद्रविः ॥ ५१ ॥ प्राणनाथस्यमेतावदातिथ्यंसफलीकुरु ॥ तच्छ्रुत्वासमुनिःप्राहविनयानतंकं धरः ॥ ५२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ अस्तिमेनियमःकश्चित्ससिद्धिंचेद्रजेच्छुभे ॥ एकभिक्षांतदाहंतुकरिष्येनान्यथापुनः ॥ ५३ ॥ तपस्व्युदीरितंश्रुत्वासाप्रोवाचवचस्ततः ॥ अविशंकंवदमुनेकस्तेस्तिनियमःसुधीः ॥ ५४ ॥

विद्यानौमदेत्यर्थः ॥ किमिति सर्वे संसारं न सरेयुरिति तत्राह ॥ भक्त्येति ॥ प्रेमलक्षणयेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विधेयस्त्वदधीनस्त्वयोक्तइति यावत् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विश्वायुर्विश्वेकजीवनेत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ यादेवी सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थितेति ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुधीरितिकटाक्षः ॥ ५४ ॥

॥ १२ ॥ नादविदुः कलात्मको नादविदुः कलास्वरूपः ॥ वाच्यवाचकयोरभेदनिर्देशात्सामानाधिकरण्यात् ॥ पृष्ठधृतपाठे द्वाभ्यो विश्वेश्वरो यत्रास्तीति पृथग्वाक्यम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ नीराजयंति नीराजनां
मापयंति ॥ १६ ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधाराभिः पंचामृतसंपातैः ॥ १८ ॥ तरुभिरन्यैर्धूसैः सह ॥ ऋतुभिरिति क्वचित् ॥ निवसंतोर्विशेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शपञ्चस्पति ॥ अशपत्स्विती

नगर्भवाससंसर्गः काशीसंस्थितिकारिणाम् ॥ नकलिश्चात्र बाधेत कालो नैव प्रबाधते ॥ १२ ॥ एनां सिनात्र बाधंते विश्वेश शरणार्थिनः ॥ यत्र विश्वेश्वरः
साक्षात्नादविदुः कलात्मकः ॥ १३ ॥ ध्वनिरूपी हितत्रास्ति प्रणवो मंत्रविग्रहः ॥ अतो विग्रहवन्तो त्रसंति वेदाविनिश्चितम् ॥ १४ ॥ सरस्वती सरिद्रूपा ह्यतः
शास्त्रनिकेतनम् ॥ आनंदकाननं सर्वधर्मशास्त्रकृतालयम् ॥ १५ ॥ यावन्तो दिवि वेदेवास्तावन्तो त्रमृपानहि ॥ नीराजयंति विश्वेशं रात्रौ रात्रौ सदाऽहयः ॥
॥ १६ ॥ स्वफणामणिदीपैश्च प्राप्य कार्शिरसा तलात् ॥ समुद्राः सर्वे एवात्र कामवेनुव्रजान्विताः ॥ १७ ॥ पंचपीयूषधाराभिर्विश्वेशं स्नपयंति हि ॥ मंदारः पा
रिजातश्च संतानो हरिचंदनः ॥ १८ ॥ कल्पद्रुमश्च पंचैते तरुभिः सह सर्वदा ॥ १९ ॥ सर्वे सुरनिकायाश्च सर्वे एव महर्षयः ॥ योगिनः सर्वे एवात्र काशीनाथसु
पासते ॥ २० ॥ विद्यानां सदनं काशी काशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिक्सेत्रमिदं काशी काशी सर्वात्रयीमयी ॥ २१ ॥ इति श्रुत्वा मुनिवरः पाराशर्यो महातपाः ॥
एवं ब्रभाषेतां शिष्यान् पुनः श्लोकं पठन् त्वमुम् ॥ २२ ॥ ॥ शिष्या ऊचुः ॥ ॥ विद्यानां चाश्रयः काशी काशीलक्ष्म्याः परालयः ॥ मुक्तिक्सेत्रमिदं काशी
काशी सर्वात्रयीमयी ॥ २३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ निश्चयेति तदा व्यासः कोर्धाधीकृतलोचनः ॥ क्षुत्कृशानुज्वलन्मूर्तिः कार्शिशप्यति कुंभज ॥
॥ २४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ मा भूत्रैरूपी विद्यामाभूत्रैरूपं धनम् ॥ मा भूत्रैरूपी मुक्तिः कार्शिव्यासः शपन्निति ॥ २५ ॥ गर्वः परोत्र विद्यानां धनगर्वो
त्र वै महान् ॥ मुक्तिगर्वेण नो भिक्षां प्रयच्छंत्यत्र वासिनः ॥ २६ ॥ इति कृत्वा मतिव्यासः काश्यां शापमदात्तदा ॥ दत्त्वा पिशापं समुनिर्भाक्षितुं कोधवान्ययौ ॥
॥ २७ ॥ प्रतिगृहं त्वरायुक्तः प्रविशन्व्योमदत्तदहक् ॥ बभ्रामनगरीं सर्वां कापि भैक्षं न लब्धवान् ॥ २८ ॥ अंशुमालिनमावीक्ष्य मनाग्लोहितमंडलम् ॥ भिक्षा
पात्रं परिक्षिप्य निर्यावाश्रमं प्रति ॥ २९ ॥ अथ गच्छन् महादेव्या गृहद्वारि निषण्णया ॥ प्राकृतस्त्रीस्वरूपिण्या भिक्षायै प्रार्थितो तिथिः ॥ ३० ॥ ॥
गृहिण्युवाच ॥ ॥ भगवन् भिक्षुकास्तावदद्य दृष्टान कुत्रचित् ॥ असत्कृत्यातिथिना योनमेभोक्ष्यति कर्हिचित् ॥ ३१ ॥ वैश्वदेवादिकं कर्म कृत्वा गृहप
तिर्ममं ॥ प्रतीक्षेतातिथिपथं तस्मात्त्वमतिथिर्भव ॥ ३२ ॥ विनातिथिं गृहस्थो यस्त्वन्नमेको निषेवते ॥ निषेवतेऽध्वसपरं सहितः स्वपितामहैः ॥ ३३ ॥

तिक्कचित् ॥ तत्र विभक्तिव्यत्ययश्छांदसः ॥ २५ ॥ एतादृशशपेकारणमाह ॥ गर्वः परोऽत्र विद्यानामिति ॥ परोऽत्र विद्येति पाठे गौर्गर्वहेतुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सुधाऽमृताधिष्ठात्रादेवना ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अथवेतिपक्षांतरे ॥ आह्वातमितिकचित् ॥ ३९ ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ भक्तपोतप्रदासमागणवतागणाय

तस्मात्त्वरितमायाहिकुरुमेपत्युरीहितम् ॥ गार्हस्थ्यसफलं कर्तुमिच्छतोऽतिथिपूजनात् ॥ ३४ ॥ इतिश्रुत्वागतामर्षोव्यासस्तामाहविस्मितः ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ भद्रेकात्वंकुतःप्राप्तापूर्वदृष्टानकुत्रचित् ॥ ३५ ॥ मन्येवर्ममयीमूर्तिःकापित्वंशुचिमानसा ॥ त्वदर्शनात्प्रांतीतिंसंप्राप्तानीन्द्रियाणिमे ॥ ३६ ॥ त्वंसुधैवभवेःप्रायःसर्वावयवसुंदरि ॥ मंदराघातसंत्रासात्यक्तक्षीरार्णवस्थितिः ॥ ३७ ॥ कलासुधाकरस्याथकुहूराहुभयार्दिता ॥ सीमंतिनीस्वरूपेणतिष्ठेःकाश्यामनिर्भया ॥ ३८ ॥ अथवाकमलासित्वाविहायकमलालयम् ॥ निशिसंकोचिनंकाश्याविकाशिण्यावसेःसदा ॥ ३९ ॥ किंवा नुकुरुणामूर्तिरिदंकाशिनिवासिनाम् ॥ सर्वदुःखौघहरिणीपरानंदप्रदायिनी ॥ १४० ॥ वाराणस्याःकिमेथवाऽधिष्ठात्रीदेवतात्वमु ॥ किंवा निर्वाणलक्ष्मीस्त्वंयाकाश्यांपरिगीयते ॥ ४१ ॥ श्वपाकंयायजूकंवाप्रतिऽलंकुर्वतीसमम् ॥ मद्भाग्यंवापरिणतमेतद्योषित्वस्वरूपतः ॥ ४२ ॥ अथवासाभवेचूनयाक्षेत्रे परिगीयते ॥ भक्तपोतप्रदाभक्त्याभवानीभवनाशिनी ॥ ४३ ॥ सर्वथैवननारीत्वंनासुरीनैवकिन्नरी ॥ विद्याधरीननोनागीनोगंधर्वानियक्षिणी ॥ ४४ ॥ त्वमिष्टदेवतैवासिकाचिन्मेमोहहारिणी ॥ केयंचिताथबामेत्रकाचित्त्वंभवसुंदरि ॥ ४५ ॥ परवानस्यहंजातस्तावदर्शनतोऽधुना ॥ अवश्यमेवकर्तास्मितवादेश्यंतदादिश ॥ ४६ ॥ एकंतपोव्ययंहित्वाकारयिष्यसियत्पुनः ॥ तदेवाहंकरिष्यामिविधेयःशुभलोचने ॥ ४७ ॥ नवचस्त्वादृशीनांहिमहत्त्वंहापयेत्सताम् ॥ परंत्वंकासिसुभगेसत्यंब्रह्मिममाग्रतः ॥ ४८ ॥ अथवातवदेहेस्मिन्कासत्यंनिर्मलेक्षणे ॥ इतिपृष्टाहमुनिनासाविश्रायुर्घटोद्भव ॥ ४९ ॥ अत्रत्यस्यैवहिमुनेगृहिणीगृहमेधिनः ॥ नित्यवीक्षेचरंतंत्वांभिर्शाशिष्यगणैर्वृतम् ॥ १५० ॥ त्वमेवमांनोजानीपेजानेत्वामहमेवहि ॥ तपस्विन्किंवहूतेनयावन्नास्तंत्रजेद्रविः ॥ ५१ ॥ प्राणनाथस्यमेतावदातिथ्यंसफलीकुरु ॥ तच्छ्रुत्वासमुनिःप्राहविनयानतंकंथरः ॥ ५२ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ अस्तिमेनियमःकश्चित्ससिद्धिंचेद्रजेच्छुभे ॥ एकभिक्षांतदाहंतुकरिष्येनान्यथापुनः ॥ ५३ ॥ तपस्व्युदीरितंश्रुत्वासाप्रोवाचवचस्ततः ॥ अविशंकंवदमुनेकस्तेस्तिनियमःसुधीः ॥ ५४ ॥

विषयानौपदेत्यर्थः ॥ किमितिसर्वेसंसारंनखरेयुरितितत्राह ॥ भक्त्येति ॥ प्रेमलक्षणयेत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विधेयस्त्वदधीनस्त्वयोक्तइतिपावत् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ विश्रायुर्विषयजीवनेत्यर्थः ॥ तदुक्तम् ॥ यादेवीसर्वभूतेषुवृत्तिरूपेणसंस्थितेति ॥ ४९ ॥ १५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सुधीरितिकटाक्षः ॥ ५४ ॥

॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥ सर्वशःसर्वमकरेण॥तादृश्यश्चतामहिलाश्चभार्यास्तादृग्महिलाः ॥१६०॥१६१॥१६२॥१६३॥१६४॥ तन्मार्गलोचनां व्यासागमवर्त्मदृष्टिम् ॥५५॥ समयासमीपे ॥५६॥
ज्योतिस्तत्पाज्योतिषोविस्तारेणाहितासमर्पितादिनश्रियेषांते ॥ स्वर्जितस्वर्गमश्रियमितिपाठेस्त्रीचमण्यविशेषणम् ॥ ६७ ॥ कतिचित्परिविष्टाःकतिचिद्विज्जैःपरिविष्टमन्त्रेभ्यस्तेतया ॥५८॥

ममभर्तुःप्रसादेनकिंचिन्नूनंयतोऽन्न ॥ इतिश्रुत्वाप्रहृष्टात्मासतामाहतपोधनः ॥ ५५ ॥ अयुतंममशिष्यायेतैःसपाक्तिमहं वृणे ॥ अस्तंयावन्नयात्यर्क
स्तावद्भेद्येन्यथानहि ॥ ५६ ॥ निशम्येतिप्रहृष्टास्यासाप्रोवाचमुनिमतः ॥ किंविलंबेनतद्याहिसर्वाश्रिष्यान्समाह्वय ॥ ५७ ॥ पुनःप्राहसतांसाधि
त्वेतावत्सिद्धिरस्ति ॥ येनतृप्तिंगमिष्यंतिमाच्छिष्याःसर्वएवते ॥५८॥ स्मिन्वाथसाब्रवीत्तुमुनेभर्तुर्गुणप्रहात् ॥ सिद्धमेवसदेवास्तेसर्वतावन्ममालये ॥
॥ ५९ ॥ यावतार्थिजनस्तृप्तिमेतिसर्वोपि सर्वशः ॥ वयंनतादृग्महिलाभर्तुसदेहकारिकाः ॥ १६० ॥ आयातोर्थीयदागेहेसिद्धकार्यतदेवाहि ॥ परिपूर्णा
दिशःसर्वाःपरिपूर्णामनोरथाः ॥ ६१ ॥ परिपूर्णगृहंसर्वपत्युःपादप्रसादतः ॥ यादितूर्णसमायाहियावदन्नार्थिभिःसह ॥ ६२ ॥ पतिर्मेबहुकालीनःकालं
नसहतेचिरम् ॥ प्रियातिथिःप्रियतमस्तदातिथ्यसमृद्धये ॥६३॥ आशुगत्वासमागच्छयावन्नास्तमितोरविः ॥ इतिप्रहृष्टस्त्वरितःशिष्यानाह्वयसर्वतः ॥
॥ ६४ ॥ आगत्यतांपुनःप्राहृष्टातन्मार्गलोचनाम् ॥ मातःसर्वसमायातास्त्वरितंदेहिभोजनम् ॥ ६५ ॥ अस्ताचलंहिसमयासमियादेपभास्करः ॥
इत्युक्त्वामंदिरस्यांतर्विविशुस्तेतपोधनाः ॥ ६६ ॥ तन्मंडपमणिज्योतिस्तत्पाहितदिनश्रियः ॥ यावद्भूच्छंतितत्सौधमध्यमाशुतपस्विनः ॥ ६७ ॥
पादोप्रक्षालयतावत्तैश्चित्तैश्चित्समर्च्यच ॥ कतिचित्परिविष्टाभ्राभोक्तुमेवोपवेशिताः ॥ ६८ ॥ तदिव्यपाकसंभारान्दृष्ट्वातदृष्टयःक्षणात् ॥ परंतुति
मुपागच्छन्प्राणन्यामोदराजिभिः ॥ ६९ ॥ अतितृप्तिंसमापन्नास्तेतदन्ननिषेवणात् ॥ आचांताश्चंदनैःसग्भिर्बवैःपरिभूषिताः ॥ १७० ॥ अथसांध्यंवि
धिकृत्वाप्रोपविश्यतदग्रतः ॥ अभिनंद्यमहाशीर्भिर्यावद्व्रतं प्रचक्रमुः ॥ ७१ ॥ तावद्भृष्टगृहस्थेनगृहिणीसाकटाक्षिता ॥ पप्रच्छतीर्थेवसतांकोधमोमुख्यए
वहि ॥ ७२ ॥ तथातदनुसारेणतीर्थवर्तामेहवयम् ॥ सर्वधर्मविदांश्रेष्ठःश्रुत्वातद्गृहिणीवचः ॥७३॥ तदादरमुधाक्लिन्नमहाप्रस्वादतर्पितः ॥ प्रत्युवाचमुनि
व्यासःस्मिन्वातांसर्ववित्तमाम् ॥७४॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ स्वच्छांतःकरणेमातर्महामिष्टान्नमानदे ॥ सएषधर्मो नान्योस्तियत्त्वयापरिचर्यते ॥७५॥

प्राणेत्रियहिताघ्राणन्यस्ताश्चतामोदराजयश्चताभिः ॥ घ्राणनेतिकचित् ॥ तत्रघ्राणनमाघ्राणम् ॥ ६९ ॥ १७० ॥ तदग्रतःगृहस्थाग्रतः ॥ ७१ ॥ कटाक्षिताकटाक्षेणमेरिता ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
तदिति॥तस्याभवान्याआदररूपमुपवक्रिन्मुपकंयन्महान्नम् ॥ यद्वाऽऽदरमुपवक्रिन्नमार्द्रतत्पूर्वकंयन्महान्नमित्यर्थः ॥ तस्ययःस्वादस्तेनतर्पितइति ॥ ७४ ॥ मिष्टान्नं चमानश्चेतिट्टः ॥ ७५ ॥

॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ तत्पुष्पेषु ॥ ऐश्वर्ये ॥ दानं च पेक्षीत्यन्वयः ॥ तदत्र तावन्नैसिष्टेति कचित्पाठः ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥
तस्यैतदशापः कस्यस्यादित्यर्थः ॥ कस्याभागात्कस्यस्य इति कचित् ॥ अभागात्स्वस्येति चान्यत्र ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ शापवर्जितेदत्तोपि शापोऽत्र न भवतीत्यर्थः ॥ १९० ॥
त्वमेव धर्मजानासि पतिशुश्रूषणे रता ॥ यदि पृच्छसि मां सत्यं तदा किंच न वच्मि ते ॥ ७६ ॥ वक्तव्यमेव पृष्टेन मनागपि विजानता ॥ स एव धर्मः सुभगेनान्यो
धर्मोऽस्ति कश्चन ॥ ७७ ॥ येनैष तोषमायाति तव भर्ता चिरंतनः ॥ ॥ गृहिण्युवाच ॥ ॥ अयं धर्मो भवेन्नृनं क्रियते च स्वशक्तिः ॥ ७८ ॥ साधारणा
निधर्माणि संपृच्छेता निमेव द ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ अनुद्वेगकरं वाक्यं परोत्कर्षसहिष्णुता ॥ ७९ ॥ विचार्य कारितानि त्वं स्वधिष्ण्योदयचित्तनम् ॥
गृहस्थ उवाच ॥ ॥ एषु धर्मेषु भो विद्वंस्त्वयिकोऽस्तीह तद्वद ॥ १८० ॥ ततः स्थगितवद् व्यासस्तस्थोर्किंचित्रचोक्तवान् ॥ ततः पुनर्गृहस्थेन सहिप्रोक्तस्तपो
धनः ॥ ८१ ॥ यद्येत एव धर्मास्त्वया ये प्रतिपादिताः ॥ तद्वा तता तव वै वैक्षिदानं शापस्य चोत्तमम् ॥ ८२ ॥ त्वय्येव हि दया सम्यग्धैर्यं त्वय्येव चोत्तमम् ॥
त्वयि संभावनास्त्येव कामक्रोधविनिग्रहे ॥ ८३ ॥ त्वमेव सम्यग्जानीषे वक्तुं चोद्वेगवर्जितम् ॥ त्वय्येव सम्यग्गृह्येत परोत्कर्षसहिष्णुता ॥ ८४ ॥ विचार्य
कारितायाश्च त्वमेव निलयो महान् ॥ स्वस्य धिष्ण्यस्य च भर्ता चिरंतनोऽयं दुदयं ध्रुवम् ॥ ८५ ॥ ममैकं ब्रूहि भो विद्वच्छापं दद्याच्च यः कुधा ॥ अलभन् स्वार्थं सं
सिद्धिं मभाग्यात्तस्य कस्यसः ॥ ८६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ यः स्वार्थं सिद्धिं मलभन्नभाग्याच्छपति कुधा ॥ स शापः प्रत्युत भवेच्छमुरेवा विवे
किनः ॥ ८७ ॥ ॥ गृहस्थ उवाच ॥ ॥ भवता भ्रमता विप्रनाता भिक्षाय दाप्य हो ॥ तदा पराङ्किमिह वराकैः क्षेत्रवासिभिः ॥ ८८ ॥ तपास्विष्णुमे
वाक्यं राजधान्यां ममेह यः ॥ ऋद्धिं द्रष्टुं न शक्नोति परितः स एव हि ॥ ८९ ॥ अद्य प्रभृति नक्षत्रे मदीये शापवर्जिते ॥ आवस्य क्रोधनमुनेन वासे योग्यताव्रते ॥
॥ १९० ॥ इदानीमेव निर्गच्छ ब्रूहि क्षेत्रादितो भव ॥ त्वद्विधानानं योग्यं मे क्षेत्रं मोक्षैकसाधनम् ॥ ९१ ॥ अत्रालपमपियदौर्घ्यं कृतं त्वं क्षेत्रवासिनाम् ॥
तदौर्घ्यस्य परीपाको रुद्रपैशाच्यमेव हि ॥ ९२ ॥ तच्छ्रुत्वा वेपमानः स परिशुष्कौष्ठालुकः ॥ जगाम शरणं गौरौ लुठंस्तच्चरणाग्रतः ॥ ९३ ॥ उवाच च वचो
मातस्त्राहि त्राहि भृशं रुदन् ॥ अनाथस्त्वत्सनाथो हं बालिशस्तव बालकः ॥ ९४ ॥ शरणागतं च संत्राहिरक्ष मां शरणागतम् ॥ बहूनामागसांगेह मस्माकं दुष्ट
मानसम् ॥ ९५ ॥ शंभुशापोऽन्यथा कर्तुं भवत्यापिन शक्यते ॥ अहं च शरणायातस्तदेकं क्रियतां शिवे ॥ ९६ ॥ प्रत्यष्टमि सदा क्षेत्रे प्रतिभूतं च पार्वति ॥
दिशप्रवेशनादेशने शस्त्वद्वाक्यलं चकः ॥ ९७ ॥ इत्युक्ता तेन मुनिना भवानी करुणाजनिः ॥ मुखं मे हि शतुर्वीक्ष्य तथेत्याह तदा ज्ञया ॥ ९८ ॥ अर्थातिर्हि
तवं तौ तौ शिवो क्षेत्रशिवं करौ ॥ व्यासोऽपि निर्ययो क्षेत्रात्स्वापराधवशं वदन् ॥ ९९ ॥

स्वविधानाभित्ययं भावः ॥ अत्रत्यैः कामक्रोधादि हि तैर्भाष्यमिति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ प्रतिभूतं प्रतिचतुर्दशे ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ स्वश्राप्ती अपराधवशं तस्मात्मानं

वदतीति तथा ॥ छांदसोलुगभावः ॥ स्वापराधं च संवदन्नितिकचिद् ॥ ९९ ॥ २०० ॥ रोवसितरे ॥ १ ॥ २ ॥ आख्यानतात्पर्यमाह ॥ अतइति ॥ ३ ॥ १०४ ॥ ॥ इति श्रीरामानंद
कृतायां काशीखंडटीकायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ सप्तभिः महितेऽध्यायेन कृत्याख्ये मनोहरे ॥ वर्णने क्षेत्रतीर्थानां क्रियते सर्वपापनुत् ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अहोरात्रं सपश्यन्वैक्षेत्रं दृष्टेरदूरगम् ॥ प्राप्याष्टमौ च भूतांचमध्यक्षेत्रं सदाविशेत् ॥ २०० ॥ लोलार्कादिभिर्दिग्भागेस्वर्धुनीपूर्वरोधसि ॥ स्थितो ह्यद्यापि
पश्येत्सकाशीप्रासादराजिकाम् ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्थं कुंभजसव्यासः क्षेत्रशापंप्रदास्यति ॥ क्षेत्रशापप्रदानाच्च बहिर्यास्यति तत्क्षणात् ॥
॥ २ ॥ अतएवाविमुक्तस्य क्षेत्रस्य शुभशंसिनः ॥ भविष्यति शुभं नित्यमन्यथा त्वन्यथैव हि ॥ ३ ॥ श्रुत्वा ध्यायामिमं पुण्यं व्यासशापविमोक्षणम् ॥
महादुर्गोपसर्गं भ्योभयंतस्य न कुत्रचित् ॥ २०४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे व्यासशापविमो
क्षणं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ ॥ एतद्भविष्यं श्रुत्वा हं व्यासस्य शिवनंदन ॥ आश्चर्यभाजनं जातस्तीर्था
निकथयाधुना ॥ १ ॥ आनंदकाननेयानियत्र संतिषडानन ॥ तानि लिङ्गस्वरूपाणि समाचक्ष्वममाग्रतः ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अयमेव हि
वैप्रश्रोदेव्यै देवेन भोस्तदा ॥ यादृशः कथितो वच्मि तादृशं शृणु कुंभज ॥ ३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यानि यानि हि तीर्थानि यत्र यत्र महेश्वर ॥ तानि तानी
ह मेकाश्यांतत्र तत्र वदप्रभो ॥ ४ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ शृणु देवि विशालाक्षि तीर्थलिङ्गमुदाहृतम् ॥ जलाशयेऽपि तीर्थाख्या जाता मूर्तिपरिग्रहात् ॥
॥ ५ ॥ मूर्तयो ब्रह्मविष्ण्वर्कशिवविघ्नेश्वरादिकाः ॥ लिङ्गं शैवमिति स्मृता तं यत्रैतत्तीर्थमेव तत् ॥ ६ ॥ वाराणस्यां महादेवः प्रथमं तीर्थमुच्यते ॥ तदुत्तरे महाकूपः
सारस्वतपदप्रदः ॥ ७ ॥ क्षेत्रपूर्वोत्तरे भागे तद्दृष्टं पशुपाशहृत् ॥ तत्पश्चाद्भिग्रहवती पूज्या वाराणसीनरैः ॥ ८ ॥ साण्जिता प्रयत्नेन सुखवस्तिप्रदा सदा ॥
महादेवस्य पूर्वेण गोप्रेक्षं लिङ्गमुत्तमम् ॥ ९ ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्सम्यग्गोदानजनितं फलम् ॥ गोलोकात्प्रेषिता गावः पूर्वयच्छंभुना स्वयम् ॥ १० ॥ वाराणसीं
समायाता गोप्रेक्षं तत्ततः स्मृतम् ॥ गोप्रेक्षादक्षिणे भागे दधीचीश्वरसंज्ञितम् ॥ ११ ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्पुंसां फलं यज्ञसमुद्भवम् ॥ अत्रीश्वरं तु तत्प्राच्यां मधुकैटभपू
जितम् ॥ १२ ॥ लिङ्गं दृष्ट्वा प्रयत्नेन वैष्णवं पदमृच्छति ॥ गोप्रेक्षात्पूर्वदिग्भागे लिङ्गं वैविज्वरं स्मृतम् ॥ १३ ॥ तस्य संपूजनान्मर्त्यो विज्वरो जायते क्षणात् ॥
प्राच्यां विदेश्वरस्तस्य चतुर्वेदफलप्रदः ॥ १४ ॥ वेदेश्वरादुदीच्यां तु क्षेत्रज्ञश्चादिकेशवः ॥ दृष्टं त्रिभुवनं सर्वतस्य संदर्शनाद्भुवम् ॥ १५ ॥

देवि विशालाक्षि तर्हि जलाशयादेः कथं तीर्थत्वं तत्राह ॥ जलाशय इति ॥ ५ ॥ मूर्तेनामविघ्नानादित्युक्तं तामूर्तेरिव दर्शयति ॥ मूर्तय इति ॥ शैवशिवसंबन्धि मूर्तिरूपं लिङ्गमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ पशवो
जीवास्तेषां पाशाश्च नृविंशतितत्त्वानि न दृढत् ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ शंभुप्रेषितगोभिः प्रेष्यत इति गोप्रेक्षम् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्य प्राच्यां वेदेश्वर इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ क्षेत्रज्ञ इति ॥ १५ ॥

विधिनास्थापितमितिक्षेपः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुंतीश्वरं पृथयास्थापितम् ॥ कुंभीश्वरमितिकचित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ रौरवादिषु आदिशब्देन महारौरवादयो गृह्यन्ते ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यांसिद्धि

संगमेश्वरमालोक्य तत्प्राच्यां जायते नवः ॥ चतुर्मुखेन विधिना तत्पूर्वेण चतुर्मुखम् ॥ १६ ॥ प्रयागसंज्ञकं लिङ्गमर्चितं ब्रह्मलोकदम् ॥ तत्र शांतिकरी गौरी
पूजिता शांतिकृद्भवेत् ॥ १७ ॥ वरणायास्तटे पूर्वेषु पूज्यं कुंतीश्वरं नृभिः ॥ तत्पूजनात् प्रजायन्ते पुत्रानि जकुलोज्ज्वलाः ॥ १८ ॥ कुंतीश्वरादुत्तरतस्तीर्थवैका
पिलोद्भवः ॥ तत्र वैष्णवान्मात्रेण वृषभध्वजपूजनात् ॥ १९ ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं त्वविकलं भवेत् ॥ रौरवादिषु ये केचित्पितरः कोटिसंमिताः ॥ २० ॥
तत्र श्राद्धकृते पुत्रैः पितृलोकं प्रयाति ते ॥ आनुसूये श्वरं लिङ्गं गोप्रेक्षादुत्तरे मुने ॥ २१ ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्स्त्रीणां पातिव्रत्यफलं स्फुटम् ॥ तल्लिङ्गपूर्वदिग्भागे पूज्यः
सिद्धिविनायकः ॥ २२ ॥ यांसिद्धयः समीहितसतामाप्नोति तत्र ते ॥ हिरण्यकशिपोर्लिङ्गं गणेशात्पश्चिमे ततः ॥ २३ ॥ हिरण्यकूपस्तत्रास्ति हिरण्याश्वसमृ
द्धिकृत् ॥ २४ ॥ मुंडासुरेश्वरं लिङ्गं तत्प्रतीच्यां च सिद्धिदम् ॥ अभीष्टदंतु नैर्ऋत्यां गोप्रेक्षादृषभेश्वरम् ॥ २५ ॥ मुनेस्कंदेश्वरं लिङ्गं महादेवस्य पश्चिमे ॥
तल्लिङ्गपूजना नृणां भवेन्ममसलोकता ॥ २६ ॥ तत्पार्श्वतो हि शाखेशो विशाखेशश्च तत्र वै ॥ नैगमेये श्वरस्तत्र येन्येन द्वादयोगणाः ॥ २७ ॥ तेषामपि हि
लिङ्गानि तत्र संतिसहस्रशः ॥ तद्दर्शनाद्भवेत्पुंसां तत्तद्गणसलोकता ॥ २८ ॥ नंदीश्वरात्प्रतीच्यां च शिलादेशः कुधीहरः ॥ महाबलप्रदस्तत्र हिरण्याक्षेश्वरः
शुभः ॥ २९ ॥ तद्दर्शनेऽहसाख्यं लिङ्गं सर्वमुखप्रदम् ॥ प्रसन्नवदनेशाख्यं लिङ्गं तस्योत्तरे शुभम् ॥ ३० ॥ प्रसन्नवदनस्तिष्ठेद्भक्तस्तद्दर्शनाच्छुभात् ॥
तदुत्तरे प्रसन्नोदंकुंडं नैर्मल्यदं नृणाम् ॥ ३१ ॥ प्रतीच्यामदृहासस्य मित्रावरुणनामनी ॥ लिङ्गे तल्लोकदपूज्ये महापातकहारिणी ॥ ३२ ॥ नैर्ऋत्यां चादृहा
सस्य वृद्धवासिष्ठसंज्ञकम् ॥ लिङ्गं तत्पूजनात्पुंसां ज्ञानमुत्पद्यते महत् ॥ ३३ ॥ वसिष्ठेशसमीपस्थः कृष्णेशो विष्णुलोकदः ॥ तद्याम्यां याज्ञवल्क्येशो ब्रह्मते
जो विवर्धनः ॥ ३४ ॥ प्रह्लादेश्वरमभ्यर्च्य तत्पश्चाद्भक्तिवर्धनम् ॥ स्वयंलीनः शिवो यत्र भक्तानुग्रहकाम्यया ॥ ३५ ॥ अतः स्वलीनं तत्पूर्वे लिङ्गं पूज्यं
प्रयत्नतः ॥ सदैव ज्ञाननिष्ठानां परमानंदमिच्छताम् ॥ यागतिर्विहिता तेषां स्वलीने सातनुत्यजाम् ॥ ३६ ॥ वैरोचने श्वरं लिङ्गं स्वलीनात्पुरतः स्थितम् ॥
तदुत्तरे बलीशं च महाबलविवर्धनम् ॥ ३७ ॥ तत्रैव लिङ्गं बाणेशं पूजितं सर्वकामदम् ॥ चंद्रेश्वरस्य पूर्वेण लिङ्गं विद्येश्वराभिधम् ॥ ३८ ॥

ममीष्टांसिद्धिम् ॥ तत्र ते तस्यैव मस्तत्प्रवतः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ ममस्कंदस्य सलोकता समानलोकता ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अविक्लं समग्रम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ आश्विने येन रौद्राश्विनी कुमाराभ्यां स्थापितौ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ यातुवान्याने कृत्याम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 सर्वाविद्याः प्रसन्नाः स्युस्तस्य लिंगस्य सेवनात् ॥ तद्दक्षिणे तुर्वीरेशो महासिद्धिविधायकः ॥ ३९ ॥ तत्रैव विकटादेवी सर्वदुःखोच्चमोचनी ॥ पंचमुद्रं महापीठं
 तज्ज्ञेयं सर्वसिद्धिदम् ॥ ४० ॥ तत्र जप्तामहामंत्राः क्षिप्रं सिध्यन्ति नान्यथा ॥ तत्पीठे वायुकोणे तु संपूज्यः सगरेश्वरः ॥ ४१ ॥ तदर्चनादश्वमेधफलत्वं वि-
 कलं भवेत् ॥ तदीशाने च वालीशस्तिर्यग्योनिनिवारकः ॥ ४२ ॥ महापापौघविध्वंसी सुग्रीवेशस्तदुत्तरे ॥ हनूमदीश्वरस्तत्र ब्रह्मचर्यफलप्रदः ॥ ४३ ॥
 महाबुद्धिप्रदस्तत्र पूज्यो जांबवतीश्वरः ॥ आश्विने येन रौद्रपूज्यौ गंगायाः पश्चिमे तटे ॥ ४४ ॥ तदुत्तरे भद्रहृदोगवांक्षीरेण पूरितः ॥ कपिलानां सहस्रेण सम्य-
 गदत्तेन यत्फलम् ॥ ४५ ॥ तत्फलं लभते मर्त्यः स्नातो भद्रहृदेषु वम् ॥ पूर्वाभाद्रपदायुक्ता पौर्णमासी यदा भवेत् ॥ ४६ ॥ तदा पुण्यतमः कालो वाजिमेधफ-
 लप्रदः ॥ हृदपश्चिमतीरे तु भद्रेश्वरविलोकनात् ॥ ४७ ॥ गोलोकं प्राप्नुयात्तस्मात्पुण्यान्नेत्रात्र संशयः ॥ भद्रेश्वराद्या तु धान्यामुपशांतिशिवो मुने ॥ ४८ ॥
 तस्य लिंगस्य संस्पर्शात्परां शांतिं समृच्छति ॥ उपशांतिशिवं लिंगं दृष्ट्वा जन्मशतार्जितम् ॥ ४९ ॥ त्यजेदश्रेयसो राशिं श्रेयो राशिं च विदति ॥ तदुत्तरे च चक्रेशो
 योनिचक्रनिवारकः ॥ ५० ॥ तदुत्तरे चक्रहृदो महापुण्यविवर्धनः ॥ स्नात्वा चक्रहृदं मर्त्यश्चक्रेशं परिपूज्य च ॥ ५१ ॥ शिवलोकमवाप्नोति भावितेनां
 तरात्मना ॥ तत्रैकं ते च शूलेशो द्रष्टव्यश्च प्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ शूलं तत्र पुरान्यस्तं स्नानार्थं रवरर्णिनि ॥ हृदस्तत्र समुत्पन्नः शूलेशः स्यात्प्रतोमहान् ॥ ५३ ॥
 स्नानं कृत्वा हृदं तत्र दृष्ट्वा शूलेशं विभुम् ॥ रुद्रलोकं न रायांति त्यक्त्वा संसारगह्वरम् ॥ ५४ ॥ तत्पूर्वतो नारदेन तपस्तप्तं महत्तरम् ॥ लिंगं च स्थापितं श्रेष्ठं कुंडं चा-
 पि शुभं कृतम् ॥ ५५ ॥ तत्र कुंडे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा वै नारदेश्वरम् ॥ संसाराब्धिं महाघोरं संतरेन्न तत्र संजयः ॥ ५६ ॥ नारदेश्वरपूर्वेण दृष्ट्वाऽवभ्रातके श्वरम् ॥
 निर्मलां गतिमाप्नोति पापौघं च विमुंचति ॥ ५७ ॥ तदग्रे तां प्रकुंडं च तत्र स्नातो न गर्भभाक् ॥ विघ्नहर्ता गणाध्यक्षस्तद्रायव्ये सुविघ्नहृत् ॥ ५८ ॥ तत्र वि-
 घ्नहं कुंडं तत्र स्नातो न विघ्नभाक् ॥ अनारकेश्वरं लिंगं तदुदग्दिशि चोत्तमम् ॥ ५९ ॥ कुंडं चानारकाख्यं वै तत्र स्नातो न नारकी ॥ वरणायास्तटे रम्ये वरणे-
 शस्तदुत्तरे ॥ ६० ॥ तत्र पाशुपतः सिद्धस्त्वक्षपादो महासुने ॥ अनेनैव शरीरेण शाश्वती सिद्धिमागतः ॥ ६१ ॥ तत्पश्चिमे च शैलेशः परनिर्वाणकामदः ॥
 कोटीश्वरं तु तद्याभ्यां लिंगं शाश्वतं सिद्धिदम् ॥ ६२ ॥ कोटितीर्थे हृदं स्नात्वा कोटीशं परिपूज्य च ॥ गवां कोटिप्रदानस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ६३ ॥
 महाश्मशानस्तं भोस्ति कोटीशाद्विद्विदि विस्थितः ॥ तस्मिन्स्तं भेदं हारुद्रस्तिष्ठते चोभया सह ॥ ६४ ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ भवतिचभवत्येव ॥ ऋणतःऋणत्रयात् ॥ अंगारनिर्मलंज्वलदंगारवदुज्ज्वलम् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

तंस्तंभंसमलंकृत्यनरस्तत्पदमाप्नुयात् ॥ तत्रैवतीर्थपरमंकपालेशसमीपतः ॥ ६५ ॥ कपालमोचनं नाम तत्र स्नातोऽश्वमेधभाक् ॥ ऋणमोचनतीर्थं तु तदुद
गदिशिशोभनम् ॥ ६६ ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा मुक्तो भवति चर्णतः ॥ तत्रैवांगारकं तीर्थं कुण्डं चांगारनिर्मलम् ॥ ६७ ॥ स्नात्वांगारकं तीर्थं तु भवेद्भूयोनगर्भ
भाक् ॥ अंगारवारयुक्तायां चतुर्थ्यां स्नातियो नरः ॥ व्याधिभिर्नाभिभूयेत न च दुःखी कदाचन ॥ ६८ ॥ विश्वकर्मेऽवरं लिङ्गं ज्ञानदं च तदुत्तरे ॥ महामुण्डे
ऽवरं लिङ्गं तस्य दक्षिणतः शुभम् ॥ ६९ ॥ कूपः शुभो दनामापि स्नातव्यं तत्र निश्चितम् ॥ तत्र मुण्डमयी मालामया क्षिप्तातिशोभना ॥ ७० ॥ महामुण्डात् ततो
देवीसमुत्पन्ना घहारीणी ॥ खड्गं च धृतं तत्र खड्गं शिखरं ततो भवत् ॥ ७१ ॥ निष्पापो जायते मर्त्यः खड्गं शिखरं विलोकनात् ॥ भुवने शस्ततो याम्यां कुण्डं च भुवने
ऽवरम् ॥ ७२ ॥ तत्र कुण्डे नरः स्नातो भुवने शो भवेन्नरः ॥ तद्याम्यां विमलेशश्च कुण्डं च विमलोदकम् ॥ ७३ ॥ तत्र स्नात्वा विलोक्य शं विमलो जायते नरः ॥
तत्र पाशुपतः सिद्धरूपं वको नाम नामतः ॥ ७४ ॥ अनेनैव शरीरेण रुद्रलोकमवाप्तवान् ॥ भृगोरायतनं तस्य पश्चिमेऽतीव पुण्यदम् ॥ ७५ ॥ विधिपूर्वं
तदभ्यर्च्य प्राप्नुयाच्छिवमंदिरम् ॥ शुभेऽवरश्च तद्याम्यां महाशुभफलप्रदः ॥ ७६ ॥ तत्र सिद्धः पाशुपतः कपिलर्षिर्महातपाः ॥ तत्रास्ति द्विगुह्यारम्या कपि
लेश्वरसंनिधौ ॥ ७७ ॥ तां गुहां प्रविश्यो वैनसगर्भे विशेत्कचित् ॥ तत्र यज्ञोदकूपोस्ति वाजिमेधफलप्रदः ॥ ७८ ॥ ओंकार एष एवासावादिवर्णमया
त्मकः ॥ मत्स्योदर्युत्तरे कूले नादेशस्त्वहमेव च ॥ ७९ ॥ नादेशः परमं ब्रह्म नादेशः परमागतिः ॥ नादेशः परमं स्थानं दुःखसंसारमोचनम् ॥ ८० ॥ कदा
चित्तस्य देवस्य दर्शने याति जाह्नवी ॥ मत्स्योदरी सा कथिता स्नानं पुण्यैरवाप्यते ॥ ८१ ॥ मत्स्योदरी यदा गंगा पश्चिमे कपिलेश्वरम् ॥ समायाति महादे
वितदा योगः सुदुर्लभः ॥ ८२ ॥ उद्दालकेश्वरं लिङ्गमुदीच्यां कपिलेश्वरात् ॥ तद्दर्शनेन संसिद्धिः परासर्वैरवाप्यते ॥ ८३ ॥ तदुत्तरे बाष्कुली शं लिङ्गं सार्व
र्थसिद्धिदम् ॥ बाष्कुली शादक्षिणतो लिङ्गं वै कौस्तुभेश्वरम् ॥ ८४ ॥ तस्यार्चने नरत्रौघैर्न विजुज्येत कर्हिचित् ॥ शंकुकर्णेश्वरं लिङ्गं कौस्तुभेश्वरदक्षिणे ॥
॥ ८५ ॥ संसेव्य परमं ज्ञानं लभेदद्यापि साधकः ॥ अघोरोदइति ख्यातो वाजिमेधफलप्रदः ॥ ८६ ॥ अघोरोदइति ख्यातो वाजिमेधफलप्रदः ॥ गर्गेशो
दमने शश्च तत्र लिङ्गद्वयं शुभम् ॥ ८७ ॥

॥ ७८ ॥ आदिवर्णमयात्मकः अकारोकारमकारवर्णमयात्मक इत्यर्थः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ पश्चिमे तस्याः पश्चिमे ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अघोरोदः अघोरसंसारनिवर्तकमुद

मुदकंयस्यसतया ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ कोटिरुद्रफलंशतलक्षरुद्रसूक्तजपस्यफलम् ॥ ८९ ॥ रुद्रनक्षत्रमार्द्रा ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥

अनेनैवेहदेहेनयत्रतोसिद्धिमापतुः ॥ तद्धिगयोःसमर्चातःसिद्धिर्भवतिवाञ्छिता ॥ ८८ ॥ तदक्षिणेमहाकुंडंरुद्रावासइतिस्मृतम् ॥ तत्ररुद्रेशमभ्यर्च्यको
टिरुद्रफलंलभेत् ॥ ८९ ॥ चतुर्दशीयदापर्णेरुद्रनक्षत्रसंयुता ॥ तदापुण्यतमःकालस्तस्मिन्कुंडेमहाफलः ॥ ९० ॥ रुद्रकुंडेनरःस्नात्वाहृष्टारुद्रेश्वरंवि
भुम् ॥ यत्रतत्रमृतोवापिरुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ९१ ॥ रुद्रस्यनैर्ऋतेभागेर्लिंगं तत्रमहालयम् ॥ तदग्रेपितृकूपोस्तिपितृणामालयःपरः ॥ ९२ ॥ तत्रश्राद्धं
नरःकृत्वापिंडान्कूपेपरिक्षिपेत् ॥ एकविंशकुलोपेतःश्राद्धकृद्रुद्रलोकभाक् ॥ ९३ ॥ तत्रवैतरणीनामदीर्घिकापश्चिमानना ॥ तस्यांस्नातो नरोदेविनरकंने
वगच्छति ॥ ९४ ॥ बृहस्पतीश्वरंलिंगंरुद्रकुंडाच्चपश्चिमे ॥ गुरुपुण्यसमायोगेहृष्टादिव्यालभेद्विरम् ॥ ९५ ॥ रुद्रावासादक्षिणतःकामेशंलिंगमुत्तमम् ॥
तदक्षिणेमहाकुंडंस्नानाच्चितितकामदम् ॥ ९६ ॥ चैत्रशुक्लत्रयोदश्यांतत्रयात्राचकामदा ॥ नलकूबरंलिंगंचप्राच्यांकामेश्वराच्छुभम् ॥ ९७ ॥ तदग्रेपावनः
कूपोधनधान्यसमृद्धिदः ॥ नलकूबरपूर्वेणसूर्यांचंद्रमसेश्वरो ॥ ९८ ॥ अज्ञानध्वांतपटलंहरतस्तोसमर्चितो ॥ तदक्षिणेध्वकेशश्चहृष्टोमोहविनाशनः ॥
॥ ९९ ॥ तत्रसिद्धीश्वरंलिंगंमहासिद्धिसमर्पकम् ॥ तत्रैवमंडलेशश्चमंडलेशपदप्रदः ॥ १०० ॥ कामकुंडस्यपूर्वेणच्यवनेशःसमृद्धिदः ॥ तत्रैवसनकेशश्च
राजसूयफलप्रदः ॥ १ ॥ सनत्कुमारंलिंगंचतत्पश्चाद्योगसिद्धिकृत् ॥ तदुत्तरेसनंदेशोमहाज्ञानसमर्थकः ॥ २ ॥ तद्याम्यामाहुतीशश्चहृष्टोहोमफलप्रदः ॥
तद्याम्यापुण्यजनकंलिंगंपंचशिखेश्वरम् ॥ ३ ॥ मार्कंडेयह्रदस्तस्यपश्चिमेपुण्यवर्धनः ॥ तस्मिन्ह्रदेनरःस्नात्वाकिंभूयःपरिशोचति ॥ ४ ॥ तत्रस्नानंचदानं
चभवेदक्षयपुण्यदम् ॥ तदुत्तरेचकुंडेशःसर्वसिद्धिर्नमस्कृतः ॥ ५ ॥ दीक्षापाशुपतीलंघ्वाद्वादशाब्देनयत्फलम् ॥ तत्फलंलभतेविप्रमर्त्यःकुंडेशदर्शनात् ॥
॥ ६ ॥ मार्कंडेयह्रदात्पूर्वांशडिल्येशःसुपुण्यदः ॥ तत्पश्चिमेचचंडेशश्चंडांशुग्रहणाघहृत् ॥ ७ ॥ दक्षिणेचकपालेशात्कुंडंश्रीकंठसंज्ञितम् ॥ तत्रकुंडे
नरःस्नात्वादातास्याच्छीप्रभावतः ॥ ८ ॥ महालक्ष्मीश्वरंलिंगंतस्यकुंडस्यसन्निधौ ॥ महालक्ष्मीसमभ्यर्च्यस्नातस्तत्कुंडवारिषु ॥ ९ ॥ चामरासक्तहस्ता
भिर्दिव्यस्त्रीभिश्चवीज्यते ॥ यदामत्स्योदरीयांतिस्वर्गलोकादिवोकसः ॥ तदातेनैवमार्गेणयांतिस्त्रीभिर्वृताःसुखम् ॥ ११० ॥ स्वर्गद्वारमतःख्यातंतत्स्थानं
मुनिसत्तम ॥ तत्कुंडदक्षिणेभागेर्लिंगं ब्रह्मपदप्रदम् ॥ ११ ॥ गायत्रीश्वरसावित्रीश्वरोपूज्योप्रयत्नतः ॥ मत्स्योदर्यास्तटेरम्येर्लिंगंसत्यवतीश्वरम् ॥ १२ ॥

पूर्वेणपूर्वे ॥ १३ ॥ कनखलहरद्वारंगयावांतरतीर्थाविशेषोवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ इदंश्वरमन्यत् ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अग्नीशोप्यन्यपवसासिद्धः ॥ १९ ॥ आग्नेयेश्वरतःप्राच्यांकुंडमित्यनुवादः ॥ तदक्षिणेआग्नेयकुंडक्षिणेशुभंकुंडमितिशेषः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तदंधोःतत्कूपस्य ॥ विश्वेश्वराह्वमित्यन्यदेव ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ ततःकालोदात् ॥ २९ ॥ १३० ॥ महाकुंडतयोःपूर्वेणसंपूज्यतपःश्रीपरिवर्धनम् ॥ उग्रेश्वरंमहालिंगंलक्ष्मीशात्पूर्वदिविस्थितम् ॥ १३१ ॥ जातिस्मरोभवेन्मर्त्यस्तल्लिंगस्यसमर्चनात् ॥ तदक्षिणेचोग्रकुंडंस्नानात्कनखलाधिकम् ॥ १३२ ॥ करवीरेश्वरंलिंगंतस्यकुंडस्यपश्चिमे ॥ तस्यदर्शनतःपुंसांजायतेरोगसंक्षयः ॥ १३३ ॥ तद्रायव्येमरीचीशंकुंडंचावौघनाशनम् ॥ तत्पश्चाच्चंद्रकुंडंचलिंगंचेंद्रेश्वरमुने ॥ १३४ ॥ इदंशादक्षिणेभागेशुभाककोटवापिका ॥ तत्रवापीजलेस्नात्वाट्टाककोटकेश्वरम् ॥ १३५ ॥ नागानामाधिपत्यंतुजायतेनात्रसंशयः ॥ तत्पश्चाद्विचंडेशोत्रहत्याहरोहरः ॥ १३६ ॥ तदक्षिणेमहाकुंडंरुद्रलोकफलप्रदम् ॥ तत्पश्चिमेमहालिंगमग्नीशइतिविश्रुतम् ॥ १३७ ॥ आग्नेयंनामकुंडंचतत्पूर्वेमिसलोकदम् ॥ आग्नेयेश्वरतःप्राच्यांकुंडंतदक्षिणेशुभम् ॥ १३८ ॥ तत्रकुंडेनरःस्नात्वास्वर्गंवसतिपूर्वजैः ॥ तत्प्राच्यांबालचंद्रेशश्चंद्रलोकगतिप्रदः ॥ १३९ ॥ परितोबालचंद्रेशंगणलिंगान्यनेकशः ॥ विलोक्यतानिलिंगानिगाणपत्यंपदंलभेत् ॥ १४० ॥ बालचंद्रसमीपेतुकूपःपितृगणप्रियः ॥ तत्रश्राद्धप्रदःस्नात्वापितृन्सप्ताष्टतारयेत् ॥ १४१ ॥ तदंधोःपूर्वतोलिंगंपुण्यंविश्वेश्वराह्वयम् ॥ विश्वेश्वरस्यपूर्वेणवृद्धकालेश्वरोहरः ॥ १४२ ॥ कालोदोनामकूपोस्तितदग्रेसर्वरोगहृत् ॥ येस्तुतत्रोदकंपीतंस्त्रीभिःपुंभिःस्वकर्मभिः ॥ १४३ ॥ नतेषांपरिवर्तौत्रकल्पकोटिशतैरपि ॥ तत्पीत्वाजन्मबंधोत्थाद्भयान्मुच्येतमानवः ॥ १४४ ॥ तत्रकूपेतुयदत्तदानंशिवरतात्मनाम् ॥ संवर्तेपिनतस्यास्तिनांशःकलशसंभव ॥ १४५ ॥ खंडस्फुटितसंस्कारंतत्रकुर्वतियेनराः ॥ तेरुद्रलोकमासाद्यमोदंतेसुखिनःसदा ॥ १४६ ॥ कालेशादक्षिणेभागेमृत्वीशस्त्वपमृत्युहृत् ॥ लिंगंदक्षेश्वराहंचततःकूपादुदग्दिशि ॥ १४७ ॥ अपराधसहसंतुनश्येतस्यसमर्चनात् ॥ १४८ ॥ महाकालेशलिंगंचदक्षेशात्पूर्वतोमहत् ॥ महाकुंडेनरःस्नात्वामहाकालंतुयोर्चयेत् ॥ १४९ ॥ अर्चितंतेनवैतत्रजगदेतच्चराचरम् ॥ अंतकेश्वरमालोक्यतद्याम्यानांतकस्यभीः ॥ १५० ॥ इत्तिपालेश्वरंलिंगंतस्यदक्षिणतोमुने ॥ तस्यपूजनतोयातिपुण्यंवैहस्तिदानजम् ॥ १५१ ॥ तत्रैरावतकुंडंचलिंगमैरावतेश्वरम् ॥ तल्लिंगमर्चयन्मर्त्योर्धनधान्यसमृद्धिभाक् ॥ १५२ ॥ तदक्षिणेश्वरेशचलिंगंस्यान्मालतीश्वरम् ॥ हस्तीश्वरादुत्तरेतुजयंतेशोजयप्रदः ॥ १५३ ॥ बंदीश्वरोमहाकालकुंडादुत्तरतःशुभः ॥ बंदिकुंडंचविरूपांतराणस्यामहाचहृत् ॥ १५४ ॥ तत्रस्नानेनदानेनश्राद्धेनाक्षयमश्रुते ॥ धन्वंतरीश्वरंलिंगंकुंडंतन्नामचैवहि ॥ १५५ ॥ तस्यलिंगस्यनामान्यत्कुंडनामान्यदेवहि ॥ तुंगेश्वरंलिंगनामकुंडंवैद्येश्वराभिधम् ॥ १५६ ॥ सुधामय्योमहौषध्यःक्षिप्तास्तत्रमहाधियः ॥ तत्कुंडंस्नानतस्तस्मात्तल्लिंगपरिवीक्षणात् ॥ नश्यंतिव्याधयःसर्वेसहपापैःसुदारुणैः ॥ १५७ ॥

महाकालकुंडे ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ १६५ ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ १७२ ॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥ १८३ ॥ १८४ ॥ १८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥ १९० ॥ १९१ ॥ १९२ ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ १९५ ॥ १९६ ॥ १९७ ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ २०० ॥ २०१ ॥ २०२ ॥ २०३ ॥ २०४ ॥ २०५ ॥ २०६ ॥ २०७ ॥ २०८ ॥ २०९ ॥ २१० ॥ २११ ॥ २१२ ॥ २१३ ॥ २१४ ॥ २१५ ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥ २१९ ॥ २२० ॥ २२१ ॥ २२२ ॥ २२३ ॥ २२४ ॥ २२५ ॥ २२६ ॥ २२७ ॥ २२८ ॥ २२९ ॥ २३० ॥ २३१ ॥ २३२ ॥ २३३ ॥ २३४ ॥ २३५ ॥ २३६ ॥ २३७ ॥ २३८ ॥ २३९ ॥ २४० ॥ २४१ ॥ २४२ ॥ २४३ ॥ २४४ ॥ २४५ ॥ २४६ ॥ २४७ ॥ २४८ ॥ २४९ ॥ २५० ॥ २५१ ॥ २५२ ॥ २५३ ॥ २५४ ॥ २५५ ॥ २५६ ॥ २५७ ॥ २५८ ॥ २५९ ॥ २६० ॥ २६१ ॥ २६२ ॥ २६३ ॥ २६४ ॥ २६५ ॥ २६६ ॥ २६७ ॥ २६८ ॥ २६९ ॥ २७० ॥ २७१ ॥ २७२ ॥ २७३ ॥ २७४ ॥ २७५ ॥ २७६ ॥ २७७ ॥ २७८ ॥ २७९ ॥ २८० ॥ २८१ ॥ २८२ ॥ २८३ ॥ २८४ ॥ २८५ ॥ २८६ ॥ २८७ ॥ २८८ ॥ २८९ ॥ २९० ॥ २९१ ॥ २९२ ॥ २९३ ॥ २९४ ॥ २९५ ॥ २९६ ॥ २९७ ॥ २९८ ॥ २९९ ॥ ३०० ॥ ३०१ ॥ ३०२ ॥ ३०३ ॥ ३०४ ॥ ३०५ ॥ ३०६ ॥ ३०७ ॥ ३०८ ॥ ३०९ ॥ ३१० ॥ ३११ ॥ ३१२ ॥ ३१३ ॥ ३१४ ॥ ३१५ ॥ ३१६ ॥ ३१७ ॥ ३१८ ॥ ३१९ ॥ ३२० ॥ ३२१ ॥ ३२२ ॥ ३२३ ॥ ३२४ ॥ ३२५ ॥ ३२६ ॥ ३२७ ॥ ३२८ ॥ ३२९ ॥ ३३० ॥ ३३१ ॥ ३३२ ॥ ३३३ ॥ ३३४ ॥ ३३५ ॥ ३३६ ॥ ३३७ ॥ ३३८ ॥ ३३९ ॥ ३४० ॥ ३४१ ॥ ३४२ ॥ ३४३ ॥ ३४४ ॥ ३४५ ॥ ३४६ ॥ ३४७ ॥ ३४८ ॥ ३४९ ॥ ३५० ॥ ३५१ ॥ ३५२ ॥ ३५३ ॥ ३५४ ॥ ३५५ ॥ ३५६ ॥ ३५७ ॥ ३५८ ॥ ३५९ ॥ ३६० ॥ ३६१ ॥ ३६२ ॥ ३६३ ॥ ३६४ ॥ ३६५ ॥ ३६६ ॥ ३६७ ॥ ३६८ ॥ ३६९ ॥ ३७० ॥ ३७१ ॥ ३७२ ॥ ३७३ ॥ ३७४ ॥ ३७५ ॥ ३७६ ॥ ३७७ ॥ ३७८ ॥ ३७९ ॥ ३८० ॥ ३८१ ॥ ३८२ ॥ ३८३ ॥ ३८४ ॥ ३८५ ॥ ३८६ ॥ ३८७ ॥ ३८८ ॥ ३८९ ॥ ३९० ॥ ३९१ ॥ ३९२ ॥ ३९३ ॥ ३९४ ॥ ३९५ ॥ ३९६ ॥ ३९७ ॥ ३९८ ॥ ३९९ ॥ ४०० ॥ ४०१ ॥ ४०२ ॥ ४०३ ॥ ४०४ ॥ ४०५ ॥ ४०६ ॥ ४०७ ॥ ४०८ ॥ ४०९ ॥ ४१० ॥ ४११ ॥ ४१२ ॥ ४१३ ॥ ४१४ ॥ ४१५ ॥ ४१६ ॥ ४१७ ॥ ४१८ ॥ ४१९ ॥ ४२० ॥ ४२१ ॥ ४२२ ॥ ४२३ ॥ ४२४ ॥ ४२५ ॥ ४२६ ॥ ४२७ ॥ ४२८ ॥ ४२९ ॥ ४३० ॥ ४३१ ॥ ४३२ ॥ ४३३ ॥ ४३४ ॥ ४३५ ॥ ४३६ ॥ ४३७ ॥ ४३८ ॥ ४३९ ॥ ४४० ॥ ४४१ ॥ ४४२ ॥ ४४३ ॥ ४४४ ॥ ४४५ ॥ ४४६ ॥ ४४७ ॥ ४४८ ॥ ४४९ ॥ ४५० ॥ ४५१ ॥ ४५२ ॥ ४५३ ॥ ४५४ ॥ ४५५ ॥ ४५६ ॥ ४५७ ॥ ४५८ ॥ ४५९ ॥ ४६० ॥ ४६१ ॥ ४६२ ॥ ४६३ ॥ ४६४ ॥ ४६५ ॥ ४६६ ॥ ४६७ ॥ ४६८ ॥ ४६९ ॥ ४७० ॥ ४७१ ॥ ४७२ ॥ ४७३ ॥ ४७४ ॥ ४७५ ॥ ४७६ ॥ ४७७ ॥ ४७८ ॥ ४७९ ॥ ४८० ॥ ४८१ ॥ ४८२ ॥ ४८३ ॥ ४८४ ॥ ४८५ ॥ ४८६ ॥ ४८७ ॥ ४८८ ॥ ४८९ ॥ ४९० ॥ ४९१ ॥ ४९२ ॥ ४९३ ॥ ४९४ ॥ ४९५ ॥ ४९६ ॥ ४९७ ॥ ४९८ ॥ ४९९ ॥ ५०० ॥ ५०१ ॥ ५०२ ॥ ५०३ ॥ ५०४ ॥ ५०५ ॥ ५०६ ॥ ५०७ ॥ ५०८ ॥ ५०९ ॥ ५१० ॥ ५११ ॥ ५१२ ॥ ५१३ ॥ ५१४ ॥ ५१५ ॥ ५१६ ॥ ५१७ ॥ ५१८ ॥ ५१९ ॥ ५२० ॥ ५२१ ॥ ५२२ ॥ ५२३ ॥ ५२४ ॥ ५२५ ॥ ५२६ ॥ ५२७ ॥ ५२८ ॥ ५२९ ॥ ५३० ॥ ५३१ ॥ ५३२ ॥ ५३३ ॥ ५३४ ॥ ५३५ ॥ ५३६ ॥ ५३७ ॥ ५३८ ॥ ५३९ ॥ ५४० ॥ ५४१ ॥ ५४२ ॥ ५४३ ॥ ५४४ ॥ ५४५ ॥ ५४६ ॥ ५४७ ॥ ५४८ ॥ ५४९ ॥ ५५० ॥ ५५१ ॥ ५५२ ॥ ५५३ ॥ ५५४ ॥ ५५५ ॥ ५५६ ॥ ५५७ ॥ ५५८ ॥ ५५९ ॥ ५६० ॥ ५६१ ॥ ५६२ ॥ ५६३ ॥ ५६४ ॥ ५६५ ॥ ५६६ ॥ ५६७ ॥ ५६८ ॥ ५६९ ॥ ५७० ॥ ५७१ ॥ ५७२ ॥ ५७३ ॥ ५७४ ॥ ५७५ ॥ ५७६ ॥ ५७७ ॥ ५७८ ॥ ५७९ ॥ ५८० ॥ ५८१ ॥ ५८२ ॥ ५८३ ॥ ५८४ ॥ ५८५ ॥ ५८६ ॥ ५८७ ॥ ५८८ ॥ ५८९ ॥ ५९० ॥ ५९१ ॥ ५९२ ॥ ५९३ ॥ ५९४ ॥ ५९५ ॥ ५९६ ॥ ५९७ ॥ ५९८ ॥ ५९९ ॥ ६०० ॥ ६०१ ॥ ६०२ ॥ ६०३ ॥ ६०४ ॥ ६०५ ॥ ६०६ ॥ ६०७ ॥ ६०८ ॥ ६०९ ॥ ६१० ॥ ६११ ॥ ६१२ ॥ ६१३ ॥ ६१४ ॥ ६१५ ॥ ६१६ ॥ ६१७ ॥ ६१८ ॥ ६१९ ॥ ६२० ॥ ६२१ ॥ ६२२ ॥ ६२३ ॥ ६२४ ॥ ६२५ ॥ ६२६ ॥ ६२७ ॥ ६२८ ॥ ६२९ ॥ ६३० ॥ ६३१ ॥ ६३२ ॥ ६३३ ॥ ६३४ ॥ ६३५ ॥ ६३६ ॥ ६३७ ॥ ६३८ ॥ ६३९ ॥ ६४० ॥ ६४१ ॥ ६४२ ॥ ६४३ ॥ ६४४ ॥ ६४५ ॥ ६४६ ॥ ६४७ ॥ ६४८ ॥ ६४९ ॥ ६५० ॥ ६५१ ॥ ६५२ ॥ ६५३ ॥ ६५४ ॥ ६५५ ॥ ६५६ ॥ ६५७ ॥ ६५८ ॥ ६५९ ॥ ६६० ॥ ६६१ ॥ ६६२ ॥ ६६३ ॥ ६६४ ॥ ६६५ ॥ ६६६ ॥ ६६७ ॥ ६६८ ॥ ६६९ ॥ ६७० ॥ ६७१ ॥ ६७२ ॥ ६७३ ॥ ६७४ ॥ ६७५ ॥ ६७६ ॥ ६७७ ॥ ६७८ ॥ ६७९ ॥ ६८० ॥ ६८१ ॥ ६८२ ॥ ६८३ ॥ ६८४ ॥ ६८५ ॥ ६८६ ॥ ६८७ ॥ ६८८ ॥ ६८९ ॥ ६९० ॥ ६९१ ॥ ६९२ ॥ ६९३ ॥ ६९४ ॥ ६९५ ॥ ६९६ ॥ ६९७ ॥ ६९८ ॥ ६९९ ॥ ७०० ॥ ७०१ ॥ ७०२ ॥ ७०३ ॥ ७०४ ॥ ७०५ ॥ ७०६ ॥ ७०७ ॥ ७०८ ॥ ७०९ ॥ ७१० ॥ ७११ ॥ ७१२ ॥ ७१३ ॥ ७१४ ॥ ७१५ ॥ ७१६ ॥ ७१७ ॥ ७१८ ॥ ७१९ ॥ ७२० ॥ ७२१ ॥ ७२२ ॥ ७२३ ॥ ७२४ ॥ ७२५ ॥ ७२६ ॥ ७२७ ॥ ७२८ ॥ ७२९ ॥ ७३० ॥ ७३१ ॥ ७३२ ॥ ७३३ ॥ ७३४ ॥ ७३५ ॥ ७३६ ॥ ७३७ ॥ ७३८ ॥ ७३९ ॥ ७४० ॥ ७४१ ॥ ७४२ ॥ ७४३ ॥ ७४४ ॥ ७४५ ॥ ७४६ ॥ ७४७ ॥ ७४८ ॥ ७४९ ॥ ७५० ॥ ७५१ ॥ ७५२ ॥ ७५३ ॥ ७५४ ॥ ७५५ ॥ ७५६ ॥ ७५७ ॥ ७५८ ॥ ७५९ ॥ ७६० ॥ ७६१ ॥ ७६२ ॥ ७६३ ॥ ७६४ ॥ ७६५ ॥ ७६६ ॥ ७६७ ॥ ७६८ ॥ ७६९ ॥ ७७० ॥ ७७१ ॥ ७७२ ॥ ७७३ ॥ ७७४ ॥ ७७५ ॥ ७७६ ॥ ७७७ ॥ ७७८ ॥ ७७९ ॥ ७८० ॥ ७८१ ॥ ७८२ ॥ ७८३ ॥ ७८४ ॥ ७८५ ॥ ७८६ ॥ ७८७ ॥ ७८८ ॥ ७८९ ॥ ७९० ॥ ७९१ ॥ ७९२ ॥ ७९३ ॥ ७९४ ॥ ७९५ ॥ ७९६ ॥ ७९७ ॥ ७९८ ॥ ७९९ ॥ ८०० ॥ ८०१ ॥ ८०२ ॥ ८०३ ॥ ८०४ ॥ ८०५ ॥ ८०६ ॥ ८०७ ॥ ८०८ ॥ ८०९ ॥ ८१० ॥ ८११ ॥ ८१२ ॥ ८१३ ॥ ८१४ ॥ ८१५ ॥ ८१६ ॥ ८१७ ॥ ८१८ ॥ ८१९ ॥ ८२० ॥ ८२१ ॥ ८२२ ॥ ८२३ ॥ ८२४ ॥ ८२५ ॥ ८२६ ॥ ८२७ ॥ ८२८ ॥ ८२९ ॥ ८३० ॥ ८३१ ॥ ८३२ ॥ ८३३ ॥ ८३४ ॥ ८३५ ॥ ८३६ ॥ ८३७ ॥ ८३८ ॥ ८३९ ॥ ८४० ॥ ८४१ ॥ ८४२ ॥ ८४३ ॥ ८४४ ॥ ८४५ ॥ ८४६ ॥ ८४७ ॥ ८४८ ॥ ८४९ ॥ ८५० ॥ ८५१ ॥ ८५२ ॥ ८५३ ॥ ८५४ ॥ ८५५ ॥ ८५६ ॥ ८५७ ॥ ८५८ ॥ ८५९ ॥ ८६० ॥ ८६१ ॥ ८६२ ॥ ८६३ ॥ ८६४ ॥ ८६५ ॥ ८६६ ॥ ८६७ ॥ ८६८ ॥ ८६९ ॥ ८७० ॥ ८७१ ॥ ८७२ ॥ ८७३ ॥ ८७४ ॥ ८७५ ॥ ८७६ ॥ ८७७ ॥ ८७८ ॥ ८७९ ॥ ८८० ॥ ८८१ ॥ ८८२ ॥ ८८३ ॥ ८८४ ॥ ८८५ ॥ ८८६ ॥ ८८७ ॥ ८८८ ॥ ८८९ ॥ ८९० ॥ ८९१ ॥ ८९२ ॥ ८९३ ॥ ८९४ ॥ ८९५ ॥ ८९६ ॥ ८९७ ॥ ८९८ ॥ ८९९ ॥ ९०० ॥ ९०१ ॥ ९०२ ॥ ९०३ ॥ ९०४ ॥ ९०५ ॥ ९०६ ॥ ९०७ ॥ ९०८ ॥ ९०९ ॥ ९१० ॥ ९११ ॥ ९१२ ॥ ९१३ ॥ ९१४ ॥ ९१५ ॥ ९१६ ॥ ९१७ ॥ ९१८ ॥ ९१९ ॥ ९२० ॥ ९२१ ॥ ९२२ ॥ ९२३ ॥ ९२४ ॥ ९२५ ॥ ९२६ ॥ ९२७ ॥ ९२८ ॥ ९२९ ॥ ९३० ॥ ९३१ ॥ ९३२ ॥ ९३३ ॥ ९३४ ॥ ९३५ ॥ ९३६ ॥ ९३७ ॥ ९३८ ॥ ९३९ ॥ ९४० ॥ ९४१ ॥ ९४२ ॥ ९४३ ॥ ९४४ ॥ ९४५ ॥ ९४६ ॥ ९४७ ॥ ९४८ ॥ ९४९ ॥ ९५० ॥ ९५१ ॥ ९५२ ॥ ९५३ ॥ ९५४ ॥ ९५५ ॥ ९५६ ॥ ९५७ ॥ ९५८ ॥ ९५९ ॥ ९६० ॥ ९६१ ॥ ९६२ ॥ ९६३ ॥ ९६४ ॥ ९६५ ॥ ९६६ ॥ ९६७ ॥ ९६८ ॥ ९६९ ॥ ९७० ॥ ९७१ ॥ ९७२ ॥ ९७३ ॥ ९७४ ॥ ९७५ ॥ ९७६ ॥ ९७७ ॥ ९७८ ॥ ९७९ ॥ ९८० ॥ ९८१ ॥ ९८२ ॥ ९८३ ॥ ९८४ ॥ ९८५ ॥ ९८६ ॥ ९८७ ॥ ९८८ ॥ ९८९ ॥ ९९० ॥ ९९१ ॥ ९९२ ॥ ९९३ ॥ ९९४ ॥ ९९५ ॥ ९९६ ॥ ९९७ ॥ ९९८ ॥ ९९९ ॥ १००० ॥

कथंभूतामहोपध्यः महाधियः स्वास्थ्यप्रदाज्योमहासमद्वरूपाइत्यर्थः ॥ क्षिप्तास्तत्रमहाधिचेति पाठे स्पष्टत्वार्थः ॥ ३९ ॥ तुंगनाम्रस्तुंगेश्वरादित्यर्थः ॥ १४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तमीश्वरं पंचचूडेशमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ प्रियोभर्ता ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ अशोकाष्टम्यामित्यर्थः ॥ मर्धाचित्रे ॥ १५० ॥ मुक्तिकेवेत्रे ॥ सर्वतोमुक्तिकेवेत्रतस्यप्रमाणमित्यर्थः ॥ तत्रदक्षिणतस्तटेऽवरमारभ्यकोशपरितदुत्तरेहलीशेशः सर्वव्याधिनिषूदनः ॥ शिवेश्वरः शिवकरस्तुंगनाम्रश्चदक्षिणे ॥ १४० ॥ जमदग्नीश्वरं लिंगं शिवेशादक्षिणेशुभम् ॥ तत्पश्चिमेभैरवेशः कूपस्तस्योत्तरे शुभः ॥ ४१ ॥ तदुदस्पर्शमात्रेण सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ तत्कूपपश्चिमेभागे सुकेशो योगसिद्धिदः ॥ ४२ ॥ तत्रैर्ऋत्याचव्यासेशः कूपश्च विमलोदकः ॥ व्यासकूपेनरः स्नात्वा तर्पयित्वा सुरान्पितॄन् ॥ ४३ ॥ अक्षयं लभते लोकं यत्र कुत्राभिकांक्षितम् ॥ व्यासतीर्थात्पश्चिमतो घंटाकर्णो ह्रदो महान् ॥ ४४ ॥ घंटाकर्णह्रदे स्नात्वा व्यासे शपरिदर्शनात् ॥ यत्र तत्र मृतो वापि विवाराणस्यामृतो भवेत् ॥ ४५ ॥ घंटाकर्णसमीपे तु पंचचूडाप्सरः सरः ॥ पंचचूडाजले स्नात्वा हृद्वा देवं तमीश्वरम् ॥ ४६ ॥ स्वर्गलोकं नरो याति पंचचूडाप्रियो भवेत् ॥ गौरीकूपस्ततो वाच्यां सर्वजाव्यविनाशनः ॥ ४७ ॥ पंचचूडोत्तरेभागे तीर्थं चाशोकसंज्ञितम् ॥ मंदाकिनीमहातीर्थं तदुदीच्यामहावहत् ॥ ४८ ॥ स्वर्गलोके पिसापुण्या किंपुनर्मनवे सुने ॥ तदुत्तरे मध्यमेशो मध्येक्षेत्रं स्वापित्यहो ॥ ४९ ॥ तत्र जागरणं कृत्वा शोकाष्टम्यामिधौ नरः ॥ न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेत् ॥ १५० ॥ मुक्तिकेत्रप्रमाणं च कोशं कोशं च सर्वतः ॥ आरभ्य लिंगादस्माच्च पुण्यदानमध्यमे श्वरात् ॥ ५१ ॥ एतदेव सदा प्राहुः सर्वे वै प्रपितामहाः ॥ कश्चिदस्मत्कुले जातो मंदाकिन्याजलाद्भुतः ॥ ५२ ॥ भोजयेत्प्रयतो विप्रान्यतीन्पाशुपतानपि ॥ मंदाकिन्या नरः स्नात्वा हृद्वा वै मध्यमे श्वरम् ॥ ५३ ॥ एकं विशत्कुलोपेतो रुद्रलोके वसेच्चिरम् ॥ मध्यमेशादवाच्यां च विश्वेदेवेश्वरः शुभः ॥ ५४ ॥ तदर्चनादार्चिताः स्युर्विश्वे देवास्त्रयोदश ॥ तत्पूर्वे वीरभद्रेशो महावीरपदप्रदः ॥ ५५ ॥ भद्राभद्रकाली च तस्य दक्षिणतः शुभा ॥ भद्राकालह्रदो नाम तत्रातीव शुभप्रदः ॥ ५६ ॥ आपस्तंबेश्वरं लिंगं तत्प्राच्यां ज्ञानदं परम् ॥ तदुत्तरे पुण्यकूपस्तत्पश्चाच्छौनको ह्रदः ॥ ५७ ॥ ह्रदपश्चिमतो लिंगं शौनके शंसुधीप्रदम् ॥ ह्रदे तत्र नरः स्नात्वा हृद्वा वै शौनके श्वरम् ॥ ५८ ॥ ज्ञानं तत्संलभेद्विष्ये न मृत्युं तरत्यसौ ॥ तदक्षिणे जंबुकेशस्तित्यर्ग्यो निवारकः ॥ ५९ ॥ तदुत्तरे मतंगेशो गानविद्याप्रबोधकः ॥ मतंगेशस्य वायव्ये नानालिगानि सर्वतः ॥ १६० ॥ मुनिभिः स्थापितानीह सर्वसिद्धिप्रदानि च ॥ ब्रह्मराते श्वरं लिंगं मतंगेशाच्च दक्षिणे ॥ ६१ ॥ तर्लिंगदर्शनादायुर्ना तराच्छिद्यते क्वचित् ॥ तत्राज्यपेश्वरं लिंगं पितृलिंगान्यनेकशः ॥ तर्लिंगसेवया सर्वतुष्यं तिप्रपितामहाः ॥ ६२ ॥ तदक्षिणे सिद्धकूपः सिद्धाः संतिसहस्रशः ॥ वायुरूपास्तु ये सिद्धा ये सिद्धा भानुरश्मिगाः ॥ ६३ ॥

भित्तं तत्र मुत्तरतश्चैवमिति ॥ अतएव यदा गंगामणिकर्णिकायां मिलितवदा गंगं तस्तु यवाधिकेति गंगपारे पितृवर्तत इति वचनं संगच्छेत् ॥ तत्र यवाधिकेति नयवपरिमाणमात्रं विवेक्षितं किंतु यथाप्रमाणं गंगतोष्यधिकेत्यर्थः ॥ अत्यसिद्धदशांशुलमितिवत् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वीरभद्रेशोऽन्यः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ १६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

॥६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ १७०॥ ७१॥ शतकालनामनिर्वक्ति ॥ सतमिति ॥ ७२॥ ७३॥ अक्षपादोत्तेडदः ॥ ७४॥ ग्रहिःकूपः ॥ ७५॥ ७६॥ दुर्वासेशः
कामेशाचेनस्थापितादन्यः ॥ संधिरार्षः ॥ दुर्वासोवाकश्चिद्रणः ॥ ७७॥ ७८॥ यत्समेति ॥ निष्ठानियमस्तत्पूर्वकपाशुपतव्रतं समाप्य यत्पुण्यमाप्यते तदत्र काश्या विश्वेशयोः शंखलिखिते श्वरयोर्दशैः

तैः स्थापितं तु यल्लिङ्गं तत्सिद्धेश्वरमीरितम् ॥ तस्य संदर्शनादेव सर्वाः स्युः सिद्धयोऽमलाः ॥ ६४ ॥ तत्पश्चिमे सिद्धवापी पीतास्नाता च सिद्धिदा ॥ प्राच्यां
च सिद्धकूपाद्वैलिङ्ग्या प्रेश्वराभिधम् ॥ ६५ ॥ तल्लिङ्गदर्शनात्प्राणानभयं व्याघ्रचोरजम् ॥ ज्येष्ठे चरंचतद्याभ्यां ज्येष्ठस्थानेति सिद्धिदम् ॥ ६६ ॥ तदक्षिणे
मुदाधामलिङ्गं ग्रहसितेश्वरम् ॥ तदुत्तरे निवासेशः काशीवासफलप्रदः ॥ ६७ ॥ चतुःसमुद्रकूपोस्तितत्राग्निस्नानपुण्यदः ॥ ज्येष्ठा देवी तु तत्रास्ति नता
ज्येष्ठपदप्रदा ॥ ६८ ॥ अवाच्यां व्याघ्रलिङ्गाच्च लिङ्गं चंडी श्वराभिधम् ॥ तदुत्तरे देवखातं सरः पितृमुदावहम् ॥ ६९ ॥ ग्रहणानंतरे स्नानं नंदं डखातेति
पुण्यदम् ॥ जैगीषव्यमुदातत्र तत्र लिङ्गं तदाह्वयम् ॥ १७० ॥ त्रिरात्रोपोषितस्तत्र ज्ञानं लभ्येत निर्मलम् ॥ महापुण्यप्रदं लिङ्गं तत्पश्चाद्देवले श्वरम् ॥ ७१ ॥
शतकालस्तत्समीपे शतं कालानुमापतिः ॥ तल्लिङ्गाविर्भवेकाश्यां कालयामासकुंभज ॥ ७२ ॥ तल्लिङ्गदर्शनादायुः शतवर्षाण्यखंडितम् ॥ शातातपेशस्त
द्याभ्यां महाजपफलप्रदः ॥ ७३ ॥ तत्पश्चिमे हेतुकेशो हेतुभूतो महाफले ॥ तदक्षिणे क्षपादेशो महाज्ञानप्रवर्तकः ॥ ७४ ॥ तदग्रे च कणादेशस्तत्र पुण्योदकः
ग्रहिः ॥ स्नात्वा काणादकूपेयः कणादेशं समर्चयेत् ॥ ७५ ॥ न धनेन न धान्येन न त्यज्यते सकदा च न ॥ तस्य दक्षिणतो दृश्यो भूतीशो भूतिकृत्सताम् ॥ ७६ ॥
तत्पश्चिमेऽवसंहर्तुं आषाढी श्वरसंज्ञितम् ॥ दुर्वासेशश्च तत्पूर्वं सर्वकामसमृद्धिकृत् ॥ ७७ ॥ तद्याभ्यां भारभूतेशः पापभारापहारकः ॥ व्यासे श्वरस्य पूर्वं
णद्वौ शंखलिखिते श्वरौ ॥ तौ दृश्यौ यत्नतः काश्यां महाज्ञानप्रवर्तकौ ॥ ७८ ॥ यत्समाप्त्वाऽप्यते पुण्यं निष्ठापाशुपतव्रतम् ॥ तदाप्यते त्रविश्वेशसकृदी
क्षणतः क्षणात् ॥ ७९ ॥ तदीशानेव भूतेशो योगज्ञानप्रवर्तकः ॥ तीर्थचैवावभूतेशं सर्वकलमषनाशकृत् ॥ १८० ॥ अवभूतेश्वरात्पूर्वं लिङ्गं पशुपती श्वरम् ॥
तल्लिङ्गसेवया पुंसां पशुपाशविमोक्षणम् ॥ ८१ ॥ तदक्षिणे गोभिलेशो महाभिलषितप्रदः ॥ जीमूतवाहनेशश्च तत्पश्चाद्विङ्गमुत्तमम् ॥ ८२ ॥ विद्याधरपदप्रा
प्तिस्तल्लिङ्गपारिसेवनात् ॥ मयूखार्कः पंचनदे गभस्तीशश्च तत्र वै ॥ ८३ ॥ दधिकल्पहृदो नाम तदुदीच्यां महाग्रहिः ॥ दुर्लभं तत्प्रहिस्नानं दुर्लभं च तदी
क्षणम् ॥ ८४ ॥ गभस्तीशोत्तरे भागे दधिकल्पेश्वरो हरः ॥ नरस्तमाशुसंवीक्ष्य कल्पं ज्यक्षपुरे वसेत् ॥ ८५ ॥ गभस्तीशादक्षिणे तु मंगला मंगलालयाम् ॥
उद्दिश्य मंगलां गौरीं भोजयेद्विजदंपती ॥ ८६ ॥ अलंकृत्य यथाशक्ति तत्पुण्यां तोन कर्हिचित् ॥ शितिप्रदक्षिणफलमंगलैकाप्रदक्षिणा ॥ ८७ ॥

नात्सणात्माप्यत इत्यर्थः ॥ यत्सम्यक्माप्यते इति पाठे निष्ठापूर्वं कं यत्पाशुपतव्रतं तस्मादित्यव्याहरणीयम् ॥ ७९ ॥ १८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ १९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ यमेयाम्येकोणेदृश्यः ॥ ९६ ॥ वातेशः पात्रीशदृश्यः ॥ ९७ ॥ सन्मुदेसतांमुदेदृश्यः ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ तदुदीच्यामि
वदनप्रेक्षणादेवीमुखप्रेक्षेऽवरोत्तरे ॥ मंगलायाः समापेतुसर्वसिद्धिकरीशिवा ॥ ८८ ॥ लिंगेत्वष्ट्रीशवृत्तेशौमुखप्रेक्षोत्तरेऽशुभे ॥ सहेमभूमिदानस्यफलं दर्श
नतस्तयोः ॥ ८९ ॥ तदुत्तरेचर्चिकायादेव्याः संदर्शनं शुभम् ॥ रेवतेऽवरलिंगं चर्चिकाग्रेण शांतिकृत् ॥ १९० ॥ महाशुभाय तस्याग्रेलिंगं पंचनदं श्वरम् ॥
मंगलोदोमहाकूपो मंगलापश्चिमेऽशुभः ॥ ९१ ॥ उपमन्योर्महालिंगं मंगलापश्चिमेऽशुभम् ॥ व्याघ्रपादेऽवरलिंगं तत्पश्चाद्वाघ्रभीतिहृत् ॥ ९२ ॥ नैर्ऋत्या
चगमस्तीशाच्छांकिशोचसंघहृत् ॥ तत्पश्चिमेचैत्ररथलिंगं दिव्यगतिप्रदम् ॥ ९३ ॥ रेवतेऽशात्पश्चिमतो जैमिनीशो महाघहृत् ॥ तत्रलिंगान्यनेका
निऋषीणामृषिसत्तम ॥ ९४ ॥ जैमिनीशाच्चवायव्ये लिंगं वैरावणेऽश्वरम् ॥ नतद्दर्शनतः पुंसारक्षसानां महाभयम् ॥ ९५ ॥ तद्दक्षिणे वराहेशो मांडव्ये
शस्ततोयमे ॥ तद्दक्षिणे प्रचंडेशो योगेशो दक्षिणे ततः ॥ ९६ ॥ तद्दक्षिणे च धातेशः सोमेशश्च तदग्रतः ॥ तत्रैर्ऋत्यां कनकेशो महाकनकदः सताम् ॥ ९७ ॥
तदुत्तरे पांडवानां पंचलिंगानि सन्मुदे ॥ संवर्तेशस्तदग्रे चऽवते शस्तस्य पश्चिमे ॥ ९८ ॥ तत्पश्चात्कलशेशश्च लिंगं कालाभयप्रदम् ॥ कालेन पाशितेऽश्वेते
मुनेकुंभात्समुत्थितम् ॥ ९९ ॥ चित्रगुप्तेश्वरलिंगं तदुदीच्यामवापहम् ॥ चित्रगुप्तेश्वरात्पश्चाद्योददृशो महाफलः ॥ २०० ॥ कलशेशादवाच्यां च ग्रहेशो
लिंगमुत्तमम् ॥ ग्रहबाधांशमयति तल्लिंगपरिलोकनम् ॥ १ ॥ चित्रगुप्तेश्वरात्पश्चाद्योददृशो महाफलः ॥ उत्थयामदेवेशं लिंगं याम्यां ग्रहेश्वरात् ॥ २ ॥
कंबलाऽवतरे शौचतस्य दक्षिणतः शुभे ॥ तत्रैव निर्मलं लिंगं नलकूबरपूजितम् ॥ ३ ॥ तद्याम्यामणिकर्णं शंतदुदकपलितेश्वरम् ॥ जराहरं च तत्रैव तत्पश्चा
त्पापनाशनम् ॥ ४ ॥ तत्पश्चिमे निर्जरे शस्तत्रैर्ऋत्यां पितामहः ॥ पितामहस्रोतिका च तत्राद्रं महाफलम् ॥ ५ ॥ तद्याम्यां वरुणेशश्च बाणेशस्तस्य दक्षिणे ॥
पितामहस्रोतिकायां कृष्णमण्डिशस्तु सिद्धिकृत् ॥ ६ ॥ तत्पूर्वतो राक्षसेशो गंगेशस्तस्य दक्षिणे ॥ तदुत्तरे निम्नगेशः संतिलिंगान्यनेकशः ॥ ७ ॥ वैवस्वते
ऽवरस्तत्रयमलोकनिवारकः ॥ तत्पश्चाद्वितीशश्च क्रेशस्तस्य चाग्रतः ॥ ८ ॥ तदग्रे कालकेशाख्यो दृष्टप्रत्ययकृत्परः ॥ छायासं दृश्यते तत्र निष्पाप
स्तद्वेक्षणात् ॥ ९ ॥ तदग्रे तारकेशश्च तदग्रे स्वर्णभारदः ॥ तदुत्तरे मरुतेशः शक्रेशश्च तदग्रतः ॥ २१० ॥ तद्दक्षिणे च रंभेशस्तत्रैव च शशीश्वरः ॥
तदुत्तरे लोकपेशास्तत्रलिंगान्यनेकशः ॥ ११ ॥ नागगंधर्वयक्षाणां किन्नराप्सरसामपि ॥ देवर्षिगणवृंदानां नानासिद्धिकराण्यपि ॥ १२ ॥

तिस्थूलगत्योक्तम् ॥ अन्यद्वाचिप्रगुप्तेश्वरमिति ॥ २०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ जराहरं लिंगमिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ छायादेवमतिविश्वः ॥ तद्वेक्षणाच्छायादर्शनात्
॥ ९ ॥ २१० ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥१३॥१४॥ १५॥ १६ ॥ १७ ॥१८॥ पर्वणिसिवरात्री ॥१९॥२०॥ तारःतारकेशःकालःकालेशः ॥ शिलादजोनांदिकेश्वरः ॥ २१ ॥ यजलंश्रद्धयापीतंलिंगत्रयमर्पयेत्तदंबुप्राशनमितिपूर्वेणै
वान्वयः ॥२२॥ समर्चयेत्तमित्यर्थः ॥२३॥२४ ॥२५॥ मुसिद्धिदःशोभनसिद्धिदःस्वरूपभूतसिद्धिदइतिवा ॥२६॥२७॥ उपस्पृश्यस्नात्वा ॥२८॥२९॥३०॥ रघुणारघुवंशोद्भवेनरामाख्येनविष्णुने
शकेशादक्षिणेभागेफाल्गुनेशोमहाघटत् ॥ महापाशुपतेशश्चतद्याम्यांशुभकृत्परः ॥ १३ ॥ तत्पश्चिमेसमुद्रेशईशानेशस्तदुत्तरे ॥ तत्पूर्वेलांगली
शश्चसर्वसिद्धिसमर्पकः ॥ १४ ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताःसिद्धिर्यातिचपूजकाः ॥ तेषामोक्षोमयाख्यातोनुतेदेविमानवाः ॥ १५ ॥ मधुपिंगश्चतकेतूला
गलीशेतपस्विनौ ॥ अनेनैवशरीरेणजग्मतुःसिद्धिमुत्तमाम् ॥ १६ ॥ तत्रैवकुलीशश्चकपिलेशश्चतत्रैव ॥ रहस्यंपरमंचोभौममव्रतनिषेविणौ ॥ १७ ॥
तत्सन्निधौप्रीतिकेशस्तत्रप्रीतिर्ममप्रिये ॥ तत्रोपवासादेकस्मात्फलमब्दशताधिकम् ॥ १८ ॥ एकंजागरणंकृत्वाप्रीतिकेशउपोषितः ॥ गणत्वपदवी
तस्यनिश्चिताममपर्वणि ॥ १९ ॥ देवस्यदक्षिणेभागेतत्रवापीशुभोदका ॥ तदंबुप्राशनंनृणामपुनर्भवहेतवे ॥ २० ॥ तज्जलात्पश्चिमेभागेदंडपाणिः
सदावति ॥ तत्प्राच्यवाच्युत्तरस्यांतारःकालःशिलादजः ॥२१॥ लिंगत्रयंहृदयेच्छ्रद्धयापीतमर्पयेत् ॥ यैस्तत्रतज्जलंपीतंकृतार्थास्तेनरोत्तमाः ॥२२॥
अविमुक्तसमीपेर्च्योमोक्षेशःमोक्षबुद्धिदः ॥ करुणेशोदयाधामतदुदीच्यांसमर्चयेत् ॥२३॥ स्वर्णाक्षेशस्तुतत्प्राच्यांज्ञानदस्तस्यचोत्तरे ॥ सौभाग्यगौरी
संपूज्याबहुसौभाग्यसंपदे ॥२४॥ विश्वेशादक्षिणेभागेनिकुंभेशःप्रयत्नतः ॥ क्षेत्रक्षेमकरःपूज्यस्तत्पश्चाद्विघ्ननायकः ॥ २५ ॥ सर्वविघ्नच्छिदभ्यर्च्यश्चतु
र्ध्यातुविशेषतः ॥ विरूपाक्षो निकुंभेशाद्वैपूज्यःमुसिद्धिदः ॥ २६ ॥ तदक्षिणेचशुकेशःपुत्रपौत्रप्रवर्धनः ॥ तदुदीच्यामहालिंगदेवयानीश्वरा
भिधम् ॥ २७ ॥ शुकेशादग्रतःपूज्यःकचेशइतिसंज्ञितः ॥ शुककूपमुपस्पृश्यहयमेधफलंलभेत् ॥ २८ ॥ भवानीशौनमस्यौचशुकेशात्पश्चिमेशुभौ ॥
भक्तपोतप्रदौतौतुनिजभक्तस्यसर्वदा ॥ २९ ॥ अलकेशःसमभ्यर्च्यःशुकेशात्पूर्वदिक्स्थितः ॥ मदालसेश्वरस्तत्रतत्पूर्वेसर्वविघ्नहृत् ॥ ३० ॥
गणेश्वरेश्वरंलिंगंसर्वसिद्धिकरंपरम् ॥ हत्वालंकेश्वरंविप्ररघुनाथप्रतिष्ठितम् ॥३१॥ तल्लिंगस्पर्शनादाशुब्रह्महापिविशुध्यति ॥ महापुण्यप्रदंचान्यत्त
त्रार्च्यत्रिपुरांतकम् ॥ ३२ ॥ दत्तात्रेयेश्वरंलिंगंतस्यपश्चिमतःशुभम् ॥ तद्याम्यांहारिकेशेशोगोकर्णेशस्ततःपरम् ॥ ३३ ॥ सरस्तदग्रेपापघ्नंतत्प
श्चाच्चभुवेश्वरः ॥ तदग्रेभुवकुंडंचपितृप्रीतिकरंपरम् ॥ ३४ ॥ तदुत्तरपिशाचेशःपैशाच्यपदहारकः ॥ पित्रीशस्तद्यमादिशिपितृकुंडंतदग्रतः ॥ ३५ ॥
तत्रश्राद्धकृतांपुंसांतुष्येयुःप्रपितामहाः ॥ अग्रेभुवेशात्तारेशोवैद्यनाथःसएवहि ॥ ३६ ॥

तियावत् ॥ तदुक्तमारण्यकेपर्वणि ॥ जातोदशरथस्यासीद्रामोनाममहात्मनः ॥ विष्णुःस्वेनशरीरेणरावणस्यवधायचेति ॥ रघुनाथेतिपाठेस्पष्टवार्थः ॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥तारेशःप्रणवेशः ॥

तामंगितिकचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ऋष्यशृंगिणईश्वरइति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ क्षेत्रवस्तिवकाशीवासदम् ॥ २४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ वाजिमेषकोवाजिमेषेश्वरइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ तवागस्तेः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ २५० ॥ सर्वाशापूरकोऽर्कविनायकइतिशेषः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शुष्कयात्रसीनामन्यानद्या ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ तत्रैर्ऋत्यामनोलिंगंशशृङ्गिकरंपरम् ॥ प्रियव्रतेऽवरंलिंगंवेद्यनाथपुरोगतम् ॥ ३७ ॥ तद्याम्यामुचुकुं देशस्तत्पाऽवैगौतमेऽवरः ॥ तत्पश्चिममेनमद्रेशस्तद्याम्यामृष्यशृंगिणः ॥ ३८ ॥ ब्रह्मेशस्तत्पुरस्ताच्चपुर्जन्येशस्तदीशगः ॥ तत्प्राच्यानहुषेशश्चविशालाक्षीचतत्पुरः ॥ ३९ ॥ विशालाक्षीश्वरंलिंगंतत्रैवक्षेत्रवस्तिदम् ॥ जरासंधेश्वरंलिंगंतद्याम्याज्वरनाशनम् ॥ २४० ॥ तत्पुरस्ताद्विरण्याक्षलिंगंपूज्यंहिरण्यदम् ॥ तत्पश्चिममेगयाधीशस्तत्प्रतीच्यामगीरथः ॥ ४१ ॥ तदग्रेचदिलीपेशोब्रह्मेशात्पश्चिममुने ॥ तत्रलिंगंसकुंडं चस्नातुरिष्टफलप्रदम् ॥ ४२ ॥ तत्रविश्ववसोलिंगंमुंडेशस्तत्रपूर्वतः ॥ तदक्षिणे विधीशश्चतद्याम्यावाजिमेषकः ॥ ४३ ॥ दशाऽवमेधिकेस्नात्वाहृष्टातल्लिंगमुत्तमम् ॥ दशानामऽवमेधानांफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ४४ ॥ तदुत्तरेमातृतीर्थस्नातुर्जन्मभयापहत् ॥ तत्रस्नानंतुयः कुर्यान्नारीवापुरुषोपिवा ॥ ४५ ॥ ईप्सितंफलमाप्नोतिमातृणांचप्रसादतः ॥ दक्षिणे तवकुंडाच्चपुष्पदंतेऽवरः परः ॥ ४६ ॥ तदग्रेदिशिदेवर्षिगणलिंगान्यनेकशः ॥ पुष्पदंताहक्षिणतः सिद्धीशः परसिद्धिदः ॥ ४७ ॥ पंचोपचारपूजातः स्वप्रेसिद्धिपरादिशेत् ॥ राज्यप्राप्तिर्भवेत्पुंसांहारिश्चंद्रेशसेवया ॥ ४८ ॥ तत्पश्चिममेनैर्ऋतेशोगिरसेशस्ततोयमे ॥ तदक्षिणेचक्षेमेशश्चित्रगेशस्ततोयमे ॥ ४९ ॥ तदक्षिणेचकेदारोरुद्रानुचरताप्रदः ॥ चंद्रसूर्यान्वयैर्भूपैः केदाराहक्षिणापथे ॥ २५० ॥ प्रतिष्ठितानिलिंगानिशतशोथसहस्रशः ॥ लोलाकारहक्षिणाशारायां सर्वाशापूरकोचितः ॥ ५१ ॥ करंधमेऽवरंलिंगंतत्प्रतीच्यामहाफलम् ॥ तत्पश्चिममहादुर्गमहादुर्गप्रभंजनी ॥ ५२ ॥ शुष्केऽवरंचतद्याम्यांशुष्कयासरितांचितम् ॥ जनकेशस्तत्प्रतीच्यांशंकुर्णस्तदुत्तरे ॥ ५३ ॥ महासिद्धीऽवरंलिंगंतत्प्राच्यांसर्वसिद्धिदम् ॥ सिद्धकुंडेनरः स्नात्वाहृष्टासिद्धेश्वरंमहत् ॥ ५४ ॥ सर्वासामेवासिद्धीनांपारंगच्छतिमानवः ॥ शंकुर्गणेशवायव्येलिंगंवाडव्यसंज्ञितम् ॥ ५५ ॥ तदग्रेचविभांडेशः कहोलेशस्तदुत्तरे ॥ तत्रद्वारेऽवरंलिंगं देवीद्वारे श्वरीशुभा ॥ ५६ ॥ तत्पूजनाद्भवेत्सिद्धिरानंदारण्यवस्तिदा ॥ रक्षकाश्वगणास्तत्रनानारूपायुधामुने ॥ ५७ ॥ तत्रैवहरिदीशंचलिंगंकात्यायनंततः ॥ तत्प्राच्यांजालेशश्चतत्पश्चान्मुकुटेऽवरः ॥ ५८ ॥ तत्रैवकुंडं विमलंसर्वयात्राफलप्रदम् ॥ स्नात्वा मुकुटकुंडेचहृष्टावैमुकुटेऽवरम् ॥ ५९ ॥ यात्रयासर्वलिंगानांयत्फलंतदवाप्यते ॥ तपसश्चापियोगस्यसिद्धिदासाऽवनीपरा ॥ २६० ॥ मुनेशंतसहस्राणितत्रलिंगानिसिद्धये ॥ एकादिगुत्तरादेविवाराणस्यांप्रियामम ॥ ६१ ॥ तत्रापिपंचायतनेरतिर्मेनितरांप्रिये ॥ उत्पत्तिस्थितिकालेपितत्राहसर्वदास्थितः ॥ ६२ ॥ मानंदारण्यवस्तिदाऽविमुक्तिवसातिदा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ २६० ॥ उत्तरादिगितित्रिलोचनेस्थितत्वादुक्तम् ॥ ६१ ॥ पंचायतनेओंकारे ॥ उत्पत्तिस्थितिकालेपीत्यपिशब्दाह्वयेपि ॥ ६२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अंघवःकूपाः ॥ श्रद्धेयानिआस्तिव्यपुष्ट्यासेव्याभि ॥ ६६ ॥ सरसांसरोवराणांपुष्करिणीनाभितियावत् ॥ तत्रशतहस्तावाप्यः ॥ दिशतहस्ताःपुष्करिण्यः ॥
सतहस्ताभवेदापीदिगुणापुष्करिणीभवेदितिचनत् ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९-॥ स्वर्गापवर्गयोरिति ॥ दृष्टास्वर्गदादेहांतसेविताअपवर्गदेत्यर्थः ॥ २७० ॥ ७१ ॥ तेमेशाखविशाखाभाःतत्सदृशा

एवंयस्तुविजानातिनसपापैःप्रलिप्यते ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंत्रिसत्यंनान्यतःप्रिये ॥ ६३ ॥ शीघ्रतंत्रैवगंतव्यंयदीच्छेन्मामकंपदम् ॥ उद्देशमात्रंलिंगा
निकाथितानिमयासुने ॥ ६४ ॥ द्विस्त्रिःकृत्वःस्थापितानिभक्त्यालिंगानिकानिचित् ॥ नतानिपुनरुक्तानिश्रद्धयार्च्यानिसर्वतः ॥ ६५ ॥ एतानियानि
लिंगानियानिकुंडानियेधवः ॥ यावाप्यस्तानिसर्वाणिश्रद्धेयानिमनीषिभिः ॥ ६६ ॥ एतेषांदर्शनात्स्नानात्फलमत्रोत्तरोत्तरम् ॥ अत्रत्यानांचलिंगानां
कूपानांसरसामपि ॥ ६७ ॥ वापीनांचापिमूर्तीनांकःसंख्यातुंप्रभुर्भवेत् ॥ आनंदकाननस्थानितृणान्यपिपरंवरम् ॥ ६८ ॥ दिवौकसोपिनान्यत्रयत्पुनर्ज
न्मभाजनम् ॥ सर्वलिंगमयीकाशीसर्वतीर्थैकजन्मभूः ॥ ६९ ॥ स्वर्गापवर्गयोर्दात्रीदृष्टादेहांतसेविता ॥ ममप्रियंतमादेवित्वमेवतपसोबलात् ॥ २७० ॥
स्वभावतस्त्विदंकाशीमुखविश्रामभूमम् ॥ येकाश्यानामगृह्णंतियेनुमोदंतएवहि ॥ ७१ ॥ तेमेशाखविशाखाभाःस्कंदनदिगजास्यवत् ॥ तएवभक्तामेदे
वितएवममसेवकाः ॥ ७२ ॥ मुमुक्षवस्तएवात्रयेचानंदवनौकसः ॥ तपस्तप्तमहत्तैस्तुकृतंतेस्तुमहाव्रतम् ॥ ७३ ॥ तैश्चदत्तंमहादानंयेचानंदवनौकसः ॥
तेस्नातसर्वतीर्थैतेखिलाध्वरदीक्षिताः ॥ ७४ ॥ तेचीर्णसर्वधर्माहियेचानंदवनौकसः ॥ सुरासुरोरगनराभूमिभारायतेखिलाः ॥ वयस्यपीहचरमे
येनानंदवनौकसः ॥ ७५ ॥ अंत्यजोपिवरःकाश्यानान्यत्रश्रुतिपारगः ॥ संसारपारगःपूर्वस्त्वंत्यश्चांत्यजतोप्यधः ॥ ७६ ॥ सएवतूनांसर्वज्ञःसएवह्य
धिकेक्षणः ॥ यःपार्थिवोतनुंहित्वाकाश्याधत्तेसुधामयीम् ॥ ७७ ॥ श्रुत्वाध्यायमिदंपुण्यंसर्वतीर्थरहस्यवत् ॥ काशीदर्शनजंपुण्यंप्राप्नोतिनियतंनरः ॥ ७८ ॥
यःपठेदिममध्यायंप्रातःप्रातर्दिनेदिने ॥ दृष्टानितेनसर्वाणितीर्थान्येतानिनान्यथा ॥ ७९ ॥ सर्वलिंगमयाध्यायंयोऽमुंनित्यंजपेत्सुधीः ॥ नतंयमोनंतं
दूतानैनमंहोपिवाधते ॥ २८० ॥ ब्रह्मयज्ञफलंतस्यजायतेसुकृतात्मनः ॥ योजपेदमुमध्यायंशुचिस्तद्गतमानसः ॥ ८१ ॥ सम्रातःसर्वकुंडेषुसर्वत्रप्यं
बुपःसच ॥ सर्वलिंगार्चकःसोत्रयोऽमुमध्यायमाजपेत् ॥ ८२ ॥ किमन्यैर्बहुभिःस्तोत्रैरतिस्तोकफलप्रदैः ॥ मत्प्रेमवद्भिरध्यायोजतव्योयंमहाफलः ॥ ८३ ॥
महादानेषुदत्तेषुयत्फलंप्राप्यतेऽत्रवे ॥ सकृज्जपान्महाध्यायादमुष्मात्तत्समाप्यते ॥ ८४ ॥

इत्यर्थः ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ श्रुत्वाध्यायमिदंपुण्यमिति ॥ इदंपुण्यमाल्पानंश्रुत्वा ॥ किंत् ॥ अध्यायमध्यायरूपम् ॥ इममितिपाठश्चेदृश्यतेतदाऋजुरेवार्थः ॥
॥ ७८ ॥ ७९ ॥ २८० ॥ ब्रह्मयज्ञोक्तानयज्ञः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

स्वर्ग. म. पु.

॥ ३६४ ॥

॥ ८५ ॥ ८६ ॥ जप्यतइतिजपोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ २९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ २९७ ॥ ॥ इति श्रीरामानंदकृपायां काशीखंडटीकायां सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अष्टाधिशेनवत्याख्येऽध्यायेतावन्निरुच्यते ॥ श्रीमुक्तिमंडपे श्रीमद्विज्ञेश्वरसमागमः ॥ १ ॥ विश्वेश्वरस्यमहामहोत्सवंकुंभस्तावयति ॥ शृणुस्तेति ॥ कुंभसंभवेकुंभसंभवायकुंभात्सम्यग्भवशीतिकुंभस्तुत्यस्यैतिवा ॥ १ ॥ प्रावंशिकीं प्रवेक्ष्यस्तृष्टांतस्तत्संवादिमतिर्यथः ॥ तंकिंनानाशिनीम् ॥ २ ॥ दमनपर्वणिदमनत्रयोदश्यांचैत्रशुक्लत्रयो

का.सं.४.उ.

स. अ. १८

स्नात्वा सर्वाणि तीर्थानि दृष्ट्वा लिङ्गान्यनेकतः ॥ यत्फलं लभ्यते मत्तैस्तदेतच्च पनाद्भवम् ॥ ८५ ॥ इदमेव तपोत्युग्रमथ मेव जपो महान् ॥ काशीलिङ्गावली
नामाध्यायोजप्येतयन्मुने ॥ ८६ ॥ मम हृदयेनास्ति कायवेदनं दारताय च ॥ न दातव्यो न दातव्यो न दातव्यो जपस्त्वयम् ॥ ८७ ॥ अध्यायस्यास्य जप
नात्पापं ब्रह्मवधोद्भवम् ॥ अगम्यागमनं चापि तथा भक्ष्यस्य भक्षणम् ॥ ८८ ॥ गुरुदाराभिचारोत्थं हेमस्तेयसमुद्भवम् ॥ मातापितृवधाज्जातं गोभ्रूणहननं
द्रवम् ॥ ८९ ॥ महापापानि पापानि ज्ञाता ज्ञातानि भूरिशः ॥ उपपापानि पापानि मनोवाङ्मयजान्यपि ॥ ९० ॥ विलयं यात्यशेषाणि निःसंदेहं
महाज्ञया ॥ पुत्रान्पौत्रान्धनं धान्यं कलत्रं क्षेत्रमेव च ॥ ९१ ॥ मनःसमीहितं सर्वस्वर्गं मोक्षं सुखान्यपि ॥ जप्त्वाध्यायमिमं विद्वान्प्राप्त्यत्येव न संशयः ॥ ९२ ॥
इति यावत्समाख्याति देवो देवीपुरः कथाम् ॥ तावन्नदीसमागत्य प्रणम्येति व्यजिज्ञपत् ॥ ९३ ॥ जातापरिसमाप्तिश्च महाप्रासादनिर्मितः ॥ सञ्जीकृतो
रथश्चायं ब्रह्माद्यामिलिताः सुराः ॥ ९४ ॥ तादृश्यं गुणैरकाक्षोद्धारितिष्ठतिसानुगः ॥ प्रतीक्षमाणोऽवसरं पुरस्कृत्य मुनीश्वरान् ॥ ९५ ॥ चतुर्दशसु लो
केषु ये येतिष्ठन्ति सुव्रताः ॥ ते निशम्याद्यमिलिताः प्रावेशिकमहोत्सवं ॥ ९६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति नंदिवचः श्रुत्वा देवो देवीसमायुतः ॥
दिव्यं रथं समारुह्य निर्जगाम त्रिविष्टपात् ॥ २९७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदिमहापुराण एकशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उत्तरार्धे क्षेत्रतीर्थवर्णनं
नाम सप्तमवातिमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ शृणु मृतमहाभाग यथा स्कंदेन भाषितः ॥ महामहोत्सवः शंभोः पृच्छते कुंभसंभवे ॥ १ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ निशामय महाप्राज्ञ शंभु प्रावेशिकीं कथाम् ॥ त्रैलोक्यानंदजननीं महापातकतं किनीम् ॥ २ ॥ मंदरादागतः शंभुश्चैत्रे दमनपर्वणि ॥
प्राप्याप्यानंदगहनमितश्चेतश्च चारुह ॥ ३ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासे थप्रासादे सिद्धिमागते ॥ देवो विरजसः पीठादंतर्गेहं विवेश ह ॥ ४ ॥ ऊर्जशुक्रप्रतिपदि
बुधराधासमायुजि ॥ चंद्रे सप्तमराशिस्थे शेषेषूच्चग्रेषु च ॥ ५ ॥ वाद्यमानेषु वाद्येषु प्रसन्नासु हरित्सु च ॥ ब्राह्मणानां श्रुतिरवन्यक्तान्यरवांतरे ॥ ६ ॥

दश्यामित्यर्थः ॥ प्राप्यापीति ॥ आनन्दवनस्यप्राप्त्यैवयद्यपिपरमानन्दोजातस्तथापिदत्तस्ततश्चारेत्यर्थः ॥ ३ ॥ विरजसःपीठान्निलोचनस्यानात् ॥ ४ ॥ शुषराचेति ॥ राधाश्रुराधा ॥ वनुराधानस्ये
चंद्रस्यशुश्रूषिकराशिस्थत्वादिश्वेस्वरनाम्नशुषभराशिस्थत्वाच्चंद्रसप्तमराशिस्थेइत्युक्तम् ॥ ५ ॥ इतिरुद्रिषु ॥ ६ ॥

॥ ३५५ ॥

मसीति ॥ प्रतिशब्दितः प्रतिध्वनिमाहोभूलोकभुवर्लोकयोस्तरधातस्मिन्सतोत्यर्थः ॥ प्रावेशिकोत्सवस्वविशेषणत्वा ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ चत्वारः पुरुषार्था इत्यन्वयः ॥ ११ ॥
 चन्द्रकंठेन नीलिम्रारक्तसंबद्धं नीलिमानमिति संबन्धः ॥ प्रतलमिति वा पाठः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ छटाः प्रक्षेपाविदोवा ॥ १६ ॥ रंगमाला उत्सवनिमित्तमाला ॥ १७ ॥ रत्नकुट्टिम
 भूभागाः रत्नानि च कुट्टिमानि मणयश्चैव द्वाभूभागा इत्यर्थः ॥ गोपुराग्रेषु बहिर्द्वारसंमुखेषु ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्तुजन्मदिवाभवद्यस्मिन् दिवसे विश्वेशस्य प्रवेशस्तदेव दिनं तेषां सर्वेषां जन्मदिवसमभवदिति
 प्रतिशब्दितभूलोकभुवर्लोकान्तराध्वनि ॥ सर्वप्रमुदितं चासीच्छभोः प्रावेशिकोत्सवे ॥ ७ ॥ जगुर्गर्ध्वनिकराननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ चारणास्तुस्तुतिं
 कुर्युर्जट्टपुदेवतागणाः ॥ ८ ॥ वसुर्गर्धवहावाताववृषुः कुसुमैर्घनाः ॥ सर्वमंगलनेपथ्याः सर्वमंगलभाषिणः ॥ ९ ॥ स्थावराजंगमाः सर्वजाता आनन्दमेदुराः ॥
 सुरासुरेषु सर्वेषु गंधर्वेषु रेषु च ॥ १० ॥ विद्याधरेषु साध्येषु किन्नरेषु नरेषु च ॥ स्त्रीपुंजातेषु सर्वेषु रेजुश्चत्वारण्यवच ॥ ११ ॥ निष्प्रत्यहं च नितरां पुरुषार्थाः
 पदेपदे ॥ धूपधूमभरैर्व्योमयद्रक्ततुतदामुने ॥ १२ ॥ नाद्यापि नीलिमानं तं परित्यजति कर्हिचित् ॥ नीराजनाय ये दीपास्तदा सर्वे प्रबोधिताः ॥ १३ ॥
 तेषां ज्योतींषि खेद्यापिराजंते तारकाच्छलात् ॥ प्रतिसौधं पताकाश्च नानाकाराविचित्रिताः ॥ १४ ॥ रम्यध्वजप्रभाधौतारेजुः प्रतिशिवालयम् ॥ क्वचि
 द्वायंति गीतज्ञाः क्वचिन्नृत्यंति नर्तकाः ॥ १५ ॥ चतुर्विधानि वाद्यानि वाद्यंते च क्वचित् क्वचित् ॥ प्रत्यध्वं चंदनरसच्छटापिच्छिलभूमयः ॥ १६ ॥
 हरितथेतमांजिष्ठनीलपीतबहुप्रभाः ॥ प्रत्यंगणं शुभाकारा रंगमालाश्च काशिरैः ॥ १७ ॥ रत्नकुट्टिमभूभागा गोपुराग्रेषु रेजिरे ॥ सुधोज्ज्वलाहर्म्यमालाः सौ
 धनामप्रपेदिरे ॥ १८ ॥ अचेतनान्यपितदाचेतनानीव संबभूवुः ॥ यानिकानीदृकीत्येतं मंगलानि घटोद्भव ॥ १९ ॥ तेषामेव हि सर्वेषां तत्तुजन्मदिवाभवत् ॥
 आगत्य देवदेवोऽथ मुक्तिमंडपमाविशत् ॥ २० ॥ अथाभिषिक्तश्चतुराननेन महर्षिर्वृद्धैः सह देवदेवः ॥ शुभासनस्थः सहितो भवान्याकुमारवृद्धैः परितो वृतश्च ॥
 ॥ २१ ॥ रत्नैरसंख्यैर्बहुभिर्दुकूलैर्माल्यैर्विचित्रैर्लसदिष्टगंधैः ॥ अपूपुजन्देवगणामहंशं तदामुदाते च महोरध्रेन्द्राः ॥ २२ ॥ रत्नाकरैश्चापि गिरीन्द्रवर्यै
 थास्वमन्यैरपि पुण्यधीभिः ॥ संपूजितः कुंभजतत्रशंभुर्नीराजितो मातृगणैरथेशः ॥ २३ ॥ संतोष्य सर्वान्प्रथमं मुनीन्द्रान्स्वैः स्वैर्हृदि स्थैश्चिराभिलाषैः ॥
 ब्रह्माणमाभाष्य शिवोऽथ विष्णुं जगाद सर्वांमरुदं दवंध्यः ॥ २४ ॥ इतो निषीदेति समानपूर्वत्वं मे समस्तप्रभुतैकहेतुः ॥ दूरोपिति छत्रिकटस्त्वमेव त्वत्तो न क
 श्चिन्मम कार्यकर्ता ॥ २५ ॥ त्वया दिवोदासनरं द्रवर्यः सद्रूपदेशैश्च तथोपदिष्टः ॥ यथासिद्धिं परमामवाप समीहितं मे निखिलं च सिद्धम् ॥ २६ ॥ विष्णो
 वं ब्रूहि यद्दत्तं तेनादेयमत्रास्तिकिमप्यहोते ॥ इदं मयाऽऽनंदवनं यदाप्तं हेतुस्तु तत्र त्वमसौ गणेशः ॥ २७ ॥

त्यर्थः ॥ तत्तदिति पाठे तत्प्रसिद्धं तद्दिनमिति योज्यम् ॥ २० ॥ कुमारवृंदागणेशकार्तिकेयसमूहाः सनकादयो वा ॥ २१ ॥ मुदा हर्षेण ॥ द्वे इति पाठे देवदेवगणा इत्यर्थः ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सद्रूपदेशैरिति त्रैदध्यमार्थम् ॥ सदोपदेशैरिति पाठे संत आसमंततो ये उपदेशास्तैरित्यर्थः ॥ २६ ॥ हेतुस्त्विति तु श्रार्थे गणेशश्चेत्यनेन संबध्यते ॥ २७ ॥

दीर्घशायेनात्यक्तमाणानाम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ निर्वाणरमाश्रयेमोक्षलक्ष्म्यास्पदेमुक्तिमंडपइतिषावत् ॥ तवलक्ष्मीपतित्वान्मोक्षलक्ष्म्याः सन्ननिस्थानुमुचितमितिभावः ॥ ३० ॥ मेकयंभूतात्परात्परा
रान्महतोपि महत्तर्यः ॥ महतोमहीयानितिश्रुतेः ॥ वरात्परादितिकंचित् ॥ ३१ ॥ निश्चलश्रियनिश्चलाश्रियैस्मस्तस्मिन् ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मत्तयैजनामुक्तिजनानामुभयवद्वयः ॥

नमेप्रियं किंचन विष्टपत्रयेतथायथेयं परसौख्यभूमिः ॥ वाराणसीब्रह्मरसायनस्य खनिर्जनिर्यत्र नदीर्घशायिनाम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वेति वाक्यं जगदीशितुश्च प्रो
वाचविष्णुर्वरदं महेशम् ॥ यदि प्रसन्नोऽसि पिनाकपाणे तदपदार्महं न ते स्याम् ॥ २९ ॥ श्रुत्वेति वाक्यं मधुसूदनस्य जगदनुष्ठानितरापुरारिः ॥ सदासुरारे
मम सन्निधौ त्वं तिष्ठस्व निर्वाणरमाश्रये ॥ ३० ॥ आदावनाराध्य भवंतमत्र योर्मां भजिष्यत्यपि भक्तियुक्तः ॥ समीहितं तस्य न सेत्स्यति ध्रुवं परात्परान्मे
बुजचक्रपाणे ॥ ३१ ॥ सर्वत्र सौख्यं मम मुक्तिमंडपे संतिष्ठमानस्य भवेदिहाच्युत ॥ न तत्तु कैलासगिरौ सुनिर्मलेन भक्तचेतस्य पिनिश्चलश्रिय ॥ ३२ ॥
निमेषमात्रं स्थिरचित्तवृत्तयस्तिष्ठंतियेदक्षिणमंडपे त्रमे ॥ अनन्यभावा अपि गढमानसान ते पुनर्गर्भदशा मुपासते ॥ ३३ ॥ संस्नाययेचक्रं सरस्य गाधे
समस्ततीर्थैकशिरोविभूषणे ॥ क्षणं विशंतीह निरीहमानसानिरेन सस्ते मम पार्षदाहि ॥ ३४ ॥ स्मरंति ये मामपवर्गमंडपे किंचिद्यथाशक्ति ददत्यपि स्वम् ॥
शृण्वंति पुण्याश्च कथाः क्षणं स्थिरास्ते कोटिगोदानफलं भजंति ॥ ३५ ॥ उपेद्रतप्तानि तपांसितैश्चिरं स्नाताहिते चाखिलतीर्थसार्थकैः ॥ स्नात्वेह ये वैमणिक
णिकाह्वदे समासते मुक्तिजनाश्रये क्षणम् ॥ ३६ ॥ तीर्थानि संतीह पदे पदे हरे तुलाकृतेषां मणिकर्णिकायाः ॥ कतीहनो संति शुभाश्वमंडपाः परंपरो मुक्तिरमा
श्रयो यम् ॥ ३७ ॥ कैवल्यमंडपस्यास्य भविष्ये द्वापरे हरे ॥ लोके ख्यातिर्भविष्यीत्येष कुक्कुटमंडपः ॥ ३८ ॥ ॥ हरिरुवाच ॥ ॥ भालनेत्र समाख्या
हिकथं निर्वाणमंडपः ॥ तथा ख्यातिमसौ गतायथा देवेन भाषितम् ॥ ३९ ॥ ॥ देवदेव उवाच ॥ ॥ महानंदो द्विजो नाम भविष्यो व्रतचतुर्भुज ॥
अग्रवेदी समाचारस्त्यक्ततीर्थप्रतिग्रहः ॥ ४० ॥ अदांभिकोऽक्रूरमनाः स देवातिथिवल्लभः ॥ अथ यौवनमासाद्य पितर्युपरते सहि ॥ ४१ ॥ विषमेषु शरे
स्तीव्रैः कारितस्त्वपदे पदम् ॥ जहार कस्यचिद्धार्यामैर्गृहीत्वा तु तेन वै ॥ ४२ ॥ तथा च प्रेरितोऽपेयं पपौ चापि विमोहितः ॥ अभक्ष्य भक्षणरुचिरभून्मदनमो
हितः ॥ ४३ ॥ वैष्णवान्धनिनो हृष्टाक्षं वैष्णवं वेषभृत् ॥ शैवान्निदतिमुदात्मानरकत्राणकारणम् ॥ ४४ ॥ शिवभक्तान्समालोक्य किंचिच्चपरिदित्सुकान् ॥
गर्हयेद्वैष्णवान्सर्वांश्शैवलिंगोपजीवकः ॥ ४५ ॥ इति पाखंडधर्मज्ञः संध्यास्नानपराङ्मुखः ॥ विशालतिलकः स्रग्वीशुद्धधौतांबरो ज्वलः ॥ ४६ ॥
शिखीचोपग्रहकरः सर्वेभ्योऽसत्प्रतिग्रही ॥ तस्यापत्यद्वयं जातमुन्मत्तपथवर्तिनः ॥ ४७ ॥

तेषामाश्रये ॥ मुक्तिरमाश्रय इति कंचित् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ अग्रवेदीऽक्रूरवेदी ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उपग्रहकरः हस्तकुशल इत्यर्थः ॥ ४७ ॥

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ उत्तमोत्तमेतिघनलोभाबां डालं संबोधयति ॥ विष्णुसंबोधनं वा ॥ ५७ ॥ आदास्यामीतिच्छेदः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥
६१ ॥ ६२ ॥ पार्वतीयोयातः स्वदेशंगतः ॥ ६३ ॥ धिक्कृतस्तिरस्कृतः ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ धूतुर्वतः धूतान्दपूर्वकं लेष्माणं त्यजंत इत्यर्थः ॥ अस्मिन्पादेऽभराधिक्यमार्थम् ॥ ६६ ॥ दिवांघः पेचकः ॥ लज्जा

एवंतस्य प्रवृत्तस्य कश्चित्पर्वतदेशतः ॥ समागमिष्यति धनीतीर्थयात्रार्थसिद्धये ॥ ४८ ॥ स्नात्वा सचक्रसरसिकथयिष्यति चेति वै ॥ अहमस्ति घनो
दित्सुर्जात्याचां डालसत्तमः ॥ ४९ ॥ अस्तिकश्चित्प्रतिग्राहीयस्मै दद्यामहं धनम् ॥ इतितस्य वचः श्रुत्वा कौश्विबांगुलिसंज्ञया ॥ ५० ॥ उद्दिष्ट उपविष्टे सौयो
जपेद्वयानमुद्रया ॥ एष प्रतिग्रहं त्वत्तो ग्राहीष्यति नचेतरः ॥ ५१ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा सगत्वा तत्समीपतः ॥ दंडवत्प्रणिपत्याथ तं वभापेत दांत्यजः ॥ ५२ ॥
मामुद्धर महाविप्रतीर्थमे सफलीकुरु ॥ किंचिद्वस्त्वस्ति मे तत्त्वंगहाणानुग्रहं कुरु ॥ ५३ ॥ अथाक्षमालिकां कर्णे कृत्वा ध्यानं विसृज्य च ॥ कियद्वनंतवास्ती
हपप्रच्छकरसंज्ञया ॥ ५४ ॥ तस्य संज्ञां सवेबुद्धा प्रोवाचातिग्रहं हवत् ॥ संवृत्तिर्यावता ते स्यात्तावदास्यामि नान्यथा ॥ ५५ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा त्यक्त्वा मौ
नमुवाच ह ॥ सानंदः समहानंदो निःस्पृहोऽस्मि प्रतिग्रहे ॥ ५६ ॥ परं तेऽनुग्रहार्थं तु कुरिष्यामि प्रतिग्रहम् ॥ किंच मे वचनं त्वं चेत्करिष्यस्युत्तमोत्तम ॥ ५७ ॥
यावदस्त्यखिलं वित्तं तन्मध्येन्यस्य कस्यचित् ॥ नस्तोकमपि दातव्यं तदाऽऽदास्यामि नान्यथा ॥ ५८ ॥ ॥ चां डाल उवाच ॥ ॥ यावदस्ति मयानीतं वि
श्वेश प्रीतये वसु ॥ तावत्तुभ्यं प्रदास्यामि विश्वेशस्त्वं यतो मम ॥ ५९ ॥ ये वसन्तीह विश्वेशराजधान्यां द्विजोत्तम ॥ शुद्धाक्षुद्रा जंतुमात्रा विश्वेशां शास्त एव हि ॥ ६० ॥
परोद्धरणशीला ये ये परेच्छाप्रपूरकाः ॥ परोपकृतिशीला ये विश्वेशां शास्त एव हि ॥ ६१ ॥ इतितद्वचनं श्रुत्वा प्रहृष्टेन्द्रियमानसः ॥ उवाच पार्वती यंतं सोऽ
ग्रजन्मात्यजंतदा ॥ ६२ ॥ आयाहि दर्भानां देहि कुर्वस्व सर्गत्वरान्वितः ॥ तथेति सचकाराशु पार्वती यो महामनाः ॥ ६३ ॥ विश्वेशः प्रीयतां चेति प्रोच्य यातो
यथागतः ॥ सच द्विजो द्विजैरन्यैर्धिकृतोऽपि वसन्निह ॥ ६४ ॥ बहिर्निर्गतमात्रस्तु बहुभिः परिभूयते ॥ चां डाल ब्राह्मणश्चैष चां डालात्तधनस्त्वसौ ॥ ६५ ॥
असावेव हि चां डालः सर्वलोकबहिष्कृतः ॥ इत्थंतमनुधावंति धूतुर्वतः परितो हरे ॥ ६६ ॥ सच तद्भयतो गेहात्काकभीत दिवांघवत् ॥ नानिःसरेत्कचिदपि
लज्जाकृतिनतास्यकः ॥ ६७ ॥ स एकदा संप्रधार्य गृहिण्यालोकदूषितः ॥ जगाम कीकटादेशांस्त्यक्त्वा वाराणसीं पुरीम् ॥ ६८ ॥ मध्ये मार्गं सगच्छन् वैलक्षितस्तु
सकांचनः ॥ अपि कार्पाटिकांतस्थः सरुद्धो मार्गरोधिभिः ॥ ६९ ॥ नीत्वा ते तमरण्यानीं तस्कराः सपरिच्छदम् ॥ उलुब्धधनमादाय समालोच्य परस्परम् ॥ ७० ॥

कृतिनतास्यकः श्रीडाकरणाधोमुखः ॥ लज्जया कुलितानन इति कचित् ॥ ६७ ॥ कीकटांगया प्रदेशात् ॥ ६८ ॥ सकांचनः स्वर्णवान् ॥ ६९ ॥ अरण्यानीं महारण्यम् ॥ ७० ॥ उलुब्धऽत्राचिच्छेद्यधनप्राप्तुम्

च्येतियावत् ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ताप्रचूडत्वंकुटुम्बम् ॥ यदाहामरः ॥ कृकवाकुरवाप्रचूडः कुकुटश्चरणायुधमिति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ चरणायुधास्तएव ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ चरिष्यंतश्चरिष्यंतिपर्यटिष्यंतीत्यर्थः ॥ जिताहारानित्यादिमनयामासुरयेति तृतीयेनान्वयः ॥ ८२ ॥ प्रहासान्प्रकुटोहासोयेषां तान्नसत्रानित्यर्थः ॥ शृगृतइति कचित् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ पश्यतामिति श्लोकद्वयवाक्यम् ॥ हेविष्णोतेचत्वारः कुकुटा इत्यनुव्रजते ॥ विमानमधिरुह्यमुचिरंकालं मत्पदं प्राप्य भोगाभिविष्य मुक्ताऽत्र काश्याकैलासे शान्तिनोभूत्वा ॥ तेनैव शरीरेणोतिशेषः ॥ शाश्वतीं मुक्तिं प्राप्स्यंतीत्यन्वयः ॥ ननु काशीमृतानां कथं विमानमधिरुह्य कैलासे गमनं भोगो वा तत्राह ॥ मदनुग्रहादिति ॥ अंतकाले काशीस्मरणान्मत्तोषणाज्ज तोयोमदनु प्रोचुर्भूरिधनं चैतर्षीर्यत्यस्मिन्नजीवति ॥ असौ धनी प्रयत्नेन बन्धुः सपरिचारकः ॥ ७१ ॥ संप्रधार्येति ते प्रादुःस्मर्तव्यं स्मरणाधिकं ॥ त्वां वयं वात यिष्यामो निश्चितं सपरिच्छदम् ॥ ७२ ॥ निश्चयेति मनस्येव कथयामास स द्विजः ॥ अहो प्रतिगृहीतं मे यदर्थं वसुधूरिशः ॥ ७३ ॥ कुटुंबमपि तन्नष्टं नष्टश्चापि प्रातिग्रहः ॥ जीवितं चापि मे नष्टं नष्टा काशीपुरीस्थितिः ॥ ७४ ॥ युगपत्सर्वमेवाशु नष्टं दुर्बुद्धिचेष्टया ॥ न काश्यां मरणं प्राप्तं तस्माद्दृष्टं प्रतिग्रहात् ॥ ७५ ॥ प्राते कुटुंबं स्मरणात्तथा काशीस्मृतेरपि ॥ चोरेर्हतोपि स तदा कीकटे कुकुटोऽभवत् ॥ ७६ ॥ सा कुकुटी सुतोतौ तुताप्रचूडत्वमापतुः ॥ प्राते काशीस्मरणतो जाता जातिस्मृतिः परा ॥ ७७ ॥ इत्थं बहुतिथे काले गते कर्पटिकोत्तमाः ॥ तस्मिन्नेवाध्वनिप्राप्ताश्चत्वारो यत्र कुकुटाः ॥ ७८ ॥ वाराणस्याः कथां प्रोचैः कुर्वतोऽन्योन्यमेव हि ॥ काशीकथां समाकर्ण्य तदा ते चरणायुधाः ॥ ७९ ॥ जातिस्मृतिप्रभावेण तत्संगेन तु निगताः ॥ तैश्च कर्पटिकश्रेष्ठैः पथि दृष्ट्वा कृपालुभिः ॥ ८० ॥ तंदुलादिपरिक्षेपैः प्रापिताः क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ते तु क्षेत्रं समासाद्य चत्वारश्चरणायुधाः ॥ ८१ ॥ चरिष्यंतोऽत्र परितो मुक्तिमंडपमुत्तमम् ॥ जिताहारान्सनियमान् कामक्रोधपराङ्मुखान् ॥ ८२ ॥ प्रहासान्मत्कथालापां छिभमोहविवर्जितान् ॥ स्वर्धुनीघ्नान्संक्रिप्रसुनिर्मलशिरोरुहान् ॥ ८३ ॥ मन्नामोच्चारणपरान्मत्कथार्पितसुश्रुतीन् ॥ मदत्तचित्तसदृतीन् दृष्ट्वा क्षेत्रनिवासिनः ॥ ८४ ॥ मानयामासुरथ तान् कुकुटान् साधुवर्त्मनः ॥ प्राक्तनां द्वासानां योगात्संप्रधार्य परस्परम् ॥ क्रमेणाहारमाकुंच्य प्राणांस्त्यक्ष्यंति चात्र वै ॥ ८५ ॥ पश्यतां सर्वलोकानां विष्णोते मदनुग्रहात् ॥ विमानमधिरुह्य शुकैलासं प्राप्य मत्पदम् ॥ ८६ ॥

ग्रह एते भुक्तिमुक्तिमया प्रापणीया इति याममेच्छातस्मादित्यर्थः ॥ इदमत्र तत्त्वम् ॥ अंतकाले हितस्य स्मृतित्रयमुद्भूतम् ॥ तत्र नष्टश्चापि प्रातिग्रह इत्यनेन भोगस्मृतिः कुटुंबस्मृतिर्वा गणनीयस्मृतिश्चेति ॥ तत्र मरणे यामतिः सा गतिरिति न्यायेन वाराणस्याः स्मृतिसामर्थ्येन रुद्रपिशाचभोगमप्राप्यैव मणिकर्षिकायां चंडालप्रतिग्रहस्यात्यंतनिषिद्धत्वात् तत्पालेशेन कुटुंबस्मरणेन कुकुटात्त्वमभवत् ॥ तत्र कुकुटशरीरे दिव्यभोगस्यासंभवादंतकाले काशीस्मरणेनेश्वरानुग्रहात् कुकुटशरीराणि विहाय विमानेन कैलासमारुह्य दिव्यान्भोगान्भुक्त्वा तत्स्मरेदिव्यदेहं शान्तिनोभूत्वा विदेहकैवल्यं प्राप्ता इति ॥ अतएव श्रूयते ॥ काश्यामवश्यं त्यजतां शरीरं शरीरिणां नास्ति पुनः शरीरम् ॥ यद्यस्ति कंठे गरलं ललाटे त्रिलोचनं चंद्रकलाचमौ लावति ॥ यत्तु काशीमृतानां जन्माद्यभाववर्चनंतु यो निद्वारेति सर्वसंमजसम् ॥ अन्येष्वरेच्छया यातना

देहादेरप्यभावसंगादिति ॥ यदा पाठक्रममुल्लंघ्यार्थक्रममंगीकृत्यव्याख्येयम् ॥ कुकुटांसाधुवर्त्मनइत्यस्यानंतरम् पश्यतां सर्वलोकानां विष्णोतेमदनुमदात् ॥ विमानमधिरुहाशुकैलासंप्राप्यम
 त्पदम् ॥ निर्विश्वमुचिरं कालं दिव्यान्भोगाननुत्तमान् ॥ ततः प्राक्कनादासनायोगाल्लुप्तमचार्यपरस्परम् ॥ क्रमेणाहारमाकुंच्यप्रणांस्त्यक्त्यंतिचाकरोत् ॥ ततोऽज्ञानिनोभूत्वा मुक्तिप्राप्त्यंतिशाश्वतीमिति व्यु
 त्क्रमेण व्याख्येयम् ॥ पाठक्रमादर्थक्रमोचलीयानितिन्यायात् ॥ तथाहि ॥ अग्निहोत्रं नुहोतियवागूं पचतीति विवेकपठधते ॥ तत्र यथा यवागूं पचति अग्निहोत्रं नुहोतीत्यर्थं क्रमोऽग्नीक्रियतेतथेति ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ तुमुलोनादहति ॥ लिंगरूपिणो विश्वेशस्त्वधुवं विदार्योद्धृतो घंटानामिव नादो नात इत्यर्थः ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ मोक्षलक्ष्मीविलासः मोक्षलक्ष्म्या विलास उल्लासः स्फू

निर्विश्वमुचिरं कालं दिव्यान्भोगाननुत्तमान् ॥ ततोऽज्ञानिनोभूत्वा मुक्तिप्राप्त्यंतिशाश्वतीम् ॥ ८७ ॥ ततो लोकास्तदारभ्य कथयिष्यंति सर्वतः ॥
 मुक्तिमंडपनामैतदेष्टुकुटुमंडपः ॥ ८८ ॥ चरित्रमपिवैतेषां ये स्मरिष्यंति मानवाः ॥ मुक्तिमंडपमासाद्य श्रेयः प्राप्स्यंति तेऽपि हि ॥ ८९ ॥ इति यावत् कथां
 शंभुर्भविष्यामग्रतो हरेः ॥ अकरोत् तु मुलोनादो घंटानां तावदुद्धृतः ॥ ९० ॥ अथ नंदिनमाहूय देवदेव उमाधवः ॥ प्रोवाच नंदिन् विज्ञायागत्य ब्रह्मिकुतो रवः
 ॥ ९१ ॥ अथ नंदी समागत्य प्रोवाच वृषभध्वजम् ॥ नमस्कृत्य प्रहृष्टास्यः प्रबद्धकरसंपुटः ॥ ९२ ॥ ॥ नंघुवाच ॥ ॥ देवदेव त्रिनयन किमपूर्वं ब्रवीमि ते ॥
 मोक्षलक्ष्मीविलासोऽत्र कैश्चित् कैश्चित्समर्च्यते ॥ ९३ ॥ अथ स्मिन्वा ब्रवीच्छंभुः सिद्धं नस्तु समीहितम् ॥ उत्थाय देवदेवेशः सह देव्या सुमंगलः ॥ ९४ ॥ ब्रह्मणा ह
 रिणा सार्धं ततोऽगाद्रंगमंडपम् ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा ध्यायमिमं पुण्यं परमानंदकारणम् ॥ नरः परां सुदं प्राप्य कैलासं प्राप्स्यति ध्रुवम् ॥ ९५ ॥
 इति श्री स्कंदे महापुराण एकाशीतिसाहस्र्यां संहितायां चतुर्थे काशीखंड उतरार्धे मुक्तिमंडपगमनं नामाष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 शृणु सूत यथा प्रोक्तं कुंभजेशरज्जमना ॥ देवदेवस्य चरितं विश्वेशस्य परात्मनः ॥ १ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ सेनानीः कथयत्वमेततो निर्वाणमंडपात् ॥
 निर्गत्य देवो देवैः सहितः किंचकार ह ॥ २ ॥ स्कंद उवाच ॥ मुक्तिमंडपतः शंभुर्ब्रह्मविष्णुपुरोगमः ॥ शृंगारमंडपं प्राप्य यश्चकार वदामि तत् ॥ ३ ॥
 प्राङ्मुखस्तूपविश्वेशः सहास्माभिः सहेशया ॥ ब्रह्मणा धिष्ठितः सव्ये वामपार्श्वे यथा शार्ङ्गिणा ॥ ४ ॥ वीज्यमानो महद्रेण ऋषिभिः परितो वृतः ॥ गणैः पृष्ठप्रदे
 शस्थैर्जोषंति घट्टिद्रादरात् ॥ ५ ॥ उदायुधैः सव्यमानावभावसन्मानभूरिभिः ॥ ब्रह्मणे विष्णवे शंभुः पाणिमुत्तिष्ठत्यदक्षिणम् ॥ ६ ॥ दर्शयामास देवेशो लिंगं
 पश्यत पश्यत ॥ इदमेव परं ज्योतिरिदमेव परात्परम् ॥ ७ ॥

तिर्यस्मात्सपदार्थस्तथा ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ रंगमंडपं शृंगारमंडपम् ॥ ९५ ॥ ॥ इति श्री रामानंदकृतायां काशीखंडटीकायामष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ नवाधिष्ठेन स्वरूपेऽध्यायेत
 वनिरुच्यते ॥ श्री विश्वेश्वरं लिंगस्य महिमा परमाद्भुतः ॥ १ ॥ विश्वेशस्य चरितं विवक्तुं मस्तावयति ॥ शृण्वति ॥ १ ॥ सेनानीः हेकार्तिकेय ॥ २ ॥ ३ ॥ प्राप्ति ॥ पूर्वमुत्तपविश्ये सो ब्रह्मणे विष्णवे
 च पाणिमुत्तिष्ठत्यलिंगं दर्शयामासेति त्रुत्येनान्वयः ॥ अधिष्ठित आश्रितः ॥ ४ ॥ जोषं तुष्णीं प्रीतिवा ॥ ५ ॥ आवसदातिष्ठत् ॥ मानभूरिभिः मानानां भूरिप्राचुर्येण पुतेतयातैः ॥ ६ ॥ ७ ॥

एतपाशुपताः।त्यादीनांसदैवमेहप्रीताः।तिष्ठेनान्वयः ॥ ८ ॥ पंचार्थज्ञाननिर्मलाः।पंचानामकारोकारमकारनादविदुः।रूपाणामर्थज्ञानेननिर्मलाः।चत्वारोवेदाः।तिष्ठसपुराणं।चेतिवापंचपंचाक्षरं।विद्या
वर्णानां।ब्रह्मविष्णुरुद्रेस्वरसदाशिवाख्यानां।वार्थज्ञाननिर्मलाः।इतिवा ॥ भस्मकूटशयाः।इतिभस्मकूटेभस्मसमूहेश्वरेतइति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ भस्मच्छन्नोभस्मशय्याशयानोरुद्राध्यायीमुच्यतेसर्वपापैरिबि ॥
इदमेवहिमेरूपंस्थावरं।चातिसिद्धिदम् ॥ एतेपाशुपताः।सिद्धा।आवालब्रह्मचारिणः ॥ ८ ॥ जितेंद्रियास्तपोनिष्ठाः।पंचार्थज्ञाननिर्मलाः ॥ भस्मकूटशयादां
ताः।मुशीलाः।उर्ध्वरेतसः ॥ ९ ॥ लिंगार्चनरतानित्यमनन्येंद्रियमानसाः ॥ सदैववारुणाग्रेयस्नानद्वयमुनिर्मलाः ॥ १० ॥ कंदमूलफलाहाराः।भरतत्त्वा
पितेक्षणाः ॥ सत्यवंतो।जितक्रोधानिर्मोहानिष्परिग्रहाः ॥ ११ ॥ निरीहानिष्प्रपंचाश्चनिरातंकानिरामयाः ॥ निर्भगानिरुपायाश्चानिःसंगानिर्मलाः।शयाः
॥ १२ ॥ निस्तीर्णोदग्रसंसारानिर्विकल्पानिरेनसः ॥ निर्द्वंद्वानिश्चितार्थाश्चनिरहंकारवृत्तयः ॥ १३ ॥ सदैवमेहप्रीतामत्पुत्रामत्स्वरूपिणः ॥ एते
पूज्यानमस्याश्चमदुद्ध्यामत्परायणैः ॥ १४ ॥ अर्चितेष्वेवहंप्रीतोभविष्यामिनसंशयः ॥ अस्मिन्वैश्वेश्वरेक्षेत्रेसंभोज्याः।शिवयोगिनः ॥ १५ ॥
काटिभोज्यफलसंम्यगैकैकपरिसंख्यया ॥ अयंविश्वेश्वरः।साक्षात्स्थावरात्माजगत्प्रभुः ॥ १६ ॥ सर्वेषांसर्वसिद्धीनां।कर्ता।भक्तिशुषामिह ॥ अहंकदा
चिदृश्यः।स्यामदृश्यः।स्यांकदाचन ॥ १७ ॥ आनंदकानने।चात्रस्वैरंतिष्ठा।मिदेवताः ॥ अनुग्रहायसर्वेषां।भक्तानां।मिहसर्वदा ॥ १८ ॥ स्थास्यामिलिंगरूपे
ण।चितितार्थफलप्रदः ॥ स्वयंभून्यस्वयंभूनि।यानिलिंगानिसर्वतः ॥ तानिसर्वाणि।चायांतिद्रष्टुं।लिंगमिदंसदा ॥ १९ ॥ अहंसर्वेषु।लिंगेषु।तिष्ठाम्येव।नसं
शयः ॥ परंतिव्यंपरामूर्तिर्मलिंगस्वरूपिणी ॥ २० ॥ येनलिंगमिदं।दृष्टं।श्रद्धयाशुद्धचक्षुषा ॥ साक्षात्कारेणतेनाहं।दृष्टवदिवीकसः ॥ २१ ॥
श्रवणादस्यलिंगस्यपातकंजन्मसंचितम् ॥ क्षणात्क्षयति।शृण्वंतुदेवाः।ऋषिगणैः।सह ॥ २२ ॥ स्मरणादस्यलिंगस्यपापंजन्मद्वयार्जितम् ॥ अवश्यंनश्य
तिलिप्रममवाक्यान्नसंशयः ॥ २३ ॥ एतल्लिंगंसमुद्दिश्यं।गृहात्रिक्रमणक्षणात् ॥ विलीयते।महापापमपि।जन्मत्रयार्जितम् ॥ २४ ॥ दर्शनादस्यलिंगस्यहय
मेधशतोद्धवम् ॥ पुण्यंलभेत।नियतं।ममानुग्रहतोमराः ॥ २५ ॥ स्वयंभुवोस्यलिंगस्यममविश्वेशितुः।सुराः ॥ राजसूयसहस्रस्यफलं।स्यात्स्पर्शमात्रतः ॥ २६ ॥
पुष्पमात्रप्रदानाच्च।बुलुकोदकपूर्वकम् ॥ शतसौवर्णिकं।पुण्यंलभेत।भक्तियोगतः ॥ २७ ॥ पूजामात्रविधायास्यलिंगराजस्यभक्तिः ॥ सहस्रहेमकमलपूजा
फलमवाप्यते ॥ २८ ॥ विधायमहतीं।पूजां।पंचामृतपुरःसराम् ॥ अस्यलिंगस्यलभते।पुरुषार्थचतुष्टयम् ॥ २९ ॥ वस्त्रपूतजले।लिंगं।स्नापयित्वा।म
मामराः ॥ लक्षाश्चमेधजनितं।पुण्यमाप्नोति।सत्तमः ॥ ३० ॥ मुगंधचंदनरसेलिंगमालिप्यभक्तिः ॥ आलिप्यते।सुरस्त्रीभिः।मुगंधैर्यक्षकर्मैः ॥ ३१ ॥
॥ १ ॥ आग्नेयमग्निहोत्रजंभस्म ॥ १० ॥ ११ ॥ निष्प्रपंचाः।देहाद्यभिमानशून्याः ॥ निर्भगाः।स्वकीयैः ॥ निर्वाहादिकचित् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ देवताः ॥ १८ ॥ १९ ॥
इयमेतत्स्यानाधेया ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ स्वयंभुवः।स्वेच्छया।परिक्रमेः ॥ भस्मपतत्स्यानाश्रितस्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ मुगंधेति ॥ मुगंधचंदनं

रसैर्भक्तितोलिङ्गमालिप्यइहवर्ततेसुरस्त्रीभिःसुगंधैर्यक्षकंदर्पैःकर्पूरागुरुकस्तूरीकंकोलैर्लिप्यतइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ सासीदधूपदानैःसुगंधैर्धूपदानैः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ सिप्येतिस्वयेकमेकमे ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ उल्लोचंविमानम् ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ व्यधात्कुयात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ मध्येजन्मजन्मनोमध्ये ॥ ४१ ॥ विपद्यतेनइति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

सामोदधूपदानैश्चदिव्यगंधाश्रयोभवेत् ॥ घृतदीपप्रबोधैश्चज्योतीरूपविमानगः ॥ ३२ ॥ कर्पूरवर्तिदीपेनसकृद्वर्तनभक्तिः ॥ कर्पूरदेहगौरश्रीर्भवेद्भाल
विलोचनः ॥ ३३ ॥ दत्त्वानैवेद्यमात्रतुसिक्थेसिक्थेयुगयुगम् ॥ कैलासाद्रौवसेद्धीमान्महाभोगसमन्वितः ॥ ३४ ॥ विश्वेशेपरमात्रयोदद्यात्साज्यं
सशर्करम् ॥ त्रैलोक्यंतर्पितंतेनसदेवपितृमानवम् ॥ ३५ ॥ मुखवासंतुयोदद्याद्वर्णंचारुचामरम् ॥ उल्लोचंसुखपर्यंकंतस्यपुण्यफलंमहत ॥ ३६ ॥
संख्यासागररत्नानांकथंचित्कर्तुमिष्यते ॥ मुखवासादिदानस्यकःसंख्यामत्रकारयेत् ॥ ३७ ॥ पूजोपकरणद्रव्ययोचंटागडुकादिकम् ॥ भक्त्यामेभवने
दद्यात्सवसेदत्रमैतिके ॥ ३८ ॥ योगीतवाद्यनृत्यानामेकंमत्प्रीतयेव्यधात् ॥ तस्याप्रतोदिवारात्रंभवेत्तौर्यत्रिकंमहत ॥ ३९ ॥ त्रित्रलेखनकर्मादिप्रासा
देमेऽत्रकारयेत् ॥ यःसचित्रान्महाभोगान्भुङ्क्तेमत्पुरतःस्थितः ॥ ४० ॥ सकृद्विश्वेश्वरंनत्वामध्येजन्मसुधीर्नरः ॥ त्रैलोक्यवंदितपदोजायतेवसुधापतिः ॥
॥ ४१ ॥ यस्तुविश्वेश्वरंदृष्ट्वाह्यन्यत्रापिविपद्यते ॥ तस्यजन्मांतरेमोक्षोभवत्येव न संशयः ॥ ४२ ॥ विश्वेशाख्यातुजिह्वाभेविश्वनाथकथाश्रुतो ॥ विश्वे
शशीलनंचित्तेयस्यतस्यजनिःकुतः ॥ ४३ ॥ लिङ्गमेविश्वनाथस्यदृष्ट्वायश्चानुमोदते ॥ समेगणेषुगण्येतमहापुण्यबलाश्रितः ॥ ४४ ॥ नित्यंविश्वेश
विश्वेशविश्वनाथेति योजयेत् ॥ त्रिसंध्यंतंमुकृतिनंजपाम्यहमपिध्रुवम् ॥ ४५ ॥ ममापीदंमहालिङ्गंसदापूज्यतमंसुराः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपूज्यंदेवर्षि
मानवैः ॥ ४६ ॥ येनविश्वेश्वरोदृष्टोयेनविश्वेश्वरःस्मृतः ॥ कृतांतद्वृत्तेस्तेदृष्टास्तेःस्मृतागर्भवेदना ॥ ४७ ॥ येरिदंप्रणतोल्लिङ्गंप्रणतास्तेसुरासुरैः ॥ यस्यै
केनप्रणामेनदिकपालपदमल्पकम् ॥ दिकपालपदतःपातःपातःशिवनतेर्नहि ॥ ४८ ॥ शृण्वंतुदेवर्षिगणाःसमस्तास्तथ्यंभवेत्तच्चपरोपकृत्यै ॥ नभृर्भुवः
स्वर्गमहर्जनांतर्विश्वेशतुल्यंक्वचिदस्तिलिङ्गम् ॥ ४९ ॥ नसत्यलोकेनतपस्यहोसुरावैकुण्ठकैलासरसातलेषु ॥ तीर्थंक्वचिद्वैमणिकर्णिकासमंलिङ्गंचविश्वे
श्वरतुल्यमन्यतः ॥ ५० ॥ नविश्वनाथस्यसमंहिलिङ्गंनतीर्थमन्यन्मणिकर्णिकातः ॥ तपोवनंकुत्रचिदस्तिनान्यच्छुभंममानंदवनेनतुल्यम् ॥ ५१ ॥
वाराणसीतीर्थमयीसमस्तायस्यास्तुनामापिहितीर्थतीर्थम् ॥ तत्रापिकाचिन्ममसौख्यभूमिर्महापवित्रामणिकर्णिकासौ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मान्ममरा
जसौधात्राच्यामनागीशसमाश्रितायाम् ॥ स्वयेपसव्येचकराःक्रमेणशतत्रयीयापिशतद्वयीच ॥ ५३ ॥

स्मृताप्राप्ता ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ जमेतितपःसत्ययोरुपलक्षणम् ॥ ४९ ॥ अन्यतःअन्यत्र ॥ अन्यदितिवा ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ स्थानादमुष्मादितिअमुष्मात्स्थानाद्यन्ममराजसौधराजगृहम् ॥ तथाचोक्तं

मोक्षस्वर्गारयोर्मध्येष्वाराजगृहं विदुरिति ॥ तस्मात्प्रासादान्मनागीशसमाश्रितायां प्राच्यामिति पूर्वोत्तरयोर्दिशोरंतराल इत्यर्थः ॥ तस्यां दिशि यास्यलीसेयं मणिर्कर्णिकार्यः सेविता ते मम हृच्छया इति द्वितीयेनान्वयः ॥ किमाकारपरिमाणक्रेत्याकांक्षायां वेदिकारूपकेण निरूपयितुमाह ॥ सव्यहति ॥ क्रमेणेति ॥ शतत्रयीसव्येवामपात्रं हरिश्चंद्रेश्वरपर्यंतमित्यर्थः ॥ तथाऽप सव्येदक्षिणपात्रं शतद्वयंगंगाकेशवपर्यंतमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ गंगायां पंचशतं हस्तास्तावत्पर्यंतं मणिर्कर्णिकेत्यर्थः ॥ तदुक्तमत्रैव ॥ आमध्यादेव सरित आहरिश्चंद्रमंडपात् ॥ आगंगाकेशवाच्चैव स्वर्गारान्मणिर्कर्णिकेति ॥ एवमुदीच्यवाच्योरिति चतुष्कोणोपलक्षणम् ॥ वनराजिसौधादितिकचिद् ॥ तत्र वनराजोऽहनुमान् ॥ परकोशभूमिः परमात्माधारस्थानम् ॥ परकोशभूमिरिति पाठे ब्रह्मविष्णुरुद्रभूमिः ॥ परलोकभूमिरिति कचिद् ॥ इत्यंतःकरणेश्वर इति हृच्छयाः सद्रूपा इत्यर्थः ॥ ५४ ॥ सुधाधाम सुधामधाम सुधामृत्तं कैवल्यं तस्य धाम मुस्थानेषु दारकादिपुष्पास्त्रः स्वमकाशस्य धाम स्फूर्तिर्यस्मात्तत् ॥ यदा सुधामधाम

इस्ताः शतं पंचसुरापगायामुदीच्यवाच्योर्मणिर्कर्णिकेयम् ॥ सारस्त्रिलोक्याः परकोशभूमिः सेविता ते मम हृच्छया हि ॥ ५४ ॥ अस्मिन्ममानंदवने यदेतल्लिङ्गं सुधाधाम सुधामधाम ॥ आसत्तपातालतलात्स्वयं भुसमुत्थितं भक्तकृपावशेन ॥ ५५ ॥ येस्मिन्मनाः कृत्रिमभावबुद्ध्याल्लिङ्गं भजिष्यंति चेत्तु वादैः ॥ तेषां हि दंडः परणवणवर्गं वासाद्विरमंति ते ध्रुवम् ॥ ५६ ॥ यद्यद्विदंस्वस्य सदैव तत्तल्लिङ्गे त्रदेयं मम भक्तिमद्भिः ॥ इहाप्यमुत्रापिन तस्य संशयो यथेह पापस्य कृतस्य पापिभिः ॥ ५७ ॥ दूरस्थितैरप्यधिबुद्धिभिर्यैर्लिङ्गं समाराधिम मे दमत्र ॥ मयैव दत्तैः शुभवस्तु जातैर्निःश्रेयसः श्रीर्वसं ये तसस्तान् ॥ ५८ ॥ शृणुष्व विष्णोः शृणुष्व कर्तुः शृणुष्व तु देवर्षिगणाः समस्ताः ॥ इदं हि लिङ्गं परसिद्धिदं सतां भेदो मनागत्र न मत्सकाशतः ॥ ५९ ॥ अस्मिन् हि लिङ्गेऽखिलसिद्धिसाधने समर्पितयैः सुकृतार्जितं वसु ॥ तेभ्योऽतिमात्राखिलसौख्यसाधनं ददामि निर्वाणपदं मुनिर्भयम् ॥ ६० ॥ उत्तिष्ठ्य बाहुं त्वसकृद्ब्रवीमि त्रयीमयेऽस्मिन्मय मेव सारम् ॥ विश्वेशलिङ्गं मणिर्कर्णिकार्णवकाशीपुरी सत्यमिदं त्रिसत्यम् ॥ ६१ ॥ उत्थाय देवोत्सशक्तिरीशस्तस्मिन् हि लिङ्गे कृतचारुपूजः ॥ ययोलयं ते च सुराजयेति जयेति चोक्त्वानुनुवुस्तमीशम् ॥ ६२ ॥

श्रेष्ठं स्थानमित्यर्थः ॥ आसतेति ॥ अस्मिन् अत्यंतं गुल्या निर्दिशति ॥ अयमर्थः ॥ अस्मिन् स्थाने यद्यल्लिङ्गं तदा सत्तपातालतलात्स्वयं भुसमुत्थितमिति मंतव्यम् ॥ ततो हेतुवादैरेतदधिकरणकालिङ्गं कृत्रिमं भवितुमर्हति केनचित्स्थितापितत्वात्समातिपन्नवत् इत्यादि कुतर्कैः कृत्रिमभावबुद्ध्या ये भजिष्यंति तेषामेव परोदंड इति यथाश्रुतव्याख्याने कृत्रिमभावबुद्धयनुत्पत्तेः ॥ न हि सत्तपातालादुत्थितस्य स्वयं भुवः कृत्रिमभावमनीपासं भवतीति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ अधिबुद्धिभिः अधिकबुद्धिभिः ॥ वस्ये तान्स्तोऽधिभिरत्यवसेदित्यर्थः ॥ परयोदितिकचिद् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ वसुधनम् ॥ पथतोऽनेनेति पदं ज्ञानम् ॥ आतिमात्राऽखिलसौख्यसाधनम् ॥ मात्राविषयान्तिकांतमिति मात्रां तत्र तत्राखिलसौख्यं सर्वसंस्तमसाधनम् ॥ अतिप्रयत्नसमाधनमिति वा ॥ ६० ॥ ६१ ॥ कृतचारुपूजः कृताचार्यैः

पूजायेनसःसप्तम्यतोवापाठः ॥ अखिललोककामदइतिकचिद् ॥ नुबुनुस्तुबुः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ इतिश्रीरामानंदकृत्यां
 काशीखंडटीकायांनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ६६ ॥ अथाध्यायेततमेसर्वाभीष्टफलप्रदे ॥ अनुक्रमणिकानामसम्यगग्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेइदानीमष्टकामोसिक्तितृ
 च्छवदामितइत्युक्तंतत्रोक्तानुवादपूर्वकंरुसिमाविष्कुर्वन्ननुक्रमणिकातन्माहात्म्येपृच्छति इदंस्कादमितिद्वयेन ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ खंडजंकाशीखंडजम् ॥ महाफलमितिपाठेअप्यर्थेचकारः ॥
 ॥ ४ ॥ प्रथमाध्यायार्थमाह ॥ विधेति ॥ द्वितीयाध्यायार्थमाह ॥ सत्येति ॥ द्वितीयोद्वितीयाध्यायोक्तइत्यर्थः ॥ ५ ॥ तृतीयाध्यायार्थमाह ॥ अगस्तेरिति ॥ चतुर्थाध्यायार्थमाह ॥ पतिव्रतेति ॥
 स्कंदउवाच ॥ ॥ क्षेत्रस्यमैत्रावरुणेविमुक्तस्यमहामते ॥ प्रभावस्यैकदेशोयंकथितःकल्मषापहः ॥ ६३ ॥ तवाग्रेतुयथाबुद्धिकाशीविश्लेषतापिनः ॥
 अचिरेणैवकालेनकाशींप्राप्स्यस्यनुत्तमाम् ॥ ६४ ॥ अस्ताचलस्यशिखरंप्राप्तवानेषभानुमान् ॥ तवापिहिममाप्येपमौनस्यसमयोऽभवत् ॥ ६५ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ श्रुत्वेतिसमुनिःसूतसंध्योपास्त्यैविनिर्गतः ॥ प्रणम्योमेयमसकृद्धोपासुद्रासमन्वितः ॥ ६६ ॥ रहस्यंपरिविज्ञायक्षेत्रस्यशशिमौ
 लिनः ॥ अगस्त्योनिश्चितमनाःशिवध्यानपरोभवत् ॥ ६७ ॥ आनंदकाननस्येहमहिमानंमहत्तरम् ॥ कोत्रवर्णयितुंशक्तःसूतवर्षशतैरपि ॥ ६८ ॥
 यथादेव्येसमाख्यायिशिवेनपरमात्मना ॥ तथास्कंदेनकथितंमाहात्म्यंकुंभसंभवे ॥ ६९ ॥ तवाग्रेचसमाख्यातंशुकादीनांचसत्तम ॥ इदानींप्रष्टुकामोसि
 किंतत्पृच्छवदामिते ॥ ७० ॥ श्रुत्वाध्यायमिमंपुण्यंसर्वकल्मषनाशनम् ॥ समस्तचितितफलप्रदंमर्त्योभवेत्कृती ॥ ७१ ॥ इतिश्रीस्कांदेमहापुराणएकाशी
 तिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थेकाशीखंडउत्तरार्धेविश्वेश्वरलिंगमहिमाख्यानामनवनवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इदंस्कांदमहं
 श्रुत्वाकाशीखंडमनुत्तमम् ॥ नितरांपरितृप्तोस्मिहृदिचापिविधारितम् ॥ १ ॥ अनुक्रमणिकाध्यायंतथामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ पाराशर्यसमाचक्ष्वयथापूर्व
 मिदंभवेत् ॥ २ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ सूतावधेहिधर्मात्मजातुकर्ण्यनिशामय ॥ शुक्वैशंपायनाद्याःशृण्वंत्वपिचबालकाः ॥ ३ ॥ अनुक्रम
 णिकाध्यायंमाहात्म्यंचापिखंडजम् ॥ प्रवक्ष्याम्यचनाशायमहापुण्यप्रवर्धनम् ॥ ४ ॥ विध्यनारदसंवादःप्रथमेपरिकीर्तितः ॥ सत्यलोकप्रभावश्च
 द्वितीयःसमुदाहृतः ॥ ५ ॥ अगस्तेराश्रमपदेदेवानामागमस्ततः ॥ पतिव्रताचारित्रंचप्रस्थानंकुंभसंभवः ॥ ६ ॥ तीर्थप्रशंसाचततःसप्तपुर्यस्ततः
 स्मृताः ॥ संयमिन्याःस्वरूपंचअग्निलोकस्ततःपरम् ॥ ७ ॥ इन्द्राभ्योलोकंसंप्राप्तिस्ततश्चशिवशर्मणः ॥ अग्नेःसमुद्रवस्तस्मात्कव्याद्रुणसंभवः ॥ ८ ॥
 पंचमाध्यायार्थमाह ॥ प्रस्थानमिति ॥ कुंभसंभवःकुंभसंभवस्य ॥ छांदसोविमक्तिव्यत्ययः ॥ कुंभसंभवोयस्तस्यप्रस्थानमितिवा ॥ यदाकुंभसंभवइतिपाठःस्यात्तदाकुंभास्तस्यकुंभवतीतिकुंभसं
 भूस्तस्य ॥ कौंभसंभवमितिक्वचित् ॥ ६ ॥ षष्ठाध्यायार्थमाह ॥ रीर्येति ॥ सप्तमाध्यायार्थमाह ॥ सतेति ॥ अष्टमाध्यायार्थमाह ॥ संयमिन्याइति ॥ नवमाध्यायार्थमाह ॥ ब्रह्मेति ॥ ७ दश
 माध्यायार्थमाह ॥ इन्द्राभ्योलोकंरिति ॥ एकादशाध्यायार्थमाह ॥ अग्नेरिति ॥ द्वादशाध्यायार्थमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्तदनंतरमित्यर्थः ॥ ऋग्यंमांसमर्षातिकव्याभिर्कृतिः ॥ सचवरुणश्चतयोःसंभवइत्यर्थः ॥ ८ ॥

त्रयोदशाध्यायार्थमाह ॥ गंधवतीति ॥ गंधवतीबायोःपुरी ॥ ईशयोर्वायुकवेरयोः ॥ चतुर्दशाध्यायार्थमाह ॥ चंद्रलोकोति ॥ ९ ॥ पंचदशाध्यायार्थमाह ॥ उडुलोकोति ॥ तस्मात्तदनंतरमुडु
लोककथेत्यन्वयः ॥ षोडशाध्यायार्थमाह ॥ ततःशुकोति ॥ सप्तदशाध्यायार्थमाह ॥ माहेयोति ॥ महाःपुत्रोर्मंगलोगुरुर्हस्पतिः सौरिःशनिस्तेषामिति ॥ १० ॥ अष्टदशाध्यायार्थमाह ॥
सप्तर्षीणामिति ॥ अर्वांतरभेदाहोकाइतिबहुवचनम् ॥ लोकाइत्येववापाठः ॥ एकोनविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवस्येति ॥ विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ततइति ॥ ध्रुवोनिश्चितःकूटस्थइतिवात् ॥
पद्यतेज्ञायनेमुमुभिरितिपदः ॥ ध्रुवश्चासौपदश्चेतिध्रुवपदोविष्णुस्तस्यप्राप्तिरित्यर्थः ॥ एकविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ध्रुवलोकेति ॥ स्थितिःप्राप्तिः ॥ ११ ॥ द्वाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ दर्शनमिति ॥
त्रयोविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ चतुर्भुजेति ॥ चतुर्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ निर्वाणमिति ॥ १२ ॥ पंचविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ स्कंदागस्त्योरिति ॥ षड्विंशत्यध्यायार्थमाह ॥ मणिकर्ण्याइति ॥
सप्तविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ ततस्त्विति ॥ १३ ॥ अष्टाविंशत्यध्यायार्थमाह ॥ प्रभावश्चेति ॥ एकोनत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ गंगानामेति ॥ त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ वाराणस्याइति ॥ एकत्रिंशदध्या
गंधवत्यलकापुर्योरिशयोस्तुसमुद्भवः ॥ चंद्रलोकपरिप्राप्तिःशिवशर्मद्विजन्मनः ॥ ९ ॥ उडुलोककथातस्मात्ततःशुक्रसमुद्भवः ॥ माहेयगुरुसौरीणांलो
कानांवर्णनंततः ॥ १० ॥ सप्तर्षीणांततोलोकाध्रुवस्यचतपस्ततः ॥ ततोध्रुवपदप्राप्तिर्ध्रुवलोकस्थितिस्ततः ॥ ११ ॥ दर्शनंसत्यलोकस्यतस्यवैशिव
शर्मणः ॥ चतुर्भुजाभिपेकश्चनिर्वाणंशिवशर्मणः ॥ १२ ॥ स्कंदागस्त्योश्चसंवादोमणिकर्ण्याःसमुद्भवः ॥ ततस्तुगंगामाहात्म्यंततोदशहरास्तवः ॥ १३ ॥
प्रभावश्चापिगंगायांगंगानामसहस्रकम् ॥ वाराणस्याःप्रशंसाथभैरवाविर्भवस्ततः ॥ १४ ॥ दंडपाणेःसमुद्भूतिर्ज्ञानवाप्युद्भवस्ततः ॥ आख्यानंचकलाव
त्याःसदाचारस्ततःपरम् ॥ १५ ॥ ब्रह्मचारिप्रकरणंततःस्त्रीलक्षणानिच ॥ कृत्याकृत्यप्रकरणमविमुक्तेशवर्णनम् ॥ १६ ॥ ततोऽगृहस्थधर्माश्चततोयोगं
निरूपणम् ॥ कालज्ञानंततःप्रोक्तंदिवोदासस्यवर्णनम् ॥ १७ ॥ काश्याश्ववर्णनंतस्माद्योगिनीवर्णनंततः ॥ लोलाकंस्यसमाख्यानमुत्तरार्ककथाततः ॥
॥ १८ ॥ सांवादित्यस्यमहिमादुपदादित्यशंसनम् ॥ ततस्तुगरूडाख्यानमरुणाकादयस्ततः ॥ १९ ॥ दशाश्वमेधिकंतीर्थमंदराच्चगणागमः ॥ पिशाचमो
चनाख्यानंगणेशप्रेषणंततः ॥ २० ॥

यार्थमाह ॥ भवेति ॥ १४ ॥ द्वात्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ दंडपाणेरिति ॥ त्रयस्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ज्ञानवापीति ॥ चतुर्विंशदध्यायार्थमाह ॥ आख्यानंचेति ॥ पंचत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥
सदाचारइति ॥ १५ ॥ षट्त्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ब्रह्मचारीति ॥ सप्तत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततःस्त्रीति ॥ अष्टत्रिंशदध्यायार्थमाह ॥ कृत्याकृत्येति ॥ एकोनचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ अवि
मुक्तेशेति ॥ १६ ॥ चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोऽगृहस्थेति ॥ एकचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ ततोयोगेति ॥ द्विचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ कालज्ञानमिति ॥ त्रिचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥
दिवोदासस्येति ॥ १७ ॥ चतुश्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ काश्याश्चेति ॥ तस्मात्तदनंतरम् ॥ पंचचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ योगिनीति ॥ षट्चत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ लोलाकंस्येति ॥
सप्तचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ उत्तरार्कंति ॥ १८ ॥ अष्टचत्वारिंशदध्यायार्थमाह ॥ सांवादित्यस्येति ॥ एकोनपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ द्रुपदेति ॥ उपलक्षणमेतन्मयूखादित्यस्य ॥ पंचाशदध्या
यार्थमाह ॥ ततस्तुगरुडेति ॥ एकपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ अरुणाकादयइति ॥ आदिशब्देनवृद्धकेशविमलगंगादित्यानांग्रहणम् ॥ १९ ॥ द्विपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ दशाश्वमेधिकमिति ॥

त्रिपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मंदराच्चेति ॥ चतुष्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ पिशाच्चेति ॥ पंचपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ गुणेशेति ॥ २० ॥ षट्पंचाशदध्यायार्थमाह ॥ मायेति ॥ सप्तपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ हुंढीति ॥ अष्टपंचाशदध्यायार्थमाह ॥ विष्णुमायेति ॥ विसर्जनकैलासप्रस्थानम् ॥ २१ ॥ एकोनषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपंचनदेति ॥ षष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ बिंदुमाधवेति ॥ एकषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैष्णवेति ॥ २२ ॥ द्विषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ प्रयाणमिति ॥ त्रिषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ जैगीषव्येति ॥ २३ ॥ चतुष्षष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ व्रतःक्षेत्रेति ॥ पंचषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ अथातइति ॥ अथशब्दोत्रलिंगमादुर्भवेर्मंगलार्थः ॥ २४ ॥ षट्षष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ ततःशैलेश्वरेति ॥ सप्तषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ रत्नेशस्येति ॥ अष्टषष्ट्यध्यायार्थमाह ॥ कृत्तिवास इति ॥ एकोनसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततश्चायतनेति ॥ २५ ॥ सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ देवतानामिति ॥ एकसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गासुरेति ॥ द्विसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्गायाइति ॥ त्रिसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःओंकारेति ॥ २६ ॥ चतुःसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ पुनरोंकारेति ॥ पंचसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनेति ॥ षट्सप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ त्रिलोचनप्रभावइति ॥ सप्तसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥

मायागणपतेश्चाथहुंढिप्रादुर्भवस्ततः ॥ विष्णुमायाप्रपंचोत्थदिवोदासविसर्जनम् ॥ २१ ॥ ततःपंचनदेत्पत्तिर्बिंदुमाधवसंभवः ॥ ततोवैष्णवतीर्थानां माहात्म्यपरिवर्णनम् ॥ २२ ॥ प्रयाणंमंदरात्काशीं वृषभध्वजशूलिनः ॥ जैगीषव्येनसंवादोज्येष्ठस्थानेमहेशितुः ॥ २३ ॥ ततःक्षेत्ररहस्यस्यकथनं पापनाशनम् ॥ अथातःकंदुकेशस्यव्याघ्रेशस्यसमुद्भवः ॥ २४ ॥ ततःशैलेश्वरकथारत्नेशस्यचदर्शनम् ॥ कृत्तिवासःसमुत्पत्तिस्ततश्चायतनागमः ॥ २५ ॥ देवतानामधिष्ठानंदुर्गासुरपराक्रमः ॥ दुर्गायाविजयश्चाथततःओंकारवर्णनम् ॥ २६ ॥ पुनरोंकारमाहात्म्यं त्रिलोचनसमुद्भवः ॥ त्रिलोचनप्रभावो थकेदाराख्यानमेवच ॥ २७ ॥ ततोधर्मेशमहिमाततःपक्षिकथाशुभा ॥ ततोविश्वभुजाख्यानंदुर्दमस्यकथाततः ॥ २८ ॥ ततोवीरेश्वराख्यानं वारेशमहिमापुनः ॥ गंगातीर्थैश्चसंयुक्ताकामेशमहिमाततः ॥ २९ ॥ विश्वकर्मेशमहिमादक्षयज्ञसमुद्भवः ॥ सत्यादेहविसर्गश्चततोदक्षेश्वरोद्भवः ॥ ३० ॥ ततोविपार्वतीशस्यमहिम्नःपरिकीर्तनम् ॥ गंगेशस्याथमहिमानर्मदेशसमुद्भवः ॥ ३१ ॥ सतीश्वरसमुत्पत्तिरमृतेशादिवर्णनम् ॥ व्यासस्यहिभुजस्तंभो व्यासशापविमोक्षणम् ॥ ३२ ॥ क्षेत्रतीर्थकदंबंचमुक्तिमंडपसंकथा ॥ विश्वेशाविर्भवश्चाथततोयात्रापरिक्रमः ॥ ३३ ॥

यार्थमाह ॥ केदारेति ॥ २७ ॥ अष्टसप्तत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोधर्मेशेति ॥ एकोनाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततःपक्षीति ॥ अशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोविश्वभुजेति ॥ एकाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ दुर्दमस्येति ॥ २८ ॥ द्व्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवीरेति ॥ त्र्यशीत्यध्यायार्थमाह ॥ वीरेशेति ॥ चतुरशीत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ पंचाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ कामेशेति ॥ २९ ॥ षडशीत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वकर्मति ॥ सप्ताशीत्यध्यायार्थमाह ॥ दक्षयज्ञेति ॥ अष्टाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ सत्याइति ॥ नवाशीत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोदक्षेति ॥ ३० ॥ नवत्यध्यायार्थमाह ॥ ततोवैदुति ॥ एकनवत्यध्यायार्थमाह ॥ गंगेति ॥ द्विनवत्यध्यायार्थमाह ॥ नर्मदेति ॥ ३१ ॥ त्रिनवत्यध्यायार्थमाह ॥ सतीश्वरेति ॥ चतुर्नवत्यध्यायार्थमाह ॥ अमृतेति ॥ पंचनवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासस्येति ॥ षण्नवत्यध्यायार्थमाह ॥ व्यासशापेति ॥ ३२ ॥ सप्तनवत्यध्यायार्थमाह ॥ क्षेत्रेति ॥ अष्टनवत्यध्यायार्थमाह ॥ भुक्तिमंढेति ॥ नवनवत्यध्यायार्थमाह ॥ विश्वेशेति ॥

सततमाध्यायार्चमाह ॥ ततोयात्रेति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सचैलमितिश्लोकोक्तमेकम् ॥ ३७ ॥ आदित्यमित्यक्षरचतुष्टयाधिकार्धोक्तद्वितीयम् ॥ ततो गच्छेदितिसार्धपादोक्तद्वितीयम् ॥ ३८ ॥

एतदाख्यानशतकं क्रमेण परिकीर्तितम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण सर्वखंडश्रुतेः फलम् ॥ अनुक्रमणिकाध्यायेऽप्यस्तियात्रापरिक्रमः ॥ ३४ ॥ ॥ सूत उवाच ॥
यात्रापरिक्रमं ब्रूहि जनानां हितकाम्यया ॥ यथावत्सिद्धिकामानां सत्यवत्याः सुतोत्तम ॥ ३५ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ निशामय महाप्राज्ञ लोमहर्षणव
चिंते ॥ यथाप्रथमतो यात्राकर्तव्या यात्रिकैर्मुदा ॥ ३६ ॥ सचैलमादौ संस्नाय चक्रपुष्करिणीजले ॥ संतर्प्य देवान्सपितृन् ब्राह्मणांश्च तथार्थिनः ॥ ३७ ॥
आदित्यद्रौ पर्दो विष्णुं दंडपाणिं महेश्वरम् ॥ नमस्कृत्य ततो गच्छेद्दुंदुहि विनायकम् ॥ ३८ ॥ ज्ञानवापीमुपस्पृश्य नंदिकेशं ततो र्चयेत् ॥ तारकेशं ततो भ्यर्च्य
महाकालेश्वरं ततः ॥ ३९ ॥ ततः पुनर्दंडपाणिमित्येषा पंचतीर्थिका ॥ ४० ॥ दैनंदिनी विधातव्या महाफलमभीप्सुभिः ॥ ततो वैश्वेश्वरीयात्राकार्या सर्वा
र्थसिद्धिदा ॥ ४१ ॥ द्विसप्तायतनानां च कार्या यात्राप्रयत्नतः ॥ कृष्णां प्रतिपदं प्राप्य भूतावधियथाविधि ॥ ४२ ॥ अथवा प्रतिभूतं च क्षेत्रसिद्धिमभी
प्सुभिः ॥ तत्तत्तीर्थकृतस्नानस्तत्तच्छिगकृतार्चनः ॥ ४३ ॥ मौनेन यात्रां कुर्वाणः फलं प्राप्नोति यात्रिकः ॥ ओंकारं प्रथमं पश्येन्मत्स्योदयां कृतोदकः ॥ ४४ ॥
त्रिविष्टपं महादेवं ततो वैकृत्तिवाससम् ॥ रत्नेशं चाथ चंद्रेशं केदारं च ततो ब्रजेत् ॥ ४५ ॥ धर्मेश्वरं च वीरेशं च क्षेत्रकामेश्वरं ततः ॥ विश्वकर्मे श्वरं चाथ मणिकर्णी
श्वरं ततः ॥ ४६ ॥ अविमुक्तेश्वरं दृष्ट्वा ततो विश्वेशमर्चयेत् ॥ एषा यात्राप्रयत्नेन कर्तव्या क्षेत्रवासिना ॥ ४७ ॥ यस्तु क्षेत्रमुषित्वा तु नैतां यात्रां समाचरेत् ॥
विघ्नास्तस्योपतिष्ठंते क्षेत्रोच्चाटनमूचकाः ॥ ४८ ॥ अष्टायतनयात्रान्याकर्तव्या विघ्नशान्तये ॥ दक्षेशः पार्वतीशश्च तथा पशुपतीश्वरः ॥ ४९ ॥ गंगेशो नर्म
देशश्च गभस्तीशः सतीश्वरः ॥ अष्टमस्तारकेशश्च प्रत्यष्टमिविशेषतः ॥ ५० ॥ दृश्यान् ये तानि लिङ्गानि महापापोपशान्तये ॥ अपरापि शुभायात्रायोगक्षे
मकरीसदा ॥ ५१ ॥ सर्वविघ्नोपहन्त्री च कर्तव्या क्षेत्रवासिभिः ॥ शैलेशं प्रथमं वीक्ष्य वरणास्नानपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ स्नानं तु संगमे कृत्वा द्रष्टव्यः संगमेश्वरः ॥
स्वलीनतीर्थे सुस्नातः पश्येत्स्वलीनमीश्वरम् ॥ ५३ ॥ स्नात्वा मंदाकिनीतीर्थे द्रष्टव्यो मध्यमेश्वरः ॥ पश्येद्विरण्यगर्भेशं तत्र तीर्थे कृतोदकः ॥ ५४ ॥
मणिकर्ण्याततः स्नात्वा पश्येद्दीशानमीश्वरम् ॥ ततः कूपमुपस्पृश्य गोप्रेक्षमवलोकयेत् ॥ ५५ ॥ कापिलेयह्रदे स्नात्वा वीक्षेत वृषभध्वजम् ॥ उपशान्तिशिवं
पश्येत्तत्कूपविहितोदकः ॥ ५६ ॥ पंचवृद्धाह्रदे स्नात्वा ज्येष्ठस्थानं ततो र्चयेत् ॥ चतुःसमुद्रकूपे तु स्नात्वा देवं समर्चयेत् ॥ ५७ ॥

ज्ञानवापीमिति श्लोकोक्तं चतुर्थम् ॥ ३९ ॥ तत इति पादोक्तं पंचममित्येषा पंचतीर्थिकेति ॥ पूर्वोक्तरूपा ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भूतावधिचतुर्दशीपर्यंतम् ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥
४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

॥५८॥५९॥६०॥ एषचासौक्रमयेति ॥ एतदायतनानिपुर्वोक्तशैलेसायाश्रितानि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ विष्णुद्विदासर्वसंपदात्री ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥

देवस्याग्नेतुयावापीतत्रोपस्पर्शनिर्कृते ॥ शुक्रेश्वरंततःपश्येत्तत्कूपविहितोदकः ॥५८॥ दंडखातेततःस्नात्वाव्याघ्रेशंपूजयेत्ततः ॥ शौनकेश्वरकुण्डेतुस्नानं
कृत्वाततोर्चयेत् ॥५९॥ जंबुकेशंमहालिंगं कृत्वायात्रामिमानरः ॥ कचित्रजायतेभूयःसंसारेदुःखसागरे ॥६०॥ समारभ्यप्रतिपदंयावत्कृष्णाचतुर्दशी ॥
एतत्कमेणकर्तव्यान्येतदायतनानिवै ॥६१॥ इमांयात्रानरःकृत्वाभूयोप्यभिजायते ॥ अन्यायात्राप्रकर्तव्यैकादशायतनोद्भवा ॥६२॥ आग्नीध्रकुण्डे
मुस्नातःपश्येदाग्नीध्रीश्वरम् ॥ उर्वशीशंततोगच्छेत्ततस्तुनकुलीश्वरम् ॥६३॥ आषाढीशंततोदृष्ट्वाभारभूतेश्वरंततः ॥ लांगलीशमथालोक्यततस्तु
त्रिपुरांतकम् ॥६४॥ ततोमनःप्रकामेशंप्रीतिकेशमथोब्रजेत् ॥ मदालसेश्वरंतस्मात्तिलपणेश्वरंततः ॥६५॥ यात्रैकादशलिंगानामेषाकार्याप्रयत्नतः ॥
इमांयात्रांप्रकुर्वणोरुद्रत्वंप्राप्नुयान्नरः ॥६६॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिगारीयात्रामनुत्तमाम् ॥ शुक्लपक्षेतृतीयायात्राविष्णुद्विदा ॥६७॥ गोप्रेक्षतीर्थे
मुस्नायमुखनिर्मालिकांब्रजेत् ॥ ज्येष्ठावाप्यानरःस्नात्वाज्येष्ठगौरीसमर्चयेत् ॥६८॥ सौभाग्यगौरीसंपूज्याज्ञानवाप्यांकृतोदकैः ॥ ततःशृंगारगौरीचतत्रै
वचकृतोदकः ॥६९॥ स्नात्वाविशालगंगायांविशालार्क्षीततोब्रजेत् ॥ मुस्नातोललितातीर्थेललितामर्चयेत्ततः ॥७०॥ स्नात्वाभवानीतीर्थेथभवानीं
परिपूजयेत् ॥ मंगलाचततोभ्यर्च्यांबिंदुतीर्थंकृतोदकैः ॥७१॥ ततोगच्छेन्महालक्ष्मींस्थिरलक्ष्मीसमृद्धये ॥ इमांयात्रानरःकृत्वाक्षेत्रेस्मिन्मुक्तिज
न्मनि ॥७२॥ नदुःखैरभिभूयेतइहामुत्रापिकुत्रचित् ॥ कुयोत्प्रतिचतुर्थीहयात्राविघ्नेशितुःसदा ॥७३॥ ब्राह्मणेभ्यस्तदुद्देशादेयावैमोदकामुदे ॥
भौमेभैरवयात्राचकार्यापातकहारिणी ॥७४॥ रविवारेरेव्यात्रापष्ठ्यांवारविसंयुजि ॥ तथैवरविसप्तम्यांसर्वविघ्नोपशान्तये ॥७५॥ नवम्यामथवा
ष्टम्यांचंडीयात्राशुभामता ॥ अंतर्गृहस्यवैयात्राकर्तव्याप्रतिवासरम् ॥७६॥ प्रातःस्नानंविधायादोनत्वापंचविनायकान् ॥ नमस्कृत्वाथविश्वेशं
स्थित्वानिर्वाणमंडपे ॥७७॥ अंतर्गृहस्ययात्रावैकारिष्येचौघशान्तये ॥ गृहीत्वानियमंचेतिगत्वाथमणिकर्णिकाम् ॥७८॥ स्नात्वामोनेनचागत्य
मणिकर्णीशमर्चयेत् ॥ कंबलाश्वतरौनत्वावासुकीशंप्रणम्यच ॥७९॥ पर्वतेशंततोदृष्ट्वागंगाकेशवमप्यथ ॥ ततस्तुललितांदृष्ट्वाजरासंधेश्वरंततः ॥८०॥
ततोवैसोमनाथंचवाराहंचततोब्रजेत् ॥ ब्रह्मेश्वरंततो नत्वा नत्वागस्तीश्वरंततः ॥८१॥ कश्यपेशंनमस्कृत्यहरिकेशवनंततः ॥ वैद्यनाथंततोदृष्ट्वाध्रुवे
शमथवीक्ष्यच ॥८२॥ गोकर्णेश्वरमभ्यर्च्यहाटकेशमथोब्रजेत् ॥ अस्थिषेपतडागेचदृष्ट्वावैकीकेशेश्वरम् ॥८३॥

॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥
 भारभूतततो नत्वाचिग्रुते श्वरंततः ॥ चित्रचंटाप्रणम्याथततः पशुपतीश्वरम् ॥ ८४ ॥ पितामहे श्वरंगत्वाततस्तुकलशेश्वरम् ॥ चंद्रेशस्त्वथवीरेशो विद्ये
 शो ग्रीश एव च ॥ ८५ ॥ नागेश्वरो हरिश्चंद्रश्चितामणि विनायकः ॥ सेनाविनायकश्चाथ द्रष्टव्यः सर्वविघ्नहृत् ॥ ८६ ॥ वसिष्ठनाम देवौ च मूर्तिरूपधरा बुभौ ॥
 द्रष्टव्यो यन्नतः काश्यामहाविघ्नविनाशिनौ ॥ ८७ ॥ सीमाविनायकं चाथ करुणेशंततो व्रजेत् ॥ त्रिसंध्येशो विशालाक्षीधर्मेशो विश्वबाहुका ॥ आशावि
 नायकश्चाथ वृद्धादित्यस्ततः पुनः ॥ ८८ ॥ चतुर्वक्त्रेश्वरं लिंगब्राह्मीशस्तु ततः परः ॥ ततो मनःप्रकामेश ईशानेशस्ततः परम् ॥ ८९ ॥ चंडीचंडीश्वरो दृश्यो
 भवानीशं करोततः ॥ दुर्दिप्रणम्य च ततो राजराजेशमर्चयेत् ॥ ९० ॥ लांगलीशस्ततो भ्यर्च्यस्ततस्तु नकुलीश्वरः ॥ पराव्रेशमथोनत्वा परद्रव्येश्वरंततः
 ॥ ९१ ॥ प्रतिग्रहेश्वरं वापि निष्कलं केशमेव च ॥ मार्कण्डेयेशमभ्यर्च्य ततश्चाप्सरसेश्वरम् ॥ ९२ ॥ गंगेशोर्च्यस्ततो ज्ञानवाप्यास्नानं समाचरेत् ॥ नंदि
 केशंतारकेशं महाकालेश्वरंततः ॥ ९३ ॥ दंडपाणिमहेशं च मोक्षेशं प्रणमेत्ततः ॥ वीरभद्रेश्वरं नत्वा अविमुक्तेश्वरंततः ॥ ९४ ॥ विनायकांस्ततः पंचविधनाथं
 ततो व्रजेत् ॥ ततो मौनं विसृज्याथ मंत्रमेतमुदीरयेत् ॥ ९५ ॥ अंतर्गृहस्य यात्रेयं यथावद्याप्रयाकुता ॥ न्यूनातिरिक्तया शंभुः प्रीयतामनया विभुः ॥ ९६ ॥
 इति मंत्रसमुच्चयं क्षणं वैमुक्तिमंडपे ॥ विश्रम्य यायाद्भवनं निष्पापः पुण्यवान्नरः ॥ ९७ ॥ संप्राप्य वासरं विष्णोर्विष्णुतीर्थेषु सर्वतः ॥ कार्यायात्राप्रयत्नेन महापु
 ण्यसमृद्धये ॥ ९८ ॥ नभस्य पंचदश्यां च कुलस्तंभं समर्चयेत् ॥ दुःखं रुद्रपिशाचत्वं न भवेद्यस्य पूजनात् ॥ ९९ ॥ श्रद्धापूर्वमिमायात्राः कर्तव्याः क्षेत्रवा
 सिभिः ॥ पर्वत्वापि विशेषेण कार्यायात्राश्च सर्वतः ॥ १०० ॥ नवं ध्येदिव संकुर्याद्विनायात्रां क्वचित्कृती ॥ यात्राद्वयं प्रयत्नेन कर्तव्यं प्रतिज्ञासरम् ॥ १ ॥
 आदौ स्वर्गतरंगिण्यास्ततो विश्वेशितुर्ध्रुवम् ॥ यस्य बंध्यं दिनं यातं काश्यानि वसतः सतः ॥ २ ॥ निराशाः पितरस्तस्य तस्मिन्नेवादिनेऽभवन् ॥ सदृष्टः कालसर्पे
 ण सदृष्टो मृत्पुनास्फुटम् ॥ ३ ॥ समुष्टस्तत्र दिवसे विश्वेशो यत्र नेक्षितः ॥ सर्वतीर्थेषु सन्नो स सर्वयात्रां व्यधात्सच ॥ मणिकर्णार्तुयः स्नातो यो विश्वेश निरै
 क्षतः ॥ ४ ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं पुनः पुनः ॥ दृश्यो विश्वेश्वरो नित्यं स्नातव्यामणि कर्णिका ॥ ५ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ भूतस्कांदिमं दंष्टुत्वा काशी
 माहात्म्यमुत्तमम् ॥ नरो न निरयं याति कृत्वाप्यघसहस्रकम् ॥ ६ ॥ स्नात्वा सर्वाणि तीर्थानि न्यच्छ्रेयः समुपाज्यते ॥ काशीखंडस्य श्रवणात्तस्यात्तत्तदन
 संशयः ॥ ७ ॥ दत्त्वा दानानि सर्वाणि कृत्वा यज्ञाने कशः ॥ तत्पुण्यं लभते मर्त्यस्तदा तच्छ्रवणाद्भुवम् ॥ ८ ॥ तत्स्वातपांसि चोग्राणि प्राप्य ते यन्महत्फलम् ॥
 श्रवणादस्य खंडस्य लभते तन्न संशयः ॥ ९ ॥

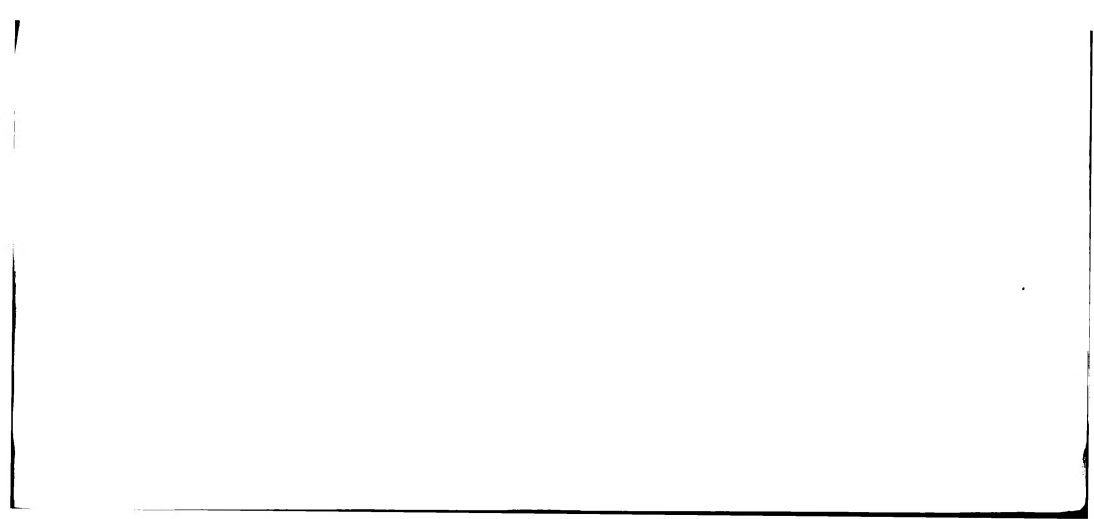
॥ ११० ॥ ११० ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ १३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

अधीत्यचतुरोवेदान्सांगान्यत्फलमाप्यते ॥ काशीखंडं समाकर्ण्य तत्फलं लभ्यते नरैः ॥ ११० ॥ गयायां श्राद्धदानाच्च यथा तृप्यंति पूर्वजाः ॥ तथैतच्छ्रवणात्प्राप्तं मुवंति पितामहाः ॥ १११ ॥ तैश्च सर्वपुराणानि श्रुतानि स्थिरबुद्धिभिः ॥ काशीखंडं श्रुतं यैश्च सर्वेषां श्रियसांपदम् ॥ ११२ ॥ श्रुताश्च सर्वधर्मास्तेर्महापुण्यं कराशिभिः ॥ श्रुतं यैः स्थिरचेतोभिः काशीमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ११३ ॥ इदमेव हि देवे ज्यापरमापरि कीर्तिता ॥ जपेत्तत्खंडमखिलं श्रोतव्यं श्रद्धया द्विजाः ॥ ११४ ॥ शृणुयादेकमपि य आख्यानं काशीखंडजम् ॥ श्रुतान्ति तेन सर्वाणि धर्मशास्त्राण्यसंशयम् ॥ ११५ ॥ महाधर्मे कजननं महार्थं प्रतिपादकम् ॥ कारणं सर्वकामातेः काशीखंडमिदं स्मृतम् ॥ ११६ ॥ एतच्छ्रवणतः पुंसां कैवल्यं नैव दूरतः ॥ तृप्यंति सर्वे पितरः श्रुत्वैतत्खंडमुत्तमम् ॥ ११७ ॥ प्रीणं त्यमर्त्याः सर्वे पित्रां विष्णुशिवादयः ॥ मुनयः परिमोदंते माद्यंति सनकादयः ॥ ११८ ॥ हृष्टः सर्वो भवेदेव भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ महिमश्रवणादस्माद्वाराणस्यानसंशयः ॥ ११९ ॥ यद्दं श्रावयेद्दिद्वान्समस्तं त्वर्धमेव वा ॥ पादमात्रं तदर्थं वा त्वेकं व्याख्यानमुत्तमम् ॥ १२० ॥ सनमस्यः प्रयत्नेन संपूज्यस्ति वष्टदेव वात् ॥ तस्मै देयं प्रयत्नेन विश्वेश प्रीतये सदा ॥ १२१ ॥ तस्मिंस्तुष्टे हि संतुष्टो विश्वेशो नात्र संशयः ॥ यत्रैतत्पठ्यते खंडं परानंदसमाश्रयम् ॥ १२२ ॥ न तत्र प्रभवेत्कश्चिदमंगलसमुद्भवः ॥ यद्दं शृणुयाद्दिद्वान्यश्चेदं श्रावयेत्सुधीः ॥ १२३ ॥ यः पठेदपि पुण्यात्मा ते सर्वैरुद्गम्यते ॥ य एतत्पुस्तकं रम्यं लेखयित्वा समर्पयेत् ॥ १२४ ॥ अखिलानि पुराणानि तेन दत्तानि नान्यथा ॥ अत्राख्यानानि यावन्ति श्लोकायावन्त एव हि ॥ १२५ ॥ तथा पदानि यावन्ति वर्णायावन्त एव हि ॥ यावन्त्यपि च मात्राणि यावन्त्यः पदपंक्तयः ॥ १२६ ॥ गुणैः सूत्राणि यावन्ति यावन्तः पटतंतवः ॥ चित्ररूपाणि यावन्ति रम्यपुस्तकसंचके ॥ १२७ ॥ तावद्युगसहस्राणि दाता स्वर्गं महीयते ॥ एतद्वा दशकृत्वोयः शृणुयात्खंडमुत्तमम् ॥ १२८ ॥ ब्रह्म इत्यापितस्या शुनश्येच्छं भोगेनुग्रहात् ॥ अपुत्रः शृणुयाद्यस्तु सुस्नातः श्रद्धयान्वितः ॥ १२९ ॥ तस्य पुत्रो भवत्येव शंभो राज्ञा प्रभावतः ॥ किंबहूक्तेन सूते ह्यस्य यस्य मनोरथः ॥ १३० ॥ यो यस्तं ससदा श्रुत्वैतत्प्राप्नुयात्कृती ॥ शृणुयाद्देशेऽपि यः काशीखंडमुत्तमम् ॥ १३१ ॥ सकाशीवासपुण्यस्य भाजनं स्याच्छ्रद्धाज्ञया ॥ एतच्छ्रवणतः पुंसां सर्वत्र विजयो भवेत् ॥ सौभाग्यं चापि सर्वत्र प्राप्नुयात्त्रिर्मलाशयः ॥ १३२ ॥ यस्य विश्वेश्वरस्तुष्टस्तस्यैतच्छ्रवणे मतिः ॥ जायते पुण्ययुक्तस्य महानिर्मलचेतसः ॥ १३३ ॥

॥ १३४ ॥ सच्चिदानंदसंदोहपरिपूर्णकमानवे ॥ भक्तेच्छोपासदेहायकृष्णायहरयेनमः ॥ १ ॥ वेदंतेसत्यवत्यात्मजहवमुनयेमार्गबोवायजीबोन्मायेकाणादवर्त्मन्ययचगुरुतरोगीतमोवाक्षपादः ॥
 सारूप्येयोदेवहृत्पात्मजहवहिनथावाप्तुकिर्योगशाखेमाकांडेभट्टतुल्यःसजयतिपरमःश्रीसुरेंद्रोगुरुर्नमः ॥ २ ॥ वेदतियपुराणभारतविबौश्रीसत्यनत्यात्मजःसारूप्येश्रीकापिलःकणादहहपेविशेषिकेगीतमः ॥
 न्यायेयोगनयेपतंजलिरघोचंद्रमभावह्मभोभट्टाचार्यचतुर्भुजोविजयतेमाकांडकौमारिलः ॥ ३ ॥ सकोशाचविकोशाचद्वेटीकेलिखितेमया ॥ यत्रयस्याभिलाषःस्यात्सातेनपरिगृह्यताम् ॥ ४ ॥

सर्वेषामंगलानांचमहामंगलमुत्तमम् ॥ गृहेपिलिखितंपूज्यंसर्वमंगलसिद्धये ॥ १३४ ॥ ॥ इति श्रीस्कदिमहापुराणएकाशीतिसाहस्र्यांसंहितायांचतुर्थे
 काशीखंडोत्तरार्धेऽनुक्रमणिकानामशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ छ ॥ ॥ श्रीकाशीखण्डोत्तरार्धसम्पूर्णम् ॥ ॥ समाप्तंचेदंचतुर्थकाशीखंडम् ॥ ४ ॥

भासीत्कश्यपवंशभूषणमणिमान्योबुर्कुदमियोविमोदारगदापरस्यतनयःशुक्लावरःसन्मतिः ॥ गंधर्वीजउरततःसमभवच्छ्रीरामनामामुतस्तेनयंविहिताहितायविदुर्पाटीकातुर्थैर्वीक्ष्यताम् ॥ ५ ॥ ॥
 इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यभगवत्पूज्यपादशिष्यश्रीरामेंद्रवनशिष्येणचैतन्यवनापरापयायिणरामानंदेनकृतायांकाशीखंडटीकायांशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ समाप्ताचेयंकाशीखंडटीका ॥

इति श्रीस्कांदमहापुराणांतर्गतचतुर्थकाशीखंडोत्तरार्धं सम्पूर्णम्

